

உ

அ க்ஷிபாநாமபாணடியன

அநாபாபா

நை ந ட த ம் முலமும் உரையும்.

சொல்லாம்பெரிய.

— — — — —

V. B. SUB

YASARMA

TAMIL HANDBOOK.

சொல்லாம்பெரிய

உள்ள - புதுப்பாடுசேடி அண்டு சம்பெனியாஸ்

கலாநிதிகளும் எனினும்

புது அச்சகத்திற் பதிப்பிப்பபடி

— — — — —
சுருதிநாடு காந்தியை.

1896.

படல அகராதி.

		பக்கம். பாட்டு	
பாயிரம் - கடவுள்வாழ்த்து		க	க
நிறப்புப்பாயிரம்	..	உ	க
நாட்குப்படலம்	..	நு	உஎ
நகரப்படலம்		கக	சுஉ
அன்னத்தைக்கண்ணுற்றபடலம்		சுசு	எசு
அன்னத்தைத்தூதுவிட்டபடலம்		குகு	கநுசு
கைககிபைபடலம்		ககசு	உ.ந
மாலையபடலம்		உருக	கஉ
நிலாத்தோற்றுபடலம்		உகஎ	உ0
சுந்திரோபாலம்பனப்படலம்		உஉஅ	நுஎ
மன்மதோபாலம்பனப்படலம்		உருந	கசு
இந்திரப்படலம்	.	உசுக	உக
எளந்துதுப்படலம்	.	உஎந	கநசு
சுயம்வரப்படலம்		நுசுஉ	கஎரு
போபுரிபடலம்		சுசுக	எஅ
மணம்புரிபடலம்		சுசு0	சுஅ
மீட்சிபடலம்		ருஉக	கரு
கலிதோற்றுபடலம்		ருஉஎ	கசு
இளவேணிபடலம்	.	ருநு	க0
போதுகொயபடலம்	.	ருநுஅ	கசு
புனல்விளையாட்டுபடலம்		ருசசு	உஉ
சூதாடுபடலம்		ருருஉ	உஅ
நகரீங்குபடலம்	..	ருசுந	சுக
கானபுகுபடலம்		ருஅஉ	உக
பிரிவுபடலம்		ருசு0	நஎ
வேற்றுருவமைத்தபடலம்		சு0ரு	கஅ
வீமனதேடவிட்டபடலம்		சுகந	கக.
கலிநீங்குபடலம்	.	சுஉக	கஎ
தேவியைக்கண்ணுற்றபடலம்	..	சுஉஅ	உக
அரசாட்சிபடலம்	..	சுசுக	கரு

உ

கடவுள்துணை.

நைடதம்.

நைடதம் எனவந்தொல நைடதம் எனகிற ஆரியத்தின் திரிபு-
அந்நா வரலாறு என்னவெனில், நிகழ்தம் என்பது ஓர் தேயத்தின்
பெயர், அதேதேயத்தை ஆளபவன் நைடதன், அவனோரனை அவ
னைக்குறித்துச் செய்யப்பட்ட நூல் நைடதம்.

பாயிரம்

கடவுள்வணக்கம்.

[இதனால் எடுத்துக்கொண்டகாவியம் இடையூறின்றி இனிது
முடிதற்பொருட்டு உயராதேரர் வழக்கத்தின்படியே கவி
கடவுள் வணக்கஞ்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

அறுசீர்க்கழிநெடி. லாகிரியவிரூதம்.

தனமுயிரி கடுககை மாலைத் தனிமுதல் சடையிற்
சூடும, சூழுவியெனை டங்க விறற கோட்டது குறையென்
நெண்ணிப, புழைநெடுங் கரத்தாற பற்றிப் பொற்புற
வினைத்து நோசும, மழைமதக களிற்றின் செயய மலரடி
சென்னி வைப்பாய்

(இ-ள்.) தழை - செழித்த, விரி - மலர்ந்த, கடுககை-கொன்றை
ம வாகாளாகிய, மாலை - மாலையையுடைய, தனி முதல் - ஒப்பில்லாத
பரமசிவனால், சடையில் சூடும - சடையின்கண் சூடப்பட்டிருக்கிற,
சூழவி வெள் தங்கன் - சூழநதையாகிய வெள்ளிய சந்திரனை, இறற
கோட்டது - ஒடிந்த (தன்) கொம்பினது, குறை என்று எண்ணி -
சேஷன்மன்று நினைத்து, புழை நெடு கரத்தால் - தொனையையுடைய
நெடிய துதிகையினுலே, பற்றி - பிடித்து, பொறபு உற - அழகு
பொருந்த, இணைத்து நோக்கும் - (அதிற) பொருத்திப் பார்க்கின்ற,
மழை மதம் - மழைபோல பொழிகின்ற மதத்தையுடைய, களிற்
றின் - யானைமுகக்கடவுளுடைய, செய்ய மலர் அடி - செந்தாமரை
மலர்போன்ற திருவடிகளை, சென்னி வைப்பாய் - (நாம்) தலைமேல்
சூடிக்கொள்வாம், என்றவாறு.

(கருத்து.) சிவன்முடியிலிருந்த பிறையை ஒடித்த கொம்புக்
கிண்பாக்கும் விநாயகரை வணங்குவோ மென்பதாம்.

தழை விரி என்கிற வினைத்தொகைக ளுதிக்கி் கொன்றை மல னென்கிற வினைமுதற்பெயா கொண்டன. எல்லா அவயவங்களிலு முத்தனமையாகிய தலை யானைத்தலையா யிருத்தலபற்றி விராயகக கட லுனை யானையென்றா. பலமலாகளிலுந் தாமமாமலா சிறந்தமைபற்றி மலனொனப்பட்டது “பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்ப்புலே” எனபதனு லறிக தந்தைக்கு முததபிளையினமேலுந் தாயககு இனையபிள்ளை யின் மேலும அனபுமிகுத லுலகியறகையாதலாற் பரமசிவனிடத்தே விநாயகக் கடவுளுக்கு வினாபாட்டுசு சொல்லப்பட்டது. “முத்தமக னிடத்தாவ மீனெறெடுத்த பிதாமகற்கு முதிருமாறனா” எனபத னுலு மறிக பிறறையைக் கொம்பின் குறையெனது மயங்கினமை யால் மயக்கவணிபாய். இது பெருமாவது முத்தமேறும் நானகாஞ் சீரும் விளச்சோகளுந் மறறை நானசும் மாச்சோகளுமாகிய அடிகளால் வந்த ஆசிரியவிருத்தப.

சிறப்புப்பாயிரம்.

[இத்தொடர் ஆகசியோஸ்டெயா முதலானவை சொல்லப்படுகின்றன]

அறுசோக்கழிநெடி ஸாசிரியவிருத்தப.

நிலவுபொழி தனிகுகவிகை நிடதானோன புநழச் சரித நெடுநீர் வைப்பில், பலவர்க்கரி யமுதொழுக்கு புது மொழிசூட்ட னெனத்தமிழாற் புனைதல் செயதான, வலனு யாதத வண்ணலஞ்சேல் வானெருடுபொற் கோட்டிமய வனாயிற நீட்டி, அலாதலைமா நிலமபுரககு மதிவீர ராம னிக லரச றோறே

(இ-ள.) இகல் அரசா - புகைத்த மன்னராகிய (யானைகளுக்கு), ஏறு - ஆண்கிங்கமாயுள்ளவனாகிய, வலன் உயாதத - வெற்றியினால் உயாததப்பட்ட, அண்ணல் - பெருமைபொருந்திய, அம் சேல் - அழ கிய மீன்கொடிமை, வான் தொடு - ஆகாசத்தை அளாவிய, பொன் கோட்டு - பொன்மயமாகிய சிகரத்தையுடைய, இமயவரையில் - இம யமலையினிடத்தே, நீட்டி - (தனக்குரிய வெல்லைக்கல்லாக) எழுதி, அலாதலை - பரந்த இடத்தைபுடைய, மா நிலம் புரககும் - பெரிய பூமியைக் காக்கின்ற, அதிவீரராமன் - அதிவீரராம னென்கிற இயற் பெயருடைய (பாண்டிய ராஜனாவன்), நிலவு பொழி - சுந்திரிகை யைப் பொழிகின்ற, தனிகுகை - ஒப்பற்ற (முத்துக்) குடையை புடைய, நிடதா கோன் - நிடத்தேசத்தரசனாகிய நளமஹாராஜனது, புகழ் சரிதம் - புகழையுடைய சரித்திரமாகிய, களி அமுது - களிப் பைத் தருகின்ற அமிரத்ததை, நெடுநீர் வைப்பில் - கடலாற் சூழப் பட்ட பூமியிலுள்ள, புலவா கூட்டுண் - புலவரானவா கொள்ளை கொள் ளும்படியாக, ஒழுக்கு - (அவவமிரதம்) பெருகுகின்ற, புது மொழி - புதிய காப்பியத்தை, தமிழால் புனைதல் செயதான் - தமிழ் மொழியி னாலே அலங்கரித்தப பாடினான், எ-று.

(கருத்து) அதிவீரராம டாண்டியராஜனுனவன் நளமகாராஜனது சரித்திரத்தைத் தமிழிலுற டாடினென்பதாம்.

புலவரென்பது தேவாசனம் வித்துவான்களுக்கும் பெயர். இங்கே வாறென்றது நீல நிறமுள்ளதாகக் காலாட்படு மாகாசமாம் பின் வருவனவற்றையும் இடப்படியேகொள்க. கூட்டினைமருக கொள்ளாயிட வென்பது 'நளமணிமருடந்தேடிச் சட்டிமொநிதிலில் கண்டொதினைத்துவாழ்ச்சி சிந்தைபோயுழந்திய மாற்றவா கூட்டினோடோடி போயினது' என்பதற்குடிக. புதுமொழி—மொழியென்பது தன்காரியமாகிய காட்பியத்தை புணர்த்த புத்வென்பது அக்காட்பியத்தை விசேடித்து சிறகைபால் இருடெயரோட்டாடுபெயரா மென்றதிக

அதிவீரராம என்னவே ஆகவெய்வ பெயரும், நிடநாகோசு புகழ்ச்சரிதம் எனவே துதலிப்பொருளும், அக்காரணத்தாலே தோலுக்கிற ஸைதம் என்கிற வடொழிப்பெயரோ இதற்குப் பெயரென்பதும், கூட்டினவெனவே இத்தனாங்கு 'பயனம் பெறப்பட்டன' தமிழாற் புணர்த்தபெய்தா என்னவே முன்பு இய தமிழிலிளநி வட மொழியிலிருந் தெய்துத் தமிழின் மொழிப்பெயர்க்கப்பட்ட தென்பது குறிககப் படுகின்றது. நெடுநீரவைப்பிற புலவாகநி யமுதொழுகு என்றதனால் வினவிற புலவாக்குக் கடலமிதமேபோல மணணிற் புலவாக்கு இச்சரித்திராமித மனையெனைய உகையணி தொனிகின்றது 'இகலரசோறு' என்பதில் அதிவீரராமனிடத்தே சிங்கத்தன்மையை ஏற்றினதற்கேற்பப் பகைவரிடத்தே யாண்த்தன்மையை யேற்றாமையால் ஏகத்தே வருவகவ னியாம். இது பெருமடாது மீத நுச்சோக விரணம் மாச்சாக்களும் மததைநாஸ்டுங் காயச்சாக்களுமாகிய அடிகளால் வந்த ஆசிரியயிருத்தம்.

நாட்டுப்படலம்

அஃதாவது நளனொளடப்பட்ட நிடநாடடி ன வளத்தைச் சொல்லுகிற படலம்.

[இதுமுத லிரணிப் பாட்டுகளால் மழைச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலித்துறை.

கருவிமாமழைகலைமகனருருவென விளங்கி
இருவிசுமபிடைப்படா நதுசென்றினமணிநொழிபுகும
பரவைவெணடினா மேயநதுயா பனிலவையுயிரத்த
உருவவோடரித்தடங்கனாருருகெகாடுமீண்ட.

(இ - ள்.) கருவி மா மழை - (உலகத்திற்குத்) துணைக்காரன் மா கிய பெருமைபொருந்திய மேகங்களானவை, கலைமகள் உருவு என் விளங்கி - சரஸ்வதியினது வடிவமடோல (வெணமையாக) விளங்கி, இரு விசுமபிடை - பெரிய ஆகாசத்தினிடத்தே, படாநது சென்று -

பரந்த போய, இனம் மணி கொழிக்கும் - இனமாகிய இரத்தினங்களைச் சொழிக்கின்ற, பாவை - கடலினது, வெள்திரை - வெள்ளிய அலைகளையுடைய (நீரை), மேயந்து - குடித்து, உயா பனி வரை - உயர்ந்த மலையரசனாக, உயிர்த்த - (புத்தலியாகத்) தரப்பட்ட, உருவ ஓடு - (காதுகளுக்கும்) நேராக ஓடுகின்ற, அரி - இரோகைகள் பரந்த, தட்டகளுள் - விசாலமாகிய கண்களையுடைய பாவதியினது, உரு கொடு - (கரு) நிறத்தைப்பெற்று, மீண்ட - திருமபின், எ-று.

(உ-து.) மேகங்களானவை சரஸ்வதி வடிவமடோலத் தொனதிக கடற்சலத்தைப்புகுபி பாவதி வடிவமடோலத் திருமபின் வென்பதாம்.

முன்னுரு—வடிவு, பின்னரு — நிறம். “உருவே யட்டைபுட வடிவு நிறமும்” என்பது ஐயதிக. மழை கலைமக ளுருவென விளங்கி— இதில் கலைமக ளுரு உபமானம், மழை உபமேயம், என - உருபு. விளங்கல் - பொதுத்தன்மை. இவ்நான்கும் விரிந்து நிறகையால் விரிபுமையணியாம். து-நக ளுருகுகொடுமிடை—இதில் மழையாகிய உபமேயத்திலே தடங்கலு ளுருவாகிய உபமானத்தின் குணத்தை யேற்றலால் பதப்பொருட் காட்சியணியாம். இதுபுதல் பததுட்பாட்டுகளவனாகவுட்பெருமடானு முத்தமிரு மீறதுச்சீரும மாச்சீரக ளும் மறறைமூன்றும் விளச்சீரக ளுமாகிய அடிகளால் வந்த கலித்துறைகள். (க)

அன்னங்கணபடுதண்பனைநிடதநாடளிகரும
மன்னா மன்னவன்மண்டமா கடந்தவொளவேலின்
மின்னியாங்கவன்முரசெனவிண்ணிடைபதிநந்து [நிறந்த
பொன்னங்குன்றினமேலவனொகாடையோலமென்ப பொ

(இ - ள்.) அன்னம் சடைபடு - அன்னங்களானவை தூங்குகின்ற, தண்பனை - குளிர்ச்சிபொருந்திய கழலிகளையுடைய, நிடத நாடு அளிகும - நிடத்தேசத்தைக் காக்கின்ற, மன்னா மன்னவன் - அரசர்களுக்கு அரசமுகிய (நளனது), மணி - நெருங்கிய, அமா கடந்த - போனா முடித்த, ஒளவேலின் - ஒளவிய வேலப்பால், மின்னி - மின்னுதல்செய்து, அவன் - அவனது, முரசு என - முரசம்போல், விண்ணிடை அதிரந்து - ஆகாசத்தினிடத்து ஒலிப்து, பொன் அம குன்றின்மேல் - பொன்னையுடைய அழகிய இமய மலையின்மேல், அவன் - அவனது, கொடை போலும் என - ஈசையை ஒக்குமென்று சொல்லுமபடியாக, பொழிந்த - (அமமேகங்கள் நீரைச்) சொரிந்தன, எ-று. ஆங்கு—அசை.

(க-து.) அந்த மேகங்களானவை நளனது வேலைப்போலமின்னி அவன் பேரிகையைப்போலச் சத்தித்தது அவன் கொடையைப்போல நீரைச் சொரிந்தன வென்பதாம்.

இங்கே பொன்மலையெனறது இமயமலையாம். நிடத்தேசத்திற்குச் சமீபத்திற சிறந்தனளது அதுவேயாதலால், பின்வரும் ‘கங்கையென துலகேத்திய’ எனனும் பாட்டில் அமமலையிற்பிறந்துவருங்கங்கையே அந்நாட்டிற்கு நதி எனப்படுதலுமறிதிக. மேகத்திற்கு மின்

னுதல்பற்றி வேலும், ஒலித்தலபற்றி முரசுமும், அம்மேகத்தின் பெய்தறக்கு கைமாறு கோக்காமைபற்றி ஈகையும், உபமானஞ் செய்பபடுதலால் உவமையணிபாய். ஆகவே இக்கதைக்கு நாயகனாகிய நளமகாராசனுடைய வேனமுதலியவற்றி ஐயாவுத் தொனிக் கின்றது போலும் என்பது போனம் எனத் திரிந்து வந்தது. (உ)

[இது முதல் மூன்றுபாடிகளால் வெள்ளச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

விலகிவிலலுமிழ்விடிகதிர்மணிபலவரன்றிப்
பொலன்முசுடையிர் பொன்னெடுங்குன்றின்வீழருவி
குலவுவெணடிகாசுருகாநடலுடுததபாாமடந்தை
அலாமுலைத்தலைத்துயலவருமாரமொததுளதால்

(இ-அ.) உயர்நெடு பொன்னுன்றின் - (மலைகளில்) உயர்ந்த நெடிய இமயமலையினமேல், பொலன் முகடு - அழகிய சிகரத்திலிருந்து, விலகி - இடைவிடிக், வில உமிழ் - ஒளியை வீசுகின்ற, விரித்திரவிரிந்த கிரணங்களைப்போல, பல மணி - பலவகைப்பட்ட முத்துக்களைபூம், வரன்றி - வாரிக்கொண்டும், வீழ அருவி - வீழுகின்ற வெள்ளமானது, குலவு - வளவாகிய, வெள தினை - வெள்ளிய அலைகளைப்போல, குரை கடல் - ஒலிக்கின்ற கடலாகிய (ஆடைமை), உடுத்த பாாமடந்தை - (மருங்கு) பூழ்க்கொண்டிருக்கிற பூமிதேவியினுடைய, அலர் முலைத்தலை - அடிபரந்த (அமமலையாகிய) முலையினிடத்து, துயல்வரும் ஆரம் - புரளுகின்ற முத்துமாலையை, ஒத்து உளது - ஒத்திருக்கின்றது, எ-று. ஆ-அ-அகை.

(க - து) மலைவெள்ளமானது பூமிதேவியினது முலையினமீதணிந்த முத்துமாலையைப் பொத்திருக்கின்ற தென்பதாம்.

பலவகை முத்துக்களாவன சூழிஞ்சிக்கருப்பொருளாகிய யானைக்கொம்பு, பன்றிப்பல், மூங்கில், இவை முதலியவற்றி ஐண்டாகின்றமையாய். பூமிமீது உடந்தை தன்மையையும் கடலிலே ஆடைத்தன்மையையும் மலையிலே முலைத்தன்மையையும் ஆரோபித்தலாகிய உருவகம் உறுபடாகவும் அருவியின்கண் ஆரத்தன்மையைச் சம்பாவித்தலாகிய தற்குறிப்பு உறுப்பியாகவும் வருதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணியாய். (ங)

வேழவெணமருபுபெறிந்துவெண்ணித்தலைமவரன்றிக்
காழ்கிறுண்சிசுத்தொடுகையரிக்கொண்டு
கோழரைச்செழுங்குங்குமத்தடஞ்சினைசாடி
ஆழ்தினைக்கடல்கடுகிணடொழுகியதன்றே.

(இ-அ) வேழம் - யானைகளுடைய, வெள மருப்பு - வெள்ளிய கொம்புகளை, எறிந்து - வீசிக்கொண்டும், வெள நித்திலம் - வெள்ளிய முத்துக்களை, வரன்றி - வாரிக்கொண்டும், காழ் அகில துணி - வயிரம்பொருந்திய அகிளமரங்களுடைய துண்டங்களை, சந்தொடு - சந்தனமரங்களோடு, கையரிக்கொண்டு - சோத்துக்கொண்டும், கோழ்

ஆரை - வருவழுப்பாகிய அரையைபுடைய, செழு குங்குமம் - செழிப குங்கும மரங்களுடைய, தடம் சினை - விசாலமாகிய கிளைகளை, சாடி - முறித்துக்கொண்டும், ஆழ் திரை கடல் - ஆழந்த அலைகளுடைய கடலினது, அகரி கிணடு - வயிறறைக கிழித்து, ஒழுகிபது - (அவ்வெள்ளம்) சென்றது, எ-று. அன்று, ஏ, —அசைகள்.

(க-து.) அந்த வெள்ளமானது யானைதந்தத்தின் முத்துக்களையும் அகற்றருவையுஞ் சந்தனத்தருவையுங் குங்குமத்தருவையு முறித்துச் சமுத்திரத்துட சென்ற தென்பதாம்

அரித்தலென்பதற்குக் கையென்பது முன்னிடையாயக்கூடி அவ்விரண்டும் கைகூடல் காலசீதல என்பனபோல ஒருபொல்லாய நின்றன. மரங்களுக்குக் கோழரை, பொருட்டரை, பொரியரை, முள்ளரை என்று சொல்லப்பட்டவற்றுள்ளோ கோழரை - சருசசரையில்லாத அனாயாம். பின் 'கோழரையரம்பையாகுங் குடகராடா'ளும் வேந்தே' என்பதனாலு மறிக. (சு)

கங்கையென்றுலகேத்தியது. அனையாநதிவெனை சங்குக்குலையுநதலுறியதட மபனைதவழந்து கொங்குயிரத்தபூநதடததுலாய நுளமபலநிரப்பி அங்குணமாரிலதகமுத்தென்பபரந்தலையனறே

(இ - ள்) கங்கை என்று - சங்காரதியென்று, உலகு ஏத்திய - உயாந்தோரால் துதிசெய்யப்பட்ட, கடவுள் மாநதி - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெரிய நதியானது, வெள சங்கு - வெள்ளிய சங்குகளானவை, குல உயாது - ஸ்ரீகுலே வருத்தி, அலறிய - இரையும்படியாக, தடம் பனை - விசாலமாகிய கடினிகளிலே, தவறுது - ஊர்ந்து, கொங்கு உயிரத்த பூ - வாசனை எகுகி ஏற மலாகையுடைய, தடத்து - தடாகங்களில், உலாய - திரிந்து, பல குளம் நிரப்பி - பலவகைப்பட்ட குளங்களையும் நிறைத்து, அம கண் மா நிலத்து - அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய பூமிக்கு, அழுது என பரந்தது - அமிர்தமென்று சொல்லுமபடியாகப் பரவ்றது, எ - று. ஐ - சாரியை, அன்று, ஏ, —அசைகள்.

(ச-து.) நதியானது கழனிசோழந் தடாசங்குளையுங் குளங்களையு நிரப்பிப் பூமிக்கு அமிர்தமாகப் பரவியதென்பதாம்.

உலகுக்கு உயாந்தோரென்பது 'உலகமென்ப துயாந்தோரமாட்டே' என்பதனுலிக் கங்காநதிகக்கு தெய்வத்தன்மையாவது தன்னின் முழுகியோரைப் பரிசுத்தமாகக்கூடும். அலறிய வென்பது செய்வியவென வாய்பாட்டி வினயெச்சம். உயிரத்தவென்பது சாலவழு வமைதி பலவகைக்குளமாவன ஏரி, கயம், ஓடை, குட்டம், மடு முதலியன. நிலத்தமுத்தெனவெனவே தேவருக்குக்குக் கடல் மிதம்போலெனது மூவமையணி தொனிகுகிறது. (ரு)

ஒழுகுதீமபுனலரிதைசெயுமோதையமுழுங் குழுவினகமமையமுழுத்தியாருவையினூபபும்

கழனிவாழ்கெனவான்முனைவித்துநர்கலிப்பும்
மழைமுழக்கொடுமாறுகொண்டொலித்தனமாதோ

(இ-ள) ஒழுகு தீ புனல் - பெருகி யோடுகின்ற மதுரம்பொருந்
திய நீரை, சிறை செய்யும் ஒதையும் - கனாகோலித் தமித்தற்கணுண்டா
கின்ற ஒசையும், உழுநா குழுவின சுமமையும் - ஏருழுகின்றவருடைய
கூட்டத்தினது ஒசையும், உழத்தியா குரவையின் ஆரப்பும் - கடைசி
யாது குரவைக்கூத்தினது ஒசையும், கழனி வாழ்க என - வயல்களா
னவை வாழ்கவென்று, வால் முனை - வெள்ளிய (செல்லு) முனாகளை,
வித்துநா கலிப்பும் - விதைக்கின்றவருடைய ஒசையும், மழை முழக்
கொடு - மேகத்தினது ஒசையுடனே, மாறு கொண்டு - பகைமை
கொண்டு, ஒலித்தன - முழங்கின, எ-று. மாதா, ஒ, - அசைகள்.

(க - து.) அணை கடந்தலா லுண்டா மோசையும் ஏருழுகின்றவ
ரோசையும் கடைசியா குரவைக்கூத்தோசையும் செல்விதைக்கின்றவ
ரோசையும் மழைமுழக்கத்தோடு மாறுகொண்டன என்பதாம்.

வாழ்கென - வாழச் சொல்லித் துண்டித்து கடை குறைந்தது குரவை -
கைகொடுத்தால் 'குரவை' என்பதற்குக் காத்தால்' என்பதற்கு ஒலி
கனாகோலித்தற்கு ணுண்டாகிப் பொசை முதலியவற்றிற்கு மழை
முழக்கத்தோடு மாறுகொண்டிருக்காது சம்பாதி மயிலாதிருக்கச் சம்
பந்தத்தைக் கற்பித்ததால் பொடாப்புராபு நவிரியணியாம். இதனால்
அவ்வொலிகளே பொசைவொலியை போலிருக்கிறதெனவென்று முவ
மையணி சொல்கிறது (சு)

வள்ளவாய்ச்செழுநகமலத்திலவண்டுபாணமிழறறும்
அள்ளலாநருளுசேற்றிணைமாரைமரணபடுகுகும்
பள்ளநீர்ச்செழுநபணைதொறுமபணிலமுததுயிரிசகும்
சாநருநாமரபபொதுமபரிதாநிமயிலபவும.

(இ-ள.) வாய்ச - வலக்காரானவை, வள்ளம் வாய - ஓர்ணம்
போன்ற வாயையுடைய, செழு கமலத்தில் - செழிய தாமரைமலாக
நிலை, டாண் மிழறறும் - இசைக்கூட டாடிக்கொண்டிருக்கும், ஆமை-
கூடாமல்களானவை, அள்ளல் - குடிமாரியை, கரு சேற்றிணை - கரிய
சேற்றிணைகள், கண்டிருக்கும் - ஊங்கிக்கொண்டிருக்கும், பணிலம் -
சங்குகளானவை, பள்ளம் நீர் - ஆர்மாரிய நீரையுடைய, செழு பணை
தொறும் - செழிய கழனிகளில்லாமாய், முத்து உயிரிசகும் - முத்துக்
கணைச் சொரியும், கரி மயி - கரிபடையுடைய மயில்களானவை, கள்
உலாம் மலர் - தேருந்து பெருகின்ற மலர்களையுடைய, தொதும்ப
நில - சோலைகளிலே, அகவுட - அழகுகொண்டிருக்கும், எ-று அம்-
சாரியை

(க - து.) வண்டுகள தாமரையிறடாடும், ஆமைகள் சேற்றிலே
நித்திரைசெய்யும், சங்குகள் கழனிகளில் முத்துக்களைச் சொரியும்,
மயில்கள் சோலைகளிலும் என்பதாம் (எ)

பண்ணைவாயத்தவழபணிலங்களுயிர்த்துவெண்முத்தும்
கண்ணுடைக்கருமபிளவெண்முத்தமுங்கமரும

தண்ணந்தாமரைசொரிந்தவெணமுத்தமுந்தயங்கி
வெண்ணிலாககதிர்விரித்தலீறகுமுதமவாயவிளளும்.

(இ - ள்.) பண்ணைவாய் தவழ் - கழனிகளிடத்து தவழுகின்ற, பணிலகுகள் உயிர்த்த - சங்குகளால் தரப்பட்ட, வெள முத்தும் - வெள்ளிய முத்துக்களும், கண் உடை - கணுக்களை உடைய, கரும்பு ஈனற - கரும்புகளால் தரப்பட்ட, வெள முத்தமும் - வெள்ளிய முத்துக்களும், கமழும் - பரிமளிக்கின்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருளிய, அம தாமரை - அழகிய தாமரைமலர்களால், சொரிந்த - தரப்பட்ட, வெள முத்தமும் - வெள்ளிய முத்துக்களும், தயங்கி - விளங்கி, வெள மிலா கதிர் - வெள்ளிய சந்திரனது கிரணத்தை, விரித்தலீற - பரப்புத்தலினாலே, குமுதம் - அல்லிமலர்களானவை, வாய விளளும் - (சந்திரோதயமில்லாத காலத்திலும்) மலரும், எ-று

(க-து) சங்கின் முத்துக்களும், கரும்பின் முத்துக்களும், தாமரை முத்துக்களும் கிரணங்களை விரித்தலால் அல்லிமலர்கள் மலரும் எனபதாம்.

சங்கு முதலானவைகளிலே முததுப பிறகுமென்பது “தந்திவராகமருப்பிப்பிடுகந்தழைக்கநிலி, நந்துசுருசுமீன்றலைகொக்குகளினமினனா, கந்தரஞ்சாலிகழைகானலாவினபலகடசெவிகா, நிறதுவும்புகதிமுத்தம்வமிருபதுமே” எனபதனுதிக. முததாகிய புமேயத்திலே சந்திரனாகிய புமமானத்தின் குணத்தை ஆரோபித்தலாறகாட்சியணி.

(அ)

விழுந்தவஞ்சிறைவண்ணிநமிதிபபமெல்லரும்பு
கிழிந்துவாராதருதேறலுங்கிளாசினைபபலவின
பழங்கனிந்தவழிதேறலுமபழனங்கடோறும்
வழிந்துபாயத்தினவாணுவளாவனசெந்நெல்

(இ ள்) விழுந்த - (மேல்) விழுந்த, அம சிறை - அழகிய சிறைகூடியதாய், வனங்கு இனம் - வனங்களுடைய கூட்டங்களானவை, மிதிபப - துவைக்க, மெல் அருமபு - மெல்லிய அருமபுகளானவை, கிழிந்து - கிழிய, வாராதரு தேறலும் - (அவைகளிலிருந்து) ஒழுங்கிறத்தேனும், கிளா சினை பபலின் - விளங்குகின்ற கிளாகூடியதாய் பலாரங்களுடைய, பழம் - பழங்களானவை, கனிந்து வீழ் - நைய (அவைகளிலிருந்து) விழுவின்ற, தேறலும் - தேனும், வழிந்து - பெருக்கெடுத்த, பழனங்களதோறும் - கழனிகளிலெல்லாம், பாயத்தின் - பாயத்தினாலே, வான் உற - ஆகாசத்தைத் தொம்பம்படி, செந்நெல் - செந்நெற்பயிர்களானவை, வளாவன - வளரும், எ-று

(க-து) மலர்களின் தேனும், பலாபபழங்களின் தேனும், கழனிகளிற பாயத்தினுற செந்நெல் விளவன எனபதாம்.

கிழிய, கனிய எனபன கிழிந்து கனிந்து எனந திரிந்து வந்தன ‘வானின் துலகமவழங்கி’ எனபதில் கிறப்பவெனபது நின்றெனத்திரிந்தமைபோல. செந்நெற்பயிருக்குற தேறலுக்குஞ் சம்பந்தமில்லா

திருக்கச சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தமையால் தொடர்புபாவு நனிதச்
யணிபாம். (சு)

கூனிமுமபினிறகுறைத்தநரிசுமமையிறகொடுபேயா
மேனியாதுயாவனாபென்பபேயாபலவேயாந்து
நீனிதத்தருமபுடடினாநெழித்ததுவைநீத்த
துநிறத்தநெறபணடிநிறப்பறபலத்தொருப்பா

(இ-ள்) கூனி இராமபிள்ளை குறைத்து - (அரிவாணிமுல்) அறித்து,
அரி - (அவ்வறுக்கப்பட்ட) அரிக்கா, சுமமையில் கொட்டுப் போய - சுமை
களாகிக் கொண்டுபோய், மேல் நிவந்து உயர் வனா என் - மேல்
ஒங்கிய மலையுள்ளபோலத் (தோன்ற), பல போர் வேயந்து - டர்வாகிய
போர்க்கூட்போட்டு, நீல நிறம் - நீல நிறமுடைய நாகநிய, சருட்குடி
ஞா - பெரிய கடாக்களினாலே, தெழித்து - துவைத்தித்து, வைநீத்த -
வைக்கோல்க் சுழித்து, தூ நிறத்த நெல் - பரிசுத்தமானிய நாகநியையு;
டைய நெறக்கோ, டண்டியில் - வண்டிகளாது (கொண்டுபோய்), டர்
பலா தொகுப்பா - பலபல சாதியாராபுரம் (கொஞ்சியவர்களிலே)
நிறைபடாக்கள், எ-து.

(சு-து) நெறக்கோபறுத்துக் கடாக்களால் மிதிப்பித்து வைக்கோ
லைத்தளனி அந்நெறக்கோப பண்டியிற் கொண்டுபோவாக்கள் என்ப
தாம்.

கூனிமுமபு—இருபெயரோடடாகுபேயா. நிவந்துயா—ஒருபொ
ருளாக் குறித்த இருசொற்கள், இதற்கு 'ஒருபொருள்ருசொற் பரி
விலையையா' என்பது விதி நீல—கடைக்குறை. (சு0)

[இதுமுதற் பதினாறுபாட்டுகளால் ஆங்காழிஞானோ
சொல்லமுதலிய சிறப்புகள் சொல்லப்படுகின்றன]

அதுசொக்கழிநெழிடி. ஆசிரியவிறுத்தம்

குருமபைமெனமுலையா ராடககூந்தலேனவநதேயாந்த
இருமபுனலாறுபாயவெறிதிரைசுருட்டுநதெண்ணீக
கருங்கடற்புலவுநீங்கிநறுமணங்குமமுமெனமுல
முருந்துநழமுரலாநமிகுதியமொழியலாமோ

(இ-ள்) குருமபை - தென்னமயினுசுப்போன்ற, மேல் முலையா -
மேல்லிய முலைகளுடையமாதா, ஆட - முழுக, கூந்தலில் - (அவா)
தலைமயிலுள்ள, நறுவம் தோயந்த - சாந்தத்தோடு கலந்த, இரு
புனல் - பெரிய நீரானது, ஆறு பாய - ஆற்றினாலே (போய்) விழ,
எறி திரை சுருட்டம் - வீசுகின்ற அலைகளை மடக்குகின்ற, தென
நீர் - தெளிவுபொருதிய நீரையுடைய, கரு கடல் - ஈரிய கடலினது,
புலவு - புலாற்றத்ததை, நீங்கி - நீங்கச்செய்து, நறு மணம் - நல்ல
மணமானது, குமமும என்றால் - (அக்கடலிடத்தே) மணக்குமென
றால், முருந்து உறழ் - மயிலிறுகின்றபை ஒத்த, முரலா மிகுதியை-
பறக்கையுடைய அவரது பெருக்கத்தை, மொழியலாமோ - (நான்)
சொல்லலாமோ, எ-து. தட—சாரியை, ஒ—எதிரை.

(க-து.) மாதாசனாடிய நீரிடுலே கடலானது புலால் நாந்த நீங்கி மணம் விசுமாருல அடமாநாடுருக்கத்தைச் சொல்லாமோ வென்பதாம்.

நதவமெனலுய வாசனெய்யா அந்நையுடைய மயிலை நாந்ததை யுணாத்தலால் அருடெயா நீங்கிப் பது பிறலிசை டொருவாசு தந்தது, “குடிபொன்றி உழுது முயாங்கே கரும” என்பதிற டொன்றி யென்பதுபோல. அநாடும்மகளிரது செலவ மிகுதியைச் சொல்லுதலால் வீதுகோளணிபாப (கக)

பூமலி நடபுகடோறுமபுனலகுடைமகளிரீட்டம்
காமருழனிதோறுநடைசியருரையீட்டம்
தேமலிசசோலைதோறுஞ்செழுநகுழியெருமுதியீட்டம்
கோமறுடுடங்மடோறுநகுணிலபொருமுரசினீட்டம்

(இ-ள) பு. மலி நடங்கள் தோறும் - மலர்களால் நிறைந்த குளங்களிலெல்லாம், புனல குடை - நீர்விடாமாங்கிலுற, மகளிர் ஈட்டம் - மாதாது கூட்டமும், காமாசு, ளித்தோறும் - அழகிய வயல்களிலெல்லாம், குரவை - கைகூப்பதாழ்த்தலையுடைய, கடைச்சியா ஈட்டம் - உழத்தியாது கூட்டமும், தேன் மலர் சோலைத்தோறும் - வாசனெய்யொருவிய மலர்களையுடைய சோலைகளிலெல்லாம், தொழுதி - ஒலித்தலையுடைய, செழு டுயில் ஈட்டம் - செழிய முயில்களது கூட்டமும், கோ - அரசரது, மறுகு - கீதிகளுடைய, இடங்கள் தோறும் - இடங்களிலெல்லாம், குணில பொரு - குறுந்தடியால் அடிக்கப்படுகின்ற, முரசின ஈட்டம் - முரசங்கள் கூட்டமும், (இருக்கும்), எ-று.

(க-து.) குளங்கொங்கு, நீராடுமாநா கூட்டங்கள் வயல்களொங்கும் உழத்தியா கூட்டங்கள் சோலைகளொங்கு முயில்கூட்டங்கள் இராஜவீதிகளொங்கும் பெரிக்கைகூட்டங்கள் என்பதாம்

காமரு—உகரம் சாரியை. தொழுதி - புளளொலி. கோ—சாதி யொருமை. (கஉ)

கறுவொடு மொன்றோ டொன்று காரண மினறிச சிறிப, பொறியுடைக குறுமபூழ தமமிந பேராசெயப பொருத்து மோதை, செறிமயிந தகா க டமமிந நீயெழுத தாகக னேககி, அழைகமுல வீர ராககு மமலையை யவிககு மன்றே

(இ-ள.) பொறி உடை குறும்பூழ - புளளினையுடைய காடைகளானவை, தமமில் ஒன்றோடொன்று - தமமுள்ளோ ஒன்றுடனொன்று, காரணமினறி - ஏதுவிலாமல், கறுவொடும சிறி - கறுவுதலுடனே சிறிக்கொண்டு, பேராசெய - சனாடையைச் செய்புமபடியாக, பொருத்தம் - (அவற்றைக்) கூட்டுதற்கணுண்டாகின்ற, ஒதை - (சிறுவ) ரோசையானது, செறி மயிர் - நெருங்கிய மயிர்க்கையுடைய, தகா கள் - ஆட்டுக்கடாக்கள், தமமில் - தமமுள்ளோ, தீ ஏழ - நெருப்பாறு தோன்ற, தாககல் நோக்கி - (ஒன்றையொன்றி) திடித்தலையுடைய

தது, அதை கழல் வீரா - ஒலிககினை வீரககழலையுடைய வீரரானவர், ஆரககும் - (ஆசசரியப்படம்) ஒலிககினை, அமலையை - ஓசையை, அலிககும் - அடககும், எ-று. ஏ-அசை.

(க-து) காடைகளைச் சண்டையலிகககுஞ் சிறுவாகள் சத்தமா னது ஆடலிககடாகககச சண்டையலிததுபடாரககும் வீரா சத்தத் தையடககும் என்பதாம்.

தகுதி பறதிக காடைச்சண்டைககுஞ் சிறுவனபது வருலிககப் பட்டது. கழல் - வீராகாலனி. “வீரத்திலுலீகியகழலே யாடவர் கானமிசை யனிவடம்” என்பதனாலதிக. (கங)

மாதர்மென்முலலையீன்றவரனமுகையனையமுரல கோதறுகருணைதீமபாலகொமுங்கனியிவற்றினோமும் ஆதுலாயாவனவனவதிருரனமுரசிறசாற்றி வேதியாககருத்திபபினனவிருந்தொடுதுசாவர்மாதோ.

(இ-ள.) ஆதுலா - யாசகா, யாவா என்ன - யாவனென்று, அதிர் குரல முரசின - அதிசகினை ஓசையையுடைய முரசினுலே, சாற்றி - வினவி (வருவிதது), மாதா மெல் முலையீன்ற - அழகிய மெல்லிய முலையகொடியிலுல தரப்பட்ட, வால முகை அனைய - வெள்ளிய அருமபுகாடொலும், முரல - சோதப, சோதது கருணை - குற்ற மறற டொரிகசத்திதும், தடபால - திபதிடபாகிபபாடலும், கொழு மணி - செழிய டுறமும, இவறதிலுலும் - டிகிய இவறறேடு மறறையுணவு கபாபும், வேதியாகககு அருத்தி - அகத்தனா (முன்னே) உண்பிதது, பினனா - (அதன்) பினபு, விருந்தொமம் - (சற்றததாரா முதலியோ ரொடனறி) விருந்தினரோயும், துகாவா - (அகாட்டோ) உணபா, எ-று மாது, ஏ-அசைகா

(ச-ங.) பாசககா வருபபபு முரசதைவிதது முனபிராமணனா உணபபபது பின விருதுடஉணடா என்பதாம்.

உமம இரலகம்-எசம வேதியாகககு-உருபுமயககம்.(கச)

முலலை பங்கோதைநல்லாரமுகமதிவெயர்வுதோன்ற வலலிநுணமருங்குனோவவாலவனவாயவிட்டாரப்ப மெலவிரலகாந்தடசேபபவெண்டயிரகடையுமோதை கொலபுலிமுழககமென்னவயினனொறுங்குளிறுமாதோ.

(இ-ள.) முல்லை அம கோதை நல்லார - முல்லைமலாகளைச் சூடிய அழகிய கூந்தலையுடைய இடைச்சியா, முகம மதி - (தமது) முகமாகிய சந்திரனிடதது, வெயாவு தோன்ற - வோவையானது உண்டாகவும், வல்லி நுண மருங்குல நோவ - பூங்கொடிபோலும் துடபமாகிய இடையானது வருந்தவும், வால வளை வாயவிட்டி ஆபப - வெள் ளிய சங்க வளையலகளானவை (ஒன்றோடொன்று தாககுணம்) ஒலிகக வும், மெல விரல் - மெல்லிய விரல்கள, காரதள சேப்ப - காரதண மலாபோல சிவக்கவும், வெள தயிர - வெள்ளிய தயிரை, கடையும் ஓதை - கடைதலினுலுண்டாகினை ஓசையானது, கொல புலி - கொல்

ஹினை புலியினது, முழக்கம் என்ன - உறுமுதல்போல், வயின்றொறும் குளிறும் - (அவா) வீடுதோறும் ஒலிக்கும், எ-து. மாத், ஒ-அசைகள்

(க-து) இடைச்சியா தயிரகடையரு சத்தமானது புலி முழக்கம்போல் வீடுகளெங்குஞ் சத்திக்கு மென்பதாம்.

நிலைமத்திட்டுத் தயிர கடைகின்ற இடைச்சிகளுக்கு அப்போது உண்டாகின்ற முகம் வெயாத்தலாதியாகிய சுபாவத்தைச் சொல்லுதலாகிய தன்மை நவீதசியணியுங் கொல்புலிமுழக்கமென்னக் குளிறு மென்னும் உவமையணியுரு சோநதுவருதலால் சோவையணியாம். ()

பூங்கருமபுடைந்ததிருசாறம்புகைபுயலென்றெண்ணி
மாங்குயிறெறொகுதியாவுமவாயவிடாத்தொழிந்தமஞ்ஞை
தூங்கிவை வண்கிறதேனுஞ்சுருமபொடுநிமிறுமபாடத்
தேங்கமழ்சோலைதோறுஞ்சிறைவிரித்தாடுமாதோ

(இ - ள்) உடைந்த பூ கருமபு தீ சாறு - (ஆலையிற்) சிதைந்த அழகிய கருமபுகளிஹடைய தித்திப்பாகிய சாற்றை, அடு புகை - காயச்சுமிடத்தெழுநின்ற அமரத்தை, புயல் என்று என்னி - மேகமென்று நினைத்து, மா பூயில் - மாமரங்களிலுள்ள குயில்களுடைய, தொகுதியாவும் - கூட்டங்களெல்லாம், வாயவிடாது ஒழிந்த - கூவா தொழிந்தவொக, மஞ்ஞை - மயில்களானவை, தூங்கு இசை - நாட்டிய ராகத்தை, வண்கிற - கருவண்கிறதும், தேனும் - தேனவண்கிறதும், சுருமபாடு - பொறிவண்கிறதென, நிமிறும - பொனவண்கிறதும், பாட - பாடிதலெய்ய, தேன கழை சோலைதோறும் - தேனுனது மணக்கூற சோலைகளிலெல்லாம், சிறை விரித்து - கலாபத்தை விரித்துக்கொண்க, ஆம் - கூத்தாடும், எ-து. மாத், ஒ-அசைகள்.

(க-து) கருப்பஞ்சாற்றைக் காயச்சுகையி லெழும் புகையை மேகமென்று குயில்கள் கூவாத்தல்கின, வண்குகள் பாட மயில்கள் நடனமாடின் என்பதாம்.

ஒழிந்தவென்பது முற்றெச்சமாய வந்தது, “பாயுமாரிபோற் பகழிசிந்தி, ராயாமத்தெறி தயிரினியினா” இத்திற் சிந்தினானபது சிந்தவெனஹம் பொருந்த தந்தமைபொல். வண்கி, தேன, சுரும்பு, நிமிறு, இந்நான்கும் வண்கினின் சாதிபேதம், “மங்கைகல்லவா கண்ணுமனமுமபோன, நெங்குநாடியிட்டுஞ் சுருமபுகளா, வண்கி காணமகிழ தேனினங்காண்மது, வண்கிதேக்கிடு மொணநிமிழீட்டங்காள்” எனப்பதனால்கி. தேன தேம எனாது திரிந்தது. மேகத்தைக் காணும்போது குயில்களுக்குத் துன்பமு மயில்களுக்கு இன்பமும் உண்டாகுகை சுபாவம். புகையை மேகமென்று மயங்குதலினாலே மயக்கவணியாகும். (கக)

அரக்கெறிக்குமுதச்செவ்வாயலர்முலைபந்நலார்தம்
திருக்கிளர்கமலம்பூத்தசேயரிககண்ணும்வாவி

உருக்கிவிட்டுவளைப்போதுபவேற்றிமையுணராததற்
வரிச்சிறைத்தாமலியோடுவணடினமருளும்தோ

(இ - ஂ) அரகது ஏறி குமுதம் - சிவப்புநிறத்தை வீசுகின்ற அல்லிமலர்போலும், செம் வர்ப - செய்ய வாயையும், அலா முலை - அடிப்பரந்த முலைகளையுமுடைய, அகலா - அகலாட்டி மாதருடைய, திரு கிளா கமலம் - அழகினால் விளங்குகின்ற தாமரைப்பூவாகிய (முக்கங்குளித்தது), பூத்த - மலர்ந்த, செய் அரி கண்ணும - செய்ய இவர்களைப்போலுடைய கண்களுக்கும், (கமலம்) - தாமரை மலர்களுக்கு மலர்வில பூத்திருக்கும், உரு கிளா - அழகினால் விளங்குகின்ற, குவளை போதும் - நீலேந்திர மலர்ப்போலும், வாவி - ஞானத்தின்கண், வேற நாமம் உண்டாது - பேதற்பதை அறியமாட்டாமல், உதற - (பேணுண் டு) அடைந்த, வரி சிறை துயர்ப்பியாது - பற்றுக்கோடுடைய சிறை களையுடைய அமைப்புகளுடன், வண்டு இலம் - வண்டிகளுடைய கூட் டம், பருரும - மரபுடைய, எ-று. மாகு, 2, - அடைகள்.

(1-து) ஆதாரப்பெண்கள் எவ்வளவு நிலையென்றுக் குவியலில் நிலையென்று அறிவாது அமையுமா? வணிகமும் மயங்குமென தூம

[illegible]

ஆலவிரிப்புகள் தைமோசுரன்களையும் வளர்த்துப் பழகிய
பெல்லாந் திருவிருத்தினாலும் விழுந்தது. முற்றிலுமாக
தொலைந்து போய்த் தனித்தே இருக்கின்ற நிலையாகவும்
பெரும்பகுதி மிகவும் கடுமையான நிலையாகவும் மாறினார்.

(இ - எ) அ லி அம் கோன்த மரதா - அகலித்தகனாலாகிய
தடிவெய் பாலையுபுண்டய மகரிமான்வா, அஸ்பெரம் - அஸ்புடனே,
வாரித்த முகல் - (ப மலா) வளசுகடப்பட்ட முலோககொடியானது,
வெல அருமபு - மெலிப அருமபுகல், ஸந்தா என்ரு - தந்தெனறு
நீர்த்து, விபா அபா - (அதமஞ்) திருவிபா வைசு சொபுமிடத்துண்
டாகின்ற, முழவிலுரு - வாத்தியத்திய வொலியோம், மல உபர்
திவி தோள் - மறபெரில் உபர்த வலிமைபொருதிய தோளசுலோ
புண்டய, மைத்தா - காலையரானவா, மங்கையா - மங்கைப்பருவப்
பெண்கள், வதுமை ஆறதும் - விவாகுஞ் செபந்தக ஸுண்டாகின்ற,
பல்லியம் முழக்கம் - பலவகை வாத்தியங்களது ஒசையானது, ஆக்
கும பரவையோம் - ஒலிகின்ற கடலொலியோம், இகலும் - பகைக்
கும, எ-று. மாது, ஒ-அசைகள்.

(க-சு) மூல்லை மலாபத்தென்று திருவிழா நடத்துகின்ற வாத் தியவோசையும், விவாக நடத்துகின்ற வாத் தியவோசையும், கடலோ சையோபி மாறுபடு மென்பதாம்.

கற்புடையமாதருக்கு முல்லைபூ உரித்தாதலால் அன்பொடு வளராத முல்லை யென்றா. இது “முல்லையர் தொடையருந்திமுத லெழுமுனிவ, ரில்லறம்புரிதுணைவியா” எனபதனாவதற்கி. அதற்கு விழாவாவது பருவப்பெண்ணுக்கு முதறழப்பிலே செய்யப்படுஞ் சிறப்பை அதன் முதறழப்பிலே செயதல். வாந்திய வோசைக்கும் கடலோசைக்கும் பகையிலலாமையிலே பகையைக் கடிபித்தமையி னாலே தொடர்புயாவு நவிறசியணிபாகும். (சஅ)

அவிரிழைசுமககலாற்றாதநல்லாப்பரிந்துநீத்த திவளொளிமணியுமுததுஞ்சிறந்தியமுன்றிநேறாம குவிமுலைசுராவாய்ச்செய்கடகுட்டம்புனாசெருத்தனமேதி கவையடிபெயர்ப்பமாத்குககாறளாந்தொறுபுகுமன்றே.

(இ-ள) அல்லா - அததேசத்து மாதரால், சுமககல் - ஆற்றாது - சுமககமாட்டாமல், பரிந்து நீத்த - வருந்திக் கண்ணெதிரியப்பட்ட, அவிரி இழை - ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணங்களினை, திவள ஒளி - அசையாவின்ற ஒளியையுடைய, மலரியும் முதலும் - பலவிதமணிகளும் முதலாகவும், சிறந்திய முன்றில் தொறும் - இறைநட கிடக்கின்ற வீட்டு முன்றிலுந் தொறும், குவிமுலை - குவிந்த முலை யையும், கயவாய - பெரியதாகிய வாயையும், செம கண் - செய்ய கண்ணாயும், குடும் புனா செருத்தல் - குடும்பமோலும் மடியையுமுடைய, மீதி - எருமைகளானவை, கவை அடி - பின்பையுடைய அடிகள், பெயர்ப்ப மாழி - எடுத்தவைக்க வருத்தி, கால தளாந்து - காலகாலாவை சோரந்து, ஒதுங்கும் - (பக்கங்கடிலே) விலகும், என்று அஃது, ஏ, - அசைகள்.

(ச-து) பெண்கள் கண்ணெதிரிந்த ஆபரணங்களின் அவரணிக ளின்மேல் எருமைகள் பின்பையி வையாமல் விலகப்போ மென்பதாம்.

இவ்முன் முன்றில் என் நிலை மாறிப் போவிபாயவந்தது. அடி - கீழ்க்கால். தளாந்து என்றொரு சின்னத்தின் ஒதுங்குமென்று முதலவினை யோய் முடிந்தது இதற்கு “அமருக்களவியுஞ் சின்னத்தினதோன்றிற் சின்னப்பொடுமுடிபா முதலொய்முடியிடம் வினையோரணிய” என்பது விதி. அமருக்களு முட துக்களுங் குளம்பிளந்து லேறுண்டால் நோ மெனறஞ்சி ஒதுங்குமென்பது கருத்தாயிற்று. செவ்வ மிஞ்சியைச் சொல்லுதலால் வீறுகொள்ளியாம். (சசு)

பொரியபாத்தேமாநெற்றிப்பழங்கனியிழிந்ததேனும விரிதலையரம்பையின்றமென்பழனுக்குத்தேனும முருகவிழுகளையாய்வினடமுட்புறக்கனியின்றேனும குருகுபாய்த்தடமுமியாறுங்குறைவறப்பெருகுமன்றே.

(இ-ள) பொரி அனா தேமா - பொருக்குகளோய் கூடிய அனாயை யுடைய தித்திப்பு மாமரத்தினது, பூ கனி - அழகிய பழங்களானவை, நெற்றி - முகிர, இழிந்த தேனும - (அவைகளிலிரு) தொழுகிய மது வும், விரி தலை அரம்பை - விரிந்த தலையையுடைய வாழைகளால், ான்ற - தரப்பட்ட, மெல் பழன - மெல்லிய பழங்கள், உருத்த தே னும - சொரிந்த மதுவும், வினட - வெடித்த, முட்புறக்கனியின் -

பலாபபழங்களினுடைய, முருகு அவிழ் சுளை வாய - பரிமளமானது விரிகின்ற சுளைவாயிலிருந் (தொழுகிய), தேனும் - மதுவும், சூருகு பாய - பறவைகளானவை டாய்கின்ற, தட்டும்-ஏரிகளிலும், யாதும-நதிகளிலும், குறைவு அறு பெருகும் - குறைவுநீர்ப் பெருகிடடாயும், எ-று.

(க-து.) மாங்கனித்தேனும், வாழைக்கனித்தேனும், பலாக்கனித்தேனும், ஏரிகளிலும் நதிகளிலும் பெருகும் என்பதாம்.

தெளி—வினையெழுந்திருப்ப முட்டும் கனியென, 'து முள்ளு களைப் புறத்திலுடைய கனியாய் குறைவு—வெயிலாதிக்களாலுண்டாவது முக்கனிகளின் சாத்திரம் ஏரிக்நதிகளுக்குச் சம்பந்த மில்லாமையிலே சம்பந்தத்தைக் காட்டித் தவினிலே தொடர்புயாவு நவிர சியணியாம். (உ.0)

அருமறைக்கிழவருள் னத்தவா மெட்ட வனபினல்கும்
பெருநிதி கடுப்பையோடு பெயர்புனல்பெருகியோடும்
வரிவளையலறியின மாணியின நிலவுகா லும
திருவநீர் சமுனிகேது றுஞ்செந்நெலைவளாகுமாதோ

(இ-ள்) அருமறைக்கிழவா - அரிய வேதத்திற் றரிய பாபடாருடைய, உள்எனது அவர் செட - மனத்திலுள்ள (தொரு) ளாயானது அழிந்த, அன்பின் கரும - பத்தியிலுள்ள கொடுக்கடம்புகின்ற, பெருநிதி படுப்பையோடு - பெரிய பொருள்களுடைய குவியல்களோடு, பெய புனல் - (விதிட்டி) வாய்க்கட்டங்குறை நீரானது, பெருகி ஓடி - பெருக்கெடுத்துச் (வினாந்து) போய், வரிவளை - பூனோக்கையுடைய சங்குகளால், அலறி னன்ற - கூவித் தரப்பட, மணி - முத்துக்களானவை, இள நிலவுகாலும் - இளமைபொருந்திய சந்திரிகையை வீசுகின்ற, திரு - அழகிய, நீர் - நீண்டிருக்கின்ற, கழனிதோறும் - கழனி கள்லெல்லாம், செம் நெலை வளாகும் - செந்நெடயினா வளாவிக் கும், எ-று. மாது, ஓ, - அசைகள்.

(க-து.) டாபடாருக்குப் பொருட்குவியலைத் தத்தம் பண்ணுநீரானது செந்நெலை வளாகும் என்பதாம்.

திருவ—அகரம் - சாரியை. ஆச்சரியப்படத்தக்கதாயும் பொய்யாகியும் இருக்கிறதானப புகழ்ச்சியாகிய மிகுதிநவிரசியணியானது தான் நீருக்கும் பயிருக்குஞ் சம்பந்தத்தை உண்டாக்குகையாகிய தொடர்புயாவு நவிரசியணிக் கு அங்கமாக வருதலால் உறுபபுதுடபிக் கலவையணியாம். (உ.க)

நிலவுவெண்முத்துமபொன்னுநீனிறமணிபுஞ்சாநதும்
தலைமயக்குறறவாறறாறனமதிதவமுஙகோடும்
மலைவளம்பெரிதெனகோயானவாலவளைபரந்துமேயும்
அலைவளம்பெரிதெனகோயானயாதெனவறைவன்மாதோ.

(இ-ள்) நிலவு வெண் முத்தும - சந்திரிகையையுடைய வெள்ளிய முத்துக்களும், பொன்னம் - கனகங்களும், நீல நீதம் மணியும் - நீல

நிறத்தையுடைய மணிகளும், சாந்தம் - சந்தனக்கட்டைகளும், சீலை மடக்கு, உறற ஆற்றாலை - கலந்துகிடக்கும் தன்மையால், தன் மதி தகழும் - தன்னையே சந்திரனால் உராய்ந்து செல்லப்படுகின்ற, கோடு - சிகரத்தையுடைய, மலை எனும் - மலையினது வளத்தை, யான் பெரிது என்கோ - நான் அதிகமென்று சொல்லுவேனோ, வாய் வளை - வெண்மை பொருந்திய சங்குக் களானவை, பரந்து படையும் - பரவி மேய்கின்ற, அலை எனும் - அலையையுடைய கடலினது வளத்தை, யான் பெரிது என்கோ - நான் அதிகமென்று சொல்லுவேனோ, பாது என் - (இவற்றினால்) எதை (அதிக) மென்று, அறைவல் - (யான்) சொல்லுவேன், என்து - மாது, ஸ்ரீ - ஆசைகள்

(க-து), மகிஷாசுரபை டெரிதென்று சொல்லுவேண்டு கடவுள்தான் டெரிதென்று சொல்லுவேண்டு என்பது ம

[illegible]

உளங்கனிந்தாயருதுமவேயிசைசெயி யிரேனாந்து
துளங்குவளாருயிகுன்றி டுறேகைகளை மீடுகநடுதனை
வளங்கெழுமருதவேலிவனை ததாலாட டெய்யதல [ணர்
இளங்களிகருமரியன்னமினுறுமி லகூருமா தோ

(இ) - எ.) ஆயா - (முல்லை) ததுள்ள இடையா, உளக கனித்து
 ஊதும் - மனமழிந்து ஊதுகின்ற, வேய இயை - புளபாங்குமுரசு
 னுடைய இராகத்தை, செவியின லாந்து - காதுகளிடுவே கேட்கும்,
 துளங்கு - அசைவென்ற, வெள அருவி - வெளரிய வெள்ளங்கரை
 யுடைய, குன்றில் - குறிஞ்சி நிலத்தில், தோகை - மயில்களானவை,
 கண் துஞ்சும் - தூங்கும், தெள நீர் வளம் கெழு - தெளநீர் நீரினது
 வளமானது பொருந்திய, வேலி - வேலியையுடைய, மரத்தம் - மரத்த
 நிலத்தில், வணம் தாட ஆட - வணிகளானவை தாடாட மிசையைப்
 பாட, நெய்தல் - நெய்தனிலத்தில், இள களி குமரி யன்னம் - இள
 மைபொருந்திய களிப்பையுடைய பெட்டையன்னங்களானவை, இள
 துயில் சுடும் - இனிய நித்திரையிசும், எ-து. மாது, ஓ, - அசைகள்.

(க-து.) இடையா புள்ளாங்குழி லோசைக்கேட்டு மலைவில் மயில்கள நித்திரை செய்யும், மருதநிலத்தில் வண்டுகள் தாலாட்டிசைபாட நெய்தநிலத்தில் அன்னங்கள் நித்திரை செய்யும் என்பதாம்.

முல்லையோடு குறிஞ்சிக்கும் மருத்ததோம் நெய்தலுக்கும் அணி
மை சொல்லப்பட்டது. (உரு)

கொடியனமகளிர்தங்கள் குழையுதுண்மருங்கேவாளா
படுகொலைபுரிவமாதா படைநெடுங்குவளைக்கண்ணே
அடிமிசைமுறையிட்டென்றுமரற்றுவசிலம்பேகுழந்து
கடிமதுதுகாவவன்னோர்கருங்குழற்காமர்வண்டே.

(இ-ள.) மகளிர்தங்கள் - மாதருடைய, குழையும் துண்மருங்கே - வாடுகின்ற துண்ணிய இடைகளே, கொடியன - கொடுமை யுள்ளன வாம், (அன்னோ) - அவருடைய, மாதா - அழகிய, படை - வாரும், குவளை - நீலோதலமும (போலும்), நெடு கண்ணே - நெடிய கண்களே, வாளா - வீணாக, படு கொலை - கொடுமையான கொலைத்தொழில், புரிவ - செய்வனவாம், சிலம்பே - தூபுரங்களே, (அன்னோ) அடிமிசை முறையிட்டி - அவருடைய அடிகளின்மேல் (விழுந்து தங்குதையு) முறையிட்டி, என்றும் - எல்லாநிலும், அரற்றுவ - புலம்புவனவாம், அன்னோ கரு குழல் - அவருடைய கரிய கூலத்திலுள்ள, காமா வண்டே - அழகிய வண்டிகளே, குழந்து - குழந்து, கடி மதுதுகாவ - (வேதத்தினாலே) விலக்கப்பட்ட கள்ள குடிப்பனவாம், எ-து.

மருங்கே கொடியன என்பதற்கு—மருங்கே - இடைகளே, கொடியன - கொடிப்போலவன் எனவும், கண்ணே வாளா படுகொலைபுரிவ என்பதற்கு—கண் - கண்களே, வாளா - காரணமில்லாமல், படு - வருதுகின்ற, கொலை - வருத்தத்தை, புரிவ - செய்வன எனவும்; சிலம்பே யடிமிசை முறையிட்டென்று மரற்றுவ என்பதற்கு—சிலம்பே - சிலம்புகளே, அடிமிசை - அடிகளின்மேல், முறை - முறைபாக, இட்டி - நிரிக்கப்பட்டி, அரற்றுவ - ஒலிப்பன எனவும், வண்டே குழந்து கடிமதுதுகாவ என்பதற்கு—வண்டே - வண்டிகளே, குழந்து - மொத்தது, கடி - பரிமாணம் பொருந்திய, மது - பூந்தேனை, தகாவ - குடிப்பன, எனவும் பொருளாகொள்ளலாம்.

(க - து) அந்நாட்டு மனிதர்களிலே கொடியவரும், வீணாக இறக்கும்படியான கொலைத்தொழிலைச் செய்பவரும், பிறரடிகளின்மேலே விழுந்து தங்குதையு முறையிட்டிப் புலம்புவோரும், வேதத்தினாலே விலக்கப்பட்ட கள்ள குடிப்பவரும் இல்லையென்பதாம்.

இடைமுதலியவைகளை அமமனிதரிற பிரித்தலால் ஏகாரங்கள் எனவும் பிரிவின்களா. கொடுமை முதலானவற்றை மனிதாக்களினேழித்து இடைமுதலானவற்றிற காட்டலால் ஒழிந்துக காட்டணியாம்.

கடல்படுமமுதுமல்லற்கானபடுமமுதுமோங்கும்
தடவனாயமுதுமொன்றித்தலைமயக்குற்றவாறறால்
உடைநினாயமுதமொன்றேயுடையவிண்ணுகொலலோ
பிடதநாடதற்குநேராநிகழத்தலாததைமைததமமா.

(இ-ள) கடல் படும அமுதம் - கடலின்கண் உண்டாகிய (உப்பு முதலாகிய) அமுதமும், மல்லல் - வளம்பொருந்திய, கான படும அமுதம் - காட்களின்கண் உண்டாகிய (பால் முதலாகிய) அமுதமும்,

ஒங்கும் - உயர்ந்த, தடம் வரை அமுதம் - பெரிய (மலையின்கண்) உண்டாகிய (தேன முதலாகிய) அமுதமும், ஒன்றி - பொருந்தி, தலைமயக்கு உற்ற ஆற்றால் - கலந்துகிடக்கிற காரணத்தால், உடை தினை - (கனையை) உடைக்கின்ற அலைகளையுடைய (கடலின்கண் உண்டாகிய), அமுதம் ஒன்றே உடைய - ஓர்மிாதததையே (தன்னிடத்தி) லுடைய, விண் நாடோ - தெய்வநாடோ, நிடத நாடதற்கு - நிடததேசத்திற்கு, நோ ஆ நிகழத்தலாம் தகைமைத்து - ஒப்பாக சொல்லுதற்கேற்ற குணத்தையுடையது, எ-று. கொல்—அசை, ஒ—எதிர்மறை.

(க - து) கடலிலும் மலையிலும் காட்டிலு முண்டாகின்ற திரவியம் பொருந்தியிருப்பதால் இந்நாட்டைப் பொன்னாட்டுக் கொப்பாகச் சொல்லலாம் என்பதாம்.

அமுது உண்ணுதற்குரிய அதுபுனை புனைவுகளுக்கு தேவருண விற்குஞ் சிவ்வடை, “அமுதுபா தேவருண்டி யார்புனல் சுதைசுவைப்போ” என்பதனுடிக. உபமையமாகிய நிடதநாட்டிற்கு உபமானமாகிய வொரமுதமுடைய தெய்வநாட்டையே பல்வமுத முடைமையாகிய விசேஷத்தைச் சொல்லுதலால் வேற்றுமையானியாம். (உரு)

நலனுறுகுமரரியார்க்குநண்ணிய விருந்தோடுநினைம
பலகலேகேள வியாயநதமபசுரப்பொழுதினிதுநீங்கும்
அலா முலையநல்லாதமலத்தமலா ததாணீவிப
புலவிகடா த்துஞ்சோநதுநளிருட பொழுதும்பேரமால்

(இ-ள.) நல்ல உறு முமரா யார்க்கும் - நற்புணையகை பொருந்திய ஆடவொல்லாருக்கும், நண்ணிய விருந்தோடு - (தமமிடத்து) வந்த விருந்தினரோடு, உண்கும் - (அறுதவையுண்டுகண்) புண்ணல்லாம், பலகலேகேளவி ஆயந்தும் - பல்வகையாகிய கலைகளாக கேள்வியினுலே ஆராபசுசிசெய்தாலும், பல பொழுது - பலகாலமானது, இனிது நீங்கும் - இனியதாகக் கழியும், அலா முலை அம் நலா - அடிபரந்த முலைகளையுடைய அழகிய மங்கையருடைய, அடத்தகம் மலா தாள - செம்பருஞ்ஞடைய நாமலா மலாபோலும் அடக்கை, நீவி - தடவி, புலவிகளா த்ரததும் - கட்டல்களை நீக்குதலாலும், சோந்தும் - (அவரைச்) சோந்தாலும், நள இருள பொழுதும் - நடுவி ராக்காலமும், போம் - (இனியதாகக்) கழியும், எ-று தம்—சாரியை, ஆல்—அசை.

(க-து) வாலிபார்க்குப் பலகற்பொழுதானது விருந்துண்ணுதலாலும், கல்விப் பயிற்சியினாலும் நீங்கும், இராப்பொழுதானது பொண்கள பிண்கை நீக்குதலாலும், அவர்களைச் சோதலாலும் நீங்கும் என்பதாம்.

உண்டு, ஆயந்த, தீர்த்து, சோந்த, இந்நாள்கும் வினையெச்சத்திரிபுகள். பலகலேகளாவன—வேதவேதாங்கமுதலிய அறுபத்துநான்கு கலைகளாம். இரவினமுதற்பங்கு உண்ணலாகியாலும், கடைப்பங்கு நித்திரையினாலும் கழிதல் பற்றி நளிருடபொழுதென்றா. (உசு)

[இதனால் அந்நிதத தேசத்துள்ளே நளராஜனுக்கிடமாகிய
மாவிலத நகரத்தின சிறப்பைப் புகழ்த தொடங்
கிளமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கொல்லுலேவேற்கணலலா கொழுநரோடேநீதத
விலலுமிழகலனகளியாவுமிளிர்சுடொறிகுமாத்றால்
எல்லியுமபகலுநதோன்றாதிமையவருலகமேயகரும்
மலலன்மாவிலதமென்னுமவளநகா கூறலுறறாம

(இ-ள) கொல உலை - கொல்லுலு உலைகளத்திலே (காயச்சப்
பட்ட), வேல கண - வேலகோலு (சிவாந) கணகையுடைய, நல்
லா - மாதாக்கள், கொழுநரோடி ஊடி - (தமமுடைய) கணவரோடி
பிணங்கி, நீதந - உலாநெழிநத, வில உமிழ கலன்கள் யாவும் - காந்
திபை வீசுகின்ற ஆபரணங்களெல்லாம், மிளிர் சுடா எறிகும ஆற்
றால் - விராங்குகின்ற கிரணங்களை வீசுகின்ற காரணத்தால், எல்லி
யும பகலும் தோன்றாது - இரா (இது) வென்னும (விது) வெள்
ளும் அறியப்படாமல், இனமயவா உலகம் - தேவரது உலகத்தை,
ஏயகரும் - ஒத்திருக்கின்ற, மலல - செல்வத்துடைய, மாவிலத
மென்றும் - மாவிலதமென்று சொல்லப்படுகின்ற, நகா எனம் - பட்
டணத்தினது சிறப்பை, வறல உறறம் - (யாந்) சொல்லத்தொடங்கி
னோம், எ-று.

(க-து) மாதாக்கள் சிறத்தி யெறிந்த ஆபரணப் பிரகாசத்தினால்
வெயவிலாகத்துக் கொட்டாரு மாவிலத நகரவளப் ததைச் சொல்லு
வாம் என்பதாம்.

கணவாமேற கொட்டித்திலே ச க்கள் ஏவந்தலிற காயச்சப்
பட்டவேலை யுவமான மாக்கிலு இரவுபாசனா தோன்றாமையை
ஆபரணகாத்தியுட்கு சாகி பாரதி செயயுட்குறியை அங்கமாகக்
கொண்டு இனமயவருலக மேய்குமெனவு முவனம் வஞ்சலாற கல
வைபணியாம். (உஎ)

நகரப்படல முற்றம்

ந க ர ப ப ட ல ம்

அத்தாவது உள்ளது இராஜாபரியாசிய மாவிலதநகரத்தின
சிறப்பைச் சொல்லுகின்ற பட்டலம்.

[இதனால் மாவிலதநகரத்தின சிறப்பு சொல்லப்படுகின்றது]

கலிலேத்ததை.

குடவளை நகுலமவறினுளேந்தினமணி கொழியும்
மடுவிலவானகருருவுகா டியதுபோலமதிலகும
கழகொணமாநகரநிழலகதுவிடாதனற
புடை கொணர்நகருதிதலைபொங்குபேரகழி

(இ - ள்.) மதில குழ - மதில குழந்த, கழ கொள் - காவலைக்
கொண்டிருக்கிற, மா நகா - பெருமைடொருநதிய (முனசொல்லப்

பட்ட மாவிற்கு) நகரமானது, குடம் வளை குலம் - குடம்போலும் சங்குகளது குலமானது, வயிறு உட்கரது - வயிறுநொந்து, இனம் மணி கொழிக்கும் - (ஒன்றறகொன்) நினைமாகிய முததுக்களை சொரிதற்கிடமாகிய, மலிலில் - ஒருதடாகத்தள, வான நகா உருவு - அமராவதி பட்டணத்தினசாயலை, காட்டியது போலும் - தோன்றச்செய்ததை யொக்கும், நகா உடுத்தது - அந்நகரத்தினுல் உடுக்கப்பட்டு, அலை பொங்கு - அலைகளால் விளங்குகின்ற, போ அகழி - பெரிய அகழியானது, அந்நிலை கதுவிடாது - அந்நிலை பறறப்படாமல், அகன்ற - நீங்கிய, புடை கொள - சுற்றுப்பக்கத்தை (தனக்கிடமாகக்) கொண்ட, நீ (போலும்) - நீனா யொத்திருக்கும், எ-று.

(க-து.) மாவிற்குநகரமானது ஒரு தடாகத்துள்ளே தோன்றிய தேவநகரம்போலு மிருந்தது, அம்மாவிற்கு நகரத்தி னசுழியானது அததடாகத்திற றேறைய தேவநகரா ஞ்ஞழந்த சலத்தைப்போலு மிருந்தது, எடபடியெனில், கலா ஞ்முடியுள்ளே முகந் தோன்றியவிடத்தில் கலா ஞ்முடியுடைய தோன்றது, அம்முகம் தோன்றவிடத்தில் அக் கணுறையுடைய தோன்றும், இதுபோலவே தடாகத்துள்ளே தேவ நகரம் தோன்றியவிடத்தில் சலம் தோன்றது, அததேவநகரம் தோன்றவிடத்தில் சலம் தோன்றும், ஆகையால் தேவநகரத்தின் பிரதிபிம்பத்தை யே மாவிற்குநகரமாகவும், பிரதிபிம்பத்தை ஞ்ஞழந்த சலத்தை யே மாவிற்குநகரத்தி னசுழியாகவும் கொள்க என்பதாம்.

“குடவளை குலம் வயிறு உட்கர தினமணி கொழிக்கும்மலில்” என்ற தனல் வானகரத்தின் பிரதிபிம்பம் உள்ளடங்குதற்கு, தஞ்சை விசாலமுள்ள தென்புறாயிற்று. சங்குகள் முததுக்களை மிசுதிபாகத் தருதல் தோன்ற ஈடுமெனவது கொழிக்கு, மென்றா. போலுமெனவது செய்யுமென வாய்பாட்டு முறையினே ஈற்றயல்கரங்கெட்டு லகரமென ஈகரமெப்பாகத் திரிந்தது, இத்தற்கு, “அவற்றுள் செய்யுமெனவது மெய்கொடுக்கியவிகு” எனவது சூத்திரவரையிற காண்க” போனயென்பது புடைகொண்டக்குங் கூட்டப்பட்டது, உடுத்தது, கதுவிடாது என்பதை ‘எழுதிவந்தவோலை’ என்கிறவிடத்தே எழுதியென்பதுபோலச் செய்ப்பாட்டு வினைப்பொருளை, தந்தன அந்த மாவிற்குநகரத்தை அமராவதியின் பிரதிபிம்பமாகவும், அந்த மாவிற்குநகரா ஞ்ஞழந்த அகழியை அந்நிலை ஞ்ஞழந்த நீராகவும் குறித்தலால் தற்குறிப்பணியாடும்

(க)

[இதனால் அகழியின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கண்ணான்ற பேரகழியிலுழங்கிய கரிகள்
தண்ணந்தா மரைததா னெனத்தடக்கையாறிலத்தில
மண்ணுஞ்சேடனையெடுத்ததன்கடிகையினறி
உண்ணிவந்தொளிராமணியினுலுறகையென்றெறியும்

(இ-ன) கண் அகன்ற - இடம்பரந்த, போ அகழியில் - பெரிய அகழியின்கண், உழக்கிய கரிகள் - கலக்கிய யானைகள், தண் அம் தாமரை - தண்ணிய அழகிய தாமரையினுடைய, தாள் என் - நாள

மென்று நினைத்து, தடம் சையால் - டெரிய துதிகையிலே, பித்த
தில் நண்ணும சேடனை - டாதாளத்திலே வாசஞ்செய்கின்ற சேட
னென்னும பாம்பை, எடுத்தது - மேலெடுத்தது, அதன் சமிகையில் -
அப்பாய்பினது உச்சியின்கண், உள் நிக்ந்து - (அந்) ஊளளிநுந்து
மேலெழுமபி, நாதி - காண்டபட்டு, ஒளா மணியினால் - விளங்குகின்ற
இரத்தினத்தினாலே, உறகை எவ்று - கொள்ளியொன்றஞ்சி, எறியம் -
(அதன்) வீசும், எ-று.

(க - து) அகழிற கலககிப யானெசன் தாமரைத்தண்டெ - றுதி
சேடனை யெடுத்தது அதன் முடியில் மலையொள் பால் கொள்ளிக்
டையென தெறிபுற என்பதாம். இது அகழிப்சிறப்பு.

நல்ல சாதிடாமபிறகு வொருநதோயுய டாவிருந்து மேலெழு
பிக்கொப்பி வந்து தப்பாபாறுவதிலே உச்சியிற் புறட்டிக் கா
ண்டபித்தால் உலகவிவந்தொளாயன் யென றா சரிகளென்று
பன்மையாற் கூறலால் தனித்தனி யெடுத்தென்று கொள்க. சேட
னைத் தாமரைநாமென்று கொள்ளியொன்றம் மயங்குதலால் மயங்க
கவனி பாண்குஞ் சேடல்குஞ் சமர்த்துக்கை வற்பித்தநாகிய
தொடாபுயாடகந்திற் பணியினால் அகழி டாதாளயனாகும அழா
துள்ள தென்னயபொரு ளொலிசகிவந்து (உ)

[இதனாலே மதிவினது சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒழைப்பாயியநதேரவனுயமதிஸாடககட
பெறறிவாமைபிறபிறங்குபொந்தவந்தாழ்வரும்
அறநதோகருவனநல்லாயலபுறவணியக
கறறைவெண்மதிசாளரத்தாழ்வியற்காட்டும

(இ-ள) ஒழை ஆழி அம் தேரவன் - ஒழுநாநையுடைய ஆழ்
கிய தேரையுடைய சூரியனானவன், உயர் மதில் பட்டக - (தன் வழி
யின்மேல்) உயர்ந்த மதிலைத் தாண்டி, உரு, பெற்றறிவாமையின் - (வல்
லமை) பெறறிவாமையால், பிறங்கு பொன் சுதங்குகள் - விளங்கு
கின்ற பொன்மயமாகிய (அம்மதியுழிக்) கறவுகளை, திறக்கும் அற
நம் தோக்குவன் - திறக்கும் சமயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பான்,
அநல்லா - அழகிய மகளிரானவா, இயப்பு உற - திருத்தமுண்டாக,
அணிய - (சிலக முதலானவற்றைத்) தரித்துக்கொள்ள, கறறை வெள்
மதி - (கிரண்க) கறறையையுடைய வெள்ளிய சந்திரனானவன், சாள
ரத்து - (அம்மதியுடைய) பலகணியின் புறத்திருந்து, அடியின் காட்
டும் - நிலைக்கண்ணுடிபோல (அவருக்குத் தன்னைக்) காட்டுவான், எ-று.

(க - து) சூரியனானவன் மாவிற்ககர மதிலைக்கட்டிக் காட்டாமல்
கறவுகளைத் திறக்கும் சமயம் பார்த்திருப்பான், சந்திரனானவன்
பெண்கள் சிலகமுதலிய பணிக ளாணிந்துகொள்ளத் தன்னை நிலை
கண்ணுடிபோலக் காட்டுவான் என்பதாம்

நிலைக்கண்ணுடி—நிலையாக முனைக்ககடபடுங் கண்ணுடி.

அறநஞ் சமயமென்பது “அறநமே மனுவஞ்சோவு மவகாசந தானு மாமும” என்பதனாகியது. சமாதவெனமதி யெனறதறை பூரண சந்திரனெனக் கொள்க சந்திரன் சாளரத்தினுள் நுழைந்த கிடம்பெற்றமற புறத்தே நிறையுடையது அழியாத நாடாமெனறா சூரியனோடு மதிலவாயிலுக்குள் சந்திரன் மதிசாளரத்தினுள் சம பந்தஞ் சொல்லுதலால் மோடாபுயாவுவியலியாயிற்று. இதுனால் அநங்கரந்து மதினிலு அங்க உயர் புறன்கிறது. (1௨)

[இதுமுதல் முட்டி ஆறாதி டாடங்கனால் வீடுகள்முதலிய வற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

மறுவிகந்தவெண்புதி யென்னயங்கியுடையதி
செறியுடாடங்கன வெண்ணிப் பதப்படுச்செவவி
நறவுயிர்த்தபைநடுநாட்டிலிப் பதபநாட்டை
வெறுவிதா மெனவெண்ணை உபரிவதுபோலும்

(இ-ள்.) மறு இச்சுடா - பரங்குத்தினுள்ளும் நீங்கிய, வெள மதி என - வெளவிய சந்திரனென, வயங்கிய - விளங்கிய, பதபி செறியும் - (பனிகஞ்சு) கவாகளானவை மெருங்கிப், பாடங்கன - மான் கைகளானவை, வெள மதிப் பதபி - வெளவிய கிரகங்களை வீடுகளினற, செவவி - அழகுநிலை, நறவு உயிர்த்த பைநடுநாட்டை - தேனே தருகி ஏம டிய பூங்கொத்துகளால், மலிகுடபகம் நாட்டை - நிறைந்த கற்பகத்தருகையுடைய சுவாககத்தைச் சூறித்து, வெறுவிதாம என - வறுமையுடையதென்று, வெள நகை புரிவது போலும் - வெளவிய சிரிப்பை செய்வதை ஒக்கும் (அங்கரம்.) என்று

(க-து) மாடங்கனானவை கிரணங்களை வீடுதிட்ட வழிகளுலே பொன்னகரத்தைப் பார்த்துப் புண்ணைக் புரியன்போது மிருக்கின்றன என்பதாம்

விருமப்பங்கிற உண்டி அணி ஓடை முதலியவற்றைக் கற்பிப்பினற கற்பகத்தருவையுடைத்தாய மறவெல்லாவுலகங்களாலும் புகழ்ப்புகை தோன்றக் கற்பகநாடென்றா. அப்படியிருக்கும் அது தன் பெருவாத்திறஞ்சு சிறிபதாக்க காணப்படுதலால் மாவிற்தம் அதனை யிகழ்ச்சிசெய்து சிரிப்பதென்ற தாயிற்று. சிரிப்பதற்குத் தெரு வாயாகவும் மாடவரிசைகள் பலவரிசைகளாகவும் கொள்க பனிகஞ் மாடங்களின் வெள்ளொளி வீசலாயித் தருமச்சம்பந்தத்தினால் மாவிறத்ததைச் சிரிப்பதாகக் குறித்தலாற பொருட்டற்குறிப்பணி யாகும். இதுனாலே மாவிறத்தின் வளஞ் சுவாககவாத்தினு மிருந்துள்ளதென்பது தொன்கின்றது (சு)

வடிகொளவெண்கதை தீற்றியமாட நீள்கமுததில்
படியமைமமுகிலகதி விடுபாணிலாகமுழவி
முடியின்மீதுறத்தவழதலான முழுமெயும்வெள்ளைப்
பொடியணிர்தருள்கறைமிடறநண்ணலைப்பொருவும்

(இ-ள்) வடிகொள வெள கதை - வடித்துக்கொள்ளப்பட்ட வெளவிய கண்ணச்சாந்தை, தீற்றிய மாடம் - பூசிய மாளிகையானது,

கீள கழுத்தில - நீட்சிபொருதிய (அதன்) கண்டத்தின்கண், மை முகில டடிய - கரிய மேகமானது பழகதிருக்க, கதிர விடு பால் நிரா குழவி - கிரணங்களை வீசுகின்ற வெண்பிறையானது, முடியினமீது உற தவழ்தலால் - (அதன்) முடியினமேலே பொருந்த ஊராதலால், முழு மெயும் வெள்ளைபொடி அணிந்தருள - திருமேனிமுழுதினும் விழ்தினை பூசிபருளிய, கறை மிடறு - (நஞ்சு) கறைபொருதிய கண்டத்தையுடைய, (நிராகுமுழவிமுடியினமீது) - பிறையானது முடி யினமேல, (உத) - பொருந், (உவழ) - ஊரகின்ற, அண்ணலை - பரம சிவனை, பொருவும் - ஒத்திருக்கும், எ-து

(க-து.) மாரிகையானது வடிவத்தின் சுவணசாரதும் கழுத் திற கரிய மேகமும் முடியிலினமாயினையும் பொருந்தியிருத்தலாற் பரம சிவனுக்கு கொப்பாடும் என்பதாம்

நிராகுமுழவி முடியின மீதுறத்தவ, தல பரமசிவனுக்கும் கூட் டப்பட்டது பாசிகையினது வடிவத்திற் பூசிய சுண்ணசாரது பரம சிவனது வடிவத்திற் பூசிய விழிப்பாலும், அதனது கழுத்திலே பழகத் கரியமேகம அள்ள கழுத்திலேயே, நஞ்சுக்க ஊர்தலாலும், உதன் முடியினமே தவழி டைய பிறை அவன் முடிமேலே தவழுகின்ற பிறைபோல வடிவத்தானதுதலாலே, அது பரமசிவனுக்கு ஒப்பாக இருக் குமென்பதாம் இது உவவையணி மதனில் அமரமடங்குள் சந்திர னன் டவரை பளாவிரிஞ்சி பதனவ பந்து தநானிகின்றது (ரு)

மறைத மனைமங்கையா பரிந்தமரத்தமணியின் இழைத்த செய்குன்றின்னைபரிந்தி பொன்னிலத்தெய்தக் குழைத்தவைவந்தருநீழலிற் குலவுமா னினங்களு கழைத்தபுலவென விரிவொழிதனித்தனிகறிக்கும

(இ-பா.) மறை மனைமங்கையா - மறைச்சிபொருதிய கண்களை டைய பகலிரானவா, பரிந்தம - (எதி) விராமாந்தருகு, மரகத மணி யின் இழைத்த - மரபதம் நிகளாலே பதிக்கப்பட்ட, செய்குன்றின்- லியாயாடல் மலைக்குடைய, பைமகதிர - பசிபநிரணங்களானவை, பொன்னிலத்து எய்த - தேவசலாகத்தின்கண் அடைய, குழைத்த நுதரு - தநிரத்த பஞ்சதருக்களது, நீழலில் குலவும் - நிழலின்கண் குலவுகின்ற, ஆன் இனங்கா - பசுக்களுடைய கூட்டங்களானவை, கழைத்த புலவன் - செறித்த புறகள்ளென்று நினைத்து, வினாவொடு- க்கிரமாக, தனித்தனி கறிக்கும் - ஒவ்வொன்றாக (அக்கிரணங்க ளுக்) கொளவும், எ-து.

(க-து) செய்குன்றிலிழைத்த மரகதக்கிரணங்களைத் தெய்வப் சூக்கள புறகள்ளென்று கடிக்கும் என்பதாம்.

மறை மலைகளபோலப் படைப்புக்காலத் துண்டாயதன்றி விளையாடுதற்காகச் செய்யப்பட்டமையாற் செய்குன்றென்றா. மர தமணியின் கிரணத்தைப் புலவென்று மயங்கினமையான மயக்க னினியாகும். இதற்கு அக்கதிருக்குத் தெயவலோகத்திற்குஞ் சமப்

தததைக் கறபித்ததாகிய தொடர்புயாவு நவீற்சியணி அங்கமா தலால்
கலவையணியாம. (சு)

புதுமணத்தொடர்மனமகளிர்சாளரத்திடைப்பொருது
மதியையினனுயிரப்பாங்கியுமறைந்தனர்நோக்கும்
கதிரகொளவாணமுங்மென்றுதங்காதலாபபுலலும
பதுமமெனகரநீக்கிநீளபடைவிழிபுதைப்பரா

(இ-ள.) புது மலந்தத - புதிய விவாகத்தைப்புடைய, மெல்லிய மக
சரி - மெல்லிய மங்கையரானவா, சான்றத்திடை - (மேலவியுடன்)
பலகையிலின்புறது, பொருந்து மதியை - சேர்ந்து சந்திரன், இன்
உயிர் பாயியிபா - இனிப் உயிர்போலச் சிறந்த தோழியரானவா, மறைந்
தனா - மறைந்தவராகி, தோரும் - பார்க்கின்ற, கதிர கொள் வாள
முடிவென்று - மிரண்டதைச் சொல்லி ஒரு ரிப்பய்யுடைய முச்சென்று
நின்றது, தம் - தம்முடைய, சூதலா புல்லும - நாய்ச் சாந்த சமுத்தி
கொல்லு முக்கின்ற, பத்திய மெல்லிய - தாமரைமலரொலிய மெல்
லிய தையா, நீகதி - (அவரிடமிருந்) நீசெ, என மெல்லியி - நீண்ட
வாண்டோ லும் சுகந்தோ, புறந்தபரா - சமூகமொன்றோ, மெல்லிய

(க-து) புதிதாக விவாகரத்து செய்துகொண்ட பெண்கள் பலருண்டு
மின்புறத்துத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களை அடைந்தபொழுதுத் தொழிலாளர்
முகமெனவேனென விரிநாயகனார், பழைய கைகளால் கணக்கில் எழுதி
கொள்வார்களா எனத் திரட்டினார்.

மறைந்தென்றும் வினயெச்சம் முழற்பத திரிந்தது இதற்கு விதி. “வினயொரு கிளைபுர னே னைப் புகழிய” என்ற தரு திக இன்னுயிர்ப்பாங்கிபா என்றபடியும் அந்தப் புரசு செய்கையைப் டாத்தற குற உரிமை சீராவதுவின்றிப் புதுபனத்தராதலால் இவ்வியாப் பாங்கியாகவுங் கண்டபுற சீகுதுவான் னாவந்ஞ் சொல்லப்பட்டது. மதியைப் டாங்கியா முகவென்று மாங்குத்தலால் மயங்கவெனியாம். இதனால் அபரமக ரிா முரஞ் சந்திரனித சிறந்ததென்பதும் அபரமடஞ் சந்திரமனடலாதி லுயரத்தென்பதும் ஒலிக்கின்றன. (ச)

வள்ளுவாயமலா முருத்தியா வதியுமேனிலையில்
கள்ளாருமலாநாழியசுருங்கைமிறந்தார்களா
உளாருமபுகுமதுவாபதியா - லுரிஞ்சுதலால
பிள்ளைவெணமதியா தன்னெனப்பெரிதுவகசும

(இ-ள்) உவா மதி - பாவகாலத்திலே தோன்றுகிற சந்திரனானவன், ஸ்ரீராம வாய் மலர் முகத்தியா - தாமரைமலர்போலும் முகத்தைப்புடைய மாத்ரானவா, வதியும் மேலநிலையில் - வாசஞ்செய்கின்ற மேல்வீட்டில், கள அரூ மலா - தேனாகது நீங்காத மலர்களை, நாரதிய - தொங்கக்கட்டிய, சுருங்குகையில் - நுழைவாயிலிலே, கதிராகள்கிரணங்களானவை, உள உற புஞ்சுது - உள்ளே பாய நுழைந்து, மதி உடல் - (யாவராலும்) மதிக்கப்படுகிற (தன் பெரிய) வடம்பு, உரிஞ்சுதலால் - தேயதலினாலே, பிள்ளை வெளமகி ஆதல் - குழந்தை

யாகிய வெள்ளிய பிறைச்சந்திர நாட்கூல, நன்றென-தனக்கு நலலதென
று நினைத்து, பெரிது உவகுகும - மிகவும (அப்பருவத்தை) விரும்பு
வாஃ, எ-று.

(க - து.) பூரணசந்திரனானவன் மேனமாட்சி சாளரவாயிலில் நுழைந்து உடலாண்டு தேய்ந்தவிஞ்ஞை இளம்பிறைப்பருவமே நன் நென்று மகிழ்வான் என்பதாம்.

வள்ளுவர் மனா—திண்ணம்போலும் வாயையுடைய மலர் என்க.
ருங்கை - திடழுவாயில், 'சுருங்கை யென்பது கருந்தகற்படையு
றுமைவாயின்று மென நவநுமிருபெயர்'. மழிழதலென்னும் கொரு
ரத் திருநிற உருத்தலென்பது கிரட்டத்ததை யனரத்தலால் அகடுபெ
யர். கலை முறைநலாசிப முறைத்தி ருலே தாராளமாகச் சுருங்கையி
யுமாயின நுண்புய்யுந் தா மிருந்த க்கண்டு அககுறுத்ததை மேனென்த
வாலே மேனெனட லெய்யாம.

உருகி னானாகுதரி ஸவேனி ஸவேடருடை - குகரி ஸலை
பொருளி லா ரகரி, மனநனைப பொருகி ஸாரி ஸலை
மெருளி னாமா ரகரி, மசேட னிமருஞ்சு, குகரி ஸலை
அருளி லா ரகரி ஸை மதருகி னா காலாரி ஸலை

(2) - (அ) உடைய இலவராகிய - துபா - (சமயிதது) திஸலாத
எய்ருளா, (செடனில) செடபு - உய்மதகாந்ததைபுண்டய மயமத
நுக்கு, உடைய உர புலவீ - (தொறுவா) இலா, தொருள இலாக
நில - (உலவயவா) நுருள (சமயிதது) திஸலாத நுருள, தலாததா - குபே
தா, (தொறுவா) இலா - ஒய்வாதவ. இலா, தொருள இல மாக்க
நில - உலவியிதது (சமயிதது) திஸலாத மனிதருள, செடனில -
சுதீதீ, சுதீனில, தாபு - (தொறுவா) இலா, துருள இலா
(சமயிதது) திஸலாத நுருள, இது தரு - டுஞ்சு
தருதருநுக்கு, சிசா உலவா இல - ஒய்வாததா இலா, எ-று.

(4-உ) ஆட்சிவாசியை மகாபதனிற குறைந்தவரிடையே, வறியவரிடையே குறைந்தவரிடையே குறைந்தவரிடையே, பட்டியல் பூங்காடையே குறைந்தவரிடையே, மகாபதனிற குறைந்தவரிடையே குறைந்தவரிடையே என்பதாம்.

அங்கரத்திலே மஹமதனபோ ஸமுள்ளவாக்கோ அழகில்லாத
வாக்கொன்னும், குபேரன் போலச் செல்வமுள்ளவாக்கொச்ச செல்வ
மில்லாதவாக்கொன்னும், அதிசேஷன் போலக் கலவியுள்ளவாக்கொக்
கலவியில்லாதவாக் கொன்னும், பஞ்சதமுகுகளபோல ரகையுள்ளவா
க்கொ ரகை மில்லாதவாக்கொன்னும் கொள்ளுதலால், அமமஹமதன
முதலான பொருள்களின் மிஞ்சாத அழகு முதலானவை யுள்ளவாக்
கொள்ளவராக் கொள்ளப்படுவ ரென்பதாயிற்று. (கூ)

பளிக்குமேனிலத்தனபா பாற்பயிலவுறுகலவி
தினேததுமாற்பிடைத்துயிலபவாழுகுதிலெண்ணிங்கள்
கினேத்ததனகதிபரபுதலகிளர்ந்தசாளரத்தின்
ஒளித்துவாண்முகச்செவ்வியைக்கவாவதொத்துளதால்.

(இ - ள்.) வெள திங்கள் - வெளரிய சந்திரனது, பளிக்கு மேலில்தது - பளிங்கினாலாகிய மேலவீட்டினுள், அன்பா பால் - நாய கரிடத்தில், பயிலவுறு கலவி - (நாளதோறும்) பழகிய புராச்சியை, தின்தது - அனுபவித்தது, மாபிடை துயில்பவா முகத்தில் - (அவா) மாபிணிததே துயிலுகிற மகளிரது முகத்தினிடத்தே, கிளத்த தண் கதிர் - தழைத்த தண்ணிய கிரணங்களை, பரப்புதல் - விரித்தலினாலே, கிளந்த சாளரத்தினுள் - விளங்குகின்ற பல்கணியின் புறத்து, ஒளித்து - மறைத்துவிட்டு, வாள் முகம் - ஒளிபொருந்திய (அவா) முகத்தினுள்ள, செவ்வியை கவாவது - அழகை திருபிவதை, ஒத்து உளது - ஒத்திருக்கும், எ-று - ஆம் - அகம்.

(க - டு) மே மமாளிகையிற் கணவருடன் புராந்த அவா மாபிணிமேல் அங்குகிற பெண்களின் முகத்தில் சந்திரன் கிரணங்களை விரித்தல் அப்பெண்களா முகத்திறுக்கத் திருபிவதை ஒத்திருக்கும் எனபதாம்.

பிறரிடத்துள்ள டொருவர்த் திருபிவதும் சமயம் அங்குமேவோ யாதலால் அயிலப்பவ்வொன்றும் சந்திரன்க் கவாவதாசக குறிப்பதலினாலே டொருவர்த் திருபிவதும் சந்திரனின் முகத்திறுக்கத் சந்திரனின் அழகை காந்தியைச் சொல்லியதாகிப் பெறுமையணி தோனிக் கின்றது. (க0)

கணவர்கிரணமாபிணிசூழிப்பறிவொணர்தி செயமேனிலையி கணவருக்குத் தணிப்பருமித்ததுனை முலைமகளிர் [ல மணங்கிற் பாமரைமுகமுமொணர்தியமுமறிவா தணங்கிராமதிமருணடுபபததைப்பறிவெய்தும்

(இ - ள்.) கணம் கொள் மா மணி - டட்டிதைக் கொண்ட பெரிய மணிகளானவை, சூழித்தி - பழக்கடபட்டி, ஓள சூழி செய மேல் நிலையில் - ஓளையிற் கிரணங்களைச் செயின்ற மேலவீட்டில், கணங்கு ள்த்து - தேமல் படர்ந்து, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பருமிதம் - பருத்த அளவையுடைய, துணை முல் மகளிர் - இரண்டாகிய முலை கன்னியுடைய மாதரது, மணம் கொள் தாணா - வாசனையைக் கொண்ட தாமரைமலரோலும், முகமும் - முகத்தையும், ஓள மதியமும் - ஓளையிற் சந்திரனையும், அறியாது - அறியமாட்டாமல், அணங்கு அரா - தெப்பத்தனமை பொருந்திய இராசுவானது, மதி மருணி - புத்தி மயங்கி, பார்த்து - நோக்கி, ஐயுறவு எய்தும் - (இவற்றுள் முகம் யாதோ சந்திரன் யாதோ வென்கிற) சந்தேகத்தை அடையும், எ-று.

(க - டு) இராகு எனனும் பாமபானது மேலவீட்டில் உலாவும் பெண்கள் முகமென்றும் சந்திரன் என்றும் அறியாது சந்தேகம் அடையும் எனபதாம்.

அணங்கு - தெய்வம், “அணங்குநோ யழகுதெய்வம்” என்ப தாலறிக. ஒப்புமையினாலே முகத்திறுக்கு சந்திரனுக்கும் விசேடத் தோன்றாததாகிய பொதுமையணி ஐயவணிககு அங்கமாதலாற் கலவையணி. இதனால் அம்மேலவீடுகள் சந்திரமண்டலத்தை யளாவி

னுடைய, செழு கதிரகள் - செழிய கிரணங்கள், தங்கி - தங்க, வீழ் புனல் பெருகுகொதி - (அதிலிருந்து) வீழ்கின்ற நீரினது வெள்ளத் தோடு, தலைபெய்து - கந்தது, ஆழ கடல் தலைமகள் - ஆழமுள்ள கடலாகிய (தன்) கணவனுடையவன், கனிப்பு நற - (அப்போது) கனிக்க, கனிதது - (நானும்) கனிந்து, பொங்கு கற்பு நூல் உரைத்தவை - விளங்குகின்ற கற்பிலக்கண நூலினால் சொல்லப்பட்ட விதிகளை, புகா அற விளக்கம் - குற்றமற விளக்குவான், என்று.

(க - து) ஆகாய கங்கையா டவன் சந்திரகாந்தக் கற்களபதித்த மேல்வீட்டில் சந்திரகிரணங்களால் வீழ்கின்ற வெள்ளத்தோடு கலந்து கல்லாகிய டவன்வன் கனிக்கத் தாழ்ந்து கனிததுத் துணையாகச் சென்று சம்பிலக்கணவிதிகளை விளக்குவான் என்பதாம்.

கணவன் "நிகரப்போது உடன்கனித்தலும் அவன் அயருதும் போது உடன்தயருந்துவது கற்பிலக்கணத்தால் ஆகாயங்கை புறத்தூண் சந்திரகிரணங்களிலே தன் கணவனாகிய சமுத்திரம் பெருஞ்நீரால் அப்போது அந்தச் சந்திரகிரணமபட்டிச் சந்திரகாந்தத்திலிருந்து வீழ்கின்ற நீர் வெள்ளத்தோடு கலந்து தானும் பெருகி அக்கற்பிலக்கண நற பிறருக்குங் காட்டுமென்பதாம். தங்கியென்பது விநாயக, திருப் புவனே கந்திதல் - முன்னையவனின் மிகுதல். கங்கை தன் செருகியினால் கற்பிலக்கணமாகிய நறபொருள்க் காட்டுதலால் நற்பொருட்கா - சிவனியாம். இதற்குச் சந்திரகாந்தச் சீருகந்த கங்கைக்குச் சம்பந்தங் கற்பித்ததாகிய தொடர்புபடி நவீதங் அங்கமாதலாற் கலவையணி இதனாலே அந்நகரத்து வீதிகளின் பேரிலாவது ஆகாயங்கையினமே உயர்ந்திருக்கின்றமை விதானிசினது. (கரு)

தடங்கொட்டாமரைத்தளிரியலுறையுமிருநகரம்
இடங்கொட்டா பூதலங்கொட்டாமென்றனமினிவான்
அடங்கவெல்லுதுமென்னவோவஞ்சினமறையாப்
படங்கணுதறியபோன்றனபரிபபொருகொழுகள்

(இ-ன.) டசிய பொன் கொழுகள் - பசுமையுள்ள பொன்மயமாகிய கொழுகளானவை, தடம் கொள் நாமரை - விசாலத்தைக் கொண்ட தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற, தளிர் இயல் - தளிர்போலு மெல்லிய வடிவுடைய சீரேவியானவள், உறையும் இ நகரம் - வாக்குசெய்திவாற இந்நகரமாவிக் நகரமானது, இடம் கொள் பூதலம் - இடத்தைக் கொண்ட பூமியிலுள்ள, நகரொளம் - எல்லாநகரங்களையும், வென்றனம் - வென்றோம், இனி - இனிமேல், வாச - தெய்வலோகத்தை, அடங்க வெல்லுதம் என்ன - (எமக்குக்) சூழப்பட வெல்லுவோம் என்று, ஓர் வஞ்சினம் அறையா - ஒரு சபதத்தைச் சொல்லி, நாறிய படங்கள் - (எழுதித்) தொங்கவிடப்பட்டனவாகிய படங்களை, போன்று - ஒத்திருக்கும், என்று

(க-து) கொழுகளானவை மாவிக் நகரம் எல்லா நகரங்களையும் வென்றோம் இனித் தேவநகரத்தை வெல்லுவோ மென்று படங்க ளெழுதித் தட்டியதுபோலு மிருக்கின்றன என்பதாம்.

எல்லா நகரங்களையும் வென்ற தன்னையாதோன்ற வென்றனம்
வெல்லுதம் எனப் பன்மையாத சொல்லியதாகக் கூறினா. தன பகை
வன அஞ்சுவானாயின் வந்துவணங்கவும் அஞ்சினாயிற போகக் கரு
விகழைக் கூட்டவஞ் சமயமுண்டாகவேண்டி முன்னே படமெழுதி
யறிவித்தல் வெல்லக்கருதிய அரசர்களுக் கட்டத்தலால் 'படங்கண்
றிய' என்றா துகிறகொடுக்கை அப்படிப்பட்ட படங்களாகக் குறித்
தலாலே பொருட்டறகுறிப்பணியாகும் (௧௬)

அகநிலாமணிவர் டீளரிமதாமழைககண்
மகநிலவாணமுந்நினைநீமடபுன்னமல்கப
புகரிநெனமலைநறுவருநிநிவருநேயவை
பாருமின்னுயிர்ப்பாடபிடைபுடமுன்பகவா

(இ - ௭) நீள அரிமதாமழை ககண் - நீண்ட இனோகைகளையும்
செருகுகையும் குள்ளச்செய்யமுடைய கண்களையும், ம - மீள - மாத
ரானவா, வா - டம் அகல் நிரா மணி - வட்டமாடிய பரந்த சந்திரகாந
தக் கல்லானது, வா - புருமமதிசெய்ய - சாதிபொருந்திய (அவா) முக
மாகிய சந்திரகாநகரானலால், த - புல்ல மல்க - மதுரமாகிய நீரானது
(அதில்) கிதைய, புகா இல் தென மலை - குதறுமிடமாகத் தோதிய
மலையிலுண்டாகிய, நறு குழி - நல்ல புடைக்கை, புருசு - (அதனி
டத்தே) தேயதலுண்டாகப்பட்ட, பு - தேயவை - அழகிய சந்தனத்
தை, பகரும் - புழங்குகின்ற, இள உயிர்ப்பால் - ஆனிய சுவாசத்
தினால், வினா உடம்பு - வாசனையை ஏற்றிவ்வாறு, பகவா -
விதபா, என்று.

(உ - ௮) உத்தமசாதி - வெண்கலாடவாகவா சந்திரகாநதக்கல்லில்
நுதனத்தை உணர்த்துச் சுவாசத்தினால் வாசனையை விதபாசன
என்பதாம்.

கண்டென்பது வினமெச்சத்திரிபு. அச்சத்தனம் விநிதெற மக
நிலிதத்தே யியறகவாச - சொல்லத்தலால் உத்தமசாதியா என
பது நீதானவருவது இது "ஒரு மனம் பாடலுண்டான தண
னஞ் முளரிமல்கை நறுநல்ல புடைக்கையினவாகும்" என
பதஞ்சி.

சுவீருத்தம்.

நீங்கரியகடலாணிநீணமறுகுதேயறம்
மாங்குயிலினமெனகுதலைபலைபாடபா
தேயகமழாரிப்பினவினாசேந்தனப்பாசிறகும
போகமலச்சணபநமெனபோதையினுமெனவார்.

(இ - ௮) நீங்க அரிய - ஒதுங்கு - சிவமிடமாகத், மலி - நவமணி
கண்டிடைய, நீள கூடம் மறுகுதேயறம் - நீ சிவொருந்திய கடைத்
தெருவெல்லாம், மா - குயிலின - மாமரத்திலுள்ள குயிலைசேடோலும்,
மெல் குதலை - மெல்லிய மழலை - சொடிகளிடைய, மலை பகா மா
தா - மலையிலுமிருந்த மகையைரானவா, தேய சுமழ உயிர்ப்பின் -

பரிமளமானது மணக்கின்று சுவாசத்தால், வினா நேரத்தினாகள் - வாசனையைச் சோததவராய, விற்றும் - விற்றினது, கோங்கமலர் (கோதை) - கோங்கமலர்களாலாகிய மாலையை, மெல்லசனபகம்-மெல்லசனபக மலர்களாலாகிய, கோதையினும் கொளவா - மாலையின்று சிறுத்தாக வாங்குவா, என்று

(க-து) உதயமசாதி லெவர்கள் சுவாசத்தினால் வாசனைபூட்டி விற்றனவ் கோமுகுலாமாலைகளைச் சண்டகமலா மாலைகளைப் பராக் திலம் சிறந்ததாகக் கொள்வார்கள் என்பதாம்

சனங்க ளெல்லிற் றுபுத்த செரும்குலலி அவா டுபு ஈக்காற்றின் பரி
சுத்தால அச்சனெய மலா வாசுதெயில மிகுந்த வாசுதெயப பெறு
தலால மிகுந விருதா பி ளெய, நாம. இதுமுதல் ஏழுபாட்டுகள்
பெருமடாறு கருவநி டாசுமுற் ற மூன்றா டு துறாசுருந விளங்
காபசுட தரு மாசெருதி ன் அநாசுத ளுசுதகொண்ட கலிவிருத்தங்
கா.

ஆ. வெரொனீரே பொழுதுநெடுபொரன்மாடகல்லாரா
நீவிடவளியநூணிவழங்குகோழியெதிர்திற்ப
வாடுமிடைவாடுவனமுனைநிறைவாபநைத
காவிடநிறுமொழங்குனிதனைப்புகைசெயவாரா

(இ-ர) 'க-ச-ரோ - (கா) க-ல-ரோ', உழை எழும் - பின்ன
கூட்டி, உழை - அம் சொல்லு மீதம் க-ல-ரோ - அழகிய சொல்லுகள்
புறைய பெண்களும் பெருந்திட மாகாராவாய், நீய் ஓனிய ஊன் - நீட்
கிவொருதிய காரத்தியப்பண்டம் (இர-ச-ரோ) அழகிய, ஏதா முகம்
கோடம் - ஏதிராக முகத்தை விரித்துக்கொள்ள, இல கிதப - அந்ந
வீட்டி ரீதியு, இனையா - உக சய உதரானவா, பாவை - (அ-ச-ரோணி
லே தோனதுகிற) பாவைப்போகுகி, லாநிம் இடைப்பா என் - வாழ்
கின்ற இடைப்பாபுறைய மாகாராவாய், பருணம் - மயங்கி, பள்ள தொ
முதும் - அப்பாருவாய்) மாகாராவாய் வரையுதும், மெய் துணி
தகைய - மெய்ப்பாடு அடிக் தகைய மறு தகையும், நகை செய்வா-
(அவா) சிபிப்பா, எ-ல.

(க - து) மாநாடுகள் கட்டிடவரைபடம் பின்பற்றி அமைக்கப்படும் மனைத்தொகுப்புகள் அங்கம் வாய்ந்த நல்ல நிலங்களிலும் பாண்டையன்களின் மாதர்களையும் டாக்டர்களைக் கொண்டிருக்கும் சீக்கர்களும் ஆய்விதரர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்பதற்கும்

நீடொளிப் தூதொன்றை நூல் நிரந்திரப் தூதொன்றது பெறப் பட்டது. இங்கே பாவை பிரதிபலிப்பது “கருமணிப் பாவாயகீ போ தா மாமயிலும் நிருநுதல் கிசையிடம்” என்பதற்குடனாக. மெயத் துணி - காரணத்தாலுண்டாயிப் பாலுணியின் மூலம், கருமணிச் சென்ற மகளி னை, தேடிச் சென்ற அடவா அலா இல்லா மனைத்துதிடப் அவ னைக் கண்டிலாது தூணிலே தோன்றுகிற அவரதுசாயைபைக் கண் டா னொக. தூணில் - தூணி நகலா என்று, பாவை - பிரதிமையென் னும் கூறுவாருமுடா. பாவைக் கா மகளிளொன்று மயங்கலால் மயக்க வணி.

(கக)

வண்ணமுலைமாதரபகர்வறியசெழுஞ்சாந்தங்
கண்ணொளிகள்பாயனெரநங்கலந்ததென்றும்
வெண்ணகைபரததலகருப்பூரமவிரவிறநென
றெண்ணியுநறுங்கலவையென்றிளைஞர் கொள்வார.

(இ-ள) வண்ணம் முலை மாதா - அழகிய முலைகளையுடைய மங்
கையரால், பசா - விழையப்படுகின்ற, செழு வறிய சாந்தம் - செழிய
கலப்பில்லாத சந்தனத்திலு, கண் ஒளிகள் பாயல் - (அவா) கண்களி
னோளிகள் பாயல்களினாலே, நரந்தர சலந்தம் என்றும் - கலத்தாரியா
னது சபடப் பட்டத்தென்றும், வெள நகை பரததல் - வெள்ளிய பல்
வெளிகள் பரததல்களினாலே, நரந்தரம் விரவிறம் என்றும் - பசு
சைககரத்தாரியானது கூட்டப்பட்டதென்றும், எண்ணி - நினைத்து,
உறு கலவையென்று - உலக சூட்சுமத்தென்றும், இன்னொரு கொள்வாரா-
யுடைய (உலக சூட்சுமம்) வந்தாரா, என்று

(க - து) உருத்தபாதி மலையகால வந்தபடங்கு சந்தனத்தை
அவரார் சந்தனத்திலுள்ள பாயதலாப களத்தி னெருத்தென்றும் உல
கவாரியா பாயதலாப கருத்தரங் கலத்தென்றும் வாலிடர்கள்
வாங்குவார்களா என்பதாம்

ஒப்புமைவினாலை சன்னொளியையும் பன்னொளியையும் கண்
நிபெயர்வாய் பூரமென்று மயங்குதலினாலே மயங்குவனியாம ( )

பரிபாறைபுருத்தனாபாபொளியினவரயில
வெளிப்படுதலினறிமருணமேகிநிழனாறித
நாந்தநாபி - ததுகிரைதோயந்தவருநென்ற
நினைந்துவருவெனளினையினவரயிறெனிகிறபா

(இ-ள) பரிபு அமை புருத்தனாகா - பரிங்காலாகிய அதை
வினாமோ நுணர்வனாகா, பாய ஒளிரா - பரந்த ஒளியினாலே,
மாயில் - வாயினால், வெளி படுதலினறி - அறியப்படுதலல்லாம
மால், நெள நெளி - மகத்ததை அடைத்து, துளக்கு அறம் இடத்து -
மொளிரா படுதலுக்கு, விளா நானது - (சந்தன) வாசனையில் படி
த்து, மருத்தம் - மருத்த தெய்வலாபம், சிவநாதி - ஸ்ரீ
சகியோடு தோயி, விளா - அமைத்து, உலகு வெள இடையின் -
சூட்சுமத்தென்றும், வாயில் - வந்த வாயில், தெனிகிறபா -
அறிந்துகொள்ளா, என்று

(க-த) பரிபு அமை புருத்தனாகா ஒளியால் வாயிற்சிறிது
மயங்குதலென்றால் வாயிலந்தனாகா என்பதாம்.

மலைவழியாமையால் அசுமெனப் படுதலெனத் துளக்கறு
மிடமெனப்பட்டது. சூழ்ந்துவினப் பனிக்குச் சுவரானது வாயிலி
னாகாமென்றால் தலையெனதுவள ரொளிகளாககாடம் வெள்ளெனத்
தோயி திழைகாவி வாயில்காணுது மயங்கினொன்பதாம் ஒப்பு
மைவினாலை மொதுமெனப்பட்ட பரிபுத்தும் வாயில் வெளிகுஞ்
தென்றதுவால் சூட்சும காரணத்தினாலே சிறப்புத் தோனதுதலின
லே சிற பரிபாகும்

(உக)

[illegible][illegible][illegible][illegible]

திரு. கருணாநல்லா மு. மு. செ. வ. வி. தெ. ம. ரி. க. கொ. ண. ண.
வ. வ. க. னு. மு. மே. னி. யொ. து. மி. ன. பி. ரி. க. ல. லா. சா.
ம. வ. கு. த. வ. மு. வி. வ. ண. கி. தா. டு. ம. வ. ன. தி. யு. டி. னி. யா. ல.
வெ. வ. க. தி. க. செ. ய. ம. ட. மி. க. சே. நெ. றி. யு. லா. டா.

(இ-ள.) மணியாட - மாணிக்கங்களால், வெம் சுதிர செய - நெய்
கிரணத்தைச் செட்கினை, மாடமிசை - மாடிகைப் பட்டை, திவ
சுநம் - சந்திரமம், நல்லா முகமம் - மாந்தர முகமம், செவவ்
தெரிக ஒண்ணு - அழகினுலே வெறுப்புத்தப் படாவாம், அம் சலு
மும் மேனியொடு - அழகினுலே விளங்காநின்ற (அவா) சீரந்நோம்,
மின - மின்னன்கொடியும், பிரிசுலாசா - பிரிக்கப் படாவாம், மருளு
தவழ வென கொடியும் - மேகங்களானவை மேலே தவழுகின்ற வெள
னாக கொடியும், வாள் நதியும் - ஆகாச சுவகையும், வேறு அறியல் ஆகா
வேறாக அறியப்படாவாம், எ-று.

(ச-து.) சந்திரனும் பெண்களாகமும், மிளனனும் பெண்களுடையமேனியும், வெண்கொடியும் ஆகாயகங்கையும வடிவீருல் வேறுபடுததப்படாவாம் என்பதாம்

இச்செயப்படுகளுக்கு யாஹூதம் என்னும் விண்ணுதல் வருவித்துக் கொள்க சந்திரனாருள் மாதாபுத்ததுக்கும், மின்னெழ கொடியோரு மாதா சீரீததுக்கும், ஆகாச கவகையோரு வெளியாகக்கொழுகும், ஓ, புமையிலெல் விசெயு தோன்ற மையால் பொதுமை மனியாகும் ( )

சுந்தரனுமெனபுகைதவழந்தநிலமெய்கும
பந்துபயிலகோதையாபகம்பொண்ணியாவு
மைந்தருயியனவினையணிக்தனதனனேரு
வந்துநனியேற்பொளமகிழந்திடவழங்கும

[illegible]

(க-து) மேல்கட்டிதாபுரம் அப்பகுதிக்கு உட்பட்ட பள்ளிகள் ஆபத்தான சூழ்நிலைகளில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவென்று அறியப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

யாவுமென்றதுகுலே ஆ - மாகு முகலிய வெல்லாய கொள்க. பத்து பத தானியென முடிபிழைக்கயு மென கொடா லா அடோது வருததுமெ னது கடைதனியிதா னெனக அதன் ிரு வழங்குமெனாது னுலே செல்லப்பெருங்குன் செருக்கினு ம் பீடம அவறறை மெயித் தில் னெனதாயிற்று. கற்பகத்தினது கொண்டக்கு ஏதுவாகாத ஆவ வணி முதலியவறறைப பெற்றிருக்கையை ஏனவாகக் குறித்தாலே ஏதுததகுறிப்பனியாம. (உச)

வாய்ந்தமிழினோடும் நடைபராகுகிவினை
 போந்திடாமலன்றோமலாபபுகவவன
 சாந்தணிந்ததமனியக்குனமென
 வேந்துவெழுமழைபாரமியற்றினா

(இ-ள்.) மலா புகழ்வான் - தாமசொப்பூவி லிருக்கின்ற நான் முக்க கடவுளானவன், வினை வாய்ந்த மின்னன் - மேகத்தின்கண் டொருந்திய மின்னற்கொழுகளை, மடந்தையா ழூசன் - மங்கையராக்கி, போந்திடாம லன்றோ - (அமமேகத்தினிடத்தே) போகாதிருத்தற் கன்றோ, சாந்து அணிந்த - சந்தனத்தைப் பூசிப், ஏந்து வெம் பாரம் முலை - சுமக்கப் படுகின்ற விருப்பஞ்செய்கின்ற பாரமாகிய முலைகன், தமனியம் குண னு என இயற்றினான் - பொன் மலையைப்போல (அவருக்கு) உண்டாக்கினான், எ-து.

(க-து.) பிரமதேவனுடைய மின்னல்களைப் பெண்களாகக் கும் மின்னல்களாகிய பெண்கள் மேகபதிற் செல்லாமலிருக்கப் பொன் மலைகளைப்போல நனமுலைகளைப்படைத்தான் என்பதாம்.

புகழவேண்டிய தல்லாத மின்னலைக்கொண்டு படைத்தலைப்
புகழ்தலினாலே புகழவேண்டிய ஆநங்கரத்து மகளிரது சரீரகாந்தி

தோன்றுதலாற் காரணப்பனைவிலி புகழ்ச்சி. இது அங்கம், முலைகளின் பாரததை யுண்டாககினமைக்குப் பயனாகாத மேகத்தினகட் போகா மையைப் பயனாகக் குறித்தாலே பயனற்ற குறிப்பணியாகும். இது அங்கி. ஆதலாற் கலவையணி.

இதுமுதற் பதினெருபாட்டுகள் பெருமபாலும் முதற்சீர் மாச் சீரும் மததை மூன்றாம் விளக்கோகருமாகி வருகிற அளவடிகள் நான்கு கொண்ட கலியிருத்தங்கள் (உரு)

வெண்கதிர்சூட்டா மேவியதோப்பரித
தங்குவனஞ்ஞாமபிறற் பாததிட்டன
தெய்கிவினாணபழிபெள்ளமுதத்தினும்
பங்கமெயநுமறுதன்பாப'பெலாம்

(இ - ள்) வெண்கதிர் சூட்டா - வெவ்விய கிரணங்களைப்போலப் பூரிப்பருணவா, மேவிய - தங்கு, தோப்பரி - தெரிபுட்டடிய குதினைகளுடைய, வங்குவனஞ்ஞாமபிறற் - வலிமை தங்கிய குளம்புகளாலே, தங்கதிட்டன - டாட்டதலாலாய், வெண்கதிர் - தென்னமரங்களுடைய, தங்குபுட்ட - ஒளி பகலிப்போல, தங்க அமுதத்தினும் - தெளிவு டாட்டதலாய் பரிபுடைய, மறுபெ டாட்டபெலாம் - வீதிகளினுடைய விரிபுகளாலாய், மறுபெ டாட்டபெலாம் - சீரற்றதலை அடையும், எ-று.

(ச-து) குளம்பு தெரிபுட்டடிப் புதினாகளுடைய வனகாற் றுளம்பு உடட்ட தெராதலால் பரிபுடைய வதிகள் சேறடை யும் என்பதாம்.

தென்னமரத்திற் பூரிப்பருணவ தத்திதஞ் சமநந்தத்தைக் கவதித்ததினாலே தோடாபுறவு தவிச்சியணியாகும். (உஈ)

நிலவுவெண்கதிர்நீணமணிமாடமேற்
குலவுபாதிமதியை மென்கொம்பனா
சிலைகொளவாணுதலசேத்ததியவாடவ
குலகமேததுமுயாமதியென்பரால்

(இ - ள்) நிலவு வெண்கதிர் மணி - நிலைவச்செய்கின்ற சந்திர னுடைய மணிகளாலாகிய, நீணமாடமேல் - நீண்டவீட்டினமேலே, குலவு பாதி மதியை - விளங்குகின்ற பாதிச்சந்திரனை, மென்கொம்ப னா - மெல்லிய பூங்கொம்புபோன்றஸதீசுகள், சிலை கொள - வில்வடி வத்தைக் கொண்ட, வாள் துதல் - ஒளி பொருந்திய (தமது) நெற்றி யோடு, சோத்திய - கூட்ட, ஆடவா - (அதுகண்ட) நாயகரானவர், உலகம் ஏததும் - உயாநோரால் துதிகப்படுகின்ற, உவாமதி என் பா - பூரணசந்திரன் என்று சொல்லுவாரா, எ-று.

(ச-து.) வீட்டினமேலிடத் துலாவிய பெண்கள் பாதிச்சந்திர னைப் பிடித்துத் தங்களுடைய நெற்றியோடு சோக்க அதுகண்ட கண் வாகள பூரணசந்திரனைன்று சொல்லுவார்கள் என்பதாம்.

பாதிமதி—எட்டாந்தியிற சந்திரன். சோததவென்னும் வினை
யெச்சம் சோததியவென்த திரிந்தது ஆடவரை வஞ்சித்துப் பரிகா
சஞ்செய்தற்கு அங்கனஞ் செய்தானாக. ஒப்புமையினுலே அந்
நெறழிகும பாதிமதிக்கும் விசேஷம் தோன்றாமையால் பொதுமை
பணி. (உஎ)

புலவிநீ கிபபுணா முலைமாநா தந்
நிலவுநுருகிலாடவா நீ நகலு
நலமயிளே தனாநாணி வெணாழங்கனி
கலைமைமெல்ல நலையெனச்சோ ததுவார்

(இ - எ) ஆடவா - கல்வரானவா, புலவி நீகனி - விசேஷைத்
தீர்த்தது, புணா முலைமாநா - பெருந்திய முலைகளையுடைய மகளிரது,
நிலவு - சந்திரனைக்கட்டாநிலாவு, நகலு, புதுநில நீச்சலும் - அழகிய
ஆடையை அணிந்தவளவிய, நாணி - வெட்கப்பட்டு, நலம் விளத்த
பா - உயரியை (அவாசம்) உடையவளவிராசு, வெள நிறங்கா கலை
மை - வெளரியை சந்திரன் சிலவை, மெல் அகல் எல் - மெல்
விய அகலானபெயர்நிலாது, சோததுவா - (அவா அவாவினே)
சொப்பா, எ-று.

(க-து.) கவ்வாநவாகா நகலா ததாநா கலைமை அவிழ்க்கத்
தாத்திரத்திற் புறநாசாசா மெல்லித் தகவள கலைமென்று சந்திர
நலைபை அநாயிற் பொடாநாகா எனத்தா

புலவி நீங்கியிருந்தாநா மேலிற் றாவு அவிழ்க்கப்பட கலை
மை நீங்கிற் றோததுவா தாயிற் றாவு துடலா செயற்புத்தடை
பாநாமையால் காம விநாதுவா கொன்றா சந்திரனை நகக்கடிப
டாத்தாயிலும மெல்லிய குத்ததாதுவா கடிப்படப்போதும் டரிசு
தோன்றாத வாடையென்று மயங்கிச் செய்து கலை - ஆடுபெயர்.
மென்மை, வெண்மைமுல்லிய பொதுடையாடு ஒப்புமைவினிலே
ஆடையை நிலவென்று மயங்கலால் மயக்கவாசி (உஅ)

பொருந்தருதனபூஞ்சி நயபாபபதந்
கரந்தாமமுயிடுகா தலாபாநசெலவா
திருந்தவாணமுந்நிங்குளென்றநிலா
வருந்தவந்தபுள்ளா ததலா துறறுமால்

(இ - எ.) அன்னம் பொருந்தருது - அன்னங்களானவை (தம்
மருகி) லடையாதிருக்க, பூ சிலம்பு ஆபு - அழகிய சிலம்புகளது
ஒசையானது, அற - நீங்குமபடியாக, கரந்து - மறைந்து, தம் உயிர்
காதலாபால் - தம்முயிர்போலும் அன்பரிடத்து, செலவா - (மென்
எசு) செல்லுகின்ற மங்கையரது, திருந்து - திருத்தமாகிய, வாள்
முகம் - வொளிபொருதிய முகத்தை, திங்குளென்று - சந்திரனென்று
கினைத்து, அநிலா - அதனது நிலவை, அருந்த வந்த - உண்ண வந்த,
புள் - சகோரங்க ளானவை, ஆத்து அலா துறறும் - ஒலித்து
வெளிப்படுத்தும், எ-று.

(௧-து.) நாயகமாரிடத்து மறைந்து செல்கின்ற மாநாகள் முகத்தைச் சந்திரனென்றெண்ணி அச்சந்திர கிரணங்களை உண்ணவந்த சகோரங்களானவை சத்தித்து அவரை வெளிப்படுத்தி யலாதுறறும் என்பதாம்.

சிலம்புகள் அன்னமபோலொலித்தலாலே அதுகேட்டு அவ்வன்னங்கள் தம்மினமென்று வரின மறைந்து செல்லுதல் வெளிப்படுமென்று அச்சிலம்பொலியாமல் பெள்ளாநடந்து செல்லுவா றென்க. சிலம்பு அன்னமபோலொலிகடுமென்பது பின்னே “அனமென மிழ்ந் தும் பரிபுரமணிந்து” எனபதனாலு மறிக. பெருமாண முடைமையாற் கணவரிடத்து கரந்து செல்லுவாராயினா. சகோரம் நிலைவ யருந் துதல் “வெண்டிங்கணிலடி வாயிடைப்புகிணு சகோரமென மென்பு னன்றி யுண்டிங்குதவாமுநமுளாகொல்லோ” எனபதனாலு மறிக. முகத் தைச் சந்திரனென்று மயங்குநால மயக்கவணி. இது அங்கம். மறைந்து செல்லாகிய விரும்பப்பட்ட பொருளைக் குறித்து முயற்சி செயய அது வெளிப்படுதலாகிய அதன் பகைப்பொருள் கிடைத்த லால் துன்பவணி. இது அங்கி. ஆதலாற் கலவையணியாம். (௨௯)

மலயமா தவனுண்டமணி தருவைக
குலவுவா கடனே சொலிறகுறறமே
யலவிலபலவளஞ்சேர்ததியவாவண
முலகமுண்ட ருணமாலவயிரொகருமே

(இ-ள்.) மலயம் மாதவன் உண்ட - பொதியமலையி லிருக்கின்ற அகஸ்தியமுனிவருள் குடிக்கட்பட்ட, டனி ருவை குலவு வார கடல் - மணிகளது கூட்டத்தையுடைய வாய்வாகிய நெடிய கடலை, அலகு இல் பல் வளம் - கணக்கில்லாத பலவகையாகிய வளங்களையும், சோததிய ஆவணம் - (தன்னுள்) அடக்கிய கடைக்கு, நோ சொலின் - ஒப்பென்று சொன்னால், குறறமே - (அபத்திச்சொல்லுதல்) குறறமேயாம், உல கம் உண்டருள் - உலகத்தை விழுங்கியருளிய, மால் வயிறு - திருமாலி னது வயிறறை, ஒக்கும் - (அது) ஒத்திருக்கும் (ஆதலால்), என்று.

(௧-து.) கடலைக் கடைக்கு ஒப்பென்று சொன்னாற் குறறமாம்; அக்கடை திருமால் வயிறறை ஒத்திருக்கும் என்பதாம்.

முத்துப் பவள முதலிய கடல்வளமேயன்றி நான்கு நிலவளங் களையுந் தன்னிடத்தே கொண முருக்கையாற் ‘கடனோசொலிற் குற்றம்’ என்றா. பிரளயத்திலே திருமால் வயிறுதுடசென்ற மார்க் கண்டேயரால் உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் காணப்பட்டன வென்பது புராணகதை யாதலால் அப்படியே அக்கடையிலுங் காணப் படுதல் பற்றி ‘மால்வயிரொகருமே’ என்றா. ‘உலக முண்டருண்மால் வயிரொக்கும்’ என்னும் வாக்கியத்தினை கடலை ஒப்புச்சொல்லுதல் கூடாமை சாதித்தலாலே செய்யுட் குறியணியாம். (௩௦)

நீடுமாவணநித்திலப்பந்தருட்
கேடில்கம்பலையாலிசைகேட்கிலார்

பாடலவண்டொடுநானம்பகாந்திடக்

நோடலசெயவாநிறைகுறைவின்னென

(இ-ள.) நீமும் நீண்டிருக்கின்ற, நித்திலப் பந்தருள் - முத்துப் பந்தல்களிலுள்ள, ஆவணம் - கடைகளிலே, பாடல வண்டொடு - பாடுதலையுடைய வண்டிகளோடு, நானம் பகாந்திட - கஸ்தூரியை (நிறுத்து) விட, கேடில் கம்பலையால் - (எப்போதும்) நீங்காத (கள கள வென்னும்) வெவியினாலே, இசை - (அப்பாடல்) ஒலியை, கேட்கிலா - கேட்கின்றிலருமாகி, நிறை குறைவு - இவ்விதமாகப்பட்ட பொருளிலே யாசொரு குறு முடி, இன்று என - இல்லையென்று நினைத்து, கோடல செயவா - (விடக்கருக) கொள்ளுவார்கள, எ-று.

(க-து) கடைகளிலே வாங்குகருடனே கஸ்தூரியை நிறுத்து விட நிறைகுறை வில்லையென்று சொல்லுவார்கள என்பதாம்.

‘இசைகேட்கிலா’ என்றதனால் கருதித்தாலும் வாசனே விருப்பங்கொண்டு மொய்யுதட்டி உசைவியாழிக் கிடத்தலாலும் வண்டின் வடிவத்தைப் பார்த்தநித்தில னொன்பது பெறுபபட்டது. வண்டொலி சிறுநெலியாசலிற் கடைச் செருவின பேரொலியுண் மறைந்த தென்க. இக்காரணத்தால் குறைபுள்ளதாகவு மின்றெனக் கருதி வில்லெனக் கொள்வாராயினா. ஒப்புமையினால் கஸ்தூரிகளும் வண்டிகளும் விசேஷந்தோன்றாமையினால் பொதுமையனாயினாம். (நக)

குளிப்பளிக்குநீண்டமாடங்கொடிகளான்

வெளிமுகட்டியா வெணமதிதோயவன்

வொளிகொள் வெவ்விதாவெமையொழித்திட

நளிகொடண்குறைநருவபோலுமே

(இ - ள்) குளிர் பளிக்கு நீண்ட மாடம் - குளிர்ச்சி பொருந்திய பளிங்குடைய நீண்ட மாடிகைகளானவை, வெளி முகம் - ஆகாச வெளியினது முகட்டில்கண், உயர் வெவ்வித தோயவன் - உயர்ந்த சந்திரன் தடவுவன் வாகிய, கொடிகளால் - கொடிகளினாலே, ஒளி கொள் வெவ்விதா - சூரியனிலிருந்து (தம்மேற்) கொள்ளப்பட்ட உஷண கிரணத்தாலாகிய, வெவ்வித ஒழித்திட - வெப்பத்தை நீக்கும்படியாக, நளி கொள் - பெருமையைக்கொண்ட, தண்குறை - குளிர்ச்சி பொருந்திய (அச்சந்திரனிடத்துள்ள) வழுத்ததை, நக்குவ போலும் - (நாக்குகளினாலே) நக்குவவாற்றை ஒத்திருக்கும், எ-று.

(க - து.) மாடங்கள் சந்திரனை அளவிய கொடிகளான வெவ்வித காங்கை நீங்கிடத் தண்குறைய நக்குவபோன நிருத்தன வென்பதாம்.

ஆகாசமத்தியத்தில் வந்தபின்னந்தித் தோயதல் கூடாமையால் ‘வெளிமுகட்டியா’ என்றா. சந்திரனிடத்தே கலை வளருந்தோறும் அமிர்தம் பெருகுமென்பது புராண சித்தாந்தம். பகல் முழுதும் வெவ்வித வளருதியோன் இரவிலே சீதளோபசாரஞ் செய்துகொள்ளுவா னாதலின் மாடங்கள் ‘வெவ்வித யொழித்திடச் சதைநக்குவ போலும்’

என்றா. 'கொடிகளால்' என்றதனாலும் 'நகருவ' என்றதனாலும்
நாக்களென்பது வருவிக் கூட்டத்து. கொடிகளால் உருகிறதைத் தோயு
மாளிகைக்கொ அப்படி உருவாவாக்க குறித்தொரு பொருட்டை குறிப்ப
பணி. (௩௨)

பத்திமாடமணிப கொடிபாணுவின
மொய்த்தமுடிபுததைவரலவிவருதி
கைத்தலங்களிதகாளிந்தியைமடி
வைத்திருந்ததாலாட்டுதனமானுமே

(இ-ள்) பத்தி மாடம் - நுழங்குகாட்டான மாளிகையினது, மணிக
கொடி - நீலக்கொடியானது, பாணுவின மொய - சூரியனது உடம்பிலே,
தழுமடி உறுதைவரல - தழுமடி பொருந்த தடவுதல், வெமகதிர -
அச்சூரியனானவன், காண்கிதிய - (கூண புதலவியாகிய) காண்கிதி யென
பவனா, கைத்தலங்களின் - கைகளின்றை (புறதி), மடி வைத்து இருந
து - மடியினமேல் வைத்துக்கொண்டிருந்து, தாலாட்டுதல் மானம் -
தாலாட்டுகிறதை ஒக்கும், என்று

(௧-து.) நீலக்கொடியானது சூரியனது தடவுதல் சூரியன தன்
மகளாகிய காண்கிதியைத் தாலாட்டுதலபோலு மிருந்து என்பதாம்.

மணி கருமையென்பது 'மணிகமணியே கண்டை வனப்பொடு
கருமைசெம்மை' என்பதற்கு அறிக. 'மடிவைத்திருந்து' என்றதனால்
குழந்தைப்பருவ முறையிருந்த காண்கிதி யென்பதாயிற்று காண்கிதி
கருநிறத்தவ னாதலாலே நீலக்கொடி அயனபோலத் தோன்றிற்று.
தாலாட்டுதல் தொடர்விலேனா, மடியிலேனுங் கிடத்தி மெல்லென
அசைத்தும் பாடியுங் புகைப்படுத்தலாம். நீலக்கொடி தடவுதலாலே
சூரியனைக் காண்கிதியைத் தாலாட்டுகிறவனாக குறித்தலாலே பொ
ருட்டை குறிப்பணி (௩௩)

யாணாமேயவிரவியைநனைபகர
காணுநதோறுங்கனனறுகனனுமிழ
கோணைவெம்மணிககொமமையெயிறபுறம்
வாணனாழல்குழெயினமானுமே

(இ-ள்) இரவியை - சூரியனை, நனைபகல - மீட்பகலிலே, காணுந
தோறும் - பார்க்குநதோறும், கனனறு - எரிந்து, கனல உமிழ -
நெருப்பைச்சொரிக்கின்ற, புறம் - புறத்தையுடைய, கோணை வெம்
மணி - அழிபாத சூரிய காந்தத்தாலாகிய, யாணா மேய - தச்சரால்
விருமபிச செயப்பபட்ட, கொமமை எயில் - வலயமாகிய மதிலானது,
வாணன் - வாணசுரனது, ஆர் அழல் குழ - மிகுந்த நெருப்பால் குழந்
திருக்கப்பெற்ற, எயில் மானம் - (சோணித் புரத்தினுடைய) மதிலை
பொக்கும், என்று.

(௧-து) சூரியகாந்தக் கற்களாற்செய்த மதிலானது சூரியனைக்
கண்டகுகினி கக்கலால் வாணசுரன் கோட்டையை ஒக்கும் என்
பதாம்.

யானா தச்சொனபது “யானோ புதுமை தச்சொம்திய வனப்பு நன்மை” எனபதனலதிக, அழகெனினுமாம். சூரியகாந்தம் நெருப்பையுமிழவது “சூரியனெளியிற்றிக்காலசலாகை சூரியகாந்தமெனப்பெயா பெறுமே” எனபதனலதிக. மாவிறத்ததின் மதில் முன சொல்லப்படுதலால் இது அரசராமனை மதிலெனக் காணுசரள சிவபூசையாலே நெருப்புகோட்டை பெற்றிருந்தானெனபது புராணகதை. இது உவமையணி. (நசு)

உள்ளமொன்றுதங்காதலரோதிய
களளநேயக்கலவியினவாயமையை
வள்ளவாயமுதுணடுவளாமடக
கிள்ளைமெல்லகிளத்தலுநாணுவாரா.

(இ-ள.) உள்ளம் ஒன்று - ஒருமனப்பட்ட, தம் காதலா ஓதிய - தம்முடைய நாயகரால் சொல்லப்பட்ட, களளநேயம் கலவியின வாய்மையை - (தம் மிருவருக்குள்ளே) மறைக்கத்தக்க அனப்புொருந்திய புணர்ச்சிசூரிய சொல்லுகியா, உள்ளவாய அமுது - கிணைத்தினிடத்தே தங்கிய பாலை, உண்டு வாரா - முடித்து வளாகின்ற, மடம் கிள்ளை - இளங் கிளிகள், மெல்ல கிளத்தலும் - மெள்ள (பிறறியிசு) சொல்லுதலும், நாணுவாரா - (மங்கையா) வெட்கப்படுவாரா, எ-று.

(க - து) தங்கள் புருஷாகாசொல்லிய புணர்ச்சிசொற்களைக் கிளிகள் சொல்லக்கேட்டு மாதர்கள் நாண மடைவார்கள் எனபதாம்.

களளநேயமாவது பிறர்க்கு வெளிப்படாமல் மறைக்கப்பட்ட வன்பு. கலவியின வாயமை - காமவிகார மேலிட்ந்த தம்மை மறந்து சொல்லப்பட்டவையாம். இதனாலே அங்கேயுள்ள கிளிகள் தமக்கு ஒருவா ஒன்றைப் பலதரஞ்சொல்லி வருந்திக் கறபிக்கவேண்டாது தாமே வினாவிற கறகின்றன வெனபது தோனுகின்றது. (நடு)

வாணிலாமணிமாடத்தொளித்தெமைக
காணுகெனபவர்மெயநிழல்கண்ணுநீஇப
பூணுலாமுலையார்புலவியின்மையி
ணுணிநின்றுநகைமுகங்கோட்டுவாரா.

(இ - ள.) பூணு உலாம முலையாரா - ஆபரணங்கள் புரளுகின்ற கொங்கையுடைய மகளிரானவா, வாள் நிலாமணி மாடத்து - காந்தி பொருந்திய சந்திரகாந்தத்தாலாகிய வீட்டினுள்ளே, ஒளித்து - மறைத்து, எமை காணுக எனபவா - எங்கோ காண்பீராகவென்ற கணவரது, மெய நிழல்கண் உநீஇ - உடம்பினது சாயையைக் கண்டு, புலவி - (அச்சாயையைத்) தழுவி, இனமையின் - கைக்கப்படாமையினாலே, நாணி நின்று - வெட்கப்பட்டு நின்று, நகை முகம் கோட்டுவாரா - நகையோடுகூடிய முகத்தை வளைப்பாரா, எ-று.

(க-து.) நிலாமணிமாடத் தொளித்துக்கொண்ட கணவர்களது நிழலைக் கணவனாறு தழுவிய மாதங்கள் நாண மடைவார்கள் என்பதாம்.

காணுகென்பவா—கடைக்குறைவிகாரம். ‘மகளிர் நாணி முகங் கோட்டுவா’ எனததனால் ஒளித்தவ ராடவொன்பது பெறப்பட்டது. நிழலைக் கணவனொன்று மயங்கலால் மயக்கவணி. (ந.சு)

சாந்தமுழ்கிவளர்ந்ததடமுலை
காந்துபனமணிமேகலைககாழலகு
லேந்திவிண்ணிலியங்கலரிதெனப்
போந்தமங்கையரிந்காப்பொன்னொ

(இ - ள்.) இநகா பொன் அன்னா - இஃத நகரத்துள்ள சீதேவி போல்வா, சாந்தம் முழுகி - சந்தனத்துள் முழுகி, வளநாத தடம் முலை - பருத்த மலைபோலும் முலைகளையும், காந்து பலமணி - விளங்கா நின்ற பல மணிகளாலாகிய, மேகலை காழ - மேகலையின் சரங்களையு டைய, அல்லு - சகனத்தையும், ஏந்தி - சுமந்துகொண்டு, விண்ணில் இயங்கல் - வானத்திலே உலாவுதல், அரிது என - (எமமாலே) முடிவ தனமென்று நினைத்து, போந்த மங்கையா - இறங்கிவந்த தெய்வமக ளிளோ, எ-து.

(க-து.) தனத்தையுஞ் சகனத்தையுஞ் சுமந்துலாவ லரிதென்று பொன்னகர மாதாகளே இந் நகரமாதர்களாக வந்தார்கள் என்பதாம்.

காழ்சரமென்பது “காழைப் ப மணியின் கோவை” என்பதனா லறிக. மேகலை என் கோவையுள்ளது. “என்கோவை மேகலை காஞ் சியிருகோவை, பண்கொள்கலாப் மிருபத்தொன்று - கண்கொள, பரு மம்பதினாறு முடபத்திரனடி, விரிசிகையென துணரம்பாறு” என் பதனாலறிக. இப்பட்டணத்து மங்கையரை அப்பாரத்தைச் சுமந்து ஆகாசத்திலே சுஞ்சரிககமாட்டாமல் வந்த தெய்வமகளிராகக் குறித்த லாலே பொருட்டற குறிப்பணி.

நளமகாராஜன் அரசாட்சி செய்திருந்தகாலங் கிரதயுகமாயிருக்க இதுவனாயிலே நாடுநகரங்களின் சிறப்புகள் பலவற்றைச் செய்யுமென் வாய்பாட்டு நிகழ்கால வெதிகாலங்களுக் குரிய முறறுவினைகளாலும் எதிகாலத்திற்கேயுரிய முறறுவினைகளாலும் கூறலவேண்டிவ தென் னையெனின், அவ வினைநிகழ்ச்சி அந்த யுகத்திலே நெடுங்காலம் நிகழ்ந் தன வென்தும் பொருள் படுத்தற்கு அங்ஙனங் கூறினா னொக. இவர் பண்டிப்பொழில்கத்து வினையாடுவா, இவள் பண்டிப்பொழில்கத்து வினையாடும், என்பனபோல இவற்றிற்கு “இறப்பே யெதிரவே யாயி ருகாலமுஞ், சிறப்பத்தோன்று மயங்கு மொழிக்கிளவி, ஏனைக்காலமு மயங்குதல்வனாயா” என்பன விதி. பின்னிப்படி வருவனவு மன்ன.

[இதுமுத லைந்துபாட்டுகள் ஒருதொடர். இவ்வைந்து பாட்டுக் ளாலும் அநநகரத்திலிருந்து உலகத்தையாண்ட நளமஹா ராஜனுடைய வியக்கத்தக்க பலவகைக்குணங்களுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

கலிவிருத்தம்.

வளமலியிருநகர்மன்னர்மன்னவன்
றளையவிழ்நறுமலர்த்தண்ணந்தாரினான்

களைகணயுலகொருமூன்றுநாத்தரு
ணளனெனப்பெயரியநாமவேலினுன

(இ-ள.) உலகு ஒரு மூன்றும் - (தன்னை யுச்சரிக்கின்ற) மூன்றால் கத்தாரையும், களைகணய - ஆதாரமாய், காத்து - (ஆபத்தி னின்றும்) காத்து, அருள - (விரும்பப்பட்டவற்றைத்) தருகின்ற, நளன எனப் பெயரிய - நளனெனப் பெயர் பெற்ற, வளம் மலிஇ நகா - செல்வத்தி னாலே நிறைந்த இம்மாவிர்த நகரத்திலுள்ள, மன்னா மன்னவன் - அரசாக் கரசனுவன், தனை அவிழ் நறுமலா - கட்டவிழ்ந்த நல்ல மலர்களாலாகிய, தனை தாரினுன - குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலையை யுடையவன், நாமம் வேலினுன - அச்சுஞ் செய்கின்ற வேற்படையை யுடையவன், எ-று. அம் - அசை

(க - து.) இம் மாவிர்த நகரத்தையாரும் அரசாக்கரசன் மூன் றுலகத்தையுந் காத்தருளசெய்யும் நளன் என்றும் பெயரையுடைய வன் என்பதாம்.

பெயரியமன்னவன், இந்நகா மன்னவன், மன்னா மன்னவன் எனக் கூட்டிக். மூன்றுலகம் பூமியும் வானமும் பாநாளமுமாம் எவ் வுலகத்துள் யாவராயினும் நளனென்கிற பெயரையுடையவனாகிய, நினைக் கினும் அவர்க்கு நினைத்ததுமுற்று மென்பது புராணத்திற் மாதலாலே அவவிசேஷணம் அப்பெயர்க்குக் கூறப்பட்டது இது மகாபாரதத் திதும்ப காண்க. இதனால் அவனது மகாமகத்துவமாய் தெய்வத் தன்மை விளங்குகின்றது. அவன் மாலையைக் கண்டோர் கண்களுக்கு கருத்துக்கும் மலர்ச்சியுங் குளிர்ச்சியுஞ் செய்யும், அதன் சிறப்புத் தோன்றத் 'தனையவிழ் நறுமலாத நுண்ணகநா' என்றார். பகைவாக்குச் செருக்கு விளையும்தோறு மச்சுஞ்செய்து அதனை யொழித்ததின் 'நாமவேல்' என்றார். நாமமென்பதில் அம்முச்சாரியை நாம அச்ச மென்பது "பேகாமுருமென் வருஉங்கிளவி யாமுறைமூன்று மச்சப் பொருள்" என்பதனால் இதுமுத லேபுதுபாட்டுகள் பெரும்பாலும் மூன்றஞ்சீர் மாச்சீரும் மறறை மூன்றும் விளச்சீர்களுமாகி வருகிற அளவடிகள் நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (ந-அ)

ஒன்னலாமணிமுடியுரிஞ்சுதாளினுன
கன்னயிரோளிணைகமலககணணிணை
றன்னுயிராமெனவுலகிற்றங்கிய
மன்னுயிரனைததையுமபுரக்குமாட்சியான்.

(இ - ள்.) ஒன்னலா - பகைவருடைய, மணி முடி - நவமணிகளை யுடைய மகுடங்கள், உரிஞ்சு தாளினுன - தேயத்தற்குக் காரணமாகிய அடிகளை யுடையவன், கல நவில் தோளிணை - மலைபோலச் செய்யப் பட்ட புயங்களை யுடையவன், கமலம் கணணிணை - தாமரை மலர் போலும் நேத்திரங்களை யுடையவன், தன் உயிர் ஆம் என - தனது உயிர்போல் நினைத்து, உலகில தங்கிய - உலகத்தின்கண்ணே பொருந் திய, மன உயிர் அனைத்தையும் - நிலைபுள்ள எல்லா வுயிர்களையும், புரக் கும் மாட்சியான் - காப்பாற்றுகின்ற பெருமையையுடையவன், எ-று.

(க - து.) பகைவா முடிபடுந் தாடகனாயும், கல்லோடு பழகிய
தோடகனாயும், தாமனாசிகா கண்களையுமுடையவன், தன்னுயிரைப்
போலு மன்னுயிராககாட்பவன் என்பதாம்.

பகைவா தம்மேற கருணை பிறப்பிக்கவேண்டிப் பலமுறையாகத்
தம்முடிகள் அவாடிகளிற்பட வளங்குந்தலாலே அம்முடிகளுக்குத்
தேய்வு கூறப்பட்டது. அவாசன் வணங்குந்தற்குக் காரணமாகச் சொல்
லப்பட்ட ஊர்த்துவரோகா திகளையுடைய தாளொன்பதுங் குறிக்கப்படு
கின்றது. திண்மையும் பருமையும் திரட்சியும் பற்றித் தோள்களுக்கு
மலையும், மலாச்சியும் குளிர்ச்சியும் கண்டோனா மகிழ்வித்தலும் பற்றிக்
கண்களுக்குத் தாமனாமலரும் உடமான மாககப்பட்டன. உடம்பழி
யினும் உயிரழியாது வேறுடம்பு பெற்று நிரமாதலின் 'மண்ணுயிர்'
என்றா. அது பதிப்புபாச மூன்றும் சித்தியமென்றிற் சைவாகமத்தா
னுணாக. 'உயிரகோத்தையம்' என்றதன்றி பிறவை விலங்கு முதலிய
வுங் கொள்க இங்கே புரட்டல் பகை பிணி முதலியவற்றை நுனபம்
வாராமற் காத்தல் (ருக்)

பொருசிலவேனிலவேளனையபொற்பினு

னருவாராயாமெனவான்றடாபினுன

கணபொருமுடை - தநினா கருடலந் தநையாள்

றிருகுருசுனககளிறனையழிற்றத்தாள்

(இ - ள்) பொரு சிலை - போர செய்கின்ற (+ருடபு) விலலை
படைய, வேலில வேள அடைய - வசந்தசாலத்திறகுரிய மனமதனைப்
போலும், பொற்பினு - அழகியையுடையவன், அருவரை ஆம் என -
அரிய மலையைப்போலும், அகன்ற மாாபினு - பரத்த மாாபினையு
டையவன், கண பொரு - கணயோடு டோசெய்கின்ற, முடை -
புலாளுறறம்பொருந்திய, தினா கடல் - அடிகளையுடைய கடல்போ
லும், தானையாள் - சேனையையுடையவன், திருகுருசுனம் - மாறு
பட்ட கபடத்தையுடைய, களிறு அடைய சிறந்ததால் - யானைபோ
லும் கோபத்தையுடையவன், எ-று. அம் - அசை.

(க - து) மனமதனைக ரூபையும், மலையைகா மாரபையும்,
கடலைகா சேனையையும், யானையைகா கோபத்தையுமுடையவன்
என்பதாம்.

மனமதனுக்கு வேளிகாலத்திலே போரத்தொழிறகண்ணே
ஊக்கமுங் களிப்புமுண்டாதல் பற்றி அடோது அவனுடம்பு பூரித்து
அழகுசிறந்து விளங்குமாத்தலாற் 'பொருசிலவேனிலவேள்' என்றார்.
'அருவரையாமென' என்றமையாற் பகைவா படைக்கலங்களா லுற
டையாத திடபமுங் குறிக்கப்படுகின்றது. அளவு காணப்படாமையும்
பூமி முழுதஞ் சூழத்தலும் பற்றிச் சேனைக்குக் கடல் உவமை யாக்கப்
பட்டது. அக்கடலைகளபோலச் சேனையிலணிவகுப்புகள் ஒன்றன்
பின் ஒன்றாக வெழுமபி யினாந்துகொண்டு பின்வாங்காது சென்று
பகைவரை மோதுதலாலும் புலாளுறறம் பகைவ ரிதைச்சியு முதிர
முந் தோயர்த படைக்கலங்களின் மாறாமையானும் 'கணபொருமு

டைத்தினா' என்னுடைகள் கடலுக்குச் சோக்கப்பட்டன. யானை போல மறைத்தற்குரிய காலத்தே மறைத்து வெளிப்படுத்தற்குரிய காலத்தே வெளிப்படுத்தலாற சிறத்ததற்கு யானை யுமமான மாக்கப் பட்டது "பொள்ளெனவாகுகே புறமவேரா காலம்பாறதுளவோப் பரொளியவா" எனபதனு லறிக. யானையினக ணக்குணமுண்டென் பது "யானையறிந்தறிதும் பாகனையேகொலலும்" எனபதனு லறிக.

வெங்கலியிருள்கெடவெண்ணிலாவுமிழ்
திங்களங்கவிகையான்றிகிரியொன்றினு
லங்கணமாநிலமுழுதளிகுமாற்றலான்
மங்குலினெழுமடங்குதவும்வணகையான

(இ - ள்.) வெங்கலி - தீய வறுமையாகிய, இருள கெட - இரு ளானது அழிய, திங்குள - சந்திரனபோல, வெள ரிலா உமிழ் - வெள ரிய ரிலவை வீசுகின்ற, கவிகையான் - குடையையுடையவன், திகிரி ஒன்றினால் - ஏக சுகிரத்தினுலே, அம கண் மா நில முழுதும் - அழ கிய விடதையுடைய ரெரிய பூமி யனைதையும், அளிகளும் ஆற்ற லான் - அரசாளுகின்ற வல்லமையை யுடையவன், மங்குலின் எழு மடங்கு உதவும் - மேகத்திலும் ஏழுபங் சதிகமாகக் கொடுக்கின்ற வள கையான் - வளமொருந்திய கையையுடையவன், எ-று.

(க - து.) உலகெல்லா மொருருடையி லாள்பவன் மேகத்தைப் பாககிலும் ஏழுபங் கதிகமாகக் கொடுக்குங்கையை யுடையவன் என் பதாம்.

நிலாவுமிழ் குடையெனக் குடையின் விளக்கத்தைச் சொல்லுத லாலே அவனரசாட்சி விளங்குதலுங் கூறப்பட்ட தாயிற்று. அவ் வரசாட்சியே யாவரும் வறுமையோய தீர்ந்து பெருஞ்செல்வத்த ராய வாழ்த்தற்குக் காரணமாகையால் 'வெங்கலியிருள்கெட வெண் ணிலாவுமிழ் திங்களங்கவிகை' என்றா. 'மாநிலமுழுதளிகு மாற்ற லான்' என்றதனால் பல தீவுகளையும் கண்டங்களையும் வென்று தன் னையின் கீழ்ப்படுத்தி வாழுஞ் சுகிரவாததி யென்றதாயிற்று. இதனாலே பேராற்றலுடைமையும் விளங்குகின்றது. ஏழென்பது ஒரு தொகைச்சொல்லாயினும் இங்கே பலவெனனும் பொருளதாம். மே கம் நீரோன்றையே ஒரு பருவத்திலே தரும், இவன் கைகளோ எல்லாப் பொருள்களையு மெல்லாப் பருவங்களிலுந் தருமென்றதா யிற்று. கைக்கு வளமாவது உத்தமகைக்கள பொருந்தி முழந்தா ளளவு நீண்டிருத்தல். (சுக)

அருளினதுறையுணலலறத்தின்வேலிசொற
நெருளுறுகல்வியந்தெய்வமாக்கடல்
குரைகடற்புவிபுகழ்குணக்குன்றஞ்சுட
ொரிதவழலங்கலவேலரசோறான்.

(இ-ள்) அருளினது உறையுள் - கருணைக்கு வீடாயுள்ளவன்; நல் லறத்தின் வேலி - நல்லதருமமாகிய (பயிருக்கு) வேலியாயுள்ளவன்;

சொல் - தூல்களாலே, தெருளுறு கலவி - (பலவகைப் டொருள்களையும) அறிந்த கலவிக்கு, தெய்வம் மா கடல் - தெய்வத்தன்மைப்பொருந்திய பெரிப கடலாயுள்ளவன், குறா கடல் புவி - ஒலிக்கின்ற கடலாழகுழந்த ஸ்ரீமீயிலுள்ளோரால், புகழ் குணம் - புகழப்படுகின்ற நற்குணங்களெல்லாஞ்சேர்ந்த, குன்றம் - மலையாயுள்ளவன், சுடா ஏரி தவழ - ஒளியையுடைய நெருப்பானது தவழுகின்ற, அலங்கல வேல் அரசர் - மாலையையுடைய வேல்ததரித்த (பகை) யரசராகிய (யாசைகளுக்கும்), ஏறு அண்ணன் - ஆண்கிங்கம் போலவன், எ-று.

(க-து.) கிருபைக்கு வீடானவன், தருமத்திறன், வேலியானவன், கலவிக்குக் கடலானவன், குன்றத்திற்குக் குறாவானவன், பகைமன்னர்க்குச் சிங்கமானவன் என்பதாம்.

ஆளுவது பிறவுயிர்க்கு வந்த வருத்தத்தைக் காண்கின்றபோது மனம்பொறு தீரங்கலாம், உதற்கு வீடெனவே அது அவனிலே நிலையிருக்குமென்ற தாயிறம். அமாவது அந்தனா முதலிய வருணத்தோரும் பிரமசாரிமுதலிய வாசிமததோரும் வேத முதலியவற்றில் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்தலும் விசக்கப்பட்டவற்றைச் செய்யாமைபு மாம. 'நல்லறம்' என்று அடைகொடுப்பது கூடலால் அது புறச்சமய தூல்களிற கூடல் தீயவறங்களா யொழிந்து நிறமல்காண்க. 'அறத்தினவேலி' எனவே அவர்களை அவற்றிற பிறழாது நடத்துவ னென்றதாயிற்று 'கலவி' எனப் பொதுப்படக் கூடலால் வேதம் - ச, வேதாங்கம் - சு, மீமாம்சை - க, தருக்கம் - க, புராணம் - க, தருமநூல் - க, ஆகிய பதினான்கு விதத்தைக் குறமெனக் கொள்க. அக்கலவிக்குக் 'கடல்' எனவே அது யாவராலும் உணரப்படாத ஆழமுங் கடக்கப்படாத விரிவு முடைத்தென்றதாகும் 'குறாகடற் புவிபுகழ்' என்றதனாலே கடலி னிலையொலிபோலப் புவியிலே புகழொலி பெய்போது மெழுதல் சொல்லப்பட்டது. இங்கே குணமெனப் பட்டவை இவ்வைந்து பாடடினுஞ் சொல்லா தொழிந்த உயாசுலப் பிறப்பும் சதுரப்பாடுடைமையும் முறபுகழ்ச்சி வேண்டாமையும் ஆழ்கருத்துடைமையும் பிறவுங் கொள்ளப்படும். 'எரி தவழலங்கலவேல்ரசர்' என்றதனால் பகையரசர் என்றதாயிற்று. அவரை அங்கனஞ் சிறு பித்தமையால் இவனோடு பகைத்தற்குத் தகுதி யுடையராதல் தோன்றுகின்றது. 'புவிபுகழ் குணக்குன்றென்றதனால் பெருங் கோத்தியும் 'அரசோற்றான்' என்றதனை டெரும்பிரதாபமும விளங்குகின்றன வளமலியெனனும் பாடில் மன்னா மன்னவனெனனு மெழுவாய் நின்று அப்பாட்டுமுத லிப்பாட்டுவனாயுமுள்ள பயனிலைகளைத் தனித்தனி கொண்டு முடிந்தது இவற்றாலே தெய்வத்தன்மை பெருங்கொடை பெருஞ்செல்வம் ஒப்பிலமுஞ் நிறைபுலமை உயாசுலப்பிறப்பு விளக்கமுடைமை சதுரப்பாடு அறவழிநிறைவு இவை முதலிய குணங்கள் சொல்லப்படுதலினாலே இவ்வரசன் உத்தமநாயகனெனப்பது பெறப்பட்டது. (சஉ)

நகரப்படலமுற்றும்.

அன்னத்தைக் கண்ணுற்றபடலம்

நள்ள பூஞ்சோலைவிரசென்று அந்நவளத்தைக் கண்டதை
யும், அவ்வனத்தி னிடைவிலுள்ள ஓர் தடாகத்தில் அரசு
வன்னத்தைப் பறிநிறைத்தும், அங்கு நாயரத்தைக்
கண்டு அதைவிடுத்ததையும் சொல்லுகின்றது.

[இதுமுதல் சொல்லாது பாட்டுகளால் தமயந்தியினது காட்ட
விரும்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி இதனால் விரகிகளுக்க
ஞ்சு சொல்லப்பட்ட காட்சிமுதலாகிய பத்து அவஸ்தைய
ளுள் காட்சி யென்பது கேள்விகளும் உபஸ்தானையாத
லால் அவள் நன்பதா ராட்டைய உயர்வாகிய குணங்
களைக் கேட்டு அநுமுத்தலாகிய ஒன்பது அவஸ்தைகளை
யடைந்து வருந்துகின்றமை பொதுமையாகிய சொல்லப்
படுகின்றது]

கவிதையிதழை

இன்னதன்மையனாகியவேருதழிறறிணிதேயனா
மன்னா மன்னவன்மா நெழிலவகைநலங்கேட்டுத்
கன்னலஞ்சுவைகனிந்தசொற்றமயநதியென்னும
பொன்னங்கொம்பனாமைமயலொடுமவைகலுமபுலமபும

(இ - ள்) கன்னல் அம் சுவை - சாகக்கொப்போல் மதுரச்சுவையி
னாலே, கனிந்த சொல் - முதிர்ந்த சொல்புடைய, தமயந்தி என்
னும - தமயந்தியென்கிற, பொன்னம் கொம்பு அன்றா - கற்பகப் பூங்
கொம்பு போல்பவன், இன்ன தன்மையன் ஆகிய - இப்படிப்பட்ட குண
திசயங்களை யுடையவனாகிப், ஏறது - (பூமிபாரத்தைத்) தாங்குகின்ற,
எழில் திணிதோள் - அழகு வலிமையும் பொருந்திய தோள்களை
யுடைய, மன்னா மன்னவன் - அரசர்களுக்கு அரசனாகிய நளனுடைய,
மாண் - குணங்களையும், எழில் உடை - அழகினது வகையையும், நலம்-
செல்வத்தையும், கேட்டு - (அறிந்தோர்சொல்லக்) கேட்டு, மயலொ
டும் - மயங்குதலோடும், வைகலும் புலம்பும் - தினந்தோறும் புலம்பு
வாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியானவன் நானது குணதிசயங்களைக் கேட்டு
மயலுற்றபு புலம்புவான் என்பதாம்.

மயலொடுமென்னுமமை கீழப்போன வேடகை முதலாகிய
ஏழவஸ்தைகளையுந் தழுவி நின்றது அவஸ்தை பத்தாவன, —காணு
தல், பெறல்வேண்டல், இடை விடாது நின்றதல், உடம்பு வாடல்,
தன்வருத்தம் பிறாக்குச் சொல்லல், நாணத்தினெல்லக் கடத்தல், தன்
னம் காண்படுகின்றவையெல்லாம் அவவிரும்பப் பட்டவைபோலு
தல், பித்தாதல், மூச்சித்தல், இறத்தல் என்பன. இவற்றுட் காட்சி
யொழிந்த வொன்பதும் “வேடகை யொருதலை யுள்ளதன் மெலித,
லாக்கஞ்செப்பனாவன யிறத்த, னோக்குவ வெல்லாமையேபோ
றன், மறத்தன் மயக்கஞ் சாகக்கா டென்றிச, சிறப்புடை மரபினவை

களவெனமொழிப” எனபதனுலிக. வடதூலாரூள் ஆகக்ஞ் செப் பழையும் நோக்குவ வெல்லாமையே டோறலையும் நீக்கி சாகரமென் கிற விழி துயிலாமையும் ஈரதியென்கிற வேற்றுப்புலவெறுப்புந கூட் டிப பததென்பாராலெனின் அவ்விரண்டும் உள்ளுதலி லடக்கிக்கொள் ளப்படுமெனக. ‘கன்னலஞ்சுவை கணிந்த சொல்’ ஆவது கேட்டோனா மகிழவிகும பொருடைய மமைந்த மொழியாம. ஆகவே அவளது குறைவற்ற புலமை கூறியவாறுயிற்று. வாடாமையாலு மொளி யாலும் கண்டோர கண்களிகூர சேபதலபற்றிப் பொன்னங்கொம்பு 2 பமான மாக்கப்பட்டது. ஆகலவியழ் குளிறி சிறந்த தமயந்தியால் விரும்பப்படுதற்கு இரப்படிப்பட்ட தோள்களே முகவியகாரணமென் பது தோன்ற ‘ஏதெழிற திவினோ’ என்றா கலவியறிவுடைய மவகையா ஆடவரிடத்தே முன்னே குணங்கடையம் அதன்பின்னே அழகையும் அடையின்னின் அவ்விரலாயிடு கொண்டு காமவினபுதை யனுபவித்தறந்த அணக்கார நாமகிய செலவந்தையும் விரும்புவரா தலால் அமமுறையே ‘மாபெழில வகைநல்க கேட்டாள’ எனக அழ கின் வகையாவன, கை கால கண முடிவிப அவயவங்கனி னளவையு நிறத்தையும் பரதிய இயற்கை யழகின் கூறுபாடும் ஆடையணி முத லியவற்றை செய்துகொள்ளப்படுஞ் செயற்கை யழகின் கூறுபா டுமாம்.

[இதனால் இடையிடையாகத் தன தன வந்தாகும்

V.B. SUBRAMANIAM, ANIYASARMAI, (க)

தாதளைந்தினவென்னென்படுகுழிற்றைய
லேதமற்ற கன்னெழிற்ருணையாமெனவெண்ணி
யாதாததினவேளாணையிப்பயின்றுநெஞ்சு தனைத்
தாதுவிட்டனடோன்றலபாற்றற்றந்தனயியிலே.

(இ-ள்) இனம் லகனடி - கூட்டமாகிய வனடுகளானவை, தாது
அனைது - மலாடபொழியை பூசிக்கொண்டு, கண்படு குழல் - அங்கு
கின்ற கூடுகளையுடைய, தையல் - தமயந்தியானவள், ஏதம் அற்ற -
குற்றமற்ற, தன் எழிறகு - தனது அழகுக்கு, இணை ஆம் என -
(இவனழகு) தகுதியாமென்று, என்னி - நினைத்து, ஆதரத்தின் -
ஆசையினலே, வேள ஆணையில - மனமதந்து ஆகசினையிலே, பயி
லும் - தங்குகின்ற, நெஞ்சத்தனை - (தன்) மனத்தை, தோன்றல்பால் -
அரசனிடத்திலே, தாது விட்டனள் - தாதாக அனுப்பினவளாகி,
துயிலே துறந்தனள் - நித்தினையை இழந்தாள, எ-று.

(க - து.) தமயந்தி தனமனைத் தன்னிடத்துத் தாதுவிட்டனள்,
அதனால் நித்தினையை விட்டனள் எனபதாம்.

அழகினுலே தனக் குயாந்தவளேயன்றி யொப்பவ ளொருத்தி
யிருக்கினும் அதுவே தன்னழகுக்குக் குறைவாமென்று கொள்வளாத
லால் அக்குறைவு மில்லையென்பது தோன்ற ‘ஏதமற்ற தன்னெழிற்கு’
எனச் சொல்லப்பட்டது. இங்கே யினையென்பது மாற்றையாந்த
பொன்னுக்கும் மாசிலலாத மணிக்கும் போலத் தன்னழகுக்கு மவ

னழகுக்கு முள்ள தகுதியாம். வேளாண்யிற பயிலுதல் தன்னுரிமை கெட்பி மனமதன எவவழியிலே நடத்துகின்றனனோ அவவழியிலே நடத்தல். செஞ்சைத் தூதுவிடுதல் நளனிடத்தே மிகஞுரச் செலுத்துதலாம், அதாவது இடைவிடாது நினைத்த லெனக. இனவண்டு தாத்நேரது கணபடு குழற மையல் துயிலேத் துறந்தனனெனவே தன்னையிடுதத் அஃறிணையுயிர்களுக்கும் நித்திரைசெய்தற கிடமாயுள்ள வள நான் அத்நேயிழந்தனனோ வென்னு மிரக்கத்தைத் தோற்று கின்றது. (உ)

[இது முதன் மூன்று பாட்டால் கேள்வி விருப்பஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

மின்னிலங்குவேனளனபெயர்கேட்டிடுமவிழைவாற்
பொன்னின்வாகழலவிதாபபாகோன்பேரவைபோந்து
மன்னரியா ரிணுமவந்தியாகிடத்தனேதநெடுபப
வனனவன்புரமுக்கேட்டலுமபுளசமுற்றயரும்

(இ-அ.) மின் இலங்கு வேல் - மின்னலடோல் வினங்காநின்ற வேலையுடைய, நளன் பெயர் - நளமலாராணது நாமத்தை, கேட்டிடும விழைவால் - கேட்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினாலே, பொன்னின் - பொன்னுலாகிய, வாகழல் - நீட்சி பொருந்திய வீரக்கழலையுடைய, விதாபபாகோன் - விதாபத்தேசத்தாருடைய அரசனது, போ அவை போந்து - பெரிய சபையின்கண் (அவனைத் தொழுதற்குச் செல்கின்றவா போல) சென்று, மன்னா யாரினும் - பல அரசரினும், சித்தன் - சித்தத்தேசத்தரசனை, வந்தியா - புகழுவோரானவா, ஏத்து எடுப்ப - அழிகமாக்கப்புகழ், அன்னவன் புகழ் - அப்பழிப் புகழ் பெற்ற அரசனது வாத்தியை, கேட்டலும் - கேட்ட வளவிலே, புளகம் உற்று - மெய்மையிா சிலிர்த்தலை அடைந்த, உயரும் - (தமயந்தி) வாடுவாள, எ-று.

(உ-அ) தமயந்தி தனிநாவின அவையிறசென்று வந்தியா நளனைப்புகழக்கேட்டு வருந்துவாள எனபதாம்.

நளன்பெயர் கேட்டவென்னது 'கேட்டிடும விழைவால்' என்றதனால் போந்து என்றதற்குத் தந்தையைத் தொழச் செல்கின்றவள் போலச் செனமென்று பொருள்கூறப்பட்டது. நற்குல மகளர்க்கு விவாகமளவும் தந்தையைத்தொழுதலும் விவாகத்தினிபின் கணவனைத் தொழுதலும் நித்தியவிதியா மென்க. நளன்பெயர் கேட்டிடும விழைவினாலே வந்திய ரவனைப் புகழுஞ் சமயநோக்கிச் சென்றனென்க. ஒரு பெரிய வரசனமுன்னே பலதேசத்தரசர் குணங்களை யும் உள்ளவாறு புகழ்ந்துரைத்தல் வந்தியா கடனாத்தலால் அவர் நளன்குணத்தை யுயர்த்திப் புகழ்ந்தா ளென்க. புளகத்தால் அவனமே லவனாக்காசை மிகுந்தமை வெளிப்படுகின்றது. புளகத்தல் உலகைச் சுவையைப் பற்றிய விறலாம். இப்படிப்பட்டவனை எனக்குக் கணவனாகப் பெற்றிலே னென்னு முள்ளநிகழ்ச்சியே அயாதற்குக் காரணமாதல் தோன்றுகின்றது. (ங)

அனங்கனையொழியாமண்ணிலாடவற்றெரிதிரொன்கை
கனங்குழையவரான்மன்னர்கோரொருகுற்றங்காட்டி
யினஞ்செயவண்டிமிருந்தண்டார்நளனலதிலையென்று
மனங்களித்ததுரைப்பக்கேட்டுமம்மாநோயுழகருமாதோ.

(இ - ள்.) அனங்கனை ஒழியா - மனமதனை நீக்கி, மண்ணில் - பூமியின்கண்ணுள்ள, ஆடவன் - (ஒரு) காளையை, தெரிதிரா எனது - ஆராயந் தெடுங்குளென்றுசொல்லி, கனம் குழையவரால் - கனம்பொருந்திய காதணியையுடைய மகளிரால், மன்னாக்கு - (மறறை) அரசாக்குக்கு, ஒரொரு குறறம் காட்டி - ஒவ்வொரு குறறத்தைச் சொல்வித்துக் கொண்டு, இனம் செய வண்டு இமிரும் - கூட்டமாகக்கூடி வண்டிக ளானவை ஒலிக்கப்பெற்ற, தண தாரா - குளிர்ச்சிபொருந்திய மாலை யையுடைய, நளன அலது - நளராஜ னல்லாமல், இலலை என்று - (ஒருவனு) மில்லையென்று, மனம் களித்து - நெஞ்சத்தில் மகிழ்ந்து, உரைப்ப - (அவா) சொல்ல, கேட்டு - (தான் அதைக்) கேட்டு, மமமா நோய - மயக்கமாகிய நோயிலே, உழகரும - (தமயந்தி) வருந்து வாள், என்று.

(க-து) நளனே அழகுள்ளவனென்று மாதாசொல்லக் கேட்டுத் தமயந்தி வருந்துவாள் என்பதாம்.

மனமதனுக்கு அழகு நிறைந்திருந்துங் காணத்தக்க அங்கமில் லாத குழையுளதென்பது தோன்ற 'அனங்கன்' என்றும், அக்காரணத் தினாலே அவனதழகு பயன்படுவ தனறென்பது கருதி 'ஒழியா' என் றும், விண்ணவரிற்சிறந்த மனமதனை யொழிக்கவே தண்டாபூபிகநியா யத்தினாலே மறறை விண்ணவரும் ஒழிக்கப் பட்டமையினாலே 'மண் ணிலாடவன்' என்றும், சொல்லினான். எல்லா வவயங்குள்ளழகு மொ ருவனாகக்கே யமைத லரிதாதலால் ஒவ்வோ ரரசனுக்கு மொவ்வொரு குறறங்கூறி நளனிடத் தெல்லா வவயவங்குள்ளழகும் இருத்தல்பற்றி நளனேகூறி அதனைப்பின்னும் வலியுறுத்ததற்கு உளனெனனது 'அல திலலை' என்றா. அவன் குணங்களைச் சொல்லுமபோது சொல்கின் றோக்கே மனமகிழ்ச்சி யுண்டாதலால் 'மனங்களித் துரைப்ப' என் றா. 'எனனாக் காட்டிக் கேட்டுழகரும்' என முடிக்க. அனங்கனென னும் விசேஷியம் அதன் பொருளாகிய மனமதனை விலக்குதற்குத் தகுங் கருததை யுட்கொண்டிருத்தலாலே கருத்தடைகொளியணி. (ச)

பாளைவாய்க் முகிற்றாவிப்படுபழஞ்சிதறிவாளை
தாளதாமரையிற்றுஞ்சுந்தண்பனைநிடதநாட்டின்
நீள்வளங்கேட்பாள் போலத் துதார்பானிருபன்சோகேட் [ம
டாளிமொய்ம்பினனையெண்ணியணிமுலைநோக்கிச்சோரு

(இ-ள்.) பாளை வாய் கமுகின் தாவி - பாளைகளானவை பொருந் திய பாகுமரத்தின்மேலே பாய்ந்து, படு பழம் சிதறி - குலைகளி லுள்ள கனிகளை உதிர்த்து, வாளை - வாளைமீன்களானவை, தாள தா மரையில் துஞ்சும் - நாளதையுடைய தாமரைமலர்களிலே தூங் கப்பெறுகின்ற, தண் பனை - தண்ணிய கழனிகளையுடைய, நிடதநாட

முன் நீள் வளம் - நிடததேசத்தினது பெரியவளத்தை, கேட்பாள் போல - கேட்பவளபோல, தூதாபால் - (அங்கிருந்து வர்த) தூதரிடத்து, நிருபன சீர கேட்டு - அரசனது தீர்த்தியைக் கேட்டறிந்து, ஆனி - சிங்கமபோல்பவனுடைய, மொயம்பு - தோள்களாகிய, இன்ன - இனத்தை, எண்ணி - நினைத்து, அணி முலை நோக்கி - ஆபரணங்களை யுடைய (தன்) முலைகளைப் பார்த்தது, சோரும் - (தமயநதியானவள்) வாடுவாள, எ-று.

(க-து.) தமயநதி புகழாளரிடத்து நிடதநாடுவளங் கேட்பவள போல நளன தீர்த்தியைக்கேட்டு அவனைச்சேரக் கனதனங்களைப் பார்த்தது வருந்துவாள என்பதாம்.

அம்நாட்டின வளத்தைக் கேட்பாள்போல நளன சீனாக் கேட்ட லாவது நளனை முக்கியப்பொருளாகக் காட்டாமல் அம்நாட்டையே முக்கியப்பொருளாகக் காட்டி அதைத் தொடர்ந்து வருகிற அவனது சீனாக் கேட்டலாம். அதைக் கேட்கும்போது மறறை நாட்டு வளங் கனிந்து மிது பெரிதாதலின் அவற்றையொழித்து இதனைக் கேட்கின்ற னென்று கொள்ளுதலால் அவனிடத்தே ஐயமுறதிலாளென்பது தோன்ற 'நீளவளம்' என்றார். இவள முலைகளோடு சோதற்கு அவனேறா கள தகுதியான வினமாதலால் 'இன்ன' எனப்பட்டது. பொருத்தம் பார்த்ததற்குத் தோள்கள் காணப்படாமையாலும் தன் முலைகள் காணப்படுதலாலும் அவற்றை மனத்தா லெண்ணி இவற்றைக் கண்களாலே பார்த்தா னெனக். அவவிரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டென நறிதலாலே அவவிரண்டுஞ் சோதலால் வரு மின்பத்தைப் பெற்றிலே னென்று வாடினா னெனக். நாட்டுவளங் கேட்கையாகிய கபடத்தினாலே நளன சீர கேட்கையாகிய தன் விருப்பத்தைச் சாதித்தலாலே பித்தினவிரகியணி.

(ரு)

[சுத்திரக்காட்சி கனவிரகாட்சி முதலியவை விரகிகளுக்கு விநோதோபாயங்க ளாகையாலே இதனாலே சுத்திரக் காட்சி விருப்பம் சொல்லப்படுகின்றன]

ஓவியத்துறைகைபோய்வொருவனையுருவின்மிகக் காவலனொருவன்மறறோ கன்னிநீதிடிகென்னத் தாவருமெழிலிற் கோட்டத்தானுமந்நன்னுமாக மேவரவினிது நோக்கி மெய்மமயிற் பொடிக்குமன்றே.

(இ-ள்.) ஓவியம் துறை கைபோய் - சுத்திரவிதத்தையினது வழியிலே வல்லவனாகிய, ஒருவனை - ஒருவனைப் (பார்த்து), உருவின் மிக்க - அழகினாலே (யாவரினும்) மேறப்பட்ட, காவலன் ஒருவன் - ஒரு ராஜகுமாரனையும், மற்று ஓர் கன்னி - வேறொரு கன்னிகையையும், நீதிடிக் எனன் - நீயெழுதிக் வென்றுசொல்ல, தாவரும் - வருததஞ் சோதலில்லாத, எழிலில் - சுத்திரசாலையிலே, கோட்ட - (அவ விருவா வடிவங்களையும் அவன்) எழுத, தானும் - (விரும்பிய) தானும், அந்நானும் ஆக - (விரும்பப்பட்ட) அந்நளராஜனுமாக, மேவர - டொருந்த, இனிது நோக்கி - இனிதாகப் பார்த்தது, மெய்மயிர் - உடம்பி

உள்ள மயிர்களானவை, பொடிக்கும் - சிலாக்கப்பெறுவாள (தமயஸ் தியானை), ஏ-று. அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க-து.) சித்திர நெழுதிகொடுத்த இருபடங்கனையும் தமயத்தி பார்த்துப் புளகமடைந்தாள என்பதாம்.

ஒருவனையென்பது பாரததென்னுரு சொல் வருவித்து முடிக்கப் பட்டது, இது சொல்லெச்சம் “சொல்லெச்சம் முன்னுமபி ன்னுரு, சொல்லளவால் தெருசுதலின்னே” எழில் - வண்ணமும் அழகுமாம் கைபோதல் - சிறுமைபோதல், அதாவது மிக்க தோச்சியடைதல் விரும்பத்தன்படி யெழுதவேண்டலால் ஒவியத்ததை கைபோயவொ ருவன் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டான். மனமதன் முதலியோரை பொ ழித்து நாற்றிசையினும் புகழ்பெற்ற நன்னென்று உயத்துணர்ந்து கொள்ளுதற்கு உருவின்மிகவு னெனது “உருவின்மிகு காவலெழு வன்” என்றும், அதுவனாயி லவனோடு சம்பந்தமில்லாதவரும் கண்ணி கையுமாகிய தன்னை குறிப்பித்தற்கு ஒருத்தி யெனது “மற்றோ கன்னி” என்றுங் கூறினா ளன்னையும் தன்னையும் வெளிப்படையா கச் சொல்லாமைக்குச் சாரணம் நாணமேயாம். அவ்வெழுத்துச் சிவ வனுக்கு மனங்கு முண்டாதற்பொருட்டு வேண்டுகோடல் பொ ருட்படத் தட்டெனது ‘திடிக்’ என்றாள். அவ்வெழுதப்பட்டவை விபரித்தபடாமல் தன் விரும்பத்தன்படியே அமைதலால் ‘தாடி ம அந் நளனுமாக நோக்கினாள்’ என்க. தன்னுருவங் காணப்பட்டு நிறைவா லும் நளனுருவஞ் செவியுல் டுணர்ச்சியைக்கொண்டு பாரத் ததிய வேண்டிதலாலும் முன் சொல்லப்பட்ட முறைப்படி அந்நளனு தாடி மாக வலறித் ‘தாடிநளனுமாக’ கண்டா ளென்றா. அன்றியும் இப்பாட்டுக்கு அழகினுலே மிக்க வொருவனையு மொருத்தியையும் எழு தென்று பின்னே அவருவங்களை அழகான மிக்கவா தாமிருவருமே யாதலால் அவற்றைத் தாமாக்க கண்டா ளெனினும் அமையம். உண்மையாகவே தாமல்லா திருந்தாலும் வினோதமாக அவற்றைத் தாமா கப் பாவித்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தாளென்க. மயிப்பொடித்தல் உண்மைச் சுவைபற்றிய விறலாம்.

(௪)

[இதுமுத ல்ரண்டு பாட்டுகளால் கனவிறகாட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

வள்ளறறாகலந்தன்னிலவனமுலைதினோக்க வெண்ணு முள்ளததார்களவிறகாணுகொழிந்தநாளுளதோகங்கு னள்ளிற்கூட துயிலிறகாணுண்பொருள்காணுகொல்லோ மொளததான்விதியாறகாட்டுஞ்செயலினே விலக்கலாமோ

(இ - ள்.) வளவல் - நளமஹாராஜனது, தா அகலம் தன்னில - மாலைக்குடிய மாபினகண்ணே, வனம் முலை தினோக்க - சித்திரத் தையுடைய முலைகளானவை அழகந்தாறிக, எண்ணம் - (அவன்) இடைவிடாது நின்குகின்ற, உள்ளத்தாள் - மனத்தையுடைய தமயநதி யானவள், கனவில் காணுது - ஸவப்பனத்திலே காணுதிருக்க, ஒழிந்த நாள உளதோ - கழிந்தநாளும் உண்டோ, [இலலை], காண நன்

பொருள் - (முன்) காணப்பட்டாமல் தங்கிய ஒருபொருளை, கங்குல் நள
 எரி - இரவினது நடுவிலே, கூட துயிலில் - செய்யப்பட்ட நித்திரை
 யினால், காணுங்கொல் - (ஒருவன்) காண்பானோ (வெனின்), விதி
 யால் - ஊழினால், காடும் - (அதனைக்) காட்டுகின்ற, செயலினை -
 (அந்நித்திரையின்) செயல்கையை, மௌனத்தான் - விரையாமலேனும்,
 விலக்கலாமோ - (அசம்பவமென்று) விலக்கலாமோ (ஆகாது), எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நளனைக் கனவிற காணுதொழிந்த நாளிலலை
 கண்ணிறகாணுத பொருள் கனவிற காணுது, காணுத நளனைக் கனவிற
 கண்டது விதிசுட்டிஞ்செயல் என்பதாம்.

தினக்கவென்னும் வினையெச்சம் காணுதென்னு மெதிமறையின்
 முதனிலைதொழில் கொண்டது முன்னே துயிலைத் துறந்தனளென
 பதனோடு இங்கே பல்லாளகளிலுந் துயின்றபின் வருவதாகிய கனவு
 கண்டா ளென்றது மாற்றேறவெனின் அவனை இடைவிடாது சிந்தித்
 திருப்பவளுக்கு நெடுங்கால வாசனையாற சிறிது கண்ணுறக்கம் வருவ
 தன்றிப் பழையபடி நித்திரை செய்தில் ளெனக். நளனைத் தனக்கு
 நாயகனாக இடைவிடாது சிந்திக்கின்றவளாகிய தமயந்தியானவள்
 தினந்தோறும் கனவிலே தனனைப் புணர்கின்றவளுக் அவனைக் காண்
 கின்றாளென்றும், ஒருபோதுங் காணப்பட்டிலலாத ஒருபொருளை
 இரவிலே நித்திரையினாலே காணுதல் அசம்பவமன்றோ வென்கிற சங்
 கைக்கு அந்த நித்திரையானது தன்னாலேயன்றி ஊழ்வலியினாலே அப
 படிப்பட்ட பொருளையுங் காட்டுதலால் அதனை அசம்பவ மென்னலா
 கா தென்றுஞ் சொல்லியதாம். இங்கே காணுதலுக்குக் கடபொறி
 மாதிரித்தாலன்றி மறறைப் பொறிகளா லுண்பவித்தலுங் கொள்க.
 'விதியாற காட்டுஞ் செயலினை விலக்கலாமோ' எனனும் பொதுப்பொ
 ருளாலே நளனைக் கண்டிலாத தமயந்தி கனவிலே அவனைக் காணுத
 லாகிய சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலால் வேறறுப்பொருள்வைப்பணி.

கட்புலனென்னுந்தூயகதவடைத்திதயமேய
 வுட்புலனொடுங்கநோக்கியுறுதுயிலென்னுந்தோழி
 புட்குலஞ்சுழலுமவைவேலிறையெழிற்பொலிவுகாட்டு
 முட்பொதிபசுந்தாட்செயயமுளரிபோன்முகத்திடைக்கே.

(இ-ள்.) தூய கண் புலன என்னும் கதவு அடைத்து - (நீர்த்துளி
 களைத்) தூய கண்ணிமைகளென்கிற கதவுகளைச் சாத்திக்கொண்டு,
 இதயம் மேய - நெருசமாகிய (தனவீட்டுள்) தங்கிய, உள புலன ஒடுங்
 க நோக்கி - மனமானது அடங்க (அச்சமயம்) பார்த்து, உறு துயில்
 என்னும் தோழி - அடைந்த நித்திரையென்கிற பாங்கியானவள்,
 புள குலம் சுழலும் - பறவையினமானது வட்டமிடப்பெறுகின்ற, வை
 வேல் இறை - கூமைப்பொருந்திய வேலையுடைய நளமகாராஜனாகிய,
 எழில் பொலிவு - அழகினது பெருக்கத்தை, முள பொதி பசு தாள்
 செய்ய முளரிபோல் - முளளுகளாலே நிறைந்த பசிய தண்டையுடை
 ய செந்தாமரை மலர்போலும், முகத்திடைக்கு - முகத்தையுடைய தம
 யந்திக்கு, காடும் - காண்பிப்பாள, எ-று.

(க - து) நித்தினாயென்னும் பாங்கியானவர் நளனது அழகைத் தமயந்திக்குக் காட்டுவாள என்பதாம்.

துவதுல் வினேக்கு அவாய நிலையாலே நீர்த்துளிகளென்கிற செய்ப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பிறா தனக் கெதிராகா திருக்கக் கதவடைத்து வீட்டுள்ளே தனித்திருந் தெண்ணுவோனபோல மனமானது உருவங்கள் தனக் கெதிராகாதிருக்கக் கட்பொறிவாயிலி னிமைக் கதவடைத்து நெஞ்சமாகிய தனதிடத்தே தங்கி நெடும்பொழு தெண்ணியதாற் சோந்த தெனக். 'உட்புலனோடுங்க' என்றதனால் மறைமெய வாய மூக்குச் செவி யென்னும் பொறிகளிற செல்லாமைபும பெறப்படுகின்றது ஒருத்திக்கு அரிதான பொரு மறைப்பொருளைப் பிறரறியாமற் கொணர்து காட்டுந் தோழிடோல் நித்தினாயானது தமயந்திக்கு அவள கண்களும் அந்தக்கரணமும் அறியாமல் மறைத்து நளனக்காட்டிய தென்பதாம். கணவிற காட்சி யறிவும் மனத்தாலன்றி புண்டாவதிலையே அபபடி யிருக்க அதற்கு எவ்வாறு மறைத்துக் காட்டிய தெனின் இங்கே டொறிகளோடு கூடிய மனத்துக்கே மறைத்ததென்று கொள்க. எதுகைக்காகவே யன்றிப் பறிக்கப்பட்டு மலாச்சியும் அழகுங் கெட்டுப் போகாத மலரென்பது தோன்றற்கு 'முட்பொதி பசுந்தாள்' என்னும் அடை சொல்லப்பட்டது டோலும். உருவகவணி.

(அ)

[இதனால் நினைத்தலாதுண்டாகிய துயிலாமை சொல்லப்படுகின்றது]

தாமரை முகங்கள் வாட்டிந்தண்பனிககாலந்தன்னிற
காமாவெம்பகனீட்டித்தவண்ணமுங்கணவாததீர்தோ
ரோமுறுவேனிறகாலயிரவுநீட்டித்தவாறுந்
தாமமென்கூந்தற்செவ்வாயத்துடியிடைதுயரவலனோ.

(இ-ள.) தாமரை முகங்கள் வாட்டிம் - தாமரை மலர்கள் போன்ற முகங்களை வாட்செய்கின்ற, தண பனி காலந்தன்னில் - குளிர்ச்சியான பனிக்காலத்தில், காமா வெம் பகல் - அழகிய வெப்பத்தைத் தரும் பகற்பொழுதானது, நீட்டித்த வண்ணமும் - அதிகரித்திருப்பதும், கணவா தீர்தோ - (தமமுடைய) நாயகரினினது நீங்கின மாதா, ஏம் உறு வேனில் காலம் (தன்னில்) - மையலை யடைதற்குக் காரணமாகிய வேனிறகாலத்தில், இரவு நீட்டித்த ஆறும் - இராப்பொழுதானது அதிகரித்திருப்பதும், தாமம் மெல் கூந்தல் - (அகிற) புகையூட்டிய மெல்லிய அளகபாரத்தையும், செம் வாய - சிவந்த வாயையும், துடி இடை - உடுக்கைபோலும் இடையையுமுடைய (தமயந்தியானவள்), துயர அனனோ - வருந்தும்படியாகவே யல்லவா? [ஆம் எனற்படி], எ-று.

(க-து.) பனிக்காலம் பகலைநீட்டித்ததும் வேனிறகாலம் இரவை நீட்டித்ததும் தமயந்தி துயரப்படத்தான் என்பதாம்.

தைமீன் ஸ்ரீவ தொடங்கி ஆனிமீன் முடிவு வரைக்கும் பகற்காலம் ௨௮ - நாழிகையி லிருந்து ௩௨ - நாழிகை அளவாக வளர்தும்,

இதற்கேற்க இராக்காலம் நட - நாழிகையிலிருந்து உஅ - நாழிகை யளவாகத் தேயந்தும் வரும், இப்படியே ஆடிமீன் ழூஉ தொடங்கி மாகழிமீன் முடிவு வராக்காலம் உஅ - நாழிகையிலிருந்து நட - நாழிகை யளவாக வளர்தும், இதற்கேற்கப் பகற்காலம் நட - நாழிகையிலிருந்து உஅ - நாழிகை யளவாகத் தேயந்தும் வரும், இது சூரிய சித்தார்த்த முதலிய கணிததால்களாலும் அனுபவத்தாலும் அறியப்படும். உஅ - நாழிகைப் பகலுள்ள மாகழியுந் தையு மாகிய முனப்பனிப் பருவத்தையே 'தனப்பனிக்காலம்' என்றொன்றும், உஅ - நாழிகை யிரவுள்ள ஆனியும் ஆடியும் ஆகிய முதுவேன்றிப் பரு வத்தையே 'வேனில்' என்றொன்றாகக் கொள்க. 'தாமரை முகங்கள் வாட்டும்' என்றதனாலும் 'கணவாத தீர்த்தோ றேழுது' என்றதனாலும் அவ்விருவகைக் காலங்களுக்குக் கொடுமையே சொல்லப்பட்ட தாயிற்று. பனிக்காலத்திலே குறைந்த பகலும் வேனிதகாலத்திலே குறைந்த இரவும் இருந்து தோன்றுதல் சாஸ்திரத்தாலும்கூட அனுபவத்திற்கும் விரோதமன்றோ வேனின் விரவிகளுக்குக் கடைப்பொழுது கெடுங்காலமா மெனப்பதனால் விரோத மில்லை யென்க (1)

[இது முதற் பதினொரு பாடிகளால் நளராஜனுடைய காமவிருப்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி அவன் தமயந்தியி னுயாவாகிய குணத்தைக் கேட்டமையை இதனாற் சொல்லுகிறார்.]

மணியெழுவனையதோளார்மனவலியகற்றறுத்துதிப
பணவரவலகுற்செவவாயபபைநதொடிகுணனூலாக
வணிகிளர்சீரத்திமுத்தங்கோத்தனனரசாசெனனி
நணவறவிளங்குபைம்பொற்றாமரைத்தாளினினே.

(இ - எ.) அரசா செனனி - அரசருடைய தலைகளிலே, தனையு அற விளங்கு - ஒழிவில்லாமல் விளங்குகின்ற, பசுமை பொன் தாமரை தாளினான - பசிய பொற்றாமரை மலர்களாகிய அழகையுடைய நள மஹாராஜாவானவன், அரசு - பாம்பினது, துத்தி பணம் அல்குல் - கரும் புளளிகளையுடைய படம்போலும் அல்குலையும், செமவாய - சிவந்த வாயையும், பைந் தொடி - பச்சைவளையல்களையும் உடைய தம யந்தியினது, மணி எழு அனைய தோளார் - மணித் தூண்போலும் தோள்களையுடைய காணையரது, மனம் வலி அகற்றும் குணன் - தைரியத்தை நீக்குகின்ற குணமானது, நூலாக - இழையாக, அணி கிளா சீரத்தி முத்தம் - (தன்) அழகினாலே விளங்கா நின்ற கீர்த்திகளாகிய முத்துகளே, கோத்தனன் - (அவ்விழையிலே) கோத்தான், எ-று.

(க-து.) நளமகாராஜன் தமயந்தி குணமே நூலாகவும், தன் கீர்த்தியே முத்துக் ளாகவும் கோத்துக்கொண்டிருந்தான் எனப்பதாம்.

அரசா தமது முடிகளின்மேலே பொற்றாமரை மலரைப்போல மகிழ்ந்து கொள்ளுதலால் அவாமுடிக்கு இவனடி பொற்றாமரை மல னொன்பட்டது. படத்திற்குக் கரும்புளளிகள்போல அலகுவிக்கு ரோம மென்க, 'பைந்தொடி குணன்' மனவலி யகற்றும் குணன்

எனக்கூட்டிக். 'மணியெழு வணையதோளா' அரசினங்காணையா. மன வலியகற்றலாவது கூறாறங்கொதித்து மேல்வரினூய கலங்காத வவ ரது மனநிலையைக் கேட்கப்பட்டவனவிலே கலங்கச் செயதலாம். குணமென்ப பொதுப்படக் கூறுதலால் அழகு முதலான பலவுங் கொள்ளப்படும். அரசு அழகினு லுண்டாகிய தோத்திகளாகிய முத துகளுக்கு அவள குணம் தூலாகவெனவே முததுக்குத் தூல் போல் அக்கோத்திகளுக்கு அவள குணம் இவ்வி யமையாத சிறப் புடைத்தென்பது பெறப்பட்டது. சீர்ததி முததங்க்காக ஞானூலிற் கோத்தல் அவள தனக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற அவள ஞானத்தினுலே தன தோத்தி விளங்குநதன்மையை நினைத்தல் குணத்திலே தூலையம் தோத்தியிலே முததையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி (க௦)

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் நளமகாராஜனை வெல்லுதற் கெண்ணிய மனம்தன செய்கையைக் காட்டி அவனமேலவ ஹக்குடைகும் விருப்பம் குறிப்பிக்கப் படுகின்றது]

வனப்பினி லவென்றவேந்தைவயங்கொருங்காலமென்னாங் கனே, ததுவண்டிவருங்கூந்தலகருநிதியிலக்கந்தப்பாத தனிப்படையாகவேறற்கெண்ணினன்றாளுநிந்தக [ன. குணிக்ருமென்கரும்பானமேருவிலலியைவெல்லுங்கோளா

(இ-ள.) தரளம் சித்த - முததுகளானவை உதிராநிற்க, குணிக் கும மெல்கரும்பால் - வளைக்கப்பட்ட மெல்லிய கருப்பு விலலினுலே, மேரு விலலியை - மேருவை விலலாக்கக்கொண்ட சிவனையும், வெல்லும கோளான் - வென்ற (பெருமையைபுடைய) மனம்தன்னவன், வயம் கொளும் காலம் என்னு - வெற்றியை கொள்ளுதற்கேற்ற காலம் (இதுவே) என்று, வண்டு கனைத்து இவரும் கூந்தல் - வண்டிகளான வை ஒலித்து ஏறுகின்ற கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், கருநிய இலக்கம் தப்பாத - (தன்னுலே) குறிக்கப்பட்ட குறியினின்றும் தப் பாத, தனி படை ஆக - ஒப்பற்ற ஆயுதமாக, வனப்பினில் வென்ற வேந்தை - அழகினுலே (தன்னை) வென்ற நளமஹாராஜனை, வேறழகு எண்ணின் - (அப்படையால்) வெல்லுதற்கு ஆலோசித்தான், எ-று.

(க - து.) மனம்தன்னவன் தமயந்தியைப் படையாக்கக்கொண்டு நளனை வெல்ல நினைத்தான் என்பதாம்.

முன்னே மேருவிலலியால் வெல்லப்பட்டவனவிலும் பின்னே உமாதேவியை மணமுணரசு செயதமையினுலே 'கரும்பான மேரு விலலியை வெல்லுங்கோளான்' என்றா.

“மாதமை நிமித்தமாக மழுவலா னனங்களுக்கும் கோதநெரு சுடறற்சீறிக் கொண்கனோ பிமைக்குமேனி பாதிசெய தவரைத்தண்டம் பண்ணித்தன் வசமாச்செய்த நாதனே யுலகுக்கெல்லா நாதனென தேத்துவாமே”

என்பதனுலுமறிக. வல்லவனுக்குப் புல்லுமாயுத மென்றபடியே ப எ மதன ஆற்றலை மெச்சியவா றுயிற்று. 'வயங்கொளுங் காலம்' என்றது

கோத்தி முததங்களைக் குணநூலிற் கோத்தகாலத்தைச் சுடமுதின
றது. வனப்பினில் வெலுதலாவது அழகின மேறபட்டு நிறறலாம
தமயந்தி மனமதனுட்கு அவனுலே குறிக்கப்பட்ட அரசனாகிய சூரி
யிலே தப்பாது சென்றுதாக்கும் ஒப்பற்ற படைக்கல மாயினள என்க
தன்னே யழகிலவென்ற அரசனமேல் உள்வயிரங்கொண்டு அவனை
வெல்லுதற்கான காலமும படைக்கலமுந் தேடிக்கொண்டிருந்து அவை
கிடைக்கப் பெறுதலினுலே ‘வேறற கெண்ணினுன’ என்க. வயங்
கொள்ள நினைத்தற்கு ஏதுவாகாத வனப்பினில் வென்றமையை யேது
வாக்க சூறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி. ‘கருமபான மேருவில்லி
யை வெல்லுங்கோளான’ என்க காரணத்தினது தருமங் குறைவா
யிருக்கக் காரியம் பிறத்தலேச் சொல்லுதலால் உ - வது பிறிதாராயச்
சியணி. இவ்விரண்டுஞ் சோதலாலே சோவையணி. (கக)

அணங்கினுக் கணங்கு செய்யு மணிகள ரஞ்சில லோ
தி, குணங்கமழ குருதி வைவேற கொற்றவன செவியுரு
முன, மணங்கமழ தென்றற நேரோன வாங்குபைங் கழை
விற பூட்டுங், குணஞ்செவிப் பட்ட தன்னோன வன்மை
யார் குணிககற பாலார்.

(இ-ள்.) அணங்கினுக்கு அணங்கு செய்யும் - தெய்வம்களிருக்கு
வருத்தத்தைச் செய்கின்ற, அணி கிளா அம் சில ஒதி - அலங்கரித்த
லாலே விளங்குகின்ற அழகிய பொனவட்டத் தக்கட்டணி பொருந்திய
கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, குணம் - குணமானது, கமழ குருதி
வை வேல் கொற்றவன் - நாறுகின்ற உதிரத்தையுடைய கூமைப்பொ
ருந்திய வேலையுடைய நளமகாராஜனது, செவி உற முன - காதிலே
அடைவதன்முன்னே, மனம் கமழ தென்றல் தேரோன - வாசனை
யானது மணக்கப்பெற்ற தென்றலாகிய தேனையுடைய மனமதனால,
வாங்கு பைங்கழை வில் - வளைக்கப்பட்ட பசிய கருப்புவில்லிலே, பூட்
டும் குணம் - ஏறிடப்பட்ட நாணனது, செவி பட்டது - (அம்மன
மதன்) காதிலே அடைந்தது, அன்னோன வன்மை - அப்படிப்பட்ட
மனமதனது வல்லமையை, யார் குணிககறபாலார் - யாவா அளவு
செய்ய வல்லவா? என்று.

(க-து.) தமயந்தி குணதிசயமானது நளன காதில்விழுமுன் மன்
மதனானவன் விற்பூட்டிம் வல்லமை யார் சொல்லவல்லவா என்பதாம்.

அணங்கு - சாதியொருமை. “அணங்குஞ்சூருந் தெய்வப்பெண்
பொதுப்பெயர்” என்பதனுலிக. அணங்கினுக் கணங்குசெய்தல் தன்
பேரழகினால் அவாக்குப் பொருமை வருத்தஞ் செய்தலாம்; அல்லாம
லும் அழகுக்கமழ் செய்கின்றவெனினுமாம். தமயந்தியின்குணம் அழ
குமுதலிய பண்பாம். கருமபுவிற குணம் அதனது நாணம். “குண
மெனப் கயிறும் பண்புங் கும்பம்வின னுணுநாற்போ” என்பதனுலிக.
தமயந்தியின குணம் நளன செவியி லடைவதன் முன்னே கருமபுவில்
லின குணம் மனமதன் செவியிலடைந்த தென்க. நளன செவியி
லடைதலாவது கேட்டறியப்படுதல். மனமதன் செவியி லடைதலா

வது இடதுகையால் விலலைப்பிடித்து நின்று வலதுகையால் அம்பைத் தொடுத்தது நாரியை யிழுக்குமபோது அந்நாரி காத்தவிதம் சென்று படுதலாம். தமயந்தியின் குணத்தை நான் கேட்பதற்கு முன்னே மனம்தன் அம்பெய்யத் தொடங்குதல் கூடாமையாலே ‘செவியுறமுன்’ என்பது செவியுறமளவி லென்னும் வினாவைக் காட்டியது. தமயந்தியினுடைய யாசனகேட டறிதலாகிய காரணத்துக்குமுன்னே மனம்தன் விலவாததலாகிய காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால் மிகையுயர்வுவிறச்சியணியாகும். (௧௨)

கலவியின்றுறைகைபோயகாவலன்றன்னையின்னே
வெல்குவலென்னநெஞ்சின்விழைவுறுகருப்புவில்லால்
மல்லலமடபுனமுன்றுமவென்றதன்வரம்பிலசீர்த்தி
யலகலிலைபமென்னுமாழியிலுக்குதுநின்றன

(இ-ள்.) கல்வியின் துறை கைபோய - கலவியினது வழியில் வல்வலனாகிய, காவலன்றனனே இன்னே வெல்குவல் என்ன - அரசனை இப்போதே வெல்வேனென்று, நெஞ்சில் விழைவு உறு கருப்பு வில்லான் - (தன்)மனதில் ஆசைப்பெருக்கத்தைக்கொண்ட கருப்பு விலையுடைய (மனமதனவன), அம் புவனம் மூன்றும் வென்ற - அழகிய உலக மூன்றையும் (அதுவரையில்) வென்று சம்பாதிக்கப்பட்ட, தன்-தனது, மல்லல வரமடி இல் சீர்த்தி - வளம்பொருந்திய அளவிலாத கீர்த்தியை, அலகலில் ஐயம் எனனும் ஆழியில் - சுருங்கலில்லாத சந்தேக மென்கின்ற கடவுள், உருத்து நின்றன - முழுக்கச்செய்து (திகைத்து) நின்றன, எ-று.

(௧-து.) நானேவெல்ல விருப்புற்ற மனமதனவன தனகீர்த்தியைச் சந்தேகக்கடலிறசொரிந்து மயங்குகின்றன என்பதாம்.

‘கலவியின்றறை கைபோய காவலன்’ எனவே வேதாகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட விதிவிலக்குகளை ஐயந்திரிபினறி யறிந்து அவற்றின்னாலே மனத்தைத் தளவசப்படுத்தி நிற்பவன் என்பது பெறப்பட்டது. அவனை வெல்லுதல் அவன் மனநிலையைக் கெடுத்ததுக் காமத்திற் கலங்கச்செய்தல். அக்கலவியறிவி னுயர்தோரை யிப்போதே வெல்லுவேனென்ற றாசைகூதல் சாகச மாதலாலே மனமதனுக்கு இவனை வெல்ல மாட்டிவேனோ மாட்டேனோ வென்கிற வுள்ளகிழ்ச்சிபிறந்து அதனால் இதுவரையில் மூன்றுலகங்களையும் வென்று சம்பாதிக்கப்பட்ட கீர்த்திகளும் நிறகுமோ நீங்குமோ வென்று சந்தேகித்தா னென்க. புதிதாகச் சம்பாதிக்க விரும்பிய ஊதியத்தைக் குறித்து முயன்று அதுவரையிலே சம்பாதித்து வைத்திருக்கப்பட்ட முதலையும் இழந்துபோதல் அறிவிலானசெயல் ஆதலால், “ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செயலினை யூக்கா ரறிவுடையா” என்பதனு லறிக ‘கலவியின் துறைகைபோய’ என்னுமடை அரசன் மனமதனுக்கு ஐயந்தரவல்லனென்னங் கருத்தை யுட்கொள்ளுதலால் கருத்தடையணி அங்கம், மனமதனுக்குச் சந்தேகமில்லாதிருக்கச் சந்தேகத்தைக் கற்பித்தலால் தொடாபுயர்வு நவிரச்சியணி அங்கி, ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணி. (௧௩)

[இதனால் மனமதனுக்கு விதித்துணையாக ஆவம்பைக்கொண்டே ஆண்மை பயன்பட்டமை சொல்லப்படுகின்றது]

தண்ணாறுத்துளிகுங்கூந்தற்றமயந்திமுலையுமபோர்வோ
லண்ணாறுபுயமுங்கூட்டுமவிதிவலியழகிறதமமா
மண்ணமைமுழவுத்தோளானமனவலிக்கவசமார
னொணமலாவாளியாலுமுரனறப்பிளந்ததனறே

(இ-ள்.) தண்ணாறு துளிகளும் கூந்தல் தமயந்தி முலையும் - தண்ணிய (மலாதி) தேனே துளிகளினத கூந்தலையுடைய தமயந்தியினதுடைய முலையையும், போர்வோல் அண்ணல் புயமும - போர்க்குரிய வேலையுடைய ஈளமலாவாராணுடைய தோள்களையும், கூட்டும் - சோசுக் கும, விதி வலி - தெய்வத்தினது நினைப்பானது, அழகிறதம் - பயனுடைத்தாயிற்று, மண அமை முழவு தோளான் - துடைத்தல் அமைந்த மத்தளம்போலும் தோள்களையுடைய அவவரசனது, மனம் வலி கவசம் - தைரியமாகிய கவசமானது, மாரன் - மனமதனது, ஓன் மலாவாளியாலும் - பிரசாசமாகிய ஆவயபிஷாஹம், உரன் அற பிளந்தது - உரங்கெட்கு கிழிந்தது, ஏ-று

(ச-அ.) தமயந்தி முலையையும் நன்னிருதோள்களையும் சோசுக் கும விதிவசம் வலுமையுள்ளது, நன்னது தைரியமாகிய மனக்கவசமானது மனமதபாணத்தாற கிழிந்தது என்பதாம்.

மனவலியில் வலியென்பது தல விசுதிஞன்றிய பொழிப்பெயர். அது நீண்டதலென்பது, “உயரதுபோமாரே வலிகுமாமாண்டார மனம்” என்பதனுலித. தமயந்தி முலையும் நன்ன புயமுங் கூட்ட ஸென்றதற்கு அவர் இவனுக்கு மனைவியாகச் செய்ததென்பது பொருள். கொடிய படைக்கலங்களால் ஊறுபடாமற் காக்கும் கவசம்போல் அரசனது மனவலி காமத்தினாலே ஊறுபடாமற் காத்தலாலே ‘மனவலிக்கவசம்’ என்றார் அது பிளந்தல் - நிலைகலங்காதல். தெய்வ சங்கடத்தினாலே எந்தக்காரியந்தான் முடியாதென்றதாயிற்று. மலாவாளியாலும் கவசம் பிளந்ததென்னும் விரோதம் விதிவலியாற பிளந்த தென்றதினாலே அழிதலால் முரணவிடாததழிவென. இது ‘மனவலிக்கவசம்’ என்னு முருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்டு வந்தது. (சுசு)

[இதனாலே முதற்பட்டவுள்ளையும் வென்ற மனமதனுக்கு வெல்லுதற்கரிய நியாதென்று சொல்லப்படுகின்றது.]

தேங்கமழ்துளவினாறுநானமுதத்தேவுநாநூந்
தாங்கருங்காமவெமமைதரிகிலராகியன்றே [எ
வாங்குதண்டினாயிறறண்ணென மலர்வயிள்வதிந்தார்மன்
நீய்கருநிழலிறனோன்றுமதனையெவ்வாறுநீங்கும்

(இ-ள்.) தேன்கமழ்துளவினானும் - தேனானது மணக்கடபெற்ற துளசிமலையையுடைய விஷணுவும், நான்குமுகம் தேவும் - நான் குமுகங்களை யுடைய பிரமாவும், நானும் - எந்நானும், தாங்கு அருகாம

வெமமை - (யாவராலுங்) தாங்குததசரிய மனமதனுனுண்டாகிய வெப் பதரை, தரிகிலா ஆகி - பொறுக்கமாட்டாதவா ஆகி, வாங்கு தன தினாயில் - வீளாத குளிர்ச்சிபொருந்திய பாறகடலினகண்ணும், தன என மலாவயின் - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமடைபூவினகண்ணும், வதிந்தா அன்றே - வாசஞ்செய்கின்றாரன்றே, மன்னன் - அரசனான வன், நீங்க அரு நிழலின் தோன்றும் மதனே - நீங்காத (தனது) சாயை வடிவமாகத் தோன்றுகின்ற மனமதனினின்றும், எவ்வாறு நீங்கும் - எவ்வுடையத்தினாலே நீங்கமாட்டிவான்? எ-து.

(க - து.) பிரமமும் விட்டுணுமும் காமககனலுக் காற்றமல கட லிலும் மலரினும் மிருககுராகள ஆகையால், நளன் மதனேவிட டெவ வாறு நீங்குவான் என்பதாம்.

காமவெமமை—நிலைமொழியீற்று விகாரப்பட்டது, குமரகோட்ட மெனபதுபோல். காமஞ்ஞாகிய வெட்பம்பொறாமல் அதைத் தணித துக்கொள்ளுதற்குத் திருமால் பாறகடலினும், நாளமுகன் தாமரைப் பூவிலும் வாசஞ்செய்கின்ற ரென்றோ, படுக்கையிடமும் அசனமும் அசல்பற்றி யெனக். முத்தகடவுளோ மனமதனாக் கடக்கமாட்டா திருக்கையில் ஒருமனிதருகிய அரசன் தனது சாயை வடிவாயத் தொடாநத நிறகின்ற அவனை யெப்படிக்க கடக்கமாட்டிவ னென்ற தாயிற்று. 'நிழலிறேனும்' என்றதற்கு மன்னனது காமதிபோலுங் காரதியுடையதுகத் தோன்றுமெனபது நோபொருளாகவும மன்ன னது சாயையின் வடிவாயத்தோன்று மெனபது பயன்படு பொரு ளாகவுங் கொள்க. நிழல் காரதியுஞ் சாயையுமா மாநிலை காரதியென பது "ஊம நிழலசவி வளரொளியாகும்" என்பதனுடிக உடம்பி னிழலை யொருவருங் கடக்கக்கூடாமை யறிக. மனமதனாலே கடவுளா படுமபாட்டைச் சொல்லவே நளன் படுமபாடு தோன்றலாலே செய யுட பொருட்பேறணி காரதிபோலுங் காரதியெனபது தொகையு வமை, இது அங்கம், கடக்கமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகாத நிழலிறேனும் தலை பேதுவாகக் குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி, இது அங்கி, ஆத் லாற கலவையணி.

(கரு)

[இதனால் உள்ளதும் நானாவரை யிறத்தலுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

மானநீரணஞ்சூழ்ந்தமன்னவனுளததினாடு
தூநலப்பருவமென்னுந்தோழியன்பொழுகலரு
நானமும்புழுகுங்கொட்டிநகைமணிமுத்தஞ்சூடு
நீனிமணிககட்கொங்கைக்குடத்தினுனிந்திப்புககாள்

(இ-ள்.) மானம் - நாணமாகிய, நீர் அரணம் சூழ்ந்த மன்னவன்- அகழியினாலே சூழப்பட்ட அரசனது, உளத்தினாடு - மனத்தினுள்ளே, தூநலப் பருவம் என்னும் தோழி - குற்றமற்ற மங்கைப்பருவமென கிற பாங்கியினாலே, அன்பு ஒழுக நல்கு - (அவன்மே) லன்பு பெருகக் கொடுக்கப்பட்ட, நானமும் புழுகும் கொட்டி - கலதூரியையும் புழுகையும் அப்பி, நகைமணி முத்தம் சூட்டும் - காரதிபொருந்திய அழ

கிய முததுவடத்தை சூட்டப்பெற்ற, நீல் நிறம் மணி கண் கொங்கை-
நீலமணிபோலும் சூசுத்தையுடைய முலைகளாகிய, சூடத்தினால் -
சூடங்களினால், நீந்தி புகுள்ள - (அவவகழியைக்) கடந்து சென்
றாள், எ-று.

(க - து) தமயந்தியானவள் நளனது மான மெனனும் மகழியைக்
கொங்கைக் சூடங்களாலே நீந்தி அவ ஹளளத்தூட புருந்தாள் என
பதாம்.

ஒரு நகரத்திலே பகைவா புகாமற் காக்கும் அகழிதோல நானம்
அரசனானதே காமம் புகாமற் காத்தலாலே 'மான நீரரணம்'
என்றா. "மானமும் வெளகலும் வடகலுஞ் சமழப்பு நானமுணர்த்து
நடையவாரும்" புதியகாமவின்பத்தை யனுபவித்தற் குரித்தாய முன்
ஹம் பின்னமுள்ள பருவங்க ள்ளேத்தினுஞ் சிறந்து நிற்கையால் மங்
கைப் பருவத்தைத் 'தூநலப்பருவம்' என்றா. அது பன்னிரண்டாண்டு
களின்மேல் வருவது. அதிலே பெண்மைக்குச்சிறந்த முலை எரும
புதல்புற்றி அதன்மேல் அன்பு பிறத்தலால் 'அன்பொழுக்' என்றா.
மார்பிலே சூடத்தைக்கொண்டு அழநீனாககடந்து அக்ககாசோவோ
போல்த் தமயந்தி தன் முலைகளாலே அரசனது நாணத்தைக் கடந்து
அவனது மனத்திலே புருந்தா ஸென்க. இப்படி அவள் செயலாகக்
கூறப்பட்டதாயினும் அரசன் அவளுடைய முலையழகைக் கேட்டுத்
தன் னாணத்தை யிறந்து அவன் நினைத்திருந்தா னென்பது கருத்
தாகக் கொள்க. உயாவொப்பில்லாத வழகுடைய மகனிராயினும் யெள
வனமுற்று முலை யருமபுதற்கு முன்னே அவனா விருமபுதல் பொருந்
தாக் காமமா மாதலின், விரும்புதற்கு முலைகளி னையறையழகோடு
செயற்கையழகுங் காரணமாதல் தோன்ற 'நானமும் புழுஞ்ஞகொட்டி
நகைமணிமுத்தஞ் சூட்டு நீநிறமணிக் கட கொங்கை' என்றா. மானம்,
பருவம், கொங்கை, இம் மூன்றிலும் நீரரணம், தோழி, குடம், இம்
மூன்றின் அபேதங்களை ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (கசு)

[இதனால் துயிலாமைத் துன்பஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]

சிறையளிகுடைந்துபாடுநதேமலர்ப்பகழிமாநி
நறையிரியலங்கன்மார்பிறறினேத்தலினையுந்துன்பம்
கறைமதிவிளங்குங்கவகுறகாலையுமணையுமலலாற
பிறரறியாமலுள்ளததடக்கினன்பிறங்கறறேறாளன்.

(இ-ள.) பிறங்கல் தோளான்-மலைபோலும் தோள்களையுடைய நள
மலர் ராஜனானவன், சிறை அளி குடைந்து பாடும் - சிறைகளையுடைய
வண்டிகளானவை தோளைத்துப் பாடப் பெறுகின்ற, தேன மலர்
பகழி மாநி - பரிமளம் பொருந்திய பூ வம்புகளது மழையானது, நறை
விநி அலங்கல் மார்பில் - தேனையுடைய மலர்ந்த பூ மாலையையுடைய
மார்பின் கண்ணே, தினைத்தலின் - படுதலினாலே, நையும் துன்பம்-
இளைத்தலாறுண்டாகின்ற (தனது) துன்பத்தை, கறை மதி விளங்
கும் கங்குல் காலையும் - சந்திரனாலே விளங்காநின்ற இராக்காலமும்,
(கறைமதி விளங்கும்) அணையும் - சந்திரன்போல விளங்காநின்ற

பாயலும், அல்லால் - அல்லாமல், பிறா அறியாமல் - மறறொருவரும் அறியாதிருக்க, உள்ளத்து அடக்கினன் - (தன்) மனத்தின்கண் மறைத்தான், எ-து.

(க - து) ம எமதபாணத்தா லுண்டான அனபத்தை நளமகா ராஜன் பிரதியாம லடக்கினுள் எனபதாம்.

வெண்மை தன்மைகளாலே மதிசயந்ததிதகு முடமான மாக் கப்பட்டது. இரவும் அணையும் உணாவில் பொருள்க ளாயினும் “உறுப் புடையதுபோ லுணாவுடையதுபோல மறுத்துரை பதுபோ னெஞ் சொழி புனாத்தகு பொல்லாமரபி கைறறொக்கெழிஇச செயயாமர பிற றொதிறயித்ததச்சுதியும்” எனவும் பொருளியற சூத்திரவிதியால் உபாத்தமன்மைபை உபாதிசெய்திரு இ நஞலே அரசனிரவிலே உபபவித்த அனபத்தை தலைவிரிப்பாற் சிறந்த நட்பாளாக்கும் வெளிப்படுத்திய மென்மை ளாயிற்று. சால்மு மிடமுமாகிய கங்குலிலே கருவியிலே வடிவிய மையால் தவை யறித்தவாக்க கூறப்பட்டு ன்.

(ங)

நிசெழுந் தமபதிருத்த தருசுவை என் இரவாமைக்குக .

[சால்மு சொல்லு க்கிட்டு.]

தனிவெங்கு பாலித்தும் வையக தனிபருடை நிழற் றும் பைமப்பாற், என்விரிப புணை வீமன் பாவை யய கோ டு சொல்லா, ன்னிசயன் வியிரை யுணமை அறத்தினை யறப்பிட்டு, மிளிவென் வெண்ணி மானம் புணை விரிப்பா டுபடலோ

(இ - ள்.) வையக - பூமியை, தனி பருடை - ஒப்பற்ற குடையி லுடைய, நிழற்றும் - நிழற்பெருகின்ற, பையகொன் டொரு நிழற் புணை - கம பொருடைய வீரகசரித நு நியையுடைய அபரணத் தையுடைய வரைய, தனவென் வெண்ணும் - (உளத்த) தளாச்சி யோலி (உடம்பு) பாடிபட்ட, வீமன் பாவையை - வீமராசன் டைய (புதல் வியாகிய) தமயசுதியை, அறி என்குடடல் பெயரான - தருகவென்று (அவன்) யாசித்திலன், மிளிவு என் ன டலி - (ஏறு) இக்கூச்சியென் னு மின்ன, து, மானம் பூண்டவா - மானமாய் ‘பூனை’ தரித்தவா, உயி ரை - பிராணஸூய, உண்மை அறத்தினை - பின்வருளாதாகிய தருமத் தையும், அறவிடா லும் - பற்றற்க சைவிடா லும், இரப்பாக்கொல் - இரப்பாரோ? (இரவா), எ-து.

(க - து.) மானமுள்ளவா இரவாபோல நளமஹாராஜன் வீம ராஜன்மக்களோடென எனபதாம்

தனிக்குடை சிழறக னிருந்து விளங்கு மவனரசாட்சியே யுலகு மிகளெல்லாம இனபுறுத்தற்குக் காரணமாதலால் ‘வையகதனிக்குடை நிழற்றும்’ என்றா. பின்மெலித தென்றமையால் தளாவு மனத்திற் கேற்றப்பட்டது. அனியினையுயிரை வெனப்பாடங்கூறுவாரு முணமி; அனியும் அறத்தினுளடங்கு மென்க. உயிர் - பஞ்சபிராணன்கள்.

பிராணன்களை யிழந்தபின்னு மழியாது நிறைப்பற்றி 'உண்மையறம்' எனரா. பலதுன்பங்களினு மிறத்தற றுன்பமும், அதனினும் அறத் தை யிழத்தற றுன்பமும், அதனினும் இரப்புத துன்பமுங் கொடியன வென்று கூறியதாயிற்று. "ஆவிறகுநீனொன்றிரப்பினு நாவிற - இரவி னினிவந்ததில்" என்பதனாலும் இரத்தல இழிவென்ப தறிக. மானம் பூண்டவ ரிரவாரொன்றும் பொதுபொருளால் வீமனைத் தமயந்தியை யிரவாமை சாதிககப்படுத்தலால் வேறுபட்பொருள் வைப்பணி. (கஅ)

[இதனால் காமநோயை மறைக்குமாறும் அது உண்மாதததாலே மறைப்பாடையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

நிறங்கிளர் வயிரத தோளா னெட்டுயிர்ப பெறியுந் தோறும், பிறங்குதல் சிறிதுமின்றி வேற்றொருவன் மறைக் கும பெட்பான், பறங்கிளர் வேறாணையி னுருவெளி வயத்த னுதிந், சிறங்கிளொடு நழுவ வன்னுட புரைப்பது கரகந மாட்டான்

(இ-ள்.) நிறம் கிளர் வயிரத தோளான் - கரத்திலிருளே விநங்கா நிறைவச்சிரக்கதகன் டொ ப தோள சாவுடைய ஆசைமுன்வள, கெடு உயிர்பு சிறிதுந் தோறும் - நெஞ்சத்தைக் கெட்டொ ருப, பிறங்குதல், தலசிறிது நழுவதி - (அ-அறிக் காரப பாதிப காமம்) வெளிப்படு தல் சிறியாய், மட்டொ ருப, வேறுவென்ற மறைக்கும் - வென்றொரு காரணத்தால் (பிறங்குதல் ஆசை) மறைப்பான், மறம் கிளர் வல கண மாதுன் - வரகந வலவென்று விநங்காநி பறவலவராததம் கண களைபுடைய தமயந்தியை, அருவெள் வயத்த னென் - (பிராந்தியால்) வெளியிலே தானதுகிற புடவத்திற்கு மட்டொ டவது, சமங்குண் நெஞ்ச உதல - சாபுறமட்டொ மனமாய்து தழை, அன்னுடரு - அந் பொய்யாகத் தோன்றுகிற தமயந்தியை, மட்டொல் - ஆசையால், உரைப்பது கரக்கமாட்டான் - சொல்லவந்தபாதிந் தம மறைக்கமாட் டான், எ-று.

(க - ஆ.) பிறநியாமல் காமத்தை மறைக்கும் மனமொன்றான உருவென்றதோற்றத் தமயந்தியோடு டென்கதை மறைக்கமாட்டான் என்பதாம்.

நெட்டுயிர்ப்பென்னது 'நெட்டுயிர்ப பெறியுந் தோறும்' என்றத னால் அருகிலுள்ள மந்திரி முதலிப்பாக்கரு ஒருகாற கொன்றாக வேறு வேறு காரணத்தோன்ற அபினயித்து அவயநின் காரணமாகிய காமத் தை மறைப்பா னென்க. வேறுகாரணங்களாவன பகைவாடேற கோ பஞ்செய்கை முதலியனவாம். அப்படி மறைக்க வல்லவரு யிருந்தும் பிராந்தியிலுலே தமயந்தி யுருவெளியாகக் காணப்படுதோறும் அவள் வசப்படத்த தனை மறந்துநிறகையினுலே அவருக்குச் சொல்வதை மாதிரி மறைக்கமாட்டா னுயினுனென்க. அவருக்குச் சொல்வ தாவது அவளழகின் சிறப்பையும் அதுபற்றித் தனக்குண்டான விருப் பத்தையும் அவ்விருப்பங் காரணமாகத் தான்பதும் வருத்தத்தையும் அவ்வருத்தத்தை யொழித்ததற்கு அவள் இரக்கஞ்செய்யவேண்டுதலை

யுஞ் சொல்லுதலாய். காமநாசாரணமாக வுண்டாகும் பெருஞ்சுகளை வேறுகாரணங்களால் மறைத்தருமயினாலே வருசுவிறியினி. (கக)

[இது முதலியவற்றைத் தவிர்த்துக் கைகாட்டித் தருதவி யாகும் செய்யுளின் மனத்தைக் காட்டித் தருகாரணமாகப் பொழில் விளையாடும் சொல்லடங்கினதது]

பொறிவழியுள்ளமபோகாபட்டரவன் என்பாமநோயை மறைச்செய்யமறையப் பாடியபயிரினுற்றுப் பாளளி வறையழலவனினேந்தி வருநுபகுபேரவையின்ருங் கறைமழசோலைச் செலவாறுவததினினயத்தல் செய்தாரன்

(இ-ள்) பொறிவழி உள்ளம போகாபட்டரவன் - ஓமபொறிக ளது வழியில் மனத்தைச் செது, தாழ் அரங்குலவன், காமநோயை மறை செய - (தன்) காமம் பாதிப்ப (வேறுகாரணங்களால்) மறைக்க, மம்மரின மறையாதாக - உலமாத்ததினாலே (அது) மறையாமல் வெ ளிட்டது, நாள் உட்கொள்ளா - நாளைத்தே உட்கொண்டு, அடை கழல் அவனி வருதா - ஒலிக் கழல் வீரக்கழலையுடைய பூமியிலுள்ள அரங்குலவனாகுள, நெருங்குபேர அவையிற் நீங்கி - நெருங்குபெற திருக்கின்ற பெரிய சடையினினும் நீங்கி, நறை கழற் சோலை செல் வான் - தேறாது மல்குதல்பெற்று (தன்ன) சிங்காரவனத்திருக்குப் போகுமபடியாக, உளத்தினால் நயத்தல் செய்தால் - மனத்தினாலே (அவன்) விரும்பினுள், என்று

(க-து.) நளமஹாராஜன் காமத்தை மறைக்க அக்காமம் வெளிப் பட வெட்கங்கொண்டு சபையைவிட்டு நந்தவனத்துக்குப்போக விரும் பினான் என்பதாம்.

பொறிவழி யுள்ளமபோகாமையாவது மனத்தை அத்விரும பியவாறு பொறிகளில் செதுத்தாது நிறுத்தலாம். முன்பாட்டிலே வேறொன்றான் மறைக்கு மெனத்தாலே காமநோயை மறைக்கு மாறும் உலமாத்து கரக்கமாட்டா னென்றதனால் அதுவெளிப்படு மாறும் வகுத்துச்சொல்லப்பட்டமையால் இப்பாட்டிலே 'மறைசெய மறையாதாக' எனத் தொகுத்துக் கூறினா. அறைகழல்வனிலேவந்தா நெருங்குபேரவையாதலால் அதனகத்தே தனது காமநோய வெளிப் படுத்தல் தன் வினைமைக்குணங்களுக் கிழுக்காமென்று நாணிநு னென்க. அந்நாண்ம பிறாகு வெளிப்பட்டாது உளத்தினானே யடக்க ட்டபட்டதென்பது தோன்ற நாணி என்னுது 'நானுட்கொள்ளா' என னா. அந்நாணத்தால் அச்சனயின்கித் தனித்திருக்கவேண்டிச் சிற கார வனத்துக்குச் செல்ல விரும்பினு னென்க (உ-ள்)

[இதனால் குதிரைகொணாக வென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

சொட்புற வுலவுந் தோறுங் குரத்தடை துகளின் குப் பை, நுட்பமா ரணுக்க னென்னு நுவலரு மனத்தின கூட் டங், கட்புலன கதுவல் செல்லாக கடுப்பினை கற்பான்

காலேப, பெடபுரப பிடித்தல் போலப் பிறங்குமாக கொணர்மி னென்றான.

(இ-ள) கொடபுர உர உலவுமதோறும் - சுழற்சிபொருது, சுருசரிக டுடதோறும், குரத்து உடை துகளின் டுடன் - முளம்புகள் னின்றும் (கால்களை) யடைகின்ற புழுதியின்ன சூட்டமாகத், கடப்புலகை கது வல் செல்லா கட்டிலை கறடால் - கணலத்தில் உடைய துறையல் கூடாத வேகத்தைக் கதாமடொருட்டு, கால் - கால்கள், பெடபுர பிடித்தல் - ஆசைமிக் பிடித்தலெனைய, துட்டம் ஐர துணுதலா என்னும் - துணை மொருநதிய துணுகல் மெட்டி, துணல் துருட்டத்தி, கூடல் போல பிறங்கு - (எண்ணிச) டுடல் கக்கடாது மனங்கொது கட்டத் தை ஒத்துத்தோள் றுநீடக வில் உஞ்சலித, மா கொண் டிலல் - முதினா யைக் கொலை மொருநுகள், என்னா - என்னு கொண் டு (உரகம்) எனும்.

(க-து.) மனன் குதிராவையக் கொண்டுமா வென்றால் எவையாம்.

கொடபுர புலவல் - கொள்கிவட்டம் டோன்றும் மனலுத்தித் செல்லுதல். “இருவரகசுபாரிபு மெதிரந்தவட்டமாய், வருமதினெ டிழிபோல் மறுகொ டொரு, துரத்தமேநிலை நின்றதோற்றமொது, தொருவநடத்திலு, மொருகனத்தினே” எனடத்திற் காண்க நியாய னாலா மதமடநறி மனததை உணுவென்றா, “இன்பமுதலிய பண் புறத்தருடங், கருவியாமொறி மனமஃதுயிரதோ, நின்றியமை யாது வேண்டலிதபலவா, யணுவாயநிரகு மெல்லமனாபுலவா” என பதனாலறிக. போலுதல் துகளின்செயல், பிறங்குதல் குதிராக்செ யல். ஆசிரியனைத்தொழுது கறகவேண்மிதல் மாணுககரது கடனது லாலே ‘சுடராணகாலேப பெடபுரப பிடித்தல்’ என்றா. அது துகளின் கூட்டத்தை அபபடிடப்பட மன்ககூட்டமாகக் குறித்தாலே போ ருட்டம் குறிப்பணி. (உச)

[இதனால் அக்குதினாமேல் ஏறினது சொல்லப்படுகின்றது]

பன்னகற் சுமந்த வைப்போ தோளினிற் பரிக்கு மன்னர், மன்னனைப் பரிப்பல் யானே வருகதி நிரவிதன்னை, யென்னைநீ தாங்கு மாறென மேழபரி யினைநக கொனை, மின்னொளி விரிக்கும் வெண்பற் கூந்தன்மா மேற்கொண் டானே

(இ - ள்.) பன்னகம் சுமந்த வைப்பு - ஆதிச்செஞ்ஞலே (ஆயிரத் தலைகளாலே) சுமக்கப்படுகின்ற பூமியை, ஓர் தோளினில் பரிக்கும் மன்னாமன்னனை - (தனது) ஒரு தோளினாலே தாங்குகின்ற அரசாக் கரசனை, யானே பரிப்பல் - நான் தனியாகச் சுமக்கவல்லேனே, வரு கதி இரவ் தனனை நீ தாங்கும் ஆறு எனனை - வருகின்ற கிரணங்களை யுடைய சூரியனை (பலவாகிய) நீங்கள் தாங்குஞ் செடலாக எத்தனா மைத்து, என்று - என்று (பழித்து), ஏழ் பரியின் நககல் என்க - (அசு சூரியனுடைய) ஏழு குதிரைகளைப்பார்த்துச் சிறித்தலடோல, வெண் பல்மின ஒளி விரிக்கும் கூந்தல் மா - வெள்ளைப் பற்களது விளங்கா

நின்ற ஒளியைப் பரப்புகின்ற புறமயினாயுடைய குதியின்மேல்,
மேற் கொண்டான் - (அரசன்) ஏறினான், ஏ-று

(க - அ.) நளம; நாராஜன் அபகுதினமே செறினான் என்பதாம்.

பன்னகரு சுமந்த வென்றவனவீரல் ஆவிரமுடிகளாற் சுமக்கப்
படுதல் விளங்குதலால் அப்படிப்பட்ட பூமிபாரத்தை ஒரு தோளாற்
சுமக்கு மரசுண்ட யானை மூலிய சுமக்கின்றே னென்று தனது மிக்க
வலிமையைக் காட்டி அப்படிப்பட்டவ னல்லாத சூரியன் நீங்க
ளேழாகக் கூடிச் சுமக்குமா நெனப்பது அச்சுரியன் குதிரை
யின் வலிமைக் குறைவைச் சொல்லுதற்பொருண்மை தோன்ற
அவமதித்துச் சிறிததல் கொள்க அரசன் ஓர் தோன்ற பரிததலாவது
ஒரு தோளவலிமைக்கொண்ட கைகளை வென்று காட பாறறுதலாம்.
பரிததல் - சுமத்தலுக்குப் காத்தலுக்குச் சில்லடை “பரிபரிசுமத்
தல்வேகம் பாதுகாத்திடல்” இஃதல்லது. சூரியன் தோக்குதிநா
கள் ஏழென்றும் தொக்கியவனாறி ஏழெனப் பெயாபெற்ற குதிரை
யொன்றை யெண்டாரும், ஏழுகுதிரை னூண்டு அவறுதுள் ஏழெனப்
பெயாபெற்ற தொன்றை எடாரும் உளர் உக்கவென்பது நான்குட்
-து, குதியின் பல்லொளி விரித்தல் அப்படிச் சிறிதலாகக் குதித்
தலாலே தற்குறிப்பரியாகும். (உஉ)

[இதனால் வனத்திறஞ்ச் செல்லுதற்கிடப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது]

கொய்யுளைப் பரியிற் செல்லுங் சூரிசிலவான் முகத்
திற செவயிசு, செய்யபங் கயமென நெண்ணிக் தெரிவை
யர் முகத்தாலாய், வையரி பரந்த மைக்க ணளியினம் தொ
டர்ந்து வீழ், மையலங் களிற்று வேந்தர் மலரடி பரவச்
சென்றான்.

(இ - எ.) கொய் உள பரியில் - கொய்யப்பட்ட சமுதது மயி
ரையுடைய குதியில், செல்லும் சூரிசில் - போகாநின்ற அரசனது,
வாள முகத்தில் - காந்திபொருந்திய வதனத்தில், செவவி செய்ய பங்
கயம் என்று எண்ணி - பருவமுள்ள செந்தாமரைப்பூ வென்று (அத
னை) நின்றது, தெரிவையா முகத்து உலாய் - மங்கையருடைய முகம்
களிலே உலாவுகின்ற, ஐயரி பரந்த மை கண் அளி இனம் - பஞ்சவரி
கள் பரவப்பெற்ற அஞ்சனத்தையுடைய கண்களாகிய வணிகளது
கூட்டமானது, தொடர்ந்து வீழ் - சென்று வீழாநிற்கவும், மையல்
களிற் வேந்தர் - மதயானேடோலும் அரசர்களானவர்கள், மலர்
அடி பரவ - தாமரைமலரோலும் பாதங்களைத் துதிசெய்யாநிற்கவும்,
சென்றான் - (அரசன்) போயினான், ஏ-று. அம் - அசை.

(க-து.) நளமஹாராஜன் அரசர்கள் வணங்கச் சோலையிற் சென்
றான் என்பதாம்.

பிடரியின் மயிகள் ஒன்றற்கொன் றளவொத்திருப்பக் கததரிக்
கப்படுதலாற் ‘கொய்யுளை’ எனறா. தெரிவையா உலாக்கானவந்த

ஆங்கரததுமகளி றொனக. நாணுட்கொண்டு வேந்தா நெருங்கு பேரவை யினீங்கித தனித்திருக்க வனத்திறஞ்ச செல்வோனோடு வேந்தர் உடனசெல்லுதற்கு இயையுமோ வெனின் மன்னா மன்னஞ்சலின் வழிவிடச்சென்று றொனக அல்லது நாள்குஞ் உயிரோடாச சிறந்த நட்பரசொன்று கொள்க. 'கொணரியினம்' என்னும் உருவகத்தை அங் கமாகக்கொண்டு 'செய்யா நங்கயமென்றெண்ணி' எனவும் மயக்கவணி வந்தது. (உங)

[இதனால் வனஞ்சோந்தமை சொல்லப்படுகின்றது]

சுழிகொளவாமபரியிழிந்து துன்னலாமெனலிதேயகஞங் கழல்களிற் கழல்களசோத்தகாடவி முன்வெருவிதேதோற்ற தழனிற்றதளிநுஞ்செய்யதாமரைமலருமலகி [ந விழைவுறுவனமென்றெண்ணி விசித்தத்பொற் கவசம்போன்

(இ - ள்) சுழி கொள வாமபரி இழிந்து - நல்ல சுழிகளோடு கூடிய தாவாரினத குதிரையிலிருந்து இறங்கி, துன்னலா மெனலி தேயகஞம் கழல்களில் - பகைவரது மருடத்தைத் தேய்க்கின்ற அடிக ளிலே, கழல்கள சோத்த காடவி - செருடபுகளைப் பூட்டியிருக்கும் தோற்றமானது, முன் வெருவி தோற்ற - முன்னே அஞ்சி தோற்றுப் போன, தழல் நிறம் தளிரும் - தீயினது நிறத்தையுடைய தளர்ச்சளும், செய்ய தாமரை மலரும் - செந்தாமரை மலர்களும், மலகி - (மீன்மீடும்) பெருக்கமடைந்து, விழைவு உறு வனமென்று எண்ணி - (அவற்றாலே தமக கரணமாக) விரும்பப்பட்ட பொழில்என்றும் நீரொன்றும் ஆலோ சித்து, விசித்த - (அவ்வடிகளாற்) டோர்ப்பதுகொள்ளப்பட்ட, பொன் கவசம் போன்ற - பொன்மயமாகிய சவசங்களை ஒத்திருந்தன, என்று.

(க - து) கால்களி ணிந்த செருடபுக்கள சவசங்களை ஒத்திருந் தன எனத்தாம்

சுழி—கழுத்திலுள்ளது, அதற்குத் தேவமணியென்று பெயர். தோற்றவா வனத்தை யடைவராதலால் அரசாண்டுகளுக்குத் தோற்ற தனிகளுக்குத் தாமரைமலர்களுக்கும் வனவாசவ கூறப்பட்டது. 'தழனிற்றதளிர்' என்றதனால் மாந்தளிர் அசோகம் தளிர்றொனக தோற் றொளித்தாரோடு பொருத்தற்குச் செல்லல் அறநிலைப்போரனறே யெ னின் அவா தோற்றநிலையினின்று மீன்மீடும் பெருக்கமடைந் திருப்ப ராயிற் பொருதல் அறநிலைப்போரோயாம். அவற்றிற்குப் பெருக்கமா வது நிலவளத்தாலும் நீர்வளத்தாலுஞ் செழுமையு மொளியுங்கொண் டிருத்தலாம் வனம் சோலையும் நீரும், "வனமேநீர்மிகுதிகாடுவளர் சோலை" எனபதனாலிக. அக்கழல்களை அடம்படிப்பட்ட கவசங்களா கக் குறித்தலாலே பொருட்டறகுறிப்பணி. (உச)

[இது முதலியவற்றால் வனங்காண்கின்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

வயிரியாபாடறந்தேனசெயிப்புலத்தினிதுமாந்திக் கயிரவமனையவாயார் கவரிகாலசைப்பக்காமப்

பயிரொனப்படருமாதர் வெள்ளடைப்பாருநலகச்
செயிரறுவனங்காப்பாளர் செறிவளங்காட்டகண்டான்

(இ-ள.) வயிரியா படலம் தீ தேனே - பாடசரது - பாடலாகிய மது
ரத்தேனே, செவி புலத்து இனிது மாந்தி - செவியறிவாகிய (வாயி)
னாலே இனிதாகக் குடித்து, செயிரவம் அனைய வாயா - செலவல்லி மலர்
போலும் வாயையுடைய மாதாகள், கவரி கால அசைப்ப - சாமரத்தி
னாலே காற்றை எழுப்பவும், காமன் - யா என - மனமதந்து பயிர்
போல, படரும மாதா - உடன்கொடுக்கிற மாதரானவா, வெள்
அடைபாடும் நலக - வெற்றிலை, சுருதியும் பாகுபினைவையும் கொடுக்
கவும், வனம் காப்பாளர் செயிர அறு - குற்றமற்ற வனத்தைக் காப்
பவர்கள், செறி வளம் காட்ட - செருங்கிய (சொல்ல) வளத்தைக் காண்
பிக்க, கண்டான் - (அரசன்) பாரத்தான், எ-று.

(ச-து.) காவலாளர் வடவளப்பரத்தைக்காட்ட நளன் கண்டான்
என்பதாம்.

காமடயிரியில் நிலைமொழிந்து கெட்டது ஆசுவகப்பள்ளியிற்
போல. அது காண்பாக்கு இடப்பாயன் வினவித்தறக்குக காமனால்
வளாகப்பட்ட பிள்ளை. வனப்பால்கரைக்கொண்டே வனச்சிறப்
புகளை முறையிற் டாக்க வேண்டித் தலாலே 'காட்டகண்டான்' என்
றா. (உரு)

கோங்கிள முலைக டாங்கிக் கொடியிடை துடங்கக்
கூவு, மாங்குயிற கிளவி தன்னால் வருகென முகமன்கூறித்,
தேவநமழ வனமான் புண்ணைப் பூம்பொரி சித்திச் செவ்வி,
தாங்குமென தளிர்கரை தன்னால் சளிதரத் தகவிற் கண்
டான்

(இ-ள.) தேன் கமழ வனம் மான் - டிரிமன்மானது (தன்கண்)
மணக்கின்ற அவவன்மாகிய மங்கையானவள், கோங்கு இள முலைகள்
தாங்கி - கோங்கும்புகளாகிய இளமை பொருந்திய முலைகளைச் சுமந்து,
கொடி இடை துடங்க - பூங்கொடியாகிய இடையானது அசைய,
கூவும் மா குயில் கிளவி தன்னால் - கூவுகின்ற மாமரத்திலிருக்கின்ற
கோகிலத்தினது இசையினால், வருக என முகமன்கூறி - (அரச
னே) வாவென்று இன்சொற் சொல்லி, புண்ணைப் பூ பொரி சித்தி -
புண்ணியினுடைய மலர்களாகிய பொரிகளை இறைத்து, செவவி தாங்கு
மெல தளிர் கை தன்னால் - அழகைத் தாங்கிய மெல்லிய தளிர்களிய
கையினாலே, கனி தர - பழத்தைத் (தனக்குக்) கொடுக்க, தகவின்
கண்டான் - தகுதியாக (அரசன்) பாரத்தான், எ-று.

(ச - து) வனமெனனும்பெண கனிகொடுக்க நளன்கண்டான்
என்பதாம்.

தனவரவைக் கண்டவளவிலே முலைகளின் பாரத்தைச் சுமந்து
இடையசையாற்றிக் அன்பிற கடையாளமாக நல்வாரத்தை சொல்லி
மங்களத்தின் பொருட்டுப் பொரியிறைத்துக் காணிக்கையாகக் கனி

கொடுத்தது காண்கிற வொரு சுமங்கலைபோல வனமானது கோங்
கரும்புகளைத் தாங்கிக் கொடியசைபாறிறபக முயிற்சொற்களைக்காட்டிப்
புனைபட்டிக்கல் யிறைத்துத் தனிநிடைத் சொங்குகிற கனியைத் தரு
கின்றது டொலத் தோன்ற அரசன் காணுதற்குரிய தகுதியின்படியே
கண்டா னெனச். வனமுதலியவற்றில் மானமுதலியவற்றின் அபே
தத்தை யாரோபித்தாலே உருவாகவணி (உசு)

[இதுமுதற் பத்துப்பாட்டுகளால் வஸ்தந்தின் முல்லைபாடிகளின்
சிறப்புச் சொல்லப் படுகின்றது.]

அருமபிள நகையிற றேன்ற வழிநறா வெயர்விற
றேனறச், சுரும்பிமிர் முல்லை வீசுந் தென்றலற நுவனந்
தோற்றம், விரும்பினாப் புணர்ந்த மாதா மெய்யெழில்
காட்டக் கண்டு, பொருந்தலா வணங்கும் வேலாற கச்சமு
மகிழும் பூதந்

(இ-அ.) அருமபு இள கையின் தோன்ற - அருமபுகளி (ஹெளி)
சிறு நகைபோல விளங்கவும், அழி நறா வெயாவின் தோன்ற - ஈழநிய
தேன (துளிகா) வெயாவுடையத் தோன்றவும், வீசும் தென்பல்லா -
எறிநின்ற தென்பற்சாற்றால், துவனந் தோற்றம் - தகைசின்ற தோற்
றத்தைப்போய், சுருமபு இயிர் - கண்கள் ஒலிக்கப்பெற்ற, முல்லை -
முல்லைக்கொடி பாண்ட, விரும்பினா புணர்ந்த மாதா - விரும்பிய
ஆடவரைக் கூடிய மாதருடைய, மெய் எழில் காட்ட - மடிவங்களுது
அழகைக் காண்பிக்க, கணம் - (அதன்ப) பார்த்து, பொருந்தலா வணங்
கும் வேலாற - பகைவரால்வா தொழப்பெறுகின்ற வேலையுடைய
அரசன்கண், அச்சமும மகிழும் பூதந் - அஞ்சத்தலும் மகிழத்தலும் உண்
டாயின, எ-று.

(க-து.) முல்லைக் கொடியானது புணர்ந்த மாதனாட் டோலங்
குறிகள் காட்ட நளங்கு அச்சமுமகிழும் உண்டாயின என்பதாம்.

அருமபு அதஹெளியை புணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். புணர்ந்த
மங்கையாக்கு உடனே பிறரைக் காணும்பொழுது தமது புணர்ச்சி
விசுந்தமை குறிகளாலே வெளிபட்டுமெனவும் நாணத்தாற் புன்சிரிப்
பும் புணர்ச்சியருத்தத்தால் வெயாவும் உடமபு துவனந்தலும் வண்
டிசைடோன்று சொல்லிசை பிறத்தலு முளவா மெனக். தனது காமத்
தை யெழுப்பதால் அச்சமும், தன்காதலிபோலுதலால் மகிழும்,
அரசன் அடைந்தன்ன அச்சமுமகிழும் அகத்தியும் வகுளமும் பூத்
தன் வெனனும் பொருளுங் குறிக்கப்படுகின்றது. முல்லைக்கொடி
தனசெய்கையினாலே புணர்ந்தமகளிர் மடிவத்தழகைக் காட்டுதலா
லே நற்பொருட் காட்சியணியாகும். இதற்கு இளநகையிற றேன்று
கை முதலிய உவமை யங்கம். (உஎ)

விரும்பிய கணவர்க் கண்டார் மெய்புள குற்ற வென்
ன, வரும்புகண் டக்கத் வாசு மாதுளை பருவத் தன்றித்,
தருமபுகை யிடையிற் றேன்றுங் கனிதம் யந்தி கொங்

கைக, குருமபையை நிகர்ப்பப பொன்னங் குடந்தவ முயலவ போன்ற

(இ-எ.) வீரும்பிய கணவா கருடா - (புறமால்) வீரும்பிய பட்ட நாயகரைக் கண்டமக நருடைய, புனரு உற மெய் என்ன - மயிரக்குச்சுத உடய புடொல, அருமப கண்டகதததவாடம மாதுளை - அருமபிய முளருக்கொடியைய வாடிக மாதுளை மரகசலி, உருதது அனை தரும - உருதததருகி சாம்பலொத் காலத்தில நூட்டி கிலை, புசு இட சோளதும் கல் - புசுகில சூட்டில கொலை ருநிறை கணிகளானவை, தமயநி மொலகை குருமபையை நீகாட - தமயநியிலுடைய முலைகளாயிடு குருமபையா ஒட்டலைய, தமய முயலவ - தவத்தைச் செட்கிலைதொடைய, டொன் டெய டொலத - பொருட்குடங்களை ஒத்துத்தோல நில (அரசன்கு), எ-அ அம - சாரியை.

(க - து.) மாதளங்கனிகளானவை தமயநி முலை கொட்ட புறத் தவம்பண்ணும பொறகுடங்களை ஒத்திருக்க என தாம.

வீரும்பிய கணவாக்களுட மகளிர் மெய்யிற புளகருமடல உவ கையைப்பறறி புனடாவது மாதுளைக்கு உரிதலலாத வேறுபுருவத் திலே அதிற பயனுண்டாகக்கவேண்டி ஆட்டுத்தோலு மனாப பாய்ச்சி அதன் மயிரப்புதை பூட்டப்படு மென்க. மாதுளங்கனிகள் தமயநி முலைகளின் சாருப்பியத்தைப் பெறுதற்குப் புகைத்தீயிடைத் தலை கீழாக நின்று தவஞ்செய்யும் பொறகுடம்போன்றிருந்தன வென்க. பெரும்பயன் வேண்டினோ உக்கிரதவஞ் செய்வானெக. அம்மாதுளங் கனிகளை அபட்டப்பட்ட பொறகுடங்களுக்க குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (உஅ)

தண்ணருக் கொழிகுரு செய்ய சம்பக நனைகள் வேனி, லண்ணலபா சறைவி ளககம் போன்றன வவைமேல வண்டு, நண்ணிய தூமம் போன்று நசையுநா சலபம் கொன்றீட, டெண்ணரும் பழிகள் போனறும் தனித்தனியிருந்த மாதோ.

(இ-எ.) தன் நரு கொழிகும - குளிர்ச்சிபொருந்திய தேனைச் சொரிகின்ற, செய்ய சம்பகம் நனைகள் - சிவப்பாகிய சம்பகத்தினுடைய அருமபுகளானவை, வேனில் - வசந்தகாலத்திற்குரிய, அண்ணல பாசறை விளக்கம் - தலைவனது (சொலையாகிய) படைவீட்டினுள்ளே வைக்கப்பட்ட தீபங்களை, போன்றன - ஒத்திருந்தன, அவை மேல் - அவ்வரும்புகளின் மேலே, வண்டு - (விழுதி ஏற) வணிகளானவை, நண்ணிய தூமம் போன்றம் - பொருந்திய புகையை ஒத்தும், நசையுநா சலபம் கொன்று ஈட்டு - காமிகளாகிய விட்டில்களைக் கொலை செய்து (அவ்விளக்குகளால்) சம்பாதிக்கப்பட்ட, என் அரு பழிகள் போன்றம் - எண்ணுதற்கரிய பாவங்களை ஒத்தும், தனித்தனி இருந்த - வேறுவேறு இருந்தன (அரசனுக்கு), எ-று.

(க - து.) சண்பகத் தருமபுகளானவை தீடங்களை ஒத்திருந்தன; அவ்வருமபுகள் மனமதபாணங்களை ஒத்திருந்தன என்பதாம்.

சண்டகமும வேங்கையும் உலகிடு மலாமரம் என விரும்புகச் சண்பகத்தின்மேலாவணிச் சோழத்தாச சோலையி தென்னோயெனின், அதற்கு வண்டுசோந்து தேனையுண்டா லீடந்துய் மெடபத்த கருத் தாதலின் மறறை மலாபோல் அசுங்கு உலகுச் சருமெனச் மனமத னுக்குப் படைவீயி சோலையெடாடலின் 'வேணிலையெடாசறை' என றா. "தொடையிலுசி மருசு ரிளருச் சோலையெடையீத்" என்பதற் றலிக. "நசையுநா துமரவ்வீட்டி உலகமும உருமெடாணறும" என்ப பாடமு முண்டு முதலுமலாது பாதுபடியும் வலங்குள அம்புகள் போன்று அவற்றின் மேலிருத்த சூயபி ிறி நிறறலுங் காலக் பழி யையக் கரிதென்பது செய்புள்வழிமு சம்பகபருமபுகள் அவ்விக் குகளாகவும் அவ்வருமபுகளில் மெல மொபத்த வண்டுக்கீ அவ்விக் குகளின்மேற் றங்குப்புகைகளாகவும் அப்படிப்பட்ட பழிகளாகவுங் குறித்தாலே தற்சுதி டணியாறும் பழியாககுறித்ததருநசையுநாச சலப் மெனலும் உருவகம் அங்கம். (உக)

பூங்கழைக் குமா னேவாற புலம்புகொண் டினைவா ன் துன்ப, மாங்குயி லுரைப்ப மூசும வரியளி முரலவ வாசத், தேங்கமழ் பொழிலவாய விட்டிக கேட்பது சிவணக் கூறு, மாங்கதற கன்றி லோதை யதிசயித் தரற்றல் போன்ற

(இ-ள்.) பூகழை குமா ன் ஏவால் - அழகிய கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது அம்பினாலே, புலம்பு கொண்டு இனைவா துன்பம் - துன் பத்தை அடைந்து இனக்கின்பவரது துன்பத்தை, மா குயில் உரைப்ப - மாவினுள்ள குயில்கள் சொல்லாநிற்க, வரி முரல் மூசும் அளி வாசம் - இசைபாடுவனவாகிய மொய்க்கின்ற வணங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய, தேன்கமழ் பொழில் - தேனூல மணக்கின்ற சோலையானது, வாய விட்டு கேட்பது சிவன - உங்கொடுத்த கேட்பதுபோன்றிருக்க, கூறும் - சொல்லப்படுகின்ற, ஆங்கு - அவ்விடத்தே, அதற்கு - அச் செயதிககு, அன்றில் ஒதை - அன்றித்திறவைகளுடைய ஒலிகளா னவை, அதிசயித்து அரற்றல் போன்ற - ஆச்சரியப்பட்டு கூவுதல் போன்றிருந்தன (அரசனுக்கு) எ-று.

(க - து.) காமிகள் துன்பத்தைக் குயில்களசொல்ல வண்டுகள பாடுஞ்சோலை கேட்பதுபோலும் மிருந்தன, அன்றில்களின் சத்தங்கள் அதிசயித்தாரப்பன போலும் மிருந்தன என்பதாம்.

குயிலுரைப்பவென்றோ லோலுங் குயிலினது கூவுதல் அதன் துணைத் தல்போலத் தோன்றாநிதப் வென்பது பொருளாகக் கொள்க இடை விடாது நிகழும் வண்டொலி இடைவட்டநிகழும் உங்கொடுத்தல் போலுதற் கியையுமோ வெனின் அவ்வணமுனது சிறவ்ருவி குயில் னது பேரொலியில் இடையிடை மறைந்து அங்குந் தோன்றுதலா லியையு மெனக். திடப்பில்லாத் கருமபுவில்லையுடையவ னம்பால் வருந்துதல் ஆச்சரியத்திற்குக் காரணமா மெனக். அக்குயில்களைச்

சொல்வனவாகவுஞ் சோலையைக் கேட்பதாகவும் அன்றில்களிஞ்வினை அவற்றி னதிசயவொலிகளாகவுந் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி.

வெண்மதிக கவிகை வேந்தன் விழாவயர் வனமான் பைந்தாட், டண்மலர்க் காந்த ளங்கை மறித்தளி ததைவ போன்ற, வெண்மலர்ப் பொதுஞ் தேமா தளிரவிர ல சைத்துள் னூறுங், கண்ணுக் க வணடி னர்ப்பாற் காழகர்ச் சினப்ப போன்ற

(இ - ள்) வெண்மதிகவிகை வேந்தன் - வெள்ளிய சூதிரனைக் குடையாகவுடையமனமதனது, விழா அயர் வனம் மான்-உறச்சுவத்தைச் செய்தற்கிடமாகிய வ மாகிய மங்கையை, காந்தள் - காந்தள்களானவை, பைந்தாள் - டசிப காமனையுடைய, தளர் மலர் அங்கை மறித்து-தண்ணிய மலர்களாகிய அழகிய கைகளாலே (அச்செய்திபைக் கேளே லென்று) தழித்து, அளி - கருணையினால், ததைவ போன்ற - சிறை கின்றன போன்ற, டண்மலர் பொதுஞ் தேமா - ஒளியிய மலர்களாலே சிறைநிற்குகின்ற தேமா மரங்களானவை, தளிர விரல அசைத்து - தளிராகிய விரல் ஆடும், உள னூறும - உளவொழுங்கின்ற, கள நுகர் வண்டின் தூட்டால் - தேமா உளவொன்ற வண்டிகளது ஒலியினாலே, காழகர் சினப்ப போன்ற - காமிகர் உங்காரஞ்செய்து) கோடிக் கி ற்றன் போன்ற (அரசுடைய), என்று

(க - ட) காந்தள்களானவை வளவொன்றும பெண்ணை மலர்வொன்று கரங்களாலே அச்சுயில்கள் சொழுவனவர்களாதே என்று தழித்துக் கிருதைபிறைந்தனவென்று மிதக்க, மாமரங்களானவை தளிரொன்று விரலையாதது வண்டிகளிடால் காழகரைக் கோவிப்பனவொன்றுமிறுந்தன என்பதாம்.

மனமதனது விழாவாகுது ஆடவரும்குறிஞ் சென்று சோலையின் கண்ணே டூக்கொய்தும் புனல் விளையாடியுங் காமவின்பத்தை யனுபவித்தலாம். அல்லது மனமதனது கெடுப்பதோ சிறப்பெனினுமாம். இன்னும் வெண்மதி போலுங் கவிகைபுடைய நளராசனது விழாவெனினும் மனமபும முன்பாடடி ல குயில் சொல்ல வந்ததாற் கேட்கப்பட்டசெய்தி சொழிந்தவின் அவ்வந்ததேநோக்கி நீயதைக் கேளறக் வெனக் காந்தளமலர்க் கைகளால் விலக்கினவெனக். அளி ததைத்த குச்சிலேடையாற் கருணை கூற லென்றும் வணிக ணிறைதலென்றும் பொருள்கொள்க. இக்காந்தள் விலக்குதலை யிதனமுதனுலிற் சொல்லப்பட்டபடியே முன்பாடடிலே யடக்காமல் வேறுமுடிபு செய்தற்கு ஏதுவென்னெய்வின் அமமுதனுலு ில்லாத அனதிலி னதிசயித்தரற்றலை அதிலே மிகுத்துச்சொல்லியவதனா லிதனை வேறு முடிபு செய்தார்போலும். இப்பாடடிலே காந்தளது தோற்றமும் மானினது தோற்றமும் சொல்லப்பட்டன. காந்தட்செடிகளை அங்கனம் தடுப்பனவாகவும் மாமரங்களை அப்படி வெருட்டுவனவாகவுந் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாகும்.

(௩௧)

பொன்னிதழ்ச்சண்பகத்திற்புரிமுறுக்கவிழத்தூங்கி யின்னருத்துளியினோடுமகரந்தமிறைப்பவூதித

தென்னிங்குகளிகொள்வண்டுசேர்ந்தமைகாமவெந்நோய்
துன்னினர்க்கின்னலகாட்டுந்தாமகேதுவினைப்போன்ற.

(இ-ள்) புரி முறுக்கு அவிழ் தூங்கி - கட்டினது முறுக்கானது விரிய ஆடி, இன்றறு துளியினோடு மகரந்தம் இளைப்ப ஊதி - இனிதாகிய தேனினது துளியுடனே மகரந்தப்பொடியை உதிரக்க (வாயினால்) ஊதி, தென இடம் கனி கொள் வண்டு - இசைபாடுகின்ற களிப்பைக் கொண்ட வண்டிகளானவை, பொன் இதழ் சண்பகம் சோந்தமை - பொன்னிறம் பொருந்திய இழங்கையுடைய சண்பகப்பூக்களிலே சோந்தமையால் (அம்மலாகன), காமம் வெம் நொய் துன்னினாக்கு - காமமாகிய வெப்பநோயை அடைந்தவாக்கு, இன்னல காட்டிம் - (பின்வருந்) துன்பத்தைக் காண்பிக்கிற, தாமகேதுவினை போன்ற - வானமீன ஒத்துத்தோன்றி ஏ (அரசனாக்கு), எ-று.

(க - து) வலகுகளசொத்த சண்பகமலாகளானவை வானமீன ஒத்திருந்தன எனட தாம்.

வலகுகள சண்பகத்திலே தேனூட்டவளவிலே இறந்தபடு மாத லால் அப்படி ஆம்புடல் மதனாம்புடலிலென்று கொள்க. களிப்பினாலே தமடகைமை கருதாது சோந்தன வெளிநு மமையு மெய்பதற் குத் 'மெய்பனிய களியொள வண்டு' என்றா சோதல் மாலேபோ லொன்றையின் னென்றாக வந்துவீழ்தல். தாமகேது உலகத்தாராக்குப் பெரு துன்பத்தைச் செய்த டோல் வலவொழுந் தோடு கூடிய சண்பகமலா காமிசொகு 'பெருதுன்பத்தைச் செய்தலாலும் வலவொழுந் வாட்டு லாலுந் சண்பகமலா அதனையுடைய பீனபோலவு நிறம் லாது' தாம் செய்துவிடப் போலுமென்றா தாமகேது பின்வரும் பஞ்ச முத்தியாவழிதரு உறபாத மாதலாத பெருதுன்பத்திற் கேது வா மெனக். சண்பகமலாநாமி சொத்த வலவொழுந்கை அபயம்பட்ட தாமகேதுவாகக் குறித்தாலே தற்புத்திடனி. (நஉ)

குளிர நறுஞ்சாந்தநாறுவகடவிளங்கனிமுளளேறுண்
'மொளிர வன்கணிகை மாநா வரிமுலைக்குவடைசான்ற
தனைப்பவிழ்பாடலத்தின்கலரிணாசம்பராரி
யுளைவுநவிருவம்மேலுமுடறறினப்பகழிபோன்ற

(இ-ள்) முள ஏறு உணம் ஒளிரவன் - முளரினாலே கிழிக்கப்பட்டு விளங்குகின்றவைபாகிய, குளிர நறுஞ் சாந்தம் நாறுவ கூவிளம் கனி - குளிரசரி பொருத்திய நல்ல சந்தனம்போல் மனக்கின்ற விலவப்பழங்க ளானவை, கணிகைமாதா - பரத்ததையருடைய, (சாந்தம் நாறும்) வரி முலைக்கு - சந்தனத்தினாலே மனக்கின்ற நககுருதிகையுடைய முலைக றுக்கு, உவமை சான்ற - ஒப்புமையில் சிறந்தன, தனை அவிழ் பாட லத்தின் - கட்டவிழ்த பாதிமரங்களுடைய, கவா இணா - கவர் தற்குரிய பூங்கொத்துகளானவை, சம்பராரி உளைவு உற - மனம்தனான வன் வருந்தும்படியாக, இருவாமேலும் - நாபக (நாபகிகள்) இருவர் மேலும், உடறறு இனம் பகழி போன்ற - கோபித்தற்கு (வைத்திருக் கப்பட்ட) அம்புக்கூட்டம் போன்றன (அரசனுக்கு), எ-று.

(க - து.) வில்வபழங்களானவை வேசைகள் முலைகளை யொப் பாயிருந்தன, பாதிரிமரங்களின் பூங்கொத்துக்களானவை மனமதன் பாணங்களை யொப்பாயிருந்தன எனபதாம்.

சாந்தநாறுதல் முலைகளுங் கூட்டப்பட்டதி. குலமங்கையர் முலைகளுக்கு நக்கமுறி விசேடித்ததுச் சொல்லுதல் தஞ்சியனரு மாத லிற 'கணிகைமாதா வரிமுலை' என்றா. அன்றியும் அவா பலனா பும புணாதலின் நக்கமுறி மிகுத்ததோன்று மெனக். அவ்விவக் கணிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட கணிகைமாதா முலைகள் யுவமித்தலா லுவமையணி யாகும் இனப்பகழி யென்றதற்கு அதற்கிடமாகிய அம்பறா தூணியென்பதும், இருவளொன்றதற்கு விருமபிய ஆடவரும் 'மகளிரு மென்பதுங் கருத்தாகக் கொள்க. "கவரிதழ் சம்பராரி யுளை வுற விருவாமேறு முடற்றினைப் பகழிபோன்ற" எனப் பாடமுமுண்டு. இருபின்பாகிய விதழ் சதற்கினைமைபாலும் இரட்சடம்புகளை யொன் றாகச் சோத்து இருவாமேற செலுத்ததல் கூடாமையாலும் இதன் முத்பாணமுடிபிட்டு வேறுபடுதலாலும் பொருந்தாமை புணாக. அப் பாதிரிப் பூங்கொத்துக் காவவப்பறத்தூணியாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. வில்வமும் பாதிரியுங் கூறப்பட்டன. (ஙங)

பாசிலேயரிடையிற் பூத்தபைந்துணரகத்திதாய
மாசுறுநிலவுகா நுமதியினை விழுங்குநாளிற்
நேசுறு லைகளியாவுநதின் னுதின்றுமிழுந்துத்திக
காசுறுகடிக்கைச் செங்கடநருநிறப்பாநதள போன்ற.

(இ - ள) பாசிலே - பச்சிலைகளையும், இடையில பூத்த பைந் துணா - நடுவிலே மலர்ந்த குளிர்ச்சிபொருதிய மலர்களையுமுடைய, அகத்தி - அகத்திமரங்களானவை, தாய - பரிந்தநமாகிய, மாசு அறு நிலவுகளும் - குற்றமற்ற சந்திரிகையை வீசுகின்ற, மதியினை விழுங் கும நாளில் - சந்திரனை உடையொளங்கிற நாளிலே, நேசு உறு - காந்தி பொருந்திய, கலைகள் யாபும் - கலைகள் யெல்லாம், தின்று தின்று - ஒவ்வொரு சலையாகத் தின்று, உமிழும் - உமிழ்ந்துகொண் டிருக் கின்ற, துத்தி - பட்ட புளளிகளையும், காசு உறு சுழிகை - இரத்தினம் பொருந்திய உச்சியையும், செம களை - சிவந்த கண்களையும், கரு திறம் - கரிய நிறமுடைய முடைய, பாந்தள போன்ற - பாம்பாகிய இராகு போன்றன (அரசன்கு), எ-று.

(க-து) அகத்தி மரங்களானவை கரும்பாமபிற கொப்பா யிருந் தன என்பதாம்.

துணாமலமொன்பது "போதுவீதுணாமலா" இதலையிக. 'தாயமா சறு நிலவு' என்னுமடையை அம்மலாக்குங் கூடமிக. மதியினை விழுங் குநாள் அபரபகூத்ததுப் பதியின்றது நாடகஞ் மெனக். அவற்றுள்ளே சந்திரனுக்குத் திணை ஒவ்வொரு கலை குறைதலை இராகுவினாலே அவ் வுணர் திண்ப்பட்டிக் குறைதலாகக் கற்பித்து அப் பொருண்மை தோன்றத் தின்றுதின மென்றா. அன்றியும் சந்திரகிரகண காலமெனி னுமாம். தேவநாக மாகிய இராகுவென்பது தோன்றற்குக் 'காசுறு

சுழிகைச் செங்கண்' என்னு மடைகொடுத்தார்போலும். இராகு கரி தெனபது "இராகுக்கோள கரும்பாம்பு" என்பதனு லறிக கருமைக் கும் பசுமைக்கும் மிக்க வேற்றுமைதோன்றாமையிற் பச்சென்ற தழை களாற சூழப்பட்ட வகத்தி கரிய விராகுபோலுதலும் அதன் மலர்கள் அவ் விராகுவால் மெனறுமிழ்ப்பட்ட சந்திரகண்டங்கள் போலுத லுங் கொள்க. அவ்வகத்தியை அவ்விராகுவாகக் குறித்தலாலே தற் குறிப்பணியாம். (௩௪)

கலிவிருத்தம்

விண்புகுவியனசினைத்தருக்கணமேவிய
தணகனிப்பொறையினுறலைவணங்கின
தெண்கடற்கலைபுனைசெலவமாநிலப்
பெண்கொடிதாடொழும்பெற்றிபோன்றவே

(இ-ள.) மேவிய - விருமப்பபட்ட, தண கனி பொறையினால் - குளிர்ச்சியான பழங்களது பாரத்தினாலே, தலை வணங்கின - தலை கள் வளைந்தனவாகிய, விண்புகு - ஆகாசத்தில் னுழைந்த, வியன சினை தருக்கள் - விசாலமாகிய கிளைகளையுடைய மரங்களானவை, தெள கடல் கலை புனை - தெளளிய கடலாகிய ஆடையை யுடுத்த, செலவம் - செலவத்தையுடைய, மா நிலம் பெண்கொடி - பெரிய பூமிதேவியின்து, தாள தொழும் - பாத்தங்களை வணங்குகின்ற, பெற்றி போன்ற - தன்மையுடையன போன்றன (அரசனுக்கு), எ-று.

(க-து.) மரங்களானவை பூமிதேவியி னடிபை வணங்குகின்றன போலு மிருந்தன என்பதாம்.

பெற்றியன வென்பது இறுதிநிலைகெட்டது தமமைப பெற்று வளர்த்த தாயென்று வணங்குதல் கொள்க. அவ்வணங்கிய மரங்க ளைப் பூமிதேவியைத் தொழுவனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி யாம். (௩௫)

அளிமுரலணிமலரசோகமபூத்தன
தெளிவருகாரணப்பெயரினசெவ்வியா
லெளிவருகாமுகாகிரங்கிவேணுந்
தளிர்மறையழற்கணைதரித்தபோன்றவே

(இ-ள.) பூத்தன - மலர்ந்தனவாகிய, அளி முரல் - வண்டிக ளானவை ஒலிக்கப்பெற்ற, அணி மலர் அசோகம் - அழகுபொருந்திய மலர்களுையுடைய அசோகமரங்களானவை, தெளிவரு - தெளியவந்த, காரணப்பெயரின - காரணப்பெயரினது, செவ்வியால் - அழகினாலே, எளி வரு காமுகாக்கு - எளிமையோடு (தமமிடத்திலே) வருகின்ற காமிகளுக்கு, இரங்கி - மனமிரங்கி, வேள் அழல் கணை - மன்மதனது நெருப் பம்புகளை, நறு தளிர் மறை - நல்ல தளிரகளிலே மறைத்து, தரித்தபோன்ற - தரித்திருக்கின்றவை போன்றன (அரசனுக்கு) எ-று.

(க-து.) அசோக மரங்களாவை அக்கினிக கணைகளைத் தரித்தல் போலு மிருக்கின்றன என்பதாம்.

அசோகரு சோக மில்லாததாம், சோக மில்லாத தாகையால் எம் மையுரு சோக மில்லாதவ ராககுமென்று சரண மடைகின்ற றொனக. தமக கடைக்கல மாயினோகை காவாதுவிடல மகா பாதக மாதலால் இரங்கின வெனக. அந் நெருப் டமபுகளை யஞ்சினோககு அவறறை வெளிப்படுத்தாம லிருககை காததற்கு உபாயமெனபது கருத்தது மல ருகஞ்சு சொல்லப்பட்ட அளிதோல அழகணைக்குப் புகை குறிககப் படுகின்றது. அசோகமலா அழலபோல சிவந்து தோன்றலின் 'அழற கணை' என்றா. மறைத்தென்பது மறையென றாறு கெட்டுநின்றது. "வரிப்புனைபந்தொடு பாவைதுங்க" என்பதில் வரிந்தென்பதுபோல அசோகமெனனும் பெயாககு வேறுபொருளைக் கறபித்தலாற பிரிநிலை கலிற்சி யணியாம். இது அங்கம். அவ வசோகத்தை அகநனந் தரித் தனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப் டணியாம் இது அங்கி (௩௬)

[இதுமுத னானகு பாட்டுகளால் தாழமபூவை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசோக்கழிநெழிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மணங்கமழ்முடவெண்டாழைமலரினவார்நறவமாந்திக கணங்கொள்வணடினமுந்தேனுங்களித்திடைவதிந்ததோ மணங்கரவசைத்தோனீத்தவரும்பழிசுமந்ததென்ன [ற்ற நிணங்கமழ்வேலான்கணடுநெஞ்சறவிழித்துச்சொலவான்.

(இ - ள்.) நிணம் கமழ - (பகைவரது) கொழுப்பானது நூறுதற கிடமாகிய, வேலான - வேலையுடையவன, முடம் தாழை - முடமாகிய தாழையினது, மணம் கமழ் - மணக்கின்ற, வெள மலரின - வெண்மை பொருந்திய பூவினின்றும், வார் நறவம் மாந்தி - ஒழுகாநின்ற தே னைக் குழித்து, கணம் கொள் வண்டு இனமும் - கூட்டத்தைக் கொ ண்ட கருவணடுகளின் சாதிகளும், தேனும் - தேனவணடுகளும், களி த்து - மகிழ்ந்து, இடை - (அதன்) நடுவில், வதிந்த தோற்றம் கணடு - தங்கிய தோற்றத்தைப் பார்த்து, அணங்கரவசைத்தோன் நீத்த - பரமசிவனால் தள்ளிவிடப்பட்ட, அருபழி - நீக்கக்கூடாத பழியை, சுமந்தது எனன் - (இம்மலா) சுமந்ததென்று, நெஞ்சற - நினைப்பண் டாக, இழித்து சொலவான் - இகழ்ந்து கூறுவான், எ-று.

(க - து.) நளமஹராஜன் தாழைமலரைப் பார்த்து இகழ்ந்து சொலவான் என்பதாம்.

நான்முகன் அன்னவடிவங்கொண்டு நெருப்பு மலையாய நின்ற பரமசிவனது திருமுடியை நெடுங்காலந் தேழிக கண்டிலாது மீள்கை யில் அம் முடியினின்றும் வீழ்கின்ற தாழமபூவைக் கணடு தான கண் டானாகப் பொய்க்கரி கூறுதற்கு உடனபடுத்த அதற்கு உடன பதித் தால் அம்மலா பரமசிவனா கோபித்து இன்றுமுத லெனக்காகா யென் றிகழ்ந்து தள்ளப்பட்டதென்பது புராணகதை. சிறந்தோனுக்குப் பெரியோரால் தள்ளப்படுதலே பழிவிளைக்கு மெனபது கருத்து. அததாழமபூவை அப்பழிசுமந்ததாக்க குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி யாம் (௩௭)

நாகிளவரிவணடுணடுநறவுகொப்புளிகருங்கைதாய
பாகுறுகழைவேளெயயிறப்பறிப்பரிதாயுள்ளாவி
யேகமெயதளநதோர்நெஞ்சமீர்ந்திடுமுள்ளமபென்றே
வாகையின்மதனைச்செற்றோன்வனைநதிடாதிக்குந்தவாரே

(இ-ள) நாகு இள வரி வணடு - இளமைபொருந்திய இசைபாடு
கிணற வணடுகளானவை, நறவு உணடு கொப்புளிக்கும் - தேனைக் குடி
த்து உமிழ்தற்கிடமான, கைதாய - தாழ்மபூவே¹, டாகு உறு கழை -
சாரானது பொருந்திய கருப்புவிடில்ஞல், வேள் - மனமதனுனவன்,
எயயின் - எயதால், பறிப்பு அரிது ஆம் - பிடுங்கப்படாததாகி, உள
ஆவி ஏக - உள்ளிருக்கும் உயிரானது நீங்க, மெய தளநதோர்
நெஞ்சம் - உடம்பு தளநத வீரகிகுளுடைய மனத்தை, நான்கிழம் -
அறுக்கின்ற, முள அம்பு எலிறே - முள எம்பென்று (உன் கொடுமை
யை நினைத்தே), வாகை வில் மதனை - வெற்றிபொருந்திய வில்லை
யுடைய மனமதனை, செற்றோன் - வென்ற பரமசிவன், வனைநதிடாது -
குடாமல், இக்குந்த ஆறு - (உண்ண) இக்குந்தத்தற்குக் காரணமாக,
எ-று.

(க - கூ) தாழ்மபூவே நீ முள்ளமபென்று சிவன் அனியா
திக்குந்தான் என்று நளன் சொன்னான்.

நாகிள வெண்பென் ஒருபொருள் குறித்த இரு சொற்கள். தாழ்ம்
பூவினுடைய நடு முடகளும இருபுடை முடகளும எதிரிட டடுக்கி
நிறலால் அதனடிதுனிகளில் யாதொன்றைப்பற்றி யிழுககினும்
அதுக்கு மாதலாற 'பறிப்பரிதாய' என்க. 'வாகைவிலமதனைச் செற
றோன்' என்றமையாலே தன் பகைவனுக்கு உபகரணமா யிருப்பதே
பொறுக்கக்கூடாததா யிருக்குமாயிற் கொல்வநாடி மிருந்தாற் சொல்
வானேன் என்றதாயிற்று. கடவு ளிகழத்தற்கு ஏதுவாகாத அப்படிப்
பட்ட முள்ளமபா யிருக்கையை ஏதுவாகக் குறித்தலாலே ஏதுத்தத
குறிப்பணியாம். (ந-அ)

பசியநெட்டிலையதாழைமடலெனுமீர்வாளபற்றி
வசையறுகாமததச்சனமையலாமவளியினுளு
மசைவொடுதொருதுகலவியருந்தழையுருத்தூறிருகு
நசையுநர்நெஞ்சத்தாருநடுவுறப்போழுமாதோ

(இ - ள்.) பசிய நெடு இலைய தாழை - பசுமைபொருந்திய
நெடிய இலைகளை யுடையனவாகிய தாழம் பூவே¹, மடலெனும் -
(உன்) இதழென்கிற, நாவாள் பற்றி - பலவாளைப் பிடித்து, வசையறு
காம தச்சன் - பழி யற்ற மனமதனாகிய தச்சனானவன், மையல் ஆம்
வளியின் - மயக்கமாகிய காற்றினாலே, நானும் - பலநானும், அசை
வொடு தளநது - அசைதலுடனே வாடி, கல்வி - கலவியறிவாகிய,
அரு தழை உருத்து - அரிய தழையை உதிர்த்து, நசையுநர் - காமிக
ளுடைய, நிற்கும் நெஞ்சம் தாரு - நிற்கின்ற மனமாகிய (உலாந்த)
மரத்தை, நடு உற போழும் - நடுவிலே பிளப்பான், எ-று.

(க-து.) தாழமபூவே! உன் விதழெனனும் வாளாலே மன்மதனுகிய தச்சன் காமிகளுடைய நெஞ்சமாகிய மரத்தை யறுப்பான என்று நான் சொன்னுன என்பதாம்

தாழை அலாமை விளி. காமத்தச்ச- னென்பதில் நிலைமொழி யறுக்கெட்டது. காம மேலிதவாகக்கு கலையியறிவு குறையு மாதலால் 'மையலாம் வளியிற கல்வி யருந்தழை யுருது' என்றா. மடலாதி களிலே யீரவாளாதிக்களில் அபேதங்களை யாரோபித்தலாலே உருவக் வலியாம். (ஙக)

விழையுந்ராவியோழுமவேனில்! விதழ்முறுங் கழைகுழைத்தளிநாணைநறிக் கணைமலாதொடுக்கிற நீந்தே மழையினிறகரங்குணஞ்ருமவழுவழுத்திழுந் தாவண்ணன் [ன் தழைமடபைநதாபாதினபொறருதுபைதிமிர்ததெயவானுல-

(இ-ள) விழையுந்ர- ஆவி டோழும - விருமபின்வருடைய உயி னைப் பிரக்கின்ற, வேலி லான - மனத்தனுவன், இரதம் ஊறும் - சாறனது ஒழுங்கின்ற, கழை குழைத்தி - கருடபுல்லில் வளைத்து, தளி நாண ஏற்றி - வலையுக்காகிப் நாரியைப் பூட்டி, கணை மலா தொடுக்கின்ற - பூவழங்கி எப்படிப்போது, தீத் தன் மழையினில் - மது ரமடொருந்திய தெளிந்து மழையினிலே, கரங்கள் - (தன்) கைகள் லானவை, நாளும - திரைத்தோறும், வழுவழுத்து இழுக்கா வண்ணம் - பூவழிவழித் தப்பிப்போகாநபடி, தழை மடல் கைதாய - தழைத்த இதழ்களையுடைய தாழமபூவே!, தின் - உனது, பொன் தாது - பொன்னிறம்பொருந்திய துகளை, கை திமிர்து - அக்கைகளிலே பூசிக்கொண்கி, எயவான் - (அவன் எனமேற்) செலுத்துகின்றான், எ-து.

(க - து.) தாழமபூவே! மன்மதன் கருமபுல்லில்வளைத்து அளிநா ணைநறி மலாக்களைத் தொடுக்கில் வழக்காதிருக்க உன்மகரந்தங்களைத் திமிர்து அக்களை யெய்கின்றான் என்று நான் சொன்னுன என்பதாம்.

அத தாழமபூவில் மற்ற மலாக்களும் மிக்க துளிருத்தல்பற்றி அங்ஙனங் கூறப்பட்டது. (ச0)

[இதனால் முருககமழுவை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது] குனிசிலேவேனில்லா னகைககுருதிதோயபிறைவாயம்பின் றனியெழிலகவாந்துதோனறித்தணந்தவாந்தமையெருநா துனியுறமுருககுருகின்றதொழிலினுலனரோநின்னை [ன்றுந் முனிவுடனுலகிலயாருமுருககலொன்கினருநோ

(இ-ள.) குனி சிலே வேனில்லா - வளைக்கப்பட்ட வில்லையுடைய வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதனது, கை - கையிலிருக்கின்ற, குருதி தோய - உதிரத்திலே முழுகிய, பிறை வாய் அம்பின் - பிறைபோன்ற வாயையுடைய அம்பினது, தனி எழில் கவாந்து - ஒப்பற்ற அழகை வெளவி, தோனறி - விளங்கி, தணந்தவாதமை - பிரிந்தவரை, எந்நான் றும் - எந்நாளிலும், தனி உற - துன்பத்தை யடைய, முருக்கு கின்ற - கொல்கின்ற, தொழிலினுல அனரோ - செய்கையினுலனரோ,

(இ - எ) நஞ்சு உமிழ வேலினுள் - விவதத்தைக் கக்குகின்ற வேலையுடைய நளராஜனுவன, சோத்தி - (தன்) சோத்தியை, நாடொறும் - தினந்தோறும், அம் சொல்லா - அழகிய சொற்களையுடைய மகளி ரானவா, பயிற்றலால் - கற்பித்தலாலே, அம் தன் காவினில் - அழகிய தண்ணிய சோலையிலே, மஞ்சரி - பூங்கொத்துகளுடைய, இடை இடை வதிறத் பூவையும் - நடுவே நடுவே தங்கிய நாகனவாய்ப் பறவைகளும், பைஞ்சிறை கிளையும் - பசிய சிறுக்கையுடைய கிளிக ளும், பாட - படிக்க, கேட்டனன் - (அரசன்) கேட்டான், எ-து.

(க - து) நளமயாராஜன் தன்கீததியைடவை பூகரும் கிளிக ளும் பாடக் கேட்டான் என்பதாம்.

அரசனை மசிழவித்தறப்பொறுதி அவனது புகழைய பூவைகளுக் குங் கிரிகளுக்கும் உதப்பித்து அவ்வாற்தில் விட்டிவைப்பா ரென்க. அப்பறவைச் சொற்களின் ப துரட்சுவைதோன்ற 'அஞ்சொல்லா பயிற் றலால்' என்றா, காரணத்தின் குணங் காரியத்திற் முள்தாடாதலால்.

[இதனால் தென்றலின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

தேவகயமுமல்லாந்ருவருந்சீரோகெழு
தூங்கிசையனிமுரல் கண்ணையாடிமென
பூங்கொழிடமடந்தையராடப்போவன
மாங்குயிலுனாசெயவசந்தனெயதினான்

(இ-எ) சீதன் கமழ மலர் - பரிமளிகின்ற மலர்களது, நற அருத்தி - நெயர் உயிர், சோ தெழு - சிறப்புப் பொருத்திய, தூங்கு இசை - நாட்டிய ராபத்தை, அனி முரல் - வலிமையுடைய, சுண்ணம் ஆடி - பரிமாடமாடியைப் பூசிக்கொண்டு, மென மு கொடி - மெல்லிய பூங்கொடிகளாகிய, மடந்தையர் ஆட - மகளிர் கூத்தாட, போர வளம் - போராளிய வளத்தை, மா குயில் உணர் செய - மாவிலுள்ள குயிலாகிய (மந்திரி) சொல்ல, வசந்தன் எய்தினான் - தென்றலாகிய (பகைவன்) வந்தான், எ-து.

(க - து) சோலையிற் தென்றலாற்று வந்தது என்பதாம்.

முரல் என்பது முரல் என்றது கெட்டது போவளம் — கால தேச்சுகளின் சிறப்பு இங்கு சமயந்தியை நினைச்சிற் காலமும பொழிலிடமு மாம மதுவுடையு டரிமளப்பொடி பூசிக்கொண்டு ஆடல் பாடல்களின் மகிழ்வுத் துமச்சுடராதெண்ணிப் போசெய்தற்கு அரசன்கண் வந்தா னென்க. இப்படி வந்தானெனவே அரசனை வெல்லுதற்கு அவனை எயிடுகக்க கருதலால் செருக்கோடு வந்தானென்பது தொனிகின்றது. பூங்கொடியாட என்றதனாலே மெல்லியடையும், நற வருந்தி என்றதனாலே தன்மைக்கண்ணும், சுண்ணமாடி என்றதனாலே நறுநாறமும், ஆகிய தென்றல்களுக்குரிய மூன்று குணங்களுஞ் சொல்லப்பட்டன.

(சுசு)

மிடைந்திருவிசும்புறையமரர்வெறபிழை

கடைநதுதனவளனெல்லாங்கவர்வராமெனாக

குடைந்துவண்டிமிட பொழிவிடையிறகொள்கட
லடைந்தனவாவினையணைனோகறினா

(இ - ள்) இரு விசுமடி - டெரிய விலைநூலகத்திலு, மிடைந்து
உறை - மெருங்கி வாசஞ்செய்கின்ற, அயரா - தேவரானவா, வெறு
பிஞ்சு - மந்தரகிரியிடுஞ்செ, கடைந்து - (இலையுமிடத்து) கடைந்து,
தன் வளன் எளம - தன் செலவத்தை யெல்லாம், கவரவா ஆம் எழு -
வெளியுயராவென்றெனவரி, முடைந்து - கிண்பி, வண்பி இயிர் - வண்
டுகவரவாவை ஒலிக்கப் பெறுகின்ற, டொழில் - வளத்திறந்து, இடை
யில் அடைந்து - நடுவிலே அடைந்ததாகிய, கொள - (அவ்வளங்க
யாக) கொடை, கடை அளவ வாய்வாய் - பாடகடல் போல்குறி
தடாகத்தைய, அண்ணல் கொடுக்கிற - அரசன் பார்த்தான், என்று.

(க - து.) நளராஜன் தடாகத்தைக் கண்டான் என்பதாம்

முடிகாலத்தே தேவர்கள் கடைந்து ஐராவதாதிக்காக கொண்டு
போதலாலே மீளவும் வந்துமற்ற வளங்களைப்புக கொண்டு போய்
ஐம் போவானை தஞ்சியதென்க ஒருகா போரிடத்தே தன்வளங்
களை யெல்லாவ கொண்டு கொடுத்தோன் அவ்விடமவிட்டு வேறிடத்
துச் செல்லானென்க அடைந்து என்பது அடைந்து எப் விகாரப்
பட்டு கிடைத்து. அத்தடாகத்தை அபயம் யஞ்சி யடைந்த கடலாக்க
குறித்ததொடல் தந்தறிப்பது. (சுஎ)

[இதுமுற் றேழுபாடிகளால் முன் பாடிய வளனெல்லாமென்றா
அவை இவைபெயர் சொல்லப்படுகின்றன.]

துவியஞ்சிறையனநதுயிலுநாணமல்லா

வாவியுடாமரைவளையந்தோன்றுவ

பூவலா தகற்பகப்பொதுமபாநாட்டுறை

மேயினங்களிற்றனக்கோடுபோன்றவே

(இ - ள்.) துவி அம் சிறை அன்னம் - இறக்கையும் அழகிய
சிறக்கையு முடைய அன்னங்களானவை, துயிலும் - தூங்குதற் கிட
மாகிய, நாள மலா வாய்புள - அன்றுபூத்த மலாகளையுடைய தடா
கத்தினுள்ளே, தோன்றுவ - தோன்றுகின்றவையாகிய, தாமரை -
தாமரைகளுடைய, வளையம் - தளிர்ச்சுருள்களானவை, பூ அலா -
அழகிய மலையுடைய, கற்பகம் பொதுமபா - கற்பகச் சோலையை
யுடைய, நாடு உறை - நாட்டின்கண் வாசஞ்செய்கின்ற, கோ - அரசு
சூகிய இரதிரனுடைய, இள களிற்று இனம் - (அறிவுள்ளிருக்கிற)
இளமைபொருந்திய யானைகள் இனத்தினுடைய, வெள கோடு
போன்ற - வெளக்க கொம்புகளபோன்றிருந்தன, என்று

(க - து.) தடாகத்துள்ளே தோன்றிய தாமரைவளையங்களான
வை தேவலோகத்தின் யானைகள் கொம்புகளை ஒத்திருந்தன என்ப
தாம்.

வளையம் “விரித்திடுஞ் சுருளிமும் வியொடு வளையமாகும்”
இதனால், இரண்டுபிரிவாகிய அச்சுருள்கள் இரட்டைத் தந்தவ

கள் போலுதல் காண்க. 'பூவலாக கறப்பகப்பொதும்பா நாட்டுறை கோவிளங்களிற்' இவற்றை யொருமொழியாகக் கொண்டு அதற்கு ஐராவதமெனப் பொருள்கொள்க களிமெனனும் பொதுப்பெயா ஐராவதமெனனஞ் சிறப்புப்பெயாப்பொருளைத் தருதற்கு அவ்வடை சொக்கப்படுத்தலாலே, பல ஐராவதங்கள் நீருள்ளே மறைந்துநிற்க நீர் மேலே வெளிப்படுத்த தோன்றுகிற அவற்றி னிரட்டைக் கோடுகள் போலுதல் கொள்க. "தாமரைமுன்கட்டோனறுவ" எனப் பாடங் கூறின இதன் முதலான முடிபையாதது முடியும். அவ்வனையங்களை அக்கோடுகளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி அதிலே யோ ராராவதம் இதிலே பல வைராவதங்கள் தோன்றலாலே வேற்றுமையணி யாம் (சஅ)

ஏந்தலோடவ்வுழியிறுத்தவெண்ணெறுங்
கூந்தன்மாநிறுமடத்திடைஞலாவுவ
காந்தளங்கரத்தரமகளிரா காமுறு
வேந்தனற்புரவியினவெள்ளமபோன்றவே

(இ - ள்.) ஏந்தலோடு - அரசனோடு, அவவுழி - அவவிடத்தே, இறுத்த - அடைந்த, என் அறம் - எண்ணில்லாத, கூந்தல் - மயினா யுடைய, மா - குதிரைகளுடைய, தடத்திடை - தடாகத்தின்கண், ஞலாவுவ - தோன்றுவனவாகிய, நிறு - சாயைகளானவை, காந்தள - காந்தள மலாபோலும், அம் கரத்து - அழகிய கைகையுடைய, அரச மகளிரா காமுறு - தெய்வமங்கையரால் இச்சிக்கப்படுகின்ற, வேந்தன் - இந்திரனுடைய, நல் புரவியின் - நல்ல - குதிரைகளுடைய, வெள்ளம் போன்ற - (அதிலுள்ள) கூட்டம் போன்றன, என்று.

(க - து.) தடாகத்தில் தோன்றிய குதிரைகளின் சாயலானவை இந்திரன் குதிரைகளை ஒத்திருந்தன.

'காந்தளங் கரத்தர மகளிரா காமுறும் வேந்தனற்புரவ்' இவற்றையும் முன் ஐராவதத்திற்குச் சொல்லப்பட்டதுபோலே ஒருமொழியாகக்கொண்டு உச்சைசிரவமென்று பொருள்கொள்க. ஞலாவுதல் அந்நிறுல்கள் அலையினாலே ஒன்றையொன்று தொடர்வனவாகத் தோன்றுதல். அந்நிறுல்களை அவவுச்சைசிரவங்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அக்கடலிலே ஒருச்சைசிரவம் இதிலே பலதோன்றுதலாலே வேற்றுமையணியாம். இதனாலே அரசன் குதிரைக் ஞலையாம் உச்சைசிரவம்போ லிருக்கின்றன வென்பது தொனிக்கின்றது.)

வரிச்சிறைத்துமபிகளுமுநல்லவளவாய்
விரித்தவெண்டாமரைவிளங்கித்தோன்றுவ
தரித்திடுகளங்கமெய்தயங்கத்தண்ணெனுந்
திருக்கிளர்நிலவுமிழ்திங்கள்போன்றவே

(இ-ள்.) விளங்கி - பிரகாசித்து, தோன்றுவ - (தடாகத்திலே) காணப்படுகின்றவையாகிய, வரி சிறை துமபிகள் - கீற்றுகள் பொருந்திய சிறைகையுடைய வண்டிகளால், உழு - கிண்டப்படுகின்ற,

நல் - நல்ல, வள்ள வாய - கண்ணம்போலும் வாயை, விரிதத - திறந்திருக்கின்ற, வெள தாமரை - வெண்டாமரை மலர்களானவை, தரித்தி - தாங்கப்பட்ட, களங்கம் - களங்கங்களானவை, மெய் தயங்க - வடிவங்களிலே தோன்ற, தண எனும் - குளிர்ச்சியாயிருக்கிற, திரு கிளா - அழகினுலே விளங்காநின்ற, நிலவு - சந்திரிகையை, உமிழ - கக்குகின்ற, திங்களபோன்ற - (அதிலுள்ள) சந்திரர்கள் போன்றிருந்தன, எ-று.

(க - து) தடாகத்தத்தோன்றிய வெண்டாமரை மலர்களானவை சந்திரர்களை ஒத்திருந்தன என்பதாம்.

வணி களங்கமும் வெண்டாமரைமலர் சந்திரனும் போலுதல் கொள்க. தண்மையுந் திருக்கிளா நிலவுந் தாமரைக்குமாம். அப்படிப்பட்ட வெண்டாமரைமலர்களை அடம்படிப்பட்ட சந்திரர்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம் இதிலும் வேற்றுமையணி கொள்க. ()

சேயிதழ்குவளைமென்னைகடெண்டிரைத்
தூயநறந்ததிடைத்தோன்றுகின்றன
மேயவாகணகவாவனப்பினமிகமவாயப
பாயொளிசிறந்தசெம்பவளம்போன்றவே

(இ - ள) தோ திரை - தெரியுள்ள அலைகளையுடைய, தூய - பரிசுத்தம்பொருதிய, நல தடத்திடை - நல்ல தடாகத்தினுள்ளே, தோன்றுகின்றன - காணப்படுகின்றவையாகிய, செம இதழ் குவளை - சிவப்பான இதழ்களையுடைய உறப்பலங்களுடைய, மெல நனைகள் - மெல்லிய அரும்புகளானவை, மேயவா கண - அடைந்தவருடைய பாவையை, கவா - வெளவுகின்ற, வனப்பில் மிகக் ஆய - அழகில் மிகுந்தனவாகி, பாய ஒளி - விரிந்த வொளியால், சிறந்த - விசேஷித்த, செம பவளம் போன்ற - (அதிலுள்ள) செம்பவளங்கள் போன்றன, எ-று.

(க-து.) தடாகத்தத்தோன்றிய செங்குவளை அரும்புகளானவை பவளத்தை ஒத்திருந்தன என்பதாம்

அச செங்குவளை அரும்புகளை அப் பவளங்களாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.

(ருக)

வெண்ணிறத்தாமரைமலருமவேரியந்
தணகருங்குவளையுந் தடத்துடோன்றுவ
வெண்ணிருகலைமதிநிலவீனீட்டமு
முண்ணிலவியவிடத்தொளியும்போன்றவே.

(இ-ள்.) தடத்துள தோன்றுவ - தடாகத்தினுள்ளே தோன்றுகின்றவையாகிய, வெள் நிறம் - வெள்ளை நிறம்பொருந்திய, தாமரை மலரும் - தாமரைப் பூக்களும், வேரி - தேனையுடைய, தண் - தண்ணிய, கரு குவளையும் - நீலோற்பல மலர்களும், உள் - (அத) னுள்ளே, நிலவிய - விளங்குகின்ற, என் இரு கலை - பதினாறுகலையுமுடைய, மதி - சந்திரனது, நிலவின் ஈட்டமும் - ஒளிச்செறிவும்,

பொன்னுலகத்திலுள்ள, நிறம் - ஒளிபொருந்திய, சிறகரால் தழீஇ - சிறைகளினாலே தழுவி, விருப்பொம்ம - ஆசையுடனே, உள - (அதன்) உள்ளத்தே, மகிழ் கூாதர - மகிழ்ச்சியானது மிகும்படி, உவந்து - (தானும்) மகிழ்ந்து, புல்லிறது - புணர்ந்தது, எ-று.

(க - து.) அரசு வன்னமானது பெட்டையன்ன மகிழ்த தானு மகிழ்ந்து புணர்ந்தது என்பதாம்

முன்பாடமில் கலவியின குறிப்புரை காட்டிற்றென்ற பேடைக்கு ஊடலெபாடி யுண்டாயிற்று நென்குல நாயகனை முன்னே தன்னிடத்து விரும்பிவரசு செய்தாலும் வந்தபின்பு ஊங்கிலும் நாயகிக்கு இயல்பா மெனக. ஊடலிலையாயிற்று புணர்ச்சி யின்படு சிறவாதாம், “ஊங்கி தல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங் கூடி முயங்கப் பெறின” இதனு லறிக. (ருசு)

[இதனால் அரசன் செய்ய விருப்பியது கைகூடல் காரிய முகத்தாற் சொல்லப்படுகின்றது.]

விழைவுறு கலவியினமெலிந்தோ தாளினின்
தெழிற்குழ பெயர்வென்றெழுந்தங்கோட்டுப்
தழைவுறுநிறகரானமுடித்தனைன்ற
வழிமலர்ச்சேககையினன்னநதுஞ்சிறுநூல்

(இ - ள்.) விழைவு உறு - விருமப்பட்ட, கலவியின மெலிந்து - புணர்ச்சியால் இயைந்து, ஊ தாளிப்பிற்று - ஒரு காலிலால் நின்றது, எருத்தம் கோட்டிப் - பிட்டுப் பெயர்ந்தது, தழைவு உறு - தழைத்த, சிறகரால் முடி - சிறையால் (தல்மை) மறைத்துக்கொண்டு, தன் றொ வழி - தன்னையே தன்னுள் வழிப்பெற்றது, மலர்ச்சுக்கையில் - தாமரைப்பூவாகிய சயனத்தில், எழில் திகழ - அழகுநூல் விளங்கா சிறை, பொன் - பொன்வடிவமாகிய, நிறம் - காந்தியுள்ள, அன்னம் துஞ்சிறுநூல் - அவ்வன்னமானது தூங்கிற்று, எ-று

(க - து.) அவ்வரசவன்னம் தாமரையிடத்து நித்திரைசெய்தது என்பதாம்.

இப்படி தங்குதலாகிய பறவையின் சாத்திதன்மை சொல்லுத லாலே தன்மை நவீதசியணி. (ருசு)

[இதனால் அவ்வன்னத்தைப் பிடித்ததற்குக் காரணமும் பிடித்தமையும் சொல்லப்படுகின்றன.]

சூழ்வளியுடன்சுழலசருகிறேனறிய
சூழ்வழிமனஞ்செல்லுண்மையென்றுகொ
ருழ்புலன்வழிமனஞ்சாரவோதிமம்
பாழியந்தோளினைகையிற்பறறினான்

(இ - ள்.) சூழ்வளியுடன் - அலை காற்றுடனே, சுழல் - சுழன்று செல்கின்ற, சருகின - சருகுபோல, ஊழ் வழி - விதியின் வழியிலே,

தோன்றிய - (அதன்பயன்) உண்டாக, மனம் செல்ல - (உயிரகந்து) மனமானது செல்லுதல், உண்மை அனதுகொல் - சுத்தியமனனே, தாழ்புலன் வழி - அறப்பவிவதயமாகிய (அவ்வனனத்தின்கண்), மனம் சார - மனமானது (ஊழினால்) அடைய, ஒதிமம் - அவ்வனனத்தை, பாழி - வலிமைபொருந்திய, அம தோளினால் - அழகிய தோள்களை யுடைய நளராஜன், கையில பதறினான் - கையிமுலே பிடித்தான், எ-று

(க - து.) நாமவனாராஜன் விதியினடடி மதியுஞ்செல்ல அவ்வனனத்தைப் பிடித்தான் எனத் தாம்.

அவ்வனனம் பெறுதற்கரிய பொருளாயினும் அரசனது பெருந் தன்மைக்கு, அதைத் தூங்குமடோது பற்றுதல் தகாத செயலெனப் பதுதோன்ற அதனைத் 'தாழ்புலன்' என்றும், அவனைப் 'பாழியந்தோளி னான்' என்றும் கூறினார். அறபகாரியத்திலே தீரோதாததலுடைய அரசனுக்கு மனஞ்செல்லுமோ வென்கிற சங்கைக்கு உயிரகந்துக்கு மனம் விதிவழிப்பட்டு நிறகுமாத்தரற் செல்லுமென்பது சொல்லப்பட்டது ஊழுவழி மனஞ்செல்லுமென ஆம் பொதுப்பொருளை அவ்வனனம் பற்றுத்தற்கு அரசனமனஞ் சென்றதெனவூஞ் சிறப்புப் பொருளாலே சாதித்தலால் வேறுறுப்பொருளவைப்பணி. இதில் உவமையுஞ் சோத லாத சோவையணி. (ருஅ)

கைப்படுசிறையனங்கலங்கியாயவெரீஇத்

துப்புறந்தோலடிதுடிப்பததுனபமுற

மெயப்பொடுசிறையடித்தேகலாமையின்

மைப்புயலனையன்கமமலரிற்சொத்திறுஞல்

(இ - ள) கை படு - (அரசனது) கைக்கு அகப்பட்ட, சிறை அனம் - சிறைக்கொடியுடைய அன்னமானது, கலங்கி - அறிவழிந்து, வாய வெரீஇ - அச்ச வொலிகளசெய்து, துப்பு உறழ - பவளமடோ லும், தோல் அடி துடிப்ப - தோலையுடைய அடிகளானவை நடுங்க, துன்பம் உறறு - துயர மடைந்து, சிறை அடித்து - சிறைகளா லடித்து, ஏகலாமையின் - டோகமாட்டாமையால், எயப்பொடு - இளைப் புடனே, மை புயல் அனைய - (கொடையால்) கரிய மேகம்போலும், கை மலரில் - (அவன்) கையாகிய மலரில், கொத்திறறு - கொத்தியது, எ-று.

(க - து) அன்னமானது வருத்தமுற்று நளன் கையைக் கொத் திறறு எனப்பதாம்.

வலியவனகையி லுட்பட்டோன் முன்னே தப்பிப் போதற்கு முயற்சியெய்தலும் அது கூடாதபோது தன்னு லானமட்டும் அவனை வருத்ததுதலுஞ் செய்வா னென்க. பிடிப்பட்டபோது கலங்குதலாகி யாகிய அதன் சாதித்தனமைக்கேச் சொல்லுதலால் தன்மை நவிற்சி யணியாம். (ருக)

[இதுமுதலிரண்டு பாட்டுகளால் அவ்விடத்து நிகழ்ச்சி
சொல்லப்படுகின்றது]

இரைத்தயர்புள்ளினுகிரங்கிப்புட்டுலம்
விரித்தெழுசிறைவளிவீசமெல்லி, தழை
திருத்தருதாமரையலைதலசோதடம்
வருத்தலையெனறுகைமமறித்தலபோன்றதே

(இ-ள்.) புள குலம் - பழவைச கூட்டமானது, விரித்து - பரப்பி,
எழு - எழும்புகையில், சிறை - சிறைகள், வளி வீச - காற்றை
எறிதலால், மெல் இதழ - மெல்லிய இதழ்களையுடைய, திரு தரு
தாமரை - ஆழ்கு பொருந்திய தாமரை மலர்களானவை, அலைதல் -
அசைதலானது, சோ தடம் - சோவிடமாகிய தடாகமானது, இரை
த்து - கூவி, அயா - வருந்துகின்ற, புள்ளியூசு - அவ்வனனத்திறகு,
இரங்கி - இரக்கமுற்றது, வருத்தலை என்று - (அதனை) வருத்தாதே
யென்று, கை - (தல) கைகளினாலே, மறித்தலபோன்றது - தடுத்தல
போன்றது, என்று.

(க - து) பறவைக ளெழுந்தால் தாமரைக ளைசுதலானது
நளன் வருத்தானென்று தடுத்தலபோன்றிருந்தது என்பதாம்.

இரங்கி யெனனும் வினையெச்சம் கைமமறித்த லெனனும் வினை
கொண்டது. தன்னைச் சொந்திருந்த தாதலால் அதற்குத் தடாக மிரங்கி
கிறென்க. அத்தாமரை மலர்கள் ளைசுதலை அத்தடாகத்தின் கைம்
மறித்தலாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (சு0)

வள்ளவாய்த் தாமரைவதிந்துபோதரு
புள ளெல்லாதனித்தனிபுலம்பலவா யிரி
னள்ளுறுவறுமைகண்டொதுங்குபூமக
டெள்ளரிச்சிலம்புகள சிலம்பலபோன்றதே

(இ - ள்.) வள்ளம் வாய - கண்ணம்போலும் வாயை யுடைய,
தாமரை வதிந்து - தாமரைமலர்களில் வாசஞ்செய்திருந்து, போதரு -
(அப்போது) போகின்ற, புள ளளம் - பறவைக ளனைத்தும், தனி
தனி - வேறவேறாக, புலம்பல் - புலம்புதலானது, வாலியின உள் -
தடாகத்தினுள்ளே, உறு - டேரிட்ட, வறுமை கண்டு - (அரசவன்னம்)
இல்லாமையைப் பார்த்து, ஒதுங்கு - விடுகின்ற, பூமகள் - திருமதி
னுடைய, தெள அரி - தெளவப்பட்ட பருக்கைக் கலலுகளையுடைய,
சிலம்புகள் - பாதச்சிலம்புகளானவை, சிலம்பலபோன்றது - ஒலித்
தல் போன்றது, என்று.

(க - து) பறவைப புலம்பலானது தடாகத்தைவிட டிலக்குமி
நீங்கும் பாதச்சிலம்பொலிபோ லிருந்தது என்பதாம்.

இங்கே விளக்கத்தைத் திருமகளென்ற ராதுவின் அத்தடாகம்
அரசவன்ன மிஸலாமையினாலே சந்திரனிலாத இரவுபோல் விளக்
கத்தை இழந்த தென்றதாயிற்று. அஞ்சிப்போகிற வனனங்களினொ
லியை அச்சிலம்புகளினொலியாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. ()

[இதனாலே சில நியாயங்கள் கூறத் தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இன்னபொன்னிறவனங்கண்ணிலேனெனு
மன்னர்மனைவன்மதிவதனநோக்கியே
யன்னவன்கரமலரமர்ந்தவோதும்
நன்னயமொழிசிலநவிறனுற்றதே

(இ - ள்.) இன்ன - இப்படிப்பட்ட, பொன் - பொன்மயமாகிய, நிறம் - ஒளிபொருந்திய, அன்ம - அன்னத்தை, கண்ணிலேன - எனும் - (இதுவரையிற்) பார்த்திலே னென் (வியக்கின்ற), மன்னர் மனைவன் - அரசாக்கரசனது, மதிவதனம் நோக்கி - சந்திரன்போலும் (விளக்கம்பொருந்திய) முக்கத்தைப் பார்த்து, அன்னவன் - அப்படிப்பட்டவனது, கரம் மலர் - கையாகிய தாமரைப்பூவில்கண், அமர்ந்த - தங்கிய, ஒதிமம் - ஆன்மமானது, நல் - நல்ல, நயம் - நீதிநூலைப் பற்றிய, சில மொழி - சிலசொல்லுகளா, நவிறல் உற்றது - சொல்லத் தொடங்கிறது, எ-று.

(க - து.) நளனாகையிலிருந்த வன்மாவது அவன் முக்கத்தைப் பார்த்துச் சிலநீதி சொல்லத்தொடங்கிற்று என்பதாம்.

‘மதிவதனம்’ என்றதனாலே அந்நைப் பாரக்கையில் அவனோடு பேசுதற்கு ஊக்கமுண்டாயிற் நென்றதாயிற்று. கைப்பிடியினாலே அதற்கொரு வருத்த மில்லைப்பெய்து ‘கரமலர்’ என்றதனாற் சூழிக்கப் படுகின்றது. நயம் - சிபாயம், “நயமென்ப நியாயநனி” இதனாகிய (சுஉ)

[இதுமுதல் பூர்த்து ஈட்டுகளாலே முன் கூறப்பட்ட
நயமொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

சிறைபொன்றிப் பொன்னிறைசெல்வநலகுமோ
வறைகடல்பனியினினைவதாங்கொலோ
கறைகெழுமேலினாயசருத்தினுள்ளுற
நிறைதருவிழைவினைநீததலவேண்டுமால்

(இ - ள்.) கறை கெழு வேலிறை - உதிரமபடிநதுள்ள வேலை யுடைய நளராஜனே!, சிறை - (என்) சிறைகளிலே, ஒளிர் - விளங்கா நிறம், பொன் - பொன்னானது, நிறை செல்வம் நல்குமோ - குறைவில்லாத செல்வத்தை (உனக்குத்) தருமோ? அறை கடல் - ஒலிக்கின்ற (பெரிய) கடலானது, பனியினில் - (அற்பமாகிய) பனியினாலே, நிறைவதாங்கொலோ - நிறையுமோ?, கருத்தினுள் - (உன்) மனத்தினுள்ளே, உற - பொருந்த, நிறைதரு - நிறைந்த, விழைவினை - அப் பொன்னுசையை, நீததல வேண்டும் - (நீ) ஒழிக்க வேண்டும், எ-று.

(க-து.) நளமஹாராஜனே! என் பொன்னிறகானது செல்வந்தருமோ, கடலானது பனியால் நிறையுமோ, நீ உன்னுசையை நீக்க வேண்டுமென் றன்னங் கூறியது என்பதாம்.

முனபாடிலே 'இன்ன பொன்னிறவனங் கண்டிலேன்' என்ற னாகச் சொல்லப்பட்டமையால் தன்னைப் பொன்னுகாக்கக் கொல்வா னென்று நினைத்து இவ்வாறு சொல்லியதெனக். 'கறைகெழுவேலினாய்' என்றதனாலே நீகொலையிறகொடியோ யென்றதாயிற்று. இச்சிறிய பொன்னிலே உனபேராசை பழிக்கப்பட்டதக்க தாதலால் 'நீததல் வேணமும்' என்றது. முனலிரண்டு வாக்கியங்களிலுஞ் சாதாரண தருமத்தைச் சொல்லுதலால் தொடரமுழு துவமையணி, (சுங்)

கோறல்செய்தாலுயிரக கொலையொன்றேயலாற
நேறினாபபிழைத்தவனபழியுஞ்சேருமாய்
முறுபாயகவுணமத்ததறுகணயானையாய்
மாறுகொளபசைஞ்சுருமிதுமனமொளையார்

(இ-ள.) தாறு பாய - முட்கோல்கள பாயப் பெறுகின்ற, கவுள்-
கதுப்பையும், மதம் - மதத்தையும், தறு கண - கோடக கண்களை
யுமுடைய, யானையாய் - யானை போலவெனே!, கோறல் செய்
தால் - (உண்ண விசுவாசித்திருந்த என்னை நீ) கொல்லவாய் யானால்,
உயிர கொலை ஒன்றை அல்ல - உயிரினாக கொல்லுதற் பாதக மொன்றை
யல்லாமலும், தேறினா - நம்பினவாக்கு, பிழைத்த - தீயஞ்செய்த,
வல் பழியும் சேரும் - கொடிய பாதகமும் (உண்ண) யடையும்,
மாறு கொள் - மாறுபாடுகொண்ட, பகைஞ்சாகும் - விவ்ராதிகளுக்
கும், இது - இவ்விசுவாசாதல் செய்தலை, மனம் கொளார் - நினை
யார், என்று

(சு-து.) நளமஹாராஜனே! என்னைக்கொன்ற லுயிரக்கொலை,
அல்லாமலும் நம்பினவாக்குத் தீமைச்செய்த பழிபு முன்ன யடையு
மென்றன்னவசூறியது என்பதாம்.

'நேறினாபபிழைத்த' என்றதனாலே எனக்கு ஒரு தீயஞ்செய்
யாயென நான் உண்ண நம்பியிருந்தே னென்றதாயிற்று. "நன்றாகு
மாகம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்கு, கொன்றாகு மாகக்கூகடை"
என்றவாறே எல்லாப் பாவங்களிலும் கொலைப்பாவம் கொடுத்து, அதி
ஹம் விசுவாச காதல் கொடிய தென்பது தோன்ற 'வன்பழி' எனப்
பட்டது. மதச்செருக்கும் வ கணமையும் உடையை யாதலால் இத்
தகாதசெயல் செய்கின்றாயென்பது குறிப்பித்தற்கு 'மதத்தறுகண்
யானையாய்' என்றது. நம்பின பகைவாக்குத் தீயஞ்செய்ததலும் பாவ
மாயிருக்கப் பகைவனல்லாதிருந்து விசுவாசித்த என்னைக் கொலைசெய்
யப் பற்றலாமோ வென்றதாயிற்று. (சுசு)

செருக்களத்தேற்றவச்செருத்தலன்றியுன்
னருடகிடனுமெனையடாததனியோ
முருக்கிதழமடந்தையர்முலைதினைத்திடுங்
குருக்கிளர்மணிபுனைகுவவுத்தோளினாய்

(இ-ள.) முருக்கு இதழ - முருக்கம்ஹப்போலும் உதிகளை
யுடைய, மடந்தையா - யாதருடைய, முலை - முலைகளானவை, தினைத்

திமம் - அழுத்தப்பெறும், குரு கிளா - நிறத்தினாலே விளங்குகின்ற, மணி புனை - இரத்தினப்பரணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, குவவு தோளியை - திரட்சியையுடைய தோள்களை யுடையவனே!, செரு களத்து - போக்களத்தில், ஏறறவா - (உன்னோடே) யெதிர்த்தவனை, செகுத்தல் அனதி - கொல்லுதல் (நீதியாம்) அனதி, உன் அருடகு - உனது கருணைக்கு, இடமை - பாததிரமாகிய, என் அடாத்தல் - (ஒரு புல்லிய பறவையாகிய) என்னைக் கொல்லுதல், நீதியோ - நீதியா மோ, எ-று.

(க - து) அரசனே! போரி லெதிர்த்தவனாக கொல்லுதல் நீதி உமமையிதேத வென்னேக் கொல்லுதல் நீதியோ என்று அனைஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்

எனையென்று அறபமாகிய பறவையாயிருக்கிற வென்னுஞ் சொல்லே விசேடனமாகவேண்டி நின்றது நீதியோவென்னும் ஸ்கா ரம் அநீதியையா மெனவும் பிறிதொன்றானத் தந்தது. முலையினத் திமிர் தோளினு பெலந்தலால் பெண்டிருரோடு கூடிவாழ்நீ அப்ப டிப்பட்ட என்வாழ்வைக் டுலையுறற்கு எப்படித் துணிந்தாயென்ப தைக் குறிப்பித்தாயிற்று (கரு)

[இதனாலே பலதுயா மொழிகள் கூறத் தொடங்கினமை சொல்லப் படுகிறது]

கலவியின் கலாநிதி ருணையோடு நாள்த
தொல ருணையு முன்பட்டிதே னன்றிட
வலகலின் மொழி சிலவற்றைத் துரினன்றும்
பலபலதுயா மொழிபகரவுறந்தே

(இ - ள) கலவியின் - கலவியறி புடைய, அரசனறிதி - பெருக்கத் தையடைந்திருக்கிற, கருணை வேறது - அறையுடைய நன்றாஜ் னது, உளத்து - உளத்தின்க, ஒழுவும் - நான்மும், கருணையும் - அருளும், உடைய - மகிழ்ச்சியும், தொடரிட - (ஏக்காலத்தில்) உண் டாக, அலகில - (என்றோடு) சுருங்குதலிலாக, சிலமொழி அறைந்து - சிலசொற்களாகவொட்டி, பின்னரும் - (அந்ந) பின்னும், பலபல துயா மொழி - பலபலவாகிய (அரசர்களுக்குத்) துன்பத்தை யுண்டாக்குகின்ற சொற்களா, பகரவுறந்து - (அன்னம்) சொல்லத் தொடங்கிற்று, எ-று.

(க - து.) அன்னமாவது நளநுள்ளத்து நாளமுங் கிருபையு மகிழ்ச்சியுந் தோன்றிடச் சிலமொழிகூறிட பல துயாமொழிகூறத் தொடங்கிற்று என்பதாம்

ஒல்கல் - அசைத்தல், அது இங்கே நானத்தை உணர்த்துகின்றது. முன்னையிலிருந்து நிந்தித்தலால் நான்மும், அதன வருத்தத்தைக் காணுதலால் கருணையும், அது கற்ற வல்லோர்போலப் பேசுதலால் மகிழ்ச்சியும் அரசர்களுக்குண்டாயின. சில மொழிகளாயினும் நீதிதூலின் லப்பொருள்களைத் தழுவிச் சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முத

லிய வழக்கமைந்து நிறகையால் 'அல்கலின் மொழிசில்' என்றா. "அல்கலுட சுருங்கல் வைகல்" இதனாலிக. (சுசு)

[இதுமுத லாறுபாட்டுகளால் முன் கூறப்பட்ட
துயாமொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

பெருகியமூப்பினிறறளாந்துபேதுறு
மிருமுதுகுரவருமெனசெய்கிறபரோ
கருவுயிரத்தயாவுறுகாதறபேடையுள்
ஞருகுமேயெனனெட்டுயிரப்புவிகிறே

(இ - ள்.) பெருகிய மூப்பினில் தளாந்து - நிறைந்த முதுமை யான மெலிந்து, பேது உறும - மதிமயக்கங் கொண்டிருக்கின்ற, இரு முது குரவரும் - (என்னுடைய) தாயுந் தகபட்டும், என செய்கிற பரோ - (இனி) யாது செய்வரோ, கரு உயிரத்து - கருப்பத்தை றன்று, அயா உறு - சோராவடைந்திருக்கின்ற, காதல் பேடை - (என மேல்) அன்புடைய மனையியானவள், உள் உருகுமே என்ன - மன முருகுவாளே என்று, ஁யி உயிரப்பு விகிறது - பெருமூச்சு விட்டது, எ-று.

(சு - து.) அரசனே! என தாயுந் தகபட்டும் மென செய்வார்களோ எனமனைவி மனமுருகுவாளே என்று அன்னம் சொல்லிற்று என்ப தாம்

'எனசெய்கிறபரோ' என்றதனால் நான் அவர்களுக்கு ஏக புத்திர னென்றும் இனி மூப்புத துன்பத்தோடும் எனனை இழந்த துன்பமும் இனாகொடுப்பா ரில்லாத துன்பமும் கொண்டு இறந்துவிடுவா னெ னறுஞ் சொல்லியதாயிற்று. 'கருவுயிரத் தயாவுறும' என்றதனால் அவ னீன்று அதிககாலங் கழிந்ததில்லையென்றும், 'உள்ளுருகுமே' என்றத னால் அத்துன்பத்தோடு இனாடெறாத துன்பமும் எனனை இழந்த துன்பமும் கூடிதலால் எப்படிப் பிழைப்பாளென்றுங் குறிப்பித்தது.

அனனைமூப்பழிதரவார கொலாற்றுவார
மனனென்றபடுததலுமவெருவிவா வியிற
றுனனியாங்கிருந்தபுள் சொற்றபோழ்தினி
லினன்னலங்கடவுளாழந்திறக்குமேகொலாம

(இ - ள்.) அனனை - (என்னுடைய) தாயானவள், மூப்பு - முது மையினாலே, அழிதரவு - வருத்துதலை, ஆர் ஆற்றுவார - எவா நீக்கு வார், மனன - இவ்வரசனானவன், எற படுத்தலும் - (என்னைப்) பிடித்தவளவிலே, வாலியில் - தடாகத்திலிருந்து, வெருவி - அஞ்சிப் போய், ஆங்கு - அவவிடத்தே, துன்னி - நெருங்கி, இருந்த - தங்கிய, புள் - பறவைகள், சொற்ற போழ்தினில் - (இச்செய்தியைச்) சொன்ன போது, இன்னல் - துன்பமாகிய, கடவுள் - சமுத்திரத்தினுள், ஆழ்து இறங்குமே - அமிழ்து (அவள்) இறந்துபோவாளே, எ-று.

(சு-து.) அரசன் எனனைப் பிடித்துக் கொண்டானென்று பறவை கள் சொன்னவளவில் எந்தாய் இறக்குமென மனனஞ் சொல்லியது என்பதாம்.

ஆங்கென்றது விண்ணுலகத்தின மானசத்தாகத்தைச் சுடமுதிர்
மது. ஒருவேளை சூப்பத துயரத்தை யாற்றுவாரா கிடைக்கிலும் புத
திரசோகத்தாற சாவாதிராளென்ற தாயிற்று. (சுஅ)

புல்லுவிட்ட ஞ்சிதைநெகிழினுமபொரு
தல்லல்கூட பெடையவாயாகுமுறாறொன்றி
சொல்லரும்புடகுலங்கலுமுதுனபமாயு
தெல்லையிறுயரொடுமிறசகுமேசொலாம்

(இ-ள.) புல்லு விட்டு - தழுவுதலை விட்டு, அம் சிதை நெகிழி
தம் - (என) அழகிய சிதைகளானவை விட்குணமும், பொறுது -
மனம்பொறுமல், அல்லல்கூட பெடை - துன்ப மிகுவினா (என)
மனையானவள், அவா - என்கணவா, யாங்கு உறாறா னெனில் - எவ
விடத்தே வாதாரொன்று விடவில், சொல் அரு - (அத்தகு உத்தரம்)
சொல்லமாட்டாத், புள புலம் கலும்பும் - பழைக்கட்டமானது
அழாநிற்கும், துன்பம் - அததுலாபத்தினாலே, ஆறந்து - (எனசெய
தியை) ஆலோசித்திறந்து, எல்லே இல் துயரொடும் - அளவில்லாத
துன்பத்துடனே, இடக்கமுமே - (அவள்) இறந்துடோவாளே, எ-து.
பொல - ஆம் - அசைகள்.

(க - து) என மனையானவள் என பெய்திபைக்கேட டிறந்து
பாவாளென நன்னஞ் சொல்லியது என்பதாம்.

புல்லுதல் எனகிற தொழிம்பெயர் இறுதிநிலைகெட்டு வந்தது.
நிறிதம் பிரியப்பொறுத இதற்கு இக்கொடியசெய்தியைச் சொல்
யாமாயின இறந்துவிடுமென்று சொல்ல நாவெழாமல் அழுமெனக்.
அவவழுக்கையே அச்செய்தியைக் குறிப்பி ஓணாததுகிற உத்தரமாம்.

அனிச்சமெனமலரினுநொயயவாயசிதைத
தனிப்பெடையமைக்குமெனறன்றி ககையாலயன
றுனிப்படுபிரிவெனுஞ்சுடுசொலென்றலை
நினைத்துமுனெனவவண்ணிலவக்கோட்டினுள்

(இ - ள.) அனிச்சம் என மலரினும் - அனிச்ச மெனனப்பட
துவினும், நொயய - மெல்லிய, ஆய சிதை - தேடத்தக்க சிதைகளை
படைய, தனி பெடை - ஒடபற்ற (என) மனையியை, அமைக்கும் -
டண்டாகருவதாகிய, மெல் தனி கையால் - மெல்லிய தனிடோலும்
நகயினாலே, அயன - நானழகக்கடவுள், துனி படு - துன்பம் விளை
ந்தருக் காரணமாகிய, பிரிவு எனும் - பிரிவென்கின்ற, சுடு சொல் -
ஈடாநின்ற சொல்லை, நினைத்து - கருதி, முன - முன்னே, என தலை -
நானது தலையில், எவனெனம் - எவ்விதமாக, நிலவ கோட்டினுள் -
நிலங்க எழுதினான், எ - று

(க-து.) பிரம் பெடடிக்கு எந்தலையி லெழுதினான் என்பதாம்.

“தனிப்பெடையமைத்த” எனப் பாடங்கூறிக் பெடையைப்
படைத்தபின் அதனைப்படைத்தா னென்பது தோன்றுதலாலே முறை
பெற வென்னும் குற்றந் தங்கும். ‘அனிச்சமெனமலரினும்’ என்றமை

யாலும், 'மென்றனிககையால்' என்றமையாலும் காரணமாகிய கைக
கும், காரியமாகிய பெடைக்கும் மெனமையுந் தணமையுந் சொல்லப
பட்டன. மெல்லிய தனிககையாகிய காரணத்திலிருந்து சுடுசொல்
லெழுதலாகிய பகையான காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால்
உ - வது தகுதியின்மையணி. (எ0)

வீழுமெறபடுததவிககொடுஞ்சொன்மென்றிறத
தாழ்சிறைமடபபெடைசெவியிறசாத்தலு
மாழதுயாககடலினை யாழநதியானிலாப
பாழ்படுதிசையெலாமருணாடுபாராருமே

(இ - ள்.) வீழும - (தன்முல்) இச்சிககப்பட்ட, என படுத்த -
எனனை பிழத்த, இ கொடும் சொல் - இக் கொடுமையை யுணர்த்து
கிற சொல்லானது, செவியில் சாத்தலும் - (தன்) காதில் சேர்தவள
விலே, மெல் நிறம் - மெல்லிய ஒளிபொருதிய, தாழ - நீண்ட,
சிறை - சிறைகளையும், மடம் - பேதைமையையுமுடைய, பெடை -
(என) மனைவியானவள், ஆழ - ஆழம்பொருதிய, துயா - கடலிடை -
துன்பமாகிய கடலுள்ளே, ஆழ்து - முழுகி, யான் இலா - நான் இல்
லாமையால், பாழ படு திசையெலாம் - பாழடைந்த திக்குகளைத்
தையும், மருண்டு பாகாருமே - மயங்கிப் பார்ப்பாளே, என்று.

(உ - து) என மனவியானவள் துன்பக்கடலுள்ளே மூழ்கி நானில்
லாமையால் பாழடைந்த திக்குகளைத்தையும் மயங்கிப் பார்ப்பாளென
றன்னொடு சொல்லிவது என்பதாம்

'திசையெலாம்' என்றதற்குக் கிழக்காதி யெடும் மேலுங்கீழும
ஆகிய பத்துத் திசைகளுங் கொள்க இப்பறவை யொன்றில்லாமையால்
திசைகளெல்லாம் பாழ்படுமோ வெனின் அத்திசைகளில் மற
றெல்லாப் பொருள்களு முண்டாயிருந்தும் தன்னை யமிழத்தியது
சமுத்திரமென்கிறபடி உயிாத்துணை வ னிலலாமையினாலே பாழ்பட்
டனவாகத் தோன்றுமென்க. (எக)

பிரிவெனுமழலகடபபெடையிறகருமே
யரிதினிறபெற்றவெம்பாரபபெலாமயாந
தினாபெறாக்குடம்பையுளரற்றியெய்திய
பரிவினிறசாமெனப்பதைத்துச்சோரத்தே

(இ - ள்.) பிரிவு எனும் அழல் கட - பிரிவென்கின்ற நெருட
பானது (தன்னைச்) கட, பெடை இறக்குமே - (என) மனைவியான
வள் இறந்துபோவாளே, அரிதினில் பெற்ற - அரிய தவத்தினாலே
ஈன்ற, எம் பாரப்பெலாம் - எம்முடைய ஞஞ்சுகளெல்லாம், அயாந்து -
தளாந்து, இனா பெறா - இனையை எடுக்காமல், குடம்பையுள -
கூண்டிழுள்ளே, அரற்றி - கூவி, எய்திய பரிவினில் - (தமக்கு) நே
ரிட்ட துன்பத்தினாலே, சாம் என - இறந்துடோமென்று, பதைத்து
சோரத்த - துடித்து (அனனம்) மூர்ச்சித்தது, என்று.

(உ - து.) பெண்சாதி பிள்ளைகள் இறக்குமென றனனம் மூர்ச்சித்
தது என்பதாம்.

‘பெடையிக்குமே’ என்றதனால் இனித தாயததைக எிரண்
டபு மிழந்த அக குஞ்சுகளுக்கு இனாகொடுப்பாரிலலை யென்பதும்,
இனாபெருக குடம்பையிற சாம’ என்றதனாலே அவை பறக்கமாட்
த மிகுந்த விளம்பை பருவமுடையன வென்பதுஞ் சொல்லப்பட்ட
ன. புத்திரசோக மெல்லாவற்றிலுங் கொடிதாதலாலும் சுந்ததியற்
வப் போவகாலம் நேரிட்டதெனனூறு துபரத்தாலும் மூச்சையடைந்த
தனைக (எட)

[இதனால் அவ்வன்னம் அரசன் கருணையைக்கண்டு
கனித்தமை சொல்லப் படுகின்றது.]

அளிகொருகடலனைதனைககண்கினை
மிகித்திடுகண்புனறுவிலைவீழ்தலிற
றளிபத்தமென்சிறையென்றதொர்வுநீங்கியுட
கனித்ததுகாவலன்கருணைநோக்கியே

(இ-ள) அளிகு - அளகுகள், ஒரு கடல் அன்னம் - ஒரு கடல்
பாலகன், அதனை கண்டு - அமரோச்சையடைந்தமையைப் பார்த்து,
என் - (பார்த்த) கண்களால், துளித்திடும் - (அவனாலே) சொரியப்
படுகின்ற, தன் புனல் துவல் - குறிஞ்சிப்பாருந்திய நீரிலுடைய
மழையானது, வீழ்வுலின் - (தன் புனல்) வீழ்வுலிக்குலே, தனித்த -
உலாவாது, மென் சிறை அன்னம் - மெல்லிய சிறைக்கூடிய அன்
னமானது, தளர்வு நீங்கி - வாய்ந்திடுகின்றது, காவலன் கருணை
நோக்கி - அரசனது அருளிச் செய்து, கருகுகின்றது, உள்கனித்
து - (தன்) உள்ளே மகிழ்கின்றது, எ-று.

(க - டி.) அன்னம் என்று அரசன் இருந்தை யாக கண்ட காமகிழ்
ந்து எய்தாம

மூச்சை யடைந்தோருக்குத் தன்விய நீர்த்துவிக்கோ மேலே
வதற்கு முட்டித்து அது நீங்கு மாந்தலால் அததுணிகளாலே மூச்சை
வகிந்து கண்ணாத்துணிகள் அவைச் சுவையையடையுறிய விறலாம்.
அத்துணிகளால் அவ்வன்னிக்குத் கருந் தையை அறிந்த தென்க. (எஃ)

[இதனால் அன்னத்தை விட்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

ஆகுலத்துடன்மடவனததைநோக்கினினை
சேகுறுபொன்னிறச்சிறகாரோசகுறு
மோகமேபிடித்தனனமுழுதுநோக்கின
னேகுழியேகெனவிழைந்தனன

(இ - ள) இறை - நளராஜனாவன், ஆகுலத்துடன் - துன்பத்
துடன், மடம் அனத்தை நோக்கி - இளம்பொருந்திய அவ்வன்
னத்தைப் பார்த்து, லின் - உளது, சேகு உறு - மாநறுயாரந்த, பொன்
நிறம் சிறகா - பொன்மயமாகிய ஒளிப்பொருந்திய சிறைகளை, நோக்
கும் - பார்க்கவேண்டுமென்கிற, மோகமே பிடித்தனன - ஆசையி
னாலேயே (உன்னை) பிடித்தேன, முழுதும் நோக்கினன - முழுதை
யும் பார்த்தேன, ஏகு உழி - (நீ) போகத்தக்க விடத்திற்கு, ஏகு என -
போவென்று, விடித்தனன் - (அதனை) விட்டான், எ-று.

(க - து.) அரசன் அன்னத்தை விட்டான் என்பதாம்.

என்னாலே பிடிக்கப்பட்டமையால் இப்பறவைக்கு இப்படிப் பட்டதுனபம் விளைந்ததென்று அரசனுக்கு வியாசுலம் உண்டாயிற் றெனக. 'நோக்குறு மோகமே பிடித்தனை' என்றமையால் உன்றற் சொல்லப்பட்டபடி பொன்னுக்காக உன்னைக் கொல்லுதற்குப் பிடித் திலே னென்றதாயிற்று (எசு)

அன்னத்தைக்கண்ணுற்றபடலம் முற்றிற்று

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலம்.

அன்னமானது நளன் தன்னை யாதொரு துன்பமுஞ் செய்யா மல் வித்தந்தைப்பற்றி அவனிடத்து வந்த தமயந்தியின் அழகு முதலியவற்றைச் சொல்லியதையும், அவனிடத்து விடைபெற்று அவனிடத்தாடொய் அவனை அவனுக்கு மனை வியாக இசையுமபடிச் செய்ததையும் சொல்லுகின்றது

[முன்புபடலத்திலே தமயந்தியும் நளனும் ஒருவா குணங்களை யொருவாக்கேட்டு வருத்தின விதமும், அவன் அவவருத்தம் டொருது பூங்காவனத்திற் சென்றதும் அவகே தெய்வவன் னத்தற்ப பிடித்துவிட்ட விதமுஞ் சொல்லி, இரதப்படலத் தில் அவவன்னம் அரசனிடத்துவந்து தமயந்தியி னழகைப் புழமுது அவனால் தூதுவிடப்பட்டபு போய அவளுடன்பாடு பெற்றுவந்த வித்ததை யுணர்த்தத்தொடங்கிஞா. அவற் றுள்ள இப்பாடலால் அன்னம் தன்னிடத்திற் சோந்தமை சொல்லப்படுகின்றது]

எழுதீரக்கழிநெழிலடியா ரியங்குதம்.

பிறைவடங் கிடந்து சுணங்குபூத தொளிரும் பேரிள வனமுலை திளைப்ப, நறவுகொப் புளிகருந் தெரியல்குழ் மாபன னுணமலா பொருவுமென கரத்திற, துறவுகொண் டெழுந்த பொலன்றிறை யன்னந் தொலவினைத் தொடர றுத திளைப், நிறைவடற் றிளைக்கு மவரினின் புற்று நீடிநா வாவிபுக கதுவே.

(இ - ள.) நறவு கொப்புளிகும் - தேனைக் கட்டுகின்ற, தெரியல்குழ் - பூமாலைவினால் சூழப்பட்ட, மாபன - மாபையுடைய நள மஹாராஜனுனவன், பிறை வடம் கிடந்த - சுந்திரஹாரமானது தங்கி யும், சுணங்கு பூத்த - தேமலானது படாந்தும், ஒளிரும் - விளங்கப் பெற்றுள்ள, போ இள வனம் முலை திளைப்ப - பெருமையு மிளமையு மழகும் பொருந்திய (தமயந்தியினுடைய) முலைகளை அனுபவிக்கும் படியாக, நள மலா பொருவும் - அன்று பூத்த தாமரைமலாபோ லும், மெல் கரத்தின - மெல்லிய (அவன்) கையினின்றும், துறவு கொண்டு - நீங்கி, தொல் வினை தொடா அறுதது - முன் செயலது

சம்பந்தத்தை யொழிந்து, எழுந்த - புரப்பட்ட, பொன்ன சிறை - பொன்னமமாகிய சிறைகள யுடைய, அன்னம் - அன்னமானது, (துறவுகொண்டு) - துறவறத்தைக் கொண்டு, தொல் வினை தொடா அறுத்து - டழவினையாகிய சங்கிலியைக் கட்டறுத்து, இன்பம் சிறை கடல் - பேரின்பக்கடலில், தினாக்கும் அவரின் - முழுகியோரா போல, இன்பு உறறு - இரப்பதினாலே மிகுந்து, நீள தினா வாவி - நீண்ட அலைகளையுடைய நடாக்கதின்கண், புகுகது - சென்றது, எ-று.

(க - து.) அன்னமாவது தாபத்தினிடத்துச் சென்றது என்பதாம்.

சுருங்கு பொன்னுந் தோறும் சிந்தும் பெரிதுமாகப் படாவது. 'பிறைமடங்கிடந்து சுண்ணகுத்துத் தோளிரும்' என்றதனால் அவற்றால் விராவகுதிற் றழைமகளிர் முலைகள் போலாது தமயந்தி முலைகள் அவற்றை விளக்கின்றன. அம்முலைகளி லியற்கையழகின் சிறப்பைக் குறிப்பிடுத தாய்ற்று டேரினவா முலையை அன்மொழித் தொகை பாக்கி அம்பிபட்ட முலைகளையுடையவளாகிய தமயந்தி யெனினு மாம் அம்பிபட்ட முலைகள் அடங்கித்தரரியது அரசனது நறவு சாப்புகிக்குத் தெரியலாம் மாறப் பாதலால் அதன் எழுத்துக் கூறினா. ஆவனம் பவி பம்பு சைமமா ரத்த துப்பாத்தியைக் கூட்டுதலால் தினா பி, குத்தொன்றால் சார மாக்கப் பட்டது திரப செரு குத்தவெனச் சங்க துறவுகொள்ளுத வாகிய பிறவைய கொட பி சந்தரந் புரப்பிட்டு அரசன்விட்டு நீங் குதல், வீடையுத் தார பாவ என்னு ளென்ற பதனாகப் பாரிநில. தெரவின், தோடரறு த அன் பிதிரு முன் பிடிபட்டப் புலம் பிசெய்வி ப சமர சந்ரை யொழிபுல, வீடையுத் தோரக்கு அன தியாகத்தொடர்த்துமுன், தெயொழித்தல், சடங்குக்கத்தை 'இன்ப சிறைகடல்' என்றா உன்னமபவி இதுமுன் முடைய, டெட்டிப் பாட மிகள பெருமடாதும முடைய, முன்னகுச்சு, மைந், காஞ்சு மாறஞ் ச்ருப் விளக்காந்ரும, துப்பவகு நும மாசசையுந்ருபகி வருகிற எழுச்சாகுதிக்கெழுது நாளருவாண்ட ழ்சிரியவிருத்தங்குகா. (க)

[இதனும் அன்னம் வீட்டுட்டபின்பு சிவந்தமை சொல்லப் படுகின்றது.]

பொன்னிறத் தூயிப் பவளவாயச் செங்கரற் பொற் புறு பசியகுட டரச, வன்னமெய யுதறிச் சிறையுள்ள தய ல்கு முனக்குழாந் திடைவதி தரலுங், கன்னமி நிரடோ ளிறைகரத் தழுந்துஞ் சிறையினைக் காண்டலும வெருவி, முன்னைய தன்றென நிருந்தபுட குலங்களை முளரியந் தடத் தகன் றனவே.

(இ-ள.) பொன் நிறம் தூயி - பொன்போலும் கார்திபொருங் திய இறகையும், பவளம் வாய - பவளம்போலும் வாயையும், செம் கால - சிவப்புநிறம்பொருதிய அழகினையும், பொற்பு உறு - அழகான் மிகுந்த, பசிய குடமி - பசுமைபொருதிய உச்சிக்கொண்டையையு

முடைய, அரசு அன்னம் - அரசு வன்னமானது, மெய் உதறி - தன்னுடம்பை (சிலிர்த்து) உதறி, சிறை உள்ளது - சிறைகளை (முகங்களுலே) கீறிக்கொண்டு, அயல் சூழ - (தன்னையுள்ள) பக்கத்திலாவது சூழ்ந்த, அன்னம் குழாத்து இடை - அன்னங்களது கூட்டத்தினது நடுவில், வதிதரலும் - தங்கியவளவில், இருந்த புள் குலங்கள் - (அங்கு) இருந்த அப்பறவைக கூட்டங்களானவை, கல நவில் - மலைபோலச் செய்யப்பட்ட, திரள் தோள - ஓவிர்த தோள்களையுடைய, இறை கரத்து அழுகும் - அரசனது கையிலுல அழுகிய, சிறையினே காண்டலும் - (அதன்) சிறகுளைப் பார்த்தவளவில், முன்னையது அன்று என்று - அரசுமுற சொல் றுடோகட்டப்பட்ட அரசவன்னம் அன்றென்று நினைத்து, வெருவி - அஞ்சி, முனரி நடத்து - தாமதையை மீட்டைய தாசுத்தினின்றும், அகல்தன் - நீங்கிப்போயின, எ-று.

(க - ஆ) தாடகத்தி லிருந்த வன்னங்களானவை இவ்வன்ன முன்னைய தலலவென்று நீங்கிப் போயின என்பதாம்.

மெய்யுறவு புழுதி உதித்தது, சிறையுறவு திருவுதாத்தது. அரசு வன்னமானது பறவையது கூட்டத்துக்கு நடுவே தங்கிய தென்க முன்னைய தலலவென்று இதுவென்று பதவையென்று நினைத்தது வெளர்தாயிற்று. ஆகவே வெறுத்த பதவையைக் காணும் டோகது அஞ்சி நடத்துகின்றதாடகத்தைச் சூழிய தாலால் 'வெருவின' என்ற பதவையிற் சாதி, தன்னையென வெளர்தாலால் தன்மை நலித்சியனி. (உ)

[இதற்கு அபயம் அரசுவிடத்துக்கு, நினைந்து பேசத் தொடங்கின மம் சொல்லப்படக்கின்றது]

புள்ளின் மிரிய மதுக்குடம் விரிந்ததாம் போலுமென் மலாநதும் பொருட்டி, னுள்ளுறை யானைய அகலேத்தொழில் சிறிது முருவறில் னிறைவானது தேற்க, கள்ளவிழ் கமல மலகான வகன்ற கரத்தினின் மீட்டுமவந் தெயதி, யாளிலை நெடுவே லணணர் னுளத்தி லதிசய மிகவிளைத்துரைக்கும்

(இ - ள) புள் இஃம் இரிய - பறவைகளது கூட்டமானது அஞ்சியோட (அதன்பின்), மது குடம் - தேன குடமானது, விரிந்தால் போலும் என - வாயமலாந்ததாயின் ஒக்குமென்பபடுகின்ற, மலா - தாமரைப்பூவினது, நறு பொருட்டினுள் உறை - பரிமளம் பொருந்திய கொட்டையின்கண்ணே தங்கிய, அன்னம் - அவ வன்னமானது, கொலை தொழில் - கொலையாகிய தொழில், சிறிதும் - சிறிதாயினும், இறை - அரசுமுறவன், உருமறிலன் என தேறி - (என்னிடத்தே) செய்துள்ளென்று தெளிகது, கள அவிழ் கமலம் மலா என - தேனையுடைய மலகாத தாமரைப்பூ வென்று (மயங்கியதுபோல), அகன்ற (முன்னேதான்) நீங்கப்பெற்ற, கரத்தினில் - கையின் கண்ணே, மீட்டும் வந்து எய்தி - திருமபியும் வந்தடைந்து, அள் இலை நெடுவேல - கூமைதொருந்திய இலைபோலும் நெடிய வேலை

புடைய, அண்டை - அவ்வரசனது, உளத்தில் - மனத்தின்கண்ணே,
அதிசயம் மிக விளைந்து - ஆச்சரியத்தை மிகுதியாக உண்டாகி,
உணாக்கும் - சொல்லும், என்று - அரை.

(க - து.) அன்னமானது திரைப் புற என்னையிலிருந்து திசையம்
விளைவித்துச் சொல்லும் எனப்படும்.

கொலைதொழில் சிறிது முழுநிலை வெட்டிமுடிவைப் பிடியி
லுடைய அந்தக் கொலைதொழில் மீட்டிமுடிவைப் பிடித்து
விளைபொருளில் கைத்து. “பட்டாட (தொழிற்சாலை)” எனப்படுகிறது
நெடுநாட்டி முறி நெடுநாட்டி மட்டும் தட்டித் தட்டித் தட்டித் தட்டித்
மையால் அச்சுதற்கு ஆச்சரிய முண்டாயினதெனது கருத்து. அங்
திறப்பு ‘நெடு பண்ணை’ என்பதற்கு ஆபத்தானவாறில் உடனிட
புது அட்டிவருகின்றதிருவருகட்டி தாரிடமாகுதல் ‘மிகவுதறுது’
என்பது. மதுகருத்திற்று வரிமட்டி விளைவையால் இவ்வாறு
நுவமையானி அரண் கையையால் தட்டிப் போகாத அமரங்கு
தலை மேலுதற்குத் திறத்தொழில் அந்தத்திறத்திலுள்ளி மயங்கியது
தொலைவிற்குச் சொல்லும் என்பது உடையது. (ங)

[இத்து தலசொரு சொல் அத்தவிரல் அது அரண்மட்டி
புதுதல் சொல்லுதல்களாகத்]

அளிவின முரன்று துவிர்ப்பு வருந்து மையகணைக
கிழவநன் னென்று, பட்டினிநு நுலேரா வேட பண னவா
தஞ் சொந்தாழி வெண்பொது படுதது, மெளலிவரு மெனந
னயாவினை நேரங்கி வீடுததலி விரங்குநீத தரங்க, நளிர்
கட லுடுதத புடவியித தரும நாட்டிய துனதுபே ரளியே

(இ - எ.) அளி இவ்வ முரன்று - வலமுன்னானது ஒலித்து,
துவிர்ப்பு அருதும் - அளிவருத தென் உடனிடபெறுதலுன்ற,
ஐங்கண் சிதவ - பஞ்சுதலுத்தி துரிய மடமதின், நல நெறி
கள் - நல்ல வந்தகல், பெரியரு - ஐங்கணியி சிறிதொருத, துலோ
தருமதுலே புடைமொராகிய, பணன் - அச்சும, வேட்டம் -
வேட்டையை, தம செய தொழி எல்லா - தமக்குச் செய்த
குரிய தொழிதலும் என்று சொல்லுவார், (அட்டியிருக்க), இரங்கு
நீ தரங்கம் - ஒலிவருத குலையொருதலி அலோகையுடைய, நளிர்
கடல் - குளிரச்சி தொருதலி கடல், உடுத்த புடவியல் - மருங்கி
கொண்ட புதிய வகை, எல்லாத்தலம் - (நீ) எல்லாப் பிடித்தலும்,
எளி வரும் - எளிதில் விடைத, என் அபாவினை நோக்கி - என்ன
வருத்தத்தைப் பார்த்து, வீடுததலின் - வீடுதலால், தரும நாட்டி
யது - (இருத்த) தருமத்தை (உடனிடந்த) நினைவியது, உன்னு பொ
அளியே - உன்னு பெரிய கருதல் (இத்தகைய மிசை), என்று.

(க - து.) அன்ன மரச்சொட்புதலுது சொல்லிற்று எனப்படும்.

‘அளிவின முரன்று துவிர்ப்பு வருந்து மையகணைக்கிழவ’ இவ்
வை ஒருமொழியாகக் கொண்டு மனமதெனென்று பொருள்கொள்க,
அவ்வடைகள் அப்பொருளை விளக்குதற்குக் கூடி வருதலால். மன்ன

வரும் என்னும் உயாவு சிறப்புமமை தொக்கது. தூலோரை மஹாபுத்த
லியோரொன்று கூறி அவர் வேடடைமன்னவா தொழிலென்ப ரென்
னுமாம். மிருகங்கள் பரிமாழதலியவற்றை யழித்தலாலும் பறவை
கள் மலமுத்திராதிக்காலே பூஞ்சோலை பூந்தடாக முதலியவற்
தைக கெடுத்தலாலும் அவற்றைக கொல்லுதல் குற்றவாளியைத்
தண்டித்தலுடையது மாத்தலால் அரசராக முறித்தென்று அறதூலம் கூறு
மென்க. 'புடவியில் வீழ்த்தலின்' என்றதனால் என்சுகொட்பான அரிசு
பொருள்களை வருந்திச் சம்பாதிப்பாரன்றி அவை யெளிதிற் கிடை
பிற கைவிடவா சொருவருமில்லாத பூமியி லென்றதாய்ந்தது. வீழ்ச
லத்ததை நாட்டியது, பேரான்மென்று எட்டடியதற்கதாயெளிற் புஞ்ச
யினுலே நெருப்பை யறிதலுடையால் அறதூலம் வீதியையு நோக்காது
என்னயாவைநோக்கி வீடுதலால் அபிமிதித் தநிலத்தெ னெய்ததாயிற்று.
ஏகாரம் - தேற்றப்பொருளில் வந்தது. அரசனாகிய பட்டமையத்தை
ஐங்குணைக கிழவருகிய புப்பாணசொல்லிஞ லாருடையராகச் சொன்
னுதலால் உருவகவ்யாவருவிச்சி யணி அரசு மழகை யிங்கே சிறட
பித்ததற்கு அவர் வழிவாய்மையிற் செய்கையி மழகி தென்பது
கருத்தாம் (சு)

[இதனுலே ஆயின் நீண்டது கெணவந்த மொழியுமவினுதற்
உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

வருந்தமுன் புகன்ற கொடியவென மொழியின வரு
பிழை யனைததையு மினனே, திருந்தலாக கடந்தோய மகி
ழமா செயது திரங்குவன நின்னஞ்செயவோன வெயதா,
விரிந்ததன் கதிரி னலைகட லுடுத்த மேதினி யிடத்தபைய
கூழ்கள், கரிந்தன தளிப்ப வெள்ளி வீழ் என சணமழை
பொழிவது கடுப்ப

(இ - ள்.) திருந்தலா கடந்தோய - பகைவனா வென்றவனே!,
முன் - நான் பிற்ப - முருத்தோது, வருந்த - (நீ) வருந்துமபடி,
புகன்ற - சொல்லப்பட்ட, என் சொடிய மொழியின் - எனது கொடி
யதாகிய சொல்லினால், ஒரு பிழை அனைத்தையும் - உத்த குற்றமுழு
தையும், மகிழுய ஆ - (வருதிய நீ) மகிழுமடடியாக, செய்து - (ஒரு
பெரியவுபகாரத்தைச்) செய்து, அலை கடல் உடுத்த - அலைகளையுடைய
கடலை மருங்கிடக்கொடை, மேதினி இடத்த - பூமியி லுள்ளனவா
கிய, பைங்குழகா - பவிகளாகவை, (வருந்த - வருந்துமபடி,) தின்ம்
செய்வோன் - குரியானவன், வெயது ஆ - கொடிதாக, விரிந்த தலை
கதிரின் - விரிக்கப்பட்ட தன்து கிரணத்தினால், (வரு பிழையனைத்
தையும் - வந்த குற்றமுழுதையும்,) கரிந்தன - வாடிய அடப்பின்கள்,
தளிப்ப - செழிகுமபடியாக, வெள்ளி வீழ் அன்ன - வெள்ளி விழு
துகளபோலும், சணம் மழை - குளிகளிடைய மழையை, பொழி
வது கடுப்ப - பொழிவதுடோல், இன்னே தீர்க்குவன் - (நான்) இட
போதே தீரப்பேன், என்று.

(க - து.) அரசனே! நான்செய்த குற்றத்தை நீர் மகிழுமபடி
தீரப்பென்னென் தன்னஞ்சொல்லிவது என்பதாம்.

விரித்த வெளியு எதுகைகோகி மெலிந்த நின்றது. உபமா
 சூரபேயங்கனி கொன்றதென நினைக்கவேண்டி ஒரு சொற்கள்
 கூட்டப்பட்டன எட்டி குறிப்பன தளக்கியதிரால் வருந்திய பயி
 னைத் தானே மனையெழுந்திட்டு நானே அமையே என கொ
 மருசொல்லால் வருந்திப் புண்ண யான ஒருமகாநஞ்செய்துமகிழவிப்
 பேனெனது பொருள் குறிப்பிரைந்த புயிரிலுள்ள நீரணுக்
 கள வானத்திற கொண்கடொட்டப் புகைமாய மடை பெய்யுமாத
 விந குறிப்ப மறைக்கு நிமித்த காரணமாக லீயி “நீயியவிகாரப்
 பிரமமாய்ச் சித்தத்தினை பொருட்டில் வெளியிடு, பூங்குதிரிச்சை
 யி எறிபோகரி பொருட்டைக் கதிநிரூப பொழியா, வாகுகதினிலிற
 பொருத்தியநிழல் யலாருகி வானமறைத் தொழித்துத், நாகமிக
 ரத்தால் வெய்யகிரான் தொலைத்துத் தன்னொரு கருதல்போல்”
 இத்தொழிபு. வெளியிடுவாய் க. மறைமொன்று முயமானமுத
 சாலை தவிர்ப்பு பொய்யுடைய காரய பெரிதாமெனது நுகர சாட்டி
 யது அவை வெளியிடப் பெல்லிய சமயுகபதியா மாதவின எப
 டோய செவ்வீரமா வெய்யுடைய மயமானித்தது “இன்னே” என்றது.
 இத்துவமைய சி

(ரு)

[இது தலை சுகிரவ, திபாடுபெய்க்கு உள்புற]

பெய்யுடைய மறைமொன்று நவிரூபரு

[உத்தரஞ் சொல்லப் புகிறத]

மலையுடையவன் பொதுவறப் புரங்கு மன்னவா மன்
 னதின் மன்னமோ, புல்லிய பறவை நியத நுதைய மமனொ
 ன நிலகெனும் புண்பபறந் தாலு, மொல்லையிற கையமா
 நியத நுதி யென்னு மருத்தி யென் னுதநின் தாகி, யல்ல
 லுற நழுந்த வீருமா லத்தனை யடிக்கோ - டருடியென்
 னறையுற

(இ - ள்) மலையுடையவன் - வானமொருந்திய அழகிய பூமி
 யை, பொது அடிபரக்கும் - பொதுமைவிடாமும் நீங்கக் காக்கின்ற,
 மன்னவா மன்ன - ராஜாதி ராஜனே, நின் தனக்கு - உனக்கு, லுற புல்
 லிய பறவை - ஒரு சிறிய பறவையால், இயற்று கைமமாறு ஒன்று -
 செய்யத்தரும் ஒ ரொகிரனறி, இலது எனும் புண்பபு - இல்லையென
 கிரந்தநியாயத்தை, அநிந்தாலும் - (யாவி) அநிந்திருந்தும், ஒல்லையில் -
 விளைவிலே, கைமமாறு இயற்றுகி எனவும் அருத்தி - ஓகிரி நன்றி
 யைச் செய்பென தேவுகின்ற அரத்தியானது, என உள்ளத்தினது ஆகி -
 ன்னது மனத்திலுள்ளதாகி, அல்லல் உற்று - துன்ப மிருந்து, அழந்த
 டரும் - (அதில்) அழந்தும்படியாக அறுக்கின்றது, அடிகள் - சுவாய்,
 அதின் - அந்நனியை, கேட்டி அருடி என்று - கேட்டருளு மென்
 னு, அதையும் - (அன்னஞ்) சொல்லும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து) சுகிரவாததீயே! என்னவாததையைக் கேட்டருளு
 மென தன்னரு சொல்லிற்று என்பதாம்.

பொதுவறப் புரத்தலாவது பல்வரசாக்கும் பொதுமையைக்
 க்குத்துத் தனக்கே சிறந்ததாகக் கொண்டாளுதல். நீதியால் எல்லா

வரசருமடோலனறி விசேடமாகப் புரத்தலெனினுமாம். பறவை யென்னும் படாக்கைப்பெயா தனமையில்வந்தது இடவழுவமைதி. உடம்பு நிலையாமைபற்றி ஒல்லையினென்றது. “மறற்றிவாநல்வினையாமினைய மெனலுது, கைத்துண்டாம் டோழதே கரவா தறஞ்செய்மின, முற்றியிருந்த கனியொழியத் தீவளியா, னைகாயுகிராதலு முண்டு” இதனாலறிக. இயற்றதி, அருடி எனனு முன்னிலை வினை முறறகன ஏவறபொருளில் வந்தன. ஆரத்தியெனகிற வடமொழி அருத்தியெனத் தற்பவமாயிறறு, அதாவது தன்னாற் செய்யப்பட்டதைப் பின்னே தீதென்று அறிந்து வருக்துதல் புல்லிய பறவை அல்லலுறறமுந்த வீரும எனறவறறால் அவ்வுபகாரஞ் சிறிதா யிருந்தாலும என வருத்த நோக்கிப் பெரிதாகப் பாவித்து ஏறறுக்கொள்ளுதல் உனக்குக் கட்டு மெனறதாயிறறு. (க)

[இதனால் அன்னந் தனசொல்லை விரும்பிக் கேட்கவேண்டுமெனச் சொல்லப் படுகின்றது.]

பொன்னினிற செயத வள்ளவா யமுதம பூவையைக் கிள்ளையை யருத்திக, சன்னலி னமிழ்திற் கனிந்தமென் சொறகள் பயிறறியுங் கேட்டுளங் களிப்பாரா, மன்னவர் மன்ன நின்னுளத் தேறா மடமொழி யாயினு மீதோ, ரன்ன மென் சொல்லென றதிசயஞ் சிறப்ப வகமலாந் தினிது கேட டருளாய

(இ-ள.) பொன்னினில் செயத - கனகத்தினாலே செய்யப்பட்ட, வள்ளவாய அமுதம - கிண்ணத்திலுள்ள அமிர்த்ததை, பூவையை - நாகனவாயப் புள்ளையும், கிள்ளையை - கிளியையும், அருத்தி - குடிப்பித்து, கன்னலின் - சாக்களாயினும், அமிழ்தின் - அமிர்த்தத்தினும், கனிந்த மெல் சொறகள் - மதுரமுதிர்ந்த மெல்லிய சொறகளை, பயிறறியும் - கறபித்தும், கேட்டு - (அவை பேசுக) கேட்டு, உளம் களிப்பாரா - (உலகத்தாரா) மனமகிழுவாரா (ஆகையால்), மன்னவா மன்ன - ராஜாதிராஜனே!, ஈது - இச்சொல்லானது, நின் உளத்து ஏறு - உனது மனத்தில் ஏறமாட்டாத, மடம் - அறியாமையோடு கூடிய, மொழி ஆயினும் - சொல்லாயினும், ஓர் அன்னம் - ஓரன்னத்தினது, மெல் சொல் என்று - மெல்லிய மொழியென்று, அதிசயம் சிறப்ப - ஆச்சரியமானது சிறந்துதோன்ற, அகம் மலாந்து - மனமகிழ்ந்து, இனிது கேட்டு அருளாய - (நீ) இனிதாகக் கேட்டருளு, எ-று.

(க - து.) தனசொல்லை விரும்பிக் கேட்கவேண்டுமென்று அன்னஞ் சொல்லியது என்பதாம்.

‘பயிறறியுங் கேட்டுளங் களிப்பாரா’ என்றதனால் அம்முயற்சி செய்யாதிருக்க அவை தாமாகவே வந்து பேசுமாயின் யாராதான் செவிகொடா என்பது தோன்றுகின்றது. ‘நின்னுளத்தேறா மடமொழியாயினும்’ என்றதனால் என்சொல் பயனறறதாகத் தோன்றினாலும் பூவைக்கிளிகளின் சொற்களபோல உன் செவியறிவிற கின்பஞ் செய்

தற்பொருடாவது இனிதாகக் கேட்கவேண்டு மென்றதாயிற்று. கேட்டுநளாய என்கிற முன்னிலை யெதிர்மறை வினைமுற்று உடன் பாட்டுப் பொருளில் வந்தது, வேண்டுகோடல் பொருள் பற்றி. இதற்கு “விதிசெய்யாயென்னு முன்னிலை வினைச்சொற் செய்யென்கின்றியாகிடனுடைத்தே” என்பதாம். அப்பரவைகளின் சொல்லிலே தீஞ்சுவை மிகுவித்தற்குக் காரணமாகாத பொன்னினிற் செய்த வள்ளவாயமுதம் அருத்துதலை அதற்குக் காரணமாகச் சொல்லுதலாற் கற்றோ நவிறசியணி உலகத்தாரா பூவைகுகிலிகளின் சொல்லைக் கேட்கலாகிய பொதுப்பொருளால் அன்னத்தின் சொல்லையுங் கேட்கலாமென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்ததால் வேறதுப் பொருள் வைப்பணி. (எ)

[இதுமுதலிய பாட்டுகளால் முன்னே அடிகள் கேட்டருடியென்று சொல்லப்பட்டதில் அதையென்று சுட்டப்பட்டது சொல்லப்படுகின்றது.]

குடவளை யினங்கள் வயிறுநீர் தீன்ற குருமணி கருவென வயிர்ந்து, மடனமுறுக கவிழங் கமலமென பொருட்டில் வரிசசிறை குருகடை கிடகருந், தடநிறை வானை பகடின் முகஞ் நண்பனை விதாப்பநா மிடையோன், விடுசுடா பரப்பி விளங்குபொற் கழலான வீமனென்றுள்ளொரு வேந்தன்

(இ - ள்) குடம் வளை இனங்கள் - குடம்போலும் சங்கினங்களால், வயிறு உண்டது என்ற - (தம்) வயிறு நொந்து தரப்பட்ட, குருமணி - நிறம்பொருந்திய முத்துகளை, கருவு என அயித்து - முட்டைகளென்று மயங்கி, மடல் முறுக்கு அவிழும் - இதழ்களாகு கட்டவிழந்த, கமலம் - தாமரைப்பூவினது, மெல் பொருட்டில் - மெல்லிய கொட்டையின்கண்ணே, வரி சிறை குருகு - நீட்சிப்பொருந்திய சிறைகளையுடைய நானாகளானவை, அடை கிடக்கும் - அவயங்காக்கப்பெறுகின்ற, தடம் - தடாகத்தையும், நிறை வானை - பருத்த ஆணை வானைகளானவை, பகடி இளம் - எருமைக்கடாக்களுடைய இனத்தின்மேல், உகனும் - குதிககட்பெறுகின்ற, தண் பனை - தண்ணிய கழனிகளையும் உடைய, விதாப்பநாடு உடையோன் - விதாப்பதேசத்தை உடையவனும், விடு சுடா பரப்பி - வீசப்படுகின்ற கிரணங்களை விரித்து, விளங்கு - விளங்காநின்ற, பொன் கழலான - பொன்னாலாகிய வீரக்கழலை யுடையவனும் ஆகிய, ஒரு வேந்தன் - ஓ ரரசனானவன், வீமன் என்று உளன் - வீமனென்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறான், எ-று.

(க - து.) விதாப்பதேசத்தை யாளும் வீமராஜனென்னுமோ ரரசனிருக்கிறு நெனந்து என்பதாம்.

விதாப்பநாட்டி னில்வள நீரவளங்களைப் புகழ்தலால் வீமனது செல்வச்சிறப்பும், அவன் வீரக்கழலின் விளக்கத்தைச் சொல்லுதலால் அவ னரசாட்சிசிறப்புஞ் சொல்லியவாரும். ஆகவே பின் அவன்

மகளைக்குறித்துச் சொல்லப்படுகின்ற சம்பந்தத்திற்கு அவனைத் தனக்குத் தகுந்தவனாகக் கொள்ளுதற்கு அடிப்படை செய்ததாயிற்று. குருகு-
நாயனபது “குருகுவண்டான மெனப்பொய்யடி நாயினபோ”
இதனாலிக. அந்நாயகன் முதலுக்கான தம முடடைகளென்று
மயங்கலால் மயக்கவணி. (அ)

அருந்தவத் தமன முனியருள் வரத்தா லாயிழை யர
ம்பையர் தமமின், முருந்திள முறுவ னாகமங் கையரின்
முகிழ்முலைப் புவிமடந் தையரின், வருந்தியு முவமை கூ
றுதற் கரிதா வனப்பொரு வடிவெடுத் தனைய, கருந்தட
நெடுங்கட கதிமுலைத் துவர்வாயக் கன்னியை யருதினிற்
பயந்தான்.

(இ - ள்.) அரு தவம் - அரிய தவத்தையுடைய, தமன முனி -
தமனமுனியினனும், அருள வரத்தால் - அருளாற பெறப்பட்ட
வரத்தினாலே, ஆய இழை - ஆராதனதெடுக்கப்பட்ட ஆபரணங்களை
டைய, அரம்பையா தமமின் - தெய்வ மங்கையருள்ளும், முருந்து
இள முறுவல் - மயிலிறுகின்றபோலும் சிறிய பலவகையுடைய, நாக
மங்கையரின் - நாகலோக மங்கையருள்ளும், முகிழ் முலை - தாமரை
யருமபுபோலும் முலைகையுடைய, புவி மடந்தையரின் - பூலோகத்து
மங்கையருள்ளும், வருந்தியும் - வருத்தமுற்றும், கூறுதற்கு - சொல்
லுதற்கு, உவமை அரிதா - உபமானம் இல்லாததாக, வனப்பு ஒரு
வடிவு - அழகானது ஒரு (மங்கை) வடிவத்தை, எடுத்தால் அனைய -
எடுத்ததாற்போலும், கரு - கரிய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, நெடு
கண் - நெடிய கண்களையும், கதி முலை - காந்திபொருந்திய முலைகளே
யும், துவா வாய - பவளம்போலும் வாயையுமுடைய, கன்னியை -
ஒரு பெண்ணை, அரிதினில் பயந்தான் - அரியசெயலால் (அவமீர
ஜன்) பெற்றான், எ-று

(க - டு.) தமனமுனிவரத்தால் வீமராஜன் ஒரு பெண்ணைப்பெற்
ருள் என்பதாம்.

‘அருந்தவத் தமனமுனி’ என்றதனால் அவன் மேலான வரத்தைத்
தருதற்கு வல்லவனென்பது குறிக்கப்படுகின்றது. தமனமுனிவர
மெனனது தமனமுனியருள் வரத்தாலென்றதனாலே அம்முனி தனக்
குச் செய்த வழிபாட்டின் மிகுதியால் வீமன்மேற கருணை கூர்ந்து
கொடுக்கப்பெற்ற தென்றதாயிற்று. அரம்பையாக்கு ‘ஆயிழை’ என்
றும், நாகமங்கையாக்கு ‘முருந்திள முறுவல்’ என்றும், புவிமடைந்தை
யாக்கு ‘முகிழ்முலையென்றும்’ அடைகள் கொடுக்கப்படுதலால் அவ்வவ்
வுலகத்திற் சிறந்த அரசமகளி றென்றுகொள்க. வருந்தியுமுவமை
கூறலாவது அவா குணங்களையெல்லா மாராயவது ஒருபுடை யொப்
பாகக்கூறுதல். இங்கே அரிதென்றது இன்மைப்பொருளில் வந்தது.
வடிவெடுத்தா லெனபது ஈறுகெட்டி வந்தது. மூன்றுலகங்களினும்
உபமான மில்லாமையால் ‘வனப்பொருவடிவெடுத்தனைய’ என்றது.
கண்களு முலைகளும் வாயும் போகத்திற சிறந்தவையாதலால் அவை
சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டன. அரசனுக்கு அவன்மே லாசை பிறப்

பித்தற்கு இன்னும் விவாக மில்லையென்பது தோன்றக் 'கன்னி' என
மது. அரிதினிறப்பததல் - நெடுங்காலம் மகவல்லையென்று வருந்தி
நோற்றமையாப. (க)

களைகடிந் தொதுங்குய கடைசியா நெடுங்கண் காவி
மென் மலொனக கருதி, விளரிவண டினங்க ளலமருங்
கழனி விதாபபர்கோன றவத்தினிற றேனறி, முளரியந்
தவிசி லினிதுவீற றிருக்கு முகிழமுலை மதர்விழித் திரு
வே, தளிர்நலங் கவற்று மலததக மலர்ததாட டமயந்தி
யெனுமபெயர் தரித்தாள்.

(இ-ள) முளரி அம் தவிசில் - தாமரைபூவாகிய அழகிய ஆத
னத்தில், இனிது வீறறிருக்கும் - இனிதாக எழந்தருளியிருக்கின்ற,
முகிழ முலை - தாமரையரும்புபோலும் முலைகளையும், மதா விழி -
மதாத் கண்களையுமுடைய, திருவே - சீதேவியே, களை கடிந்து -
(பயிாக) களையைப் பிடிக்கி, ஒதுங்கும் - நடக்கின்ற, கடைசியா - உழத்
தியருடைய, நெடு கண் - நெடிய கண்களை, காவி மெல் மலா என
கருதி - நீலோற்பலங்களுடைய மெல்லிய மலாகளென்று நினைத்து,
விளரி வண்டு இனங்கண் - விளரி ராகத்தைப்பாங்கினற வண்டிகளு
டைய இனங்களானவை, அலமரும் - சுழலுகின்ற, கழனி - கழனிகளை
யுடைய, விதாபபா கோன - விதாபபதேசத்தாருக்கு அரசனாகிய வீம
னது, தவத்தினில் தோன்றி - தவத்தினுலே பிறந்து, தளிர் நலம் -
தளிராகின்ற சிறந்ததை, கவறறும் - வருத்துகின்ற, அலத்தகம் - செம்
பஞ்சுக்குழம்பையுடைய, மலா தாள - செந்தாமரை மலாகளபோலும்
பாதகையுடைய, தமயந்தி எனும் - தமயந்தியென்கின்ற, பெயா
தரித்தாள - பெயரைத் தரித்திருக்கிறாள், எ-று.

(க - து.) இலக்குமியே தமயந்தியென்னுமடெயரைத் தரித்திருக்
கிறாள் என்பதாம்.

'கடைசியா நெடுங்கண் காவிமென்மலொனக கருதி' என்று அந்
நாடடிவள்ள சாதாரணமான மகளிர்முகைச் சிறப்பிக்கவே அரசன்
மகளாகிய தமயந்தியின்கு இததனமையதென்று விளங்குமா றறிக.
திருவேயெனநூற் தேற்றேகாரத்தால் பெயாமாததிரமே வேறு மற
றைக் குணங்களிற சிறிதும் வேறுபாடினலை யென்றதாயிற்று. கண்
களைக் காவியல் லொன் மயங்குதலால் மயக்கவணி. தமயந்தியென்னும்
பெயரினாலே புகழ் பொருளினது தனமையை ஒழித்து அல் பொரு
ளினது தனமையை ஆரோபித்தலால் வஞ்சக வொழிபடணி. (௧௦)

[இதுமுதற் பதினைந்து பாட்டுகளால் அனனம் அவ்வுபகாரப்
பொருளாகிய தமயந்தி தலையிராமுதல் அடியளவும
புகழ்தலால், இதளுற கூந்தற் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

நீனிற முகிலோ பசியசை வலமோ நெடுந்தினை கொ
ழித்ததெள் ளறலோ, பானலங் கொண்ட பணிமொழித்

துவாவூய்ப் பைந்தொடி கரியமென் கூந்த, நேனினை முர
ன்று துதைந்துதா தாடுஞ் சினைமலாத தொடையொடும்
வேய்ந்து, நானமும் புழுகும் கமழ்தர நீவி நள்ளிருள் குடி
யிருந் ததுவே.

(இ-ள) பால் நலம் கொண்ட - பாலினது தித்திப்பை (தன்னி
டததே) கொண்ட, பணி மொழி - வணக்கம்பொருந்திய சொல்லை
யும், துவா வாய - பவளம்போலும் வாயையும் உடைய, பைந்தொடி -
தமயந்தியினது, கரிய மெல் கூந்தல் - கருமை பொருந்திய மெல்
லிய கூந்தலென்று சொல்லப்படுகிற பொருள், நீல் நிறம் முகிலோ -
நீலநிறம் பொருந்திய மேகமோ, பசிய சைவலமோ - பசுமைபொ
ருந்திய கொடிப்பாசியோ, நெடு திணை கொழித்த தென் அறலோ -
நெடிய கடலைகளாலே கொழிக்கப்பட்ட தெளளிய கருமணலோ,
தேன இனம் - வண்டிகளின் கூட்டமானது, முரன்று - ஒலித்து, துதை
ந்து - நெருங்கி, தாது ஆமும் - மகரந்தத்தில் விளையாடப் பெறு
கின்ற, சினை மலா தொடையொடும் - கோட்டுப் பூக்களாலாகிய
மாலையையும், வேய்ந்து - சூடப்பெற்று, நானமும் - கஸ்தூரியையும்,
புழுகும் - புழுகையும், கமழ்தர - பரிமளிக்க, நீவி - தடவப்பெற்று,
நள இருள் - பாதியிரவி நிருளானது, குடி இருந்தது - குடியிருக்கப்
பெற்றுள்ளது (அப்பொருள்), எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) அன்ன தமயந்தி கூந்தற்சிறப்பைச் சொல்லியது.

வெள்ளைமேகத்தை ஒழித்தற்கு 'நீனிமுகில்' என்றா. பசிய
சைவலம் - முறையிகொடிப்பாசி. நெடுந்திணை யென்றதனால் கட
லையெனப்பது பெறப்பட்டது. தெள்ளறலென்றதனால் மாசொழித்
துத் தூயதாகப்பட்டமை தோன்றுகின்றது. "கொண்டலுங் கூந்
தற்பனையுங் கொன்றைக்காயும் மிருஞ், தண்டலையுங் காரமண
லுஞ் சைவலமும் - வண்டினமும், தண்டகுழலை யொப்பாம்" என்ற
வாறே உபமானங்களாகிய முகில் முதலியவற்றில் ஐயந்தோன
றில் நெனக் கூந்தலென நிறுத்தின அதனிடத்தே சந்தேகம் பிறக்
குமோவெனின் இங்கே பெயராமாததிரங் கூந்தலெனப் படுவதனறிப்
பொருள் அம்மேகமுதலிய மூன்று ளொன்றென்பதே கருத்தா
மென்க. இவ்வுரை பின் வருவனவற்றிற்குங் கொள்க. கோட்டுப்பூ,
கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, புத்தம்பூ எனலு நான்களுள்ளே கோட்டுப்பூச்
சிறந்ததாதலிற் 'சினைமலா' என்றது, அவை சண்பகம், மகிழ், புனனாக
முதலியவாம். தொடையொடும் என்றதில் ஓடுவருபு செய்யப்படுபொரு
ளில் வந்தது, உருபு மயக்கம், "யாதனுருபிற கூற்றறையிலும் பொ
ருள்செனமருங்கின் வேற்றுமைசாரும்" என்பது விதி தொடை
யொடு மெனலும் உம்மையால் மறறைக் கொடிப்பூ முதலியனவுங்
கொள்ளப்படும். நாளிருளென்றது சந்திரனது தேய்வுக்கும் வளர்ச்
சிக்கும் நெராளாகிய அமாவாசையி னிருளெனினுமாம், ஒளிகுமுன்
நீங்காது விளங்கலால் குடியிருந்த தென்றது. இருந்ததுவேயெனக்
குற்றியலுகரத்தின் முன வகரவுடம்படுமெய் வந்தது. கூந்தலின் கரு
மையொளியை அப்படிப்பட்ட இருளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்

பணியாம். முதல்வாகியத்தில் வந்த ஐயவணியும் இதுவுஞ் சோத
லால் சோவையணி. (௧௧)

[இதனால் நெற்றிச்சிறப்பும் புருவங்களின் சிறப்புஞ்
சொல்லப்படுகின்றன.]

கணகவர் வனப்பிற சிந்தூர் தீட்டிக் கவின்கெய்
பொன் னிறத்தாய்ச் சிறந்த, தண்பிறைக் கொழுந்தொ
ன்றுளதெனிற நிலகத தையலவா னுதலினை நிகாக்குந்,
தெண்கட லமிழ்திற் கனிந்தவர் தீஞ்சொற சேயிழை மு
கத்தொளிர் புருவம், வெண்கதிராக குடையி லிரதியு மத
னும வைத்தகை விலலினை பொருவும்.

(இ - எ.) கண் கவர் வனப்பின - கண்களின் பாவையை
(தன்னிடத்தே) இழுத்துக்கொள்கின்ற அழகையுடைய, சிந்தூர்
தீட்டி - (திலகத்தை) எழுதப்பெற்று, கவின்கெய் - அழகைச் செய்
கின்ற, பொன் நிறத்தது ஆய - பொன் நிறத்தையுடையதாகி, சிறந்
த - உயர்ந்த, தண் பிறை கொழுந்து ஒன்று - குளிர்ச்சிபொருந்திய
ஒளிமயிபிறையானது, உளது எனின் - உளதாயின, தையல் - தமயன்
தியினது, திலகம் - (சிந்தூர்) திலகத்தையுடைய, வான னுதலினை
நிகாக்கும் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியை (அது) ஒக்கும், தெள கடல்
அமிழ்தின் - தெளரிப பாற்கடலினது அமிர்தம்போல, கனிந்த -
முதிர்ந்த, அம் தீ சொல் - அழகிய மதுரம்பொருந்திய சொற்களையு
டைய, சேயிழை முகத்து - தமயந்தியினது முகத்திடத்தே, ஒளிர்
புருவம் - விளங்குகின்ற (இரண்டு) புருவங்களும், இரத்தியும் மதனும் -
இரத்திதேவியாலும் மனமதனாலும், வெண்கதிரா - சந்திரனாகிய, குடை
யில் - குடையின்கண்ணே, வைத்த - வைக்கப்பட்ட, கை வில் இனை -
(அவர்) கை வில் விரைந்தையும், பொருவும் - ஒத்திருக்கும், எ-று.

(க - து.) நெற்றிச்சிறப்பும் புருவங்களின் சிறப்புஞ்சொல்லியது
என்பதாம்.

சிந்தூரம் அதனாலே செய்யப்பட்ட திலகத்தை யுணர்த்தலால்
ஆகுபெயர். உளதெனினிகாக்குமென்றதனால் இப்போதுள்ள பிறைக்
கு அப்படிப்பட்ட திலகமும் பொன்னிறமு மில்லாமையால் ஒவ்வா
தென்றதாயிற்று. அப்படிப்பட்ட பிறை ஒன்றுளதாயி னென்றத
னாலும் னுதலினை நிகாக்குமென உபமேயத்தை உபமான மாக்குத
லாலும் இப்பொரு ளெதிரிடையணி. மனமதனுக்குச் சந்திரன் குடை
யாதலால் 'வெண்கதிர்க்குடையில' என்றது தமயந்தியின் முகத்தைச்
சோந்த விரண்டு புருவங்களையும் அக்குடையைச்சோந்த அவவிரண்டு
விழ்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (௧௨)

[இதனால் கண்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

குமிழ்மிசை மறிந்து குழையெதிர் நடந்து கொலைத்
தொழின் மறலியைப் பயிற்றி, யமிழ்தினின் விளர்த்து
ணஞ்சினிற் கருகி யையரி சிதறிமை தோய்ந்து, கமலமெ

ன் மலரை வனம்புகுத் தியவேற் கணாணினை மான்மரு
ணைக்கந், தமதெனக் கவர்ந்து கொண்டவோ மடமான்
றடங்கணின் செயலகவர்ந் தனவோ.

(இ - ள்.) குமிழ் மிசை மறிந்து - குமிழும்பூவினது மேறபக்
கத்தினால் தடையுறது, குழை எதிர் நடந்து - குழையெனப்படுகின்ற
காதணிக்கு முன்பாகச் சென்று, கொலை தொழில் மறவியை பயிற்றி -
கொல்லுதலாகிய தொழிலை யமனுக்குக் கற்பித்து, அமிழ்தினில்
விளாத்து - அமிரதத்தைப்பார்க்கிலும் (சுறதிடம்) வெளுத்து, உள -
நடுவில், நஞ்சினில் கருகி - விஷத்தினும் கறுத்து, ஐ அரி சிதறி -
அழகிய னோகைகள் சிதறப்பெற்று, மை தோயந்து - அஞ்சனத்திலே
முழுகி, கமலம் என மலரை - தாமரையெனப்படுகிற பூவை, வனம்
புகுத்திய - காட்டிலே [நீரிலே,] போகும்படிசெய்த, வேல - வேல்
போலும், கண இணை - (தமயந்தியின்) கண்களிரண்டிம், மான - மா
னினது, மருள நோக்கம் - மருட்சிபொருந்திய பாவையை, தமது
என - தம்முடையதென்று, கவாந்து கொண்டவோ - வெளவிகொண்
டனவோ, மடம் மான - தமயந்தியினுடைய, தடம் கணின் செயல் -
விசாலம்பொருந்திய கண்களினது செயல்கையை, கவாந்தனவோ -
(அம் மானகண்கள்) வெளவிக் கொண்டனவோ, எ-று.

(க - து.) கண்களின் சிறப்புச்சொல்லியது எனபதாம்

குமிழென்று ரூபமானச் சொல்லால் மூககெனது முபமேயஞ்
சொல்லப்படுதலால் உருவகவுயாவு நவிறசியணி. மேனமூககி னிரு
பக்கத்திலுந் தடையுண்டு சொல்லமாட்டாமையால் 'மறிந்து' என்றது.
எதிர்நடத்தென்றதனால் குழை காதைச் சூழவிடப்பட்ட பொருகா
தணி யெனக். அன்றெனின் ஆகுபெயராக்கி அந்நேயுடைய காதென
று கொள்க, மறிதலும் எதிர்நடத்தலும் கண்களுக்குச் சுபாவமாத
லால் தன்மைநவிறசியணி கொலைதொழில் மறவியைப் பயிற்றுத
லில்லாதிருக்கப் பயிற்றுதற் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால் தொடா
புயாவுநவிறசியணி. இதனாலே கொலைசெய்தலில் யமனிலும் வலி
யன வெனனுமபொருள் தொனிகின்றது. அமிழ்தும் நஞ்சுஞ் சோத்
துச் சொல்லப்படுதலால் அவை பாறகடலிற் பிறந்த தேவாமிரதமும்
ஆலாகலமுமாம். கமலத்தை வனத்திலே புத்ததலாகிய சம்பந்தத்
தைக் கற்பித்தலால் தொடாபுயாவுநவிறசியணி இது சிலைதையை
அங்கமாகக்கொண்டு வந்தது. வேறகண் உவமைத்தொகையணி. மரு
ணைக்கம் - அஞ்சியனபோற் பாராதல். கொண்டனவோ கவாந்தன
வோ எனச் சந்தேகத்தைச் சொல்லுதலால் ஐயவணி. இங்ஙனம் பல
வணிகளுக்குச் சோதலால் சோவையணியாம். (கங்)

[இதனாலே கபோலங்கள் மூககு இவற்றின் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வேனிலவேள் வனப்பு நோக்குதற் கமைத்த விளங்
குக்கண் ணாடியோ வொளிரும், பானலங் கண்வா டீட்டிய
கிடந்த சாணையின் படிவமோ கபோலங், கான்வழிந் தொ

மூகுஞ் சண்பகமலரைக் கழிந்துமென் குமிழினைத் தூரத்
துள, னுனையு முருக்கு மொழுகுபொற் கொடிமூக் குவ
மையா முரைக்குமா றரிதே.

(இ-ள்) ஒழுகு - நோமைபொருந்திய, பொன் கொடி - பொன்
மயமாகிய பூங்கொடி போல்பவளது, கபோலம் - கதப்பென்று
சொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை, வேனில வேள - வசந்தகாலத்
திறகுரிய மனமதனுனவன், வனப்பு நோக்குதற்கு - அழகைப்பார்த்
தற்காக, அமைதத் - (நானமுகனால்) உண்டாகப்பட்டு, விளங்கு
கண்ணாடியோ - விளங்காரின்ற கண்ணாடிகளோ, ஒளிரும் - விளங்கா
ரின்ற, பாணலம் கண் - கருங்குவளை மலாபோலும் கண்களாகிய,
வாள - (அவனுடைய) வாள்களை, தீட்டிய கிடந்த - தீட்டித் தற பொ
ருட்டுத் தவகிய, சாணையின் படிவமோ - சாணைக்கல்லினுடைய வடி
வங்களோ, கான - வாசனையானது, வழிந்து - பெருகப்பெற்று, ஒழு
கும - நீண்ட, சண்பகம் மலரை - சமபகப் பூவை, கழிந்து - கோ
பித்தி, மெல குமிழினை - மெல்லிய குமிழும் பூவை, தூரது - தூரத்தி,
உள - (கண்டோர்) உள்ளத்தையும், னுனையும் - உடம்பையும், உருக்
கும - உருக்காரின்ற, மூகு - (அவளது) மூகருக்கு, உவமை - உப
மானத்தை, யாம - நாம, உரைக்கும் ஆறு - சொல்லும் வழி, அரிது -
இல்லை, எ-று.

(க - து.) கபோலங்கள் மூக்கு இவைகளிற் சிறப்புச் சொல்லி
யது என்பதாம்.

ஒழுகு பொன் - மாற்றுயர் தினகிய பொன்னென்னுமாம். மன்
மத னழகிற்சிறந்தவ னுதலால் 'வனப்பு நோக்குதற்கு' என்றும், கண்
ணினருகே யிருக்கையால் 'கணவாட்டிய' என்றும், சொல்லிற்று.
காமன் சமபந்தமான பொருள்களெல்லாவும் காமநோயை வளாகரு
மாதலால் அவன் சமபந்தமான கண்ணாடியுஞ் சாணைக்கேலும் மென்
றது. கபோலங்களை அப்படிப்பட்ட கண்ணாடிகளுக்கு சாணைக்கல்லு
களு மாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இதனை யுறுப்பாகக்
கொண்டு ஐயவணி வந்தது. சண்பகமணம் மூககிண்சுவாசத் திருக்
கினறமையால் அதற்கு 'கானவழிந்து' என்கிற அடை கொடுக்கப்
பட்டது. சண்பகத்தைக் கழித்துவ குமிழைத் தூரத்தி மில்லா
கிருக்க அவைகளைக் கழித்தலால் தொடாபுயாவு நலிற்சியணி. உவ
மை இல்லை யெனறதனால் உபமானந்தொக்க தொகையுமையணி.
இப் பலவுஞ் சோதலால் சோவையணியாம். (கசு)

[இதனால் காதுகள் வாய் பல்வரிசைகள் சொல்

இவைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

வள்ளைவார் காது நோக்கின ருள்ள மகிழ்ந்தினி தாடு
பொன் னூசல், கள்ளனி மூம்பற் செய்யவாய பவளக் கடி
கைவா ணகையொளிர் தரளந், தெள்ளிதிற் கோத்துப்
பவளவள் ளத்திற் சேர்த்திய தாகுமஞ் செறிசொல், கின்

ளையங் கிளவி குயின்மொழி யலதி யாதெனக் கிளக்கலா வதுவே.

(இ-ள்.) வள்ளை வாரா காத - வள்ளையிலேபோல்கின்ற நீட்சி பொருந்திய (அவள்) காதுகளானவை, நோக்கினா உளளம் - பார்த்தவருடைய மனமானது, மகிழ்ந்த - களித்து, இனிது ஆமி - இனிதாக ஆடப்பெறுகின்ற, பொன ஊசல் - பொன்னுஞ்சல்களாகும், கள் அவிழ் ஆம்பல் - தேனையுடைய மலர்ந்த அல்லிமலர்போலும், செய்ய வாய் - சிவப்பு நிறம்பொருந்திய (அவள்) உதடானது, பவளக்கழகை - பவளத்துண்டாகும், வாள் நகை - காதற்பொருந்திய (அவள்) வாயைச்சோந்த) பல்வரிசையானது, ஒளிர தரளம் - விளங்குகின்ற முத்துகளை, பவள வளளத்தில் - பவளக் கிண்ணத்திலுள்ளனே, தெள்ளிதின் கோத்து கோத்தியது ஆகும் - தெளிவுடையதாகக் கோத்துச் சோக்கப்பட்ட கோவையாகும், அம செறி சொல - அழகானிறைந்த (அவள்) சொல்லுக்கு, கிளளை கிளவி - கிளியினது சொல்லும், குயில் மொழி - குயிலினது சொல்லும், அலது - (உபமானங்கள்) அல்லாமல், யாது என - (வேறே) யாதென்று, கிளக்கல் ஆவது - சொல்லுதல் ஆகும், எ - று.

(கீ - து.) செவி வாய பல்வரிசை சொல் இவைகளின் சிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம்

வள்ளைவாராகாது — உவமையணி. காதுகள் தோள்களினளவு தொங்கி ஊசல்போல அசைவுற்றுக் கண்டோராமன்ற தம்மைச்சோந்து களிகூர் திருக்கப்பெறுதலாலே 'நோக்கினுள்ள மகிழ்ந்தினி தாடு பொன்னுசல்' என்றது. காதை அப்படிப்பட்ட ஊசலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. 'களளவிழாமல்' என்றதனால் ஆம்பலிலே தேன போல வாயிலே தீஞ்சுவைநீர் கொள்ளப்படும். உதட்டிலே பவளத்துண்டையும், வாயைச்சோந்த பல்வரிசையிலே பவளக்கிண்ணத்தைச் சேர்ந்த முத்துக்கோவையையும் ஆரோபித்தலால், அவ் விரண்மும் உருவகவணிகள். உபமானத்திற் கேறகப் பல்வரிசைக்கு வாயைச்சோந்த வென்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. சொல்லுக்கழகு சுருங்கச்சொல்லல் முதவியன. கிளளையங்கிளவி சுரமபற்றியுஞ் சொற்பற்றியும் உபமானமாதலாலும், குயின்மொழி சுரமொன்றையே பற்றி உபமானமாதலாலும் அதுமுன்னும் இது பின்னும் வைக்கப்பட்டன.()

[இதனாலே முகத்தின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒழுமுகொளி விரிந்த கதிர்மணி வண்ண னுந்தியந் தாமதாயுறைவோன், முழுமதிக் கலையு ணிறைந்தபே ரழகை மொண்டுகொண் டரிபரந் தகன்ற, மழைமதர் நெடுங்கட் டமயந்தி வதனம் வகுத்தனன் கரத்தினு லெடுத்த, புழைபுழித் தோன்றும் விசுமபினை யன்றோ களங்கமென்றின்னமும் புகலவார்.

(இ - ள்.) ஒழுகு ஒளி - நீளகின்ற காந்தியையுடைய, விரிந்த கதிர் மணி வண்ணன் - பரந்த கிரணங்களை யுடைய நீல மணிபோல

லும் நிறத்தையுடைய திருமாலது, உந்தி - நாபியிலுண்டாகிய, அம் தாமரை உறைவோன் - அழகிய தாமரைப்பூவிலே வாசஞ்செய்கின்ற நானமுகக்கடவுள், முழு மதி கலையுள் - பதினாறுகலைகளாலு நிறைந்த சந்திரனிடத்தே, நிறைந்த - நிரம்பிய, போ அழகை - உயாவாகிய சாரத்தை, மொண்டு கொண்டு - (கையினாலே) மொண்டு கொண்டு, அரி பரந்து - இரோகைகள் படரப்பெற்று, அகன்ற - விசாலமாகிய, மழை - குளிராசசிபொருந்திய, மதா - களித்திருக்கின்ற, நெடு கண் - நெடிய கண்களையுடைய, தமயந்தி வதனம் - தமயந்தியினது முகத் தை, வகுத்தனன் - படைத்தான், கரத்தினால் எடுத்த - கையினால் எடுக்கப்பெற்ற, புழை வழி தோன்றும் - துவாரத்தின் வழியிலே காணப்படுகிற, விசம்பினை அன்றோ - (நீலநிறமுள்ள) ஆகாசத்தை யன்றோ, களங்கம் என்று - களங்கமென்று, இன்னமும் - இப்போ தும், புகல்வாரா - சொல்லுவாரா (உலகத்தாரா), எ-று.

(க - து.) தமயந்தியினது முகத்தின் சிறப்புச் சொல்லியது என் பதாம்.

மணியென்பது நவமணிகளுக்குப் பொதுப்பெயராகியும் சில விடங்களிலே நீலமணிகளுக்குச் சிறப்புப்பெயராகியும் வருதலாலே நீல மணியென்ப பொருள் கூறப்பட்டது. ஒரு பிரளய முடிவிலே நான் முகக்கடவுள் திருமால் வயிறுநட சென்று அவனது நாபியிலே தோன்றிய கமலத்தின்வழியாக வெளிப்பட்டு அதிலிருக்கின்ற னென் பது புராணத்தை. 'பேரழகு' என்றது இங்கே சந்திரனது சிறந்த பங்கு. 'அரிபரந்தகன்ற மழைமதா நெடுங்கண்' என்னும் அடையை முகத்துக்குக்கொள்ளாது தமயந்திக்குக் கொள்க. காரணமாகச் சொல் லப்பட்ட சந்திர சாரத்தினாலே உயாவுடைய முகத்தழகாகிய காரி யத் தோன்றலாலே காரணப் புனைவிலி புகழ்ச்சி யணி. 'புழைவழித் தோன்றும் விசம்பினையன்றோ களங்கமென நின்னமும் புகல்வாரா' எனவே, அது களங்கமென்று அப்பங்கு எடுபட்ட பள்ளத்தே தோன் றுகிற நீல வாகாச மென்றதாயிற்று. களங்கத்திலே அவ வாகாசத் தன் மையை ஆரோபித்தற்கு அதனது தன்மையை ஒழித்தலாலே ஒழிப் பணி. இப் பலவுஞ் சோந்து வருதலாற் சோவையணியாம். (கசு)

[இதனால் தோள்கள் முன்னங்கைகள் கைகள் இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

செய்யுறு மமுதப் பசுங்கரும் பேய்ப்ப்பத் திரண்டழ கொழுகுமென் நடந்தோள், பெய்வனே முன்கைக் கிணையன் வகுத்த பொருள்களிற் பேசுவ தெவனோ, வெய்ய வன் கதிர்க ளலர்த்துசெங் கமல மெல்லடிக் குடைந்தன வென்றும், கையிணை மலருக் கிணையென வுரைத்தல் கழி மட னலதுவே நிலையே. -

(இ - ள்.) மெல் தடம் தோள் - மெல்லிய பெரிய (தமயந்தியி னுடைய) தோள்களானவை, செய உறும் - கழனியிலிருக்கிற, அமு தம் - அமிரத்தையுடைய, பசு கரும்பு ஏய்ப்ப - பசிய கருமப்புறா,

திரண்டு - திரட்சிபொருந்தி, அழகு ஒழுகும் - அழகு பெருகப்பெற்றிருக்கும், பெய வளை - இடப்பட்ட வளையல்களையுடைய, முன்கைக்கு - (அவள்) முன்னங்கைகளுக்கு, இணை - உபமானம், அயனவகுத்த பொருள்களில் - பிரமனால் படைக்கப்பட்ட பொருள்களுள்ளே, பேசுவது எவன் - சொல்லத்தகுவது யாது, வெய்யவன் கதிராகள் - சூரியனுடைய கிரணங்களால், அலாத்து - மலாத்தப்படுகின்ற, செம கமலம் - செந்தாமரை மலர்களானவை, மெல்ல அடிக்கு - மெல்லிய வடிகளுக்கு, உடைந்தன என்றால் - தோற்றனவென்று சொன்னால், இணை - இரண்டாகிய, கை மலருக்கு - கைகளாகிய மலர்களுக்கு, இணை என உரைத்தல் - உபமானமென்று சொல்லுதற்குக்காரணம், கழி மடன அலது - மிகுந்த அநியாமை யன்றி, வேறு இலை - மறறொருகாரணம் இல்லை, எ-று. ஏ-அசை.

(க-து.) தோள்கள முன்னங்கைகள கைகள் இவைகளின் சிறப்புச் சொல்லியது எனபதாம்.

செழுமையும் கிளாச்சியும் நல்லநிறமும் உபமேயத்திலே சூறிப் பித்தறகு 'செய்யுறு மழுதப்பசங்கருடடி' என்றது. பசங்கரும் பேயப்ப—உவமையணி. எவனெனபது இனமைப்பொருளில் வந்தது. அயனவகுத்த பொருள்களில் ஒருபமானந் தோன்றாமையால் தொகையுமையணி. செங்கமலத்திற்கு 'வெய்யவன் கதிராக ளலாத்து' என்ற அடை, அது தம்மியலின் மலாச்சியையுடைய மெல்லடிகளுக்குத் தோற்றறசூரிய குணத்தை யுடையன வென்னுங் கருத்தை யுட்கொண் டிருத்தலாலே கருத்தடையணி. இதனாலே உபமேயமாகிய அவ வடிகளுக்கு விசேஷந் தோன்றுவதாகிய வேறுமை யணி தொனிக்கின்றது. கமலம் கீழ்ப்பட்ட வடிகளுக்குத் தோற்ற மையைச் சொல்லவே மேறப்பட்ட கைகளுக்கணையாகாமெ தோன்றுத்தலாலே செய்யுட பொருட்பேறணி. இவை பலவுரு சொத்தாலே சோவையணியாம்.

(கன)

[இதனால் முலைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இழையிடை புகாது மாப்பிடங் கொண்ட வேரின் வனமுலை வள்ளைக, குழைபொருங் கண்ணி யெழிற்கடற் பிறந்த குமிழியோ வதனிடை நீந்த, விழைவுறு மதனும் பருவமு மமைத்து விளங்குபொற் குடங்கொலோ வதனிற், றழைசிறை நேமிப் புகொலோ கமல முகைகொலோ வென்கொலசாற் றுவதே.

(இ-ள்.) வள்ளை - வள்ளைபோலும் (காதுகளைச் சூழ்ந்த), குழை பொரும - குழைகளோடு போசெய்கின்ற, கண்ணி - கண்களையுடையவளது, இழை - னூலும், இடை புகாது - நடுவிலே துழையாதிருக்கும்படி, மாபு - மாபை, இடம் - (தமக்கு) இடமாக, கொண்ட - கவர்த, ஏா இள வனம் - அழகும் இளமையும் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய, முலை - முலைகளென்று சொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை, எழில் கடல் பிறந்த - அழகாகிய கடலின் கண்ணே உண்டாகிய,

குமிழியோ - குமிழிகளோ, அதனிட - அக்கடலின் கண்ணே, நீந்த - நீந்துதற்கு, விழைவு உறு மதனும் - ஆசை கொண்ட மன்மதனாலும், பருவமும் - மங்கைப் பருவத்தினாலும், அமைத்து - உண்டாக்கப் பட்டு, விளங்கு பொன் குடம் கொல் - விளங்காரினற பொற்குடங்களோ, அதனில் - அக் கடலிலிருக்கின்ற, தழை சிறை - தழைந்த சிறையையுடைய, தேமி புளகொல் - சக்கரவாகப்பறவைகளோ, (அதனில்) - அக்கடலிலே தோன்றிய, கமல் முகைகொல் - தாமரை யருமபுகளோ, என - (இவற்றுள்ளோ) யாது, சாற்றுவது - (எனனா) சொல்லப்படுவது, எ-று. ஓ - கொல் - அசைகள்.

(க - து) முலைகளின் சிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம்.

‘இழையிடை புகாது மாபிடங் கொண்ட’ என்றதனாலே அம் முலைகள் அடிபரங் துயாந்து ஒன்றோடொன்று நெருங்கி விளங்குகின்ற மமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நீந்துதல் - புனலவினையாடடைக்குறித்தெனக். ‘பருவம் எனப் பொதுப்படக்கூறிலும் எல்லாப்பருவங்களிலுஞ் சிறந்த மங்கைப் பருவமென்று கொள்க. ஆழநீரி லிரங்க வஞ்சி யோகுட முதலியவற்றைப் பற்றி யிரங்குதல் உலகவழக்கம். முலைகளை அக் குமிழி முதலியனவாகக் குறித்தாலே தற்குறிப்பணிகள் இந்நான்கு தற்குறிப்புக்களையும் அவகமாகக் கொண்டு ஐயவணிவந்தது. இத் தற்குறிப்புகள் எழிற்கடலென்ற வருவகத்தாலே பிழைப்பிக்கப்பட்டன.

(கஅ)

[இதனால் வயிறு மயிரொழுங்கின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

மாலபுரி முலைமென் கமலநான் முகையில் வணங்கி வீழ் மாலையோ பசும்பொற், சேலையீ தணந்த மேகலை மணியி நெருசுடா செவ்வனின் றதுவோ, நூலினு துடங்கு மருங்கிரு தனங்க னுண்ணிதற சலாகைசோத தியதோ, வாலினந் தளிரி னழகுவிற் றிருந்த வவ்வயி றணி மயி ரொழுங்கே.

(இ - எ.) ஆல் இளம் தளிரின் - ஆலமரத்தினது சிறு தளிரினது, அழகு வீறு இருந்த - அழகானது கொழு விருக்கப்பெற்ற, அவயிறு - அததமயநதி வயிறறை, அணி - அலங்கரித்ததுகொண் டிருக்கிற, மயிர் ஒழுகு - மயிரொழுங்கென்று சொல்லப்படுகிற பொருளானது, மாலபுரி - ஆசையைச் செய்கின்ற, முலை - முலைகளாகிய, நாள மெல் கமலம் முகையில் - மலரும் பருவத்தையுடைய மெல்லிய தாமரையினுடைய அரும்புகளில், வீழ் வண்டி - (வந்த) விழுகிற வண்டிகளது, மாலையோ - வரிசையோ, பசும் பொன் சேலையீது - பசிய பொன்மயமாகிய புடவையினமேல், அணிந்த - தரிக்கப்பட்டிருக்கிற, மேகலை - மேகலாபரணத்தினது, மணியின் - நீலமணியினது, செவ்வன் நின்றது - நேராக மேலெழுந்து நின்றதாகிய, ஒரு சுடரோ - ஒரு கதிரோ, நூலினு - இழையினு மதிகமாக, துடங்கும் மருங்கு - அசைகின்ற இடையானது, இறது - ஒடியாதிருக்க,

அனங்கன் - மன்மதனால், நுண்ணிதின் சொத்தியது - நுண்ணிதாகச்
சோக்கப்பட்டதாகிய, சலாகையோ - இருப்புக்கம்பியோ, எ-று.

(க - து.) வயிறறு மயிரொழுங்கின் சிறப்புச் சொல்லியது என்
பதாம்.

ஆடவாக்கு மற்றை யவயவங்களினும் அதிக விருப்பஞ்செய்தல்
பற்றி 'மாலபுரிமுலை' என்றது. மணமுந் தேனும் வெளிப்படாமையால்
வணங்கிவீழ்தற கியையிலலாத விளமுக்கை யொழித்ததற்கு
'நாண்முகை' என்றது. அதாவது அன்றைக்கு மலரும் பருவமுடைய
வரும்பாம். வணங்கிமாலையாவது வணக்கி இடைவிட்டுப்போகாம
லொன்றன்பின் னொன்றாகத் தொடருந் தொடரச்சி செவ்வ னின்ற
லாவது சாயவினறி மேலே நிவந்திருத்தல். நூலினு நுடங்கு நுண்
ணிய விடைக்குத் தகுதியாக 'நுண்ணிதிற சலாகை' என்றது. செவி
முதலிய வறுப்புக்குக் குழைமுதலியனபோல வயிறறிற் கணியா
யழகு செய்தல் 'அணிமயிர்' என்றது. வயிறறு மயிரொழுங்கை
அவ் வணங்கிமுலை முதலியனவாகக் குறித்தலாலே தரகுறிப்பணி.
இதனை அங்கமாகக்கொண்டு ஐயவணி வந்தது. உபமானமாகிய ஆலந்
தளிரினது தனமையை உபமையமாகிய வயிறறினே ஆரோபித்தலாலே
காட்சியணி, இதனாலே அம் மயிரொழுங்கு கிடனசொல்வதுபோன்று
வயிறறுச் சிறப்புஞ் சொல்லியதாயிற்று. (கக).

[இதனால் வயிறறுமடிப்புகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

படைப்புழி வேதன் கமலமென் மலரைப் பழிக்கு
மென் கரத்தினு னடுவைப், பிடித்தலும் விரலக ளழந்திய
வரையோ பெட்டிற் று மங்கையம் பருவ, மடித்தலஞ் சேர்த்
தி யேறுதற் கமைத்த படிக்கொலோ வவ்வயி றணிந்த, மடி
ப்புறு வரையி னழகினுக் குவமை மறுநா முனாக்குமா
றெவனே.

(இ - ள்.) அவ வயிறு அணிந்த - அத் தமயந்தியின் வயிற்றினால்
தரித்திருக்கிற, மடிப்பு - மடிப்புக்கொன்று சொல்லப்படுகிற பொ
ருள்களானவை, படைப்பு உழி - (அவனைப்) படைத்தபோது, வே
தன் - நானமுகக் கடவுளானவன், கமலம் என் மலரை - தாமரை
யெனப்படுகிற பூவை, பழிக்கும் - நிந்திக்கின்ற, மெல் கரத்தினால் -
மெல்லிய கையினாலே, நடுவை பிடித்தலும் - இடையைப் பிடித்தவள
விலே, விரல்கள் - (அவன கை) விரல்களானவை, அழுந்திய - அழுந்
துதலா லுண்டாகிய, வரையோ - மடிப்புக்களோ, பெட்டி உறு மங்
கையம் பருவம் - விரும்பப்படுகின்ற மங்கைப்பருவமாகிய (பெண்),
அடி தலம் சோத்தி - அடித்தலங்களை ஊன்றி, ஏறுதற்கு அமைத்த -
ஏறுதற்காக (அவனாலே) உண்டாக்கப் பட்ட, படிக்கால் - சோபா
னங்களோ, வரையின் - அம்மடிப்புகளது, உறு அழகினுக்கு - மிகுந்த
சௌந்தரியத்துக்கு, உவமை - உபமானம், நாம் உகைக்கு மாறு -
நாம் சொல்லுமாறு, எவன் - யாது, எ-று.

(க - து.) வயிற்று மடிப்புக்களின் சிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம்.

‘கமலமென் மலரைப் பழிக்குமென் கரம்’ என்றதனால் அவன் மெல்லிய விடையைப் பிடித்தற்கு அக்கர தகுதி யுடைத்தென்ற தாயிற்று. நடுவைப்பிடித்தல் அத் னளவை யறிதற் கெனக், ‘விரல்க ளமுந்தியவரை’ என்றதனால் அழுத்திப் பிடித்தானென்பதும், அங் கனம் பிடித்தபோது அவருடம பின்புறத்திற் செல்ல மறறைச் சுட்டுவிரல் முதலிய நாளவிரல்களும் முன்புறத்துச் சென்றமுந்த லால் அவற்று ளொறைதற்கொன் றிடைவெளிகளி லெழும்பி மூன்று வரைக் ஞண்டாயின வென்பதும் தோன்றுகின்றன. வயிற்றுமடிப்பு களை அவ்விரல்க ளமுந்திய வரைகளாகவும், அப்படிகளாகவும் குறித் தலால் தற்சூழிப்புணிகள். இவை ஐயவணிக கங்கம். இங்ஙனஞ் சிறப் பிக்கப்பட்டது வரையின் வடிவமேயாதலால் வரையி னழகிண்கு சுவ மையென்று பின் வேறுசூறப்பட்டது. மறறும் - அசைநிலை, எவ னென்பது இன்மைப் பொருளில் வந்தது. அழகிண்கு சுவமையில்லை யெனலால் உபமானம் தொக்க தொகையுமையணி. (உ0)

[இதனால் இடையின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

சுணங்குஞ்சுத் தொருகாழ் மணிவடங் கிடந்த துணை யிள வனமுலை சுமந்து, வணங்கிநா டோறுந் தேயந்ததோ பெருகும் வனப்பெனுங் கடலுளாழ்ந் ததுவோ, சுணங் கொளவண டார்க்குங் கணைமதன் கண்ணே மெய்தலுங் கழிந்ததோ வன்றி, யணங்கர வல்குற நோமிசை வதியு மனங்களுே விடையறி கிலேமால்.

(இ - ள்.) இடை - (அத்தமயந்தியினது) இடையென்று சொல் லப்படுகிற பொருளானது, சுணங்கு ளுத்து - தேமல் படரப்பெற்று, ஒரு காழ் மணிவடம் கிடந்த - ஓரளவாகிய சரங்கையுடைய ரத்த ஹாரம் கிடக்கப்பெற்ற, துணை இள வனம் முலை - இரண்டாகிய இளமையுஞ் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய முலைகளை, சுமந்து - சுமத்தலால், வணங்கி - வணங்கி, நாள தோறும் தேய்ந்ததோ - தினந் தோறும் (சிறிதசிறிதாகத்) தேய்ந்தபோயிறறே, பெருகும் - பொங் குகின்ற, வனப்பு எனும் கடலுள ஆழ்ந்ததுவோ - அழகென்கிற கட லுள்ளே முழுகிப்போயிறறே, கணம் கொள வண்டு - கூட்டத்தைக் கொண்ட வண்டிகளானவை, ஆரக்கும் - ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, கணை - (ஈ) அம்பையுடைய, மதன் கண ஏறு எய்தலும் - மன்மதனது பாவைக் குறறமானது அடைந்தமாதிரத்திலே, கழிந்ததோ - இறந்து போயிறறே, அன்றி - அல்லாமல், அணங்கு அரவு - அழ காகிய பாம்பின் படம்போலும், அங்குல் தோமிசை வதியும் - அங்கு ளாகிய தேரினமேலே இருக்கின்ற, அனங்கு - அங்கமில்லாத மன் மதனோ, அறிகிலேம் - (யாம்) அறிகிலேம், எ-று.

(க - து.) இடையின் சிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம்.

இடையானது துண்ணிதாய்க் காணக் கூடா திருத்தல்பற்றி அதனை அதன்மேலே கணங்கொண்டிருக்கிற விரண்டு முலைகளாலும் அழுத்தப்பட்டித தேய்தற்கு வினைமுதலாகவும், அளவற்றிருக்கையால் அழகைக் கடலாக உருவகஞ்செய்து அக்கடலிலே மூழ்குதற்கு வினைமுதலாகவும், ஒருவ னொருபொருளை வியந் துற்றுப்பார்த்தால் அப்பொருள் அப்பாவைக் குற்றந்தாங்கி யழிதல் உலகியல் பாதலால் மனமதனது அப்படிப்பட்ட பாவைக்குற்றந் தாங்கி அழிதற்கு வினைமுதலாகவும், அரசனுக்குத் தோபோல மனமதனுக்குப் பகை வெலுதற்குத் துணைக்கருவி யாகையால் அலகுலைத் தேராக வருவ கஞ்செய்து அதன்மேலிருக்கிற உருவமில்லாத மனமதனாகவும், குறித்தலாலே இங்கான்குத் தற்குறிப்பனிகள். இவற்றை அங்கமாகக் கொண்டு ஐயவணி வந்தது. இவற்றுள் முன்னைய மூன்றும் வினைப் பொருட் டற்குறிப்புகள். பின்னது வடிவப்பொருட் டற்குறிப்பு. இவ்வேறுபா டறிதற்கு 'அவற்றிடை அணி' என்னுஞ்சொல் வைக்கப்பட்டது. இரண்டாவது தற்குறிப்பு உருவகத்தா லுயவிக் கப்பட்டது.

[இதனால் அல்குடசிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

வெங்கதிக கடவுள் கொடிஞ்சியந் தேர்க்கு வியப்புற வாழிபொன் றமைத்த, பங்கமி றொழிலின் பயிற்சியாலனங்கன் பைங்கிளிக் கூந்தன்மான தோககுச், செங்கரம் வருந்த மலரயன் வகுத்த திகிரியோ செய்யபொற் றட்டோ, வங்கர வலகு லதளள் ஷனாககி னுடவ ரவாவின தளவே.

(இ - ள்.) அங்கு - அவ்வாயிடத்தைச் சேர்ந்த, அரவு - பாம்பின் படம்போலும், அலகுல் - அலகுலென்று சொல்லப்படுகின்ற பொருளானது, மலர் அயன் - தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற நான்குக்கடவுளானவன், வெம கதிர கடவுள் - சூரிய தேவனது, கொடிஞ்சி அம் தோக்கு - மேன்மொடையுடைய அழகிய இரத்தத்திற்கு, வியப்பு உற - ஆச்சரியப்பட, ஆழி ஒன்று அமைத்த - ஒருருளையை அமைவித்த, பங்கம் இல் தொழிலின் பயிற்சியால் - பழுதில்லாத தொழிலினது பழக்கத்தினாலே, அனங்கன் - மனமதனது, பைங்கிளி கூந்தல் மான் தோக்கு - பச்சைக்கிளியாகிய குதிரையையுடைய இரத்தத்திற்கு, செம் கரம் வருந்த - செய்யக்கொள்ளவை வருத்தமுற, வகுத்த திகிரியோ - (அவனுலே)படைக்கப்பட்ட ஒருருளையோ, செய்ய பொன்றட்டோ - (அக்கடவுளாலே அம்மனமதனுக்குப் படைக்கப்பட்ட) செம்பொன்னினுற்செய்த தட்டோ, அதன் அளவு உணக்கின் - அவ்வல்குவினது (பரப்பின்) அளவைச் சொன்னால், ஆடவா - காளையாது, அவாவினது - (அதன்மேலுள்ளதாகிய) ஆசையினது, அளவே - அளவே யாகும் (அது), எ-று.

(க - து.) அலகுற சிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம்.

கொடிஞ்சி - தோமேன்மொட்டு, "கூவிரங்கொடிஞ்சி கூம்புதோ மொட்டே" இதனுலிக. பல வருளைக் எின்றியமையாத தோக்கு

ஒருருளை அமையும்படியாகச் செய்தல் அரிய செயலாதலால் 'வியப்புற' என்றும், அவனஞ் செய்ப்பட்டது நெடுங்காலமாக நிலைபெறுதலாலே 'பங்கமிறாழில்' என்றும், கூறிற்று. பின்செய்யப்பட்ட விதற்கு 'செங்கரம் வருந்த' எனலால் அதிலுமிது சிறந்ததாகச் செய்யப்பட்டமை தோன்றுகின்றது. அல்குலை அபடடிப்பட்ட உருளையும் பொறாட்டோமாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணிகள். இவற்றையுறுப்பாகக்கொண்டு ஐயவணிவந்தது. அதனளவு 'ஆடவரவாவினதளவு' எனவே அவ்வவாவி னளவைப்போலவே அல்குற பரப்பி னளவைக காணக்கூடா தென்றதாயிற்று "ஐயோவகலலஞல் குழவருதற காழித்தோ வெய்யோாக கனேகநாள வேணடுமே" என்றா பிறரும். அல்குலி னளவு யாது, அது ஆடவரவாவினதளவென்பதுபட்டதொன்று கிற விரண்டு வாக்கியப் பொருள்களுக்கு ஐக்கியத்தைச் சொல்லுதலாலே காட்சியணி. (உஉ)

[இதனால் தொடைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

மாந்தளிர்|| மேனி யரம்பையை வனப்பின் வென்ற மான் நிரண்மணிக் குறங்கு, கூந்தலம் பிடியின கொழும் கரந்தூர்த்து குலவிய கவின்குடி யிருந்து, சேந்ததுண் பஞ்சின் மென்மைய வாகிச் செழுமணி மேகலை தாங்கி, யேந்தெழிற கணனி யரம்பையின குலங்க ளியாவையு மெளிதினவென நனவே.

(இ - ள்.) மா தளிர் மேனி அரம்பையை - மாவினது தளிர்போலும் வடிவத்தையுடைய அரம்பை யென்பவளை, வனப்பில் வென்ற - அழகினாலே வென்ற, மான் - தமயந்தியினுடைய, திரள மணி குறங்கு - திரட்சியும் அழகுமொருந்திய தொடைகளானவை, கூந்தல் - கூந்தலையுடைய, அம் பிடியின - அழகிய பெணையானையினது, கொழுகரம் தூர்த்து - செழிய துதிகையைத் தூர்த்தி, குலவிய - விளங்குகின்ற, கவின்குடி யிருந்து - காந்தியானது குடியிருக்கப்பெற்று, சேந்த - சிவந்த, நுண பஞ்சின் - நுண்ணிய பஞ்சிஊ, மதிகமான, மென்மைய ஆகி - மெல்லியகுணத்தையுடையனவாகி, செழு மணி மேகலை தாங்கி - செழிய நவமணிகளாலாகிய மேகலையைச் சுமந்து, ஏந்து எழில் - ஏந்தப்பட்ட அழகையுடைய, கணனி அரம்பையின - இளவாழைகளுடைய, குலங்கள் யாவையும் - குலங்களை யெல்லாம், எளிதில் வென்றன - வருத்தமில்லாமல் வென்றன, எ-து.

(க - து.) தொடைகளின் சிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம்.

'மாந்தளிர் மேனியரம்பை' என்றதனாலே அவ எழுகிற சிறந்தவ ளென்றதாயிற்று. அரம்பை - தேவகன்னிகையரு ளொருத்தி. வென்ற வென்னும் பெயரொச்சுக் குறங்கென்னும் பெயர்கொண்டது. 'அரம்பையை வனப்பின்வென்ற குறங்கு' எனவே அவளுடைய வெல்லா வவயங்களி னுழஞ்கூடி இவளது தொடையழகுக்கு குறைந்த தென்றதாயிற்று. அரம்பைக்கு அவயிருபொருள்களும் "அரம்பை தெய்வப்பெண்வாழை" இதனால்க. அவ்விரண் டரம்பைகளையும்

வெல்லுதலும், பிடியின கரத்தைத் துரத்தலும் இல்லாதிருக்க அவற்றின் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலே தொடாபுயாவு நவீரசியணி.

[இதனால் கணைக்கால்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

பூங்கழை குழைக்கும் வேனில்வேள் பகழி பொதிந்தபொன் னுவமவெந் கொடுப்ப, வாங்கவன் வெற்றி குறித்திட விரிஞ்ச னமைத்தகா களமவெரீயு யரற்றத், தேங்கமழ் வாவி நீரிடைக குளித்ததுச் சினைவரான் மறைந்திட வராயிற், றாங்குதேன் பெய்த பச்சிளங் கழையைத் தோழமை கொண்டன கணைக்கால்.

(இ - எ்.) கணைக்கால் - (தமயந்தியினுடைய) கணைக்கால்களானவை, பூ கழை குழைக்கும் - அழகிய கருப்புவிசை வளைகுகின்ற, வேனில் வேள் - வசந்தகாலத்திற்குரிய மனமதனது, பகழி பொதிந்த - பூவம்புகளால் நிறைந்த, பொன் ஆவம் - பொன்மயமாகிய அம்புக்கூடானது, வெந் கொடுப்ப - (தோற்றப்) புறங்கொடுக்கவும், ஆங்கு - அந்தக்காலத்தில், அவன் வெற்றி குறித்திட - அம் மனமதனது வென்றியை குறிக்கும்படியாக, விரிஞ்சன அமைத்த - நானமுகனால் படைக்கப்பட்ட, காகளம் - காளமானது, வெரீயு அரற்ற - அஞ்சி யொலிக்கவும், தேன கமழ - தேன் மணக்கப் பெற்றிருக்கின்ற, வாவி நீரிடை - தடாகத்திலுள்ள நீரின்கண்ணே, குளித்தது - மூழ்கி, சினைவரால் - மறைந்திட - ரூபையுடைய வராலானது ஒளித்துக்கொள்ளவும் (செய்து), வராயில் றாங்கு - மலையின்கண்ணே தங்கிய, தேன பெய்த - தேனைவார்த்து வளர்க்கப்பட்ட, பசு இளம் கழையை - பசுமையு மிளமையும் பொருந்திய மூங்கிலோடு, தோழமை கொண்டன - கட்டைபக்கொண்டிருந்தன, எ-று.

(க - து.) கணைக்கால்களின் சிறப்புச் சொல்லியது எனப்படாம.

ஆவத்திற்குப் 'பகழிபொதிந்த' என்றும் 'பொன்' என்றும் அடைகள் சோததமையாற கணைக்காலில் ஆடவரது மனவலியைக் கெடுகின்ற குணமும் பொன்னிறமுக கொள்க. மனமதனாகள மெனப்பட்டது குயிலாம். "கடிமுரசுங் கங்குல் களிறுகுயில் காளங், கொடிமகரந் திங்கள் குடை" இதனால்க. குயில் வடிவத்திற்குக் காழ்களை வருத்தத்தற்குக் கொள்ளப்படும். சினைவராலுக்கு வயிறுபோலக் கணைக்காலிற்குப் பின்புற மேற்பங்கு பருத்திருத்தல் கொள்க. வெந் கொடுப்ப, வெரீயுயரற்ற, மறைந்திட, இவவினைபெச்ச வரிக்கை மூடித்தற்குச் செய்து என்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. ஆவமுதலியவை வெந் கொடுக்கச் செய்கை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலே தொடாபுயாவு நவீரசியணி. மூங்கிலுக்குக் கண்டோரால் விரும்பப்படுகிற அதன் செழுமை முதலிய குணங்கள் தோன்றற்கு 'வராயிற்றுங்கு தேன்பெய்த' என்னுமடை கொடுக்கப்பட்டதுபோலும். தோழமை கொண்டன வென்றதற்கு அவைகளை யொத்திருக்கின்றன வென்பது கருத்தது. (உச)

[இதனால் அடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

முருகவழி செய்ய கமலமுண் னெகிழ்ந்து முகமலர்ந்
துறுகணீர் சிந்தி, யொருபுகர் தாளின் வனத்தினின் றரிதி
னுருறிய தவத்தினு லன்றோ, விரிமல ரசோகின் றளிர்
நலங் கவற்றி மென்சிறை யனமென மிழற்றும், பரிபுர
மணிந்து பஞ்சியூட் டியபொற் பதத்தினைச் சிறிதுபோன்
றனவே.

(இ - ள்) முருகு அவிழ் - பரிமளமானது விரியப்பெற்றிருக்
கின்ற, செய்ய கமலம் - செந்தாமரை மலர்களானவை, உள் நெகிழ்ந்து-
மனமுருகி (உட்கட்டிவிட்டு), முகம் மலர்ந்து - முகக்கிளாசுகொண்டு
(துனிவிரிந்து), உறுகணீர் சிந்தி - மிகுந்த ஆனந்தக் கணணீர்
(தேனாகிய நீர்) பொழிந்து ஒரு பசு தாளில் - பசிய ஒரு காலினாலே
(ஒருநாளத்தினாலே), வனத்தில் நின்ற - காட்டிலே (நீரிலே) நின்ற,
அரிதின உருற்றிய - அரிதாகச் செய்த, தவத்தினால் அன்றோ - யோ
கத்தினாலன்றோ, விரி மலர் - விரிந்த மலர்களையும், அசோகின் தளிர்
நலம் - அசோகத்தினது தளிர்கள் ஹ்மந்தத்தையும், கவற்றி - தன்
டப்படுத்தி, மெல சிறை - மெல்லிய சிறைகளையுடைய, அன்னம்
என - அன்னம்போல, மிழற்றும் - ஒலிக்கின்ற, பரிபுரம் அணிந்து -
சிலம்பைத் தரித்து, பஞ்சி ஊட்டிய - செம்பஞ்சை அப்பப்பெற்ற,
பொன் பதத்தினை - பொன்னிறம்பொருந்திய அடிகளை, சிறிது போன்
றன - சிறியவளவில் ஒத்தன, என்று.

(க - து.) பா நங்குளின் சிறப்புச் சொல்லியது எனபதாம்.

தாமரைக்கு முகமலாதல் சூரியன்முன்னே யாதலால் அது
தவத்திற்குங் கொள்க. வனத்திற்குள்ளே நெரு தாளினின்ற மனங்
குழைந்து சூரியனே நோக்கி யானந்தக் கணணீர் பொழிந்து செய்
யப்படுகிற யோகம் தாமரைக்குச் சிலைவாழையாற் சொல்லப்பட்டது.
'பதத்தினைச் சிறிதுபோன்றன' என்றதற்கு அந்த யோகத்திற்குப்
பயனாகத் தமயந்தியின் பத் சாரூபியத்திற் சிறிது பெற்றன வென்
பது பொருள். சரியை - கிரியை - யோகம் - ஞானம் - இவற்றிற்கு
முறையே சாலோககியம் - சாமீப்பியம் - சாரூபியம் - சாயுச்சி
யம், இவை பயன்களா மென்பது சைவாகமத்திற் காண்க. பதத்
தினைச் சிறிதுபோலுதற் கேதுவாகாத் அத் தாமரைவினது அப்படிப்
பட்ட நிலைமையாகிய தவத்தை யேதுவாகக் குறித்தாலே ஏதுத்
தற் சூரிப்பணி தாமரை தன்னாலே விரும்பப்பட்ட பத் சாரூபிய
முழுது மடையாமையைச் சொல்லுதலால் தகுதியின்மையணி. ஆத
லாற் சொவையணி. (உரு)

[இதனால் நீ அவனை எங்கேகண்டாய் எனகிற வினாவோடு
கூடிய வுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இத்தகை வனப்பின் மடவர றன்னை யெவ்வுழிக் கண்
டனை யென்னிற், பைத்தபாம் பல்சூ லரம்பையர் வதியும்

பதிதுறந் திம்பரிற் போந்து, மொய்த்தபூம் பொய்கை காணிய தேய முழுவதுங் குறுகின னவற்றுட், கைத்தல மமர்ந்த நெலலியங் கனியிற் கண்டனன் விதர்ப்பர்கோனகரில்

(இ - ள்.) இ தகை வனப்பின் மடவரல்தன்னை - இப்படிப் பட்ட அழகிளையுடைய மங்கையை, எவவுழி கண்டனை என்னின் - எவ்விடத்தே பாததாயென்று வினாவினால், பைத்த பாம்பு அல்குல் - படம்விரித்த பாம்புபோலும் அலகுலையுடைய, அரமபையா வதியும் பதி - தெய்வமாதா தங்கப்பெற்றிருக்கின்ற நகரத்தை, துறந்து - விடிரீங்கி, இமபரில் போந்து - இவவுலகத்தினகண் வந்து, மொய்த்த பூ பொய்கை - நெருங்கிய மலாகளையுடைய தடாகங்களை, காணிய - பாரக்குமபடியாக, தேயம் முழுவதும் - தேசங்க ளினைத் தையும், குறுகினன் - அடைந்தேனாகி, அவற்றுள் - அததேசங்களுள்ளே, கைத்தலம் அமாந்த நெலலி கனியின் - உள்ளங்கையில் தங்கிய நெல்லிப்பழத்தைப்போல, விதாப்பாகோன் நகரில் - வீமராஜனது பட்டணத்தில், கண்டனன் - (அவனைப்) பாதத்தேன், எ - று. அம் - அசை.

(க - து.) இவவழகுள்ள தமயந்தியை வீமராஜன் பட்டினத்திற கண்டேனென நன்னகு சொல்லியது எனபதாம்.

பூம்பொய்கைகாணுதல் வினையாடுதல் பொருடடெனக். அவ னிடத்தே சில குறைவுகள் உன்னு லறியப்படா திருடகலாகாதா வெ ளின் அப்படிக்கில்லை யென்றகு 'கைத்தலம்மாந்த நெலலியங்கனி' என்றது. நெலலிக்கனியை யுள்ளங்கையில் வைத்துப் பாரப்போருக்கு அதனுருவ முழுவதும் நன்றாய்க் காணப்படுத லறிக்க. அன்றியும் அக் கனியின் புறவகைகளாலே அகத்துவித்து வகைகளையும் அளவறிதல் போல அவளபுறத்துக் குணங்களாலே அகத்துக் கருத்தின் குணங் களையும் அளவறிதற்கும் சொல்லப்பட்ட தெனிலுமாம். (உசு)

[இதனாலே அப்படி யுனனா காணப்பட்டவளை இங்கே நினைத்ததற்குக் காரணம் யாதெனகிற வினாவிற்கு விடை சொல்லப்படுகின்றது.]

காண்டலு மவடகு நிகர மகளிர் தமயிலுங் கண்டி லேன் கதித்துப், பூண்டயங் கிளைய வனமுலை திளைக்கும் புயமுடை யிளைஞன்யா றென்னுத, தேண்டினன் மும்மை யுலகினுங் காணேன் றிருந்தலர்க் கசனியே றன்ன, வாண் டகாய் நின்னைக காண்டலு நினைந்தே னவ்வளைத் தோள ணங் கிளையே.

(இ - ள்.) திருந்தலாக்கு - பகைவருக்கு, அசனி ஏறு அன்ன - இடியுஞ் சிங்கமும்போலும், ஆண்டகாய் - ஆண்மையுடையவனே! காண்டலும் - கண்டவளவிலே, அவட்கு நிகா - அவருக்கு நிகாவானே, அரமகளிர் தமயிலும் கண்டிலேன் - தெய்வமங்கையருள்ளும் பாத

திலேன, கதிதது - பருதது, பூண் தயங்கு - ஆபரணங்களால் விளங்
காரின்ற, இனைய - இளமைபொருந்திய, வனம் முலை தினைக்கும் - சந்
தனக் கொலதையுடைய முலைகளைத் தழுவுதற்குத் தகுதியுள்ள,
புயம் உடை இளைஞன் - தோள்களை யுடைய காளை, யார என்னு -
எவ்வென்று, தேனமுன்ன - தேடினேன், மும்மை உலகிலும் கா
ணேன் - மூன்றுலகங்களிலும் கண்டிலேன், நினை காண்டலும் -
உன்னேப் பாராதவளவிலே, அ - அந்த, வளை தோள் - வளையலையணிந்த
கைகையுடைய, அணங்கினை - கன்னியை, நினைந்தேன் - நினைத்
தேன், எ-று.

(க-து.) இவளுக்கு நாயகன் மூன்றுலகிலும் காணேன் உன்னைக்
கண்டவளை நினைத்தேன் எனபதாம்.

முனபாட்டியுலே 'அரமபயா வதியும்பதி துறந்து' என்றதனாலே
தனக்கிடந்தேவலோகமென்பதும், தேவமகளினாயெல்லாம் தானநிற்
திருக்கையும் குறிப்பித்தலினாலே 'காண்டலும்வடகு நிகராமகளிர்
தமமிலும் கண்டிலேன்' என்றது. நிகாவாளென்பதன்றுகெட்டு
நின்றது. அரமகளிர் தமமிலு மென்றவுமமை உயர்வுசிறப்பு. தேடின
மென்னும் வளை எதுகைத்தொடைநோக்கி விரித்தல் விகாரமாய்
வந்த ணகரம் பெற்று நின்றது. யானென்னு மெழுவாய வருவிக்க.
'மும்மையுலகிலும்வகாணேன்' என்றதனால் தேவா - உரகா - மனிதா -
இம் முத்திரத்தாளுஞ் தக்கவ னிலை யென்றதாயிற்று. 'நினைக்
காண்டலு நினைந்தன்' என்றதனால் மெய்ங்காலத்தின முன்னே
அவலோக கணம் இன்றனவும் அவளுக்குத் தக்கவனைக் காணாமையால்
அவளை மறந்திருந்து இப்போது உளது டேரமுரு அவளை நினைப்பிக்க
நினைத்தே மென்றதாயிற்று. அழகொப்புமையால் நள்ளைக்கண்டு தம
யந்தியை நினைத்தலால் நினைப்பணி.

(உஎ)

[இதனாலே நீ அவளுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினை யென
பதும் அவளும் உனக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பின
ொப்பதுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

கேழ்கிளா தரள வடமிள முலையிற கிடப்பினன் றோ
சிறப் பெயது, மாழையொண கண்ணி மாற்பிடங் கொண்
டு வளரிள வனமுலை நினது, பாழியந் தடந்தோட குவட்
டினை நெழுமங்கப புலவினை றோபயன் பயக்கு, மாழியா
ய் நினக்கு வனப்பவ ளிலளே லலர்ந்தபா டலநிக ராமால்.

(இ - ள.) ஆழியாய - சக்கரவாததியே!, கேழ்கிளா - நிறத்தி
னாலே விளங்குகின்ற, தரள வடம் - முதது மாலையானது, இள முலை
யில் - இளமைபொருந்திய முலையின்கண்ணே, கிடப்பின அன்றோ -
கிடந்தா லன்றோ, சிறப்பு எய்தும் - விளங்கும், மாழை ஒள கண்ணி -
மாவடுப்போலும் ஒளிபொருந்திய கண்களை யுடையவளது, மார்பு
இடம் கொண்டு - மாறாப் இடமாகக்கொண்டு, வளா - வளாகின்ற,
இள வன முலை - இளமையுஞ் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய முலைக
ளானவை, நினது - உன்னுடைய, பாழியம் தடம் தோள் - வலிமையும்.

விசாலமும்பொருந்திய தோள்களாகிய, சுவட்டினை - மலைகளை, நெருமங்க - அழுந்த, புல்லின் அன்றோ - சோந்தாலன்றோ, பயன் பயக்கும் - விளங்கும்; நினக்கு - உனக்கு, வனப்பு - அழகானது, அவன் - அத்தமயநதி, இலளேல் - இலளாயின, அலாந்த - மலாந்த, பாடலம் - பாதிரிப்பூவிறகு, நிகராம் - ஒப்பாகும், எ-று.

(க - து.) சக்கிரவாத்தியே! தமயந்தி முலைகளானவை உன்னுடைய தோளைச் சோந்தாற பயனடையும், அவ எல்லாவழில் உனக்கு கழகு பயன்பாடாது எனபதாம்.

இளமுலையிற சிறப்பெயது மென்றாந் தோட்டுவட்டினைப் புல்லிற பயன் பயக்கு மெனநுந் கூறவே மறறை யிடங்களிலே வீணுமென்ற தாயிறறு, இதனாலே நீ அவளுக்கு இன்றியமையாச சிறப்பினை யென்பது காட்டப்பட்டது. அன்றோ இரண்டும் உலகறிதேறத்தலில் வந்தன. இங்கே தரளவடமும் வனமுலையுமாகிய உபமாஸூபமேயங்களை யுடைய விரண்டு வாக்கியங்களிலே இளமுலைக்கும் அரசனுகும் பிம்பப் பிரதிபிம்ப பாவத்தைச் சொல்லுதலாலே எடுத்துக்காட்டுவமையணி. பாதிரிமல்லிலே தகுந்த காயுண்டாகாமையறி 'அலாந்தபாடலநிகராம்' என்றது இதன் முதலாலிலே அவகேசியென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அது அத்திமுதலிய பூவாதுகாயக்கு மரங்களுக்கெல்லாம் கொளியென்பதுபோலப் பூத்துக்காயாத மரங்களுக்கெல்லாம் பொதுப்பெயராம். இங்கே அவற்றுள்ளொன்றாகிய பாதிரி சொல்லப்பட்டது. "அலகியுந் தீங்குநிகரிக் காக்கும் பல்லினலா, பலகியும் பாடல்ப் பூப் பாழாகு - நல்கிசைசூா, நல்லோபாற செலவஞ் சிறிது நலம் பயக்கு, மல்லோபே ராக்கமுமவீ னும" எனபதனுது மறிக. தற்கிழமைப்பொருளாகிய அழகைக்கூறவே பிறிதின்கிழமைப் பொருளாகிய அரசாட்சி செலவமுதலியவையும் வீணுமென்பது தானேதோன்றுமென்க. இதனாலே அவள் உனக்குக் கிடைப்பாளாயின உன்னழகு முதலியன யாவும் பயன்படுமென்பது தோன்றலால் அவள் உனக்கின்றியமையாச சிறப்பினென்பது காட்டப்பட்டது. அரசனாகிய புகழ் பொருளைத் தமயந்தியாகிய ஒருபொருளில்லாமையினாலே தாழ்வடைவதாகக் கூறலால் இனமை நவிரசியணி. இதுவும் பாடல் நிகராமென்ற உவமையணியுஞ் சோந்தவருதலால் சோவையணியாம்.(உஅ)

[இதனால் தன்னுதவி வேண்டுமென்பதைக் காட்டுதற்கு அவளருமைகூறலும் ஆனால் எப்படி அவளை அடையலாமென்ற தற்கு உத்தரமுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

கரும்புயன் மறைக்கு மதிககதிர் வேட்டல் கைரவ மலர்பெறு ததுபோ, லரும்பிள முறுவ விளமுலைப் போகமையநீ யெய்துதற் கரிதால், விரும்பின ராகி யமரநு மிருந்தார் விண்ணவ ரிடத்தவ ளார்வம், புரிந்திடா துனது பேபொழி லவட னுளத்திடைப் பொறிப்பல்கா னுதியால்.

(இ-ள்.) ஐய - அரசனே!, அமரரும் - தேவர்களும், விரும்பினர் - ஆகி இருந்தார் - (அத்தமயந்தியை) விரும்பியிருந்தார்; கைரவ மலர் -

அல்லிமலரானது, கரு புயல் மறைக்கும் - கரிய மேகத்தினாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற, மதி கதிரா - சந்திரனது கிரணத்தை, வேட்டல் - அனுபவித்தலை, பெருது - பெறமாட்டாது, அதுபோல் - அம்மலாபோல, அரும்பு இள முறுவல் - அரும்புகின்ற புன்கிரிப்பை யுடையவளாகிய (அத்தேவரால் விருமப்பட்டிருக்கின்ற) தமயந்தியினது, இள முலை - இளமுலையினது, போகம் - அனுபவமானது, நீ எய்துதற்கு அரிது - நீ அடைதற்கு அரிதாயிருக்கும், விண்ணவரிடத்து - அத்தேவரிடத்தே, அவள் - அம்மங்கையானவள், ஆரவம் புரிந்திடாது - ஆசையைச் செய்யாதிருக்கும்படியாக, உனது போ எழில் - நினது ஒப்புயரவில்லாத அழகை, அவள் உளத்து இடை - அவளது மனத்தின்கண்ணே, பொறிப்பல் - (யான) எழுதிவைப்பேன, காணுதி - (நீ என் வல்லமையைப்) பா, எ-று. ஆல், தன், - அசை.

(க - து) உன்னழகை தமயந்தி உள்ளத் தெழுதுவேனென் றன்னஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

அமரா - இந்திரன்முதலியோர். அமரரு மெனஹு உமமை உயாவு சிறப்பு. தான் முன்னிற்தமையைச் சொல்லுதலால் இருக்கின்ற ரொனஹு இருந்தாரொன் நிறந்தகாலத்தாற கூறிற்று. 'விரும்பினராகியமரருமிருந்தார்' எனஹு பதப்பொருளால் எய்துத லரிதெனப்பட்டதைச் சாதித்தலாலே செய்யுட்குறியணி. இதனை அங்கமாகக் கொண்டு உவமையணி வந்தது. 'உனது பேரொழி லவடஹுளத்திடைப் பொறிப்பல்'எனவே உன துயாவொப்பிலாத அழகைக் குறித்து அவளிடத்தே பலவித்ததாலும் புகழ்ந்து அவளது நனைப்பைவிட்டு நீந் காதிருக்கச்செயவே னென்றதாயிற்று. இங்ஙனஞ் செய்தல் அரிதானாலே தகுதிபறிப்பொருளென்றதற்கு வல்லமை யெனஹுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிகப்பட்டது.

(உக)

[இதனால் அப்படியே செய்யலாமே என்னோடு சொல்லுதலாற் பயனென னென்றற்கு உத்தரமும் அரசன அதற்குக் காதல்கூர்மொழி சில சொன்னமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

செய்தொழில் பயனு லுரைப்பபோ யன்றித் தெளிஞருருளையின லுரையா, ரையமுற் றுடன்பா டெய்துவான் முன்ன ரறைந்தன னெனமட வன்னம், பெய்தசொல்ல முத முள்ளொலாம பரந்து பெருகிமேல வழிதலபோன கையாக், கையினுற் பசும்பொற் சிறகர்தை வந்து காதல் கூர் மொழிசில புகன்றான்.

(இ-ள்.) ஐய - அரசனே!, தெளிஞநா - விவேகிகள், செய் தொழில் - (தம்மாற) செயப்படு முபகாரத்தை, பயனு உரைப்போ அன்றி - (அதன்) காரியத்தினாலே சொல்லுவரோ யல்லாமல், உரையினால் உரையா - வாக்கினால் சொல்லா; முறறு - முழுதும், உடன் பாடு - (உன்) சம்மதியை, எய்துவான் - அடையும்பொருட்டாகவே, முன்னா அறைந்தனன் என - முன்னாகச் சொல்லினனென்று

சொல்லியதாக, மடம் அனனம் - இளமைபொருந்திய அனனத்தினு
லே, பெய்த சொல் அமுதம் - பெய்யப்பட்ட சொல்லாகிய அமிரதமா
னது, உள எலாம் பரநது - உள்ளிடமெல்லாம் பரவி, பெருகி - பெருக்
கெடுத்தது, மேல் வழிதல் போல் - மேலே (வாய்வழியால்) வெளிப்படு
தல்போலும், நகையா - நகைசெய்து, கையினால் - கரத்தினாலே, பசு
பொன - பசிய பொனவடிவமாகிய, சிறகா தைவநது - சிறகுகளைத்
தடவி, காதல் கூா மொழிசில் - ஆசைமிகுந் சில் மொழிகளை, புகன
ரூன - (அரசன்) சொன்னான், எ-று.

(க - து.) அரசன் அனனத்தைத் தடவிக்கொடுத்து ஆசையோடு
சிலவாரத்தை சொல்லுவான் என்பதாம்.

முற்று மெனபதனும்மை தொக்கது. அம் முற்றுமென்னுஞ்
சொல்சிறிதும் பிறிதொன்றைக் குறித்ததன்மென்னும் பொருளபட
நின்றது. உடன்பா டெய்தாமறசெய்தால் அங்குள்ளு செய்யப்பட
டதை நீ அங்கீகாரஞ் செய்யாமற் போவாயாயின என முயற்சி
வீண்ப்த் தீராப் பழிதரு மென்னும் பொருளைக்காட்டுதற்கு ‘உடன்
பாடெய்துவான் முன்னரற்றைதன்ன’ என்றது. இதனாலே பின் செய்
யப்படு முபகாரத்தை முன்னே சொல்லுதல் தகா தென்றதாயிற்று.
“செய்தொழிற்பயனே யுபாபபதையன்றி, ஐயமுற்றிடுகி யெனப
தான முன்னா” எனவும் பாடமுண்டு, அப்பாடத்திற்கு இப்பொருள்
அமையாமை காண்க. அன்றியும் ஐயமுற்றிடுகி என நிறுவி நீ அங்கீ
காரஞ் செய்வாயோ செய்யாயோவென்று நான் சந்தேகமுற்று எனப்
பொருளகூறினும் அமையும். முதலடியிற்சொல்லப்பட்ட பொதுப
பொருளாலே இரண்டாமடியிற் சொல்லப்பட்ட முன்னரற்றைதல் தகா
தென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலாலே வேறுதுப்பொருள்
வைப்பணி. “பெய்தசொல்லமுதம்” குடவனாயினவர்கள் வயிறுனைந்
தென்னும் பாட்டு முதலியவற்றை சொல்லப்பட்டவை, சொல்லமு
தம் - உருவகவணி. தெள்ளமுதமெனப் பாடகூறின் உருவகவுயாவு
நலிற்சியணியாம். அமுதத்தை அதிகமாகக் குடித்தவனுக்கு எதிர்த்
துச் சிறிது வெளிப்படுமாதலின் வெணமைபற்றி அவனது நகையை
அவ்வெளிப்படு மமுதமாகக் குறித்தலாலே தற்சிறிப்பணி. இது அவ்
வருவகத்தா லுய்விக்கப்பட்டது ‘காதல் கூாமொழிசில்’ என்றதற்கு
அனனத்தினாலே விரும்பப்படுகிற சில் மொழியெனவும் தனது ஆசை
மிகுதியை வெளிப்படுத்துகிற சில் மொழியெனவு மிருப்பொருள்
கொள்க.

(ந0)

[இதுமுதலிய சிலபாட்டுகளாலே முன காதலகூா மொழிசில்
வெணப்பட்டவை சொல்லப்படுகின்றன.]

பொலன்சிறைப் பலளக கழிகைவா யனரின் பொற்
பினுக் குவமைவே நின்று, நலங்கெழு குணனு முரைப்ப
தற் கரிது நல்லெழில் பகருமுன் னாலோ, ரிலங்கெழி
லளவு குணமென வுரைப்ப ரிதற்குமேற் கோளென ரின்
னைத், துலங்குறக் கண்டேன் விரகநோய் தீர்க்கு மருந்து
நின் சொல்லின்வே றுளதோ.

(இ - ள்.) பொலன் சிறை - பொன்வழுவாகிய சிறைகளையும், பலளம் கழிகை வாய - பவளத் துண்டிடோலும் வாயையுமுடைய, அன்னம் - அன்னமே! நின் பொறபினுக்கு - உனது அழகுக்கு, உவமை வேறு இன்று - வேறுவமை இல்லை, நலம் கெழு குணமும் - நன்மைபொருந்திய (உன்) குணமும், உரைப்பதற்கு அரிது - சொல்லுதற்கு அரிதாகும், நல் எழில் பகரும் - நல்ல வழிக் கிலைக்கணத்தைச் சொல்லுகின்ற, முன் தூலோ - பழைய தூலோ, இலங்கு - (ஒரு பொருளிலே) விளங்குகின்ற, எழில் அளவு - அழகி னளவாகவே, குணம் என - குணமும் (அதிலிருக்கும்) என்று, உரைப்பா - சொல்லுவா, இதற்கு - இந்த சித்தாந்தத்திற்கு, மேற்கோள் என - உதாரணமாக, துலங்கு உற - விளங்குகிற, நின்னை கண்டேன் - உன்னை (நான்) பார்த்தேன், விரகம் நோய் தீர்க்கும் மருந்து - விரகத்தாலாகிய யாமவிபாதியை நீக்குகின்ற ஓளவுதம், நின் சொல்லின் வேறு உளதோ - உனது சொல்லைப்பார்க்கிலும் (எனக்கு) வேறு இருக்கின்றதோ, எ-று.

(க - து.) அன்னமே! என் விரகநோய்க்கு மருந்து உன் சொல்லேயல்லாது வேறுண்டோ என்றான் உள்ள என்பதாம்.

‘உவமை வேறன்று’ என்றதனால் அதற்கு அதவே ஒப்பென்றதாயிற்று. ‘எழில்ளவு குணமெனல்’ எதிலே பெவவள வழிகிருக்குமோ அதிலே யவவளவு குணமிருக்கு மென்றால், நின்னை மேற்கோளெனக் கண்டே னெல்லால் ஒடபிலலாத அவவிரண்டிற்கும் நீ இடமாயிருக்கின்றாயென்றதாயிற்று. எழில்ளவு குணமெனப்பட்டதைச் சாதித்தற்கு முன் வாக்கியப்பொருள் ஏதுவாகையால் செய்யுட்குறியணி. ‘விரகநோய் தீர்க்கும் மருந்து நின் சொல்லின் வேறுளதோ’ என்றதற்கு அவனைக் கூட்டுதல் உன்னாலன்றி முடியா தென்பது கருத்து. (நக)

வெண்ணகைத் துவர்வா யணங்கெழில் பலரும் விளம்பினா நின்மொழி யவனென், கண்ணெதிர்ப் பட்டாள் போலுமெயத் துணையாற கருத்தினுற் காண்டலே காண்ட, எண்ணிமுற ரேறும் பொருளுதண் ணியதே னும்தற கரியலா முகத்திற், பண்ணிய நோக்க நோக்குநர்க் கழுகு பயப்பதை யன்றிவே றுளதோ.

(இ - ள்.) வெள் நகை - வெள்ளிய பற்களையும், துவா வாய் - பவளம்போலும் வாயையுமுடைய, அணங்கு எழில் - தமையநதியினது அழகை, பலரும் - (விதாபத்தேசத்தி லிருந்தவந்த) பலரும், விளம்பினா - (எனக்குச்) சொன்னா (ஆயினும்), நின் மொழி - உன் சொற்களாலே, அவன் - அமமகை, என கண் எதிர்ப்பட்டாள் போலும் - எனது கண்முன் பார்க்கப்பட்டவள் போல்கின்றான்; மெய் - மெய்மையாக, துணையால் - நட்பாளனாலும், கருத்தினுல் - (தன்) மனத்தினாலும், காண்டலே - (எல்லாவற்றையும்) காணுதலே, காண்டல் - காட்சியாகும், முன் நண்ணி - எதிரிடத்தே பொருந்தி, தோன்றும் பொருளும் - தோன்றுகின்ற பொருளையும், நுண்ணியதேல் -

றுட்பமானதாயிருக்கின், நாடுதல் கரியலா - காணுதற்குச் சான்றாகாத, முகத்தில் - முகத்திடத்தே, பண்ணிய - உண்டாக்கப்பட்ட, நோக்கம் - கண்ணுனது, நோக்குநாக்கு - (அப்படித் துணைவனுங் கருத்தினுங்) காண்கின்ற அறிவுடையோக்கு, அழகு - அழகை, பயப்பதை அன்றி - (அம்முகத்துக்குச்) செயவதல்லாமல், வேறு உளதோ - மற்றொருபயனைச் (செயதற்கு) இருக்கின்றதோ, எ-று.

(க - து.) அனனமே உன் சொல்லானது தமயந்தி என்முன் வந்தாற்போலு மிருக்கின்றது என்று னன்ன எனபதாம்.

ஆப்தவாக்கியப் பிரமாணத்தினாலே 'நினமொழியவ னென்கண் ணெதிர்ப்பட்டாளபோலும்' என்றனெனக் 'மெய' எனலால் சந்தேகவிபரீதமாக ளொழிக்கப்பட்டன. துணையெனஹம்பெயா அமச்சுவேந்து எனப்பவைபோல்ப பண்பிக்காயிற்று, தனமனம்போல்வே துணைவனுமென்று அவனிடத்துள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துதற்குக் கருத்தினுலென்பது சொல்லப்பட்டது. இதனாலே தனகாட்சியிலுந் துணைவனகாட்சியே உயர்வின் தென்றதாயிற்று. எவருமுள்ள வெல்லாவறமையுந் துணைவன் வாய்மொழியையுந் தனகருத்தையுந் கொண்டு காணக்கூடாமாதலால் அவற்றை காணுதலே காட்சியென்றும், தூரத்தி லுள்ளவற்றையெனறிச் சமீபத்திலுள்ள அணுமுதலியறுண்ணியபொருள்களையுங் கண்ணைக்கொண்டு காணக்கூடாமையால் அவற்றை காண்பாக்கு இக்கண்ணை பயனிலையென்றஞ் சொல்லப்பட்டன. "நண்ணிமுற்றேனறும் பொருளுளம் பிரியிருடுதற்கரியவான் முகத்திற் பண்ணியநோக்கம்" எனப்பாடங்கூறி அதற்கு எதிரோயுள்ள பொருளை மறை தன்னைவிட்டுப் பிரிந்தாற் காணமாட்டாத கண்ணெனப் பொருளகூறுவாருமுண்டு. அது இதன் முதலான் முடிபின் வேறுபட்டிம் அத்துணைச் சிறப்பினை நிறைந்திக (ஙஉ)

முருந்திள முறுவ லழகுரைத் தெவரு மூட்டிய காம வெந்தீயிற், சொரிந்திடு நெய்யிற குணனெலா முரைத்தி சொல்லுமல் வழலிடைப் பெய்து, கரிந்தபைந் தளிரின் வாடுமெம் குறித்துக் கனன்றுகூற றுறுதிசை யமர்ந்து, வருஞ்சிறு தென்றன் மலையவெவ விடங்கால வாளராவயிர்ப்பென லாமால்.

(இ-ள்.) முருந்து இள முறுவல் - மயிலிறகினடிபோலும் சிறிய பற்களை யுடையவளது, அழகு - அழகை, உரைத்து - (எனக்குச்) சொல்லி, எவரும் - (விதாபத்தேசத் திருந்துவாத்) பலராலும், மூட்டிய - (அச்சொற்களாகிய விறகிலே) மூட்டப்பட்ட, காமம் வெந்தீயில் - காமமாகிய வெப்பம்பொருந்திய நெருப்பிலே, சொரிந்திடு நெய்யின் - சொரியப்பட்ட நெய்யாக, குணன எல்லாம் உரைத்தி - (அவ) எழுகையெல்லாம் சொல்லினை; சொல்லும் - சொல்லப்பட்ட, அ அழலிடை பெய்து - அக் காமநெருப்பில் இடப்பட்டு, கரிந்த - கருகின, பை தளிரின் வாடும - பசிய தளிராக வாடுகின்ற, என் குறித்து - எண்ணக்குறித்து, கனன்று - சுட்டுக்கொண்டு, கூற்று உறு திசை -

யமனுவன் வாசஞ்செய்யப்பெற்ற தென்றிசையில், அமாந்து - பொருந்தி, வரும் சிறு தென்றல் - வருகின்ற இளந்தென்றலை, மலையம் - பொதியமலையிலுள்ள, வாள் ஆரா - ஒளிபொருந்திய டாம்புகளது, வெம் விடம் கால - கொடிய நஞ்சைப் பொழிக்கிற, உயிர்ப்பு எனல் ஆம் - ஊதுகாற்றென்று சொல்லலாம், எ-று.

(க - து.) தென்றற் காற்றைப் பாம்புகளினது உயிர்ப்பென்று சொல்லலாம் எனபதாம்.

அவாபோலத் தமயந்தியி னழகுமாத்திரமே யனநி நீ அவன் பிறப்பு முதலியவற்றையுஞ் சொன்னு யென்றற்குக் 'குணன்' என்றும், அவற்று ளினி யறிப்பெணங்குது சிறிதுயிலையென்றற்கு 'எலாம்' என்றும் கூறின னெனக் 'கூற்றறு திசையமாந்து வருஞ் சிறு தென்றல்' என்றது சுகவாசஞ்ஞா ம பற்றி உயிரக்கொலையெயுந் துணமைத் தென்பது தோன்றற் கெனக். பொதியமலையிலே சந்தனமரங்களின் மணம்பற்றிப் பாம்புகள் அதிகமா யிருத்தலால் 'மலையவெவ விடம் கால வாள்ரா' என்றான். விற்றிலே நெருப்பு மூட்டி நெய்வாரத்து அதனை யெரிவித்தற்கு ஊதுதல் உலகவழக்க மாதலால் அங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டது. தென்றலை அவ்ஹுதுகாற்றாகக் குறித்தலாலே தற் குறிப்பணி. இது உருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்கி வந்தது. (நூ.)

வெண்குதிர பரப்பித் தணந்தவ ரிதய மெழுகென வருககும்வெண டிங்கள, கணகவா வனப்பி னெணங்கினை நினைந்து கவலுமென னுளத்தினைக் கனற்றத், தண்குதிர் பெருவென றழறறுவெங் குதிரக் டனித்தனிக் கவாவதற் கன்றே, வெண்குட ரிரவி யிடத்தினிற் றிங்க டொறு மினி துறவுசெய குவதே

(இ-ள.) வெள்குதிர பரப்பி - வெள்ளிய கிரணங்களை விரித்து, தணந்தவா இதயம் - பிரிந்தவாறு மனதை, மெழுகு என உருக்கும் - (தீயிற்பட்ட) மெழுகெனஹம்படி உருக்காநின்ற, வெள்குதிரங்கள் - வெண்மையான சுகிரஞ்ஞது, ஒள்குடா இரவியிடத்தினில் - ஒளியிய கிரணங்களுடைய சூரியனிடத்தே, திங்கள தொறும் - மாதந்தோறும், இனிது உறவு செய்குவது - இனிதாக நட்பைச் செய்துவருவது, கண் கவா வனப்பின அணங்கினை - கண்களைக் கவாகின்ற அழகையுடைய அத்தமயந்தியை, நினைந்து - எண்ணி, கவலும் என உளத்தினை - துன்பப்படுகின்ற எனது மனத்தை, கனற்ற - சுமிறங்கு, தண்குதிர - சீதள கிரணங்கள், பெரு என்று - (வல்லமை) பெறுவனவல்லவென்று, அழறறு வெம் குதிரகள் - சுமிகின்ற உஷண கிரணங்களை, தனித்தனி - ஒவ்வொன்றாக, கவாவதற்கு அன்றே - வெளவுதற் கன்றே, எ-று.

(க - து.) சந்திரன் எனனைச் சுமிறங்கோ மாதந்தோறுஞ் சூரியனிடத்தில் உறவுசெய்கின்ற னென்று னான் எனபதாம்.

சீதளகிரணத்தினாலே தணந்த பலையுஞ் சுடாநின்ற சந்திரன் தன்னுளத்தைச் சுமிறங்கு அகிரண முதவாதென்று சூரியகிரணத்தை வாங்குகிறதாகச் சொல்லலால் தன்னை அவரின மேற்பட்ட மன

வலியை யுடையவனென்று அங்கனஞ் செய்கின்ற நென்பது சூறிப் பிக்கப்பட்டதாயிற்று. சந்திரன் அமாவாசைதோறஞ் சூரியனே மிறவு செய்தற்குப் பயனாகாத அழறறுவெங்கதிக டனித்தனிக் கவா தலைப் பயனாகக் சூறித்தலாலே பயனற்றசூறிப்பணி. (நசு)

[இதனால் அன்னத்தைத் தூதுவிடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

காதலங் கடலின் கரைபெற்ற கயறா காரண மின்றி யே காட்டப், போதரும் புணைய தாதியென் னுள்ளம் புலம்புகொண் டினைவது தவிர்ப்பான, தூதுநீ போயமுன் னுரைத்தவா முடித்த றேமறு புகழ்நினக கென்ன, வாத ரம பெருக நனமொழி புகன்றவ வனத்தினை மடநதை பால விடுத்தான

(இ-ள) காதல் அம் கடலின் கரை பெற்றது - ஆசையாகிய அழ கிய கடலினு கரையை (ரான) பெறுதற்கு, காரணம் இனி - ஏது வில்லாமல், காட்ட - (அதனை) காண்பிக்க, அயனால் - விதியினால், போதரும் புணையது ஆதி - வந்த தெப்பமாகு, என உள்ளம் - என மனமானது, புலம்பு கொண்டு - துன்பத்தைக்கொண்டு, இனைவது - வருந்துதலை, தவிர்ப்பான - தீர்க்கும்படியாக, தூது - தூதாக, நீ போய - நீ சென்று, முன உரைத்த ஆறு - முன்னே (உனறா) சொல் லப்பட்டபடி, முடித்தல் - நிறைவேற்றல், நினக்கு - உனக்கு, தோம அறு புகழ் - குற்றமற்ற கீர்த்தியாகும், என்ன - என்று, ஆதரம் பெ ருக் - அன்பானது வளர, நல மொழி புகன்று - முகமனசொறகளைச் சொல்லி, அ அனனத்தின் - அந்த அன்னத்தை, மடநதைபால விடுத் தான - தமயந்தியிடத்து அனுப்பினான், என்று.

(க - து.) நளமஹாராஜன் அன்னத்தைத் தமயந்தியிடத்துத் தூ துவிட்டான் என்பதாம்.

காதல் - தமயந்திமேலாசை - கரைபெறுதல் - அவனையடைதல். இங்கே காரணமினமை - தன்முயற்சி யில்லாமை. காரணமின்றி அய றாற்போதரும் புணையெனவே எனமுயற்சியாலன்றி முன்னே நலவினை யாற கிடைத்த புணையென்றதாயிற்று. இம் முதலவாக்கியம் உருவக வணி. 'முன்னுரைத்தவா முடித்தி' எனவே நீதானே இதுகாரியத்தி லே முயலாநிறக நான உனனை முயலவித்தல் பிசைபட்ட மாவைப் பிசைதல் போலுமா மென்றதாயிற்று. முடித்தல் புகழெனக் காரண காரியங்களுக்கு ஒற்றுமையைச் சொல்லுதலால் ஏதுவணி. தோமறு புகழ் - உலகமுள்ளவும் அழியாது நிற்கும் புகழ். (நரு)

[இதனால் போம்போது அதற்குச் சொல்லப்பட்டவையும் பின் வருகி யிருக்கின்றபடியுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

போதரு நெறியி னன்மைகள் பயக்க பொருந்துறு கினையொடு புல்லி, யாதரம் பெருகு மளியனை மறவே லாயிழை யருண்முகம் பெற்றுத், தீதற வினாவில் வருகி

யென் றுலாத்துத் திங்களி னருஞ்சுதை தீற்று, தாதவிழ் தாம மாடமேற றுணுந் தனியுமா யிருந்துட றளர்ந்தான்.

(இ-ள.) போதரும் நெறியில் - டோகின்ற வழியில், நனமைகள் - சுபங்களானவை, பயக்க - (உனக்கு) உண்டாகுக, பொருந்து உறு கிளை யொடு புல்லி - டொருந்திய (உன்) சுற்றத்துடனே கூடி, ஆதரம் பெருகும் அளியனை - ஆசையானது வளரப்பெற்றிருக்கின்ற எளி யேனை, மறவேல் - மறவாதே, ஆயிழை - தமயந்தியினது, அருள முகம் பெற்று - அருளோடுகூடிய வாகக்கை அடைந்து, தீது அற - குற்றம், வினாவில் வருதி என்று உரைத்து - சேக்கிழத்தில் வாவென்று சொல்லி, திங்களின் - சந்திரனபோலும், அரு சுதை - அரிய சுண்ணைச் சாந்தை, தீற்று - தீற்றப் பெற்றுள்ள, தாது அவிழ் தாமம் - பொடியையுடைய மலர்ந்த பூமாலைகூடியுடைய, மாடமேல் - மேல்வீட்டிலே, தானும் - தானும், தனியம் ஆய இருந்து - ஒருவரு முடனில்லாமையுமாகி இருந்து, உடல் தளர்ந்தான் - உடம்பு தளரப்பெற்றிருந்தான், என்று.

(க - து) நன்ன அன்னத்தைத் தூதுடையவாவென்று சொல்லியனுப்பித் தனித்திருந்து உடல் வருந்தினான் என்பதாம்.

நனமைகள் பயக்க வென்றது வாழ்த்து, மறவே லென்றது வேண்டிக்கோடல், வருதியென்றது விதி. முகம்—ஆகுபெயர். நீ மீண்டுவருத்தருக காலநீட்சியுண்டாமாயின் அதுவரையில் என்னுயிரி நிற்கமாட்டாது, உன்முயற்சி வீணாய் பழிபடுமென்பது தோன்றறகுத் 'தீதறவினாவில் வருதியென்றான்' என்க. விடுத்ததின் னுரைத்தல் பொருந்துமோவெனின், டோகத் தொடங்குகையில் ஆசைமிகுதியாற சொல்லுதலும் உலகவழக்க மாதலாலே பொருந்துமென்றறிக 'தானுந் தனியுமாயிருந்து' என்றதனால் உயிர்போற சிற்றத் நடபாளனையும் விலக்கியிருந்தா னென்றதாயிற்று (நசு)

[இதமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் அன்னத்தின் செலவு சொல்லப்படுகின்றது.]

ரங்கிவன் மாழாந் தன்னமென சொல்லா லின்னுயிர் தாங்கின னிருப்பத, திங்கரும் பனுக்கு மாங்குயிற கிளவி செவ்விகண் களிப்புற நோக்கி, யாங்கணுற றிறறைப் பகலைநற் பகல தாக்குவ லெனமனம் வலியாப, பூங்களி நிறைநீப் பொற்குட மெதிரப் போயது பொலன் சிறையனம்

(இ-ள.) ரங்கு - இவ்விடத்தே, இவன் - இவ்வரசன், மாழாந்து - அறிவுகலங்கி, அன்னம் - அன்னத்தினது, மெல் சொல்லால் - மெல்லிய சொல்லால், இன் உயிர் தாங்கினன் - இனியதாகிய வுயிரைத் தாங்கினவனாகி, இருப்ப - இருக்க, தீ கரும்பு - மதுரமாகிய கண்ணை, அணுகும் - கெடுக்கின்ற, மா குயில் - மாங்குயில் (இசைபோலும்), கிளவி - சொல்லையுடையவளது, செவவி - அழகை, ஆங்கண் உற்று - அவளிருக்கின்ற இடத்தை அடைந்து, கண் களிப்பு உற நோக்கி -

(என்) கண் களிகூர்ப் பார்த்து, இம்மை பகலை - இத்தினத்தை, நல் பகலது ஆக்குவல் என - நல்லதின மாகருவனென்று, மனம் வலியா - மனத்திலெண்ணி, பூ கனி - அழகிய பழமும், நிறை நீர் - நிறைந்த நீரையுடைய, பொன் குடம் - பொற்குடமும், எதிர - தனக் கெதிர்ப் பட, பொலன் சிறை அன்னம் - பொற்சிறைகளையுடைய அன்னமானது, போயது - போயிற்று, எ-று.

(சு-து.) அன்னமானது நற்சூனங் காணச் சென்றது என்பதாம்.

அன்னமெனசொல்லா லினனுயிர்தாங்குதல் அது தன விருப்பப் பொருளைப் பெறுதற்கு உபாயமாகையாலே தைரியங்கொண்டிருந்தல். பூங்கனி - அவ்வனத்தி னோமரத்தின் பழம். பழமும் நிறை நீர்க்குடமும் எதிர்ப்படின அவை விருமப்பபட்ட காரியங் கைகூடி மென்பதை முன்னறிவிக்கின்ற நல்ல நிமித்தங்களாம். இது நிமித்தநூலிலே சொல்லப்படுவது. (ஈஎ)

கட்புலன் கதுவா துயர்ந்துபின் னெவருங் காண்வர வெள்ளிடைப் பறந்து, புட்செறி வாவி புகாதகல விசும் பிற் பொன்னுடைத் தாலெனப் போகி, துட்பமாய் குநாக்கு மதிசயம் பயப்ப நொடிவரைப் புகுந்ததல் வன்னம், வடகிவெண் மதியொ சவிகெட வெள்ளிரு மாடமார் குண்டின புரமே.

(இ - எ.) அ அன்னம் - அவ்வன்னமானது, கண் - கட்பொறிகளுக்கு, புலன் - விஷயமாக, கதுவாது - பறப்பபடாமல், உயர்ந்து - மேலெழும்பி, பின் எவரும் காண்வர - (அதன்) பின்பு யாவரும் (தன்னைக்) காண, வெள்ளிடைப் பறந்து - ஆகாசத்திற் பறந்து, புள் செறி வாவி புகாது - பறவைகளானவை நெருங்கப்பெற்ற தடாகங்களிலே செல்லாமல், அகல் விசம்பில் - விரிவுள்ள ஆகாசமாகிய (உரை கல்வில்), பொன் உடைத்தால் என - (தன்சிறைகளின்) பொன்னை உடைத்ததுபோல, போகி - சென்று, துட்பம் - காலதுட்பத்தில், ஆய்குநாகும் - ஆராய்கின்றவருக்கும், அதிசயம் பயப்ப - ஆச்சரியமுண்டாக, நொடி வரை - நொடியளவில், வெள் மதியம் - வெள்ளைச் சந்திரனானது, வடகி - நாணி, சவி கெட - அழகுக்கெட, ஒளிரும் - விளங்குகின்ற, மாடம் ஆர் குண்டினபுரம் - மாளிகைகளால் நிறைந்த குண்டினபுரத்திலே, புகுந்தது - சென்றது, எ-று.

(சு-து.) அன்னமானது குண்டினபுரத்திற் சென்றது என்பதாம்.

மேலெழும்புகிற விசையாற் காணப்படாமையாற் 'கட்புலன் கதுவாதுயாந்து' என்றும், பின் மேலிருந்து வழி நிதானித்துச் செல்லுஞ் சிறிது காலத்திலே யாவராலுங் கண்களிகூரக் காணப்படுதலால் 'எவருங் காண்வர வெள்ளிடைப் பறந்து' என்றும், சமரத்தோடு கூடி வின்புறுதலையும் வழியிடையிற் சமரே தங்கி இளைப்பாறுதலையும் விட்டு அரசன் காரியத்தையே பெரிதாக நினைத்துப்போதலால் 'புட்செறி வாவிபுகாது' என்றும், சொல்லப்பட்டன. உடைத்ததென்னும்

வினைமுற்று உணர்த்தாலெனத் திரிந்தது. பறத்தல் வேகத்தினாலே அதன் பொன்னொளி தானாயாகவிழுதல் பறநிப் பொன்னுணர்த்ததெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி- 'துட்பமாயருநா' கீழே அந்நிழலைப் பார்த்து அக்கணத்திறுநானே மேலே பார்ப்பவா. (௩௮)

[இதனால் வனக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

மன்னுமாநகர்மேயவளனெலா
மன்னங்கண்ணுற்றதிசயிததேகலு
முன்னங்கண்டதுமுகவண்டார்ந்தெழப்
பொன்னநதாதவிழபூந்துணர்ச்சோலையே.

(இ-ள) அன்னம் - அன்னமானது, மன்னும் - நிலைபெற்ற, மாநகர் - பெருமைபொருந்திய குண்டின்புரத்தில், மேய வளன் எல்லாம் - தருவிய சிறப்புகளையெல்லாம், கண்ணுற்று - பார்த்து, அதிசயித்து - ஆச்சரியப்பட்டு, ஏகலும் - போமளவிலே, முன்னம் - (தன்) எதினோ, முக வண்டி - மொய்க்கின்ற வண்டிகளானவை, ஆர்த்து எழ - ஒலிசெய்து எழும்பாநிறக, டொன தாது அவிழ - பொன்னிறம் பொருந்திய பொடியுடனே விரிவின்ற, டூ துணா - மலாக கொத்துகளையுடைய, சோலை - (தமயந்தியின்) வளத்தை, கண்டது - பார்த்தது, எ-று.

(௧ - து) அன்னமானது குண்டின்புரத்தைப் பார்த்துப் போம் போது தமயந்தி வளத்தைக் கண்டது என்பதாம்.

அரும்புகளா யிருக்கும்போது மொய்த்த வண்டிகள் விரியும்போது அஞ்சியெழு மாதலால் ஆர்த்தெழவென்னும் வினையெச்சம் அவிழென்னும் வினைகொண்டதெனக் அன்றி தனிசிறைக்காற்றால் அஞ்சியெழக் கண்டது என முடிக்கிறது மமையும. (௩௯)

[இதனால் அச்சமயத்திலே தமயந்தி அங்கே வருதற்கு நியித்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

சோலைவாயிற்சுடருநிலாமணி
யாலவாலத்தவிர்மதியாற்புனல்
காலவாயந்தகதிர்மணிமுலையின்
கோலநாண்மலர்கொய்வதற்கெய்தினுள்.

(இ - ள்.) சோலைவாயில் - அச்சோலையின்கண்ணே, ஆலவாலத்து - பாத்திகளில், சுடரும் நிலாமணி - விளங்குகின்ற சந்திரகாதங்கள், அவர் மதியால் - விளங்காநின்ற கிரணத்தினாலே, புனல் கால - நீரைக் கக்க, வாய்ந்த - (அதனால்) நிலைபெற்ற, முல்லையின் - முல்லைக்கொடிகளுடைய, கதிர் மணி - கிரணத்தையுடைய முத்துப் போலும், கோலம் - அழகிய, நாள் மலர் - அன்றுபூத்த மலர்களை, கொய்வதற்கு - பறிப்பதற்கு, எய்தினுள் - (தமயந்தி)வந்தாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி மலா கொய்தற்குச் சோலைக்கு வந்தாள் என்பதாம்.

இப்பாட்டின் பொருள் செல்வமிகுதியைச் சொல்லுதலென்னு மிலக்கணத்தால் வீறுகோளணியும், சந்திரகாந்தத்தின் அவவளவு நீர்ப்பெருக்குக்கு முல்லைக்குஞ் சம்பந்த மில்லாமையிலே சம்பந்தத் தைக் கற்பித்தலென்னு மிலக்கணத்தால் தொடாடியாவு நவிறசியணியும், ஆதலால் ஒரு தொடாப்பொருட் கலவையணியாம். (சு0)

[இதனாலே காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

மீதுலாயவெண்டாரகைநாப்பணிற்
சீதவொணகதிர் ததிநகர்கண்டாலென
மாதர்நோக்கினமடநதையர்நாப்பணிற்
காதலகூரதமயந்தியைக்கண்டதே

(இ-ள.) மீது உலாய - ஆகாசத்திலே திரிகின்ற, வெள் தாரகை நாப்பணில் - வெள்ளிய நகரத்திரங்கனது நடுவில், சீதம - குளிர்ச்சி பொருந்திய, ஒள்கதிர் - ஒளளிய மிரண்டுகளையுடைய, திநகர் - சந்திரனை, கண்டால் என - கண்டதுபோல், மாதா நோக்கின - அழகிய பாரவையையுடைய, மடநதையர் நாப்பணில் - மாதாக்களின் நடுவில், காதல் கூர் - விருமப்படுகிற, தமயந்தியை - தமயந்தியென்பவளை, கண்டது - (அவ்வண்ணமானது) டாத்தது, எ-று

(க - து.) அன்னை தமயந்தியைக் கண்டது என்பதாம்.

இவ வுலமையினாலே தமயந்தியினுடைய தோழிக ளெல்லாரும் ஒரு நிகரான அழகுடையவாகளாய விளங்கலும் அவள் அவர்களுக் குள்ளே நடுநாயகமாய விளங்கலும் காண்க. (சுக)

[இதனால் அவள் வியந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கண்ணுங்கையமுதமுங்கமலமா
நண்ணுஞ்சண்பகநாண்மலாமேனியா
வண்ணலவேளைவழிபடற்காற்றிய
வண்ணமாலேகொலென்றுமருண்டதே

(இ-ள.) கண்ணும கையும் முதமுதம் - கண்களும் கைகளும் வதனமுதம், கமலம் ஆ - தாமரை மலாகளாகவும், மேனி - வடிவமானது, நண்ணும - பொருந்திய, நாள் சண்பகம் மலா ஆ - அன்றுபூத்த சண்பகத்தினுடைய மலாகளாகவு நினைத்து, அண்ணல் - தலைவனாகிய, வேளை - மனமதனை, வழிபடற்கு - பூசித்தறபொருட்டு, ஆற்றிய - செய்யப்பட்ட, வண்ணம் மாலே என்று - அழகிய மாலையென்று, மருண்டது - மயங்கிற்று (அன்னம்), எ-று. கொல் - அசை.

(க - து.) அன்னமானது தமயந்தியை மாலையென்று மயங்கியது என்பதாம்.

கமலமாக மலராக வெனகிற செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச் சங்க ளீறுகெட்டு வந்தன. அவற்றை முடித்தற்குத் தோன்றலா

லென்னுஞ் சொல் வருவிக்கப் பட்டது. நாலுசாதிகளிலுஞ் சிறந்த பதுமினி சாதிக்கு “சண்டிக மலனொனச சிவந்த மேனியான்” என்று சொல்லப்பட்டமையால் பதுமினிசாதியான் என்றதாயிற்று. தமயந்தியை அப்படிப்பட்ட மாலையென்று மயங்குதலால் மயக்கவணியாம்()

[இது முதன் மூன்று பாட்டுகளால் பின் அன்னத்தின் செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வழிந்துதெள்ள முதூறவளர்ந்துமா
சொழிந்ததிகளையூர்வளைந்தாலெனச்
செழுந்தண்கோதைதிருமுகமுள்ளுறச்
சுழன்றுதாழ்ந்ததுதுச்சிறையனனமே.

(இ - ள்) தூ சிறை அன்னம் - பரிசுத்தமாகிய சிறைகளையுடைய அன்னமானது, வழிந்து - பெருகுகெடுத்து, தெள அமுது ஊற - தெள்ளிய வமிதமானது சுரக்க, வளர்ந்து - நிறைந்து, மாசு ஒழிந்த - குற்றத்தினின்று நீங்கிய, திகழை - சந்திரனே, ஊர் வளைந்தால் என - பரிசீலனமானது சூழ்ந்ததுபோல, கோதை - தமயந்தியினது, செழுதன் - செழுமையுடைய குளிரச்சிடிம பொருந்திய, திரு முகம் - அழகிய முகமானது, உள உற - மீனில் பொருந்த, சுழன்று தாழ்ந்தது - சுற்றி வந்து இறங்கிவந்து, என்று

(க - து.) அன்னமானது தமயந்தியைச் சுற்றிவந் திறங்கிவந்து எனப்போம்.

‘மாசொழிந்த திகழை’ என்றதற்குக் களங்கமில்லாத சந்திரன் ஒன்றுண்டா யோ ஆன யென்ப பொருளுக்கறி இப்பொருளுவமையாகவிலு மமையும். சந்திரனுக்கு அமிதமபோல முகத்திற்குமதூற வாகுக்கு கொள்க. ஊர்வளைந்தாலெனச் ‘சுழன்று’ எனவே சுழற்சி வேகத்தினால் அப்ப பொன்னொளி வலயமாக வீழ்ந்த தென்பது தோன்றுத லறிக் பதவைக்கு ஆகாசத்திலிருந்து கீழே யிறங்கும் போது தங்குத்தகுந்த தகுந்த இடத்தைச் சுழன்றுகொண்டே பார்த்தல் கூடாவம். உவமையுடைய தன்மைவிரிச்சியுரு சோதலால் சோவை பணி. (சாந)

தெய்வத்தாமரைப்போதுறைசெலவியுங்
கொவ்வையாயிராணியுங்கூறுமிந்
நவ்விநோகடுககிணையெனநாட்டுத
லெவ்வமென்னவிகழ்ந்துவியந்ததே

(இ - ள்.) தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, தாமரை போது உறை செல்லியும் - தாமரைப்பூவின்கண் வாசஞ்செய்கின்ற திருமாதும், கொவ்வை வாய் அயிராணியும் - கோவைப்பழம்போலும் வாயையுடைய இரத்திராணியும், கூறும் - சொல்லப்பட்ட, இ எவ்விநோக்கிக்கு - மான்கண்போலக் கண்களையுடைய இவளுக்கு, இணை - உபமான மாவொன்று, நாட்டுதல் - நிறுத்துதல், எவ்வம் என்ன

குற்றமென்று, இகழ்த்த - (அவ்விருவனாயும்) இகழ்த்து, வியந்தது - (அன்னம் இவளழகைக்குறித்து) ஆச்சரியப்பட்டது, எ-று.

(க - து.) அன்னமானது இலக்குமியையும் இந்திராணியையும் இகழ்த்து தமயந்தியைப் புகழ்த்தது என்பதாம்.

உபமானங்களுக்குக் குறைவைச் சொல்லுதலால் எதிராநிலை யுவமையணி. (சச)

வேறு.

சுலவுற்றெதிர்போகிய தூவியனங்
சுலவுற்றபொலன்சிறையைக்குவியா
நிலனுற்றெறிநீள்சிறைமெலவளியா
லலைவுற்றமருங்கினளஞ்சினளால்.

(இ - ள்) சுலவு உற்று - சூழ்ந்து, எதிர் போகிய - (தமயந்தி) முன்பு சென்ற, தூவி அன்னம் - இறக்குண்டாயுடைய அன்னமானது, சுலவு உற்ற-வளைவு பொருந்திய, பொலன் சிறையை குவியா - பொன்மயமாகிய சிறகுக்கை குவித்து, நிலன் உற்று - பூமியின்கண் பொருந்தி, எறி - (அப்போது) உதறப்பட்ட, நீள் சிறை மெல் வளியால் - விரிந்த (அதன்) சிறகுகளது மெல்லிய காற்றேருசையால், அலைவு உற்ற மருங்கினள் - அசைவுற்ற இடையையுடைய தமயந்தியானவள், அஞ்சினள் - அச்சமுற்றாள், எ-று

(க-து) தமயந்தியானவள் அன்னந்திறகுகளின் காற்றேருசையாலச்சமுற்றாள் என்பதாம்.

வேறொன்றிற கருதயவைத் திருக்கின்றவருக்குமுன்னே அன்னஞ் சோலென நிறங்குஞ் சமயத்தில் விரித் தழித்துக்கொள்ளுஞ் சிறைகளின் காற்றேருசை ஆகஸமிகமாக வுண்டாதலால் அச்சமுண்டாயிற் றென்க. அனற்பும 'அலைவுற்ற மருங்கினள்' என்னால் காற்றால் இடை முரியுமென றஞ்சினு னெனினுமாம். தன்னமெவ்விசியணியாம். இதுமுதற் பத்தொன்பது பாடங்கள் பெருமபாலும முதற்சீர புளிமாச்சீரோனும் தேமாச்சீரோனும் பெற்று மறறை மூன்றும் புளிமாச்சீராக ளாகி வருகிற அளவடி நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (சரு)

[இதனால் மங்கையாக்கு அதனிடத்துண்டான விருப்ப மிகுதி சொல்லப்படுகின்றது.]

பொறியின்வழிநெஞ்சு புகுத்தியிடா
ரறிவின்னறிவாயவருமபொருளைப்
பிறிதொன்றறநோக்குதலபோற்பிறமு
மறியுண்கணின்மங்கையர்நோக்கினரால்.

(இ - ள்) பொறியின் வழி - ஐம்பொறிகளின் வழியிலே, நெஞ்சு புகுத்தி இடா - மனத்தைச் செலுத்தாததொருக்கள், அறிவின் - ஞானக்கண்ணினுலே, அறிவாய - அறிவுருவாகிய, அரு பொருளை - பிரமத்தை, பிறிது ஒன்று அற - மற்றொருவிஷய சம்பந்தம் நீங்க, நோக்குதல் போல் - பார்த்தல்போல், மங்கையா - தோழிகளானவா, (பிறிது

ஒன்று அற) - மறறொரு விஷயசம்பந்தம் நீகக, பிறமும் - புரளு
கினற, மறி - மானகண்போலும், உண் கணின - (மை) யுண்ட (முகக)
கண்களாலே, (அறிவாய -) அறிவையுடையதாகிய, (அரும்பொருளை -)
அபூர்வமாகிய அன்னத்தை, நோக்கினா - பார்த்தாரா, எ-று. ஆல் -
அசை.

* (க-து.) டாககிடாரக ளன்னத்தைப் பார்த்தாரக ளன்பதாம்.

அறிவினனறிவாய வென ஒற்றிரட்ட வேண்டா விடத்துச் சந்த
நோக்கி யிரட்டித்தது. உலகம் அருஞானமய மாகியும் பிரமம் ஞான
மய மாகியு நிறறலின் 'அறிவாய' என்றா. "அகரவ்யாபோ லறிவாகி
யெங்கு, நிகரிவிற்றைநிறகு நிறைந்து" என்பதனாலு மறிக. 'பிறிதொன்
றற' அப்பிரம மனறி யிரண்டாவ தொருபொரு ளிலையாக வெனினு
மாம். உவமை. (சசு)

[இதனால் தமயந்தி அதனை விருமபிப பிடிக்கத்தொடங்
கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

அணித்தாயரி தாயவருமபொருளைப்
பிணிப்பானசைவைத்தமாபெற்றியர்போ
லணித்தாயவனங்கவர்வானசையான்
மணிப்பூணசையாதுவதிந்தனளால்

(இ - ள) அணித்து ஆய - தேகத்தினு ளிருக்கின்றதாய், அரிது
ஆய - (பெறுதற) கரிதாகிய, அரு பொருளை - பிரமத்தை, பிணிப
பான - கண்டு பிடித்தறபொருட்டு, நசை வைத்து - (அதனிடத்தே)
ஆசைவைத்து, அமா பெற்றியா போல - அசைவறறு நிறகினற மனச்
செய்கையையுடைய மூனிவாபோல், அணித்து ஆய அன்னம் கவா
வான - சமீபத்திலே வந்த அன்னப்பறவையைப் பிடித்தற்பொருட்டு,
நசையால் - (அதனமேல் வைக்கப்பட்ட) ஆசையினாலே, மணி பூண்
அசையாது - நவமணிகளாலாகிய ஆபரணமானது அசையாதிருக்கும்
படி, வதிந்தனள் - (தமயந்தி) தங்கினள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி அன்னத்தைப் பிடிக்கும்படி யசைவற நிருந்
தாள் என்பதாம்.

பிரமம் உடம்புதோறும் உயிக்குயிராய்க் கலந்து நிறறலின்
அணித்தா பெனறதறகுத் தேகத்தினு ளிருக்கின்றதா யெனப் பொருள்
கூறப்பட்டது. 'பூணசையாது' எனவே வடிவ மசையாமை கூறப்
பட்ட தாயிறறு. யோகுகள மன மசையாமல் வைத்துப் பிரமத்தைக்
காணுமாறு "வாயுநிறப் மனரின்று மனநதானிறப்ப பொறிரினறு,
பாயபொறிக ணிற்பவிடா படுபுனபுலனக ணினறனவா, லாயபுலனக
ணின்றமையா லகிலந்தோனறு துள்ளத்தே, தூயபரமானந பரஞ்
சோதி தோன்றகண்டிருநதார" என்பதனாலறிக. உவமை. (சஎ)

[இதனால் அப்போது அன்னத்தின்செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அவிர்பூணெலியாமலடக்கினளாய்க்
கவர்வான்வரல்கண்டுமகன்றிலதாய்த்

துவர்வாய்மயிரெட்டிடலாகுமெனு
நவைதீரனமெல்லநடந்ததுவே.

(இ - ள்.) அனனம் - அனனமானது, அவிர பூண் ஒலியாமல் - விளங்காநின்ற பூண்களை ஒலியாதிருக்க, அடக்கினன ஆய - அடக்கினவளாகி, கவாவான வரல கண்டும் - (தனனைப்) பிடிக்குமபடியாக வருதலைப் பார்த்து, அகனநிலது ஆய - (தேறியத்தினால்) ஒழிப்போகாததாகி, துவா வாய - பவளம்போலும் வாயையுடைய, மயில் - மயிலபோலப்பவளாலே, தொடட்டில் ஆசும் எனும் - பிடிக்கக் கூடுமென்கின்ற, நவை தீர - இகழ்ச்சியானது தீர, மெல்ல நடந்தது - மெள்ள நடந்தது, எ-று.

(க-து.) அனனமானது தமயந்தி தனனைப்பிடிக்கும்படி மெள்ள நடந்தது என்பதாம்.

‘தொட்டிடலாகுமெனு நவைதீர’ என்றலிற பிடித்தற கெளி தென்னு மெண்ணத்தை அவனாக குண்டாககி அவளகை தனமேல் விழ வருந்தோறும் தன குதிப்பினாலே தப்பித்துக்கொண்டு அவண் முயற்சியை வீணாகிற நெனக. தீரவென வினையெச்சம் மாறுகெட்டது. வினாந்து நடப்பிற பிடிபடாதென்று தொடராளென அவணடைக்கேறப் மெல்லநடந்த தெனக. (சஅ)

புளினத்தடமேவியபோசுமன
மெளித்திறனகைம்மலரொயதுறுமோ
வுளம்வைத்தமையென்னெனவொண்ணுதலார்
நளினக்கைபுடைத்துநகைத்தனரால்

(இ - ள்.) ஒன் துதலார் - காந்திபொருந்திய நெற்றியையுடைய தோழிகள், புளினம் - மணற்குன்றுகளையுடைய, தடம் - தடாகத்திலே, மேவிய போசும் - வாசஞ்செய்யும்படியாகப் போகின்ற, அனனம் - அனனமானது, எளிதில் - எளிதிலே, தன கை மலர் - தன்னுடைய கைகளாகிய தாமரை மலர்களிலே, எய்துறுமோ - அடையுமோ, உளம் வைத்தமை என என - (எம்பிராட்டி அதனிடத்தே) மனம் வைத்தமைக்குக் காரணம் யாதென்று, நளினம் கை - தாமரைமலரோபோலும் (தம்) கைகளை, புடைத்து - தட்டி, நகைத்தனா - சிரித்தாரா, எ-று.

(க - து.) தமயந்தி அன்னத்தைப்பிடிக்க மனம் வைத்ததைப் பாங்கியாகண்டு கைதட்டி நகைத்தாராகள் என்பதாம்.

புளினமென்றதற்குப் பறவைகளி னினத்தையுடைய வெண்ணு மாம். தமயந்தியின முயற்சி வீணாலைக்கண்டு இவ்வனம் பரிகாசஞ் செய்தா றென்க. (சக)

[இதுமுத னன்குபாட்டுகளாலே பிடித்தற்குச் செய்யு முயற்சி சொல்லப்படுகின்றது]

புனைமேகலையீர்கைபுடைத்துநகைத்
தனமேகவியற்றுதலன்புகொலோ

தனியே குவனின்மினெனத்தகையாத்
தனியோடு சொசெயதுதொடர்ந்தனளே.

(இ - ள்.) புனை மேகலையீ - அலங்கரிக்கப்பட்ட மேகலாபரணத்தை யுடையவளே, கைபுடைதது நகைதது - கைதட்டிச் சிரித்து, அன்னம் ஏக இயற்றதல் - அன்னத்தை ஒடிப்போகச் செயதற்குக் காரணம், அனபோ - (எனமேலுள்ள) அனபோ, தனி ஏகுவன் - தனியாக (நான்) போவேன், நினமின் என - (நீ) நிலலுமென்று, தனியோடு உரை செய்து - கோபத்தோடு சொல்லி, தகையா - ஆணையிட்டு, தொடர்ந்தன - (தமயந்தியானவள்) அதனபின் போனாள், எ - று. கொல் - ஏ - அசைகள்.

(க - து.) தமயந்தியானவள் பாங்குமாரை நிறுத்திவிட்டுத் தனியே அன்னத்தினபின் போனாள் என்பதாம்.

கைபுடைத்த லொலியோடு மேகலையொலியு மெழுதல்தோன்றப் 'புனைமேகலையீ' என்றொளனக. 'அனபுகொலோ' எனலால் என்மேல் அனபிலீ ராதலால் இவங்களு செய்கின்றீ லொன்றதாயிற்று. தகைதல் என்பினனே தொடருவீராயின் எனக்குத் துரோகஞ் செய்தவ ராக்ககடவீரொ றுணைகூறல்.

(ரு0)

முகிழ்மென முலைவாணுதன்மொயகுழலார்
நகைசெயவதுகண்டுளநாணிள்ளா
யகல்கின்றபொலன்சிறையன்னநிழ்
னிகரொன்னவொதுங்கினனேரிழையே.

(இ - ள்.) நோ இழை - தஞ்சை வணியையுடைய தமயந்தியானவள், முகிழ் மெல் முலை - தாமரை யரும்புபோலும் மெல்லிய முலைகளையும், வாள் துதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையும், மொய்குழலார் - நெருங்கிய கூந்தலையும் உடைய தோழிகள், நகை செய்வது கண்டு - பரிசாகவுடையதலைப் பார்த்து, உளம் நாணினை ஆய - மனத்திலே வெட்கமுற்றவளாகி, அகல்கின்ற - நீங்குகின்ற, பொலன் சிறை அன்னம் - பொன்மயமாகிய சிறைகளையுடைய அன்னத்தினது, நிழல் - நிழலானது, நிகர என்ன - (தனக்கு) நிகராமென, ஒதுங்கினன் - நடந்தான், எ - று.

(க - து.) அன்னத் தன்னிழல் தன்னோடு செல்லுதல்போல தமயந்தி அன்னத்தினபின் சென்றாள் என்பதாம்.

தகையப்பட்ட தோழிகள் தனது பிடிக்கமாட்டாமையைக்கண்டு சிரித்தலால் நாணங்கொண்டா ளெனக. 'அன்ன நிழனிகொன்னவொதுங்கினன்' எனவே அந்நாணம் அவளது முயற்சியை எழுப்பலால் அதன் சாயைபோல விடாதுசென்ற ளென்க. உவமையணி.

(ரு௧)

வடியுண்கணிமா முலைதாங்கியதா
லிடுகும்மிடையென்படுமேகலெனப்
பிழ்மென்னடைமங்கையர்பேசமறுத்
தழிமென்மலர்பேர்த்தனளாயிழையே.

(இ - ள்.) வடி உண் கணி - கூமைபொருந்திய (மை) யுண்ட கண்களையுடையவளே! மா முலை தாங்கியதால் - பெரிய முலைகளைச் சுமத்தலால், இடிகும் இடை - துவளுகின்ற (உன) இடையானது, என் பிடம் - (நடத்தலாலே) எனன பாபிடும், ஏகல் என - போகாதே யென்று, பிடி மெல் நடை - பெண்யானைபோல மெல்லிய நடையை யுடைய, மங்கையா பேச - தோழிகள் சொல்ல, மறுதது - (அதை) மறுதது, ஆய் இழை - ஆராயநது கொள்ளப்பட்ட வணியையுடையவ ளாகிய தமயந்தியானவள், அடி மெல் மலா - அடியருககொண்ட மெல்லிய தாமரைமலாகளை, போத்தனன் - எடுத்தான், எ-று.

(க - து.) தோழிமா தடுக்கக் கேளாது தமயந்தி யன்னத்தைத் தொடர்தாள எனபதாம்.

‘என்பிடம்’ என்றதற்கு இப்படியிருக்கிற இது யான நடந்துசெல் லின் மிக வருந்துமென்று நீதானே அறிவா யெனப்பதுபொருள். முன் னே எளிதிற றனகைமமல ரொதுறுமோ என்று பிடிபடாமை கூறிக் கேளாமற் போகையாலே பின்னும் வருத்தங்கூறி மறுத்தா ளென்க. தகாததொழில் செய்யுமபோது விலக்கல் தோழியா கடனாதலின் “நகுதற பொருட்டென்று நடடன மிசுதிகககன, மேறசென றிடித்தற் பொருட்டி” எனபதனாலு மறிக. ‘அடிமெனமலா’ எனலால் அடிவருந் துதலுங் கொள்க. ஏக—முன்னிலை யேவனொருமை யெதிர்மறை வினைமுறறு. மலராகிய வுபமாமை நடத்தறசெய்கையிலே உபயோ கித்தற்கு அடியாகிய உபமேயத்தி னுருவங்கொண்டு வேறுபட்டதா கச் சொல்லலால் திரிபணி. (ருஉ)

செய்ப்பட்ட செழுங்கமலத்திலுனங்
சைப்பட்டதுபட்டதென்ககருதா
மைபபட்டமலர்ப்பொழினமா தவிவாய்ப்
பொய்ப்பட்டமருங்கினள் புகுகனளே

(இ-ள்.) பொய் பட்ட மருங்கினள் - பொய்கூறுதற்கிடமாகிய இடையையுடைய தமயந்தியானவள், செய பட்ட - கழனியிலுண்டா கிய, செழு கமலத்தில் - செழிந்தாமரைப் பூவிலிருக்கின்ற, அன்னம் - அன்னமானது, கை பட்டது பட்டது என கருதா - (என) கையிலே அகப்பட்டது அகப்பட்டதென்று நினைத்துக்கொண்டு, மை பட்ட - மேகத்தையளாவிய, மலா பொழில் - மலாகளையுடைய சோலையிலே, மாதவிவாய் - குருக்கத்தியினிடத்தே, புகுகனள் - சென்றாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி அன்னமகபட்டதென்று குருக்கத்திமரத்தி னிடத்தே சென்றாள் எனபதாம்.

இருநதருள் சிறுத்துக் காணப்படாமை பற்றி இல்லையென்று கொள்ளப்படுதலாலே ‘பொய்ப்பட்ட மருங்கு’ என்று சொல்லப்பட்டது. ‘கருதாபபுகுகனள்’ என்றதனால் அடிபெயாக்குந் தோறும் அப்படி நினைத்தா ளென்க. பட்டதெனபது வினாவுபற்றி அறிக்கி இறந்த காலத்திலே வந்தது. புகுகன ளென்றதற்கு அன்னம் அவளை அப்படி

நினைக்கச்செய்து வருகிததுக் குருக்கத்தியின்கீழ்த் தனிப்படக்
கொண்டிபோயிறறென்பதே கருத்தாகக் கொள்க. (௫௩)

[இதனால் அன்னம் நனமொழிகள் பேசத்தொடங்
கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

தொடர்ந்தாளகலுழ்தாமுகமவேரொழுக
நடந்தாயிழையெய்த்தனொன்னநயந்
திடந்தோந்தவளினபுறுநன்மொழிகண்
மடந்தாழிளவனனமவழங்கியதே.

(இ - எ.) மடம தாழ் - அறியாமை போகிய, இள அன்னம் -
இளமைபொருந்திய அன்னமானது, தொடர்ந்தாள - (என்பின்னே)
தொடர்ந்தவளாகி, கலுழ் - விளங்குகின்ற, தாமுகம் - பரிசுத்தமாகிய
முகத்தினின்றும், வோ ஒழுக - வேராவையானது ஒழுகாநிற்க,
நடந்து - நடந்து, ஆயிழை எய்த நள்ள என்ன - தமயந்தியானவள்
இயைத்தாளென்று, நயந்து - விருமலி, இடம் தோந்து - (தகுதியான)
இடத்தை யறிந்து, அவா - அத்தமயங்கியானவள், இன்ப உறு -
இன்பத்தை அடைதற்குக் காரணமாவனவாகிய, நல மொழிகள் -
நல்ல சொற்களை, வழங்கியது - சொல்லிற்று, எ-று.

(க - து.) அன்னமானது தமயந்தி பின்பமடைய நல்லவாத்தை
கொச்சொல்லிற்று என்பதாம்.

இந்ததோதல் தனித்துப் பேசுநகாமிதத்தை யறிதல். (௫௪)

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளாலே முன்கொல்லப்பட்ட நன்
மொழிகள் இவையென்று சொல்லப்படுகின்றன.]

கோடுந்திய்கொமமைமுலைப்பொறையால்
வாடுமமிடைமாமயிலவாரலெனத
தோடுணகுழன்மங்கையறிநுணாமா
வாடுந்தளிரங்கைமறித்தனபார்.

(இ - எ.) துணாமா - பூங்கொத்துகளையுடைய மாமரங்க
ளானவை, கோடு உந்திய - யாண்கொம்புகளைக் கீழப்படுத்திய,
கொம்மை முலை பொறையால் - திரட்சிபொருந்திய முலைகளது,
பாரத்தினாலே, வாடும் இடை - வாங்கின்ற இடையையுடைய,
மாமயில - பெருமைபொருந்திய மயிலே, வாரல் என - (நடந்து)
வராதே யென்று, தோடு உண் குழல் - மலரிதழ்களை உட்கொண்ட
கூந்தலை யுடைய, மங்கையரின - (உன்னுடைய) தோழிகள் போல்,
ஆடும் தளிரா அங்கை - அசைகின்ற தளர்களாகிய அழகிய கைகளாலே,
மறித்தன - (உன்னை) விலக்குகின்றன, பார - (நீ அவற்றைப்) பார்,
எ-று.

(க - து.) மாமரங்களானவை தளர்களாகிய விரல்களாலே வா
ராதே என்று விலக்குகின்றன பார என்பதாம்.

‘வடியுன்கணி’ என்ற பாட்டிலே மங்கையா மறுத்தமையைச் சுட்டி இதிலே மங்கையரினென மறுக்கப்பட்டது. மாமரங்களை அங்ஙன மறிககின்றனவாகக் குறித்தலினாலே தற்குறிப்பணி. இதற்கு மங்கையரினென்னு முவமையும் தளிரங்கையென்னு முருவகமும் அங் கங்கள். (௫௫)

விண்ணின்னியங்குமமெனேமேவரநீ
மண்ணின்னடந்தெவ்வணமவெளவுதியா
லெண்ணின்னிதுகண்டவாயார்நகையார்
பெண்ணின்னமுதேவரலபேதைமையே.

(இ - ள்.) பெண இன அமுதே - பெண்களிலே இனிய வமிரதம் போல் விளங்குகின்றவளே! விண்ணில் இயங்கும் - ஆகாசத்திலும் திரிகின்ற, என் னே மேவர - என்னை அடைதற்கு, நீ - நீ, மண்ணில் நடந்து - பூமியினமேல் நடந்துவந்து, எவண்ணம் வெளவுதி - எவ் வித்ததினாலே பிடிக்கமாட்டுவாய், எண்ணின் - ஆலோசிக்குமிடத்து, இது கண்டவா - இச்செய்கையைப் பார்த்தவருள, யார் நகையார் - யாவா சிரியார், வரல - (மங்கைப்பருவமடைந்த வுனது) வருதல், பேதைமை - பேதைப்பருவத்தின் செயலா யிருக்கின்றது, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! நீ என்னைப்பிடிக்க வருத லறிவீனமென் றன்னரு சொல்லிற்று என்பதாம்.

‘விண்ணி னியங்கு மெனே’ யென்றதற்குப் பூமியிலன்றி ஆகாசத்தி லுஞ் சஞ்சரிக்கவல்ல வெண்ணெ யென்றும், ‘மண்ணினடந்து’ என்றதற் குப் பூமியொன்றிலே மாத்திரஞ் சஞ்சரிககின்ற நீ அப்பூமியிலே நடந் தென்றும், விரித்துரைத்துக் கொள்க. ‘பெண்ணின்னமுதே’ என லாலும், ‘வரலபேதைமை’ எனலாலும் மங்கைப்பருவ முடைமை சொல்லப்பட்டது. ‘விண்ணினியங்கும’ என்னும் பதப்பொருளாலும் ‘மண்ணினடந்து’ என்னும் பதப்பொருளாலும் வெளவகூடாமையும் இம்முதல வாக்கியப்பொருளாலே ‘வரல பேதைமை’ என்றதையுஞ் சாதித்தலாலே இவ்விரண்டு செய்யுட் குறியணிகள் கலந்துவந்த கலவையணி. (௫௬)

[இதனால் அரசன் காரியத்துக்கு உபயோகியாகிய தன்வரலாற் றின சிறப்பை யுணர்த்தத்தொடங்கிச் சுற்றமுமிடமு முணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்றின்மரபோதுமிவட்கியையப்
பின்னமொழிபேசுவவென்றயனூ
ரன்னந்தனதன்புறுசுற்றமியாம்
பொன்னின்னகர்யாங்கள்பொருந்திடமே.

(இ-ள்.) என்று-என்றுசொல்லி, இவட்கு இயைய - இவளுக்குப் பொருந்த, பின் - பின்பு, அ மொழி - அவ்வரசன் காரியத்தை, பேச வல் என்று - சொல்வேனென் றெண்ணிக்கொண்டு, இன் மரபு

ஓதம் - இனிதாகிய (தன்) வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது, யாம - யாங்கள், அயன் - நானமுகக்கடவுளால், ஊர் - செலுத்தப்படுகின்ற, அன்னம் தனது - அன்னவாகனத்தினது, அன்பு உறு - அன்புமிசூந்த, சுற்றம் - உறவுணை, யாங்கள் - நான்கள், டொருநது இடம் - தங்குபடெற்ற இடமானது, டொன்னின் நகர் - தேவநகரமாகும், எ-று.

(க - து) அன்னமானது தன்னாதினையும் இருக்கு மிடத்தையும் கூறிற்று என்பதாம்.

என்றென்றது முன்னிரண்டு பாடடையுஞ் சுடமுநின்றது. பின் சொல்லப்படுவதாகிய அரசன் காரியத்திற்கு உபயோகி யாதலால் 'இன்மரபு' என்றது. 'அன்புசுற்றம்' என்றதனால் நெருங்கிய ம பந்தமுடைமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று 'டொன்னின் நகர் டொருநது' எனலால் எம்மோடு பயிலுதல் மனிதர்க்கு அரிதென்றதாயிற்று. தன்னினத்தையும் தழுவிக்கொண்டு யாமென்றும் யாங்களென்றும் கூறிற்று. (ருஎ)

[இதனால் தனவடிவம் பொன்மயமா யிருக்கக்கூகு காரணமுணாததல் சொல்லப்படுகின்றது.]

மலர்மேலயன்மானதவாவியினுட
பொலன்மெலிதழ்ப்புத்தசெழுங்கமல
நலனார்வனையம்பலநாளுமயின
றுலவாதொளிர்பொன்னிறமுற்றனமால்.

(இ-எ.) மலர் மேல் அயன் - தாமரைப் பூமேலுள்ள நானமுகனது, மானத வாவியினுள் - மானச தடாகத்திலுள்ள, பொலன் - பொன்மயமாகிய, மெல இதழ் பூத்த - மெல்லிய இதழ்கள் விரியப் பெற்ற, செழு கமலம் - செழிய தாமரை மலர்களையும், நலன் ஆர் - நலம்பொருந்திய, வனையம் - இளவிலைச்சுருள்களையும், பல நாளும் அயின்று - பல தினமும் தினது, உலவாது - அழியாமல், ஒளிர் - விளங்குகின்ற, டொன் நிறம் - பொன்னுருவத்தை, உற்றனம் - அடைந்தோம், எ-று.

(க - து.) அன்னமானது தனவடிவு பொன்னிறமுற்ற காரணஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

மானதவாவி சத்தியலோகத்தி லுள்ளது காரணகுணம் காரியத்தில் உளதா மென்பதபற்றிப் பொறசமலமாகிய தம்முணவின் குணந் தமக்குண்டானமை சொல்லிற்று. (ருஅ)

[இதனால் பூமியில் வந்தமைக்குக் காரணமுணாததல் சொல்லப்படுகின்றது.]

களிமாமயிலன்னவர்காதலுறு
மளிநாண்மலரைங்கணைவேளையா
ளளன்மநகர்நாண்மலர்வாவியினல்
வளநோக்குமண்ணிடைவந்தனமால்.

(இ - எ.) களி - களிப்பைத்தருகின்ற, மா - பெருமைபொருள் திய, மயில் அன்னவா - மயில்போலுஞ் சாயலுடையவராகிய மகளி ரால், காதல உறும் - விரும்பப்படுகின்ற, அளி நான் - வண்டுகளி னெழுங்காகிய நாரியையும், மலா ஐக்களை - மலாகளாகிய பஞ்சபா ணத்தையுமுடைய, வேள அனையான - மனமதன்போ லழகினனாகிய, நளன - நளமஹாராசனது, மா நகா - பெரிய பட்டணத்திலேயுள்ள, நாள் மலா - அன்றுபூத்த மலாகளையுடைய, வாவின - தடாகத்தி னது, நல வளம் - நல்ல வளத்தை, நோக்கு உற - பாரததற்பொருட் டு, மண்ணிடை - பூமியினிடத்துக்கு, வந்தனம் - (யாம வானுலகத்தை விட்டு) வந்தோம், எ-று.

(க-து.) நளனது வாவினையப பாசகப டொன்னுலகத்தைவிட்டு இவ்வுலகிற்கு வந்தோமென, றனனஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

நளனமேல் அவளுக்கு ஆசையை யெழுப்பாதற்கு அவனழகை இங்ஙனஞ் சிறப்பித்துச் சொல்லியது. 'வளநோகமு' என்றதற்கு அதில வினையாடுதற்பொருட் டெனபது கருத்து. (ருசு)

[உலகமெங்கு மொழிவிலலாத திரிவிலேயும் தளரவுதோன்ற மைக்குக் காரணமுணாததல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விண்ணம்புவிபாதலமேவுகினு
நண்ணுந்துயரின் நெனநலவரமுன்
றண்ணங்கமலத்திறைத்தந்தனன்மைக
கண்ணென்றயிலகொண்டகனங்குழையே.

(இ - எ) மை கண் என்று - மை யெழுதப்பெற்ற கண்களென்று (பெயாவைத்து), அயில் கொண்ட - (நஞ்சம் பூசப்பெற்ற) வேல்களைக் கொண்டிருக்கிற, கனம் குழையே - கனம்பொருந்திய காதணியை யுடையவளே!, தன் கமலத்து இறை - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாம னாப்பூவிலிருக்கின்ற தலைவன, [பிரமா], விண அம் புவி பாதலம் - தேவலோகம் அழகிய பூலோகம் பாதாளலோகம் இவ்வனைத்தையும், மேவுகினும் - (ஒழிவினறி யடைநது) திரியினும், நண்ணும் - (உனனை) யடையக்கடவதாகிய, துயா - (தளரச்சித்) துயரமாதது, இன்று என - இல்லையென்று, நல் வரம் - நல்ல வரத்தை, முன் தந்தனன் - முன்பு (எனக்குக்) கொடுத்தான, எ-று அம் - அசை.

(க - து.) தமயந்தியே யாங்கள் மூவுலகிற சென்றாலும் துன்ப மில்லையென்று பிரமன் வரங்கொடுத்தானென் றனனஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

ஒருகாலத்தில் நானமுகனுக்கு வாகனமா யிருந்ததற்காகக் கொடுத்தா னென்க. இவ்வரத்தால் தளர்ச்சியினறி இப்பூமியிலுள்ள தே சங்கனையெல்லாம் ஒழிவினறிநோக்கித் திரிகின்றே னென்பது இசை யெச்சம். கண்ணிற்கு மைபோல வேலிற்கு நஞ்சம் வருவிக்கப்பட்டது.

[இதனால் வேட்டைக்காரா முதலானவா பிடிப்பொன்மும்ச்சம்
எனக்கில்லையெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கௌவைக்கடல்குழ்தருகாசினியிற்
மெய்வத்திறமேவியசீர்நளனே
வெளவுற்றிடினன்றியிம்மானிடர்தா
மெவ்வெப்படிவெளவினுமெய்துவனே.

(இ-ள்.) கௌவை கடல் குழ்தரு - ஒலியையுடைய கடலாலே
குழப்பட்ட, காசினியில் - பூமியிலே, தெய்வம் திறம் மேவிய - தேவ
போகத்தை பொருந்திய, சீர் நளன - பாகியத்தை யுடைய நள
மகாராஜன், வெளவுற்றிடின - அனறி - பிடித்தாலன்றி, இ மானிடர்
தாம் - இம்மனிதாதாம், எவ்வெப்படி வெளவினும் - எந்தெந்தவித
மாகப் பிடித்தாலும், எய்துவனே - அகப்படுவனே, எ-று.

(க - து.) அன்னமானது யாம் நளனாகையி லகப்படுவதன்றி மற்
றவாகையி லகப்படேமென்றது என்பதாம்.

நளன பிறப்பினாலே மானிடனுயிருந்தும் போகத்தினாலே தேவ
னாகத் தோன்றலின் அவனிடத்தே மாததிரம என்னெப பிடித்தற்கு
வல்லமையுண்டென்று கூறிமென்பது கருத்தது. மானிடனொன்ப
பொதுபட்டக கூறினானும் தகுதிபற்றி வேட்டைக்காரா முதலியோ
ரென்று கொள்க. வலை கணணி படைக்கல முதலியவற்றைக்கொண்டு
பறவைகளை வெளவுமாறுபலவு மடங்குத்தற்கு 'எவ்வெப்படி வெளவி
னும்' என்றது. (சுக)

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளாலே அததெய்வபோகம்
இதுவெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒளிர் பொன்னுலகத்துறையும்பிரா
னளியாறபுகலேவலுமாறறுகிலேம்
வளாபூவுறைவானவனேவலுமிந்
நளனேவலுமேநனிசெயருவமால்

(இ - ள்.) ஒளிர் பொன் உலகத்து - விளங்குகின்ற தெய்வ
லோகத்தின்கண், உறை - வாசஞ்செய்கின்ற, உம்பா பிரான் - இரத்திர
னது, அளியால் - அன்பினாலே, புகல் - சொல்லப்பட்ட, ஏவலும் -
ஏவலையும், ஆறறுகிலேம் - (யாம்) செயயோம், வளா - வளாகின்ற,
பூ உறை - தாமரைப்பூவின்கண் இருக்கின்ற, வானவன் - நான்முகக்
கடவுளது, ஏவலும் - ஏவலையும், இ நளன் - இரத நளனது, ஏவலுமே -
ஏவலையுமே, நனி - மிகுதியாக, செய்குவம் - (யாம்) செயவோம், எ-று.

(க-து.) பிரமனேவலும் நளனேவலுஞ் செய்வேமென் மன்னஞ்
சொல்லிற்று என்பதாம்.

தனக்கடங்கினவென் தேவும் வல்லமை யில்லாமையால் 'அளி
பாற் புகலேவலும்' என்றது. நனி செய்தல் - அவாசொன்ன வளவினு

மதிகமாகச் செய்துமுடித்தல். இங்ஙனம் கூறலால் இந்திரனைக் காட்டிலுஞ் சிறந்தவன் நளனென்று குறிப்பித்த தாயிற்று. (சூஉ)

துளி தூங்கியவானதிதோய்ந்துநறுங்
குளிர் தூங்குகுறுந்துளிமென்சிறையாற்
களி தூங்கியகாமவிடாயகல
நளன்மேனியில்வீசுவநன்குறவே.

(இ - ள்) துளி - துளித்தலோடு, தூங்கிய - தங்கிய, வான் நதி தோய்ந்து - ஆகாசகங்கையிலே முழுகி, நறு குளிர் - நல்ல குளிர்ச்சி யானது, தூங்கு - நிலைபுறப்பெற்ற, குறு துளி - சிறிய துளிகளை, மெல் சிறையால் - மெல்லிய சிறைகளினாலே, களி தூங்கிய - களிப்பானது தங்குமபடியாகவும், காமம் விடாய அகல - காமத்தாலாகிய தளர்ச்சி யானது நீங்குமபடியாகவும், நளன் - நளனது, மேனியில் - உடம்பில், நன்கு உற - நன்றாகப்பட, வீசுவம் - (யாம) வீசவேம, எ-று.

(க - து.) ஆகாயகங்கையிலே முழுகித் துளிகள் பொருந்திய இற குகளினாலே நளனது திருமேனியில் வீசவேம என்பதாம்.

வீசுவமெனது எதிரகால முறறியிலும் எதிரகாலமுறறுகள் இப் படிபட்ட விடங்களிலே செயலுமாததிரமே யுணர்த்துமென்க. நள னுக்கு வேறு மகளிரோடு கூட்டுறவும் இவை அப்படி வீசுதலும் பொய் யாதலிற் குற்றமன்றேவெனின் அன்று. “பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புணர்நாத, நன்மையககுமெனின்” என்று சொல்லப்பட்ட மையின. புணர்நாத நன்மையாவது இதனால் அவனை வசப்படுத்தித் தஞ்சுந் நாயகனோடு சேர்த்தலாம். (சூஉ)

[இனி நளனுடைய பலவகைப்பட்ட குணங்களையுஞ் சொல்லத் தொடங்கி இதனுலே செல்வமும் அழகும வேலின் சிறப்பும் உணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலித்துறை

தெள்ளாரமுதததெளிவொத்தவநதீஞ்சொனல்லாய
வள்வார்முரசநாகறங்குமமணிமுன்றிலவேந்தன்
கள்வாயுமிழ்பூங்கணையோநதியகாமனன்ன
னள்ளார்வணங்குநளனென்னுமோர்நாமவேலான்.

(இ - ள்.) தெள ஆர் அமுதம் - தெளிவுபொருந்திய தேவாமிர தத்தினது, தெளிவு ஒத்த - சாரம்போனற, அம் தீ சொல் நல்லாய - அழகிய தித்திப்பாகிய வாககையுடைய தமயந்தியே!, வள் வார் முரசம் - வலிபொருந்திய வாரினாலுறுக்கப்பட்ட முரசவாத்தியமா னது, கறங்கும் - ஒலிக்கப்பெற்றிருக்கின்ற, மணி - நவமணிகளையு டைய, முனறில் - வீட்டின் முன்னிடத்தையும், நளன் எனும் - நள னென்று சொல்லப்படுகிற, ஓர் நாமம் - ஒப்பற்ற நாமதேயத்தையும் உடைய, வேந்தன் - அரச (னெருவன்), கள் - தேனை, வாய் உமிழ் - இதழ்வாயினால் கக்குகின்ற, பூ களை - மலரம்புகளை, ஏந்திய - தாங்கு

கின்ற, காமன் அன்னன் - மன்மதன்போ லழகுடையவன், நள்ளார் - பகைவா, வணங்கும் - (தன்னை) வணங்குதற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற, வேலான் - வேறபடையை யுடையவன், எ-று.

(க-து) தமயந்தியே! மனமதனுகொப்பான்வன நளனென்னும் பெயரையுடையவன என்பதாம்.

‘மணிமுனில்வேந்தன், காமன்னனான, நள்ளார் வணங்கு வேலான்’ என முறையே செல்வம் அழகு வேறபடை இவற்றின் சிறப்புக் கூறியவாறு காரணம். மணி - பலதேசத்தாராலும் திறையளக்கக் குவிக்கப்பட்டவை. இலமுன முனறிலென நிலைமாதிய இலக்கணப்போலி. இதுமுதல் கசு - பாடடிகள் பெருமபாலும் இடையி லொருபுளிமாங்குணிச்சீரும் ஏனைநான்கும் மாச்சீகளுமாகி வருகிற நெடிஸடி நான்கு கொண்ட கவித்துறைகள். (சுசு)

[இதனாலே பின்னும் அழகின்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

வணடார்வஞ்செய்துமதுவுண்டுமிழ்மலைமார்பன்
றிண்டோளொழி லகேட்டவரமபையச் செமமனமார்பன்
தண்டாதுபுல்லப்பெறாதாற்பெயாச்சாரி புநாடி
யொண்டார் புனையுந் கூப்பரனறனை யுறாள்.

(இ-ள) வலாடு - வணடிகளானவை, ஆரவம் செய்து - விரும்பி, மது உண்டு உமிழ் - தேனாககுடித்து உமிழப்பெறுகிற, மலை மார்பன் - பூமலையையணிந்த மார்பையுடைய நளமகாராஜனது, திண்டோள் - வலிமதோள்களது, எழில் - அழகை, கேட்டு - (எமமிடத்திற்) கேட்டு, அ அரமபை - அந்த அரமபையானவள், அ செமமல - அவ்வரசனது, மாபம் - மாபை, தண்டாது - நீங்காமல், புல்ல பெறாதல் - தழுவுதற்குப் பெறாத காரணத்தால், பெயா - (அவன்) பெயரினது, சார்பு நாடி - சம்பந்தத்தை ஆராய்ந்து, ஒள தா புனையும் - ஒளளிய பொன்னரிமாலையைச் சூடுகின்ற, நளகூப்பரன தன்னை - நளகூப்பரனை, உறாள் - அடைந்தாள், எ-று.

(க - து) நளனழகை யரமபைகேட்டு நளனைக் கூடப்பெறுமையால் நளன் பெயாகொண்ட குபேரனாகனாகிய நளகூப்பரனைச் சோந்தாள் என்பதாம்.

அரம்பைக்கு அகரசுட்டு அழகிற சிறந்தவளென்று பெயாபெற்று விளங்குகின்றமையைக் காட்டுகின்றது. தண்டாதுபுல்லல் - தனக்குக் கணவனாகப்பெற்று எந்நாளும் புணர்தல். தண்டாமை - நீங்காமை, இது “ஆனமை தண்டாமையா யிரண்டு நீங்காமை” என்பதனுலாக. நளகூப்பரன் - குபேரன்மகன். நளகூப்பரனைச் சோதற்கு ஏதுவாகாத நளனது பெயாச்சார்பு நாடிதலை ஏதுவாகக் சூறித்தலாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி. இதனாலே அவனழகுக்கு ஒப்பு இல்லையென்பது சூறிப்பிக்கப்படுகின்றது. (சுரு)

[இதனாலே இசைபாடற் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

ஏகாவிசம்பினளன்பாடலையாங்களுக்கூற
மாகாதிபனில்வரிபாடலவருங்கொவென்று
பாகூறவினைப்பயிலவோன்முகம்பார்த்துரைப்ப
வாகாவெனலாலவற்கப்பெயர்ச்சேர்த்தினாரே

(இ - ள்.) யாங்கள் - யாம், விசம்பின ஏகா - பொன்னுலகத் திருகு (இவ்வுலகத்திருந்து) போய், நளன - நளராசனது, பாடலை கூற - இசைபாடுதற் சிறப்பைச்சொல்ல, மாகாதிபன - தேவேந்திரன், இவரி பாடல - இப்பாட்டுப் பாடுதல், வருங்கொல் என்று - (உனக்கு) வருமோவென்று, பாரு ணுற - பாகுணசுவை (போலுஞ் சுவை) பெருக, வீணை பயில்வோன் - வீணைபாடுகிற ஒரு கந்தாவனது, முகம் பார்த்து உரைப்ப - முகத்தை நோக்கிச்சொல்ல, ஆ ஆ எனலால் - (யாம்) ஹா ஹா வென்று இகழ்தலால், அவற்கு - அக்கந்தாவனுக்கு, அ பெயர் - அந்த ஹாஹா என்கிற பெயரை சோத்திலா - வைத்தார், எ-று.

(க - து.) இத்திரனமுன் நளன பாடலை யாங்கள் சொல்ல இந்திரன் கந்தருவனைப் பாராத திப்பாடல்பாட வருமோவென, கந்தருவனென்னு லாகாவெனலால் அவனுக்கு ஆகாவென்றுபோ கொடுத்தார்கள் என்பதாம்.

மாகம் என்னும் ஆகாசத்தின்பெயர் ஆகுபெயராய்த் தேவலோகத்தை யுணரத்திரின்றது. அது வருமொழியோடு மரம+அடி=மராடி என்பதுபோலப் புணர்ந்துகின்றது. கொல் வினப்பொருளில் வந்தது. வரி - பாட்டு. அது “வரிசுணங்கெழுத்துப்பாட்டு” என்பதனாலாக. ஆகாவெனலா லென்றதற்கு அக்கந்தருவன் என்ன லாகாவெனலா லென்பபொருள் கூறுவாருமுண்டு. அவனுக்கு அப்பெயர் அந்நவன தற்பவமாய் வந்த வடமொழிப் பெயராதலால் அது சிறப்பனநெனக்க. வடமொழிப்பெயராதல் அமரத்திலுங் காண்க. ஆகாவெனலும் பெயாக்கு வேறுகாரணத்தைக் கற்பித்தலால் பிரிசிலை நவிரசியணி. இதனால் நளன இசைபாடலில் அக்கந்தருவனிலும் வல்லவனென்னும்பொருள் தோன்றுகின்றது. (சுசு)

[இதனால் நற்குணப் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

உலனாறுசெய்தவுயர்மாமணித் தூண்செய்தோளா
னலன்யாமுரைபநசைகூரயிராணிகொம்மை
முலைமேற்பொடித்தபுளகத்தினைமொய்த்தசெங்கண்
மலர்நீரரும்புவதிற்கண்டிலன்வானவேந்தன்

(இ-ள்.) உலன - திரண்டகல்லை, தூறு செய்த - பொடிசெய்த, உயர் - உயரவாகிய, மா மணி தூண் - பெரிய வச்சிரத்தூண்கள் போல, செய் - செய்யப்பட்ட, தோளான் - தோள்களையுடைய நள மகாராஜனது, நலன் - நற்குணத்தை, யாம் உரைப்ப - யாங்கள் சொல்லக் (கேட்டு), நசை கூர் - (அவன்மேல்) ஆசைமிக்க, அயிராணி-

இந்திராணியினுடைய, கொம்மை முலை மேல் - இளமைபொருந்திய முலைகளினமேலே, பொடித்த - உண்டாகிய, புளகத்தினை - மயிர் சிலிர்த்தலை, மொயத்த - (தன வடிவத்திலே) நெருங்கிய, செம் - செவ்விய, கண் மலா - நேத்திராவிரதங்களில், நீர் அரும்புவதின் - ஆனந்த நீரானது தோன்றலால், வான வேந்தன் - தேவேந்திரனான வன், கண்டிலன் - பாரத்திலன், எ-று.

(க - து.) நளன் கீததியைக்கேட் டுந்திராணி முலைகள் பூரித் ததை இரத்திரனுக் கானந்தக்கண்ணீர் தோன்றலாற் கண்டிலன் எனப் தாம்.

வசசிரமணி மந்தைப்பலமணிகளையும் பேதிக்கு முறுதியுடைய தாதலின் 'உயாமாமணி' எனப்பட்டது. நளன்—அவன் பலகுணங்க ளும். புளகம் — உவகைச்சுவையைப் பற்றிய விற்றல். இரத்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்களாதலின் 'மொயத்த செங்கண்' என்றது. புளகத்தைக் கண்டால் உள்ளப்புணர்ச்சியின குறநோக்கி மனைவியைத் தண்டிப்ப னென்பதுகருத்து. (சுள)

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளாலே முகப்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

முருகுண்டிவண்டுபயிரூர்நளன்வாண்முகத்தைப் பெருவெண்மதியநிகொயதப்பெறுமையன்றோ கருதாங்கமலததுறைநான்முகன்னைவருந்த வருதிங்கடோறும்புதிதாகவகுத்தலசெய்வான்.

(இ - ள்) கருதும் - நினைக்கின்ற, கமலதது உறை - தாமரைப் பூவின்கண் இருக்கின்ற, நானமுகன் - நானமுகக்கடவுள், வண்டு - வண்டிகளானவை, முருகு உண்டு - தேனைக்குடித்து, பயில் - வாசஞ் செய்யப்பெற்ற, தார நளன் - மாலையையுடைய நளமகாராசனது, வாள் முகத்தை - கார்திபொருந்திய வதனத்திற்கு, பெரு வெள் மதியம் - கலைநிறைந்த சந்திரன், நிகா எய்த - ஒப்பை அடைய, பெ ருமை அன்றோ - பெருமையாலன்றோ, கை வருந்த - (தன்) கைகள் நோவ, வரு திங்கள் தோறும் - வருகின்ற மாதந்தோறும், புதிதாக - தூதனமாக, வகுத்தல் செய்வான் - உண்டாக்குகின்ற, எ-று.

(க - து.) நளன் முகத்துக்குச் சந்திரனெவ்வாமையாற பிரமன் அச்சந்திரனை மாதந்தோறும் புதிதாகப்படைக்கின்றான் எனபதாம்.

கருதல்—நளன் முகத்துக் கொப்பாவ தொருசந்திரனைச் செய்ய கினைத்தல். வல்லவனெருவன் தன்னாலே தொடங்கப்பட்டது பல முறை கெடுமாயினும் அது செவ்வையாக முற்றுப் பெறுமளவும் தன் முயற்சியை விடாதுதலால் 'வருதிங்கடோறும் புதிதாக' வகுக்கின்ற னென்க. நானமுகன் மாதந்தோறும் சந்திரனைப் புதிதாகப் படைத் தற்கு ஏதுவாகாத அந்நிகொய்தப்பெறுமையை ஏதுவாகக் குறித்தலி னாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி. இதனாலே நளன் முகம் சந்திரனைப் பார்க்கிதுஞ் சிமந்து விளங்குகின்றமை தோன்றுகின்றது. (சுஅ)

கோணைக்களிற்றுநளன்வாணமுகங்கூறுகென்ன
யாணர்த்திருமாலருள்செய்தலும்யாங்குக்கூற
நாணிக்கமலமயனோடுமுகிழ்ப்பநாடிப்
பூணிற்பொலிந்தமுலைப்பூமகட்புலலுமன்னே.

(இ - ள்.) கோணை களிற்று - மாறுபாடுபொருந்திய யானைகளையு
டைய, நளன் - நளமகாராஜனது, வாள் முகம் - காந்திபொருந்திய
முகச்சிறப்பை, கூறுக என்ன - சொல்லக்கடவீனென்று, யாணா - அழ
கிய, திருமால் - மஹாவிக்ஷணு, அருள் செய்தலும் - சொல்லியவள
விலே, யாங்கள் கூற - யாம சொல்ல, நாணி - வெட்கி, கமலம் -
நாபிக்கமலமானது, அயனோடு - நானமுகனோடு, முகிழ்ப்ப - குவிய,
நாடி - (அததருணம்) பாதத்து, பூணின் பொலிந்த - ஆபரணத்தினாலே
விளங்குகின்ற, முலை - முலைகளையுடைய, பூமகள் - திருமாதை, புல்
லும் - (அக்கடவுள்) கூடுவான், எ-று. ஐ - சாரியை.

(க - து.) விஷ்ணு நளனமுகத்தழகைகசொல்லென நாங்கள்
சொல்லத் தமது நாபிக்கமலம் பிரமஜூடன மூட, அதைக்கண்ட விஷ்
ணுவானவ ரிலக்குமியை அணைந்தாரா என்பதாம்.

திருமால் நளன் முகத்தைப் புகழ்வித்தலாகிய கபடத்தினாலே
நாபிக்கமலத்தைக் குவிவித்து நான்முகனை மறைத்து மனைவியைப்
புணாதலாகிய விருப்பத்தை முடித்தலால் பிறிதினவிடையணி. இத
னாலே நளன்முகம் அக்கமலத்தினுஞ் சிறந்தமை தோனறுகின்றது. ( )

[இதனாலே பொறுமை பூபாரந்தாங்குதல்களின்
புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

சிறைவண்டுதண்ணென்முகைசூழ்ந்துபைந்தேறன்மாந்தி
யறைகின்றதண்டார்புனையுந்திறலாடலவேந்தன்
பொறைதேரினங்கட்புவிமாதிரினைப்பொங்குசெஞ்சூட்
டிறைவாளரவைநிகரென்னவியம்பலாமே.

(இ - ள்.) சிறை வண்டு - சிறைகளையுடைய வண்டுகளானவை,
தன் என் முகை சூழ்ந்து - குளிர்ச்சிபொருந்திய அரும்புகளைச் சுற
றிக்கொண்டு, பைந்தேறல் மாந்தி - டசிய தேனைக்குடித்து, அறை
கின்ற - ஒலிக்கப்பெற்ற, தண் தார புனையும் - குளிர்ச்சிபொருந்திய
மாலையைத் தரித்திருக்கின்ற, திறல் - வலிமையாலுண்டாகிய, ஆடல் -
வெற்றியையுடைய, வேந்தன் - நளமகாராஜனுடைய, பொறை - (குற்
றம்) பொறுத்தலையும் பூபாரந்தாங்குதலையும், தேரின - ஆராயந்தால்,
அம் கண் - அழகிய இடத்தையுடைய, புவி மாதிரி - பூமிதேவியை
யும், பொங்கு - விளங்காநின்ற, செம் சூடு - சிவப்பாகிய சூட்டை
யுடைய, வாள் - காந்திபொருந்திய, இறை அரசவை - (பாமபுகளுக்கு
கெல்லாம்) தலைவனாகிய ஆதிசேஷனையும், நிகா என்ன - (அவனுக்கு)
உபமானங்களாக, இயம்பலாம் - (அறிவுடையோருக்குச்) சொல்லு
தல் கூடும், எ-று.

(க - து.) நளன பொறுமையிலே பூமிதேவியையும் ஆதிசேஷனை யும் ஒப்பானவன எனபதாம்.

குறதம் பொறுக்குங் குணத்துக்குப் பூமியும், பூபார் தாங்குத லுக்கு அனந்தனுமென்று கொள்க. முன்னதற்கு “அகழ்வாரைத் தாங் குநிலம்போலத் தமமை, யிகழ்வாரப் பொறுத்தறலே” எனறிருக்கையா லும், பின்னதற்கு இந்நூலிலே “பன்னகளு ச்மந்த வைப்போரோ தோ ளினிற் பரிக்கு மன்னாமன்னனை” என்று வருதலாலும், அவை உப மாணமாதற் கேற்றலு காண்க. பொறுபயி னிருபொருளும் புகழ்பொ ருளாதலிற் புகழ்பொருட சிலேடை. (எ0)

[இதனால் நளமகாராசனிடத்து உத்தம மங்கைய ரிருக்கையைக் குறிப்பிததல் சொல்லப்படுகின்றது.]

புற்றுகுமாவமுறைவாளிபபுயங்க முணைச் செறறா தமாவிநுகர் விககுஞ்சிலைகையாறகுக் குறறேவல்செய்யுங்கொடியன்னவர்பானடக்கக் கற்றாடரமபபயிலவானடைகாட்டுகிறபேன்

(இ - ளு.) ஆவம் ஆகும் - ஞானியாகிய, புறறு உறை - புறறிநுள் இருக்கிற, வாளி - அம்புகளாகிய, புயங்கம் - பாம்புகளானவை, உண் ண - உண்ணும்படியாக, செறறா ஆவி - பகைவரது பிராணவாயுவை, நுகாவிக்கும் - உண்பிக்கின்ற, சிலை - விலையுடைய, கையாறகு - கை யையுடையவருகிய நளமகாராஜனுக்கு, குறு ஏவல் செய்யும் - சிறிய ஏவல்களைச் செய்கின்ற, கொடி அன்னவா பால் - பூங்கொடி போல்பவ ரிடத்தே, நடக்க - நடத்தற்கு, கறறு - (யான) கறறுக்கொண்டு, ஆடு - (தெய்வச்சபையில்) ஆடுகின்ற, அரம்பை - அரம்பையானவள், பயிலவான - கற்கும்படியாக, நடை - அந்நடையை, காட்டுகிறபேன் - கறப்பிப்பேன், எ-று. தம் - அசை.

(க - து.) யாங்கள நளனிடத் தேவல்செய்யும் பெண்களிடத்து நடைபயின்று அரம்பைகளுக் கறப்பிப்போம் எனபதாம்.

வாயு அருவ மாயினும் அதனை யுண்ணுதல் பாம்பிற்கு இயல்பாத லால் ‘ஆவிநுகாவிக்கும்’ என்றது. ஆவ முதலியவற்றிலே புறறு முத லியவற்றி னொறுமையை ஆரோபித்தலாலே உருவகவணி. ‘கறறுக் காட்டுகிறபேன்’ என்றதனால் எனது நடையினும் அரம்பை நடையி னும் சிறந்துளது நளன குறறேவல் செய்யு மகளிரா நடை யென்றதா யிற்று. குறறேவல் - சாமரம் வீசுதல் அடைப்பை யேடுதுதல் முத லியன. இங்கே நளனுக்குச் சொல்லப்பட்ட விசேஷணத்தால் அவன் புத்த பராக்கிரமமுஞ் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (எக)

[இதனால் நள னந்தப்புரத்திலே தனக்குப் பழக்கமுண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறைபொற்கழற்காலரசன்னகரஞ்சொனல்லார் மறைசொற்களயாவுமறையாமலெனககுரைப்பார்

பொறிமுற்றடககிப்புலன்போம்வழிபோக்கலசெய்யா
நெறியிற்பிறர்க்குப்புகலாதெனநெஞ்சிலெண்ணி.

(இ - ள்.) அறை - ஒலித்தின்ற, பொன் கழல் - பொன்னாலாகிய
வீரக்கழலணிந்த, கால் - பாதத்தைபுடைய, அரசன் - நளமகாராஜன
து, நகா - அரண்மனையிலுள்ள அம் சொல் நல்லா - அழகிய சொல்லை
புடைய மாதரானவா, பொறிமுற்று அடக்கி - ஐம்பொறிகளையும் அடக்
கி, புலன் போம் வழி - ஐம்புலன்களையும் செல்லும வழியில், போக்
கல் செய்யா - (அவறறைச்) செலுத்தாத, நெறியின் - ஒழுக்கத்தி
னாலே, பிறாகு - அயலாருக்கு, புகலாது என - சொல்லாதென்று,
நெஞ்சில் எண்ணி - மனதிலே நினைத்து, மறை சொற்கள் யாவும் -
மறைக்கத்தக்க எல்லாச் சொற்களையும், மறையாமல் - ஒளிக்காமல்,
எனக்கு உடாப்பா - எனக்குச் சொல்லுவா, எ-று.

(க - து) நளன அரண்மனைப்பெண்கள் இரக்கியங்களை என்னி
டத்திற சொல்வாக்கள் எனபதாம்.

அந்தப்புரமாதா சொல்லுவா னென்னும பொதுப்பொருளினாலே
உன கருத்தைச் சொல் லென்னுஞ் சிறப்புப்பொருள் தோன்றுதலால்
பொதுப்புனைவிலி புகழ்ச்சியணி. (எஉ)

[இதனால் அவளுக்கு நளனமேற காதலை யெழுப்புதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

திங்கட்கலையின் செழுமபூங்கதிாசெவ்விவரப்பக
கங்குற்கமலமலாதோய்நதுகளிப்புறமற
பைங்கட்குமுதமுறலபோ லுநீபாாததிவன்றன்
றொங்கற்புயந்தோயந்துறமற்பிறமாதுதுயத்தல்.

(இ-ள்.) திங்கள் கலையின் - சந்திர கலையினது, செழு - செழிய,
பூ - அழகிய, கதிா - (அமுத) கிரணத்தை, செவ்வி வாய்ப்ப - அழகா
னது பொருந்த, கங்குல் - இரவின்கண, கமல மலா - தாமரை மல
ரானது, தோய்நது - சோந்து, களிப்பு உறமல் - மகிழ்ச்சியை அனு
பவியாதிருக்க, பைங்கள் - பசிய தேனையுடைய, குமுதம் - (அத்தா
மரை மலரிருகறைந்த) அல்லிமலரானது, உறல் போலும் - (அப்படி
அம்மகிழ்ச்சியை) அனுபவித்தல் போலும், நீ - நீ, பாாத்திவன தன் -
அரசனது, தொங்கல் புயம் - மாலையையுடைய தோள்களை, (செவ்
வி வாய்ப்ப) - அழகானது பொருந்த, தோய்நது - சோந்தது,
(களிப்பு) - மகிழ்ச்சியை, உறமல் - அனுபவியாதிருக்க, பிறமாது -
(உன்னிற் குறைந்த) மறறொருத்தி, துய்த்தல் - (அப்படி அம்மகிழ்ச்
சியை) அனுபவித்தல், எ-று.

(க - து.) நள னுன்னையல்லாது பிறமாதாச்சேருதல் சந்திர
னைத் தாமரைசேராது அல்லிசேருதல் போலிருக்கும் எனபதாம்.

தாமரை மலாகளினுஞ் சிறந் தழகாய்நிறமலிற் 'செவ்விவாய்ப்ப'
என்றது. "பூவினுக்கருங்கலம்பொங்குதாமரை" என்பதனுது மறிக.

கமலமலாகளிப்புறுதல் - மலாச்சியுறுதல். நீ மகளிரா பலரினுஞ்சிறந்த அழகுடையவளா யிருந்தும் உனக்குத் தகுந்த நன்னைப்பெறுதற்கு முயற்சிசெய்யாது உன்னிற்குமைந்தவள அவனைச்சோந் தின்புற விட்டிருந்ததல் மடமையெனப்பது கருத்து. “பைங்கடகுமுத் முறல்போலு நின்றாலுறாமற, நெறுங்கற்புயத்தான பிறமாததைத்தோயதன்மாதோ” எனப் பாடங்கூறி, சந்திரகிரணங் கமலத்தைச் சோந்தி களிப்புறாமல் அல்லியைச் சோந்து களிப்புறுதல் போலும் நளன உன்னைச்சோந்து களிப்புறாமற் பிறமாததைச் சோந்து களிப்புறுதல் எனப் பொருளுரைப்பாரு முணமி. களிப்புறுதல் மலாகளுக்கனறிக கிரணத்திற்கு இயையாமையாலும் அரசனுக்குக் குடைவு தோன்றலாலும் அது முதலான முடிபின் வேறுபட்டும் பயன்படாமை யறிக. (எங்.)

[இதனால் அவளுக்கு நன்னைப்பெறுதற்கு அனுகூல மிருக்கின்றபடி யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

மயிர்வாயச்சிற்று கட்டிடிமென்னடைவாயந்தநல்லாய்
செயிரதிராவிதியினிறமயாரகொற்றெளிந்தநீரா
ரயிலவேனளன்றனழகுன்னெழிலொத்தவாற்றாற
பயினேயவின்பநினக்கனறிப்பயன்படாதா ல

(இ - எங்.) மயிர வாய்சிற்று கண் - மயிர பொருந்திய சிறிய கண் களையுடைய பிடி - பெண்பாணை (நடைபோலும்), மெல் நடை வாய்க் த - மெல்லியநடை பொருந்திய, நல்லாய - தமயந்தியை, அயில வேல்-கூமைபொருந்திய வேலையுடைய நளன அழகு - நளமகாராஜனது அழகும், உன் எழில் - உனது அழகும், ஒத்த ஆற்றால் - (தம்மில்)ஒத் திருக்கின்ற காரணத்தினால், பயில தங்கிய, நேயம் - (ஒப்புடை) அன்பா லுண்டாகும், இன்பம் - இன்பமானது, நினக்கு அனறி - உனக் கல்லாமல் (மற்றொருத்திக்கு), பயன்படாது - கிடைப்பதில்லை, (அழ கொத்திருந்தாலும் விதிசங்கற்பம் பிரதிசூலமா யிருந்தாலோவெனின்) செயிர தீர் - குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய, விதியின் - விதியினது, திறம்-கருத்தை, தெளிந்த - அறிந்த, நீரா - குணத்தையுடையவா, யா - எவா, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே உன்னழகும் நளமகாராஜனழகும் ஒத்தி ருக்கிறதால் அவனின்பமுனக்கே கிடைக்கும், வேறொருத்திக்குப் பயன்படாது, விதிவசமெவவாறோ எனபதாம்.

இங்கே அழகும் எழிலும் ஆணமைவடிவும் பெண்மைவடிவும் பிறழ்ச்சியின்றி யமைந்த வனப்பாம். அனறியும் உயாருழிப்பிறப்பு, நல்லொழக்கம், பருவம், அறிவு, செல்வம் முதலியனவும் ஒரோவழி அழகெனவும் படுமாதலின் அவையுமிங்கே யடக்கிக்கொள்ளப்படும். நாம்மிருவருக்கும் அழகொத்தலால் அன்புமொத்தது இன்பஞ் சிறக்கு மென்பது தோன்ற ‘நேயவின்பம்’ என்றது. இருவாக்கும் அன்பொக்கு மாயி னின்பஞ்சிறக்கு மென்பது “தாம்வீழ்வா தம்வீழப்பெற்றவர் பெற்றாரோ, காமத்துக்காழில்கனி” எனபதனாலு முணாக. நினக்கன் றிப் பயன்படாதெனவே நீயே அவனுக்கு மனைவியாவை யென்ற

தாயிற்று. விதியென வாளா கூறுது 'செயிதீவிதி' எனச் சிறப்பித்
துக் கூறுதலால் விதி சங்கற்பமும் இங் நங்காரியத்திற்கு அனுகூலித்
தே யிருக்குமென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது யாரொன்றது ஒருவரு
மில்லையெனவும் பொருளில் வந்தது. (எசு)

[இதனால் அழகொத்திருக்கையினாலே விதிசங்கற்பமும் அனு
கூலித் திருக்குமென்று துணிதற்கு உதாரணமுண்டோ
வெனின உண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வினாசேர்கமலவிதியுந்தகக்கூட்டுமென்க
திருவோடுசெங்கட்டிருமாலினேச்சேர்த்தலானும்
வனாமானே முக்கட்பெருமானிடமவைத்தலானு
மிரவோடுகுணனென்க திர்த்ததிங்களியைத்தலானும்.

(இ - ள்) திருவோடு - திருமாதோடு, செம் கண திருமாலினே -
செய்ய கண்களையுடைய விஷ்ணுவை, சோததலானும் - கூட்டினமை
யாலும், வனா மாணே - பாவாதி தேவியை, முக்கண் பெருமானிடம்
வைத்தலானும் - மூன்றுகண்களையுடைய கடவுளிடத்தே இருத்தின
மையாலும், இரவோடு - இராதிரியோடு, தண என்கிற திங்கள் -
குளிராகியபொருந்திய கிரணங்களுடைய சந்திரனே, இயைத்தலா
னும் - பொருத்தினமையாலும், வினா சோ கமலம் - வாசனைபொருந்
திய தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற, விதியும் - நானமுதனும், தக - தகுதி
யாக, கூட்டும் என்க - (ஒருபொருளோ டொருபொருளை) கூட்டுகிற
னென றறியக்கடவாய், எ-து.

(க - து) பிரமதேவன திருமகனையுந்திருமாலையும் பாவதியை
யும் பரமசிவனையும் இரவையுஞ் சந்திரனையும் சோததமையாலும்
தகுதியாகவே ஒன்றோடொன்றைக் கூட்டுகிறான் எனபதாம்.

ஒருவாக்கொருவா தருந்தவராகத் திருவோடு செங்கட்டிருமா
லினேச் சோககை முதலிய உதாரணங்களால் விதி சங்கற்பமும் இது
காரியத்திலே அனுகூலித்திருக்குமென்று அறியப்படுகின்ற தென்
பது கருத்து. 'வினாசோகமல நறுமபோதினில் வீற்றிருக்கும்' எனப்
பாடங்கூறி இதனைத் திருவுக் கடையாககுத்து முண்டு. அப்போது
இப்பாடமுக்கு முடிக்குஞ்சொல் இல்லாமையாற் பின்பாட்டோடே
னும் முன்பாட்டோடேனுஞ் சோததுக் குளகமாக்கி முடிக்க வேண்
டும், அவ்வன முடித்தற்குப் பொருளியையாமையாற் பொருந்தாமை
யறிக. (எரு)

[இதனால் அவ்வனுமானமேயன்றி இதற்கு ஆகமப் பிரமாணமு
முண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

போர்வேனளன்றன்புனைதாரகன்மார்புபுல்லு
மேரார்மகள்யாரொனயானயனோடுகேட்பக்
காரோதிரின் பேர்கழறுற்றனன்போலுமாங்குத்
தேரோதைதன்னுற்றெளிவுற்றிடக்கேட்டிலேன்யான்.

(இ - ள்.) கார ஓதி - மெகம்போலும் கூந்தலையுடையவளே!, போர வேல் நளன் - போரசெய்தற்குரிய வேலையுடைய நளமகராஜனது, புனை தார - குடப்பட்ட மாலையையுடைய, அகல மாபு - பரந்த மாபை, புலலிம் - தழுவத்தகும், ஏர ஆர மகள் - அழகினால் நிறைந்த மங்கை, யார என - எவளென்று, யான் - நான், அயனோடு கேட்ப - நான்முகனை வினாவ, நின் டோ - நினது நாமதேயத்தை, கழறுறறனை போலும் - (அவன்) சொன்னானபோலும், ஆங்கு - அப்போது, தோ - (அவனது) தேரினது, ஒதை தன்னால் - ஒலியினாலே, தெளிவு உறநிட - ஐயந்தீர, யான் கேட்டிலேன் - நான் (அதைக்) கேட்டறிந்திலேன், எ-று.

(க - து.) நன்னுகு மனைவியானொன்று பிரமனை யான்கேட்க அவனுன்போ சொற்றனைபோலு மிருந்தது, தேனோசையாமறெளிவுறக் கேட்டிலன் என்பதாம்.

ருள-ம் பாட்டில் “அயனூரன்னநதன தனபுறுசுறறமியாம்” என்றலின் அயனே வினாவதற்கு இயையுடைமை பெறப்பட்டது. யானொன்று பெண்பாலில் வந்தது. அது வயாதினை முப்பாறகும் பொதுவாதலின், இதற்கு “யாஅனொனும் வினாவின் கிளவியத்தினை மருங்கின முப்பாறகு முரித்தே” என்பதுவிதி. அயனோடென்பது உருபமயக்கம், இதற்கு “பாதனுருபிற் கூறிற்றயினும் பொருள் சென்மருங்கின வேறுமைசாரும்” என்பதுவிதி. ஒருவேளை மறறொருவன்மே லவளுக்கு விருப்பமுண்டாயிருப்பின் தனசொல்லைப் பொய்யென்று கொள்வனென்று ‘நின்போ கழறுறறனைபோலும்’ ‘தெளிவுறநிடக் கேட்டிலேன்’ என்றது. (எசு)

[இதனால் விதியின் செயலுரு சொல்லும் அப்படியிருந்தாலும் அவன் சுதந்தரனாகையால் இப்போது வேறு விதமாகச் செய்யலாமே யென்றால் அதற்குத் தடையுண்டெனச் சொல்லப்படக்கூடாது.]

குயின்மென்குதலைத்திருவேநினைக்கூடுமின்ப
மயிலகொண்டவொள் வேனளறகாகவமைத்திலானே
லியைபெண்ணியன்றிவிதிகூட்டலனென்னுஞ்சீர்த்தி
பயனின்றிமாறிப்பழியாகப்பயக்குமன்றே

(இ - ள்.) குயில் - குயிலிசைபோலும், மெல் குதலை திருவே - மெல்லிய மழலைச் சொற்களையுடைய தமயந்தியே!, நினை கூடும் இன்பம் - உனனே அனுபவித்ததடைவதாகிய இன்பத்தை, அயில் கொண்ட - கூரமைகொண்ட, ஒள் வேல் - ஒளவிய வேலையுடைய, நளற்கு ஆக - நளமகராஜன்பொருட்டு, அமைத்து இலானேல் - படைத்திலனாயின், இயைபு - தகுதியை, எண்ணி அன்றி - நினைத்தல்லாமல், விதி - நான்முகனுனவன், கூட்டலன் எனனும் - (ஒருவரோடொருவரைச்) சோக்கல நெனக்கின்ற, சோத்தி - சோத்தியானது, பயன் இன்றி - பயனில்லாமல், மாறி - வேறுபட்டு, பழியாக - நிகழையாக, பயக்கும் - (அவனுக்கு) விளையும், எ-று. அன்று - ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தியே, உன்னை நன்னுக்காகப் படைத்திலனனால் பிரமனுக்குப் பழிவிடையுமென் றன்னவசூறிற்று என்பதாம்.

இங்ஙனங் கூறவே நள்ளை நீ நாயகனாகப் பெறுதற்கு விதியினாலுத் தடையுண்டாவதில்லை யெனது வலியுறுத்திக் கூறியவா ருயிற்று.

[இதுமுத லீரணமிபாட்டுகளால் இப்படி அவளுக்கு ஆசையை வளர்த்த அன்னம் அவள கருத்தை அறிதற்காக வேறொன்றைச் சொல்லி முன்கொல்லப்பட்டதை முடித்தமை சொல்லப்படுகின்றது]

கருந்தாநாவாய்வாள் பொருவுங்கயற்கண்ணிகேண்மோ
பொருந்தாதனயான்புகன்றேனதுநிறகபூந்தாள்
வருந்தாவொதுங்கப்பிழைசெயதனனமாதவுள்ளம்
பரிந்தார்வமுற்றப்புரிவேனென்பணித்தியென்னு

(இ-ள்.) கரு தானா வாய் - கருவிழிபொருந்திய, வாள் - வானையும், கயல் - கெண்டையையும் பொருவுங் - நிகாக்கின்ற, கண்ணிகண்களையுடையவளே!, கேள் - (நீ) கேளு, யான் - நான், பொருந்தாதன - (இப்போதைக்கு) வேண்டாத சொற்களை, புகன்றேன் - சொல்லினேன், அது நிற்க - அதுநிற்பதாக, ஓ தாள - மலாபோல (மெல்லிய உன்) அழகாளானவை, வருந்தா - வருந்தி, ஒதுங்க - (என்பின்னே) நடந்துவரும்படியாக, பிழை செயதனை - குற்றத்தை (உனக்குச்) செய்தேன், மாற - (அது) தீர, உள்ளம் பரிந்து - உள்ளத்தில் அன்புறது, ஆவம் - (உன்) விருப்பத்தை, முற்ற - நிறைவேற, புரிவேன் - செயவேன், என - (அவ்விருப்பம்) யாது, பணித்தியென்னு - (நீ) சொல்லென்றுசொல்லி, எ - று. மோ - முன்னிலையசை.

(க - து.) தமயந்தியே, விருப்பம்நிறைந்தவர்களைச் சொன்னேன் அவைநிற்கட்டும், உன்விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவேன நீ சொல்லென் றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம்.

‘வருந்தா வொதுங்க’ என்றதற் கேற்பப் ‘பூந்தாள’ என்றது. இப்பாட்டும் பின்வரும் பாட்டுங் குளகம். “குளகம் பலபாட்டொரு வினைகொள்ளும்” என்பது விதி. (எஅ)

தோளாமணியைநிறைத்தன்னமென்றாயமூரற்
கோளார்மதிவாண்முகத்தாளுட்குறிப்புநாடித்
தாளான்மையுள்ளங்குறிப்பிற்றெரிதன்மையோரின்
வாளாவதிந்ததணிப்பொற்சிறைவாய்ந்தவன்னம்.

(இ - ள்.) அணி பொன் சிறை வாய்ந்த - அழகிய பொன்மயமாகிய சிறைகள் பொருந்திய, அன்னம் - அன்னமானது, தோளாமணியை - தொளைக்கப்படாத முத்துகளை, நிறைத்தது அவன் - ஒழுங்குபடுத்தியபோதும், மெல் - மெல்லிய, தாய் - பரிசுத்தமாகிய, மூரல் - பல்லொழுங்கையும், கோள் ஆ - பெருமைபொருந்திய, மதி - சந்திரன்போலும், வாள் முகத்தாள் - காந்திபொருந்திய

முகத்தையுமுடைய தமயந்தியினது, உள் குறிப்பு நாடி - உட்கருத்
தை ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டு, ஆண்மை உள்ளம் - ஆழமாகிய
(ஒருவா) கருத்தை, குறிப்பின் - அறியின, தாள் - (தமது) முயற்சி
யை, தெரி - (அதன் பின்பு) தெரிவிக்கும், தனமையோரின - குண
முடையவாபோல், வாளா வதிந்தது - சுமமா இருந்தது, எ-று.

(க - து.) அன்னமானது தமயந்தி யுட்கருத்தை அறிந்து பேசா
திருந்தது என்பதாம்.

‘தோளாமணியை நிறைத்தன்ன தூயமூரல்’ என்றும் ‘கோளாங்
மதிவாணமுகம்’ என்றும் சொல்லப்பட்டமையால், நளனசெய்திகேட்
டுத தமயந்திக்கு நகையும் முக்ககிளாச்சியுந் தோன்றினமை குறிப்
பிக்கப் பட்டதாயிற்று ‘ஆண்மை’ இங்கே உள்ளக் கருத்தை வெளிப்
படுத்தாது ஆளுதறன்மை யாதலின ஆழ மெனப் பொருள் கூறப்
பட்டது. பெரியோரா அப்படிப்பட்ட பிறாகருத்தைத் தாமறிவதன்
முன்னே தமது காரியத்தைக் கெடினுங் கெடுமென்று சொல்லா
ராதலால் அன்னம் அவள கருத்தையறிந்த பின்னே தனவரவின காரி
யத்தைச் சொல்லுதற கெண்ணிச் சுமமா விருந்த தெனக். தெரி
யெனது தனவினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாதலின இங்கே பிற
வினைப்பொருளில் வந்தது ‘உட்குறிப்பு நாடித் தாளான்மையுள்ளங்
குறிப்பிற மெரிதனமையோரின’ என்றதற்கு முயற்சியையுடைய உள்
ளத்தை முக்கக்குறிப்பினு லாராயுந் தனமையோபோலத் தமயந்தி
யுட்கருத்தை முக்கக்குறிப்பினு லாராயந்திருந்ததெனப் பொருள் கூறு
வாருமுனடு. அது முடிந்தன கருத் தனமெனக். (எக)

[இதனால் தமயந்தி பேசத்தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது]

இவ்வாறுசெங்கான்மட வன்னமிருத்தலோடு
மைவ்வாணெடுங்கட்டமயந்திமனத்தினோந்து
செவ்வாம்பலூறுஞ்செழுந்தேறறுளித்தலின்றி
யொவ்வாததிஞ்சொலகுயினாணவுணாக்கலுற்றாள்.

(இ - ள்.) இ ஆறு - இவ்விதமாக, செம் கால் மடம் அன்னம் -
செய்யகால்களையுடைய இளமைபொருந்திய அன்னமானது, இருத்
தலோடும் - இருந்தவளவில், மை வாள் நெடு கண் - அஞ்சன மெழு
தப்பெற்ற ஊள்போலும் நீட்சிபொருந்திய கண்களையுடைய, தம
யந்தி - தமயந்தியானவள், மனத்தின் - மனத்தின்கண், ஓர்ந்து -
ஆலோசித்தது, செவ் வாம்பல் - செவ்வல்லிப் பூவிவிருந்து, ஊறும் -
சுரக்கின்ற, செழு தேறல் - செழியதேனானது, துளித்தல் இன்றி - சிக்
துதல் (தன்னிடத்) தில்லாமல், ஒவ்வாத - நிகராகமாட்டாத, தீ சொல் -
(தன்செவ்வாயி விருந்துவருகிற) மதுரவாரத்தையை, குயில் - கோ
கிலமானது, நாண - வெட்கமுற, உணாக்கல் உற்றாள் - சொல்லத்தொ
டங்கினாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி குயிலும் நாணச் சொல்லத்தொடங்கினாள்
என்பதாம்.

செவ்வாம்பலுக்கேற்பச் செவ்வாய் வருவிக்கப்பட்டது. 'ஆம்பலாறுஞ் செழுந்தேறுளித்தலினறி யொவ்வாத தீஞ்சொல்' எனவே அல்லமலரிவருந்து வெளிப்படுந் தேன்போல் வாயிலிருந்து வெளிப்படுதலுந் தீஞ்சுவையு முடைய சொல்லென்ற தாயிற்று. உவமையணி. (அ0)

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளாற் பூர்தாள் வருந்தா வொதுங்கப் பிழைசெய்தன னென்றதற்கு மாறான உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(கலிவிருத்தம்)

பேதைநீர்மையிற்பெட்டிநினயாங்கணு
மேதமெய்துறுமெனபர்சரதமே
யாதலானிற்றொடாநதஞ்ஞெய்துறத்
தீதிழைத்தனனயானுன்றிறத்தினே

(இ-ள.) பேதை நீர்மையில் - பேதைமைகருணைத்தினாலே, யாங்கணும் - எல்லாவிடங்களிலும், பெட்டிநின் - விரும்பினால், ஏதம் - குற்றமும் (அதனால் விளைவதாகிய) துன்பமும், எய்துறம் - அடையும், எனபா - என்றுசொல்வாரா (பெரிசீயார), சரதமே - (அது) சத்தியமே, ஆதலால் - ஆகையால், நின் தொடர்ந்து - உன்னைப் பின் சென்று, அஞ்ஞா எய்துற - துன்பமானது (என்னை) அடைய, யான் - நான், உன திறத்தின் - உன்னிடத்தே, தீது இழைத்தனன் - குற்றத்தைச் செய்தேன், ஏ-று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் அன்னமே உன்னிடத்திற குற்றஞ் செயதேனென்றாள் எனபதாம்.

பேதைநீர்மையாவது - செயதத்குவதூந் தகாததும் பகுத்தறிய மாட்டாதகுணம். அது பெண்மைக்குச் சிறந்தகுணமாய் நிறமலிற் 'பேதைநீர்மையிற்பெட்டிநின்' என்றாள். அது பெண்மைக்குச் சிறந்த தென்பது. "நுண்ணறிவுடையோ னாலொழிபழகிலும் பெண்ணறி வென்பது பெரும்பேதைமைதே" எனபதனுலிக. இரட்டிற் மொழிதலெனனு முத்தியால் ஏதத்திற்குக் குற்றமும் அதனால் வருந்தன்பமு முகாக்கப்பட்டன. அவ்விருடொருளும் "ஏதநதுன்பங் குற்றப்போ" எனபதனுலிக. 'எனபாசரதமே' யென்றாள், "பேதை மையுள்ளெல்லாம் பேதைமை காதனமை கையல்ல தனக்கட்செயல்" என்பவாகலின், பேதைமையினாலே விஷய நியமமில்லாமல் எல்லாப் பொருள்களிலும் விருப்பம் வைத்தால் அதனாலே தான் பிறருக்கு அபகாரஞ் செய்யவும் பின்பு அதைக்குறித்துத் தான் மனம் வருந்தவு நேரிடும், அதையெண்ணிடத்துத் தானே காணலா மென்பது கருத்தது. முன் வாக்கியத்தின் பொதுப்பொருளாற் பின்வாக்கியத்தின் சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேறதுப்பொருள்வைப்பணி. (அக)

பளிங்கிற்றுன்னியபலபொருண்மற்றதில்
விளங்கித்தோன்றலபோலயான்செய்தவெம்பிழை
களங்கமறறவுன்னுள்ளத்திற்கண்டுகொற்
றுளங்கயான்பிழைத்தேனென்றுசொற்றதே.

(இ - ள்.) (களங்கமறற) - மாசற்ற, பளிங்கில் - கண்ணாடி
விடத்து, துன்னிய - கிடழ் யிருக்கின்ற, பல் பொருள் - பலபொரு
ளும், அதில் - அதனுள், விளங்கி தோன்றல் போல - பிரதிபிம்பித்
துத தோன்றுதல்போல, (துன்னிய) - (உன்னிடத்துக்) கிடழ் யிருக்
கின்ற, யான் - நான், செயத - (உனக்குச்) செய்த, வெம பிழை -
கொடிய பிழையானது, களங்கம் அறற - மாசற்ற, உன உள்ளத்தில் -
உனது நெஞ்சுள், கண்டு கொல் - பிரதிபிம்பித்துத தோன்றியோ,
யான் - நான், துளங்க - நடுங்குமபடியாக, பிழைத்தேன் என்று -
(உனக்கு) குற்றஞ்செய்தேனென்று, சொற்றது - (நீ) சொல்லி
யது, எ-று.

(க - து.) கண்ணாடியானது தனமுன்னுள்ள பொருளைத் தான்
காட்டுதலபோல என்குறறத்தை நீயேறறுக்கொண் டெடுத்ததுகாட்
டினாயென மனனஞ்சொல்லிற்று என்பதாம்.

பெரியோர் தமக்கொருவ னொருபிழை செய்தவிடத்து அவனை
நோக்கி நானற னுனக்குப் பிழைசெய்தேனென்று கண்ணாடியானது
தனமுன்னுள்ள பொருளைத் தன்னிடத்தே காட்டுதலபோல் அவ
னிடத்துள்ள பிழையைத் தம்மிடத்தே காட்டுவா ராதலால் அவர்
கண்ணாடிபோற் களங்கமின்றி விளங்குவார், நீ யவாகளிற சோந்
துளாயாதலால் அங்குநொன் சொன்னையென்பது கருத்து. கண்டுகொல் -
தோன்றலைக்கண்டோ வெனினு மாம. சொற்றதென்றது இறந்த
காலம் பற்றிவந்த தொழிற்பெயர். இது உவமையணி. (அஉ)

[இதனால் மாற வுள்ளம்பரிந் தாவமுறறப் புரிவே னென்றதற்கு
உத்தரஞ்சொல்லப் படுகின்றது.]

வேண்டலசெயவவென்றாய்விழைவானினைக்
காண்டலன்றியெனவேண்டியகதிமதி
யீண்டுநோகருநர்கண்களிப்பெய்துறச்
சேண்டயங்குவதன்றியென்செய்யுமால்.

(இ-ள்.) வேண்டல் - வேண்டப்பட்டதை, செய்வல் என்றாய் -
செய்வே னென்றுசொன்னாய், விழைவால் - ஆசையினாலே, ஈனை -
(அழகிய) உன்னை, (கண்களிப்பு எய்துற) - நேத்திரானந்தத்தை
அடைய, காண்டல் அன்றி - காணாத லல்லாமல், என வேண்டும் -
(எனக்கு) யாதுவேண்டும், கதி மதி - கிரணத்தையுடைய சந்திர
னாவன், ஈண்டு - இவ்விடத்திலுந்து, நோகருநா - பாப்பவர், கண்
களிப்பு எய்துற - நேத்திரானந்தத்தை யடைய, சேண் - ஆகாசத்தி
லிருந்து, தயங்குவது அன்றி - விளங்குவதல்லாமல், என் செய்யும் -
யாதுபயனை (அவாக்குச்) செய்வான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தியானவள் அன்னமே யான்விரும்பியதைச் செய் வேனென்றாய், உன்னைக் கண்டதேயல்லாமல் எனக் கென்னவேண்டு மென்றாள் என்பதாம்.

வேண்டல்—வேண்டப்படுபொருளை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். அவ்வன்னத்தைக் காணுதலினுஞ் சிறந்தபொருள் தனக் கில்லையென் பது தோன்ற ‘நினைக்காண்டலன்றி யெனவேண்டும்’ என்றாள். சந் திரன் இங்கேயிருந்து பாரப்பவாக்குக் கண்களிப்பைச் செய்வதன்றி வேறே விசேஷமாகச் செய்யக்கிடந்த தொன்றில்லை; அதுபோல நீயும் எனக்குக் கண்களிப்பைச் செய்வதன்றி வேறே விசேஷமாகச் செய் யக்கிடந்ததொன்றில்லை என்பது கருத்து அன்னததையுஞ் சந்திரனை யுக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட விரணிவாக்கியங்களுக்குப் பிம்ப பிர தி பிம்பபாவம் தோன்றலால் எழுத்துக்காட்டுவமையணி. (அங்)

[இதனால் விரும்பப்பட்ட பொருள் எப்படிப்பட்ட தாயினுஞ் சொல்லலாமெனின் அது கூடாதெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொச்சுக்கக்கலிப்பா.

விழையுமன்த்ததுமனத்தைவிட்டகலவதெனினன்றோ
தழையவுனாதருநாவாற்சாற்றலாந்தகைமைததா
மெழுபுவிவாழ்கன்னியரிலிருவிசுமபிற்றருவினறுங்
கொழுநனைநலகுதியெனறுகூறுநருமுள்ளகொல்லோ.

(இ - ள்) விழையும் - விரும்பப்படுகின்ற, மனததது - மனத்தி லுள்ளதொன்று, மனத்தை - அமமனத்தை, விட்டு அகல்வது எனின் அன்றோ - விட்டு வெளிப்படுவதாயி னன்றோ, தழைய - பெருக, உரைதரும் நாவால் - பேசுகின்ற நாவினாலே, சாற்றலாம் தகை மைதது ஆம் - சொல்லப்படுந் தகுதியுடையதாகும், எழு புவி வாழ் கன்னியரில் - ஏழு தீவுகளிலேயும் வாழ்கின்ற பெண்களுள், இரு விசுமபில் தருவின - பெரிய வானுலகத்துள்ள கற்பக தருவினது, நறு கொழுநனை - பரிமளம்பொருந்திய செழிய அரும்பை, நல்குதி என்று - (கொணாநது) கொடுவென்று, கூறுநரும் - சொல்வாரும், உள்ளகொல் - இருக்கின்றனரோ, [அப்படியே, தருவின் - கற்பகதருப் போலும், நறு - நறகுணம்பொருந்திய, கொழுநனை - நளராஜனை, நல்குதி என்று - கொணாநதுகொடுவென்று, கூறுநரும் - சொல்வா ரும், உள்ளகொல் - இருக்கின்றனரோ,] என்று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் கொழுநனைத் தாவென்று சொல் பவளு முண்டோவென்று சிலேடையாகச் சொன்னாள் என்பதாம்.

மனத்தைவிட் டகலாமைக்குக் காரணம் மனம் அதனை யறுதி யாகப் பிடித்திருத்தலேயாம். ‘கொழுநனை’ எனவே மலரும் பருவத் துப் பேரரும் பென்றதாயிற்று. மலாமேல் விருப்ப மகளிர்க் கியல் பாதலால் அதனை யெடுத்துக் காட்டினாள். கொழுநன் - தலைவன். “பிரானேகொழுக னரசனாதி யெனப்பதினைந்து முணாசெயெய்

பொருட்கு மிறைவன்மேறே” எனபதனாலறிக. அது சிறப்புப்பற்றி நானே யுணர்த்திற்று. கணவனென்பாரு முளா. கிடைத்தற்கரிய வொருவனைப் பெறவேண்டுதல் கிடைத்தற்கரிய கற்பகவரும்பைப் பெறவேண்டற கொப்பாதலாற பழிப்புக்கிடமாதல் பற்றி நாண முடையவ ளெப்படிச் கூறுவனென்பது கருதது. சிலேஷையி னிரு பொருளுக்கும் பிம்ப பிரதிபிம்ப பாவத்தால் எடுத்துக்காட்டுவையணி. இதுமுத லிருபத்துநாலு பாட்டுகள் பெரும்பாலுங் காயச்சோ நான்குபெறறுக சலித்தனையிக்கு வருகிற அளவடி நான்கு கொண்ட தரவு கொச்சககலிப்பாக்கள். (அச)

[இதனாலே தமயந்தியின சொல்லைக்கேட்டு அனனம் பேசத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

தழைசிறையமடவனமேசாற்றுதியென்றிவ்வாறு குழைகிழிக்குமதர்நெடுங்கட்கொம்பர்மகிழ்நாணிநொடு மொழிவதுகேட்டையுற்றுமுகிழ்நகைவாணுதலுளத்தில் விழைவுநுறன்மொழிகள்சிலமடவன்னமவிளம்புமால்.

(இ - ள்.) தழை சிறைய மடம் அனமே - தழைத்த சிறகுகளை யுடைய இளமைபொருந்திய அனனமே, சாறுறுகி என்று - சொல் லென்று, இவ்வாறு - இவ்விதமாக, குழை கிழிக்கும் - குழையை யுடைய (காதைக) கிழிக்கின்ற, மதா நெடு கண் - மதாதத நீண்ட கண் களையுடைய, கொம்பா - பூங்கொம்புபோல்பவன், மகிழ் - மகிழ்ச்சி யோடும், நாணிநொடும் - வெட்கத்தோடும், மொழிவது கேட்டு - சொல்வதை (ததான்) கேட்டு, ஐயுற்று - சந்தேகித்து, முகிழ் நகை - (முல்லை) யரும்புபோலும் பறகளையும், வாள் நுதல் - காதிற்பொருந் திய நெற்றியையு முடையவனது, உளத்தில் - உள்ளத்தினகண்ணே, விழைவு உறு - விரும்பப்படும், சில நல் மொழிகள் - சில நல்ல சொற் களை, மட அனனம் - இளமைபொருந்திய அனனமானது, விளம்பும் - (அவளுக்குச்) சொல்லும், என்று.

(க - து.) தமயந்தி சொற்களைக்கேட் டன்னஞ் சொல்லியது என் பதாம்.

கொம்பு கொம்பொனாறுதிரிந்தது. மகிழ்—தன்விருப்பத்தை முடித்தற்கு உபாயங் கிடைத்ததென நுண்டாகியது. ஐயமுற்றென் பது ஐயுற்று என விகாரப்பட்டது. ஐயம்—நளனமே லிவளுக்கு விருப்பமுண்டோ வில்லையோ வென்னுஞ் சந்தேகம். (அரு)

[இதனால் அது நான் கேட்கத்தக்கதாதா நெனஸ் சொல்லப்படுகின்றது.]

தருவினுங்கொழுநனையார்தருகவென்வுரைப்பளெனு மரியமறைப்பொருளதனையான்கேட்கலாகாதோ தெரியவருமறைப்பொருளைச்செவிப்புலத்திலுறநான்காம் வருணமுடையவர்கேட்கலாகாதவாறேபோல்.

(இ - ள்.) தருவின் - கற்பகதருவினது, நறு - பரிமளம் பொருந்திய, கொழுநனை - செழிய அரும்பை, யா - எவள, தருக என - கொடுவென்று, உடைப்பள எனும் - சொல்வா னென்று சொல்லப்பட்ட, அரிய மறை பொருள அதனை - அரிதாகிய இரகசியப் பொருளை, யான கேட்கல் ஆகாதோ - நான கேட்கத்தகாதா, தெரிய அரு மறை பொருளை - அறிதற்கரிய வேதப்பொருளை, செவி புலத்தில் உற - காதினாலே பொருந்த, கானகாம வருணம் உடையவா - சூத்திரா, கேட்கல் ஆகாத ஆறே போல் - கேட்கத்தகாத விதம்போல், எ-று.

(க - து.) அனனமானது தமயந்தியே நீ சொன்ன இரகசியப் பொருளை யான கேட்கலாகாதோ வென்று சொல்லிற்று என்பதாம்.

அம்மறைப்பொருளைக் கேட்டறகுச் சூத்திராபோல இம்மறைப்பொருளைக் கேட்டறகு யான அனதிகாரியல்லேன, அதிகாரியே, அதனை நன்றாகச் சொல்லென்பது கருத்து. பின் மறைப்பொருள் - வேதவாகியம்; அன்றி வேதத்தினது அாததமெனினுமாம். (அசு)

[இதனால் அப்பொருள் பெறுதற் கரியதாயைற் சொல்லுதற்கு நானுகின்றேனெனின் அதற்குத்தரு முததரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

மனமுறுமோர்பொருளடைதலரியதோமனத்தாலு
நினைவரியபொருளினையுநிறையுடையோரடைகுவராத்
புனைமணிமேகலைதாங்கிப்புடையகனறவகலலகுத்
கனியனைபவந்திஞ்சொறகற்பகப்பூங்கொம்பன்னய்.

(இ - ள்.) புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, மணி மேகலை தாங்கி - இரத்தின மேகலையைச் சூழ்ந்து, புடை அகன்ற - புடைபரந்த, அகல் அஞ்சுல - பரப்பையுடைய அரைக்கீழிடத்தையும், கனி அனைய - முக்கனிபோலும், அம் தீ சொல் - அழகிய மதுரம்பொருந்திய சொல்லையுமுடைய, கற்பகம் பூ கொம்பு அன்னாய - கற்பகத்தின் மலாக்கொம்பு போலவனே!, மனம் உறும் - மனத்தினகண் இருக்கின்ற, ஓர் பொருள் - ஒருபொருளை, அடைதல் - பெறுதல், அரியதோ - (கற்பக வரும்பை) யடைதல்போல அரியதோ, [அரியதன்று], (அரியதென்றேன் சொல்லக்கூடாதெனின்) நிறை உடையோ - யோகிகள், மனத்தாலும் நினைவு அரிய - அம்மனத்தினாலும் நினைத்தற் கெட்டாத, பொருளினையும் - பரப்பிரமத்தையும், அடைகுவா - பெறுவா, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! நினைத்ததையடைதல் அரிதன்றென்றன்னஞ் சொல்லியது என்பதாம்.

‘மனமுறுமோர் பொருளடைத லரியதோ’ எனறதற்கு அப்பொருள் கட்பொறி முதலியவற்றிற்குப் புல னாகாதிருப்பினும் மனமொன்றற்காவது புலனு யிருக்கையால் உனக்கு அதனை யடைத லரிதன் மென்பது கருத்து. ஆணவமலர் தடையா யுயிரைச்செறிந்து நிற்கையாற் சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய பரப்பிரமத்தை நினைத்தல் மனத்திற்குக் கூடாமை யறிக. நிறை - அம்மனத்தைப் பொறிகளிற்

செலுத்தாது சமாகியினிறுதல், நில் என் முதனிலை நிறுவென்ப
பிறவினையாய் பின்பு நிறையெனத் தொழிற்பெய் ராயிறறு. மனத்
திற கெட்டாததையும் அடைவானென மொருபொருளைச் சொல்
லத் தண்டாபூபிக் ரியாயத்தினுலே மனத்திற கெட்டியபொருளை
யடைதல் சொல்லவேண்டுமெனிலை எனனு மறறொரு பொருள் தோன்
றலால் செய்யுட்பொருட்பேறணி. (அஎ)

[இதனால் இது பொய்சொல்லுவதென்று சொல்லாதிராதே
யெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொய்மமைமொழிபுகன்றறியேம்புகலமனமெண்ணுகினு
மெயம்மையலதுரையாநா வேதநவிலப்பிற்சியாற்
கொமமைவருமுலைவாய்மையுடையோகைகுறித்துரைப்பி
னெம்மைமுதலெடுத்ததுரைப்பரீரங்கமலத்திறைமுன்னும்.

(இ-ள) கொம்மை வரு முலை - இளமைபொருந்திய வளம் என்ற
முலைகளை யுடையவளே!, பொய்மமை மொழிபுகன்றறியேம் -
அசத்திய வாரத்தையைச் சொல்லியறியோம், புகல் - (ஒரு சமயத்
திலே) சொல்லுதற்கு, மனம் - மனமென்கின்ற - முனமானது நினைத்
தாலும், நா - (எம்முடைய) மனக்குகளானவை, வேதம் நவில பயிற்சி
யால் - வேதத்தை ஒதிவருகின்ற பழக்கத்தினுலே, மெயம்மை
(மொழி) - சத்தியவாரத்தையையல்லாமல், உரையா - சொல்
லாவாம், ராம கமலத்து - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைப் பூவி
லுள்ள, இறை முன்னும் - நானமுகக்கடவுண்முன்னும், வாயமை
உடையோரை - சத்தியத்தையுடையவரை, குறித்து உரைப்பின் -
கருதிப் பேசின், எம்மை - எம்மையே, முதல் எடுத்தது - முதலில்
குறித்து, உரைப்பா - சொல்லுவாரா, என்று.

(க - து.) தமயந்தியே! பொய்வாரத்தைகள் சொல்லியறியோம்,
சொல்லநினைக்கில் வேதப்பயிற்சியால் நாகுகள எழாவாம் என்பதாம்.

தன்னினத்தையுந் தழுவிப் 'புகன்றறியேம்' 'எம்மை' என்றது.
புகலமனமெண்ணுகினு மெனனு மும்மை மனமும் அப்படி எண்ணு
கின்றதிலை எனனும் பொருளைப் பயத்தலால் எதிமறை. சத்தியத்
தைச்சொல்லுகிற வேதத்தோடு பழகலால் நாவிற்கு அப்பழக்கக்
குணம் விடாதென்க. "பழக்கங்கொடியது பாராபாறையிலுங்கோழி,
கிழிக்கும் பொலியைக் கிளறும் - விழித்துங், குருடாக் கொளிப்
கையாக் கூசிக்கோல்போடா, ருனைப்பகுக்குமானமா" என்பதனாலு
மறிக. தேவலோகத்துப் பறவையாதலின வேதமோதுதம் குறித்தா
யிற நென்க. கமலத்திறை முன்னு மென்னு மெச்சப்பொருளில்வந்த
வுயாவுகிறப்புமையால் இந்திரன முதலியோரிடத்து முரைப்பொன்
பது தோன்றுதல் காண்க. (அஅ)

[இதனால் ஆனால் நீ என்ன செய்யமாட்டுவா யெனின்

அதற்குத்தகு முத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

பாட்டுவரிச்சுரும்புமுரல்பங்கயமெல்லரும்பேய்க்கு
மோட்டிளவெம்முலையெனக்குமுடியாதபொருளுளதோ

சூட்டரவின்மேற்கிடந்ததொடுகடன்ஞாலத்திடைநீ
வேட்டதுகூறுதிகொணர்வீல்வினாவினெனகசூறியதால்.

(இ - ள்.) வரி சுரும்பு - இளகைகளையுடைய வண்டிகளானவை, பாட்டி முரல் - பாட்டைப் பாடப்பெற்றிருக்கின்ற, பங்கயம் மெல் அரும்பு ஏய்க்கும் - தாமரையினது மெல்லிய அரும்பை நிகாக்கின்ற, மோட்டு இள வெம் முலை - உயாச்சியும் இளமையும் விரும்பப்பெறும் குணமும் பொருந்திய முலைகளை யுடையவளே!, எனக்கு முடியாத பொருள் உளதோ - எனனால் முடிவுபெறாத காரியமானது (ஒன்று) இருக்கின்றதோ, சூட்டி - உச்சிக் கொண்டையையுடைய, அரவினமேல் - ஆதிசேஷனமேல், கிடந்த - தங்கிய, தொடுகடல் - தோண்டப்பட்ட கடலாற சூழப்பட்ட, ஞாலத்திடை - பூமியின்கண், வேட்டது - (உனனால்) விரும்பப்பட்ட பொருளை, நீ கூறுதி - நீ சொல்லு, வினாவில் கொணாவல் - சீக்கிரத்தில் (யான் அதனைக்) கொண்டுவருவேன, என கூறியது - என்று (அன்னந் தமயந்திக்குச்) சொல்லியது, எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) தமயந்தியே! நீ இச்சித்ததைச்சொல் வினாவிற்றொண்டு வருவேனென நனைஞ சொல்லிற்று என்பதாம்.

சுரும்பு முரலுதலைப் பங்கயவரும்பிறகு அடையாக்கியது மலரும்பருவத்துப் பெரியவரும்பென்று தோன்றுதற் கெனக். 'எனக்கு முடியாதபொரு ளுளதோ' எனவே அறபமான பறவையென்று நினை யாதே சிறிய வச்சாணி பெரிய தேரை நடத்துதல்போல் எப்படிப்பட்ட பெரிய காரியத்தையு முடிக்கின்ற வல்லமை யெனக்குண டென்ற தாயிற்று. (அக்)

[இதனால் வேட்டது கூறுதி யென்றதற்குத் தரு
முத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

மருவுபுரிநரம்பிசைக்குமாடகநல்லியாழிசைகேட்
மிருகினளன்பாலவேட்கையுற்றனளென்றறிகிலலா
யரியபசும்பொன்னிறத்தவாய்தூவிமடவனமே
தெருமரலுற்றேன்விழைவுசெப்புமாறெவனென்றாள்.

(இ - ள்.) அரிய - பெறுதற்கரிய, பசும் பொன் நிறத்த - பசிய பொன்னினது உருவமுள்ள, ஆய் - தேடத்தக்க, தூவி - இறகுகளையுடைய, மடம் அன்னமே - இளமைபொருந்திய அன்னமே!, மருவுபுரி - சோந்த வலிக்கட்டுகளையும், நரம்பு இசைக்கும் - தந்திகளை இசைவிக்கின்ற, மாடகம் - முறுக்காணிகளையுமுடைய, நல் யாழ் - நல்ல வீணை யிசைபோல்கின்ற, இசை கேட்டி - (என்) சொல்லை (இவன்) கேட்டி, உருகினள் - மனங்குழைந்தவளாகி, அன்பால் - ஆசையினாலே, வேட்கை உறறனள் என்று - (அச்சொல்லையே) கேட்க விரும்புகொண்டாளென்று, [இன்னுஞ் சிலைவையால், உருகு உள முருகாரின்ற, இன் - இனிமைபொருந்திய, நளன்பால் - நளனிடத்தே, வேட்கை உறறனள் என்று - ஆசையிருந்தாளென்று,] அறிகில்லாய் -

அறியாயா, தெருமரல் உற்றேன் - மனச்சுழற்சியை யடைந்த நான், விழைவு - அவ்வாசையை, செபபும் ஆறு - (வெளிப்படையாகச்) சொல்லும் விதம், எவன் என்றான் - யாது என்று சொல்லினான் (தமயந்தி), எ-று.

(க-து.) அன்னமே யிசைகேட்டுருகி னளன்பா லாசை யுற்ற னன் என் றறியாயா என்பதாம்.

வீணையிசை போல்கின்ற என்சொல்லே யிவள்கேட்டு மனங்குழைந் தவளாகி ஆசையினுலே இன்னுமச்சொல்லையே கேட்கவேண்டுகின்ற னென்றறியாயா வெனலால் உனசொல் கேட்குநதோறுநு செவிகுகின் பஞ் செய்தலால் நான இன்னும் அதனையே கேட்கவேண்டுகின்றே னல்லது பிறிதொன்றை வேண்டுகின்றிலேன என்று னென்பதாயிற்று. இப்பொருளிலே வேடகைப்பெறலவேண்டுதல், வீணை யிசைபோலு மென்சொல்லே இவள் கேட்கி உளமுருக நின்ற வினிமைபொருந்திய நளனிடத்தே விருப்பமுற்றாளென றறியாயாவெனலால் உனசொல்லி னுலே நளனுடைய குணங்களை நனருகவறிந்து அவனிடத்தே விருப்ப முற்றேன என்று னென்பதாயிற்று. இப்பொருளில் தமயந்தியை வீணைமுதலாகவுடைய உருகென வீணைத்தொகை நளனென்பெயர் கொணர்முடிந்தது உறேனெனறது வீணையாலணையுமபெயர். (௧0)

[இதனால் அன்னம பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது]

வேட்கைதன துளத்தடக்கி மெயநாணன் மறைத்திக லும், வாட்படைபோ னெடுங்கண்ணாள் வழங்கியசொற் பொருடேர்ந்து, நாட்கமல வள்ளவாய் நறும்போதி லமர் செய்ய, தாட்பவளக கழிகைவாய மடவன்னஞ் சாற்றாமால்.

(இ - ன்.) நாள் கமலம் - அன்றுபூத்த தாமரையினது, வள்ளம் வாய் - கின்னம்போலும் வாயையுடைய, நறு போதில் அமா - நல்ல மலரில் வாசஞ்செய்கின்ற, செய்ய தாள - சிவப்பு நிறம் பொருந்திய அடிகளையும், பவள கழிகை வாய - பவளத்துண்டம் போலும் வாயையும் உடைய, மடம் அன்னம் - இளமைபொருந்திய அன்னமானது, இகலும் - போசெய்தறகுரிய, வாள படை போல் - கட்காயுதம்போலும், நெடு கண்ணாள் - நெடிய கண்களையுடையவள், வேட்கை - (நள்ளமேலுண்டாகிய) ஆசையை, தனது உளத்து அடக் கி - தன்னுடைய மனத்தினகண வெளிப்படாமல் வைத்து, நாணல் - வெட்கத்தினால், மெய் - அவ்வாசை கொள்ளப்பட்டபொருளை, மறைத் து - (சிலைவாசியால்) மறைத்து, வழங்கிய - சொல்லிய, சொல் பெச ருள் தோந்த - வாக்கியார்த்தத்தை யறிந்து, சாற்றும் - சொல் லும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) தமயந்தி நளனிடத் திசைசைவைத்து மறைபொருளாகச் சொன்ன சொல்லையறிந் தனனஞ்சொல்லும் என்பதாம். (௧௧)

[இதனால் நீ எனனாலே மறைத்துச் சொல்லப்பட்டபொருளை
யறிந்திலையா வென்பாயாயின அறிந்தானெனல்
சொல்லப்படுகிறது.]

தருவினறுங்கொழுநனையார்தருகென்பாரொன்றதுவு
மருவுபுரிநரம்பிசைக்குமாடகநலலியாழிசைகேட்
டுகிகிள்ளன்பாலவேட்கையுற்றனளென்றுரைத்ததும்யான்
கருதினனாற்பலகலையும்கற்றுணர்ந்ததெளிவினால்

(இ - ள்.) தருவின - கற்பகத்தருவினது, நறு கொழுநனை - வாச
னைபொருந்திய செழிய அருமபை, யாவா - யாரா, தருக எனபார் - தரு
கவென்று சொல்லுவாரா, எனறதுவும் - என்று சொன்னதும், மருவு
புரி - சோந்த வலிக்கடிகளையும், நரம்பு இசைக்கும் - தந்திகளை இசை
விகினற, மாடகம் - முருக்காணிகளையுமுடைய, நல யாழ் இசை
கேட்டு - நல்ல லீணையின் இசையைக்கேட்டு, உருகினள அன்பால் -
ஆசையால் மனங் குழைந்தவளாகி, [மனமுருக்கின்ற நளனிடத்தே],
வேட்கை உறமனை என்று - ஆசை மிகுந்தாளென்று, உரைத்ததும் -
சொன்னதும், யான - நான், பல கலையும் - பலவகை நூல்களையும்,
கற்றுணர்ந்த - கற்று (அவற்றின்பொருளை) அறிந்த, தெளிவினால் -
தெளிவைக்கொண்டு, கருதினன் - (நளனைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்
டவையென்று) அறிந்தேன, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே நீ சிலேடையாகச்சொன்னதை யானறிந்
தேனென்றனனாரு சொல்லிற்று என்பதாம்.

நளனைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டவைகளென்பது இசையெச்
சம். கருதல்—இங்கே அறித்தபொருளைப் பயந்தாரிளறது. பலகலை—
வியாகரணம், தருக்கம், முதலியன. (ஈஉ)

[இதனால் இருவிசம்பிற றருவினறுங் கொழுநனை முதலிய
வாக்கியப்பொருளை நீ அறிந்திருந்தால் அறியாய்போற
சொல்லியதற்குக் காரணம் யாதெனின அதனை
யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகிறது.]

மறங்கிளருமதா நெடுங்கட்கண்னியாதமனமொன்றிற்
செறிந்துமுடன்பிரியுமெனத்தெளிவுடையோர்செப்புதலா
னறுந்துணரொண்சிலலோதிரயப்புறுநிள்குறிப்புக்கா
ளறிந்துமறியேன்போலவையுறவுற்றிருந்தனன்யான்.

(இ - ள்.) நறு துணா - நறியமலர்களையும், ஒள் சில் - ஒள்ளிய
பொனவட்டத் தகட்டணியையுமுடைய, ஒதி - கூந்தலையுடையவளே!,
மறம் கிளரும் - கொலைத்தொழிலால் விளங்காநின்ற, மதா நெடு கண் -
மதாதத நெடிய கண்களையுடைய, கண்ணியாதம் - கண்ணியாகளுடை
ய, மனம் - மனங்களானவை, ஒன்றில் செறிந்தும் - ஒருபொருளில்
அழுந்தியும், உடன பிரியும் என - வினாவில் (அந்நிலையில்) நீக்குமென்
று, தெளிவுடையோர் செப்புதலால் - அறிவுடையோர் சொல்லுத

வினாலை, நயப்பு உறு - விரும்பப்படுகின்ற, நின் குறிப்பு உரைகள் - உன்னுடைய குறிப்புச் சொற்களின் பொருளை, யான அறிந்தும் - நான் தெரிந்தும், அறியேன போல - அறிந்திலேன போல, ஐயுறவு உற்று - சந்தேகமடைந்து, இருந்தனை - இருந்தேன, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! பெண்கள் மனங்கள் விரைவிற பிரியுமென அறிவுள்ளோர் சொல்லுதலால் உனகுறிப்புச் சொற்களை நானறிந்தும் அறியாதுபோலச் சந்தேகித்தேன என்றது அன்னம் எனபதாம்.

மனமொன்றில் அழுந்தல - ஒருபொருளைப் பெறல்வேண்டுமென்று மிகவிரும்பி அதனையே நினைத்திருத்தல். தெளிவுடையோர் செப்புதல் “இனம்போன நினைமல்லா கேண்மை மகளிர், மனமடோல வேறு படும” எனபதனு லறிக. கன்னியாமன மொன்றி லழுந்தியும் உடனே நீங்குமெனச் சொல்லுதலாலே உனமனமும் நன்னிடத்தே இப்போது அழுந்தி நிற்பினும் இன்னுஞ் சிறிது பொழுதிலே விட்டு நீங்கும், ஆதலால் உனது நிச்சயம் அறியப்படாமைபற்றி அறியேன போலச் சந்தேகித் திருந்தே னென்றதாயிற்று. (கூட)

[இதனால் அன்றியும் நான் அரசாக்கரசனா யிருக்கையால் அவனுக்கு நிச்சயமல்லாத செய்தியைச் சொல்லலாகாதெனச் சொல்லப்படுகின்றது.]

உலகமெலாம்பொதுநீக்கியோராழிதனையுருட்டி
யலகிலபுகழ்ப்படாம்போர்ததவரசாபிரான் றிருமுன்னர்
மலர்பொதுளஞ்சிலலோதியையுறறுமடநாணுற
சிலமொழிசொற்றன்னென்னுச்செப்புலதுஞ்சீர்மைத்தோ

(இ - ள்.) உலகம் எல்லாம் - பூமி முழுதையும், டொது (பலவரசாக்கும்) பொதுமையினின்றும் நீங்குவித்து, ஓர் ஆழிதனை உருட்டி - ஒரு சக்கரத்தைச் செலுத்தி, அலகு இல் - அளவில்லாத, புகழ்ப் படாம் போர்த்த - புகழாகிப் ஆடையை (அந்தப் பூமியின் மேற்) போர்த்திய, அரசா பிரான் - ராஜாதி ராஜனது, திரு முன்னர் - சந்நிதானத்தில், மலா பொதுள் - மலர்கள் நெருங்கப்பெற்ற, அம் சில் - அழகிய பொனவட்டத் தகட்டணியையுடைய, ஓதி - கூந்தலை யுடையவள், ஐயுற்று - சந்தேகித்து, மடம் - அறியாமையோடுகூடிய, நாணு - வெட்கத்தினாலே, சில மொழி - (உன்னையுறித்தது) சில சொற்களை, சொற்றன்ன என்னு - சொல்லிவருவதென்று, செப்புலதம் - சொல்லுவதும், சீர்மைத்தோ - சிறப்புடைத்தாமோ, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே, நளராஜன் திருக்கொலுவின முன்னே யான்போய் அரசனே உன்னையுறித்தது தமயந்தி வெட்கத்தாற் சில சொற்கள் சொன்னாள் என்று சொல்லுவது சிறப்பாகுமோ என நன்னஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

எலாமென்பது எஞ்சாப் பொருளில் வந்தது, மேனியெலாம் பசையாயிற் றென்பதிற்போல். ஆணையைச் சக்கரமாகச் சொல்வது

செய்யுள்வழக்கு. 'புகழ்ப்படாம் போத்த' எனவே அவன் புகழ் பூமியெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற தென்தாயிறும். பெண்களுக்கு விவாகமளவும் தகப்பனுடைமையா பிருக்கவேண்டுதலிற் கருத்தின படி முடியுமோ முடியாதோவென்று சந்தேகித்தல். 'சோமைத்தோ' எனவே ஐயம், மடம, நானம், சொற்குறைவு இவற்று ளொன்றே சொல்லுதற்குத் தடையாமெனின இந்நானஞ் சோந்த இக்காரி யத்தை நான் அதனாலவரும் பழிக்கஞ்சாது எப்படிச் சொல்லமாட்டி வே னென்றதாயிற்று. (கசு)

[இதனால் அப்படி தான் சொல்லினாற் குறமம் யாதெனின அதற்குத்தகு முததராஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

சுந்தமிகம்புரிக கோட்டுக்கழைகளியுங்கடாயானை மந்தரத்தாற்பகைக்கடலைமதித்ததையும்வயவேந்தன் சிந்தையைநின்பாற்பிணிப்பிற்றெள்ள முதத்திருவேயுன் றந்தைபிறற்களித்திடினென்வாய்மைதவறாகாதோ.

(இ - ள்.) தென் அமுதம் திருவே - தெளளிய பாற்கடலிற் பிறந்த திருமாதே!, கந்த அம் - கட்டுத்தறியை ஒழிக்கின்ற, கிம்புரி கோட்டி - பூண்கட்டியிருக்கிற கொம்புகளையுடைய, கழைகளியும் - கரும்புகளை முறுக்கின்ற, கடாயானை - மதயானையாகிய, மந்தரத் தால் - மந்தரகிரியினாலே, பகை கடலை - பகைவரது (சேனையாகிய) பாற்கடலை, மதித்து - கடைந்து, அடையும் - அடையப்பட்ட, வயம் - வெற்றி (த்திருவை) யுடைய, வேந்தன் - நளமகாராஜனது, சிந்தையை - மனத்தை, நினபால் - உன்னிடத்தே, பிணிப்பின் - (யான்) கட்டி வைத்தால், உன் தந்தை - உன்னுடைய தகப்பனானவன், பிறற்கு - மற்றொருவனுக்கு, அளித்திடின் - (உன்னைக்) கொடுப்பானே யானால், என் வாயமை - எனது வாய்ச்சொல்லின றனமையானது, தவறாகாதோ - வழுவாகாதோ, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே நளனமனதை யான் உன்னிடத்தில் வசப் படுத்திவைத்தால் உன் பிதா உனனைப் பிறருக்குக் கொடுத்துவிட் டால் எனசொற் பழுதாமென றனனஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

பகையென்னும் பண்புப்பெயர் பண்பிக்காயிற்று பகைக்கட லோடு ஆரோபித்தற் கிடமாகிய சேனையும், வயத்தோடு ஆரோபிக் கப்படுபொருளாகிய திருவும், வருவித்துக் கூட்டப்பட்டன. நளனுக் குன்மே லாசைபிறத்த லெளிதன மெனபது தோன்ற இப்படிப்பட்ட வெற்றிச்சிறப்பை யடையாக்கியது. உன்னைக்குறித்துப் பலவாறு புகழ்ந்தன்றி அவன் மனத்தை உன்னிடத்தே திருப்பதில் கூடாதென் பது படப் 'பிணிப்பின்' என்றது. அரசன் மனத்தை யுன்னிடத்தே திருப்பியபின் உன்றந்தை யுன்னை மற்றொருவனுக்குக் கொடுத்தால் அவனுக்கு நம்பவைத்து மோசஞ்செய்தவ னாவென்பது தோன்ற 'என்வாய்மை தவறாகாதோ' என்றது. சந்தேகத்திற் கிடமில்லாத பொருளையே சொல்லவேண்டுமெனபது கருத்து. யானை முதலிய வற்றிலே மந்தர முதலியவற்றை யாரோபித்தலால் உருவகவணி. (1)

[இதனால் அது சந்தேகத்திற கிடமாகையால் அதனைவிட்டு என் பிரதிக்கினை வழுவாமல் வேறுபகாரஞ் செய்வேனெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்னுளத்திலேயுறல்போல்யார்க்களிப்பான்றந்தையென
வுன்னுளத்துமையமுளதாதலாலிஃதொழிக
பின்னரொவையுராததிடினுமுடிப்பலெனப்பேபொழில்சூ
ரன்னமடவரலுள்ளமறியுமாறுரைத்ததுவே.

(இ - ள்.) பெரு எழில் கூட - பெரிய அழகினால் மிருகத, அன்
னம் - அனனப்பறவையானது, என உளத்தில் ஐயுறலபோல் - எனது
மனத்தில் சந்தேகமிருத்தல்போல், தந்தை - தகப்பனுனவன, யார்க்கு
அளிப்பான் என - யாருக்குக் கொடுப்பானேவெனது, உன உளத்தும்
ஐயம் உளது - உனது மனத்திலும் சந்தேகமானது இருக்கின்றது,
ஆதலால் - ஆகையினாலே, இஃது ஒழிக - இக்காரியம் நீங்கக்கடவது,
பின்னா - அதுவன்றி, எவை உரைத்திடினும் - எந்தக் காரியங்களை (நீ
யெனக்குச்) சொல்லினாலும், முடிப்பல என - (யான்) முடிப்பே
னெனது, மடவரல் உளளம் - தமயந்தியினது கருத்தை, அறியும்
ஆறு - உணரும்படியாக, உரைத்தது - சொல்லிற்று, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே எனமனதிற சந்தேக மிருக்கிறதுபோல
உன்மனதிலுஞ் சந்தேகமிருக்கிறது, இது நீங்க வேறுகாரிய மிருந்தாற்
சொல் முடிப்பேனென றன்னஞ் சொல்லிற்று எனபதாம்.

யார்க்களிப்பானே வெனனும் ஓகாரந் தொக்குவந்தது. உனக்கே
சந்தேகத்திற கிடமாகிய விககாரியத்தி லெனனைத் தூண்டுதல் நன்
றன்றெனபது தோன்ற 'இஃதொழிக' என்றது. இஃதொன்று நீங்க
லாக வேறே பலகாரியங்க ளுளவாயினும் உனக்கு முடிப்பேனென்றஞ்
'எவையும்' எனப பன்மையாற கூறியது. (கூக)

[இதனால் தமயந்தி நாணம்விட்டுப் பேசத்தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது]

கன்னிமனஞ்ஞழ்கிடந்தநாணென்னுங்கடியரண
மன்னமொழியெனும்படைகள்வழங்குதலுமழிந்ததான்
முன்னியுளந்தனீர்சிறிதுமுறுவலித்துமுகங்கோட்டி
பின்னமுதமுகுப்பதுபோலவெளிப்படையினியம்புமால்.

(இ - ள்.) கன்னி - தமயந்தியானவள், மனம் சூழ் கிடந்த -
மனத்தைச் சூழ்ந்துகிடந்த, நாண் என்னும் - நாணமென்கின்ற, கடி
அரணம் - காவலாகிய மதிலானது, அனனம் - அன்னத்தினது, மொ
ழியெனும் படைகள் - சொற்களென்கிற ஆயுதங்கள், வழங்குதலும் -
மேற்சென்றவளவில், அழிந்ததால் - கெட்டமையால், சிறிது - சிறிது
பொழுது, உளத்தனில் முன்னி - (தன்) மனத்திலே ஆலோசித்து,
முறுவலித்து - சிரித்து, முகம் கோட்டி - முகம் கவிழ்த்து, இன்
அமுதம் உகுப்பது போல் - இனியவமிாதத்தைச் சொரிவதுபோல,
வெளிப்படையின் - வெளிப்படையினாலே, இயம்பும் - சொல்லு
வாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் வெளிப்படையாகச் சொல்லுவாள் என்பதாம்.

மனத்திலுள்ள பொருள்களை வெளிப்படாமற் காத்து நின்றலால் அண்ணனுங் 'கடியரணம்' எனப்பட்டது. மூன்னுதல் அதிரகசியமா ய் விக்கருததை பெப்படி வெளிப்படையாற் சொல்வதென் றாலோ தத்தல். நாணமழியினும் அதன் பழக்கவாசனை சிறிதுநிற்கையாற் றிரிப்பும், முகங்கோட்டலும், உண்டாயின. நாணமுதலியவற்றிலே றுரணமுதலியவற்றை யாரோபித்தலால் உருவகவணி. (கௌ)

[இதனால் நளனே தனக்குத் தலைவனென்று நிச்சய முறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சிரையுயிர்க்குந் தாமரைக்குவெய்யவனுஞ்சேதாம்பன்
பருவுயிரக்குநாண்மலர்க்குமாமதியுமல்லாம
லுரைபெறுநற்றலைவர்பிறருளர்கொல்லோ பொலன்சிறைய
பரசமடவனமெனையுமன்னளாயெண்ணுதியால.

(இ - ள்) பொலன் சிறைய - பொன்மயமாகிய சிறைகளையு டைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, அரசு அன்னம் - அரசுவன்னமே!, ினா உயிரக்கும் தாமரைக்கு - வாசனையை வீசுகின்ற தாமரைப் ப்விறகு, வெய்யவனும் - சூரியனும், சேதாம்பல் - செவ்வல்லியி ாது, மரு உயிரக்கும் - வாசனையை வீசுகின்ற, நாள் மலாக்கு - பரு முள்ள பூவிறகு, மா மதியும் - பெரியசந்திரனும், அல்லாமல் - றுன்றி, பிறா - அன்னியாகளாகிய, உரை பெறு - புகழ்பெற்ற, நல் லைவா உளாகொல்லோ - நல்ல நாயகா இருக்கின்றாரோ?, [இல்லை], னன்னையும் - என்னையும், அன்னன் ஆய - அப்படிப்பட்டவளாய், எண் னுதி - (நளனன்றி நாயகனில்லை யென்று) எண்ணக்கடவாய், எ-று.

(க-து.) அன்னமே! தாமரைக்குச் சூரியனும் அல்லிக்குச் சந்திர னும் அன்றி வேறுநாயக னில்லாதுபோல எனக்கு நளனையன்றி நாயக னில்லையென் றெண்ணக்கடவாய் என்றாள் என்பதாம்.

எப்படித் தாமரைமலாக்குச் சூரியனும் அல்லிமலாக்குச் சந்திரனு ான்றி வேறுநாயகரில்லையோ அப்படியே எனக்கு நளனன்றி வேறு ாயகனில்லை யென்று தன்னிச்சயத்தைக் கூறியவாறாயிற்று. (கௌ)

[இதனால் விபரீதம் பிரமாதம், சாதனக்குறைபாடு, வஞ்சகவிருப்பு இவற்று ளொன்றும் பிறனைத் தான் கணவனாகக் கொள் ளாமையை வலியுறுத்தித் தன் பிதாவினாலும் அது முடியாமையை யுணர்த்துதல் சொல்லப் படுகின்றது.]

யமுதேனளன்மார்பிலணியலணிகுவனன்றி
மயல்புரிவேள்வரினுமன்றலந்தார் சூட்டுவனே
நய்யொழுகுவேற்றாதபிறற்களிப்பநேர்குவனேல்
வய்யதழற்புகுந்தாவிவிட்டுனுரைநிறுத்துவனல்.

(இ - ள்.) ஐயம் உறேல் - (அன்னமேரி) சந்தேகப்படாதே, ளன் மாபில் - நளராஜனது மாபின்கண், அணியல் அணிகுவன் ஷன்மி - மாலையைச் சூட்டுவனே யல்லாமல், மையல் புரிவேள் வரிநம் - மயக்கத்தைச் செய்கின்ற மன்மதனுனவன் வந்தானுயினும், னனமல் அம் தாா சூட்டுவனே - வாசனைபொருநதிய அழகிய மாலையை (யான்) சூட்டுவேனோ, நெய் ஒழுகு - நெய்யானது ஒழுகப் பெறற, வேல் - வேலையுடைய, தாதை - (என) தகப்பனானவன், றிறற்கு அளிப்ப நோருவனேல் - மற்றொருவனுக்கு (என்னைக்) கொடுக்க உடன்படுவானுயின், வெய்ய தழல் புருநது - வெப்பம் பொருந்திய நெருப்பினுள முழுகி, ஆவி விட்டு - உயிரைவிட்டு, உன் டனா - உனது சொல்லை, நிறுத்துவன - (நளனிடத்தி) நிலைபெறுவிப் பேன், எறு.

(க-து.) அன்னமே! யான் நளனுக்கே மாலையிடுவேன், என்பிதா றிறனுக் கென்னைக் கொடுக்க வுடன்பட்டால் அக்கினியுள் வீழ்ந்திறந் துனசொல்லை நிலைநிறுத்துவேன் எனமுள் தமயந்தி என்பதாம்.

முன்றுலகத்திலும் அழகாற சிறந்த மன்மதனை யொழிக்கவே மற்றை யாடவாகனையு மொழித்ததாயிற்று. 'வெய்யதழற்புருநதாவி விட்டு' என்றதனால் கொடுந்தயா வினைக்கு மரணமே நளனையன்றி மற்றொருவனை மணத்தலினும் இனிதெனறதாயிற்று. அரசனுக்குத் தன்னைக்குறித்து அன்னத்தாற சொல்லப்படுஞ் சொல்லை 'யுனனுனா' எனமுள்.

(சுக)

[இதனால் தனக்குள்ள நிச்சயத்தை யுணர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஊழியஞ்செய்திறம்வேந்தைவேட்டுள்ள முருகுமெனை வாழிமடவனங்கூட்டலரிதென்னைமதித்திடேல
கேழ்கிளர்தாமமாயின் முகைகிளரொளித்தண்ணேற்கலரா
தேழ்பரித்தேரவற்காணிநலர்ந்திடுதலியல்பன்றே.

(இ - ள்.) மடம் அன்னம் - இளமைபொருந்திய அன்னமே!, வாழி - வாழக்கடவாய், ஊழியம் செய் திறம் - அடிமைத்தொழில் செய்யும்படிக்கு, வேந்தை - நளமகாராஜனை, வேட்டு - விரும்பி, உள் ளம் உருகும் எனை - மனமுருகாரினற என்னை, கூட்டல் - (அவ னுக்கு) மனைவியாக்குதல், அரிது - பெரிய வுபகாரமாகும்; என்னை மதித்திடேல் - (இனி) என்னை விசாரியாதே; இப்படிப்பட்ட பிடி வாதமேன், குணமுள்ள மற்றொரு நாயகனைப் பெறிற் குற்றம் யா தென்றால்), கேழ் கிளா தாமமாயின் முகை - சிறத்தினுலே விளங் காரின்ற தாமமாயினது அரும்புக்கு, கிளா ஒளி தண்ணேற்கு - விளங் காரின்ற சீதளகிரணத்தையுடைய சந்திரனால், அலராது - மலரா மல், ஏழ் பரி தேரவன் காணின் - ஏழு குதிகைகள் பூட்டிய ரதத்தை யுடைய சூரியனைக் கண்டால், அலர்ந்திடுதல் - மலாதல், இயல்பு அன் மே - சுபாவமன்றே, எ - று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் வெளிப்படையாகச் சொல்லுவாள் என்பதாம்.

மனத்திலுள்ள பொருள்களை வெளிப்படாமற் காத்து நிறைவால் நானென்னுங் 'கடியரணம்' எனப்பட்டது. முன்னுதல் அதிரக்கியமாகிய விக்கருத்தை பெப்படி வெளிப்படையாகச் சொல்வதென றுலோசித்தல். நாணமழியினும் அதன் பழக்கவாசனை சிறிதுநிறைகையாற் சிரிப்பும், முகங்கோட்டலும், உண்டாயின. நாணமுதலியவற்றிலே அரணமுதலியவற்றை யாரோபித்தலால் உருவகவணி. (கௌ)

[இதனால் நளனே தனக்குத் தலைவனென்று நிச்சய முறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரையுயிர்க்குந்தாமரைக்குவெய்யவனுஞ்சேதாம்பன் மருவுயிரக்குநாண்மலர்க்குமாமதியுமல்லாம லுரைபெறுநற்றலைவர்பிறருளர்கொல்லோ பொலன்சிறைய வரசமடவனமெனையுமன்னளாயெண்ணுதியால்.

(இ - ள்) பொலன் சிறைய - பொன்மயமாகிய சிறைகளையுடைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, அரச அன்னம் - அரசவன்னமே!, விரை உயிர்க்கும் தாமரைக்கு - வாசனையை வீசுகின்ற தாமரைப் பூவிற்கு, வெய்யவனும் - சூரியனும், சேதாம்பல் - செவ்வல்லியினது, மரு உயிர்க்கும் - வாசனையை வீசுகின்ற, நாண் மலர்க்கு - பருவமுள்ள பூவிற்கு, மா மதியும் - பெரியசந்திரனும், அல்லாமல் - அன்றி, பிறா - அன்னியாகளாகிய, உரை பெறு - புகழ்பெற்ற, நல் தலைவா உளாகொல்லோ - நல்ல நாயகா இருக்கின்றாரோ?, [இல்லை], என்னையும் - என்னையும், அன்னை ஆய - அப்படிப்பட்டவளாய், எண்ணுதி - (நளனன்றி நாயகனில்லை யென்று) எண்ணக்கடவாய், என்று.

(க-து.) அன்னமே! தாமரைக்குச் சூரியனும் அல்லிக்குச் சந்திரனும் அன்றி வேறுநாயக நிலல்லாதுபோல எனக்கு நளனையன்றி நாயகனில்லையென் றெண்ணக்கடவாய் என்றாள் என்பதாம்.

எப்படித் தாமரைமலர்க்குச் சூரியனும் அல்லிமலர்க்குச் சந்திரனும் அன்றி வேறுநாயகனில்லையோ அப்படியே எனக்கு நளனன்றி வேறு நாயகனில்லை யென்று தன்னிச்சயத்தைக் கூறியவாறுயிற்று. (கௌ)

[இதனால் விபரீதம் பிரமாதம், சாதனக்குறைபாடு, வஞ்சகிருப்பு இவற்று ளொன்றும் பிறனைத் தான் கணவனாகக் கொள்ளாமையை வலியுறுத்தித் தன பிதாவினாலும் அது முடியாமையை யுணர்த்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐயமுதேனளன்மாற்பிலணியலணிகுவனன்றி மையல்புரிவேள்வரினுமன்றலந்தார்குட்டுவனென நெய்யொழுகுவேற்றதைபிறற்களிப்பேநர்குவனென வெய்யதழற்புகுந்தாவிவிட்டுனுரைநிறுத்துவனால்.

(இ - ள்.) ஐயம் உமேல் - (அன்னமேரி) சந்தேகப்படாதே, நான் மாபில் - நளராஜனது மாபின்கண், அணியல் அணிகுவன் அன்றி - மாலையைச் சூட்டுவனே யல்லாமல், மையல் புரிவேன் வரினும் - மயக்கத்தைச் செய்கின்ற மன்மதனாவன் வந்தானுயினும், மனறல் அம் தாரா சூட்டுவனே - வாசனைபொருந்திய அழகிய மாலையை (யான) சூட்டுவேனே, நெய் ஒழுகு - நெய்யானது ஒழுகப் பெறற, வேல் - வேலையுடைய, தாதை - (என) தகப்பனாவன், பிறற்கு அளிப்ப நோகுவனேல் - மற்றொருவனுக்கு (என்னைக்) கொடுக்க உடன்படுவானுயின், வெய்ய தழல் புருந்தி - வெப்பம் பொருந்திய நெருப்பினுள் முழுகி, ஆவி விட்டு - உயினாவிட்டு, உன் உரை - உனது சொல்லை, நிறுத்துவன - (நளனிடத்தி) நிலைபெறுவிப்பேன், என்று.

(க-து.) அன்னமே! யான் நளனுக்கே மாலையிடுவேன், என்பிதா பிறனுக் கென்னைக் கொடுக்க வுடன்பட்டால் அககினியுள் வீழ்ந்திறநதுனசொல்லை நிலைநிறுத்துவேன எனறாள் தமயந்தி என்பதாம்.

மூன்றுலகத்திலும் அழகாற சிறந்த மன்மதனை யொழிக்கவே மற்றை யாடவாகனையு மொழித்ததாயிற்று. 'வெய்யதழல்புருந்தாவி விட்டு' என்றதனால் கொடுநதுயா வினைக்கு மரணமே நளனையன்றி மறறொருவனை மணத்தலினும் இனிதெனறதாயிற்று. அரசனுக்குத் தன்னைக்குறித்து அன்னத்தாற் சொல்லப்படுஞ் சொல்லை 'யுன்னுரை' என்றாள். (கக)

[இதனால் தனக்குள்ள நிச்சயத்தை யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஊழியஞ்செய்திறம்வேந்தைவேட்டுள்ள முருகுமெனை வாழிமடவனங்கூட்டலரிதென்னைமதித்திடேல கேழ்கிளர்தாமரையின முகைகிளரொளித்தண்ணேற்கலராதேழ்பரித்தேரவற்காணினலர்த்திடுதலியலபன்றே.

(இ - ள்.) மடம் அன்னம் - இளமைபொருந்திய அன்னமே!, வாழி - வாழ்க்கடவாய், ஊழியம் செய் திறம் - அடிமைத்தொழில் செய்யும்படிக்கு, வேந்தை - நளமகாராஜனை, வேட்டு - விரும்பி, உள்ளம் உருகும் எனை - மனமுருகாநின்ற என்னை, கூட்டல் - (அவனுக்கு) மனைவியாக்குதல், அரிது - பெரிய வபகாரமாகும்; என்னை மதித்திடேல் - (இனி) என்னை விசாரியாதே; (இப்படிப்பட்ட பிடிவாதமேன், குணமுள்ள மற்றொரு நாயகனைப் பெறிற் சூற்றம் யாதென்றால்), கேழ் கிளா தாமரையின் முகை - சிறத்தினுலே விளங்காநின்ற தாமரையினது அரும்புக்கு, கிளா ஒளி தண்ணேற்கு - விளங்காநின்ற சீதளகிரணத்தையுடைய சந்திரனால், அலராது - மலராமல், ஏழ் பரி தேரவன் காணின் - ஏழு குதிகைகள் பூட்டிய ரதத்தை யுடைய சூரியனைக் கண்டால், அலாந்திடுதல் - மலாதல், இயல்பு அன்றே - ஈபாவமன்றே, என்று.

(க - து.) அன்னமே! விதியின் சம்பந்தத்தினாலே நளனையிச் சித்து மனமுருகு மென்னை அந்நாளோடு கூட்டுவித்தல் உனக்குப் பெரிய காரியமல்லவென்று சொன்னான் என்பதாம்.

வாழிய வென்னும் வியங்கோளி னீற்றின் யகர வுயிமெய்கெட்டு வாழி யென நின்றது. 'ஊழியஞ்செய் திறம்பேந்தை வேட்டுள்ள முருகுமெனவாழிமட வனங்கூட்டலரிது' எனவே, தனக்கு நானாழி யக்காரியாம் பதத்தைப்பெற விரும்பும்படி யிருக்கின்ற வப்படிப் பட்ட நளனுக்கு மனையியாம்பதம் எனக்குக் கிடைத்தால் அது எப்ப டிப்பட்ட பெரும்பேறு யிரா தெனறதாயிற்று. 'என்னை மதித்தி டேல்' எனவே இப்படிப்பட்ட நிச்சயத்தை அறிவிக்கப்பட்ட நீ என்னை யினிச் சோதித்தல் அரைபட்டமாவை யரைத்தல்போலுமாம்; ஆதலால் கூட்டுதற்கு வேண்டு முயற்சி செய்யென்றதாயிற்று. தாம னாயைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட வுபமான வாக்கியத்தால் எப்படி தாமரையாரும்பு குரியனையன்றிச் சீதளகிரணத்தை யுடையவனு யிருந் தாலுஞ் சந்திரனை விரும்புகிற தில்லையோ வப்படியே நான் நளனை யன்றிக் குணமுடையவனு யிருந்தாலும் மற்றொருவனை விரும்பே னென்னும்பொருள் பெறப்பட்டது. நளனிற சிறந்த குணமுடையவ னொருவ னில்லாதிருக்கவுந் தனது நிச்சயத்தை நம்புவித்தற்கு இங் றவன கூறினான். தாமரைச்செய்தியாகிய அல்பொருளி னெப்புமை யின் சம்பந்தத்தால் தமயந்தி செய்தியாகிய புகழ்பொருள் தோன றுதலால் ஒப்புமைப் புனைவிலி புகழ்ச்சியணி. "ஊழியல் பிறறிதல் வேந்தைவேட்டுள்ள முருகுமெனவாழிமட மனங்கூட்டலரி தென்ன மதித்திடேல் கேழ்கிளா தாமனாயின முகைகிளரளி தண்டேனாகர' என வழங்குகின்றபாடம் இதன்முதலால் முடிபிற்குச் சிறிதும் ஒவ் வாறம பொருட்சிறப்பு மிலதாய் நிற்கின்றது. (௧00)

[இதனால் தனது நிச்சயத்தை யறிவித்து அன்னத்தினது நிச்சயத்தை வினாவுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வாடழறல்சேர்வயவேந்தின்மணிப்புயத்தென் முலைதிளைப் கூட்டுதியேலுயிர்வாழ்வல்கூட்டாயேலுலகறிய [பக் மூட்டழலிற்புகுந்தாவிமுடித்திடுவலொளிகெழுசெஞ் சூட்டுமடவனமிவற்றுளென்செய்வான்றுணிந்தனையால்.

(இ-ள்.) ஒளி கெழு - காந்திபொருந்திய, செம் சூட்டு - செய்ய வசிக் கொண்டையையுடைய, மடம் அன்னம் - இளமைபொருந் திய அன்னமே!, வாள் திறல் சோ - வாளினது போரினால் சேர்ந்த, வயம் வேந்தின - வெற்றியையுடைய நளமகாராஜனது, மணி புயத்து - அழகிய தோள்களிடத்து, என் முலை திளைப்ப கூட்டிதியேல் - என் னுடைய முலைகளானவை அழுந்தும்படியாக (என்னை அவனோடு) சோப்பாயானால், உயிர் வாழ்வல் - உயிர்வைத்திருப்பேன்; கூட்டா யேல் - சோக்காயானால், உலகு அறிய - உலகத்தாரறிய, மூட்டு அழலில் புகுந்த - மூட்டப்பட்ட கெருப்பினுள் மூழ்கி, ஆவி முடித் திடுவல் - உயினை விட்டுவிடுவேன்; இவற்றுள் - (கூட்டலுல் கூட்

டாமையுமாகிய) இவ்விரண்டனும், என் செய்வான் துணிந்தனை - எது செய்யும்படியாக (நீ) நிச்சயித்தாய், எ-று.

(க-து.) அன்னமே! நீ என்னை நளனோடு சேர்த்தால் உயிரைத் திருப்பேன, சோக்காவிட்டால் உயிரை விட்டுவிடுவேன் என்றாள் என்பதாம்.

‘கூட்டுதியே ஹியாவாழ்வல்’ என்றும், ‘கூட்டாயே ஹலகறிய மூட்டழலிற் புகுந்தாவி மூடித்திவல்’ என்றும், கூறுதலாலே கூட்டிப் பிழைப்பிக்கவுங் கூட்டாம லிறப்பிக்கவும் வல்லமை உனக் குண்டாயிருத்தலால் உன்னையே தஞ்சமாக நம்பியிருக்கிற வெண்ணைப் பிழைப்பித்தாற் புகழும் புண்ணியமும் உண்டாமென்றும், அது செய்யாயாகிற் பழியும் பாவமும் உண்டாமென்றும், சூறிப்பித்தவாறாயிற்று. தனது தீப்பாய்தலை யாவரும் புகழ்தற் பொருட்டுத் தன ஹத்தமசிறையை வெளிப்படுத்தவேண்டு மென்பதுபற்றி ‘உலகறிய’ என்றாள். (க0க)

[இதனால் அக்கூட்டலுதலியின் பெருமை கூறல்

சொல்லப்படுகின்றது.]

உயிருதவிசெய்தவர்க்கொன்றுற்றக்காலுணர்வுடையோர் செயிரறுதம்முயிரளித்துச்செய்நன்றிக்கடன்கழிப்பார் மயர்வறவென்னுயிரினுஞ்சீர்வாய்ந்தளன்றனையளிப்பி னயர்வறுமோதிமமதற்குக்கைம்மாறேதறிகிலன்யான்.

(இ-ள்.) அயாவு அறு ஓதிமம் - (மனச்) சோவறற அன்னமே! உணாவு உடையோர் - அறிவுடையோர், உயிர் உதவி செய்தவாக்கு - (ஆபத்துவந்தபோது தம்) உயிரைக் காப்பாற்றினவாக்கு, ஒன்று உறறக்கால் - ஓராபத்து வந்ததாயின், செயிர் அறு - சூற்றமறற, தம் உயிர் அளித்து - தம்முடைய உயிரைக் கொடுத்து, செய்நன்றி கடன்கழிப்பார் - (அவரார்) செய்யப்பட்ட வுபகாரமாகிய கடனைத் தீர்ப்பார், மயாவு அறு - மயக்கமானது நீங்க, என உயிரினும் - எனது உயிரைக்காட்டிலும், சீர் வாய்ந்த - சிறப்புப் பொருந்திய, நளன்றனை அளிப்பின் - நளராஜனைக் கொடுப்பாயானால், அதற்கு - அவ்வுபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு - எதிருபகாரம், ஏது - யாது, யான் - நான், அறிகிலன் - (அதனை) அறியேன், எ-று.

(க - து.) அன்னமே! உயிர்க் குதவிசெய்தவாக்கு உயிர்க்குதவி செய்வார்கள் உணாவுடையவர்கள்; என்னுயிரினுஞ் சிறந்த நளனை நீ எனக்குக்கொடுத்தால் உனக்கென்ன பிரதியுபகாரஞ் செய்வேன் என்றாள் என்பதாம்.

யாது அறியேனெனவே யில்லை யென்றதாயிற்று. கடன்கழிப்பாரொன உலகத்தின்மேல் வைத்துக்கூறினும் நீ எனக்கு உயிருதவிசெய்யின் உன்பொருட் டென்னுயிரைக் கொடுத்து அக் கடனைத் தீர்ப்பேன் என்பதே கருத்தாகக் கொள்க. அதற்கு ‘கைம்மாறே தறிகிலன்யான்’ என்றதற்கு உயிர்க்குயிரோ யீடாமாதலின் என்னுயிரின்

மேற்பட்ட நானுக் கீடாக நானிற் கீழ்ப்பட்ட வென்னுயினாக் கொடுத்து அக்கடனைத் தீர்க்கக் கூடாமையால் நீ அவனை எனக்குக் கொடுத்து என்னை உனக்கு இனி யெனறென்றைக்குந் தீரக்கமாட்டாத கடன்பட்டவ ளாக்கென்பது கருத்து. (௧0௨)

[இதனால் ஈழல்லாதவுதவி செய்தலாற் பயன் யாதெனின் அதற்குத்தரு முத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கைம்மாறுநினக்காற்றலரிதெனினுங்களிப்பினுளஞ் செம்மாந்துன்செயிரறுசீரோவாதுசெப்புலயா [த்
னெம்மாவியிறந்துபடாதிருக்குங்கொல்வினாவினிற்போய் தெம்மாறுசுடர்வேலான்நிருவருள்பெற்றிடாயெனினே.

(இ - ள்.) கைம்மாறு - பிரதியுபகாரத்தை, நினக்கு ஆற்றல் - உனக்குச் செய்தல், அரிது எனினும் - இல்லையாயினும், களிப்பின - மகிழ்ச்சியினாலே, உளம் செம்மாந்து - உள்ளத்தில் இறுமாந்து, உன் செயிரா அறுசீர - உனது குறமற்ற குணத்தை, ஓவாது - இடைவிடாமல், யான் செப்புல - நான் சொல்லுவேன, (ஆனால் அதை நன்றாக வாலோசித்து வினாயாமற் செய்வே னென்பாயாயின்) வினாவினில் போய் - சீக்கிரத்திற் சென்று, தெவ் மாறு - பகைவரும் (நடபினராய்) வேறுபடுதற்குக் காரணமாகிய, சுடா வேலான் - ஒளியையுடைய வேலையுடையவனது, திரு அருள் பெற்றிடாயெனின் - அழகிய வற்றைப் பெறாயின், எம் ஆவி - எம்முடைய வுயிர்களானவை, இறந்துபடா - நீங்கிப்போகாமல், இருக்குங்கொல் - இருக்குமோ, எ-று.

(க - து.) அன்னமே! நானுனக்குப் பிரதியுபகாரஞ்செய்த லரிதென்றாலும் உன்புகழ்ச்சியை இடைவிடாது சொல்லுவேன, நீவினாவிற்போய் நள னருளைப் பெறுவிடில் எங்க ஞாயிர களிருக்குமோ என்றான் என்பதாம்.

ஈழல்லாத வுபகாரத்தைச் செய்யுஞ் சீராதலாற் 'செயிரறுசீர' என்றான். 'உன் செயிரறு சீரோவாது செப்புல' எனவே என்றாலே யுலகத்திலே பெரும்புக முண்டாதலே யுனக்குப் பய னென்றதாயிற்று. அன்றியும் "எந்நனி கொன்றாக்கு முய்வுண்டா முய்வில்லே, செயந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" என் றிருக்கையால் பின்னே தான் செய்யக் கடவதாகிய நன்றி பாராட்டலைக் காட்டித் தான் அவுபகாரத்திற்குப் பாத்திரமா யிருக்கையைக் குறிப்பித்தவா றுயிரறுதா னிறக்கும்போது அது பொறுது தாயரும் பாங்கியரும் இறப்பொன்பது கருதி அவரையுந் தழுவி 'எம்மாவி' எனப் பன்மையாற் கூறினான். பகைமைப்பொருளை யுணர்த்துந் தெவ் வென்பதின் வகரமெய்வருமொழி மகரத்தைநோக்கி மகரமெய்யாயிற்று. "துங்குகதுங்கிச் செயற்பாலதுங்கற்க, துங்காதுசெய்யும்வினை." என் றிருக்கையால் வினாந்து செய்யத்தகுவதாகிய இக் காரியமுயற்சியில் ஆகியிரு செய்யாதே யென்னுங் கருத்தால் வினாவினிற்போய் அருள்பெற்றிடாயெனின் 'எம்மாவி யிறந்துபடா திருக்குங்கொல்' என்றான். (௧0௩)

[இதுமுத னன்குபாட்டுகளால் பின்பு அன்னஞ் செய்யத்தகு
மவற்றை யறிவித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்குறைநீவயவேந்தற்கியம்புதியேவ்வடங்கிடந்து
பொன்பிதிர்மின்குணங்கார்ந்தபொம்மலிளமுலையினர்பா
லன்புறுநல்லமயமதிலறையற்கவறைகுதியே
னன்குறாதீங்காமவர்பானயப்புற்றதன்மையினால்.

(இ - ன்.) என் குறை - எனது குறையை, நீ - நீ, வயம் வேந்
தற்கு இயம்புதியேல் - வெற்றியையுடைய நளமகாராஜனுக்குச் சொல்
வாயாயின், வடம் கிடந்து - முததுவடமானது தங்கப்பெற்று,
பொன் பிதிர் மின் - பொன்பொடிபோல விளங்குகின்ற, சுணங்கு
ஆந்த - தேமலால் நிறைந்த, பொம்மல் இள முலையினாபால் -
பொலிவும் இளமையும் பொருந்திய முலையினரிடத்து, அன்பு உறு -
அன்புறறிருக்கின்ற, நல் அமயமதில் அறையற்க - நல்ல சமயத்தில்
(அதனைச்) சொல்லாதே, அறைகுதியேல் - (அப்போது) சொல்வை
யேயானால், அவாபால் - அவரிடத்தே, நயப்ப உற்ற தன்மையினால் -
இனபமுற்ற குணத்தினாலே, நன்கு உரை - (உனது) நல்லசொல்லும்,
தீங்கு ஆம் - (அவனுக்கு) குற்றமுள்ளதாகும், ஏ-று.

(க - து.) அனனமே! நீ என குறைகளை அரசனிடத்திற் சொல்லு
வையேயானால் அரசன் பெண்களிடத்தின்புள்ள சமயத்திற் சொல்
லாதே, சொன்னால் நல்வாாததையும் குற்றமாய்விடும் என்றான் எனப
தாம்.

பொம்மலுக்கு அப்பொருள் “பொம்மலேபொலிவுஞ்சோறும்”
என்பதனாலாக. எப்படி நீரைக்குடித்து அதனுலே திாபதியடைந்தி
ருக்கிறவருக்கு அப்போது தெளிவுந் தீஞ்சுவையும் பரிமளமுஞ் சீதள
மு முடையதா யிருந்தாலும் வேறுநீர் விரும்பப்படாதோ அப்படியே
ஒருதகியைப் புணர்ந்த அவளாலே திாபதியடைந் திருக்கிறவனுக்கு
அப்போது பல குணங்களு முடையவளா யிருந்தாலும் வேறொருத்தி
விரும்பப்படா ளாதலால், ‘நன்குறா தீங்காமவாபா னயப்புற்றதன்
மையினால்’ என்றான். (௧0௪)

வேற்றரசர்திறைகொணரும்வேலையி லுஞ்சொல்லற்க
மாற்றரசர்பால்வெகுளமமயத்துமவகுததுளையே
மேற்றமுடைமதிவல்லோர்தேர்ச்சியிலுந்தெரிந்துளையேல்
சாற்றினுனாத்தனவெல்லாந்தவறுதலறிதியே.

(இ - ன்.) வேறு அரசா - பிற வரசருடைய, திறை - இறைப்
பொருளை, கொணரும் வேலையிலும் - வருவிக்கின்ற காலத்திலும்,
சொல்லற்க - சொல்லாதொழிக; மாறு அரசர்பால் - பகை யரசரிடத்
து, வெகுளும் அமயத்தும் - கோபஞ்செய்கின்ற காலத்திலும், வகுத்
து உளையேல் - சொல்லாதே; தேறும் உடை - தெளிவை உடைய,
மதி வல்லோர் தேர்ச்சியிலும் - மந்திரிகளோடு ஆலோசனைசெய்யுங்
காலத்திலும், தெரிந்து உளையேல் - சொல்லாதே; சாற்றின் - (நீ)

சொல்லின், உணர்த்தன எல்லாம் - (உன்னா) சொல்லப்பட்டனவெல்லாம், தவறு ஆதல் - குற்றமுடையன வாழலை, அறிதி - (நீ) அறிவாய், எ-று.

(க - து.) அன்னமே! அரசர் திறை தரும்போதும் பகையரசனைக் கோபிக்கும்போதும் மந்திரிகள் மதிசொல்லும்போதும் என்வார்த்தைகளைச் சொல்லாதே, யான் சொன்னதெல்லாஞ் சொல்லென்றாள் என்பதாம்.

செல்வப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற மனமானது தத்துவப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற யோகிமனம்போற் பிறிதொன்றிலே வினாந்து திரும்பக் தாதலாலும், கோபத்தாற் கலங்கிய மனத்திற்கு நம்செய்தியும் பித்தத்தாற் குணம்போவதுபட்ட வாய்க்குச் சர்க்கரைபோற் கசக்கு மாதலாலும், மந்திரிகளோடு செய்யும் ஆலோசனைவேளையிலே சொல்வது கனவுவேளையிலே சொல்வதுபோற் செவியிலே றுழையாதாதலாலும், அப்படிப்பட்ட சமயங்களிலே சொல்லலாகா தென்றாள். வகுத்துரை, தெரிந்துரை, இவை ஒருசொற்றன்மைப்பட்டி வந்தன. ( )

பொறிசெறித்த மாண்பினராய்ப் பொருந்தலர்ச்செற்றிருநி செறிதருமாநீட்டியருவினைவாங்குசெயலினரு [தியஞ் முறுபிழையுட்சிறிதியற்றினொறுத்திடுவியவயவேந்த ரறுதிபெறநீமொழியுமமயமறிந்துரைத்தியால்.

(இ - ள்.) பொறி செறித்த - ஐம்பொறிகளையும் அடக்கிய, மாண்பினர் ஆய் - நற்குணமுடையவராகி, பொருந்தலா செற்று - பகைவரை வென்று, இரு நிதியம் - அதிக திரவியத்தை, செறிதரும் ஆறு - நெருங்குமாறு, நாட்டி - சோதது, அரு வினை - பெரிய தொழில்களை, வாங்கு செயலினரும் - (தம்மிடத்து) வாங்கிய செய்கையை யுடையவரும், உறு பிழையுள் - (பலவாய்) உறுகின்ற குற்றங்களுள், சிறிது இயற்றின - சிறிய பொருளுற்றத்தைச் செய்தாலும், வயம வேந்தா - வெற்றியையுடைய அரசராயினோ, அறுதி பெற - (தம்மின்) ஒழிவை அடைய, ஒறுத்திடுவா - (அப்படிப்பட்டவரையும்) தண்டிப்பாரா; (ஆதலால்) நீ - (விவேகியாகிய) நீ, மொழியும் அமயம் அறிந்து உரைத்தி - சொல்லுதற்குரிய காலத்தைத் தெரிந்து சொல்லு, எ-று.

(க - து.) அன்னமே! பகைமன்னரை வென்று பாக்கியஞ் சம்பாதித்தித்தரும் வல்லவர்களும் அறப் குற்றஞ்செய்தால் அரசா தண்டிப்பாராகையால் குற்றமின்றிக்காலமறிந்து கூறென்றாள் என்பதாம்.

பொறிசெறித்தலாவது அரசு நெருவரோடு ரகசியம் பேசும் போது தான் செவிகொடுத்தக் கேளாமையும், கண்ணாற்பாராமையும், முதலியன. “எப்பொருளுமோரா தொடரார்மற் றப்பொருளை, விட்டக்காற் கேட்கமறை” என்பதுதனுறு மறிக. கல்லகுணத்தையும் பகை வெல்லு முபாயத்தையும் பொருள்சேர்க்கு முத்தியையும் எவரிடத்தே காண்கின்றாரோ அவரை அரசர் பெரிய வுத்தியோகத்தில் வைப்பான். பெரிய தொழில்களாவன—மந்திரித்துவம், சேனாதிபத்தியம்

நியாயாதிபத்தியம் முதலியனவாம். அப்படி பலவிதத்தாலும் தமக்கு உதவிசெய்தவனாயே சிறிது பிழையா லொறுத்தல் அரசாக்குச் சுபாவகுண மாதலால் அச்சயமயத்திலே சொன்னால் நமதுகாரியம் எப்படியுமாயும் என்பது கருத்து. (௧0௬)

உளத்தனவாண் முகத்தனவாயுதிக்குமவைகுறிப்பினும் மெளித்துரைத்தல்சீர்மைத்தே தூதர்செயலிற்றாகும் விளக்கமுறநீயலதியாரறிவரிவைமெலியுமெனையளித்திடுதிவினாவினிற்போயாய்தூவிமடவனமே.

(இ - ள்.) ஆய் தூவி - மிக மெல்லிய இறகையுடைய, மடம் அன்னமே - இளமைபொருந்திய அன்னமே!, உளத்தன - (ஒருவா) மனத்திலுள்ள குணங்களானவை, வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகத்தன ஆய் - முகத்திடத்தனவாகி, உதிக்கும் - தோன்றும்; அவை - அக்குணங்களை, குறிப்பினால் தெளித்து - (அம்முகக்) குறிப்பினாலே அறிந்து, உரைத்தல் - சொல்லுதல், சோமைத்தே - சிறப்புடைத்தாகும், தூதர்செயல் - தூதரது தொழிலானது, இற்று ஆகும் - இததன்மைத்தாகும், இவை - (நளன் மனத்திலுள்ள) இவற்றை, விளக்கம் உற - விளங்குதலுற, நீ அலது - நீயல்லாமல், யா அறிவா - (வேறே) யாவா அறியவல்லவா; வினாவினில் போய - சீக்கிரத்தில் (நளமகாராஜனிடத்திற்) போய, மெலியும் எனை - வருந்துகின்ற என்னை, அளித்திடுதி - காப்பாற்று எ-று. ஆல் - ஆசை.

(௧ - து.) அன்னமே! அகத்திலுள்ளவை முகத்திற காட்டும், முகக் குறிப்பறிந்து சொல்லுதல் தூதர் திறமாகும், நளனமனத் துள்ளவை நீயல்லாமல் யாரறிவாக்கள் சீக்கிரம்போய என்னைக் காப்பாற்று என்றான் என்பதாம்.

உளத்தன—விருப்பு வெறுப்பு முதலியன. அவை முகத்தனவாயுதிக்குமென்றது, “அடுத்ததுகாட்டும் பளிக்கேபோனெஞ்சம், கடுதததுகாட்டி முகம்” என்பதனாலும், இவை குறிப்பினால் ‘தெளித்துரைத்தல் சோமைத்தே’ என்றது, “குறிப்பிறகுறிப்புணாவானாயுற்பினுள், யாதுகொடுத்துக் கொளல்” என்பதனாலும் அறிசு. தெளிநதெனறபாலது தொடை நோக்கித் தெளித்தென விகாரப்பட்டது. விளக்கமுறல் - ஐயந்திரிபின்றி யறியநிறமல். ‘நீயலதியாரறிவா’ எனவே விவேகியாகிய நீயே யறியவல்லா யென்றதாயிற்று. (௧0௭)

[இதனும் பின்பு அன்னஞ் சில சொற்கள் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடிபாகிரியவிருத்தம்.

என்ன வாங்கு வெளிப்படையிற் குயிலு நாண வின்னமிழ்திற், கன்னற் பாகிற் கோற்றேனிற் கனியிற் கனிந்த மொழிவிலும், பொன்னம் பாவை யன்னாடன் னுள்ளந் தேர்ந்து மகிழ்புரியா, வன்னங் கண்ணு லருந்துதல்போனோக்கிச் சிலசொல் லறையுமால்.

(இ - ள்.) என்ன - என்று, அன்னம் - அன்னமானது, ஆங்கு - அந்தச்சோலையினிடத்து, வெளிப்படையின் - வெளிப்படையினாலே, குயிலும் நாண - கோகிலமும் வெட்கமுற, இன் அமிழ்தின் - இனிதாகிய வமிர்த்தத்தினும், கன்னல் பாகின் - சாக்கரைக் குழம்பினும், கோல் தேனின் - கொம்புத் தேனினும், கனியின் - முக்கனியினும், கனிந்த மொழி - சுவையிருந்த இந்தச்சொற்களை, நவிலும் - சொல்லிய, பொன் - பொன்மயமாகிய, அம் - அழகிய, பாவை அன்னாள் - பாவைபோல்பவளது, உள்ளம் தோந்த - கருத்தை யறிந்து, மகிழ்புரியா - மகிழ்ந்து, கண்ணால் அருந்துதல்போல் - கண்களால் விழுங்குதல்போல், நோக்கி - (அவளைப்) பார்த்து, சில சொல் அறையும் - சில சொற்களைச் சொல்லும், எ-று.

(க - து.) அன்னமானது தமயந்தியைப்பார்த்துச் சிலசொற்களைச் சொல்லும் என்பதாம்.

பொன்னம்பாவை யன்னுடன் னுள்ளம் - நளனிடத்துப் பற்றிப் பவளது மனோநிச்சயம். தன்னைத் தூதுநுப்பிய வரசன காரியங்கைகூடுதலால் மகிழ்ந்ததென்க. கண்ணு லருந்துதல்போலேகுகல் - அதிக விருப்பத்தோடு பார்த்தல், இது உலக வழக்கச்சொல் லாதலால் உலகவழக்கு நலிந்தியணி. இதுமுதல் விருபத்தாறு பாட்டுகள் பெரும்பாலும் மூன்றாஞ்சீரும் காய்ச்சோகளும் மற்றை நான்குசோகளும் மாச்சோகளும் ஆகி வருகிற கழிநெடிவடி நான்குகொண்ட ஆசிரிய விருத்தங்கள். (க0அ)

[இதனால் நிச்சயமிருந்தாற் காரியம் எளிதின் முடியுமெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சுணங்கு பூத்துக் குலிசச்செப் பெனலாய்ச் சுருங்கி நுழைதுசுப்பு, வணங்கித் தேம்ப வருமுலையா யுனாத்த மாற்ற மெய்யாமே, விணங்கு வாயில் யார்வேண்டு நளற்கு நினக்கு மிதயத்து, ளணங்கு நோய்செய் தலர்தூற்று மனங்க னொருவ னிருக்கவே.

(இ - ள்.) சுணங்கு பூத்து - தேமலானது படரப்பெற்று, குலிகம் செப்பு எனல் ஆய் - இங்குலிகத்தினாலாகிய செப்புகளெனற்காகி, நுழைதுசுப்பு - நுண்ணிய இடையானது, சுருங்கி - இளைத்து, வணங்கி - வளைந்து, தேம்ப - வருந்த, வரு முலையாய் - வளாகின்ற முலைகளை யுடையவளே!, உனாத்த மாற்றம் - (உண்ணா) சொல்லப்பட்ட சொல்லானது, மெய்யாமேல் - சத்தியமாயின், நளற்கும் நினக்கும் - நளராஜனுக்கும் உனக்கும், இதயத்துள் - மனத்தின்கண், அணங்கு நோய் - வருத்தஞ்செய்கின்ற (காம) நோயை, செய்து - உண்டாக்கி, அலா தூற்றும் - பழிமொழியைப் பரப்புகின்ற, அனங்கன் ஒருவன - மனமதனொருவன், இருக்க - உளனாக, இணங்கு - (உய்மிருவரையும்) பொருந்துதற்கு, வாயில் - சந்திசெய்வோர், யார்வேண்டும் - (உங்களுக்கு) எவா வேண்டும், எ-று.

(௧ - து.) தமயந்தியே, நீ சொன்னசொல் மெய்யானால் இருவரையும் கூட்டிவைக்க இடையில் மனமதனொருவனிருக்க வேறேயொருவா வேண்டுமோவென வன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம்.

இங்குலிக் மெனறபாலது குலிகமென முதறகுறைந்தது. இங்குலிக்செப்பை உபமானமாகியது செந்நிறமும் ஒளியும் பற்றியெனக. அனங்கனொருவனிருக்க இணங்குவாயில் யாவேண்டும் எனவே உம்மிருவரையும் கூட்டுதற்கு மனமதனொருவனே போதுமாகையால் இதுகாரியத்திலே யானசெய்யக்கிடந்த ஷபகாரமொன்றுக் கண்டிலே நெனறதாய்ற்று. இணக்கென்னும் பிறவினை தொடைநோக்கி இணங்கென விகாரமாய்ற்று. (௧௦௬)

[இதுமுத லொன்பது பாடிகளால் அன்னம் நளனுடைய காட்சிமுதலிய அவததைகளை யுணர்த்தத்தொடங்கி இதனாலே செவிடபுலக்காட்சி யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கடலசூழ் புவிபிற்பாதலத்தி லமர நுலகிற் கவின்றி கழுங், கொடிநே ரிடையாள் யாொன்ன நின்னை யாங்களா கூறுதலும், படியேழ் புரக்கும் வேந்துளததுப் படைவேள் பகழி புகுவழிபோய், மடமா னோக்கி நீயுறைததன் மறந்தாய் கொல்லோ மறைத்தனையோ.

(இ - ள்.) மடம் - இளமைபொருந்திய, மான் நோக்கி - மான (கண்) போலும் கண்களையுடையவளே!, படி ஏழ் புரக்கும் வேந்து - ஏழு தீவுகளையும் காக்கின்ற நளமகாராஜனுனவன், கடல் சூழ் புவியில் - கடலானது சூழப்பெற்ற பூலோகத்திலும், பாதலத்தில் - நாகலோகத்திலும், அமரா உலகில் - தேவலோகத்திலும், கவின திகழும் - அழகினாலே விளங்காநின்ற, கொடி நோ இடையாள் - கொடிபோலிடையையுடைய மகை, யா என்ன - எவனென்றுவினாவ, யாவகள் - நாவகள், நின்னை கூறுதலும் - உன்னைச் சொல்லுதலும், படைவேள் - படையையுடைய மனமதனது, பகழி - பாணமானது, புகுவழி - சென்ற வழியால், போய - சென்று, உளதது - (அவன்) மனத்தினகண், நீ உறைதல் - நீ இருக்கையை, மறந்தாய் கொல் - மறந்தாயோ, மறைத்தனையோ - (எனக்கு) ஒளித்தனையோ, எ-று.

(௧ - து.) தமயந்தியே நளமஹாராஜன் அழகுள்ளடென் யாரென் றெங்களைக்கேட்க யாங்களுனனைச் சொல்லுதலும் மன்மதடாணஞ் சென்றவழியே நீ போயிருந்ததை மறந்தாயோ அல்லது மறைத்துச் சொல்லுகிறாயோ வென் றன்னஞ் சொல்லியது என்பதாம்.

நாங்கள் உன்னுடைய குணதீசயங்களைச்சொல்ல என்றுகேட்டறிந்தானோ அன்றுமுதலாக வுண்மேலாகைகொண்டு மன்மதபாணங்களினாலே வருந்தி உன்னை நினைத்திருக்கின்ற நென்பது கருத்து. மறத்தற்குப் பேதைமையும், மறைத்தற்கு நாணமும், காரணங்களாகும். கேட்டறிதலும் பார்த்தறிதலோடொத்தலிற் காட்சியாதலிற்.

[இதனால் சித்திரக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

ஈட்டு மணிகள் பலதெளித்துன் னெழுதற் கரிய திரு
வருவங், கோட்டிங் கிழிதான் முலைகோட்டப் பரப்பின்
றென்னுங் கொடியிருங்கு, நீட்ட வளைகோ னுதிதுண்மை
யிலதென் றெண்ணித் திகைக்குமுளம், வேட்டு நெடுங்க
ண் ணிமையாம னோக்கித் தளரும் வேல்வேந்தே.

(இ - ள்.) வேல் வேந்து - வேற்படையையுடைய ஈளமகாராஜ
னானவன், உன் - உனது, எழுதற்கு அரிய - (சித்திரக்காரரால்) எழுது
தற்கரியதாகிய, திரு உருவம் - (உனது) அழகிய வடிவத்தை, ஈட்டி -
(தனனா) சம்பாதிக்கப்பட, பல மணிகள் - பலவகையாகிய மணி
களை, தெளித்து - பதித்து, கோட்டிங் - எழுதுகிறான்; முலை - (உன்)
முலைகளை, கோட்ட - எழுதுதற்கு, கிழி - படத்தில், பரப்பு இன்று
என்னும் - அகலம் இல்லையென்கிறான், கொடி - பூங்கொடிபோலும்,
மருங்கு - (உனது) இடையை, நீட்ட - எழுதுதற்கு, வளை கோல் -
தூரிகைக்கோலினது, துதி - துனியினகண், துண்மை இல்து என்று
எண்ணி - கூாமையானது இல்லையென்று நினைத்து, திகைக்கும் -
திகைக்கிறான், உளம் - மனத்தில், வேட்டி - விரும்பி, நெடு கண்
இமையாமல் - நெடியகண்களானவ இமையாதிருக்க, நோக்கி - (அவ்
வடிவத்தைப்) பார்த்து, தளரும் - வருகுகிறான், என்று.

(க - து.) ஈளமஹாராஜன் உனது திருவருவத்தை யெழுதுகிறான்,
உன் கனதனங்களை யெழுதப் படமகல மில்லையென்கிறான், உனதிடைய
ை எழுதுதற்குத் தூரிகைக்கோல் கூாமையிலையென்கிறான், உன்னு
ருவத்தை இமையாது நோக்கி வருந்துகிறான் என்பதாம்.

மணிகள் பலதெளித்தலாவது ஒன்பதுவகை மணிகளிலே எவ்
வெம்மணி யெவ்வெவ் வறுப்பிற்கு ஒத்திருக்குமோ அவ்வம் மணியை
அவ்வவ்வுறுப்பைச்செய்யு மிடத்துப் பதித்தலாம். அவையாவன சுண்
னுக்கு நீலமும், பல்லுக்கு முத்தமும், அதரத்துக்குப் பவளமும்
போல்வனவாம். வினோதோபாயமாகத் தமயந்திக்குச் சமானமாக
வெழுதப்பட்ட சித்திரமாதலால் அதனைப் பார்த்தலுங் காட்சிபா
மெனக்.

(கக்க)

[இதனால் வேட்கையும் உள்ளுதலும் சொல்லப்படுகின்றன.]

பருந்துங் கழுகுங் கொடியினமு மருந்தப்பகைஞ் சூ
டறழந்து, விரந்து செய்யுஞ் சுடர்வடிவேல வேந்த னாயி
ரு நீயென்னும், பொருந்துங் காமப் பிணிரீக்கிப் புலம்பு தீ
ர்த்தின் னாயிரளிக்கு, மருந்து நீயே யென்றெண்ணி மகிழ்
துங் குளத்தோ டிருந்தயரும்.

(இ - ள்.) பருந்தும் - சேனங்களும், கழுகும் - எருவைகளும்,
கொடி இனமும் - காக்கைக்கூட்டங்களும், அருந்த - தின்னும்படியாக,
பகைஞர் - பகைவருடைய, உடல் தழிந்து - உடம்புகளைத் துணித்து,

விருந்து செய்யும் - (அவற்றிற்கு) விருந்துசெய்கின்ற, சுடா வடிவேல் - ஒளியும் கூாமையும் பொருந்திய வேலையுடைய, வேந்தன் - நளமகாராசனாவன், உயிரும் - (தன்) உயிரும், நீ என்னும் - நீயாக வேண்டுகிறான், பொருந்தும் - (தனனைப்) பற்றிய, காமம் பிணி - காமநோயை, நீக்கி - ஒழித்து, புலம்பு தீர்த்து - (அதனாலாகின்ற) தன்பதத்தைத் தீர்த்து, இன் உயிர் - (தன்) இனிதாகிய வுயிரை, அளிகரும் - காப்பாற்றும், மருந்தும் - ஓளவுதரும், நீயே என்று எண்ணி - நீயேயாக (இடைவிடாது) நினைத்து, மகிழ் துங்கு - மகிழ்ச்சியில் பரவசப்பட்டிருக்கின்ற, உளத்தோடு - மனத்துடனே, இருந்து - தங்கி, அயரும் - வருந்துகிறான், என்று

(க - து.) தமயந்தியே நளமஹாராஜன் உன்னைத் தன்னுயிராக நினைக்கிறான், அன்றியும் தன்காமநோயைத் தீர்த்து உயிராக்காப்பாற்றும் மருந்தும் நீயே என்றெண்ணுகிறான் என்று சொல்லிற்று என்பதாம்.

அரசனுக்குச் சொல்லப்பட்ட வெகுளிச் சுவையைப்பற்றிய விசேடணம் உவகைச்சுவை சொல்லப்படு மிவவ்வுதிற்குப் பொருந்துமோ வெனின் அரசனது நிகரற்ற பராக்கிரம தைரியத்தைக் காட்டி இப்படிப்பட்ட தைரியமும் உன் பொருட்டு இப்போது அழிந்ததென்று அறிவித்ததற்கு அவவிசேடணஞ் செயதலாற் பொருந்துமென்க. இதுபோல வருவன பிறவும் இப்படியே யமைததுக்கொள்க. அவனைத் தன்னுயிர்போற் சிறந்தபொருளாகப் பெறல்வேண்டுதலால் வேட்கையும், அவளாலனிதத் தன்காமநோய் தீராதென்று அதற்கு மருந்தாக இடைவிடாது நினைத்திருந்ததால் உளஞ்சுழும் ஆயின.)

[இதனால் உள்ளுதலாலாகிய வேறுபுறப்பலவேறுப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

தேற்ற ரொளிரு மணிமௌலி யிடறித் தேயந்து விளங்குநகக, கூற்ற மென்னு மாலயானைப் பிடரிற் றேன்று மெழிலகுறியா, வாற்ற ராகி யாடவரும் பெண்மை விரும்பு மடல்வேந்தன், வேற்றோர் பொருளி லைம்புலனு ம் விழையா வாக மெலியுமால்.

(இ-ள்.) தேற்றா - பகைவரது, ஒளிரும் மணி மௌலி - விளங்காநின்ற நவமணிகளாலாகிய மகுடத்தில், இடறி - தாக்குண்டு, தேய்ந்து விளங்கும் - தேய்தலால் விளங்காநின்ற, நகம் - ககங்களை யுடைய, கூற்று ஆம் என்னும் - (கொலையிலே) யமனெனப்படுகின்ற, மால் யானை - பெரிய யானையினது, பிடரில் தோன்றும் - எருத்தத்தில் காணப்படுகின்ற, எழில் குறியா - (தனது) அழகை நினைத்து, ஆடவரும் ஆற்றார் ஆகி - புருஷரும் பொறுக்க மாட்டாதவராகி, பெண்மை விரும்பும் - பெண்வடிவத்தை விரும்பப் பெறுகின்ற, அடல் வேந்தன் - வெற்றிவேந்தனாவன், வேறு ஓர் பொருளில் - (உன்னிடத்தன்றி) வேறொருபொருளிடத்து, ஐம்புலனும் - பஞ்சவிஷயங்களும், விழையா ஆக - விரும்பப்படாதனவாக, மெலியும் - தளர்கின்றான், என்று.

(க - து.) நளமஹாராஜனுனவன் உன்னையல்லாமல் வேறொரு பொருளிடத்தி லிச்சைவைத்திலன் என்று சொல்லிறது என்பதாம்.

ஆடவருமென்னு மும்மை வுபாவுசிறப்பு. தம் தாண்வடிவத்திற் றுழ்ந்த பெண்வடிவமாகிய குறத்ததால் நளனைப் புணாதலாகிய குணம் உன்டாதல்களை அத்தனைப்பெறல் வேண்டுதலால் வேண்ட லணி. வேறறோ பொருளி லைம்புலனும் விழையாவாக மெலியுமென வே உணவு முதலியவற்றையும் வெறுத்து உனனைபே விரும்புகின் றனெனறதாயிற்று. ஐம்புலன் — சுவை - ஒளி - ஊறு - ஓசை - நாற்றம் என்பன. ஐம்புலன்களும் ஒருத்தியிடத்தே யுளவென்பது “கண்டுக்கேட்டுண்டுயாத துறறியுமைப்புலனு, மொண்டொடி கண் ணையுள்” என்பதனுலிக. விழையா வென்னுஞ் செயவினை செயப பாட்டுவினைப் பொருளிலே வந்தது. (ககங்)

[இதனால் மெலிதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கார்க்கும் வெண்மை யளித்திருண்ட கரிய கூந்தற் கனங்குழையா, யாபாக்குஞ் சுரும்பு மிசைத்தேனும் வண டிஞ் சுழலு மைங்கணைவேள, போர்க்கு மெலிந்தோ வெ ணடிங்கள் பொழியு நிலவிற் றேமபியோ, பாபாக்குந் தோ றும் புதிதாக வுடல மெலியும் பார்வேந்தே.

(இ - ள்.) காபகும் - மேகத்திற்கும், வெண்மை அளித்து - வெள்ளை நிறத்தைக் கொடுத்தது, இருண்ட - கறுத்த, கரிய கூந்தல் - பெரிய கூந்தலையும், கனம் குழையாய் - கனம்பொருந்திய குண்டலத் தையு முடையவளே, பா - வேந்து - பூமியையுடைய நளமகாரா சன், ஆபாக்கும் சுரும்பும் - ஒலிசெய்கின்ற பொறிவண்டிகளும், இசை தேனும் - இசைபாடுகின்ற தேனவண்டிகளும், வணம் - கருவணம் களும், சுழலும் - சுழலப்பெறுகின்ற, ஐங்கணை வேள - பஞ்சபாணத் தையுடைய மன்மதனது, போர்க்கு மெலிந்தோ - சண்டையினால் இளைத்தோ, வெள திங்கள் - வெள்ளிய சந்திரனது, பொழியும் - சொ ரியப்பட்ட, நிலவின - நிலாவினாலே, தேம்பியோ - வருந்தியோ, பாபாக்குந்தோறும் - காணுந்தோறும், புதிதாக - தூதனமானதாக, உட லம் - உடம்பு, மெலியும் - இளைக்கப் பெறுகின்றன, எ-று.

(க - து.) தமந்தியே! நளமஹாராஜனுனவன் மன்மதன் போரி னாலேயோ சந்திர கிரணங்களாலேயோ உடலிளைக்கப்பெறுகின்றான் என்று சொல்லிறது என்பதாம்.

‘காக்கும் வெண்மை யளித்திருண்ட’ என்றதற்கு மேகத்தைப் பார்க்கிது மிகக் கறுத்த வெண்பதுபொருள். பாபாக்குந்தோறும் புதி தாக வுடல் மெலிதலாவது முன்பார்க்கப்பட்ட வளவிற்பின் பார்க்கப் படுகிறவளவு குறைந்து போதலாலே வேறுபட்டுத்தோன்றல். ()

[இதனால் நானுவரை யிறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலர்வார் பகழி துரந்துதுரந் தாக மெலிவித் திடுத லன்றிச், சிலவேள் வேந்த னியல்பனைத்துங் கவர்ந்தான்

போலுந் தீங்கிழைத்துன், முலைமேற் கூடப் பெறுமெனிலோ வதுவு மியற்று முதுக்குறைவற், றுலையாக் காமங் கொடுன்றொழும்பு முழப்ப நாணு மிழக்குமால்

(இ - ள்.) சிலை வேள் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனுவன், வார - செடிய, அலா பகழி - மலாகளாகிய பாணங்களை, தூர்த்தூர்த்த - செலுத்திச்செலுத்தி, ஆகம் மெலிவித்திடுதல் அன்றி - உடம்பை இளைப்பித்த லல்லாமலும், வேந்தன் - அரசனுடைய, இயல்பு அனைத்தும் - (பாவத்தையஞ்சதல் இழிதொழினுணல் முதலாகிய) சுபாவகுணமுழுதையும், கவார்தான் போலும் - வெளவிகொண்டானே, (ஏனென்றால்) தீங்கு இழைத்து - பாவத்தைச் செய்து (அதனாலே), உன் முலைமேல் - உன் கொங்கைகளின்மேலே, கூட பெறுமெனிலோ - கூடப்பெறலா மென்றாலோ, அதுவும் - அப்பாவத்தையும், இயற்றும் - (அஞ்சாது) செய்வான்; முதுக்குறைவு அற்று - பேரறிவறறு, உலையா - கெடாத, காமம் கொடு - காமத்தைக் கொண்டு, உன் தொழும்பும் - உன்னிடத்தே (செய்யப்படுவதாகிய) அடிமைத்தொழிலிலும், உழப்ப - முயலுதற்கு, நாணும் - நாணத்தையும், இழக்கும் - விடுவிடுவான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தியே! நான் பாவஞ் செய்தாவ துன்னைக் கூடப் பெறுவானாகில் அதுவுஞ்செய்வான், பேரறிவிழந்து காமத்திலுழந்து நாணத்தையும் விடுகிறான் என்பதாம்.

பாவம் கொலை முதலியன. பெண்ணேவல் இழிதொழிலாதல் “பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னுணுடைப்பெண்ணே பெருமையுடதது” என்பதனுலறிக, ஆயினும் அது காமமிகக வாடவார்க்குரித்தாதல் “மடுக்கோ கடலின விடுதிமி லன்றி மறிதினாயின், படுக்கோ பணிலம் பலகுலிக் கோபரன் நில்லைமுன்றிற், கொடுக்கோ வளைமறறு நும்மையாக காயகுற்றேவல்செய்கோ, தொடுக்கோ பணியீ ரணியீர் மலாதுஞ் சரிசுழற்கே” என்பதனு லறிக. மனமதனை வேந்தனியல்பினததுங் கவாநதவனாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. ‘உலையாக் காமகொடுந் துயரமுழந்து’ என்றும் பாடமுண்டு. ஆக்கஞ் செப்பறகுத தடையாகிய நாணத்தினிழப்பை யிங்ஙனங் கூறவே அதுவுந் தோன்றுத லறிக. (ககரு)

[இதனால் மறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

நின்சீ ருருவு வெளிப்படுத னோக்கி நோக்கி நிலைதளரு, மென்பு மிருக விளமுலைமேற் புலலு முஷீர்தா யெனவருந்து, மன்போ டே நீர்த்தனன்போ னகைக்கு மகன்றா யெனவெளியிற், பின்போ தருநல் லுணர்விழந்த பித்தர் போலப் பேதுறுமால்.

(இ - ள்.) நின் சீர் உருவு - உனது சிறப்புப்பொருந்திய வடிவமானது, வெளிப்படுதல் - தோன்றுதலை, நோக்கி நோக்கி - பார்த்துப்பார்த்து, நிலை தளரும் - (தன்னறிவு) நிலை தளருகின்றான்;

என்பு ஊடு உருக - எலும்பும் உள்ளுருக, இள முலைமேல் - இளமை பொருந்திய (அவ்வடிவத்தின்) முலைகளினமேல், புல்லும் - தழுவுகின்றான்; முனிந்தாய் என - ஊழியென்று, வருந்தும் - வருந்தா கின்றான்; அன்போடு - ஆசையினால், ஊடல் - அவ்ஊடலை, தீர்த்த னனபோல் - நீக்கினவன்போல், நகைக்கும் - சிரிக்கின்றான்; அகன் றாய் என - நீங்கியென்று, வெளியில் - வெறுவெளியில், பின் - (அவ்வடிவத்தின்) பின்னே, போதரும் - போகின்றான்; நல் உணர்வு இழந்த - நல்லறிவைத் துறந்த, பித்தாபோல - பித்தம்பிடித்தவர் போல், டேதறும் - மறவியும் நிருக்கின்றான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! நளன உன்னுருவெளி தோற்றத்தைக் கண்டு நிலை தளருகிறான், உன்னுருவெளியைத் தழுவுகிறான், பின்ன்கி னையென்று வருந்துகிறான், பிணக்கு நீக்கினவன்போல நகைக்கிறான், உருவெளியின்பின் போகிறான், நல்லறி விழந்திருக்கிறான் என் றன் னஞ் சொல்லிற்று எனபதாம்.

உருவு வெளிப்படுதல் - விருப்பத்தா லிடைவிடாது சிந்திக்கப் பட்ட வருவுபோல்வது புத்தி விகாரத்தினாலே வெளியிலே தோன் றுதல். பகையிலலாமையால் ஒருகாலத்திலே கூட்டதக்க இத்தளர் தல், புல்லுதல், வருந்தல், நகைத்தல், பின்போதல், என்கிற பலவற்றிற்குக் கூட்டத்தைச் சொல்லுதலினாலே கூட்டவணி. வெறு வெளியிலே அவ்வுருவு தோன்றுதலைச் சொல்லவே நோக்குவ வெல் லா மவையே போலுதலுஞ் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ககசு)

[இதனால் மயக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

புலவுநாறும்வேலவேந்தர்சேனைப்புணரிகடந்தெதிரற் றுலவுரிடதக்கடாயாணையுனதுவிரகப்பேராற்றி னலையினிலைகாண்பரிதாசியந்தோவாழ்ந்துமயங்கியதாற்[ய் சிலைகொணுதலாய்பினனர்வரு மவத்தைசேராதருள்புரியா

(இ - ள்.) சிலை கொள் றுதலாய் - வில்வடிவத்தைக் கொண்ட நெற்றியையுடையவளே!, புலவு நாறும் - (பகைவா) ஊனல் நாறு கின்ற, வேல் வேந்தா - வேலையுடைய அரசரது, சேனை புணரி கடந்து - சேனையாகிய கடலைத் தாண்டி, எதிர அற்று - எதிரியில் லாமல், உலவும் - திரிகின்ற, ரிடதன் கடா யாணை - நளனாகிய களிறு னது, உனது - உன்சம்பந்தமாகிய, விரகம் போ - விரகமென்கின்ற பெயரையுடைய, ஆற்றின் அலையின் - ஆற்றினது அலையில், நிலை காண்பு அரிதுஆகி - நிலையைக் காணமாட்டாததாகி, ஆழ்ந்த - முழுகி, மயங்கியது - மூர்ச்சித்தது; அந்தோ - ஐயோ, பின்னர் வரும் - (அம் மயக்கத்தின்பின்) வருவதாகிய, அவத்தை - (சாக்காடாகிய) அவஸ் தையை, சேராத - அடையாமல், அருள் புரியாய் - அருள்செய்வா யாக, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! நளனென்னும் யானையானது உனது காமக்கடலாற்றில் முழுகி மயங்கியது; அதற்கு மரணமாகிய புத்தா

மவத்தைச்சாரா தருள்புரிவாயாக என் றன்னஞ்சொல்லிற்று என்ப தாம்.

நிடதன் கடாயாணை நிடதக் கடாயாணையென விகாரப்புணாச்சியா யிற்று. பல்லாயிரவீரா சுட்டததாறறோன்றிய தென்னும் பெருமை பற்றிச் சேனையை ஆறெனனாது கடலென்றும், ஒருத்தியாற றோன் றியதென்னுஞ் சிறுமைபற்றி விரகத்தைக் கடலென்னாது ஆறென்றும், உருவகஞ் செய்ததென்க. ஆற்றளவாகிய காரணத்திற்குப் பெருமை யாகிய தருமங் குறைவா யிருப்பக கடலைக் கடந்த யானை முழுகுத லாகிய காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலாலே பிறிதாராயச்சியணி. இதற்கு உருவகம் அங்கம். கொடுமை பற்றிக்கூற நாவெழாமையாற் சாக்காட்டைப் பின்னா வருமவததை யென்று கூறிற்று. (கக௭)

குடங்கை யணையிற் பகைவேந்தர் துயிலுங் கொற்ற முற்றத்து, மடங்க லணைய போர்மீளி யின்ன வாறு மதிம யங்கித், தடங்கொண் முலையா யெனைத்தூது நிற்பால் வி டெத்தான் றளர்ந்திடேன், முடிந்த ததுவு மிருவீரு முன் னர்ச் செய்த தவப்பேற்றால்.

(இ-ள்.) தடம் கொள் முலையாய் - மலைவடிவத்தைக் கொண்ட முலைகளையுடையவளே, பகை - தன்னோடு பகைத்து, வேந்தா - அரச ரானவா, குடங்கை அணையில் - உள்ளங்கையாகிய தலையணையில், துயிலும் - நித்திராசெய்யப்பெற்ற, கொற்றம் - வெற்றிபொருந்திய, முற்றத்து - முற்றத்தையும், மடங்கல் அணைய - ஆண்சிங்கம்போலும், போர் - போர்த்தொழிலையுமுடைய, மீளி - அக்காணையானவன், இன்ன ஆறு - இப்படிப்பட்டவிதமாக, மதி மயங்கி - அறிவு கலங்கி, நிற்பால் - உன்னிடத்து, தூது - தூதாக, எனை விடுத்தாள் - என்னை அனுப்பி னான், தளர்ந்திடேல் - (நீ) வருந்தாதே, இருவீரும் - நீங்களிருவரும், முன்னா - முற்பிறப்பிலே, செய்த தவம் பேற்றால் - செய்த தவத் தின்பயனாலே, அதுவும் - அக்காரியமும், முடிந்தது - முடிவுபெற்றது, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! நளமஹாராஜனவன் இவ்வாறு மதிம யங்கி உன்னிடத் தென்னை யனுப்பினான் நீவருந்தாதே, முற்பிறப்பி லிருவருளு செயப்பெற்ற தவத்தா லதுவு முடிந்தது என றன்னஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

ஒருவாக்கொருவா பெறுதற கரியபொருளாக நிற்கலால் 'இரு வீரு முன்னாச்செய்த தவப்பேற்றால்' என்றது. 'அது' என்றது தூதிற்குப் பயனாகிய விவாகத்தைச் சுட்டினின்றது. விவாவுபற்றி முடியு மென்றது 'முடிந்தது' என இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டது. (ககஅ)

[தன்முயற்சி பயன்பட்டமைபற்றி அவனைப்புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

முருகன் வேலு முக்கண்ணான் முடித்த புனிற்றுப் பி றைக்கொழுந்தூர், திருவின் கொழுநன் பாயலுங்கண் டில

கறுதல்பேரகலங்கு, லுருவமாகத் தனிக்கவர்ந்த வுனக் குக் கலுழி மதமொழுகும், கரடக் களிற்று நளனுள்ளங் கவரு மாறு வியப்பாமோ.

(இ-ள்.) முருகன் வேலும் - சுப்பிரமணியனது வேலையும், முக்கண்ணுன முடித்த - பரமசிவன் முடியிறறித்த, புனிற்று பிறை கொழந்தும் - புதிய பிறைச்சந்திரனையும், திருவின் கொழுநன் - திருமாலினது, பாயலும் - (பாம்பாகிய) சயனத்தையும், கண் - கண்ணினதும், திலகம் துதல் - பொட்டையுடைய நெற்றியினதும், போ - பெரிய, அகல் அல்குல் - பரந்த அல்குலினதும், உருவம் ஆக - வடிவங்களாக, தனி கவாந்த - தனித்து வெளவிய, உனக்கு - நினக்கு, கலுழி - கான்யாறுபோல், மதம் ஒழுகும் - மதநீரானது இழியப் பெற்ற, கரடம் களிற்று - கதப்பையுடைய யானைபோலும், நளன் உள்ளம் - நளமகாராசனது உள்ளத்தை, கவருமாறு - வெளவுமாறு, வியப்பாமோ - ஆச்சரியமாமோ, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! நளமஹாராஜனது மனதை வெளவுத லுனக் காச்சரியமாமோ என நன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம்.

முருகன்முதலிய மூவாகளுந் தலைமைக் கடவுளராதலே யன்றி 'முருகன்' எனவே கட்டிழாமையோ னெனபது தோன்றலால் அவன் பெரும்பொக்குரிய கைப்படையையும், 'முக்கண்ணன்' எனவே பகையை யெறிக்கு நெற்றிக்கண்ண னெனபது தோன்றலால் அவன்முடிக்கணிகலமாகச் சூடப்பட்ட பிறையையும், 'திருவின்கொழுநன்' எனவே பெருஞ்செல்வச் சிறப்பினெனபது தோன்றலால் அவனறிதுயிற்குரிய பாயலையும், கவாதலரித்தால் காட்டப்பட்டமை யறிஉ. அவா பன்மையும் இவ னொருமையுந் தோன்றத் 'தனிக்கவாந்த' எனறது. கடவுளராகிய அம்மூவாகளுடைய அப்பொருள்களைக் கவாதலாகிய வொருபொருளைச் சொல்லத் தளையாழ்ப்பிக நியாயத்தினாலே ஒருமனிதனாகிய நளனதுளத்ததைக் கவாதல் சொல்லவேண்டியதில் லையென்னு மற்றொருபொருள் தோன்றுதலால் செய்யுட் பொருட் பேறணி. இங்ஙனங் கூறவே அவ்வேறபடை முதலியவைபோற் சிறந்து விளங்கும் கண் முதலியவற்றை யுடையயாதலின் அரசன் உன்னழகுக்கு எளிதிலே மயங்குவா னென்றதாயிற்று. (ககக)

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளால் காரியமுடிவை அதன் பின்விளைவைக் காட்டி வலியுறுத்தல் சொல்லப்படு கின்றது.]

பொன்னே யமுதே மொழிககரும்பே பூந்தா மனாயிற் றிருவேநின், மினனே ரிடைதேய்ந்த தறவருந்த விம்மு முலையி லலலாம, லென்னே தொயயிற் றெழிலனைத்து மெழுத லாமே யென்றெண்ணி, மன்னே யுரைக்கு மெங்களுடன் மதுவார் பொழிலி னிடையிருந்தே.

(இ - ள்.) பொன்னே - தங்கமே!, அமுதே - அமிதமே!, மொழிகரும்பே - சொல்லாகிய (சாரத்தை) யுடைய கன்னலே!, பூ

தாமனாயில் திருவே - அழகிய தாமனாமலரிடத்துள்ள சீதேவியே!, நின் - உனது, மின் நோ இடை - மின்போதும் இடையானது, தேய்ந்து - இளைதது, அற வருந்த - மிகவும் நோவ, விம்மும முலையில் அல்லாமல் - பருக்கின்ற முலைகளிடத் தல்லாமல், தொயயில் - சந்தனக் கோலத்தினது, தொழில் அனைத்தும் - வேலை முழுவதும், என்னே - என்னாகும், எழுதலாமே என்று - (மறறொன்றில்) எழுதலாமோ வென்று, எண்ணி - ஆலோசித்து, மனனே - நளமகராசனே, மது ஆ - வண்டிகளானவை ஒலிசெய்யப் பெற்றிருக்கின்ற, பொழிவினிட - சோலையினகண், இருந்து - தங்கி, எங்களுடன - எங்களோடு, உரைக்கும் - (இனிச) சொல்லுவான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! உன்னை நளன மணந் துன் முலைகளிற் றெய்யி லெழுதிப் பார்த்து வியந்து சொல்வான் எனபதாம்.

இனி வினாவிலே யுன்னை மணந் துன்முலையிலே தொய்யி லெழு திப்பார்த்து அவவிரண்டிறஞர் தஞ்சுதிருக்கிறபடியை யாலோசித்து அதனை வியந்து சொல்வா னென்றது. (கஉ0)

இன்பக கலவிசு கரணங்க ளியாவு மியற்றி யிருவீரு, மன்புற் றவச முறுமேனி யயாதீர் வதற்கெம் பொலன்சி றையான், முன்புற் றுயர்வா னதிப்புனலின் மூழ்கித் தண் ணென் குறுந்திவலை, நன்கிற் றெறிப்ப வீசுதற்குக் கால மணிததாய் நண்ணியதே.

(இ - ள்) இருவீரும் - நளமகராசனும் நீயும், இன்பம் - சுசுத் தைத் தருகின்ற, கலவி - புணர்ச்சியினுடைய, கரணங்கள் யாவும் - கரணங்கள யாவறழையும், இயற்றி - செயது, அனபு உற்று - (ஒரு வாமே லொருவா) அனபுமிஞ்ந்து, அவசம உறும - பரவசப்படுமா றுண்டாகும், மேனி அயா - (உங்கன்) உடம்பினுடைய தளாச்சியானது, தீவதற்கு - நீங்குதறபொருட்டு, உயா வான் நதி - உயாவாகிய ஆகாச கங்கையினது, புனலில் மூழ்கி - நீரினகண் முழுகிவந்து, முன்பு உற்று - முன்னிருந்து, எம் பொலம் சிறையால் - எமது பொன் னுருவமாகிய சிறைகளினாலே, தண் என குறு திவலை - குளிர்ச்சிபொ ருந்திய சிறிய துளிகள், நன்கின தெறிப்ப - நன்றாகப் பட, வீசுதற்கு - வீசுவதற்கு, காலம் - காலமானது, அணித்தாய் நண்ணியது - சமீ பித்தி வந்தது, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! நீங்க ளிருவரும் புணர்ந் தினைப்புறுந் திருமேனியிலே ஆகாயகங்கை நீர்த்துளிபொருந்திய என் னிறகுகளி னால் வீசுதற்குக் காலஞ் சமீபமாயிற்று என்றது.

கலவிக்கரணங்களாவன — ஆலிங்கனம் - ரு, சும்பனம் - கக, அமிாதநிலை - கசு, நகக்குறி - அ, பற்குறி - அ, குரல் - அ, தாட னம் - அ, ஆட சுசு. இவை. “ஆலிங்கனமைந்தும் மிதப்ப்பானம் பதினென்றும் மயிர்தம் பதினாறும் முகிொழுதும் குறியெட்டுங், கோ லம்புனை தந்தக்குறி பெட்டுங் குரலெட்டுங் குவிதாடன மிரு நான்

மகாமகூடம் கலவிக்கே.” என்பதனால்தான் இவற்றினியல்பு கொக் கோக முதலிய தூல்களிற்காண்க. (கஉக)

[இதனால் ஆற்றதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொல்லும் வேலும் கூர்வாளும் கூற்றுங் கொடிய கடல்விடமும், வெல்லு நெடிய கருங்கண்ணாய் வேல்வேந்திடத்தி யான்வினாவிற், செல்லு மளவு நீவருந்தேல் செல்லிற் றிகழ்பூண் வனமுலைகள், புல்லும் வேட்கைத் தேருந் து வேந்துன் நகரம் புகுவானால்.

(இ - ள்.) கொல்லும் வேலும் - கொலைசெய்கின்ற வேலையும், கூர்வாளும் - கூரிய வாளையும், கூற்றும் - யமனையும், கடல் - கடலிற்பிறந்த, கொடிய விடமும் - தீய ஆலகாலத்தையும், வெல்லும் - வெல்லுகின்ற, நெடிய - நீட்சிபொருந்திய, கரு கண்ணாய் - கரிய கண்களையுடையவளே!, யான் - நான், வேல் வேந்திடத்து - வேலையுடைய அரசனிடத்தே, வினாவில் - சீக்கிரத்தில், செல்லுமளவும் - போமளவும், நீ வருந்தேல் - நீ வருந்தாதே, செல்லின - போனால், திகழ் பூண் - விளங்காநின்ற ஆபரணத்தையும், வனம் - சந்தனக் கோலத்தையுமுடைய, முலைகள் - முலைகளை, புல்லும் வேட்கை - தழுவுதலைக் குறித்த துண்டாகிய ஆசையினாலே, வேந்து - அரசனான வன், தோ ஊரது - தேரைச் செலுத்தி, உன் நகரம் - உனது பட்டணத்தில், புகுவான் - வருவான், ஏ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) தம்பந்தியே! நீ வருத்தப்படாதே, நான் போனால் நான் உனது நகரத்திற்கு வருவானென மனனஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

வேந்துன்னகரம் புகுமளவும் வருந்தா தென்னது ‘வேல்வேந்திடத்தி யான்வினாவிற் செல்லுமளவும் வருந்தேல்’ என்றமையால் கேட்டவளவிலே வருவா னென்றதாயிற்று. (கஉஉ)

[இதனால் அன்னம் விடைபெறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

மடைவாய்த் தவமுஞ் சூற்சங்கம் வனசப் பொருட் டின் மணியுயிர்ப்பப், பெடைநா காகடங் கருவென்னு வடைசோ ரிடதப் பெருமான்பால், விடைதா வென்ன மடவன்னரு சிறகர் நீவி விருப்பினெடும், படைவா னெனக் கட் பசுந்தோகை முகம னுகைகள் பணித்தனளால்.

(இ - ள்.) மடைவாய் தவமும் - மடையின்கண் ஊரகின்ற, சூற் சங்கம் - கருப்பத்தையுடைய சங்குகளானவை, வனசம் பொருட் டில் - தாமரைமலர்களுடைய காணிகையில், மணி உயிர்ப்ப - முத்திகளை ஈன்றிட, பெடை நாகைகள் - பெண்ணாகைகளானவை, தம் கருவு என்ன - தமமுடைய முட்டைகளென்று, அடை சோ - அவயங்காக் கின்ற, ரிடதம் - ரிடத்தேசத்தையுடைய, பெருமான்பால் - அரசன்கட் (செல்ல), விடை - உத்தரவை, மடம் அன்னம் - இளமைபொருந்திய

அன்னமானது, தா என்ன - கொடுவென்றுசொல்ல, சிறகர் நீவி - (அதன்) இறகைத் தடவி, விருப்பினுமும் - ஆசையோமும், படைவாள - வாட்படைபோலும், நெடு கண் - நெடிய கண்களையுடைய, பசுதோகை - பச்சைமயில்போலபவன், முகமன உரைகள் - உபசாரவார்த்தைகளை, பணிததனள - சொல்லினான், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) அன்னமானது நளனிடத்துச் செல்ல உத்தரவு தாவென்று கேட்கத் தமயந்தி உத்தரவு கொடுத்தாள என்பதாம்.

உபசாரவார்த்தைகளாவன - அன்னத்தினுடைய நற்குணம் செய்கைகளைப் புகழுஞ் சொற்களும் அதற்குத் தன வணக்கத்தைக் காட்டுஞ் சொற்களுமாம். (கஉ௩)

[இதனால் அன்னஞ் செனறவாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

இவ்வாறிருந்து நன்மொழிக ளியம்பு வேலையமுதாறுஞ், செவ்வாய மடந்நை சீறடியின சுவடு நோக்கிச் சிலதியரு, மைவா ணெடுங்கட் டோழியரும் வரக்கண் டயிர் ப்ப ரிவொன்னு, வெவ்வாய் வடிவேல வேந்தன்பா லன்னம் வினாவி லேகியதே

(இ-ள்.) இவ்வாறு இருந்த - இவ்விதமா யிருந்து, நல் மொழிகள் - நல்லவார்த்தைகளை, இயம்பு வேலை - சொல்லிமுடித்த சமயத்தில், அமுது ஊறும் - அமிதமானது சுரக்கின்ற, செவ்வாய - செய்யவாயையுடைய, மடநதை - தமயந்தியினது, சிறு அடியின் சுவடு நோக்கி - சிறிய வடிகளது சுவடடைப் பார்த்துக்கொண்டு, சிலதியரும் - தாதிகளும், மை - அஞ்சனம்பொருந்திய, வாள நெடு கண் - வாள்போலும் நெடிய கண்களையுடைய, தோழியரும் - பாங்கிகளும், வர கண்டு - (தேடிக்கொண்டு) வர (அவர்களைப்) பார்த்து, இவா - இம்மக்கையா, அயிப்பா எனது - சந்தேகிப்பாளான்று நினைத்து, வெம் வாய - வெவ்விய வாயினகண், வடி - கூாமையையுடைய, வேல் - வேலையுடைய, வேந்தன்பால் - அரசனிடத்து, அன்னம் - அன்னமானது, வினாவில் ஏகியது - வினாவிலே போயிற்று, எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தமயந்தி இவ்வாறு சொல்லுகையில் பாங்கியருந் தோழியரும் வருதலைக்கண்டு அன்ன மிவாகள் சந்தேகிப்பார்களென்று களனிடத்துச் செனறது என்பதாம்.

‘இவ்வாறிருந்து’ என்றது அன்னத்தின் சிறகு நீவிக்கொண்டிருந்தபடியைச் சுட்டினின்றது. அயித்தல் - இவ்வன்ன மிதவரைக்கு மிவளிடத்தே தனியாகவிருந்துகொண்டு என்னகாரியத்தைப் பேசியதோ வென்று சந்தேகித்தல். (கஉ௪)

[இதனால் அதன்பின் தமயந்தினை சொல்லப்படுகின்றது.]

அன்ன முரைத்த மொழியமுத மருந்தித் தெவிட்டா வாரமுதக், கன்னம் குதலை யிருகண்ணுங் கருத்து மதன்பின் றொடர்ந்தேகப், பொன்னம் பாலை தழற்பெய்தா

லென்ன வருகிப் புலம்புகொண்டாய், கின்னம் கடலின் ககாகாண திருந்தா ளிருந்த வேலேதனில்.

(இ - ள்.) அன்னம் உணத்த - அன்னத்தினால் சொல்லப்பட்ட, மொழி அமுதம் அருந்தி - சொல்லாகிய அமிாதத்தை உட்கொண்டு, தெவிட்டா - வெறுக்காத, ஆர் அமுதம் - உண்டறகுரிய அமிாதமும், கன்னல் - சாக்கையும போலும், குதலை - மழலைச்சொற்களை யுடையவன், இரு கண்ணும் - (தன்) இருகட்பாவையும், கருத்தும் - மனமும், அதன் பின் - அவ்வன்னத்தின்பின், தொடர்ந்து ஏக - பறழிக் கொண்டு போக, பொன் பாவை - பொன்மயமாகிய பாவையை, தழல் பெய்தால் என்ன - நெருப்பின்கண் இட்டால் (அது) போல, உருகி - கரைந்து, புலம்புகொண்டு - இரங்கி, ஆங்கு - அவ்விடத்து, இன்னல் கடலின் - துன்பமாகிய கடலினது, ககா காணது - ககாயைக்காணாமல், இருந்தாள் - இருந்தனள், இருந்த வேலேதனில் - (அப்படி) யிருந்தசமயத்தில், எ-று. அம - அசை.

(க-து.) தமயந்தி கருத்தும் கண்ணும் அன்னத்தின்பின் செல்லத் துன்பக்கடலின் ககா காணதிருந்தாள் என்பதாம்.

அன்னத்தின் வாகு அமிாதம்போல மதுரிதது எவ்வளவு கேட்பினும் போதுமெனனு மமைதியைத் தாராததா யிருக்கையால் 'அன்ன முணத்த மொழியமுத மருந்தித் தெவிட்டா' எனப்பட்டது. இன்னல் - அன்னத்தால் வளாகக்கப்பட்ட நளஞ்சையைப்பறழி யுண்டாகிய துன்பம். இன்னறக்கடலின் ககாகாணமை அக்கடலினுட்பட்டிருந்ததல்.

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளான மகளிர் தளர்ச்சியைக்குறித்து வினாவுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

ஆய வெள்ளம் புடையெய்தி யனிச்ச மலரின றுது ஹைப்பச், சேய நிறமாஞ் சேறடிகள் கன்றச் செங்கா லனந் தொடர்ந்து, மேய தென்ன மதிக்கொல்லோ முருகு விம்ம நறவுமிழர், தூய மலர்ப்பங் கயப்போதைத் துறந்தெம் மனையிற் புகுந்திருவே.

(இ - ள்.) ஆய வெள்ளம் - வெள்ளம்போல மங்கையா கூட்டமானது, புடை எய்தி - பக்கத்தில் அடைந்து, முருகு விம்ம - வாசனையானது பெருக, நறவு உமிழும் - தேனைக் கக்குகின்ற, தூய மலா - பரிசுத்தமலராகிய, பங்கயம் போதை துறந்து - தாமரைப்பூவை விட்டு, எம் மனையில் புகும் திருவே - எமது வீட்டின்கண் வந்த சீதேவியே!, அனிச்சம் மலரின் - அனிச்சப் பூவினது, தாது - மகரந்தமானது, உறைப்ப - உறுத்த, சேய நிறம் ஆம் - சிவப்புநிறமாகின்ற, சிறு அடிகள் கன்ற - சிறியவடிகள் வாட, செம் காள் அன்னம் - செய்ய கால்களையுடைய அன்னத்தை, தொடர்ந்து - (பிடிக்கும்படியாகப்) பின்சென்று, மேயது - (இங்கே) அடைந்ததற்குக்காரணமாயது, என்ன மதி - என்ன அறிவு, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! அன்னத்தைத் தொடர்ந்து சென்ற தென்னமதி என்றார்கள் பாங்கிமார்கள் என்பதாம்.

முன்பாட்டிலே இருந்தவேலைதனில், என்றதனோடு 'ஆயவெள் ளம்புடையெய்தி' என்றதைக் கூட்டுக. எய்தியென வினையெச்சம் வருந்தாது கமமுமென்னும் பாட்டில் என்னவென வினையெச்சம் 'என்னமதி' எனவே நல்லறி வனநெனற தாயிற்று. (கஉசு)

மையன்மதவெங்களியானைவீமன்வரத்தாலவருந்திருவே கையுமுகமுமரிபரந்தகண்ணுமுருகுகொப்புளிகுஞ் செய்யகமலமெனவீழுமளிகளோச்சுந்திறத்தானே [வே. தொய்யிலெழுதுதடமுலைகள்சுமந்தோமேனி துவண்டது

(இ - ள்.) மையல் - மயக்கஞ்செய்கின்ற, மதம் - மதத்தாலுண் டாகிய, வெம் களி - வெவ்விய செருக்கையுடைய, யானை - யானை யையுடைய, வீமன் வரத்தால் - வீமராஜனது வரத்தினாலே, வரும் திருவே - (மகளாய்ப்) பிறந்த திருமாதே!, கையும் - (உன) கைக ளையும், முகமும் - முகத்தையும், அரி பரந்த கண்ணும் - இரோகையா னது படரப்பெற்ற கண்களையும், முருகு கொப்புளிக்கும் - தேனை உமிழ்கின்ற, செய்ய கமலம் என - செந்தாமரை மலாகளென்று மயங்கி, வீழும் அளிகள் - (வந்த) வீழ்கின்ற வண்டிகளை, ஓசசும் திறத்தானே - ஓட்டிஞ் செயலாலோ, தொய்யில் எழுது - சந்தனக் கோலத்தை எழுதப்பெற்ற, தடம் முலைகள் சுமந்தோ - மலைபோலும் முலைகளைத் தாங்கியோ, மேனி துவண்டது - உடம்பானது வாடி யது, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) வீமராஜன் பெற்றெடுத்த தமயந்தியே! உன தவயவத் தாமரைகளில் விழூத வண்டிகளை ஓட்டிமவகையினாலோ, உனது கண் தனங்களைச் சுமந்தோ திருவுருவந்தளாவடைந்தது என்றாகுள என பதாம்.

ஒரு தொழிலை யிடைவிடாது செய்வோக்கும் அதிபாரஞ் சுமப் போகுகும உடம்பு வாடியினைக்குமாதலால் அவ்மனம் வினாவினா.

அன்னம் தொடரு மயர்வதுவோ வயலார் விழிபூற டைந்ததுவோ, பன்னும பொழிலவாய்ப் பலவலகை யெ திரந்தே மருட்டப் பயந்ததுவோ, பொன்னங் கிளியே ம டமயிலே புகலவாய்க் குயிலே பூங்கமல, மன்னுந் திருமா னேயன்ன வணங்கு வாய்ந்த மரகதமே

(இ - ள்.) பொன் அம் கிளியே - அழகிய பொற்கிளியே!, மடம் மயிலே - இளமயிலே!, புகல் வாய் குயிலே - கூவும் வாயையுடைய குயில்போல்வாளே!, பூ கமலம் மன்னும் - அழகிய தாமரையில் நிலை பெற்றிருக்கும், திருமானே அன்ன - இலக்குமிக்கொப்பான, அனைகு வாய்ந்த - அழகு பொருந்திய, மரகதமே - மரகதம் போல்பவளே!, அன்னம் தொடரும் - அன்னப்பறவையைப்பற்றித் தொடர்ந்த, அயாவதுவோ - வருத்தமோ, அயலா - அயலவாகளது, விழி னாறு - னன்னேறு, அடைந்ததுவோ - சோந்ததுவோ, பன்னும - சொல் டும், பொழில் வாய் - சோலையினிடத்து, பல அலகை - பல பேய்கள்,

எதிர்த்த மருட்ட - எதிர்ப்பட்டு வெருட்ட, பயந்ததுவோ - பய மடைந்ததுவோ (அம்மேனி), எ-று.

(க-து.) தமயந்தியே! அன்னத்தின்பின் சென்ற வருத்தமோ, அயலார்கணப்பட்டதோ, பேயால்வந்தகோளோ என்பதாம்.

[இதனால் அவள் மனையிற் சோகசுப்பட்டவாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

தாதுகமழுமலர்த்திருவேயென்னச்செவிலித்தாயாபலர் பூதியணிந்தாங்கயினிரீர் சுழற்றித்தெய்வம்பராய்ப்போற்றி காதன்மயிலைக்கொடுவந்துகடிமாமனையிற்பசுந்தேறற் [க் சீதமலர்மெல்லணைமீதுசேர்ததாரவருஞ்செயலிழந்தாள்.

(இ - ள்.) தாது கமழும் - மகரந்தமானது மணக்கப்பெற்ற, மலர் திருவே எனன - தாமரைபூவிலுள்ள திருமாதே! என்று சொல்ல, பலா - பலராகிய, செவிலித்தாயா - வளாதத தாய்மாரான வர், பூதி அணிந்து - திருநீறதை (நெற்றியில்) இட்டு, அயினிரீர் சுழற்றி - ஆலாததியைச் சுற்றி, தெய்வம் பராய - குலதெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்து, போற்றி - துதிசெய்து, காதல் - ஆசையைத் தரு கின்ற, மயிலை - மயிலபோல்பவனை, கொடு வந்து - கொண்டுவந்து, கடி மா மனையில் - காவலையுடைய பெரிய மாடத்தின்கண், பசு தேறல் - பசியதேனையும், சீதம் - சூளிசசியையுமுடைய, மலா மெல் அணைமீது சோததார - மலர்களாகிய மெல்லிய சயனத்தின்மேல் கிடத்தினா, அவளும் - அத்தமயந்தியும், செயல் - (தன்) செயகை களை, இழந்தாள் - இழந்தனள், எ-று.

(க - து.) வளாதத தாய்மாராகள் தமயந்திக்கு விபூதியணிந்து ஆலஞ்சுற்றிக் குலதெய்வத்தைப்போற்றி மனையிற்கொண்டுவந்து மல ரணையிற் சோததாராகள் என்பதாம்.

செவிலித்தாயா - அவளுக்கு நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமுங் கூற பித்து வளாதத மாதாகள். செயலிழத்தல்—உண்ணல், உடுத்தல், அணிதல் முதலிய செயல்களை மறத்தலாம். பூதியணிதலும், அயனிரீர் சுழற்றலும், அச்சமுதலியவற்றா லுண்டாகிய சூற்றங் களைதற் கென்க. (கஉக)

[இதனால் அனனம அரசனெக்கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

ஈங்கிவ் வாறு மயிலவருந்தி யிருப்ப வினவண் டிசை மிழற்றுந், தேங்கொள் பொழிலவாய் முகையவிழ்ந்து செ ந்தே னிறைக்கு மலர்வாவிப், பாங்க ரமளி மிசைவிரித்த பனிமென் போது கரியவள, ரோங்கற் றிணிதோள் வய வேந்தை பன்னங் கண்ணுற் றுவந்ததால்.

(இ - ள்.) மயில் - மயில்போல்பவள், ஈங்கு - இக்குண்டிபுரத்த தின்கண், இவ்வாறு - இவ்வண்ணமாக, வருந்தி இருப்ப - (காமநோ

யால்) வருந்தி இருக்க, அன்னம் - அன்னமானது, இனம் வண்டு - கூட்டமாகிய வண்டிகளானவை, இசை மிழ்ந்தும் - இராகத்தைப் பாடப்பெற்ற, தேன் கொள் - வாசனையைக் கொண்ட, பொழில்வாய் - சோலையின்கண், முகை அவிழ்ந்தது - அரும்புகளானவை விரிந்து, செம் தேன் நிறைக்கும் - செய்ய தேனினுலே நிறைக்கப் பெறுகின்ற, மலா வாவி பாங்கா - மலாகளையுடைய தடாகத்தின் பக்கத்தில், அமளியிசை விரித்த - சயனத்தின்மேல் பரப்பப்பட்ட, பனி மெல் போது - குளிர்ச்சிபொருந்திய மெல்லிய மலாகளும், கரிய - கருகும்படியாக, வளா - படுத்திருக்கின்ற, ஒங்கல் திணிதோள் - மலை போலும் திடமுற்ற தோள்களையும், வயம - வெற்றியையு முடைய, வேந்தை கண்ணுற்று - நளமகாராசனைப் பார்த்து, உவந்தது - மகிழ்ந்தது, எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) இவ்வாறு தமயந்தி குண்டிழைப்புரத்தில் வருத்தமுற்றிருக்க அன்னமானது நளனைக்கண்டு மகிழ்வடைந்தது என்பதாம்.

‘பனிமென்போது கரியவளா’ எனவே அதிக காமவெப்பம் கொண்டு நுர்த்தபடி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. அரசன் காமநோயாற் பிழம்பிட்டனோக்கி அவன தான வரும்ளவு முயிர்பொறுத் திருந்தமையைக்குறித்து மகிழ்தலால் ‘அன்னங் கண்ணுற்றுவந்தது’ என்றா. ()

[இதுமுதலிரண்டுபாடிகளால் அப்போது அரசுநிரப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

பொன்னஞ் சிறைய மடவன்னம் போது முன்னர் வேலவேந்து, தன்னந் தனியோ துணையென்னுந் தடங்கண் பொருந்தா தோவென்னு, மின்னுந் தாதே கியவன்ன மீளா திருந்த தென்னென்னு, மின்னி னுருவு வெளிப்படுத்த னோக்கி நோக்கி வெய்துயிராகும்.

(இ - ள்.) வேல் வேந்த - வேலையுடைய நளமகாராஜனுனவன், பொன் அம் சிறைய - பொன்மயமாகிய அழகிய சிறகுகளையுடைய, மடம் அன்னம் - இளமைபொருந்திய அன்னமானது, போதுமுன்னர் - செல்லுதற்குமுன், தன்னந் தனியோ - தன்னந்தனியாக விருக்கையோ, துணை என்னும் - (எனக்குத்) துணை யென்று சொல்லுவான்; தடம் கண் - விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடையவன், பொருந்தா தோ என்னும் - உடனடாளோவென்று சொல்லுவான், தாதே ஏகிய அன்னம் - தூதாகச் சென்ற அன்னமானது, இன்னும் மீளாது இருந்தது - இதுவரையிலும் திரும்பிவாராமைக்குக் காரணம், என் என்னும் - யாதென்று சொல்லுவான்; மின்னின் உருவு - மின்னல் போல்பவளது வடிவமானது, வெளிப்படுதல் - வெளியிலே தோன்றுதலை, நோக்கி நோக்கி - பார்த்துப்பார்த்தது, வெய்து உயிரிக்கும் - சுழிமூச்செறிவான், எ-று.

(க - து.) அன்னம்போகுமுன்னம் நளனுனவன் எனக்குத்தனித்திருந்தலோ துணை, தமயந்தி யுடன்படாளோ, அன்னம் வாராதிருந்த

தென்னவோ என்று உருவெளியைநோக்கிச் சுழிமூச்செறிவான் என்பதாம்.

தனியென்பது சிறப்புப்பற்றித் 'தன்னந்தனி' என வந்தது. தடங் கண் சொன்னோக்கத்தால் அஃறிணைமுடி. பேற்றது. அன்னம் விலா விலேதானே திரும்பியதாயினும் அரசனுக்குக் கணமும் நெடுங்கால மாகத் தோன்றலால் 'இன்னும்' என்றான். (ககூக)

மீண்ட தன்ன மெனவெண்ணி வினவு மொருகாழ் மணிமுத்தம், பூண்ட பொம்மன் முலையென்றே புகன்ற தென்னு மருந்தாமற், காண்டல் செயினுங் கேட்பினுமெ ன் னுள்ள மயக்குங் களிநறவைத், தூண்டல செய்யா ம ணிவிளக்கைக் கொணர்ந்தாய் கொல்லோ வெனச்சோ ரும்.

(இ - ள்.) அன்னம் - அன்னமானது, மீண்டது என எண்ணி - திரும்பிவந்ததென்று நினைத்து, வினவும் - வினவுவான, மணி முத் தம் - அழகிய முத்துகளையுடைய, ஒரு காழ் பூண்ட - ஒருசரத்தை மேற்கொண்ட, பொம்மல் முலை - பொலிவுபொருந்திய முலைகளை யுடையவள், என்னே புகன்றது - என்னசெய்தியையோ சொல்லி னாள், என்னும் - என்றுசொல்வான், அருந்தாமல் - உண்ணப்படா மல், காண்டல்செயினும் - கண்டாலும், கேட்பினும் - கேட்டாலும், என உள்ளம் - எனது மனத்தை, மயக்கும் - மயக்காநின்ற, களி நற வை - தேன் குழம்பை, தூண்டல் செய்யா - தூண்டப்படாத, மணி விளக்கை - இரத்தினத்திபத்தை, கொணர்ந்தாய் கொல்லோ என - கொண்டுவந்தாயோவென்று, சோரும் - தளருவான், ஏ-று

(க - து.) நளனுவன அன்னம் வந்ததென்பான், தமயந்தி யென்ன சொன்னு ளென்பான், தமயந்தியைக் கொண்டுவந்தாயோ வென்பான் என்பதாம்.

'அருந்தாமற் காண்டல்செயினுங் கேட்பினு மென்னுள்ள மயக் குங் களிநறவை' எனவே அருந்துங்கால் உள்ளமயக்குதல் சொல்ல வேண்டாவாறுயிற்று. இவ்வாறே "உளக்களித்தலுங் காணமகிழ்த லுங், களருகில் காமத்திற்குண்டு" என்றமை யறிக மணிவிளக்கெ னவே மறறைத் திவிளக்குபோல 'மழுங்குதலின்றி யெப்போதும் விளங்குதல் கொள்க. (ககூஉ)

[இதனால் அன்னஞ் சொல்லுதலும் அரசன மகிழ்தலும் சொல்லப்படுகின்றது.]

திருந்தார் மௌலி மணியுரிஞ்சித் திகழங் கழற்காற் றேர்வேந்தே, வருந்தேல் வருந்தே னீவேன்டின வாராத னவு முளகொல்லோ, முருந்தேர் முறுவன் முகம்பெற்று வந்தே னெனலு மூர்ச்சைதெளிந், தருந்தா வமுத மருந் தினன்போற் பலகாற் கேட்கு மகமகிழும்.

(இ - ள்.) திருந்தா மௌலி - பகைவருடைய மகுடத்திலுள்ள, மணி உரிஞ்சி - நவமணிகளைத் தேய்த்து, திகழும் கழல் கால் - விளங்காவின்ற வீரக்கழலையுடைய பாதத்தையும், தோ - மகாரதத்தையுமுடைய, வேந்தே - அரசனே! வருந்தேல் வருந்தேல் - வருந்தாதே வருந்தாதே; நீ - (இப்படிப்பட்ட) நீ, வேண்டின் - பெற விரும்பினால், வாராதனவும் - (உனக்குக்) கிடையாதபொருள்களும், உள கொல் - (உலகத்தில்) உண்டோ; முருது ஏ - மயிலிறகி னடிபோலும், முறுவல் - பற்சையுடைய தமயந்தியின், முகம் - முகத்தை, பெற்று வந்தேன் எனலும் - அடைந்த வந்தேனென்ற வளவில், அருந்தா - (முன்) உண்ணப்பட்டிலாத, அமுதம் அருந்தினன்போல் - தேவாமிரதத்தை உண்டவன்போல், மூர்ச்சை தெளிந்து - மூர்ச்சை தீர்ந்து, பல கால் கேட்கும் - பலதரம் கேட்பான், அகம் மகிழும் - உள்ளத்தின்கண் களிப்பான், எ-று.

(க - து.) நளச்சக்கிரவாதியே! வருந்தாதே வருந்தாதே, நீ வேண்டினால் வாராதபொருள்க ளுளவோ தமயந்தி திருமுகம்பெற்று வந்தேனென் றன்னஞ் சொன்னவுடன் மூர்ச்சைதெளிந்த தெழுநது நளன பலகால்கேட்டு மன மகிழுவான் எனபதாம்.

அரசன் தன தொப்பற மனவலிமையை மறந்து வருந்துதலை நோக்குதலால் அதனை நினைப்பிததற்குத் 'திருந்தாமௌலி மணியுரிஞ்சித் திகழங்கழற்கால்' எனனும் விசேடனங் கொடுத்துக் கூறியது. 'வருந்தேல்' என்பது ஆறுதலுற பொருளி லடுக்கிவந்தது; இதற்கு "இசைநிறை யசைநிலை பொருளொடு புனராதலென் றவைமுனறென்பவொருசொல்லும்கே" எனபது விதி. மேற்சொல்லப்பட்ட மனவலிமையுடையவனுக்கு எண்ணப்பட்ட பொருள்கள் யாவும் எளிதிறகைகூடுமென்றற்கு "நீவேண்டின வாராதனவு முளகொல்லோ" என்றது. "எண்ணியவெண்ணியாங் கெய்துபவெண்ணியா, தின்னியராகப்பெறின்" என்றாராகலின். அதனாலே அவ ஞாடன்பட்டமை குறிப்பிக்கப்பட்டதாயினும் பின்னும் அதனை நன்றாக அறிவித்தறகு 'முருந்தோ முறுவன் முகம்பெற்று வந்தேன்' என்றது. முகம்பெறல் ஒருவர் தஞ்சொல்லை மற்றொருவா முகத் திருப்பமினறி விருப்பத்தோடு கேட டுடன்படப் பெறலாம். (உருங்)

[இதனால் அரசனது செய்தியை நிறுத்திப் பின்வருங் கைக்கிளைப்படல முதலியவற்றால் தமயந்திக்கு நேரிடட காமநோய்த் துன்பமும் அதுபற்றிப் பின்னடந்த செய்தியும் சொல்லப்படுகின்றன.]

அன்ன முனாத்த வின்சொல்லி னாவி தாங்கி யதனோடு, பின்னு மடமான் பேரழகும் பெருகு துயரும் விளம்பியது, மின்னு முனாத்தி யுனாத்தியெனக் கேட்டிங் கிவ்வாறிவளிருப்ப, மின்னுண் மருங்கு றுயரமுமேல் வினைந்த வாறும் விளம்புவாம்.

(இ - ள்.) அன்னம் உனாத்த - அன்னத்தினுற் சொல்லப்பட்ட, இன் சொல்லின் - இனிய சொற்களால், ஆவி தாங்கி - உயிரைப்

பொறுத்திருந்து, பின்னும் - (அதற்குப்) பின்னும், மடம் மான் - இளமைபொருந்திய மான்போல்பவளது, போ அழகும் - பெரிய வழகையும், பெருகு துயரும் - (காமத்தா லவளிதத்தே) வளாகின்ற துன்பத்தையும், விளம்பியதும் - (தன்னேக்குறித்து அவளாற்) சொல்லப்பட்ட செய்தியையும், இன்னும் - இன்னமும், உணாததி உணாததி எனனா - சொல்லு சொல்லென்று, கேட்டு - வினாவிக்கொண்டு, அதனே - அவ்வன்னத்தோடு, இங்கு - இவ்விடத்தே, இவ்வாறு இவன இருப்ப - இவ்விதமாக இம்நளன் இருக்கும்போது (உண்டாகிய), மின் துண் மருங்குல் - மினபோலும் துண்ணிய இடையையுடைய வளாகிய தமயந்தியினது, துயரமும் - துன்பத்தையும், மேல் விளைந்த ஆறும் - பின்பு நடந்த செய்தியையும், விளம்புவாம் - (யாம்) சொல்லுவாம், எ-று.

(க - து.) அன்னஞ்சொன்ன இனிய சொற்களால் நளமஹாராஜனைவன் உயிரா விடாதிருந்து தமயந்தி யென்னசொன்னா என்னஞ் சொல்லு சொல்லென்று கேட்டு நளனிருக்கத் தமயந்திபடு துயரத்தைச் சொல்லுவாம் எனபதாம்.

அன்னத்தின் சொல்லைக் கேட்டு அரசன் இனி எப்படியும் அவனைப் பெறலாமென்று நிச்சயங்கொண்டு உயிர்பொறுத் திருத்தலால் 'அன்ன முறைத்த வின்சொல்லி னாவி தாங்கி' என்றா. கேட்கப்பட்ட தொருபொருள தமமால் விரும்பப்பட்டதா யிருப்பின் அவ்விருப்ப மிகுதியாற பிணைம் பின்னுங் கேட்பராதலால் பின்னும் 'இன்னு முறைத்தி யுரைத்தி' என்று நென்க. அன்றியுங் கேட்குந் தோறுந் தன காமனோய்க்கு மருந்தாய் நிற்பலின், அங்கனங் கேட்டா நெனினுமாம். (ககசு)

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடல முற்றும்.

*கைக்கிளைப் படலம்.

கைக்கிளையென்பது ஒருதலைக் காமம்; அது ஆண்பாற் கைக்கிளையும் பெண்பாற் கைக்கிளையும் என விருவகைப்படும்; அவற்றுள் இது பெண்பாற் கைக்கிளையாம்.

[இப்படலத்தில் இதுமுதலிய பாட்டுகளால் தமயந்தி தந்தையாற் பின் செய்யப்படும் சுயம்வரத்திற்குக் காரணமாக அவள் காமனோயிற் படும்பாடு சொல்லப்படுகின்றது.]

எழுசோக்கழிநெடிடடி யாசிரியவிருத்தம்.

கொங்குவீம்முகோதையோடுகோதைதாழ்வாண்முகம்
பங்கயத்தைமற்றொர்பங்கயத்துவைத்தபான்மைபோ
லங்கைசேர்த்திமைக்கணீலவாலிசிந்தவைகிய
மங்கைமெனமுலைத்தடத்துமாரன்வாளியேவினான்.

* கை - சிறுமை, கிளை - உறவு.

(இ - ள்.) கொங்கு விம்மு - வாசனையானது விரியப்பெற்ற, கோதையோடு - பூமாலையோடு, கோதை தாழ் - கூந்தலானது அவிழ்ந்து தொங்கவும், பங்கயத்தை - (ஒரு) தாமரைப்பூவை, மற்றொரு பங்கயத்து - மற்றொரு தாமரைப்பூவிலே, வைத்த பான்மைபோல் - வைத்த தன்மைபோல், வாள் முகம் - ஒளிபொருதிய முகத்தை, அங்கை சோத்தி - உள்ளங்கையிலே வைத்து, மை கண் - மையெழுதப்பெற்ற கண்களிலிருந்து, நீலம் ஆலி சிந்த - கரிய நீர்த்தனிகளானவை உதிரவும், வைகிய - இருக்கின்ற, மங்கை - தமயந்தியிழுடைய, மெல் முலை தடத்து - மெல்லிய முலைகளிடத்து, மாரை வாளி ஏவினான் - மன்மதனுனவன் பூவம்புகளைச் செலுத்தினான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி கனதனத்திடத்து மனமதன் கணைதொடுத்தான் என்பதாம்.

முகமும் கையுந் தாமரை மலர்போலுதலால் 'பங்கயத்தை மறறொ பங்கயத்து வைத்த பான்மைபோல்' என்றா. கணை மையைக் கனததுக்கொண முழிதலின் 'நீல வால்' எனப் பட்டது. வைகிய வெள்ளத்தைச் செய்யிய வெனனும் வினையெச்சமாக்கி இருக்கும் படியாக வென்ப பொருள்கூறினு மமையும. இப்படலத்துப் பாட்டுகளெல்லாம் பெரும்பாலும் ராறுசீர விளச்சீரும் ஏனைச்சீரகளை மாச்சீரகளுமாகி வருகிற எழுச்சாகழிநெடிடி நான்குகொண்ட ஆசிரியவிருத்தங்கள். (க)

செப்புநேர் முலைக்கண் வேனிலவேடொடுத்ததேமல
ரப்புமாரிகாமவெம்மை செய்யவாற்றலாமையா
லெப்புவிக்கும் வேந்தெழிற்கடற்படிநதுமீண்டுமால
வெப்புநோயர்நீரின் முழுகின் வெம்மையாறுமேகொலாம்.

(இ - ள்.) வேனில் வேள் தொடுத்த - வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதனால் எய்யப்பட்ட, தே மலா - வாசனைபொருந்திய மலராகிய, அப்பு மாரி - அம்பாகிய (நீரினது) மழையானது, செப்பு நோ முலைக்கண் - செப்புப்போலும் முலைகளை யுடையவளாகிய தமயந்தியிடத்து, காம வெம்மை செய்ய - காம சுரத்தை யுண்டாக்க, ஆற்றலாமையால் - பொறுக்கமாட்டாமையால், எ புவிக்கும் - எல்லாத் தேசங்களுக்கும், வேந்து - அரசனாயுள்ள நளமகாராஜனது, எழில் கடல் படிந்தும் - அழகாகிய கடலுள்ளே முழுகியும், என்மோ - (அக்காமசுரமானது அவளுக்கு) மிகும்; வெப்பு நோயா - சுரவியாதியை யுடையவா, நீரில் பூழ்கினை - நீரினால் முழுகினால், வெம்மை - அச்சுரமானது, ஆறுமேகொல் - திருமோ, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் காமாக்கினியால் நள னழகென்னுங் கடலிற் படிந்தும் அவளுக்குக் காமக்கண் மிகும் என்பதாம்.

"மெல்லொறுத்துத் தொடாமொழி மெல்லொற் றெல்லாம், வல்லொற்றிறுதி கிளையெழுத் தாகும்" என்பதனால் அம்பு அப்பு என விகாரப்பட்டது. அப்பென்பது நீருக்குப் பெயராதலால் அம்பாகிய நீரோன விருபொருள் கூறப்பட்டது. மழையிலே நனைந்தவர்களுக்குச்

சுரமுண்டா மாதலால் 'அப்புமாரி காமவெம்மை செய்ய' என்றா. அழகாகிய கடலிலே படிதலாவது அவ்வழகை யிடைவிடாது நினைத் தல். காய்ச்ச யோளிகள் நீரிலே முழுகினால் அது பின்னும் அதிக மாக விஷமிப்பது வைத்தியநூலிற் சொல்லப்பட்டபடி அனுபவசித்த மாதலின் 'வெம்மையாறுமேகொல்' என்றா ஈற்றடியின் பொதுப் பொருளால் மூன் மூன்றடியின் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாம். இதற்கு எழிலாகிய கடல், அம்டா கிய நீர் என்கிற வருவகைகளும், கடற் படிதலாலே வெப்பந் தீராத லாகிய விருப்பத்தைப் பெறாமல் அவ் வெப்ப மிகுதலைப் பெறுவதா கிய தகுதி யின்கை யணியும் அகங்கள் ஆதலால் உறுப்புறுப்பி க் கலவையணி. (உ)

அல்லலுற்றமூங்கும்வாடுமாவிகோருமெல்லிதழ்ப்
பல்லவங்கடையுமாறுபாயலிற்படுததிடு
மொல்லையிற்பதைக்குநெட்டுயிர்ப்புவிங்கும்வார்கழை
விலலிவாளிதன்னையார்விலக்குவார்கொலென்னுமால.

(இ - ள்.) அல்லல் உற்று - துன்பமுற்று, அழங்கும் - வருந்து வாள், வாடும் - வாடுவாள், ஆவி சோரும் - உயிர்சோவாள்; மெல் இதழ் - மெல்லிய பூவிதழ்களும், பல்லவங்கள் - தளிரகளும், தீயும் ஆறு - (தன்னுடல் வெப்பத்தாற்) கருகும்படியாக, பாயலில் படுத் திதும் - சயனத்தின்கண் படுப்பாள், ஒல்லையில் பதைக்கும் - வினா வில் துடிப்பாள்; நெடு உயிர்ப்பு வீங்கும் - பெருமூச்சுச் செறிவாள்; வார கழை வில்லி - நெடிய கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது, வாளி தன்னே - அம்பை, யார் விலக்குவார் எனனும் - யாவா விலக்கவல்ல வா என்று சொல்லுவாள், எ-று. கொல், ஆல் - அசைகள்.

(க - து.) தமயந்தியானவன் மன்மத பாணத்தை யார் விலக்கு வார்கள் என்று சொல்லுவாள் என்பதாம்.

ஒன்றற்கொன்று பகை யில்லாமையால் ஒருகாலத்திற் கூடத் தக்க அழுங்குதல், வாடல், ஆவிசோதல், படுத்திடல், நெட்டுயிர்ப்பு வீங்கல், மன்மதனம்பை யார் விலக்குவாரென்று சொல்லுதல் என்கிற பல பொருள்களுக்குக் கூடுதலைச் சொல்லுதலால் கூட்டவணியாகும். அச்சுரத்தாற் பரிமபாடு சொல்லப்பட்டது. (ங)

மைம்மறந்தநீலவொண்கண்வார்புனற்சொரிந்தியாழ்
கைம்மறந்தகூடலெண்ணிமெல்விசைக்கள்கன்றின
பொம்மல்வெம்முலைத்தடங்கலன்றுறந்தபூமறந்
தம்மெலோதிசோர்ந்ததுள்ளமார்வமோடழிந்ததே.

(இ - ள்.) நீலம் - கருங்குவளை மலாபோலும், ஒள் கண் - ஒள் றிய கண்களானவை, வார புனல் - தானையாயிழுகின்ற நீரை, சொரிந் து - பொழிந்து, மை மறந்த - அஞ்சுனத்தை மறந்தன; கை - கைக ளானவை, யாழ் மறந்த - வீணை (வாசித்தலை) மறந்தன; கூடல் - கூடற் (சுழிக்கலை), எண்ணி - (தொட்டு) எண்ணி, மெல் விசைக்கள் கன்றின - மெல்லிய விசைக்களானவை வாடின; பொம்மல் - பொலிவு

பொருந்திய, வெம் முலை தடம் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற முலைகளி னிடங்களானவை, கலன் துறந்த - ஆபரணங்களை நீத்தன; அம் - அழ கிய, மெல் ஒதி - மெல்லிய கூந்தலானது, பூ மறந்து சோர்ந்தது - மல னை மறந்து தளர்ந்தது; உள்ளம் - நெஞ்சமானது, ஆவமோடு - ஆசையோடு கூடி, அழிந்தது - நிலைகெட்டது; எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி கண்கள் மை மறந்தன, கைகள் வீணையை மறந்தன, விரல்கள் கூடற்குறி யெண்ணி வாடின, முலைகள் ஆபர ணங்களை நீத்தன, கூந்தல பூ மறந்து சோர்ந்தது, நெஞ்ச மாசையி லழிந்தது என்பதாம்.

மறத்தற்கு ஒழிந்த நிறமலென்பது கருத்து. கூடல்—ஆகு பெயர், கூடற்சுழியாவது தலையோடுகடைவந்து கூடுமாயின் தம் மெண்ணங் கைகூடுமென்று குறிப்பாததற்கு மகளிரார் கண்மூடி விரலாலே நிலத்திலே வலயமாகச் செயப்படுவது. அது பல செய்து அவற்றைக் கூட்டி இத்தனையென் றறிதற்கு விரலா லொவ்வொன்றா கத் தொட் டெண்ணினு ளெனக. “ஆழிதிருத்தும் புலியூருடையா னருளினளித், தாழிதிருத்து மணற்குன்றி னீத்தகன் றாவருகென், றாழிதிருத்திச் சுழிக்கணக் கோதிறை யாமலைய, வாழிதிருத்தித் தரக் கிற்றி யோவுள்ளம் வள்ளலையே” என்பதனுலிக. அவை செய்தற் குப் பொறுமற் பல விரல்களுங் கொள்ளப்பட்டமை தோன்றற்கு விரலென்னுது மென்மையும் பன்மையுன்கூட்டி ‘மெல்விரல்கள்’ என றா. (ச)

மழைமதர்க்கண்முலைகள்செய்யமார்பனைத்துமென்மைநே ரிழைபுகப்பெறாதுவிம்மியேர்பெறக்கவார்த்ததார் கழைகுழைத்துமாரனெய்தகணையினுள்ளமுடுபோய் துழைவதற்கிடம்பெறாதுநொய்துதைத்துமீளுமால்.

(இ - ள்.) மழை மதா கண் - குளிராச்சிபொருந்திய செருக்கை யுடைய கண்களையுடையவளது, முலைகள் - முலைகளானவை, செய்ய மாபு அனைத்தும் - சிவப்பாகிய மாாபிட முழுதையும், மென்மை நோ - மென்மையு நோமையும் பொருந்திய, இழை புக பெறாது - ஒருதாலும் துழைதற்குச் சந்தில்லையாக, விம்மி - பருதது, ஏா பெற- அழகு பெற, கவார்த்ததால் - வெளவினதால், கழை குழைத்து - கருப் பு (வில்லை) வளைத்து, மாரன் எய்த - மன்மதனால் செலுத்தப்பட்ட, கணையின் - அம்புகளால், உள்ளம் - நெஞ்சமானது, ஊடுபோய் - உள ளுடைந்து, துழைவதற்கு - (அவ்விரு முலைகளுக்கும் ரடுவே) புகுந்து வெளிப்படுதற்கு, இடம் பெறாது - வழிபெறாமல், நொய்து - சிறிது, உதைத்து - (அவற்றினடியை) உதைத்து, மீளும் - திரும்பிவி டும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) தமயந்திமுலைகள் யிலவும் பூரித்ததால் மன்மதபாணந் தைக்காமற்றிரும்பும் என்பதாம்.

ஓரிடத் தொருவனுக்குப் பகைவன் அம்புகளால் வருத்தமுண் டாம்போது அவ்விடம்விட் டோடிப்போகாதிரா தைலின் மாபி

னுள்ளே மன்மதபாணம்பட்டு வருந்திய நெஞ்சம் அவ்விடம்விட்டுப் பலமுறை யோடி முலைகளினடியை முட்டித் திரும்பிய தென்க. நெஞ்சம் படபடவென்று அடித்துக்கொள்வதை அங்கனம் கூறினா. இங்கே அம்புகள்பட்டும், நெஞ்சம் வெளிபட்டுப் போகாமைக்கு ஆயுண்மிகுதியேதுவாயிருப்ப முலைகளின் செறிவை யேதுவாகக் குறித்தமையால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி, 'கணைகளுள்ளமுடிபோய் துழைவதற் கிடம்பெறுது நொய்துதைத்து மீளும்' எனப் பாடங்கூறி முலை நெருக்கத்தால் மாபிலே துழையமாட்டாமல் மன்மதபாணஞ் சிறிதுதைத்துத் திரும்பிவிடுமென்று பொருள் கூறுவாருமுண்டு. அது முதலாம் கருத்துக்குச் சிறிதும் ஒவ்வாமற் போவதுமன்றிக் காமநோயை மிகுதியாக வற்றில் ளென்னுங் கருத்தை யுட்கொண் டிருத்தலாற் பொருந்தா தென்க. முதலான் முடிபுக்கு முழுது மொத்திருக்கவேண்டின் "தழைதலுற்ற காமவெம்மை சராதலாற் பிளப்புறீஇ - விழைதலுற்றநெஞ்சகம் வெளிப்படாதிருந்ததே" எனப் பாடங் கூறல்வேண்டு மென்க. (௫)

சுழித்தகூடல்கூடுறதுநீர்சொரிந்துநாடொறு
மழித்தகண்டியிலும்வேலையணிதயங்குமார்பகத்
திழைத்தவாரமுலையினைப்பவெய்துபோழ்திலிறைவனை
விழித்துநீரடக்குமாயமென்கொலென்றுமெலியுமால்.

(இ-ள்.) சுழித்த - சுழிக்கப்பட்ட, கூடல் - கூடம் (சுழியானவை), கூடுறது - கூடாமற்போக, நீர் சொரிந்து - நீராப் பொழிந்து, நாளதோறும் - தினந்தோறும், அழித்த கண்கள் - கெடுத்துக்கொண்டுவந்த கண்களே, துயிலும் வேலை - தூங்கப்பெறுகின்ற காலத்திலே, அணிதயங்கும் - ஆபரணங்களாலே விளங்காநின்ற, மாபகத்து - (என்) மாபிலுள்ள, இழைத்த ஆரம் முலை தினைப்ப - தேய்க்கப்பட்ட சந்தனத்தையுடைய (என்) முலைகளைத்தழுவ, எய்து போழ்தில் - அடைகின்ற சமயத்தில், விழித்து - இமைகளைத்திறந்து, நீர் - நீங்கள், இறைவனை - (என்னுடைய) தலைவனாகிய நளமகாராசனை. அடக்கும் மாயம் - மறைக்கின்றதாகிய வஞ்சவித்தையானது, என் கொல் என்று - எத்தன்மைத் தாருமென்று சொல்லி, மெலியும் - தளவாள், எ - று. ஆல் - அசை.

(க - து.) கண்களே! நித்திரையிலே நளனைக் கூடுஞ் சமயத்திலே விழித்துக்கொண்டு அந்நளனை யடக்கும் வஞ்சனை யென்னவென்பாள் என்பதாம்.

கண்கள் கூடற்சுழிகளை யழித்தற்கன்றித் தன் வருத்தத்திற்காகவே நீர் சொரியினும் அந்நீரால் அச்சுழிகள் குலைதல்பற்றிப் பின்னும் வருத்த மிகுதலால் தனக்குத் தீங்கு செய்தனவாகக்கொண்டு அவற்றிற்கு நிக்தைதோன்ற 'சுழித்தகூடல் கூடுறது நீர்சொரிந்துநாடொறுமழித்த கண்கள்' என்றாள். தான் காணுதற்குக் கருவியாயுள்ள கண்கள் அவற்றானன்றித் தானாகவே காணப்பெற்ற தலைவனை விழித்து மறைத்தல் பெரியதோர் மாயைவித்தை யாதலின் 'மாயமென்' என்றாள். அன்றித் தான் தலைவனைக்காணாது துயறும்போது தன்மே லன்புடையனபோன்று அழுது நீர்சொரிந்து அவனைக் கண்டபோது

பகை புடையனபோன்று விழித்து மறைத்தலின் அங்ஙனங் கூறின
னெனினுமாம். “துஞ்சங்காற்றேண்மேலராகி விழிக்குங்கா நெஞ்சத்
தராவா வினாந்து” என்றவாறே இது கனவுநிலை. (சு)

வாட்டடங்கண்மாளையாவிவாட்டமாரன்வார்சிலை
பூட்டியெய்தபகழிதைத்தபுழைதுழைந்துதென்றல்போ
யீட்டுகின்றகாமவெந்தழற்பிழம்பையெரியெழு
மூட்டிமேலெழுந்ததாருநெட்டுயிர்ப்புழுடிவினே

(இ-ள்.) நெடு உயிர்ப்பு - பெருமூச்சானது, மாரன் - மன்மதனா
கிய வேடனானவன், வாள் - வாளபோலும், தடம் - விசாலம்பொருள்
திய, கண் - கண்களையுடையவளாகிய, மாலை - மாலை, ஆவி - உயிரின
கண், வாட்ட - வருத்ததற்கு, வார சிலை - நெடிய விலலிலே, பூட்டி
எய்த - தொடுத்துச் செலுத்தப்பெற்ற, பகழி தைத்த - அம்புகளா
னவை தைத்தலாலாகிய, புழை - தொளைகளில், துழைந்து போய்-
(ஒருவரு மறியாமற்) புகுந்து சென்று, ஈட்டுகின்ற - (நட்பாகச்)
சோக்கப்படுகின்ற, காமம் - காமமாகிய, வெம் - வெப்பம் பொருந
திய, தழல் பிழம்பை - நெருப்பினது செறிவை, எரி எழ - எரிய,
மூட்டி - மூள்வித்து, முடிவின் - (அச்செய்கை) முடிவில், மேல் -
புறத்தே, எழுந்தது - புறப்பட்டதாகிய, தென்றல் - தென்காற்றே,
ஆகும் - ஆகும், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி பெருமூச்சானது மன்மதபாணந் தைத்த
புழையிலே தென்றற்காற்றானது துழைந் தக்கினியை மூள்வித்து
மேலெழுந்ததற் கொப்பாரும எனபதாம்.

மாலை யென முதற் பொருளில் ஐயுருபு வந்தமையால் ஆவிக்குக்
கண்ணுருபு விரிக்கப்பட்டது. இதற்கு “முதன் முனைவறிந் கண்ணென்
வேற்றுமை சினைமுன்வருத மெள்ளிதென்ப” என்பது விதி. தீயிடு
வோ பிறரறியாமற் கள்ளவழியாற் செல்வ ராதலின் ‘புழை துழைந்
து’ என்க. காற்றிற்கு நெருப்பு நட்பாதலால் மூட்டியது. நட்பாதல்
“எரிசுகிசுகியேயார லிறைவன்காற நின்சகாயன்” என்பதனுலிக.
அக்காற்றுப் பின்பு தனக் குரியவழியாகிய மூக்கினுற் புறப் படுதலால்
முன் பிறரறியாமற் புழைவழியாற் சென்றமை அனுமிதிக்கப்பட்டது.
தமயந்தியை மானாக வருவகஞ் செய்ததற் கேற்ப மாரனை வேடனாக
வருவகஞ் செய்யலாயிற்று. பெருமூச்சை அப்படிப்பட்ட தென்றலா
கக் குறித்தலால் பொருட்டம் குறிப்பணியாம். (எ)

செயிர்ப்பின்மாரனெய்யவா வியில்லையுண்டுசிறிதென
வயிர்ப்பவாடிவிரகவெம்மையழலின்மூழ்கியருளுமம்
பயிர்ப்பில்கோ தைநெஞ்சுணைய்கள்பரிவினோடுமழலுநெ
டுயிர்ப்புரைத்ததோடுக்கமுற்றதுத்தரீயமேல். [ட்

(இ - ள்.) மாரன் - மன்மதனானவன், செயிர்ப்பின் எய்ய - கோ
பத்தினால் (அம்புகளைச்) செலுத்த, ஆவி - உயிரானது, இல்லை - இல்லை
யெனவும், உண்டு சிறிது என - சிறி துண்டெனவும், அயிர்ப்ப - ஐயங்

கொள்ள, வாடி - தளாந்து, விரகம் - விரகமாகிய, வெம்மை அழலின் மூழ்கி - வெப்பம்பொருந்திய நெருப்பினுள் மூழ்கி, அஞா உறும் - வருத்தத்தை யடைந்த, பயிப்பு இல் - அருவருப்புக் குணமிழந்திருக்கின்ற, கோதை - மங்கையினது, நெஞ்சுள் நோய்கள் - நெஞ்சத்தினு ளுண்டாகிய நோய்களை, பரிவினோடு - இரக்கத்தினாலே, அழலும் நெடு உயிப்பு - சூரிபொருந்திய பெருமூச்சானது, உடைத்தது - சொல்லியதனால், மேல் - (அந்நெஞ்சத்தின்) மேலிடத்துள்ள, உத்தரீ யம் - உத்தரீயமானது, நடுக்கம் உற்றதோ - நடுக்கத்தை அடைந்த தோ, எ-று. [ஓகாரம் - உற்றதில் கூட்டப்பட்டது.]

(க - து.) தமயந்தி நெஞ்சநோய்களை நெட்டுயிப்பானது காட்டி யது என்பதாம்.

இல்லையோ வுண்டோ வென வருகிற ஐய வோகாரங்கள் தொக்கு வந்தன. அஞ்ஞறும் என்ற பெயரொச்சவினை நெஞ்சென்னும் வினை முதற் பெயராகொண்டது. நெஞ்சென்பது மனத்திற்கும் அம்மனத்திற் கிடமாகிய மாராபிறக்கும் பெயராதலால் அவ்வொற்றுமைபற்றி 'நெஞ்ச னோய்கள்' என்றா, "நெஞ்சென்ப மனமார்பின்பேர்" இதனாலறிக. அரசமகளிர் அனாயிற் பாவாடையுடுத்து மார்பின்மே லுத்தரீயந் சோப்பது வழக்கம். ஒருவரிடத்திற்கு இடையூறு நேரிடக்கண் டோக்கு இரக்கமுண்டாமாதலின் 'பரிவினோடு' என்றா. தனக்கா தாரமாகிய நெஞ்சிற்கு நோயுண்டானமையால் ஆதேயமாகிய வுத்தரீ யம் அஞ்சி நடுங்கிய தென்க. உத்தரீயத்தினது நடுக்கத்திற்கு ஏதுவா காத பெருமூசு சனாததலை யேதுவாகக் குறித்தலாலும் உடைத்தலா கியவிடயம் இல்லாமையாலும் இல்புலவேதுத் தற்குறிப்பணி. பயிற் பில் கோதை காமநோய்களெனவும் பாடமுண்டு. (அ)

மையரிக்கண்வதனமங்கைவடிவமைந்தசீரழிச்
செய்யபங்கயங்களுண்மமிழந்தசெய்யகதிர்கொலோ
தொய்யில்வெம்முலைத்தடஞ்சுமந்துநொந்துவாடிய
வையதுண்மருங்குன்மெய்யழன்றெழுந்தவெம்மையே.

(இ - ள்.) தொய்யில் - சந்தனக் கோலத்தினையுடைய, வெம் முலை - விருப்பஞ்செய்கின்ற முலைகளாகிய, தடம் சுமந்து - முலைகளைத் தாங்கி, நொந்து - வருந்தி, வாடிய - இளைத்த, ஐயம் - (உண்டோ வில்லையோவென்னும்) சந்தேகத்தைத்தருகின்ற, துண் மருங்குல் - துண்ணிய இடையையுடையவளது, மெய் - உடம்பிலிருந்து, அழன்று எழுந்த - சுட்டுக்கொண்டு புறப்படுகின்ற, வெம்மை - வெப்பமானது, மை அரி கண் - அஞ்சனத்தையும் இரோகைகளையும் உடைய கண்க ளும், வதனம் - மூகமும், அங்கை - உள்ளங்கைகளும், வடிவு அமைந்த - அழகால் நிறைந்த, சிறு அடி - சிறிய அடிகளுமாகிய, செய்ய பங்கயங்கள் - செந்தாமரை மலாகளாலே, உண்டு - (அதற்கு முன்) உட்கொண்டு, உமிழந்த - (அப்போது) கக்கப்படுகின்ற, செய்ய கதிராகொல் - சூரியகிரணமோ, எ-று.

(க - து.) தமயந்தி உடம்பி லெழுந்த சூடானது இவளது அவய வத் தாமரைகள் உண்மமிழந்த சூரிய கிரணமோ என்பதாம்.

‘செய்யகதி’ எனவே சூரியகிரணமென்பது பெறப்பட்டது. அக் கிரணத்தைத் தங்களுக்கு நாயகனாகிய சூரியனாலே தரப்பட்ட தென் கிற விருப்பத்தாலுண்டன வென்க. காமவெம்மையை அப்படிப்பட்ட கிரணமாகக் குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணி, இதற்கு உருவகம் அங்கம், ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி. (௯)

அலைத்தடங்கணருவிபாயவாரவண்டலழியுமென்
முலைத்தடத்தினூடுதோன்றுமுகமுநீலவொண்சுணுஞ்
சிலைத்தடகைமாரன்மாதுசிந்தைமீதழுந்திட
வுலைத்துவிட்டகமலம்வெய்யவுற்பலததையொத்தவே.

(இ - ள்.) தடம் கண் - விசாலம்பொருந்திய கண்களிலிருந்து, அலை அருவி பாய - அலையையுடைய வெள்ளமானது பாய்தலினாலே, ஆரம் வண்டல் - சந்தனக் குழம்பானது, அழியும் - அழியப் பெற, மெல் முலை தடத்தினூடு - மெல்லிய முலைப்பரப்பிலுள்ளே, தோன்று - காணப்பட்ட, முகமும் - முகத்தினது (நிழலும்), நீலம் - கருமைபொருந்திய, ஒள் கண்ணும் - ஒள்ளிய கண்ணினது (நிழலும்), சிலை - (கருப்பு) வில்லையுடைய, தடம் கை - பெருமைபொருந்திய கையையுடைய, மாரன் - மனமதனால், மாது - மங்கையினது, சிந்தை மீது அழுந்திட - நெஞ்சின்கண் அழுந்த, உலைத்து விட்ட - இழுத்து விடப்பட்ட, கமலம் - தாமரைப்பூ (அம்பையும்), வெய்ய உற்பலத்தை - கொடிய நீலோற்பலப்பூ (அம்பையும்), ஒத்த - ஒத்திருந்தன, எ-று.

(க - து.) தமயந்தி முலையினிடத்துத் தோன்று முகமுங் கண்களும் மன்மதனது தாமரைப்பூங் கணையையும் நீலோற்பலக் கணையையும் ஒத்திருந்தன எனபதாம்.

முகமுங் கண்ணும் அவற்றி னிழல்களுக்காதலால் ஆகுபெயாகள். நீலோற்பலக் கொல்லுகின்ற பாணமாதலால் ‘வெய்யவுற்பலம்’ என்றா. “முல்லை கிடைகாட்டி மாதே முழுநீலங், கொல்லுமத நம்பின குணம்” என்பதனாலறிக. அவள் தலை வளைத்திருக்கும்போது முகமுங் கண்களும் முலைமேற் பாய்ந்த கண்ணீரிலே பிரதிபிம்பித்தன வென்க. அந்நிழல்களை அப்படிப்பட்ட மனமதபாணங்களாகக் குறித்தலால் பொருட்டற்குறிப்பணி. முகத்தையும் கண்களையும் வைத்த முறையே கமலத்தை முற்பலததையும் வைத்தலால் நிரனிறையணி. இவ்விரண்டுஞ் சோதலால் சோவையணி. (௧௦)

வேயைவென்றபசியதோளணங்குகாமவெம்மையாற்
நீயின்மேயதளிரின்வாடியழிதல்கண்டுசுந்தியா
நேயநெஞ்சமழியமைக்கணீரிறைப்பநிலைதளர்ந்
தாயவெள்ளம்விரகவெம்மையாற்றுவான்றுணிந்ததே.

(இ - ள்.) ஆய வெள்ளம் - (வெள்ளம்போலும்) மகளிர்கூட்டமானது, வேயை வென்ற - மூங்கிலை ஜயித்த, பசிய தோள் - பசுமை பொருந்திய தோள்களையுடைய, அணங்கு - தெய்வப்பெண்போல்

பவள், காமம் வெம்மையால் - காமத்தினது வெப்பத்தால், தீயில்
மேய - நெருப்பில் விழுந்த, தளிரின் வாடி - தளிர்போல் மெலிந்து,
அழிதல் கண்டு - வருந்துதலைப் பார்த்து, சிந்தியா - (இதற்கு நாளு
செய்யக்கடவ தியாதென்று) ஆலோசித்து, நேயம் நெஞ்சம் அழிய -
அன்பையுடைய மனமானது வருந்தவும், மை கண் - மையையுடைய
கண்களானவை, நீர இறைப்ப - நீரைப் பொழியவும், நிலை தளர்ந்து -
நிலைசோர்ந்து, விரகம் வெம்மை - விரகத்தாலாகிய (அக்காம) வெப்
பத்தை, ஆறறுவான் - தணிக்கும்படியாக, துணிந்தது - நிச்சயித்
தது, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியினது காம வெப்பத்தைத் தணிக்கும் பொ
ருட்டுப் பெண்கள் கூட்டம் புறப்பட்டது என்பதாம். (கக)

மதுப்பிலிற்றுசோலைவாயின்மணிதெளித்தநீர்தாம்
புதுப்புனற்றடத்திலிந்துகாந்தவேதிகைப்புறத்
துதித்ததிங்கள்வாண்முகத்தணங்கைமாரனெண்கணை
வெதுப்புகின்றதொழியவாசமெல்லணைக்கிடத்தினார்.

(இ - ள்.) மது பிலிற்று - தேனேத் துளிக்கின்ற, சோலைவாயில் -
பொழிலின்கண், மணி தெளித்த - முததுகளைத் தெளித்தலாலாகிய,
நீரது ஆம் - குணமுடையதுபோல்வதாகிய, புது புனல் தடத்தில் -
புதிய நீரையுடைய குளக்களையில், இஃது காந்தம் வேதிகை புறத்து-
சந்திரகாந்தத்தாலாகிய மேடையினமேல், வாசம் மெல் அணை உதி
த்த - பரிமளம் பொருந்திய மெல்லிய (பூ) அணையின்மேல் உதய
மாகிய, திங்கள் - சந்திரனபோலும், வாள் முகத்து - காரதிபொருந்
திய முகத்தையுடைய, அணங்கை - தெய்வமாதபோல்பவளை, மாரன்-
மன்மதனது, ஒள் கணை - ஒள்ளிய அம்பானது, வெதுப்புகின்றது
ஒழிப - சுமிகின்றது நீங்கும்படியாக, கிடத்தினா - படுக்கவைத்தா
கள், எ-று.

(க - து) பாங்கியர் தமயந்தியைச் சோலையிற் றடாகக்களையில்
சந்திரகாந்தமேடைமேற பூவணையிற கிடத்தினார்கள் என்பதாம்.

‘திங்கள் வாண்முகத் தணங்கு’ என்றதனால் திங்கள்போல் விளங்
குகிற அவள் முகத்தொளியைச் சோந்து தண்ணீர்சொரிந்து வெடப
மொழிக்கு மென்பதுபற்றிப் பகற்காலத்திலே சந்திரகாந்த மேடையி
லே சோததினா னென்க. பகலென்பது பின் குரவவிழ்ந்த வெண்ணும்
பாட்டாலறிக. ‘வாசமெல்லணை’ எனலால் பூவணையெனபது பெறப்
பட்டது. (கஉ)

மலயவெற்புயிர்த்தோர்காதம்வாசநாறுமாரமு
மலைகடற்பிறந்திலங்குமணிகொள்கோவையாரமு
முலையின் வெப்பினீறதாகிமுழுமெயும்புதைத்தலாற்
சிலைமதற்குவெருவியீசனுருவெடுத்தலசிவனுமே.

(இ - ள்.) மலயம் வெற்பு உயித்து - பொதிய மலையினால் தரப்
பட்டு, ஓர் காதம் - ஒரு காதமளவாக, வாசம் நாளும் - வாசனை

வீசுகின்ற, ஆரமும் - சந்தனமும், அலை கடல் பிறந்து - அலைகளையுடைய கடலின்கண் உண்டாகி, இலங்கும் - விளங்காநின்ற, அணிகொள் - அழகைக்கொண்ட, கோவை ஆரமும் - வடங்களிலுள்ள முத்துகளும், முலையின் வெப்பின் - முலைகளது (காமசுர) வெப்பத்தினால், நீறது ஆகி - சாம்பலாகி, முழு மெய்யும் புதைத்தலால் - (தமயந்தியின்) உடம்பு முழுதையும் மறைத்தலால், (தமயந்தியானவள்) சிலை மதற்கு - வில்லையுடைய மன்மதனுக்கு, வெருவி - அஞ்சி, ஈசன் உருவு - பரமசிவனது வடிவத்தை, எடுத்தல் சிவனும் - எடுத்தவன்போலும், எ-று.

(க - து.) சந்தனமும் முத்துகளும் தமயந்தி முலை வெப்பத்தினாலே நீறாகித் திருமேனிமுழுதையு மறைத்தலால் மனமதனுக்குப் பயந்து சிவனைப்போல வடிவெடுத்தான்போலு மிருந்தது என்பதாம்.

சந்தனமும் முத்தும் முலைகளின்மேலே தரிக்கப்பட்டு அவற்றின் வெப்பத்தால் அவ்விடங்களிலே நீறியிலும் அநீறு அவள கிடை பொருந்தாது புரளும்போது சரீரமுழுதும் படித்தலால் 'முலையின் வெப்பி னீறதாகி முழுமெயும் புதைத்தலால்' என்றா. பரமசிவன் முன்ஊறா காலத்திலே மன்மதனை யெரித்தலால் தன் வடிவ முழுது முள்ள நீற்றைக்காணின் தன்னை அவனென்று அஞ்சுவானென்று அப் பரமசிவ னுருவெடுத்தாளாகக் கூறினா. எடுத்தவென்னுந் தொழிற பெயர் ஆகுபெயராய் வினைமுதலுக் காயிற்று. அக்காரணத்தினாலே தமயந்தியை ஈசனுருவெடுத்தாளாகக் கூறித்தலால் தற்குறிப்பினி ()

வளைத்தடக்கைவெம்மைதீரவாரமேல்வளைத்ததிற்
றெளித்தவாசரீர்நிறைத்துமுத்தணிந்தசெவ்விவான்
முளைத்ததிங்கடாரகைக்குலங்களோடுமொய்த்துமா
துளத்தவேளையார்வமோடுகாணவந்ததொத்ததே.

(இ - ள்.) வளை - வளையல்களையுடைய, தடம் கை - பெரிய கை களையுடையவளது, வெம்மை தீர - (காமசுர) வெப்பமானது நீங்க, ஆரம மேல் வளைத்து - சந்தனத்தால் (மாரபின்) மேல் (கரை) கோலி, அதில் - அதனடுவில், தெளிந்த வாசரீர் நிறைத்து - தெளிந்த பனி ரீரால் நிறைவித்து, முதது - முத்துகளை, அணிந்த செவ்வி - (சுற் றிலும்) அணிந்தமையாலுண்டாகிய அழகானது, மாது உளத்த - தம யந்தியினது நெஞ்சிலிருக்கின்ற, வேளை - மனமதனை, காண - பார்க்க, வான் முளைத்த - ஆகாசத்திலே தோன்றுகின்ற, திங்கள - சந்திர னானவன், தாரகை குலங்களோடு மொய்த்தது - உடிக் கூட்டங்களுட னே நெருங்கி, ஆவமோடு வந்தது - (அங்கே) ஆசையோடு வந்திருத் தலா லுண்டாகிய அழகை, ஒத்தது - நிகாத்தது, எ-று.

(க-து.) தமயந்திமாரபில் சந்தனத்தைவளைத்துப் பனிரீனாவிட்டு முத்துகளையணிந்த அழகானது சந்திர நட்சத்திரங்களோடு தமயந்தி யுள்ளதது மன்மதனைக் காணவந்ததை ஒத்திருந்தது என்பதாம்.

தெளிந்த வெண்பது எதுகை நோக்கி வலித்தல்விக்கார மாயிற்று. அப்பனிரீர் சந்திரன்போன்றும், அதனைச் சூழ்ந்த முத்துக்கள் சந்திர

னைச் சூழ்ந்த வுடுக்கள் போன்றும், தோன்றின வென்க. சந்திரன் உடுக்களுக்குத் தலைவனாதலால் 'தாரகைக் குலங்களோடு' என்றா. "வீபத்துடுபதி யமுத கிரணன்" என்பதனாலு மறிக. சந்திரனுக்கு மன்மத னட்பாளனாதலால் ஆவமோடு காணவந்த தென்றா. அவ் வணிந்த வழகை அபபடி சந்திரன் வந்த வழகாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணியாம். (கச)

பூசுசார்தமெய்யினிற் பொருக்கெழுந்து தீந்தன
வீசுமாலவட்டநெஞ்சில் விரகவெம்மை மூட்டின
வாசம்வீசுநெட்டுயிர்ப்பின் மாலை தீந்துவாடின
வாசைநோயின் வெம்மைதன் னையாற்றலாகுமே கொலாம்.

(இ - ள்.) பூசும் சார்தம் - பூசப்பட்ட சந்தனமானது, மெய்யினில் - உடம்பின்கண், பொருக்கு எழுந்து - பொருக்காக எழும்பி, தீந்தன - கரிந்தன; வீசும் ஆலவட்டம் - வீசப்பட்ட சிவிறிகளானவை, நெஞ்சில் - நெஞ்சிலுள்ள, விரகம் வெம்மை மூட்டின - விரகத்தாலாகிய நெருப்பை மூள்வித்தன, மாலை - மாலைகளானவை, வாசம் வீசும் - வாசனையை வீசுகின்ற, நெடு உயிர்ப்பின் - பெருமூச்சினாலே, தீந்து வாடின - கருகிப் புலாந்தன; ஆசை நோயின் - காமநோயினது, வெம்மைதன்னை - வெப்பத்தை, ஆற்றல் ஆகுமே கொல் - ஒருவரால் ஆற்றலாமோ, எ-று. ஆம் - அசை.

(க - து.) சந்தனங்கள் தீந்தன, ஆலவட்டங்க ளக்கினியை மூட்டின, பெருமூச்சால் மாலைகள் வாடின, ஆகையால் காமாக்கினியை யவிக்கலாகுமோ என்பதாம்.

வெம்மையென்னும் பண்புப்பெயா பண்பியாகிய நெருப்பிற்காதலால் ஆகுபெயா. சிவிறியின் காற்றுப் படுந்தோறும் நெருப்பு மூளுதல்போல இவள்காம மூளுதலால் 'மூட்டின' என்றா. தமயந்தி பதுமினியாதலால் அவள் மூச்சிற்கு வாசனை சொல்லப்பட்டது. 'நெட்டுயிர்ப்பின் மாலை தீந்து வாடின' எனவே அப்பெருமூச்சு மிகவும் வெப்பமுடைத் தென்றதாயிற்று. (கரு)

ஐயரிககண்மாதின்மெய்யழன்ற வெம்மையாற்றலாத்
தொய்யில் வெம்முலைப்புதைத்த தோடவிழ்ந்ததாமரை
மையன்மாமதத்தயாணை நளன் மணந்திவ்வாறுதன்
கையினாற்பிடிப்பெனன்றுகாட்டுமொறுபோன்றதே.

(இ - ள்.) ஐ அரி கண் - பஞ்சவரிகளை யுடைய கண்களையுடைய, மாதின் - மங்கையினது, மெய் அழன்ற வெம்மை - உடம்பிறசுகின்ற (காம) வெப்பத்தை, ஆற்றலா - பொறுக்கமாட்டாமல், தொய்யில் - சந்தனக்கோலத்தை யுடைய, வெம் முலை - விருப்பஞ்செய்கிற முலைகளை, புதைத்த - சுருங்கி யழுக்குகின்றனவும், தோடு அவிழ்ந்த - இத்தங்களானவை விரியப்பெற்றனவும் ஆகிய, தாமரை - தாமரை மலர்கள், மையல் - மயக்கத்தைத் தருகின்ற, மா மதத்த யானை - பெரிய மதத்தையுடைய யானையையுடைய, நளன் - நளமகாராசனானவன்,

மணந்து - (உன்னை) விவாகஞ்செய்து, இவ்வாறு - இவ்வண்ணமாக, தன கையினால் - தன்னுடைய கைகளாலே, பிடிப்பன் என்று - பற்று வானென்று, காட்டும் ஆறு போன்ற - காட்டுந்தன்மையன போன்றன, எ-று.

(க - து.) தமயந்திமுலைகளைப் பாங்கியரால் அமுக்கப்பட்ட தாமமாலாகளானவை நளன்விவாகஞ்செய்து அவன்கையால் விவவாறு பிடிப்பானென்று காட்டல்போன நிருந்தன என்பதாம்.

அத்தாமரை மலர்கள் நளன கைகளபோன்றும், அம்மலாகளி னிதழ்கள் அக்கைகளின் விரல்களபோன்றும் இருததலால் அவை காமசுர வெப்பத்தால் சுருங்கி முலைகளை யழுததுதல் கையினுற பிடித் தல்போன்ற தென்க. 'வெம்மையாறறுவான்' எனவும் பாட முண்டு. அத்தாமரைகளை அப்படிக் காட்டுவனவாகக் குறித்தலால் பொருட்டற் குறிப்பணி. (கசு)

குரவவிழ்ந்தகோதைவாண்முகங்குளிர்ந்ததிங்களென் றுருகியிந்துகாந்தநீருகுப்பவெம்பியுனாசெய்வா ளிரவுதிங்களென்றுபேர்மறைத்தெழுந்தவிரவியும் வருதலின்றியிரவிகாந்தமழலவதென்னவாறென.

(இ - ள்.) அவிழ்ந்த - மலாந்த, குரவு - குராமலாகளைக்கொண்ட, கோதை - கூந்தலையுடையவளது, வாள் முகம் - காந்தி பொருந்திய முகத்தை, குளிர்ந்த திங்கள் என்று - சீதளம்பொருந்திய சந்திர னென்று மயங்கி, இரது காந்தம் - (தன்குடமாகிய) சந்திரகாந்தமா னது, உருகி - உருகி, நீர் உகுப்ப - நீராப் பொழிய, வெம்பி - வெந்து, இரவு - இரவில், திங்கள் என்று - சந்திரனென்று சொல்லப்பட்டு, போ மறைத்து - (சூரியனென்கிற தன்னியற) பெயரை மறைத்து, எழுந்த இரவியும் - உதயமாகிக்கொண்டிருந்த சூரியனும், வருதல் இன்றி-வாராதிருக்க, இரவிகாந்தம்-இச்சூரியகாந்தமானது, அழல்வது என்ன ஆறு என - தீயைப்பொழிவது என்னகாரணத்தால் லென்று, உரை செய்வாள் - சொல்லுவாளானாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் காமமிகுதியால் சந்திரனைச் சூரிய னென்றும், சந்திரகாந்தத்தைச் சூரியகாந்தமென்றும், நீர்பொழிதலைத் தீப்பொழிதலென்றுஞ் சொன்னாள் என்பதாம்.

தனது தாபமிகுதிக்குக் காரணமாதல்பற்றிச் சந்திரனைச் சூரிய னென்றும், சந்திரகாந்தத்தைச் சூரியகாந்தமென்றும், நீர்பொழி தலைத் தீப்பொழிதலென்றும் கூறினாளுனக. முகத்தைச் சந்திர னென்று மயங்குதலால் மயக்கவணி. பேபொன்கிற சொல்லினாலே சந் திரன் சந்திரகாந்தம் இவற்றின மன்மையை யொழித்தலாலே வஞ் சக வொழிப்பணி. (கங்)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் மன்மதன் போசொல்லப்படுகின்றது.]

உருவிலானெதிர்த்துவெய்யகன்னல்விற்குனித்துட னருணவொண்ணிறத்தசோகவனலவம்பிறைத்தலும்.

புரிநரம்பிரங்குசொல்லிபுருவவிற்குனித்துநேர்
வருணவாளிவிடுதல்போன்மழைக்கணம்பிறைக்குமே.

(இ-ள்.) உருவிலான் - மன்மதனைவன், எதிர்த்து - முன்னுற்று, வெய்ய கன்னல் வில் குனித்து - கொடிய கருப்புவில்லை வளைத்து, உடன் - உடனே, அருண ஓள் நிறத்து - சிவப்பாகிய வொள்ளிய நிறத் தையுடைய, அசோகம் - அசோகமலர்களாகிய, அனல் அம்பு இறைத் தலும் - ஆக்கினேயாஸ்திரத்தைச் செலுத்திய வளவில், புரி நரம்பு - கட்டையுடைய (வீணையினது) தந்தியானது, இரங்கு - இரங்கப்பெறு கின்ற, சொல்லி - சொல்லையுடையவன், புருவ வில் குனித்து - (தன்) புருவமாகிய வில்லை வளைத்து, நோ - (அவ்வாக்கினேயாஸ்திரத்துக்கு) எதிராக, வருண வாளி விடுதல் போல் - வருணஸ்திரத்தைச் செலுத் துதல்போல, மழை கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்களால், அம்பு இறைக்கும் - நீராப் பொழிவாளானான், எ-று.

(க - து.) மன்மதனக்கினியாஸ்திரம் தொடுத்தவளவில், தமயந்தி புருவமாகிய வில்லைவளைத்துக் கண்ணீராகிய வருணஸ்திரம் தொடுத்தாள் என்பதாம்.

ஆக்கினேயாஸ்திரம் அக்கினியைத் தெய்வமாகக்கொண்டது. வருணஸ்திரம் வாயுவாஸ்திரம் எனபவற்றுக்கும் அப்படியே பொருள் கொள்க. அனலையவிப்பது நீராதலாலே ஆக்கினேயாஸ்திரத்துக்கு எதிர வருணஸ்திரஞ் சொல்லப்பட்டது. அசோகமலராகிய ஆக்கினே யாஸ்திரம் தாங்கப்பெறுது தமயந்தி கண்ணீர் பொழிதலை அதற்கு எதிர வருணஸ்திரஞ் செலுத்துதலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இதன் முதலாலிலே சந்திரன் ஆக்கினேயாஸ்திரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதிலே ரிஸாததோற்றம் பின் சொல்லப்படுதலால் அது பொருந்தாதாயிற்று. (கஅ)

தூயதிங்கள்வெண்குடைக்கருப்புவில்லிதொடுமலர்ச்
சேயதேறல்வருணவாளிமுனிவினிறசெலுத்தலும்
வேயைவென்றதோளினுள்வெதும்பியுள்ளம்விம்முற
வாயுவாளிபோலநெட்டுயிர்ப்பெறிந்துவாடுமே.

(இ - ள்.) தூய திங்கள் வெண் குடை - பரிசுத்தமாகிய சந்திரனாகிய வெள்ளைக்குடையையும், கருப்பு வில்லி - கருப்பு வில்லையுமுடைய மன்மதனால், தொடு - எய்யப்பட்ட, மலர் - மலர்களது, சேய தேறல் வருண வாளி - செந்தேனாகிய வருணஸ்திரத்தை, முனிவின் செலுத்தலும் - கோபத்தாம் செலுத்தியவளவில், வேயை வென்ற தோளினுள் - மூங்கிலை ஜயித்த தோள்களையுடையவன், வெதும்பி - வெம்பி, உள்ளம் - உள்ளத்தில், விம்முற - வருந்தி, வாயு வாளி போல் - வாயுவாஸ்திரத்தை (ச்செலுத்துதல்) போல, நெடு உயிர்ப்பு எறிந்து - பெருமூச்சு விட்டு, வாடும் - சோர்வாளானான், எ-று.

(க - து.) மன்மதனைவன் மலர்த்தேனாகிய வருணஸ்திரம் தொடுத்தபோது தமயந்தியானவன் பெருமூச்சாகிய வாயுவாஸ்திரம் தொடுத்தாள் என்பதாம்.

மழையைத் தூர்ப்பது காற்றூதலால் வருணஸ்திரத்துக்கு வாயு வாஸ்திரம் பகையாத லறிக. பூததேனுகிய வருணஸ்திரம் பொருமல் தமயந்தி பெருமூச்சுவிடுதலை அதற்கு எதிரா வாயுவாஸ்திரஞ் செலுத்துதலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (௧௬)

[இதமுத லிரணபாட்டுகளாலே தமயந்தி காமநோயின் கொடுமையை மகளிராக்குக் கூறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

கூறுமங்கையீருளங்கொதித்துவெம்புகாமநோய் தேறுகின்றிலீரிதென்கொறேவியைப்பிரிந்ததா லாறணிந்துமவிரகவெம்மையழலவெடித்ததன்கொ லீறணிந்தகடவுளுக்குநெற்றியிற்கணுனதே.

(இ-ள்.) கூறு மங்கையீர் - (என்னிடத்தே குறைவைச்) சொல்லுகின்ற மாதோ!, உளம் கொதித்தது - (என்) உள்ளமானது கொதிப்புற்று, வெம்பு காம நோய் தேறுகின்றிலீர் - வெம்புதற்குக் காரணமாகிய காம நோயின் (கொடுமையை) அறிகின்றிலீரே, இது என் - இது என்னபேதைமை, நீறு அணிந்த கடவுளுக்கு - விபூதியைப் பூசிய பரமசிவனுக்கு, நெற்றியில் - நெற்றியினிடத்து, கண் ஆனது - (நெருப்புக்) கண்ணுனது, தேவியை பிரிந்ததால் - (தன்) மனைவியை நீங்கியதால், ஆறு அணிந்தும் - கங்கையை (முடியினமேலே) தரித்தும், வெடித்தது - (அந்நெற்றியைப்) பிளந்து தோன்றிய தான, விரகம் வெம்மை - காமமாகிய வெப்பத்தைபுடைய, அழல் அன்றுகொல் - நெருப்பன்றோ, என்று.

(௧ - து.) பெண்களே! காமக்களற கொடுமையை நீங்க ளறிய வில்லை, சிவன் உமையைப் பிரிந்தகாலத்துக் கங்கையைத்தரித்தும் அக் காமாக்கினி நெற்றிக்கண்ணாக வெடித்த தல்லவோ எனபதாம்.

தேவியையென்னும் ஐயுருபு நீக்கப்பொருளில் வந்தது. தக்கன் கடவுளை யிகழ்ந்து வேள்விசெய்தபோது அவன் மகளென்னு முறை பற்றிவந்த தாஷ்டாயனியெனகிற பேரை யொழித்துப் பார்வதியென்கிற பெயரைக் கொள்ள மலையரசனிடத்து வளாந்தபோது அவளைப் பிரிந்திருந்தமை கொள்க. தலைமேற் கங்கையிருக்கவும் காமத்தீ யடங்காமல் உள்ளே பொங்கி யெழுந்த நெற்றியளவுரு சென்று அக்கங்கைத்தடையா லுச்சியைப் பிளந்து செல்லமாட்டாமல் நெற்றியைப் பிளந்து வெளிப்பட்ட தென்க. கடவுளுக்கே அப்படி நேரிட்டதாயின் மெல்லிய வொரு சிறு பெண்பாலாகிய எனக்கு எப்படி யிராதென்ற தாயிற்று. கடவுள் காமத்தாற் படும்பாட்டைச் சொல்லித் தண்டா பூபிக நியாயத்தினாலே தான் படும்பாடு தோன்றச்செய்தலாற் செய்யுட் பொருட்பேறணி. (௨௦)

பண்ணமைந்ததீஞ்சொலீர்பழிப்பதென்னைமாரிலத் துண்ணயந்ததலைவர்வீயினுயிரையன்னமாதரா ரொண்ணுகின்றகாமமென்னுமெரியழற்குவெந்தழ றண்ணிதென்றுமூழ்கியந்தவெம்மையைத்தணிப்பரால்.

(இ - ள்.) பண் அமைந்த - பாடடிசைபோல் நிறைந்த, தீ சொலீர் - மதுரம்பொருந்திய சொற்களை யுடையவோ! பழிப்பது என்னை - பழிப்பதற்கு யாதுகாரணம், மா நிலத்து - பெரியபூமியின்கண், உள் நயந்த தலைவா வீயின - உள்ளத்தில் விரும்பப்பட்ட (தன்) கணவரானவா இறந்துபோனால், உயிரை அன்ன மாதாரா - (அக்கணவா) உயிர்போலும் மங்கையரானவா, எண்ணுகின்ற - சிந்திக்கப்படுகின்ற, காமம் எனனும் எரி அழறகு - காமமாகிய நெருப்புக்கு, வெம் தழல் - வெப்பம் பொருந்திய நெருப்பானது, தண்ணிது என்று - குளிர்ச்சியுள்ளதா யிருக்கின்ற தென்று நினைத்து, மூழ்கி - (இந்நெருப்பினுள்ளே) மூழ்கி, அந்த வெம்மையை - அக்காமநெருப்பின் வெப்பத்தை, தணிப்பா - நீக்குவார்கள, எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) மாதாகளே! உலகிற பெலகள் தங்கள் கணவராக எரிந்ததபோது காமாகினிகுப பயந்தல்லவா தீப்பாய்கிறார்கள் என்பதாம்.

‘உயிரையன்ன மாதா’ எனவே கற்புடைமகளி ரொன்றதாயிற்று. வெந்தழ மண்ணிதென்று மூழ்கல் - உடன்கட்டை யேறல், அல்லது தீப்பாய்தல். கணவருடனிறந்தவா வானுலகத்திலே பழையபடியே அவருக்கு மனைவியரா யிருந்து காமசுகத்தை யனுபவிப்பொன்பது அறநூலிற் சொல்லப்படுதலாலே அவ்வெம்மையைத் தணிப்பொன்றாள். காமநோய் பொறுமை மகளிராகக்கல்லாம இயல்பா யிருக்க நீங்கள் பேதைமையால் என்னை பழிக்கின்றீ ரொன்றதாயிற்று. அப்படி மரணமடைதற்கு ஏதுவாகாத அததண்ணிதென்று முழுகலை யேதுவாகக் குறித்தலால் ஏதுததற்குறிப்பணி. (உக)

என்று கூறி நுழைநுசுப்பி நுகொலென்ன வினமணிக குன்றுபோலெழுந்தவீங்கு கொம்மைவெம்முலைத்தடம் பொன்றயங்குபசலைபோர்ப்பமம்மர் நோய்பொறுக்கலாமன்றலோதிதுயருழந்துமதிமயங்குகாலையில.

(இ - ள்.) என்று கூறி - என்று சொல்லி, நுழை நுசுப்பு இறும் என்ன - நுண்ணிய இடையானது ஒடியுமென, இனம் - இனமாகிய, மணி குன்று போல் எழுந்தது - மணிகளின் மயமாகிய மலையோல் உயர்ந்து, வீங்கு - பருத்திருக்கின்ற, கொம்மை வெம்முலை தடம் - இளமைபொருந்திய விருப்பத்தைத் தருகின்ற முலைகளினிடங்கள், பொன் தயங்கு பசலை போப்ப - பொன்போல் விளங்குகின்ற பசப்புநிறத்தினால் மூடிக்கொள்ள, மம்மா நோய் - காமநோயை, பொறுக்கலா - பொறுமல், மன்றல் ஓதி - வாசனைபொருந்திய கூந்தலை யுடையவள், துயா உழந்தது - துன்பத்தினால் வருந்தி, மதிமயங்கு காலையில் - அறிவு கலங்கப்பெறுகின்ற காலத்திலே, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் காமவிரகத்தைச் சகியாமல் அறிவு கலங்குங் காலத்தில் என்பதாம்.

இப்பாட்டும் பின்பாட்டும் குளகம்.

(உஉ)

நையுதுண்மருங்குல்காமவெம்மைபற்றுநான் மலர் கையிலங்குவாண் முகங்கருந்தடங்கண்மெல்லடித

துய்யபங்கயந்தொடிற்சுடுங்கொலென்னவெண்ணியோர்
வெய்யவன்கரஞ்சுருக்கிலேபுகுகொளித்ததே.

(இ - ள்.) நையும் துண் மருங்குல் - தேய்கின்ற துண்ணிய இடையை யுடையவளது, காமம் வெம்மை - காமத்தீயினது வெப்பத்தை, பறறு - கொண்டிருக்கின்ற, கை - கைகளும், இலங்கு வாள் முகம் - விளங்காரின்ற ஒளிபொருந்திய முகமும், கரு தடம் கண் - கரிய விசாலம்பொருந்திய கண்களும், மெல் அடி - மெல்லிய அடிகளுமாகிய, நாள் மலா - அன்றுபூத்த மலாகளாகிய, துய்ய பங்கயம் தொழில் - பரிசுத்தம் பொருந்திய தாமரை மலாகளைத் தொட்டால், சுடும் என்ன எண்ணியோ - சுடுமென்று நினைத்தோ, வெய்யவன் - சூரியனுனது, கரம் சுருங்கி - (தன்) கிரணமாகிய கைகளைச் சுருக்கிக் கொண்டு, வேலை புகு ஒளித்தது - மேற்கடலுள்ளே முழுகி மறைந்தது, எ-று.

(க - து) சூரியனுனவன் தமயந்தியினுடைய அவயவத்தாமரைகளைத் தொட்டால் சுடுமென்று நினைத்தோ அஸ்தமனமாயினான் என்பதாம்.

சூரியன் தாமரைக்கு நாயகனுதலால் அவற்றைத் தொடுத்தல் அவனுக்கு ஞாபகத்தாயிற்று. சூரியன் எல்லாவற்றுக்கும் வெப்பஞ் செய்பவனுயிருந்தும் தமயந்தியின் காமவெப்பத்துக்கு அஞ்சினானெனவே அவ்வெப்பத்தின் கொடுமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. கரஞ்சுருக்கு தற்கு ஏதுவாகாத அவ்வெண்ணத்தை யேதுவாகக் குறித்தால் ஏதுத் தற்குறிப்பணி. (உரு)

கைககிளைப்படல முற்றும்

மா லே ப் ப ட ல ம்.

[இப்படலத்தால் முன்சொல்லப்பட்ட தமயந்தியின் காமநோய்

மிகுதற்குக் காரணமாகிய மாலையின் வரவு

சொல்லப்படுகின்றது]

கலிலிலைத்துறை

ஒற்றையாழியான்படமெனவுறுபகற்சிறுவன்
கற்றைவார்க்குடிககயிற்றினாலவிடுதலுங்கதித்து
முற்றுறுமுலைநெட்டுயிர்ப்பெறிதலான்மொத்துண்
டற்றுவிழ்ந்தபோற்குடதிசைக்கடலுளாழ்ந்ததுவே.

(இ - ள்.) ஒற்றை ஆழியான் - சூரியனுனது, படம் என உறு - (தனக்குக்) காற்றாடியாக உறப் பெற்ற, பகல் சிறுவன் - பகலாகிய சிறியோனுனவன், கற்றை - திரளாகிய, வார் கதிர் கயிற்றினால் விடுதலும் - நெடிய கிரணமாகிய கயிறைக் கொண்டு (அதை யாகாசத்தின் கண்) விட்டவளவில், கதித்து - பருத்து, முற்று உறு முலை -

முற்றாத முலைகளை யுடைய தமயந்தியானவன், நெடு உயிர்ப்பு எறித லான் - பெருமூச்சை விடுத்தலினால், மொத்த உண்டு - தாக்குண்டு, அறறு வீழ்ந்தபோல் - (அக்கயிறு) அற்று வீழ்ந்ததுபோல, குட திசை கடலுள் - மேற்குத் திசையிலுள்ள சமுத்திரத்தினுள், ஆழ்ந்தது - (அது) மூழ்கிறது, என்று.

(க - து.) பகல் எனனுஞ் சிறுபிள்ளை சூரியனைக் காற்றாடியாகக் கிரணக்கயிற்றும் கடடிவிட்டவனாவில் தமயந்தியின் பெருமூச்சால் கயிறற்று அக்காற்றாடி மேற்கடலில் வீழ்ந்து மூழ்கிறது என்பதாம்.

வீழ்ந்தது என்பது வீழ்ந்த எனத் துவ்விஞ்சி குறைந்துகின்றது. இதனால் மாலைப்பொழுது வருதற்குக் காரணமும், அப்பொழுது உள தாகும் தமயந்தி வருததமும் சொல்லப்பட்டன. பிரிந்தோரை மாலை வருத்துமென்பது “காதலரில்வழி மாலையெகளைகளைத், தேதிலாபோல வரும்” என்பதனாலுணராக. சூரியனிற டட்டும், பகலிற சிறுவனும், கதிரிற கயிறும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. சூரியன் மேற்கட லுள் இயல்பாய் வீழ்தலைக் கதிராககயிறற்று வீழ்வதாகக் குறித்த மையால் முன்னுருவகத்தை யறுப்பாக்கக்கொண்ட பொருட்டற் குறிப்பணி. (க)

புதைத்தகாரிருட்படமொழித்தித்துணைப்போது முதித்தகீழ்த்திசைமகடபுணார்தாயெனவழிக கொதித்துமேற்றிசையணங்கலத்தகப்பதங்கொடுமே லுதைத்ததாலெனச்சிவந்ததுவெய்யவனுடலம்.

(இ-ள்.) புதைத்த - மறைத்த, கார இருள் படம் ஒழித்தது - கரிய விருளாகிய போரவையைக்களைந்து, இத்துணை போதம் - இவ்வ ளவுகாலமும், உதித்த - உதயஞ்செய்யப் பெற்ற, கீழ்த்திசை மகள் புணார்தாய் என - (நீ) கீழ்க்குத்திக்காகிய மாதை கூடிகொண் டிருந்தாயென்று, மேல் திசை அணங்கு - மேற்குத்திக்காகிய மாதான வள், ஊழி - பிணங்கி, கொதித்து - வெப்பமுற்று, அலத்தகம் பதம் கொடு - செம்பஞ் சூட்டப்பெற்ற அடிகளைக்கொண்டு, மேல் உதைத்தது ஆம் என - வடிவத்தினமேல் உதைக்கப்பெற்றதுபோல், வெய்யவன் உடலம் சிவந்தது - சூரியனது வடிவஞ் சிவப்பையடைந் தது, என்று.

(க - து.) மேற்குத்திசைப் பெண் காலுதை பட்டது போலுஞ் சூரியன்மேனி சிவந்தது என்பதாம்.

சூரியனுக்குச் சென்றும் இயற்கையாயினும் காலையினு மாலை யினு மிருந்து தோன்றுமெனக். மாலையிற சிவத்தற்குக் காரணம் மேற் றிசைமாதினுடைய அலத்தகப்பதது துதையெனவே காலையிற சிவத் தற்குக் கீழ்த்திசைமா துதையாமெனக் கொள்க. தலைவனோ மேதற் குப் பலகாரணங்க ளுளவேனும் பிறமாதன நயந்தானெனப் பிணங் குவதே மகளிர்க்கு இயல்பாமென்பது தோன்ற “கீழ்த்திசைமகட் புணார்தாயென வழி” என்றா. தாயைப் புணார்தோ னென்பது தோன்ற ‘உதித்த கீழ்த்திசைமகட் புணார்தாய்’ என்றா. அவனைக்

கண்டுழி ஊடுதல்மாத்திரத்தி னடங்காது அழற்சினமு மிகுமாதலால் ஊடியென்றெழியாது 'கொதித்தது' என்றா. திசைகளை மாதராகச் சொல்லியது உருவகம். சூரியன அப்போ தடைந்த சிவப்பை அவ் வுதையின் சிவப்பாகக் குறித்ததால் பொருட்டறகுறிப்பணி. (உ)

சகரர்தொட்டவெண் டியையெறி தடங்கடற் புகுதும்
புகரில்வெங்கதிர்க்கடவுணமுனபோககியகதிராக
ணிகரினிததிலங்குளிப்பவனீர்நிலையறிவா
னகநெடுங்கடலவிடுததபொறகழையெனலாமால்

(இ-ள்.) சகரா தொட்ட - சகரொன்னப்பட்ட வரசாகளாலே தோண்டப்பட்டிருக்கிற, வெள தினா எறி - வெளளிய அலைகளை வீசுகின்ற, தடம் கடல் புகுதும் - விசாலம்பொருந்திய கடலினகண் புகுகின்ற, புகா இல் - குறையிலலாத, வெம் கதிர கடவுள் - சூரிய தேவனாலே, முன போக்கிய கதிராகள் - முன்னே செலுத்தப்பட்ட கிரணங்களானவை, நிகா இல் நித்திலம் - ஒப்பில்லாத முததுக்க னைக் (குறித்தது), குளிப்பவன் - (அக்கடலிலே) மூழ்குவோன், நீரா நிலை அறிவான் - நீராழத்தை யறியும்பொருட்டு, அகல் நெடு கடல் விடுதத - விரிந்த நெடிய கடலிலே விடப்பட்ட, பொன் கழை எனலாம் - பொன்மூங்கில்களென்று சொல்லலாம், எ-று.

(க - து.) கடலிற சூரியனற செலுத்தப்பட்ட கிரணங்களானவை அக்கடலின் முததெழிக்க மூழ்குவோர் ஆழம்பாக்க விடுதத மூங்கில் களபோன் நிருந்தன எனபதாம்.

சகரவரசனால் வேள்வியின்பொருட்டு விடப்பட்ட குதினையை இறதிரனபறிப பாதாளலோகத்திற றவஞ்செய்திருந்த கபிலமுனி வன புறத்துக் கட்டிவைக்க, அதைத் தேடுமொருட்டு அவனுடைய புதல்வராகிய சகரா அறுபதினாயிரவராலுந் தோண்டப்பட்ட படியால் சகராதொட்ட கடலென்றா. கடலைச் சாகரமெனபதம் இதன லென வறிக. இரவியினமுன செல்லுகின்ற கதிராகளில் நீராமும் பாக்கும் மூங்கிலை ஆரோபித்ததால் உருவகவணி. (ங)

மையுண் கண்ணியைமதிவரின்வருத்ததுமென்றிரங்கி
யையபோகலென்றாமபலவாய்மலர்ந்தனவாவி
வெய்யவன்செழுங்கரங்களைவிழைவொடுந்தமது
கையினுலுறப்பிடித்தெனக்குவிந்தனகமலம்.

(இ-ள்.) மை உண் கண்ணியை - அஞ்சனத்தைக்கொண்ட கண் களை யுடையவளாகிய தமயந்தியை, மதி வரில் - சந்திரனானவன் வந்தால், வருத்தும் என்று இரங்கி - வருத்தவானென்று மனமிரங்கி, ஐய போகல் என்று - சாயி (இவனைக் கைவிட்டுப்) போகாதேயென்று (சொல்வனபோல்), வாவி - குளங்களிலே, ஆம்பல் வாய் மலர்ந்தன - அல்லி முகைகள் முகமலர்ந்தன, வெய்யவன் - சூரியனது, செழு கரங் களை - செழிய (கிரணங்களாகிய) கைகளை, விழைவொடும் - ஆசை யோடும், தமது கையினால் - தம்முடைய கைகளால், உற பிடித்த என -

பொருந்தப் பிடித்தனபோல, கமலம் குவிந்தன - தாமரைமலர்கள் கூம்பின, எ-று.

(க - து.) சந்திரன்வரின் தமயந்தியை வருத்துவானென்று சொன்னதுபோல ஆம்பல்க ளலாந்தன, சூரியனைப் போகாதேயென்று கையாற பிடித்தல்போலும் கமலங்கள் குவிந்தன என்பதாம்.

வாவியில் ஆம்பல் வாய்மலாந்தன தாமரை குவிந்தனவெனக் கூட்டுக.

சூரியனது இருததல் தனனாய்கன் வரவிற்குத் தடையாயினும். தமயந்தியின் வருத்தத்திற் கிரங்கி யிருக்க வேண்டுகொண்டா ளென்பது தோன்ற 'ஆம்பல் வாய மலாந்தன' என்றும், தனனாய்க ளென்னுஞ் சுதந்தரம்பற்றிக் கையினுற பிடித்துத் தடுத்தாளென்பது தோன்ற 'கமலம் பிடித்தன' என்றும் சொல்லினா. மாலைப்பொழுதில் அல்லி தாமரைகடகு இயல்பாகிய மலாதலையுங் குவிதலையும் சொல்லுதலும் பிடித்தலுமாகக் குறித்தமையால் பொருட்டறகுறிப்பணி. (ச)

பொருவிலாழியொன்றுருட்டியெப்புவனமும்விளககு மிரவிமன்னவனிறத்தலுமெதிர்த்தபுன்மலை பரவைமாரிலமுழுவதும்பரிப்பவனிறப்ப விரவுவெந்தொழிற்குறுநிலவேந்துபோன்றுளதே.

(இ-ள்.) பொருவில ஆழி ஒன்று உருட்டி - ஒப்பில்லாத ஒருசக் கரத்தைச் செலுத்தி, எ புவனமும் விளக்கும் - எல்லா வுலகங்களை யும் ஒளிரவிகுன்ற, இரவி மன்னவன இறத்தலும் - சூரியனாகிய அரசன இறந்தவளவில, [அஸதமித்தவுடனே], எதிர்த்த - தோன்றிய, புன்மலை - புலவிய மாலைக்காலமானது, பரவை மா நிலம் முழுவதும் - கடல் சூழ்ந்த பெரியவுலக முழுவதையும், பரிப்பவன் இறப்ப - காப்பாற்றுகின்ற அரசன இறந்துபோக, விரவு - (அத்தருணத்திலே) வியாபிகுன்ற, வெம் தொழில் - கொடிய செய்கையை யுடைய, குறு நில வேந்து போன்று உளது - சிறியநிலத்தை யாளு மரசனபோ லிருந்தது, எ-று.

(க - து.) சூரியன் சென்றவளவிலே மாலைக்காலம் வந்து சம்பவித்தது தனிச்செவகோல்வேந்த னிறந்தபின்பு குறுநில வேந்தன் பெருநிலமாள் வந்தது போலும் என்பதாம்.

"இறப்பேசா மிகுதிபோக்காம்" என்றதனால் ஈண்டு சூரியன் இறத்தல் போதலும், அரசனிறத்தல் சாதலுமாகப் பொருள்கொள்க. உலக முழுவதும் புரத்தல்செய்த அரசன் நீங்கிய வளவிற றேன்றி ஏழைகளை வருத்தாதலால் 'வெந்தொழிற குறுநில வேந்த' என்றும் சூரிய னீங்கிச் சந்திரன் றேன்றுதற கிடையே தோன்றிச் சிறிது பொழுதுநின் றழிவதாதலிற் 'புன்மலை' என்றும் சொல்லினார். மாலைக்குக் குறுநிலமன்னரை ஒப்புமை சொல்லலால் உவமையலி. (ரு)

காலமென்னுமோர்வணிகன்மேலகன்றவான்கல்லின் ஞாலநீளிருள்சீப்பவனலங்கொள்பொன்னாக

வேலுமாறுதாதெனவொளிசெககர்வானிருண்ட
நீலவார்குழலுயிர்சுடவெழுந்தசெந்நெருட்பே.

(இ-ள்.) காலம் எனனும் ஓர் வணிகன்-காலமாகிய பொருவைசிய
னாவன், மேல் அகன்ற - மேலாகப்பரந்த, வான கல்லின் - ஆகாச
மாகிய (உனா) கல்லிலே, ஞாலம் நீள இருள் - பூமியினிடத்து மிக்க
விருளை, சீப்பவன் - கெடுப்பவனாகிய சூரியனை, நலம் கொள் பொன்
ஆக - நற்குணத்தைக்கொண்ட கனகமாக, ஏலும் ஆறு - பொருந்து
மாறு, உரைத்தது என - உரைத்ததுபோல, ஒளிர் வான் செக்கா -
விளங்குகின்ற செவ்வானமானது, இருண்ட நீலம் - இருளுற்ற நீல
நிறம்பொருந்திய, வார குழல் - நெடிய கூந்தலையுடைய தமயந்தியி
னது, உயிர் சுட - ஆவியைச் சுடுதற்பொருட்டு, எழுந்த - தோன்றிய,
செம் நெருப்பு - செந்தீயே (ஆம்), எ-று.

(க - து.) செவ்வானத் தோன்றியது தமயந்தியுயிரைச் சுடவெ
ழுந்த செந்தீக்கொப்பா யிருந்தது என்பதாம்.

காலத்தில் வணிகனையும், ஆகாயத்தில் உரைகல்லையும், சூரிய
னின் பொன்னையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி, செவ்வானத்
திற்பொன்னுரைத்தாலென்னுந் தற்குறிப்பணி மேறசொல்லிய
உருவகவணியை உறுப்பாகக் கொள்ளுதலால் உறுப்புறுப்பிக் கல
வையணி. செவ்வானத்திற செந்தீக் குறிக்கப்பட்டமையால் பொருட்
டறகுறிப்பணி. இதனுள் இரண்டணிகள் சோந்து வருதலாற் சோ
வையணி. (சு)

செய்யவெங்கதிறத்தலுமவனுழைச்சிறந்த
மொய்கொள் பேரொளிவனிதைககுமூட்டுசெந்தழுவின்
வெய்யநீரதாய்ப்பரந்தெழுசெககாவான்மெலிந்த
வையறுண்ணிடையணங்கினுக்கென்கொலாயமையும்.

(இ - ள்.) செய்ய வெம் கதிர் இறத்தலும் - செந்நிறம்பொருந்
திய சூரியனாவன் அஸ்தமித்த வளவில், அவனுழை - அவனிடத்தே,
சிறந்த - சிறப்புறறிருந்த, மொய் கொள் - மொய்ததல்கொண்ட, போ
ஒளி வனிதைக்கு - பெரிய சாயாதேவிக்கு, மூட்டு - மூட்டப்பட்ட,
செம் தழுவின் - சிவந்தநெருப்புபோல், வெய்ய நீரது ஆய - கொடிய
குணத்ததாய், பரந்து - விரிந்து, ஒளிர் - விளங்கா நின்ற, செக்கா வான் -
செவ்வானமானது, மெலிந்த - காமநோயா லினாதத, ஐயம் துண்
இடைஅணங்கினுக்கு - உண்டோ வில்லையோ என்று சந்தேகித்தற்கிட
மாகிய துண்ணிய விடையையுடைய தமயந்திக்கு, என்கொல
ஆய் அமையும் - எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும், எ-று.

(க - து.) சூரியனிறந்தவுட னவன் மனைவி சாயாதேவிக்கு மூட்டு
நெருப்பைப்போ லிருக்குஞ் செவ்வானமானது தமயந்திக் கெவ்வாறு
யிருக்கு மென்பதாம்.

இருவகைப் புணர்ச்சியுள் உள்ளப்புணர்ச்சியின் வழித்தாகிய
மெய்யுறுபுணர்ச்சி யுற்றோக்கு விருப்பின் திண்மை சிறிதொழிந்து

கிழ்முமாயினும், தலைவன்கியவளவி லிவாகளும் பொறுது சககமனஞ் செய்வொன்பது தோன்ற 'ஒளிவனிதைக்கு மூட்டி செந்தழலின்' என்றார். "மருவுகாதலராருயிர் மாய்ந்திடி, லெரியின் மூழ்கியிறந்து படுவதறி, கருநெறித்தலை வைக்குமடிக்கடி, புரவிறன்மகப்பேறு பொருந்துவார்." செக்காவானத்தை ஒளிவனிதைக்கு மூட்டிசெந்தழலாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (எ)

தணத்தலெண்ணிமெயதளர்வுறுநேமியம்பறவை
புணர்த்தவஞ்சிறைப்புல்லுவிட்டொழியநெட்டுயிர்ப்பாற்
றுணர்த்தமெளவலவணதேநீள்கங்குனமுன்றோன்றிற்
பணைத்தவெம்முலைப்பாசிழையலகுலென்படுமே.

(இ - ள்.) தணத்தல் எண்ணி - பிரிவை நினைத்து, மெய் தளர்வு உறு - உடம்பு தளர்ச்சியடைகின்ற, நேமி பறவை - சக்கரவாகப் பறவைகள், நெடு உயிர்ப்பால் - பெருமூச்சோடு, புணர்த்த - கலந்த, அம் சிறை - அழகிய சிறகுகளின், புல்லு விட்டு ஒழிய - தழுவதலை விடுத்த நீங்கவும், வண்டு - வண்டுகளானவை, துணர்த்த மெளவல் ஊத - கொத்துகளாகப்பூத்த முல்லை மலரிலே ஆரவாரிக்கவும், நீள் கங்குல்முன் - நெடியமாலையானது, தோன்றின் - உதிக்குமாயின், பணைத்த வெம் முலை - பருத்த வீருப்பரு செய்கின்ற முலைகளையும், பசு இழை அல்குல - பசிய வாபரணத்தைக்கொண்ட அல்குலையுமுடைய தமயந்தியானவள், என்டடும் - என்னபடுவாள, எ-று. அம்-அசை.

(க - து.) சகோரங்கள் புணர்ச்சிவிட்டு நீங்கவும், வண்டிகள் சத திக்கவும், மாலைக்கால முதிக்குமானால் தமயந்தி என்னபாடுபடாள் என்பதாம்.

ஒழிய ஊத வென்னும் வினையெச்சங்கள் தோன்றியவென்னும் வினைகொண்டு முடிந்தன. புணர்த்த புணர்த்தவென எதுகைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இடைவிடாமற கூடுதலுறற பகுப்பறிவில்லாத சக்கரவாகப் பறவைகள் பிரியவும், மன்மதனது அம்பாய்ப் பிரிந்த வர்க்குக் கிடையாட்டும் முல்லைமலரில் வண்டுகளாகிய வின்னான்போக் குறியாகிய ஒலியைச் செய்யவும், மாலைப்பொழுது துண்டாகுமளவில் படுந்தன்பம் அளவிற்ற தாகலின் 'என்படும்' என்றார். மாலையிற காம நோய் மிகுமென்பது "காலையும்பிப பகலெல்லாம் போதாது, மாலை மலருமிந்நோய்" என்பதனும் காண்க (அ)

அங்கண்வானகமுழுவதுமவிரொளிபரப்பிக்.

கங்குல்வாயடர்தாரகையெழுந்தனகடலுட்

பொங்குவெங்கதிர்மணிவிழுந்தெனத்திசைபுரப்போ

பொங்குராடுதற்கெடுத்தவஞ்சுடொனவியையும்.

(இ-ள்.) கங்குல்வாய் - இரவின்கண், அம் கண் - அழகிய விடத் தையுடைய, வாகனம் முழுவதும் - ஆகாயத்தினிடமெங்கும், அவர் ஒளி பரப்பி எழுந்தன - விளங்குகின்ற ஒளியை விரித்துக்கொண்டு தோன்றினவையாகிய, அடா தாரகை - கெருங்கிய உடுக்களானவை,

கடலுள் - சமுத்திரத்தினுள், பொங்கு - விளங்காநின்ற, வெம் கதிர் மணி - சூரியனாகிய மணியானது, விழுந்து என - விழுந்ததென்று, திசை புரப்போ - திக்குப்பாலகா, எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், நாடு தறகு - தேடுதறபொருட்டு, எடுத்த - ஏந்திய, அம் சுடா என - அழகிய தீபங்கள்போல், இயையும் - பொருந்தும், ஏ-று.

(க - து.) நட்சத்திரங்களின் தோற்றங்களானவை சூரியனாகிய மணி கடலில் விழுந்ததென்று திக்குப்பாலக ரம்மணியைத் தேட எடுத்த தீபங்களைப் போன்றிருந்தன என்பதாம்.

திக்குப்பாலகரது காப்புப் பெரும்பாலுஞ் சந்திரசூரியாபொருட் டாதலால் அவருக்குத் தேடல் சொல்லப்பட்டது. 'கங்குல்வாயடர் தாரகை' எனலால் பகலிற் சூரியனொளியால் மழுங்கிநிற்கு மென்க- 'வெங்கதிர் மணி' என்பது உருவகவணி. தாரகைகளில் தீபங்களைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.

(க)

கருத்தினாடெழுகாமமென்கொடுங்கனல்கனற்ற
வருத்தியுற்றவராருயிர்க்குளகினையயில்வா
னுருத்துவெங்கதிர்ப்பாகெறிந்துடுப்புக்கர்முகத்த
விருட்கடாககளிறிருநிலத்திறுத்ததையன்றே.

(இ-ள்.) உடு புக்க முகத்த - தாரகைகளாகிய புள்ளிகளையுடைய முகத்தினையுடைய, இருள் கடா களிறு - இருளாகிய மதயானை, உருத்த - கோபித்தது, வெம் கதிர் பாகு எறிந்து - சூரியனாகிய பாகளை வீசி, கருத்தினாடு - நெஞ்சினுள், எழு காமம் என - வளாகின்ற காம மெனகிற, கொடும் கனல் கனற்ற - கொடிய தீயானது சுடாநிற்க, அருத்தி உறவா - ஆசையைப்பொருந்தினவருடைய, ஆர் உயிர் குள கினை - நிறைந்த உயிராகிய தழையை, அயிலவான் - உண்ண, இரு நிலத்த - பெரிய பூமியினிடத்து, இறுத்தது - தங்கியது, ஏ-று. அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க - து.) இருளாகிய மதயானையானது சூரியனாகிய பாகளைக் கொன்று காமிகளது உயிராகிய தழைகளை யுண்ணும்பொருட்டுப் பூமி யில் வந்தது என்பதாம்.

'ஆருயிர்க்குளகினை யயில்வான்' என்பதினால் இருள் பிரிந்தவர்க்கு மாணவேதனையொத்த வேதனையை விளைக்குமென்க. குளகு - விலங் குண்ணும் தழை. "இலைநகாவிலங்கி னுணவுகுளகெனப்" உயிரிற் குளகையும், வெங்கதிரிற் பாகளையும், உடுவிற புகளையும், இருளிற் களிற்றையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.

(க0)

தோட்டுமென்மலர்ப்பூங்களைதுரப்பமெல்லளிநான்
பூட்டுபைங்கழைகுழைத்தெதிர்வேனிலான்புகழைத்
தீட்டுதாரகையெழுத்தொளிசிறந்திவணிவான்
கூட்டுமையெனச்செறிந்ததுகூடிருப்பிழம்பே.

(இ - ள்.) தோடு மெல் மலர் - இதழ்களையுடைய மெல்லிய பூக்க ளாகிய, பூ களை தூர்ப்ப - அழகிய வம்புகளைச்செலுத்த, மெல் அளி நான் பூட்டு-மெல்லிய வண்டுகளாகிய நாரியைப் பூட்டிய, பை கழை

குழைத்து - பசிய கருப்புவில்லை வளைத்து, எதிரே வேனிலான் புகழை-
எதிராகின்ற மன்மதனது கோத்தியை, தீட்டி - எழுதப்பட்ட, தார
கை எழுத்து - உடுக்களாகிய எழுத்துக்களினது, ஒளி சிறந்திட - ஒளி
விளங்குதற்கு, அணி வான் - அழகிய வாகாயமானது, கூட்டிம் மை
என - கூட்டிய மை போல், கூர் இருள் பிழம்பு - மிகுந்த இருளினது
திரட்சி, செறிந்தது - நெருங்கியது, எ-று.

(க - து.) இருட்கூட்டமானது மன்மதனது கோத்தியை எழுதப்
பட்ட நட்சத்திர வெழுத்தொளி சிறப்படைய ஆகாயத்தினுள் கூட்
டிய மைபோ லிருந்தது என்பதாம்.

வேனிலான எழுவாயாக்கி அவன் தனது புகழைத்தீட்டிய தார
கையாகிய எழுத்தொளி சிறந்திட அணிவதற்குக் கூட்டு மையெனப்
பொருள்கொள்ளினு, மமையும். தாரகையிலெழுததை யாரோபித்தலா
லுருவகவணி. இருளில் மையைகருமித்தலால் தற்குமிப்பணி. இது
முன்னுருவகத்தை யுறுப்பாகக் கொண்டமையால் கலவையணி. (கக)

பட்டகாரிருட்கங்குல்போதரப்பட்டிதிசைக
ளெட்டினுள்ளனபொருள்கவர்ந்தேகிலனென்னு
விட்டிலங்கொளியெய்யவன்றனதுமெல்விரலாற்
சுட்டியெய்க்கணங்காட்டல்போற்சுடர்வனசுடர்கள்.

(இ-ள்.) பட்ட - உண்டாகிய, கூர் இருள் கங்குல்போதர - கரிய
இருளையுடைய இரவானது வர, பட்ட திசைகள் எட்டின் - பரந்த
எட்டித்திக்குகளிலும், உள்ளன - இருக்கின்றனவாகிய, பொருள்
கவந்து - பொருள்களை யபகரித்துக்கொண்டு, ஏகிலன் எனது - (நான்)
போகவில்லையென்று, ஒளி விட்டி - காந்தியைவிட, இலங்கு - விளங்கா
ரின்ற, வெய்யவன் - சூரியனானவன், தனது மெல் விரலால் - தன்
னுடைய மெல்லிய விரலினால், சுட்டி - குறித்து, எய்க்கணம் - எவ்
விடங்களிலும், காட்டல் போல் - காட்டுதல்போல், சுடர்கள் சுடாவன்-
திப்புகள் விளங்குவன, எ-று.

(க - து.) சூரியன் எண்டிக்கிலுமுள்ள பொருள்களைக் கவாந்
தேகிலனென்று இரவினுக்குத் தன்விரலாற் சுட்டிக்காட்டல்போல்
பிரகாசிக்கின்றன தீபங்கள் என்பதாம்

பிராபொருளைப் பாதுகாப்போர் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கு
மிடத்துப் பினகாப்பவாக்குத தங்காப்பிலுள்ள பொருள்களை யொப்
பித்தல் உலகவழக்கமாதலிற் பகலிற்காதத சூரிய னீங்குமிடத்து இர
விற்காக்குஞ் சந்திரன் வருதற்குப் பொழுது நீட்டித்தலால் அவ்வுடை
மையைக் காத்தற்குரிய அவன் மனையாகிய இராமடந்தைக்கு ஒப்
பிக்குமிடத்துச் சொன்மாத்திரததாற புலப்படாதென்பது தோன்ற
‘வெய்யவன் தனது மெல்விரலாற் சுட்டிக்காட்டல்’ என்றார். அம்
மாலேக்காலத்திலே உண்டாகிய தீபங்களில் சூரியன் விரலை யாரோ
பித்தலால் தற்குமிப்பணி. (கஉ)

மாலேப்படலம் முற்றும்.

நிலாத்தோற்றுபடலம்.

[இப்படலத்தால் அம்மாலுக்குப் பின்வரும் நிலவினது
தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிலிலைத்துறை.

வெவ்வராவினைவின்தொடர்மந்தரம்பிணித்துக்
கவ்வைமிக்கெழக்கடவுளர்கடைந்திடுங்காலேப்
பவ்வவெண்டினாயுயிர்த்தசெம்பதுமைவாண்முகம்போற்
றெய்வவொண்கதிர்பரப்பிமீதெழுந்ததுதிங்கள்.

(இ - ள்.) கடவுளா - தேவர்கள், வெம் அராவினை - வெவ்விய
வாசுகியென்னும் பாம்பை, விண் தொடா - ஆகாயமுகட்டை அளா
விய, மந்தரம் - மந்தரமலையின்கண், பிணித்து - கயிறுக்கக்கட்டி,
கவ்வை - ஒலியானது, மிக்கு எழ - அதிகரிக்க, கடைந்திடும் காலே -
மதிக்குங் காலத்தில், வெள் திரை பவ்வம் - வெள்ளிய அலைகளையுடைய
பாற்கடலானது, உயிர்த்த - ஈன்ற, செம்பதுமை - சிவந்த நிறத்தை
யுடைய இலக்குமியினது, வாள் முகம் போல் - காந்திபொருந்திய
முகத்தைப்போல், தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, ஒள் கதிரா
பரப்பி - ஒளிபொருந்திய கிரணங்களை விரித்து, திங்கள் - நிலவானது,
மீது எழுந்தது - ஆகாயத்தின்கண் உதித்தது, எ-று.

(க - து.) திருப்பாற்கடல் கடையும்போ ததிற்பிறந்த திருமகள
திருமுகத்தைப்போலுஞ் சந்திர னுதயமாயிற்று என்பதாம்.

கடவுளா முடிவுகால மடைந்ததென்று நடுநடுக்கக் கொடிய
கடுவைத் தந்ததென்பா வெவ்வராவென்றும், பெரியமலையென்பா
வின்தொடர் மந்தரமென்றும், மறையராற கடைதற கரிதென்பா
கடவுளா கடைந்திடுமென்றும், ஒருவா கருப்பத்திற் றேன்றினளல்ல
ளென்பா பௌவவெண்டினா யுயிர்த்தவென்றும், மாதா முகத்துக்கு
உபமானமாகு மதி யிவள்முகத்துக் குவமேயமாகுமென்பா பதுமை
வாண்முகம் போலென்றும், நெயிர்தாரத்தற்று மிருளையோட்டு மென
பா தெய்வவொண்கதிரா பரப்பியென்றும், இவ்விடத்தி லுதித்ததென்
பா மீதெழுந்ததென்றும் சொல்லினா. திருவின்குத்தை உபமான
மாகவும் சந்திரனை உபமேயமாகவும் சொல்லுதலால் உவமையணி (க)

செறிந்தவாழ்கடற்செல்வனுமவனுழைச்சிறந்தாங்
குறைந்தவாருயிர்த்துணைவியர்பலருமுள்ளுவந்து
நிறைந்ததெண்டினாரீர்குடைந்தாடலினிகளி
யெறிந்தமென்மலர்ப்பந்தெனவெழுந்ததுதிங்கள்.

(இ - ள்.) செறித்த - மிகுந்த, ஆழ் கடல் செல்வனும் - ஆழ்ந்த
சமுத்திரராஜனும், அவனுழை - அவனிடத்து, சிறந்து - சிறப்பை
யடைத்து, ஆங்கு உறைந்த - அச் சமுத்திரத்தின்கண் தங்கிய, ஆர்
உயிர் - நிறைந்த உயிர்போன்ற, துணைவியா பலரும் - மனைவிய ரனை
வரும், உள் உவந்து - மனமகிழ்ந்து, நிறைந்த - நிறைவையடைந்த,

தெள் திரை நீர் - தெளிந்த அலைகளையுடைய நீரில், குடைந்த - குளித்து, ஆடவின் இகலி - விளையாடற்கண் பகைத்து, எறிந்த - வீசிய, மெல் மலர் பந்து என - மெல்லிய பூச்செண்டுபோல, திங்கள் எழும் தது - நிலவானது தோன்றிற்று, எ - று. இகலியென்பதை உலர் தெனினு மொக்கும்.

(க - து.) சமுத்திரராஜனு மவன் மனைவியரும் நீராடும்போது அவர்கள் பகைத்தெறிந்த பந்தைப்போலு மெழுந்தது சந்திரன் எனப் தாம்.

கடல்வேந்த னென்றமையால் அவனுயிர்த்துணைவியா நதிமாத னொன் கொள்க. உதயமாகிய சந்திரனிடத்து மலாப்பந்தைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (உ)

கதிர்செய்நித்திலங்கமங்குதெண்டினாக்கரத்தெறியு முதிர்ப்பனிக்கடன்முகட்டினின்முனைத்தொளிர்திங்கள் விதியின்மாலையாந்துணைவியைவிங்கிருட்டலைவன் வதுவையாற்றுவான்வைத்தபொற்குடமெனவயங்கும்.

(இ - ன்.) கதிர் செய் நித்திலம் - கிரணத்தைச் செய்கின்ற முத்தகளை, கமங்கு - ஒலிக்கின்ற, தெள் திரை கரத்து எறியும் - தெளிந்த அலைகளாகிய கைகளால் வீசுகின்ற, முதிர் பனி கடல் - முதிர்ந்த குளிர்ச்சியையுடைய கடலினது, முகட்டினில் முனைத்த - உச்சியில் தோன்றி, ஒளிர் திங்கள் - விளங்காநின்ற நிலவானது, விதியின் - விதியினால், மாலையும் துணைவியை - மாலேக்காகமாகிய மனைவியை, வீங்கு இருள் தலைவன் - மிகுந்த இருளாகிய நாயகன், வதுவை ஆற்றுவான் - மணஞ் செய்யும்பொருட்டு, வைத்த - வைக்கப்பெற்ற, பொன் குடம் என - பொன்னாலாகிய குடத்தைப்போல், வயங்கும் - விளங்கும், எ - று.

(க - து.) சந்திரனுதயமானது இருளாகியநாயகன் மாலேக்கால் மாகிய மனைவியைக் கலியாணஞ்செய்யும்பொருட்டு வைத்த பொறகுடம்போலு மிருந்தது என்பதாம்.

விவாகத்தில் கரணம் பிழைக்கின் மரணம் தருமென்பது அற நூலிற் சொல்லப்பட்டதாகலின விதியினவைத்த பொற்குட மென றா. மாலேப்பொழுதிற் துணைவியையும், இருளிற் நிலைவனையும், ஆரோ பித்தலால் உருவகவணி. சந்திரனிடத்துப் பொறகுடத்தைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. இத்தற்குறிப்பு உருவகத்தை யங்கமாக வுடைமையின் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணி. (ங)

தெள்ளுதெண்டினாக்கருங்கடலெழுந்தவெண்டிங்கள் புள்ளவாங்கணைமதனைப்பூம்புனலாட்ட வள்ளிதழ்க்கருங்குவளைபெய்திரவெனுமடந்தை வெள்ளிவெண்குடமேந்தினளாமெனவிளங்கும்.

(இ - ன்.) தெள்ளு - கொழிக்கின்ற, தெள் திரை - தெளிந்த அலைகளையுடைய, கரு கடல் எழுந்த - கரிய கடற்கண் தோன்றிய,

வெள் திங்கள் - வெள்ளிய சந்திரனானது, புள் அவாம் - வண்டிகளா
வைவ விரும்புகின்ற, கணை - மலாககணைகளைபுடைய, மதனனை - மன்
மதனுக்கு, பு புனல் ஆட்ட - அழகிய நீரினாலே ஆபிடேகஞ்செய்ய,
இரவு எனும் மடந்தை - இரவாகிய மடந்தையானவள், வள் இதழ்
கரு குவளை - கூரிய இதழ் களைபுடைய நீலோற்பலமல்கை, பெய்து -
மேலேகுட்டி, வெள்ளி வெள் குடம் - வெள்ளியினாலாகிய வெள்ளிய
குடத்தை, ஏந்தினள் ஆம் என - ஏந்தினாளென்று சொல்லும்படியாக,
விளங்கும் - (களங்கத்தோடு) விளங்கும், எ-று.

(க - து.) சந்திரனாதயமான திரவென்னும் பெண்ணானவள் மன்
மதனுக் கபிவேகஞ்செய்ய நீலோற்பலஞ் குட்டி வெள்ளிக்குடத்தை
யெந்தினள்போலும் விளங்கும் என்பதாம்.

புள் - வண்டு, “புள்ளுவண்டவிட்டம்புட்போ” என்பதனாலறிக.
அவாவும் என்பது அவாமென உகரங் குறைந்தது. இரவு மன்மத நர
சக்குரிப காலமாதலால் பட்டாபிடேகமில்லாமல் அரசசெய்யக் கூடா
மையின், ‘புனலாட்ட இரவெனுமடந்தை வெள்ளிவெண்குட மேந்தி
னள்’ என்றா. மடந்தையா அவன் ரொழிற்குக் காரணமாகையால்
இராமடந்தைக் கபிடேகஞ்செய்ய முயாவு சொல்லப்பட்டது. இங்
வெனுமடந்தை யென்றது உருவகவணி. களங்கமெனும் மூவமேயத்
தைவிட்டிக் கருங்குவளையெனும் முடிமானமாதிரத்தை கூறுதல்
தல் உயாவருவிறசியணி. சந்திரனிடத்திலே வெள்ளிக்குடத்தைக்
குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (ச)

புலவுநாறுவெஞ்சுறவெழிப்பாருதினாமுகட்டி
னிலவுகொப்புளித்துயரியநிகரிலவெண்மதிய
மலகிராரகைமீன்பயிலாரிருட்கடவி
லுலகமாழ்தலுமெழுந்தபுற்புதமெனவொளிரும்.

(இ - ள்) புலவு நாறு - புலாற்றை நாறுகின்ற, வெம் சுறவு எறி -
வெவ்விய சுறாமீன்களை எறியும், பொரு தினா - கரையின் மோதுகின்ற
அலைகளைபுடைய கடலினது, முகட்டின் - உச்சியில், நிலவு கொப்பு
ளித்து - சந்திரிகையை உமிழ்ந்து, உயரிய - எழுந்த, நிகா இல் வெள்
மதியம் - ஒப்பில்லாத வெள்ளிய சந்திரனானது, அலகு இல் தாரகை
மீன - கணக்கில்லாத உடுக்களாகிய மீன்களானவை, பயில் - சஞ்சரிக்
கின்ற, ஆர் இருள் கடலில் - நிறைந்த அந்தகாரமாகிய சமுத்திரத்தில்,
உலகம் ஆழ்தலும் - உலக முழுதிப்போதலும், எழுந்த - அதிலிருந்து
மேலெழுந்த, புற்புதம் என - குமிழியைப்போல, ஒளிரும் - விளங்
கும், எ-று.

(க - து.) சமுத்திரத்திடத் துதித்த சந்திரனானது இருட்கடலெ
ழுந்த நீர்க்குமிழியை ஒக்கும் என்பதாம்.

வான்மீனில் மீனையும் இருளில் கடலையும் ஆரோபித்தலால் உரு
வகவணி. சந்திரனில் நீர்க்குமிழியைக் குறித்தலால் பொருட்டம்
குறிப்பணி. இத்தற்குறிப்பு உருவகத்தை அங்கமாக வுடைமையால்
கலவையணி. (ரு)

தினாநெடுங்கடல்வயிறுநீர்தீன்றவெண்டிங்க
ணினாசெழுங்கதிர்க்கரங்களாலம்பரநீவ
விரவுகின்றபுன்மாலையாந்தெரிவையுள்வெள்கி
யருணவெங்கதிர்ச்சுடரினையொளியறவவித்தாள்.

(இ-ள்.) தினா நெடு கடல் - அலைகளையுடைய நெடிய கடலானது, வயிறு உளைந்து ஈன்ற - வயிறு நொந்து பெற்ற, வெள் திங்கள் - வெள்ளிய சந்திரனானவன், றினா - வரிசையாகிய, செழு கதிர் - செழுமையுள்ள கிரணங்களாகிய, கரங்களால் - கைகளால், அம்பரம் - ஆகாயமென்னுந் தனதாடையை, நீவ - தடவ, விரவுகின்ற - கலக்கின்ற, புல் மாலையு - ஆம் தெரிவை - புல்லிய மாலையுக்காலமாகிய பெண்ணானவள், உள் வெள்கி - உள்ளத்தில் நாணி, அருணம் - சிவப்பாகிய, வெங்கதிர் சுடரினை - சூரியனாகிய தீபத்தை, ஒளி அற - ஒளி நீங்க, அவித்தாள் - அவித்தனள், எ-று.

(க - து.) சமுத்திர மீன்ற சந்திரனானவன் கிரணக்கரங்களால் மாலையுக்காலமாகிய பெண்ணின் வஸ்திரத்தைத்தடவ அப்பெண்வெட்கிச் சூரியனாகிய விளக்கை அவித்தாள் என்பதாம்.

அம்பரமென்பது ஆகாயமும் ஆடையும். “அம்பரங்கடல்வின் சோம்” என்பதனும் காண்க. தினமுங் கலந்து நீங்குந் தன் புருடனயினும் நாளிறுகெடாது என்றும் ஒருதன்மைத்தாய்ப் பழகுந் குணமுள்ள குலமடந்தைபோல் சந்திரன் கதிர்க்கரங்களால் ஆகாயமாகிய கலையைத் தடவ மாலையாகிய நாணத் தலையுக்கொண்டு சூரியனாகிய தீபத்தை யவித்தா ளென்றா. கதிரிற் கரங்களையும் மாலையுக்கொண்டு நெரிவையையும் வெங்கதிரிற் சுடரினையு மாரோபித்தலால் உருவகவணி. அம்பரமென்றது முன் சொல்லப்பட்ட உருவகம் ஏதுவாகக்கொண்டு அம்பரமென்னும் அம்பரமெனப் பொருள்கொள்ளுதலிற் ரொடர்புருவகவணி.

(சு)

குறைவில்வெண்மதிதோன்றமென்குமுதநாண்முகையிற்
சிறகர்வண்டுபாண்முரலனும்முயிரினிற்சிறந்த
விறைவன்வார்தினாக்கடன்முகட்டெழுந்தனனென்னு
வறையவந்ததுதார்களுள்சொலிற்றோன்றியதன்றே.

(இ - ள்.) குறைவு இல் வெள் மதி - கலைகணிதம்பிய வெள்ளிய சந்திரனானவன், தோன்ற - உதயமாக, மெல் குமுதம் - மெல்லிய அல்லிகளுடைய, நாள் முகையில் - புதிய அரும்புகளில், சிறகா வண்டு - இறகுகளையுடைய வண்டிகள், பாண் முரல் - இசைகளைச் செய்தல், நும் உயிரினில் - உம்முடைய உயிரினுக்காட்டிலும், சிறந்த - சிறந்திருக்கின்ற, இறைவன் - நாயகனானவன், வார் தினா கடல் - நெடிய அலைகளையுடைய கடலினது, முகடி - உச்சியில், எழுத்தனன் என்ன - புறப்பட்டா னென்று, அறைய வந்த துதர் - சொல்லவந்த துதர்களுடைய, சொலில் - சொல்லப்போல், தோன்றியது - தோன்றியது, எ-று.

(க - து.) சந்திர னுதயமாக அல்லிமலரில் வண்டுக் ளொலிசெய்தல் உங்கள் நாயகன் புறப்பட்டானென்று சொல்லவந்த தாதர் சொல்லிப்போலு மிருந்தது என்பதாம்.

ஒருவாபால் நாடோறும் பயன்பெற்று வருபவா தம்மா லடுக்கப்பட்டவ ருயிரிற் சிறந்தபொரு ளடைவது தாம் முன்னாததெரிந்து அதை யவாக்கு விணாந்து சொல்லி யவ்விற்பத்தைத் தாமுமடைவா, அதுபோல் என்றும் அல்லிமலரிற் ரேனுண்டு வண்டினம்பாடல் அவற நிற்குத் தலைவன் வரவுகூறற் றுதாசொல்லிற் றேன்றிய தென்றா. எந்தத் துதுகளினும் வண்டு துதிற்குச் சிறந்ததென்பது வண்டுவிடு துதிற காண்க. வண்டினிசையிற னுதாசுள் சொல்லைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (எ)

தெண்பனிக்கடற்றிநாயினி துயிர்த்தவெண்டிங்க டண்புனற்றடத்தாம்பன்மெல்லிதழ்த்துகிறைவந் தொண்கரத்தினுனெகிழ்த்தலுநாணமீ தூரக் கண்புதைத்தெனக்குவிர்தனகடிகமழ்கமலம்.

(இ - எ.) தெள் பனி திரை கடல் - தெள்ளிய குளிர்ச்சிபொருந் திய அலைக்காயுடைய கடலானது, இனிது உயிர்த்த - இனிதாகானற, வெள் திங்கள் - வெள்ளிய சந்திரன், தண் புனல் தடத்து - தண்ணிய நீராயுடைய தடாகத்திலுள்ள, ஆம்பல் - அல்லியினுடைய, மெல் இதழ் துகில் - மெல்லிய இதழ்களாகிய ஆடையை, ஒள் கரத்தினால் - ஒள்ளிய (கிரணமாகிய) கையினால், நைவந்த-தடவி, நெகிழ்த்தலும் - அவிழ்த்தவளவிலே, கடி கமழ் கமலம் - வாசனை மணக்கின்ற தாமரை, நாணம் மீது ஊர - (அச்செய்கையைக்கண் டெண்டாகிய) நாணம் அகிகரிக்க, கண் புதைத்தது என - கண்களை மூடிக்கொண்டனபோல், குவிர்தன - முகிழ்த்தன, எ-று.

(க - து.) கடலின்ற சந்திரனானவன் கிரணக்கரங்களால் அல்லிகளினிதழாகிய வஸ்திரங்களை யவிழ்த்தவளவில் தாமரைகள் வெட்டுக் கண்களை மூடிக்கொண்டனபோலும் குவிர்தன என்பதாம்.

புலவா தொன்றுதொட் டொக்கு முறைப்படி சந்திரன் அல்லி மனைவியினது இதழ்த்துகிலை நெகிழ்த்தலு மென்றதற் கேற்பச் சூரியன் மனைவியாகிய தாமரை குவிதலை நாணிக் கண்களை மூடிக்கொண்டனபோல் முகிழ்த்தன வெனக்கொள்ச. இதழ்த்துகிலென்றது உருவகவணி. கரத்தினால் என்றலிற் கரமாகிய கரமென்று முன் னுருவக வேதுவாகப் பொருள்கொள்ள வேண்டலில் தொடர்புருவகவணி. கமலம் கண்புதைத்தென வென்றல் தற்குறிப்பணியாம். (அ)

களிசெய்காமரோய்வினைத்திடுமிரவெனுங்களன்னி ரளிகொள்வெண்மதிநலங்கிளர்வாண் முகமதனாற் றெளிநிலாக்கதிர்த்தேறல்கொப்புளித்தலுஞ்சிறந்த வெளிகொள்வாண்மகிழ்பூத்தெனவிளங்கினவுமிக்கள்.

(இ - எ.) களிசெய் - களிப்பினைச் செய்கின்ற, காமம் ரோய் வினைத்திடும் - காமமாகிய கோயை உண்டாக்கும், இரவு எனும் கன்

னி - இரவென்னு மங்கையானவன், நளி கொள் - குளிர்ச்சியைக் கொண்ட, வெள் மதி - வெள்ளிய சந்திரனாகிய, நலம் கிளா - நன்மை விளங்காநின்ற, வாள் முகம் அதனால் - காந்திபொருந்திய முகத்தைக் கொண்டு, தெளி - தெளிந்த, நிலா கதிரா - ஒளிபொருந்திய கிரணமாகிய, தேறல் - மதுவை, கொப்புளித்தலும் - உமிழ்தலும், சிறந்த - சிறக்கப்பெற்ற, ஒளி கொள் - ஒளியைக்கொண்ட, வான - ஆகாயமாகிய, மகிழ் - மகிழ்மரமானது, பூத்தது என - மலாந்ததுபோல, உடுக்கள் - தாரகைகள், விளங்கின - ஒளி செய்தன, எ-று.

(க - து.) இரவாகிய பெண்ணைவன் சந்திரனாகிய முகத்தைக் கொண்டு கிரணமாகிய தேனைக் கொப்புளிக்கச் சிறப்பற்ற வாகாயமாகிய மகிழ்மரங்கள் பூத்தனபோலும் நட்சத்திரங்க ளுதயமாயின என்பதாம்.

மாதா சுவைக்க மகிழ்மர மலாவ தென்பதுபற்றி இரவென்னுங்கன்னி மதிமுகத்தாற் சுவைக்க வான்மகிழ்ற றாரகைமலா பூத்தன வென்றா. உருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்ட பொருட்டறகுறிப்பணி.

நள்ளிருட்குறும்பெறிந்தெழுநளிர்மதிச்செலவன்
விள்ளுமாம்பல்வாய்க்கங்குலாந்தெரிவையைவேட்ப
வள்ளிவான்மகள்சிதறுவெண்பொரியெனவமைந்த
புள்ளிமீனினமகலிருவிசம்பினிற்பொடித்த.

(இ-ள்.) அமைந்த - நிறைந்த, புள்ளி - பொறிகளாய, மீன் இமை-தாரகைகளுடைய கூட்டங்களானவை, நள் இருள் - மிக்க இருளாகிய, குறும்பு - குறுநிலமன்னனை, எறிந்து - அழித்து, எழு - தோன்றிய, நளிர் மதி - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனாகிய, செல்வன் - அரசினங்குமரணவன், விள்ளும் ஆம்பல் - மலாகின்ற செவ்வல்லிப்பூவாகிய, வாய் - வாயையுடைய, கங்குல் ஆம் தெரிவையை - இரவாகிய மங்கையை, வேட்ப - மணஞ்செய்ய, வான் மகள் - ஆகாயமாகிய மாதானவள், அள்ளி சிதறு - (கைகளா)லள்ளி இறைத்த, வெள் பொரி என - வெள்ளிய பொரிக்களைப்போல, அகல் இரு விசம்பினில் - அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தில்கண், பொடித்த - தோன்றின, எ-று.

(க - து.) சந்திரன் இரவென்னும்பெண்ணை மணஞ்செய்ய வாகாயமென்னும் பெண்ணைவன் அள்ளித்துவிய பொரிக்களைப்போல நட்சத்திரங்க ளுதயமாயின என்பதாம்.

மணமுதலிய செய்யும்போது பொரியிறைத்தல்¹ விதியென்பது விவாக கற்பத்திற் சொல்லப்பட்டது. இது பொருட்டறகுறிப்பணி. (1) திங்கள் வேந்துவெண்டாரகைத்துணைவியர்செறிய வங்கண்வானகத்தெழுதலுமாரமுதுகுக்கும் பொங்குவெண்கதிர்வெள்ளியம்பிரம்புபார்போர்த்த துங்கவல்லிருட்குறுநிலவேந்தினைத்துரந்த.

(இ - ள்.) திங்கள் வேந்து - சந்திரனாகிய அரசனானவன், வெள் தாரகை - வெள்ளிய வடுக்களாகிய, துணைவியர் செறிய - மணவியா

(தன்னோடு) நெருங்குவர, அம் கண் - அழகிய இடத்தையுடைய, வான
கத்தி - ஆகாயத்தின்கண், எழுதலும் - தோன்றிய வளவில், ஆர
அழுதி உருக்கும் - நிறைந்த அமிரதத்தைச் சிந்துகின்ற, பொங்கு வெள
கதிர் - மிகுந்த வெள்ளிய கிரணங்களாகிய, வெள்ளி பிரம்பு - வெள
ளிப் பிரம்புகளானவை, பாபோத்த - பூமியை மூடிய, தங்கம் -
உயாவுள்ள, வல இருள் - வலிய இருளாகிய, குறு நில வேந்தனை -
குறுநிலமன்னனை. துரந்த - துரத்தின, எ-று. அம் - சாரியை.

(க - து.) சந்திரனாகியவரசன் நட்சத்திரங்களாகிய மனைவிக
ளோடு வானத்திலுதித்தவளவில் அவன் கிரணமாகிய பிரம்புகள்
இருளாகிய குறுநிலவரசனைத் துரத்தின என்பதாம்.

திங்களெழ அவனது கிரணத்தால் இருணங்கின தெனபா கதிர்
வெள்ளிப்பிரம்பு இருளைத் துரந்த வென்றா. சந்திரனில் வேந்தனை
யும் கிரணத்திற் பிரம்பினையும் இருளிற குறுநிலவேந்தனையும் ஆரோ
பித்தலால் உருவகவணி. (கச)

தாமும்வண்டிமிர்தண்மலர்ததடஞ்சினைத்தருவி
னீழலெங்கணுந்துயலவருகின்றனநெடுநீ
ராழிவெண்டினாமுகட்டெழுமவிரமதிககதிர்வாள்
போமும்வல்லிருட்டுணிபலபதைப்பனபோலும்.

(இ - ள்.) வண்டு இமிர - வண்டிக ளொலிக்கின்ற, தண் மலா -
குளிரச்சிபொருந்திய மலாகளையுடைய, தாமும் - தாழ்ந்த, தடம் சினை
தருவின் - விசாலம்பொருந்திய கிளைகளையுடைய மரத்தினுடைய,
நீழல் - நிழல்களானவை, எங்கணும் - எவ்விடத்தும், துயல்வருகி
றன - அசைகின்றன, நெடு நீர் ஆழி - நெடிய நீரையுடைய கடலினது,
வெள்ளினை முகடு - வெள்ளிய அலைகளினுடைய உச்சியில, எழும் -
தோன்றும், அவிர் மதி - காந்திபொருந்திய சந்திரனானவன், கதிர்
வாள் - கிரணங்களாகிய வாளினாலே, போமும் - பிளக்கப்பட்ட, வல்
இருள் துணி - வலிய இருளினது துண்டங்கள், பல பதைப்பன போ
லும் - அநேகம் பதைப்பனவற்றை யொக்கும், எ-று.

(க-து) தருக்களினி மூல்களையென எவையோலவெனின் சந்திர
கிரணங்களென்னும் வாட்களால் வெட்டுப்பட்ட இருட்டுண்டங்கள்
பதைப்பனபோலாம் என்பதாம்.

தாமுன் சினையென முடிக்க. நிலவினீர் காற்றினு லலைகின்ற
மரத்தினீழல்நிலத்திலைசைவதில் வெட்டுப்பட்ட மெயிரிக்கும் இருளின
பதைப்பைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கஉ)

செருவின்மாண்டவரம்பையர்ச்சேர்குவரன்றே
பொருவில்வெண்மதிபொழிகதிர்வாளினம்போழந்த
விருளுமின்னகிற்கொழும்புகையுருவெடுத்தெழில்சே
ராமடந்தையர்கருங்குழற்கற்றைசென்றடைந்த.

(இ - ள்.) செருவில் மாண்டவா - போரின்கண் இறந்தவர்,
அரம்பையா சோகுவா அன்றே - அரம்பையரை அடைகுவ ரன்றே,

பொரு இல் வெள் மதி - ஒப்பில்லாத வெள்ளிய சந்திரனானவன், பொழி கதிரா - பொழிகின்ற கிரணமாகிய, வாளினால் - கத்தியினால், போழ்ந்த இருளும் - வெட்டப்பட்ட அந்தகாரமும், இன் அகில் கொழும்புகை - இனிய அகிற்கட்டைகளினது கொழும்பிய தூமத்தினது, உருவு எடுத்த - வடிவெடுத்த, எழில் சோ - அழகுபொருந்திய, அரமடந்தையா - தெய்வ மங்கையருடைய, கரு குழல் கற்றை - கரிய மயிரமுடியை, சென்று அடைந்த - போய்ச் சோகதன், எ-று.

(க - து.) போரின்மாண்டவ ராம்பயணாச் சோருவர் ஆகையால் சந்திர கிரணவாளால் வெட்டப்பட்ட இருளும் அகிறபுகை வடிவெடுத்த தரம்பையரின் கூந்தலை யடைந்தன என்பதாம்.

போர்க்களத்திற பகைவரோடெதிரத் திறந்தவாகள் தேவ ரூப சரிக்கத் தமக்குரிய வரம்பையரோடுகூடி வீரசுவாக்கத்தில் மகிழ்ந்திருப்பவராகையால், அவ்வாறு மதியோடு எதிர்த்திறந்த விருளும் தனக்குரிய வவா குழறகற்றையை யடைந்ததென்க. முறகூறப்பட்ட பொதுப்பொருளாற பிறகூறப்பட்ட சிறப்புப்பொருள் ஞாதிக்கப்படுதலால் வேறதுப்பொருள் வைப்பணி. (கங)

களிகொள்வண்டினமாம்பல்சேர்ந்திசைபயில்காட்சி
யொளிரும்வெண்மதிதூரத்தலுமுடைந்தகாரிருள்போ
யளியின்மெல்லுருவெடுத்தவனருந்துணைவியர்பா
லெளிமையின்னுரையிரங்கிவீழ்ந்திசைப்பன வியையும்.

(இ - ள்.) களிகொள் வண்டு இனம் - மகிழ்ச்சியைக்கொண்ட வண்டுக்கூட்டங்கள், ஆம்பல் சோந்து - அல்லமலாகளை யடுத்த, இசைபயில் காட்சி - இராகத்தைப் பாடுகின்ற தோற்றமானது, ஒளிரும் வெள் மதி - விளங்காவின்ற வெள்ளிய சந்திரனானவன், தூரத்தலும் - தூரத்தியவனவிலே, உடைந்த காரா இருள் - சிதைத்த கரிய இருளானது, போய் - (தன்னுருவ) நீங்கி, அளியின் - வண்டிகளுடைய, மெல்லுரு எடுத்த - மெல்லிய வுருவங்கொண்டு, அவன் - அச்சந்திரனுடைய, அரு துணைவியர்பால் - அருமையாகிய மனைவியரிடத்து, எளிமை இன் உரை - எளிமையாகிய இனிய சொற்களை, இரங்கி - புலம்பி, வீழ்ந்த - அடிபணிந்து, இசைப்பன இயையும் - சொல்வனவற்றை யொக்கும் எ-று.

(க - து.) அல்லமலாகளில் வண்டுகள்சேர்ந்திசைபாடுங் காட்சி யானது சந்திரன் றூரத்தியவனவில சிதைபட்ட விருட்களானவை வண்டுருக்கொண்டு அச்சந்திரன் மனைவியரிடத் திரங்கிச் சொல்வன போது மிருத்தது என்பதாம்.

ஒருவரா லிடுக்கணுற்றவர் தங்குறை முடித்தற்கு நினைத்து அவன் நட்பாளர் முதலியோரினும் அவனுயிர் துணைவியனை யடுத்து எளிதின் முடிப்பொன்பது தோன்ற 'அவனருந்துணைவியர்பா லெளிமை யின் னுரையிரங்கி வீழ்ந்திசைப்பன வியையும்' என்றார். வண்டினிசையும் இருளின் வேண்டுகோளாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கச)

முள்ளைச்செழுமுளரியுமுருகுகொப்புளிக்கு
மள்ளலங்கயத்தாம்பலுமுறவெனவறிந்தேன்
கள்ளுலாமலர் முகிழ்த்தவக்கடிமலர்க்கமலப்
பிள்ளைவண்மணுக்கூறுதேன்பெரிதளித்ததனால்.

(இ - ள்.) கள் உலாம் மலா - தேனெழுருகின்ற அல்லிப்பூவா
னது, முகிழ்த்த - குவிந்த, அ கடி மலா கமலம் - அப்படிப்பட்ட வாச
னையுள்ள தாமமாமலரினது, பிள்ளை வண்மணுக்கு - பிள்ளையாகிய வண்
மிக்கு, ஊறு தேன் - சுரக்கின்ற தேனை, பெரிது அளித்ததனால் - மிக
வுங் கொடுத்ததனால், அள்ளல் - சேற்றையுடைய, அம் கயத்து - அழ
கிய தடாகத்திலுள்ள, முள் அனா - முட்சுருள்ள தானையுடைய,
செழு முளரியும் - செழிய தாமரைப்பூவும், முருகு கொப்புளிக்கும் -
தேனை உமிழ்கின்ற, ஆம்பலும் - அல்லிப்பூவும், உறவு என - தம்மு
ருறவுடையனவென்று, அறிந்தேம் - (நாம்) அறிந்துகொண்டோம்,
எ-று.

(க - து.) அல்லிமலாகளானவை தாமகைகளிலுள்ள வண்டிகளுக்குத்
தேன்கொடுத்தமையால் இரண்முறவென் றறிந்தோம் எனப
தாம்.

தாமரையின் பிள்ளையாகிய வண்மணுக்கு அல்லி தேனைக்கொடுத்த
தலால் மலாகின்ற காலவேற்றுமைபற்றிப் புறத்தே பகையுடையன
போலத் தோன்றினும் அகத்தே நட்புடையனவென்பாரா 'உறவென
வறிந்தேம்' என்றா. முளரியும் ஆம்பலும் உறவெனவறிந்தேமென்றது
தற்குறிப்பணி. இவ்வாக்கியப் பொருள் கமலப் பிள்ளை வண்மணுக்கு
அல்லி தேனளித்த தென்னும் பின் வாக்கியப்பொருளாற் சாதிக்கப்
படுதலாற் செய்யுட்குறிப்பணி. (கரு)

கங்குலெய்தியகாரிருட்கருங்கடமெளரியத்
திங்களென்சுடர்த்தேற்றினுத்தேற்றலுஞ்சிறந்து
பொங்குவெண்ணிலா தெளிந்தநன்னீரொனப்பொலிந்த
பங்கமென்னநீடருநிழல்படியினிற்படிந்த.

(இ - ள்.) கங்குல் எய்திய - இரவில் அடைந்த, கார் இருள் கரு
கடல் - கரிய இருளாகிய கறுத்த கடலானது, தெளிய - கலக்கத்தீர,
திங்கள் என் - சந்திரனென்னும், சுடர் தேற்றினால் - காந்தியையுடைய
தேற்றும்வித்தினாலே, தேற்றலும் - உரைத்துத் தெளிவித்தவளவில்,
சிறந்து - சிறப்புப்பெறறு, பொங்கு வெள் நிலா - விளங்குகின்ற
வெள்ளிய சந்திரிகைகள், தெளிந்த - தெளியையடைந்த, கல் நீர் என -
நல்ல நீர்போல், பொலிந்த - பொலியையடைந்தன, கீள் தரு நிழல் -
கெடிய மரங்களுடைய நிழல்களானவை, படியினில் - பூமியின்மேல்
பங்கம் என்ன - சேறுபோல், படிந்த - படிந்தன, எ-று.

(க - து.) இருட்கடலானது தெளியச் சந்திரனென்னுந் தேற்றும்
வித்தினாலே உரைத்துத் தெளிவித்தவளவில் அவன் இரணங்களை நீர்
போலிருந்தன தருக்களி நிழல்களானவை சேற்றைப்போலிருந்தன
என்பதாம்.

இருளில் கடலையும் திங்களில் தேற்றும்வித்தை யு மா ரோ பித்த லால் உருவகவணி. நிலா நன்னீரெனத் தருநிழல் பங்கமென்ன என றலால் உவமையணி. (௧௬)

அகல்விசும்பெனுமாவின்மென்மடியெனத்தோன்றித் திகழும்வெண்மதியுமிழ்தருசெழுங்கதிர்த்தீம்பான் முகைநெகிழ்ந்துதேன்பிலிற்றியமுல்லையம்புறவி னுகள் புனிற்றிளங்கன்றெனச்சகோரநின்றண்ணும்.

(இ - ள்.) அகல் விசம்பு எனும் - அகன்ற ஆகாய மென்கிற, ஆவின் - பசவினது, மெல் மழ என - மெல்லிய மழையப்போல், தோன்றி - உண்டாகி, திகழும் வெள் மதி - விளங்காநின்ற வெள் ளிய சந்திரன், உமிழ்தரு - சொரிகின்ற, செழு கதிர் - செழிய நில வாகிய, தீ பால் - மதுரம்பொருந்திய பாலை, முகை நெகிழ்ந்து - அரும்புகள் விரிந்து, தேன் பிலிற்றிய - தேனைத் துளித்த, முல்லை - முல்லைக்கொடியையுடைய, அம் புறவின் - அழகிய முல்லைநிலத்தின் கண், சகோரம் - சகோரப் பறவையானது, உகள் - தள்ளுகின்ற, புனிற்று இள - மிகுந்த இளமையையுடைய, கன்று என - கன்று போல், நின்று - நிலைபெறறு, உண்ணும் - குடிக்கும், எ-று.

(க - து.) ஆகாயமென்னும் பசவினது மடியாகத்தோன்றுஞ் சந்திரனது கிரணமாகிய பாலை முல்லைநிலத் திளங்கண்மைப்போற் சகோ ரங்க ஞண்ணும் எனபதாம்.

ஆகாயத்திற் பசவினையும் சந்திரனில் மடியையும் நிலவினிற் பா லையு மா ரோ பித்தலால் உருவகவணி. சகோரங் கன்றென வென்ற லால் உவமையணி. (௧௭)

நன்கமைந்தசாளரத்துறுநகைநிலாக்கொழும்பை யன்பினீடுகூர்வாயினுற்சகோரங்களுருந்தன் மின்செய்வெள்ளிவெண்கம்பியைவிளங்குதூலச்சிற் பொன்செய்கம்பியர்குறட்டினுல்வாங்குதலபோலும்.

(இ - ள்.) நன்கு அமைந்த சாளரத்து - அழகுபொருந்திய பல கணியினுள், உறு - அடைகின்ற, நகை நிலா கொழும்பை - ஒளிபொ ருந்திய சந்திரனுடைய இளங்கிரணங்களை, அன்பின் - ஆசையோடு, நீடு கூர்வாயினுல் - நீண்ட கூரிய வாயினுல், சகோரங்கள் - சகோ ரப்பறவைகள், அருந்தல் - உண்ணுதல், மின் செய் - காந்தியைச் செய் கின்ற, வெள்ளி வெள் கம்பியை - வெள்ளியினாலாகிய வெள்ளிய கம்பி யை (மாட்டி), விளங்கு தூல் அச்சில் - விளங்காநின்ற கம்பியச்சென் னுக் கருவியில், பொன் செய் கம்பியா - பொன்வேலைசெய்யுங் கம் மாளா, குறட்டினுல் - குறட்டினுற்பறநி, வாங்குதல் போலும் - இழுத் தலை யொக்கும், எ-று.

(க - து.) பல்கணியுட் பொருந்துஞ் சந்திரகிரணங்களைச் சகோ ரங்களுண்ணுதல் எதுபோலெனின் பொற்கொல்லர் வெள்ளிக்கம்பி யைக் கம்பியச்சிற்குறட்டால் இழுத்தல்போலும் என்பதாம்.

தூல்போல் வெள்ளிக்கம்பியைச் செய்தலாற் கம்பியச்சை தூலச் சென்றா. சாளரமிடமாகச் சகோரப்புள் சந்திரிகையை யுண்ணல் அக்கம்மா லா கம்பியச்சில் வெள்ளிக்கம்பி யிழுப்பதுபோ லெல்லால் உவமையணி. (கஅ)

தூலங்குவெண்மதித் தூநிலநக்கதிரினின்றிலங்கு பொலங்கொண்மாடமேற்புதுநிலாமணிபுனல்பொழித னலம்பெய்நேமியம்புட்குலம்பிரிவுளநலியப் புலம்புமாறுகண் டெள்ளநெக்குருகுதலபோலும்.

(இ-ள்) தூலங்கு வெள் மதி - விளங்குகின்ற வெள்ளிய சந்திர னது, தூநிலா கதிரில் - பரிசுத்தமாகிய சந்திரிகையில், நின்று இலங்கு - நிலைபெற்று ஒளிருகின்ற, பொலம் கொள் - அழகினைக்கொண்ட, மாட மேல் - உப்பரிகைமேற்பதித்த, புது நிலா மணி - புதிய சந்திரகாந்தங் கள், புனல் பொழிதல் - நீரைச் சொரிதலானது, நலம் பெய் - சுகத் தைத்தருகின்ற, நேமி புள் குலம் - சக்கரவாகப பற்கைகளின் கூட டத்தினது, பிரிவு - ஆண்பெண்களின் பிரிவானது, உளம் நலிய - (அவற்றின்) மனத்தை வருத்த, புலம்பும் ஆறு - (அவை) வருகதந்தன் மையை, கண்டு - (அச்சந்திரகாந்தங்களை) கண்டு, உள்ளம் - (தம்) துள் ளம், நெக்கு உருகுதல் போலும் - ககாநதுருகுதல் போலும், எ-று. அம் - அசை.

(க-து.) சந்திரகிரணங்களால் சந்திரகாந்தம் நீரைப்பொழிதலா னது சகோரங்கள் பிரிதலைக்கண் டிருகுதலபோலும் என்பதாம்.

நிலாமணி புனல் சொரிதலில் உள்ள நெக்குருகுதலைக் குறித்த லால் தற்குறிப்பணி. (கக)

இன்னகாரிருட்கங்குலுக்கெலலைகாண்கிலளாயக கன்னலஞ்செழுங்கழனிசூழ்விதர்ப்பநாடளிககு மன்னர்மன்னவனருந்தவபபேற்றினில்வந்த பொன்னவாஞ்சுணங்கணிமுலைபூங்கொடிபுலம்பும்.

(இ-ள்.) கன்னல் - கரும்புகளையுடைய, அம் - அழகிய, செழு - செழுமையுள்ள, கழனி சூழ் - வயல்கள் சூழ்ந்த, விதாப்ப நாடு - விதாப்ப தேசத்தை, அளிக்கும் - காக்கின்ற, மன்னா மன்னவன் - அரசாக்கரசனாகிய வீமனது, அரு தவம்பேற்றினில் வந்த - அரிய தவப பலத்தினில் தோன்றிய, பொன அவாம் - பொன விரும்புகின்ற, சுணங்கு அணி முலை - தேமலணிந்த தனத்தினையுடைய, பூ கொடி - மலாக்கொடி போல்பவளாகிய தமயநதி, இன்ன - இத்தன்மைத்தா கிய, கார இருள் கங்குலுக்கு - கரியவிரும்பையுடைய இரவிற்ரு, எல்லை காண்கிலள் ஆய் - அளவு காணாதவளாகி, புலம்பும்-புலம்புவாள், எ-று.

(க-து.) தமயீந்தியானவள் இவ்விராக்காலத்தினளவு காணாதவ ளாய்ப் புலம்புதலுறுவா ளாயினாள் என்பதாம்.

நிலாத்தோற்றுபடல முற்றும்.

சந்திரோபாலம்பனப் படலம். *

[இப்படலத்தான் மேலுதித்த சந்திரனை விரகநோய்கொண்ட தமயந்தியானவள் நிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெழிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

விரிதென் டினாநீர்க் கருங்கடல்வான் முகட்டிலெ ழுந்த வெண்டிங்கான், மருவு தினாநீர்ச் சுவற்றுசிகை வ டவை யிடத்தோ மைவிளர்ப்பக், கருகும் கொடிய வெவ் விடத்தின் கண்ணே தணந்தா ருயிர்பருக, வெரிவெங் கதி ரா லுடல்வெதுப்ப யாண்டுக் கற்ற யறியேமால்.

(இ - எ்.) விரி தென் தினா - விரிந்த தென்னிய அலைகளே யுடைய, நீ கரு கடல் - நீனாயுடைய கரியகடலினது, வான் முகட் டில் - உயர்ந்த உச்சியில், எழுந்த - உதயஞ்செய்த, வெள் திங்காள் - வெள்ளிய சந்திரனே, தணந்தா - பிரிந்தவாகளுடைய, உயிர் பருக - உயினைக் குடிக்க, எரி வெம் கதிரால் - எரிகின்ற வெவ்விய கிரணத்தி னால், உடல் வெதுப்ப - உடலைச்சுட, மருவு - பொருந்துகின்ற, தினா நீ - அலையையுடைய நீரினை, சுவற்று - சுவரச் செய்கின்ற, சிகை - கொழுந்தினையுடைய, வடவையிடத்தோ - வடவைத் தீபிடத்தோ, மை விளர்ப்ப - அஞ்சனமும் வெள்ளிதாக, கருகும் - கருகிய, வெம் விடத்தின்கண்ணே - வெவ்விய விடத்தினிடத்தோ, யாண்டு கற்றய் - (இவ்விரண்டினுள்) எதனிடத்துக் கறறுக்கொண்டாய், அறியேம் - (யாம் அதனை) அறிந்திலேம், எ-று.

(க - து.) சந்திரனே வெவ்விய கிரணங்களாலே பிரிந்தவருடலைச் சுட வடவாமுகாக்கினிபிடத்துக் கற்றயோ விஷத்தினிடத்துக்கற்ற யோ எவ்விடத்திற்கற்றய் என்பதாம்.

ஆல் - அசை. திங்களென்பது உயர்திணைப்பெயராதலில் திங்கா ளென விளித்தற்க ணீற்றயனீண்டது. மைவிளர்ப்பவென்பதில் உயாவு சிறப்பும்மை தொக்கது. கடலினிடத்து வடவைத்தீயும் விடமுந் தோன்றுதல் பற்றி அதிறறோன்றிய சந்திரனுக்கு அவற்றினிடத்திற் கறறுக்கொள்ளுதல் சொல்லப்பட்டது. அவனதுகதிா தண்ணியவா யிருந்தும் பிரிந்தவரைச் சுடுதல்பற்றி எரிவெங்கதி ளெனப்பட்டது. அறியேமென்பது தனபோலியோனாயுந் தன்னுடன்படுத்தக் கூறிய உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மைவினைமுற்று. வடவையிடத்தோ விடத் தின்கண்ணேவென்றது ஐயவணி. அறியோமென்றது தற்குறிப்பணி.()

செய்ய கமல மலர்கூம்பச் - சேர்ந்த கொடிய வெண் டிங்காள், வெய்ய கதிர்வாள் வீசி யுயிர் வீட்டி யதனாற் புகழ் பெறுக, பொய்யி றவத்தி னிற்பயந்த ஆணரி வேந்தின்

* தென்றல் செக்கர் முதலியவற்றை வெறுப்பனவாகச் சில செய்யு ளிருப்பினும் சந்திரனை நிந்தித்தல் பெரும்பான்மைபற்றி கழு க் தோட்டமென்றும்போல இப்படலத்துக்கு அப்பெயரிடப்பட்டது.

குலம்வாழ்க, மையல் கூடொன் றனைநாளும் வருத்தா தொழியல் வேண்மொல்.

(இ - ள்.) செய்ய கமலம் மலா கூம்ப - சிவந்த தாமரைப் பூக்க ளானவை சூவிய, சோந்த - அடைந்த, கொடிய வெள் திங்காள்-கொடி மை பொருந்திய வெள்ளிய சந்திரனே, மையல் கூடா - மயக்கமிசூந்த, என்றனை - எனனை, நாளும் - எந்நாளும், வருத்தாது ஒழியல்வேண்டும் - வருத்தஞ்செய்யாமல் தவிரவேண்டும், வெய்ய கதிரா வான் வீசி - வெவ் விய கிரணமாகிய வாளை வீசி, உயிரா வீட்டி - என்னுயிரைக்கொன்று, அதனால் - அக்கொலைத்தொழிலினாலே, புகழ் பெறுக - கோத்தியைப் பெறக்கடவாய், பொய் இல் - பொய்தவிராத, தவத்தின் - தவத்தினால், நின் பயந்த - உன்னைப்பெற்ற, புணரி வேகதின் குலம் - கடலரச னுடைய மரபு, வாழ்க - வாழக்கடவது, எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) கொடிமையுள்ள சந்திரனே! என்னை வருத்தா தொழி வாயாக; கிரணவாளால் வெட்டிப் புகழ்பெறுவாயாக; உன்னைப் பெற்ற வருணராஜன் குலமும் வாழ்க என்பதாம்.

பலநாளும் துன்பப்படுதலில் இறத்தல் ஒருநாளைத் துன்பமென் பான் உயிரா வீட்டியதனும் புகழ்பெறுக வென்றான். “சாத - லொருநா லொருபொழுதைத் துன்பமவைபோ, வருணவயாற்றுதலின்று” நீ புகழ்பெறுக, நின்குலம் வாழ்க, என்றானேனும் நீ நின்தையடைக, நின் குலனை கேடடைக வென்பது கருத்து. வருத்தாது உயிரா வீட்டிப் புகழ் பெறுகவென்ப பொருள்படலால் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி. (உ)

விரவு கரிய கூரிருள்வாய் வெய்யோ னென்னக் கதிரா பரப்பி, மருவு கொழுநாப பிரிந்தானா வருத்தா நிற்கு மா மதியே, திசைசெய கடல்பொன் னுருக்கியபோற் செங் கே மெய்தப புலரியெழு, மிரவி கதிராற் சவிமழுங்கி யிருத்தல் யானே காண்குவனல்.

(இ - ள்.) விரவு - (உலகமெங்கணும்) கலந்த, கரிய கூர் இருள் வாய் - கறுத்த மிகக் விருளிவிடத்தில், வெய்யோன் எனன் - சூரிய னென்றுசொல்ல, கதிரா பரப்பி - கிரணங்களை விரித்து, மருவு கொழுநாப் பிரிந்தானா - (தம்மை) மணந்த தலைவரைப்பிரிந்த மாதரை, வருத்தா நிற்கும் மா மதியே - வருத்துகின்ற பெரிய சந்திரனே, திசை செய் கடல்- அலைகளை யுண்டாக்குகின்ற கடலானது, பொன் உருக்கிய போல்- பொன்னை யுருக்கியதுபோல, செம கேழ் எய்த - செந்நிறமடைய, புலரி எழும் இரவி கதிரால் - விடியற்காலத்தில் எழுகின்ற சூரிய கிரணத்தினால், சவிமழுங்கி - ஒளிகெட்டு, இருத்தல் - இருக்கையை, யானே - நானே, காண்குவன் - பாடப்பென், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) மகிழ்நரைப்பிரிந்த மாதரை வருத்துகின்ற சந்திரனே! நீ சூரியகிரணத்தா லொளிமழுங்கியிருத்தலை யானே காண்பேன் என்பதாம்.

உருக்கியது உருக்கியவெனக் கடைகுறைந்தது. ஒருவாக்குத் திங்கிழைப்பவ ரவா கண்முன்னே கேடுறுவொன்பது கருத்து. வெய்யோனென்ன வென்றது உவமையணி. கடல் பொன்னுருக்கியபோலென்றது தற்குறிப்பணி. (ங)

கன்று குணிலாக் கனியுருத்தோன் கடலி னமுதங் கடைந்தெடுப்பக், குன்ற மிடலுங் கலையனைத்துந் தகர்ந்துள் ளாவி குறைந்திலையே, துன்று கதிர்வெண் கலேமதியே சுலவு திரைநீர்க் கடல்குடித்த, வன்று கலச முனிவயிற்றி லற்றா யென்னி லமுலாயே.

(இ-ள.) துன்று கதிர் வென் கலே மதியே - நெருங்கிய கிரணங் களையுடைய வெள்ளிய கலைகளையுடைய சந்திரனே, கன்று குணில் ஆ - பசுவினகன்றை குறுந்தடியாகக்கொண்டு, கனி உருத்தோன் - விளங்குநியை உதிராத நாரணனானவன், கடலின - பாறகடலிலே, கடைத்து - மதித்து, அமுதம் எடுப்ப - அமிரதத்தை எடுத்தலவேண்டி, குன்றம் இடலும் - மந்தரமலையை நாடியவளவில, கலை அனைத்தும் தகர்ந்து - பதினாறுகலையும் உடைந்து, உள ஆவி - உள்ளேயிருக்கின்ற உயிர், குறைந்திலே - நீ குறைந்தாயிலலை, கடல் - கடலினுடைய, சுலவு திரை நீர் - சுழல்கின்ற அலைகளையுடைய நீர்முழுவதையும், குடித்த - பானம்பண்ணின, அன்று - அநாளில், கலச முனி வயிற்றில் - அகத்தியமுனிவனுடைய வயிற்றினிடத்தில், அற்றாய் எனனில் - நீ சீரணித்தாயானால், அமுலாய - (இன்று) சுடமாட்டாய், என்று.

(க-து.) வெள்ளிய சந்திரனே! திருமாலானவா திருப்பாற்கடலிலமுதங் கடைந்தெடுக்க மந்தரமலையை யிட்டவளவில கலைகள் கெட்டாவி குறைந்திலே, அநாளில் கலைககுடித்த அகத்தியாவயிற்றிற் சீரணித்தாயென்னில் என்னைச்சுடாய என்பதாம்.

கண்ணன் கன்றுமேயத்துக்கொண் டிருந்தபோ தவனை வஞ்சித்துக் கொல்லும்படி கனறி னுருக்கொண்டிருந்த தேனுகாசர னென்பவனைக் குறுந்தடியாகக்கொண்டு விளவினுருவாயிருந்த வசுரனை விளங்குநி யெறிதலபோல வடித தவ்விருவனாயுங் கொன்றானென்ப பாகவதத்திற் சொல்லப்பட்டது. உருமாறிவந்த பகைவனாயுங் கொன்ற சூழ்ச்சியுடைய நாரணன் கடலிலே மந்தரமலையிட்டிக் கடைந்ததும் தனது உதராக்கினியில் வாதாவியைச் சீரணிக்கச்செய்த அகத்தியமுனி கடனிரோடுண்டும் நீ நசியாமலிருப்பது எனது தவக்குறையென்பது கருத்தாகக் கொள்க. (ச)

மட்டு விரியு மலர்வாளி வருந்துந் தமிழே னுயிரீசோரப், பட்ட புழையி லமுலுமிழுந் கதிர்கள் சுருக்கிப் பார்வேங்கி, னெட்டு வரையு மிகழ்ந்துபொலங் கிரியோ டிகலுமிருதல்தோ, டொட்ட கதிர்மென் கரத்தாலென் னுடலந் தொடுவாய் சுடர்த்திங்காள்.

(இ-ள்.) சுடா திங்கள் - ஒளியையுடைய சந்திரனே, (ரீ) வருந்தும் - (விரகத்தினால்) வருந்துகின்ற, தமிழேன உயிர சோர - தனியேனாகிய வென்னுடைய ஆவிசோர, மட்டு விரியும் மலர் வாளி - தேனெழுருகின்ற மலரம்புகள், பட்ட புழையில் - தைத்த துவாரத்தில், அழல் உமிழும் - அக்கினியை யுமிழுகின்ற, கதிராகள் சுருக்கி - கிரணங்களை யடக்கிக்கொண்டு, பாா வேந்தின - புவிக்கரசனாகிய நளமகாராசனுடைய, எட்டு வரையும் இகழ்ந்த - அட்டகுலகிரிகளையும் இகழ்ச்சிசெய்து, பொலம் கிரியோடு இகலும் - மேருமலையுடனே பகைக்கின்ற, இரு தடம தோள் - இரண்டாகிய பெரிய புயங்களை, தொட்ட - தீண்டிய, கதிர மெல் கரத்தால் - கிரணங்களாகிய மெல்லிய கைகளால், என உடலம் - எனனுடைய தேகமுழுவதையும், தொடுவாய - தீண்டுவாயாக, எ - று.

(க-து.) சந்திரனே! நளனைத்தொட்டகரத்தா லென்னைத் தொடுவாயென்றாள், எ-ம.

மேருமலை எல்லா மலைகளிலும் பெரிதாயும் அட்டகுலவகைகள் அதனிற் சிறியவாயும் நிறறலால் நளன் புயங்கள் இகலுமென்றும் இகழ்ந்தென்றுஞ் சொல்லப்பட்டன. அழலுமிழு நினகதிராகள் நளன் றோட் பரிசுத்தால் தண்ணியவாகுமென்பான் “தொட்ட கதிாமென் கரத்தாலென்னுடலா தொடுவாய” என்றாள், கதிாமென்கரமென்றது உருவகவணி, இருதடந்தோள் தொட்டமென்கரத்தால் என்னுடலம் தொடுவாயென்பது அச்செய்கையால் குளிர்ச்சிபெறு மென்பது கருத்தாகவின வல்லோநவிறசியணி. (ரு)

அலலி னிருணமாக கடலசுவற்றி யளியன் முலைமே லழலூற்றிக், கொல்லும் கொடிய வெண்டுகாள் கொழிக கு நினது கதிர்சிறிது, புல்லும் பொழுதி லொழியாது புனல்கான் றிந்து காந்தமெனும், கலலு முருகு மெனி லுலகி லெவலோ யாவி கரையாதார்.

(இ-ள்.) அல்லின இருள் - இரவினகண் இருளாகிய, மா கடல் சுவற்றி - பெரிய கடனீரைச் சுவற்செய்து, அளியன் முலைமேல் - எளியளாகிய (வென்னுடைய) தனத்தினகண், அழல் ஊற்றி - அக்கினியைச் சொரிந்து, கொல்லும் - கொல்லாநின்ற, கொடிய வேள் திங்கள் - கொடுமைபொருந்திய வேளளிய சந்திரனே, கொழிக்கும் - கொப்புளிக்கின்ற, நினது கதிர் - உன்னுடைய கிரணங்கள், சிறிது புல்லும் பொழுதில் - கொஞ்சம் பொருந்தும்பொழுதும், ஒழியாது - ஓயாமல், இந்துகாந்தம் எனும் கலலும் - சந்திரகாந்தமெனலும் கல்லும், புனல் கான்று - நீலாகக்கி, உருகும் எளில் - கரையுமேயானால், உலகில் - உலகத்தில், ஆவி கரையாதார் - (மெனமையாகிய) உயிர் கரையாதவர், எவா - யாவா, எ-று.

(க - து.) சந்திரனே! உன்கிரணங்களாற் கல்லு முருகுமானால் உலகத்தில் யாதா முருகாதவர் என்றாள் என்பதாம்.

உலகமுடிவி லாயிரம் கிரணங்களோடு தோன்றிக் கடனீரனைத தையுஞ் சுவற்றி மலைகளையுருக்கிச் சீவகோடிகளையெல்லா மழிக்கின்ற சண்டபானுவின் விரத்தாந்தர் தொனிக்கச் சந்திரனுக்கு இருட்கடலைச் சுவற்செய்தலும், மலைக்கொப்பாகிய முலைமே லழலூற்றுதலும், காமிகளைக் கொல்லுதலும் கூறப்பட்டன. நெருப்பு முதலியவற்றா லுருகப்பெறுத வனமைபொருந்தியகல்லுஞ் சந்திரகிரணத்தா லுருகு மெனில் மெல்லிய மக்களுயி ருருகுதல் வியப்போ வெனபாள் “எவ ரோயாலிகளாயாதா” எனறாள். வனமையுள்ள கல்லே யுருகுமளவில் மென்மையுள்ள உயிருருகு மென்னும்பொருள் வினாவினறிப பெறப பதிதலால் தொடாநிலைச்செய்யுட் பொருட்பேறணி. (சு)

பணந்தா ழரவுண் மிமிழ்மதியே யமிழ்தி னோடும் பல தேவ, கணந்தாம் வெருவும் விடத்தொடும்வந் ததன லன் றோ கணவர்புய, மணந்தா ருள்ளங் குளிர்ப்பேறத் தண் ணென் கதிர்கள் வழங்குவதுந், தணந்தா ருள்ள மிகவெ தும்பத் தழல்போ லுருககுந் தன்மையுமே.

(இ - ள்.) தாழ் பணம் அரவு - வளைந்த படத்தையுடைய சாப்ப மானது, உண்டு உமிழ் மதியே - விழுங்கி உமிழ்ப்பெற்ற சந்திரனே, கணவர் புயம் - தலைவருடைய புயத்தை, மணந்தா ளுள்ளம் - சோந் தவாகளுடைய மனமானது, குளிர்ப்பு ஏற - குளிர்ச்சியை யடைய, தண் என் கதிர்கள் - குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற கிரணங்களை, வழங்குவ தும் - கொடுப்பதும், தணந்தா ளுள்ளம் - பிரிந்தவாகளுடைய மன மானது, மிக வெதுமப - மிகவும வாட, தழல் போல் - அககினியைப் போல், உருக்கும் தன்மையும் - உருக்குகின்ற குணமும், அமிழ்தி னோடும் - அமிாதத்துடனையும், பல தேவ கணம் - பலவாகிய தேவ கூட்டங்கள், வெருவும் விடத்தொடும் - பயப்படுகின்ற நஞ்சுடனும், வந்ததனால் அனறோ - பிறந்ததனால்ன்றோ, எ-று.

(சு - து.) அரவுண்டு கககிய சந்திரனே! மணந்தார்க்குத் தண்கதிா களும் தணந்தார்க்கு வெண்கதிாகளும் வழங்குவது அமிாதத்துடனும் விஷத்துடனும் பிறந்த குணமோ எனறாள் என்பதாம்.

மணந்தார்க்குந் தணந்தார்க்கும ஒரு தன்மையவாகச் செய யாமை நின குற்றமன்று, நீ பழகுதற்குடமாக நினனுடன வந்தவைக ளுடைய குற்றமெனபது கருத்து. அமிழ்தினோடும் விடத்தோடும் என்னு முறையே குளிாடபேற மிகவெதுமப வென்றமையால் நிரனி றையணி. (எ)

வடவா நலத்தி னுடன்பிறந்தாய் வளர்நூல் கலையொன் றெய்தியபின், படர்வார் சடையோ னழல்பரப்பு நுதற்க னோடு பயின்றிருந்தாய், சுடர்கால் கலைக ணிறைந்துமுழு மதியாந் காலேத் தொடரரவின், விடவா யுறைந்தாய் மதி யேநீ வெம்மை கால்வ தரிதேயோ.

(இ-ள்.) மதியே - சந்திரனே, வடவா நலத்தினுடன் பிறந்தாய் - வடவாமுகாக்கினியுடனே உதித்தாய், வளா - வளாகின்ற, பூ கலை ஒன்று எய்திய பின் - அழகிய கலையொன்றனை அடைந்தபின்பு, படா - படாகின்ற, வாரா சடையோன - நெடிய சடையினையுடைய பரமசிவனது, அழல் பரப்பும் - அக்கினியை விரிகுகின்ற, நுதல் கண்ணோம் பயின்று இருந்தாய் - நெறறிக்கண்ணுடனே பழகிக்கொண்டிருந்தாய், சுடா கால் - கிரணங்களை யுமிழ்கின்ற, கலைகள் நிறைந்து - பதினாறுகலையு நிறைந்து, முழு மதி ஆகும் கலை - பூரணசந்திரனான பொழுது, தொடா - தொடருகின்ற, அரவின - பாம்பினுடைய, விடம் வாய - விடமுள்ள வாயிலே, உறைந்தாய் - தங்கினாய், (ஆகையால்) நீ - நீ, வெம்மை கால்வது - வெப்பத்தைத்தருவது, அரிதேடோ-அரிதாகுமோ, எ-று.

(க - து.) சந்திரனே! வடவாமுகாக்கினியுடன் பிறந்தாய், ஒரு கலைபெற்றபின் பரமசிவ நெற்றிக்கண்ணோம் பழகியிருந்தாய், பாம்பின வாயி லுறைந்தாய், நீ அக்கினியைக் ககளுத லரிதோ என்றான் எனபதாம்.

ஒருவனுக்குப் பிறகுமிடமும் பழகுமிடமும் உறையுமிடமும் நல்லிடமாயிருக்கில நதகுணமும், தீயிடமாயிருக்கில தீக்குணமு முண்டாகும், ஆதலால் இம்முவிடமும் உனக்குத் தீயவா யிருத்தலினால் பிறாக்குத அடைஞ்செய்கின்ற யென்றான். பிறகுமிடம் பழகுமிடம் உறையுமிடமென்னு மூன்றனு ளொன்று கொடிதா யிருந்தாலு மவன் செயயுங் கொடுமை யளவற்றதா யிருக்க மஹானறிடமங் கொடியன வாக வுடைய நீ செயயுந் தீமை கூறவேண்டாவென்பது தோன்ற “வெம்மைகால்வதரிதே” என்னப்பட்டது சந்திரனுக்குப் பிறத்தல் பழகல் உறைத லென்பவைகள் முறையாகச் சொல்லப்பட்டமையால் முறையிற் படாச்சியணி.

(அ)

தொய்யின் முலைகள் பசப்பூரத் துணைவர்ப் பிரிந்து துயிறுறந்த, மைபன் மடவா ருயிர்கவர்வான் கூற்றம் போல வருமதியே, யைய மிலையுன் னுடறகளங்க மழலுங் கொடிய விடமன்றே, வெய்ய பருவாய்க் கரும்பார்தள் விழுங்கி யாற்றா துமிழ்ந்ததுவே.

(இ-ள்.) துணைவா பிரிந்து - கணவரைப் பிரிதலினாலே, தொய்யில் முலைகள் - சந்தனக்கோலத்தை யெழுதப்பெற்ற தனங்களானவை, பசப்பு னார - வேறுபட்டநிறத்தையுடைய, துயில் துறந்த - நித்தினாயை யொழிந்த, மையல் மடவா - மயக்கத்தையுடைய மங்கையரது, உயிா கவாவான - ஆவியைக் கொள்ளையிடும்பொருட்டி, கூற்றம் போல - எமனைப்போல, வரு மதியே - வருகின்ற சந்திரனே, ஐயம் இலை - (அதற்குச்) சந்தேகமில்லை, உன் உடல் களங்கம் - உன்னுடைய உடலிலுள்ள கறையானது, அழலும் - சுடாரின்ற, கொடிய - கொடுமை பொருந்திய, விடம் அன்றே - நஞ்சுமென்றன்றோ, வெய்ய பருவாய் - வெவ்வி ய பிளப்பாகிய வாயையுடைய, கரு பார்தள் - இராகு

வென்னும் பாம்பானது, விழுங்கி - (உன்னை) உண்டு, ஆற்றாது - தாங்க மாட்டாமல், உமிழ்ந்தது - கக்கியது, எ-று.

(க - து.) மாதருயிகைக் கவரும்பொருட்டு யமனபோல்வந்த சந்திரனே! உன்னுடற்களங்கம் கொடிய விடமெனறல்லவா கரும்பாம்பு உன்னை விழுங்கி யுமிழ்ந்துவிட்டது என்றாள் என்பதாம்.

துணைவரைப் பிரிந்து ஊனுறக்கமற்ற மாதருக்கு மரணவேதனை யொத்த துன்பஞ் செயதல்பற்றிச் சந்திரனுக்குக் கூற்றுவனை யுடமை கூறப்பட்டது. சந்திரனுடைய களங்கத்தை விடமாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி (க)

சுடர்கான் நெழுந்த வெண்டிங்கா ளென்னே சுடுதி யாரமுதத், துடன் பிறந்த பாற்கடலின் றன்மை யுணரா யானாலு, மடலார் கமலப் பொகுட்டுறையும் புத்தேள் கா ணு மறைக்கொழுந்தின், படர்வார் சடையில் வீற்றிருக் கும் பானமையேனு மறிந்திலையே.

(இ - ளு.) சுடா கான்று எழுந்த - கதிகளை வீசிக்கொண்டு உதித்த, வெள் திங்காள் - வெள்ளிய சந்திரனே, என்னே சுடுதி - யாது காரணத்தால் சுடுகின்றாய், ஆர் அமுதத்துடன் - நிறைந்த ஆமிதி னுடனே, நீ பிறந்த - நீ புதித்த, பால் கடலின் தன்மை - பாற்கடலி னுடைய குணத்தை, உணராயானாலும் - அறியாயெனினும், மடல் ஆர் - இதழ்க் ணிறைந்த, கமலம் பொகுட்டு உறையும் - தாமரை மலாக்கொட்டையில் தங்குகின்ற, புத்தேள் காணு - பிரமன் காணக் கூடாத, மறை கொழுந்தின் - வேதத்துச்சியிலிருக்கும் பரமசிவனு டைய, படர்வார் சடையில் - படர்ந்த நெடிய சடாபாரத்தில், வீற்று இருக்கும் - சிறப்புடனே யிருக்கின்ற, பானமையேனும் - தன்மையை யானாலும், அறிந்திலை - அறிந்தாயில்லை, எ-று.

(க - து) சந்திரனே! ஏன் சுடுகிறாய்? தேவாமிரதத்தோடு திருப பாற்கடலிற் பிறந்ததன்மையை யறிந்தாயில்லையாயினும் சிவனது திருமுடியில் வீற்றிருக்குந் தன்மையு மறிந்திலையோ என்றாள் என்ப தாம்.

நற்குலத்தில் நல்லோருடன் பிறந்து பெரியோரைச் சோந்து பெருமைபெற்றிருக்கின்ற நீ யாதொரு பயனுமின்றி இதழ்ச்செய்கை செய்வது தகாதென்பது கருத்தது. பாற்கடல் அமுது, பரமசிவன் இவைகளி னுறவுண்டாகியுஞ் சந்திரனுக்கு அக்குண முண்டாகாமை சொல்லப்பட்டமையால் இகழ்ச்சியணி. (க)

தருவு மணியு மிருந்தியுந் தண்ணங் கமல மலர்த்தவி சிற், நிருவு முயிர்த்த பாற்கடலிற் நெள்ளா ரமுதத் துடன்பிறந்தாய், பெருவெண் மதியே நீயுறைதல் பெம் மான் மௌலி கதிரமிழ்தி, னுருவ மனங்க னுறவொன்றும் விடுத்தி யேன்மற் றுனைநிகரார்.

(இ-ள்.) பெரு வெள் மதியே - பெரிய வெள்ளிய சந்திரனே, தருவும் - கற்பகவிருகைத்தையும், மணியும் - சிந்தாமணியையும், இரு நிதியும் - சங்கிதி பதுமசிதி யென்னு மிரண்டினையும், தண் - குளிரந்த, அம் - அழகிய, கமல மலா தலிசில் - தாமரைமலராகிய ஆசனத்தி லிருக்கின்ற, திருவும் - திருமகளையும், உயிர்த்த-பெற்ற, பால் கடலில் - பாற்கடலினிடத்தே, தெள ஆர் அமுத்ததுடன் பிறந்தாய - செளளிய நிறைந்த அமிர்தத்ததுடனே தோன்றினாய், நீ உறைதல் - நீ வாசமபண் ணுமிடம், பெம்மான மௌலி - பரமசிவனுடைய சடைமுடி, கதிரா - (உன்னுடைய) கிரணங்கள், அமிழ்தின் உருவம் - அமிர்தத்தினுடைய வடிவம், (ஆகையால்) அனங்கன் - மனமதனுடைய, உறவு ஒன்றும் - சம்பந்த மொன்றையும், விடுதலியேல் - விடப்பெற்றாயானால், உன ரிகா - உன்னை நிகராவா, ஆர் - யாவா, எ-று.

(க-து) சந்திரனே! ஐந்தரு கௌதவமணி இருநிதி அமுது திரு மாதா இவற்றோடு பாற்கடலிற பிறந்தாய், நீ வாசம பண்ணுதல் சிவ னது திருமுடி உனது கிரணங்க ளமிர்தத்தி னுருவம், மனமதனு லொன்றைமா திரம விடுத்தால் உன்னை நிகரப்பவா யாரா என்றொன் னபதாம்.

நிகாவானஹ முற்றவிருதி நிகொனத தொகுவின்றது. பிறப் பிடத்தினாலும் உறையுமிடத்தினாலும் உனக்குண்டாயிருக்கின்ற மேன் மையை விரகிகளைத் துன்பஞ்செய்வதற் கேதுவாயிருக்கிற பழகுமிட மொன்ற லிழக்கின்ற யெனபாள் 'அனங்கனுலொன்றும் வீடுத்தி' யென்றாள். ஒருவனுக்குக் குடிப்பிறப்பு முதலிவற்ற ஊதாருங் குணத்தினும் பழகுமினததா ஊதாருங் குணமே பெருமபாலென் பது "நிலத்திபலபா னீரநிரிந்தற்றாரு மாந்தாக, கினத்தியலப தாரு மறிவு." எனபதஞ் ஸ்ரீரிக. அனங்கனு லொன்றின் வீடுக்கையில சந்திர னுக்குச் சிறப்புச் சொல்லப்படுகையால் இனமைவிறசியணி. (கக)

திங்கட் புலியை வீழ்த்தியுயிர் செகுப்ப மடவீ ரரமி யத்திற், தங்கப் படிமக கலஞ்சேர்மி னதனுட் புகுதுந் தா ழாமே, துங்கக் கருந்தா துகப்படைகருந் தொழிலோர்க் கூவிக் கூடமெடுத, தங்கைத் தலத்தா லறைதினெனப் பணிப்பீ ராவி யளிப்பீரே.

(இ-ள்.) மடவீர - தோழியே, திங்கள புலியை - சந்திரனாகிய புலியை, வீழ்த்தி - வீழ்செய்து, உயிர் செகுப்ப - உயிரை நீக்க, அர மியத்தில் - நிலாமுற்றத்தில், தங்கம் படிமம் கலம் சோமின் - தங்கத் தினால் வரம்புசெய்யப்பட்ட கண்ணுடைய வையுங்கள்; அதனுள் - அக்கண்ணுடியினுள், புகுதும் - (திங்கடபுலி) துழையும், தாழாமே - தாமசிபாமல், துங்கம் - உயர்ச்சிபொருந்திய, கரு தாது - இரும்பை, உக புடைக்கும் - உகிர அடியாரின்ற, தொழிலோர் - தொழில் செய் வோராகிய கொல்லரை, கூவி - அழைத்து, கூடம் எடுத்து - சம்மட்டி யெடுத்து, அங்கை தலத்தால் - அழகிய கையினாலே, அறைதிரா என - அடியுங்களென்று, பணிப்பீர் - சொல்லுவீர்களானால், ஆவி - எள துயினா, அளிப்பீர் - காப்பவராவீர், எ-று.

(க-து.) தோழிமாகளே ! சந்திரனென்னும் புலியை நிரா முற்றத் திற்மள்ளிக் கண்ணாடியைச் சேருங்கள் அதற்குள்ளப்பலி வந்துபுகும். கொல்லரைக் கூப்பிட்டுச் சம்மட்டியெடுத்த தடிக்கச் சொல்லுங்கள் என்னுமிரைக் காடபீகர்கள் எனறாள் என்பதாம்

எதிர் நின்று கொல்லுதற்குக்கூடாத புலியைப் போனுட்படுத்திக் கொல்லுதல்போல அம்புலியையுஞ் செய்கவென்பாள், 'தங்கப்பழமக் கலஞ் சோமின்' என்றாள். கறறுணர்ந்த தமயந்தியானவள் திங்களைக் கொல்லுதற்கு இவ்வளவு உபாயஞ்சொல்லியது வண்பி முதலியவற்றைத் தூது அனுப்புதல்போலக் காம மயக்கத்தாற கூறியதெனக் கொள்க. திங்களைப் புலியென்று உருவகஞ்செய்து கண்ணாடியைப் போனென உருவகஞ் செய்யாமையால் ஏகதேச வருவகவணி. (கஉ)

சுடரும் வடவை யுலகழலத் தோன்றா தமைத்த தினா யாழி, படரு மழன்மா மதியதனை யாற்றா தரற்றி விடுதத தெனிற், படரு மிதழிப் புரிசடையெம் பரம னமர ருயிர் புரப்பான், கொடிய விடமுண்டதுபோல வுண்டா லத னுற் குறையுண்டோ.

(இ - ள.) சுடரும் வடவை - பிரகாசியாநின்ற வடவைத்தீபா னது, உலகு அழல - உலகத்தைச்சுட, தோன்றாது - வெளிப்படாமல், அமைத்த - (அதைத்) தன்னுளடக்கிய, தினா ஆழி - அலைகளையுடைய கடலானது, அடரும் - நெருங்கிய, அழல் - சுடாநின்ற, மா மதியதனை - பெரிய சந்திரனை, ஆற்றாது - பொறுக்காமல், அரற்றி-அழுது, விடுத்த தெனில் - விட்டதானால், டடரும் இதழி - படராநின்ற கொன்றை மாலையையணிந்த, புரி சடை - கட்டப்பட்ட சடாபாரத்தையுடைய, எம் பரமன் - எம்முடைய கடவுள், அமரா உயிர் புரப்பான் - தேவாக ளுடைய ஆவியைக் காக்கும்பொருட்டு, கொடிய - கொடுமைபொருந் திய, விடம் - விடத்தை, உண்டது போல - புசித்ததுபோல், உண் டால் - (இதனையும்) புசித்தால், அதனால் - அச்செய்கையால், குறை உண்டோ - குறைபாடுளதோ, என்று.

(க - து) வடவாக்கினியுள்ள கடலும் கனலாகிய சந்திரனைக் கக்கி விட்டது, பரமசிவன் தேவாகளைக் காக்கும்பொருட்டு விடத்தை யுண் டதுபோலச் சந்திரனையுண்டாற் குறையுண்டோ வென்றாள் என்ப தாம்.

அரற்றலாவது அழுதலும் ஒலித்தலுமாம் "அரற்றலே யழுகை யோசை" என்பதனு லறிக. சந்திர னுதிகளுந் காலத்திற் கடன மிக வொலித்தலி னங்கனங் கூறப்பட்டது. வடவைத்தீயைத் தன்னு ளடக்கிய கடலானது திங்களை விடுத்த தென்பதனால் அதனினுமிது பெருந்தீ யெனக்கொள்க. தேவருயிரைப் புரக்கக் காளசுடத்தை யுண்ட பேரருளையுடைய பரமசிவன் விரகிகளுடைய வுயிரைப் புரக்க விதனை யுண்ணாத தவாகள் தவக்குறை யென்பது கருத்து. (கக.)

விரிந்த தினாப்பாற் கடற்பிறந்த விடமோ நிரண்டி லோர்கடவுண், மருந்தி னுகர்ந்த கரியவிட மீட்டு முலகில்

வந்ததோ, பார்த்து கனலு மதிக்கலையாம் வெள்ளை விடத்
தைத் தேவர்பல, ருந்த வருந்த நாணனும் வளர்வ
தெவன்கொ லறியேமால்.

(இ-ள்) விரிந்த திரா பால் கடல் - விரியப்பெற்ற அலைகளையுடைய பாற்கடலிலே, பிறந்த - தோன்றிய, விடம் ஓர் இரண்டில் - இரண்டு விஷங்களில், ஓர் கடவுள் - ஒப்பற்ற பரமசிவனுவன், மருந்தின் துகார்த - அமிதத்தைப்போல் புசித்த, கரிய விடம் - கறுத்த விஷமானது, மீட்டும் - மீளவும், உலகில் வந்ததோ - உலகத்திலே தோன்றியதோ, பார்த்து - பரவி, கனலும் - சுடாரின்ற, மதி கலை ஆம் - சந்திரனது கலையாகிய, வெள்ளை விஷத்தை - வெண்ணிறத்தையுடைய விடத்தை, தேவா பலர - தேவர்களேகா, அருந்த அருந்த - புசிக்கப் புசிக்க, நாள் நாளும் - நாடோறும், வளாவது - வளருகின்றது, எவன் கொல் - என்னகாரணமோ, (யாம்) அறியேம் - அறிகிலேம், எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) சிவனுண்டவிட மீண்டு முலகில் வந்ததோ? வெள்ளை விடத்தைத் தேவர்களாந்த வருந்த வளாவ தெவன்கொலோ வென்றாள் என்பதாம்.

கடலிலுண்டாகிய விரண்டி விடங்களுள் கரியவிடம் ஒருவனுண்ண நசிக்க இவ்வெள்ளைவிடம் தேவா பலருண்ண நசித்தும் பினனும் வளாவதனால் அதனினுமிது கொடிதென்க. ஒருவனசெய்கை முற்றுப்பெறுதலும் பலாசெய்கை முற்றுப்பெறுமையும் ஆச்சரியத்திற் கேதுவாகலின் எவ் னெனப்பட்டது. அறியேமென்பது விரகிகளுடைய ஜூழ்வினையின் கொடுமை இவ்வளவென வறியேமெனக் கொள்க. மதிக்கலையாம் வெள்ளைவிடமெனது உருவகவணி. வெள்ளை விடத்திற்கு மீட்டித் தோன்றுதல் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டமையால் வேறுமையணி.

(கசு)

நிராத்தன் டரளக் கோவையென நிலவு காலும் வெண்ணகையிர், வினாத்தன் கலவைச் செழுஞ்சேறென் றழலை யிறைத்து மெய்வெதுப்பித், திருத்து மலர்ப்பூஞ்சேக்கையென விலவேள் பிரிந்தா ருயிர்செகுக்கு, மரத்தந் தோய்ந்த வாளியினை கிடத்த லென்மே லன்பேயோ.

(இ-ள்.) நிரா - வரிசையாகவிருக்கின்ற, தன் தரளம் கோவை என - தண்ணிய முத்துக்கோவையைப்போல, நிலவு காலும் - ஒளியைத் தருகின்ற, வெள் நகையிர் - வெள்ளிய பற்களையுடைய மகையோ, வினா - வாசனைபொருந்திய, தன் - தண்ணிய, செழு-செழிய, கலவை சேறு என்று - கூட்டுவருக்குஞ்சோந்த சந்தனக்குழம்பென்று, அழலை இறைத்து - தீயை வீசி, மெய் வெதுப்பி - தேகத்தைச்சுட்டு, திருத்தும் மலா - காம்பு கணையப்பெற்ற மலரினாசெய்யப்பட்ட, பூ சேக்கை என - அழகிய மெத்தையென்று, வில வேள் - வில் லெந்திய மன்மத னுனவன், பிரிந்தார் - பிரிந்தவாகளுடைய, உயிர் செகுக்கும் - ஆவியை போக்குகின்ற, அரத்தம் தோய்ந்த - உதிரந்தோய்ந்த, வாளி

அணை - பாண மெததையின்மேல், கிடத்தல் - படுக்கவைத்தல், என
மேல் - என்னிடத்து, அன்பேயோ - அன்புதானோ, ஏ-று.

(க-து.) முததுவரிசையை யொத்த பறகையுடைய பெண்களே!
கலைவச் சாந்தென்று கனலையிறைத் துடலைச்சுட்டு மலாச் சயன
மென்று மன்மத பாணத்தி லெனனை வளர்த்த லன்புதானோ வென்
றாள் என்பதாம்.

கோயொன்றிருக்க மருந்தொன்று கொடுப்போரைப்போல விரக
கோயைத் தீர்ப்பதற் கேற்றவைகளைச் செய்யாமையா லதை விரததி
செய்வதற் கேற்றவைகளைச் செய்வது அன்புடையாசெய லன்றென்
பது தோன்ற 'அன்பேயோ' எனப்பபட்டது. சேறென்றழலையி
றைத்து என்றதும் மலாச்சேக்கையென வாளியனைகிடத்த லென்ற
தும் ஒழிப்பணி. (கரு)

பணந்தா முலகுற் பைந்தொடியீர் பதுமத் திறைக்கும்
வானவர்க்கும், கணஞ்சே ருலகின் மன்பதைக்கும் காலங்
கணித்த கலைவல்லோர், மணந்தார் தமக்கோ ரிமைப்பொ
ழுது மாறாக் காதல் மகிழ்நர்புயந், தணந்தார்க் கூழி யாகு
மெனச் சாற்றா திருந்த தகையென்னே.

(இ-ள்.) பணம் - பாம்பின்படம், தாழ் - வணங்குகின்ற, அக்குல் -
அல்குலையுடைய, பைந்தொடியீர் - பசிய பொன்றாசெய்த வனையலை
யுடைய மங்கையோ, பதுமத்து இறைக்கும் - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற
பிரமனுக்கும், வானவாக்கும் - தேவாக்கும், உலகின் - மண்ணு
லில், கணம் சோ - கூட்டமாகச் சேரப்பெற்ற, மன்பதைக்கும் - மனி
தாக்கும், காலம் கணித்த - வாழ்நாளை கிச்சயித்த, கலை வல்லோர் -
சோதிடனால் வல்லோர், மாறா காதல் - நீங்காத விருட்புள்ள, மகிழ்நா
புயம் - தலைவா புயங்களை, மணந்தாராதமக்கு - கூடினவர்களுக்கு, ஓர்
இமை பொழுது - ஒரு மாதநினாயிருந்த காலம், தணந்தார்க்கு -
(அப்புயங்களைப்) பிரிந்தவாக்கு, ஊழி ஆகும் என - ஊழிக்கால மாரு
மென்று, சாற்றாது இருந்த தகை என்னே - சொல்லாதிருந்த முறை
யென்னகாரணம், ஏ-று.

(க-து.) பெண்களே! பிரமனுக்கும் தேவாக்கும் மக்களுக்கும்
காலத்தைக் குறித்த கலை வல்லோர் மணந்தார்க கிமைப் பொழுதா
னது தணந்தார்க கூழிகால் மாருமென்று சொல்லாதிருந்த தென்ன
வென்றாள் என்பதாம்.

பிரமாவசு கு ஒருநாள் மனிதாக்குப் பிரளயமும், தேவாக்கொரு
நாள் மனிதாக்கு வருஷமும் யிருக்குங்கால் வேறுபாடுகளைக் கணித
துச்சொல்லிய கணிதா இதனைச் சொல்லாதது அறியாமையே யென்
பதுதோன்ற என் னென்பபட்டது. (கக)

குதலை மொழியீர் மெய்வெதுப்புங் கொடுத்தி யாற்ற
வேண்டுதிரோம், பொதிய வரையி னறுஞ்சாந்தம் பூசி முலை
மேற் புகைந்தழலக், கதவி யிளம்பூங் குருத்ததனால் வீசி

வீசிக் கனற்றுலதென், மதியின் றழலை யவிப்பதற்கோர்
மருந்துண் டாகிற் செய்வீரே.

(இ-ள்.) குதலை மொழியீர் - மழலைச்சொற்களையுடைய மங்கையோ, மெய் வெதும்பும் - உடலத்தைச் சுமிகின்ற, கொடு தீ ஆற்ற - கொடிய வெப்பத்தைத்தணிக்க, வேண்டுதினோல் - விரும்புவீர்களானால், பொதிய வனையின் - பொதிய மலையிற்பிறந்த, நறு சாந்தம் - பரிமளம் பொருந்திய சந்தனத்தை, பூசி - பூசுதல்செய்து, முலைமேல் - தனத்தின்மேல், புகைந்து அழல் - புகைவிட்டெரிய, கதலி இள பூ குருத்து அதனால் - வாழையினுடைய அழகிய இளங்குருத்தால், வீசி வீசி - இடைவிடாமல் வீசுதல்செய்து, கனற்றுலது - சுமும்படி மூள்விப்பது, என் - என்னகாரணம், மதியின் தழலை - சந்திரகிரணமாகிய நெருப்பை, அவிப்பதற்கு - தணிப்பதற்கு, ஓர் மருந்து உண்டு - ஒரு மருந்து உள்ளது, ஆகில் - உம்மாற செய்யக்கூடுமானால், செய்வீர் - (அதனைச்) செய்வீர்களாக, எ-று.

(க-து.) பெண்களே! காமாக்கினியை நீக்க விரும்புவீர்களானால் முலைமேற் சூதனத்தைப் பூசி வாழைக்குருத்தால் வீசிச் சுமுவதெனனீ? சந்திர கிரணமாகிய நெருப்பை யவிப்பதற் கோமருந்துண்டு; உங்க ளாற் கூடுமாகிற் செய்புகள எனபதாம்.

மொழியாலன்றிச் செயலாற பயனிலீனொனபது தோன்றக் குதலை மொழியீர் னென்றும், விரகாக்கினியைத் தணிப்பதற்குத் தக்கவாறு செய்யுந் திறத்திரல்லீர் னொனபது தோன்ற வேண்டுதினோ லென்றும், எண்ணியபய னெயதடபெறுத முயற்சியான் மெய் வருந்தவது வீணென்பது தோன்ற என்னென்றும், இத்தீ கடனீர் முதலியவற்றா லவிக்கப்பெறுத பெருதீயெனபது தோன்ற நெருப்பவிப்பதற்குச் சாதனமாகிய நீலாக்ஷுது மருந்தென்றும், தலைவனைப் பொருத்த வன்றிப் பிறிது மருந்தினறென்பது தோன்ற உண்டாகிற் செய்வீர் னென்றும் கூறினாள். ஓர் மருந்துண்டென்று குறிப்பிக்கவேண்டியதைக் குறித்தலால் குறிசிலைபணி.

(கஎ)

அந்தா மனையின் மடநலலீர் மலய முயிர்ப்ப வலர் பொதுஞ்ஞ், சந்தா டவியிற் றவழந்துநறுந் தண்ணெ னருவி தோய்த்துமலர்ப், பைந்தா தாடி முருகுயிர்த்துப் பசும்பொற் சிறுசா ளரதுழையு, மந்தா னிலமின றழல்ல தெல்லாந் தமிழே னிழைத்த வலவினையே.

(இ-ள்.) அம் தாமமையின் - அழகிய தாமமாமலரி லிருக்கின்ற, மட நலலீர் - திருமகனையொத்த மங்கையோ, மலயம் உயிர்ப்ப - பொதியமலையானது பெற, அலர் பொதுளும் - மலர்கள் கிதைத்திருக்கின்ற, சந்த அடவியில் - சந்தனக்காட்டிலே, தவழ்த்த - ஊர்த்து, நறு - நல்ல, தன் என் அருவி தோய்த்த - குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற அருவிநீரில் படித்து, மலர் பை தாது ஆடி - மலர்களினுடைய பசிய மகரத்தினை யணைத்துக்கொண்டு, முருகு உயிர்த்து - வாசனையை வீசி, பசு பொன் - பசும்பொன்னுஞ்செய்த, சிறு சாளரம் - சிறிய பலகணி

வழியால், துழையும் - துழைகின்ற, மந்தானிலம் - தென்றற்காற்றானது, இன்று அழல்வதெல்லாம் - இன்று சுடுவதெல்லாம், தமிழேன் இழைத்த - தனிமையுடையேனாகிய யான் செய்த, வல் வினையே - தீவினையே, எ-று.

(க-து.) இலக்குமிக்கொப்பான பெண்களே! தென்றற்காற்றானது பலகணி வாயிலில் துழைந்து என்னைச் சுடுவது யான் செய்த கொடு வினையாகும் என்று ளென்பதாம்.

பிறப்பு முதலியவற்றால் தண்மையே யியல்பாகவுடைய தென்ற ளானது என்னவிற சுடுத லதன் குற்றமன்று, என்குற்ற மென்பான் 'தமிழேனிழைத்த வல்வினையே' என்றுள். தென்றற்குப் பிறத்தல் தவழ்தல் ரீராட்டுப் புழுதியாட்டு என்னும் பிள்ளைப்பருவச்செயல் தோன்றச் சொல்லுதலால் சுருங்கச்சொல்லணி. (கஅ)

கொங்கு விரியு மலர்க்குழலீர் கொழுநர்ப் பிரிந்தார் வருந்துறவா, னெங்குங் குருதி யிறைத்ததுபோற் குடபாற் றிசையி னெழுஞ்செக்கர், பொங்கு வடவைக் கொழுந் தீயே யதனா லன்றோ பூசராக, ளங்கை நிறையப் புனல் வாரி யிறைத்து நாளு மவிப்பதுவே.

(இ - ள்.) கொங்கு விரியும் - வாசனையானது விரியப்பெற்ற, மலா குழலீர் - மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய மக்கையோ, கொழு நா பிரிந்தார் - கணவனா நீகணவர்கள், வருந்து உற - வருத்தத்தை யுடைய, வான எங்கும்-ஆகாயமுழுவதும், குருதி இறைத்தது போல்- உதிரத்தை வீசுபெற்றதுபோல், குடபால் றிசையின் - மேற்குத்திசையிலே, எழு-எழுதின்ற, செக்கா - செவ்வானமானது, பொங்கு-மிஞ்சு, வடவை கொழு தீயே - வடவையென்னும் பெயரையுடைய செழிய அக் கினியே, அதனால் அன்றோ - அதனால்லவா, பூசராகள் - பிராமணர் கள், அம் கை நிறைய - அழகிய கை நிறைய, புனல் - சலத்தை, வாரி இறைத்தது - அள்ளிச் சொரிந்து, நாளும் - நாடோறும், அவிப்பது - அத்தியை யணைப்பது, எ-று.

(க-து.) கூந்தலையுடைய பெண்களே! கணவரைப் பிரிந்த மாத ரை வருத்தும்பொருட் டெழுந்த செவ்வானமானது வடவாழகாக் கினியே, அதனால்லவா பிராமணர்கள் காள்தோறு நீனாவாரி இறைத் தவிக்கிறாக ளென்றுள னென்பதாம்.

பூமிக்குச் சராகளாக விருப்பவர்கள் சேவகாருண்ணியமுடைய அந்தணராதலா லவரோ விரகினைச்சுட வெழுந்ததீனியும் அவர்க் கெண்ணிடலின் பூசராக்கு அததி யவிப்பது கூறப்பட்டது. கெருப்பை யவிப்பதற்குச் சாதனம் நீரின்றிப் பிறிதொன்றன்றென்பது தோன் றப் புனலாவாரி யெனப்பட்டது. குருதி யிறைத்ததுபோ லெழுஞ் செக்கொன்றது தற்குறிப்பணி. செக்களைத் தீயென்றது பூசராகள் நீரிறைத்தது அவிப்பதனால் சாதிக்கப்படுதலால் தொடர்நிலைச்செய்யப் படுகுறிப்பணி. (கக)

புனைமென் கொடியீர் நிலவருந்தென் புள்ளின் பார்ப்பை யருட்கலச, முனிவன் றன்பா லலைபுரட்டு முந்ரீர் குழக்கும் விஞ்சையினை, யினிதி" னுணர வைத்திடுமின் வைத்தாற் குணபா லெழுந்துவெய்தாய்க், கனலும் கொடிய வெண்டிங்கட் கதிர்வெங் கடலை யருந்தாதோ.

(இ - ள்.) புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, மெல் கொடியீர் - மெல்லிய மலாக்கொடிபோன்ற மங்கையோ, நிலவு அருந்து - சந்திரிகையைப் புசிக்கின்ற, என் புள்ளின் பாப்பை - என்னுடைய சகோரக் குஞ்சினே, அருள் கலச முனிவன்பால் - கிருபையுடைய கும்பத்திற் பிறந்த அகத்திய முனிவனிடத்து, அலை புரட்டும் - அலைகளைப் புரட்டிகின்ற, முந்ரீர் குழக்கும் விஞ்சையினை - கடற்சலத்தைப் பானம்பண்ணுகின்ற கல்விபை, இனிதின் உணர - இனிதாக அறிய, வைத்திடுமின் - வைப்புகள், வைத்தால் - வைக்கப்பெற்றால், குணபால் எழுந்து - கீழ்த்திசையில் உதயமாகி, வெய்து ஆய் - வெவ்விதாய், கனலும் - சுமிகின்ற, கொடிய - கொடுமைபொருந்திய, வெள திங்கள் - வெள்ளிய சந்திரனாகிய, கதிர் வெம் கடலை - கிரணமாகிய வெய்ய சமுத்திரத்தை, அருந்தாதோ - (அது) குடியாதோ, எ-று.

(க - து.) டென்களே! எனது சகோரக்குஞ்சினே அகத்தியரிடத்து கடலைக்குழக்கும் விதையைக் கறப்பிப்புகள், கறப்பித்தால் சந்திரகிரணக் கடலைக் குடியாதாவென்றான் என்பதாம்.

யாதொன்றைக் கறக்கெவன்பிவது இளமைப்பருவத் தாதலால் புள்ளின்டாப் டெனப்பட்டது. காமந்தகமெனலும் பொருணாவில் விஷத்தைக் கண்டவளவிய கண்ணிவக்கு மியஸ்பினையுடைய சகோரத்தை விஷசோதனையின் பொருட்டு அரசா வளாகக் வேண்டிமென்று சொல்லப்பட்டபடி தன் வீட்டில் வளாகப்பட்டதாதலின என் புள்ளின்பாப் டெனப்பட்டது. கடனீனாக குழக்கககந்த சகோரப்பறவைக்குத் தண்டாபூபிக நியாயத்தால் சந்திரகிரணத்தைக் குழப்பது எனிதிற சித்திபபதாகச் சொல்லப்பட்டமையால் தொடாநிலைச் செய்புப் பொருட்டேறணி.

(உ0)

பதும மலர்மெல லணைகிடத்திப் பனிநீர் தெளித்துச் சாந்தணிந்து, முதிர்வெங் காமக் கனலவிப்பான் முயலா நின்ற மொய்குழலீ, ரதிரும் கடல்வான் முகட்டிலெழுந் தழற்றுங் கொடிய கதிர் பரப்பு, மதியங் குளிர மருந்தறியீர் வடனைத் தழலு மளிப்பிரோ.

(இ - ள்.) பதும மலர் - தாமரை மலரிதழ் பரப்பிய, மெல் அணைகிடத்தி - மெல்லிய மெத்தையில் படுக்கவைத்து, பனி நீர் தெளித்து - பனி நீரை இறைத்து, சாந்து அணிந்து - சாந்தனத்தைப் பூசி, முதிர் - முதிர்ந்திருக்கின்ற, வெம் காமம் கனல் அவிப்பான் - வெவ்வித காமத்தியைத் தணிக்கும்பொருட்டு, முயலாநின்ற - முயலுகின்ற, மொய்குழலீர் - கெருங்கிய கூந்தலையுடைய மங்கையோ, அதிரும் கடல் -

ஒலிக்குன்ற கடலினது, வான் முகட்டில் எழுந்து - மேலாகிய உச்சியிலே உதித்து, அழறதும் - சுடுகின்ற, கொடிய - கொடுமைபொருந்திய, கதிர பரப்பும் - கிரணங்களை ழிமிர்கின்ற, மதியம் - சந்திரன், குளிர - குளிர்ச்சிபெற, மருந்து அறிவீர் - மருந்தை அறிவீர்கள், வடவை தழுவும் அவிப்பீர் - வடவாமுகாக்கினியையுத் தணியச்செய்வீர், எ-று. ஏ - ஈற்றகை.

(க - து.) தாமரையணையிற்கிடத்திப் பணிநீர் தெளித்துச் சந்தனத்தைப் பூசிக் காமாக்கினியை யவிகுரும்பொருட்டு முயரசிசெய்யும் பெண்களே! சந்திரன்குளிர மருந்தறிவீர்கள், வடவாமுகாக்கினியையு மவிப்பீர்கள் என்றான் என்பதாம்.

ஒரு கரும் முடித்தறகேறகருவி இதுவென்று மிதுவனறென்று முணராது செய்பவாகுளைப்போல, விரகத்தியை யவிப்பதற்கேற தலைவற் கூட்டத்தைவிட்டு அதனை மிகுவிக்கின்ற மலாசசேககை கிடத்தன்முதலிய ஏலாதவைகளைச் செய்கின்றொன்பது தோன்ற “காமக கனலவிப்பான முயலாநின்ற மொயகுழலீர்” என்றான். யாவரு மனுபவசித்தமா யறியப்படுகின்ற மதியைக் குளிர்விக்கும் இறை வரகூட்டமாகிய மருந்தை முன்ன ரறியீர்க ளென்பாள், அறிவீரென்றான். இதனை முன்னரறிந்தால் பின்னா வடவைத்தழலை யவிகுரும் அரிய வகையையு மறிவீர்களென்பாள், “வடவைத்தழலு மவிப்பீர்” என்றான். இவனோயைக் காமத்தினதாக வறியாது தணித்தறகு முயலு மங்கையரை “மதியங்குளிர மருந்தறிவீர் வடவைத்தீயு மவிப்பீர்” என்று வஞ்சகமாகப் புகழ்தலால் வஞ்சபுகழ்ச்சியணி. (உக)

துணர்த்தா ரளக மடநல்லீர் சுடுவெங் காமக கொடுங் தீயைத், தணிப்பா னெண்ணிக கொடுவந்த தண்ணென் கதிர்கால வெண்டரள, மணிததாழ் வடமும வியன்சினைத் தே மாவின் றளிநு மெஞ்ஞானது, மணிததா யிருந்த வடவையும்வெங் காளிற் றீயு மமைத்தனவே.

(இ-ள்.) துணா தா-பூவகொதுகனையுடைய மாலையையணிந்த, அளகம - கூந்தலையுடைய, மடம் நல்லீர் - இளமைபொருந்திய மங்கையரோ, சுடு - சுடுகின்ற, வெங் காமம் - வெவ்வித ஆசையாகிய, கொடு தீயை தணிப்பான - கொடிய தீயைத் தணிக்கும்பொருட்டு, எண்ணி - கருதி, கொடு வந்த - கொண்டுவந்த, தண் என கதிர கால் - குளிர்ச்சி பொருந்திய கிரணங்களை வீசுகின்ற, வெங் தரளம் மணி - வெள்ளிய முத்துக்களாலாகிய, தாழ் வடமும் - தொங்கிய கோவையும், வியன் சினை - பருத்த கிண்கனையுடைய, தேம் மாவின் தளிளும் - வாசனை பொருந்திய மாங்கொழுந்தும், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், அணித்தாய் இருந்த வடவையும் - சமீபமாயிருக்கப்பெற்ற வடவா முகாக்கினியாகவும், வெங் காளில் தீயும் - வெவ்வித காட்டுத்தீயாகவும், அமைத்தன - ஆயின, எ-று. ஏ - ஈற்றகை.

(க - து.) கூந்தலையுடைய மாதர்களே! காமாக்கினியைத் தணிக்கும்பொருட்டுக் கொண்டுவந்த முத்தாரங்களு மாந்தளிர்களும் வடவா

முகாக்கினிபோலும் காட்டுத்தீயைப்போலு மிருந்தன எனஞள் என்பதாம்.

சைத்தியோபசாரத்தின்பொருட்டு மேலே அணிவதற்குமே பாரப்புதமருமான மணிததாழ்வடமும் மாவின்மளிரும் சமீபத்திலே கொண்டுவரும்பொழுதே அவைகள் தமயந்திகுழப் பெருந்திப்போன் றிருந்தன வெனக. அவைக ளப்போது கொண்டுவரப்பட்டனவாயி னும் மிருந்த துன்பத்தை வினைத்தலால் எஞ்ஞான்று மென்பட்டது. தமயந்தி விரகவெப்பத்தைத் தணிக்கவெண்ணிக் கொண்டுவந்த தான வடமும் மாவின் மளிரும் அதைச்செய்யாவிடினும் வீணாகாது வெப் பத்தை மிகச்செய்தலாகிய வனிடடங் கிடைத்தலால் தருதியின்மையணி. (உஉ)

மழலைத் தீஞ்சொன் மதர்நெடுங்கண் மடவீர் கொடுந் தீக் கடவுளும்வெஞ், சுழல்கட் பருவாய் நிருதியுங்கா ரிருள்போ னிறத்த சுடர்க்குஞ்சி, யழல்கட் கூற்று முவந் துறையுந் தென்பாற் றிசைநின் றசைந்துவரும், குழவித் தென்ற லாருயினாக் குடியா தன்பு கூராதே.

(இ - ள்) தீ மழலை சொல் - மதுரம்பொருந்திய சூதலைச்சொல் லையும், மதா நெடு கண் - களிப்புப்பொருந்திய நெடிய கண்களையுமு டைய, மடவீர் - மங்கையோ, கொடு தீ கடவுளும் - கொடிய அக்கினி தேவனும், வெம் - வெவவிய, சுழல் கண் - சுழல்கின்ற கண்களையும், பரு வாய - பிளப்பாகிய வாயினையுமுடைய, நிருதியும் - நிருதி யெனனு மரக்களும், காா இருள்போல் நிறத்த - கரிய இருளைப்போ ன்ற நிறத்தினையும், சுடா குஞ்சி - செந்நிறச் சிகையையும், அழல் கண் - அழலைச் செய்கின்ற கண்களையுமுடைய, கூற்றும் - யமனும், உவந்த உறையும் - மகிழ்ந்து வசிக்கின்ற, தென்பால் திசை நின்ற அசைந்து வரும் - தென்றிசையிலிருந்து உலாவிவருகின்ற, குழவி தென்றல் - இளந்தென்றலானது, ஆா உயிரா குடியாது - நிறைந்த விரகிகளுடைய வுயிரைப் பானம பண்ணாமல், அன்பு கூராது - அன்புமிகாது, எ-று.

(க - து.) மங்கையோ! தீக்கடவுளும் நிருதியும் யமனும் வாசம் பண்ணுந் தென்றிசையிலிருந்து வரும் இளந்தென்றலானது என் னுயினாக் குடியா தனபுகொள்ளாது எனஞள் என்பதாம்.

தன்னைச் சொந்தவாகளைக் கொல்லுதல்பற்றித் தீக்கடவுட்குக் கொடிய தீயென்றும், தன்னைக்கண்டோகள கலங்கியஞ்சும்படி அரக் கஞ யிருத்தல்பற்றிச் சுழல் கட் பருவாயென்றும், எவ்வளவு மனவலி மையை யுடையோர்களையும் உயிரைப்பிரிகளுங் காலதது நடுக்கச்செய்யும் உருவினனும் நிறபனென்பதுபற்றித் கூற்றுவனுக்குச் சுடாசுஞ்சி யழற்கண் ணென்றும் அடைகொடுத்தாா. பாம்பு குட்டியாயிருப்பினும் கொல்லுதல்போலக் காறறு குழவித்தென்றலா யிருப்பினும் கொல்லு மென்பதுபட ஆருயிரைக்குடியாதன்புகூரா தென்பட்டது. தணந் தானா வருத்தத் தென்றலில கொடுமைக் கேதுவாகாத தீ கூறது நிருதி யுறையின்ற தென்றிசையை யேதுவாக்கிக் கூறுதலால் சுறறோர் கவிஞ்சியணி. (உஉ)

விளரிச் சுரும்பர் பாண்முரல விரிதண் படலைத் துழாய்மாற்ப, னொளிருந் திகிரிச் கடர்ப்படையென் றோ ரா துள்ளம் வெருவியதோ, குளிர்வெண் மதியை நஞ்சு யிர்க்குங் கூர்முள் ளெயிற்றுக் கரும்பாந்த, ளொளிதீற் கவாந்தும் விழுங்காம லென்னே வாளா வுமிழ்ந்ததுவே.

(இ - ள்.) விளரி சுரும்பா - விளரி ராகததைப்பாடுகின்ற வண்டிக ளானவை, பாண் முரல - இசையைப்பாட, விரி தண் துழாய் படலை மாபன் - விரிந்த தண்ணிய தளபமாலையையணிந்த மாய்நையுடைய நாரணனது, ஒளிரும் - பிரகாசியாநின்ற, திகிரி சுடா படை என்று - சக்கரமாகிய ஆயுதமென்றெண்ணி, ஓராது - இன்னதெனறியாமல், உள்ளம் வெருவியதோ - மனம் பயந்ததோ, குளிர் வென் மதியை - குளிர்ச்சிபொருந்திய வெள்ளிய சந்திரனை, நஞ்சு உயிர்க்கும் - விடத் தைத்தருகின்ற, கூர் முள் எயிறு கரு பாந்தன் - கூரிய முட்கள் போனறபற்களையுடைய இராசுவெல்லும் சுருட்டாம்பானது, எளிதில் கவாந்தும் - இலேசாகப் பறறியும், விழுங்காமல் - உட்கொள்ளாமல், வாளா உமிழ்ந்தது - வீணு உமிழ்ந்த விட்டது, என் - என்னகாரணம், எ - னு. ஏ - அசை.

(க - து.) கரும்பாம்பானது சந்திரனைத் திருமாலின் சக்கர மென்று பயந்ததினாலோ விழுங்கியும் உமிழ்ந்தவிட்டது என்றான் என்பதாம்.

இராசுவானது திருமாலுடைய சக்கரப்படையானது தன்னை விடுக்கப்பட்ட பகைவார்களைச் சேதியாமல் விடாதென்பதை யனுப வத்தா லறிந்துளதாதலின் வெருவியென்றும், சந்திரன அதன் வடிவா யிருப்பினும் தன் வாயக்குடப்பட்டபின்பு சந்திரனைனனு முணர்ச்சி யுண்டாகவேண்டியிருக்கவும் டண்டட்பயத்தா லுண்மை யுணராத உமிழ்ந்தபடியால் வாளாவெடைபட்டது. தவகளைத் திகிரிப்படை யாக மயங்குதலின் மயக்கவணி.

(உச)

முழைவாய் திறந்து தெழித்தடரு மூரி யெருமைப் பெரும்பகடேர், தொழியா துவரி குழ்கிடந்த வுலகில் வாழ் பல் லுயிர்கவாந்து, பழிகூர் வெய்ய கருங்கூற்றைத் தரும னெனப்பேர் பகாந்திடுமீவோர்க், கழன்மா மதியைத் தண் மதியென் றுறாக்கு மாற்ற மரிதேயோ.

(இ - ள்.) முழை வாய் திறந்து தெழித்து - குகையையொத்த வாயைத்திறந்து பேரொலிசெய்து, அடரும் - போர்செய்கின்ற, மூரி - வலிமைபொருந்திய, பெரு எருமை பகடு ஊர்த்து - பெரிய எருமைக் கடாவைச் செலுத்தி, ஒழியாது - நீங்காமல், உவரி குழ் கிடந்த - கட ளானது குழப்பெற்றிருக்கின்ற, உலகில் - உலகத்திலே, வாழ் - வாழ் கின்ற, பல் உயிர் கவாந்து - பலவாகிய வுயிர்களை வெனவி, பழிகூர் - கிந்தை மிகுந்த, வெய்ய - வெவ்விய, கரு கூற்றை - கரிய யமனை, தரு மன் என பேர் பகாந்திடுவோர்க்கு - தருமராசனென்று பேர் சொல்லு

வோர்க்கு, அழல் மா மதியை - வெம்மையைச் செய்கின்ற பெரிய சந்திரனை, தண் மதி என்று உணாகும் - குளிரந்த சந்திரனென்று சொல்லுகின்ற, மாறம - சொல்லானது, அரிதேயோ - அரிதோ, எ-று.

(க - து) உலகிற் பல்லுயினைக்கொல்லும் யமனைத் தருமராஜனென்று போசொல்லவோ வெம்மதியைத் தண்மதியென்று சொல்வதரிதோ வென்றாள் என்பதாம்.

முழைவாய் மற்றவாங்களிலும் பெருவாயாம். “முழைவாய்திறத்த தெழித்தடரு ழுரியெருமை” என்றதனால் தன்னெலியினாலும் பகைவரைக் கொல்லுகின்ற கொடிய தென்றதாயிற்று. “வாழ்பல்லுயிர் கவாந்து பழிகாவெயய கூருங்கூற்று” என்றதனால் எத்தனையும் கண்ணோட்டமின்றி யாவனாயும் கொல்லும் கொடியோ நென்றதாயிற்று. பிராரத்தாலுபவாந்தத்தி லுயிபை பிரிப்பவனும் அவரவாகள் செய்த புண்ணியடாவகட் கிடாக நீதிக் கிபையத் தண்டிப்பவனும் யிருப் பினும் கொல்லுந்தொழிலே தன்றெழிலாக வுடையவ னுதலால் அவ னுக் கப்பெயர் கூறலாகாதென்தான் “கூற்றைத் தருமனென்ப பேர் பகாந்திரவோ” என்றான் எவ்விடத்திலுள்ள வெல்லாவுயிரையுந் கொல்லுகின்ற யமனைத் தருமனென்று சொல்லுவோர்க்குத் தண்டா பூபிக் கியாயத்தால் தணக்கெதிரப்பட்டவைகளை மாத்திரை கொல்லுகின்ற அமுனமதியைத் தண்மதியெனல் எளிதெனபது தோன்றுதலால் தொடாகிலைச் செய்யுடொருட்பேறணி.

(உரு)

அறுகான் முரலு நறுங்கூந்தற் சீதை யொருத்தி யாவி யுய்யப், பெறுவான் வரைக் ளனைதது உடுங் கடல்வாய்ப் பெய்த பெருங்கடிகள், சிறுகா லுயிர்க்குந் தமிழ்வனையை முந்நீ ரகத்திற் சேர்த்தியவே, லுறுகா தலரைத் தணந்து றையு மடவார் பலரு முய்வாரே.

(இ-ள்.) அறுகால் முரலும் ஐறு கூந்தல் - வண்டுகளானவை ஒலிக் கப்பெற்ற வாசனைபொருத்திய அளகததையுடைய, சீதை ஒருத்தி - சீதை யென்னு மொரு மவகையானவள், ஆவி உய்ய பெறுவான்-உயிர் பிழைக்கப் பெறும்பொருட்டு, வரைகள் அணத்தும் - மலைகளையாவும், கெடு கடல்வாய் பெய்த - கெடிய கடலினிடத்தே இட்ட, பெரு கடிகள் - பெரிய வானரங்கள், சிறு கால் உயிர்க்கும் தமிழ் வனையை - இளம் தென்றற்காற்றைக் கொடுக்கின்ற பொதியமலைபை, முந்நீரகத் தில் - அக்கடலினிடத்து, சோத்தியவேல் - சோத்தனவாகில், ஐறு காதலரை தணந்து உறையும் - பொருத்தப்பெற்ற துணைவரை நீங்கி வசிக்கின்ற, மடவார் பலரும் - பல மாதர்களும், உய்வார் - பிழைப் பார்கள், எ-று.

(க - து) சீதைவின்பொருட்டு மலைகளைக் கடலிற்போட்ட ரூங்குள் பொதியமலையையும் கடலிற்போட் டிருக்குமாயின் கணவரைப் பிரித்த மாதர்கள் பலரு முயிர்வாழ்த்திருப்பார்கள் என்பதாம்.

“வணக்கனைத்து நெடுங்கடல்வாய்ப் பெய்த பெருங்கவின” என்றதனால் இவவுலகில் வாழும் வானரங்களைப் போல்வனவல்ல, தெய்வத்தன்மையுள்ள வானரங்களென்றதாயிற்று. அவை பெய்வளவு உயர்ந்தவைகளாயினும் குரங்கினினமாதலால் ஒருத்தி யுயிரிழைத் தற்பொருட்டு அநேகமலைகளைக் கடலிடத்தேபோட்டு அநேகருயிர் பிழைத்தற்பொருட்டு இவ்வொருமலையை அதனிடத்திற் போடாது விட்டவென்க. வானரங்கள் சிறுகாலுயிராகுந் தமிழ்வளையையும் கடலினிடத்துப் போட்டால் மடவாபலாகுந் முயதல் கூடுமென ழுகித்தலால் உய்த்துணாவணி. (உசு)

சீதை யொருத்தி காதலனைத் தணந்து ளாரிற் சிறப்பு டைய, ளாத லுணர்ந்தே மருகிருந்தோ ரரக்க மாத ராதலி னாம், காத லுளர்போற் றேழியர்க்குந் திவ்வா நியற்றிற் கழிதுயரா, லேத முழந்துள் றுயிர்சோரு மென்போ லயர் வுற் றிருப்பாளே.

(இ - ன்.) சீதை ஒருத்தி - சீதையென்னு மொருத்திமாத் திரம், காதலனை தணந்துளாரில் - கணவனை நீங்கினவாகளில், சிறப்புடைய ஆதல் - சிறப்புடையளாதலை, உணர்ந்தேம் - அறிந்தோம், அருகு இருந்தோ - பககத்திலிருந்தவாகள், அரக்கா மாதா ஆதலினால்-இராக் கத மங்கையராகையினாலே, தோழியா - தாதிபாகள், காதல் உளர்போல் - ஆசையை புடையவர்களைப்போல், குழந்து - சுற்றிக்கொண்டு, இவ்வாறு இயற்றில் - இதற்பிரகாரஞ் செய்தால், கழிதுயரால் - மிகுந்த துன்பத்தினாலே, ஏதம உழந்து - வருத்த மிகப்பொருத்தி, உள் உயிர சோரும் - உள்ளேயிருக்கின்ற ஆவி சோவையடைந்திருக்கின்ற, என் போல் - எண்ணப்போல், அபாவும் - துன்பத்தைப்பொருத்தி, இருப்பான் - இருப்பான், எ-று.

(க - து.) கணவனைப் பிரிந்தவரிற் சீதையொருத்தி காமச்சாந்தியால் வருத்த மடையாதவள், தோழியா எனக்குச் செய்தல்போலவ னுக்குச் செய்யில் வருத்த மடைந்திருப்பான் என்பதாம்.

விரகிகளுக்குச் செய்யப்படுஞ் சைத்தியோபசாரங்கள் நெருப்பிற் பெய்த நெய்போல் அவர்களுறறளையை மேன்மேலும் வளரச்செய் வனவாதலின் அவ்வாறுசெய்யு மியல்பிலராகிய அரக்கமாதராம் குழப் படடிருந்த சீதைக்கு அத்துயர முள்ளவளவில் அதிகரியா திருத்த ளால் “சீதையொருத்தி காதலனைத் தணந்துளாரிற் சிறப்புடையன்” என்றான். அரக்கர் தேவனை மானிடனைக் கொன்றுதினன் விரும்பு வதன்றி அவர்களுக் குபசாரஞ் செய்யாளன்பது கருத்தது. கொடுஞ் செயலையுடைய அரக்கமாதா குந்தலாறுண்டாகிய சீதையின வருத்த தத்தைக் குற்றமாகவுஞ் சொல்லுதலால் இலேசவணி. (உஎ)

கொங்கிற் பொலிந்து நறவுயிர்க்குங் கொன்றைத் தொடைய லணிக்குழகன், நிக்கட் கலைக ளனைத்துமொளிர் செம்பொற் சடையிற் கரந்தனனோ, வெங்கட் மீனாவா

னெயிற்றாவம் விழுங்கி யுமிழா திருந்ததோ, கங்கும் பொழுதாந் தனியாழி செலுத்தா நிற்குங் கதிரோனே.

(இ - ள்.) கொங்கில் பொலிந்து - வாசனையினாலே பிரகாசித்து, நறவு உயிர்க்கும் - தேனேத் துளிகுகின்ற, கொன்றை தொடையல் அணி குழகன் - கொன்றைமலராதசெய்த மாலையைத் தரிக்கப்பெற்ற பாமசிவன், திங்கள கலைகள் அனைத்தும் - சந்திரனுடைய பதினாறு கலைகளையும், ஒளிர செம் டொன் சடையில் கார்த்தனனே - பிரகாசி யாகின்ற சிவந்த பொன்வடிவமாயிருக்கின்ற சடாபாரத்தில் ஒளித்து வைத்தானே, வெம் கண் - வெவ்விய கண்களையும், வாள் - ஒளிபொ ருந்திய, துனை எயிறு ஆரவம் - தொனையையுடைய பறகளையுமுடைய பாம்பாணது, விழுங்கி உட்கொண்டு, உமிழாது இருந்ததோ - கக்காம லிருந்துவிட்டதோ, கங்குல் பொழுதும் - இராததிரி காலத்திலும், தனி ஆழி - ஒப்பற்ற சக்கரத்தை, கதிரோன் - சூரியனுனவன், செலுத் தாநிற்கும் - செலுத்துகின்றான், எ-று.

(க - து.) இரவிலுஞ் சூரியனுனவன் சக்கரத்தைச் செலுத்தி சிந்தின்றுன், சந்திரகிரணங்க ளனைத்தையும் பாமசிவன் சடையி லொளித்துவைத்தானே கரும்பாம புண்மீழாதிருந்ததோ என்றான் என்பதாம்.

இரவிறோன்றி வெட்பத்தைச் செய்கின்ற சந்திரனிடத்தில் சடையிற கார்த்தனனே உமிழாதிருந்ததோவென ஏதவைக்கூறி அவன் தன்மையை யொழித்து இரவின்நன்மை கூறுதலால் ஒழிப்பணி. ()

வடுக்கண் மியிலா தறவருந்து மடவார் தமையும் படைத்தவரைத், துடைக்கும் படிவெவ் விடங்காலுஞ் சுடர்மா மதியு மமைத்தழன், வீடுக்குங் கதிர்க் டொழிற் கனற்றும் வெம்மைக் காற்றா திகழ்க்கதவ, மடைக்குங் கமலத் திடையொளிக்கு மருமா மறையோன் வாழியவே.

(இ-ள்.) வடு கண் துயிலாது - மாவடுபோன்ற கண்கள் நித்திரை செய்யாமல், அற வருந்தும் - மிகவும் வருந்தப்பெற்ற, மடவாராதமை யும் படைத்து - மகளினாயும் உண்டாக்கி, அவனா துடைக்கும்படி - அம்மகளிரை யறிக்கும்படி, வெம் விடம் காலும் - வெவ்வியவிடத்தைக் கக்கப்பெற்ற, சுடா மா மதியும் அமைத்து - காந்திபொருந்திய பெரிய சந்திரனையும் டடைத்து, அழலின் - தீயைப்போல், வீடுக்கும் கதிர் கள் - (அவனால்) விடப்பட்ட கிரணங்களை, தொழல் - தொட்டால், கனற்றும் வெம்மைக்கு - சுடுகின்ற வெட்பத்திற்கு, ஆற்றாது - தரிக்காமல், இதழ் கதவம் அடைக்கும் - இதழாகிய கதவுகளை அடைக் கப்பெற்ற, கமலத்திடை ஒளிகளும் - தாமனாவீட்டில் ஒளித்துக் கொள்ளும், அரு - அரிப, மா மறையோன் - பெரிய வேதனாற் சூரிய பிரமன், வாழிய - வாழ்க்கடவன், எ-று.

(க - து.) பெண்களையும் படைத்து அவர்களையழிக்கச் சந்திரனே யும் படைத்து அவன் கிரணம்படிற் சுடுமென்று தாமனாயி லொளிக் கும் பிரமதேவன் வாழ்க்கடவன் என்றான் என்பதாம்.

நான்முகனுவன் மடவானாயும் படைத்து, அவனா வருத்தும் படிச் சந்திரனையும்படைத்து, அச்சந்திரன் தனையும் வருத்துமென்று கமலத்திடை யொளித்தா னெனறதனால் பிறருக்குக் கேடுவிளைப்பவை களை யமைத்தவன் அவைகளே தனக்குங் கேட்டை வினைக்குமென்று அஞ்சவ னென்பதும், இன்னது செய்யி னினைது பயக்குமென்றும் அறிவிவி யென்பதும் பெறப்பட்டன. இப்படிச்செய்தோ னுசமடைக வென்பாள மறையோன் வாழியவெனறதனால் வஞ்சபபகழ்ச்சியணி.()

தண்ணங் கதிர்வெண் மதியென்பார் தழலாய் முழந் த தென்னளவும, வண்ண வரிவின் மதன்பகழி மலரா மென்பா ரவைபுமுயி, ருண்ணு மரவக் கணைபோல வுடற் று நின்ற வொருபாவிப், பெண்ணென் றயறுற் றிடப் பிறந்தேற் கினனு மேதாம் பேருலகே.

(இ - ள்.) (சந்திரனை) தண் அம் கதிர் - தண்ணிய அழகிய கிர ணங்கனையுடைய, வெள மதி எனபா - வெள்ளிய சந்திரனைன்று சொல்லுவா, என அளவும் - என மட்டும், தழலாய முழந்தது - (அது) அககினியாயவிட்டது, வண்ணம் - அழகிய, வரி வில் - நெடிய கருப்பு வில்லையுடைய, மதன பகழி - மனமதனுடைய புணைகள், மலா ஆம் என்பா - மலரொன்று சொல்லுவாகள, அவையும் - அம்மலர்களும், உயி உண்ணும் - உயினை புண்கின்ற, அரவம் கணை போல - சாப்ப பாணைகளபோல, உடற்றுகின்ற - கொல்லுகின்றன, ஒரு பாவி பெண் என்று - ஒப்பற்ற பாவியாகிய பெண்ணென்று, அயல துற்றிட - அய லார பழக்க, பிறந்தேற்கு - பிறந்த எனக்கு, போ உலகு - பெரிய இவ்வுலகி லுள்ளவைகளில், இன்னும் ஏது ஆம் - இனி எது ஏதுவாமோ (யான்) அறியேன, எ-று.

(க - து) சந்திரனைக் குளிர்ச்சியென்பார்கள, அதென்னளவில் நெருப்பாயிற்று, மன்மதபாணங்களை மலரொனடாகள, அவை பெண் ணுயினாக் கொல்லு மரவக்கணையின் என்றள எனபதாம்.

அறியேனென்பது சொல்லெச்சம். மனிதா பிறவியற் பெண்பிறப் பிழிந்ததென்பாள், பாவப்பெண்ணென்று பிறந்தேற்கென்றும், இவ் வுலகோ தண்ணிய வெப்பவைகள் வெச்செனவாயிருக்கின வெச் செனவா யிருப்பவைகள் எப்படியிருக்குமோ வென்பாள “இன்னு மேதாமபேருலகு” என்றுஞ் சொல்லினான். (௩௦)

திரைசெய் கரிய கடற்பிறந்த திங்கட் கொழுந்துந் தமிழ்ப்பொதிய, வரையில் வளர்ந்த நறுஞ்சாந்தும் வய வாள் வேந்தர் மார்பேற்குந், தரள வடமு முருகுயிர்க்குந் தண்ணென் மலரும் பைந்தொடிதன், விரக வனலை மேன் மேலு மூட்டும் விருகு போன்றனவே.

(இ-ள்.) திரை செய் கரிய கடல் பிறந்த - அலைகளைச் செய்கின்ற கறுத்த கடலினிடத்தே தோன்றிய, திங்கள் கொழுந்தம் - பால சந் திரனும், தமிழ் - தமிழ்தோன்றிய, பொதிய வனாயில் வளர்ந்த -

பொதியமலையில் வளரப்பெற்ற, நறு சாந்தம் - வாசனைபுள்ள சந்தனமும், வயம் - வலிமைபொருந்திய, வாள் வேந்தா - வாடபடையை யுடைய அரசாக்களுடைய, மாபு ஏறகும் - மாபுகள் ஏற்றறகுரிய, தாள வடமும் - முததுமாலையும், முருகு உயிக்கும் - வாசனையைத் தருகின்ற, தண் என் மலரும் - குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற மலரும், பைந்தொழிதன் - பசியவனையலணிந்த தமயந்தியினுடைய, விரக அவலை - காமத்தினாலுண்டாகிய தீயை, மேல் மேலும் - மேலுமேலும், மூட்டும் - அதிகரிக்கச்செய்கின்ற, விறகு போன்றன - விறகுபோலப்போலிருந்தன, எ-து.

(க - து.) சந்திரனும், சந்தனமும், முததுவடமும், மலாகளும், தமயந்தி காமாக்கினியை மூட்டும் விறகுபோலப்போலிருந்தன என்பதாம்.

சந்திரன் சந்தனம் தளவடம் மலா அடைமொழிகளோடு கூறப்பட்டமையால் மிகவும் குளிர்ச்சியெய்வனவெனக் காட்டுகின்றன. இப்படிப்பட்டவைகளாயினும் விறகுகள் கெடுப்பை வாததி செய்வன போல இவைகள் விரகத்துன்பத்தை விாததிசெய்வன வெனக்கொள்க. எப்படியென்னில் தலைவனைக்கூட மின்பத்திற்குத் துணையாபுள்ள இந்நான்கு மிருக்கின்றனவே அவனில்லையே யெனனுந்நினைப்பை யுண்டாக்கி அத்துயரத்தை மிகுவித்தலாம். சந்திரன் முதலியவற்றில் விரகாக்கினியை விாததிசெய்யும் விறகினைக் குறித்தமையால் தம்முறிப்பணி.)

நறைகொப் புளிக்கு மலர்வாளி நலிய வாற்றா துயிர்ப் பொறைகொண், நறைதற் கரிதென் நிகல்வேழ முண்ட கனிபோ லுள்ளுடைந்து, மறுவற றொளிநு மதிமுகத்து மாணேர் றோக்கி விடுத்திடவும், பெறுதற் கரிய வருவிதெனப் பிரியா திருந்த தின்னுயிரே

(இ - ள்.) நறை கொப்புளிக்கும் - தேனை உமிழ்கின்ற, மலாவாளி - மலாக்கண்களானவை, நலிய - வருத்த, ஆறாது - பொறுதவளாகி, உயிர் பொறை கொண்டு - உயிர்ப்பாரஞ் சுமந்த, உறைதற்கு அரிது என்று - வாழ்தற்கு அருமையதென்று, இகல் வேழம் உண்டகனி போல - பகைமைபொருந்திய யானையுண்ட விளங்கனிபோல், உள் உடைத்து - மணந்தளாந்து, மறு அறறு ஒளிரும் - கனங்கமற்று விளங்காவின்ற, மதி முகத்து - சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய, மான் கோ கோக்கி - மானையொத்த பாவையையுடைய தமயந்தி, விடுத்திடவும் - (தன்னை) விட்டுவிடவும், பெறுதற்கு அரிய உரு இது என - இஃது பெற்றியிவதற்கு அரிய வடிவமென்று, இன உயிர் - அவளினிய வுயிரானது, பிரியாது இருந்தது - விட்டு நீங்காமலிருந்தது, எ-து.

(க - து.) மலர்க்கணை வருத்த தமயந்தி வேழமுண்ட கனிபோல மனம்வருத்தியும் பெறலரிய திருவுருவென்று உயிரை விடாதிருந்தாள் என்பதாம்.

உள்ளுடைத்தும் விடுத்திடவும் என்னும் உம்மைகள் கீழ்ப்போன வேட்கைமுதலிய எட்டவததைகளைபுந் தழுவிநின்றன. உள்ளுதல் - மூர்ச்சிததலாம், விடுத்திடல் - சாக்காடாம். இவ்வவததைகள் பததும் இவளடைதலால் இனி மெய்யுறுபுணாச்சி நிகழாவிட்டால் இவ னாயிர பிரியா திராதெனபா, “பெறுதற்கரிய வருவிதெனப் பிரியாதிருந்த தின்னுயிர்” எனரா. தமிழ்நூலிற் பததவததைகளில் தலைமகடஞ்ச் சில வவததைமாததிரம சொல்லியிருக்கின்றன வெனனில் இத்தால் வடநூலினின்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தாதலின அந்நயம்பற்றிக் கூறினானைக. (௩௨)

தார்வாய் முரலு மினவண்முன் சிறைமெல் வளியா விடைதளர்ந்து, சோர்வா முதலை பரந்தமுலைத் துணையி னாப்பண் மைதோய்ந்த, கூர்வா னெடுங்க ணீர்வார்தல் கொற்ற மாரன் விரகமெனு, மீர்வாள் கைக்கொண் டியிர் போழ்தம் கெற்று நூல்போன் றிருந்ததுவே.

(இ-ள்.) தாவாய் முரலும் - மலர்மாலையினிடத்தில் ஒலிக்கின்ற, இனம் வண்முன் - கூட்டமாயுள்ள வண்டுகளுடைய, சிறை மெல் வளி யால் - இறக்கிநுடைய மெல்லிய காற்றால், இடை தளர்த்து சோவான் - இடைவருதி சோபவளாகிய தமயந்தியானவள, திதலை பரந்த - வேறுபட்ட நிறத்தையடைந்த, முலை துணையின் நாப்பண் - இரண்டு தனங்களின் நடுவே, மை தோயந்த - அஞ்சனமானது கலந்த, கூர் வான் நெடு கண் - கூரிய வாட்டடையை யொத்த நெடிய கண்களி னினறும், நீர் வாதல் - நீரொழுதுதல், கொற்றம் மாரன் - வெற்றி பொருந்திய மனமதனுனவன், விரகம் எனும் ஈர் வான் - பிரிவென் னின்ற அரிவாளை, கைக்கொண்டு - கையிற்கொண்டு, உயர் போழ் தற்கு - உயிரைப் பிளத்தற்கு, ஏற்று நூல் போன்று - ஏற்றிய நூலை யொத்து, இருந்தது - இருந்தது, ஏறு.

(க - து.) தமயந்தி இருதனவகளினடுவே மைக்கண்ணின் நீரொ ழுதுதல் மனமதனுனவன் வாளைக கைக்கொண்டு உயிரைப் பிளத் தற்கு நூல்போட்டதை ஒத்திருந்தது என்பதாம்.

“சிறைமெல்வளியா விடைதளர்ந்து சோவான்” என்றதனால், மிகவு மெல்லிய விடையின் னெனறாயிற்று. ஏற்றுநூலாவது மர மறுப்போர் கோணுதலன்றிச் செவவிதா யறுததற்பொருட்டுச் செய் யப்பட்ட கரிககோடாம். மை தோய்த்தொழுகிய கண்ணில் மனமத னது ஏற்றுநூல் குறிக்கப்பட்டமையால் தற்சுறிப்பணி. (௩௩)

புலவுந் திரைசூழ் நிலவலயம் புரக்கும் வேந்தை யிப் பிறப்பி, னலமுந் துறவின் டுணைவதற்கு நவைதிர் தவ முன் னியற்றாதே, நிலவத் துவர்வாய் மடநல்லீ ரின்னும் பிறந்து புணர்வனென, நிலவுத் தழுவீந் புருந்திறப்ப நினை யா நிற்கு நேரிழையே.

(இ - ள்.) புலவும் திணை சூழ் சிலம் வலயம் - புலால்நாற்றத்தை யுடைய கடல்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தை, புரக்கும் வேத்தை - காக்கி னின்ற நளமகாராசனை, இப் பிறப்பில் - இந்தப்பிறப்பில், நலம் முறையு உற - இன்பமானது நிறைவுபெற, ஈண்டு அனைவதற்கு - இவ்விடத் தில் தழுவுதற்கு, நவை தீர் தவம் - குற்ற நீங்கிய தவத்தை, முன் - முற்பிறப்பில், இயற்றாதேன் - செய்யாத யான், இலவம் துவா வாய் - இலவிதழ்போன்ற சிவந்த வாயையுடைய, மடம் கல்லீர் - இளமை பொருந்திய மடவீர், இன்னும் பிறந்து - இன்னமும் உதித்தாவது, புணாவன என - கூடுவேனென்று, நிலவு தழல் புகுந்து - சந்திரிகை யாகிய தீயின மூழ்கி, இறப்ப - உயிரை நீக்க, கோ இழை - தமயந்தி யானவன், நினையாநிறகும் - நினைக்கின்றான், எ-று.

(க - து.) நளனை இப்பிறப்பிற் கூடுதற்கு முற்பிறப்பிற் தவஞ் செய்யாத தமயந்தியானவன் இனிப்பிறந்து நளனைப் புணர்வனென்று சந்திரகிரணத் தனலிற புகுத்திடக்க நினைக்கின்றான் என்பதாம்.

நெருப்புமுதலியவற்றில் தாமாபிப்பவர்கள் அப்பொழுது கரு தியபடி மறுமையி லடைவனென்பது புராணசித்தமாதலின், “இன் னும் பிறந்து புணர்வனென நிலவுத்தழலிற் புகுத்திடப்ப நினையா நிற்கு மேரிழை” என்றா.

(உச)

மன்றற் குழலார் வளிவிலக்கி வயங்கு சுடர்காத் தெனமாரன், வென்றிக கொடியி னுருவமைந்த மடமான் முலையில் வீசாமற், குன்றிற் பிறந்து தாதனைந்து குளிர் துங் கருவி தோயுதுநிறுந், தென்றற் குழவி துழைந்து வருஞ் சிறுசா ளரங்க டாழ்செறித்தார்

(இ - ள்.) மன்றல் குழலார் - பரிமளம்பொருந்திய கூத்தலை யுடைய மகளிர், வளிவிலக்கி - காற்றினாலுண்டாகு மிகையுறறை நீக்கி, வயங்கு சுடர் காத்தது என - பிரகாசியாநின்ற விளக்கைக் காத்த தாற்போல, மாரன் - மன்மதனுடைய, வென்றி கொடியின் - வெற்றி பொருந்திய கொடியைப்போல, உருவு அமைந்த - வடிவமானது அமை யப்பெற்ற, மடமான் முலையில் - தமயந்தியினுடைய தனத்தில், வீசா மல் - மோதாமல், குன்றில் பிறந்து - பொதியமலையில் தோன்றி, தாது அனைந்து - மலாப்பொடியைப் பூசிக்கொண்டு, குளிர் துங்கு - குளிர்ச்சி பொருந்திய, அருவி தோய்த்து - அருவியில் முழுகி, நறு தென்றல் குழவி - நறிய இளந்தென்றல், துழைந்து-புகுது, வரும் - வருகின்ற, சிறு சா ளரங்கள் - சிறிய பலகணிகளினுடைய, தாழ் செறித்தார் - தாளைப் பந்தித்தார்கள், எ-று

(க - து.) பாங்குமார்கள் தென்றற்காற்று துழையுஞ் சா ளரவா யிற் கபாடங்களைச் சாத்தினார்கள் என்பதாம்.

வளி விலக்கிச் சுடர்காத்தலாவது விளக்கு நிலைபெறும்படித் திணை முதலிய போடுதலாம். இவளுருவைக் கண்டளவில் துறவிப் ப் முதலிய பகைவரும் மன்மதனுக் கிணங்கலின் “மாரன்வென்றிற் கொடியி னுருவமைந்த மடமான்” என்றார்.

(உரு)

வெந்தி யதனிற் பெய்தளிர்போன் மெலிந்து விளை யாட்டயர்செழும்பும், பந்தோடரிய கழங்கணிகள் பல வுந் துறந்து மலர்மகளை, யந்தா ரகலத் திருத்தியபோர் வேந்தன் பெயரே யறைகுதலாற், செந்தார்ப் பசிய கிள்ளை யொன்றுந் துறவா திருந்தாள் சேயிழையே.

(இ-ள்.) வெம் தீயதனில் - வெவவிய நெருப்பினில், பெய்தளிர் போல் - போடப்பட்ட தளிணைப்போல, மெலிந்து - (விரகாக்கினியால்) வாடி, விளையாட்டு அயா செழு பூ பந்தோடு - விளையாடுவதற்குரிய செழிய அழகிய பந்துடனே, அரிய கழங்கு - அரியவாகிய அம்மனைகளையும், அணிகள் பலவும் - பலவாபரணங்களையும், துறந்து - நீக்கி, மலர் மகளை - திருமாதை, அம் தாரா அகலத்து - அழகிய மாலையணிந்த மாமி னிடத்திலே, இருத்திய போர் வேந்தன் - இருக்கச்செய்த போனா விரும்பிய நளமகாராசனது, டெய்ளோ அறைகுதலால் - பெயரினையே சொல்லுதலால், செம் தாரா - சிவந்த இரோகையையுடைய, பசிய - பசு மைநிறத்தைப்பொருந்திய, கிள்ளை ஒன்றும் - கிளியொன்றனையும், சே யிழை - தமயந்தியானவள், துறவாது இருந்தாள் - நீக்காமல் இருந்தனள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் தீயிற்போட்ட தளிணைப்போல மெலிந்து பந்து வாபரண முதல்யவைகளை நீக்கி நளன பெயரைச் சொல்லுங் கிளியொன்றைமாதிரி நீக்காதிருந்தாள் என்பதாம்.

தீயதனிற் பெய்தளிர்வெவவியால் மெலிதற்கு விரகாக்கினியும், மெலித்தென்றமையால் தளிருக்கு வாடித்தலும், வருவிக்கப்பட்டன. மலாமகளை “அந்தாரகலத் திருத்திய போர்வேந்தன்” என்றமையால் பெருஞ் செல்வத்தையும் பெருவிறலையு முடையோ னென்றதாயிற்று.

அலைவாய் விடத்தி னுடன்றோன்றி யாவி ஈயரும் வெண்ணெருப்பே, யுலையாப் புவன மனைத்துமழ லொருங்கு கொளுத்து துதற்கண்ணான், நலைமே லுனது கலை யொன்றே தரித்தா னென்றான மிகவுமுயிர் உ, கொலைகுழ் குநரி னின்போலுங் கொடியா ருளரோ கூறென்றாள்.

(இ-ள்.) அலைவாய் - கடலினிடத்தே, விடத்திஊடண் தோன்றி- விடத்திஊடனே பிறந்து, ஆவி கவரும் - உயிரை வெளவுகின்ற, வெண் நெருப்பே - (சந்திரனென்னப்பட்ட) வெள்ளிய நெருப்பே, உலையா புவனம் அனைத்தும் - கெடாத உலகம் யாவையும், அழல் - தீயால், ஒருங்கு கொளுத்தும் - ஒன்றாகக் கொளுத்துகின்ற, துதல் கண்ணான் தலைமேல் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன தலைமீது, உனது கலை ஒன்றே - உன்னுடையபங் கொன்றனையே, தரித்தான் என்றால் - தரிக்கப்பெற்றானையாகில், மிகவும் - அதிகமாக, உயிர் கொலை குழ்குநரில் - உயிரைக்கொல்லக் கருதுவோர்களில், சின் போ லும் கொடியா ளாரோ - உண்ணப்போலும் கொடுமையை யுடைய வர்கள் இருக்கின்றார்களோ, கூறு என்றாள் - சொல்லென்றாள், எ-று.

(க - து) விஷத்தடன்பிறந்து உயிணக்கவரும் சந்திரனே! உலகம்யாவையுங் கொளுத்தும் பரமசிவன் தலைமே லுன்கலை யொன்மைத் தரித்தானென்றால் உயிணக் கொல்பவர்களி லுன்போலுங் கொடியவ ருண்டோவென்றாள் என்பதாம்.

உலகமனைத்தையு மொருங்குகொளுத்தும் ஊழித்தீயைத் தன் கண்ணிற் றரித்த பரமசிவனுக்கு உடலல்லாத் தலையினிடத்தில் உன் பதினாறுபங்கி லொருபங்கன்றி அதிகமாகத் தரிக்கக் கூடாதாயின் உன் முன் மெல்லியராகிய மாத ருயிவாழ்தல் கூடாதென்பது கருத்து. ()

சந்திரோபாலம்பனப்படலம் முற்றும்.

மன்மதோபாலம்பனப்படலம்.

[முன்னே சந்திரனை நித்தித்த தமயந்தியானவன் இப்படலத்தால் மன்மதனை நித்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(கலிலிருத்தம்.)

மங்குலாடுமறைந்துயிர்வாட்டுமித்
திங்கடன்னைவெறுத்ததுதீங்கென
வங்கமூடொளித்தாருயிர்கூட்டுணுந்
துங்கவேளைவெறுக்கத்தொடங்கினான்.

(இ - ள்.) (தமயந்தியானவன்) மங்குலாடு மறைத்து - மேகத்தி னிடத்திலே ஒளித்திருந்து, உயி வாட்டும் - ஆவியை வாட்டுகின்ற, இ திங்கடன்னை வெறுத்தது - இந்தச் சந்திரனை வெறுததுப்பேசினது, தீங்கு என - சூற்றமென்று நினைத்து, அங்கமூடு ஒளித்தது - தேகத்தி லுள்ளே மறைத்துவின்று, ஆர் உயிர் - நிறைந்த ஆவியை, கூட்டுணும் - கொள்ளை கொள்கின்ற, துங்கம் வேளை - உயாவுபொருத்திய மன் மதனை, வெறுக்க தொடங்கினான் - வெறுததல்செய்ய ஆரம்பித் தான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியானவன் சந்திரனை வெறுத்தது சூற்ற மென்று மன்மதனை வெறுக்கத்தொடங்கினான் என்பதாம்.

‘மங்குலாடு மறைத்துயிர் வாட்டுமித் திங்கடன்னை வெறுத்தது தீங்கு’ என்றது தாரத்திலிருந்து தன்பஞ்செய்கின்றவனை வெறுப்பது காட்டி லழுவதுபோலப் பயின்றென்றும், புறப்பகைக்கு மிகவும் அஞ்சவேண்டுமென தின்றென்று மாயிற்று. ‘அங்கமூடொளித் தாருயிர் கூட்டுணுந் துங்கவேளை வெறுக்க’ என்றதனால் அகத்திலிருந்து தன் பஞ்செய்கிறவனை வெறுப்பதினாலே சிறிதுபய லுண்டென்றும் உட் பகைக்கே அஞ்சவேண்டுமென்று மாயிற்று. “வானீபோற் பகைவனை யஞ்சற்கவஞ்சக, கேள்போற் பகைவர் தொடர்பு” என்பதனா லறிக.

கையுமென்னுயிர்நாமறப்பூங்கனை
யெய்யும்வேளொன்றியம்புவல்கேட்டியால்

வெய்யசெந்தழலேந்திவெண்ணீரணி
யையன்முன்னுறி லாண்டொழில் காண்பனூல்.

(இ - ள்.) கையும் என் உயிர் - வாடுகின்ற என்னுடைய ஷயிரி
னது, காமம் அற - பெயரற, பூ கணை எய்யும் - பூவம்பை பெய்கின்ற,
வேள் - மன்மதனே! ஒன்று இயம்புவல் கேட்டி - ஒன்றசொல்லு
வேன் கேட்பாயாக, வெய்ய செம் தழல் - வெவ்வித சிவந்த தீயை,
ஏந்தி - தாங்கி, வெள் நீறு அணி - வெள்ளிய விபூதியைத் தரித்திருக்
கின்ற, ஐயன் முன் - பரமசிவனெனினோ, உறில் - (அம்பெய்யப்) பொ
ருத்தவையானால், ஆண் தொழில் - நின்னுண்மைச் சேவகத்தை, காண்
பன் - காணுவேன், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) என்னுயிர்ப்பெயர் கீங்க மலாக்கணை பெய்யு மன்மத
னே! கேள், சிவனிடத்திற் சென்று கணை செலுத்தவாயானால் உன்
சேவகத்தைக் காண்பேனென்றான் என்பதாம்.

குமுசையிற் குதிரை நடததுவோனைப் போலத் தன்கீழ்வாரும்
விரகிகளிடத்தே தன்னுண்மையைக் காட்டுகின்றவ னென்பது
தோன்ற, 'கையுமென்னுயிர் நாமறப் பூங்கணை பெய்யும் வேள்' என்
றான். தன் பகைவாமுன்னே நிறக வஞ்சுகின்றவ னென்பது தோன்ற
'ஐயன் முன்னுறி லாண்டொழில் காண்பன்' என்றான். ஆண்
டொழில் - அஞ்சாமை, வீரம், ஊக்க முதலியவாம். அவாமுன்
ஆண்மைசெல்லாதென்பதாம். அக்கடவுளை யொழிந்தவர்புண் செல்லு
மென்பதான் கருத்து. காமமென்பது காம் எனக் கடைகுறைத்தது. (உ)

அலரின்மீதுறையந்தணெய்திட
மலரையன்றிவடிக்கணைநல்குமேற்
சிலையெனக்கழைகொண்டதிறலினோ
புலகிலயாவருயிர்கொண்டிருப்பரே.

(இ - ள்.) அலரின்மீது உறை அத்தணன் - தாமரை மலரின்
மேல் வசிக்கின்ற பிரமனானவன், எய்திட - எய்யும்படி, மலரை
அன்றி - பூங்கணையல்லாமல், வடி கணை - வடிக்கப்பெற்ற (இரும்பு
முதலியவற்ற லாகிய) பாணங்களை, நல்குமேல் - கொடுப்பானேயா
னால், கழை - கரும்பின, சிலை என கொண்ட - வில்லாகக்கொண்ட,
திறலினோய் - வலிமைபொருத்திய மன்மதனே, உலகில் - உலகத்
தில், யாவர் - எவர்கள், உயிர் கொண்டு - சீவனுடன், இருப்பர் -
இருப்பார்கள், எ-று.

(க - து.) மன்மதனே! உனக்குப் பிரமதேவன் மலர்க்கணையல்
னது வடிக்கணை கொடுத்திருப்பானாகில் உலகத்தில் யாவரோ யுயிர்
வைத்திருப்பார்கள் என்றான் என்பதாம்.

உனது தன்மார்க்கத்தையறிந்து காண்முன் இப்படிச் செய்தா
னென்பது கருத்து (உ)

அருவமாயணுவாயமனத்தையும்
விசைகொள்வாளிவிடுத்துப்பிளத்தலாற்
பொருவில்வேள்கட்புலனிற்புலப்படு
முருவுபோழ்தலுனக்கரிதன்றரோ.

(இ - ள்.) அருவம் ஆய் - அருபமாகியும், அணு ஆய - அணுவடிவாய் மிருக்கின்ற, மனத்தையும் - மனத்தினையும், வினா கொள் - வாசனையைக்கொண்ட, வாளி விடுத்து - மலரம்புகளை எய்து, பிளத்தலால் - பிளக்கின்றபடியால், பொருவில் வேள் - ஒப்பில்லாத மன்மதனே, கண் புலனில் - நேத்திரோத்தியத்திற்கு, புலப்படும் - விடயப்படுகின்ற, உருவு - வடிவங்களை, போழ்தல் - பிளத்தல், உனக்கு அரிது அன்று - உனக் கெளிதாம், ஏ - று. அரோ - அசை.

(க - து.) மன்மதனே! அருவத்தைப்பிளக்கு முனக்கு உருவத்தைப் பிளத்தலரிதோ என்றாள் என்பதாம்.

மனத்தையு மென்றது உயாவு சிறப்பும்மை. கட்புலனுக்கு விடப்பட்டாத மனத்தையும் பிளத்தலால் என்னுடலைப் பிளத்த லெனினி தென்பாள் 'கட்புலனிற் புலப்படு முருவுபோழ்த லுனக்கரிதன்று' என்றாள். உருவைப் பிளத்தல் மனத்தைப் பிளத்தலா லெனச் சாதிக்கப்படுதலால் செய்யுட் குறிப்பணி. (ச)

மன்றொறுமதுமலர்வாளிகொண்
முன்றொருயிரீருந்தகைமையாற்
குன்றவில்லிகொடுத்தழற்கண்ணில்வேள்
பொன்றினுனெனல்பொய்பெனவேண்டிமால்.

(இ - ள்.) மன்றல் காறும் - வாசனையானது மணக்கின்ற, மது மலர் வாளி கொண்டு - தேனையுடைய மலரம்புகளைக் கொண்டு, இன்று - இப்பொழுது, என் ஆர் உயிர் - என்னுடைய சிறைந்த ஆவியை, ஈரும் தகைமையால் - அறுக்கின்ற மூறைமையினாலே, குன்றம் வில்லி - மேருவில்லேந்திய பரமசிவனுடைய, கொடி தழல் கண்ணில் - கொடிய தீ விழியில், வேள் - மன்மதனுனவன், பொன்றினுன் எனல் - இறந்தானென்று சொல்லவது, பொய் என வேண்டும் - பொய்பென்று சொல்லவேண்டும், ஏ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) மன்மதனுனவன் பூவம்புகொண் டென்னுயிரைப் பிளத்தலால் இவ னெறிக்கண்ணு லெரிந்தானெனல் பொய்பென்றுள் என்பதாம்.

பொய்பென் றொழியாத எனவேண்டி மெனதனுல் இதிவாச புராணங்கள் பொன்றினுனெனக் கூறுதலால் பொய்பென லாகாது மெய்பென வேண்டிமென்றும், ஆயின் அவமிர்த்தவை யடைத்தபடி பால் பிகாசுனு பெய்க்கை வருத்துகின்ற னெனவேண்டு மென்றும், சுருத்தும்பத்திக்குக் காரணனுடிய காமதேவனுதலால் பிசாசுனுதல் கூடாதென்றும், பரமசிவனது தழற்கண்ணால் மடிந்தவன் மடிப்படி

யும் பிழைத்தானெனல் அசம்பவமென்றும், அவன் பிழைத்து என்னை வருத்துவது அவருடைய ஆற்றல் குறைவாலன்று விரகிகளுடைய பாவத்தினாலாதலின் அசம்பவ மன்றென வேண்டுமென்றும் பொருள் படுத்தல் காண்க. வே ளிறவாமையை யீருந்தகைமையாற் சாதித்த னல் செய்யுட்குறிப்பணி. (டு)

கூற்றமென்னக்கொலைபுரிவேனிலா
ஊற்றிதழக்கமலத்திறைநொன்மைய
வாற்றல்சான்றமலர்க்கணையைந்தல
தேற்றநல்கினுலகினையென்செயான்.

(இ - ள்.) கூற்றம் என்ன - யமனென்னும்படி, கொலை புரி வேனிலான் - கொலைத் தொழிலைச் செய்கின்ற வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதன், தூறு இதழ் கமலத்து இறை - தூறிதழ்களையுடைய தாம னாமலரி லிருக்கின்ற பிரமணுவன், நொன்மைய - ஊட்பமாகிய, ஆற்றல் சான்ற - வலிமையுள்ள, மலா கணை - பூவம்புகளை, ஐந்து அலகு - ஐந்தன்றி, ஏற்றம் - அதிகமாக, நல்கின் - கொடுத்தால், உல கினை - உலகத்தை, என் செயான் - என்ன துன்பஞ் செய்யமாட் டான், எ-று.

(க - து.) யமன்போற் கொலைசெய்யு மன்மதனுவன் பிரம ணைக்கணைமே லதிக கணைகளைத்தரி லுலகத்தை யென்செய்யமாட் டான் என்றான் என்பதாம்.

எல்லாவற்றையும் நியதி செய்கின்ற பிரமணுவன் மன்மதன் கொடுமையைக்கண்டு உலகத்திற் கிரகுகி மெல்லிய பூவைக் கணையா கச்செய்து, அவையும் ஐந்தன்றி அதிகமாகக் கொடுத்திலு னென்பது கருத்து. (சு)

அருவமாயுமென்னாவிபதைத்துளம்
வெருவுமாறுவினைசெயும்வேனிலான்
கருமிடற்றிறைகண்ணிலெரிந்திடா
துருவமெய்கினுலகமுமுய்யுமே.

(இ - ள்.) அருவம் ஆயும் - அருவமடைந்தும், என் ஆவி பதைத்து - என்னுடைய உயிா பதைத்த, உளம் வெருவும் ஆறு - மனம் பயங் கொள்ளும்படி, வினை செய்யும் வேனிலான் - (மலாக்கணைகளைத்)தொழிக் கின்ற வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதனுவன், கரு மிடறு இறை கண்ணில் - நீலகண்டத்தையுடைய பரமசிவனது நெறிக் கண்ணி னால், எரிந்திடாது - எரிக்கப்படாமல், உருவம் எய்தில் - வடிவத் தைப் பெற்றிருப்பானானால், உலகமும் - உலகமும், உய்யுமே - பிழைக் குமா, எ-று.

(க - து.) அருவமடைந்திருந்தும் என்னாவி பதைக்க வம்பெய்யு மன்மதனுவன் உருவ மடைந்தா லுலகம் பிழைக்குமா என்னான் என்பதாம்.

“உலகமென்ப துயர்த்தோர் மாட்டே” என்பவாகலின், இங்கே உலகமென்றது சிதேந்திரியராகிய முனிவனாவெனக் கொள்க. சரீர யில்லா திருக்கும்போதும் இவ்வளவு தன்பஞ் செய்கின்றவன் மற்ற வீராகன்போலச் சரீரமுண்டா யிருக்குமாயின் சிதேந்திரிய னென்ப தில்லாமற்போய்விடு மென்பான் ‘உருவமெய்தி னுலகமு முய்யுமே’ என்றான். (எ)

விரிந்தவேணி விமலன் வெகுளியா
லெரிந்துளாரிற் பிழைத்தவர்பாவரே
கரிந்தவேள் பிழைத்தெய்வதுகன்னியர்
புரிந்ததிவினையின் புணர்ப்பாகுமே.

(இ - ன்.) விரிந்த வேணி விமலன் - விரியப்பெற்ற சடையை யுடைய பரமசிவனுடைய, வெகுளியால் - கோபத்தினால், எரிந்து ளாரில் - எரிக்கப்பட்டவாகளிலே, பிழைத்தவா யாவர் - பின்னும் பிழைத்தவாகள் எவா, கரிந்த வேள் - சாம்பலான மன்மதன், பிழைத்து - (பின்னும்) பிழைத்து, எய்வது - பாணங்களை யெய்வது, கன்னியர் புரிந்த - மாதாகள் செய்த, திவினையின் புணர்ப்பு ஆகும் - பாவத்தினுடைய சம்பந்தமாகும், எ-று.

(க - து.) சிவன் கோபத்தா லெரிந்தவரிற் பிழைத்தவா யாவர்? மன்மதன் பிழைத்தெய்வது மாதாகள்செய்த திவினையின் சம்பந்த மாம் என்றான் என்பதாம்.

பரமசிவனுடைய வெகுளியால் எரிந்த திரிபுரா முதலியோர் பின்னுழ் பிழைத்தில னென்க. ‘கன்னியாபுரிந்த திவினையின் புணர்ப்பு’ என்று மாதரைப்பழித்தலில் மிகவுங் கொடியனென மன்மதன் பழிப் புத் தோன்றுதலால் வஞ்சப்பழிப்பணி. (அ)

சமீபமன்றுபைந்தார் குழற்பின்னல்கார்
மிடறுதோன்றல்விடமன்றுநானமே
யுடல்விளர்ப்புவெண்ணீர் என்றுருவிலா
யடர்வதென்னையரனலன்காண்டியால்.

(இ - ன்.) உருவிலாய் - வடிவமில்லாத மன்மதனே, அடர்வது என்னை - (என்னுடன்) போசெய்வ தென்ன, சமீபம் அன்று - சடையன்று, பைந்தார் குழல் பின்னல் - பசிய பூமாவையையணிந்த கூத்த வினது வேணி, கார் - கருமை, மிடறு தோன்றல் - கழுத்தினிடத்தில் தோன்றுதல், விடம் அன்று - நஞ்சுமன்று, நானமே - கத்தாரியாம்; வென் தீறு அன்று - வெள்ளிய விழுதியன்று, உடல் விளர்ப்பு - சரீ ரத்தினது வெண்ணிறமாம்; அரன் அலன் - (ஆதலால்) பரமசிவனல் லன், காண்டி - (கீ) காண்டபாக, எ-று.

(க - து.) மன்மதனே! சடையல்ல கூத்தலின் பின்னல்; கண்டல் கூறுப்பு விஷமல்ல கல்துரி; பூதம் வெண்ணீரல்ல உடல்வெணுப்பு; கருந் திவனல்ல என்னிடத்தி லேன்போர்செய்கிறாய் என்றான். என்ப தாம்.

மனமத்துக்கும் தனக்கும் பங்கின்பின்மைப்பால் வன் தன்னவருத் துதிக்குக் காரணம் தன்னுடற்குறியில் அவன் பங்கவ்ருகிய பரமசிவ னுள்ளது நிரூப்பேயாகு மென்றெண்ணி அதனைச்சொல்லி பொழிந் தா னென்க. கூந்தன் முதலியவற்றிற் சமூலமுதலிய பிராந்தியைக் கற்பித்தோழித்தலால் மயக்கவொழிபபணி. (க)

கொன்செய்வாளிருளித்தசெம்புண்ணிடைத்
துன்பமெய்தத்தழல்சொரிந்தாலென
வன்பர்போலநின்றாமிறைப்பரா
லென்செயாருயிர்த்தோழியரின்னுமே.

(இ - ள்.) உயி தோழியா - உயிரையன்ன தோழியரா யிருந் தவர்கள், அன்பா போல நின்ற - (இப்பொழு தென்னிடத்) தன்புடை புவர்போல (எனைக்குழந்து) நின்ற, கொன் செய் - அச்சத்தைச் செய்கின்ற, வாளி - மனமதபாணங்கள், குளித்த செம் புண்ணிடை - தைத்த சிவந்த புண்ணினிடத்திலே, துன்பம் எய்த - (யான்) துன்பத்தையடைய, தழல் சொரிந்தால் என - கெருப்பைச் சொரிந் ததுபோல, ஆரம் இறைப்பா - சந்தனக்குழம்பை வீசுவார்கள், இன் னும் - இன்னமும், என் செயரா - யாதுசெய்யார்கள், எ-று.

(க - து.) தோழிமார்கள் மனமதபாணம பட்ட புண்ணிடத்துத் தியைப்போலுஞ் சந்தனத்தை யிறைககிறார்கள், இன்னு மென்செய்ய மாட்டார்கள் என்றான என்பதாம்.

இருந்தவொன்றும் இப்பொழுதென்றும் பொருளுக் கேற்பக் கூட்டப்பட்டன. தோழியா செய்யு முபசாரமாகிய குணத்தைக் கூற்றமாகக் கூறலால் இலேசவணி. (க0)

தேற்றுவார்சிலர்தேங்கமழ்வாசநீர்
துற்றுவார்சிலர்தொல்குலதெய்வதம்
போற்றுவார்சிலர்பூண்முலைச்சாந்தினு
லாற்றுவாரினழற்றுக்கின்றார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - (தோழிகளிற்) சிலரானவர், தேற்றுவார் - தேற்ச்சொல்லுவார்கள்; சிலர் - சிலரானவர், தேம் கமழ் - வாசனை யுள்ளது மணக்கின்ற, வாசம் நீர் - பனிரீனா, துற்றுவார் - வீசுவார் கள்; சிலர் - சிலரானவர், தொல் குல தெய்வதம் - தொன்றுதொட் பார்ந்திது வுருகின்ற குலதெய்வத்தை, போற்றுவார் - பிரார்த்தி தோடு செய்வார்கள்; சிலர் - சிலரானவர், பூண் முலை - ஆபரணத் தையலினித்த தனித்தின் வெப்பத்தை, சாந்தினால் - சந்தனக்குழம்பி னால், ஆற்றுவாரின் - தணிப்பவர்களைப்போல, அழற்றுகின்றார் - வேய் பமிசு செய்வார்கள், எ-று.

(க - து.) சிலர் தேற்றுவார்கள், சிலர் பனிரீனா துற்றுவார்களி, சிலர் குலதெய்வத்தைப் போற்றுவார்கள்; சிலர் சந்தனத்திற் லாற்றுவார்களபோலச் சமிகின்றார்கள் என்பதாம்.

தேந்நுதலாக் து நின்னல் விரும்பப்பட்ட நாடகனை நீபெறுவையு
உன்றிறையும் உன் விரும்பிற்கு மாறாகச் செய்யான் என்பன சொல்லி
அவனை மனவறுத்தததைப் போக்கல். தெய்வதம் போற்றுதலாக்
தாம் வழிபடுங் கடவுளையோக்கி இவளுக்கிஷ்டஞ் சித்தியாகவும் தன்
பம் நீக்கவும் அருள்செய்கவென்று வேண்டிக் கோடல். (௧௧)

இன்னவாறு மகளிரியற்றவும்
கன்னன் மாரண்கணையுயிரீரவும்
பொன்னின்வார்முலைமுத்தம்பொரிந்திடத்
தன்னையும் மறந்தாடமயந்தியே.

(இ - ள்.) இன்ன ஆறு - இவ்விதமாய், மகளிர் இயற்றவும் -
தோழிகள் உபசாரஞ்செய்யவும், கன்னன் மாரன் - கருப்புவிடிலைக்
கிய மன்மதனுடைய, கணை - பாணங்கள், உயிரீரவும் - ஆவியைப்
பிளக்கவும், பொன்னின் வார - பொன்னினுற்செய்த கச்சையணிந்த,
முலை - தனங்களின்மீ தணிந்த, முத்தம் பொரிந்திட - முத்துக்கள்
நீராகவும், தமயந்தி - தமயந்தியானவள், தன்னையும் மறந்தான் -
தன்னையு மறந்துவிட்டான், எ-று.

(௧ - து.) இவ்வாறு பெண்கள் செய்யவும், மன்மதன் பாண
மெய்யவும், முத்துக்கள் பொரிந்திடத் துறந்தான் தமயந்தி தன்னையு
மறந்தான் என்பதாம்.

மன்மதபாணஞ் செய்கின்ற வெம்மையானது தோழியர்கள்
செய்கின்ற சைதத்யோபசாரத்தினாலுந் தணியாமல் மூர்ச்சித்தா
னென்க. இயற்றவும் ஈரவும் பொரியவும் என்னுமெச்சங்கள் மறந்தா
னென்னும் வினையொண்டன. (௧௨)

நாவிமென் குழனன்னுதற்றோழியர்
காவியங்கட்கதிர்முலைக்கன்னியைப்
பூவின்மெல்லணைசேர்த்திப்புடையிருந்
தாவியுண்டுகொலோவென்றமுங்குவார்.

(இ - ள்.) நாவிமெல் குழல் - கத்தாரியணிந்த மெல்லிய கூட்
தலையும், கல் துதல் - கல்ல நெற்றியையுமுடைய, தோழியா - தோழி
கள், காவிய - கருங்குவினைபோன்ற, அம் - அழகிய, கதிர் - காந்திபொ
ருத்திய, முலை - தனங்களையுடைய, கன்னியை - தமயந்தியை, பூவின்
மெல் அணை - மலரினாற் செய்யப்பட்ட மெல்லிய மெத்தைவின்மெல்,
சேர்த்தி - படுக்கச்செய்து, புடை இருந்து - பக்கத்திலிருந்து, ஆவி
உண்டுகொலோ என்று - உயிரானது உண்டோ இல்லையோவென்று,
அமுங்குவார் - வருத்துவார், எ-று.

(௧ - து.) தோழிமார்கள் தமயந்தியை மலரணியிற் கிடத்தி
உயிருண்டோ இல்லையோவென் றமுவாகள் என்பதாம்.

மூர்ச்சையுந் சாக்ஷோடோ டொக்குமாதலின் அவளுவினைக் குறித்
துச் சந்தேகித்தற் கிடமுண்டாயிற் றென்க. சைத்தியைப்பொருத்தி

லே மதுப்பிலிற்றென்னுஞ் செய்யுளில் மெல்லணக்கிடத்தினு ளென்
தும், சந்திரோபாலம்பனப் படலத்திலே பதுமமலர் மெல்லணக்
கிடத்தி யென்றுக்கறி யீண்டுப் பூவின்மெல்லணசேர்த்தி யென்றுங்
கூறல் கூறியதுகூற ளாமெனின் பெருஞ்செல்வாக்குப் பல வண்கள்
பாப்பப்பட்டிருத்தலும் ஒவ்வொன்றும் சிறிது சிறிதுகாலம் படுத்த
லால் வாடி கழிபடுதலு மியல்பாதலால் கூறியதுகூற ளாகாது. அன்றி
யும் முன்னுள்ள வணியினும் மெல்லியவணியிற் கிடத்தினுளொன்று
மாம். ஆவியுண்டுகொலோ வென்றதனால் இல்லையோவென்பது வரு
விக்கப்பட்டது. (கக)

எண்ணியெண்ணியிரங்குவதென்னுயிர்ப்
புண்ணிகழ்ந்ததுயிர் துறந்தாளலள்
வண்ணமென்றுவரவாய்துடிக்கின்றது
கண்ணிமைத்தனகாணுமென்பார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - (அத்தோழிகளிற்) சிலா, எண்ணி எண்ணி -
நினைத்து நினைத்து, இரங்குவது என் - புலம்புவதென்ன, உள்
உயிர்ப்பு நிகழ்ந்தது - உள்ளே மூச்சு அசைந்தது; உயிா துறந்தான்
அலள் - ஆலி நீங்கினவளல்ல, வண்ணம் - அழகிய, மெல் துவா வாய் -
மெல்லிய பவளம்போன்ற வாயாலது, துடிக்கின்றது - துடியாரின்
றது; கண் - கண்களானவை, இமைத்தன - இமைத்தல் செய்கின்
றன; காணும் என்பா - பாருமென்பார்கள், எ-று.

(க - து.) தோழிகளிற்சிலா அழவேண்டியதென்ன? உயிரிடுக்
கின்றது, வாய் துடிக்கின்றது, கண்களிமைக்கின்றன பாரொன்பார்
கள் எனபதாம்.

இந்நிகழ்ச்சிகளால் அம்மூாச்சை தெளிந்தன வெனவறிதல் இத்
தூற் கூறப்பட்டது. எண்ணி யெண்ணி யிரங்கலாவது இவள் சாக்கா
டுறின் இவளாற் செய்யப்பெற்ற சிறப்பு முதலியவெல்லாம் இழக்கப்
படுவோ மென் றிரங்கலால் தன்மை உவ்றிசெயணி. (கச)

மைத்தடங்கணீர்மாற்றுமின்சோர்ந்துவீ
முத்தரீகமுயர்முலைசேர்த்துமின்
கொத்துநாண்மலரோடுங்குலைந்துசோர்
மொய்த்தகூந்தன்முடிமினென்பார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலா - (தோழிகளிற) சிலரானவர், மை தடம் கண் நீர் -
அஞ்சனத் தீட்டிய விசாலம்பொருத்திய கண்களினினை, மாற்றுமின் -
மாற்றுங்கள்; சோர்த்து வீழ் உத்தரீகம் - சோர்வை யடைத்து
வீழ்கின்ற மேற்போர்வையை, உயர் முலை - உயர்ந்த தனத்தின்மேல்,
சேர்த்துமின் - சேருங்கள்; கொத்து - கொத்தாகிய, நாள் மலரோ
டும் - அன்றலர்ந்த பூக்களுடனே, குலைந்து சோர் - அவிழ்த்து சோர்
கின்ற, மொய்த்த கூந்தல் - கெருங்கிய குழலை, முடிமின் என்பார் -
முடியுங்கொன்று சொல்லுவார், எ-று.

(க - து.) தோழிகளிற் சிலா கண்ணீரைத் துடையுங்கள், மேற போரவையால் முலையை மூடுங்கள், அவிழ்ந்த கூந்தலை முடியுங்கள் என்பார்கள் என்பதாம்.

இனி ஏற்பாடு அணித்தாகலின் இவளுடைய தந்தை முதலியோர் வருதற்குமுன்னமே முன்போல ஆடையணிமுதலியவற்றைத் திருத்த முயல்கின்றான்பது கருத்து. இதுவும் தனமைநவிரசியணி. (கடு)

சுடரும்வெண்மதி தூற்றுந்தழல்சுட
விடரின்மூழ்கியிறந்துபடுமுன
மடவரங்கிடர்மாற்றுவன்யானெனக்
கடன்முகட்டிற் கதிரவன்றோன்றினான்.

(இ - ள்.) சுடரும் வெண் மதி - பிரகாசியாகின்ற வெள்ளிய சந்திரனாவன், தூற்றும் - தூற்றுகின்ற, அழல் சுட - தீயானது சுடும் தன்செய்ய, இடரில் மூழ்கி - தன்பத்தில் முழுகி, இறந்து படும் முனம் - உயிரீங்குமுன்னே, மடவரற்கு - தமயந்திக்கு, இடர் - தன்பத்தை, யான் - நானே, மாற்றுவன் என - நீக்குவன் என்பவன் போல், கடல் முகட்டில் - கடலினதுச்சியில், கதிரவன் - சூரியன், தோன்றினான் - உதயமானான், ஏ-று.

(க - து.) சந்திரனாகிய நெருப்புச்சுட தமயந்தி தன்பத்திலழுந்தி வறக்குமுன் சூரிய ஓதயமாயினான் என்பதாம்.

சந்திரனாவும் மன்மதனாவும் இரவின் மிகுகின்ற தமயந்தியின் றுயரம் பகல்வா கொருபுடை நீங்குமென்பார், 'இடா மாற்றுவன் யானெனக் கடன்முகட்டிற் கதிரவன் ரோன்றினான்' என்றார். இரவியுதயத்தில் தமயந்தி வருத்த நீக்குவிப்போன் நன்மையைக் குறித்த லால் தற்குறிப்பணி. (கசு)

மன்மதோபாலம்பனப்படலம் முற்றும்.

இந்திரப்படலம்.

[இப்படலத்தால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

(உலிவிருத்தம்.)

இடுக்கணெய்தவிகந்துகளித்துளார்
நடுக்கமெய்தநலிதருவேந்தரின்
விடுத்தண்கதிர்த்திங்கள் விளங்கொளி
கெடுத்துவெய்யவன்கீழ்த்திசைத்தோன்றினான்.

(இ - ள்.) இடுக்கண் எய்த - துன்பத்தை (அங்காட்டிலுள்ளோர்) அடைய, இவ்ந்து - அதிகாரமித்து, களித்துளார் - செருக்கடைந்த குறுகியமனத்தோடு, நடுக்கம் எய்த - நடுக்கத்தை யடைய, நலிதரு வேள்

தரின் - வருத்தகின்ற அரசரைப்போல, விடுத்த - (தமயந்தி வருத்தம்படி) விடுக்கப்பெற்ற, தன் கதிர் திங்கள் - சூரிச்சிபொருந்திய கிரணங்களைபுடைய சந்திரனாடைய, விளவகு ஒளி கொடுத்த - விளங்குகின்ற கார்த்தியை அழித்து, வெய்யவன் - சூரியனானவன், கீழ்த்திசை - கிழக்குத்திசில், தோன்றினான் - உதித்தான், ஏ-று.

(க - து.) குறுநிலமன்னா தன்பமடையப் பெருநிலமன்னா புறப்பட்டாற்போலச் சந்திர பிரகாசத்தைக் கெடுத்ததுச் சூரிய னுதயமாயினான் என்பதாம்.

ஏழையனா வருத்தியவாக்குக் கேடு தாமே வருமாதலில் தமயந்தியை வருத்திய சந்திரனும் ஒளியிழந்தா னென்க. கேடுதாமே வருதல், “பிராககின்ன முற்பகற் செய்யிற் மறக்கின்ன, பிற்பகற் றுமேவரும்” இதனாவிக. வேந்தரைப்போல வெய்யவன் கீழ்த்திசைத் தோன்றினு னென்றமையால் உவமையணி. (க)

வையமேழுடைமன்னனி றுத்தலும்
வெய்யபாசறைவிட்ட கல்வேளி ரி
னையசெங்கதிராதவன்றோன் றுமுன்
செய்யவான் விட்டகன்றது திங்களே.

(இ-ள்.) வையம் ஏழ் உடை மன்னன் - ஏழு தீபங்களைபுழுடைய அரசனானவன், இறுத்தலும் - வந்து தங்கினமாத் திரத்தில், வெய்ய பாசறை விட்டு - வெவ்விய படைவீட்டைவிட்டு, அகல் - நீங்குகின்ற, வேளிரின் - குறுநில வேந்தரைப்போல், ஐய செம் கதிர் ஆதவன் - அழகிய சிவந்த கிரணங்களைபுடைய சூரியனானவன், தோன்றுமுன் - உதிக்குமுன்னே, செய்ய வான் விட்டு - சிவந்த ஆகாயத்தைவிட்டு, திங்கள் அகன்றது - சந்திரனானது நீங்கியது, ஏ-று.

(க - து.) சூரிய னுதயமாகுமுன்னே சந்திர னீங்கினான் என்பதாம்.

இதவும் உவமையணி.

(உ)

அன்னகாலையிலாய்வளைத்தோழியர்
நென்னல்வாட்டுநிலவுக்கதிர்மதி
பின்னுமெய்திலிறந்துபடுமென
வுன்னியன்னையொடுற்றவைகூறினார்.

(இ - ள்.) அன்ன காலையில் - அப்பொழுதில், ஆய் வளை தோழியர் - ஆராய்ந் தெடுக்கப்பட்ட வனையுலையணிந்த தோழிகள், நென்னல் வாட்டு - சேற்றைப்பொழுதில் வாட்டிய, நிலவு - பிரகாசம்பொருந்திய, கதிர் மதி - கிரணங்களைபுடைய சந்திரனானவன், இன்னும் எய்தில் - இன்னமும் வந்தால், இறந்து படுமென உன்னி - (தமயந்தி) மரணத்தை படைவாளென்று நினைத்து, அன்னையெய்தி - தாமுடனே, உற்றவை கூறினார் - அடைந்த காரியங்களைச் சொல்லினான், ஏ-று.

(க - து.) தோழிமார்கள் தமயந்தி தாயாகிய காஞ்சனமாலை பிடித்து நடந்த காரியங்களைச் சொன்னார்கள் என்பதாம்.

‘தோழியா’ என்றது உயிர்த்தோழியனா. செவிவியும் நற்றாயும் அன்னைய ராதலின் ஈண்டு ‘அன்னை’ என்றது செவிலியையெனக் கொள்க. தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடுகின்றதும், பாங்கி செவிலிக் கறத்தொடுகின்றதனுஞ் செவிலி நற்றாய்க் கறத்தொடுகின்றதும், நற்றாய் தந்தையன்னையாக் கறத்தொடுகின்றதும் விதியென்க. (ங)

அத்திறந்தெரிந்தாய்மலர்க்கோதைவெண்
முத்தமூரன்முதுக்குறைந்தாளென
வுய்த்துரைத்தனளோடைப்புக்ரமுக
மத்தமால்கரிமன்னவர்மன்னற்கே.

(இ - ள்.) அ திறம் தெரிந்து - அச்செவிலிசொல்லிய திறத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, ஆய் மலர் கோதை - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட மலர் களையணிந்த கூந்தலையுடைய நற்றயானவள், வெள் முத்தம் மூரல் - வெள்ளிய முத்துக்களையொத்த பற்களையுடைய தமயந்தியானவள், முதுக்குறைந்தாள் என - பேரறிவடைந்தாளென்று, ஓடை - பட்ட மணிந்த, புகா முகம் - புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடைய, மத்தம் மால் கரி மன்னவா - மதங்கொண்ட பெரிய யானையையொத்த மன்னற்கு [வீமராசனுக்கு], உய்த்து - அவ்விடத்திற் கருத்தைச் செலுத்தி, உரைத்தனள் - சொல்லினாள், எ-று.

(க - து.) காஞ்சனமாலை யதையறிந்து தமயந்தி பேரறி வடைந் தாளென்று தன்கண்வனாகிய வீமராசனுக்குச் சொன்னாள் என்பதாம்.

தடங்கொள் வெம்முலைசாற்றியமாற்றமு
றுடங்குசிறிநிடையாக்கமுநோக்கிய
மடங்குலேறனையான்மணநாட்டிய
முடங்கல்போக்கினன்மொய்கழல்வேந்தர்க்கே.

(இ - ள்.) தடம் கொள் - பெருமையைக்கொண்ட, வெம் முலை - விருப்பத்தைத்தருகின்ற தனத்தையுடைய துணைவியானவள், சாற் றிய மாற்றமும் - சொல்லிய சொல்லையும், றுடங்கு சிறு இடை - வளையாகின்ற சிறியவிடையையுடைய தமயந்தியினது, ஆக்கமும் நோக்கிய - பருவத்தையும் கண்ட, மடங்கல் ஏறு அணியான் - ஆண் சிங்கத்தையொத்த வீமராசனானவன், மணம் நாட்டிய முடங்கல் - விவாகமானக் குறிக்கப்பெற்ற ஓலையை, மொய் கழல் வேந்தர்க்கு - பெருங்கிய வீரக்கழலினையுடைய அரசர்க்கு, போக்கினன் - செலுத்தி னான், எ-று.

(க - து.) வீமராசன் தன்மனைவி சொன்னசொல்லையும் தமயந்தி பருவத்தையும் பார்த்துத் திருமணவோலையைத் தேசத்தரசர்களுக்குக் கனுப்பினான் என்பதாம்.

தலைவியின் சொறகுறியாலும், தமயத்தியின் மெய்க்குறியாலும், அந்தப்புரத்தி னிகழ்ந்த ஆரவாரத்தினாலும் இந்நோய்க்குக் காரணங் கண்ட வீமராசன், வடிவும் அழகும் நற்குணமும் நற்சேய்கையும் சிறைந்த தன்மகளின் கருத்துக்கிசைந்த அரசன் இன்னுனென்பது தெளியக்கூடாமையால் சுயம்வரம் காட்டிய விவாகவோலையை அரசர்யாவருக்கும் விடுத்தானென்க. (௫)

வேலைகுழ்புவிமன்னர்க்குவேந்தர்கோ
வேலைபோக்கியதோர்ந்துயர்கற்பக
மாலேதாழ்முடிவாசவற்கோதுவான்
ஞாலமேத்திசைநாரதன்போயினான்.

(இ - ள்.) வேந்தா கோன் - வீமராசனுனவன், வேலை குழ் புவி மன்னாக்கு - கடல்குழந்த பூமண்டலத்தையாளுகின்ற வரசாக்கு, ஓலை போக்கியது - ஓலையைச் செலுத்தியதை, ஓந்த - அறிந்த, உயர் கற்பக மாலே - உயர்ந்த கற்பகத்தினுடைய மலாமாலே, தாழ் - தாழ் கின்ற, முடி வாசவற்கு - மகுடமணிந்த இந்திரனுக்கு, ஓதுவான் - சொல்லும்பொருட்டு, ஞாலம் ஏத்த - உலகத்தாா அழிக்கின்ற, இசை - புகழையுடைய, நாரதன் - நாரதமுனிவன், போயினான் - போனான், ஏ-று.

(க - து.) நாரதமுனிவனுனவன் வீமராசன் அரசருக் கோலை விட்டதையறிந்து தேவேந்திரனுக்குச் சொல்லும்பொருட்டுப் போனான் என்பதாம்.

நிரிலோக சஞ்சாரியாகிய நாரதமுனிவன் இச்சுயம்வர அதிக் யத்தை இந்திரனுக்குச்சொல்லி அவனையும் இதற்கு வருவித்தல் சிறப் பென்று கினைத்துப் பொன்னுலகத்திற்குச் சென்றானென்க. (சு)

[இதுமுத லைகதாபாட்டுகள் ஒருதொடர். இவ்வைந்து பாட்டுகளாலும் இந்திரலோகத்தின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றன.]

அறுசோக்கழிநெடினாகிரியலிருத்தம்.

வானவரொண் சுடரெறிக்கு முடிதாழ்த்து வணிகழற் கால் வணங்கி யேத்தத், தேனிமிருங் கற்பகநாண் முகை யுடைந்து பசியநறுந் தேற லூற்ற, மேனகைசா மலாயி ரட்ட வுருப்பசுவெள் ளடையுதவ விளறித் திஞ்சொற், பாணலங்கட் டிலோத்தமைமென் சதிமுறையிற் பதம் பெயர்க்கும் பாணி னுங்க.

(இ - ள்.) வானவர் - தேவர்களுடைய, ஒன் சுடர் எறிக்கும் - ஒள்ளிய காத்தியை வீசுகின்ற, முடி - மகுடங்களை, தாழ்த்த - தாழ்ச் செய்து, வணிகழல் கால் - வீரக்கழலையணிந்த பாதத்தை, வணங்கி ஏத்த - தாழ்த்த புகழவும், தேன் இயிரும் - வண்டுகளானவை ஒலி கின்ற, கற்பகம் - கற்பகத்தினுடைய, நாள் முகை உடைத்து - அன்

துப்பிதழ்மடங்கைபாற்றாதுபோகெனச்
செப்பியதெவன்கொலெஞ்சிந்தையோர்ந்தமே.

(இ - ள்.) எப்பொருள் ஆயினும் - எந்தப்பொருளானாலும், யாவர் உள்ளமும் - எவர்களுடைய மனமும், கைப்படு நெல்லி கணியில் - உள் ளங்கையிற்பட்ட நெல்லிப்பழத்தைப்போல, காணும் - அறிகின்ற, நீர் - நீவிர், தப்பு இதழ் - பவளம்போன்ற அதர்த்தையுடைய, மடங் கையால் - தமயந்தியிடத்து, தூது போக என - தூதுபோவென்று, எம் சிந்தை ஓர்ந்தும் - எங்களுடைய மனதைத் தெரிந்தும், செப்பி யது - சொல்லியது, எவன்கொல் - என்கொல், எ-று. அம் - அசை.

(க - து.) எல்லாமறிந்த நீர் தமயந்தியிடத்துத் தூதுபோவென்று சொல்லிய தென்னவோவென்றான் என்பதாம்.

என்னுள்ளம் அவனிடத்தும் அவருள்ளம் என்னிடத்தும் ஒரு மித்து நின்றதென்பது தோன்ற எஞ்சிதை யோர்த்துமெனத் தன் மைப் பன்மையாகச் சொல்லினா. “ஒருதலையா நின்னாது காமங் காப்போல, விருதலை யானு மினிது” என விருத்தலால் ஒத்தகாம முள்ள வெணக்கன்றி ஒருதலைக்காமமுள்ள வுனக்குச் சந்தப்பொருட் தாதென்பது கருதது. சொல்லியங்கனியி லென்றமையால் உவமை பணி.

(உஉ.)

[நீயே செல்கென்ற இந்திரனுக்கு நான் சொல்லல்.]

வழங்கியதும்முனாமறாதுசென்றியான்
மொழிந்தனனாயினுமுன்னையென
விழைந்தவத்தளிரியலவென்குறாதுளங்
குழைந்துறும்பான்மணம்பொருந்தல்குமோ.

(இ-ள்.) வழங்கிய தும் உரை - சொல்லிய உம்முடைய சொல்லை, மறாது - மறுக்காமல், யான் சென்று - யான்போய், மொழிந்தனன் ஆயி னும் - சொன்னே னாலும், முன்னோ எனை விழைந்த - முன்னமே என்னை விரும்பிய, அ தளிரியல் - அத்தமயந்தி, வென்குறாது - நாண மல், உளம் குழைந்து - மனங் கரைந்து, தும்பால் - உம்மிடத்தில், மணம் - விவாகத்திற்கு, பொருந்தல் குமோ - சம்மதிப்பானோ, எ-று.

(க - மி.) உமதுசொல்லை நான் சொன்னேனாலும் என்னைவிரும் பிய தமயந்தி உம்மை விரும்புவானோ என்றான் என்பதாம்.

யான் விழைந்தவென்னில் தன்னறிவுக் கேலாதென்பது புத்தி 'எனை விழைந்த' என்றான். விழைந்தவளாதலால் யான் சொல்லிய தற்கு எதிர்மொழி கொடுத்தற்கே காணும்; அங்மணம் காண்பவன் எவ்வாறு நின் விவாகத்திற்குச் சம்மதிப்பானென்பது கருத்தது. (உஉ)

[என்னுள் முந்துமோவென்ற கணனுக்கு இந்திரன் சொல்லியது.]

என்னவோத்துரைத்ததுமிகுத்தசொன்னது
நீனமொழிப்பாக்கியகிணியார்த்தம்

னப்புள்ளானது, முன் உரைத்தவை அனைத்தும் - (தூதர்போய்வந்த) முன் சொல்லியசெய்தி யாவையையும், எண்ணும் - நினைப்பான், எ-து. ஆல் - அகை.

(க - து.) இவ்வாறு சொல்வான் பேசாது துன்பப்படுவான் மயங்குவான் தன்னையுமறப்பான் நல்ல தருமமென்று சிரிப்பான் வெதும்புவான் அன்னஞ் சொன்னவற்றை நினைப்பான் என்பதாம்.

காமபீர நடையுடையவ னாதலால் 'விள்ளா தயாநதிருக்கும்' என்றும், செய்வதுத் தவிரவதுந தோன்றாமையால் 'ஏழமும்' என்றும், இப்படிப்பட்ட சிந்தையுடையவ னாதலின் 'தன்னையு மறக்கும்' என்றும், சத்தியமில்வாறு வருத்தவதாதலின் வஞ்சப புகழ்ச்சியாத் 'தரும நன்றொப புன்னகை கோடிய' என்றும், இதனால் அகத்தில் அதிக தாப முண்டாகையால் 'மெப்புமுகும்' என்றும், தருமத்திற் குடன்பட்டவருகையால் இனி தனக்குக் கிடையாளாது நிச்சயத்தால் 'வெய்துயிர தது' என்றும், பெருதொருளினமேல் விருப்பம் அதிகரித்தலால், அன்னமுன்னுரைத்தவை யனைத்துமெண்ணும்' என்றுஞ் சொல்லினா. வருத்தமிகுதியின் நகைசெய்வது "இழக்கண் வருங்கா னருக வதனை, யித்தாவ தஃதொப பதிட" இத்தொலறிக. பகையிஸ்ஸாமல் ஒருகாலத்திலே கூடத்தகை என்னும் அடாநதிருக்கு முதலிய பலவற்றிற்குக் கூட்டத்தைச் சொல்லுதலுஞ் கூட்டவாணி. (௩௦)

முற்றிழைவன முலைமுயங்குநன்னலம்

பெற்றறிவெனினுமவேள பெயயும்வா னியான்

மற்றுயிரிற் பிணும்வானவேந்ததாடு

சொற்றதுமறுககிலென்று சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) முறையுழை - மொழி. முற்றிய ஆபரணங்களையணிந்த தமயங்கியினது, வலம் முலை - அழகு தனங்களை, முடங்கும் நன்னலம் - தழுவுகின்ற நல்ல சுகந்தை, பெற்றறிவெனினும - பெருமற்ற போனெனியுதும், வேள் - மனமற்றவன், பெயயும் வானியால் - சொரிசின்ற பாணங்களாலுடைய, உயர் இரட்டினம் - ஆவ்யாயினும், வான வேந்தொடு - இந்நிரஜுடன், சொற்றது - சொல்லியவை, மறுக்கிலன் என்று - தங்க்கமட்டெனென்று நிச்சயத்துக்கொணர், சொல்லுவான் - சொல்லுவான், எ-து.

(க - து.) தமயங்கி இன்பத்தைப் பெற்றொழிது மன்மதன் கணியா நுவிர்போயினும் இத்திரஜோடு சொன்னதை மறுக்கிலென் என்றான் என்பதாம்.

மற்று - அகைநிலை. இம்மைப்பயனைத் தரும்பென நினைத்து மறுமைப்பயனை விரும்பிய காமபீர நடையை யுடைய சத்தியசத்தனாகையால் இவ்வாறு கூறினா முன்னக. (௩௧)

[தூதராகச் சொல்லிய இத்திரனைக்குறித்து களன் சொல்லல்.]

எப்பொருளாயினுமயாவருள்ளமுல்
கைப்படுகெல்லியங்கனிபிற்காணகீர்

மலர்த்த அரும்புகள் உடைபட்டி, பசிய - பசுமைபொருத்திய, நறும் தேறல் ஊற்ற - நறிய தேனைச்சொரியவும், மெனகை - மெனகையா னவன், சாநீகா இரட்ட - கவரிகளை அசைக்கவும், உருப்பசி - உருப்ப சியானவன், வெள்ளடை உதவ - தாம்பூலத்தைக் கொடுக்கவும், வினரி - வினரியென்னு மிசையையொத்த, நீ சொல் - மதரம்பொருத்திய சொல்லையும், பானல் அம் கண் - நீலோற்பலம்போன்ற அழகிய கண் கையுமுள்ள, திலோத்தமை - திலோத்தமையானவன், மெல் - மெல் லிய, சுதிமுறையில் பதம் பெயாக்கும் - தாளவொத்தின் முறைப்படி பதம் பெயாததற்குரிய, பாணி தாவக - அஸ்தாபிகயஞ் செய்யவும், எ - று.

(க - து.) தேவாகள வணக்கவும், கற்பகத்தருக்கள் தேன்சொ ரியவும், மெனகை சாமணாபோடவும், உருப்பசி தாம்பூலம் கொடுக்க வும், திலோத்தமை யபிஷேகசெய்யவும் என்பதாம். (௭)

தண்டரள மணிமுறுவ லயிராணி வரிபரந்த தடங் கட் காமர், வண்டுபகட் டெழின்மார்பின் மந்தார நறங் தெரியன் மலரின் வீழப், புண்டரிகச் செழுங்காடு பூத்த தென விழிமலர்கள் பொலிந்து தோன்றத், தெண்டிகா வா யமிழ்தமனத் தெள்விளித்தே னரமகளிர் செவியி னூற்ற.

(இ - ள்) தண - குளிர்ந்த, தரளம் - முத்துக்கள் போன்ற, மணி முறுவல் - அழகிய பற்களையுடைய, அயிராணி - இடிராணியின், வரி - இரோகைகளானவை, பரந்த - பரவப்பெற்ற, தடம் - விசாலம் பொருந்திய, கண் காமா வண்ம் - கண்களெனனும் அழகிய வண்டிக ளானவை, பகடு - பெருமைபொருந்திய, எழில் மார்பின் - அழகிய மாாபிலணிகை, மந்தாரம் நறும் தெரியல் - மந்தாரத்தின் கல்ல மாலை யினுடைய, மலரின் வீழ - பூவில் மொயக்கவும், புண்டரிகம் - தாமணா யின், செழு காடு பூத்தது என - செழுமையுள்ள வனம் பூத்ததென் னும்படி, விழி மலர்கள் பொலிந்து தோன்ற - தேத்திரமலர்கள் பிர காசித்து விளங்கவும், தென - தெள்ளிய, தினாவாய் - கடலிடத்தின் டாகிய, அமிழ்தம் என - அமிழ்தம் என்று சொல்ல, தெள்விளி தேன் - தெள்விளியென்னு மிசைத்தேனை, அரமகளிர் - அரம்பையரானவர் கள், செவியின் ஊற்ற - காதினிடத்திலே சொரியவும், எ - று.

(க - து.) இடிராணி கண்கள் மந்தாரமலை மலரில் வீழவும், அயிரங்கண்கள் விளங்கவும், அரம்பையர்கள் பாடவும் என்பதாம். (அ)

மருவுயிர்க்கு நறந்துணர்மென் மலர்பொதுளும் பொ லத்தருவு மணிபு மாணு, மிருகிதியும் விழிக்கடையி னரு ணோக்கி முறைமுறைநின் தேவல் கேட்பக், கருகினர்கண் கவர்வனப்பிற் கத்தருவ மடமகளிர் கனிந்த பாடற், கருகி முறை பிறழாமன் மாடகயாழ் கரம்புளருக் றுழனி யாப்படி.

(இ - ன்.) மரு உயிர்க்கும் - வாசனையை வீசுகின்ற, நறும் - உயிர், துணர் - கொத்தாகிய, மெல் மலர் - மெல்லிய மலர்களானவை, பொருளும் - செருங்கிய, பொலம் தருவும் - பொன்மயமாகிய ஐந்தருவும், மணியும் - சித்தாமணியும், ஆதும் - காமதேனுவும், இரு நிதியும் - சங்க நிதி பதமநிதியென்னு நிதிகளிரண்டும், விழி கடைபின் அருள் கோக்கி - கடைக்கண்களினுடைய அருளைப் பார்த்து, முறை முறை நின்று - வரிசை வரிசையாக நின்று, ஏவல் கேட்ப - ஏவலைக் கேட்கவும், கரு தினர் - கிணத்தவர்களுடைய, கண் கவா வனப்பின் - கண்களைப் புறநிக் கொங்கின்ற அழகியையுடைய, கத்தருவ மடம் மகளிர் - இளமைபொருந்திய கத்தருவ மாதாகள், கனிந்த பாடல் - முதிர்ந்த பாடல்களாலே, சுருதி முறை பிறழாமல் - ஒலியினுடைய வரிசைகள் வேறுபடாமல், மாடகம் யாழ் கரம்பு - முறையாகியோடுங்குடிய வீணையினுடைய கரமபின், உளறும் - தடவுகின்ற, தழனி ஆர்ப்ப - ஒலியானது ஒலிக்கவும், எ - து.

(க - து.) ஐந்தருவும், சித்தாமணியும், காமதேனுவும், சங்கநிதியும், பதமநிதியும், ஏவல்கேட்கவும், கத்தருவமாதாகள் வீணவாசிக்கவும் என்பதாம். (க)

மருங்கினொரு புடை விசித்த குற்றடைவாள் வட்டு கையின் வயங்க வேர்ப்பால், பொருவருள்சுப் படைகமஞ் சூன் முகிலினிடை விளங்குமின்னிற் பொலிவு காட்டச், சுருமபிமிரஞ் சிலலோதிப புலோமசைசெம பஞ்சடிமென் சுவடு தோய்த்து, விரிந்ததடம் புயம்பவளக கொடிபடர்ந்த சூலவகையின் விளங்கித் தோன்ற

(இ - ன்.) மருங்கின் - இடையில், ஒரு புடை விசித்த - ஒரு பக்கத்தில் கட்டிய, குறு உடைவாள் - குறியவாளானது, உட்கிடை யின் வயங்க - அதைக்கவசத்தினமீது பிரகாசிக்கவும், ஓர் பால் - ஒரு பக்கத்தில், பொரு - போசெய்கின்ற, குலிசப்படை - வச்சிராயுதமானது, கமம் - கிறைவுபொருத்திட, சூல் - கருப்பந்தையுடைய, முகிலினிடை - மேகத்தினிடத்திலே, விளங்கு மின்னின் - பிரகாசிக்கின்ற மின்னலைப்போல், டொலிவு காட்ட - காத்தியைக் காண்பிக்கவும், சுருமபு இமீர் - வண்டிகளானவை ஒலிக்கின்ற, அம் சில் ஒதி - அழகிய பொன்வட்டத் தகட்டியையணிந்த கூத்தையுடைய, புலோமசை - இந்திராணியினுடைய, செம் பஞ்ச அடி - செம்பஞ்சக் குழும் பணிந்த பாதங்களினுடைய, மெல் சுவடு தோய்த்து - மெல்லிய தழும்பு பொருத்தி, விரிந்த - விரியப்பெற்ற, தடம் புயம் - விரைமம் பொருதிய தோள்களானவை, பவனம் கொடி படர்ந்த - பவனம் கொடுகள் படரப்பெற்ற, சூலம் வகையின் - சூலவிரிகளைப்போல, விளங்கி தோன்ற - பிரகாசித்ததத் தோன்றவும், எ-து.

(க - து.) ஒருபக்கத்தி னுடைவாள் பிரகாசிக்கவும், மற்றொரு பக்கத்தில் வச்சிராயுதம் பிரகாசிக்கவும், இந்திராணி காத்தவிர்ப்பட்ட புயமன் பிரகாசிக்கவும் என்பதாம். (க)

விஞ்சையர்கிற் றாரவுண ருரகர்புவி முழுதாரும்
வேந்தர்யாரு, மஞ்சலிசெய் திருமருக்கும் புடைசூழ
முனிவர்குமா மாசிகூற, வெஞ்சலில்பல வளஞ்சிறப்ப வரி
யணையில் வீற்றிருக்கு மிமையோர் வேந்தைக், கஞ்சமல
ரயனளித்த மறைபயினு ரதனிருகண் களிப்பக் கண்டான்.

(இ - ள்.) விஞ்சையா - விச்சாதாராகளும், கிஞ்சரா - கிஞ்ச
ராகளும், அவுணா - அகாரும், உரகா - ஊகாரும், புவி முழுதும்
ஆளும் - ஸ்ரீலோகமுழுதையு மாடசெய்கின்ற, வேந்தா யாரும் -
அரசர்கள் யாவரும், அஞ்சலி செயது - வணக்கஞ்செய்து, இரு
மறங்கும் - இரண்டுபக்கத்திலும், புடை சூழ - நெருங்கிச்சூழவும்,
முனிவர குழாம் - முனிவா கூட்டங்கள், ஆசிகூற - ஆசோவதிக்ஷவும்,
எஞ்சல் இல் - குறைவில்லாத, பல வளம் சிறப்ப - பலவாகிய வளம்
களானவை மிக, அரி அணியில் வீற்றிருக்கும் - சிங்கவாசனத்தில் வீற்
றிருக்கின்ற, இமையோர வேந்தை - இந்திரன், கஞ்சம் மலா அபன்-
தாமகாமலரி விருக்கின்ற பிரமணுவன், அளித்த - பெற்ற, மறை
பயில் - வேதத்தைப் பவிரிசெய்கின்ற, ராரதன் - ராரதமுனிவன்,
இரு கண் களிப்ப - தன்னிருகண்களும் களிப்பையடைய, கண்டான் -
பார்த்தான், ஏ-று.

(உ - து.) விஞ்சையாகளும் கிஞ்சராகளும் அகாராகளும் ஊகா
களும் புவிபராகளும் புடைசூழவும், முனிவாக ஸாசோவதிக்ஷவும்,
சிம்மாதனத்திலிருக்கு மிந்திரன் ராரதன் கண்டான் என்பதாம்.

வானவரெனவும் பாட்டிமுத லைத்தபாட்டினும் வந்த ஏத்த
வென்பதமுதலிய வினையெச்சவகை வீற்றிருக்கு மென்றும் பெய
ரெச்ச வினையையும், அது இமையோர வேந்தெனவும் பெயரையுங்
கொண்டி முடித்தன. (கௌ)

பொன்னகரத் தனிபுரக்கும் புரந்தரனு ரதமுனிவன்
புகுதலோடி, முன்னரியற் றியதவத்தி னெய்துபய னிப்
பிறப்பின் முடிந்ததாமென், நன்னமுனி வரணுவப்ப வருக்
கியபாத் தியமுதலா வனைத்துநலகி, யின்னமுத முருவன
போ லினிதுரைக்கு முகமனொடு மிருக்கை யிந்தான்.

(இ - ள்.) பொன் கரம - அமராவதியை, தனி புரக்கும் -
ஒப்பறக் காகின்ற, புரந்தான் - இந்திரனுவன், ராரதமுனிவன்
புகுதலோடும் - ராரதமுனிவன் அடைந்தமாதிராதில், முன்னர்
இயற்றிய - முற்பிறப்பில் பான்செய்த, தவத்தின் எய்த பயன் -
தவத்தினாலே அடையவேண்டிய பிரயோசனம், இ பிறப்பில் முடித்
ததாம் என்று - இந்தப்பிறப்பில் முற்றுப்பெற்றதாமென்று, அன்ன
முனிவான் உவப்ப - அந்த ராரதமுனிவன் மகிழ்ச்சியடைய, அருக்
கியம் பாத்நியம் முதல் ஆ - அருக்கியபாத்நியமுதலாக, அனைத்தும்
கண்டு - பாவையுங் கெட்டுத்த, இன் அமுதம் - இனிவாயிந்தமான
வை, உருவன போல் - செவியனபோல, இனித உணக்கும் - இனி

தாகச் சொல்லுகின்ற, முகமனெழும் - உபசாரத்தடன், இருகைக ஈந்தான் - ஆசனத்தைக் கொடுத்தான், எ-று.

(க - து.) தேவேந்திரன் காரதன வந்தமத்திரத்தில் ஆசனக் கொடுத்தான் என்பதாம். (கஉ)

உருகியுளங் களிசிறப்ப வாயிரங்கண் மலராலு மொ ருங்கு நோக்கி, யருமறையோ யிவணங்கி நெடுங்கால மெ வ்வுலகி லடைந்தா யென்னப், பொருவரிய தவமுனிவன் வானவர்கோன் முகநோக்கிப் புணரி குழந்த, விருநிலத்திற் கடவுண்குப் புனலாடி யித்தனைநா ளிறந்த தென்றான்.

(இ - ள்.) உருகி உளம் - மனமுருகி, களிசிறப்ப - களிப்புயிக், ஆயிரம் கண் மலராலும் - ஆயிரங்கண் ளாகிய தாமதாமலராலும், ஒருங்கு நோக்கி - ஒருமிக்கப்பாத்தது, அருமறையோய - காரதமுனி யே, இவன் நீக்கி - இவ்விடமிட்டு, நெடு காலம் - நெடுநாளாக, எ உலகில் - எந்தவுலகத்தில், அடைந்தாய என்ன - டோயினாயென்று கேட்க, பொரு அரிய - ஒட்டில்லாத, தவம் முனிவன் - தவத்தை யுடைய காரதமுனிவன், வானவா கோன் முகம் நோக்கி - இவ்விர னுடைய முகத்தைப் பார்த்து, புனர் ஞாபக இரு நிலத்தில் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பெரிய பூமியினிடத்தில், கடவுள் வதி புனல் ஆம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள வதிநீர்த்ததங்களிலே ஊராமஞ் செய்து, இத் துணை கான் - இவ்வளவுநாள், இறந்தது எனமுன் - கழிந்ததெனமுன், எ-று.

(க - து.) தேவேந்திரன் காரதனாட்டார்த்த இவ்வளவுநாளைக் கே போனொன்று கேட்க, காரதன் பூலோகத்திற நீர்த்தமாடப் போ னெனென்றான் என்பதாம். (கஉ)

என்றுமுனி வரனுரைப்பக் கடல்புடைகுழ் நிலவல யத் திகல்வேன் மன்னர், துன்றுசமர் துறந்தனர்கொல் சுடர்க்கதிர் போழ்ந் தாமகளிர் துணைமென் கொங்கை, மன்றல்விழைந் திங்கெமக்கோர் நல்விருந்தாய் வரலொ ழிந்த வாரேதென்றான், குன்றினிருஞ் சிறையரிந்த சுடர் வயிரப் படை சுமந்த குவவுத் தோளான். .

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, முனிவரன் உரைப்பு - காரத முனிவன் சொல்ல, குன்றின் - பாவதங்களுடைய, இரு சிறை அரிந்த - பெரிய இறங்குகை அறுத்த, சுடர் வயிரம் படை சுமந்த - பிர காசம்பொருத்திய வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கிய, குவவு தோளான் - திரட்சிபொருத்திய புயங்கென்புடையவனாகிய இந்திரன், கடல் புடை குழ் - கடலாறு புடைகுழப்பட்ட, நிலம் உலபத்து - பூமண்டலத்தில், இகல் - போர்செய்கின்ற, வேல் மன்னர் - வேற்படையெத்திய அரச ளானவா, துன்று சமர் - நெருங்கிய போரை, துறந்தனர்கொல் - கடுத் தனரோ, சுடர் கதிர் போழ்த்து - சூரியமண்டலத்தைக் கிழித்தல்

கொண்டு, அரமுகளிர் - அரமங்கையருடைய, துணை மெல் கொங்கை - இரண்டாகிய மெல்லிய தனத்தினுடைய, மகநல் விழைத - மணத்தை விரும்பி, இவகு - இவ்விடத்தில், எமக்கு - எமக்கு, ஓர் உண்மையுடைய - ஒப்பற்ற கல்லவிரும்பாகி, வரல - வருதல், ஒழிந்த ஆறு - நீங்கியவீதம், ஏது எனருன் - என்னகாரணமெனருன், ஏ-று.

(க - து.) இப்படி காரணசொல்லாத தேவேந்திரன் உலகத்தாசாய்வுதத்தை விட்டாகக்ளா, வீரசோதகத்தக்கு வாராதிருந்த வகையென்ன வெவ்ருன் என்பதாம்.

புண்ணியத்தினுடைய கிடைத்த சம்பத்துக் குறைவுபடாது சந்திரமாயிருந்து வளரப்பவராதலால் விருத்தென நெறுபிழைத்து 'கண் விருது' என்றா. பொய்சொல்லவானே பொருவருந் சேராததுபோல் பூலோகத்தில் அரசுகளே ஓர் அசயதுமனித்தேகம்கீழ்த்துத் திவ்வியதேகம் பெற்று விருத்தாய வாராமல் தன்னுடைய சம்பத்தைததானே யனுபவித்தழிக்குமபடி கிரதலால் 'வரலாற்றித்தவாதேது' என்றருன். தான் யனுபவித்தல் இன்னுதெனது "இரத்தவினினைது மன்றிரடபிய தாமம் தமிய ருணல்" இதனுலறி. (கசு)

கண்ணலகமு தெழிலகாட்டுத் தண்பனைசூழ் விதர்ப்பநகர் காவல் பூண்ட, மன்னனருந் தவப்பேற்ற லுலகில் வனப் பனைத்து மொரு வடிவ மாகி, யன்னகடை வாய்ந்து மதர் விழியெனவாண முகத்தினிரண்டில்வே ருங்கிப், பொன்னவிர்ப்புண் முலையென்னப் பொருப்பேந்தி யிருநிலத்திற் பொலிந்த தன்றே.

(இ - ன்.) கண்ணல் - கருமபுகளானவை, கமுகு - கமுகைப்போலும், எழில் காட்டிம் - அழகுடையதாய் வளங்கு காட்டிகின்ற, தன் பனை சூழ் - தண்ணிய வயல்களாற் சூழப்பட்ட, விதர்ப்பநகர் - விதர்ப்பதேசத்தை, காவல் பூண்ட - காக்கும்தொழிலு யடைத்த, மன்னன் - வீமராசனுடைய, அரு தவம் பேற்றால் - அரிவதவப்பேற்றினாலே, உலகில் - உலகத்திலிருக்கின்ற, வனப்பு அனைத்தும் - அழகெல்லாம், ஒரு வடிவம் ஆகி - ஒருருவாகி, அன்னம் கடை வாய்த்து - அன்னத்தினுடையப் பொருத்தி, மதா விழி என - மதாத்தகண்களென்று சொல்லும்படி, வான் முகத்தின் - ஒளிபொருத்திய முகத்தினிடத்திலே, இரண்டு அபில் வேல் தாங்கி - கூரியவிரண்டி வேற்படைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு, பொன அவிர பூண் - பொன்னினுற் செய்யப்பட்டிப் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களை யணிந்த, முலை என்ன - தனக்களென்று சொல்லும்படி, பொருப்பு ஏத்தி - இரண்டுமலைகளைத் தாங்கி, இருநிலத்தில் - பெரிய பூவுலகில், பொலிந்தது - பிரகாசித்தது, ஏ-று.

(க - து.) விதர்ப்பதேசத் தாசனாகிய வீமன்வத்தால் உலகத்தழகெல்லா மொருவடிவாகித் தமயந்தி உதித்தாள் என்பதாம். (கஇ)

ஆங்கவண்மேல் விழைவின்றாய் நின்னுலகிற் போக முயின் னமிர்து மன்னுண், மாங்குயிலின் நீங்குதலை மொ

ழிக்கினையாச் சிறிதேனு மதிக்க கில்லார், பூங்கமல முகையனைப் பொறிகணங்கா ரிளமுலையின் பூசல வேட்டு, னீங்குதடம் புயமெலிய விளைத்திடும்வா ளமர் துறந்தார் வேந்த சொல்லாம்.

(இ - ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அவன்மேல் - அத்தமயந்தி பென்னு மாதினமேல், விழைவன்னா ஆய - விரும்பையுடையவராகி, நின் உலகில் - உலகுடைய வுலகத்தில், போகமும - போகத்தையும், இன் அமரமும் - இனிய உயிர்த்தனையும், அனளுள் - அவளுடைய, மா குயிலின் - மாமரத்திலுள்ள குயிலொழியையொத்த, நீ குதலை மொழிக்கு - மதுரமொருநூதிய மழலைச்சொல்லுக்கு, இன்ன ஆக - ஒப்பாக, சிறிதேனும் - அற்பமாயினும், மறிகுகிலவளா - மதியாதவர்க ளாய், பூ கமலம் முகையனைப் - அழகிய தாமரை யரும்பையொத்த, பொறி - புனளிகளபோன்ற, சுணைகு ஆ இள முலையின் - நேமல் கிதைந்த இளமைமொருநூதிய தனவள்ளுடைய, பூசல் வேட்டு - போரை விருப்பி, வீலகு - பறத்த, தடம் புயம் - வசூலம்பொருதிய தோள்கள், மெலிய - வாட, விளைத்திடும் வான அமா - செய்கின்ற வாட்டையாய் செட்டும் டோரை, வேந்தா எல்லாம் - அரசராவ ரும், துறந்தார் - விட்டனாக, ஏ-று.

(க - து.) அரசர்கள் தமயந்தியின் கணதடைபோரை விரும்பி வாட்போரை விட்டார்கள் என்றான ஸைத்தாம். (கக)

அத்தகைய மடவரலோ ராணடகையை யுளத்தமைத் தா ளவளை யின்ற, முத்தகெடுங் குடைவேந்த னிலவலய மினிதனிககு முதலவாகுகெல்லா, முய்த்துணர்ச் சுயம் வரமென் றோலைபோக கிளைதனை யுளப்பா னெண்ணி, மித்தலைபெய் தினென்ற னின்னினைசுதன் முழுதுணர்ந்த யாழ்வல் லோனே.

(இ - ள்.) அதகைய மடவரல் - அப்படிப்பட்ட குணத்தை யுடைய தமயந்தியானவள், ஓர் ஆண் தகையை - ஒரு ஆண்மகனிடம் மித்தவகை, உளத்த அமைத்தாள் - மனத்தினகண் வைத்தாள்; அவன் ஈன்ற - அவன்பெற்ற, முத்தம் கெடு குடை வேந்தன் - முத்தினும்செய்த கெடிய குடையையுடைய கீமராசனுடைய, நிலம் வலயம் - பூண்டலததை, இனிது அளிக்கும் - இனிதாஃப் புரக் கின்ற, முதல்வர்க்கு எல்லாம் - தலைமைபூண்ட வரச் சிவவாக்கும், உய்த்த உணர் - கருத்தைச்செலுத்தி அறிய, சுயம்வரம் என்று - சுயம்வரம் எங்கெனென்று, ஓலை போக்கினன் - எழுதப்பட்ட வேலை கையச் செலுத்தினான்; அதனை - அச்செய்தியை, உணர்ப்பான் என்னி- உணர்கும்படிக்கு வினைத்த, இதனை எய்தினன் என்றான் - இவ்விடத் தில் வந்தேனென்ற சொன்னான், இன் இசை தால் முழுது உணர்ந்த- இவிய இசை தால் முழுவதையும் அறிந்த, பாழ் வண்ணன் - பாழில் வந்த வாதமுனிவன், ஏ-று.

(க - து.) அத்தமயந்தி நளனை விச்சித்தான், அவனைப்பெற்ற
மீமன் உலகத் தரகாங்கெல்லாம சுயம்வரமென நேருவைட்டான்,
அதைச் சொல்லும் பொருட் டுவருவந்தேன எனபதாம்.

மனம் பரமானுருபமாகையால் அசனுடைங்கிய புறவுனை கா
ணும் அவனை வெளிப்பிறச்சாலைமையால் ஒராவ்டகையென்றும்,
யோகியரும் அனுமாதிரிமணி அசனானி டறியாராதலால் அவர
லும் அறியக்கூடாமையால் சுந்தேகித்து மீமராசன் சுயம்வரகாட்டிய
வோலைப்போகிஞ் னென்றும் சொல்லிஞா யாவராலும் அறியக்
கூடாமை “அதகி மலரா, மருகாசககை வெண்ணிறமுவ, கததபுன்
மீனபதமுவ கண்டாலும் - பித்தர், காலா தெரிமற கடவுளரும்
காண்பரோ, மாலா கழியா மலம்” இதகூற் காணக. (கஎ)

விண்ணாததும் பெறற்கரிய விழுபற்பாருணீ பெற
வேண்டில் விரிகீர் சூழ்ந்த, மணணாதது வருதிவென மக
பதிவாண முடேபாங்கி மகிழ்ந்து கூறப், பணணமைந்த
திருகுலை தமயந்தி சுயமவரத்தி, பாரில் வேந்தர், நண்
ணியமர் விளைபபரது காண்குவல்லன் ருசிபல நவின்று
போனன்.

(இ - ன்.) விண் அகதும் - தெவருலகததும், பெறற்கு அறிய
விழு பொருள் - பெறுதற்கருமைமாகிய சிறப்புட்பொருளை, கீ பெற
வேண்டில் - கீ பெறவிரும்பிச்சையான, விரிகீர் சூழ்ந்த மண் அகத்து
வருதி என - கடலாற குட பாட்ட ஸூவுலகத்தின் வருவாயென்று,
மகபதி - இத்திரனுடைய, வான் முக லோக - ஒளிப்பொருதிய முகத்
தைப்பார்த்து, மகிழ்ந்த கூறி - மகிழ்ச்சியடைத்து சொல்லி, பண்
அமைந்த - பண் கொடுத்திட, திருகுலை தமயந்தி - திரதிப்புள்ள
மழலைச்சொல்லியுடைய தமயந்தியினது, சுயமவரத்தில் - சுயம்வர
களில், பாரில் வேந்தா - ஸூயிலிருக்கின்ற அரசரானவர்கள், கண்ணி-
அடைகது, அமா வினப்பா - லோகத்தொழிலைச் செய்வார்கள, அதி -
அப்போதா, காண்குவல் என்று - பாப்பப்பெனென்று, ஆசி பல நவி
ன்று - அநேக ஆசிரவாதங்களைச் சொல்லி, போனன் - (காதமுனி
வன்) போயினான், எ-று. அக-று - ஏ - அசைகள்.

(க - து.) விண்ணிற பெறுதற்கரிய பொருளை மண்ணிப்பெற
விரும்புவையாகில் வாவென்று வாழ்த்திப் போரைக் காண்பெனென்று
காததன்போருள் எனபதாம். (கஅ)

அருந்தவனை கலுமிறைவ னடன்மாதன் பகழிபொர
வாற்றா னாகிக், கருந்தடங்கட் டமயந்தி கதிர்முலையும் வார்
காதுங் கழைமென்றோரு, முருந்தினிள முறுவலும்வாண்
முகமதியு முருவெனியாய் முன்னர்த்தோன்ற, வருந்தியவி
ரானிமுத லாம்பையர்பா வுறுநலனு மறந்தா னன்றே.

(இ - ன்.) அருந்தவன் ஏகதும் - காதமுனிவன் போன்வன
ளில், இறைவன் - இத்திரனுவன், அடன் மாதன் பகழி பொர -

வலிமை பொருத்திய மன்மதனுடைய பாணங்கள் போர்செய்ய, ஆற்றான ஆதி - பொறுக்கமாட்டாதவனாய், கருதடம கண் தம யசுதி - விசாலம்பொருத்திய கண்ணையுடைய தமயத்தியினுடைய, கதிர் முலையும் - காந்திபொருத்திய தன்வாளும, வாராகாதம் - கெடியசெவி க்களும், கைழ மெல தோளும் - லாவகிட்டுடோன்ற மெல்லிய தோளும், முருகதின் இள முறுவலும் - மயிலிறகின் முதனடுள் போன்ற சிறிய பற்களும், வான் முகம மதியும் - ஒளிபொருத்திய முகமாகிய கூதிர னும், உருவெளி ஆய - உருவெளித் தோற்றமாய், முன்னா தோன்ற - எதிரோ தெரிய, வருத்தி - வருத்தப்பட்டம், அயிராணி முதல் - இந்திராணி முதலாகிய, அரமபையாபால் - அரமகளிரிடத்தில், உறு கல லும் - மிகுந்த கலததையும், அன்றே மறகதான் - அன்றுமுதல் மறகது விட்டான், எ-று.

(க - து.) தேவேந்திரன் மனமதபாணத்துக்குச் சகியாதவனாய்த் தமயசுதி யுருவெளிபாகத் தோற்ற வருத்தப்பட்ட முத்திராணி முதலி யோரினபங்களை மறகதான் என்பதாம். (கக)

மண்ணுலகின் மடவரலை யிழைந்தன்னம் மிறைவ னென வருத்தி மாழாந், தெண்ணினம் தெழினிலனு மின மையுண் றாயவென விழ்ந்து கூறி, வெண்ணிலவு பொழி தரள முறுவலி ராணிமுதல் யெண்ணில வாழு, மொண் ணுதன்மங் கையர்மடநாண் மீதுர வோவியம்போன் றுணர்வு தீர்த்தார்.

(இ - ள்.) மண் உலகின் மடவரலை - பூவுலகத்தி் விருக்கின்ற ஒரு பெண்ணைய தமயசுதியை, விழைந்தன்ன - கீறும்பிடுவன, கம் இறைவன் என - கம்முடைய அரசனென்று, வருத்தி - வருத்தப் பட்டு, மாழாகது - மயக்கமடைகது, எண்ணின் - எண்ணுமிடத்தில், கமது எழில் கலனும் - கம்முடைய அழகிதனுடைய கலமையும், இளமையும் - இளமைபருவமும், கன்று ஆய என - கல்லதாயவென்று, இகழ்ந்து கூறி - பழித்துச்சொல்லி, வெள சிலவு பொழி - வெள்ளிய பிரகாசத் தைப் பொழிகின்ற, தரளம் முறுவல் - முத்தியையொத்த பற்களை யுடைய, அயிராணி முதல் - இந்திராணி முதலாகிய, விண்ணில் வா ழும் - தெய்வலோகத்தில் வாழ்கின்ற, ஒள நுதல் - ஒள்ளிய கெற்றி யையுடைய, மங்கையா - மாதர்கள், மடம் - அறியாமையும், காண் - காணும், மீது னுர - அதிகரிக்க, ஓவியம் போன்று - சித்திரத்தை யொத்து, உணர்வு தீர்த்தார் - அறிவு நீங்கினார்கள், எ-று.

(க - து.) இந்திராணி முதலான மங்கையர்கள் மறகசன் தமயத்தியை இச்சித்தாவென்று சித்திரத்தையொத் தறியுத்தாரர்கள் என்பதாம்.

அயிராணிமுதல் கின்மாத னொன்றமையால் அச்சபையிலிருத்த மேனகை உருப்பசி திலோத்தமை அரம்பை முதலிய தெய்வ மங் கையாரம். இவர்கள் அழகு முதலியவற்றில் மிக்கவென்று மதித் திருத்த தம்மைத் தாமே வெறுத்துக்கொண்டு மாணமுடையவ ராகை

பால் புறத்திற் சொல்லாமல் சித்திரம்போல அசைவற்றிருத்தன
ளென்க. ஓவியம்போ லென்றமையால் உவமையணி. (20)

மதர்நெடுங்க ணரமகளி ரிவ்வாறு தாயருழப்ப மனத்
திரேனாத், ததைமலர்க்குற் பகருநாதர் மணிமாற்பன்
றுயர்கூர்ந்து தருமன்வெய்ய, கதழ்மரிப்புத் தேள்வருண
னுடனேகக கொடிஞ்சியத்தேர் கடிதிறுண்டி, யதிரு
நெடுங் தினாயாழி சூழ்புயி னொலையிலவந் தடைந்
தான் மனேனே.

(இ - ன்.) மதா நெடு கண - மதாதத நெடிய கண்களையடைய,
அரமகளிர் - அரம்பையரானவர்கள், இவ்வாறு - இவ்வுதப் பிரகாரம்,
தயா உழப்ப - துன்பப்பட்ட, மனத்தின் ஓரா - மனத்தினிடத்திலே
எண்ணுமல், ததை மலா - நெருங்கிய மலையுடைய, கதடகம் கறு
தார - கறிய கற்பகமாலையணிந்த, மணி மாபன - அடிக் கிய மாபை
யுடைய இரத்திரன், தயா கூர்ந்து - துயரமிக்குத்த, தருமன - யமனும்,
வெய்ய - வெவ்விய, கதழ் எரிபுத்தேள் - வேகம்பொருத்திய அக்கினி
தேவனும், வருணன் - வருணனும், உடன் ஏக - உடனாகையர்; கொ
டிஞ்சி - மேன்மோட்டையுடைய, அம் தோ - அழகிய இரத்ததை,
கடிதில் ஊண்டி - சீக்கிரத்திலே செலுத்தி, அதிரும் - அதிரகின்ற,
நெடு தினா ஆழி சூழ் - நெடிய அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட,
புலியின் - பூவுலகில, ஒலையில் வகது அடைந்தான - வினாவில் வந்து
சோந்தான, எ-று. மன - ஓ - அசை.

(க - து.) இத்திரன் அரம்பையர் முதலானவர்கள் துன்பப்படு
தலை யறியாமல் துன்பட்டடிக் யமன, அக்கினி தேவன், வருணன்,
இவர்களுடன் தேரிலேறிப் பூமியிலவந்தான்! இன்னதாம். (21)

இந்திரப்படல முற்றம்.

ஆ பாடல - ௪0௭.

ந ள ள் று று து ப் ப ட ல ம்.

[இப்படத்தால் இந்திரன் முதலிய கால்வாபொருட்டுத் தமயத்தி
விடத்து நள்ளுறுதுசெயறமை சொல்லப்படுகின்றது]

(கலிவருத்தம்.)

அண்டருலகத்திறைவனவ்வுழியிறப்ப
மண்டுபுனல்வானைவளர்ப்புகமடல்கீறுந்
தண்டலையுடுத்தரிடதந்தனிபுரக்கு
மொண்டிறலுடைக்குரிசில்செய்திறமுரைப்பாம்.

(இ - ன்.) அண்டர் உலகத்து இறைவன் - தேவருலகத்தை பா
ருகின்ற இந்திரன், அழ்வுழி இறுப்ப - அவ்விடத்தில், தகக, மண்டு

புணல் வாண - நெருங்கிய கீரிவிறுக்கின்ற வாணமீன்க ளானவை,
கணா பூகம் - வளாகின்ற கருகிணுடைய, மடல் தீதம் - பாணகளைக்
கிழிக்கின்ற, தண்டலை உடுத்த - சோலைகளை உடுக்கப்பெற்ற, கிடதம்-
கிடத்தேசத்தை, தனி புரக்கும் - ஒப்பறக காக்கின்ற, ஒன் திறல்
உடை குளில் - ஒள்ளிய வலிமையையுடைய கனமகாராசன், செய்
திறம் - செய்தவாரியத்தை, உடைபாம்-(பாம்) சொல்லுவோம், எ-து.

(க - து.) தேவேந்திர னவ்விடத்திருக்க களன் செய்கையைச்
சொல்லுவாம் என்பதாம். (க)

அன்னமுரைசெய்தவெழிலாயிழையெனெஞ்சத்
துன்னியயர்வோடுமுயிருணடினெகொலென்னக்
கன்னன்மதனைவ்வினைகருத்திடைகுளிப்ப
மன்னவர்கண்மன்னன்மதிமாழ்கியயர்காலே.

(இ - ன்.) அன்னம உரை செயத - அன்னடபுள்ளானது சொல்
லிய, எழில் ஆயிழையை - அழகிய தமயந்தியை, யெஞ்சத்து உன்னி-
மனத்தினிடத்தது கிணைத்து, அயாறொரும - சோரவுடலை, உயிர் -
உயிரானது, உண்டு இலைகொல் என்ன - உண்டோ வில்லைபோல வெ
ன்று சொல்ல, கன்னல் மதன் ஐவகளை - கருப்புநிலைவைய மன்மத
னுடைய பஞ்சபாணவாணம், கருத்திடை குளிப்ப - கருத்தி னிடத்
தத்தைக்க, மன்னவர்களா மன்னன் - இராஜாதி ராஜனுன் கனமகா
ராசன், மதி மாழ்கி - அறிவுமயங்கி, அயா காலே - தன் பட்டஞ்சம
யத்தில், எ-து.

(க - து.) களன் தமயந்தியை கிணைத்து உருத்தப்பட்டவ்காலத்தில
என்பதாம்.

மன்மதபாணம் பிரயோகிக்ருமிடம் வெவ்வேறு புனதேனும்
துன்பப்படுவது கருத்தொன்றே யாதலால் 'கருத்திடைகுளிப்ப'
என்றா. "நெஞ்சி லாங்கித கிணுதவ வகைகையினும், கஞ்சம்
விழிபி லசோகமாம் - வஞ்சியபோ, சென்னிம்கு முல்லைத திகழ்
கிண மல்குளிலே, பின்னிலேவே ளையவா னியை" இதனான அத்திடம்
கள் காண்க. (உ)

பூகமடல்தேரிலிளவாண புனலகாலு
மேகமிசைதாவிடுமவிதர்ப்பநகர்மன்ன
தோகையொடளித்தவுயிரோலியநிகர்க்குந்
தோகைமணவோலேசகாருதுதுவரடைந்தார்.

(இ - ன்.) பூகம் மடல் தேரி - கழைமடலையைக் கிழித்து, இள
வாண - இளமைபொருத்திய வாணமீன்களானவை, புணல் காலும் -
கிணைச்சொரிவின்ற, மேகமிசை தாவிடும் - மேகத்தின்மீது தாவிவன்ற,
விதர்ப்ப நகர் மன்னன் - விதர்ப்பதேசத்தைபாணுகின்ற கமராசனு
வன், ஓகையொடு அளித்த - மகிழ்ச்சியுடனே பெற்ற, உயிர் ஓவியம்
கிள்க்கும் - உயிரையுடைய சித்திரத்தை ஒப்பாயிருக்கின்ற, தோகை

மண ஓலை கொடு - தமயத்திவினாடைய கலியாண வோலையைக் கொண்டு, துதுவா அடைந்தார - துதாசன் சேரத்தார்க்குள், எ-று.

(க - து.) துதாசன் தமயத்தி கலியாண வோலையைக் கொண்டு வந்தாராகுள் என்பதாம். (க)

முடங்கலின்வரைந்தவுகாமுற்றுமுணராமுன்
றடம்புயம்வளர்ந்தனவகாகருவமைசாலக்
குடங்கையினகன்றவிழிகோகரிசெல்வான்
மடங்கலனையாணுளமகிழ்ச்சியொடெழுந்தான்.

(இ - ள்.) முடங்கலின் வரைந்த - ஓலைச்சுருளில் எழுதப்பட்ட, உண - சொல்லுகளை, முற்றும் உணராமுன் - முழுவதும் அறிவா முன்னே, தடம் புயம் - பெரிய தோள்களானவை, வரைக்கு உவமை சால் - பாவதங்களுக்கு உவமைபொருந்த, வளாதன - பருத்தன; குடங்கையில் உள்ளவகைபோல, அகன்ற விழி - பரந்த கண்களை யுடைய தமயத்திவினா, கோ கரி செல்வான் - குண்டின புரத்தாக் குச் செல்லும்பொருட்கு, மடங்கல் அனையான் - சிங்கவேறறினை யொத்த களமகாராஜன், உளம மகிழ்ச்சியொடு - மனக் களிப்பினுட னே, எழுந்தான் - எழுந்தனன், எ-று.

(க - து.) நளன் திருமணவோலையின் செய்தியறிபுமுன் புயக் கள் பூரித்தன, விதாபபதேசத்துக்குச் செல்லும்பொருட் டெழுந் தான் என்பதாம். (ச)

கொய்யுளவையப்புரவிகோடியுழைபோத
மையன்மதவாரணமருங்குநெருங்க
வெய்யதிறல்வாளுழவார்வேலைபுடைசூழ
மொய்தியாயாகக்கரினியம்பல்முழங்க.

(இ - ள்.) கொய உண - கொயதுகட்டிய புறமலிவையுடைய, வயம் புரவி கோடி - வலிமைபொருத்திய கோடிசூதினாகுள், உழை போத - பக்கங்களிலேவரவும், மையல் - மயக்கம்பொருத்திய, மத வாரணம் - மதயானைகள், மருங்கு உற நெருங்க - பக்கத்திலே நெ ருங்குவரவும், வெய்ய திறல் - வெவ்வித வலிமைபொருத்திய, வான் உழவா வேலை - வாட்படையைபுடைய காலார்களாகிய கடலானது, புடை சூழ - பக்கங்களிலே சூழ்ந்துவரவும், மொய் - மொய்க்கப் பெற்ற, திண அளக்கரின - அலைகளுடைய கடல்போல, இயம் பண பலவாததிறங்கள், முழங்க - ஒலிக்கும், எ-று.

(க - து.) கோடிசூதினாகுள் சூழ, யானைகள் நெருங்க, சுத்த கீராகுள் சூழ, கடல்போல வாததிற முழங்க என்பதாம்.

இப்பாட்டில் போத வென்பதுமுதலிய வினையெச்சங்கள் பிங் பாட்டில் போனானென்று முறதவினையைக்கொண்டு முடித்தன (இ)

விரிகுதித்திக்குமதிவெண்குடைகிழற்றத்
தாளகைமாதர்பலர்சாமையிரட்ட

வெரிமணியிமைக்குமுடிமன்னவரிதைஞ்சத் .

திருவளருமார்பனுயர்தேரின்மிசைபோனான்.

(இ - ன்.) விரி கதிர எறிக்கும் - விரியப்பெற்ற கிரணங்களை வீசுகின்ற, மதி - சந்திரனைப்போதத், வெள் குடை நிழற்ற - வெள்ளிய குடைகள் நிழலிச்செய்யவும், தரளம் கைகமாதா பலா - முத்திரை போத்த பற்களையுடைய அகேகமகளிராகள், சாமனா இரட்ட - கவரி கள்வீசவும், எரி மணி இமைக்கும் முடி மன்னவர் - காந்தியையுடைய மணிகள் பிரகாசிக்கின்ற மகுடத்தையுடைய அரசர்கள், இறைஞ்ச - வணங்கவும், திரு வளரும் - திருமாதானவன் வளாகின்ற, மாபன் - மாற்பையுடையவனாகிய களமகாராஜன், உயா தேரினமிசை - உயர்த்த தேரின்மேல், போனான் - போயினான், எ-று.

(க - து.) வெண்குடை பிழங்கு, பெண்கள் சாமனாவீச, மன்னவாவணங்க, களன் தோமேற சென்றான் என்பதாம். (க)

தேர்நடவுகமபலசெவிப்புருதலோடும்
வார்கடன்முழக்கொலிசொலோமழைமுழக்கோ
சார்வதெனவைபமுறும்வானவர்கடம்மு
னேர்கெழுமுடாடநிடத்ததிசையெதிர்ந்தான்.

(இ-ஊ.) தோ நடவுகமபல - தோள செலுத்தகின்ற ஒலியானது, செவி புருதலோடும் - காதிலிட்டு னுழைந்த மாதிரித்திசில், வார்கடன்முழக்கு ஒலிக்கொலி - அடிய கடலொலியோ, மழை முழக்கோ - மேகத்தி னொலியோ, சார்வது என - அடைவதென்று, ஐயம் உறும் வானவர்கண் முன் - ஐயமடைகின்ற தேவர்களுக்கு முன்னே, ஏர் கெழுமு முடம் - அழகானது பொருந்திய மாளிகைகையுடைய, நிடத்தது இறை - நிடத்தேசத்தரசன், எதிர்ந்தான் - எதிர்ப்பட்டான், எ-று. கொல - ஐயப்பொருள்.

(க-து.) களன் தேவர்களுக்கு முன்சென்றான் என்பதாம். (எ)

வேறு.

பொற்றடந்தேர்மிசைப்பொலிந்துதோன்றிய
மறறடந்தோளினுவனப்புநோக்கினு
ருற்றதோர்வியபடுனுக்குளளமீந்துதாம்
வெற்றுடம்பாயினாவிண்ணுளோளல்லாம்.

(இ - ன்.) பொன் தடம் தாமிசை - அழகிய பெரிய தேரின் மீது, பொலிந்து தோன்றிய - பிரகாசித்து வந்த, மல் தடம் தோளினு - மற்போர் செய்கின்ற பெரிய தோளையுடைய களமகாராஜனது, வனப்பு நோக்கு - அழகைப் பார்த்தா, உற்றது ஓர் வியப்பினுக்கு - அதனுடைந்ததாயி ஒப்பற்ற ஆச்சரியத்தாக்கு, உள்ளம் ஈந்த - மனத்தைக்கொடுத்த, வின் உள்ளோர் எல்லாம் - இத்திரன் முதலிய காவலரும், வெறு உடம்பு ஆயினார் - உயிரிழந்திய வுடம்பு போனாரா, எ-று.

(க - து.) இந்நிரன் முதலானவாகத் தேரின்மேலேறிய நளனழகைக் கண்டு மனதை நளனிடத்திற் செலுத்தி வெறிய வுடம்பின் ரானாகள் என்பதாம்.

ஆச்சரியத்தால் அபகரிக்கப்பட்ட மனத்தை யுடையவராயினு ரென்பது கருத்து. (அ)

மாயிருஞ்ஞாலத்துவந்துமன்னர்கோ
னையேபரமுககண்டிமைப்பினுட்டமோ
ராயிரம்பெற்றேபேரடைந்துளெனென்
சேயுயர்விசும்பினுக்கிறைவன்செப்பினுன்.

(இ - ன்.) மா இரு ஞாலத்து வந்து - மகத்தாகிய பெரிய பூமியில் வந்து, மன்னர் கோன் - களனுடைய, ஏய போ அழகு கண்டு - பொருந் திய பெரிய அழகின் பாராத்து, இமைப்பு இல் - இமைத்தலில்லாத, நாட்டில் ஓர் ஆயிரம் - ஆயிரங்கண்களை, பெற்ற பேறு - பெற்றபெற் றினே, அடைந்தேனென் என - இன்று அடையப்பெற்றேனென்று, சேய் உயர் விசும்பினுக்கு இறைவன் - தூரமாக உயர்ந்த சவாக்கத்துக் கரச னாகிய இந்நிரன், செப்பினுன் - சொல்லினான், எ-று.

(க - து.) இந்நிரன் பூமியில் வந்து நளனழகைக்கண்டு தான் ஆயிரங்கண் பெற்றதற்கு இன்று பயன்பெற்றேனென்றான் என்பதாம்.

இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருஷனைக் கண்டதில்லை யென்பது கருத்து. (க)

மண்டமர் கடந்தவேன்மன்னர்மன்னனைக்
கண்முகம்நெருவந்தோள்காமுற்றீர்த்தொடை
தொண்டை வாய்மடமயில்கூட்டுமோவெனாத்
தென்முகாக்கனைகடற்செல்வன்கூறினான்

(இ - ன்.) மண்டி அமா கடந்த - வருங்கிய போரைச் செயித்த, வேல் மன்னர் மன்னனை கண்டு - வேற்புடையை யுடைய அரசாக்கர சனானை நளமகாராஜனப் பார்த்து, யற்று ஒருவர் தோள் - வேறொருத் தா புயங்களை, காமுற்று - ஆசைப்பட்டி, தொண்டை வாய் - கோவைக் கணிபோன்ற வாயை யுடைய, மட மயில் - தமயந்தியானவன், நீர்த் தொடை - குளிர்ச்சிபொருந்திய மாலையை, கூட்டுமோ என - தரிப்பா னோவென்று, தென்முகை - தென்னிய அலைகளையுடைய, கனை கடல் செல்வன் - ஒலிக்கின்ற கடலுக்கரசனாகிய வரனான், கூறினான் - சொல்லினான், எ-று.

(க - து.) களனைக்கண்ட தமயந்தியானவன் வேறொருவனுக்கு மாலைபிடுவானோ வென்று சமுத்திரராஜன் சொன்னான் என்பதாம். (1)

பார்த்தன்மேற்கிடந்தபார்பரிக்குந்திண்டிறல்
வேந்தனுக்கேதொடைவேயந்திலாளெனி
லேந்தினழயெழினலமென்கொலாமெனக்
காந்துவெங்கதழெரிக்கடவுள்சாற்றினான்.

(இ - ன்.) பார்த்தன்மேல் கிடத்த - ஆகிசெடன்மீ திருத்த, பா - பூமியை, பரிக்கும் - சுமக்கின்ற, தின் திறல் வேந்தனுக்கே - தின்னிய செளரியத்தையுடைய களமகா ராஜனுக்கே, தொடை வேயத்திலான் எனில் - மாலையைச் சூட்டாளே யானால், ஏந்திழை - தமயந்தியினுடைய, எழில் கலம் - அழகினது கன்மை, என்கொல் ஆம் என - என்னபிர யோசன மாகுமென்று, காத்து - காத்துகின்ற, வெம் கதழ் - வெவ்விய வேகத்தையுடைய, எரி கடவுள் - அக்கினத்தவன், சாற்றினான் - சொல்லினான், எ-று. கொல் - அசைநிலை.

(க - து.) களனுக்குத் தமயந்தி மாலை யிடாளேயானால் இத்தம யந்தி யழகு என்ன பயன்படுமென்று உக்கினிதேவன் சொன்னான் என்பதாம். (கக)

கழைசுளிபுகர் முகக்களியாயானையா
னிழைசுட செழிப்பவந்திறுத்ததேந்திழை
விழவினதுதாயியியர் மீணம்போதலை
யழகிவென்றந்தகனறைந்திட்டானேரோ.

(இ - ன்.) களையுள்ள - கரும்புகளை முறிக்கின்ற, புகா முகம் - புளளிபெற்ற முகத்தையுடைய, களி லையானையான் - களிப்புப்பொ ருத்திருக்கலையானையுடைய களமகாராஜன், இழை - ஓயரணங்கன், வர எறிப்ப - காத்திழை வீச, வரது இறுத்தது - வரது தவ்வியது, ஏந்திழை - தமயந்தியினுடைய, விழவினதுதாயின் - விவாகத்துக்கானால், யாம் மீண்ப் போதலை - நாம் திரும்பிச் செல்லாதலை, அழகிது என்று - அழகையுடையதென்று, அர்த்தன் - யமரூபனவன், அநைந்திட்டான் - சொல்லினான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) களன் தமயந்திக்கு வாய்களுஞல் காம் மீண்ப்போத லுத்தமமென்று யமன் சொன்னான் என்பதாம். (கஉ)

போர்த் தொழிலவயிரவாட்பொருவிலண்ணல்செந்
தார்ப்பசங்குளியனடார்பெறுதுபோய்க்
கார்குமுலரம்பைவர் சமலவாண்முசம்
பார்ப்பதெவ்வாறெனப்பரிவிந்குறினான்.

(இ - ன்.) போ தொழில் - போசெய்கின்ற தொழிலையுடைய, வயிர வான் - வசசிராயுத மேந்திய, பொருவில் அண்ணல் - ஒப்பில்லாத இத்திரானவன், செம் - சிவந்த, தா - ஈகையையுடைய, பசம் கிளி அஞர் - பசுமை பொருந்திய கிளியை நிகாத்தவளாகிய தமயந்திவி னுடைய, தா பெறுது - மாலையைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல், போய் - சென்று, கா குழல் அரம்பையா - கரிய கூந்தலையுடைய அரமாத ருடைய, கமலம் வான் முகம் - தாமரை மலர்போன்ற ஒளிடொருந்திய முகத்தை, பாப்பது - நோக்குவது, எவ்வாறு என - எவ்வாறென்று, பரிவில் - துன்பத்தினால், கூறினான் - சொல்லினான், எ-று.

(க - து.) இத்திரன் தமயந்தி மாலையைப் பெறுதுபோய் அரம் பை முதலியோர் முகத்தை எப்படிப் பார்ப்பதென்று சொன்னான் என்பதாம்.

சந்தேகத்தா லீந்திர னிவ்வாறு கூறினான்.

(கக)

அரத்தமுண்டொளிரும்வா ளவுணர்ச்செற்றுநங்
திருத்தகுசெல்வமுஞ்சிறப்புநல்கிய
வினாத்துணைரலவகலான்வீரசேனன்போன்
றிருத்தலாலிவளைஎன்னவேண்டிமால.

(இ - ள்.) அரத்தம் உண்டு - உதிரத்தைப் பான்ம பண்ணி, ஒளி
ரும் வாள் - பிரகாசித்தின்று வாடபடையையுடைய, அவுணர் செற்
று - அசுரர்களைக் கொன்று, கம் - கம்முடைய, திருத்தகு - திருத்தி
குத்தக்க, செல்வமு - செல்வத்தையும், சிறப்பும் - சிறப்பையும்,
நல்கிய - கொடுத்த, வினா துணை - வாசன்கொடுத்திய பூக்கொத்து
கையுடைய, அலங்கலான் - மாலைபையையுடையவனாகிய, வீரசேனன்
போன்று - வீரசேனை ராஜனை யொத்தவனாகிய, இருத்தலால் - இருத்திட
லால், இவன் - இவனை, நான் என்னவேண்டும் - நளமகாராஜனென்று
சொல்லவேண்டும், எ-று.

(க - து.) அசுரர்களைக்கொன்று கமது செல்வத்தைக் கொடுத்த
வீரசேனை ஒருதிருத்தலால் இவன் அவன்மகனாகிய நளனெனச்
சொல்லவேண்டுமென்று னிந்திரன் என்பதாம்.

மிஞ்ந்த வலிமையுடைய மென்பதுதோன்ற 'அரத்தமுண்டொளி
ரும் வாள்வணர்' என்றும், அவர்களால் முழுவது மிழந்தமைதோன்
றத் 'திருத்தகு செல்வமுஞ் சிறப்பும்' என்றும், வெற்றிமாலை
யணிந்தோனென்பது தோன்ற 'வினாத்துணை ரலவகலான்' என்றும்
சொல்லினா. முன் கொளுகாலத்திலே தன்கைப் புறக்கண்ட அசுரர்
களைவென்று தெய்வலோகத்தை நிலைநிறுத்தி இழந்த செல்வத்தை
புஞ் சிறப்பையுந் தந்த வீரசேனைபே டோலுதலால் அவன குமார
னாகிய நளனென்று இந்திரன் நிச்சயத்தான. தந்தைடோலும் புதல்
வனென்பது "செக்கெல்லாநாய செழுமுனை மற்றுமக, செக்கெல்லோகி
வினாத்தலா - லக்கெல்ல, வயனிழையக காய்க்கும் வளவயலூர, மகனறிவு
த்தையறிவ." - இதனாற் காண்க.

(கச)

சேற்றிதழ்த்தாமரைமலரத்தென்கட

ரோற்றுச்சங்கதிவானததோன்றுநின்னையா

மேற்றநலலோனா றிலெழுந்ததாலன்றோ

வாற்றெதிர்ப்பட்டனமலங்கலவேலினாய்.

(இ - ள்.) அலங்கல் வேலினாய் - வெற்றிமாலையணிந்த வேற்
படையெத்திய நளமகாராசனே, சேறு - சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ்
தாமரை - இதழ்க்கையுடைய தாமரைகள், மலர - விலகிக்க, தென்
கடல் - தெள்ளிய கடலினிடத்து, தோற்று - தோன்றுவின்ற, செம்
கதிரா என - சூரியனைப்போல, தோன்றும் நின்னை - வந்தவுன்னை, யாம் -
யாங்கள், ஏற்ற - தக்க, நல் ஓனாயில் - நல்ல இராசியில், எழுந்ததால்
அன்றோ - புறப்பட்டபடியா லல்லவா, ஆறு - வழியில், எதிர்ப்பட்ட
னம் - எதிர்ப்பட்டோம், எ-று.

(க - து.) சூரியன்போலத் தோற்று முன்னே நல்ல இலக்கினத் திற்புறப்பட்டபடிபால் வழியிற் கண்டனமென்றாகள் என்பதாம்.

ஓரை - இராசி “ஓரையே மாதாகுடி விளையாட லுடனிராசி” உவமையணி. (கரு).

இவனழற்கடவுண்மற்றிவன்வெங்கூற்று வ
னுவனெறிகடற்கிறையொழிந்துநின்றயான்
கவனவாம்பரியுளமுணருங்காவல
வனிரொளிமணிமுடியமரர்வேந்தனே.

(இ - ள்.) கவனம் - வேகத்தையுடைய, வாம்பரி உளம் - தாவு
கின்ற குதிரையினுடைய கருத்தை, உணரும் காவல - அறியும் நளம
காராஜனே, இவன் அழல் கடவுள் - இவன்க்கினிதேவன், இவன் வெம்
கூற்றுவன் - இவன் வெப்பம்பொருந்திய யமன், உவன் - அவன், எறி
கடற்கு இறை - அலையை வீசுகின்ற கடற்கரசனாகிய வருணன்; ஒழி
ந்து நின்ற யான் - இவரொழியநின்ற யானோவெனில், அவர் - பிரகா
சிக்கின்ற, ஒளி மணி - காந்தியையுடைய மணிகளா லிழைக்கப்பட்ட,
முடி - கிரீடத்தையுடைய, அமரா வேந்தன் - தேவாக்கரசனாகிய இந்
திரன், எ-று.

(க - து.) குதிரைக் கருத்தை யறியு நளராஜனே, இவன் அக்கினி
தேவன், இவன் யமன், இவன் வருணராஜன், யான் இந்திரன் என்
றான் என்பதாம். (கக).

உன்னுழைவேண்மெவதொன்றுண்டாங்குது
பின்னர்பாங்குறுதுமென்றுபெட்டபுறம்
பொன்னகர்க்கிறையவனிருந்தபோதினின்
மன்னவனவரமுடிவணங்கினுனரோ.

(இ - ள்.) உன்னுழை வேண்மெவது - உன்னிடத்தில் (யாம்) விரும்
புவது, ஒன்று உண்டு - ஒருகாரியமுண்டு, அது - அதனே, பின்னா
யாம் கூறுதும் என்று - பின்பு யாம் சொல்லுவோமென்று, பெட்டபு
றம் - விரும்பமடைந்த, பொன் நகாககு இறையவன் - இந்திரனான
வன், இருந்த போதினில் - இருந்தபொழுதில், மன்னவன் - நளமகா
ராசன், அவர் அடி - இந்திரன்முதலிய அந்நாட்வா பா தங்கனையும்,
வணங்கினான் - வணங்குதல்செய்தான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) உன்னிடத்தில் வேண்மெவ தொன்றுண்டு, அதைப் பின்
னே சொல்வேனென் றிந்திரன்சொல்ல நள னிந்திரன் முதல்போகா
வணங்கினான் என்பதாம். (கக)

[இனி ஆறுபாட்டால் நளனுடைய சிந்திப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

உண்ணெகிழ்ந்திறைஞ்சியவுலங்கொடோளினான்
விண்ணுலகாள்பவர்க்கரியமேம்பொருள்

மண்ணுலகாள் பவர்மாட்டுவைகுமோ

வேண்ணின்மறிவருளம்யாவதாங்கோலோ.

(இ - ள்) உள் நெகிழ்ந்து - உள்ளம் குழைந்து, இறைஞ்சிய வணங்கிய, உலம் கொள் தோளிஞன் - திரளகல்லினுடைய வலிமையைக்கொண்ட தோள்களையுடைய நளமகாராசன், விண் உலகு ஆள் பவர்க்கு - தெய்வலோகத்தை யாளுகின்றவாக்கு, அரிய மேல் பொருள் - அருமையாகிய மேன்மைப்பட்ட பொருள், மண் உலகு ஆள் பவாமாட்டி - மண்ணுலகாள்பவரிடத்து, வைகுமோ - இருக்குமோ, எண்ணில் - எண்ணுமிடத்தில், இவா உளம் - இவருடைய மனம், யாவது ஆம் கொலோ - யாதாருமோ, எ-று. கொல் - ஐயம், ஒ - அசை.

(க - து) அவ்வாறு வணங்கிய நளன் விண்ணுட் டரசாக் கரிய பொருள் மண்ணுட் டரசாக்குக் கிடைக்குமோ, இவா கருத்தென்னவோ என்றான் என்பதாம்.

மண்ணுலகத்தோ வுருந்தித் தவஞ்செய்து பெறற்குரியது பொன்னுலகம், அதனை யாளுகின்ற தலைமைபெற்ற இரத்தினாகும் அரிய பொருளுண்டோ, ஆயின் அது நம்பா லுளதாருமோ, ஆதலின் இஃதியாதோவென ஐயுற்றன னென்க. மண்ணுலகென்றதனால் விண்ணுலகைப் பொன்னுலகெனக் கொள்ளப்பட்டது. (கடி)

குறிப்பறிந்தீதலேகொடைமற்றின்றென
மறுத்தலேகேட்டபின்வழங்கலாதவிற்
பெறற்கருமாவியுமபெட்பினீசுவன்
றிறப்படவிவருளந்தெரிந்ததிலையால்.

(இ-ள்.) குறிப்பு அறிந்து - (ஒருவா) குறிப்பினைத் தெரிந்து, ஈதலே - கொடுத்தலே, கொடை - கொடுத்தலாகும், கேட்ட பின் - கேட்ட பின்பு, வழங்கல் - கொடுத்தல், இன்று என மறுத்தலே - இல்லையென்று தடுத்தலே யாகும், ஆதலின் - ஆகையினாலே, பெறற்கு அரும் ஆவியும் - பெறுதற்கரிய உயினாயும், பெட்பில் - அன்பினாலே, ஈசுவன் - கொடுப்பேன், திறப்பட - நிச்சயமாக, இவா உளம் - இவருடையமனம், தெரிந்ததில்லை - தெரியவில்லை, எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) குறிப்பறிந்து கொடுத்தலே கொடையாகும், கேட்ட பின் கொடுத்தல் மறுத்தலாகும்; ஆகையால் என்னுயிரையும் கொடுப்பேன் உண்மையாக இவருள்ளத்தை யறிந்திலேன் என்றான் என்பதாம்.

உம்மை - உயாவுசிறப்பு. குறிப்பறிதலாவது தன்னிடத்தொன்றை விரும்பிவருபவனது முகக்குறிகளா லவன் கருத்தையறிதல். அது “உயாக்கொலை, புரிந்தவா முகக்குறி, யுரைக்கும்” என்பதனு ல்லிக. அஃதறிந்தீதலாவது “இலவென்னு மெவ்வ முனையாமை யீதல், குலனுடையான் கண்ணே யுள்” இதனுலிக. கேட்குமிடத் துண்டாம் மானபிழத்தல் அச்சப்படுதல் முதலியவருத்தம் இல்லையென்னும்போ துண்டாகும் வருத்தத்தோ டொப்பாதலின் இன்றென மறுத்தலே

கேட்டபின் வழங்கலென்றா. கொடுக்கும் பொருளின் முழுவாகிய ஆவியெனினும் அனபோடு கொடுப்பே னென்றதாம். (கக)

ஒளிமுகமிழப்பவந்துற்றநாணமீக்
கிளர்தரவிலலெனக்கிளகருமூர்ச்சனை
தெளிதரமுகத்தினிற்றெளிததற்கன்றுகொல்
நளிபுனல்பொருளொடுநிலகுகின்றதே.

(இ - ள்.) முகம் - முகமானது, ஒளி இழப்ப - ஒளிநீங்க, வந்து உற்ற நாணம் - வந்து மிகுந்த நாணமானது, மீ கிளர்தர - அதிகரிக்க, இல் என கிளக்கும் - இல்லையென்று சொல்லும், மூர்ச்சனை - மூர்ச்சையானது, தெளிதர - தெளியும்படி, முகத்தினில் - முகத்தினிடத்தில், தெளிததற்கு அன்றுகொல் - தெளிததற்கல்லவா, நளி புனல் - குளிரந்த நீரை, பொருளொடு - திரவியத்துடனே, நல்குகின்றது - கொடுக்கின்றது, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) அகமலநது கொடுத்தல் முக மலரும்பொருட்டி என்பதாம்.

நாணந தலைக்கொண்டு எனக்கில்லையென்று சொல்லும் பொழுதுண்டாகு மூர்ச்சைதெளிததற்கு முகத்திற மெரிப்புத தண்ணீரைப் பொருளொடு கொடுப்ப தென்க. விதிப்படி கொடுக்கு நீரில் மூர்ச்சை தெளிதற் பொருட்டெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (உ௦)

ஐந்தருநீழலினரசுவைகிய
விந்திரன்முதலினோகென்றென்னுழை
வந்துயர்பெரும்புகழ்வழங்கினுரிவர்
சிந்தனைமகிழ்வறவென்கொலசெய்வதே.

(இ - ள்.) ஐந்தரு நீழலின் - பஞ்சதருவி னிழவிடத்து, அரசுவைகிய - அரசிருக்கின்ற, இந்திரன் முதலினோ - இந்திரனுதியோ ராகிய நால்வரும், ஈக என்று - தருவாயென்று, என்னுழை வந்து - என்னிடத்தில் வந்து, உயா பெரு புகழ் - உயர்ந்த பெரிய கீர்த்தியை, வழங்கினா - கொடுத்ததாகள், இவா - இவர்களுடைய, சிந்தனை - மனங்கள், மகிழ்வு - உற - மகிழ்ச்சிபொருந்த, என் செய்வது - யாது செய்வது, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) இந்திரன் முதலானவாக என்னிடத்தில் வந்து ஈந்தருள்செய் என்றாகள், இவர்கள் மனமகிழும்படி என்செய்யலாமென்றான் என்பதாம்.

யாது விரும்பினும் இந்திரனுக் கொருகுறை யில்லையென்பது தோன்ற 'ஐந்தருநீழலினரசுவைகிய' வென்றா. யாசகாகள் எதைக் கேட்க நினைத்தார்களோ அதைக் கொடுத்தாலல்லாமல் அவரத் தரப்பட்ட புகழ் நிலைத்தென்பது கருத்து. (உ௧)

உரவுநீர்க்கருங்கட லுடுத்தமாரிலத்
தருளுடனிமையினித்தவான்பொருண்

மருவியமறுமையில்வழி குபான்மையா
விரவலர்தமரினுமினிபராவோ.

(இ - ள்.) உரவு நீர் கரு கடல் - ஒலிககின்ற நீரையுடைய கரிய கடலை, உடுத்த - ஆடையாகத்தரித்த, மா நிலத்து - மகத்தாகிய பூமியில், அருளு - அருணையு - னே, இம்மையில் அளித்த - இப்பிறப்பிற் கொடுத்த, வான் பொருள - மேலாகியபொருளை, மருவிய மறுமையில் - பொருதிய மறுபிறப்பிற், வழங்கு பாசமையால் - கொடுக்கின்ற தன்மையால், இரவலா - யாசகாகள், தமரினும் - தம்மவரினும், இனியா ஆவா - இனிமையுடையவராவா, எ-று.

(க - து.) இடபிறப்பிற் கொடுத்தபொருள் மறுபிறப்பில் வருமா தலால் யாசகாகள் உறவனபாடராசகிலும் இனிமை யுடையவர்களாவாகள், என்பதாம்.

தம்மவா - உறவோ. இப்பிறப்பிற் கொடுப்பதை மறுபிறப்பிலவரிருக்கு மிடத்திற்குச் சென்று தருவ ராதலால் யாசகனாத தம்மவரினும் இனியனென்றா “அற்ற ரழிபி தீராத லஃதொருவன், பெற்றான் பொருளவைப்புழி.” அது கொடுப்பவருக்கு ஆஸ்தி யென்பது இதனாறிக.

(உஉ)

உடைப்பெரும்பொருளினையுலகிலுதியங்
கிடைப்பதற்களித்தலிசுகிளர்நிரப்பினு
லமித்துவந்தேற்குநர்க்காவமீதுறக
கொடுக்கிலொன்றேபலகோடியாகுமால்.

(இ - ள்.) உடை பெரு பொருளினை - தமதாகவுடைய பெரிய திரவியத்தை, உலகில் - உலகத்தில், ஊதியம் கிடைப்பதற்கு - இலாபம் கிடைக்கும்பொருட்டு, அளித்தலில் - கொடுப்பதிலும், கிளா நிரப்பினால் - மிகுந்த வறுமையினால், அமித்து வந்து - அனுசரித்துவந்து, ஏற்குநர்க்கு - யாசிப்பவர்க்கு, ஆவம் மீதுற - ஆசை அதிகரிக்க, கொடுக்கில் - கொடுத்தால், ஒன்றே பல கோடி ஆகும் - ஒருபொருளே பலகோடிப் பொருளாகும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) தமக்குள்ள பொருளை இலாபம் கிடைக்கும்பொருட்டுக் கொடுப்பதிலும் யாசகருக்குக் கொடுக்கு மொன்றே பலகோடியாகும் என்பதாம்.

உலகத்திலே ஒருவருக்கு இலாபத்திற்குக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் யாசகருக்குக் கொடுப்பதில் அநேகமாகாடி இலாபம் உண்டென்பதாம்.

(உஉ)

[நளன்சொல்லுதல்.]

என்றுமற்றிணையன வெண்ணிவண்ணவான்
குன்றெனப்பனைத்துயர்குவவுத்தோளினை
வன்றிறல்வாசவன்வதனேநாககிமற்
ருளுந்நீகேட்டியென்றுநாத்தன்மேயினுன்.

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, இனையன் எண்ணி - இத்தன்மையவாக நினைந்து, வண்ணம் வான் குன்று என - அழகிய மேலாகிய மலையைப்போல, பனைதது உயா - பருத்து உயர்ந்த, குவவு தோளி னான் - திரட்சிபொருந்திய தோளையுடைய நாடகாராசன், வன் திறல் வாசவன் - மிகுந்த வலிமைபடைத்த இரத்திரனுடைய, வதனம் நோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, ஒன்று நீ கேட்டி என்று - ஒருசெய்தி நீ கேட்பாயாக வென்று, உரைத்தல் மேயினான் - சொல்லத்தொடங்கினான், என்று. இரண்டி மறறும் அசைநிலைகள்.

(க - து.) நள னிவ்வாறு நினைததுத தேவேந்திரன் முகத்தைப் பார்த்துச் சொல்லத்தொடங்கினான் என்பதாம். (உச)

என்னருந்தவத்தினனறெனதுதொலகுல
முன்னையோ ரருந்தவமுயன்றபானமையார்
பொன்னகர்துறந்துநீர்போதபபெற்றனன்
சொன்னவைமறுககிலன்சொலகவென்றனன்.

(இ - ள்.) என் அரு தவத்தின் - எனனறசெய்யப்பட்ட அரிய தவத்தினுலே, அன்று - அன்றாகும், எனது தொலகுலம் - எனனுடைய பழைய குலத்திற்குேனறிய, முன்னையோ - பெரியோர்கள், அரு தவம் முயன்ற பானமையால் - அரியதவத்தை முயன்று செய்தபடியினுலே, பொன்னகர துறந்து - தெய்வலோகத்தை நீங்கி, நீர்போத பெற்றனன் - நீவிர் இங்கே வரப்பெற்றேன், சொன்னவை மறுக்கிலன் - சொல்லிய செய்திகளை மறுக்கமாட்டேன், சொல்க எனறனன் - சொல்லக்கடவீ றென்றான், என்று.

(க - து.) என் தவத்தாலல்ல, என்குலத்தோர் செய்தவத்தால் நீங்கி இங்கேவரப் பாக்கியமபெற்றேன், தாங்கள் சொல்பவற்றைத் தடுக்கேன் சொல்லுங்க ளென்றான் என்பதாம்.

மேன்மையுள்ள நீவிர் வருதற்கு ஏற்றதவம் யானெருவன் செய் தது போதா தாதலால் எனக்கு முறப்பட்டவா செய்த தவமாகு மென்றான். (உரு)

[நளனுக்கு இரத்திரன் சொல்லுதல்.]

ஆங்குகேட்டவானரசன் பொற்பினால்
வீங்குதோண்மாரனைவென்றநீயலால்
யாங்குளரவன்றெழுதித்தெய்யுமின்னரூப்
பூங்கணையால்வருந்துயரமபோக்குவார்.

(இ - ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அது கேட்ட - அம்மொழியைக் கேள்விப்பட்ட, வான் அரசன் - இரத்திரனாவன், பொற்பினால் - அழகினால், வீங்கு தோண் மாரனை - பருத்த தோளையுடைய முன்மதனை, வென்ற - வெற்றிகொண்ட, நீ அலால் - நீ யொருவனல்லாமல், அவன் தொடுத்த எய்யும் - அம்மன்மதனாவன் நாரியிற்கெழுதித்து பிரயோகஞ் செய்கின்ற, இன் நர - இனிய தேனெழுதுகின்ற, பூ கணையால் -

மலரம்பால், வரும் துயரம் - வருகின்ற துயரத்தை, போக்குவா - நீக்குவா, யாங்கு உளா - எவ்விடத்திலுளா, எ-று.

(க - து.) அவ்வாறதையைக் கேட்ட இந்நிரனாவன் உன்னை யல்லாது மனம்தபாணத்தை நீக்குபவா யா எனானுள் என்பதாம்.

பருத்ததோனையுடைய மன்மதனை அழகினால் செய்தத ரீயல் லாமல் அவன வாளியால் வந்துனபத்தை நீக்குவோ பிடாயா. அழகினாலென்றதை வீங்குதலோடுங் கூட்டுக. அன்றி வென்ற வென்ப தோடுங் கூட்டிப் பொருள்கொளின் மிகுந்த வழகுளளவன்னனும். பொருள்படுதலால் துன்பம் நீக்குதற்கு வல்ல ஏதுவல்லையாயிற்று. முற்படியாயின் காமனை வென்றவனென்றலில் சித்தேந்திரியன் எனனும் பொருள் படலால் அததுன்பம் நீங்கியவன பிறாக்கும் அததுன்பத்தை நீக்குவானென்பது பெற்றாம். (உசு)

வெயில்விரிமணிமுடிவீமனலகிய
மயிலியன்மதர்விழிவளைக்கைமங்கைபாற்
செயிரறுதூதுநீசெல்லவேண்டுமென்
றுயிரிப்போரினுமுனையக்கூறினான்.

(இ - ள்.) வெயில் விரி - பிரகாசம விரிகின்ற, மணி முடி - மணி கள் பதித்த முடியையுடைய, வீமன லகிய - வீமராசன் பெற்ற, மயில் இயல் - மயிலையொத்த சாயலும், மதா விழி - களிப்புமிகக் கண்களும், வளை கை - வளையலையணிந்த கைகளையுமுடைய, மங்கைபால் - தம யர்த்தியிடத்தில், செயிா அறு - குற்றமற்ற, தூது நீ செல்லவேண்டும் எ-று - நீ தூதுபோகவேண்டு மென்று, உமா இரப்போரினும் - உயி கைகொடுவென நிரப்பவனாப் டாக்கிலும், உனைய - வருந்த, கூறி னான் - சொல்லினான், எ-று.

(க - து.) இந்நிரல் நளன்பாராதுத தமயர்த்தியிடத்துத் தூது செல்ல வேண்டுமெனானுள் என்பதாம்.

நளனால் விருப்பப்பட்ட உயிரினுஞ் சிறந்த தமயர்த்தியினிடத்து அவனே தூதுசெல்லுதலில் ஒருவ ருயிரித்தற்க ணுளதார் துன்பத்தி னும் அதிக வருத்தமிருத்தலால் 'உயிரிப்போரினு முனையக்கூறினான்' என்றான். (உஎ)

திருத்தகுசெவியிடைச்சிவையினாடுற
வருக்கியசெம்பினைபூற்றினென
மருத்துவன்றிமொழிகேட்டுமன்னாகோன்
கருத்தழிந்தாருயிர்கலங்கினுனரோ.

(இ-ள்.) திருத்த குசெவியிடை - அழகுபொருந்திய காதலினிடத் து, சிவையினாடு - உலோமுக்கில், உற - பொருந்த, வருக்கிய செம்பினை - உருக்கப்பெற்ற செம்பை, ஊற்றினால் என - ஊற்றியதுபோல, மருத் துவன் - இந்நிரலுடைய, த் மொழி - தீயையொத்த சொல்லை, கேட் டு - கேள்விப்பட்டிடு, மன்னாகோன் - நளமகாராசனாவன், கருத்து

அழிந்த - நினைவுமறந்து, ஆர் உயிர் - நிறைந்த ஆவி, கலங்கினான் - கலக்கமுற்றான், எ-று.

(க - து.) நான் உருக்கியசெம்பினைக் காதி லூற்றினும்போலும், இத்திரன் கொடுமொழிகேட்டிக் கருத்தழிந்து உயிரக்கலக்க மடைந்தான் என்பதாம்.

தான் விரும்பிய தமயந்தியை யபகரிக்கத் தன்னையே துதுசெல்லச் சொன்னதாதலால் நானுக்கு இத்திரன் சொல்லியது தீமொழியாயிற்று. செம்பைபூற்றினாலென வெனலால் உவமையணி. (உஅ)

சுருமணிமேகலைகருவனைக்கண்கொலோ
பொருமதன்பகழியோபொயம்மைதிதெனுந்
தருமமோவுயிரிலைதளர்ந்துவாடுமென்
மருமமீதுன்றியவாளிற்போழ்வதே.

(இ - ள்.) சுரு மணி - நிறம்பொருந்திய இரத்தநகன் பதிக்கப் பெற்ற, மேகலை - மேகலாபரணமணிந்த தமயந்தியினது, குவளை கண்கொலோ - நீலோற்பலம்போன்ற கண்ணை, பொரு மதன பகழியோ - போரசெய்கின்ற மனமதனுடைய பாணமோ, பொயம்மை தீது எனும் - பொய்யுரை குற்றமென்று சொல்லும், தருமமோ - அறமோ, உயிரிலை தளர்ந்து - சீவநிலையானது தளர்ச்சியடைந்தது, வாடும் என் - மெலிவேனாகிய வென்னுடைய, மருமமீது - மாபினிடத்தில், ஊன்றிய வாளில் - தைக்கச்செய்த வாளாயுதத்தைப்போல், போழ்வது - பிளக்கின்றது, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியின் கண்ணை, மன்மதன் பாணமோ, பொய்யுரை தீதென்னுந் தருமமோ, எனனுடைய மாபில் வாளாயுதம்போலும் பிளப்பது என்றான நான் எனபதாம்.

மேகலை - எட்டிச்சரமுளளது. தமயந்தி கண்ணை மன்மத பாணமோ பொய்யுரை தீதென்னுந் தருமமோ எனமாபினிடத்தில் வாட்படைபோலும் பிளப்பதெனக் கூட்டிக். கண்கொலோ பகழியோ தருமமோ வெனலால் ஐயவணி. வாளிற்போழ்வதே யெனலால் உவமையணி. இவ்விரண்டுங் கலந்து வருதலால் கலவையணி. (உக)

என்னும்விள்ளாதயர்ந்திருக்குமேமுறுந்
தன்னையுமறகருமெய்த்தருமநன்றெனபு
புன்னகைகோட்டுமெய்புழுநகுமவெயதுயிர்த்
தன்னமுன்னுரைத்தவையனைததுமென்னுமால்.

(இ - ள்.) என்னும் - இப்படி யென்று சொல்லுவான்; விள்ளாத - பேசாமல், அயர்ந்திருக்கும் - துன்பப்படுவான்; ஏழுறும் - மயங்குவான்; தன்னையும் மறக்கும் - தன்னையுமறப்பான், மெய்த்தருமம் - உண்மை பொருந்திய அறம், நன்று என - நல்லதென்று, புல் நகைகோட்டும் - புன்சிரிப்புக் கொள்ளுவான்; மெய் புழுங்கும் - உடல் வெதும்புவான்; வெய்து உயிர்த்து - அச்சமடைந்து, அன்னம் - அன்

**முன்னினுநினைத்தவையனைத்துமுற்றுமா
லன்னநீயேகிலேதரியதாகுமே.**

(இ - ள்.) என்ன - இப்படியென்று, வேந்து உரைத்தலும் - நள மகாராசனானவன் சொல்லலும், இசைத்த சொல் - சொல்லிய சொல் லீனை, மறாநினை - மறுக்காத உனனையும், மெய் பரத்தனை - உண்மை பையுடைய பரத்தனையும், நிகா இல பாரத்தனை - ஒப்பில்லாத அருச் சனனையும், முன்னினும் - நினைத்தாலும், நினைத்தவை அனைத்தும் - நினைத்த காரியங்க ளியாடும், முற்றும் - முடியும், அன்ன நீ - அததன் மையையுடைய நீயே, ஏகில - போனால், ஏது - எந்தக்காரியம், அரியது ஆகும் - அருமையை யுடையதாகும், எ-று. ஆல் - அசைநிலை.

(க - து.) உன்னையும் பரத்தனையும் அருசுசனனையும் நினைத்தால் நினைத்தகாரிய முடியும், நீயேபோனால் காரியமரிதோ என்றா னிந்திரன் என்பதாம்.

பரதன் அாசுசனன் எனப் பொதுப்படக்கூறினும் சகுந்தலை புத் திரனாகிய பரதனும் ஏகையபுத்திரனாகிய காராததவீரிய அாசுசனனு மெனக் கொள்க. பரதனை இராமறகிளவலென்றும், பாரத்தனை வீமற் கிளவலென்றும், பொருள் கொளவாருமுண்டு. அவ்வாறுகொள்ளிற் காலவேற்றுமைப் பட்டலமும் வடநூலுடையுடன் மாறுபட்டலானும் சானறே ராட்சி யல்லாமையானும் மரபுவழு வாத்தலானும் இழுக்கா மெனக்.

“தனாதிருத தியசோ வைனிய னென்னுந் தனிக்குடைப் பிரிது வேந் தினையும், வினாமலாத டொடையே கையனறநு காராதத வீரிய வருசுசனன் றனையும், உரைசுகுத தலைபுத் திரனெனும் பரத நாடு நளனையு மொருசெயற்குப், புரைபறசு சொல்லும் பொழுதுமுன் னினரப பொருளபெறிஇ வினாந்துமீள் குவரால்”.

இசெயையுள் வடநூலுரை மேறகோளின்மூடி இவ்வரை காரரால் மொழிப்பயாககப்பட்டது. பிறாகரும் உன்னினைப்பால் முடியுங்காரி யம் நீயேசென்றால் முடிதற்குச் சந்தேகமில்லை யென்றலால் செய்யுட் பொருட்பேறணி.

(௩௪)

[நளன் றா துசெல்லச சம்மதித்தது.]

**இனையன வாசவனியம்புமெல்லையின்
வனைமலர்க்கோதைதன்வயத்தனாகியுந்
தனியறனிமுககுறுத்தகையனாதலி
னனையதற்கியைநதனனலங்கலவேலினுன்.**

(இ - ள்.) வாசவன் - இந்திரனானவன், இனையன இயம்பும் எல் லையில் - இததன்மையவாகிய சொற்களைச் சொல்லுகின்ற பொழுதில், வனை மலா கோதைதன் - மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய தமயந்தியி னது, வயத்தனாகியும் - வசப்பட்டவனாயிருந்தும், தனி அறன் - ஒப் பற்ற தருமத்தினின்றும், இழுக்கு உறு தகையன் ஆதலின் - கெடுத லடையாத குணத்தை யுடையவனாதலால், அனைத்தும்கு - அவ்விந்திரன் உரு

சொன்னதற்கு, அலங்கல் வேலினான் - வெற்றிமாஸையைத்தரித்த வேற்
படையேந்திய நளமகாராசன், இயைந்தனன் - உடன்பட்டான், எ-று.

(க - து.) நளன் தூதுபோகச் சம்மதித்தான் என்பதாம். (௩௫)

[நீ செல்லத் தடையுளதோ வென்ற இந்திரனுக்கு
நளன் சொல்லியது.]

பொருந்தியமன்னர்கோன்பொமமல்வெம்முலைத்
திருந்திழைகடிநகர்ச்சேமமாகிய
வருந்திறல்வாயிலோரறிவுறுதுபோய்
வருந்திறன்யாதெனமறித்துக்கூறினான்.

(இ - ள்.) பொருந்திய மன்னர்கோன் - சம்மதிப்பட்ட நளன்,
பொம்மல் வெம் முலை - பொலிவுபொருந்திய விருப்பத்தைத் தருகின்ற
தனங்களையும், திருந்து இழை - திருத்தமாகிய ஆபரணங்களையு மணிந்
த தமயந்தியினுடைய, கடி நகர் - புதுமைபெற்ற நகர்க்கு, சேமம்
ஆகிய - காவலாகிய, அரு திறல் வாயிலோர் - அரிய வல்லமையை
யுடைய வாயில் காப்பவா, அறிவு உறுது போய் - அறியாமல் புருந்து,
வரும் திறன் யாது என - வருகின்றவிதம் எப்படியென்று, மறித்தும்
கூறினான் - மறுபடியுஞ் சொல்லினான், எ-று.

(க - து.) நளன் தமயந்தி யரன்மனைக்காவலாள ரறியாது போய்
வரும்வித மெப்படியென்றான் எனபதாம். (௩௬)

[மறைந்துசெல்வதற்கு உபாயமுளதோவென்ற
நளனுக்கு இந்திரன்வருளியது.]

விட்புலந்தனிபுரந்தருளமவேந்தர்கோ
னட்பொடுமினியனநவின்றியாவர்க்கும்
கட்புலனாவுநீக்காண்கிலாததோர்
துட்பதூல்விஞ்சையைதுவன்றிட்டானரோ.

(இ - ள்.) விண் புலம் - விண்ணுலகத்தை, தனி - ஒப்பற, புரந்
தருளும் வேந்தர்கோன் - காகுகுன்ற இந்திரனுனவன், நட்பொடும் -
சினேகத்துடனே, இனியன நவின்ற - இன்சொற்களைச் சொல்லி, யாவார்க்கும் -
எவாகளுக்கும், கண் புலனால் - கண்ணறிவினால், உரு காண்
கிலாது - வடிவத்தை அறியப்படாததாகிய, ஓர் துட்பதூல் விஞ்சை
யை - ஒருதண்ணிய தூலிற்சொல்லும் மந்திரத்தை, துவன்றிட்டான் -
சொல்லினான், எ-று.

(க - து.) இந்திரன் நளனுக் கருபமாகும் வித்தையைக் கற்பித்
தான் என்பதாம்.

விஞ்சை—மந்திரத்துக்காதலால் ஆகுபெயர். (௩௭)

பெறலரும்விஞ்சையும்பெற்றுநவானவர்
கிறையவனினையடிவிறைஞ்சிவண்டிமிர்

நறைமலர்க்கூந்தலாணகரிநண்ணுவா
னறைகழலிலங்குதாளரசனேகினான்.

(இ - ள்.) பெறல் அரும் விஞ்சையும் - பெறுதற்கரிய மந்திரததையம், பெற்று - பெற்றுக்கொண்டு, வானவாக்கு இறையவன் இணை அடி - இந்திரனுடைய இரண்டிடாதங்களைபும, இறைஞ்சி - வணங்கி, வண்டு இயிர - வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற, நறை மலா கூந்தலாய் - தே நெடுஞ்சுருகின்ற மலையாணிநத அளகபாரததையுடைய தமயந்தியினது, நகரி நண்ணுவான் - குண்டிண்புரத்திலே சேரும்பொருட்டு, அறை கழல் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலானது, இலங்கு தான் - பிரகாசிக்கின்ற பாதத்தையுடைய, அரசன் - நளன், ஏகினான் - போனான், எ-று.

(க - து.) நளன் மந்திரததைக்கறறு இந்திரனை வணங்கிச்சென் றான் என்பதாம்.

நெடுநாள் தவருஞ்செய்த யோகிகளும் அடைதற் கரிதாதலிற் 'பெற லரும் விஞ்சை' எனப்பட்டது. எடுத்தகருமம் இடையூறின்றி யினிது முடியும்பொருட்டு உலகவழக்கப்படி கடவுளனை வணங்குவது முறை மையாதலின் 'வானவாகடிகளையவ னிணையடியிறைஞ்சி' எனப்பட் டது. இதுமுதல் நடபாட்டுகளால் குண்டிண்புரத்துக்குச் செல்லுதல் சொல்லப்படுகின்றன.

(நஅ)

பண்ணமைகூந்தன்மான் தோறிந் பார்புக
முண்ணலுமிமையவராவம்பின் செல
மண்ணிடைவானவர்க்களிர் தம்மொடும்
விண்ணிழிந்திருந்தன நகரமேயினான்.

(இ - ள்) பண் அமை - கல்லணையமைந்த, கூந்தல் - புறமயினா யுடைய, மான் - குதிகைகட்டிய, தேரில் - இரதத்தில், பார்புகழ அண் ணலும் - பூயியிலுள்ளா புகழ்க்கின்ற நளமகாராசனும், இமையவா ஆவம் - தேவர்களுடைய ஆசையானது, பின் செல - பின்னோடு தொடர, மண்ணிடை - மண்ணுலகத்தில், வானவா மகளிரொடும் - அரம்பையருடன், விண் - சவாககமானது, இழிந்து இருந்தது அன்ன - இழிந்திருந்ததையொத்த, நகரம் - குண்டிண்புரத்தை, மேயினான் - பொருந்தினான், எ-று.

(க - து.) நளன் குண்டிண்புரத்திற் போயினான் என்பதாம்.

இது குண்டிண்புரமென்னும் பெயரினாலேமாத்திரம் வேற்று நக ராகத் தோன்றுவதன்றிச் சகலசம்பதது நிறைந்திருக்கின்ற படியால் அமராவதி யென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை யென்பது கருத்து. ஆவம் பின்செல வென்றது உடனிகழ்ச்சியணி. மண்ணுலகத்துள்ள இந்நகரை வானவா மகளிரொடு மண்ணினிழிந்த விண்ணெனக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.

(கக)

வாம்பரித்தேரினின்றிழிந்துவண்டொளர்
தேம்பொதிரறுமலர்த்தெரியுன்மார்பினான்

காம்புறழ்தோளிஞ்செவ்வி காண்குறு
மேம்பலிந்கோநகரெய்தினுனரோ.

(இ-ள்.) வாம் பரி தேரினின்று இழிந்து - தாவுகின்ற குதினா யையுடைய தேரினின்று மிறங்கி, வண்டு உளா - வண்டிகளானவை ஒலிக்கின்ற, தேன் பொதி - வாசனை நெருங்கிய, நறு மலா - பரிமளம் பொருந்திய மலராரற்றெடுத்த, தெரியல் - மாலையணிந்த, மாபினை - மாபையுடையவனாகிய நளமகாராசன், காம்பு உறழ் தோளிநுள் - மூங்கிலை ஒத்த தோளின்புடையவளாகிய தமயந்தியினது, செவ்வி காண்குறும் - அழகைக் காணவேண்டுமென்கிற, ஏம்பலின் - ஆசையினாலே, கோ நகா - குண்டினுபுரத்தை, எய்தினுன் - அடைந்தான், எ-று.

(க - து.) நளன் தமயந்தியைக்காண வாயையால் குண்டினு புரத்தையடைந்தான் என்பதாம். (சு0)

[இதுமுதல் உரு-பாட்டுகளால் நளன் செல்லுகையி
னிகழ்ந்தவை சொல்லப்படுகின்றது]

உருகுதங்கொழுநர்பா லூழிநீத்தநல
விரைகமழ்தெரிய லுமினசெயாரமுங்
குருமணிககலன்களுங்குலவுவிதிவா
யெரிமணிப்பூணிணுநிடறியேகினுன்.

(இ - ள்.) உருகு - விருப்பத்தால் தளாகிற, தம் கொழுநாபால் - தம்முடைய கணவரிடத்து, ஊழி - பிணங்கி, நீத்த - நீக்கிய, நல் வினா கமழ - நல்ல வாசனை வீசுகின்ற, தெரியலும் - மாலைபூம், மின் செய் ஆரமும் - பிரகாசத்தைச்செயனெற பதக்கமும், குரு மணி கலன் களும் - நிறம்பொருந்திய ரத்திலுபரணமும், குலவு - பிரகாசிக்கின்ற, விதிவாய் - விதியினிடத்தில், எரி மணி பூணிணுன் - ஒளியையுடைய மணிகள் பதித்த ஆபரணத்தையுடைய நளமகாராசன், இடறி ஏகினுன் - காலிடறிகொண்டு போனான், எ-று.

(க - து.) நளன் பூமாலை இரத்திலுபரண மிவற்றை இடறி நடந்தான் என்பதாம்.

மிகுந்த அன்புடையோ ளென்றதற்கு 'உருகுதங்கொழுநா' என்றும், அவரிடத்தும் ஊழிஞான்றி இனபம் பயவாமையால் 'ஊழி' என்றும், ஊடலில் தம்மெயயி லணிவனவற்றில் வெறுப்புண்டாதலில் 'நீத்த' வென்றும், செல்வசெருக்கினால் நாடோறுங் கழித்தெறிவதாதலில் 'குலவுவிதிவாய்' என்றும், காலால் நடந்தது செல்வோனாதலில் 'இடறி யேகினுன்' என்றும் சொல்லினா. செல்வ மிகுதியைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணி. (சுக)

மனங்கவர்வனப்பமைவழிவினன்றியுங்
கனம்பயில்வாயிலோர்காண்குருவகை
சினங்கொள் கூரிலையவேற்செய்மல்போதலா
லனங்கனென்றுரைப்பதற்கையபிலியே.

(இ-ள்.) மனம் கவர்-மனத்தைக் கவாந்துகொள்ளுகின்ற, வனப்பு அமை வடிவின் - அழகு அமைந்த வடிவினாலும், அனறியும் - அல்லாமலும், கனம் பயில் - மேகங்கள் சஞ்சரிகுகின்ற, வாயிலோ - வழியிலிருக்கும் காவலாளர்கள், காண்கு உற வகை - காணாதவிதம், சினம் கொள் - கோபங்கொண்ட, கூர் இலைய வேல் - கூர்மைபொருந்திய இலையையுடைய வேற்படையேந்திய, செம்மல் - நளமகாராசன், போதலால் - செல்கிறபடியால், அனங்கன் என்று - அருவத்தையுடையவனாகிய மன்மதனென்று, உடைபதற்கு - சொல்லுவதற்கு, ஐயம் இல்லை - சந்தேகம் இல்லை, எ-று.

(க - து.) நளன அருமமாப்ச் செல்லுதலால் மன்மத நென்று சொல்லுவதற்குச் சந்தேகமில்லை, எனபதாம்.

இது தற்குறிப்பணி. (சஉ)

கண்ணகன் மணி ககடைக்காவலாளர்தா
நண்ணின ரெவ ரென வெவலா நாடினுந்
தண்ணுந் தெரியலான் மன்னையா மென
வெண்ணி வெம்மடங்கலினெருத்தங்கோட்டுமால்.

(இ-ள்.) கண் அகல் - இடமகனற, மணி கடை - அழகிய வாயிலிலிருக்கின்ற, காவலாளாதாம் - காவல்செய்வோர், நண்ணினா எவா எனவந்தவாகன் யாவொன்று, எவலா நாடினும் - யானாநாடிப் பார்க்கினும், தண் நறும் தெரியலான் - தண்ணிய பரிமளம்பொருந்திய மாலையையுடையவனாகிய நளமகாராசன், தண்ண ஆம் என எண்ணி - தண்ணையாகுமென்று நினைத்து, வெம் மடங்கலின - வெவ்விய - சிங்கத்தைப் போல, எருத்தம் கோட்டும் - திரும்பிப்பார்ப்பன், எ-று.

(க - து.) வாயில்காப்பார யாயாளான, நளன் தண்ணென்று திரும்பிப் பார்ப்பான், என்பதாம்.

இவர்கள் நம்மை எவ்வாறு பாரததாகளென்கிற ஆச்சரியத்தினாலே திரும்பிப்பாராததா என்க. சிங்கத்தாக்குத் தான வந்தவழியைத் திரும்பிப்பாராதத லியறகை யென்க. மடங்கலி நென்றமை யால் உவமையணி. மறைநதுசெல்லு பவனியல்பு கூறுதலால் தன்மை நவிற்கியணி. இவ்விரண்டுங் கலத்தலால் கலவையணி. (சரு)

மலர்பயில்வாவிதோய்மாதாநுண்மிகி
லலைபுனவனைதலுமல்குறேன்றலாம்
கலைவலான் கண் முகிழ்த்தேகக்காண்குறூண்
முலைமுகடபூந்துறவொருத்திமுட்டினான்.

(இ - ள்.) மலா பயில் - மலர்கள் நெருங்கிய, வாவிதோய் - தடாகத்தில் முழுகிய, மாதா - மடவாருடைய, நுண் துகில் - நுண்ணிய ஆடையானது, அலை புனல் நனைதலும் - அலைவீசுகின்ற நீரிலே நனைத்தவளவில், அல்குல் - நிதம்பமானது, தோன்றலால் - தெரிதலால், கலை வலான் - ஆறநூலில் வல்லவனாகிய நளமகாராசன், கண் முகிழ்த்து ஏக - கண்களை முடிக்கொண்டு போக, காண்குறூண் - காண

ளாகி, மூலை முகம் - தனங்களினுடைய உச்சி, அமுந்தம் - அமுந்தம் படி, ஒருத்தி - (எதிர்ப்பட்ட) ஒருமங்கை, முட்டினுள் - முட்டினுள், எ-று.

(க - து.) நளன் வாவிவிலாடு மாத ரல்லுலைக்கண்டு கண்மூடிச் செல்லுதலால் எதிரில்வரு மொருத்தி மூலைமுகடமுந்த முட்டினுள் என்பதாம்.

அறத்தின்வழி நிற்போனதலால் பிறா மாதாகளுடைய மறைத் தற்குரிய உறுப்புக்களை நோக்குதலிற் பாவம் உண்டாகுமென் றஞ்சிக் கண்களை மூடிக்கொண்டான், பின்பு எதிர்ப்பட்டவளுக்கு இவனுருத் தெரியாமையாலும் இவன கண்களை மூடிக்கொள்ளுதலாலும் அவன் வருவது தெரியாமல் மூட்டிக்கொண்டன னென்க. (சச)

காமுறுமொருத்தி தன்வதனங்கண்டகண்
கோமகன் முகிழ்த்தலாறகோதைமார் முக
மாமதியென்பதுமன்னன் செய்யகண்
டாமனாயென்பதுந்தக்கவாயவே.

(இ - ள்.) காமுறு - விரும்புதற்குரிய, ஒருத்தி - ஒருமங்கையி னுடைய, வதனம் - முகத்தை, கண்டகண் - பார்த்தகண்களை, கோ மகன் - நளமகராசன், முகிழ்த்தலால் - மூடிக்கொள்ளுதலால், கோதைமார் முகம் - மாதருடைய முகம், மா மதி என்பதம் - பெரிய சந்திரனென்று சொல்வதும், மன்னன் - இந்த நளமகராசனுடைய, செய்ய கண் - சிவந்தகண்கள், தாமரை என்பதம் - தாமரைமலரென்று சொல்வதும், தக்க ஆய - தகுதியாயின, எ-று. தன் - அசை.

(க - து.) நளன் ஒருபெண்முகத்தைக் கண்டகண்களை மூடலால் பெண்கள்முகஞ் சந்திரனென்பதும் நளன்கண்கள் தாமனாயென்பதுஞ் சரியே என்பதாம்.

இவன் விரகமுடையோ னுதலால் அந்த மங்கையா முகத்தைக் கண்டு மனமயங்கிற் பாவமுண்டென்று மூடிக்கொண்டான். அது அவர் முகத்தைச் சந்திரனென்பதையும் இவன் கண்களைத் தாமரை யென்பதையும் நிச்சயப்படுத்தியது. தக்கதாயவெனலால் தகுதியணி()

செய்யகண் முகிழ்த்திடல் விழித்தற்தென
வையனுங்கடைக்கணுனோக்கவன்பிதென்
றெய்யும்வேள் கணைமலரிதயமோர்ந்துமால்
பொய்யெனவருச்சனைபுரிதல்போன்றதே.

(இ - ள்.) செய்ய உண் முகிழ்த்திடல் - சிவந்தகண்களை மூடிக் கொள்வதும், விழித்தல் - விழிப்பதும், தீது என - சூற்றமென்று நினைத்து, ஐயனும் - நளமகராசனும், கடைக்கணுல் நோக்க - கடைக் கண்ணினாலே பார்க்க, அன்பு இது என்று - இது ஆகையினாலே பார்ப் பதென்று, எய்யும் - பிரயோகஞ் செய்கின்ற, வேள் - மன்மத னுடைய, கணை மலர் - பாணமலர்கள், இதயம் - கருத்தை, ஓர்ந்து

அஞ்ந்து, மால் - மயக்கமானது, பொய் என - பொய்யென்று, அருச்சனை - பூசை, புரிதல் போன்றது - செய்வதுபோலுமாயிற்று, எ - து.

(க - து.) நளன் கடைக்கண்ணூற்பாக்க அன்பான பாவையென்று மன்மதனறிந்து பாணந்தொடுக்க அப்பாணம் அருச்சனை செய்த மலருக் கொப்பாயிற்று என்பதாம்.

கண்களைமூடில் எதிர்ப்படுமாதா தெரியாமல் முட்டிக்கொள்வதாலும், திறக்கில் அவாகளது அழகியவழிவ நோக்குதலிற் பாவமுண்டாதலானும் இப்படியன்றிக் கடைக்கண்ணூல் நோக்கினான். அங்ஙன நோக்குவதை அன்புநோக்கென்று நினைத்து மன்மதன்றொடுத்த மலரம்புகள் அவன் மனத்தையறிந்தது மயக்கமில்லாமையால் வீணாகது அர்ச்சனை செய்வதாயிற் றெனக. (சுசு)

தெரிவையென்றுருவெளியோடுசெப்பிய
வரசனதுரையசரீரியாமென
வெருவியமாதர்சொற்கேட்டுவெள்ளுரு
வுருவெளியிதுவெனவுள்ளந்தேறினான்.

(இ-ள்.) தெரிவை என்று - தமயந்தி யென்று, உரு வெளியோடு - உருவெளித்தோற்றத்துடனே, செப்பிய - சொல்லிய, அரசனது உரை - நளமகாராசனாடைய சொல்லை, அசரீரி ஆம் என - ஆகாய வாணி வாக் - கென்று, வெருவிய மாதா - பயந்த மாதருடைய, சொல் கேட்டு - சொல்லைக்கேட்டு, (அந்நளமகாராசனாவன்) வெள்ளுரு - நாணி, உரு வெளி இது என - உருவெளித்தோற்ற மிதுவென்று, உள்ளம் தேறினான் - மனத தெளிவை யடைந்தான், எ - து.

(க - து.) உருவெளியோடு சொல்லிய நளன்சொல்லை மாதா அசரீரிவாக்கென்று சொல்ல நளன் தெளிவடைந்தான் என்பதாம்.

உருவெளித்தோற்றமாவது தன்னால் விரும்பப்பட்ட பொருள் போல் எதிரோதோன்றுதல். செப்பியவுரையென்பது இந்திராதிகள் தமயந்திக்குச் சொல்லும்படி தன்னொடு சொல்லிய செயதிகளாம். அவனைக்கண்டிற் தன்விருப்புக் குரியவற்றைப் பேசாமல் இவ்வாறு சொன்னவென்று பொருள்கொள்வா னென்னெனில். அறத்தின்வழி துதுசெல்வோர்க்கு வழுவாதலானும் இதற்கு முன்னாலாகிய வடமொழியு ளிருத்தலானு மெனக்கொள்க. மாதர்க்கு அச்ச மியற்கையாதலின் இது தெய்வமோ மாயமோவென அசரீரிக்குவெருவினா னெனக. அவாக னுளையால் உருவெளித்தோற்றத்தோடு சொன்ன ரகசியமான தன் சொல் வெளிப்பட்டதென்று தெளிந்து நானூற்று னென்க. (சுஎ)

விழைவெனும்பாகெறிந்தமரர்விஞ்சையார்
தழைமுகபடாத்தமைதறுகண்வா ரணம்
கழைமதனியற்றியகருங்கண்மங்கைய
ரழகெனும்படுகுழியாழந்ததில்லையால்.

(இ - ள்.) விழைவு எனும் - ஆசை யென்கிற, பாரு - பாகனை, எறிந்து - தள்ளி, அமரர் விஞ்சை ஆம் - தேவாகளுடைய மந்திரமா

கிய, தழை - தழைந்த, முகபடாத்து - முகப்போவையினாலு,
அமை - பொருந்திய, தறு கண் - அஞ்சாமையையுடைய, வாரணம் -
யானையானது, கழை மதன் - கருப்புவில்லேந்திய மன்மதன், இயற்றிய-
செய்த, கரு கண் மங்கையா - கரிய கண்களையுடைய மாதருடைய,
அழகு எனும் - அழகென்றுசொல்லும், படுகுழி - பள்ளத்தில், ஆழ்ந்
த்து இல்லை - அழந்தியதில்லை, எ - று. ஆல் - அசை.

(க - து.) நளனென்னும் யானை மாதரழகென்னும் படுகுழியில்
வீழ்ந்ததில்லை என்பதாம்.

நளனை யானையாகவும், விழைவைப் பாகனாகவும், விஞ்சையை
முகபடாமாகவும், ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. தூது செல்லுமிடத்து
அறத்தின்வழி மகளிர்விழைவை நீக்கியோனாதலில் அவர்கள் அழகில்
மயங்கவில்லை யென்பது கருத்து. (சஅ)

அங்கலுழ்மேனியவணங்கைநாடொறு
மெங்கணுங்கர்ணகுறுமயக்கமேனைய
பங்கயவாண்முகப்பாவைமாரையம
மங்கையென்றெண்ணுறுமயக்கந்தீர்த்ததே.

(இ - ள்.) அம் கலுழ் மேனிய - அழகானது ஒழுகின்ற மேனி
யை யுடைய, அணங்கை - தமயந்தியை, நாடொறும் - எந்நா
ளும், எங்கணும் - எவ்விடத்திலும், காணகுறும் மயக்கம் - (உரு
வெளித்தோற்றமாகக்) காணுகின்ற மயக்கமானது, ஏனைய மற்றைய,
பங்கயம் - தாமரை மலர்போன்ற, வாள் முகம் - ஒளிபொருந்திய
முகத்தையுடைய, பாவைமாரை - மகளிரை, அமங்கை என்று - அந்
தத் தமயந்தியென்று, என்னுறும் மயக்கம் - நினைக்கின்ற மயக்கத்
தை, தீர்த்தது - நீக்கியது, எ - று.

(க - து.) நளனுக்குத் தமயந்தியென்கிற மயக்கமற்றது என்ப
தாம்.

அழகு மிகுதிபற்றிக் கலுழெனப்பட்டது. உருவெளித்தோற்றத்
துக்கு நிகராகிய அநதப்புரத்தமங்கையா வழவங்களில் நளனுக்குத்
தமயந்தியெனனு மயக்கம் ஏனுண்டாகவிலையெனில் அதனுறுதியா
லென்க. (சக)

கணங்குழைமுகத்தியர்கதிர்த்துவிம்மிய
கணங்கவிரிளமுலைச்சுவடுதாக்கியு
மணிந்தகுங்குமமெழிலகலமுழ்கியு
மணந்தனர்போன்றனன்மன்னேரறனான்.

(இ - ள்.) மன்னா ஏறனான் - அரசாருக்கு ஆண்கிங்கத்தை
யொத்த நான், கணம் குழை - கூட்டமாகிய மணிபதித்த குண்ட
லந்திரித்த, முகத்தியர் - முகத்தையுடையவராகிய மாதா, கதிர்த்து -
கார்த்திபொருந்தி, விம்மிய - பருத்த, கணங்கு ஆவிர - தேழலானது
பிரகாசியாநின்ற, இள முலை - இளமைபொருந்திய தனங்களுடைய,
சுவடு - தழுமபுகன், தாக்கியும் - மோதப்பெற்றும், அணந்த குங்கு

மம் - தரித்த குங்குமக்குழம்புகள், எழில் - அழகிய, அகலம் மூழ்கி யும் - மார்பினிடத்து மூழ்கப்பெற்றும், மணந்தனா - கூடினவாக்களை, போன்றனன் - ஒத்தனன், எ - று.

(க-து.) நளன் மார்பில் மாதா தனங்க ளுழந்தப்பெற்றும் குங்கும மூழ்கப்பெற்றும் புணர்ந்தவரை ஒப்பாயினான் என்பதாம்.

கூடினவாக்குள்ளாகுணம் இவனிடத்துண்டாதலின் 'மணந்தனா போன்றனன்' என்றா. இது உவமையணி. (ரு0)

விளங்கிழையொருத்திபேரணியிலவேந்தெழி
றுளங்கலுமதிசயந்தோன்றநோக்கினுள்
வளங்கெழுபுகழினன்மறையககாண்கிலா
ளுளம்புகுந்தொளித்ததவ்வுருவென்றெண்ணினுள்.

(இ - ள்.) விளங்கு இழை ஒருத்தி - ஆபரணத்தை யணிந்த ஒரு மாதானவள், போ - பிரகாசியாநின்ற, அணியில் - பெரிய தனப்பரணத்தில், வேந்து எழில் - அரசனுடைய அழகானது, துளங்கலும் - பிரகாசித்தலும், அதிசயம் தோன்ற - ஆச்சரியம் உண்டாக, நோக்கினுள் - பார்த்தாள், வளம் கெழு புகழினன் - வளம்பொருந்திய கீர்த்தியையுடைய நளன், மறைய - மறைந்துபோக, காண்கிலாள் - காணாதவளாகி, உளம் புகுந்து - மனத்தினிடத்து நுழைந்து, ஒளித்தது - ஒளித்துக்கொண்டது, அ உரு என்று - அவ்வடிவமென்று, எண்ணினுள் - நினைத்தாள், எ - று.

(க - து.) ஒருத்தி தன்னப்பரணத்தில் நளன் வடிவு தோன்றப் பார்த்தாள், நளன் மறைய அவவடிவு தன்னுளத்திட் புகுந்தென மெண்ணினுள் என்பதாம்.

உளம்புகுந்தொளித்த தெனளால் நளனுடைய நிழன்மாத்திரம் அவளுடைய அணியினின்றும் நீங்கியதல்லது அந்நளன் அவள்மனத் தைவிட்டு நீங்கவில்லை யென்பது கருத்து. மறைதலில் உளம் புகுதலைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (ரு1)

வாட்டிறன்மன்னவன்வனிதைபேரெழி
றீட்டியொண்கதருமிழ்செய்யவார்வடஞ்
சூட்டினனகலவிவ்வுருவுதோன்றயார்
கோட்டினொனச்சிலர்குறிப்பினுவார்.

(இ - ள்.) வாள் திறல் மன்னவன் - வாளாயுத்தத்திலே வல்லமைபெற்ற நளமகாராசனவன், வனிதை - தமயந்தியினுடைய, போ எழில் தீட்டி - பெரிய அழகை எழுதி, ஒன் கதிர உமிழ் - ஒள்ளிய கிரணங்களை உமிழ்கின்ற, செய்ய - சிவந்த, வா - டெடிய, வடம் - ரத்நமாலைகளை, சூட்டினன் - தரித்தனனாகி, அகல - நீங்க, இ உருவு தோன்ற - இந்த வடிவந்தெரிய, யார் கோட்டினர் என-ளவர்கள் செய்தாரென்று, சிலா - சிலா, குறிப்பின் - குறிப்பினாலே, காவோர் - தேய்வார்கள், எ - று.

(க-து.) நளன் தமயந்தி வடிவத்தையெழுகிய இரத்தினபரணஞ் சூட்டிப்போக வடிவத்தை யாரொழுதினொன்று சிலா தேடுவார்கள், என்பதாம்.

விஞ்சையைவிட்டு உருத்தெரிய நிற்பிலும் ஒருவராலும் வெல்லக் கூடாமதோன்ற 'வாட்டிறுள் மன்னவன் என்றும், உருவெழுதவ திலுங் கைபோயவ னென்பது தோன்ற 'வனிதைபேரெழிந்தி' என் றும், அவளித்ததில் மிகுந்த அண்டள்ளவ னென்பதுதோன்ற 'வடஞ் சூட்டினன்' என்றும், அறிவினால் அவ்வன்பையும் நீக்கினுன்னபது தோன்ற 'அகல்' என்றும், இப்படிப்பட்ட உருவெழுதினனாக் காண வேண்டுமென்கிற அவாவிலுளும் இவனுருத் தெரியாமையினுஞ் 'சிலா குறிப்பினிவா' என்றுஞ் சொல்லினா. ஒருநாளாகாணதவடிவை இவன் எவ்வா மெழுதினனெனில் முன்னே வெண்ணகைத்துவாவா யணங்கெழில் பலருமயிளம்பினா நினமொழியவளென கண்ணொதிப் பட்டாள்' என்றிருப்பதாலும், அனைப்புள்ளானது தாமமாய்லையி லெழுதிக்காட்டியதென்று வடநூலி லிருத்தலாலுமென்க. (ருஉ)

பூந்துகள் செறிந்தகோமறுகிறபோகிய
வேந்தராள முந்துமவ்விடங்கனோகரு
மாந்தளிர்மேனியர்வையங்காவலசெய
வேந்தர் தாளிலக்கணமேயதென்னென்பார்.

(இ - ள்.) பூ துகள் செறிந்த - மகரந்தப்பொடிகள் நெருங்கிய, கோமறுகில் - அரசவீதியில், போகிய ஏந்தல் - சென்ற நளமகாரசர னுடைய, தாள் அழகுதம் - பாதங்கள் அழுந்துகின்ற, அ இடங்கள் - அந்தவிடங்களை, நோக்குற - பாத்தது, மா தளிர் மேனியா - மாந்தளிர் போன்ற வடிவத்தையுடைய மங்கையா, வையம் காவல் செய் வேந் தா - உலகத்தைக் காத்தல்செய்கின்ற அரசருடைய, தாள் - பாதங் களிலிருக்கும், இலக்கணம் - இலக்கணங்கள், மேயது - (இவ்வடிச் சுவட்டிற்) பொருந்தியது, என என்பா - என்ன ஆச்சரியமென்பா கள், எ - று.

(க - து.) மகரந்த நிறைந்த இராஜ வீதியில் நளன் அழவைத்த விடத்தை மாதாகள கண்டு அரசாக ளடிச்சுவடு பொருந்திய தென்ன வென்பார்கள், என்பதாம்.

வேந்தாதாளிலக்கணமென்பது சக்கிரகோகை முதலியவாம். அம் மாதா சாமுத்திரிகநூலிலும் வல்லவராகையால் இது அறிந்தன ரென்க.

கள்ளவிழுகோதையொறிந்தகந்துகம்
வள்ளன்மார்புற்றெதிர்மறிந்தாவீழ்தலுந்
தள்ளருமதீசயமெய்தித்தத்தமில்
வெள்ளிடைப்பட்டிவண்மீண்டதென்னென்பார்.

(இ-ள்.) கள் அவிழ் - தேனொழுதுகின்ற, கோதையா - மாலை யணிந்த மாதா, எறிந்த கந்துகம் - வீசிய பந்துகள், வள்ளல் - நள மகாரசனுடைய, மாப்பு உற்று - மாயினிடத்திலே பொருந்தி, எதிர மறிந்து வீழ்தலும் - எதிராக மறிபட்டு வீழ்த்தவளவில், தள்ள

அரும் - தள்ளுதற்கரிய, அகிசயம் எய்தி - ஆச்சரியத்தை யடைந்து, தததயில் - தங்கள் தங்களுக்குள்ளே, வெள்ளிடை பட்டு - வெளியிடத் திறப்பட்டு, இவண் மீண்டது - இவ்விடத்தில் திரும்பியது, என் என் பா - என்னவென்று சொல்லுவார்கள், எ - று.

(க - து.) மாதாகளெறிந்த பந்துகள் நளன்மாரில்பட்ட டெதிராக விழுந்தமாததிரத்தில் பெண்க ளிதென்ன வாசசரிய மென்பார்கள் என் பதாம். (௫௪)

எதிர் முகமாயிருந்திருவர்பைந்துணர்ப்
புதுமலர் தொடுத்தலுநடுவட்புக்கவன்
கதுமெனவேகலுமறைப்பக்கன்னியர்
மதிமயககுற முசுமறைத்ததென்னென்பார்.

(இ - ள்.) எதிர் முகமாய் இருந்து - அபிமுகமாகவிருந்து, இரு வா - இரண்டுபோ, பைதுணா - பசிய பூங்கொத்துகளி லிருக்கின்ற, புது மலா - அன்றலாந்த மலரை, தொடுத்தலும் - கட்டலும், நடுவண் புக்கவன் - அவருக்கிடையில் புருந்த நளன், கதும் என ஏகலும் - விரைந்து போனவளவில், மறைப்ப - மறைக்க, கன்னியா - அம்மாலை தொடுத்த மாதாகள், மதிமயக்கு உற - புத்தி மயக்கத்தைப்பொருந்த, முகம் மறைத்தது - முகத்தை மறைத்துவிட்டது, என் என்பா - என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவார்கள், எ - று.

(க - து.) மாலைகட்டு மாதிரிவா நடுவே நளன்போனவளவில் அம்மாதாகள் முகத்தை மறைத்துவிட்ட தென்ன வென்பார்கள் என்ப தாம்.

மறைத்ததற்குக் காரண மில்லாதிருக்க மறைப்பைச் சொல்லுத லால் பிறிதாராயசசியணி. (௫௫)

அண்ணன்மார்பகத்தணிந்தபேரணி
மண்ணியமணிவயின்வடிவுதோன்றலும்
கண்ணுறநோகருவாள் கன்னிமாரொடும்
விண்ணிடை யெனதுருவிளங்கலென்னென்பாள்.

(இ - ள்.) அண்ணல் தன் - நளமகாராசனுடைய, மாபகத்து - மார்பினிடத்து, அணிந்த போ அணி - தரித்த பெரிய ஆபரணங் களிலுள்ள, மண்ணிய மணிவயின் - தெளிந்த மணியினிடத்தில், வடிவு தோன்றலும் - உருவமானது தெரிதலும், கண் உற நோக்குவாள் - கண்ணினும் பொருந்த பாபபவளாகிய வொருத்தி, கன்னிமாரொடும் - மாதாகளுடன், விண்ணிடை - ஆகாயத்தினிட த்து, எனது உரு விளங்க - எனது வடிவம் பிரகாசித்தல், என் என் டாள் - என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவாள், எ - று.

(க - து.) நளனுபரணத்தில் ஒருத்தி தன் வடிவுதோன்றிய வள வில் என்வடிவு வெளியிற் றோன்றியதென் னென்பாள் என்பதாம்.

வடிவுதோன்றற்கு உரிய கண்ணடி முதலியவையின்றி நிறுலின் றோற்றஞ் சொல்லப்படுதலால் சிறப்புநிலையணி. (௫௬)

வெற்பினதெழில்கெடவிளங்குதோளினை
பொற்பொளிர் பித்திகைப்புறத்திற்றேன்றலு
மற்புதமிதுவெனநோக்கியன்பினம்
கற்புடைமகளிருநிலைகலங்கினார்.

(இ - ள்.) வெற்பினது - மலையினது, எழில் - கெட - அழகு
கெடும்படி, விளங்கு தோளினை - பிரகாசிக்கின்ற தோளினை
டைய நளமகாராசனது, பொறபு - அழகானது, ஒளிர் பித்திகை
புறத்தில் - பிரகாசிக்கின்ற சுவாததலத்தினிடத்து, தோன்றலும் -
தோன்றுதலும், அற்புதம் இது என - ஆச்சரிய மிதுவென்று, நோக்கி -
பார்த்து, அன்பினால் - ஆசையினால், கற்புடை மகளிரும் - கற்புடைய
மாதார்களும், நிலை கலங்கினா - மயங்கினாகள, எ-று.

(க - து.) நளன்வடிவு சுவரிற்றேன்ற கற்புள்ளமாதரும் நிலை
கலங்கினாகள என்பதாம்.

உம்மை - உயாவுசிறப்பு. கற்புடைமகளிரிலை கலங்கலுண்டோ
வெனின் அழகிற்சிறந்த ஆண்மக்களைக் காணின் உண்டாம். அது “தந்
தையா யினும்விழைவிற றன்னுடனே யொருவயிற்றிற் சாராதா ரேனா,
மைத்தரா யினுமிகவும் வனப்புடைய ரெனில்வாமேன் மடநல்லா
தஞ், சிந்தைநடர் திரிமதனும் சாம்பன்மலாக் கணைவேளிற செவ்வி
வாயந்தோன், பைந்தொடியா ரினிதமரு முவளகத்திற் றனிவருதல்
பான்மையன்றே” இதனாலிக. (ருஎ)

இழைவளர்முலையினொருவனேர்பெறு
நிழலிவனோக்கினெனவுநீளிடை
மொழிவனகேட்டனெனவுமொயம்புறத்
தழுவினெனெனவுநதமயிறகூறுவார்.

(இ - ள்.) இழை - ஆபரணத்தோடுகூடி, வளர் முலையினா -
வளர்கின்ற முலையையுடைய மாதர்கள், ஒருவன் - ஒரு ஆண்மக
னுடைய, ஏா பெறு நிழல் - அழகைப்பெற்ற நிழலை, இவன் - இவ
விடத்தில், நோக்கினான் எனவு - பார்த்தேனென்றும், நீள் இடை -
இந்நீண்டவிடத்தில், மொழிவன் - பேசுவனவற்றை, கேட்டனன் என
வும் - கேட்டேனென்றும், மொயம்பு உற - தோள்களபொருந்த, தழு
வினன் என்னவும் - தழுவினேனென்றும், தம்மில் - தங்களுக்குள்ளே,
கூறுவார - பேசிக்கொள்ளுவார்கள, எ-று.

(க - து.) மாதர்கள் ஒருவனிலைக் கண்டேனென்றும் ஒருவன்
சொல்லைக் கேட்டேனென்றும் ஒருவன்த தழுவினேனென்றும்
சொல்லிக்கொள்வார்கள் என்பதாம். (ருஅ)

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டால் வழியில்கண்ட தமயந்தி
யோடு நளனுக்குண்டாகிய செய்கை சொல்
லப்படுகின்றது.]

இன்னிசையளிபயில்பொழிவினேந்தன்முன்
பொன்னவீர்முலைத்தமயந்திபோதலு

மன்னமுன்சூதியவற்றைநாண்முதன்
முன்னுறுமுருவெனமுன்னினுனசேர.

(இ-ள்.) இன் இசை - இனிய இசையைப்பாரும், அளி பயில் - வண்டிகள் சஞ்சரிக்கின்ற, பொழிவின - சோலையிடத்தின், ஏந்தல் - நளமகாராசன், முன் - தன்னெதிரோ, பொன் அவிர் முலை - பொன்னையொத்த பிரகாசியாநின்ற முலையையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியானவள், போதலும் - வருதலும், அன்னம் முன கூழிய - அன்னப் புண்ணாது முன சொல்லிய, அற்றை நான் முதல் - அன்னையுநான் முதலாக, முன் உலும் உரு என - எதிரோ தோன்றுகிற உருவெளித் தோற்றமென்று, முன்னினுன் - நின்தான், எ-று. அரோ * அனக.

(க - து.) சோலையில் நளன்முன்னே தமயந்தி வருதலும் அவ னுருவெளியென மெண்ணினுன் என்பதாம்.

அன்னத்தின் சொல்லால் நாடோறும் காண்கின்ற தமயந்தியி னுருவெளித தோற்றத்திற்கும், மெய்யாகக்கண்ட தமயந்திக்கும் அந் நனம் வேற்றுமைதோற்றமுமை கூறப்படுதலால் மறைவணி. நாடோ றும் கண்டது பொய்யாகவே யிக்காட்சியிலு மிவ்வாறு மதியுண்டாயிற் றென்க.

(ருக)

மடவரலுருவெளிமன்னன்றோண்மிசை
மிடையறாவிழைவுடனென்றுஞ்சூட்டல்போன்
மிடைமலர்ப்பூந்தொடைசூட்டமேவிய
சுடரிலைவேலினுன்றோளில்விழந்ததே.

(இ - ள்.) மடவரல் - தமயந்தியானவள், உருவெளி - உருவெ ளியாயத்தோன்றிய, மன்னன் தோண்மிசை - நளமகாராஜனுடைய தோளின்மேல், இடை அறா விழைவுடன - இடைவிடாத ஆசை யுடனே, என்றும் - என்றைக்கும், சூட்டல்போல் - சூட்டிதல்போல, மிடை மலர பூ தொடை சூட்ட - நெருங்கிய மலராத்நெருங்கித் தூண் லையைத் தரிக்க, மேவிய - அங்கிருக்கின்ற, சுடா இலை வேலினுன் - கார்திபொருந்திய இலைபோன்ற வேற்படையையுடைய நளமகாராச னுடைய, தோளில் விழந்தது - புயங்களில் விழந்தது, எ - று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் உருவெளித்தோற்றமென்று மாலை சூட அம்மாலை நளனுடைய தோளில் விழந்தது என்பதாம். (சுடு)

உருவெளியாகயான்கண்டவொண்ணுதன்
மருமலர்மாலிகைவனைந்ததென்னென
வரசனுமெண்ணினுனவருஞ்சூட்டிய
தெரியல்காண்கிலெனனத்தெருமந்தாளரோ.

(இ-ள்.) உருவெளி ஆக - உருவெளித்தோற்றமாக, யான் கண்ட ஒன்றுதல் - என்னுமாகாணப்பட்ட ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய தம யந்தியானவள், மரு மலர் மாலிகை - வாசனைபொருந்திய பூமாலையை, வனைத்தது என் என - சூட்டிய தென்னகாரணமென்று, அரசனும்

உக

எண்ணினான் - நளமகாராசனும் நினைத்தான், அவனும் - அத்தமயந்தியும், சூட்டிய தெரியல் - தரித்த மாலைகைய, காண்கிலன் என - கண்டிலேனென்று, தெருமந்தான் - மனஞ்சுழன்றான், எ-று. அரோ-அசை.

(க - து.) உருவெளியாகக் காணப்பட்ட தமயந்தி மாலைசூடிய தென்னவென்று நளன் எண்ணினான், தமயந்தியு மாலைகைக் காணென்று மயங்கினான் என்பதாம்.

நளன் நாள்தோறும் கண்டவிடத்திலும லிப்போது சூடியது புதுமையாதலால் இது என்னவென வியந்தான். தமயந்தியும் நாடோறுஞ்சூடிய மாலை தெரிய இதுமாத்திர மறைதலால் என்னமாயமென்று திடுக்கிட்டா ளென்க. (சுக)

முருகவிழ்சுமுலினுடனையுமுன்னுறு
முருவெளியென விறையுவந்துபுல்லினு
னரிவையுமன்னவாறெண்ணியாங்கெதிர்
புரவலன்மாற்புறப்புல்லினுளரோ.

(இ - ள்.) முருகு அவிழ் - வாசனை வீசுகின்ற, சூழலினுள் தனையும் - கூந்தலையுடைய தமயந்தியையும், முன உறும் உருவெளி என - முன்னே தோன்றுகின்ற உருவெளித் தோற்றமென்று, இறை - நளமகாராசன், உவந்து புல்லினுன் - மகிழ்ச்சியை யடைந்து தழுவினான்; அரிவையும் - தமயந்தியும், அன்ன ஆறு எண்ணி - அந்தப்பிரகாரம் நினைத்து, ஆங்கு எதிர் - அவ்விடத்திலே எதிர் வந்த, புரவலன் - அரசனுடைய, மாாபு உற - மாாபுபொருந்த, புல்லினுள்-தழுவினான், எ-று.

(க - து.) நளன் உருவெளித் தோற்றமென்று தமயந்தியைப் புணர்ந்தான், தமயந்தியு மப்படியேநினைத்து நளனைப்புணர்ந்தான் என்பதாம்.

தமயந்தியை யுண்மையாகக் கண்ட நளன் உருவெளியென மயங்கினானென்றும் அவ்வாறின்றி உருவெளியாகக்கண்ட தமயந்தியானவன் நளனை உண்மையென்றுன்னி புல்லினுளென்றுங்கொள்க. தெய்வவரத்தினு லிவனுருவை யறியாளாகலின் ஒருவாககொருவா மயக்கஞ் சொல்லப்பட்டமையால் மயக்கவணி. (சுஉ)

சொல்லருமின்பமீதுரததோன்றலும்
புல்லுவிட்டவ்வுருப்பொலிவுநோக்கினுன்
மெல்லியலவ்வுருவிழியிற்காண்குறா
தல்லலுற்றணிவளையங்கைநீக்கினுள்.

(இ - ள்.) சொல் அரும இன்பம் மீது ஊர - சொல்லுதற்கரிய இன்பமானது அதிகரிக்க, தோன்றலும் - நளனும், புல்லு விட்டு - தழுவுதலை நீக்கி, அ உரு பொலிவு - அந்த வழவினுடைய காந்தியை, நோக்கினுன் - பார்த்தான்; மெல்லியல் - தமயந்தியானவள், அ உரு - அந்தவழுவத்தை, விழியில் காண்குறாது - கண்ணினால் காணாதவளாகி, அல்லல் உற்று - பயத்தையடைந்து, அணி வளை - அழகிய வளையலை யணிந்த, அங்கை நீக்கினுள் - அழகிய கையை விடுத்தாள், எ-று.

(க - து.) நளன் இன்பந்தோன்றப்படுணாந்து தமயந்தி வழுவத் தைப் பார்த்தான். தமயந்தி அவ்வழுவததைக் காணுது கையை விட்டாள், என்பதாம்.

மாதாகட்டு அச்சம் உரியகுணமாகலின் உருவு கண்ணிற்றோன் றாகு கையிலகப்படலா லிவ்வாறு வெருவி விடுத்தன னென்க. (சுரு)

[இனி ஒவ்வொருபாட்டா ல்வீருவா செய்கையும் வெவவேறு சொல்லல்.]

பொன்னடிபூஞ்சிலம்பொலிப்பமேகலை
யின்ன ரிக்கிண்கிணியிகலியார்ப்பெழு
மின்னடைகற்பதுபோன்றுமெல்லெனத்
தன்னமர்கோயிலுட்டையென்கிணன்.

(இ - ள்.) பொன் அடி - சிலம்பு - பொன்னினுஞ்செய்த பாதத்தி லணந்த அழகிய சிலம்புதான், ஒலிப்பு - ஒலித்தலைச்செய்ய, மேகலை - மேகலையிலிருக்கின்ற, இன் - அரி கிண்கிணி - இனிய பருக்கைக்கல்லை யுடைய சதவழுவததை, இகலி - ஒன்றோடொன்று தாக்கப்பட்டு, ஆர்ப்பு எழ - ஒலியெழும்ப, மின் - மின்னல், நடைகற்பது போன்று - நடத் தலைக் கற்பதொத்து, மெல் என - மிருதுவாக, தன் - தன்னுடைய, அமா - அமாகின்ற, கோயிலுள் - கன்னிமாடத்தில், தையல் - தமயந்தி யானவள், எய்தினுள் - அடைந்தாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி கன்னிமாடத்திற் சோந்தாள் என்பதாம். தற்குறிப்பணி. (சுசு)

கருந்தடங்கண்ணியைக்கையிற்புலலியும்
பொருந்தியவுருவெளியென்றுபோக்கிநல
வருந்தனமபெற்றிழந்தாரிலையனும்
வருந்திவெந்துயரொடுமதிமயங்கினுன்.

(இ - ள்.) கரு தடம் - கண்ணியை - கரிய விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய தமயந்தியை, கையில் புல்லியும் - கையினாலே தழுவி யும், பொருந்திய உருவெளி என்று - பொருந்தப்பெற்ற உருவெளித் தோற்றமென்று, போக்கி - விட்டு, நல் அரு தனம் - நல்ல அரிய திர வியத்தை, பெற்று இழந்தாரில் - எளிதிற்பெற்று இழந்தவர்களைப் போல, ஐயனும் - நளமகாராஜனும், வருந்தி - வருத்தமடைந்து, வெம் துயரொடு - வெவ்விய துன்பத்தாடன், மதிமயங்கினுன் - புத்திமயங்கி னுன், எ-று.

(க - து.) நளன் கைப்பொருளிழந்தவாகள் போலத் தமயந்தி னுள் புணாந்து துன்புற்று மயங்கினுன் என்பதாம்.

பின் நடக்கைகளால் நளன் மெய்த்தமயந்தி யென்றறிந்து வருத் தினு னென்க. அருந்தனம் பெற்றிழந்தாரில் என்றமையால் உவமை யணி. (சுரு)

[நளன் கன்னிமாடத்தடைதல்.]

பாணிகர்வண்டினம்பாடுஞ்சோலையுஞ்
சேணுறநிவந்தசெய்குன்றுந்தேடியுங்
காணலனாகியகளநல்யானையான்
மாணியழையுறைதருமாடமெய்தினான்.

(இ - ள்.) பாண் நிகா - இசைப்பாட்டுக்கு நிகராக, வண்டு இனம்
பாடும் - வண்டுக்கூட்டங்கள் பாடுகின்ற, சோலையும் - சோலையிடத்தி
லும், சேண் உற நிவந்த - ஆகாயத்திற் பொருந்த உயர்ந்த, செய்குன்
றும் - கட்டுமலையினிடத்திலும், தேடியும் - தேடிதல்செய்தும், காண
லன் ஆகிய - காணாதவனாகிய, களநல் யானையான் - மதத்த நல்ல யானை
யையொத்த நளமகாராஜாவானவன், மாண் இழை - தமயந்தி, உறை
தரும் மாடம் - வசிக்கின்ற கன்னிமாடத்தை, எய்தினான் - அடைந
தான், என்று.

(க - ளு.) நளன் தமயந்தி கன்னிமாடத்திற் சோந்தான் என்ப
தாம்.

இவ்வளவுகூல மிவ்விடந்தோறும் தேடியறியாத நளன் தமயந்தி
சென்ற நெறிப்பற்றி யவனுறையுமிடத்துச் சென்றானென்க. மாணியை
ஆகுபெயர். (சுசு)

[தமயந்திக்காட்சி.]

மின்னிடையரம்பையர்குழாத்துண்மேவிய
வன்னமென்னடையமிராணியாமென
நன்னுதன்மடந்தையர்நாப்பணின்னகைக்
கன்னிவீற்றிருத்தல்கண்களிப்பநோக்கினான்.

(இ - ள்.) மின் இடை, அரம்பையா குழாத்துள் - மின்னலையொத்த
இடையையுடைய தெய்வமாதருடைய கூட்டத்துள், மேவிய - பொ
ருந்திய, அன்னம் - அன்னநடைபோன்ற, மெல் நடை - மெல்லிய
நடையையுடைய, அயிராணி ஆம் என - இந்திராணியாமென்று சொல்
லும்படி, நல் துதல் மடந்தையா - நல்ல புருவத்தையுடைய மாதாக
ைய, நாப்பண் - நடுவே, இன் நகை - இனிய புன்சிரிப்பையுடைய,
நளன் - தமயந்தியானவன், வீற்றிருத்தல் - வீறுடனிருத்தலை, கண்
களிப்ப நோக்கினான் - கண்களிக்கப் பார்த்தான், என்று.

(ந - ளு.) நளன் தமயந்தியைக் கண்டான் என்பதாம்.

அயிராணியாமென வென்றமையால் உவமையணி. (சுசு)

[தன்னுளத் தையுறல்.]

மண்டமர்கடந்தவேளளன்வந்தானெனத்
தொண்டைவாய்மடந்தையர்நாளுஞ்சொல்வன
பண்டருமொழிக்கிளியபின்றுகூறலும்
கண்டதோவீடுதெனக்காணையெண்ணினான்.

நளன் று து ப் ப ட ல ம்.

(இ - ள்.) மண்கி அமா கடந்த - நெருங்கிய போனாவெனது, வேல் நளன் வந்தான் என - வேற்படையையுடைய நளமகாராசன் வந்தான் என்று, தொண்டை வாய் மடந்தையா - கொவ்வைகணிபோன்ற வாயையுடைய மாதாகள், நாளும் - நாடோறும், சொல்வன - சொல்வனவற்றை, பண் தரும் மொழி - இசையோடு பொருந்திய மொழி களைப்பேசுகின்ற, கிளி - கிளிப்பிள்ளை, பயின்று கூடலும் - பழகிச் சொன்னவளவில, இஃது - இந்தக்கிளிப்பிள்ளை, கண்டதோ என - பார்த்ததோவென்று, காளை - நளமகாராஜன், எண்ணினான் - நினைத்தான், எ-று.

(க - து.) கிளி வழக்க மாக நளன் வந்தானென்று சொல்ல நளன் இது தன்னை யறிந்ததென்று சங்கேதத்தான் என்பதாம்.

தமயந்தி வந்ததுங்காலத்து அதுதான் தமயந்தி மனங்களிக்க நளன் வந்தானென்று தோழிகள் சொல்லுஞ் சொல்லுகேட்டு அவள் கையிலிருக்கு கிளிப்பிள்ளை சொல்லுவதாகலினிவவாறு கூறிற்று. தெய்வ வரத்தால் மறைந்துவந்த நமமை யிது எவ்வாறு கண்டதென்று சிந்தித்தா னென்க. யார எதை யுடையினுட குற்றமுடையோ தம்மையாமென்று எண்ணுவானென்பது கருத்து. தன்மை நவீகியணி. (சுஅ)

[இனி இரணம்பாட்டால் நளன் மகிழ்ச்சியடைதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒருத்தியானெனவிருப்பவுள்ளும்
விருப்பினுலொருத்தியான்வீமன்மாதென
மருக்கமழ்பூந்தொடை - சூட்டமன்னவன்
பொருப்புறமுத்தடம்புயம்புளகம்பூத்தவே.

(இ - ள்.) உள் உறும் விருப்பினால் - உள்ளேயிருக்கின்ற ஆசையினால், யான் நளன் என - நான் நளமகாராசனென்று, ஒருத்தி இருப்ப - ஒரு மன்கையிருக்க, ஒருத்தி - வேறொரு மன்கையானவன், யான் - நளன் வீமன் மாதா என - தமயந்தியென்று சொல்லி, மருக்கமழ் பூ தொடை - வாசனை கமழ்கின்ற மலாமாலையைத் தரிக்க, மன்னவன் - நளமகாராஜனுடைய, பொருப்பு உறும் - மலையையொத்த, தடம் புயம்பு - மருத்ததோள்களானவை, புளகம் பூத்த - மயிரக்குச்சுகொடுத்தன, எ-று.

(க - து.) ஒருத்தி நளனாகவும் மற்றொருத்தி தமயந்தியாகவும் மாலையுட்க் கண்ட நளன் மகிழ்ந்தான் என்பதாம்.

நளனுக்கே தமயந்தி மாலையுட்குச் சந்தேகமில்லையென்றுத் தெளிவாலும், அவனுக்கே சூட்டவேண்டுமென்கிற ஆவத்தாலும் அவ்வாறும் முற்றுப்பெறுவதாயும் பொறுக்கமாட்டாத மன்னவன் தமக்குள்ளே அவ்வாறு செய்தேனு நோக்குவோமென்று மனவால் நளனுக்குச் செய்துநனுகையில் அன்றாடு செய்தனதாக, அதன்கண் அவனுக்குத் தன்னிடத்து ஆவம்மைவந்தமை தெரிந்து தனக்கேமாலையுட்கு நளனுக்குத் தெரிந்ததற்கே தோள்கள் டிகாமமுத்தகை வெண்க.

நாடகம்.

**மலர்ந்தசெந்தாழைமென்மடலின்மேற்றனக்
கிலங்கிழையுகிரினுலெழுதுபாசுர
நலம்பெறக்காண்டலுநண்ணலார்புக
முலம்பொருதோளினுனுவகையெய்தினான்.**

(இ - ள்.) மலர்ந்த செம் தாழை மெல் மடலின்மேல் - விரிந்த சிவந்த தாழையினுடைய மெல்லிய விதழினமேல், தனக்கு - தனக்கு, இலங்கு இழை - தமயந்தியானவள, உகிரினால் - நகத்தினாலே, எழுது பாசுரம் - எழுதப்பட்ட செய்யுளை, நலம் பெற காண்டலும் - நன்மை பெற பாததவளவில், நண்ணலார - பகைவரால், புகழ் - புகழப்பட்ட, உலம் பொரு தோளினான் - திரள்கல்லே ஒத்த தோள்களையுடைய நளமகாராசன, உவகை - சந்தோஷத்தை, எய்தினான் - அடைந்தான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி தாழைமடலிலே நகத்தினாலே நளன் மனக் கெழுதும் வசனங்களைப் பாததவளவில் மகிழ்ச்சி யடைந்தான் என்பதாம்.

தமயந்தி நாடோறும் தன்னுடைய வருத்தத்தை எழுதிக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற அன்புடையவளா யிருந்தாளு சில இடையூறுகளால் ஒத்துக்கொள்ளாமையால் அவ்வனபை பொருவாறு நிறைவேற்றம் பொருட்டித் தாழைமடலிலே தனக்கெழுதிக்கிடந்த செய்யுளைக் கண்டு நளன் மகிழ்ச்சி யடைந்தன னென்க.

(எ0)

[நளனிழல்வடிவால் மாதாமனம பேதியாமை.]

செழுமணிப்பித்திகைதலத்திற்றீதறு
மழவிடையனையவன்வடிவந்தோன்றலுங்
கழையமைதோளினூர்காளைபேரெழி
லெழுதியவுருவிலொன்றென்னவெண்ணினார்.

(இ - ள்) செழு மணி பித்திகை தலத்தில் - செழுமையுள்ள மணிகள் பதித்த சுவாத்தலத்தில், தீது அறு - சூற்றமற்ற, மழ விடை - அனையவன் - இளமை பொருந்திய இடபத்தை யொத்த நளமகாராசனுடைய, வடிவம் தோன்றலும் - உருவம் தெரிந்தவளவில், கழை அமைதோளினூ - மூங்கில்போல பொருந்திய தோளையுடைய மாதர்கள், காளை - நளமகாராசனுடைய, போ எழில் - பெரிய அழகை, எழுதிய - தம்மா லெழுதப்பட்ட, உருவில் ஒன்று என்ன - வடிவத்தில் ஒரு வடிவென்று, எண்ணினார் - நினைத்தார்கள், எ-று.

(க - து.) இரத்தினச் சுவரில் நளன் வடிவு தோன்றிய வளவில் பெண்கள் எழுதிய வுருவி லொன்றென் றெண்ணினார்கள் என்பதாம்.

மந்திரத்தால் நளன் மறைந்திருப்பினும் அவன்வடிவம் தோன்று மாகையால் அதைச் சுவாத்தலத்திற்கண்ட மங்கையா அந்தப்புரத்தில் ஒருவன் வந்தனென்னு நினைப்பு அணுத்துணையு மின்றித் தமயந்தி முதலிய தாங்கள் பார்க்கும்பொருட்டுச் சித்திரித்திருந்தும் நளவடிவம் கண்டிலே இவளையும் ஒன்றென மதித்திருந்தன னென்க.

வடிவு கட்டழகுள்ளதன்றி அவ்வாறு சித்திரித்தலும் அருமையென்பது கருத்து. அவ்விடத்துச் சித்திரத்தோடு நளனுடைய நிழலுக்கு வேற்றுமை யின்மை கூறப்பட்டமையால் பொதுமையணி. (௭௧)

[அழகினும் தமயந்தி தன்னைத் தெரிததல்.]

நாமவேலவலனுயாநளனுக்காங்கமர்
வாமமேகலையினர்நடுவணவைகுவா
டாமமார் குழற்றமயந்தியென்றவள்
காமருபேரெழிலகாட்டுகின்றதே.

(இ - ள்) நாமம் வேல் - அசுசுததைத்தருகின்ற வேற்படையால், வலன் உயா நளனுக்கு - வெற்றியிருந்த நளம்காராசனுக்கு, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அமா - அமரநத, வாமம் மேகலையினா - அழகிய மேகலாபரணத்தை யுடைய மகளிருடைய, நடுவண் - நடுவே, வைகுவாள் - இருப்பவள், தாமம் ஆர குழல் - மாலைகள் நிறைந்த கூந்தலையுடைய, தமயந்தி என்று - தமயந்தி யெனனும் பெயரையுடையவ ளென்று, அவள் - அவளுடைய, காமா - ஒளிபொருந்திய, போ எழில் - பெரிய அழகானது, காட்டுகின்றது - காண்பிக்கின்றது, எ-று.

(௭-து.) அழகினால் தமயந்தியென றறியப்பட்டது என்பதாம். (1)

[இது கவிக்கூற்று.]

ஏதமிலகுணத்தினுனியனாகுநுண்
டாதவிழ்பூங்குழற்றையிலபாற்றம
தாதரம்பெருகியவமரரேவிய
தாதியர்செய்திறஞ்சொல்லுவாமரோ.

(இ-ள்.) ஏதம் இல் குணத்தினுன் - குற்றமற்ற குணத்தையுடைய நளம்காராசன், இனையன் ஆக - இத்தன்மையையுடையவனாக, நுண் - நுட்பமாகிய, தாது அவிழ் பூ - மகரந்தப்பொடிகள் உதிகின்ற மலரை யணிந்த, குழல் - கூந்தலை யுடைய, தையல்பால் - தமயந்தி யிடத்தில், தமது - தம்முடைய, ஆதரம் பெருகிய - ஆசையானது மிகுந்த, அமரா ஏவிய - தேவர்களால் ஏவப்பட்ட, தாதியா - தாதிகள், செய் திறம் - செய்தவகையை, சொல்லுவாம் - சொல்லுவாம், எ-று. அரோ - அசைநிலை.

(௭ - து.) நளனிப்படி யிருக்கத் தேவர்கள் தமயந்தியிடத்தா ஏவப்பட்ட தாதிகள் செய்கையைச் சொல்லுவாம் என்பதாம். (௭௨)

[இனிப் பதினாறுபாட்டால் இந்திரன்முதலிய நால்வரா
லேவப்பட்ட தாதிகள் தமயந்தியோடுபேரி
மீனாதல் சொல்லப்படுகின்றன.]

அறுசீர்க்கழிநெழிலடி யாளியவிருத்தம்.

தூதமரலங்குண்டிலக்கடவுளர்விடுப்பவந்த
புனைலங்குண்டிலக்கடவுளர்விடுப்பவந்த

ருனெடுபழகிநெய்த் தோருமிழ்ந்துவெம்புலவுநாறு
மோனவேல்வீமனீன்றவனிதையயினிதுகண்டார்.

(இ - ள்.) காள் அமா - வாசனை பொருந்திய, அலங்கல் மாலை - அசையாநின்ற மாலையையுடைய, கடவுளா விடுபப வந்த - தேவாக ளால் அனுப்பப்பட்டு வந்த, பால் நலம் கடந்த - பாலினுடைய நன்மையை வென்ற, தீ சொல் - தித்திப்புப்பொருந்திய சொல்லையும், பனை முலை - பருத்த முலையையுமுடைய, பாவை நல்லா - பாவைபோலு மிருக்கின்ற மாதா, ஊனெடு பழகி - மாமிசத்துடன் பழகுதலசெய்து, நெய்த் தோ உமிழ்ந்து - உதிர்த்து உமிழ்ந்து, வேம புலவு நாறு - வேம்புமொருந்திய புலாநுறமம் நாறுகின்ற, மான வேல் - ஒப்பற்ற வேற்படையை யுடைய, வீமன் னன்ற வனிதையை - வீமராசன் பெற்ற தமயந்தியை, இனிது - இனிதாக, கண்டார் - கண்டார்கள, எ-று.

(க - து.) தேவாகள விடுக்கப்பட்ட தூதிகள் தமந்தியைக் கண் டார்கள் என்பதாம். (எசு)

பொருவருவனப்பின்மிக்கபுலோமசைமுதல்வராய
வரிவிழிககுமுதச்செவ்வாயவானவர்மகளிரதாமித [ன்று
தெரியிழைசெவ்விநோக்கிறசேணிடைப்பொலிந்துதோ
மிரவிமுன்மதியமாவரெனவுளத்தெண்ணினரால்.

(இ - ள்.) பொரு அரு - ஒப்புச்சொல்லுதற கரிய, வனப்பின் மிக்க - அழகினுலே மிகுந்த, புலோம்சை முதல்வா ஆய - இந்திராணி முதலியராகிய, வரி விழி - இரோகைகளை யுடைய கண்களையும், குமுதம் செய்வாய - அல்லிமலர்போன்ற சிவந்த வாயினையுமுடைய, வானவா மகளிர் - தெய்வமாதா, இ தெரி இழை - இறந்த தமயந்தியினுடைய, செவ்வி நோக்கில் - அழகைப் பார்த்தால், சேணிடை - ஆகாயத்தினிட த்து, பொலிந்து தோன்றும் - பிரகாசித்துத் தோன்றுகின்ற, இரவி முன் - சூரியன் முன்னே, மதியம் ஆவா என - சந்திரனபோ லாவரென்று, ஊளத்து - மனத்திலே, எண்ணினா - (தூதியா) சிந்தித்தார்கள், எ-று. தாம் - ஆல் - அசைகள்.

(க - து.) தமயந்தி அழகுக்கு முன்னே தேவ மாதாமகு சூரியன் முன்னே தோன்றஞ் சந்திரன் போலும் என்றெண்ணினார்கள் என்ப தாம்.

தெய்வமாதாநிற் சிறந்த இந்திராணிமுதலான மங்கையரும் இங் னழகை நோக்கில் தாம் அழகுடையோமென்னுஞ் செருக்கை யொழி வாராகளென்பது கருத்து. (எடு)

எய்தியமகளிர்தம்மிலிமையவர்தலைவன் றாதி
யையரிநெடுங்கட்செவ்வாயணங்கிற்குமணங்குபோல்வாய்
இகாயதுணர்த்தருவினீழற்கோமகன்பணியுறப்பெயர்ந்த
செய்திகீகட்டியென்னுதிருமணவகிச்செய்திகள்

(இ - ள்.) எய்திய மகனா தம்மில் - அடைந்த தூதியா நால் வருள், இமையவா தலைவன் தூதி - இரத்திரனுடைய தூதியானவள், இ அரி நெடு கண் - அழகிய இரேகைகளையுடைய நெடியகண்களையும், செல்வாய் - சிவந்தவாயினையுமுடைய, அணங்கிற்கும் அணங்கு டோல்வாய் தெய்வமங்கைக்கும் தெய்வமாதையொத்த தமயந்தியே, கொய்துணா - பூங்கொத்துக்களையுடைய, தருவின் நீழல் கோமகன் - ஐந்தருவினிழலிலிருக்கின்ற இரத்திரனுடைய, பணியால் - ஏவலினாலே, போந்த செய்தி - வந்த செய்தியை, நீ கேட்டி என்று - நீ கேட்டாயாகவென்று, சிறு அடி வணங்கி - சிறியபாதங்களை வணங்குதலெடுத்து, சொல்ல சொல்வாள், என்று.

(க - து.) இரத்திரன் தூதியானவள் தமயந்தியைவணங்கிச் சொல்லாளாயினாள் என்பதாம்.

தான் தெய்வமங்கையாயினும் தன்னிறைவனுக்குத் தலைவியாக விக்கத் தூதியாக வந்தமையால் தமயந்தியினிடத்து அவளுக்கு வணக்கஞ் சொல்லப்பட்டது. (எக)

இருவிசம்பொருகோலோச்சியேதிலர்ககடந்துதேவர் பரவிரின்றிறைஞ்சநாளும் பனிமலர்த்தருவினீழ லரியணைப்புறத்துவைகுமண்ணலுக்கமிர்தமன்னு அருவிலானொருவன்செய்யுமுறுபகைகாத்தல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) இரு விசம்பு - பெரிய வானுலகை, ஒரு கோல் ஒச்சி - ஒரு செய்கோல் செலுத்தி, ஏதிலா கடந்து - சததருக்களை வென்று, தேவா பரவிரின்று - தேவர்கள் தூதிசெய்து நின்று, இறைஞ்ச - வணங்க, நாளும் - நாடோறும், பனி மலா தருவின் நீழல் - குளிராகசிபொருந்திய மலரானிறைந்த ஐந்தருவினிழலில், அரியணை புறத்து வைகும் - சிங்காதனத்தினிடத்துத் தங்கிய, அண்ணலுக்கு - இரத்திரனுக்கு, அமிர்தம் அன்னாய் - அமிர்த்ததுக் கொப்பானவளே, உருவிலான ஒருவன் - வடிவமில்லாதவனுடைய மன்மதானவன், செய்யும் - செய்கின்ற, உறுபகை - மிகுந்த பகையை நீக்கி, காத்தல்வேண்டும் - (நீ) காக்கவேண்டும், என்று.

(க - து.) இரத்திரனுக் கமிர்தம் போன்ற தமயந்தியே! நீ மன்மத பாணத்தை நீக்கிக் காக்கவேண்டு மென்றாள், என்பதாம்.

இதுமுதலைத்துபாட்டால் தூதி தமயந்தியை வேண்டிக்கொட்டி, 'இருவிசம்பு' என்றதனால் பொன்னுலகென்பதும், 'ஒருகோலோச்சி' என்றதனால் பொதுவறப் புரப்பவனென்பதும், 'ஏதிலாக் கடந்து' என்றதனால் வீரனென்பதும், 'தேவரிறைஞ்ச' என்றதனால் அவரிலுஞ் சிறந்தோனென்பதும், 'தருவினீழல்' என்றதனால் மிகுந்த செல்வமுடையானென்பதும், 'அரியணைப்புறம்' என்றதனால் அரசு செய்பவனென்பதும், கருத்தாகப் பெற்றும். இரத்திரனை மணம்புரிவா யென்பது உருவானவனென்பதும் பகை யொழித்தல்வேண்டும் என்னும் வந்தியுத்தாதி பெருமையுடையவன் யிவ்வித சுவைப்பெயர்.

(எங்)

எம்மிறை யிளவற் காக விருங்கடல் கடைந்து வாசச், செம்மலர்த் திருவை யீந்த தேவார்வா சவற்கு மின்னுங், கைம்மலர் வருந்த விகுக் கடல்கடைந் துழலா வண்ணம், பொம்மல்வெம் முலையா யன்னோற் கின்னருள் புரிதல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) எம் இறை இளவற்கு ஆக - எங்களுடைய உபேந்திர னுக்காக, இரும் கடல் கடைந்து - பெரிய பாற்கடலைக் கடைந்து, வாசம் செம் மலா திருவை - வாசனைபொருந்திய செந்தாமரை மலரி லிருக்கின்ற திருமகளை, ராந்த தேவா - தந்த தேவதைகள், வாசவற் கும் - இந்திரனுக்கும், இன்னும் - இன்னமும், கை மலா வருந்த - கைக ணாகிய மலர்கள் வருந்த, இக்கு கடல் கடைந்து - கருமபிரதக்கடலைக் கடைந்து, உழலா வண்ணம் - அலையாதவிதம், பொம்மல் வெம்முலை யாய் - பொலிவினையுடைய விரும்பத்தக்கவாகிய முலைகளையுடைய தம யந்தியே, அன்னோற்கு - அவ்விந்திரனுக்கு, இன் அருள் - இனியவருளை, புரிதல்வேண்டும் - (நீ) செய்தல்வேண்டும், எ-று.

(க - து.) இந்திரனுக் கருள்செய்யவேண்டு மென்றான் என்ப தாம்.

இங்கு இளவலென்பது இந்திரனுக்குச் சயந்தருவதற்காக அவன் தம்பியா யவதரித்தது உபேந்திரனாகிய யுடனிருக்கின்ற திருமலை யெனக் கொள்க. தேவாக்கு இம்முயற்சி யில்லாதிருக்கவும் அவாக் குளதாகக் கூறலால் உயாவு நவீற்சியணி.

(எஅ)

மாயிருஞ்ஞாலந்தன்னின் மகம்பலவியற்றிப்பெற்ற
மீயுயர்பகம்பொனாட்டின்மேதகுசெல்வமெல்லா
மேயினரின்பாலன்றோவிமையவர் ககிறைவன்பானின்
சேயரிக்கடைக்கனோககஞ்சிறிதருள்புரியின்மாதோ.

(இ - ள்.) மா இரு ஞாலந்தன்னில் - மகத்தாகிய பெரிய பூமி விலே, மகம் பல இயற்றி - தூறுவேள்விசெய்து, பெற்ற - பெற்றுக் கொண்ட, மீ உயா - மேலாக உயாந்த, பசு பொன் நாட்டில் - பசுமை பொருந்திய பொன்னுலகத்தில், மேதகு செல்வம் எல்லாம் - மேன்மை பொருந்திய பாக்கியமெல்லாம், நினபால் - உன்னிடத்தில், ஏயின னன்றோ - பொருந்தியனவல்லவா, இமையவாக்கு இறைவன்பால் - இந்திரனிடத்தில், நின் சே அரி கடைக்கண் நோக்கம் - உன்னுடைய செவ் வரிபூரீத் கடைக்கண்பாராவையானது, சிறுது அருள் புரியின் - கொஞ் சமூகருள்செய்தால், எ - று. மாத - ஓ - அசைகள்.

(க - து.) உன்கடைக்கண்பாராவை சிறிது இந்திரனிடத்தில் வைத் தால் அவன் செல்வ மெல்லாம் உனக்குடையவாம் என்றான் துதி என் பதாம்.

செல்வமாவன—மூவுலகாட்சி கற்பகமுதலியஐந்தருவினை காம்பேது னு சிந்தாமணி சங்கநிதி பதமநிதி பொன்னுலகம் அருவினை வை

யந்தமாளிகை ஐராவதயானை உச்சைச்சிரவக்குதிரை சுதாமசபை
நந்தவனம் அமிர்தம் தேவா அரம்பையா இவைமுதலியனவாம்.
செல்வத்திற்கும் அருட்கும் மாற்றிக்கோடல் சொல்லப்பட்டமையால்
மாற்றுகிலையணி. (எக)

மண்ணினிற் சிறந்து வாழு மன்பதைத் தொகுதி த
ன்னி, லெண்ணிழற் சிறந்தா ரன்றோ வியக்கரவ் வியக்கர்
தம்மில், விண்ணவர் சிறந்தா ரன்றோ விண்ணவர் தமையு
மாளு, மண்ணனின் னேவல் கேட்பி னதனினுஞ் சிறந்த
துண்டோ.

(இ - ள்.) மண்ணினில் - பூவுலகத்தில், சிறந்து வாழும் - சிறங்
பைப்பொருந்தி வாழ்கின்ற, மன்பதை தொகுதி தன்னில் - மக்கட்
கூட்டத்துக்குள், எண்ணிழல் - நினைக்குமிடத்தில், இயக்கா சிறந்தார்
அன்றோ - இயக்காரானவர்கள் சிறந்தவாகளல்லவா, அ இயக்கர் தம்மில்-
அந்த வியக்கருக்குள்ளே, விண்ணவர் சிறந்தா அன்றோ - தேவர்கள்
சிறப்பைப்பொருதினவாகளல்லவா, விண்ணவர் தமையும் ஆளும்-அத்
தேவர்களுய் மாட்சிசெய்கின்ற, அண்ணல் - இந்திரனவன, நின்
ஏவல் கேட்பின் - உன்னுடைய ஏவறொழிகை கேட்பானாயின், அத
னினும் சிறந்தது - அதைக்காட்டிலும் சிறப்பையுடையது, உண்டோ -
ஒருபொருளுண்டோ, [இல்லை] எ - று.

(க - து.) இந்திர னுனக்கேவல் செய்தால் இதிலுஞ் சிறந்ததில்லை
யென்றான் என்பதாம்.

மேன்மேலும் சிறப்பைச் சொல்லுதலால் மேன்மேலாயாச்சி
யணி (அ)

தாதொடுநறவுதூற்றுந்தருநிழலினிதுவைகு
மேதகுநிதியுமானும் வேட்டனவுவந்துநல்க
வேதமிலரம்பைமாதர்முறைமுறையேவல்கேட்ப
நீதொழுமமரர்யாருநிற்றொழப்பணித்தியென்றான்.

(இ - ள்.) தாதொடு நறவு தூற்றும் - மகர்த்தப்பொடியோடு தே
னையும் தூற்றுகின்ற, தரு நிழல் - ஐந்தருநிழலில், இனிது வைகும் -
இனிதாகத்தங்கிய, மேதகு நிதியும் - மேன்மைபொருந்திய சங்கநிதி
புதுமரிதிகளும், ஆனும் - காமதேனுவும், வேட்டன உவந்து நல்க - விரு
ம்பியவைகளை மகிழ்ந்து கொடுக்க, ஏதம இல்-குற்றமில்லாத, அரம்பை
மாதா - தெய்வமடவர்கள், முறை முறை - வரிசைவரிசையாக, வேல்
கேட்ப - ஏவறொழிகைக்கேட்க, நீ தொழும் அமரராரும் - நீ வணங்கு
குன்றித் தேவர்களாயவரும், நின் தொழ - நின்னைவணங்க, பணித்தி
யென்றான் - சொல்லென்றான், எ - று.

(க - து.) நீ வணங்கப்படுந் தெய்வங்க ளுன்னை வணங்கச் செய்
பென்றான் என்பதாம். (அக)

[இனி நிரந்தரப்பாட்டால் தமயந்தி இந்திசுன்னாதிக்கு விடைகொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இனையனவுரைத்தலோமியாவர்தமுளமுந்தேறும் பனியிருவிசும்பிறேவர்பரவலீற்றிருக்கும்வேந்தென் மனநிலையுணரான்போலுமமைதர்நெடுக்கணல்லா யுனைவிரைந்திங்ஙனநாதுவிடுத்ததென்னுரைத்தியென்னு.

(இ - ள்.) இனையன உரைத்தலோமியம் - இத்தன்மையவாகிய சொந்தனைச் சொன்னமாத்திரத்தில், யாவாதம் உளமும் - எவாகளுடைய மனமும், தேறும் - தெரியாநின்ற, பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, இரு விசும்பில் தேவா - பெரிய தெய்வலோகத்திலிருக்கின்ற தேவர்கள், பரவலீற்றிருக்கும் - வணங்க அரசிருக்கின்ற, வேந்து - இந்திரனாவன, என் மனம் நிலை - எனமனத்தினிலையை, உணரான் போலும் - தெரியாதவன்போல, மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதா நெடு கண் நல்லாய் - மதாத் நெடிய கண்களையுடைய தாதியே, உனை - உன்னை, விரைந்து - சீக்கிரமாக, இங்ஙனம் தாது விடுத்தது - இவ்விடத்தில் தாதுகவனுபயிதது, என - யாதுகாரணமாக, உரைத்தி என்னு - சொல்லென்று, எ - து.

(க - து.) தமயந்தியானவள், தாதியே இந்திர னெனது மனைதையரியாதவன் போல உன்னை யென்னகாரணமாகத் தாதுவிட்டா னென்று சொல்லி என்பதாம்.

அறிபான்போலு மென்றமையால் தற்குறிப்பணி. (அஉ)

என்னுளத் தென்றுநீங்கா திருப்பவ னளனே யாகு ம், பொன்னகர்க் கிறைவன்றன்பாற் பொருந்துதி யென்னுந் தாதக, கன்னவ னியையுங் கொல்லோ வெனமறைந் தயலே நிற்கு, மன்னவன் மகிழ்ச்சிகூர மடவர வினிது சொன்னான்.

(இ - ள்.) என் உளத்து - என்னுடையமனத்தில், என்றும் நீங்காது இருப்பவன் - எந்நாளும் பிரியாமனிலைநிற்பவன், நளனே ஆகும் - நளமகாராசனே யாகும், பொன் நகாக்கு இறைவன் தன்பால் - இந்திரனிடத்து, பொருந்துதி - நீ பொருந்தக்கடவாய், என்னும் தாதக்கு - இன்றுசொல்லும் தாதக்கு, அன்னவன் - அந்த நளமகாராசன், இயையுந்கொல்லோ என - சம்மதிப்பானே வென்று, மறைந்து அடலே நிற்கும் - ஒளித்துப் பக்கத்திலே நிற்கின்ற, மன்னவன் - அரசன், மகிழ்ச்சிகூர - மகிழ்ச்சியிக, மடவரல் - தமயந்தி, இனிது சொன்னான் - இனிதாகச் சொல்வினான், ஏ-று.

(க - து.) என்னுள்ளத் திருப்பவ னளனாகும், இந்திரனுக்கு பொருந்தென்னுந் தாதக்கு நளனிசைவானே வென்றான், என்பதாம்.

* அன்னவ னியைதலாவது தான் காணியாகக்கொண்ட மனத்தி லிட்டி நீங்குதல். அவ்வரசனாவது என்னிடத்து வெறுத்து நீங்கல்

வேண்டும், யானாவது அவனை வெறுத்து நீக்கல்வேண்டும், இருவரும் ஒத்திருக்கும்போது அவ்விடத்தை விரும்பத்தகா தெனறதாயிற்று. ஆயின் ஓரிடத்தில் இருவா எப்படி யிருக்கலாமென்பது கருத்து. சுபாவத்திற் சொல்லுந் தமயந்தியி னுரையைக்கேட்டமையால் நளனுக்கு மிகவு மகிழ்ச்சியுண்டாயிற் றென்க. (அ௩)

கோற்றொடி நளன்மே லுற்ற காதலைக் குறித்து நோக்கி, மாற்றுத லரிதென் றெண்ணி வாசவன் றாதி யேக, வாற்றல்வா சவற்கு நேரா வணங்கெவர்க் கியையு மென்னுந், தேற்றமோ டிரையார் மற்றைத் தேவர்தா தியரும் போனார்.

(இ - ள்.) கோல் தொடி - தமயந்தியானவள், நளன்மேல் உற்ற காதலை - நளனிடத்தில் வைத்த ஆசையை, குறித்து நோக்கி - குறித்துப் பார்த்து, மாற்றுதல் அரிது என்று எண்ணி - அதனை நீக்குதல் அரிதாகு மென்று நினைத்து, வாசவன் னாதி ஏக - இந்திரனுடைய னாதி தன்னிடத்துக்குச் செல்ல, ஆற்றல் வாசவற்கும் - வலிமைபெற்ற இந்திரனுக்கும், நேரா அணங்கு - உடன்படாத தமயந்தி, எவாக்கு - யாவாக்கு, இயையும் எனனும - சமமதிப்பாள ஒருவருக்குஞ் சம்மதியாள் என்கிற, தேற்றமோடு - தெளிவுடனே, உரையார் - பேசாத வாகளாய், மறறை தேவா னாதியரும் - மறறைத் தேவர்கள் விடுத்த னாதிகளும், போனா-சென்றார்கள, எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நளன் மேல் வைத்த ஆசையைக்கண்டு இந்திரன் னாதிபோக மறற னாதியரும் போனார்கள எனபதாம்.

உமமை இறந்தது தழீஇயவெச்சம் தமயந்தி பூவுலகமடந்தையாயினும் நம்மினுமிகக் கலைகளின் பயிற்சியுடையவ ளாகையால் அவனை நமது சொல்லால் மடக்கி இந்திரனுக்குத் துணைவியாகுவது அசாதியமென்று இந்திரன் னாதி நீங்கினு னென்க. அப்படிப்பட்ட சம்பததுக் கூளையும் போகததையும் வலிமையையும் சிறப்பையுமுடைய இந்திரனுக்குச் சம்மதியாதவள நம்மிறைவாக்குஞ் சமமதிப்பாளாளென்பது கரத்தலாமலகம்போற் றெரிதலால் மறறைத்தாதிக்க ளவளுடன் உரையாடி அவமான மடையாமையே நமக்கு மேனமையென் றொழிந்தன ளென்க.

நாதியரேககண்டதோன்றல்செங்கமலககண்கண்
மேதகுசெலவமிககவிதர்ப்பர்கோன்றவத்திறுன்று
மாதர்மென்னோககினுடன்வடிவினிலமுந்திப்பின்னு
மாதரம்பெருகியினபவாரியினுந்தவன்றே.

(இ - ள்.) னாதியா ஏக கண்ட - தேவநாதிகள் தம்மிடத்துக்குப் போதலைப்பார்த்த, தோன்றல் - நளமகாராஜனுடைய, செம் கமலம் கண்கள் - செந்தாமரை மலர்போன்ற நேத்திரங்கள், மேதகு - மேம்பட்ட, செல்வம் மிக்க விதாப்பா கோன - செல்வத்தினாலே மிகுந்த வீமராசனுடைய, தவத்தில் தோன்றும் - தவத்தினு லவதரித்த, மாதர்மெல் நோக்கினுள் தன் - அழகிய மெல்லிய டாவையையுடைய தமயந்தி

தியினது, வடிவிலில் - உருவத்திலு, அமுந்தி - ஆழ்ந்து, பிஷ்ணும் - பிஷ்ணும், ஆதரம் பெருகி - ஆசைமிகுந்து, இன்பம் வாரியின் - இன்பக் கடலிலே, ஆழ்ந்த - அமுந்தின, எ-று. அன்று - ஏ - அசை.

(க - து.) நளன் கண்கள் தமயந்தி உருவத்தி லமுந்திப் பிஷ்ணு மின்பக்கடலில் மூழ்கின என்பதாம்.

கரவினி லொருமங்கையின் அழகைநோக்கும் ஆடவற்கு மற் றொருவா அங்கில்லா திருந்தானமா ததிரந் சகிக்கு மா தலால் 'தூதியி யோக்கண்ட தோன்றல்' என்றா. அங்குள்ள தோழிகளோவெனில் அவர்களுக் கிவனிருப்பது தெரியா தெனக். அவ ளவயங்களைத் தனித் தனி நோக்கின் அந்நோக்குதற கிடையூறடையின மற்றவைக ளெப்படி யுளவோ வென்று கருத்தலையு மா தலால் முழுவதூற் தனசத்தியா லொருவரு நோக்குதலால் 'வடிவிலில்முந்தி' என்றும் அதில ஆசை மிகுதலா லின்பசாகரத்தி லமுந்தினனென்றுஞ் சொல்லினா. (அரு)

பாசிழைபரந்தவலகுற்பனிமொழிககுமுதச்செவ்வாய்
மாசுறுமதியமன்னவாண்முகத்தணங்கைநோக்கி
யாசையங்கடலுளாழ்ந்துகரைபெறுவரசனோக்க
மேசுவதொன்றுமில்லாமுலைவசையிவாந்தவன்றே.

(இ-ள.) பசு இழை பரந்த - பசும்பொனனும்செய்த வாபரணங் கள் பரவப்பெற்ற, அல்குல் - அல்குலையும், பனி மொழி - குளிரச்சி பொருந்திய சொற்களையும், குமுதம் செவ்வாய - அல்லமலாபோன்ற சிவந்த வாயினையும், மாசு அறு மதியம் அன்ன - குற்றமற்ற சந்திரனை யொத்த, வாள் முகத்து - ஒளிபொருந்திய முகத்தையு முடைய, அணங்கை நோக்கி - தமயந்தியைப் பார்த்து, ஆசை கடலுள் - ஆசை யாகிய கடலினிடத்து, ஆழ்ந்து - முழுகி, கரை பெறு - கரையை யடையாத், அரசன் நோக்கம் - நளனுடைய பாவை, ஏசுவது ஒன்றும் இல்லா - பழிப்பதொன்று மில்லாத், முலை வரை - முலைகளாகிய மலை யின்மேல், இவாந்த - ஏறின, எ - று. அம் - அசை.

(க - து.) நளன் கண்கள ஆசைக்கடலிலே மூழ்கித் தமயந்தி முலைகளாகிய மலைகள்மேலே யேறின என்பதாம்.

அல்குற பாம்பையும் வாய்க் குமுதத்தையும் முகமதியத்தையு முடைய மங்கையினது ஆசைக்கடலில் வீழ்ந்து அவைக ளுறுப்பித்த வரந்தி ஒரு துறையுங்காணது தடுமாறும் அரசனோக்கங்கள் அங்கு முலைகளென்னு மலைகளைக்கண் டேறின வெனக். கசசுறுத்தல், களபச் சேறணிதல், முததவடமணிதல், இறுமாநது மேனோக்கல், கண்கறுத் தல், அழகனத்தல், திதலைபூத்தல், பூரித்தல், புளகித்தல், இழைறுழை யாதுநெருங்கல், வெச்செனல், தண்ணெனல், இடையை வாட்டல் முதலிய நற்குணங்களிற் குறைவினறி யிருத்தலால் 'ஏசுவதொன்று மில்லா முலை' என்றா. மிகுந்த வாசையோடும் ஸ்தனங்களை நோக்கினு னென்பது கருத்து. ஆசையங் கடலென்றதும் முலைவரையென்றதும் உருவங்கள். தமயந்தியைக் கண்டகண்கள் மிகுந்த ஆசையுடையதாய் முலையைப்பார்த்தன என்னும் பொருள்பெறச் சொல்லியனோக்கம் கட

வளாழ்ந்து மலையி லிவிர்ந்த தென்றலில் கடலில் மூழ்கினோ களையி லேறுவதாகிய உலகாசெய்கை தோன்றுதலால் முன்னுருவகத்தை யங்கமாகக்கொண்ட சுருங்குசொல்லணி. (அசு)

போர்க்களிறையையீ மன்புரிந்தமெய்தவத்திற்றேன் றுங் காரக்கருங்கூந்தலாண்மைக்கண்வலையதனுட்பட்டோ வீர்க்கிடைபுகாதபொம்மலிளமுலைநெருக்கிற் புககோ பார்த்தசெங்கமலக்கண்கள் பறிப்பரியனவாய்நின்ற.

(இ - ள்.) போர களிறு அனைய - போராசெய்கின்ற யானையை யொத்த, வீமன் புரிந்த மெய் தவத்தில் தோன்றும் - வீமராசன் செய்த உண்மையான தவத்தினாலே அவதரித்த, கா கரு கூந்தலாள் - மேகம்போன்ற கரிய அளகபாரததையுடைய தமயந்தியினது, மை கண் வலை அதனுள் பட்டோ - மையையணிந்த கண்ணகிய வலையி லகபபட்டோ, ராககு - ராககானது, இடை புகாத - மத்தியத்திலே னுழையாத, பொம்மல் இள முலை நெருக்கில் - பொலிவுபெற்ற இள மைபொருந்திய ஸ்தனபாரககளினுடைய நெருக்கத்தில், புக்கோ - புகுந்தோ, பாரத்த - நோக்கிய, செம் கமலம் கண்கள் - செந்தா மரை மலாபோன்ற நேத்திரங்கள், பறிப்பு அரியன ஆய் - பறிப்பதற் கரியவாகி, நின்ற - நின்றன, எ-று.

(க - து.) நளன கண்கள் தமயந்தி கண்வலையிற் பட்டோ தன நெருக்கிற் பட்டோ பறிப்பதற் கரியவாக நின்றன என்பதாம்.

குழுஉப்புறந்தருதல் குஞ்சரத்தியல்பே யெனறவின அவ்வா றுலகினகை காப்பவ னாகையால் 'போரககளிறையையீமன்' என்றும் பொயத்தவத்திற் றேனறின ளனறெனபதற்கு 'மெயத்தவத்திற்றேன் றினு' என்றுங் கொள்க. ராககிடைபுகாமல் வீம்முதலால் முதத்தன் வோ வென்னும் ஐயநிகழாமைக்கு 'இளமுலை' என்றா. கண்கள் அழகு முழுவது நோக்கி முற்றமையால் பறிப்பரியனவாய் நின்றன வென்க இது ஐயவணி. (அள)

விண்ணவர்க்களிர்யாரும்வெள் குறவனப்புலாய்ந்து பெண்ணலங்கனியநின்றபேதைபேரழகுமுற்றுங் கண்ணொடுபிணித்தாலென்ன வியப்புறக்களித்துநோக்கும் புண்ணுறுபுலவுவேலா னுளத்தொடுபுகலுறமுன்

(இ-ள்.) விண்ணவா மகளிர யாரும் - தேவர்களுடைய மங்கைய டொல்லாம், வெள்கு உற - நாணமடைய, வனப்பு வாய்ந்து - அழகைப் பெற்று, பெண் நலம் கனிய நின்ற - பெண்களுக்குரிய நற்குணங்கள் முதிர் நிற்கப்பெற்ற, பேதை - தமயந்தியினது, போ அழகு முற் றும் - பெரிய அழகு முழுவதும், கண்ணொடு - கண்களுடனே, பிணித் தால் என்ன - கட்டினதையொப்ப, வியப்பு உற - ஆச்சரியமிக, கனித்து நோக்கும் - களிப்பையடைந்து பார்க்கின்ற, புண் உறு - மா மிசத்தையுற்ற, புலவு வேலான - நாற்றத்தையுடைய வேற்படையேற் திய நளமகாராஜன், உளத்தொடு - மனத்துடனே, புகலல் உற்றான் - சொல்லத் தொடங்கினான், எ - று. உளத்தொடுபுகலல் - சிந்தித்தல்.

(க - து.) தமயந்தி யழகைக்கண்டு நளன் தன்னுள்ளத்தோடு சொல்வான் என்பதாம்.

பெண்ணலமாவன நாணம் மடம் அச்சம் பயிப்பு முதலிய குணங்களும் பிறவுமெனக் கொள்க. அவ்வழகின்கடலை யொருவாற றுற் கடந்த நளன் தன்மனத்துக் கிசைந்தவா வேறொருவரும் அங்கில் லாமையால் தான் கண்டவியபபை மனத்துடன் சொல்லத் தொடங் கின னென்க. பிணித்தாலென்றமையால் தற்குறிப்பணி (அஅ)

[இதுமுதல் பத்துப்பாட்டால் நளனது சிந்திப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

வடிவமைதூலிற் சொல்லும்வனப் பெலாமமைத்துவேதன் கடிமலர்ச்செங்கைவண்ணங்காட்டியவுருவுகொல்லோ வடுகணைவேனிலாளின்னமுதுகோறெயத்துத்தீட்டிம படிவமோவுயிரைவாட்டும்பாவைதன்வடிவந்தானே.

(இ - ள்.) உயிரை வாட்டிம பாவை வடிவம்- (என்னுயிரை) வாட்டிகின்ற இப்பாவை போலவாளுடைய உருவமானது, வேதன் - பிரமனானவன், வடிவு அமை தூலில் சொல்லும் - சாமுத்திரிகதூலிலே சொல்லாநின்ற, வனப்பு எலாம் அமைத்து - அழைக்கின்றதும் அமையச் செய்து, கடி மலர் - புதுமைபெற்ற தாமதாமலாபோன்ற, செம கை வண்ணம் - (தனது) சிவந்தகைகளின் குணத்தை, காட்டிய - காண் பித்த, உருவுகொல்லோ - உருவமோ, அடு கணை - கொல்லாநின்ற பூந் கணைகளுடைய, வேனிலான் - மனமதனானவன், இன் அமுது - இனிய அமிரத்ததில், கோல் தோயத்து - தூரியக்கோலை நனைத்து, தீட்டிம் - எழுதப்பட்ட, படிவமோ - உருவமோ, என்று.

(க - து.) நளன் தமயந்திவடிவம் பிரமன கைத்திறமோ, மன்மத நெழுதிய வுருவமோ என்றான என்பதாம்

வேதன் செங்கைவண்ணங் கொல்லோ வென்றவன் பின் வேனி லானந்தீட்டிம் படிவமோ வெனக்கூறியது அவன்படைப்பி லிவ்வழகு கண்டிலேம், அழகினால் உலகத்தைமயக்குங் காமனே படைக்கி லிவ் வழகுண்டாகலாமெனுங் கருத்தா லெனக்கொள்க. வேதன்கைவண் ணங் காட்டியவுருவோ வேனிலானந்தீட்டிம்படிவமோ வெனக்குறித் தலால் தற்குறிப்பணி. (அக)

குழை யெதிர் நடந்து பைம்பொற் குமிழ்மிசை மறிந் து நீண்ட, வுழைபொரு நெடுங்க ணுட னுறுப்பினுக் குவ மை யாகச், செழுமலர் முதலவாய பொருள்களைத் தெரிந் து கூறி, னழகினுக் குவமை தீர்ந்த வவற்றினுக் கிகழ்ச்சி யாமே.

(இ - ள்.) குழை - குழையென்னுங் காதணிக்கு, எதிர் நடந்து - முன்பாகச்சென்று, பை பொன் - பசிய பொன்போன்ற, குமிழ்மிசை- குழிதும் பூவினது மேற்பக்கத்தில், மறிந்து நீண்ட - மறிப்பட்டு நீட்சியை யடைந்த, உழை பொரு - மானபோன்ற, நெடுங் கண்ணுள்தன் - நெடி

யகண்களையுடைய தமயந்தியினது, உறுப்பினுக்கு - அவையவத்துக்கு, உவமை ஆக - உவமானமாக, செழுமலா முதல ஆய பொருள்களை - செழுமைபெற்ற தாமரைமலா முதலாகிய வஸ்துக்களை, தெரிந்து கூறின் - தெரிந்துசொல்லின், அழகினுக்கு - அழகுக்கு, உவமை தீர்த்த - உவமை நீங்கிய, அவற்றினுக்கு - அவற்றுபபுகளுக்கு, இகட்சியாம் - பழிப்பாகும், எ-று. குமிழென்பது அதுபோன்ற மூககெனக் கொள்க.

(க - து.) தமயந்தி அவயவங்களுக்கு உமானப் பொருள்களிகழ்ச்சியவாம் எனாளு எனபதாம்.

மலாமுதலவாய பொருள்களாவன—மேகம நாகம் பிறை நறை குவளை குமிழ் குமுதம் அமிர்தம் காந்தள் பாந்தள் அருமப கரும்பு சுருமபு முதலியவாம். உவமையில்லாத அவயவங்கட்கு அவைகளைச் சொல்லுவது இகழ்வா மொன்க. உயர்ந்தவைகட்கு இழிந்தவைகளை யுவமித்துக்கூறுதலின் மிகக் அவமானமில்லை யென்பது கருத்து. உவமானமாகிய தாமரைமலா முதலியவற்றை இவற்றுபபுக்கு உவமையாகக் கூறின் இழிவென உவமேயத்தைச் சிறப்பித்தலால் எதிர்நிலையணி. (கௌ)

குடைநதுவண் டிமிருளு செய்ய கொழுமலர்த் திருவினோடும், தடஞ்சினை பொதுளு மென்பூந் தருநிழ் லுறையுந் தெய்வ, மடந்தையர் தமமை யெல்லாம வைகளும் படைத்துச் செங்கை, படிந்தபி னிந்த மாதைப் படைத்தனன் கமலத் தோனே.

(இ - ள்.) வண்டு - வண்டிகளானவை, குடைந்து - மூக்கினாலே கிண்டி, இமிரும் - ஒலிக்கின்ற, செய்ய கொழுமலா - சிவந்த செழுமைபெற்ற தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, திருவினோடும் - இலக்குமியுடனே, தடம் சினை பொதுளும் - பருத்த கிளைகள் நெருங்கிய, மெல்லு - மெல்லிய மலாகளையுடைய, தரு நிழல் உறையும் - ஐந்தருநிழலில் வசிக்கின்ற, தெய்வ மடந்தையாதம்மை எல்லாம் - தெய்வமங்கையரனைவரையும், வைகளும் படைத்து - ஞானதோறும் சிருட்டித்து, செம் கை படிந்தபின் - தன்னுடைய சிவந்தகைகள் பழகிய பின்பு, இந்த மாதை - இந்தத் தமயந்தியை, கமலத்தோன் - பிரமணவன், படைத்தனன் - சிருட்டித்தான், எ-று. ஏ - அசைநிலை.

(க - து.) பிரமன் இலக்குமியையும், தேவமாதர்களையும் படைத்துக் கைதோந்தபின் லிவளைப் படைத்தான் என்று னளன் என்பதாம்.

அழகிற் சிறந்த இலக்குமி இந்திராணிமுதலிய தெய்வமங்கையராலும் விரும்பத்தக்க அழகுடையவளா யிருத்தலா லிவ்வாறு சொல்லினான். இப்படிப்பட்ட படைப்பின் முயற்சி பிரமனுக்கு இல்லாதிருந்தும் உள்ளதாகக் கூறலின் உயர்வுநிர்வாணம். (கக)

விரிந்தசெங் கமலத் தண்பூம் பொகுட்டில்வீற் திருக்கு மேலோன், முருந்திள முறுவற் செவ்வாய் முகிழ்முலைக் கரிய கூந்தற், திருந்திழை யழகு வாய்ந்த திருமுகந்.

திங்களாகப், புரிந்தனன் களங்க மன்றோ புருவமாவியந்
நினுனே.

(இ - ன்.) விரிந்த செம் கமலம் - விரியப்பெற்ற செந்தாமரையி
னுடைய, தன் பூ பொருட்டில் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மலாக்கொட்டை
யின்மேல், வீற்று இருக்கும் - சிறப்பொழுகுகின்ற, மோலோன -
பிரமனுனவன, முருந்து - மயிலிறகின முதனமுள போன்ற, இள முறு
வல் - இளமைபொருந்திய தந்தங்களையும், செவவாய - சிவந்தவாயினே
யும், முகிழ முலை - அருமபை யொத்த முலைகளையும், கரிய கூந்தல் -
கறுத்த அளகபாரத்தையுமுடைய, திருந்து இழை - தமயந்தியினது,
அழகு வாயந்த - அழகு பொருந்திய, திருமுகம் ஆக - திருமுகமாக,
திங்கள் புரிந்தனன் - சந்திரனைச் செயநான், களங்கம் அன்றோ - அதன்
களங்கத்தை யல்லவா, புருவம் ஆ - புருவமாக, இயற்றினுன - செய்
தான், எ-று.

(க - து.) பிரம னிவன் முகத்தைச் சந்திரனாகப் படைத்தான்
என்றான் என்பதாம்.

இவன்முகம் சந்திரனென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை யென்பது
கருத்து. இது உயாவூவிறசியணி. (கஉ)

மணிமுடி யதனைக் கொமமை முலையென வமைத்து
மார, எணினிலர்க்க கணைக னேந்தி லான்றமு வுலகு மூன்று,
கணைகளால் வென்று மற்றைக் கணைகளுக்கெதிரில் லாமை
யிணைவிழி யென்று பேரிட் டிவண்முகத்திருத்தினுனே.

(இ - ன்.) மாரன - மனமதனுனவன, மணி முடியதனை - தன்
னுடைய மணிக் கப்பித்த கிரீடத்தை, கொம்மை முலை என - இளமை
பொருந்திய ஸ்தனங்களென்று சொல்ல, அமைத்து - பொருத்தி,
அணி மலா கணைகள் ஐந்தில் - அழகிய பூவம்புக னேந்தினுள், ஆன்ற
மூ உலகம் - நிறைந்த திரிலோகங்களையும், மூன்று கணைகளால் -
மூன்று பாணங்களால், வென்று - வெற்றிகொண்டு, மற்றை கணைக
ளுக்கு - மற்றை யிரண்டுபாணங்களுக்கு, எதிரில்லா - எதிரில்லாத,
மை இணை விழி என்று - அஞ்சனநீட்டிய இரண்டு கண்களென்று,
பேரிட்டு - போ வைத்து, இவள முகத்து - இந்தத் தமயந்தியினுடைய
முகத்தில், இருத்தினுன - இருத்திவைத்தான், எ-று.

(க - து.) மனமதன் தன் முடியை முலையாகவுங் கணைகளைக் கண்
களாகவும் அமைத்தான் என்றான் என்பதாம்.

இவனுடையகண்கள் மாரன்கணைக் ளாயினவாற்றால் ஆடவனா
மயக்கின, அல்லவாயின் எவ்வாறு மயக்கு மென்பது கருத்து. தமயந்தி
யின் விழிக்கண் மாரன்கணையை ஆரோபித்தம்பொருட்டு விழியின்
பேரிட்டென்று அத்தன்மையை யொழித்தலால் ஒழிப்பணி. (கங)

வெதிர்புரை பசிய மென்றோள் வேனெனென் கண்ணி னு
டன், நிதலைவெம் முலைபோன் முத்தந் தெரிதர வணிந்தி

டாமன், மதமழை கொழிக்கும் வேழ மருப்பினை வெருவி யன்றோ, கதிர்மணி முத்த முள்ளே கரந்துவைத் திருக்கு மாறே.

(இ-ள்.) வெதிர புரை - மூங்கிலையொத்த, பசிய - பசுமைபொருந் திய, மெல தோள் - மெல்லிய தோளையும், வேல் - வேற்படைபோன்ற, நெடு கண்ணினுள்தன் - நெடிய கண்களையுமுடைய தமயந்தியினது, திதலை - தேமலையுடைய, வெம் முலை போல - விருப்பத்தைத் தரு கின்ற ஸ்தனங்களைப்போல, முத்தம் - முத்துக்களை, தெரிதர - தெரி யும்படி, அணிந் திடாமல் - தரித்துக்கொள்ளாமல், மதம மழை கொழிக் கும் - மதமாகிய மழையைக் கொழிக்கின்ற, வேழம் மருப்பு இணை - யானையினுடைய கொம்பிரணமும், வெருவி அன்றோ - பயந்தல்லவா, கதிர் மணி முத்தம் - கிரணங்கையுடைய அழகிய முத்துக்களை, உள்ளே - தமக்குள்ளே, கரந்து - ஒளித்து, வைத்து இருக்குமாறு - வைத்திருக்குமாவிதம், எ-று. கொழித்தல் - பெருக்குதல்.

(க - து.) தமயந்தி முலைகளைப்போல முத்துக்களை வெளிப்படுத்தாமல் அமமுலைக்குப் பயந்தல்லவா யானைக் கொம்புகள் முத்துக் களை உளவைத்திருக்கின்றன என்ற என்ன எனபதாம்.

முத்துக்கள் தமமிடத்திற் பிறந்தனவாயிருந்தும் தனங்களால் வெல்லப்பட்டபடியால் அவ்வெற்றிதோன்ற அம்முத்துகையணிந்த அதனங்களபோல தந்தங்கள் வெளிப்பட வணிதற்கு வெருவ்னமையால் கரந்துவைத்தன வெனக். அரசனா அபகரிக்கப்பட்ட பொருளையுடையவன் தப்பிநின்ற திரவியத்தைத் தனக்குள் ளடக்கிவைப்பனென்பது கருத்து. தந்தங்கள் தமக்கு எரியக்கையின் முத்துக்களுடைமையில் வெருவி கரந்துவைத்ததெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. இவ்வாறு கூறலால் வாணியமாகிய தமயந்தியின் தனச்சிறப்புத் தோற்றுகின்றமையால் புன்னவிலிபுகழ்ச்சியணி. (கூசு)

மடலவிழ் கமலப் புத்தேள் வடிவினை யமைத்து வெய்ய, தடமுலை யமைப்ப மாதி னுறுப்பலாற் றரமின்றென்ன, விடையினுக் கமைத்த கூற்றை யெடுத்தெடுத்தமைத் தலாலோ, கொடியெனத் தேய்ந்து தேய்ந்து குறைந்தது மருங்கு றுனே.

(இ - ள்.) மடல் அவிழ் கமலம் புத்தேள்-இதழ்களானவை விரிந்த தாமமாமலரிலிருக்கும் பிரமனானவன், வடிவினை அமைத்து - உருவத்தை முன்புசெய்து, வெய்ய - வெவ்விய, தடம் முலை - பருத்த ஸ்தனங்களை, அமைப்ப - பின்புசெய்ய, மாதின் - தமயந்தியினுடைய, உறுப்பு அலால் - அவயவமல்லாமல், தரம் இன்று என்ன - தருந்தபொருளில்லை யென்று, இடையினுக்கு - மருங்கிற்கு, அமைத்த கூற்றை - வைத்த பங்கை, எடுத்து எடுத்து - கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெடுத்தும் கொண்டு, அமைத்தலாலோ - செய்தபடியாலோ, கொடி என - கொடியென்றுசொல்ல, தேய்ந்து தேய்ந்து - தேய்ப்படுத்தேயப்பட்டி, மருங்கு - இடையானது, குறைந்தது - குறைபட்டது, எ-று.

(க - து.) பிரமன் இடைக்கமைத்த பங்கை யெடுத்து முலைக்கமைத்த படியினு லல்லவோ இவளுக் கிடை சுருங்கிற்று என்றா னளன் என்பதாம்.

தமயந்தியின் தனங்கள் நாடோறும் பருதது இடைசிறுக்கையால் அவைகளைக்கண்ட வரசன் மறறை மாதரைப்போலாது முன்பு இவளைப்படைத்த பிரமன் வேறொரு கருவிக்கூறு தரமன்மென்று கருதி இவளுறுபட்குகளுள் இடையிலவைத்த கூற்றைத் தனத்திற கமைத்திருக்கலாகுமெனக் கருதினனெனக். இயல்பிற்குறைந்த இடையினைத் தனத்திற கமைத்தலாற குறைந்ததெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.

மௌவலம் தெரியல வேயநது மணங்கமழ் கரிய கூந்தற், கொவ்வையங் கனிவாயப் பேதை குவிமுலைக் களிநல் யானே, செவ்விதிற்பிணித்த நீலச் செழுமணி வலலி போலு, மவ்வயி றணிந்த கோல வணிமயி ரொழுக்கந் தானே.

(இ - ள்.) மௌவல - முலையினுடைய, அம - அழகிய, தெரியல் வேயநது - மாலையைத்தரித்தது, மணம் கமழ் - வாசனை கமழ்கின்ற, கரிய கூந்தல் - கறுத்த அளகபாரத்தையும், கொவ்வை கனி வாய் பேதை - கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுமுடைய தமயந்தியினது, குவி முலை - குவிந்த ஸ்தனங்களாகிய, களி நல் யானே - களிப்பையுடைய நல்லயானையை, செவ்விதினை பிணித்த - நேராகக் கட்டிய, நீல செழுமணி வலலி போலும் - செழுமையுள்ள நீலரத்தனக்கொடிபோலும், அவயிறு - அந்த வயிறுனது, அணிந்த - தரித்த, கோலம் - ஒப்பனையமைந்த, அணி மயிரொழுக்கம் - அழகிய மயிரொழுங்கு, எ-று. தான்-ஏ - அசைகள்.

(க - து.) மயிரொழுங்கானது தமையநதி முலைகளாகிய யானைகளைக் கட்டிய வலலிபோலிருந்தது என்றா னளன் என்பதாம்.

தமயந்தியினுடைய தனங்களெனலும் யானைகள் கட்டாவிட்டால் எதிர்ப்பட்ட ஆடவரைக் கொல்லுமெனபது கருதது. மயிரொழுக்கத்தை நீலச்செழுமணி வல்லிடோலுமெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.

ஐங்களைக் கிழவன் வைகு முணியர சிருக்கைப் பாங்கர், தங்குற வமைத்த வாழைத் தண்டுகொறுறுகட் சீற்றத், துங்கவெம பரும யானைத் தடக்கைகொறுணித் தேற்றாஞ், செங்கயற் கருங்கட் செவ்வாய்த் திருந்திழை குறங்கு தாமே.

(இ - ள்.) செங்கயல் கரு கண் - சிவந்த கயல்போன்ற கரிய கண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயினையும், திருந்து இழை - திருத்தமாகிய ஆபரணத்தையுமுடைய தமயந்தியினது, குறங்கு - தொடைகள், ஐ களை கிழவன் வையும் - மன்மதன் தங்குகின்ற, அணி அரச இருக்கை - அழகிய அத்தாணியிடத்தின், பாங்கா - பக்கத்தில், தங்கு உற - தங்கும்படி, அமைத்த - செய்த, வாழை தண்டு கொல் - வாழைத் தண்டோ, தறுகண் - அஞ்சாத, சீற்றம் - கோபத்தையுடைய, துங்கம் -

உயாச்சிபொருந்திய, வெம் - வெவ்விய, பருமம் - ஒப்பனை யமைந்த, யானை - யானையினுடைய, தடம் கை கொல் - பருத்த துதிக்கையோ, துணிதல் - இன்னதென்று துணிதலை, தேற்றாய - (யாம்) தேற்றேம், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி தொடைகள் மலமதன் அததாணி மண்டபத்து வாழை ஸ்தம்பங்களோ யானை துதிக்கைகளோ அறியோம என்று னளன் என்பதாம்.

மாதரது அல்குல் மாரனுக்கு அரசிருக்கை மண்டப மாகையால் அதற்கு அலங்கரித்த வாழைத்தண்டோ வென்றா. தேற்றும் எனத் தனவினைப்பொருள் பிறவினையில் வாத்தது. குறங்கை - வாழைத்தண்டு கொல் யானைத் தடக்கைகொ லெல, ஐயுறலால் ஐயவணி. (கௌ)

பைந்தருநீழல்வையும்பாவையர்பதுமபீடத் திந்திரைககணங்குசெய்யுமேந்திழையெழிற்குத்தோற்று வந்தடிபணியுந்தோறும்வாணுதல்கவினத்தீட்டுஞ் சிந்துரத்திலகந்தோயந்தோசீறடிசிவந்தவாறே.

(இ - ள்.) பை தரு நீழல் வையும் - பசிய ஐந்தருநீழலில் தங்கிய, பாவையா - அரம்பையாகள், பதுமபீடத்து இந்திரைககு - தாமரை மலரி லிருக்கின்ற திருமாதுககு, அணங்கு செய்யும் - வருத்தத்தைச் செய்கின்ற, ஏந்து இழை எழிற்கு - தமயந்தியினது அழகிற்கு, தோற்று வந்து - தோலி பெற்றுவந்து, அடி பணியும் தோறும் - அடிகளில் வணங்கு தோறும், வாள் துதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியானது, கவின - அழகுபெற, தீட்டும சிந்துர திலகம் - எழுதப்பட்ட சிந்துரப் பொட்டு, தோயந்தோ - தோயப்பெற்றே, சிறு அடி - சிறியபாதங்கள், சிவந்த ஆறு - சிவந்த வீதம், எ-று,

(க - து.) தேவமாதாக்கள் தமயந்தியழகுக்குத் தோற்று அடியை வணங்குதலால் அவர்கள் நெற்றித்திலகமபட்டிப் பாதஞ் சிவந்ததோ என்று னளன் என்பதாம்.

அரம்பையா மேறபிறப்பிலாவது நினபோ லழகுபெற விரும்பினம், நீ முறபிறப்பிலே யாதுசெய்து இவ்வழகு பெற்றனை அதைச் சொல்லுவாயாகில யாமும் அவ்வாறு செயதுமெனப் போற்றுதலால், 'வந்தடிபணியுந்தோறும்' என்றா. பாதத்தி னியற்கைச் சிவப்பினில் அடிபணியுந் தேவமாதா சிந்துரத்திலத்ததோயவைக குறித்தலால் தம் குறிப்பணி. (கௌ)

இன்னவா றுளத்தினெண்ணி யெறுழ்வலி மடங்கல ன்னான், மின்னவிர் குலிசவேந்தன் விஞ்சையின் புணர்ப் பினீங்கி, பொன்னவிர் சுணங்குபூத்த பொமமல்வெம் மு லையி னுணமுன், கன்னலஞ் சிலைவேளென்னக் கப்புலன் கதுவ நின்றான்.

(இ - ள்.) இன்ன ஆறு - இரத்தப்பிரகாரம், உள்ளத்தில் எண்ணி - மனதிலே சிந்தித்து, எறுழ் வலி - மிகுந்த வலிமைபெற்ற, மடங்கல்

அன்னன் - சிங்கத்தையொத்த நளன், மின் அவர் குலிச வேந்தன் - ஒளிவிளங்குகின்ற வச்சிரப்படையையுடைய இந்திரனது, விஞ்சையின் புணாப்பிள நீங்கி - வித்தையினுடைய சம்பந்தத்தினின்று நீங்கி, பொன் அவர் - பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற, சணங்கு பூத்த - தேமல் உண்டாகிய, பொம்மல் - பொலிவிலையுடைய, வெம் முலையினுள் முன - விருப்பத்தைத் தருகின்ற தனங்கையுடைய தமயந்திக்கு முன்கு, கன்னல் சிலை வேள் எனன - கருபடவில்லேந்திய மனமதன் போல, கண் புலன் கதுவ - கண்ணறிவு பறமும்படி, நின்றான - நின்றனன், எ-று.

(க - து.) நளன் தமயந்திக்குமுன் அருவத்தைவிட்டு உருவமாய நின்றான் என்பதாம்.

நளன் இவ்வாறு சிந்தித்துப் பின்பு தான வந்தகாரிய முடித்ததற்காக உருவின்றி யுகாகுகின் வெருவுவனென ஒளித்தலைவிட்டு வெளிப்பட நின்றனனென்க. சிலைவேனெனன வெனலால் உவமை யணி. ( )

வினாகமழ் நறியதண்டார் விதர்ப்பர்கோ னளித்த பாவை, யரசிளங் குமரன்றனை யார்வமோ டினிது கண்டா, ஞருவெளி கண்டிநாளு முவந்துள மயர்வான் முன்னந், தெருளிறக் காணி லெய்து முவகையார் தெரிக்கற் பாலார்.

(இ - ள்.) வினா கமழ் - வாசனை கமழ்கின்ற, நறிய தன் தா - நல்ல குளிர்ச்சிபொருந்திய மாலையணிந்த, விதர்ப்பாக்கோன அளித்த - மீமராசன பெற, பாவை - தமயந்தியானவள, அரசு இள குமரன் தன்னை - நளமகாராசனை, ஆவமோடு - ஆசையுடன், இனிது கண்டாள் - இனிதாகப் பார்த்தாள், உருவெளி கண்டு - உருவெளித் தோற்றத்தைக்கண்டு, நாளும் உவந்து - நாடோறும் உவப்படைந்து, உளம் அயாவாள் - மனம் வருந்துகின்றவள, முன்னம் - முன்கு, தெருள் உற காணில் - தெளிவுபொருந்தக் கண்டால், எயதும் உவகை - அப்போதடைகின்ற மகிழ்ச்சியை, யா - எவாகள, தெரிககற்பாலா - தெரியப்படுத்த வல்லவாகள, [ஒருவருமில்லை,] எ-று

(க - து.) தமயந்தி நளனை ஆசையோடு கண்டாள், அவள் மகிழ்ச்சியை யா சொல்லவல்லா என்பதாம்.

அந்தப்புரத்திலே வந்த புருடனேநோக்குந் தமயந்தி வெருட்சிக ளினறி மகிழ்ந்தனளென்பது நாடோறும் பொயவடிவங்கண்டு மகிழ்பவளுக்கு மெய்வடிவங் காணப்பெறில் உண்டாமின்பம் சொல்லி முடியாதென்னும் வாக்கியப்பொருளால் நிறுத்தப்படலால் செய்யுட் குறியணி. (க00).

அங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மண்ணன்மே லணங்க னுடன், செங்கயற் கருங்கண் வாளி சிறிதுசென் றழுந்தா முன்னம், பைங்கழை தாங்கி யாவம் பரித்திடம் பார்த்து

நின்ற, துங்கவேள் விடுத்த வாளி துவன்மட் டாழ்ந்த வன்றே.

(இ - ள்.) அம் கண் - அழகிய இடமகன்ற, மா ஞாலம் காக்கும் - மகத்தாகிய பூமியை அளிக்கின்ற, அண்ணல்மேல் - நளமகராசன் மேல், அணங்களுள் தன் - தமயந்தியினுடைய, செம் கயல் - சிவந்த கயல் போன்ற, கரு கண் - கரிய கண்ணாகிய, வாளி - பாணங்கள், சிறிது சென்று - கொஞ்சம்போய், அழந்தா முன்னம் - அழந்தவதற்கு முன்னமே, பை கழை தாங்கி - பசிய கருப்புவிழைச் சுமந்துகொண்டு, ஆவம் பரித்து - அம்பரூததூணியைத் தாங்கிக்கொண்டு, இடம் பார்த்து நின்ற - இடநோக்கி யிருந்த, துங்கம் வேள் - உயற்சிபொருந்திய மன்மதனுனைவன், விடுத்த வாளி - பிரயோகம்பண்ண பாணம், துவல் மட்டு - குதைவரையும், ஆழ்ந்த - அழந்தின, எ-று.

(உ - து.) தமயந்தி கண்கண்ணெய்யுமுன்னே நளன்மேல் மன்மதன்கண்ணெய்யதான் என்பதாம்.

தம்மராசன் ஒருதொழில் செய்யத்தொடங்குத னோக்கிய ஏவலர் அவன் றொடங்குமுன்னமே விரைந்து செய்துமுடித்தல்போல் தமயந்தியின் கண்களாகிய பாணங்கள் சிறிதுபோய் நளன்மேல் லழந்துமுன்னமே மன்மதபாணங் குதைவரையும் அழந்தின. ஆயின் அக்காமன் இவள் கண் குறிப்பினிற்கும் ஏவலனாகின னெனக. இவள் நோக்கிய பின் செல்லுங் காமபாணத்திற்கு நோகுகின் முற்காலஞ் சொல்லப்பட்டமையால் உயாவு நவ்றியெனினி.

(௧0௧)

கழிபெருங் காதலாள் கட் கருவினை மலர்கள் வெய்ய, மழவிடை யனையான்செய்ய மணிபுய வராயிற் பூத்த, விழைவொடு மகிழ்ச்சிகூரும் வேனிலவே ளனையான் செங்கண், முழுநெறிக் கமலமன்னுண் முலைத்தடத் தலர்ந்த மாதோ.

(இ - ள்.) கழி பெரு காதலாள் - மிகுந்த பேராசையுடைய தமயந்தியினது, கண் கருவினை மலர்கள் - கண்ணாகிய காக்கணம் பூக்கள், வெய்ய மழ விடை அனையான் - வெவவிய இளவேற்றையொத்த நளமகராசனது, செய்ய மணி புயம் வராயிற் - சிவந்த அழகிய தோளாகிய மலையில், பூத்த - மலர்ந்தன, விழைவொடும் - அன்புடனே, மகிழ்ச்சிகூரும் - மகிழ்ச்சியடைகின்ற, வேனில வேள் அனையான் - நளமகராசனுடைய, செம் கண் முழு நெறி கமலம் - சிவந்த கண்ணாகிய முழு நெறிப்பையுடைய தாமமாகள், அன்னாள் - அத்தமயந்தியினுடைய, முலை தடத்து - தனத்தடமாகிய குளத்தினிடத்து, அலர்ந்த - பூத்தன, எ - று. தடமென்பது மலையும், குளமும், மாது - ஓ - அசைகள்.

(க - து.) தமயந்தி கண்களாகிய நீலோற்பலமலர்கள் நளன் றோட்களிற் பூத்தன, நளன் கண்களாகிய தாமமாமலர்கள் தமயந்திமுலைகளிற் பூத்தன என்பதாம்.

தமயந்தியின் கண்கள் நளன் புயங்களிலும் அவன் கண்கள் அவள் தனங்களிலும் பூத்த வென்றமைப்பால் மாதாக்கு ஆடவா புயங்கள்போலும் ஆடவாக்கு மாதா முலைகள்போலும் காட்சிப்பிரமாணத்தின் மூற் பட்டுவினார் தின்பஞ்செய்யும் அவயவங்கள் வேறென்றில்லை யென்க. இவர்கள் எல்லையற்ற ஆசையுடையவ ஞன்பதற்குப் பெருங்காதலென் றொழியாது கழியெனறும், மகிழ்ச்சி யென்றொழியாது விழைவோ டென்றும் கூட்டிச் சொல்லப்பட்டன. கட்கருவினைமலர்கள் புய வரை என்றதும், செங்கண்முழுநெறிக்கமலம் முலைத்தடம் என்ற தும் உருவகவணிகள். முலைத்தடமென்றலில் முலைத்தடமாகிய தடம் எனப்படலால் உருவகம். (௧0௨)

படவர வலகுற் செவ்வாய்ப் பனிமொழிக் கொடியன் னானை, மடலவிழ் கமலப் போதின் மடந்தையென் பதற்கு வெற்றிக, கட்களி நென்ன நின்ற காமரு காளை தன்னை, யிடையறா தினிது நோக்கி யிமைப்புறு குறையுந் தீர்த்தாள்.

(இ - ள்.) பட அரவு அல்குல் - அராபடம்போன்ற வல்குலையும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும், பனி மொழி - குளிரந்த சொல்லையு முடைய, கொடி அனனானை - தாமததியை, மடல் அவிழ் - இதழ்விரிந்த, கமலப்போதின் - தாமமாமலரி லிருக்கின்ற, மடந்தை எனபதற்கு - இலக்குமிடென்று சொல்வதற்கு, வெற்றி கடம் களிறு எனன - சயத் தைப்பெற்ற மதயானையைப்போல, நின்ற - அருகிலிருந்த, காமா காளைதனை - அழகி நளமகாராசனே, இடை அறாது - இடைவிடாமல், இனிது நோக்கி - இனிதாகப் பார்த்து, இமைப்பு உறு - (இதுவரையும்) இமைப்பினையடைந்த, குறையும் - குறையையும், தீர்த்தாள் - நீங்கினாள், எ - று.

(௧ - து.) தமயந்தி நளன்பபாடதுக கண்குறைதீர்த்தாள் என்ப தாம்.

தமயந்தி கண்ணிமைப்பினால் மறமைக் குணங்களால் இலக் குமியை யொத்தவ ளென்க. (௧0௩)

உண்ணிறைவுடையகாமமுருவெடுத தென்னநின்ற வண்ணலுமணங்களு னொருமழகெனுமினியதேற லெண்ணருங்காதலகூரவினிதினின் மாறிமாறிக கண்ணிறாபருகியின்பகளிப்பெனுங்கடலுளாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) உள் நிறைவு உடைய காமம் - உள்ளே நிறைவினையு டைய ஆசையானது, உரு எடுத்து அன்ன - ஒரு வடிவு கொண்டது போல, நின்ற அண்ணலும் - நின்ற நளனும், அணங்கு அன்னாளும் - தமயந்தியும், அழகு எனும் இனிய தேறல் - அழகென்று சொல்லும் இனிப்பையுடைய தேனை, எண் அரும் காதல் கூர - எண்ணுதற்கரிய ஆசைமிக, இனிதினின் மாறி மாறி - இனிமையினாலே ஒருவாக்கொருவ ரடிக்கடி மாறிக்கொண்டு, கண்ணினால் பருகி - நேத்திரோந்திரியங்க

ளிணல் உண்டு, இன்பம் களிப்பு எனும் - இன்பத்தைத்தரும் களிப் பென்கிற, கடவுள் - கடலின்கண், ஆழந்தா - அழந்தினாகள், எ-று.

(௧-து.) நளனுந் தமயந்தியும் ஒருவரை யொருவர்பாத்து மகிழ்ச்சிக் கடலிலே மூழ்கினாகள் என்பதாம்.

மாதிமாதி யென்றது ஒத்தகாமமுள்ளவா நாணத்தால் ஒருவர் நோக்குங்காலத் தொருவா நோக்காமையா லென்க. அது “யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற், றானோக்கி மெல்ல நகும்” இதனுலறிக. காமமுருவெறித்தென்ன வெனலால் தற்குறிப்பணி. இன்பக் கடலென்றது உருவகவணி. (௧௦௪)

இருதடம்புயமுமந்தா ரகலமுமியைந்ததாலென் றெரிவருமாவியென்றாடெரிவையுமண்ணறனு முருகவிழ்குழலும்வெய்யமுகிழ்முலைத் துணையுந்தாங்கு முருவுடைத்தாங்கொலென்றனுயிரென வியந்துநின்றான்.

(இ - ள்.) தெரிவையும் - தமயந்தியும், என் - என்னுடைய, தெரிவு அரும் ஆவி - தெரிதற்கரிய உயிரானது, இரு தடம் புயமும் - பருத்த தோள்களிரண்டையும், அம் தாா அகலமும் - அழகிய யாலையணிந்த மாபையும், இயைந்தது எனறாள் - பொருந்திய தென்றாள்; அண்ணல் தானும் - நளனும், எனமன உயிா - என்னுடைய உயிரானது, முருகு அவிழ் குழலும் - தேனொழுக்கப்பெற்ற கூந்தலையும், வெய்ய முகிழ் முலை துணையும் - வெவவிய அரும்பையொத்த இரண்டு ஸதனங்களையும், தாங்கும் - சுமக்கப்பெற்ற, உரு உடைத்தாம் என - உரு வுடையதா மென்று, வியந்து - அதிசயித்து, நின்றான் - நின்றான், எ - று.

(௧ - து.) தமயந்தி நளன் றோட்களையு மாபையும் தன்னுயிரென்றாள், நளன் தமயந்தி கூந்தலையும் தனங்களையுந் தன்னுயிரென்றான் என்பதாம்.

முன்பு நளன் புயங்களைக்கண்ட தமயந்திக்கு இப்பொழுது அப் புயங்களுடன் மாபுந் தோன்றியது அப்பொழுது தமயந்தி தனங்களைக்கண்ட நளனுக்கு இப்பொழுது அத்தனங்களுடன் கூந்தலுந்தோன்றிய தென்க. நளனிடத்து “இருதடம் புயமுமந்தா ரகலமு மியைந்ததால்” எனக் குறித்தலாலும், தமயந்தியினிடத்து “குழலும்முலைத் துணையுந் தாங்குமுயிர்” எனக் குறித்தலாலும், தற்குறிப்பணிகள். (1)

மாதபால விழைவி னேகு மனத்தினை யல்ல செய்த, றாதினுக கியலபன் றென்னாத் தோன்றலபே ரறிவின் மீட்பக், காதலி னவன்பாற் செல்லுங் கருத்தினைக் கமலத் துண்பும், போதுறை மடந்தை யன்னாட் பொருந்துநாண்ட மித்த தன்றே.

(இ - ள்.) அல்ல செய்தல் - தாதுக்குரிய வல்லவைகளைச்செய்தல், தாதினுக்கு - தாதுக்கு, இயல்பு அன்று என்று - இயற்கை யன்றென்று, தோன்றல் - நளமகாராசாவானவன், மாதபால் - தமயந்தியினிடத்து, விழைவின் ஏகும் - ஆசையினாலே செல்லுகின்ற, மனத்தினை - மனத்

தை, பெரு அறிவின் - பேரறிவினால், மீட்ப - மீட்க, கமலம் தண் பூ போது உறை - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமனாமலரி விருக்கின்ற, மடந் தை அன்னாள் - இலக்குமியையொத்த தமயந்தியை, பொருந்தும் நாண் - பொருந்திய நாணமானது, காதலின் - ஆசையினால், அவன் பால் செல்லும் கருத்தினை - அந் நளமகாராசனிடத்திற் சென்ற மனத் தை, தடுத்தது - தடுத்தாவிட்டது, எ - று.

(க - து.) நளன் இச்செய்கை தூதற்குத்தகாதென்று மனதை மீட்கத் தமயந்தி நாணம் தன்மனைத்த தடுத்தது என்பதாம்.

அல்லசெய்த லென்பதற்கு அல்லவை தேய வென்பதற்குப்போல் எதிர்மறைப்பொருளாகக் கொள்க. ஆடவாக்குப் பேரறிவுபோலும் மாதாக்கு நாணம்போலும் தருணத்தில் நன்மைவிளைப்ப தொன்றில்லை யென்பது கருத்து. (க0க)

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் நாணைக்கண்ட தமயந்தியுந் தோழிமார்களுஞ் சிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

நாண மீதுரநின்றநகைமதி முகத்தினுளும்
பூணினுக்கழகுசெய்யும்புணர் முலைதேழாழிமாரு
நீணகர்க்கடி கொள்வாயினீங்கிவந்தருகுநின்றான்
சேணுறையமரன் கொல்லோதிருந்தெழிலியக்கனையோ.

(இ - ள்.) நாணம் மீது ஊர நின்ற - நாணமானது அதிகரிக்க விருந்த, நகை மதி முகத்தினுளும் - ஒளிபொருந்திய திங்கள்போன்ற முகத்தையுடைய தமயந்தியும், பூணினுக்கு அழகு செய்யும் - ஆபரணங்களுக்கு அழகைச்செய்கின்ற, புணர் முலை தோழிமாரும் - நெருங்கிய ஸ்தனங்கனையுடைய தோழிகளும், நீள நகா - நீண்ட இந்நகரத்தி னது, கடி கொள் - காவலைக்கொண்ட, வாயில் நீங்கி வந்து - வாயிலைக் கடந்துவந்து, அருகு நின்றான் - நமமருகே நின்றவன், சேண் உறை அமரன் கொல்லோ - ஆகாயத்திலிருக்கின்ற தேவனோ, திருந்து - திருந் தப்பெற்ற, எழில் இயக்கனையோ - அழகையுடைய இயக்கனோ, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியுந் தோழிமார்களும், இவன் தேவனோ இயக் கனோ என்றார்கள் என்பதாம்.

இப்பாட்டில் மதிமுகத்தினுளும் தோழிமாரு மெனனும் எழுவாய் கள் 'யாவனோ' எனனும் பாட்டில் 'உரைக்கலுற்றா' எனனும் பயனிலை கொண்டு முடிந்தன. (க0௭)

கடிகமழ் கமலச் செல்வி கணகவர் வனப்பு வாய்ந்த, வடிவுறு குவவுத் திண்டோள் வண்டுழாய் மாயன் கொல் லோ, மிடல்கெழு வெள்ளிவெற்பின் விஞ்சையர்க் கிறை வன் கொல்லோ, முடியுடை யமரர் போற்று மொய்கழற் குமரன் கொல்லோ.

(இ - ள்.) கடிகமழ் - வாசனை கமழ்கின்ற, கமலம் செல்வி - தா மனாமலரி விருக்கின்ற திருமாதிலுடைய, கண் கவர் - கண்களை கவர்

கின்ற, வணப்பு வாய்ந்த - அழகு பெற்ற, வடிவு உறு - வடிவின்மிக்க, குவவு தின் தோள் - திரட்சிபொருந்திய தின்னிய புயங்களைபுடைய, வண் துழாய் மாயன்கொல்லோ - அழகிய துளபமாயினிந்த திரு மாலோ, மிடல் கெழு - வலிமைபொருந்திய, வெள்ளி னெம்பின் - வெள்ளிமலைக்கணுற்ற, விஞ்சையாக்கு இறைவன்கொல்லோ - விஞ்சையாக்கரசனோ, முடி உடை - மகுடத்தையுடைய, அமரா போற்றும் - தேவர்களால் வணங்கப்பட்ட, மொய் கழல் - நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த, குமரன்கொல்லோ - குமரக்கடவுளோ, எ - று.

(க - து.) விஷ்டினுவோ, விஞ்சையாக்கரசனோ, சுட்பிரமணியனோ என்றாகள் என்பதாம்.

பகைவனாத்திரத்தல், மாதரால் விரும்பப்பட்டல், சராசரங்களைப் பாதுகாத்தல், வீரமிகுதி முதலியகுணத்தால் மாயனாவென்றும், இசைதூல் வல்லமை, இங்கிதநீமை, இறுமாப்புடைமை முதலிய குணத்தால் 'விஞ்சையாக் கிறைவனோ' என்றும், அபயந்தருதல், அசரணமாட்டல், அருளுடைமை, அனங்கனும் விரும்புந் கட்டழகுடைமை, ஆற்றலுடைமை, கட்டிளமையுடைமை முதலிய குணத்தால் 'குமரனோ' என்றும் சொல்லினா. குரன்முதலிய அசரணாக்கொன்று இந்நிரன்முதலிய தேவனாக்காததனால் அமராபோற்றங் குமரனெனப்பட்டது. (௧0௮)

விரும்பியவனைத் துநல்குமேதகுதவத்தின்மாய்ந்தோர் திருந்தெழில்யாக்கைபெற்றுத்திகழ்வொன்றுரைகருநீராய் கரும்புறழ்கிளவிபாகன்கட்டழற்பாய்ந்துதுஞ்சியரும்பெறலயாகைபெற்றகாமனோவறிகிலேமால்.

(இ - ள்.) விரும்பிய அனைத்தும் நல்கும் - இச்சித்தவையுள்ளும் தருகின்ற, மேதகு தவத்தின் - மேம்பட்ட தவத்தினால், மாய்ந்தோர் - இறந்தவர்கள், திருநது - திருத்தமாகிய, எழில் யாக்கை பெற்று - அழகுபொருந்திய தேகத்தைப்பெற்று, திகழ்வா என்று - விளங்குவார்களென்று, உணாகும நீரால் - சொல்லுகின்ற தன்மையால், கரும்பு உறழ் கிளவி - கரும்பிரசத்தையொத்த சொல்லையுடைய உமாதேவியை, பாகன் - தன திடப்பாகத்திலவைத்த கடவுளது, கண தழல் பாய்ந்து - நெற்றிக்கண்ணினுடைய நெருடிலே புகுந்து, தஞ்சி - இறந்து, அரு பெறல் யாக்கை பெற்ற - பெருதற்கரிய (அழகுள்ள) தேகத்தைப்பெற்ற, காமனோ - மனமதனோ, அறிகிலேம் - (யாம்) அறியேம், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) மனமதனோ அறியோமென்றாகள் என்பதாம்.

முற்பிறப்பிலே ஒன்றைவிரும்பி யதன்பொருட்டு அக்கிளிப்பிரவேசம் வரைபாய்தல் புண்ணியதீர்த்தங்களில் விழுதல் முதலியவற்றா லுடைய ரீத்தவாகள் யறுபிறப்பிலே அதனைப் பெறுவார்களென்பது "முற்பவ முச்சியி னின்று மிழிந்துயிர் முற்றும்நோ, பிற்பவ மெண்ணிய வாறு பெறத்தரு பேரோங்கல்" இதனாற் காண்க. இங்ஙனம் என்னை உவமித்தற்கரிய வடிவம்வேண்டி ஈசரன் விழிநெருப்பி லுடைய ரீத்து

இவ்வடிவைப்பெற்ற மன்மதனோவெனக் கருதினார்கள். 'நாண மீதா' என்னும் பாட்டுமுதல் மூன்றுபாட்டாலும் நானே அமரனே இயக்கனோ மாயனோ விஞ்சையாக் கிறைவனோ சூரனோ காமனோவென ஐயுறலால் ஐயவனில். (௧0௧)

மங்கையர் நிறையுநாணங்கவர்ந்திடவனப்புவாய்ந்த விங்கிவன்றன்னை ஞாலமின் புறப்படடைத்திலானேற்றிங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசெஞ்சடைக்கடவுளெங்ஙன் பைங்கழைமதனைக்கொன்றபிபழிதீருமாறே.

(இ - ள்.) மங்கையா - மாதருடைய, நிறையும் - கம்பையும், நாணம் - நாணையும், கவாந்திட - கொள்கையிடத்தக்க, வனப்பு வாய்ந்த - அழகுபெற்ற, இங்கு - இவ்விடத்து, இவன்தனை - இப்பருடனை, ஞாலம் - உலகம், இன்பு உற - இன்பத்தையுடைய, படைத்திலானேல் - சிருட்டியாதிருப்பானேல், திங்கள் கண்ணி வேய்ந்த - மூன்றாம் பிறையைத்தரித்த, செம் சடை கடவுள் - சிவந்த சடாபாரத்தையுடைய பரமசிவன், பை கழை மதனை கொன்ற - பசிய கருப்பு வில் லேந்திய மன்மதனைக்கொன்ற, பிபி பழி தீருமாறு - கொலைப்பழி தீரும்விதம், எங்ஙன் - எப்படி, எ-று. அம் - அசை.

உலக மென்பது அதிலிருக்கும் உயிருக்காதலால் ஆகுபொயா.

(க - து.) சிவன் மன்மதனைக்கொன்ற பழிதீர இவனைப்படைத்தான் என்பதாம்.

ஈசாரும் இவனது படைப்பால் காமனையெரித்த பழியைத் தீர்தா ஞாலால் அக்காமனிலுமிக்க அழகுள்ளவனென்பது பெறப்பட்டது. நல்லோ ரொருவருக்குந் தீங்குசெய்யா, ஒரு காரணம்பற்றிச் செய்யினும் அதனினுமிக்க நன்மைசெய்து அதிநீங்கையொழிப்பான் பது கருத்து. பழிதீரானென்பது இவனேனை படைத்திலானே லென யுகித்தலால் உய்த்துணாவனில். (௧௧0)

மாயிருஞாலத்தானேன்மண்ணிநிற்பொலிந்ததிலை மீயுயர்விசம்புளானேல்விசம்பினிற்சிறந்ததுண்டோ பாயொளிபரிதிவேலான்பாதலத்துள்ளானாயின் மேயகீழலகையெல்லாவுலகினுமேலதாமால.

(இ - ள்.) பாய் ஒளி - தாவுகின்ற காந்தியையுடைய, பரிதி - சூரியனையொத்த, வேலான - வேற்படையையுடைய இப்புருடன், மா இரு ஞாலத்தானேல் - மகத்தாகிய பெரிய பூவுலகி லிருப்பவனாகில், மண்ணினில் - அப்பூவுலகைவிட, பொலிந்தது இல்லை - பிரகாசமுள்ளதாகிய வுலகம் இல்லை; மீ உயா - மேலாக உயர்ந்த, விசம்பு உளானேல் - தெய்வலோகத்தானாகில், விசம்பினில் - அத்தெய்வலோகத்தைக் காட்டிலும், சிறந்தது உண்டோ - சிறப்புடையதாகிய வுலகம் இல்லை; பாதலத்து உள்ளான் ஆயில் - கீழலகத் திருப்பவனாகில், மேய கீழலகே - பொருந்திய பாதாளவுலகமே, எல்லா உலகினும் - உலகங்க ளனைத்தினுக்கும், மேலதாம் - மேற்பட்டதாகும், எ-று.

(க - து.) இவனிருக்கு முலகமெதுவோ அதுவே எவ்வுலகிலுஞ் சிறப்புற்றது என்பதாம்.

இவனிருக்கு முலகம் எதுவோ அதுவே எவ்வுலகிலுஞ் சிறந்த தென்பது கருத்து. இதுவும் அவ்வணி. (௧௧௧)

யாவனோவிவனென்றெண்ணி யிருநிலத்திலங்குபைம்பொருள்
சேவடிபொருந்துநீராற்றேவரினொருவனல்லன் [ந்
றுவியஞ்சிறையவன்னஞ்சொல்லியவனப்புவாய்ந்த
காவலனும்கொலென்னககருதியொன்றுரைக்கலுற்றார்.

(இ - ள்) யாவனோ இவன் என்று - இவனெவனோவென்று, எண்ணி - சிந்தித்து, இரு நிலத்து - பெரிய பூமியிடத்து, இலங்குபைம்பொன் - பிரகாசிக்கின்ற பசிய பொறகமுலணிந்த, சே அடி - சிவந்தபாத்தங்கள், பொருந்தும் நீரால் - பொருந்துகின்ற தன்மையால், தேவரின் - தேவாக்கூட்டத்துள், ஒருவன் அல்லன் - ஒருத்தனல்லனாகும், தூவி அம் சிறைய - தூவியென்னும் பெயரையுடைய அழகிய சிறகையுடைய, அன்னம் - அன்னப்பள்ளானது, சொல்லிய - (முன்பு) சொல்லிய, வனப்பு வாய்ந்த - அழகுபெற்ற, காவலன் ஆங்கொல் என்ன - அரசனாகுமென்று, கருதி - நினைத்து, ஒன்று உரைக்கலுற்றார் - ஒருவராததை (தோழிகள்) சொல்லத்தொடங்கினார்கள், எ - று.

(க - து.) இவன் தேவனல்ல, நளனென்று சொல்லத் தொடங்கினார்கள் என்பதாம்.

பூமியிற பாதம் பொருந்தலாலே தேவரினொருவனல்லனென்று நிச்சயித்த மாதாக்குக கீழுலகத்தானோ வென்னும் ஐய நிகழவில்லை அன்னஞ்சொல்லிய அழகுள்ள நளமகாராசனெனக் குறித்தவாலென்க.

கலைநிலாத்தவழமாடக்கடிநகர்கடந்துபோந்த
சிலைவலாய்நீயிங்கெய்தச்சிறப்புடைப்புவனந்தம்மிற்
பொலிவிழந்திருந்ததெந்தப்புவனநீபொருளதாக
உலனுறுபுனிதமாயதெப்பெயர்நவிற்கென்றார்.

(இ-ள்.) கலை நிலா - கலைகணிமைந்த சந்திரன், தவழும் மாடம் - தவழ்கின்ற உப்பரிகைகளுடைய, கடி நகா - காவலைப்பெற்ற நகரத்தை, கடந்து போந்த - கடந்துவந்த, சிலை வல்லாய் - விற்றொழிலில் வல்லவனே, நீ இங்கு எய்த - நீ யிங்கேவர (அதனாலே), சிறப்பு உடைபுவனந்தம்மில் - சிறப்பினையுடைய தேசங்களுக்குள்ளே, பொலிவு இழந்து இருந்தது - அழகிழந்து இருக்கப்பெற்றது, எந்த புவனம் - எந்தத்தேசம், நீ பொருளது ஆக - நினைப்பொருளதாகவுடைய, நலன் உறு புனிதம் ஆயது - நன்மைபொருந்திய பரிசுத்தமானது, எப்பெயர் - எந்தப்போ, நவிற்கு என்றா - (தோழிகள்) சொல்லென்றார்கள், எ-று.

(க - து.) தோழிகள் நளனைப்பாத்து உமது ஊனென்ன பேரென்ன என்றார்கள் என்பதாம்.

உன்பேர் யாது உன்தேசம் யாதென்னும் வினாக்கள் நீபோதலால் 'பொலிவிழந்திருந்த தெப்புவனம்' எனலாலும் 'நீ பொருளாக நலனுறு புனிதமாய தெப்பெயர்' எனலாலும் பெறப் படுதலால் பிறிதினவின்சியனிகள். இவ்விரண்டுஞ் சோதலாற் சோவையணி. (ககங்)

கானமர்கரியகூந்தற்கன்னியரிவ்வாறோதத்
தேனியிர் தெரியலவேயந்துசிலைததமுமபிருந்ததோளான்
பானலங்கடந்ததிஞ்சொற்பைந்தொழுவதுவைவேட்டு
வானவர் விடுத்த தூதன்யானெனவழங்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) கான அமா - வாசனையோருந்திய, கரிய கூந்தல் - கறுத்த குழலையுடைய, கன்னியா - மாதாகள், இவ்வாறு ஒத் - இப்படிச்சொல்ல, தேன இமிர தெரியல் - வணங்குள் ஒலிகளினற மாலையை, வேயந்து - தரித்து, சிலை தமுமபு இருந்த - விற்றமுமபு தங்கிய, தோளான் - தோள் களையுடைய நளன், பால் நலம் கடந்த - பாலினது நலத்தைச்செய்தத், தீ சொல் - இனிய சொல்லையுடைய, பைந்தொடி - தமயந்தி, வதுவை வேட்டு - (நினை) விவாகத்தை யிச்சித்தது, வானவர் விடுத்த - தேவாகளால் விடுக்கப்பட்ட, தூதன் யான என - தூதவன் யானென்று, வழங்கலுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான், எ-று.

(க - து.) நளன் தேவாகள்விட்ட தூதன் யானென்றான் என்பதாம்.

ஊரோ போ முதலியவற்றை யுரைக்கில் முன்னரோ விழைந்த தமயந்தியால் நந்துதிறகு வழவுண்டாமென மெண்ணி அவை யுரையாது தன்னு தொழிறகுரிய பெயரால் கூறினானென்க. (ககச)

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் நளனபேசுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐந்தருநீழல்வேந்தனார்கலிகிறைவன்வெய்ய
செந்தழற்கடவுடென்பாற்றிசையுறைதருமனின்னோர்
பைந்தொடிநின்னைவேட்டுப்படைமதன்பகழிபாயச்
சிந்தனைபிறிதாய்மாழ்கித்தெருமரலெய்துகின்றார்.

(இ - ள்.) ஐந்தருநீழல் வேந்தன் - இந்திரன், ஆரகலிக்கு இறைவன் - வருணன், வெய்ய செம் தழல் கடவுள் - கொடிய அக்கினிபகவான், தென்பால் திசை உறை தருமன் - தெற்குத்திங்கி விருக்கின்ற யமன், இன்னோ - ஆகிய இந்நால்வரும், பைந்தொடி - தமயந்தி, நின்னை வேட்டு - உன்மேல் விருப்புற்று, படை மதன் பகழி - சேனைகளையுடைய மன்மதன் பாணங்கள், பாய - (தங்கண்மேல்) தைக்க, (அதனால்) சிந்தனை பிறிது ஆய் - மனம் வேறுபட்டு, மாழ்கி - மயங்கி, தெருமரல் - சுழற்சியை, எய்துகின்றார் - அடைகின்றார்கள், எ-று. (1)

(க - து.) இந்திரன் வருணன் அக்கினி யமன் ஆகிய இந்நால்வரும், தமயந்தியே, உண்ணவிரும்பி மன்மதபாணத்தால் வருந்துகின்றார்கள் என்றானென என்பதாம்.

இங்கிவர் தம்மையாசைக்கிறைவொன்றைவதெல்லாந்
தங்கியதிகையின்பேராற்சாற்றியமாற்றமன்றே
கொங்கிழ்குழையிற்றாவிக்குமிழ்மிசைமறியும்வேற்க
ணங்கலுழ்மேனியாய்சின்னாசையால்வந்ததாமால்

(இ - ள்.) இங்கு இவா தம்மை - இவ்விடத்தில் இந்நால்வரையும், ஆசைக்கு இறைவா என்று - ஆசைக்கரசொன்று, அறைவது எல்லாம் - சொல்லுவதனைத்தும், தங்கிய - இவர்களிருக்கின்ற, திகையின் பேரால் - திக்கினதுபெயரினாலே, சாற்றிய மாற்றம் அன்று - சொல்லப்பட்ட சொல்லன்றாகும், கொங்கு அவ்ழ் - வாசனை விரிகின்ற, குழையில் தாவி - காதுணியில் பாயந்து, குமிழிசை - குமிழ்ப்பூவினது மேற்பக்கத்தில், மறியும் - மீளுகின்ற, வெல கண் - வெலபோன்ற கண்களையுடைய, அம கலுழ் - அழகானது ஒழுங்குகின்ற, மேனியாய் - வடிவையுடைய தமயந்தியே, நின் ஆசையால் - உன்மேல்வைத்த ஆசையினால், வந்ததாம் - வந்ததாகும், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே இந்நால்வரும் உன்மேல்வைத்த ஆசையினாலே ஆசைக்கிறைவொன்று டோபெற்றார்கள எனபதாம்.

ஆசையெனபது திசைக்கும், அன்பக்கும்பெயர். அது “ஆசையே திசை பொன்னன்பாம்” எனபதாற காண்க. திசைக்கிறைமையால் வந்த ஆசைக்கிறைவொன்னும் பெயாககு அன்பினால் வந்ததென்ப பொருள் கூறுதலால் பிரிநிலைநவீர்சியணி. (ககக)

[இதனால் இந்நிரனது வருத்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

பற்றிய காமததியாற் பைம்பொனாட் டமரர்க் கெல்லாந், கொற்றவன் வருந்தா வண்ணங் கொய்துகொய்தணையிற் சேர்த்தே, யுறவார் வறுமை தீர்க்கு முயர்சினைத் தருங்க ளோந்து, நற்றளி நின்மையாகி நல்குர வடைந்த மாதோ.

(இ - ள்.) பை பொன் நாம - பசிய பொன்னுலகத் திருக்கின்ற, அமராக்கெல்லாம் கொற்றவன் - தேவரனைவாக்கும் அரசனாகிய இந்நிரன், பற்றிய காமததியால் - தன்னிடப்பற்றிய காமாக்கினியால், வருந்தா வண்ணம் - வருத்தப்படாதவிதம், உற்றவா வறுமை தீர்க்கும் - (தம்மை) யடைந்தவர்களுடைய இல்லாமையை நீக்கும், உயர் சினைத் தருக்கள் ஐந்தும் - உயர்ந்த கிளைகளையுடைய பஞ்சதருக்களும், கொய்து கொய்து - பறித்துப்பறித்து, அணையில் சோத்து - பிக்குமெத்தையிற் சேர்த்து, (அதனால்) நல் தளிர் இன்மை ஆகி - நல்ல தளிரகளை இல்லாமையாய், நல்குரவு - வறுமையை, அடைந்த - உற்றன, எ-று.

(க - து.) இந்நிரன் உன்மேல் விருப்புற்றடைந்த காமந் தணிக் கும்பொருட் டைந்தருக்களுந் தழைகளிழந்தன எனபதாம்.

இந்நிரன் உன்னிடத்துற்ற ஆசையினாலே அளவற்ற தாபத்தை யடைந்தானென்பது வருத்தம். கற்பகத்தருங்கு இதனால் நல்குரவில் ளாதிரந்தும் உளதாகக் கூறலின் உயர்வநவீர்சியணி. (ககக)

[இதனால் மஹைமூவா வருத்தமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]
கடிமலர்க்கூந்தனின்மேற்காதன்மீதுரநின்ற
வடுதொழிற்சூற்றுமஞ்சவடர்கின்றனனங்கன்வெய்ய
வடவையோடிகலுமுந்நீர்க்கிறையையும்வருத்தியாவுஞ்
சுமிதழற்கடவுண்மீதுஞ்சுட்டதுகாமத்தீயே.

(இ - ள்.) கடி மலா கூந்தல் - வாசனைபொருந்திய மலரையணிந்த அளகபாரததையுடைய தமயந்தி, நின்மேல் - உன்னிடத்தில், காதல் மீதுர நின்ற - ஆசை அதிகரிக்கவிருந்த, அடு தொழில் சூற்றும - கொல்லுந் தொழிலையுடைய யமனும், அஞ்ச - பயங்கொள்ள, அனங்கன் - மனமதனுவனீ, அடாகின்றன - நெருங்குகின்றன, வெய்ய வடவையோடு - கொடிய வடவைத்தீயுடனே, இகலும் முந்நீர்க்கு இறையையும் - பகைகொள்ளும் கடடகரசனாகிய வருணனையும், வருத்தி - வருத்தப்படுத்தி, யாவும் சுமி தழல் கடவுண்மீதும் - எவற்றையும் சுமிகின்ற அக்கினிபகவானமேலும், காமமதி - காமாககினி, சுட்டது - சுட்டது, எ-று.

(க - து.) தாமததியைப் பார்க்கிலும் காமத்தி கொடிதென்பதாம்.

கொல்லுந் தொழிலையுடைய கூறறையும் அஞ்சச்செய்து வடவைத்தீயையும் அடக்குங் கடலரசனையும் வருத்தி எல்லாவற்றையுஞ் சுமிகின்ற தீக்கடவுளைபுரு சுமிதலாற் காமத்தியை ஒருவராலும் வெல்லக்கூடா தெனறதாயிற்று. “ஊருளெழந்த வருகெழு செந்தீக்கு, நீருடகுளித்து முயலாகு - நீருட, குளிப்பினுங் காமஞ்சுமிமே குன்றேறி, யொளிப்பினுங் காமஞ்சுமி” இதனால் தாமததியினுங் காமத்தி கொடிதெனப் துணாக. (ககஅ)

முருக்கிதழணங்கனய்நின்முகிழ்முலைவேட்டஞான்தே
செருக்கிளரனங்கன்வாளிச்செழுமலர்வருத்தவாடி
யிருத்தலாற்பழிச்சுகின்றோடவிழ்நறியபோதா
லஞ்சண்புரியுந்தோறுமஞ்சவரமார்மாதோ.

(இ - ள்.) முருக்கு இதழ் - முருக்கலையொத்த அதரததையுடைய, அணங்கு அன்னாய் - தமயந்தி, நின் முகிழ் முலை - உன்னுடைய அரும்பையொத்த ஸ்தனங்களை, வேட்ட ஞான்தே - விரும்பிய பொழுதே, செரு கிளா - போததொழிலில் கிளாச்சியையுடைய, அனங்கன் - மனமதனுடைய, வாளி செழு மலா - பாணங்களாகிய செழுமையுள்ள மலர்கள், வருத்த - வருத்தஞ்செய்ய, வாடி இருத்தலால் - (அவைகளால்) வாட்டமுற்று இருக்கையினால், பழிச்சுகின்றோ - பரவுகின்றவாகள், ஏடு அவிழ் நறிய போதால் - இத்தங்கள்விரிந்த நல்ல மணமுள்ளமலரால், அஞ்சணை புரியுந்தோறும் - பூசைசெய்யுந்தோறும், அமரா - (அருகிலிருக்குந்) தேவர்கள், அஞ்சவா - பயங்கொள்ளுவார்கள், எ-று.

(க - து.) இத்திரன் மனமதபாணத்தால் வருந்தியிருத்தலால் அவனைக் காணவருபவா மலரா லஞ்சிக்குந்தோறும் அப்பாணமென்று தேவர் பயப்படுவர் என்பதாம்.

இந்திரன் தமயந்தியை விரும்பியநாள் முதலாக இவ்வளவும் மன்
மதபாணங்கள் வருத்தஞ்செய்ய வாடியிருத்தலால் காணவருபவா
முறைமைப்படி நறியமலர்களைக்கொண்டு அவனை அருச்சிகஞ்ஞோறுந்
தேவர்கள் இவையும் அபடாணங்களென் றஞ்சுதலாலே அஞ்சுவ ரமர
னொன்றா. (௧௧௧)

இன்னணு தேவர் மாழாந் திருநில வளைப்பிற் போந
துன், பொன்னவிர் திதலை யார்ந்த புணர்முலைப் போகம்
வேட்ப, முன்னமெத தவஞ்செய் தாயகொ லியைவதே
முறைமை யென்றான், கன்னலவில லொளித்து நின்ற கா
மனே யனைய நீரான்

(இ - ள்.) இன்னணம் - இவ்விதம், தேவா மாழாந்து - தேவா
கள் மயங்கி, இரு நில வளைப்பில் போந்து - டெரிய பூவுலகில்வந்து,
உன பொன் அவிர - உன்னுடைய டொனடோலும் விளங்குகின்ற,
திதலை ஆந்த - தேமலா னிறையபெற்ற, புணர் முலை போகம் - ஒன
றோடொன்று நெருங்கிய ஸதனங்களினுடைய போகத்தை, வேட்ப -
விரும்ப, முன்னம் - முற்பிறப்பில், எத்தவம் செய்தாயகொல் - என்
னதவஞ் செய்தனையோ, இயைவதே - சம்மதிப்பதுவே, முறைமை
என்றான் - கிரமமென்றான், கன்னல யில ஒளித்து நின்ற - கருப்பு
வில்லை மறைத்துவைத்து நின்ற, காமனே அனைய நீரான் - மன்மதனை
யேயொத்த தன்மையையுடைய நளமகாராஜன், எ-று.

(௧ - து.) இந்திரன் முதலியோ ருள்ளே யிச்சிக்க நீ முன் னென்ன
தவஞ் செய்தாயோ, அவர்களுக்குச் சம்மதிட்டதே ஒழுங்கென்றான்
என்தாம்.

தேவநிர்சிற்றத் இந்திரன் முதலியோரைத் தலைவராகத் பெறு
வது முற்பிறப்பிலே அந்நவஞ் செய்தவாக்கன்றி மற்றையோர்க்கு
எளிதெனென்தது கருத்து. (௧௨௦)

என்றிவன் மொழித் லோடு மினையனே நளனென்
றெண்ணி, மன்றலம் குழல னுணி வருத்தமோ டெருத்
தங் கோட்டி, நின்றனன் மருங்கு சூழ்ந்த தோழியர் றிட
தங் காக்கும், வென்றிகொள சுடர்வேல் வேந்தற் கெதிர்
மொழி விளம்ப லுற்றார்.

(இ - ள்.) என்று இவன் மொழிதலோடும் - இப்படியென்று இந்த
நளன் சொல்லியவளவில, இனையனே - இவனே, நளன் என்று எண்ணி -
நளனென்று நின்தது, மன்றல் அம் குழலாள் நாணி - தமயந்தி நாண
மடைந்து, வருத்தமோடு - வருத்தத்துடனே, எருத்தம் கோட்டி -
தலையை வளைத்துக்கொண்டு, நின்றனன் - நின்றான், மருங்கு சூழ்ந்த
தோழியர் - பக்கத்தில் சுற்றியிருக்கின்ற தோழிகள், றிடதம் காக்கும் -
றிடத்தேசத்தைப் புரக்கின்ற, வென்றி கொள் - வெற்றியைக்கொண்ட,
சுடர் வேல் - கிரணங்களைபுடைய வேற்படையைபெற்றிய, வேந்தற்கு -
நளமகாராஜனுக்கு, எதிர் மொழி - எதிர்த்தரத்தை, விளம்பலுற்றா -
சொல்லத்தொடங்கினார்கள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி இவனே நளனென்று நாணி நின்றாள். நளனுக்குத் தோழியா சொல்லத்தொடங்கினாள் என்பதாம்.

நளன் இவனேயென்று நிச்சயித்த தமயந்திக்கு இனி நமக்குத் தலைவனாக வருபவனென்னுந் துணிவினாலே நாணமும், நாம் இவனே விரும்பியிருக்க இவனே தேவாபொருட்டித் தூது வந்தானென்பதால் வருத்தமும் உண்டாயினவாற்றால் வாளா விரந்தனன். உயிர்த்தோழிகள் அவள் கருத்துமுழுவதும் அறிந்தவராதலால் அவ்விதைக்கு இறை கொடுக்கத் தொடங்கின றானக. (௧௨௧)

[இதுமுதல் விரண்டுபாடல்களால் நளனுக்குத் தூதியா விடைகொடுக்கின்றனா.]

ஆற்றல்சா னளையன்றியாருயிர்பிரிதின்றென்னும் வேற்றடங்கண்ணினுடன்மெய்பதைத்தாவிசோரச் சாற்றியமாற்றந்தன்னொற்றழுவமிழ்தறுகட்பேழ்வாய்க் கூற்றுவன் றூதனென்றுகூறியதியற்கையாமே.

(இ - ள்.) ஆற்றல் சால் நளனே அன்றி - வலிமையிடுக்க நளமகா ராஜனே யல்லாமல், ஆர் உயிர்பிரிதி இன்று என்னும் - நிறைந்த ஆவியானது வேறெனநிலை யென்கின்ற, வேல தடங் கண்ணினுடன் - தமயந்தியினுடைய, மெய் பதைத்து - தேக நடுங்கி, ஆவி சோர - உயிரானது சோரவையடைய, சாற்றிய மாற்றந்தன்னால் - நீ சொல்லிய சொல்லினால், தழல் உமிழ் - நெருப்பையுமிழ்கின்ற, தறு கண் - கொடிய கண்களையும், பேழ வாய - பெருவாயையுமுடைய, கூற்றுவன் தூதன என்று - யமனாதனென்று, கூறியது - (முன) சொல்லியது, இயற்கையாம் - (உனக்குத்) தகுதியாகும், எ-று.

(க - து.) நளனே தன்னுயிரொன்று நினைத்திருக்குந் தமயந்தி உயிரசோர நீ சொல்லியசொல்லால் யமனாதனென்பது சரியே என்றார்கள் என்பதாம்.

நளனையே உயிரொன்று நிச்சயித்திருக்குந் தமயந்தியது அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாகிய செயதியைச்சொல்லி அவளுயிர்பிரிதற்கு நீ யேதுவாகையால் முன்பு யமனாதனென்று சொல்லியது உனக்குத்தகு மென்றார்கள். 'தழுவமிழ்தறுகட்பேழ்வாய்' என்னும் அடைமொழிகள் கூற்றுவனது கொடுமையை விளக்கினனான. கூற்றுவன் றூதாதிவந்த நளனைக் கூற்றுவன் றூதனென வந்தித்தலால் விதியணி.()

வையகமொருகோலோச்சிவான் புகழ்நிடதங்காக்கு
மையனைமணப்பதன்றியரிமதர்நெடுங்கட்செவ்வாயத்
தையல்வேறொருவர்நாமஞ்சாற்றினுமாற்றாளாகி
வெய்யசெந்தழுவின்மூழ்கிவிளிவதற்கையமின்றே.

(இ - ள்.) வையகம் ஒரு கோல் ஓச்சி - பூவுலகத்தை தனிச்செவ் கோல் செலுத்தி, வான் புகழ் - மிகுந்த புகழையுடைய, நிடதம் காக்கும் - நிடததேசத்தைப்பூரக்கும், ஐயனை - நளமகாராஜனை, மணப்பது அன்றி - விவாகஞ்செய்து கொள்வதல்லாமல், அரிமதா நெடுங்கண் -

செவ்வரிபார்த்த களிப்பையுடைய நெடிய கண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயினையுமுடைய, தையல் - தமயந்தியானவன், வேறு ஒருவர் நாமம் - வேறொருவா பெயரை, சாற்றிடினும் - சொல்லினாலும், ஆம் றான் ஆகி - பொறுக்கமாட்டாதவளாய், வெய்ய செம் தழலில் மூழ்கி - கொடிய நெருப்பினில் மூழ்கி, விளிவதற்கு - இறப்பதற்கு, ஐயம் இன்று - ஐயமில்லை, எ-று.

{க - து.) தமயந்தி நளனை விவாகஞ்செய்வதன்றி வேறொருவர் பெயரைச் சொன்னாலு மக்கினியில் விழந்திறப்பாள் என்பதாம்.

நளனை மணப்பதற்கு முன்புசெய்த தவம்போதாமையால் இப் படியாயிற்று. இப்பொழுதாவது விதிப்படி தீவளாததி அதில்விழுந்து நினைத்ததை மறுபிறப்பில் முடிப்பாளென்னுங் கருத்துதோன்ற 'வெய்யசெந் தழலின மூழ்கி விளிவதற் கையமினது' என்றா. (௧௨௩)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் நளன் தமயந்தியை வறப்புறுதிக் கூறல.]

என்றவர் மொழிய வேந்த னியம்புவா னெரியின் வீழ்ந்து, பொன்றில்வெங் கனலி தன்னைப் புணர்ந்ததாம் புகன்ற செந்தி, யன்றிவார் புனலின் வீழ்ந்துள் ளாருயிர் விடுததா ளேனும், துன்றுசீா வருணன் றன்னைத் தோய்ந்த தாய் விளையு மன்றே.

(இ - ள.) என்று - இப்படியென்று, அவா மொழிய - அந்தத் தோழிகள் சொல்ல, வேந்தன இயம்புவான - நளமகாராஜன் சொல்லு வான, எரியின் வீழ்ந்து பொன்றில் - நெருப்பில் வீழ்ந்திறந்தால், வெம் கனலிதன்னை - அக்கினிபகவானே, புணர்ந்தது ஆம் - கூடியதாகும் ; புகன்ற - (இப்பொழுது) சொல்லிய, செம் தீ அன்றி - அக்கினியல் ளாமல், வாரா புனலில் வீழ்ந்து - நெடிய நீரிலே விழுந்து, உள் ஆர் - உள்ளே நிறைந்த, உயிா விடுததாளேனும் - உயினை விட்டாளானாலும், துன்று - நெருங்கிய, சீா - சிறப்பையுடைய, வருணன் தன்னை - கட லரசனை, தோய்ந்ததாய் விளையும் - கலந்ததாகி விளையும், எ-று.

(க - து.) அக்கினியில் வீழ்ந்திறந்தால் அக்கினியைச் சோந்ததா யிருக்கும், நீரில் வீழ்ந்திறந்தால் வருணனைச் சோந்ததாயிருக்கும் என்பதாம்.

நெருப்பில் வீழினும் நீரில் வீழினும் தீக்கடவுளையும் கடற்கரசனையும் புணர்த்ததாக முடிதலாலும், இவள் நினைப்பு இப்பிறப்பில் முற் றுமையாலும் மறுமைப்பய னிம்மையிற் பயவாமையாலும் அவர் களேவந்து பிரார்த்திக்கும்போது இசைந்தால் மிக்க நன்மையுண்டா மென்பது கருத்து. (௧௨௪)

அன்றியுங்கனலிசான்றாயல்லதுவதுவையாற்றற் கொன்றுமோவருணனெவ்வா துதகமோட் ளிக்குந்தாய் மன்றலெவ்வாறுமுற்றிம்வானவாருளில்லாமற் துன்றுநீர்ப்புவிவிலயார்க்குஞ்சூழ்வினைமுடிக்கலாமே.

(இ - ள்.) அன்றியும் - அப்படியல்லாமலும், கனலி சான்று ஆய் அல்லது - அக்கினிசாக்ஷியா யல்லாமல், வதுவை ஆற்றற்கு - விவாகஞ் செய்தற்கு, ஒன்றுமோ - பொருந்தமோ, வருணன் - கடலரசன், ஒவ்வாது - சம்மதியாமல், உத்கமோர் அளிக்கும் - நீரோடு கொடுப்பதாகிய, தாய மன்றல் - சுத்தமாகிய விவாகம், எவ்வாறு முற்றும் - எவ்வழிமுடியும், (ஆதலால்) வானவா - தேவர்களுடைய, அருள் இல்லாமல் - கிருபையில்லாமல், துன்று நீர் புவியில் - கடல் சூழ்ந்த பூமியிலே, யாக்கும் - எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், சூழ்வினை - நீனைக் கப்பட்ட கருமங்களை, முடிக்கலாமே - முடிக்கக்கூடுமா, ஏ - று.

(க - து.) எப்படிப்பட்டவாக்கும் தீயு நீரு மில்லாமல் விவாகமுடியாது, இதற் கிவாக ளருள்வேண்டு மென்றா னென்பதாம்.

பூமியிலே எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தீயும் நீருமன்றி விவாக முற்றாததால் அதற்கு அதிதேவதைகளாகிய இவர்கள் அருள் வேண்டுமென்பது கருத்து. (கஉரு)

வேயினைப்பழித்தமென்றோள் வேற்றடங்கண்ணினுடனேயேபரமுகுமாந்தரிருகணானைகவற்றே
தீயுமிழ்வயிரவொளவாளேந்தியதேவாகோமா
னாயிரங்கண்களாலுநோககுதற்கமைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) வேயினை பழித்த - மூங்கிலே நிர்த்தித்த, மேல் தோள் - மெல்லிய தோளையுடைய, வேல் தடம் - கண்ணினுடன் - தமயந்தியிடத்து, ஏய டோ அழகு - டொருந்திய மிகுந்த அழகானது, மாந்தா - மனிதருடைய, இரு கண்ணால் - இரண்டு விழிகளால், நோக்கவற்றே - பார்க்கவல்லதோ, தீ உமிழ் - நெருப்பை யுமிழ்சின்ற, வயிரம் ஒள்வான் ஏந்திய - வச்சிராயுத்ததை தாங்கிய, தேவா கோமான் - இந்திரனாவன், ஆயிரம் கண்களாலும் - ஆயிரம் விழிகளாலும், நோக்குதற்கு - பார்க்கும்பொருட்டு, அமைந்தது - பொருந்தியதாகும், ஏ - று. அன்று, ஏ - அசை.

(க - து.) இந்திரன் ஆயிரங்கண்களாற் றாத்தற்கமைந்த தமயந்தியினழகை மனிதாக ளிருகண்களாற் றாததால் டயன்படாது என்பதாம்.

உயாபிறப்பையுடைய தேவாககரசனாகிய இந்திரன் ஆயிரங்கண்களாலும் பாத்தற்கமைந்த தமயந்தியினழகை இழிபிறப்பையுடைய மனிதர் இரண்டு கண்களாற் பாக்கும்படி விரும்புவதில் அவ்வழகு ப்யன்படா தென்பதாம். (கஉசு)

வெந்திறங்களிநல்யானைவிதர்ப்பர்கோனளித்தமாதைத்
தந்துயிரளித்தியென்னத்தனியிருவிசம்புகாக்கு
மிந்திரன்கேட்டபோதினெண்ணியவனைத்துநலகு
மைந்தருவழங்கினும்மாலன்றெனமுறுக்கலாமோ.

(இ - ள்.) தனி இரு விசம்பு - ஒப்பற்ற பெரிய விண்ணுலகத்தை, காக்கும் - காக்கின்ற, இந்திரன் - இந்திரனுனவன், வெம் திறல் -

வெவ்வி ய வலிமைபெற்ற, களி நல் யானை - களிப்பையுடைய நல்ல யானையையுடைய, விதாப்பாகோன் - வீமஞானவன், அளித்த மாதை - பெற்ற தமயந்தியை, தந்து - கொடுத்தது, உயிர் அளித்தி என்ன - என்னுயிரைக் காப்பாற்றென்று, கேட்ட போதில் - கேட்டா லப்பொழுது, எண்ணிய அனைத்தும் நல்கும் - நினைத்தவைகளையெல்லாம் தருகின்ற, ஐந்தரு வழங்கின் - பஞ்சதருக்கள் கொடுத்தால், நும்மால் - உங்க ளால், அன்று என - அன்றென்று, மறுக்கலாமோ - மறுக்கக்கூடுமோ, என்று.

(க - து.) தமயந்தியைக் கொடுத்த தென்னுயிரைக் காப்பாயென் றிந்திரன் கேட்ட, ஐந்தருக்களும் அப்படியே யவனைக் கொடுக்குமாயி னுங்களாற் றடுக்கலாகுமோ வென்பதாம்.

இந்திரன் தருமநினைப்பை யுடையவனாதலால் தன்னுயிர் போக வந்தவிடத்தும் அவ்வாறு செய்யாது சம்மதிப்படுத்த நினைத்தன னென்க. ‘தனியிருவிசம்புகாக்கும்’ என்றலால் அவனுடைய ஆணை சொல்லப்பட்டது. பிறா எண்ணியவனேந்தும் குறிப்பறிந்து கொடுக் கும் பஞ்சதருக்கள் தமக்கரசனாகிய இந்திரன் வாய்திறந்து கேட்கில் அது எப்படி யில்லையென்று சொல்லும். “எல்லா மொறுக்கு மதுகை யூரனுடையான் டொறுக்கும் பொறையே பொறை” என்றிருத்த லால் இந்திரன் பொறுமையுள்ளவனென்பது பெறப்பட்டது. ஐந்தரு சிருட்டித்துக் கொடுக்கினென்ப பொருள்கொள்ளில் உலகத்தில் உவமை யற்ற இவளபோற் பலருண்டாயின இவளுககுச் சிறப்பில்லை யென் பது கருத்து. (௧௨௭)

என்றிவன்புகன்றமாற்றமிருசெவிவெதுபக்கேட்டு
நின்றுளம்பதைப்பவாடிநெட்டுயி ர்பபோடுஞ்சோரு
மன்றலங்குழலி னுடன்மதர்நெடுங்கயற்கணலி
குன்றெனப்பணைத்துவி யகுயகுவிமுலைவார்ந்தவன்றே.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியென்று, இவன் - இந்நளனானவன், புகன்ற மாற்றம் - சொன்ன சொற்கள், இரு செவி வெதுப - இரண்டு காதுகளையும் சுந்தலைச்செய்ய, கேட்டு - அவைகளைக் கேள்விப்பட்டு, வாடி - வாட்டமுற்று, நெடு உயிர்ப்போடும் - பெருமூச்சுடனே, சோ ரும் - சோரவையடைகின்ற, மன்றல அம் குழலி னுதன் - தமயந்தியி னுடைய, மதா நெடு கயல் கண் - களிபடையுடைய நெடிய கயல் போன்ற கண்கள் னின்றும், ஆவி - நீர்த்ததுளிகள், குன்று என - மலைக் ளென்று சொல்ல, பணைத்து - பருத்து, வீங்கும் குவி முலை - வீங்கிய குவிந்த ஸ்தனங்களின்மேல், வாராத - ஒழுகின், எ - று.

(க - து.) நளன் சொன்ன சொல்லைத் தமயந்திகேட்டு அவளிரு கண்ணீர்த்துளிக ளிருமுலைமேல் விழாதன எனபதாம்.

ஆடவா ஒருபொருளைக்குறித்து வினவும்பொழுது அதற்கு விடை கூறத் தடைபடின் அழுவது மாதாக்குச் சபாவமாதலால் தமயந்திக் கு ‘கயற்கணலி குவிமுலை வாராத’ என்றா. மிக்க கல்விப்பயிற்சி யுள்ள விவட்குத் தடைபடுவ தேனென்னில் தான் பேசுவதற்குக் கூடா மையாலும், இவன் பேசுவதில் தோழிகட்கும் வருத்த மிகுதலானு

மென்க. எப்படிப்பட்டவாக்கும் * மனவருத்த மேலிடிஸ் ஒன்றுந
தோன்று தென்பதாம். (௧௨௮)

மாதுகண்பணிப்பநோக்கித்தோழியர்மாழாந்துள்ளம்
பேதுறவெய்திரின்றபெய்வளைத்துயரமெல்லாம்
தூதுநாம்விடுத்தவன்னஞ்சொல்லிப்பதென்னிற்சற்று
மாதரயின்றியிவ்வாறுகாக்குமோவரசனென்றார்.

(இ - ள்.) மாது - தமயந்தியினுடைய, கண்பணிப்ப - கண்கள்
நீராசசொரிய, நோக்கி - பார்த்து, தோழியர் - தோழிகள், மாழாந்து -
மயங்கி, உள்ளம் - மனமானது, பேதுறவு - எய்தி நின்ற பெய்வளை -
கவலையடைந்து நிற்கின்ற தமயந்தியினுடைய, துயரம் எல்லாம் - துன்ப
மனைததையும், தூது - தூதாக, நாம்விடுத்த - நம்மால் விடுக்கப்பட்ட,
அன்னம் சொல்லியது எனனை - அன்னப்பறவையானது சொல்லி
யிருந்ததானால், சற்றும் - கொஞ்சமும், ஆதரம் இன்றி - ஆகையில்லா
மல், இவ்வாறு - இப்படி, அரசன் - நளனானவன், உகாக்குமோ என
றா - சொல்லுவானோவெனனார்கள், எ - று.

(௧-து.) தோழிகள் தூதுசென்றவனனம் தமயந்தி துயரத்தைச்
சொல்லி யிருந்ததானால் நளனிப்படிச் சொல்வானோ வென்றார்கள்
என்பதாம்.

இவ்வாறு நளனோ அல்லனோ, நளனேயாயினும் நாம் முன்னாத தூ
தாகவிடுத்த அன்னம் நமது குறைகளைச் சொல்லவில்லையோ, சொன்ன
தாயின தமயந்தியிடத்து முன்னனோ விழைந்துள்ள அரசன் அவளை எதி
ரிலேகண்டும் நம்முனாகேட்டும் சிறிதேனும் அன்பின்றி இவ்வாறு
கூறினானென்ற யாவனாவென விடைகொடுத்ததற்கு ஐயுற்றுந் தோழி
கள் வருத்தமுற்றிருந்தன லென்க. (௧௨௯)

இன்னணமணங்களுமாய்முமிரங்கனோக்கி
மன்னனுமறிவுதீர்ந்துமனஞ்சிறிதயருமவேலைப்
பொன்னிறப்பவளச் செவ்வாயப்பொற்புறுபசியமென்சூட்
டன்னமுமவிசும்பினீங்கியவ்வுழியடைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இப்படி, அணங்கு அன்னனும் - தமயன்
தியும், ஆயமும் - தோழிகளும், இரங்கல லோக்கி - வருந்துவதைப்
பார்த்து, மன்னனும் - நளனும், அறிவு தீர்ந்து - மதிமயங்கி, மனம் -
மனமானது, சிறிது அயரும் வேலை - கொஞ்சம் தளாவடையும்போது,
பொன் நிறம் - பொன்போன்ற நிறத்தையும், டவளம் செவ்வாய் -
பவளம்போன்ற சிவந்த வாயையும், பொற்பு உறு - அழகான் மிகுந்த,
பசிய - பசுமைபொருந்திய, மெல் சூடு - மெல்லிய வச்சிக்கொண்டை
யையு முடைய, அன்னமும் - அன்னப்பறவையும், விசும்பில் நீங்கி -
ஆகாயத்தினின்று நீங்கி, அவ்வுழி - அந்தவிடத்தில், அடைந்தது - வந்
தது, எ - று. அன், ஏ - அசை.

(௧ - து.) இப்படித் தமயந்தியுர் தோழிகளும் நளனும் அறிவு
கலங்கி வருந்தும்வேளையில் அன்னம் வந்தது என்பதாம்.

துதுவந்த நளனை இன்னுனென்று தெளியக்கூடாமையால் தம யந்தியும் தோழிகளும் வருந்தினார்கள், நளனும் அழவழியிற் செல்தவ னாதலால் தன்னுடைய வேட்கையை அவர்கள் முன்பு வெளிப்படுத்தக் கூடாமையால் வருந்தின னென்க. (௧௩௦)

எய்திய தூவியன்ன மின்னகைப்பவளச் செவ்வாய்
மையவாங்கரிய கூந்தலவாண் முடிமினிது நோக்கி
நெய்தவழிபுலவுவைவேனிட தர்கோனிவனேயுள எத
தையுமேல்கமலப்போதிலணங்கிறகுமணங்குபோலவாய்.

(இ - ள்.) எய்திய - அங்கு வந்த, தூவி அனனம் - இறகையுடைய அன்னப்பறவை, இன நகை - இனிய நகையையும், பவளம் செவ்வாய் - பவளம் டோன்ற செவ்வாயையும், மை அவா ம கரிய கூந்தல் - மே கங்கள் விரும்புகின்ற கறுத்த குழலையுமுடைய தமயந்தியினது, வாள் முகம் - ஒளிரொருந்திய திருமுகத்தை, இனிது நோக்கி - இனிதாகப் பார்த்து, கமலம் டோதில் அணங்கிறகும - தாப மாமலரிவருக்குத் திரு மாதுக்கும், அணங்கு டோல்வாய் - திருமாதோன்ற தமயந்தியே, நெய்தவழி - நினநவழிகின்ற, புலவு வை வேல் - புலானுற்றம் டொ ருந்திய சூரிய வேலையுடைய, நிடதாக்கோன் இவனே - இவனே நளம காராசன், உள்ளதது - மனத்தில், ஐ உறேல் - சந்தேகப்பட வேண் டாம், எ -று.

(க - து.) அனனமானது தமயந்தியைப் பார்த்து இவனே நள மஹாராஜன் என்றுது எனப்படும்.

தேய்வதனைமையுள்ள அன்னமாதலால் தான் எடுத்த கருமத் திறகு இடையூறு வாராது நளன் துதுவந்தது தெரிந்து இவனே நள னென்று தமயந்திக்குச் சொல்லிய தென்க. (௧௩௧)

மழைமதர் நெடுங்கட செவ்வாய் வளர்முலை மடந் தாய் நின்மேல், விழைவிசை துணாததா னல்லன் விண்ண வாக்கியைந்த மாற்றம், பழுதுறு மென்னு மாற்றும் பகர்ந் தனன் பரிதி வேலா, னழுதகங் குழைந்தி டேலென் றன் பினு லறைந்த தன்றே.

(இ - ள்.) மழை மதா நெடுகண் - குளிர்சொருந்திய களிப் பையுடைய நெடிய கண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும், வளர் முலை மடந்தாய் - வளர்கின்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய தமயந்தியே, பரிதி வேலான் - நளமகாராசன், நின்மேல் - உன்னிடத்தில், விழைவு இகந்து - ஆசை நீங்கி, உணாததான் அல்லன் - சொன்னவனல்லனாகும், விண்ணவாக்கு - தேவர்களுக்கு, இயைந்த மாற்றம் - துதினொருட் டிச் சம்மதித்த சொல், பழுது உறும் என்னும் ஆற்றல் - டழுதாரு மென்கின்றபடியால், பகாதனன் - (இவ்வாறு) டேசினான், (அதனால்) அழுது - நீ அழுது, அகம் குழைந்திடேல் என்று - மனங் குழைய வேண்டாமென்று, அன்பினால் - விருப்பத்தினால், அறைந்தது (அன் னம்) - சொல்லியது, எ -று. அன்று, ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தியே! நளனுன்மேல் ஆசைவையாது சொன்னவனல்லன், தூதுக்குப் பழுதில்லாமற் சொன்னான் அழாந் தெய்வனா சொல்லிற்று என்பதாம்.

நளமகாராசனாவன் தேவாடொருட்சே சம்மதித்த கரும்புதுக் கோ பழுதடையின் இடமைக்கு டழியனறி மறுமைக்கு டாவமு முண்டாம், ஆதலி னிவவாறு டேசினால், அதனால் நீ வருத்தப்பட்ட வேண்டாமென மன்னஞ்சொல்லிய தென்கு. (௧௩௨)

வடுவகி ரனைய வுண்கண் மடந்தையோ டிவ்வா ரோ திக், கடகளி மென்ன நின்ற காளைதன முகத்தை நோக்கா, வுடையபே ரறிவாற் காம முள்ளமைத தின்ன கூறிற, கொ டுநெடுந் தானே வேந்தே கோற்றொடி யாற்றுங் கொல்லோ

(இ-ள்.) வடு வகி அனைய - மாவம்வினுடைய பிளப்பைபொத்த, உண்கண் - மையுண்ட கண்களையுடைய, மடந்தையோடு - தமயந்தியுடனே, இவ்வாறு ஒதி - இவ்விதமாகச் சொல்லி, கட களிறு என்ன நின்ற - மதயானை யென்னுமபடி நின்ற, காளைதன முகத்தை நோக்கா - அரசனது முகத்தைப்பார்த்து, கொடி நெடு தானே வேந்தே - நளமகாராஜனே, உடைய டோ அறிவால் - டேரறிவுடைமையால், காமம் - ஆசையை, உள் அமைத்து - உள்ளேயடக்கி, இன்ன கூறில் - இடபட்ட வாழ்ததைகளை டேசினால், கொற்றொடி - தமயந்தி, ஆற்றுக கொல்லோ - பொறுப்பாளோ, எ-று.

(க - து.) அன்னம் நளனைப்பாடி அத் தமயந்திக் டிவ்வாறு சொன்னாற் பொறுப்பாளோ என்றது என்பதாம்.

நின்போல்வார்க்குளறிக காமத்தைப் டேரறிவா லுள்ளடக்கி டேசுதல் மற்றையோர்க் கறிதென்றதாயிற்று. நின்னா விழைந்தவ ளாச னால் நீயேடேசில் தமயந்தி யாற்றுவ தரிதென்ற தென்கு. (௧௩௩)

மாங்குயிற் குதலைப்பேதைமன முநீயியைந்தவண்ணம்
தீங்கறவுரை ததவாறுந்தேவர் மறுணரா ரல்ல
நீங்கினியுரைப்பதென்னையிவ்வயி னிகழ்ந்த வெல்லா
மாங்கவர் தம்பா லே கியறைதியென்றறைந்ததன்னம்.

(இ-ள்.) மா குயில் - மாமரத்திலிருக்குங் குயில்கொல்லையொத்த, குதலை - மழலைச்சொல்லையுடைய, டேதை மனமும் - தமயந்தியினது மனமும், நீ இயைந்த வண்ணம் - நீ சம்மதித்து வந்தபடி, தீங்கு அட - தீங்கு நீங்க, உரைத்த ஆறும் - சொல்லிய விதமும், தேவா உணரா அல்லா - தேவாகள அறியாதவாகளல்ல, மாங்கு - இவ்விடத்தில், இனி உரைப்பது என்னை - இனி பேசவேண்டிவ தென்ன, இவ்வயின் - இவ் விடத்திலே, நிகழ்ந்தது எல்லாம் - நடந்தவை யனைத்தும், ஆங்கு அவா தம்பால் ஏகி - அத்தேவரிடத்துக்குப்போய், அறைதி என்று - நீ சொல் லுவாயாகவென்று, அன்னம் - அன்னப்பறவை, அறைந்தது - சொல்லி யது, எ-று.

(க - து.) இங்கு நடந்தவையெல்லாம் தேவாகளறிவார்கள் நடந்த படி நீபோய் சொல்லெனது என்பதாம்.

தமயந்தியினது கருத்தும் நீ தூதுக்குச் சம்மதித்துவந்தபடி பேசியதும் சாவககியத்துவமுள்ள தேவாகளுக்கு நீ போய் சொல்லு முன்னமே தெரியுமெனக. (௧௩௪)

அவ்வுகாசேட்டலோமெடையலர்ச்செருக்கும்வேலான் மவ்வலங்குமுலிடைன்மனவலியினிதினோந்து செவ்விதின்மனமுங்கண்ணுந்தெரிவைமேற்கிடப்பமாறாக் கவ்வைகொள்வாயினீங்கிவிஞ்சையிறகரந்துபோனான்.

(இ-ள்.) அ உணா கேட்டலோமும் - அந்தவாராததையைக் கேட்ட வளவில், அடையலா செருக்கும் - சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடைய நான், மவ்வல அம் குமுலினுள்தன் - தமயந்தியினது, மன வலி - நெஞ்சினது வலிமையை, இனிதின் ஓர்ந்து - இனிதினிறந்து, செவ்விதின் - செம்மையை யுடைய, மனமும் - தன் மனத்தையும், கண்ணும் - கண்களையும், தெரிவைமேல கிடப்ப - அத் தமயந்தியினமே லிருக்கவைத்து, மாறா - நீங்காது, கவ்வை கொள் - ஒலித்தலைக்கொண்ட, வாயின் நீங்கி - வாயிலைக்கடந்து, விஞ்சையின் - மந்திரத்தினால், கரந்து போனான் - ஒளித்துச் சென்றான், எ-று.

(க - து.) நளன் கண்களு மனமுந் தமயந்தியிடத்திருக்க வருவ மறைத்து அருபமாகப் போலுள் என்பதாம்.

இந்திரன்மேல தமயந்திக்குக் காத லிபலாமையை யறிந்தவனாத லால் தன்மனமுங் கண்ணும் அவளமேற கிடப்ப விஞ்சையிற கரந்து நீங்கின னென்றான். (௧௩௫)

காரிகையுள முநாணுங்கவர்ந்தனன் கரந்துபோய மூரி வெஞ்சிலைகைவீரன் கடவுளர்முன்னரோகி நேரிழைதன்பாற்றுது போயபினிகழ்ந்தவெல்லாந் [ந்தார் சோர்வுறுதுதைத்தான்மேவர்தோன்றலபான்மகிழ்ச்சிகூர்

(இ - ள்.) காரிகை உளமும் - தமயந்தியினுடைய மனத்தையும், நாணம் - நாணையும், கவாந்தனன் - கொள்ளுகொண்டனனாகி, கரந்து போய - மறைந்துசென்ற, மூரி வெம் சிலை கைவீரன் - வலிமை பெற்ற நளமகாராசன், கடவுளா முன்னர் ஏகி - தேவாக ளெதிரோ சென்று, நேரிழை தன்பால் - தமயந்தியினிடத்து, தூது போயபின் - தூதுபோனபின்பு, திகழ்ந்த எல்லாம் - நடந்தவைக ளனைத்தையும் - சோர்வு உறுது - குறைவுபடாமல், உரைத்தான் - சொல்லினான், தேவா - தேவாகள், தோன்றல்பால் - அந்த நளமகாராசனிடத்தில், மகிழ்ச்சி கூந்தார் - உவகை யடைந்தார்கள், எ-று.

(க - து.) நளன் தேவாகள் முன்சென்று தமயந்தி சொன்னவை யெல்லாம் சொன்னான், தேவாகள் நளனிடத்தில் மகிழ்ச்சிகூந்தார்கள் என்பதாம்.

அவாவின் மிக்கவராய் அதைத் தமக்கும் வந்த செய்தியாகக்கொண்டு நல்லாழிநுக்குமாயின அம்மாது சூட்டுமாவை நமக்குக் கிடைப்பினுந் கிடைக்குமென வெழுந்தனனெனக் கொள்ளல்வேண்டி மெனக். (4)

[இதனால் மேற்சொல்லிய அரசா களுடைய நால்வகைச் சேனைகளிற் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

பண்ணமை கலினப் பாய்மா பசியபொற் கொடிஞ்சித் திண்டேர், கண்ணழற் சேறறத் துப்பிற கடாம்பொழி களி நல் யானை, மண்ணமை முழவுத திண்டோள் வாகைவே லுழவ ரீட்ட, மெண்ணிட விடமொன் தின்றி யெங்கணும் பரந்த வன்றே.

(இ - ள்.) பண் அமை - சுலஸனையமைந்த, கலினம் - கழிவா ளத்தையுடைய, டாய மா - சாவகின்ற குதிகாகளும், பசிய பொன் - பசிய பொன்னுறைய, கொடிஞ்சி - மென்மொட்டையுடைய, திண் தோ - வலிமைபெற்ற தோகளும், கண் - கண்களில், அழல் - தைய யும், சேறறது பிள - மிகுந்த கோடதையுமுடைய, கடாம்பொழி - மதம் பொழிகின்ற, களி நல் யானை - களிப்பையுடைய நல்ல யானைகளும், மண் அமை - ஒப்பனையமைந்த, முழவு - மத்தளம்போன்ற, திண் தோள் - வலிமைபெற்ற புயங்குகையும், வாகை வேல் - வெற்றி பெற்ற வேலையுமுடைய, உழவா டட்டம் - காலாளகள் கூட்டமும், எண் இட - என்னையித்தற்கு, இடம் ஒன்று இனதி - வெற்றிட்டுமொன்று மில்லாமல், எங்கணும் - எவ்விடங்களிலும், பரந்த - பரவின, எ-று.

(க - து.) குதிகாகளும் தோகளும் யானைகளும் காலாளகளும் எங்கும் பரவின என்பதாம்.

ஒவ்வொருதேசத் தரசாகள சேனைகளே அநேகமாயிருப்பின் அநேகதேசத்தரசா நால்வகைச்சேனைகளும் ஏககாலத்தில் ஓரிடத் துக்கு வருமாயின இவ்வளவென்று குறிக்கக் கூடாதென்பாரா 'எண்ணிட விடமொன்றின்றி யெங்கணும் பரந்த' என்றானாக. எண் - எள். அது "எண்ணுநிலமு மொள்ளென விசைப்பா" என்பதாலதிக.

[இதனால் குதிகாக குளம்புகளினெழுந்த புழுதியின் தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொய்யுளை கலின மாவின் குரத்துக ளெழுந்து விம்மி, வையக முழுதுஞ் சூழ்போய் மறிகடற் கிடங்கு தூர்த்து, மொயபெறா தசலத தோடு முரணிபெண் டிசையுங் காக்குந், தொயயின்மா முகத்த யானைக் கவுட்குழி தூர்த்த வன்றே.

(இ - ள்.) கொய் உளை - கொய்யப்பட்ட புறமயினையுடைய, கலினம் மாவின் - கழிவாளம்பூண்ட குதிகாகளுடைய, குரம் துகள் எழுந்து - குளம்புபட்டுண்டாகும் புழுதிகள் எழும்பி, விம்மி - பரவி, வையகம் முழுதும் - பூவுலகமுழுவதும், சூழ் போய் - வளைத்துக்

கொண்டு, மறி கடல் - மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலாகிய, கிடங்கு தூரத்து - அகழைத் தூரத்துவிட்டு, மொய் பெறாது - போர்பெறாமல், அசலத்தோடு முரணி - குலகிரியுடன மாறுகொண்டு, எண்ணிசையும் காக்கும் - திசைகளெட்டையும புரக்கின்ற, தொய்யில் - சிந்தூர மெழுதப்பெற்ற, மா முகத்த யானை - மகத்தாகிய முகத்தையுடைய யானைகளின், கவுள குழி - கணனத்தொளைகளை, தூரத்த - தூரத்தன, எ - று.

(க - து.) குதிகைகளின் குளம்பாறுண்டாகும் புழுதிகள் கடலை யுந்தூரத்து அட்டகஜங்களின் கவுடகுழிகளையுந் தூரத்தன என்பதாம்.

பூவுலகமுழுவதானு சூழந்து கடல்களைத் தூரத்துத் திக்கயங்களினுடைய கணனத் தொளைகளையுந் தூரத்தபுழுதி அப்புறம்போதற் கிடமில்லாமையாற் றடைபட்டதனறி அதற்களவிலலை யெனக. புழுதியிப்படிப்பட்டதாயின அக்குதிகைகளின் ஆரவாரஞ்சொல்ல வேண்டிவதில்லை யாயிற்று. இது உபாவுநவிறகியணி (ந)

[இதஞ்ஞல தேவாகட்கும் அரசாசுருக்கு மிருக்குங் கலப்பு சொல்லப்படுகின்றது.]

மண்ணக வரைப்பின் வேந்தர் வரைப்புயத் தெழுது சார்ந்த, விண்ணகத் தமரர் மார்பங் கமழ்ந்தன விண்ணோர வேய்ந்த, தண்ணற வெழுது மன்றற் றருமலர்ப் பசும் பொற் றுது, கண்ணகன் ஞாலங் காக்கும் வேந்தர்மெய் கமழ்ந்த மாதோ.

(இ-ள.) மண்ணக வரைப்பின் - பூவுலகத்திடத்திருக்கின்ற, வேந்தர் - அரசாசுருடைய, வரை புயத்து - மலைகளையொத்த தோள்களில், எழுது - தூரியக்கோலாற்றீட்டிய, சார்ந்த - சந்தனமானது, விண்ணகத்து - ஆகாசத்திடத்திருக்கின்ற, அமரர் மார்பம் - தேவாசுருடைய மார்பிலே, கமழ்ந்தன - மணந்தன, விண்ணோர வேயந்த - தேவர்கள் தரித்த, தண் றறவு ஒழுது - குளிர்ச்சிப்பாருந்திய தேனொழுதுகின்ற, மன்றல் - வாசனையையுடைய, தரு மலர் - பஞ்சதருவனுடைய மலர்களின், பசு பொன் தாது - பசும்பொன்போன்ற மகரந்தப்பொடிகள், கண் அகல் - இடமகன்ற, ஞாலம் காக்கும் - பூமியைப் புரக்கின்ற, வேந்தர் மெய் - அரசாசுருடைய தேகத்தில், கமழ்ந்தன - மணந்தன, எ - று.

(க - து.) அரசாசுரு தோடகளிலணிந்த சந்தனங்கள் தேவர்கள் மார்பிற் பரிமளித்தன, தேவாசுருணிந்த கற்பகமலர்த்தாதுக ளரசாசுருடலிற் பரிமளித்தன என்பதாம்.

ஒருவாக்கொருவா நெருங்கியிருத்தலால் மனிதர் புயங்களிற் பூசிய சார்ந்தர் தேவர்கள் மார்பினும், தேவாசுருணிந்த மலைமலரின் மகரந்தம் அரசா தேகங்களினுங் கமழ்ந்தன வென்க. ஆயின் தேவாசுரு மனிதாசுரு அப்படி நெருங்கலாமோ வென்னில் அரசாசுரு விரும்பப்படுந் தமயந்தியையே அவாசுரு விரும்பிவருதலாலும் அதிக நெருக்கமுள்ள விடத்தில் எவாசுரு அதிகமரியாதையை விரும்பாமையாலும் ஆகுமென்க. (ச)

[இதனால் மதநீர் முடிபவற்றில் பெருக்கஞ்
சொல்லப் படுகின்றது.]

கார்த்திரிகனுவுஞ்செய்க - கரிமதக - லுழியாறுங்
கூந்தன்மாவுமிழ்வினாழிப்பெருகுமவேருமரனென
வேந்தர்திண்புயத்திலவாரநதவநாகமநானைச்சேறும்
பார்த்தனைமேற்கிடந்தநூலமெங்கணுமபரந்தவனே.

(இ - ள்) கார்த்திரிகன் - முறிகுண்ட தயானது, சதுஷ்டி - டிந்து
கின்ற, செமகணகரி - சிவந்த கண்களையுடைய யானையுடைய,
மதம் - மதநீராகிய, கலுழி ஆறும் - காலுறும், கூந்தல் மா - புற மயி
ரினையுடைய குதிகைகள், உமிழ் - சொரிகுண்ட, வினாழி பெருக்கும் -
வாயநுரை நீரப்பெருக்கும், வேல குமரன் அன்ன - வேட்டையையு
டைய குமரர்க்கடவுளையொத்த, வேந்தர் - அரசர்களுடைய, திண்
புயத்தில் - வலிமையுள்ள தோள்களில், வாரந - ஒழுகிய, வினா
கமழ் - வாசனை வீசுகின்ற, நானம் சேறும் - கஸ்தூரிச்சேறும், பார்த்தன்
மேல் - ஆதிசேடன்மேல், கிடந்த - இருந்த, நூலம் எங்கணும் - பூமி
யெங்கும், பரந்த - பரவின, ஏறு.

(க - து.) யானைகளின் மதமும், குதிகைகள் வாய்நீரும், அரசா
கள் புயத்தொழுகிய கஸ்தூரிச்சேறும் ஸுமியங்குப்பலவின் எனப
தாய்.

மத்தியும் வினாழிப்பெருக்குட கஸ்தூரிச்சேறும் பூமி முழுவதும்
பரந்தவெனவால் அவையையுடைய யானைகளும் குதிகைகளும் அரசா
களும் அளவிலையென்பது கருத்தாகக் கொள்க. (ரு)

[இதனால் சேவராதிநா ஊர்திகளின் மதநீர்
சொல்லப் படுகின்றது.]

வெள்ளியங் கிரியின் மேய விஞ்சைய ரியக்கா வின்
னே, ரொளளொளி யெறிடகும பைம்பொன் விமானமு
முலகில வேந்தர், நள்ளிருள் சீசகுஞ் செயய நகைமணிக்
கொடிஞ்சித் தேருந். தெள்ளிதி னுணர்ந்து னோர்ச்சுந்
தெரிவில மயங்கு மன்றே

(இ - ள்.) வெள்ளி அம் கிரியின் மேய - அழகிய கயிலாசமலையிற்
பொருந்திய, விஞ்சையா - விச்சா நரம, இயக்கா - இயக்கங்களும்,
விண்ணோர் - தேவர்களும் ஆகிய இவர்களுடைய, ஒள ஒளி எதிக
கும் - மிகுந்தவொளியை வீசுகின்ற, எடம் பொன் - டசம்பொன்னு
செய்த, விமானமும் - விமானங்களும், உலகில் - பூவுலகிலிருக்கும்,
வேந்தர் - அரசர்களுடைய, நள் இருள் சீசகும் - மிகுந்த இருளின
யோட்டுகின்ற, செய்ய நகை மணி - சிவந்த ஒளியையுடைய ரத்தங்
கள் பதித்த, கொடிஞ்சி - மேனமொட்டையுடைய, தேரும் - தோக
ளும், தெள்ளிதின் உணர்ந்துளோர்க்கும் - தெளிவாக அறிந்தவர்களுக்
கும், தெரிவில் - தெரிந்துகொள்ளக் கூடாதனவாகி, மயங்கும் - ஒன்
றோடொன்று மயங்கும், ஏறு. அம் - அசை.

(க-து.) தேவர்கள் விமானங்களும், அரசர்கள் தோகளும், பகுத்தறியப்படாவாம் என்பதாம்.

ஒவ்வொருவிதத்தில் அநேகம் விமானங்களும் அநேகர் தோகளுமாநலால் துண்ணறிவுடையராயினும் தேவர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் நம்மது இதுவோ அதுவோ வெனனத் தலைமயங்கிக் கிடக்கு மென்கு.)

[இதனு லரசு ரனைவருங் கலந்துபேசல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

சிற்பநால் கழியக கறரோர் சித்திரித தென்ன வாயந்த, பொற்புறு நெடிய வேற்கட பூங்கொடி வதுவை வேட்டுப், பற்பல தேய வேந்தா தொகுதலிற் பாடை தேர்வா, னற்புட னெவருந் தேவ பாடையி னறைவர் மாதோ.

(இ - ள்.) சிறுபட தூல - சிறுபசுநதிரத்தை, கழிய கறரோ - மிகவும் படித்தவர்கள், சித்திரித்தது எனன - சித்திரித்தது போல, வாயந்த - பொருந்திய, பொறு உறு - அழகானமிக, நெடிய - நீட்சியுடைய, வேல கண் - வேலடோன்ற கண்களையுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தியினது, வதுவை வேட்டு - விவாகத்தை விருமபி, பற்பல தேயம வேந்தா - அநேகமாகிய தேசங்களிலிருக்கும் அரசர்கள், தொகுதலில் - கூட்டங்கொண்டிருத்தலால், பாடை தோவான - (எல்லோர்க்குஞ்) சொறபொருள் தெரியுமபொருட்டு, அறபுடன - அன்புடனே, எவரும் - எவர்களும், தேவ டாடையின - கோவாண்டாணையால், அறைவா - பேசிக்கொள்வார்கள், எ-று. மாதோ - அசை.

(க - து.) யாவருந் தேவபாணையிற் பேசுவார்கள் என்பதாம்

அதிகசுவந்தரியமுள்ள தமயந்தியினது விவாகத்தை விருமபி அநேகதேசத்து அரசர்கள் கூடியபடியால் தேசங்களுதோறும் டாணைகள் வேறுதலின் அவைகளாற் பேசினால் ஒருவாக்கொருவா உரைக்கும் வார்த்தைகட்குப் பொருளறியக்கூடாதென்று கோவாண பாணையால் பேசினா னென்கு. ஆதலாலே அதுவே பாணைகளுக்கு மூலமும் எந்தத் தேசங்களுக்கும் பொதுவுமென்பது பெற்றும் அன்பு அறபு எனத்திரிந்தது. (எ)

[இதனால் அங்குண்டாகிய ஒலியின்றோற்றந்ரு
சொல்லப்படுகின்றது.]

கழைகளிகளினலயானே பிளிறொலிகமஞ்சுலவான
மழையொலியவியப்பமபுமவார்முரசோதைதேவர்
முழவொலிதந்தேர்ச்சிலலிமுழக்கொலிபுடவிபோர்த்த
வெழுகடலொலியுமெஞ்சவெங்கணுமொலித்தவன்றே.

(இ - ள்.) கழை சளி - கரும்புகளை முறிக்கின்ற, களி - களிப்பையுடைய, நல் யானை - நல்ல யானைகளினது, பிளிறு ஒலி - ஆரவாரமாகிய சத்தமும், கமம் சூல் - நிறைந்த கருப்புத்தையுடைய, வானம் - ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும், மழை ஒலி - மேகத்தினுடைய சத்தமானது,

அவிய - கெடும்படி, பம்பும் - நெருங்கிய, வாரா - வானாயுடைய, முரசு ஒதை - பேரிகைகளின் சத்தமும், தேவா முழவு ஒலி - தேவதூதர்தமிழ் களின் சத்தமும், தடம் தோ - பருத்தேறினிடைய, சில்லி - உருளைகள், முழக்கு ஒலி - முழக்குகின்ற சத்தமும், புடவி போர்த்த - பூமியைச் சூழ்ந்த, எழு கடல் ஒலியும் - ஏழுகடலினோசையும், எஞ்ச - குறையும்படி, எங்கணும் - எவவிடத்தும், ஒலித்த - சத்தித்தன, எ-று.

(க - து.) யானைகள் சத்தமும், டேரிகைகள் சத்தமும், தேவதூதர்தமிழ் சத்தமும், தேவர்கள் சத்தமும், கடலொலிமங்க வெங்குஞ் சத்தித்தன எனபதாம்.

யானைமுதலியவற்றின் பேரொலியைச்சொல்லவே “ஒருமொழி யொழிதன்னினங் கொளற்குரித்தே” என்பதனால் அளவற்ற மஹைச் சிற்றொலிகளுங் கொள்க. இவ்வொலி எவவிடத்து மிருத்தலால் களையருகின்மாதிரி ஒலிக்கும் ‘எழுகடலொலிக ளெஞ்ச’ வென்றா. (அ)

[இதனால் அங்குண்டான இருளும் ஒளியுஞ் சொல்லப் படுகின்றது.]

அகலிருவிசுமப்புபோர்த்தவணிமதிக்கவிகையீட்டம் பகலொளிகரப்பவெங்குமபாயிருளபரப்பும்ன்னா நகைமணிமகுடகோடிலுள்ளிருடபிழம்பைநககி யிகலிவானிரவியோடவிளவெயிலெறிகுமாதோ

(இ - ள்.) அகல இரு விசம்பு போர்த்த - அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தை மூடிய, அணி மதி கவிகை - அழகிய சூர்திரவட்டக்குடைகளினுடைய, ஈட்டம் - கூட்டங்கள், பகல் ஒளி கரப்ப - சூரியப்பிரகாசம் மறைய, எங்கும் - எவவிடத்தும், பாய இருள - பரவிய விருளை, பரப்பும் - பரவச்செய்யும், மன்னா - அரசர்களுடைய, நகை மணி - ஒளியையுடைய ரத்தநகைபதித்த, மகுட கோடி - அநேகமகுடங்கள், ளள இருள பிழம்பை நககி - மிகுந்த விருடபிழம்பை உண்டு, இகலி - பகைத்து, வான இரவி ஓட - ஆகாயத்திலிருக்கும் சூரியனானவ னோடும்கூடி, இள வெயில் - இளங்கதினா, எறிகும - வீசும், எ-று. மாத, ஓ - அசை.

(க - து.) குடைகளகூட்ட மிருளைக்கொடுக்கும், மகுடகூட்டம் ஒளியைக்கொடுக்கும் எனபதாம்.

அகல், இரு என்னும் அடைமொழிகளால் விசம்பின் அகலுமியும் பெருமையுந் தோன்றின. அபபடிப்பட்ட விசம்பையுங் குடைகள் மறைக்க அதனாளுதாம் இருளையோடடற்கு அரசா மகுடங்களிற் பதித்த மணிகளில் ஒவ்வொன்றே போதுமானதாயிருக்க அபபடிப்பட்ட மணிகள் பலவற்றையுடைய அநேக மகுடகோடிகளுக்கு இவ்விருள் போதாதென்பது தோன்ற, விழங்கியெனது நக்கியென்றா.

[இதனால் கொடிகளுங் குடைகளுங் சொல்லப்பட்டது.]

வெங்கதிர் நெற்றி தோய்ந்து விளங்குபொற் கொடியி னீட்ட, மங்குல்வா னிழியுந் தெய்வ மடந்தையர் வடிவு

காட்டக், கொங்கலர் தெரியல் வேந்தர் கொற்றவெண்
கவிகை யீட்டல், திங்களி னழகு காட்டத் திருநகர் பொ
லிந்த தன்றே

(இ - ள்.) வெம் கதிரா - சூரியனுடைய, நெற்றி தோய்ந்து - நெற்
றியிற்படிந்து, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பொன் கொடியின் ஈட்டம் -
பொன்னுற்செய்த கொடிகளினுடைய கூட்டங்கள், மங்குல் - மேகங்
களையுடைய, வான் இழியும் - ஆகாயத்தினின்றுழிகின்ற, தெய்வமடந்
தையா - தெய்வமாதருடைய, வடிவு காட்ட - வடிவினைத் தெரிவிக்க,
கொங்கு - வாசமிகுந்த, அலா தெரியல் - மலாமாலையணிந்த, வேந்தா -
அரசராகது, கொற்றம் வென் கவிகை - வெற்றியையுடைய வெள்ளிய
குடைகளினுடைய, ஈட்டம் - கூட்டங்கள், திங்களின் - சந்திரனது,
அழகு காட்ட - அழகைத்தெரிக்க, திருநகா - குண்டின்புரமானது,
பொலிந்தது - பொலிவையடைந்தது, ஏ - று. அன்று - ஏ - அசைகள்.

(க - து.) கொடிகள் கூட்டம் தேவமாதாக்களபோலும், குடை
கள் கூட்டஞ் சந்திரனபோலும் வடிவுகாட்டக் குண்டின்புரஞ் சிறப
புறந்து என்பதாம்

கொடிகள் அநேக அரமபையா வடிவங்களுக்கும் குடைகள் அநேக
சந்திரா வடிவங்களுக்கும் காட்டுதலால் விவாகத்திற்குச் சிறப்பு மங்கை
யராலன்றி வேறில்லை யாதலாலும், ஒரு சந்திரன லுலகம் மகிழ்ச்சி
யடையும்போது அநேக சந்திரா ஏக்காலத்தில் ஒரு நகரிற்றோன்றின
லெவ்வளவு சிறப்பண்டாகலா மாதலாலும் 'திருநகா பொலிந்தது' என
றா. (௧௦)

[இதனால் அரசாசனம் தேவாக்கும் வேற்றுமைதோன்றாம
சொல்லப்படுகின்றது.]

குருமணி யிமைக்கும் பைம்பொற் குடைநிழல் வெ
யிலை யோட்ட, மருமலி நறிய மென்பூ மாலைவா டாமை
யானுந், திருநகர்ச் செவ்வி நோக்கி யிமைப்பிலர் திரித
லானு, மரசரோ டமரர் தமமையறிவரி தாய தன்றே.

(இ - ள்.) குரு மணி இமைக்கும் - நிறம்பொருந்திய ரதநங்கள்
பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் குடை நிழல் - பசிய பொன்னுற்செய்த
குடைகளினுடைய நிழல்கள், வெயிலை ஓட்ட - வெய்யிலைத் துரத்த,
(அதனால்) மரு மலி - வாசம்பொருந்திய, நறிய - வாசனையுள்ள, மெல்
பூ மாலை - மெல்லிய பூமாலைகள், வாடாமையானும் - வாடாமையா
லும், திரு நகா - குண்டின்புரத்தினுடைய, செவ்வி நோக்கி - அழ
கைப்பார்த்து, இமைப்பிலா - கண்க ளிமையாதவர்களாய், திரிதலா
னும் - திரிகின்றபடியாலும், அரசரோடு - அரசர்களுடனே, அமரா
தம்மை - தேவர்களை, அறிவு அரிதாயது - பகுத்தறித் லரிதாயது,
ஏ - று. அன்று, ஏ - அசை.

(க - து.) குடைகளினிலால் மாலைகள் வாடாமையாலும் நகரத்
தை இமையாது பார்த்தலாலும் அரசர்களென்றுத் தேவர்களென்று
மறியப்படாது என்பதாம்.

மாலையாடுதல் கண்ணிமைத்தல் ஆகிய இரண்டுசெய்கையால் தேவாக்கு வேற்றுமைப்பட்டிருந்த அரசா இப்பொழுது அவ்விரண்டு யில்லாமையால் வேற்றுமை தோன்றிலரென்க. அரசாக்கு மமராக்கும் வேற்றுமை தோன்றாமையால் மறைவணி. (கக)

[இதனால் மற்றைத்தேயங்களின் பொறை யொழிவு சொல்லப்படுகின்றது.]

மாங்குயி லனைய தீஞ்சொல் வடுவகிர் பொருவும் வேற்கட், பூங்கொடி வதுவை வேட்டுப் புவியினில் வேந்த ரெல்லார், தேங்கமழ் தெரியல் வீமன் நிருநக நிறுத்த றன்னை, லாங்கவர் தேயம் யாவு மரும்பொறை யுயிர்த்த வன்றே.

(இ - ள்.) மா குயில் அனைய - மாங்குயிற் சொல்லையொத்த, தீ சொல் - தித்திகின்ற சொல்லையும், வடு வகிர் பொருவும் - மாவடுவின் பிளப்பையொத்த, வேல் கண் - வேல்போன்ற கண்களையுமுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தியினது, வதுவை வேட்டு - விவாகத்தை விரும்பி, புவியினில் வேந்தா எல்லாம் - பூவுலகத்திருக்கும் அரசாக்களெல்லாரும், தேன கமழ் தெரியல் வீமன் - வரசவ கமழ்கின்ற மலாமாலையை யணிந்த வீமராசனது, திருநகா - குண்டினபுரத்தில், இறுத்தல் தன்னால் - வந்து தங்கியபடியால், அவா தேயம் யாவும் - அவர்கள் தேசமெல்லாம், அரு பொறை - பொறுத்தற்கரிய சுமையை, உயிர்த்த - நீங்கின, எ - று

(க - து.) குண்டினபுரமொன்றே சுமைபெற்றது, மற்றத் தேசங் கள் சுமையற்றன எனபதாம்.

வீமன் அநேகா வருத்தங்களுக்கு இடங்கொடுத்தது அவாகளை மகிழ்வுற் செய்வதுபோல் அவன் தேசமும் அநேகதேசத்திலு முள்ளவாக்கு இடங்கொடுத்தது அவர்கள் இளைப்பாறி மகிழ்வும்செய்த தென்பது கருத்து. (கஉ)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டுக்களால் தமயந்தி சுயம்வரத்திற்கு வாயுமுதலிய நால்வரும் வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லத் தொடங்கி இப்பாட்டால் வாயு வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இழைபரந்திமைக்குமலகுலின்கனித்துவர்வாயேழை மழைமதர்நோக்கிற்கஞ்சிமறியுமானேறுமாதின் விழைதருநகரிற்றாண்டவெருவிமீண்டேகுமாற்றும் கழிபெருங்காதல்கூர்ந்துங்காற்றிறைவரவுதீர்த்தான்.

(இ - ள்.) இழை பரந்து - ஆபரணங்கள் பரவி, இழைக்கும் அல்குல் - பிரகாசிக்கின்ற அல்குலையும், இன் கனி - இனிய (கொவ்வைக்) கனிபோன்ற, தவா வாய் ஏழை - செவ்வானையுமுடைய தமயந்தியது, மழை மதா நோக்கிற்கு அஞ்சி - குளிர்ச்சிபொருந்திய கனிப்பையுடைய பாவைக்குப் பயந்தி, மறியும் - மடங்குகின்ற, மான் ஏறும் -

ஆண்மாளும், மாதின் - அம்மங்கையினது, விழைதரு - விரும்புகின்ற, நகரில் ஞாண்ட - குண்டிமுடிபுரத்திற்குச் செலுத்த, வெருவி - பயந்து, மீண்டு ஏகும் ஆற்றல்-திரும்பிப் போகின்ற படியால், கழி பெரு காதல் கூந்தல் - மிகுந்த பேராசையை யடைந்தும், காற்று இறை - வாயு வானவன், வரவு - வருதலை, தீர்த்தான் - நீங்கினான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி கண்ணக்கண்டு தானேறு மான் வாகனத் திரும்பிவிடுகிறபடியால் வாயுதேவன் வாராதிருந்தான் என்பதாம்.

நாம் விவாகத்திற்குச் செல்லவெழுந்ததற்கு அமங்கலமாக நம ஞாதியே தடைசெய்தலால் நமக்கு அத்தமயந்தி மாலையிடுவதும் அவவாறுமென்று வாயுவானவ னின்றனனெனக. (கங)

[இப்பாட்டால் ஈசன வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐயரிபரந்துமைதோய்ந்தம்பலைத்திகலும்வேற்கட்
டையலோர்பாதிபாயதன்மையாற்றனதுபைம்பொற்
செய்யதாள்பெயர்ப்பவன்னுள்சீறடியெழாமையாலே
மையணிகண்டத்தோனும்ன்றலுக்கெழுந்திலானே.

(இ-ள்.) ஐ அரி பரந்து - அழகிய செவ்வரிபரந்து, மை தோய்ந்து - அஞ்சன மணிக்ந்து, அம்பு அலைத்து - அம்புகளை யலைவுசெய்து, இகலும் - பொருவுகின்ற, வேல் கண் தையல் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய உமையானவள், ஓர் பாதி ஆய தன்மையால் - வாமபாகத்தி விருக கின்றபடியால், தனது - தன்னுடைய, பைம் பொன் - பசிய பொன் டோன்ற, செய்ய தாள் - சிவந்தபாதங்களை, பெயாப்ப - தூக்க, அன் னுள் சிறு அடி-அவ் வுமாதேவியினது சிறிய பாதங்கள், எழாமையாலே - எழுதலில்லாமையால், மை அணி கண்டத்தோனும் - ஈசரனும், மன் றலுக்கு - (தமயந்தியின்) விவாகத்திற்கு, எழுந்திலான் - புறப்பட் டிலன், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தன்னிலொரு பங்காகிய உமையவள்பாதம் எழாமையாலே சிவன் வாராதிருந்தான் என்பதாம்.

சிவன் மனமதனை யெரிப்பினும் காமமுள்ளவ னென்பதுதோன் ற 'தையலோர்பாதிபாய தன்மையால்' என்றும், உமாதேவியைத் தம யந்தி விவாகத்திற்குச் செல்லல்வேண்டும் நீயும் வாவென வாய்திறத் துணாக்கின முனியுமென்று குறிப்பித்தமை தோன்ற 'தனதுதாள் பெயாப்ப' என்றும், மாற்றவன் வருத்த கொருவரு முடன்படாரொன் பதுதோன்ற 'அன்னுள் சீறடியெழாமையால்' என்றும், விடத்தையுண்டு தேவரைப் பரந்த வல்லமையுற்றோனானுந் தன் மனைவிக்குச் சமா தானஞ் சொல்லிப்போதற் கரிதாய நின்றனனென்பது தோன்ற 'மை யணிகண்டத்தோனு மன்றலுக்கெழுந்திலான்' என்றும் சொல்வினா: உத்தமநாயகனுவன் தனக்கொரு பொருளில் அதிக விழைவிற்குத் தாயினும் தலைவிக்கு அதிகலே வெறுப்புள்ளதாகத் தோன்றுமாயின் விடுப்பெனப்பது கருத்து. (கச)

[இப்பாட்டால் குபேரன் வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

உருவுகண்டுவிடப்பதன்றியோடரித்தடங்கணல்லார் திருவினுங்குலத்தினுஞ்செய்கிலரார்வமென்னு மருவுதன்வடிவின் குற்றமனக்கொளவயங்குபைம்பொற் குரைகழலிலங்குநோன்றாட்குபேரனும்வந்திலானே.

(இ - ள்.) உருவுகண்டு உவப்பது அன்றி - அழகுள்ள வழுவைப் பார்த்து மகிழுவதல்லாமல், ஓடி - ஓடுகின்ற, அரி - செவ்வரிபரந்த, தடம் கண் - விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய, நல்லா - மங்கையாகள, திருவினும் - செல்வத்தினும, குலத்தினும - உயர்ந்த குலத்தினும, ஆரவம் செய்கிலா என்னு - ஆசை செய்யமாட்டார்களென்று, தன் வடிவின் - தன்னுடைய தேகத்தில், மருவு - பொருந்திய, குற்றம் - குற்றத்தை, மனம் கொளா - மனத்திலே கொண்டு, வயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசும்பொன்னும்செய்த, குரை கழல் - சத்தத்தையுடைய வீரக்கழல்கள, இலங்கு - வளங்குகின்ற, நோன் தான் - பெருமைபொருந்திய பா தங்கையுடைய, குபேரனும் - குபேரனும், வந்திலான் - வந்திலன், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) குபேரன் குருடனாகையால் அக்குற்றத்தால் வாரா திருந்தான் என்பதாம்.

தான் செல்வத்திலும் குலத்திலும் மிக்கவனாயிருப்பினும் மங்கையா அழகுள்ளவனா விரும்புவதன்றி மறமையனா விரும்பாராகையால் தன் வடிவின் குற்றமாகிய கண்டெரியாமை மறைக்கக்கூடாத குற்றமாகையால் அதுகண்டு நம்மை விழையாளென்று குபேரன் தமயந்தி சுயம் வரத்திற்கு வந்தில என்க.

(கரு)

[இப்பாட்டால் நிருதி வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

வினாகமழ் தருவி நீழல விண்ணவ ரிடத்து மார்வம், புரிகில ணளன்மே லன்பு பூண்டனள் புலம்பு கொண்ட, முருகவிழ் நறுமென் கூந்தன் முகிழ்முலைத் துவர்வாய்ப் பேதை, நிருதரை விழையா ளென்ன நிருதியும் போந்தி லானே.

(இ - ள்.) வினா கமழ் - வாசம் கமழ்கின்ற, தருவின் நீழல் - ஐந்தருவினிழலி லிருக்கின்ற, விண்ணவரிடத்தாம் - தேவர்களிடத்திலும், ஆர்வம் புரிகிலன் - ஆசை செய்கிலன்; ணளன்மேல் - ணளனிடத்தில், அன்பு பூண்டனள் - அன்புவைத்தவளாகி, புலம்பு கொண்ட - இரங்குதலைக்கொண்ட, முருகு அவிழ் - தேனொழுக்குகின்ற, நறு மெல் கூந்தல் - நறிய மெல்லிய குழலையும், முகிழ் முலை - அரும்பையொத்த முலையையும், துவா வாய் - செவ்வாயையுமுடைய, பேதை - தமயந்தியானவன், நிருதரை - இராக்கதரை, விழையாள என்ன - இச்சிக்கமாட்டாளென்று, நிருதியும்-நிருதியென்பவனும், போந்திலான்-வந்திலன், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தேவர்களை விரும்பாதவன் இராக்கதர்களை விரும்பா
 னென்று நிருதியும் வாராதிருந்தான் என்பதாம்.

முன் சொல்லப்பட்ட மூவருக்கு முண்டாகியதடை இவனுக் கில்
 லாதிருந்தும் இவன் வாராதது அகத்துக்குளம் பலவிரும்பினும் மாதா
 முதற்கண் வடிவழகையே விரும்புவாராதலின் அவவழகுள்ள இந்திரன்
 முதலியோரை யிகழ்ந்து நானே விழைந்துள்ள தமயந்தி அரக்கனா
 னுங் குலம்பற்றி மாலைசூட்டாள் ஆயினே அது பெருதவரின் அதிர்
 மிக்க அவமான மில்லையென்று தன டேரறிவாற குறித்தது நிருதி வ
 திலனென்க. விவேகிகள் சிறந்ததாயினும் அவமானப்படுங் காரியத
 தைக்குறித்துச் சொல்லாறொபது கருத்தது. (கௌ)

[இதனால் இந்திரன்முதலிய நாலவரும் வருதல்
 சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னகர் புரக்கும் வேந்தும் பொங்கழற் கிறையு
 முந்ரீர், மன்னனுந் தறுகட் பேழ்வாய் மறவியு மடமா
 னோக்கி, என்னுத னளனுக கன்றி நறுந்தொடை சூட்டா
 னென்ன, வன்னவ னுருவு தாங்கி யணிநகர் மேயினோ.

(இ - ள்.) பொன் நகர புரக்கும் வேந்தும் - இரத்திரனும், பொங்கு
 அழற்கு இறையும் - அககிண்பகவானும், முந்ரீர் மன்னனும் - வருண
 னும், தறு கண் பேழ் வாய் மறவியும் - யமனும், மடம் மான் நோக்கின்-
 இளமான பாவையையொத்த பாவையையுடைய, நல் துதல் - தம
 யந்தியானவள், நளனுக்கு அனதி - நளனாக கல்லாமல், நறு தொடை -
 நறியமலாமாலையை, சூட்டாள என்ன - தரிக்கமாட்டாளென்று, அன்
 னவன் உருவு தாங்கி - அந்த நளனுடைய (வடிவையொத்த) வடிவத்
 தைக்கொண்டு, அணி நகர - அழகிய நகரத்தில், மேயினோ - பொருந்தி
 னோ, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) இரத்திரன், அககிணி, வருணன், யமன், இவர்கள் நள
 னுருக்கொண்டு குண்டிபுரத்துக்கு வந்தார்கள என்பதாம்.

தறுகண் - அஞ்சாமை, பேழ்வாய் - பெரியவாய்.

நியாயமாகத் தம்முடைய பெருமைகளைத் தூதர்கள் மூலத்தில்
 விரும்பாத தமயந்தியை வஞ்சித்தாவது பெறல்வேண்டுமெனனுங் கருத
 தால் மனிதவடிவங்கொள்ளல் தமக்கிழிவேனும் இந்திரன்முதலிய நால்
 வரும் நளன் வடிவுகொண்டு வந்தனரென்க. காமமுள்ளவர்கள் அதன்
 விஷயத்தில் எதையுஞ் செய்வார்களென்பது கருத்தது. (கௌ)

[இதனால் நளன்வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கூற்றெனக் கொல்லும் வேழங் கொடியணி கொழுந்
 தித் திண்டேர், பாற்றினைக் கவரி நெற்றிப் பண்ணமை
 கவினப் பாய்மா, மாற்றருஞ் சீற்றத் துப்பின் வரிசிலை யுழ
 வரீட்ட, நாற்றிசைப் பரப்பும் போர்ப்ப நாமவே னளனும்
 வந்தான்.

(இ - ள்.) கூற்று என - யமனென்று சொல்லும்படியாக, கொல்லும் வேழம் - கொலை செய்கின்ற யானைகளும், கொடி அணி கொடிஞ்சி - கொடிகளணிந்த மேனமொட்டையுடைய, தின் தோ - வலிமைபெற்ற தோகளும், பால் திசை - பாலினுடைய அலைகள் போன்ற, கவரி - சாமரைகள்கட்டிய, நெற்றி - நெற்றியையுடைய, பண் அமை - கல்லையமைந்த, கலினம் - கடிவாளம்பூண்ட, பாய் மா - தாவுகின்ற குதிரைகளும், மாற்று அரும் - நீக்குதற்கரிய, சீற்றத் துப்பின் - கோபமிருந்த, வரி சிலை - நெடியவில்லையுடைய, உழவா ஈட்டம் - காலாள் கள் கூட்டமும், (ஆகிய இந்நால்வகைச் சேனைகளும்) நால் திசை பரப்பும் போர்ப்ப - நாலுதிசைகளின் பரப்பெல்லாம் மூடிக்கொண்டுவர, நாமம் வேல் - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேறபடையையுடைய, நளனும் - நளமகாராஜனும், வந்தான - வந்தனன், எ-று.

(க - து.) யானைகளும், தோகளும், குதிரைகளும், காலாள்களும், சூழ்ந்துவர நளமகாராசனும் வந்தான் என்பதாம்.

இந்நிரன முதலிய தேவர்களே தமையந்தியை விரும்பிய தன்னைத் தாதாகவிடுத்தும் வேறுதாதிகளை யனுப்பியும் தடைசெய்தது மன்றிப் பின்னூ தன்தருவந்கொண்டு வஞ்சிப்பதற்கு வருவதை யறிந்தும் நளனானவன் “ஊழையு முப்பக்கங் காணப் ருலைவின்றித், தாழா துஞ்று பவா” எனபதால் தாழாது செல்லும் திறத்தினுதலின் நளனுமென உயாவு சிறப்பும்மை கொடுக்கப்பட்டது. (கஅ)

[இதனால் சுயம்வரத்திற்கு வந்தவனா வீமன் எதிர்கொள்ளல் சொல்லப்படுகின்றது.]

உலகொரு மூன்றி னுள்ள வெளிமுடி மன்ன றொல்லா, மிலகுபொற் குடுமி வான்றோ யெயிற்புறத் திறத்தா ராக, வலகிலவெரு சேனை சூழ வரும்பெறற் சுற்றத் தோடும், விலகிவில யுமிழும பைம்பூண் விதர்ப்பர்கோ னெதிர்கொண் டானே.

(இ - ள்.) உலகு ஒரு மூன்றின உள்ள - திரிலோகங்களிலுமுள்ள, ஒளி முடி மனனா எல்லாம் - காந்தியையுடைய மகுடத்தை யணிந்த அரசர்களெல்லாரும், இலகு பொன் குடுமி - பிரகாசிக்கின்ற பொன்னாகிய சிகரங்களையுடைய, வான் தோய எயில் புறத்து - ஆகாசமளாவிய மதிப்புறத்திலே, இறுத்தார ஆக - தங்கினராக, (அதுகேட்டு) அலகில் - அளவற்ற, வெம சேனை சூழ - வெவவிய சேனைகள் சூழ்ந்துவர, அரு பெறல் சுற்றத்தோடும் - கிளைஞருடன், விலகி வில் உமிழும் - வீசி ஒளியை உமிழ்கின்ற, பைம்பூண் - பசிய ஆபரணத்தையுடைய, விதர்ப்பாகோன - வீமராஜன், எதிர்கொண்டான் - எதிர்கொண்டனன், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) திரிபுவனத்தரசர்களும் வந்திறுக்கச் சுற்றத்தாரோடு வீமராஜன் எதிர்கொண்டபோனான் என்பதாம்.

பலவித உபசாரங்களினும் எதிர்கொள்ளுதல் முற்பட்ட தாதலின் அங்குவந்த அரசார்களுக்கு வீமராசன் அதனைச் செய்தன னென்க. ( )

[இதனால் வீமன் அவர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வினாசெறியலங்கன்மாலேவிண்ணவர்விஞ்சைமன்ன
ருருகெழுமுரகவேந்தரோங்குநீருடுத்தஞாலத்
தரசிளங்குமரோமிமளவளாய்முகமன்கூறி
வரிசையின்வழாமேநோக்கிவான்சிறப்பியற்றினானே.

(இ - ள்.) வினா செறி அலங்கல் மாலே - வாசமிருந்த மலாமாலே
யையணிந்த, விண்ணவா - தேவர்கள், விஞ்சை மன்னா - வித்தியாதர
வேந்தர், உரு கெழும் உரகவேந்தர் - வடிவுள்ள நாகவேந்தர், ஓங்கு -
உயர்ந்த, நீர் உடுத்த ஞாலத்து - கடலாற்றுகூழப்பட்ட பூமியிலுள்ள,
அரசு இளங் குமரோமம் - இராஜகுமாரரோமம், அளவளாய் - கலந்து,
முகமன்கூறி - உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி, வரிசையின் வழாமை -
கிரமத்தினில் தப்பாமல், நோக்கி - ஆலோசித்து, வான் சிறப்பு - மே
லாகிய சிறப்பை, இயற்றினான் - செய்தான், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) தேவர்கள் வித்தியாதர நாகலோகத்தரசர் பூவுலகத்
தரசர் இவர்களுக்கு வீமராஜன முறைப்படி சிறப்புச்செய்தான் எனப்
பாடம்.

தன்னின் மிக்கோக்குச் செய்யும் எழுவகை மரியாதைகளுள்
பிரிய னுடங்குசேற லொழித்து, இருப்பெழுகை, வினாந்துபோதல்,
எதிர்கொள்கை யெனனு மூன்றும் முற்பாட்டிலும், தவிசினிடையிருத்
தல், பூசைசெய்தல், இனசொலாதியா லுயர்ப்புச்செயல் என்னு மூன்
றும் இப்பாட்டிலும் அடங்குதல் காண்க. (உ௦)

[இதனால் அரசர்கள் பகற்பொழுது போக்கல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

தோட்டலர்மாலேநாற்றித்தறுககமோடுமழச்செய்த [பத
வீட்டகந்தோறுமபைம்பொன் விளங்கிழைசெவ்விவாய்ப்
தீட்டியவுருவுநோக்கித்தேறல்கொப்புளித்துமாந்தும்
பாட்டளித்தாமவேந்தர்பகற்பொழுதாற்றினோ.

(இ - ள்.) தோடு அலா மாலே நாற்றி - இதழ்களையுடைய மல
ரார் றெடுத்த மால்களைத் தொங்கக்கட்டி, துறக்கமோடு உறழ் -
தெய்வலோகத்துடனே ஒக்கும்படி, செய்த - செய்யப்பெற்ற, வீட்ட
கந்தோறும் - வீடுகளினிடந்தோறும், பைம்பொன் - பசிய பொன்னி
னால், விளங்கு இழை - தமயந்தியினது, செவ்வி வாய்ப்ப - அழகுபொ
ருந்த, தீட்டிய, எழுதிய, உருவு நோக்கி - பதுமைகளின் வடிவங்க
ளைப்பாத்து, தேறல் கொப்புளித்து - தேனைக் கொப்புளித்து, மாந்
தும் - உண்ணுகின்ற, பாட்டி - இசைகளைப் பாடுகின்ற, அளி - வண்டி
கள் மொய்த்த, தாமம் வேந்தர் - மாலையை யணிந்த வரசர்கள், பகல்
பொழுது - பகற்காலத்தில், ஆற்றினா - காமநோயைப் பொறுத்திருந்
தார்கள், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) சுவாக்கத்திற் கொப்பாகிய வீடுகளி னிடங்கள்தோறும் எழுதப்பட்ட தமயநதி திருவுருவத்தை அரசாசுள் பாததுப் பகற் பொழுதுதோக்கிற் காமத்தைப் பொறுத்திருந்தாசுள் என்பதாம்.

இவ்வரசாசுள் காமம் தலைக்கொண்டவாக ளாதலால் அழகினால் தாம் விழைந்த தமயநதிக் கொப்பாகிய பதுமைகளைப் பாததுப் பகற் பொழுதில் தமது காமநோயைச் சுகிததுக்கொண் டிருந்தனனென்க. ஒப்புமை நோக்கல், சித்திரந்தீட்டல், கனவிற் காண்டல், அவர் மெய் யுற்றதைத் தீண்டல் இந்நான்கும் காமநோய்க்குப் பரிசாரமாம். “கூடும் பிரிவினிலுங் கூடாப் பிரிவினிலு, மோடு மன்னி நோகாட்சி யோவியத்தி—னூடல் - கனவவாமெய்ப பூண்டவற்றைத் தீண்டலென் பா காமத், தீனயுமவாக் குற்ற மருந்தே” இதனாலறிக. கூடும்பிரிவு ஒரு நிமித்தம் பற்றிப் பிரிதல், கூடாப்பிரிவு - இறத்தல், இது வட னாலறிகண்டு மொழிபெயராகப்பட்டது. ‘விளங்கிழை செவ்வியாய்ப் பத்தீட்டிய வுரு’ என்பதற்குப் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்கள் அழகு பொருந்த எழுதப்பட்ட சித்திரமென்பாருமுளா. விளங்கிழை செவ்வி வாய்ப்புவென உவமானமாகிய தீட்டிய வுருவங்களை உவமேயமாகக் கூறலால் எதிரிடையணி. (உக)

[இதனால் சூரியாஸ்தமயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

சேயுயர் விசுமபிறதேவர்தெணடினாப்பரவைசூழ்ந்த
மாயிருஞ்ஞாலங்காசுமன்னவருகருற்ற
காயழற்காமவெந்தீக்கனறுமென்றஞ்சினுன்போற் [ன்.
பாயிருஞ்ஞாலகம்போர்ப்பப் பகலசெயவானகடலுளாழ்ந்தா

(இ - ள்.) சேய் உயர் விசும்பில் - மிகவுமுயராத தெய்வலோகத் திலிருக்கும், தேவா - தேவர்களும், தெள் திணை பரவை சூழ்ந்த - தெள் றிய அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற, மா இரு ஞாலம் காட் கும் மன்னவா - மகத்தாகிய பெரிய பூமியைப் புரக்கின்ற அரசர்க ளும், உரகா - நாகவேந்தர்களும், உற்ற - (ஆகிய இவர்கள்) அடைந்த, காய் அழல் காம வெம் தீ - சுமிகின்ற வெப்பம் பொருந்திய காமாக்கினி, கனற்றும் என்று - தனனைச் சுமென்று, அஞ்சினுன் போல் - பயந்த வன்போல், பாய இருள் - பரவிய இருளானது, உலகம் போர்ப்ப - உலகத்தை மூடிக்கொள்ள, பகல் செயவான - சூரியனானவன், கட லுள் - மேற்றிசைக் கடலுள், ஆழ்ந்தான - அழந்தினன், எ-று.

(க - து.) தேவர்களும் அரசர்களும் நாகவேந்தர்களும் அடைந்த காமாக்கினி தன்னைச்சுமென்று சூரியன் அஸ்தமனமாயினுன் என்ப தாம்.

வெப்பத்தையுடைய சூரியனையும் அஞ்சச் செய்தலால் காமத்தி் அவனிலும் மிக்கதென்பது கருத்து. அஞ்சினுன்போ லெனக் கூறித்த லால் தற்குறிப்பணி. (உஉ)

[இதனால் இருள்பரவாமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

விரிகதிராமெளலிவிண்ணோர்மெய்யொளிபரத்தலானு
மரசிளங்குமரர்மார்பிலணிவெயிலுமிழதலானு
முரகர்தஞ்சுகைபுச்சியொளிர்மணியிமைத்தலானும்
பரிதிமேற்கடலுளாழ்ந்தும்பாயிருள்பரந்ததின்மே.

(இ - ள்.) விரிகதிராமெளலி - விரியப்பெற்ற கிரணங்களைபுடைய
மகுடங்களைத்தரித்த, விண்ணோ - தேவர்களுடைய, மெய் ஒளி -
தேககாந்திகள், பரத்தலானும் - பரவுதலானும், அரச இளம் குமரர்
மார்பில் அணி - இராஜகுமாரர்கள் மாபிலிருக்கும் ஆபரணங்கள்,
வெயில் உமிழ்தலானும் - ஒளியைக் கொப்புளித்தலானும், உரகா
சுகை உச்சி - நாகவரசர்களுடைய முடியினமேல், ஒளிர் மணி -
விளங்குகின்ற ரத்தங்கள், இமைத்தலானும் - பிரகாசித்தலானும், பரிதி-
சூரியனுன்னவன, மேல் கடலுள் ஆழ்ந்தும் - மேற்கடலு ளமுந்தியும்,
பாய் இருள் - பாய்கின்ற இருளானது, பரந்தது இன்று - பரந்ததில்லை,
எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) தேவர்கள் சரீரகாந்தியாலும் அரசர்கள் மாபின்புர
ணங்களாலும் நாகவோதகன் சிரோரத்தினங்களாலும் சூரியன்
மறைந்தும் இருள்தோற்றவில்லை என்பதாம்.

மெய்யொளி பரத்தல், அணி வெயிலுமிழ்தல், ஒளிர்மணியிமைத்
தல், ஆகிய பிரகாசங்கள் சூரியன் பிரகாசித்தல்போ லிருந்தனவென
பது கருத்து. மெய்யணி மணிகளை இருள் பரவாமைக்குக் காரணமா
கச் சொல்லப்பட்டமையால் கூட்டவணி. (உங்)

[இதனால் இரவுபகல் தோன்றாமை சொல்லப்படுகின்றது.]

மையவாங்கரியகூந்தலவாங்கிடந்தனையவுண்கட்
பையரவலகுறசெவ்வாயப்பனிமொழிவதுவைவேட்டு
வெய்யசெங்கதிரினோடுமவெண்மதியுறைதறன்ன
லெய்துமிக்காலந்தன்னையிரவென்கோபகலென்கேளே.

(இ - ள்.) மை அவாமை - அஞ்சுனமானது விரும்புகின்ற, கரிய
கூந்தல் - கருமையுள்ள கூந்தலையும், வாள் கிடந்தது அனைய - வாளா
யுதங் கிடந்ததையொத்த, உண கண் - மையுண்டகண்களையும், பை
அரவு அஞ்சல் - அராபபடம்போன்ற வல்குலையும், செவ்வாய் - சிவந்த
வாயையும், பனி மொழி - குளிர்ச்சிபொருந்திய சொல்லையுமுடைய
தமயந்தியினது, வதுவை வேட்டு - விவாகத்தைவிரும்பி, வெய்ய செம்
கதிரினோடும - வெவ்விய சூரியனோடும், வெள் மதி - சந்திரன், உறைதல்
தன்னால் - (அநகரத்தில) தங்குகின்றபடியால், எய்தும் இ காலந்
தன்னை - பொருந்திய இக்காலத்தை, இரவு என்கோ - இரவென்று
சொல்லுவேனோ, பகல் என்கேனோ - பகலென்று சொல்லுவேனோ,
[இன்னதென்று சொல்லக்கூடவில்லை என்றபடி,] எ - று.

(க - து.) தமயந்தி கலிபாணத்தை விரும்பிவந்த சூரிபனுஞ் சந்திரனும் அந்நகரத்தில் வாசம் செய்து வந்தால் இரவுவந்து சொல்வேனோ பகலென்று சொல்வேனோ என்பதாம். (உச)

[இடாட்டால் மாலை பொழுதின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

ததைமலாத தெரியல வேந்தர் தளர்ந்துமெய் பதைத்து வாடப், புதையிருட் போர்வை மெய்யிற பொலிவுறப் போர்த்து வெய்ய, கதழெரிசு செக்காப் பேழ்வாய் திறந்து வெண் கதிர்குலாய, மதிவகி ரொயிறு தோன்ற வந்தது மாலைக் கூற்றம்.

(இ-ள்.) ததை மலா தெரியல் - நெருங்கிய மலாமாலையை யணிந்த, வேந்தர் - அரசர்கள், தளர்ந்து - தளர்ச்சியடைந்து, மெய் பதைத்து - தேகம் பதைத்து, வாட - வாடும்படி, புதை இருள போர்வை - (உலகத்தை) மூடுகின்ற இருளாகிய போர்வையை, மெய்யில் - (தன்) தடம்பில், பொலிவு உற - விளக்கமிக, போர்த்து - போர்த்துக்கொண்டு, வெய்ய கதழ் எரி - கொடியவேகத்தை யுடைய நெருடையொத்த, செக்கர் - செவ்வானமாகிய, பேழ் வாய் திறந்து - பெரியவாயைத்திறந்து, வெள கதிர் குலாய - வெளியி கிரணங்கள் விளங்குபெற்ற, மதி - சந்திரனாகிய, வகி ரொயிறு தோன்ற - விளங்கியுடைய கோரப்பல்லா னது தோன்றுமபடி, மாலை கூற்றம் - மாலைப்பொழுதாகிய யமனான வன், வந்தது - வந்தான், என்று.

(க - து.) அரசர்கள் வாடும்படி மாலைக்காலமாகிய இயமனானவன் இருட்போர்வை போர்த்துச் செவ்வானமாகிய வாயைத்திறந்து சந்திரனாகிய வக்கிரதந்தர் தோன்றுமபடி வந்தான் என்பதாம்.

மாலைப்பொழுதானது விரகிகளைக் கொல்லப்பட்டதாதலின் அதற்கேற்ற அதைக் கூற்றுவருகவும், இருளை மறைக்கும் போர்வையாகவும், செவ்வானத்தைப் பேழ்வாயாகவும், பிறையைப் பல்லாகவும் உருவகஞ் செய்தார். ஆதலால் அக்கூற்றுவன் தான் கொல்வதே யன்றித் தன் போர்வையால் மறைத்தும் வாயால் விழுங்கியும் பல்லாறகறித்தும் கொல்வானென்ப தாயிற்று. உறுப்புடை யுருவகவணி. (உரு)

[இதுமுதல் ஏழுபாட்டால் வளாபிறையின் நேற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

விரிகதிர் பரப்பிவான மீதெழு குழவித்திங்க [ம்
ளெரிமணிப்பூண் செய்திண்டோ ளெழுபுவிவேந்தர்மேலு
வரிசிலைகுழையவாங்கிமண்டமர்தொடங்குமாரன்
குரைகடன்முரசமெற்றுங்குணிலெனச்சிறந்ததன்றே.

(இ - ள்.) விரிகதிர் பரப்பி - விரிந்தகிரணங்களைப் பரவச்செய்து, வானம் மீது எழு - ஆகாயத்தில் எழுந்த, குழவி திங்கள் - இளம்பிறைச் சந்திரன், எரி - விளங்குகின்ற, மணி - ரதங்கள் பதித்த, பூண் செய்-

ஆபரணங்களை யணிந்த, திண் தோள் - வலிமையுள்ள தோளையுடைய, எழு புவி வேந்தாமேலும் - எழுதிவிலுள்ள அரசர்கள் மேலும், வரி சிலை - நெடிய வில்லை, குழைய வாங்கி - வளைய வளைத்து, மணி அமா தொடங்கு மாரன் - நெருங்கிய போனா ஆரம்பிக்கு மன்மதனது, குறா கடல் முரசம் - ஒலிக்கின்ற கடலாகிய பேரிகையை, ஏற்றும் - அழக் கிணற, குணில் என - குறுந்தடிபோல், சிறந்தது - சிறந்திருந்தது, எ-று.

(க - து.) வானி லுதயமான இளம்பிறையானது மன்மதனது கடலாகிய முரசுக்குக் குறுந்தடிபோலிருந்தது என்பதாம்.

அழகிற் சிறந்த தம்மடந்தியை விழைந்து வந்த அரசாருளையுடைய அங்விவரவில் அளவற்ற காமவருத்தத்தை அடைவதற்கு மன்மதன காரணமாதலால் இதுகாறுமபோலன்றி அதிக முயற்சியோடு படை யெடுத்து வருவதற்குக் குறியாக அக்காலத்தில் ஒலிக்குங்கடலை முரச மாக்கி அங்கணுண்டாகிய பிறையை அதை ஏற்றுங் குணிலாகக் கூறினா டென்க. (உசு)

எர்குடியிருந்தநங்கையிள முலைப்போகமவேட்ட
நீர்மலிகடலந்தானெடுநிலவேந்தர்தமமேல
வார்சிலைத்தடக்கைமாரன்மண்டமர்புரியததுண்டிங்
கூரிருளவேழக்கோட்டினெழுந்ததுகுழவித்திங்கள்

(இ - ள்.) குழவி திங்கள் - இளம்பிறையானது, ஏா குடி இருந்த- அழகுளானவை ஒருங்குபட்டதங்கி யிருக்கப்பெற்ற, நங்கை - தமயன் தியினது, இள முலை போகம வேட்ட - இளமையாகிய ஸ்தனங்களி னது அணைதலை விரும்பிய, நீர் மலிகடல் - நீர்மிருந்த கடலாகிய, அம் தானை - அழகிய ஆடையையுடைய, நெடு நிலம் வேந்தா மேல் - நெடிய பூமியிலுள்ள அரசார்களீது, வார் சிலை தடம் கை மாரன் - நீண்ட வில்லையேற்கிய விசாலமாகிய கையையுடைய மன்மதன், மணி அமா புரிய - நெருங்கிய யுத்தத்தைச் செய்ய, துண்டும் - நடத்தப்பட்ட, கூர் இருள் வேழம் - மிகுந்த விருளாகிய யானையினது, கோட்டின் - கொம்புபோல், எழுந்தது - உதித்தது, எ-று. தம் - அசை.

(க - து.) இளம்பிறை யானது தம்யந்தியை விரும்பிய அரசர்கள் மேல் மன்மதன போசெய்ய நடத்தப்பட்ட இருளாகிய யானையின் கோட்டைப்போலு மிருந்தது என்பதாம்

கீழ்த்திசைத் தோன்றியவரும் இருளை அக்காலத்தில் வரு மன்மத னது யானையாகக்கூறி மேற்றிசைத் தோன்றிய பிறையையும் அததற் குக் கொம்பாகச் சொல்லப்பட்டது. இதனால் இவ்விரண்டும் காம னைப்போலும் விரகிகளுக்குக் காமத்தை விளைத்து வருத்துமென்பது கருத்து. இருள்வேழமென்பது உருவகம். கோட்டினெழுந்த தென் பது தற்குறிப்பணி. இது முன்னுருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டது.

கள்ளுயிர்த் தினவண் டார்க்குங் கமலம்வாய் முகிழ்ப் பச் செய்ய, வள்ளலங் கயத்து ளாம்ப லலர்த்திய குழவித் திங்க, டெள்ளுசெங் கதிரோன் மாலைத் தெரிவைவெம்

முலையிற் கோட்டும், வள்ளுகிர்க குறியிற் றேன்றிப் பொலிவுற வயங்கிற் றன்றே

(இ - ள்.) கள் உயிர் த்து - தேனைத் தந்து, இனம் வண்டு ஆக்கும் - கூட்டமாகிய வண்டிகள் ஒலிக்கின்ற, கமலம் - தாமரை மலர்கள், வாய் முகிழ்ப்ப - குவிய, செய - சிவந்த, அள்ளல் - குழைசேற்றையுடைய, அம் கயத்துள் - அழகிய தடாகத்துள், ஆம்பல் - அல்லிகளை, அலாதிய - மலரச்செய்த, குழவி திங்கள் - இளம்பிறையானது, தெள்ளு - தெளிந்த, செம் கதிரோன் - சிவந்த கதிரையுடைய சூரியனானவன், மாலை தெரிவை - மாலைபொழுதாகிய மங்கையினுடைய, வெம் முலையில் - விருப்பத்தைச்செய்யுந் கொங்கைகளில், கோட்டும் - ஊனறிய, வள் உகிரா குறியின - கூரிய நக்ககுறியைப்போல், தொன்றி - உண்டாய், பொலிவு உற - அழகு பொருந்த, வயங்கிறது - விளங்கிற்று, எ - று. அனறு - ஏ - அசைகள்.

(க - து.) தாமரை மலர்களுள்விய அல்லிமலர்களை மலரச்செய்த இளம்பிறையானது சூரியனானவன் மாலைக்காலமாகிய மங்கையின் கொங்கைகளில் அழுத்திய நக்ககுறிபோலிருந்தது என்பதாம்.

சூரியனோடு கூடிப் பிரிந்து நின்ற மாலைபொழுதில் காணப்படுகின்ற பிறையினை அவனசெய்த நக்ககுறியாகக் கூறினா. புணருமிடத்து நக்ககுறியுண்டாதல். “பறகுறி நக்ககுறிகள் பாணிகொடுத்த, னற்கமிழ்து துயத்தல்களி நன்மொழி வணைத்த, லறகுநா ணங்களறியாருமெளி தாக்க, கறகும்வகை நின்றன கதிரத்தமணி யோவம்” இது னுலறிக. மாலைபொழுதி லுண்டாகிய பிறையினைச் சூரியனோடு கூடிப் பிரிந்த மாலைபெண முலைக்குறியாக்க குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. ( )

சேட்டிளம்பரிதிமார்பின னுககுத்தெரியனனைச் சூட்டுவெடரிவையெனன ததுலங்குடீடசைமாதன்பிற் காட்டியநிருத்தகையிறகதிரநிலவுமிழுந்தணனென் கோட்டிளங்குழவித்திங்கள்குடபுலத்தெழுந்ததன்றே.

(இ - ள்.) சேடி இளம் - மிகுந்த விளமையையுடைய, பரிதி - சூரியன்போன்ற, மார்பின - மார்பினிடத்தில், நளனுக்கு - நளமகாராஜனுக்கு, நாளை - நாளைபொழுதில், தெரிவை - தமயந்தியானவன், தெரியல் சூட்டுவள எனன - மாலையைத் தரிப்பாளென்று, துலங்கு - விளங்குகின்ற, கீழ் திசை மாது - கிழக்குத் திக்காகிய மங்கையானவன், அன்பின - அன்பினுலே, காட்டிய - காட்டப்பட்ட, நிருத்தம் கையில் - அபினயக்கைபோல், கதிர - கதிரகளாகிய, நிலவு உமிழும் - ஒளியைக் கொப்புளிக்கின்ற, தண் என் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கோடு - வளைந்த, இளம் குழவி திங்கள் - மிகுந்த விளமைபொருந்திய பிறையானது, குடம் புலத்து - மேற்குத் திசையில், எழுந்தது - உதயமாயிற்று, எ - று.

(க - து.) நளனுக்கு நாளையத்தினம் தமயந்தி மாலைசூட்டுவா னென்று கீழ்த்திசை மாதானவள் காட்டப்பட்ட அபினயத்தைப்போல் இளம்பிறை மேற்குத்திசையில் உதித்தது என்பதாம்.

நாடகக்கணிகையா தமது கருத்தினுள்ளதை அபினயத்தால் அபி முகத்தில் காட்டுத லியல்பாதலின் அவவாறு கீழ்த்திசைமாது தம யந்தி நளனுக்குமாலேகுட்டலைக் காட்டிய நிருத்தக்கைபோல் இளம் பிறை யெழுந்ததென்றா. பிறையில் நிருத்தக்கையைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (உக)

கூன்பயில் குழவித்திங்கள் கொள்ளை வண்டிருந்து பாடக் கான்பயின் மலரம்பேந்துங்கன் னலஞ்சிலைக்கை வேட னூன்பயில்குருதிவேற்க ணெண்ணுதன் மடவாருள்ள மீன்கவர் தூண்டிலென்ன விசம்பிடை விளங்கிற்றன்றே.

(இ - ள்.) கூன் பயில் குழவி திங்கள் - வளைவுபொருந்திய இளம் பிறையானது, கொள்ளை - மிகுதியாக, வண்டு இருந்து - வண்டிக ளிருந்து, பாட - பாடலைச் செய்ய, காள் பயில் - வாசம்பொருந்திய, மலா அம்பு ஏந்தும் - மலாக்கணைகளையேந்திய, கன்னல் அம் சிலை கை வேடன - மனமதனது, ஊன் பயில் - தசைபொருந்திய, குருதி - உதிரத்தையுடைய, வேல கண் - வேலபோன்ற கண்களையும், ஒன் றுதல் - ஒளிபொருந்திய நெறியையுமுடைய, மடவா - மாதரது, உள் ளம் - மனமாகிய, மீன்கவர் - மீன்கு கிரிகுப்பதற்குப் போடப்பட்ட, தூண்டில் என்ன - தூண்டில்போல, விசம்பிடை - ஆகாயத்தினிட தது, விளங்கிற்று - பிரகாசித்தது, எ - று. அனறு - ஏ - அசைகள்.

(க - து.) இளம்பிறை உதயமானது மனமதன் மாதாகுள் மன மாகிய மீன்கு கிரிகுக்கப் போடப்பட்ட தூண்டில்போ லிருந்தது என்பதாம்.

மாமிசத்தை விரும்பிப் பற்றிய மீன்களைத் தூண்டில் இறக்கும் பழ செய்வதுபோல, இப்பிறையும் காமிவிடாய தீரத் தன்னேப் பாக கின்ற பிரிந்தவனா வருத்தவதாதலின் இவ்வாறு கூறினா. பிறை யைத் தூண்டின் முள்ளாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (௩௦)

நீனிறத்தங்கண்வான நீள்கடற்பரப்பிற்றாய வானிலாககத்திர்கள் வீசிவயின்வயின் விளங்குகின்ற [ன்றுங் மீனெனுங்கதிர்கொண்முதத் வெண்மணியுயிர்த்துத்தோ கூன்முதுகிப்பியென்னவெழுந்ததுகுழவித்திங்கள்.

(இ - ள்.) குழவி திங்கள் - இளம்பிறையானது, நீல் நிறத்து - நீலநிறத்தையுடைய, அம் கண் வானம் - அழகிய இடத்தையுடைய ஆகாயமாகிய, நீள் கடல் பரப்பில் - நீண்ட கடலினது பரப்பிலே, தூய வால் நிலா கதிராகள் - பரிசுத்தமாகிய வெள்ளிய பிரகாசத்தை யுடைய கிரணங்களை, வீசி - எறிந்து, வயின் வயின் விளங்குகின்ற மீன் என்னும் - இடங்கள்தோறும் பிரகாசிக்கின்ற மீனென்கின்ற, கதிா கொள் - கிரணங்களைக்கொண்ட, முத்தம் வெள்மணி உயிர்த்து - வெள் றிய முத்தங்களை ஈன்று, தோன்றும் - விளங்கும், கூன் முதுகு இப்பி என்ன - வளைந்த முதுகையுடைய இப்பியைப்போல், எழுந்தது - எழுந் தது, எ - று.

(க - து.) நட்சத்திரங்களோடு உதயமான இளம்பிறையானது முத்துக்களை யின்ற இப்பிகளைப்போ லிருந்தது என்பதாம்.

‘மீனெனுமுத்தம்’ என்றது உருவகம். ‘கூன்முது கிப்பியென்ன’ எனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௩௬)

ஒங்குயிர்விசும்புபூத்தவுடுப்புக்கர் முகத்ததாய
வாங்குவிற்றடக்கைமாரன்மலர்தலையுலகிற்றாண்டுந்
தூங்கிருட்களிநல்யானை துரந்திடுந்தோட்டிபோலத்
திங்கதிர்க்குழவித்திங்கள்சேணிடைத்திகழந்ததன்றே.

(இ - ள்.) தீ கதிா குழவி திங்கள் - இனிய கிரணங்களையுடைய இளம்பிறையானது, வாங்கு வில் - வளைக்கப்பட்ட கருப்புவில்லேந்திய, தடம் கை - விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, மாரன் - மன்மத னானவன், மலா தலை உலகில் - பரந்த இடத்தையுடைய வுலகத்தில், தூண்டும் - செலுத்துகின்ற, ஒங்கு உயா விசும்பு பூத்த - மிகவு முயர் நத ஆகாயத்தில் உண்டாகிய, உடு - தாரகைகளாகிய, புரா முகத்தது ஆய - புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடையதாகிய, தூங்கு இருள் - தங்கிய இருளாகிய, களி நல் யானை - களிபடையுடைய நல்ல யானையை, துரந் திடும் தோட்டி போல - ஒட்டும் அங்குசம்போல், சேணிடை - ஆகா யத்தினிடத்து, திகழந்தது - பிரகாசித்தது, எ-து.

(க - து.) இளம்பிறைத் தோற்றமானது மன்மதன் செலுத்தும் இருளாகிய யானையை யோட்டும் அங்குசம்போ லிருந்தது என்பதாம்.

இதுவும் அவவணி.

(௩௭)

பிள்ளைமாமதியங்கான்றநிலவழற்பிழம்புபற்ற
வுள்ளநெக்குருகிமாழாந்துலம்பொருவயிரத்திண்டோ
ள்ளநிலைவடிவேலேந்துமரசிளங்குமரார்பூண்ட
தள்ளருங்காதலெம்மாற்சாற்றலாந்தகைமைத்தன்றே.

(இ - ள்.) பிள்ளை மா மதியம் - இளம்பிறையானது, கான்ற - வீசிய, நிலவு - சந்திரிகையாகிய, அழல் பிழம்பு - அக்கினித் திரட்சி யானது, பற்ற - பிடிக்க, (அதனால்) உள்ளம் - மனமானது, நெக்கு உருகி - மிகவு முருகி, மாழாந்து - மயங்கி, உலம் பொரு - திரள் கல்லை யொத்த, வயிரம் திண் தோள் - வச்சிரம்போன்ற திண்ணிய தோளை யுடைய, அள் இலை வடி வேல் - தசையை யள்ளிக்கொள்ளுகின்ற இலை யையுடைய வடித்த வேலை, ஏந்தும் - ஏந்துகின்ற, அரசு இள குமரா - இராஜகுமராகள், பூண்ட - அடைந்த, தள் அரு காதல் - தள்ளுதற் கரிய ஆசை, எம்மால் - எம்மால், சாற்றலாம் - சொல்லலாமாகிய, தகைமைத்து அன்று - தகைமையை யுடையதன்று, எ-து.

(க - து.) இளம்பிறைக் கனலினால் அரசாகள் மனமுருகியடைந்த காதலை எம்மாற் சொல்லக்கூடுமோ, என்றா என்பதாம்.

காமமானது எப்படிப்பட்டவாகளாலும் விலக்குதற்கரிதாகை யால் ‘தள்ளருங் காதல்’ என்றா. இதுவும் வரும்பாட்டிம் கவிக்கூற் றெனக் கொள்க. (௩௮)

ஏற்றுரிமுரசந்துஞ்சாவிதர்ப்பர்கோனிநிதினீன்ற
கோற்றொழுவதுவைவேட்டுக்கூரிருட்கங்குற்போதிற்
முற்றிளம்புகவேலித்தண்பனைநிடதங்காக்கு
மாற்றல்சானளனுக்குற்றவருந்துயருநாக்கலுற்றும்.

(இ - ள்.) ஏறு உரி - இடபத்தின் ரோலாற்செய்த, முரசம் துஞ்
சா - பேரிகையானது உறங்காத வாயிலையுடைய, விதாப்பாகோன் -
வீமன், இனிதின் ஈன்ற - இனிமையினும் பெற்ற, கோற்றொழி - தம
யந்தியினது, வதுவை வேட்டு - விவாகத்தை விரும்பி, கூா இருள் -
மிஞ்ந்த இருளையுடைய, கங்குல் போதில் - இராப்பொழுதில், தாறு -
குலைகளையுடைய, இளம் பூகம் வேலி - இளமைபொருந்திய கமுக
வேலி சூழ்ந்த, தண் பனை - குளிர்ச்சிபொருந்திய வயல்களையுடைய,
நிடதம் காக்கும் - நிடததேசத்தைப் புரக்கின்ற, ஆற்றல் சால் - பொ
றுமை மிக்க, நளனுக்கு - நளமகாராஜனுக்கு, உற்ற - பொருந்திய,
அரு துயா - பொறுததற்கரிய துயரை, உணாககலுற்றும் - சொல்லத்
தொடங்கினும், எ - று.

(க-து.) தமயந்தியின் விவாகத்தை விரும்பிய நளனுக்குப் பொருந்
திய துன்பத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினும் என்பதாம்.

பொறுமைமிக்க நளனும் பொறுததற்கரிய துயரொன்றது
அதன் அருமையைக் குறிப்பித்துவினது. (௩௪)

[இதனால் நளன் பிறையை வெறுத்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

பனிமைக்கடலிற்படுமாரமிர்தோ
டினிதிற்றிருவோடுமெழுந்தனையென்
மனனுற்றவள்வாணுதல்போலுதியாற்
கனலத்தகுமோகலைவெண்மதியே.

(இ-ள்.) கலை வெள் மதியே - கலையையுடைய வெள்ளிய சந்திர
னே, பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மை கடலில் படும் - கரிய கடலிற்
ரோன்றிய, ஆர அமிர்தோடு-நிறைந்த அமிர்தத்துடனும், இனிதின் திரு
வோடும் - இனிமையுடைய இலக்குமியுடனும், எழுந்தனை - தோன்றி
னாய்; என் மனன் உற்றவன் - என்மனத்தி் விருப்பவளாகிய தமயந்தியி
னது, வாள் - ஒளிபொருந்திய, நுதல் போலுதி-நெற்றிபோ விருக்கின்
றாய்; கனல தகுமோ - (நீ என்னைச்) சுடத்தகுமா, எ-று. ஆல், ஏ-அசை.

(க - து.) நளன் கலைகளையுடைய சந்திரனே அமிர்தத்தினோடும்
இலக்குமியோடும் பிறந்தாய், தமயந்தி நெற்றிபோ விருக்கின்றாய்,
ஆதலா லெனைச் சுடத்தகுமா என்றான் என்பதாம்.

நீ தோன்றிய இடத்தின் குணத்தையும் உடன் பிறந்தோர் தன்
மையையும் உணராவியினும் தமயந்தியினது நிகரினாத நெற்றிக்கு
நிகரானாய்; இப்பொழுது அதற்குரிய மகிழ்ச்சி செய்வதை விட்டு
வெப்பஞ்செய்யின் அப்பொருமை உனக்குத் தகாதென்பது கருத்து. ( )

[இதனால் தென்றலை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொந்தார்குவளைக்குளிர்மென்மலரிற்
பைந்தாதுததைந்துபடிந்துநறுஞ்
சந்தாடவியூழிதவழ்ந்துவரு
மந்தானிலமேயுயிர்வெளவுதியோ.

(இ - ள்.) கொந்து ஆர் குவளை - திரளாக நிறையப்பெற்ற உற பலத்தினது, குளிர் மெல் மலரில் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மெல்லிய மலர்களில் இருக்கும், பைந்தாது - பசிய மகரந்தங்களில், துதைந்து - நெருங்கி, படிந்து - முழுகி, நறும் சந்தம் அடவியூழி - நல்ல வாசனை யுள்ள சந்தனக்காட்டினிடத்தில், தவழ்ந்து வரும் - தவழ்ந்துவரு கின்ற, மந்தானிலமே - இளந்தெனறலே, உயிர் - என்னுயிரை, வெள வுதியோ - (நீ) அடகரிக்கின்றனையோ, எ - று.

(க - து.) நான் தென்றற்காற்றே என்னுயிரைக் கிரகிக்கின்றாயோ என்றான் என்பதாம்.

தென்றலுக்குக் குளிர்ச்சியும் மறைமும் மென்மையும் சிறந்தன வாயினும் பிரிந்தவரை வருத்தத்தால் இவ்வாறு கூறினான். இக்கருத தைக் கொண்டமையால் கருத்துடையடைகொளியணி. (௩௬)

[இதனால் குயிலேவெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அயில்வாளி துரந்தடலவேள பொரலாற்
செயலேதுமிலாதுதிகைத்தயர்வே
னுயிர் போலபவளின் சொலுணர்த்திவரிக்
குயிலேயெனதாருயிர் கொலுதுதியோ.

(இ - ள்.) அடல் வேள - கொலைசெய்கின்ற மன்மதனுனைவன், அயில் வாளி துரந்த - கூமைபொருந்திய அம்புகளைச்செலுத்தி, பொர லால் - பொருதலால், செயல் ஏதும் இலாது - ஒருசெய்கையு மில்லா மல், திகைத்து அயாவேன் - மயங்கி வருந்துவேனாகிய எனது, உயிர் போல்பவன் - உயிரையொப்பவளாகிய தமயந்தியினது, இன் சொல் உணர்த்தி - இனியமொழியை யறிவித்து, வரி குயிலே - இசையை யுடைய குயிலே, எனது - என்னுடைய, ஆர் உயிர் - நிறைந்த உயிரை, கொல்லுதியோ - கொல்லுகின்றனையோ, எ - று.

(க - து.) குயிலே! என்னுயிரைக் கொல்லுகின்றாயோ என்றான் என்பதாம்.

ஒருவரோடு பொருது இளைத்தவரை வேறொருவன் வெல்ல வரு வது தகாதென்பது கருத்து. இவ்விரண்மொட்டாலும் சுயம்வரம் வேனிற்காலத்தில் நடந்தது என்பது பெற்றும். (௩௭)

[இது உருவெளித்தோற்றத் தமயந்தியைக் குறித்துச்சொல்லியது.]

விண்ணோர்விடுதாதுவிளம்புதலாம்
பெண்ணாமிர்தேடிழைசெய்தனைனோ

**வெண்ணாதுறுமிந்திரசாலமெனக்
கண்ணாடுபுகுந்துகாரந்தனையே.**

(இ - ள்.) விண்ணோ - தேவர்களால், விடு தூது - விடுக்கப்பட்ட
தூதினே, விளம்புதலால் - சொல்லுதலால், பெண ஆர அமிர்தே - தம
யந்தியே, பிழை செய்தனனோ - சூழ்நெஞ்சத்தோ, எண்ணுது
உறும் - நினைக்கப்படாத (அனைத்தும்) பொருந்துகின்ற, இந்திரசாலம்
என - இந்திரசாலவிததைபோல், கண்ணாடு புகுந்து - (என). கண்ணி
டத்தில் நுழைந்து, காரந்தன - ஒளித்தாய, எ - து.

(க - து.) நளன் தமயந்தியை உருவெளித நோற்றமாகக் கண்டு
தன் கண்ணில் இந்திரசாலமாக ஒளிந்துகொண்டாய என்றான் என்ப
தாம்.

தூதாக வந்தவிடத்து யான் சொல்லியது சூழ்நெஞ்சக் கொள்
ளின் அது எனதன்று, நேவாகள செய்தது, ஆதலின நீ என கண்
னெதிராவது நில்லாது மறைவதற்கு யானோரு சூழ்நெஞ்ச செய்தல்
னெனபதாம். (நக)

[இது தன்னெஞ்சைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

**துஞ்சாதயர்வோடுயிர்சோர்தரவெந்
நஞ்சார்விழிவேலெறிநன்னுதலாம
பஞ்சேரடியாயிழைபாலுறையு
நெஞ்சேயெனைநீயுநினைந்திலையே.**

(இ - ள்.) துஞ்சாது - உறங்காமல், அயாவோடு - துன்பத்தோடு,
உயிர் சோதர - ஆவியானது தளர்ச்சியடைய, வெம் நஞ்சு ஆர் -
வெப்பம் பொருந்திய விடநிறைந்த, விழி வேல் எறி - கண்ணாகிய
வேலை எறிவின்ற, நன்னுதல் ஆம் - நல்ல புருவத்தை யுடையவளாகிய,
பஞ்சு ஏர் அடி - செம்பஞ்சுக் குழம்பணிந்த அழகிய பாதங்களை யுடைய,
ஆயிழைபால் - தமயந்தியிடத்து, உறையும் - தங்குகின்ற, நெஞ்சே -
என் மனமே, எனை - எனன், நீயும் - நீயும், நினைந்திலை - நினைந்தா
யில்லை, எ - து. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தியிடத்துத் தங்குகின்ற என்மனமே நீயும் என்னை
நினைக்கவில்லை என்றான என்பதாம்.

இடுக்கண் வரும்போது தனக்கு உயிரோடோ லிருப்பவரும் உதவா
ரென்பது கருத்து. (நக)

[இது கவிக்கற்றால் நிகழ்ந்தவை கூறல்.]

**என்றர்வமொடின்னபுலம்பிமணிக்
குன்றர்புயன்மெய்த்துயர்கூர்தரலும்
பொன்றழிபிதிர்சிந்தியபொம்மன்முலைப்
பின்றழகுமுலுற்றதுபேசிடவிவாம்.**

(இ - ள்.) என்று - இப்படியென்று, ஆவமொடு - ஆசையோடு, இன்ன புலம்பி - இத்தன்மையவாக இரங்கி, மணி - அழகிய, குன்று ஆர் புயன் - மலையையொத்த புயத்தையுடைய நளமகாராஜன், மெய் துயர் கூரதரலும் - உண்மையாகிய அதிக துன்பங்கொண்ட வளவில், பொன் தாழ் - பொன்னுனது தாழும்படி, பிகா சிந்திய - தேமல் சித்திய, பொம்மல் முலை - பொலிவுபெற்ற முலைகளையும், பின் - பிற்பக்கத்தில், தாழ் குழல் - தாழ்கின்ற கூந்தலையுமுடைய தமயந்தி, உற்றது - அடைந்த துயரத்தை, பேசிடவாம் - சொல்லுவாம், எ-று.

(க - து) இவ்வாறு நளன் புலம்பித் துன்பப்படு மளவில் தமயந்தி துன்பத்தைச் சொல்லுவாம் என்றா புராணிகா என்பதாம். (சு௦)

[இது தமயந்தி தன்கொங்கைகளை நோக்கிச் சொல்வது.]

கணைவேணிகர்காமருகானைபுயத்
தணையாமலென்மார்பகலங்கவரா
விணைமால்வரையென்னவளர்ந்தனிராற்
பணைமா முலைகாள்பயனென்னைகொலாம்.

(இ - ள்.) கணை வேள் நிகா - மலாக்கணையுடைய மன்மதனை யொத்த, காமா காளை புயத்து - அழகிய நளமகாராஜனுடைய தோள் களில், அணையாமல் - அழுந்தாமல், என மாபு அகலம் - என்னுடைய மாபிணிமெல்லாம், கவரா - கவாந்துகொண்டு, இணை - இரண்டாகிய, மால் வரை எனன - பெரிய பாவதங்கென்று சொல்லும்படி, வளர்த்தனிரா - வளவுற்றீராக, பணை மா முலைகாள் - பருத்த மகத்தாகிய ஸ்தனங்களே, பயன - (உமக்கு நமக்கும்) பயன், என்னை கொல் - யாது, எ-று. ஆம் - அசை.

(க - து.) என் கனதனங்களே நளன்புயங்களை யணையாவிட்டா லுங்களுக்குப் பயனென்ன என்றான்.

‘பணைமா முலைகாள்’ என விளித்துப் பொதுப்பட்ட பயனென்னை கொல் எனலால் மலைபோல் வளாந்து பெரிய மாபகலங் கவாந்த தும்மைச் சுமந்த எனக்கு நன்மைசெய்ய நினைத்து நளன் மாபகததுப் புலலாவிழனும் நீர் பிறத்தற்காவது பயன கருதி யணைந்தீரில்லை; ஆதலால் தனக்கும் பிறாக்கும் பயன்படாத தும்போலும் வீணரில்லை யென்பதாம். (சுக)

[இது மனதைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

முனம்வானவர்துதுமொழிந்திடுநாட்
புனைதாரவன்மாற்பிடைபுல்லியுநீ
நினையாதுவிடுத்தனைநின்றுருகு
மனனேயினியென்கொல்வருந்துவதே.

(இ - ள்.) முனம்- முன்னே, வானவா - தேவர்களுடைய, துது மொழிந்திடு நாள் - துதைச் சொல்லியநாளில், புனை தாரவன் - மாலை யணிந்த நளமகாராஜனுடைய, மாபிடை புல்லியும் - மாபிணித்திலே

தழுவியும், நீ நினையாது - நீ எவ்வளவுஞ் சிந்தியாமல், விடுத்தனை அவனைவிட்டு, நின்று - திகைத்துநின்று, உறகும் - ககாகின்ற, மனனே-
பெஞ்சமே, இனி யென்கொல் - இப்போது என்னகாரணமாக, வருந்து
வது - வருத்தமடைவது, எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி தன்மனைதக் குறித்து ஏன் வருத்தமடைகிற
யென்றாள் என்பதாம்.

சமயம் வந்தகாலத்திற் பெறவேண்டுமதைப் பெறாமல் விடுத்துப்
பின் வருந்துவதிற் பயனில்லையாயினும் பிறா நகைக்கப்படுவா யென்
டது கருத்த. (சுஉ)

[இது கண்களைக் குறித்துச் சொல்லியது.]

நண்ணித் தொழுவேனான் மார்பகலந்

தண்ணாரணையிறழ்வுங் கனவி

லெண்ணாது விழித்தது விடுதலிடுமென்

கண்ணையிஃதென்கொலக லுழ்வதுவே.

(இ - ள்.) நண்ணா தொழு - பகைவா துதிக்கின்ற, வேல் நளன் -
வேலையேந்திய நளமகாராஜனுடைய, மாபு அகலம் - மாபினை, தன் ஆர்
அணியில் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மெத்தையில், தழுவும் - தழுவுகின்ற,
கனவில் - சுவபடனத்தில், எண்ணாது - ஆலோசியாமல், விழித்து -
வழித்துக்கொண்டு, விடுதலிடும - விட்டுவிடுகின்ற, என் கண்ணை -
என கண்களே, இஃது என்கொல - இது என்னகாரணமாக, கலுழ்
வது - கலங்குவது, எ - று.

(க - து.) என கண்களே நான் சொட்பனத்தில் நளனைக்கூடும்
போது நீங்கள் விழித்தழுத தெனன என்றாள் என்பதாம்.

பிறராலன்றி நினமு செயயப டட குற்றத்துக்கு நீயே வருந்து
வது பேதைமை யென்பது கருத்த. (சுங்)

[இதனால் சந்திரனை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

துதைநாண்மலர்வாளி துரந்து துரந்

தெதிர்வேளுயிர்கொலுத லெண்ணிலை நீள்

கதிர்வாணிலவாரழலகான்றெழு வெண

மதியேயெனையீயும் வருத்துகியோ.

(இ - ள்.) துதை நாள் மலர் - நெருங்கிய புதியமலராகிய, வாளி -
பாணங்களை, துரந்து துரந்து - விடுத்தது விடுத்து, எதிரா - எதிராக்கின்ற,
வேள் - மன்மதனுனவன், உயிரா கொல்லுதல் - உயிரைக்கொல்லுதலை,
எண்ணிலை - நினைத்தாயில்லை, நீள் கதிர் - நீண்ட கிரணங்களினுடைய,
வாள் நிலவு - அதிகப்பிரகாசமாகிய, ஆர அழல் - மிகுந்ததீயை, காண்ட-
வீசிக்கொண்டு, எழு வெள் மதியே - தோன்றுகின்ற வெள்ளியச் சந்
திரனே, எனை - என்னை, நீயும் - நீயும், வருத்துகியோ - வருத்துகின்
றையோ? எ - று.

(க - து.) சந்திரனே! மன்மதன் பாணத்தா லென்னைக் கொன்று தலை நினைக்கவில்லை, நீயும் வருத்துகின்றாய் என்றா ளென்பதாம்.

என்னுயிரை வருத்துவதற்கு மன்மத நெருவனே போதும் ; அப்படியிருக்க நீயும் அததொழிலின் முயல்வது அரைக்கப்பட்டதை அரைப்பதுபோற் பயனில்லை யென்பது கருத்து. (சச)

[இது நளனைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

வேளாண்மைசெலுத்தல்விலக்கிலையாய்
வாளாவுறைகின்றதுமன்னறமோ
தோளாண்மையின்மன்னர்தொழுஞ்சுடர்வேற்
காளாயெனதாருயிர்காவலனே.

(இ - ள்.) தோள ஆண்மையின் - புயவலிமையினால், மன்னர் தொழும் - அரசாக்களால் வணங்கட்டட்ட, சுடா வேல் காளாய் - ஒளி பொருந்திய வேலைத்தரித்தது உடனைய யொத்தவனே, எனது - என்னுடைய, ஆர் உயிர் காவலனே - நிறைந்த உயிருக்கு அரசனாகிய நள மகாராஜனே, வேள - மன்மதனானவன், ஆண்மை செலுத்தல் - (உனை விழைந்த என்னிடத்துப்) பராக்கிரமஞ் செலுத்துவதை, விலக்கிலையாய் - ஒழிக்காதவனாய், வாளா உறைகின்றது - சுமமாவிருக்கின்றது, மன அறமோ - அரசரது தருமமோ, எ - று.

(க - து) நளமஹாராஜனே! மன்மதன் டாணஞ்செலுத்துதலை நீ விலக்காதிருக்கிறது இராஜதருமமோ என்றாள் என்பதாம்.

தன் றேயத்திலுள்ளவா நிகஞ்செய்யின் அதை விலக்கிக் காப்பது அரசர் தருமமாகும், அங்ஙனமா தலின் நினைனையே யடைக்கலமா யுள்ள என்னிடத்து மன்மதனானவன் தனது ஆண்மையைச் செலுத்தினால் அதை நீ விலக்கி அருளசெய்யாயாயின் நின்னற பிழைக்கும் தாமன்தி நினைக்கும் பறிப்புண்டாகும் என்றதாம். (சசு)

[இது இரங்குதல், நெய்தற்றினைக் குறிப்பொருளாதலால் அங்குள்ள பொருள்களைக் குறித்துச் சொல்லுதல்.]

இடரோதவிராதிரவோவிடியா
தடலவேலவந்தாமருளோபுரியார்
குடவால்வளையேகுருகேதிரையே
கடலேகழியேயிதுவோகடனே.

(இ - ள்) குட வால் வளையே - குடம்போன்ற வெள்ளிய சங்கே, குருகே - ஈரானையே, திரையே - அலையே, கடலே - சமுத்திரமே, கழியே - கழிநிலமே, இடரோ - துன்பமோ, தவிராது - நீங்காது ; இரவோ - இராத்திரியோ, விடியாது - விடியமாட்டாது ; அடல் - கொலைசெய்கின்ற, வேலவாதாம் - வேற்படையையுடைய நளமகாராஜா, அருளோ புரியார் - கருணைசெய்யார், (ஆதலால்) இதுவோ - இப்படி வருத்துவதோ, கடன் - என் கடன், எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி கழிக்காப் புலம்பல் என்பதாம்.

ஒ—இரக்கப்பொருளிலும், ஏ—எண்ணிலும் வந்தன. இவ்வுலகில் அநேக அரசா அநேக மங்கையா வருத்தத்தை நீக்கி அளித்தன டொனக் கேட்டதுண்டு, இவா கொலைசெய்கின்ற வேலையுடையவ ராகையால் அங்ஙனஞ் செய்திலாபோலும். ஆதலின் என திடா நீங்குற்றில்லை; அதனோடு போக்குதலின் இரவும் நெடுங்காலம் போல விழாததில்லை, நீவிா இங்ஙனமுற்றுப் பிரிந்து வருந்துபவாக்கு ஒப்புரவுசெய்யும் கடப்பாடு பெற்றுடையீ ராகலின் இவ்வரசாக்குஞ் சொல்லுவீராக வென்றபடி. நீரால் எதிர்ப்புற்றீ ஏரியைக் காக்கும் பொருட்டுப் போக்கு விடுவதுபோல் மிக்க துன்பமுற்றவாகள் பிற ரோடு அதனை உரையாவழின் ஆற்றாராதலின் இவளுட் தன்னுன்பத்தை யிங்ஙனஞ் சொல்லின டொனக.

(சசு)

கழலாவனையுங்கனலாமதியு
முழலாமனனும்பெறுநாளுளதோ
மழவேறனையான்மருவாவிரகத்
தழலா லுருகுந்தமியேனினியே.

(இ - ள்.) மழ ஏறு அனையான் - இளவேற்றையொத்த நளமகா ராஜன், மருவா - டொருந்தப்பெறாத, விரகம் தழலால் - விரகாக்கினி யால், உருகும் தமியேன் - கணகின்ற தனியேனாகிய நான், இனி - இனி, கழலா வனையும் - கழலாத வனையல்களையும், கனலா மதியும் - சுடாத சந்திரனையும், உழலா மனனும் - கவலைப்படாத மனத்தினையும், பெறும் நாள் - பெறுதுக்கொள்ளுநாள், உளதோ - உண்டாகுமோ, எ-று.

(க - து.) நான் கழலாத வனையல்களையும் சுடாத சந்திரனையும் கவலைப்படாத நெஞ்சையும் பெறுநாளுண்டோ என்றான் என்பதாம்.

ஒரு ஆடவாமாட்டி விருப்புவைத்த மடவாக்கு அந்நினைப்பு முற் றுவழின் அன்னம் நீா முதலியவற்றின் விருப்பில்லாமையால் தேகம் வாடும், அவ்வாட்டத்தாற் கைவளை முதலியவங் கழலும்; மதியுங் குளிர்ச்சிசெய்து புணர்ச்சி நினைப்பை யுண்டாக்கி அது கிடைக்கப் பெறாமையாற் சுடும், இங்ஙனமாதலின் மனம் விரும்பியதை யடையப் பெறாமையாற் பல நெறிகளினுஞ் சென்று சுழன்றுமுதலும்; இவ்வாறாத லின் நளனைப்பெறாத தமயநதியும் 'கழலாவனையும் கனலாமதியு முழலா மனனும் பெறுநாளுளதோ' என்றான். நளனைப்பெற்ற நாளில் அவ் வாறு மென்பது கருத்து. ஒ—இரக்கப்பொருளில் வந்தது. ஏ-அசை.)

அள்ளிக்கொளலாமிருளுடடர்வேள்
கள்ளத்தெனதாருயிரோகவர்வான்
விள்ளக்கரிதாம்விரகந்தமியே
னுள்ளத்துறைவாயுணர்கிறிலையோ.

(இ - ள்.) விள்ளற்கு அரிதாம் விரகம் - சொல்லுதற் கரிதாகிய விரகத்தையுடைய, தமியேன் - தனியேனாகிய என்னுடைய, உள்ளத் து உறைவாய் - மனத்திலிருக்கின்ற நாளே, அள்ளிக்கொள்ளும் - (கீ கையால்) அள்ளிக்கொள்ளும்படி யிருந்த, இருளாடு - இருளினிடத்

தில், அடா வேள் - அடாகின்ற மன்மதனுனவன், கள்ளத்து - கரவினல், எனது ஆர உயிர் - என்னுடைய நிறைந்த ஆவியை, கவாவான் - அபகரிப்பான், உணாகிறது இலையோ - (அக்களவினை) யறிகின்ற யில்லையோ, எ - று.

(க - து.) என்னுள்ளத்திருக்கின்ற நளனே! மனமதன் என னுயிரை அபகரிப்பான், நீயறியாயோ என்றாள் என்பதாம்.

இருளிற் கரவுசெய்பவாபோல காமனும் என்னுயிரைக் கொள்ளையிட நினைத்திருக்கின்றனன், காமநோயால் இன்றிரவில் எனதாவி தரிக்கப்பெறுது, அது உனது பொருளாதலால் அதற்கொரு தீங்கு வாராமற் காக்கக்கடவை, காவாவிலுல அதனால் பின்னா வருநதுன்பம் உனதாம், என ஈரீர்தொடவதற்குப் பெறுத தமயந்தி தன்னுளத்திருக்கு நளனைவிளித்து மடமையா லிவ்வாறு கூறினாள். (சஅ)

[இதனால் சூரியோதயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

எழுசீர்க்கழிதெடி லாசிரியவிரததம்

என்றுவெந் துயரும் றிருகணீர் வார விளமுலைத் துணைபசப் பூர, மினறிகழ் மருங்குற் செயயவாய்ப் பேதைமெலிவொடு வருந்துமெல் வையினின், மன்றலங் கமல முகைமுறுக் கவிழ்த்து லரிச்சிறைத் தும்பிபாட் டயரத, துன்றிருள் பருகும் விரிகதிர் பரப்பிச் சுடரவன் குணபுலத் தெழுந்தான்.

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, வெம் துயர் உற்று - வெவ்விய துன்பத்தைபடைந்து, இரு கண் நீர் வார - இரண்டு கண்களினின்றும் நீரோமுக, இள முலை துணை - இளமைபொருந்திய இரண்டு ஸ்தனங்களுந், பசப்பினர் - வேறுபட்ட நிறத்தையடைய, மின திகழ் மருங்குல் - மின்னல்டோல் பிரகாசிக்கின்ற இடையினையும், செயய வாய - சிவந்தவாயினையுமுடைய, பேதை - தமயந்தியானவள், மெலிவொடு - இளைப்போடு, வருந்தும் எல்லையினில் - வருத்தப்படுகின்ற காலத்தில், மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, அம் - அழகிய, கமல முகைமுறுகையரும்பினுடைய, முறுககு அவிழ்த்து - முறுக்கவழிச் செய்து, வரிச்சிறைத் தும்பி - இரேகைகள் பொருந்திய சிறகையுடைய வண்டிகள், பாட்டி அயர - பாட்டைப்பாட, துன்று - நெருங்கிய, இருள் பருகும் - இருளையுண்ணும், விரி கதிர் பரப்பி - விரிகின்ற கிரணங்களைப் பரவச்செய்து, சுடரவன் - சூரியனுனவன், குண புலத்து - கிழக்குத் திசையில், எழுந்தான் - உதித்தான், எ - று.

(க - து.) தமயந்தி வருத்தப்படுங்காலத்தில் சூரியனுதயமாகினான் என்பதாம்.

இப்படி வருத்தமுற்ற தமயந்தி பின்பு அவ்வருத்தங்களை யெல்லாம் நீங்கி மகிழ்வுறுதற்கு நிகழ்வதாகிய சுயம்வரச் சிறப்பைச் சொல்லுதற்கு உரிய நாளெய்திய தென்பா, 'பேதை வருந்துமெல்வையினிற் சுடரவன் குணபுலத்தெழுந்தான்' என்றாள். (சக)

[இதனால் விவாகமுரசு சிறைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தணிவருந் துயரிற் கண்படை பெறுது தளர்வொடு வருந்திவெய் துயிர்க்கு, மணியெழு வனைய பொற்றடந் திணிதோண் மன்னவா மனமகிழ் சிறப்பப், பணிபர வல் குற் கதிர்முலைத் துவர்வாய்ப் பைந்தொடி வதுவையின் மென்ன, அணிநக ரணிகென் றரசர்கோன பணியா லதிர் குரற் கடிமுரசு சிறைந்தார்.

(இ - ள்.) தணிவு அரு துயரின் - ஆறுதற்கரிய துன்பத்தினால், கண்படை பெறுது - நித்திரை செய்யாமல், தளர்வொடு வருந்தி - தளர்ச்சியுடன் வருத்தப்பட்டே, வெய்து உயிராகும் - பெருமூச்சு வீடு கின்ற, மணி எழு அனைய - மணித்துன்போன்ற, பொன் - அழகிய, தடம் - பருத்த, திணி தோள் - வலிமைடொருந்திய தோளையுடைய, மன்னவா - அரசர்கள், மனம் மகிழ் சிறப்ப - மன மகிழ்ச்சி மிக, பணி அரவு அல்குல் - அராபபடம்போன்ற வல்குலையும், கதிர் முலை - காந்திபொருந்திய ஸ்தனங்களையும், துவர் வாய - செவ் வாயையும், பைந்தொடி - டசிய வளையையுமுடைய தமயந்தியினது, வதுவை - விவாகம், இன்று எனது - இன்றென்று சொல்லி, அணி நகா அணிக என்று - அழகிய நகரையலங்கரிக்கவென்று, அரசர்கோன் டணியால் - வீமராசு நேவலினால், அதிர் குரல் கடி முரசு - அதிகின்ற வோசையை யுடைய பெருமைபெற்ற பேரிகையை, அறைந்தார் - (வள்ளுவர்) அடித்தார்கள், எ-று.

(க - து.) அரசர்கள் மனங்களிக்க வீமராஜன் கட்டளையினாலே தமயந்திக்கு விவாக மிளந்தைக்கென்று நகரை பலங்கரிக்கும்படி பேரிகை யறைந்தார்கள் என்பதாம்.

இராமுமுவதம் நித்திரையின்றி வருந்திய அரசர் மனமகிழ்ச்சி யுடைய வீமராசன் ஏவலின்படி வள்ளுவர் முரசறைந்தார். முரசறை தல் பாக்கவ புராணத்தில் “தெள்ளிய வேவலாளர் செப்பலு மகிழ்ந் துபோற்றி, வள்ளுவ னுண்டுபிசி வாலிய வணிந்துவீர, வேள்ளிய வேற்றுப்போவை விசிமுரசு செழுதுவல்லே, உள்ளிவா மாலைநாற்றிக் களிற்றினிட் டேறிச்சொல்வான்.” இந்நடப்பாட்டு முதல் “இனியன றுகாந்துபிசி யெழில்கொள வணிந்து மென்றீங், கனியென டொழிந்து ளின்பங் கனிதர வளவளாவிப, புனிதவிண்ணவாகும் பூசைப் போற் றுக போற்றுகென்னு, நனிபல டொருளுஞ் சொல்லி நனிமுரசு செருக்கி னானே” என்னும் இந்தப்பாட்டிற்கு வந்த ஐந்துடாட்டாலும் அறிக. ( )

[இதமுதல் மூன்றுபாட்டால் நகரலங்கரித்தல்

சொல்லப்படுகின்றது.]

இமிழ்கடி முரசங் கறங்குபே ரோதை யெழினகர் மாந்தர்தஞ் செவியி, னமிழ்துகுத் தென்னத் தவழ்தலு மகிழ்வுற் றணிவிழ வறுதகோ மறுகிற், கமழ்கறுந் தாற்

றுப் பாணைவாய்க் கழுகுங் கன்னலுங் ததலியு நடுவா, ருமி
ழ்கதி ரொறிக்கு மணிநெடுங் கொடிக ஞாயர்விசும் பகடுற
நிராப்பார்.

(இ - ள்.) இமிழ - இனிமையையுடைய, கடி முரசும் - புதுமை
பெற்ற பேரிகையானது, கறங்கு போ ஓதை - ஒலிக்கும் பேரொலி
யானது, எழில் நகா - அழகிய நகரத்திலிருக்கும், மாந்தா செவியின் -
மனிதா செவியில், அமிழ்து உகுத்தது என்ன - அமிரதத்தை வார்த்
ததுபோல், தவழ்தலும் - தவழ்ந்த வளவில், மகிழ்வு உற்று - மகிழ்ச்சி
யடைந்து, அணி - அழகிய, விழவு அறாத - திருவிழா நீங்காத, கோ
மறுகில் - இராஜவீதியில், கழி - பரிமளிக்கின்ற, நறு - நறிய, தாறு -
குலைகையுடைய, பாணைவாய் கழுகும் - பாணைகள் வாய்ந்த கழுகு
மரமும், கன்னலும் - கருப்பங்கழியும், கதலியும் - வாழைமரமும்,
நடுவா - நடுவார்கள், உமிழ் - கொப்புளிக்கின்ற, கதிா எறிக்கும் - கிா
ணத்தை வீசுகின்ற, மணி நெடு கொடிகள் - இரதங்கள் பதித்த நெ
டிய கொடிகளை, விசம்பு அகடு உற - ஆகாச முழுவது நிறைய, நிராப்
பா - வரிசையாகக் கட்டுவார்கள், என்று.

(க - து.) மனிதர்கள் மங்கலமுரசு சத்தங் கேட்டவளவில்
இராஜவீதிகளில் பாக்குமரங்களுங் கரும்பும் வாழையும் நடுவார்கள்,
ஆகாயமளாவக் கொடிகளுங் கட்டுவார்கள் என்பதாம்.

அரசன்மகட்டுச் சுயம்வரமென் றடித்த முரசோதையை அவ
ரவருந் தம்முடைய மகட்டு விவாகமென்று அடித்த ஓதையைக் கேட்
டதுபோல் மகிழ்ச்சியடைந்தன னென்பது தோன்றச் 'செவியி லமிழ்
துகுத்தென்னத தவழ்தலும்' என்றா. எப்பொழுதும் அலங்கரித்
திருகுகின்ற வீதியென்பதுதோன்ற 'அணிவிழுவருத கோமறுகில்' என்
றா. இப்பாட்டில் மாந்தளென்னும் எழுவாய் இதுமுதல் பன்னிரண்டு
பாட்டுவளையும் நடுவா நிராப்பா முதலிய வெவவேறு பயனிலை
களைக்கொண்டு முடிந்தது. (ருக)

சேணுயர் பரிதி தழும்புற நிவந்த செழுமணித் தோ
ரண நடுவார், வாணில வொழுகு மணிவடம் புனைந்து
வயங்குபொற் றசம்புக ணிராப்பார், பாணிகர் வரிவண்
டுளர்ந்துதே னுகரும் பனிமலர்த் தாமநாற் றிடுவார், தூ
ணுறை கழித்து விரிகதி ரொறிக்குஞ் சுடர்மணிச் செறி
துக. மிடைப்பார்.

(இ - ள்.) சேண் உயா பரிதி - மிகவு முயர்ந்த சூரியனாவன்,
தழும்பு உற - தழும்புபொருந்த, நிவந்த - உயர்ந்த, செழு மணி தோ
ரணம் நடுவா - செழுமையுள்ள மணிகள்பதித்த தோரணங்களை
நடுவார்கள்; வாள் நிலவு ஒழுகும் - ஒளிபொருந்திய சந்திரிகை வீசு
கின்ற, மணி வடம் புனைந்து - முத்துமாலைகள் தரித்து, வயங்கு - பூ
காசிக்கின்ற, பொன் தசம்புகள் நிராப்பார் - பொற்கூடங்களை வைப்
பார்கள்; பாண் நிகர் - பண்ணையொத்த பாட்டுகளை யுடைய,

வரி வண்டு - வரிகளையுடைய வண்டிகள், உளாந்து - தடவி, தேன் துகளும் - தேனுண்ணும், பனி மலா தாமம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மல ராற்றொடுத்த மாலைகளை, நாற்றிடுவா - தொங்கக் கட்டுவார்கள்; தூண் உறை கழித்து - தூண்களின் உறையை நீக்கி, விரி கதிரா எறிக்கும் - விரியுங் கிரணங்களை வீசுகின்ற, சுடா மணி - பிரகாசிக்கின்ற ரத்நங் களில், செறி துகள் - படிந்த புழுதியை, துடைப்பா - துடைப்பார்கள், எ - று.

(க - து.) குரிபன் தழும்படையத் தோரணமாலைகள் கட்டுவார்கள, தூண்கள் ஹைகளைக் கழற்றித் தூசைத் துடைப்பார்கள் என்பதாம்.

பலகா லெறும்பூரக் கற்குறியுமேன நிருபபதால் அநேகம் தோரணங்கள் அந்நகரைக் கடக்குமவரையும் படுதலாற் பரிதி தழும்புற வென்றா. (ரு௨)

மைந்தரோ டீடி யந்நலார் பரிந்த மணிவடக் குப்பைகளகற்றிச், சந்தமென் குழம்பா னன்னில மெழுதித் தண்முளைப் பாலிகை யமைப்பா, ரிந்திர தனுவிற் நிகழ் தரச் சாந்து மெரிமணிச் சுண்ணமு மிறைப்பார், நந்தலில் விளக்க மணிசெய்பொற் றகளி நறுநெய்பெய் தொளியுற வெடுப்பார்.

இ - ள்.) மைந்தரோடு ஊடி - புருடருடன் பிணங்கி, அந்நலார் பரிந்த - அந்த மகளிராக நீக்கிய, மணி வடம் குப்பைகள் - முத்து மாலைகளின் குவியல்களை, அகற்றி-நீக்கி, சந்தம் மெல் குழம்பால் - சந்தனத்தினுடைய மெல்லிய குழம்பினால், நல்லிலம் மெழுகி - நல்ல பூமியை மெழுகி, தண் முளை பாலிகை - குளிர்ச்சிபொருந்திய முளைகையுடைய பாலிகைகளை, அமைப்பா - வைப்பார்கள், இந்திரதனுவில் திகழ்தர - இந்திரவில்லைப்போல் பிரகாசிக்க, சாந்தம் - சந்தனத்தையும், எரி மணி சுண்ணமும் - (அதன்மேல்) காந்தியையுடைய ரத்நப் பொடிகளையும், இறைப்பா - இறைப்பார்கள், நந்தல் இல் விளக்கம் - கெடுதலில்லாத தீபங்களை, மணி செய பொன தகளி - ரத்நங்களிழைத்த பொன்னகல்களில், நறு நெய் பெய்து - நல்லநெய்விட்டு, ஒளி உற - ஒளிபொருந்த, எடுப்பா - ஏற்றுவார்கள். எ - று.

(க - து.) புருஷர்களோடு பிணங்கிப் பெண்களெறிந்த மணிக் குப்பைகளை நீக்கிச் சந்தனக்குழம்பாலே நலத்தைமெழுகி முளைப் பாலிகையை வைப்பார்கள், நவமணி விளக்கேற்றுவார்கள் என்பதாம்.

ஊடுதல் காமத்திற் கின்பமாதலின், 'மைந்தரோடி' என்றார். இந்திரதனுவினெனப் பலநிறமுள்ளதை உவமானமாகக் கூறலால் இங் கன மணியென்றதற்கு வெவ்வேறு நிறமுள்ள நவமணியையும் பொரு ளாகக் கொள்க. அவை வச்சிரம், வைரீயம், கோமேதகம், புட்ப ராகம், மரகதம், மாணிக்கம், நீலம், பவளம், முத்து என்பனவாம். (1)

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டால் மாதா தங்களை அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐயரி சிதறு மழைமதர் நெடுங்க ணஞ்சன மெழுது வார் சாந்தத், தொய்யில்வெம் முலையி னிலவுகொப் புளிக் குத் தாமணிப் பிறைவட மணிவார, மையிருங் கூந்தல் வகிர்ந்துதேன் முரலு மட்டுவார் பூந்தொடை புனைவார், நையுதுண் மருங்கிற் கதிரொளி பரப்பு நகைமணி மேகலை புனைவார்.

(இ - ள்.) ஐ அரி சிதறும் - அழகிய செவ்வரி பரந்த, மழை மதர் நெடு கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கனிபபையுடைய நெடியகண்களில், அஞ்சனம் எழுதுவாரா - மையெழுதுவார்கள், சாந்தம் தொய்யில் - சந்தனக்கோலம் எழுதப்பெற்ற, வெம் முலையின் - விருப்பத்தைச்செய்யும் தனங்களில், நிலவு கொப்புளிகும - சந்திரிகையை உமிழ்கின்ற, தாமணி - பரிசுத்தமாகிய ரத்னங்களிழைத்த, பிறை வடம் - சந்திர ஹாரத்தை, அணிவார - அணிவார்கள், மை இரு கூந்தல் வகிர்ந்து - கரிய பெரிய அளகபாரத்தைக் கோதி, தேன முரலும் - வண்டு க ளொலிக்கின்ற, மட்டி வார - தேனொழுதுகின்ற, பூந்தொடை - பூமாலையை, புனைவார - சூடுவார்கள், நையும் துண் மருங்கில் - நைகின்ற துண்ணிய இடையில், கதி ஒளி பரப்பும் - கிரணங்களினது ஒளியைவிரி கின்ற, நகை மணி மேகலை - காந்தியையுடைய மணிகளிழைத்த மேக லாபரணத்தை, அணிவார - அணிவார்கள், ஏ - து.

(க - து.) அந்நகா மாதாகள் கண்களுக்கு மையிடுவார்கள், கன தனங்களில் சந்திராஹார் தரிப்பார்கள், கூந்தலில் மாலையணிவார்கள், இடையில் மேகலாபரணத் தரிப்பார்கள் என்பதாம். (ருச)

சில்லரிச் சிலம்பு பஞ்சிமேற் பணிக்குஞ் சேரடி கவின செயப் புனைவா, றெவ்வை திருத்தி யாடமை பனைத்தோ ளெழில்பெறத் தொயிலவரைத் திடுவா, ரலையங் கமல மென்மலர் கவற்று மடியினி லலத்தக மணிவார், வில்லுமி மொருகாழ் முததணி பணிவார் விகைமழ் தெரியலகை புனைவார்.

(இ - ள்.) சில் அரி சிலம்பு - ஆரவாரிகின்ற பருக்கைக்கல்லை யுடைய சிலம்புகளை, பஞ்சிமேல் - பஞ்சின்மேல் மிதிப்பினும், டனிக் கும சேரடி - வாடுகின்ற சிறியடாதங்களில், கவின செய - அழகுபொ ருந்த, புனைவார - தரிப்பார்கள், எல வளை - பிரகாசத்தையுடைய வளையல்களை, திருத்தி - அணிந்து, ஆடமை பனை தோள - வெற்றியமைந்த பருத்ததோள்களில், எழில் பெற - அழகுபெறுபபடி, தொயில் வரைத் திடுவார - சந்தனக்கோலத்தை எழுதுவார்கள், அல்லி அம் கமலம் மெல் மலா - அகவிதழையுடைய அழகிய தாமரையினது மெல்லியமல னை, கவற்றும் அடியினில் - கவலைப்படுத்தும் பாதங்களில், அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பை, அணிவார பூசுவார்கள்; வில் உமிழ் - ஒளியை

வீசுகின்ற, ஒரு காழ் முத்தனி - ஒப்பற்ற தேறிய முத்துமாலையை,
அணிவார - அணிவார்கள்; விரா கமழ் - வாசனை கமழ்கின்ற, தெரி
யல் - மலாமாலையை, கைபுனைவார - அலங்கரிப்பார்கள், எ - று.

(க - து.) பாதங்களிற் சிலப்பணிவார்கள், வளையல்க ளணிந்து
தோளகளிற் சந்தனக்குழம்பாற் சித்திர மெழுதுவார்கள், பாதங்களிற்
செம்பஞ்சின் குழம்பு பூசுவார்கள், முததாரமணிவார்கள், மலாமாலை
களை யலங்கரிப்பார்கள் என்பதாம். (ருரு)

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளால் அந்நகரிலுள்ளவா
செய்யும் பலவிதச் செய்கைகளுக்கு
சொல்லப்படுகின்றன.]

கதிர்மதி தவழு மாடநீண் முகப்பிற் காழுகிற் நீம்
புகை யிடுவார், முதுமறை வாணர்க் கின்னமு தடுவார்
மொய்கதிர் வெயிலகரந் தொழிய, மதிநில வெழுநு நித்
திலப் பந்தர் மாணுற வயின்வயி னினைப்பார், சதிமுறை
தவறாத் தண்ணுமை கறங்கக கூத்தியர் தனித்தனி நடப்
பார்.

(இ - ள்.) கதிர் மதி தவழும் - விரணங்கையுடைய சந்திரன்
றவழுகின்ற, மாடம் - உபரிகையினுடைய, நீள் முகடில் - நீண்ட
முகப்பினில், காழ் அகில த் புகை - வயிரம்பொருந்திய அகிலின தினிய
புகையை, இடுவார் - இடுவார்கள், முது மறை வாணாக்கு - பிராமணர்
களுக்கு, இன் அமுது அடுவார் - இனிய அமுது சமைப்பார்கள்;
மொய் கதிர் வெயில் - மொய்க்கப்பெற்ற சூரியனது வெப்பமானது,
கரந்து ஒழிய - ஒளிந்துகீங்க, மதி நிலவு ஒழுகும் - சந்திரப்பிர
காசம் வீசுகின்ற, நித்திலம் பந்தா - முததுப்பந்தல்கள், மாண்
உற - பெருமை பொருந்த, வயின் வயின் - இடங்கடோறும், நிரைப்
பார் - செய்வார்கள், சதி முறை தவறு - தாளவொத்தின் முறைப்
படி தப்பாமல், தண்ணுமை கறங்க - மததளம் ஒலிக்க, கூத்தியர் -
நாடகக்கணிகையா, தனித்தனி - வேறுவேறாக, நடப்பார் - நாட்டியஞ்
செய்வார்கள், எ - று.

(க - து.) மாடங்களில் அகிற்புகை யூட்டுவார்கள், பிராமணர்க
ளுக் கமுது சமைப்பார்கள், முததுப்பந்த லீடுவார்கள், நாடகக்கணி
கையா நடனமாடுவார்கள் என்பதாம்.

‘மறைவாணாக் கின்னமுதடுவார்’ எனப் பொதுட்படக்கூறிலும்
உரிமையால் அந்நகரத்திலுள்ள அந்நணொனக் கொள்க. ‘தண்ணுமை
கறங்க’ என்றோனும் அவ்வவ நாட்டியங்கட்குரிய உறுப்புகள் பலவுங்
‘கொள்க. ‘தனித்தனி நடப்பார்’ எனாததனால் டலவிடங்களிலும் பலவிதக்
கூத்தும் ஆடுகின்றோனபத பெற்றும். அக்கூத்தாவது, சாந்தி, வினோ
தம், என இருவகைத்து. சாந்தியாவது—சோககம், மெய், அவினயம்,
நாடகம், என - ச. அவற்றுள் சொக்கமாவது—சுததநிருத்தம், அது
தூற்றெட்டுக் கரணமுடைத்து. மெயக்கூத்தாவது—தேசி, வநிசு,
சிங்களம், இவை அகச்சுவையாகிய முக்குணம்பற்றி எடுத்தவின் அக

மரூக்க மெனைப்படும். அவினயமாவது—கதைதழுவாது பாட்டுக்களின் பொருள் தோன்றக் கைகாட்டி வல்லபஞ்செய்யுங் கூத்த. நாடகமா வது—கதை தழுவிவருந் கூத்தது. இனி வினோதமாவது—குரவை (கைகோத்தாடுவது), கலிநடம் (கழாய்க்கூத்தது), குடக்கூத்து (மாய ஞடல்), கரணம் (படிந்தவாடல்), நோக்கு (பாரமும் துண்மையும் ஆய முழுதலாயின), தோற்பாவை (தோலாற் டாவைசெய் தாட்டுவது). இன்னும் வசைக்கூத்ததோயி ஏழெனடாருமுணமி. இவ்வேழும் இழிகு லத்தோ ராடற்குரியன. இவற்றின் விகற்பமனைத்தும் இங்ஙனம் விரிக் கிற் பெருகுமாதலிற் சுருக்கிக்கூறினும். (௫௬)

எழிற்கழ் கன்னிக கமுகமென் மிடற்றி னிசையெ ழீஇ யினிதுபாட் டயர்வார், செழுமலர்க் காந்தண் முகிழ் விரல் சேப்பத் திவவியா ழினரைம் புளர்வார், முழு நெறிக் குமுத முகைநெரித் தெனவாய் முகிழ்த்தருங் குர வைகள் புரிவார், கொழுமலர் வளைக்கை கொட்டிவே னெடுங்கட் கோதையர் குரவையாட் டயர்வார்.

(இ - ள்.) எழில் திகழ் - அழகானது பிரகாசிக்கின்ற, கன்னி - இன்மைபொருந்திய, கமுகம மெல் மிடற்றில் - கமுகையொத்த மெல் லிய கண்டத்தில், இசை எழீஇ - இசையை யெழுப்பி, இனிது - இனி மையாக, பாட்டு அயாவா - பாட்டைப் பாடுவார்கள், செழு மலர் காந்தள் முகிழ் விரல் சேடட-உளம் டொருந்திய மலனாயுடைய காந்த ளாரும் பையொத்த விரல்கள் சிவக்க, திவவு யாழ் இன் நரம்பு - வலிக்கட்டை யுடைய வீணையினுடைய இனிய நரம்பை, உளாவா - தடவுவார்கள், முழு நெறி - முழு நெறிபடையுடைய, குமுத முகை - செவ்வர் லி யரும்பை, நெரித்தது என - நெரித்ததுபோல, வாய முகிழ்த்து - வாயைக் குவித்துக்கொண்டு, அரு குரவைகள் புரிவா - அரிய குரவைப்பாடலைப் பாடுவார்கள், கொழு மலர் வளை கை கொட்டி - செழுமையுள்ள தாமரை மலாடோன்ற வனையலை யணிந்த கைகளைக் கொட்டி, வேல் நெடு கண் கோதையா - வேல்டோன்ற நெடிய கண்களையுடைய மாதாகள், குரவை ஆட்டு அயாவா - குர வைக் கூத்தாடுவார்கள், எ - று.

(க - து.) பெண்கள் பாடுவார்கள், வீணை வாசிப்பார்கள், குர வைப் பாடல் பாடுவார்கள், கைகளைக் கொட்டிக் குரவைக்கூத் தாடு வார்கள் என்பதாம்.

குரவையாவது காமமும் வென்றியும் பொருளாகக்கொண்ட பாடலைப் பாடிக்கொண்டு எழுவோனும் ஒன்பதின்மனோனும் புாதா கையினைத் தாடுவதாம். (௫௭)

வெண்மதிக் கதிர்நூற் றனையவான் கவரி நெற்றிவெங் கலினவாம் புரவி, பண்ணுறத் திடுவார் சூருதி தோய் தேரட்டுப் படுமதக் கலுழிவெஞ் சினத்த, வண்ணன்மால் லானை கவினுறப் பருமித் தணிவிழா மறுகிடைக் கொணா

வார், மண்ணமை கொடிஞ்சிக் கூந்தன்மான் றடந்தேர்
வானவ ஞர்தியிற் றருவார்.

(இ - ள்) வெள் மதி கதிரா - வெள்ளிய சந்திரனுடைய கிரணங்
களை, தூற்றது அனைய - தூற்றதை யொத்த, வான் கவரி - மேலாகிய
சாமரையணிந்த, நெற்றி - நெற்றியை யுடைய, வெம் கலினம் வாம்
புரவி - வெய்ய கடிவாளம்பூண்ட தாவுகின்ற குதிகைகளுக்கு, பண்
உறுத்திடுவாரா - கல்லணை கோப்பாக்கள்; குருதி தோய் கோட்டு - உதி
ர்த் தோய்ந்த கொம்பை யுடைய, படு மதம் கலுழி - உண்டாகின்ற
மதப்பெருக்கையும், வெம் சினத்த - வெவ்விவ் கோபத்தையும், அண
ணல் - பெருமையினையும், மால் - மயக்கத்தினையுமுடைய, யானை -
யானையை, கவின் உற - அழகு பொருந்த, பருமித்து - அலங்கரித்து,
அணி விழா - அழகிய திருவிழாவை யுடைய, மறுகிடை - வீதியிலே,
கொணாவாரா - கொண்டுவருவார்கள, மண் அமை - ஒப்பனையமைந்த,
கொடிஞ்சி - மேன்மொடடையும், கூந்தல் மான் - புறமயிரினையுடைய
குதிகைகளையு முடைய, தடம் தோ - விசாலமொபொருதிய தோகளை,
வானவா ஊர்தியில் - தேவா விமானங்கள் டோல், தருவாரா - கொண்டு
வருவார்கள், எ - று.

(க - து.) குதிகைகளுக்கு கல்லணை யிடுவார்கள், யானைகளை
யலங்கரித்து வீதியிற் கொண்டுவருவார்கள், தோகளை யலங்கரித்துக்
கொண்டுவருவார்கள் என்பதாம் (ருஅ)

இருங்கடற் றோன்று மழகதி ரோயகரு மெரிமணிச்
சிவிகையின் வருவார், சுரும்புவிழ்ந்தரற்ற மும்மதம் பொ
ழியுஞ் சூழிமால் யானையிற் புகுவார், திருந்துமொணசுழி
ய கூந்தன்மான் தேரிற் சேட்டிளம் பரிதியிற் செல்வார்,
பொருந்தமண் டோயா தகலவிசம் பகவும் பொங்குளைப்
புரவியிற் போவார்.

(இ - ள்) இரு கடல் தோன்றும் - பெரியகடலிலுதிக்கின்ற, மழ
கதிரா ஏய்க்கும் - இளஞ்சூரியனை யொக்கும், எரி மணி சிவிகையின் -
பிரகாசிக்கின்ற ரதங்கன்பதித்த தண்டிகையில், வருவாரா - வருவா
கள்; சுரும்பு - வண்டிகள், வீழ்ந்து அரற்ற - விரும்பி ஒலிக்க, மும்
மதம் பொழியும் - மும்மதங்களையும் பொழிகின்ற, சூழி மால் யானை
யில் - முகபடாததையுடைய பெரிய யானையின்மேல், புகுவாரா - வரு
வார்கள்; திருந்தும் - திருந்தபெற்ற, ஒள் - வுளங்குகின்ற, சுழிய -
சுழிகளையுடைய, கூந்தல் மான் - புறமயிரினையுடைய குதிகைகடைய,
தேரில் - இரதத்தில், சேடு இளம் பரிதியில் - மிகுந்த இளமையை
யுடைய சூரியனைப்போல், செல்வாரா - செல்வார்கள்; பொருந்த மண்
தோயாது - பொருந்துமபடி பூமியிலே தோயாமல், அகல் விசம்பு அக்
வும் - அகன்ற ஆகாயத்தில் ஆடுகின்ற, பொங்கு உண் - மிகுந்த புறமயி
ரினையுடைய, புரவியில் - குதிகையின்மேல், போவாரா - போவார், எ - று.

(க - து.) சிலா அரதச்சிவிகைகளில் வருவார்கள், சிலா யானைகளில் வருவார்கள், சிலா தோகளிற் போவார்கள், சிலா குதிகைகள்மேற் போவார்கள் என்பதாம்.

திருந்து மொண்தழிகளாவன கழுத்தினடுவிலேனும் கண்ணக்காலிலேனும், மேலுதடு, முன்னங்கால், கன்னம், முழங்கால் ஆகிய இவைகளிலேனும் இரட்டைச்சுழிகளிருக்கின் ஆகாதனவாம். இவைகளின் நிக் கழுத்தில் வலஞ்சுழித்திருப்பது தேவமணியாம். முசும், தலை, மூக்கு, மாப்பு இந்நான்கிடத்திலும் இரண்டிரண்டு சுழிகளும் நடுநெற்றி, பிற்பக்கம் இவைகளில் ஒவ்வொரு சுழியும் இருக்கின் நல்லனவாம். சீரீவற்சமென்னுங் குதினைக்கு மாபிலைதுசுழி யிருக்கும். நெற்றியில் இருசுழியேனும் முச்சுழியேனு மிருக்கினும் நான்குசுழி வலம்புரியாயிருக்கினும் இரண்டுசுழி முன்னங்காலடியி லிருக்கினும் நல்லனவாம். இவற்றின் வகற்பமெல்லாம் அபலீலாவதி பென்னும் உடனாவற் காண்க.

(ருக)

. நளிர்மதி தவமு மலையவெற் புயிர்த்த நறுங்குற டிரிஞ்சுபூந் தேய்வை, தளர்கொடி மருங்கு லலமரப் பனைத் த தரளமென் முலைமுகட் டணிவா, ரளியின மோச்சி வள்ளவாய்த் தேற லமிர்தென நுகர்ந்துளங் களிப்பார், துளிமதுப பிலிறறிக காவதங் கமமூந் தாமலர்ச் சிகழிகை புனைவார்.

(இ - ள்.) நளிர் மதி தவமும் - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன் நவழுகின்ற, மலையவெற்பு உயிர்த்த - பொதியமலை பெற்ற, நறு குறடு - நறிய சந்தனக்கட்டைகளால், உரிஞ்சு - தேயத்த, பூந்தேயவை - அழகிய குழம்பினை, தளர் கொடி மருங்குல் - தளரப்பெற்ற வல்லிபோன்ற இடையானது, அலமர - சுழற்சியடைய, பனைத்த தரளம் - பருத்த முத்துவடமணித்த, மெல் முலை முகடு - மெல்லிய முலைகளின்மேல், அணிவார் - பூசுவார்கள், அளி இனம் ஓசசி - வண்டுக்கூட்டங்களை யோட்டி, வள்ளம் வாய் தேறல் - கண்ணத்திலிருக்குந் தேனை, அமிர் து என நுகாந்து - அமிரதம்போலுண்டு, உளம் களிப்பார் - மனமகிழ்வார்கள், துளி மது பிலிற்றி - துளிகளையுடைய தேனையொழுக்கி, காவதம் - காத்தாரமளவும், கமமூம் - மணக்கும், தாமலர் சிகழிகை - பரிசுத்தமாகிய மலராத ரெடுக்கப்பெற்ற மாலைகளை, புனைவார் - தரிப்பார்கள், எ - று.

(க - து.) சிலபெண்கள் சந்தனங்களைக் கனதனங்களிற் பூசுவார்கள், சிலபெண்கள தேனுண்டு களிப்பார்கள், சிலபெண்கள் மாலைகளைத் தரிப்பார்கள் என்பதாம்.

(௬௦)

. நிழலொடு கறுவிப் பாகெறிந் துன்பெய் நிணத்தொ டி பழகுசுடன் பிறைக்கோட், ட்டழிகவுட் கடாத்த தறுகண் மால் யானையகற்றுமி னெயிற்புறத் தென்பார், மழைமதர் கோத்தி மன்றல் செய்காலை வல்லவர் கன்னலிற் றெரிவார்,

விழைவொடு மகிழ்வுற் றளவளாய்ப் புருந்தோர் வியப்புற
விருந்தெதிர் கொள்வார்.

(இ - ள்.) நிழலொடு கறுவி - (தங்கள்) நிழலொடு கோபித்து, பாரு எறிந்து - பாகனை வீசி, ஊன பெய - தசையைப் பெய்கின்ற, நிணத்தொடு பழகு - நிணத்தோடு பழகாநிறை, கூன் பிறை கோடு - வளைவுபொருந்திய பிறைபோலும் கொம்பினையும், அழி - அழிகின்ற, கவுள் - கதுப்பினி லொழுக்குகின்ற, கடாத்த - மதத்தினையுமுடைய, தறுகண் மால் யானை - அஞ்சாத பெரியயானையை, எயில் புறத்து - மதிப்புறத்தில், அகற்றுமின் எஃபா - நீக்குங்கொன்பாக்கள், மழை மதா நோக்கி - தமயந்தியினது, மஹல செய காலை - வ்வாகந் செய யும்பொழுதை, வல்லவா - (கணிதநூலில்) வல்லமையுடையவர்கள், கன்னலில் - நாழிகை வட்டிலால், தெரிவா - தெரிந்துகொள்வார்கள்; விழைவொடு - விருப்பொடு, மகிழ்வுறறு - மகிழ்ச்சியை யடைந்து, அளவளாய - கலந்து, புருந்தோ - அடைந்தவாசன், வியப்பு உற - அதிசயிக்க, விருந்து - விருந்தாக, எதிர்கொள்வா - எதிர்கொள்வார்கள், எ - று.

(க - து.) யானைகளைக் கோட்டையின்புறத் தோட்டெனப்பார்கள், கணிதநூலில் வல்லவாகள தமயந்தி முகூப தத்தகாலத்தளவை நாழிகை வட்டிலா லறிவார்கள, வந்தோரை விருந்தாக கழைப்பார்கள் என்ப தாம்.

நாழிகை வட்டிலாவது ஆழமுள்ள ஒரு பாத்திரத்திலே நீரை நிறைத்து அதிற் பிரமாணப்படிசெய்து அடியிற் றுளையிட்டிருக்கும் வெண்கல வட்டிலைவிடுக்கில் அத்துணாவழியே நீர் உள்ளே நிரம்பி அமிழ்வது ஒருநாழிகை டெனக்கொண்டு காலத்தை யளவிடுதற்குரிய கருவியெனக் கொள்க. மகிழ்ச்சி - விருப்பினது காரியமாம். நிணம் - கோழுப்பு.

(சுக)

[இதனால் அன்னந்தருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வினாகமழ் முல்லை முகைநிக ரடிசில் வெள்ளியங்
கிரியெனக் குவிப்பார், கருனையும் கன்னற் கட்டியுந் தே
மாங் கணிகளும் வயினவயி னிளைப்பார், திளைப்பாரு கட
லி னறுநெயும் பாலுந் தெருந்தொறும பெருக்கெடுத்
தோட, வெரிபசும் பொன்னன் கலம்பல பரப்பி யிரவலர்க்
கின்னமு தளிப்பார.

(இ - ள்.) வினா கமழ் முல்லை முகை நிகா அடிசில் - வாசம் மணக் கின்ற முல்லையுநம்பையொத்த சோற்றை, வெள்ளி அம் கிரி என - அழகிய வெள்ளிமலைபோல், குவிட்டா - குவிட்டாக்கள்; கருனையும் - பொரிக்கறியும், கன்னல் கட்டியும் - சருக்களைக் கட்டியும், தேமா கணிகளும் - தித்திப்பு மாம் பழங்களும், வயின் வயின் - இடங்கள்தோ றும், நிளைட்டா - ஒழுங்குபட வைப்பார்கள், திளை பொரு கடலின் - அலைகள் மோதுகின்ற கடல்போல், நறு நெயும் - நறிய நெய்யும்,

பாலும் - பாலும், தெரு தொறும் - தெருக்கடோறும், பெருக்கு எடுத்து ஓட - அதிகரித்தோட, எரி பசு பொன் கலம் - பிரகாசித்தின்ற பசிய பொற்கலங்களை, டல பரப்பி - அநேகமாக வைத்து, இரவலாக்கு - யாசகாக்கு, இன் அமுது - இனிய சுவையுள்ள அமுதை, அளிப்பா - கொடுப்பாக்கள், ஏ-று. அம் - அசை.

(க - து) சாதங்களை வெள்ளிமலைபோட குவீப்பபாக்கள், பொரிக்கிறிகளையும் வெல்லக்கட்டிகளையும் மாங்கனிகளையும் இடமெங்கு நிறைப்பாக்கள், தெருக்களில் நெய்யுமடாலும் டெருக்கெடுத்தோடப் பொற்கலங்களில் யாசகாக்கு கமுதளிப்பாக்கள் என்படம்.

அமுதுக கினிமையாவது தகுதியாகக் கலந்து கூட்டிய அறு சுவைகளாம். அவை தித்திப்பு புளிப்பு, உவா பு, கசப்பு, துவாப்பு, உறைப்பு என ஆறு. இவை செயற்கையால் பல்வகைப்படும். அவை “நெய்விர் வன்னு சுத்தவெணை சொனறி நிகழ்த்தி யோதனம் டாற் சோ, தைவளா மிளக்கை வலசிமென கங்கி னமலைதண் ணிலவங்கப் பொம்மல், செயவள ாளளுப டோனகங் கடடிச் செழுமபத மாதி மூரல்களும்” இதழை காண்க. (கஉ)

[இதனால் தேவா மனிதா நாகா செயகை சொல்லப்படுகின்றது.]

வெள்ளியங் கிரியில் விஞ்சையர் தொகுவார் விண்ணவ ரெண்ணிலர் புகுவா, ரள்ளிலை நெடுவே லரசர்வங் திறப்பா ரந்தண ரளபபிலர் திரிவா, ரொள்ளொளி விரிக்கும் பருமணிச் செருகுட நெகர்வெள் ளிடையற்ச் செறிவார், பள்ளநீக கடலகு முழுபெருந் தீவி லுறையுநர் பரிவினிற் றெருவார்

(இ - ள்.) வெள்ளி அம் கிரியில் - அழகிய வெள்ளிமலையாகிய கைகாசத்தி லிருக்கின்ற, விஞ்சையா - வித்தியாதராகள், தொகுவா - கூடுவாக்கள், விண்ணவா - தேவர்களில், எண்ணிலா - அளவில்லாதவர், புகுவா - துழைவாக்கள், அள இலை நெடு வேல் - (மாமிசத்தை) அள்ளிக் கொள்கின்ற இலையையுடைய நெடிய வேலையேந்திய, அரசர் - அரசாக்கள், வந்து இறுப்பா - வந்து தங்குவாக்கள், அந்தணா - பிராமணர்களில், அளபபிலா - அளவற்றவாக்கள், திரிவா - உலாவ்வாக்கள்; ஒள் ஒளி விரிக்கும் - மிகுந்த வொளியை விரிக்கின்ற, பரு மணி - பெரிய மணியினையுடைய, செம் குடி - சிவந்த சூட்டினையுடைய, உரகர் - நாகங்கள், வெள்ளிடை அற - (எங்கும்) வெளியிட மில்லாமல், செறிவா - நெருங்குவாக்கள், பள்ளம் - ஆழம்பொருந்திய, நீர் - நீனையுடைய, கடல் சூழ் - கடலாற் சூழப்பெற்ற, எழு பெரு தீவில் - சத்த தீவில், உறையுநர் - வசிப்பவர்கள், பரிவினில் - அன்பினால், தொகுவார் - கூடுவாக்கள், ஏ-று.

*(க-து.) வித்தியாதராகள் கூடுவாக்கள், அளவிலாத தேவர்களும் இராஜாக்களும் வந்து தங்குவாக்கள், அளவிலாப் பிராமணர்கள் திரிவாக்கள், நாக வேந்தர்கள் நெருங்குவாக்கள், சபத்தீவாரும் கூடுவாக்கள் என்பார்கள்.

[இதனால் மாத ரிசைப்பாட்டின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னவர் திதலைப் பொம்மலவெம் முலையார் புனைமணி மாடக முறுககி, யின்னரம் புளரும் பாடல் கேட் மிருகி யேழிசை மகரயாழ் பண்ணிக, கின்னர மிது னம் பாடலுக் குடைந்து கீழ்ப்படு மிளிவர னோககி, மின் னகு கடர்வேல விஞ்சையா மகளிர் வியப்பொடு தலைப ணித் திடுவார்.

(இ - ள) பொன் அவர் திதலை - பொன்னோல் பிரகாசிக்கின்ற தேமல்பரந்த, பொம்மல - பொல்லிவையுடைய, வெம் முலையார் - விருப்பத்தைச்செய்கின்ற ஸ்தனங்கையுடைய மாதர்கள், புனை மணி ஆடகம் முறுககி - ரதங்கனபதித்த முறுக்காணிகளைத் திருகி, இன் னரம்பு உளரும் - இனிய நரமபைத் தடவுகின்ற, பாடல் கேட்டு - பாடலைக்கேட்டு, உருகி - மனங்கொடுத்து, ஏழ் இசை மகரயாழ் - ஏழி சைகளையுடைய மகரபாழை, பண்ணி - செய்து, கின்னரமிதுனம் - கின்னரமிதுனங்கள், டாடலுக்கு உடைந்து - அடபாட்டுக்குத்தோற்று, கீழ்ப்படும் - தாழவுபடுகின்ற, இளிவரல நோககி - இழிவைப் பார்த்து, மின் நகு - ஒளியை வீசுகின்ற, சுடா வேல - காந்திபொருந்திய வேலை யேந்திய, விஞ்சையா மகளிர் - விஞ்சையா மாதர்கள், வியப்பொடு - ஆச்சரியத்தோடு, தலை - தலையை, பணித்திடுவார் - சாய்ப்பார்கள், எ-று.

(க - து) கனத்தனங்கையுடைய பெண்கள் வீணைவாசிகுக்கும் பாட லைக்கேட்டுருகி வித்தியா தரமாதாக்கள் தலைவணங்குவார்கள் என்பதாம்.

கின்னரமிதுனம் முலையார் டாடல்கேட்டுருகி யாழ்ப்பண்ணி உடை ந்து கீழ்ப்படு மிளிவரனோககி யெனக் கூட்டுக் ஏழிசையாவன — குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளிர், தாரம் என்பனவாம். இவை பிறக்குமிடம்—கண்டம், நா, அண்ணம், தலை நெற்றி, மாப்பு, மூக்கு என எ, இவையே ஏழ்சுரமெனவும், வீணையி லேழ் நரம் பெனவுஞ் சொல்லுவா. இவற்றி னிசையுவமை—மயில், இடபம், ஆடு, கொக்கு, குயில், குதிரை, யானை என எ, அதிதேவதைகள் — விசுவா மித்திரன், சமதககினி, சந்திரன், சூரியன், கௌதமன், காசிபன், ஈசன் என எ, யாழாவது — பேரியாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டி யாழ், சகோடயாழ் என ச, இவற்றுள் பேரியாழிற்கு நரம்பு-உக, மகரயாழிற்கு - கக, சகோடயாழிற்கு - கசு, செங்கோட்டியாழிற்கு எ. அவற்று ளிது தண்டு, பத்தா, நரம்பு, முறுக்காணி, கொழுவாணி ருதலிய வறுப்பமைந்த மகரயாழெனக் கொள்க. பண்ணல், பரிவட் டனை, ஆராயதல், தைவரல், செலவு, வீணையாட்டு, கையூழ், குறும் போக்கு என்னுங் கலைத்தொழில்க ளெட்டனுள் பண்ணலாவது பாட றினைக்கப்பட்ட பண்ணுக்கு இளை, களை, பகை, நட்பானநரம்புகள் பெறுந்தன்மை மாத்திரையறிந்து கட்டுதல், அவ்வாறு செய்தவின் “மகரயாழ் பண்ணி” என்றா. “பருந்து மதனிழலும் பாட்டுமெழாநுங், திருந்ததாச் சேவகற்கே சோந்தனவென்றெண்ணி, விருந்தாக யாழ் பண்ணி வீணைதான்றோற்பா, விருந்தாளிளமயில்போ லேந்திவிடவேற்

கண்ணுள்” எனப் பிறரும் யாழ்ப்பண்ணி யென்றா. கின்னர மிதுன மென்பது ஒரு தேவசாதி, அது “முன்னரசிங்கமதாகி பவுணன்முக்கி யத்தை முடிப்பான மூவுலகின், மன்னரஞ்சமது சூதனன்வாயிற் குழ லினோசை செவியைப்பற்றிவாங்க, ஈன்னரம்புடைய தம்புருவோடு நாரதனுந்தீர்தம் வீணைமறந்து, கின்னர மிதுனங்களுந் தந்தங் கின்ன ரத் தெரடுகிலோ மென்றனோ” இதனூறிக. இசைகருத்தோற்று நாணமடைதலால் ‘தலைபணித்திடிலோ’ என்றா. விஞ்சையரும் டாட லில் வல்லவானோம ஈண்டு நகரமாசருக்கு அம்மாதனாக் கூறினா. ஆடவரிசையினும் மாதிரிசை விசேடமெனக் கூறுதலு மொன்று. அன்றி விஞ்சையரு மகளிருமெனக் கொள்ளினும் அமையும். (சுச)

[இதனூற் கொடிகளின் சிறப்புச் சொல்படுகின்றது.]

முகிறவழ் குடுமி மாடநீள் கொடிகண் மொய்மமணிக் கதிர்பரப் புதலா, னகர்வயிற் துவர்வா யரிமதர் மழைக்க ணன்னுதல் வதுவைவேட்டடைந்த, வகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகு மருக்கர்பன் னிருவருந் தமது, பகலி டைப் பறந்து திரியுமின் மினியிற் படரொளி மழுங்கினர் திரிவார்.

(இ - ள்.) முகில் தவழ் குடுமி - மேகங்கள் தவழ்கின்ற சிகரத்தை யுடைய, மாடம் - உபரிகைகளின், நீள கொடிகள் - நீண்டகொடிகள், மொய் மணி - நெருங்கிய ரத்நங்களினது, கதிர் பரப்புதலால் - கதிர் களை விரித்தலால், நகாவயின் - அந்நகரத்தில், துவாவாய - செவ்வாயை யும், அரி - செவ்வரிபரந்த, மதா - களிப்பையுடைய, மழை கண் - சூளிரச்சிபொருந்திய கண்களையுடைய, நல் துதல் - தமயந்தியினது, வதுவை - விவாகத்தை, வேட்டு அடைந்த - விரும்பிவந்த, அகல் இரு விசும்பில் - அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தில், பாய இருள் பருகும் - பரவிய இருளையுண்ணும், அருக்கா பன்னிருவரும் - சூரியாகள் பன்னிரண்டு பேரும், தட்டது - தம்முடைய, பகலிடை - பகற்பொழுதில், பறந்து திரியும் - பறந்து திரிகின்ற, மின்மினியில் - மின்மினிப் பூச்சிகள்போல், படா ஒளி - படாகின்ற கார்த்தியை, மழுங்கினா - ஒழிந்தவராகி, திரி வா - திரிவார்கள், எ-று.

(க - து.) மாடங்களிற்கட்டிய கொடிகளி னிரத்தங்கள் அதிகபிர காசங்களை விரித்தலால் தமயந்தி விவாகத்திற்குவந்த பன்னிருசூரியா களு மின்மினிபோ லொளிமழுங்கித் திரிவார்கள் எனபதாம்

அருக்கா பன்னிருவராவா—தாத்தாரு, சக்கிரன், அரியமன், மித் திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திவேச்சரன், பூடன், சலித்திரு; துவட்டன் எனக்கொள்க. இவர்கள் ஒவ்வொரு வரோ அதிகப் பிரகாசமுள்ளவா, அப்படியிருக்க ஏககாலத்திற் பன்னிரு வரும் பகலிற் பறக்கு மின்மினிபோல மழுங்கினொனில் அந்நகரிற் கட டிய கொடிகளின் மணிப்பிரகாசஞ் சொல்லவேண்டுவதில்லை யாயிற்று. அருக்கர் மின்மினியிற் திரிவா லெனலால் உவமையணி. (சுரு)

விண்ணகத் தமர ரளப்பில டென்கோ விஞ்சையரளப்
பில டென்கோ, மண்ணகத் தரச ரளப்பில டென்கோ வனி
தைய ரளப்பில ரென்கோ, பண்ணமை களிற் கூந்தன்
மான் டடந்தேர் பதாதிமற் றளப்பில வென்கோ, வெண்
ணிமற் றுரைக்கி னித்துணை யென்ன வெம்மனோர்க் கியம்
புமா றரிதே.

(இ-ள்.) விண்ணகத்து அமரா - விண்ணுலகத்திருந்து வந்த தேவா
கள், அளப்பிலா என்கோ - அளவிலொன்று சொல்லுவேனோ, விஞ்
சையா - வித்தியாதராகள், அளப்பிலா என்கோ - அளவிலொன்று
சொல்லுவேனோ, மண்ணகத்து அரசா - மண்ணுலகத் திருந்துவந்த
அரசர்கள், அளப்பிலா என்கோ - அளவிலொன்று சொல்லுவேனோ,
வனிதையா - மங்கையாகள், அளப்பிலா என்கோ - அளவிலொன்று
சொல்லுவேனோ, பண் அமை - ஒப்பனையமைந்த, களிற் - பிள்ளைகள்,
கூந்தல் மான் - புறமயிரினையுடைய குதிரைகள், தடம் தோ - விசாலம்
பொருந்திய தோகள், பதரதி - சேனைகள், (ஆகிய இவைகள்) அளப்
பில என்கோ - அளவில்லையென்று சொல்வோனோ, எண்ணி உரைக்
கின் - சிந்தித்துச் சொன்னால், இத்துணை என்ன - இவ்வளவென்று,
எம்மனோர்க்கு - எம்போலியோர்க்கு, இயம்பும் ஆறு - சொல்லும்
விதம், அரிது - அரிதாகும், எ-று. மறறு - அசைகள்.

(க - து.) தேவர்கள் அளவில்லை, வித்தியாதரர்கள் அளவில்லை,
அரசர்கள் அளவில்லை, மாதர்கள் அளவில்லை, நால்வகைச் சேனைகளும்
அளவில்லை, இவ்வளவென்று சொல்லல் எனக்கரிதென்றா என்பதாம்.

ஏழைமை யுடையவரும் ஸ்வாகதத்திற்குச் செல்லும்போது அநேக
ருடன் செல்வது வழக்கமாதலின், கிடைத்தற்கரிய பொருளாகிய தம
யந்தியை விரும்பிவந்த செல்வங்களி லொருகுறையுமின்றிய தேவர்கள்
விஞ்சையா நாகா அரசாமுதலிய தலைவார்களையே இத்துணையெனக்
குறிக்கக்கூடாதெனின அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கே அநேக பரிவார
யிருக்குமாதலின் அப்படி அநேகருக் கிருத்தலால் அவற்றையு மளவு
படுத்தல் மற்றைப் புலவாக்கு மரிதென்பாரா, 'எம்மனோர்க் கியம்புமா
றரிது' என்றா.

(சூசு)

[இதனால் வீமன் சுயம்வரமணடபத்துக்கு வருதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

எரிகதிர்ப் பசம்பொன் முகடுவேய்ந் தோங்கி யேழி
ரு காவத மகன்ற, நிராமணி குயிற்றி மணவினைக் கமைத்
த நித்தில விதானமண் டபத்திற், புரிமுறுக் கவிழ வ்ண்டு
பாண் முரன்று பூந்துகள் குடைந்ததே னுகரும், விரை
கமழ் நறுந்தார் துயல்வரு தடந்தோள் விதர்ப்பர்கோ
னினிதுவந் தடைந்தான்.

(இ-ள்.) எரி கதிர்ப் பசு பொன் முகடு வேய்ந்து - ஒளியிடுகின்ற
விரைங்கொடியுடைய பசிய பொண்ணுல் சிகரம்சூட்டி, ஒங்கி - உயர்ந்து,

ஏழ் இறகாவதம் அகன்ற - பதினால்காதவழி பரந்த, ஸ்ரீ மணி குயிற்றி - ஒழுங்காக இரத்தங்கள் பதித்து, மணம் வினைக்கு அமைத்த - விவாகக்கிரியைக்குச் செய்த, நிதிலம் விதானம் மண்டபத்தில் - முத் தினம்செய்த மேற்கட்டியையுடைய மண்டபத்தின்கண், புரிமுறுக்கு அவிழ் - கட்டினது முறுக்குவிரிய, வண்டு பாண் முரன்று -வண்டிகள் இராகங்களை யிசைத்து, பூ துகள் குடைந்து - மகரத்தங்களைக் குடைந் து, தேன் துகறும் - தேனையுண்ணும், வீனா கமழ் நறுதா - வாசனை கமழ்கின்ற நறிய மலாமாலையானது, துயல்வரு - அசைகின்ற, தடம் தோள் - பருத்த தோளையுடைய, விதாப்பாகோன் - வீமராஜன், இனிது உவந்து - இனிதான மகிழ்ச்சிகொண்டு, அடைந்தான் - வந்தனன், எ -று.

(க - து.) செம்பொற்கிரம் பொருத்தி இரத்தங்கள் பதித்து முத்து மேற்கட்டி கட்டிப் பதினான்காதவழி விஸ்தாரம் போடுவதற் பந்தலாகிய கல்யாணமண்டபத்துள் வீமசேன மஹாராஜன் வந்துசேர்க் தான் என்பதாம்.

இனிதுவத்தல் - மிகமகிழ்தல். இச் சுயமவரத்திற்குத் தலைவன் வீமராசுதலால் இதைக்குறித்து வந்த தேவா, விஞ்சையா, நாகர், அரசா முதலியவர்களுக்கு மரியாதை செய்யும் பொருட்டு மனமகிழ்ச்சி யுடன் விதிப்படி செய்து அலங்கரித்திருக்கும் விவாகமண்டபத்திற்குத் தரன் முன்னே வந்தன னெனக். (௬௭)

[இதனால் திரிலோகத்தரசரும் வருதல் சொல்லப் படுகின்றது.]

குழவிவெண் டிங்கண் மணிவடங் கிடந்த குங்குமக் குலவரைத் தடந்தோண், மழுகளி றனைய விதர்ப்பர்கோன் பணியால் வானகத் தமரர்தங் குழுவ, மொழுகொளி மணிச்சூட் டிரகருஞ் சேடி யுறைதரு விஞ்சையர் கணமு, மெழுகடல் வரைப்பின் மன்னருந் தேனவேட். டிரைத் தெழு சுரும்பின்வந் தடைந்தார்.

(இ - ள்.) குழவி வெண் திங்கள் - இளமையதாகிய வெள்ளிய திங்களபோன்ற, மணி வடங் கிடந்த - சந்திரஹாரம் இருந்த, குங்கு மம் - குங்குமமணிந்த, குல வரை - குலாசலம்போன்ற, தடம் தோள் - பருத்த தோளையுடைய, மழ் களிறு அனைய - இளங்களிறை யொத்த, விதாப்பாகோன் பணியால் - வீமராஜ னேவலினால், வானகத்து அம ரா குழுவும் - விண்ணுலகத்தவர்கள் கூட்டமும், ஒழுகு ஒளி மணி குடு - ஒளி வீசுகின்ற உச்சிமணியையுடைய, உரகரும் - நாகவேந்த ரும், சேடி உறைதரு - விஞ்சையருலகத்தி லிருக்கும், விஞ்சையா கண மும் - வித்தியாதரா கூட்டமும், எழு கடல் வரைப்பின் மன்னரும் - சத்திவிவள்ள அரசரும், தேன் வேட்டு இரைத்து எழு சுரும்பின் - தேனை விரும்பிச் சத்தித்து எழுகின்ற வண்டிகள்போல், வந்து அடைந்தார் - வந்து சேர்ந்தார்கள்; எ -று.

(க - து.) வீமராஜன் கட்டளை யினால் தேவாகூட்டமும், நாகாகூட்டமும், வித்தியாதராகூட்டமும் அரசாகூட்டமும் வந்து சேர்ந்தன என்பதாம்.

தேனேவிட வண்டிற்கு இனிமைசெய் துயிராகப்பது வேறொரு பொருளில்லாமையால் 'தேன் வேட்டினைத் தெழுசுரும்பின்' என்றார். உவமிக்கப்படும் பொருட்கும் இவ்வுரை கொள்க. விதாப்பாகோன் பணியால் அடைந்தாரெனக் கூட்டுக. சேடி - விஞ்சையருலகம். அது "சேணியுஞ் சேடியும் விஞ்சையா சோவிடம்." இதனாலறிக. அமரர் குழுவும், உரகரும், விஞ்சையா கணமும், மன்னரும், என்னு மெழு வாய்கள் அடைந்தார என்னும் வினேமுற்றுப் பயனிலை கொண்டன. சுரும்பின் வந்தடைந்தாரெனலால் உவமையணி. (சுஅ)

[இதனால் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொய்துணர்த் தருவி னறுநிழ லமர்ந்த குகைமழல் விண்ணவர்க் கரசுஞ், செய்யகட் கயவா யெருமையே றுகைக்குந் தென்றிசைக கடவுளும் கனலும், வெய்யவான் சிகைய செந்தழற் கிறையும் விரிதினைக் கனைகடல் வேந்து, நெய்துடைத் தொளிரு மள்ளிலை நெடுவே னிடதர்கோ னுருவொடு மடைந்தார்.

(இ - ள்.) கொய் துணா - பறிக்கின்ற பூங்கொத்துகளை யுடைய, தருவின - ஐந்தருவினுடைய, நறு நிழல் அமாந்த - நதியநிழலின் கண்ணே தங்கிய, குகை கழல் - ஒலிக்கின்ற வீரககழலை யுணிந்த, விண் ணவாக்கு அரசும - இவ்விதானும், செய்ய கண் - சிவந்தகண்களையும், கய வாய் - பெரியவாயையு முடைய, எருமை ஏறு உகைக்கும் - எரு மைக்கடாவைச் செலுத்துகின்ற, தென்திசை கடவுளும் - யமனும், கனலும் செம் தழற்கு இறையும் - சுடுகின்ற அக்கினிபகவானும், விரி தினை - விரிக்கின்ற அலைகளையும், கனை - ஒலியையுமுடைய, கடல் வேங் தும் - சமுத்திரராஜனாகிய வருணனும், நெய் துடைத்து - உதிரத்தைத் துடைத்து, ஒளிரும் - விளங்குகின்ற, அள இலை நெடு வேல் - (மாமி சத்தை) யள்ளுகின்ற இலையையுடைய ஈழிய வேலையுடைய, நிட தாகோன் உருவொடும் - (தாங்கொண்ட) நாளானது வேடத்துடன், அடைந்தார் - வந்தார்கள், எ - று.

(க - து.) இந்திரனும், இயமனும், அக்கினிதேவனும், வருணனும் நாளனுக்கொண்டு வந்தார்கள் என்பதாம்.

உருவங்கொண் டடைந்தாரெனப் பாடங்கொள்ளின் முன்னே அன்னவ னுருவுதாங்கி யணிந்தா மேயினாரென நிறுப்பதால் கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமாதலின் உருவொடும் மடைந்தாரெனப் பாடங் தொண்டு முன்கொண்ட வருவோடும் இப்பொழு தடைந்தாரெனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. நெய் - நிணமெனினு மமையும். (சுக்)

[இதுமுதலில் தபாட்டால் தளன் கயம்வா மண்டபத்
தக்குப் புறப்பிஞ்சு கிறப்புச் சொல்லப்
படுகின்றது.]

பீமாட்டிளங் கயவாய் நெறிமருப் பெருமை முலைவழி
யொழுகிய தீம்பால், சேட்டிளங் குருகின் பார்ப்பின் மருந்
துஞ் செழுவய னிடதர்கோன் மருமான், பாட்டிளங்
கரும்பர் பேட்டொடு முரன்று பருமுனை விரிக்குகான்
முல்லைச், சூட்டணர் தம்பொற் சுடர்முடி கவித்துத் தெந
மிகழ னரலயிற் கினனல்.

(இ - ள்.) மோடு - உயாவும், இள கய வாய் - இளமை பொருந்
திய பெரிய வாயையும், நெறி மருப்பு - நெறித்த கொம்புகளைப்
முடைய, எருமை - எருமைகளினுடைய, முலை வழி - முலைவழியாக,
ஒழுகிய தீ பால் - வந்த தித்திப்புப்பாலை, சேட்டி இள - மிகுந்த
இளமைபொருந்திய, குருகின் பார்ப்பு இனம் - நாளைகளினுடைய
குஞ்சுக்கூட்டங்கள், அருந்தம் - உண்ணுகின்ற, செழு வயல் - செழுமை
பொருந்திய வயல்கள் சூழ்ந்த, நிடதா கோன் மருமான் - நிடததேசத்
தையாளுகின்ற நளமகாராசன், பாட்டி - பாட்டிக்களை, இன் சூழ்ப்பர் -
இளவண்டிகள், பேட்டொடும் - பெட்டைகளுடன், முரன்று - பாடி,
பரு முனை விரிக்கும் - பெரிய அரும்புகளை மலாத்துகின்ற, நாள்
முல்லை சூட்டி அணிந்து - புதிய முல்லை மாலையையணிந்து, அம் பெருந்
சுடா முடி கவித்து - அழகிய பொன்னார்செய்த கிரண்ங்கொடியுடைய
முகுடத்தைக் கவித்துக்கொண்டு, தொடு கழல் - தொடுக்கின்ற வீரக்
கழலை, நரல - ஒலிக்க, வீக்கின் - கட்டினான், எ-று, ஆல் - அசை.

(க-து.) நளமஹாராஜன் மணிமுடிசூட்டி வீரகண்டாமணி ஊழிற்
மரித்தான் என்பதாம்.

புல்லுகளை வயிராமெய்ந்து நீருண்டு உடையவரார் தூக்கப்படுத
லால் முலைவழி தீம்பாலொழுகிய வெருமை என்றார். பால்பறவிய
வயிலெனக் கொள்க. மருமான் - வழித்தோன்றல், அது "மருமான்
பிறங்கடையும் பல்வழித்தோன்றல்" இதனாலறிக. நிடததேசத்திலுள்
வழியிற்றோன்றிய நளனெனக் கொள்க. (எ-று)

சூற்றின வென்னக குருதிகொப் புளிகிழ்வ் சூற்று
டை வாண்மருங் கசைத்துப், பாற்றினஞ் சூழல் நிற்ப்பு
லால் தமழும் பாயொளி பரிதிவே லெந்தி, சூற்றிதழ்க்
கமல முனைமுறுக் கவிழ நொறில்பரித் தேரிளங் கதி
ரோன், சூற்றின வென்ன சிழலுமிழ் கொழந்துச் சுடர்
மலிரித் தேயிசைப் பொலிந்தான்.

(இ - ள்.) சூற்றின ன என்ன - கமலமுடைய கசைப்பவராக,
சூற்று கொப்புகிக்கும் - உதிர்த்துப் புமிழ்கின்ற, சூற்று வளம்கள்
மலர்ந்து கசைத்து குருதிய னிகையைப் பல்வழித்தோன்றல்
இவ்வழித்துப் பருந்துக் கடியங்கள் வட்டமிட, நொறில்பரித் கய

மும் - உதிர நூற்றம் நூறுகின்ற, பாய் ஒளி பரிதி - பரவப்பெற்ற கார்த்தியையுடைய சூரியன்போன்ற, வேல் ஏந்தி - வேற்படையைத் தாங்கி, நூறு இதழ் கமல முகை - நூறு இதழ்களையுடைய தாமரையரும்புகள், முறுக்கு அவிழ் - கட்டவிழ், நொறில் - வேகத்தையுடைய, பரி - குதிரைக்கட்டிய, தோ - தேரையுடைய, இள கதிரோன் - பர்ஸூரியன், தோற்றினன் என்ன - உதயமானென்று சொல்ல, நிழல் உமிழ் - நிழலைக் கொப்புளிக்கின்ற, கொழஞ்சி - மேன் மொட்டையுடைய, சுடர் மணி - கிரணங்கலையுடைய இரதநங்கள் பதித்த, தேர்மிசை - தேரின்மேல், (நளமகாராசன்) பொலிந்தான் - தோன்றினான், எ -று.

(க - து.) நளமஹாராஜன் குற்றுடைவான் பக்கத்திற்சொருகி வேலாயுதந் தாங்கிச் சூரியனைப்போலத் தேரிலேறினான் என்பதாம்.

யமன் நாவினால் அநேகரைக் கொல்லும்படி சொல்லுதலால் அக் கொலைத்தொழிலா லுண்டாகிய உதிரததுக்கு அவனது நாவானது காரணமாதல்பற்றி அதுபோல் 'குருதி கொப்புளிகளும் உடைவான்' என்றாரா. நாவைப்போற் சிவந்து அடிபரந்து முனை கூரியதெனிலும் அமையும். அன்றிக் குருதி கொப்புளித்தலை உடைவானுக்கு விசேடணமாக்கி நாவென்னக் குற்றுடைவாளெனக் கூட்டின அத்துணைச் சிறப்பினரும். உணவளிப்பவரை உண்பவ டொப்போதஞ் சூழ்வராதலால், அதுபோல் தமக்கு விருந்து செய்யும் வேற்படையைப் பருந்தகர் நீங்காமையால், 'பாற்றினஞ்சூழல் நினப்புலால் கமழும்வேல்' என்றாரா. சூரியனைக்கண்டு தாமரை மலாதல்போல், நளனைக்கண்டு மாதாமுகம் மலர்ச்சி பெறுதல் கொள்க. நளன் றேறிற் பொலிதலால் 'தேரிலங்கதி ரோன் றோற்றின னென்ன' எனச் சூரியனை அவனுக்கு உவமையாகினா. இது உவமையணி. (எக)

இன்னகைத் துவர்வா யிளமுலை மகளி ரொரிமணிப் படியக மேந்தப், பொன்னவிர் திதலைப் பொம்மல்வெம் முலையார் பொழிகதிரச் சாமரை யிரட்ட, மின்னென துடங்கு மருங்குலார் மருங்கின் வெள்ளிடை யுதவினர் செல்லத், தென்வரைச் சாந்து நானமென் சேறுந் திசைதிசை காவதங் கமழ.

(இ - ள்.) இன் நகை - இனிய நகையையும், துவா வாய் - செவ்வாயையும், இள முலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்கையு முடைய, மகளிர், - மாதாகள், எரி மணி - ஒளிவிளங்குகின்ற மணிகளிறைத்த, படியகம் ஏந்த - (தம்பலப்)-படிக்கமேந்திவர, பொன் அவர் திதலை - பொன்போலும் விளங்குகின்ற தேமலையுடைய, பொம்மல் வெம் முலையார் - பொலிவுபெற்ற விருப்பத்தைத்தருகின்ற முலைகளை யுடைய மாதாகள், பொழி கதிர சாமரை இரட்ட - கிரணங்களை வீசுகின்ற காமரை வீசிவர, மின் என துடங்கும் - மின்னல்போல் அசைகின்ற, மருங்குலார் - இடையையுடைய மாதா, மருங்கின் - அருகிலிருந்து, வெள் அடை உதவினர் செல்ல - தாம்பூலத்தைக் கொடுத்தார்களென்று

வர, தென் வரை சாந்தம் - பொதியமலையிற் பிறந்த சந்தனக் கடையாற் சோக்கப்பட்ட சந்தனமும், நானம் மெல் சேறும் - கஸ்தூரியினது மெல்லிய குழம்பும், திசைதிசை - எட்டுத்திக்குகளிலும், காவதம் - காத்தூரமளவும், கமழ - பரிமளிக்க, எ-று.

(ச-து.) அந்நளமஹாராஜன் கனதனங்கனையுடைய சிலபெண்கள் நவமணிகளினுழ்த்த தம்பலப்படிக்கங்க ளேந்தவும், சிலபெண்கள் சாமனாகள் வீசவும், சிலபெண்கள் பஞ்சவாசங்கள் பொருந்திய பாக்கு வெற்றிலைகள் மடித்துக்கொடுக்கவும், சந்தனங் கஸ்தூரி திக்கெங்கும் பரிமளிக்கவும் என்பதாம்.

நகை - பல், புன்சிரிப்பெனினுமொக்கும். துவா - பவளமுமாம். மகளிரா, முலையா, மருங்குலா எனப் பனமையாகக் கூறினமையால் நளன் சக்கிரவாதியாதலாலும் செல்வமிருதியாலும் ஒரு தொழிலைப் பலாசெய்தன ளெனக். “ஒருமொழி பொழிதன் னினன்கொளத் குரித்தே” என்பதனால் வெள்ளிலையெனவே துவாக்காய், சுண்ணம், வாசந்தருபண்ட முதலியவும் கொள்க. அவை “தகரத் தக்கோலங் கோட்டஞ் சாதிக்கா, யிலவங்க மேலங் கச்சோல மாஞ்சிப், பகரும் வாசந்தரு பண்டப்பெயரே” இதனாறிக. இப்பாட்டு முதல் மூன்றுபாட்டிம் குளகமாய் நளனெனனுந் தோன்றையெழுமாய் மூன்றாம் பாட்டிற் புருந்தானென்னும் வினையுற்றுப்பயனிலை கொணமிமுடிந்தது. (எஉ)

குளிர்தி பொருவ நிலவுகொப் புளிக்குங் கொற்ற வெண் கவிகைமே னிழற்ற, வளியினம் புடைக்குந் தழை செனிப் பருஉத்தா ளரசுவா விருபுடை நெருங்க, முளரி மென் மலர்த்தா தொழப்புரு மரசர் முடியொடு முடிபொரு துகுத்த, வொளிகிளர் பசும்பொற் றுகள்பரத் தவனியும்பர்தம் பதியினிற் சிறப்ப.

(இ - ள்.) குளிரா மதி பொருவ - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனை யொட்டி, நிலவு கொப்புளிக்கும் - பிரகாசத்தை யுமிழ்கின்ற, கொற்ற வெண் கவிகை - வெண்கொற்றககுடை, மேல் நிழற்ற - மேலே நிழலிச்செய்ய, அளி இனம் புடைக்கும் - வண்டினங்களை ஓட்டுகின்ற, தழை செவி - தழைந்த காதுகளையும், பரு தாள் - பருத்த கால்களையுமுடைய, அரசு உவா - உத்தமயானைகள், இரு புடை நெருங்க - இரண்டுபக்கத்திலு நெருங்குவர, முளரி மெல் மலர் தாள் - தாமரையின் மெல்லிய மலர்போன்ற பாதங்களை, தொழ புரு - வணங்குதற்கு வருகின்ற, அரசா - அரசாக்குடைய, முடியொடு முடி டொருது - மகுடங்களோடு மகுடங்கள் தாக்கி, உகுத்த - உதிர்த்த, ஒளி கிளா பசு பொன் - ஒளி விளங்குகின்ற பசியபொன்னாலாகிய, துகள் பரத்து - துகளிகள்பரவி, அவனி - பூமியானது, உம்பாதம் பதியினில் - பொன்னகாபோல், சிறப்ப - சிறப்பையுடைய, எ-று.

(க-து.) வெண்குடை பிடிக்கவும் யானைக் கிராமருங்கு டுறருவ கடித் அதசாகள் வணங்கவும் என்பதாம்.

அரசவாவென்றது ஏழுறுப்பு நிலந்தோய்த்து வென்னிய நகத்த தாய்க் காணலும் கையாலும் வானாலும் கோட்டாலும் பகையைக் கொல்லவுல்லதாய் ஏழு முழமுயாந்து ஒன்பது முழநீண்டு பதின் மூன்றுமுழஞ் சுற்றளவுடையதாய்த் தீயுமிழ் சிறுகணுஞ் செம்புகரு முடைத்தாய் முன்புயாந்து பின் பணிந்திருப்பதாம். அது “காலொ ருநான்குந் துதிக்கையுங் கோசமும், வாலுறுப்போ டேழுமாரிலந் தோய்த்து, பாலுஞ் சங்கும்பேரலக் காலுகா, காலினுநானறவொரு தனிக்கையினும், வாலினு மருப்பினும் கோறல் வல்லதாய்ப், பதின் மூன்றுமுழச்சுற் றுடையதாகி, யெழுமுழமுயாந் தொன்பதுமுழ நீண்டு, தீயுமிழ் சிறுகணுஞ் செம்புகரு முடைத்தாய், முன்புயாந்து பின்பணிந்ததாயி னவ்யானே, அரசவாவென்ன வறையவும்படுமே” இதனாலிக.

(எங்)

உரவுரீர்த் தரங்கக் கடலுடைந் தென்ன வொளி கெழு பல்லியந் துவைப்ப, மருவலர்க் கடந்த வொளிநு வான் விசய மாகத ரினிதினேத் தெடுப்பத், திருகுவெஞ் சினத்த வரிசிலை யுழவர் சேட்டிளம் புலியெனைச் சூழ, வெரிபகம் பொன்செய் மாடநீண் மறுகி னிர்திர குமர னிற் புகுந்தான்.

(இ-ள்.) உரவுரீர் - ஒலியையுடைய ரீரிதைந்த, தரங்கம் - அலை வீசுகின்ற, கடல் உடைந்தது என்ன - சமுத்திரமுடைந்ததுபோல், ஒளி கெழு பல் இயம் துவைப்ப - சப்தமிசுந்த நானுவித வாத்தியங்களை மூழ்க்க, மருவலா கடந்த - சத்துருகளை வென்ற, ஒளிநுவான் - பிர காசிக்கின்ற வாட்டபடையினது, விசயம் - (வீரமுதலிய) வெற்றியை, மாகதா - லங்கியாகள், இனிதின் - இனிமையினால், ஏத்து எடுப்ப - துதி செய்ய, திருகுவெம் சினத்த - மாறுபடுகின்ற வெவ்வித கோபத்தை யுடைய, வரிசிலை உழவர் - நெடிய வில்லேந்திய காலால்கள், சேட்டி இனம் புலி என சூழ - மிகுந்த இளமைபொருந்திய புலிப்போத்துப் போல் சூழ்ந்துவர, எரி பசு டொன் செய் - ஒளிவிடுகின்ற பசியடொன் னாச்செய்த, மாடம் - உபரிகைகையுடைய, நீள மறுகில் - நெடியவீதி யில், இர்திர குமரனில் - இர்திரகுமரன்போல், (சுளமகாராசன்) புகுந் தான் - போயினான், எ-று.

(க - து.) பலவாத்தியங்கள் முழங்கவும் புகழ்வோர் துதிசெய்ய வும் சத்தவீரர்கள் சூழவும், இராஜவீதியில் இர்திரனப்போல வந்தான் என்பதாம்.

கடலுடைதலின் மிக்க வொலியின்றாதலால் அதைப் பல்லிடித்துக் குவடியாக்கினார். பகைவனாக் கடத்தலின் மிக்க வென்றி யின்றொன்று தற்கு மருவலாக்கடந்த வான்விசய மெனப்பட்டது. வீரத்தொடு பரங் தல்பற்றிச் சிலையுழவாக்குப் புலி யுவமையாயின. இர்திரகுமரன் - இர்திரானுய குமரனும். அரசாட்சி, செல்வம், டோகம் முதலியவற்றிற் குறைவில்லாண்மையால் இர்திரகுமரனை யுவமிக்கப்பட்டது. இது உவ மையணி.

(எங்)

[இதுமுகம் பதினொருபட்டால் சுயம்வரமண்டபத்திற்
குச் செல்கின்ற நளனைத்தண்ட மங்கையர்கள் தான்
கொண்ட விரகத்தால் வேறுவேறுகக் கூறு
தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலங்குளைப் புரவித் தோர்மிசைப் பொலிந்த னா
சினம் குமரனை நோக்கி, நலங்குடி யிருந்த நாகிள வேய்த்
தோ ணங்கையர் பலரும்வந் தீண்டி, விலங்கிவில் லுமிழ்
மொருபெருஞ் சேடி விஞ்சையர் குமரனே வென்பார்,
பொலங்குழை மடவா றுளம்புகுந் துருக்கும் பூங்கனைக
குமரனே வென்பார்.

(இ - ள்.) அலங்கு உளை புரவி - அசைகின்ற புறமயிரினையுடைய
குணிகாட்டிய, தோமிசை பொலிந்த - தேரின்மேல் விளங்கிய, அரசு
இள குமரனை நோக்கி - நளமகாராஜனைப் பார்த்து, நலம் குடி இருந்
த - நன்மைதங்கிய, நாகு இள வேய் தோள் - மிகுந்த இளமை
புள்ள மூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய, நங்கையா பலரும் -
மாதாக்களாவரும், வந்து நண்டி - வந்துசேர்ந்து, விலங்கி - தனித்
தனியாக, வில் உமிழும் - ஒளியைவீசுகின்ற, ஒரு - ஒப்பற்ற, பெரு -
பெரிய, சேடி - விஞ்சையருலகத்திருக்கின்ற, விஞ்சையா குமரனே
என்பா - விஞ்சையாக்கரசனே வென்பார்கள், பொலங்கு உழை -
பொற்குழைகளையணிந்த செவிகளையுடைய, மடவா - மங்கையாக
நுடைய, உளம் புகுந்து - உள்ளத்தினுழைந்து, உருக்கும் - (அதைக்)
கண்கின்ற, பூ கனை குமரனே என்பா - மலரம்புகளையுடைய மண்
மதனே வென்பார்கள், எ-று.

(க - து.) மாதர்கள் பலரும் தோமேல்வரும் களனைப்பார்த்து
வித்தியாதரனே என்பார்கள், மண்மதனே என்பார்கள் என்பதாம்.

பெண்களுக்கு வேண்டும் நற்குண மனைத்தும் ஏப்பொழுதும்
நீங்காதிருத்தலால் 'நலங்குடி யிருந்த' என்றா. நங்கையா பலரும்
இவன். செல்லுதல் ஆரவாரத்தாற் றெரிந்தன றொனக்கொள்க. விஞ்
சையா குமரன் - விஞ்சையாக்கரசன், மடவாருளத்தை யுருக்குதலால்
'பூங்கனைக்குமரனே' என்றா. விலங்கியென்பதற்கு - இருளை விலங்கி
யென விகாரமாக்கினுமமையும். இது ஐயவணி. (ஐரு)

வண்டுழா யலங்க றயல்வரு தடந்தோண் மணிநிற
வண்ணனே வென்பார், தெண்டினாக் கடல்வாய்ச் சூர்
முத றடிந்த சினவுவேற குமரனே வென்பார், விண்டலத்
தியங்கு மந்திரமறந்து வீழ்ந்திய வியக்கனே வென்பார்,
கெண்டையந் தடங்கண் பெற்றபே றின்றே கிடைத்தனம்
யாமெனக் கிளப்பார்.

(இ - ள்.) வண் துழாய் அலங்கல் தயல்வரு - வளம்பெற்ற
தூய்மையான அசைகின்ற, தடம் தோள் - பருத்த தோள்களையுடைய,
மணிநிற வண்ணனே எனடார் - நிலரத்த நிறத்தையொத்த நிறத்தை

யுடைய காரணனோ வென்பார்கள் ; தென் திணை கடல்வாய் - தெளிந்த அலைமோதுகின்ற கடலிடத்தே, சூ முதல் தழந்த - சூரபன்மனாகிய முதல்வனைக்கொன்ற, சினவு வேல் சூமரனோ என்பாரா - கோபஞ் செய்கின்ற வேற்படையையுடைய சூமார்க்கடவுளோ வென்பார்கள் ; விண் தலத்து இயங்கும் - ஆகாயத்திற் சஞ்சரித்தற்குரிய, மந்திரம் மறந்து - மந்திரத்தை மறந்துவிட்டு, வீழ்ந்து - வீழ்ந்து, இயல் - பூமியில் சஞ்சரிக்கிற, இயக்கனோ என்பாரா - இயக்கனோ வென்பார்கள் ; கெண்டை அம் தடம் கண் - சேலையொத்த அழகிய விசாலம் பொருந்திய கண்களை, பெற்ற பேறு - பெற்றுக்கொண்ட பேற்றை, இன்றே - இப்பொழுதே, யாம் - நாம், கிடைத்தனம் என - பெற்றனமென்று, கிளப்பாரா - சொல்வார்கள், என்று.

(க - து.) விஷ்ணுவோ எனபார்கள், சுப்பிரமணியனோ என்பார்கள், இயக்கனோ எனபார்கள், கண்கள் பெற்றதற்குக் காட்சிப்பேறமைப் பெற்றோம் எனபார்கள் என்பதாம்.

இங்ஙனஞ் சொல்லிய தேவாக எழுகையொத்த அழகும் அவா செய்கையையொத்த செய்கையும் நானுக் கிருத்தலால் மாதாகள் இவ்வாறு கூறினா. கண்களுக்குப் பேறாவது அழகுள்ள ஒரு டொருளைக் காண்டலாம். இதுவு மவ்வணி. (எசு)

நர்க்கிடை புகாம லடிபரந் தோங்கு மேரிள வனமுலைத் துவர்வாய்த், தாக்கணங் கணையார் நாணமு மடனுஞ் சங்கமுங் கலையுமுண் ணிறையும், போககினர் புலம்பிக் கண்கவர் வனப்பிற் புரவலன் றடம்புயம் புல்லு, மேக்கற வதன லுள்ளமவிட்டகலு மின்னுயிர் தாங்கினர் மெலிவார்.

(இ - ள்.) நர்க்கு இடை புகாமல் - இடையி லீர்க்கு துழைதற்கிடமில்லாமல், அடி பரந்து ஓங்கும் - அடிபரந்தோங்கிய, ஏா இள வனமுலை - அழகும் இளமையும் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய ஸ்தனங்கனையும், துவா வாய் - செவ்வாயையுமுடைய, தாக்கு அணங்கு அணையா - இலக்குமியையொத்த மடவார்கள், நாணமும் - நாணத்தையும், மடனும் - மடமையையும், சங்கமும் - வளையையும், கலையும் - ஆடையையும், உள் நிறையும் போக்கினா - உள்ளேயிருக்கின்ற கம்பையும் ஒழித்தவராகி, புலம்பி - இரங்கி, கண் கவா வனப்பின் - கண்களின் பார்வையை தன்னிடத்தே யிழுத்துக்கொள்கின்ற அழகையுடைய, புரவலன் - நளமகாராஜனுடைய, தடம் புயம் - பருத்ததோள்களை, புல்லும் - நுழுவவேண்டிமென்னும், ஏக்கறவதனால் - ஏக்கத்தினால், உள்ளம் விட்டி ஆகலும் - உள்ளத்தைவிட்டு நீங்கும், இன் உயிரா - இவ்வியவுயிரை, தாங்கினா - சுமர்த்தவராகி, மெலிவாரா - வாடுவார்கள், எ - து.

(க-து.) இலக்குமிக்கொப்பான பெண்கள் நாணம் மடம் வளைகள் ஆடை கற்பு இவையிழந்தவர்களாய் நானேக்கடும் ஆசையா துணைவைத்திருந்தார்கள்

நாணமுதலிய வைந்தையும் போக்கினமாதா நளனைத் தழுவல் வேண்டிமென்ற ஆசையினால் அகத்தைவிட்டு நீங்கு முயினைத்தாங்கி வருந்தி யிருந்தன ரென்க. (என)

[இது நாகமங்கையர் சொல்லியது.]

பாட்டளி துதைந்து பருமுகை யவிழ்க்கும் பைந் துணர்த் தெரியல்கூழ் கூந்தற், சூட்டுடை யுச்சி நாகமங் கையர்தந் துணைமுலை பசப்பவந் தெய்தி, வாட்டிறற் குரி சில் செயிரற விளங்கும் வனப்பெலாம் வந்திய ருரைப்பக், கேட்டகண் கண்டு களிப்புற நோக்கிக் கிடைத்ததெத் தவ மெனக் கிளப்பார்.

(இ - ள்.) பாடி அளி துதைந்து - இசையைப்பாடுகின்ற வண்டு கள் நெருங்கி, பரு முகை அவிழ்க்கும் - பெரிய அரும்புகளை விரிக்கின்ற, பைந்துணா - பசிய பூங்கொத்துகளாற்செய்த, தெரியல் கூழ் கூந்தல் - மாலைசுற்றிய அளகபாரத்தையும், சூடு உடை உச்சி - உச்சிக் கொண் டையையுமுடைய, நாக மங்கையா - நாகலோகத்து மாதா, தம் துணை முலை - தம்முடைய இரண்டு ஸதனங்களும், பசப்ப - வேறுபட்ட நிறத்தையடைய, வந்து எய்தி - வந்துசேர்ந்து, வாள் திறல் குரிசில் - நளமகாராசனது, செயிர் அற விளங்கும் - சூற்றமில்லாமல் பிரகாசிக் கின்ற, வனப்பு எலாம் - அழகனைத்தையும், வந்தியா உடைப - புகழ் வோர்கள் சொல்ல, கேட்ட - கேள்வியுற்ற, கண் - கண்களானவை, கண்டு - பார்த்து, களிப்பு உற - களிப்பையடைய, நோக்குக்கிடைத்தது - பார்க்கக்கிடைத்தது, எத்தவம என - எப்டொழுதுசெய்த தவமென் டு, கிளப்பார் - சொல்லுவார்கள், எ-று.

(க - து.) நளனுடைய அழகைப் புகழ்வோரார் கேள்விப்பட்ட கண்களாகிய செவிகளே இன்றுநீங்கள் நளனைக் காண்பெற்றது எங் காலஞ் செய்ததவமோ என்றாகக் நாகமங்கையர்கள் ஏன்பதாம்.

நளனுடைய அழகை வந்தியரார் கேள்விப்பட்ட கண்களே இப் பொழுது காணக்கிடைத்தது எப்பொழுதுசெய்த தவமென நாகமங் கையர் கண்ணையே செவியாகக்கொண்டமையால் இருவகை யின்பமும் ஒரொன்று ஒன்றனால் பெற்றமையால் வியந்து இவ்வாறு கூறினா ரென்க. நாகமங்கையருக்குக் கண்ணே செவியென்பது “பணியேகட் செவி பாம்பெனப்படுமே” “பரிசு முருக்காண்டல் பக்கேள்வி யோர் பான், மருவுமணிப்பூணினுன் வந்தான்” இவற்றாலறிக. (எஅ)

[இது அரமங்கையா சொல்லியது.]

அமைத்தட மென்றே ளரம்பையர் திதலை யணிந்த பொற் றடமுலைப் பாரஞ், சுமக்கலா தொல்கி நுழைமருங் கொடியத் துகிற்கொடி மறுகின்வந் தெய்திச், சமர்த்தலை யுடன்றே ராருயிர் பருகுந் தாமவேற் குரிசிலை நோக்கி, யிழைப்பிலா நாட்டம் பெற்றபே நின்றே யெய்தின மென மகிழ்ந் திசைப்பார்.

(இ - ள்.) அமை தடம் மெல்தோள் அரம்பையா - மூங்கிலை யொத்த பருத்த மெல்லிய தோள்களையுடைய அரம்பையர்கள், திதிலை அணிந்த - தேமலையணிந்த, பொன் தடம் மூலைப் பாரதம் - சுமங்கலாது - அழகிய பருத்த மூலைகளினுடைய சுமையைப் பொறுக்கமாட்டாமல், ஒல்கி - தவண்டு, துழை மருங்கு ஓசிய - நுட்பமாகிய இடையானது வருந்த, துகில் கொடி மறுகின் - வஸ்திரக்கொடிகளை யுடைய வீதியிலே, வந்து எய்தி - வந்துசேர்ந்து, சமாத்தலை உடன் ரோ - யுத்தகளத்தில் பொருதவாகளுடைய, ஆர் உயிர் பருகும் - நிறைந்த ஆவியை உண்கின்ற, தாமம் வேல் - வெற்றிமாலைதரித்த வேற்படையையுடைய, குரிசிலை நோக்கி - நளமகாராஜனைப் பார்த்து, இமைப்பு இலா நாட்டம் - இமையாலிழிகளை, பெற்ற பேறு - அடைந்த பேற்றை, இன்றே - இப்பொழுதே, எய்தினம் என - அடைந்தன மென்று, மகிழ்ந்து - மகிழ்ச்சியடைந்து, இசைப்பா - சொல்லுவார்கள், எ-று.

(க - து.) அரம்பையர்கள் நளனைப்பார்த்து இமையாக்கண்கள் பெற்றதற்குப்பேறு இன்றே பெற்றோம் என்பார்கள் என்பதாம்.

மூலைப்பாரஞ் சுமக்கக்கூடாதிருந்தும் துண்ணிய இடைவருந்த அரம்பைய ஞாய்தியது தாம் எப்பொழுதும் கேள்விப்பட்டும் அறியாத அழகு இவனிடத் திருத்தலா லெனக. இந்திரன் முதலிய தேவரிடத்து மில்லாது இவனிடத்துள்ள அழகைக்கண்டு இமையா விழிகள் பெற்றபேற்றை யடைந்தனமென்றா லெனக. (எக)

கலைவலா னெஞ்சிற் காதன்மீ தூர்ந்து கடிமணங் குறித்திவண் புகுதப், புலவுநா றழல்வேல விதர்ப்பர்கோன் மடந்தை புரிந்ததெத தவமெனப் புகல்வா, ரிலைகுலாம் பைம்பூ ணரசினங் குமர ஞண்ணிலர் விரும்பிமே விடி னுஞ், சிலைவலாற் கன்றிச் செழுமலர்த் தெரியல் சேயிறை புணையுமோ வென்பார்.

(இ - ள்.) கலைவலான் - நளமகாராஜனவன், நெஞ்சில் - மனதில், காதல் மீதூர்ந்து - ஆசை அதிகரித்து, கடிமணம் குறித்து - விவாகத்தைக்குறித்து, இவண் புகுத - இந்நகரில் வருதற்கு, புலவுநாறு - புலாணற்றாறுகின்ற, அழல் வேல் - தீயையொத்த வேற்படையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் மடந்தை - வீமராசன்பெற்ற தமயந்தியானவன், புரிந்தது - செய்தது, எத்தவம் என புகல்வா - என்ன தவமென்று சொல்லுவார்கள்; இலை குலாம் - இலை விளங்குகின்ற, பைம் பூண் - பசிய ஆபரணங்களையுடைய, அரன் இளஞ் - இளஞ்சூழ்மாராகள், எண்ணிலா - அளவற்றபோ, விரும்பி டெய் - இச்சித்த வந்தாலும், சிலை வலாற்கு அன்றி - இவ்வரசனுக்குல்லாமல், செழு மலர் தெரியல் - செழுமைபொருந்திய மலர்மாலையை, சேயிறை - தமயந்தியானவன், புணையுமோ என்பார் - தரிப்பாளோ வென்பார்கள், எ-று.

(க-து.) நான் வருதற்குத் தமயந்தி என்னதவஞ் செய்தாளோ என்பார்கள், தமயந்தி நானுக்கன்றி மற்றை யரசாசனக்கு மாலையிடுவாளோ என்பார்கள் என்பதாம்.

‘விதாப்புகோன் மடந்தை புரிந்த தெத்தவம்’ எனலால், இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருடனை மாலைவிடத் தாமும் அத்தவஞ்செய்யலாமென்பது கருத்து. இந்நளன் குணம் மற்ற அரசாசனக் கில்லாமையால் தமயந்தி மாலைகுட்டமாட்டா னென்றா. (அ0)

தினாக்கட லுடுத்த மாநில நிழற்றுந் திங்களங் கவி கைமன் னவரு, மருக்கமழ் தருவி நீழல்வீற் றிருக்கும் வானவர் தொகுதியும வருகென, நரத்தமுண் டொளிநு மள்ளிலே நெடுவே லரசர்கோ னழைத்தது குழைக்கும், கருப்புவி ல்லொழித்த காமனே யனையான் கவினலங் காட் டிதற் கென்பார்.

(இ - ள்.) தினா கடல் உடுத்த - அலைமோதுகின்ற கடலை ஆடையாகத்தரித்த, மா நிலம் நிழற்றும - டெரிய பூயிக்கு நிழலைச் செய்கின்ற, திங்கள் அம் கவிக்கை மன்னவரும் - சந்திரவட்டக் குடையை யுடைய அரசாசனம், மரு கமழ் - வாசங்கமழ்கின்ற, தருவின் நீழல் - ஐந்தருவினீழலில், வீற்றிருக்கும் - அரசிருக்கின்ற, வானவர் தொகுதியும் - தேவர் கூட்டமும், வருக என்று - வரக்கடவீடொன்று, அரசுத் தம் உண்டு ஒளிரும் - உதிராததைப்புகித்தது விளங்குகின்ற, அன் இலை - மாமிசத்தை அள்ளிக் கொள்கின்ற இலையையுடைய, நெடு வேல் - நெடிய வேற்படையையுடைய, அரசாசனம் - வீமராசன், அழைத்தது - அழைப்பித்தது, குழைக்கும் - வளைக்கப்பெற, கருப்பு வில் ஒழித்த - கருப்புவி ல்லே நீக்கிய, காமனே அனையான் - மன்மத்தை யொத்த நளனுடைய, கவின் நலம் - அழகினலத்தை, காட்டுதற்கு என் பார் - காண்பித்தற்கென்று சொல்வார்கள், எ-று.

(க-து.) வீமன் அரசனாயுந் தேவனாயும் அழைப்பித்தது நளனுக்கெக்காட்ட வென்பார்கள் என்பதாம்.

சுயம்வரமென்று குறித்து வீமன் தேவா முதலிபவரைத் தன்னகரில் அழைப்பித்தது, நளமகாராசனது மிகுந்த அழகைக்காட்டற் காம். அதிலே அவனுக்கு அவசிய மென்னெனில் அப்படிப்பட்டவன் தன் மருகனைப்பற்றிப் போலும். (அக)

மண்ணை வன்றிம் மன்னவன் றிணிதோண் மணிவ னாப் பனைப்பென மகிழ்வார், கண்ணை வன்று காவல னகலங் காண்பதற் கெனமனங் கலுழ்வார், பண்ணை வன் றே யமிர்தினிற் றேனிற் பாகினிற் பழுத்தவர் திஞ்சொல், பெண்ணை வன்றே யாணவா வுறுமிப் பேரொழி டென்று பே துறுவார்.

(இ - ள்.) மண் அளவு அன்று - பூமியைமாத்நிரம் ஆளும் அளவு டையதன்றாகும், இம் மன்னவன் - இவ்வரசனுடைய, திணி தோள் - வலிமைபொருந்திய தோளாகிய, மணி - அழகிய, வரை பண்ணிப்பு என - மலையினுடைய பருமனென்று, மகிழ்வாரா - மகிழ்ச்சியடைவாராக், கண் அளவு அன்று - கண்களா லெட்டும் அளவன்றாகும், காவலன் - அரசனுடைய, அகலம் - மாபு, காண்பதற்கு என - பார்ப்பதற்கென்று, மனம் கலுழ்வாரா - மனமானது கலங்குவாராக் ; பண் அளவு அன்று - பண்களினுடைய அளவன்றாகும், அமிர்தினில் - அமிர்தமபோலும், தேனில் - தேன்போலும், பாகினில் - பாகுபோலும், டமுத்த - (சுவை) மூதிர்ந்த, அம் தீ சொல் - சாதூரியமாயிய மதுரம் டொருந்திய சொல் ஷென்பார்கள ; பெண் அளவு அன்று - பெண்கள் மாத்நிர மயங்கும் அளவின தன்றாகும், ஆண் அவா உறம் - ஆண்மக்களும் விரும்பும், இ போ எழில் என்று - இப்பெரிய அழகென்று, பேதுறுவாரா - அறிவு மயங்குவாராக், எ-று.

(க - து.) நளனது தோளையு மார்பையுங்கண்டு மயங்குவாராக் என்பதாம்.

திரிலோகத்தையும் ஆளத்தக்க புயவலிமை இவனுக் கிருத்தலால், தோளுக்குத் 'திணி' என்னும் அடை கொடுக்கப்பட்டது. இவன் மாபு பாரததற்கெட்டாமற் கண்ணனவிலும் பரந்திருந்ததெனக். பண்ணென பது பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி என நான்கு வகைப்படும். இவன் மொழி அவற்றினு மிககிருத்தலால் 'அமிர்தினிற்றேனிற் பாகி னிற் பழுத்தவர் திருச்சொல்' என்றா. ஆணவாவுதல் யாமும் பெண் பிறப்பெடுத்திருந்தோமானால் இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருடனைச் சேரலாமென்று விரும்புதலாம். (அஉ)

கருணையங் கடலவாய் மடைதிறற் தொழுகுங் கண்க ளுங் கதிர்மதி முகமு, முருகுக்கொப் புளிக்குஞ் செழும லர்த் தொடைதாழ் முழவுறழ் திணிதடற் தோளும், பரு குவபோல றோக்குவா னோற்ற படைநெய்க் கண்கள்போ ன் முலைகா, ளருவகா யகல மின்புறத் தினைப்ப வருந்த வம் புரிந்திலீ றென்பார்.

(இ-ள்.) கருணை அம் கடல்வாய் - அருளாகிய அழகிய கடலிலுள்ள, மடை திறந்து ஒழுகும் - மடை திறந்து வருகின்ற, கண்களும் - நேத திரங்கனையும், கதிர் மதி முகமும் - கிரணங்கனையுடைய சந்திரன் போன்ற முகத்தையும், முருகு கொப்புளிகளும் - தேனையுமிழ்கின்ற, செழு மலா தொடை தாழ் - செழுமையுள்ள மலாமாலை தாழ்கின்ற, முழவு உறழ் - மத்தளத்தையொத்த, திணி தடம் தோளும் - வலிமை டொருந்திய பருத்த புயங்கனையும், பருகுவ போல - உண்பனபோல, றோக்குவான் - பார்க்கும்படி, றோற்ற - தவஞ்செய்த, படை நெய் கண்கள்போல - வாட்படையையொத்த நெடிய கண்களைப்போல், முலைகள் - ஸ்தனங்களே, அரு வகா - அரியமலையையொத்த, அகலம் - (இந்நளன்) மாடா, இவடி உற - இன்ட மிக, தினைப்ப - அழகுத்த தருவ

தற்கு, அரு தவம் புரிந்திலீர் - செய்தற்கரியதவத்தைச் செய்திரில்லை, என்பார் - என்பார்கள், எ-று.

(க - து.) நளனுடைய கண்களைப் முகத்தையும் தோள்களையும் பார்க்கத் தவம்பண்ணிய கண்களைப்போல கனத்தனங்களே அவன் மாபைத்தமூலத் தவம்பண்ணிலீர் என்பார்கள் என்பதாம்.

முலோகாள்! அரசனுடைய பல அவையவங்களை நோக்கிக் களிக் குத் தவஞ்செய்யப் பெற்ற கண்களபோல் அவன் மாபை மாத்திர மேனும் பொருந்தும்படியான அருந்தவம் நீங்கள் செய்திலீர் ஒன்றா. இதனால் தவஞ்செய்தவா வேண்டியவை யடைவதொன்பது கருத்து. அதுவே வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாறு செய்தவ, மீண்டு முயல்ப படும்” இதனும் காண்க. (அங்)

பணிமுடிக்கிடந்த பார்பொது நீக்கிப் பரித்திடு மர சிளங் குமரன், மணியெழு வனைய மல்லலர் திணிதோள் வனப்பெலாங் கண்டிகண் பிவப்ப, விணர்விரி பசுந்தார் துயல்வரத் தொடுத்த வெரிமணிக் கொடிஞ்சியர் தேர் கொண், டணிகெழு மறுகின் மெல்லெனச் செல்கென் றலங்குளைப் புரவியைத் தொழுவார்.

(இ - ள்.) பணி முடி கிடந்த பார - ஆதிசேடன் றலைமேலிருந் க பூமியை, பொது நீக்கி - பலவரசாக்கும் பொதுமையாயிருப்பதை நீக்கி, பரித்திடும் - (முழுவதும் தானொருவனே) சுமக்கின்ற, அரசு இள குமரன் - நளனுடைய, மணி எழு அனைய - மணித்தாணையொத்த, மல் லல் அம் திணி தோள் - வளம்பொருந்திய அழகிய வலிமைபெற்ற தோள்களினுடைய, வனப்பு எலாம் - அழகனைத்தையும், கண்டு கண்டு - நோக்கி நோக்கி, உவப்ப - மகிழ்ச்சியுடைய, இணர் விரி பசு தார் துயல் வர - பூங்கொத்துகள் விரிந்த பசிய மலாமாலை அசைய, தொடுத்த - கட்டப்பெற்ற, எரி மணி - ஒளியையுடைய மணிகளபகித்த, கொடிஞ்சி அம் தேர்கொண்டு - மேன்மொட்டையுடைய அழகிய தேகைக்கொண்டு, அணி கெழு மறுகின் - அழகுபொருந்திய வீதியில், மெல் என செல்க என்று - மெள்ளப்போகென்று, அலங்கு உள் புரவியை - அசைகின்ற புறமயிரகையுடைய குதிரையை, தொழுவார் - வணங்குவார்கள், எ-று.

(க - து.) நளனழகைக்கண்டு மகிழத் தேறிக்கட்டிய குதிரைகளை மெல்லச் செல்லென்று தொழுவார்கள் என்பதாம்.

கிடையாது கிடைத்த நளமகாராசனுடைய அழகைப் பார்த்த மங்கையா இன்னுஞ் சிறிதுபொழுது பார்த்தற்கு இடையூறுகத் தேனா விரவிற்கொண்டுபோதலாலே, தமமாத் றொழப்பித்தற்குரியதல்லதாகிய வினக்கின் பிறப்புடைய குதிரையையும் வணங்கினாக ளென்பதாம். இதனால் ஒருவருக்குத் தன்னன்பு தெரிவித்தற்கு வணக்கம்போல மற் றொன்றில்லை யென்பது கருத்து. (அசு)

மேலெனயினிர்ந்து குமிழிசை மறிந்து மேலினிந் கசிய. லனித்துச், சேலெனப் பிறழ்ந்து குழையெதிர்

நடந்து செவ்வரி பரந்துமை தோய்ந்து, காலனிற் சினவிக் கொலைத்தொழில் புரியுங் கருந்தடங் கண்ணினார் தமது, மாலுற விடுத்த மனத்தினுங் கடிதோ வாவுமான் தோனத் தொடர்வார்.

(இ - ள்.) வேல் என மிளிர்ந்து - வேறபடைபோல் விளங்கி, குமிழிசை மறிந்து - குமிழம்பூவினயொத்த மூக்கின மேற்பக்கத்தில் தடைபட்டி, வேனிலாற்கு - மனமதலுக்கு, அரசியல் அளித்து - அரசாட்சியைக் கொடுத்து, சேல் என பிறழ்ந்து - கெண்டைபோல் ஒளிசெய்து, குழை எதிரா நடந்து - குழையெனப்படுகின்ற காதணிக்கு முன்பாகச்சென்று, சே அரி பரந்து - சிவந்த லோகைகள் பூரூபப் பெற்று, மை தோய்ந்து - அஞ்சனத்திலே அமிழ்த்தி, காலனில் சினனி - யமன்போலக் கோபித்து, கொலை தொழில் புரியும் - கொல்லும் தொழிலைச் செய்கின்ற, கரு தடம் கண்ணிலா - கரிய விசாலம்பொருந்திய கண்ணையுடைய மாதாகள், தமது மால் உற - தம்முடைய மயக்கம் பொருந்த, விடுத்த - அனுப்பப்பட்ட, மனத்தினும் - மனத்தைக்காட்டிலும், கடிதோ - கடுமையுடையதோ, வாவும் மான் - சாவுகின்ற குதிரைகட்டிய, தோ என - தேனென்று, தொடாவா - அத்தேரின் பின் செல்லுவார்களா, எ-று.

(க - து.) பெண்கள் விடுத்த மனவேகத்தைப்பார்க்கிலும் தோ அதிகவேக முடையதென்று தொடருவார்கள் என்பதாய்.

வேனிலாற் கரசிய லளித்தலாவது இவள கடைக்கண்டாவைகளானவை திரிலோகத் தரசனையும் விரகமொண்டு வருந்தச்செய்து மன்மதனுடைய தொழிலை விாத்தியாககுதலாட. டுலேவேகத்திலுந் குதிரை வேகஞ் சிறிதாதலால் மாதாகள் தமது 'மனத்தினுங் கடிதோ வாவுமான்மேர்' என்றார்.

(அரு)

கண்மிகண் டிருகி யினையராய் மனனுங் கருந்தடங் கண்களும் களிக்கும், வண்டியிற் கூந்தல் வனிதையர் வருந்த மணிரெடு வீதிவா யகன்று, கொண்டல்கண் படுக்கும் வனாயினின் நிழியுங் கோளரி யேறென நிவந்த, வினையொடு கொடிஞ்சித் தேரின் நிழிந்து மேவரும வேத்தவை புகுந்தான்.

(இ - ள்.) இனையராய் - இதன்மை யுடையவராய், கண்டு கண்டு - பாததப்பாத்து, மனனும் - மனமும், கரு தடம் கண்களும் - கரிய பெரிய கண்களும், களிக்கும் - களிக்கின்ற, வண்டு இயிர கூந்தல் - வண்டிகள் ஒலிக்கின்ற அளகதையுமுடைய, வனிதையர் - மக்கையாகள், உருகி வருந்த - கரைந்து துன்பமுற, மணி ரெடு வீதி வாய் - அழகிய ரெடிய தெருவின்கணின்தும், அகன்று - நீங்கி, கொண்டல் கண்படுக்கும் - மேகங்கள் நீத்திரை செய்கின்ற, வனாயினின் இழியும் - மயிவனின்னு மிசங்குதின்ற, கோள் துரி என்ற என - வலிமையுடைய சிங்கவேற்றைப்போல, நிவந்து, கண் தொடு

உயார்த ஆகாயத்தை யளாவிய, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய, தேரினினு இழிந்து - இரத்தத்தினின்று மிறங்கி, மேவரும் - (ஒப்பனை) பொருந்திய, வேந்து அவை - இராஜசபையில், (நளனுவன்) புகுந்தான் - புகுந்தனன், எ-று.

(க - து.) மாதாகள் வருந்த நளன் தேனாவிட்டிறங்கி இராஜ சபையிற் புகுந்தான் என்பதாம்.

வேந்தவை வேத்தவை யெனச் சந்தவின்பநோக்கி விகாரமாயிற்று. 'வகையினின்றிழியுங் கோளரியேறென' என்றமையால் உவமையணி. (அசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

[இதனால் சபையிலிருந்த அரசாசனங்களுடைய தன்மை கூறப்படுகின்றது.]

தெரியல்குழுவவுத்திண்டோட்சிலைவலானினிதினெய்த வரசவையி ருந்தசெவ்வியரசிளங்குமரொலலாங் குரைகடன் முகட்டிற் றோன்றுங்குளிர்மதி காண்டலோமும் விரிகதிர்மழுங்குவானின மீனினமென்னலானார்.

(இ-ள்.) தெரியல் குழ - மாலைகள் குழந்த, குவவு - திரட்சிபொருந்திய, தின் தோள - வலிமைபெற்ற புயத்தையுடைய, சிலைவலான் - விற்போரில் வல்லவனாகிய நளமகாராஜன், இனிதின் எய்த - இனிமையால் அடைய, அரசு அவை இருந்த - (அடபொழுது) இராஜசபையிலிருந்த, செவவி - அழகிய, அரசு இள குமரா எல்லாம் - இராஜ குமராக ளனைவரும், குரை கடல் முகட்டில் தோன்றும் - ஒலியையுடைய கடலுச்சியிலுதிக்கின்ற, குளிர் மதி காண்டலோமும் - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைக் கண்டவனவில, விரி கதிர் மழுங்கும் வானில் - விரிந்த கிரணங்களி ளொளிகெடப்பெற்ற ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, மீன் இனம் எனனல் ஆரூ - உடுக்கணமென்று சொல்லும்படியாயினாகள், எ-று.

(க - து.) நளன்முன் னிருந்த அரசாசனெல்லாம் சந்திரன்முன் னிருந்த நட்சத்திரங்கள்போ லானாகள என்பதாம்.

கதிர்மழுங்கினும் உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து வெறுப்பின்றி விருப்புமிகுதல்போல், அழகிற்குறைந்த அரசாசனங்கு நளனிடத்து விருப்புமிகுதல் கொள்க. உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து மகிழ்ச்சியுண்டாதல் அவன் உடுபதியாதலாலும் சிலவற்றிற்குத் துணைவனாதலால் மென்க. வடிவினால் மாததிரமின்றி விற்போ முதலியவற்றினு மிக்கவனென்பது தோன்ற 'குவவுத்திண்டோட்சிலைவலான்' என்றா. (அசு)

[இதுவுமது.]

குருமணியிமைக்கும்பைம்பொற்கோடியிர்குடுமிக்குன்றம் பொருவுமண்டபத்தினூடுபூண் சுடர்தவழப்புக்க

**செருமலிதானேவேந்தன் திருமுகந்திங்களாக
வரசர்வாண்முகங்களெல்லாமம்புயம்போன்றவன்றே.**

(இ - ள்.) குரு மணி இமைக்கும் - நிறம்பொருந்திய சத்தங்கள் பிரகாசிக்கின்ற, பை பொன் - பசிய பொன்னாற்செய்த, கோடு உயா ருமி - உச்சியுயர்ந்த சிகரங்களையுடைய, குன்றம் பொருவும் - மலையை யொத்த, மண்டபத்தினுமி - விவாகமண்டபத்தில், பூண் சுடர் தவழ - ஆபரணங்களின் ஒளி விளங்க, புக்க - புருந்த, செரு மலி தானே வேந் தன் திருமுகம் - நளமகாராஜனுடைய திருமுகமானது, திங்களாக - சந்திரனாக, அரசா - அரசாகளுடைய, வாள் முகங்களெல்லாம் - ஒளி பொருந்திய முகங்களினையும், அம்புயம் போன்ற - தாமரைமலரையொத்தன, எ-று. அன்று, ஏ-அசைகள்.

(க - து.) நளன் முகம் சந்திரனாகவும், அரசாகள் முகம் தாமரைமலர்கள் போலவு மிருந்தன என்பதாம்.

திங்களைக்கண்ட வளவிலே தாமரைமலர்கள் குவிதல்போல், நளனைக் கண்டவளவில் அரசாமுகங்கள் வாழன் வென்க. இதனால் அரசாக்களழிவினும் இவனழகு மேற்பட்டிருந்ததென்பது கருத்து. திங்களென்னும் உருவகம் அம்புயம் போன்றவென்னும் உவமையொழிகலத்தலாற் கலவையணி.

(அஅ)

[இதனால் தேவர்கள் பொருமை சொல்லப் படுகின்றது.]

**கழமலர்ப்பகழியேந்தும்காமநாணும்பொற்பி
னடல்கெழுபரிதிவைவேலையனையினிதினோகுகித்
தொடிகழலமரர்யாருந்துயரொடுமழுக்காறெய்தி
வழுவினிற்சிறந்தானேனுமானிடனலனோவென்றார்.**

(இ-ள்.) கழ மலா பகழி ஏந்தும் - வாசனைபொருந்திய பூங்களை யேந்திய, காமனும் - மனமதனும், நாணும் - நாணத்தக்க, பொற் பின் - அழகையுடைய, அடல் கெழு - வெற்றியிருந்த, பரிதி - சூரியன் போன்ற, வை வேல் - கூரியவேலையுடைய, ஐயனே - நளமகாராஜனே, இனிதின் நோகுகி - இனிமையினால் பாராதது, தொடி கழல் அமரர் யாரும் - கட்டப்பட்ட வீரக்கழலையுடைய தேவர்களனைவரும், துய ரொடும் - துன்பத்துடன், அழுக்காறு எய்தி - பொருமை கொண்டு, வழுவினில் சிறந்தானேனும் - (இந்நளன்) உருவத்திற் சிறந்திருந்தானேனும், மானிடன் அலனோ என்றார் - மனிதப்பிறப்பை யுடையவனல்லனோ வென்றார்கள், எ-று.

(க - து.) தேவர்கள் நளன் அழகில் மிகுந்திருந்தாலும் தேவனல்லன் மனிதனானே என்றார்கள் என்பதாம்.

அழகிற்சிறந்த நளனைத் தேவர்கள் மற்றொன்றிலங் குறைவுபடுத்தக் கூடாமல் 'வழுவினிற் சிறந்தானேனு மானிடனலனோ' என்று பிறப்பிற் குறைவு சொல்லுதலால், அப்பொருமைவாசத்தை அவனுக்குக் கல்வி, செல்வம், வீரம், தீரம், மோகம், அரசு, வெற்றி, நற்குணம்,

நற்செய்கை முதலியவற் றென்றிலும் ஒரு குறைவுமில்லை பென்பதனைப் பலப்படுத்தி நின்றது. அவாகளுக்கு நாம் மானிடரும் புண்ணியப்பேற்றும் பெறுவதாகிய தெய்வப்பிறப்பினால் உயர்ந்திருக்கின்றோ மென்பது கருத்து. (அக)

[இதனால் நளனைக்கண்ட தேவர்முதலானவர் நாணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஓவியரொழுதவொண்ணவுலம்பொருவயிரத்திண்டோள்
வாவுமானந்தேரண்ணல்வனப்பினைநேராராகித்
தேவரில்வையங்காக்குமரசரிற்செவ்வியாய்ந்த
காவலர்திருந்தநோக்கார்கடைக்கணுனோக்கினூரால்.

(இ - ள்.) ஓவியர் எழுத ஒண்ணு - சித்திரக்காரராலும் எழுதக் கூடாத, உலம் பொரு - திரள்கல்லையொத்த, வயிரம் தின்ன தோள் - வச்சிரம்போன்ற வலிமைபெற்ற தோளையும், வாவும் - தாவுவின்ற, மான் - குதிரைகட்டிய, தடம் தோ - பருத்த தேரையுடைய, அண்ணல் - நளமகாராஜனது, வனப்பினை - அழகை, நேராராஜி - ஒவ்வாத வர்களாய், தேவரில் - தேவருக்குள்ளேயும், வையம் காக்கும் அரசரில் - பூமியைப்புரக்கின்ற அரசருக்குள்ளேயும், செவ்வி வாய்ந்த காவலர் - அழகுபொருந்திய அரசர்கள், திருந்த நோக்கார் - நேராகப் பாரசாராகி, கடைக்கணல் - கடைக்கண்ணினால், நோக்கினார் - பார்த்தார்கள், எ-று.

(க - து.) தேவர்களும் அரசர்களும் நளன் அழகுக் கொவ்வாதவர்களாகி அவனழகை நேராடிப்பாராது கடைக்கண்ணும் பார்த்தார்கள் என்பதாம்.

அழகிற்சிந்தவனை அது குறைந்தவன் நேராகப்பார்த்தால் நம் மழகிடத்தில் இவன் மிக்க விருப்புள்ளவனாய் நோக்குகின்றன நென்று எண்ணக்கொள்வா நென்னு நாணத்தால் கடைக்கண்ணும் பார்த்தல் உலகத்திற் சபாவ மென்க. (கஉ)

[இதனால் நளனிருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரிகதிரொறிக்கும்பைம்பூண்விதர்ப்பகோனினிதினிட்ட
வரியினஞ்சுமந்தபைம்பொனணிமணித்தவிசின்மீது
குருதிகொப்புளிக்கும்வைவேற்குமரனிலிருந்தான்வெய்ய
செருமலிகடலந்தானைத்தியுமிழ்வேலினானே.

(இ - ள்.) விரிகதிரா எறிக்கும் - விரியப்பெற்ற கிரணங்களை வீசுகின்ற, பை பூண் - பசும்பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையுணர்ந்த, விதர்ப்பா கோன் - விமராஜனால், இனிதின் இட்ட - இனிமையினாலிடப்பட்ட, அரி இனம் சுமந்த - சிக்கக்கூட்டங்கள் தாங்கிய, பை பொன் - பசிய பொன்னாற்செய்த, அணி மணி தவிசின்மீது - அழகிய ரத்நாசனத்தின்மேல், வெய்ய - வெவ்விய, செரு மலிகடல் தானை - பேராமலிந்த சேனாசமுத்திரத்தையும், தீ உமிழ் - தீயை யுமிழ்கின்ற, வேலினான் - வேற்படையை முடைய நளமகாராஜன், குருதி கொப்புளிக்கும் - உதிரத்தை யுமிழ்கின்ற, வை வேல் குமரனில் - சுரிய வேலை

யுடைய குமாரக்கடவுள்போல், இருந்தான் - இருந்தனன், எ-று. அம், ஏ-அசை.

(க - து.) நான் நவமணிகளிழைத்த சிங்காசனத்தில் சிவசப்பிரமணியக் கடவுள்போல் வீற்றிருந்தா னென்பதாம்.

விதாப்பாகோனிட்ட மணித்தவ்சி லிருந்தனனெனக் கூட்டிக். விவாகமண்டபத்திற்கு வந்ததும் வீமன் மரியாதை செய்ததும் தேவராஜியாக்குப் பொதுப்படச் சொல்லி நளமகாராஜனுக்கு மாத்திரம் வேறுபிரித்துச் சொல்லியதும் அவனுக்கு அவவளவு சிறப்பிருத்தலாலும் தமயந்தி விரும்பி மாஸையிடலாலு மெனக். (கூக)

[இதனால் மன்மதன் வியத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொங்கவிழுருவப்பைந்தார்க்குமரனையினிதுநோக்கி
யிங்கிவன்வனப்புககொவ்வாதிழிவரலெய்திடாம
லைக்கணைக்கிழவன்வெய்யவழறகணுருவமாக்குந்
திங்களங்கண்ணிமுக்கட்டேவினேவியககுமன்றே.

(இ - ள்.) கொங்கு அவிழ் உருவம் - வாசனே விரிகின்ற உருவத் தையுடைய, பை தார குமரனே - பசிய மாஸையையணிந்த நளனே, இனிது நோக்கி - இனிமையாற பார்த்து, இங்கு - இவ்விடத்தில், இவன் வனப்புகு - இவ்வரசனுடைய அழகிற்கு, ஒவ்வாது - நிகராது, இழிவரல எய்திடாமல் - இழிவை அடையாமல், ஐங்கணை கிழவன் - ஐவகைப் புட்ப்பாணங்கனையுடைய மன்மதனானவன், வெய்ய அழல் கணல் - வெவ்வி ய தீவிழியால், அருவம் ஆக்கும் - (தனனே) உருவ மில்லாதவனாகிய, திங்கள அம் கண்ணி - அழகிய மூன்றும்பிறை யைத் தரித்த, முக்கண் தேவினே - மூன்று கண்களையுடைய பரம சிவனே, வியக்கும் - அதிசயிப்பான், எ-று. அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க - து.) மன்மதன் நான் அழகுக்குமுன் அவமானப்படாமல் சிவன் தனனே அருபமாகினதற்காக மகிழ்ச்சியடைந்தான் என்பதாம்.

ஐங்கணைக்கிழவன் முக்கட்டேவினே வியத்தலாவது நாம் எல்லா ராலும் அழகில் உவமிக்கப்பட்டிருந்தோம். இதுபொழுது நம்மை அழ கால்வென்ற நானால் இவ்வரசர் முன்னே அவமானப்படாமல் ராசன் அருவமாக்கியது நமக்கு நன்மையாயிற்றென்று நினைந்து மகிழ்தலாம். அருவமாக்கிய சூற்றத்தைக் குணமாகிக்கொள்ளுதலால் இலேசவணி.

[இதனால் விவாகமண்டபத்திற்கு உவமை சொல்லப் படுகின்றது.]

ஏழ்நிலவரைப்பில்வானிற்பாதலத்தினிதுவைகும்
பாழியந்தடந்தோள்வேந்தர்பலரும்வந்தமர்ந்தவாற்றும்
கேழ்கிளர்மணிசெய்மாடங்கிளர்வெயிலெறிக்குஞ்செய்ய
வாழியந்தடக்கைமாயனகடுபோன்றிருந்ததம்மா.

(இ-ள்.) ஏழ் நில வரைப்பில் - சத்த தீவுகளிலும், வானில் - தே வருலகத்திலும், பாதலத்து - நாக ருலகத்திலும், இனிது வைகும் -

இனிமையொடு தங்கிய, பாழி - அகலமாகிய, அம் - அழகிய, தடதோள் - பருத்த தோளையுடைய, வேந்தா பலரும் - அரசரனைவரும், வந்து அமாந்தவாற்றால் - வந்து தங்கியபடியால், கேழ் கிளா - ஒளி மிகுந்த, மணி செய் மாடம் - ரதநங்கல் பதித்த விவாகமண்டபமானது, கிளர் வெயில் எறிக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற வெயிலை வீசப்பெற்ற, செய்ய ஆழி - சிவந்த சக்கரமேந்திய, அம் தடம் கை மாயன் - அழகிய விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய திருமாலினது, அகடு போனது இருந்தது - வயிற்றையொத்தது இருந்தது, எ-று.

(க - து.) விவாக மண்டபமானது பிரளயகாலத்தில் சராசரங்களடங்கிய திருமால் வயிற்றைப்போலிருந்தது என்பதாம்.

சதததீவுகளாவன—நாவலந்தீவு, காகததீவு, குசைத்தீவு, கிரவுஞ்சத்தீவு, சான்மலித்தீவு, கோமேதத்தீவு, புடகரணித்தீவு, என்பனவாம். பிரளயகாலத்திற் சராசரங்களெல்லாம் நாரணக்கடவுளது வயிற்றில் அடங்கி யிருத்தல்போல் இந்த விவாகமண்டபத்திலுந் திரிலோகத்தரசரும் அவர்கள் பரிவாரங்களும் அடங்கியிருத்தலால் அவ்வயிறு உவமையாயிற்று. இது உவமையணி. (கூஉ)

[இதனால் நளனழகு சொல்லப்படுகின்றது.]

மாங்குயிர்குதலைச்செவ்வாய்வனமுலைப்போகம்வேண்டித் தேங்கமழ்தருவினீழ்ந்றேவருநிடதங்காக்கு [னீ
மோங்கெழுவனையதோளா னுருவுகொண்டடைந்தாடொன்
லாங்கவன்வனப்புநம்மாலறையலாந்தகைமைத்தன்றே.

(இ-ள்) மா குயில் குதலை - மாமரத்திலிருக்கும் குயிற்சொல்லையொத்த மழைசொல்லையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையுமுடைய தமயந்தியினது, வன முலை போகம் வேண்டி - அழகிய ஸ்தனங்களினுடைய போகத்தைவிரும்பி, தேன் கமழ் தருவின் நீழல் - வாசனை வீசுகின்ற ஐந்தருவி னிழலிலிருக்கும், தேவரும் - இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், நிடதம் காக்கும் - நிடத்தேசத்தை யளிக்கின்ற, ஓங்கு எழு அனைய தோளான் - உயர்ந்த எழுத்துணையொத்த தோளையுடைய நளமகாராஜனது, உருவு கொண்டு - வடிவைக்கொண்டு, அடைந்தா என்னில் - வந்தாடோளால், அவன் வனப்பு - அவ்வரசனுடைய அழகு, நம்மால் - நம்மால், அறையலாம் - சொல்லலாம், தகைமைத்து அன்று - தகைமையுடைய தன்று, எ-று. ஆங்கு, ஏ - அசை.

(க - து.) தேவர்களே நளனழகைக் கொண்டமையால் நளனழகைச்சொல்ல எம்மா லாகுமோவென்றா புராணிகா என்பதாம்.

யாவரும் விரும்பித் தவஞ்செய் தடைதற்குரிய பொன்னுலகத் தையானும் இந்திரன் முதலிய நாலவரும் தம்முருவோடு மிருந்தால், தமயந்தி மாலை தரிக்கமாட்டாளென்று அழகிற்சிறந்த நளமகாராஜனுடைய உருவைக் கொள்வாடொன்னில், அவனழகை ஒருவராலுஞ் சொல்லக்கூடா தென்க. (கூச)

[இதனால் விவாகத்திற்குவந்த அரசாசுட்டத்துக்கு உவமை சொல்லப்படுகின்றது.]

வடுநெடுங்கண்ணிகொம்மைவருமுலைதிளைப்பவேண்டித் தொடுகழலரசர்வெள்ளந்தொக்கொருங்கிருந்ததோற்ற முடல்சினத்திகிரிமாயனுந்தியங்கமலம்பூத்த கடவுடன்படைப்பின்வீக்கங்காட்டுதல்போன்றதன்றே.

(இ-ள்.) வடு நெடு கண்ணி - மா வடுவையொத்த நெடிய கண்ணையுடைய தமயந்தியினது, கொம்மை - இளமையையுடைய, வரு முலை - வளரப்பெற்ற ஸ்தனங்களில், திளைப்ப வேண்டி - அணையவிரும்பி, தொடு கழல் அரசர் வெள்ளம் - கட்டப்பட்ட வீரக்கழலையுடைய அரசாசுட்டங்கள், தொக்கு - கூடி, ஒருங்கு இருந்த தோற்றம் - ஒருசேர விரந்த தோற்றமானது, உடல் - பொருகின்ற, சினம் - கோபத்தையுடைய, திகிரி மாயன் - சக்கரப்படையேந்திய நாரணனுடைய, உந்தி அம் கமலம் பூத்த - அழகிய நாபிக்கமலமானது தந்த, கடவுள் - பிரமதேவன், தன் படைப்பின் வீக்கம் - தனது சிருட்டியினுடைய விரிவை, காட்டுதல் - காண்பித்தலை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று.

(க - து.) திரிலோகத்திலுமுள்ள பிரமசிருட்டியிலடங்கிய அனைவரும் வந்திருந்தார்கள், அதனால் பிரமசிருட்டிபோலிருந்தது என்பதாம்.

இங்ஙனஞ் சொல்லுதலால், திரிலோகத்திலுமுள்ள பிரமசிருட்டியிலடங்கிய அனைவரும் வந்திருக்கின்றன என்பது கருத்து. இங்ஙனங்கூடிய ராஜசவையில் பிரமன் படைப்பின் வீக்கங்காட்டுதல் போன்றதெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கரு)

[இதனால் அரசா ஒருங்குசேரக் கூடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தனியுருத்தாங்கியீசன்றழல்விழிப்பட்டோமென்று பனிமலர்ப்பகழிமாரன்பலவுருவெடுத்தல்போலக் கனிபடுகிளவியாடன்கதிரிளமுலையிற்றோய்வான் குனிசிலைத்தடக்கைவேந்தரொருவழிக்குமுயினாரே.

(இ - ள்.) பனி மலர் பகழி மாரன் - குளிர்ச்சிபொருந்திய பூக்களைக்கையுடைய மன்மதனுனவன், தனி உரு தாங்கி - ஒரு வழுவங்கொண்டு, ஈசன் தழல் விழி - பரமசிவனுடைய நெருப்புக்கண்ணினால், பட்டோம் என்று - இறந்தோமென்று, பல உரு எடுத்தல் போல - பண்புருவங் கொண்டதுபோல, கனி படு கிளவியாடன் - பழங்களின் தேனபோன்ற மதரமான சொல்லையுடைய தமயந்தியினது, கதிர் இளமுலையில் - காந்திபொருந்திய இளமைபொருந்திய ஸ்தனத்தில், தோய்வான் - கலக்கும்படி, குனி சிலை - வளைந்த வில்லையேந்திய, தடம் கைவேந்தர் - விசாஹ்பொருந்திய கையை யுடைய அரசரானவர்கள், ஒரு வழி - ஓரிடத்தில், குமுயினார் - கூடினார்கள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) அரசர்கள் மன்மதனை நிகர்த்திருந்தார்கள் என்பதாம்.

இங்ஙனஞ் சொல்லுதலால் விவாகத்திற்கு வந்த அரச ரனைவரும் அழகினால் மன்மதனை யொத்திருந்தன ஞென்பது கருத்து. இதுவு முற்கூறியவாணி. (கூசு)

[இதனால் பிரம விஷ்ணுக்களின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

வேனிலா னுயர்த்தவெற்றிக்கயலையும்வெருட்டிநீண்ட
மானினமருளுநோக்கின்மடவரலவதுவைகாண்பான்
பானிறவன்னமூர்ந்தபழமறைககிழவனோடு
நீனிறச்செங்கண்மாயனெடுவிசும்படைந்தான்மன்னோ.

(இ - ள்.) வேனிலான் - மன்மதனானவன், உயர்த்த - பிடித்த, வெற்றி சுயலையும் - வெற்றிபொருந்திய கொடியாகிய யீனையும், வெருட்டி - அச்சமுறுத்தி, நீண்ட - நீண்ட, மான இனம் - மான் கூட்டங்கள், மருளும் - மயங்குகின்ற, நோக்கின் - பாரவையையுடைய, மடவரல் - தமயந்தியினது, வதுவை காண்பான் - விவாகத்தைக் காணும்பொருட்டு, பால் நிறம் - வெள்ளிய வண்ணத்தையுடைய, அன்னம் ஊர்த - அன்னப்பறவையைச் செலுத்திய, பழ மறைக்கிழவனோடும் - பிரமதேவனோடும், நீல் நிறம் - கரிய வண்ணத்தையும், செம் கண் - சிவந்தகண்ணையுமுடைய, மாயன் - நாரணனானவன், செடு விசம்பு - நெடிய ஆகாயத்தினகண், அடைந்தான்-வந்தான், எ-று.

(க - து.) பிரமனும் விஷ்ணுவும் தமயந்தி கலியாணத்திற்கு வந்தார்கள் என்பதாம்.

தமயந்தியினுடைய கடைக்கண்பாராவையக் குறித்துத் திரி லோகத் தரசரும் வந்திருக்கிறபடியால் அவள் பாராவைக்கு அவ்வளவு சிறப்புச் சொல்லினா. (கூஎ)

[இதனால் வீமனசெய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

அவ்வழிநிணம்வாய்ப்பிலகியழலுமிழ்ந்தரத்தந்தோயு
நெய்வழிபரிதிவைவேல்விதர்பபர்கோனீலவுண்கட்
செவ்வழியனையதீஞ்சொற்றெரிவையார்தம்மைநோக்கி
மைவழிகரியகூந்தன்மங்கையைக்கொணர்மினென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வழி - அப்பொழுது, நிணம் வாய் பிள்ளி - நிணத் தை வாயாற் கொப்புளித்து, அழல் உமிழ்ந்து - நெருப்பைக் கக்கி, அரசத்தம் தோயும் - உதிரம்படுகின்ற, நெய் வழி - நெய்யொழுதுகின்ற, பரிதி - சூரியனையொத்த, வை வேல் - கூரிய வேலையுடைய, விதர்ப்பாகோன - வீமராஜனானவன், நீலம் உண் கண் - கருங்குவினை மலாபோன்றமையுண்ட கண்களையுடைய, செவ்வழி அனை யி சொல்-செவ்வழிப்பண்ணை யொத்த மதுரம்பொருந்திய சொல்லையுடைய, தெரிவையார் தம்மை நோக்கி - மாதரைப்பாத்தது, மை வழி கரிய கூந்தல் மங்கையை - மயிச்சார் தொழுகிய கரிய குழலையுடைய தமயந்தியை, கொணர்மின் என்றான் - அழைத்துக்கொண்டு வாருங்க ளென்றான், எ-று.

(க - து.) வீமராஜன் தமயந்தியைக் கொண்டுவரும்படிப் பெண் களுக்குக் கட்டளையிட்டான் என்பதாம்.

நிணம் - கொழுப்பு, நெய் - எண்ணெய்.

இப்பொழுது நற்பொழுதா யிருக்கின்றபடியால் கன்னியை யழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னாடென்று மங்கள் வார்த்தை சொல்லச்செல்கின்றவராகையால், அத்தனமைதோனறத் 'திருசொற றெரிவையா' என்றமாததிரத தோழியாது 'செவ்வழியனை' என்றா()

[இனிப் பதின்மூன்றுபாட்டால் தமயந்தியினது செய்கை சொல்லத்தொடங்கி இதனால் மாதா சென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

உரையதுகேட்டலோடுமோரிடத்தடங்கணலலா
ரொரிபரந்திமைக்கும்பைம்பூணின்னரிச்சிலம்போடேங்கப்
புரிமுழன்மாலேசோரப்பூசலவண்டார்த்துப்பொங்க
வினாவினோகிப்பைம்பொன்விளங்கிழைகோயிலபுக்கார்.

(இ - ள்) உரையது கேட்டலொடும - அச்சொல்லேக் கேட்ட வளவில், ஓடரி - செவ்வரிபரந்த, தடம கண் நல்லா - விசாலம்பொ ருந்திய கண்ணையுடைய மாதாகள், எரி பரந்து இமைக்கும் - ஒளி பரவி விளங்குகின்ற, பைம்பூண் - பசிய ஆபரணங்கள், இன் அரி சிலம்பொடு - இனிய கிண்கிணியுடைய பாதசாலத்தோடு, ஏங்க - ஒலிக்க, புரி குழல் - கட்டுபபட்ட கூந்தலிலிருக்கின்ற, மாலே சோர - மலாமாலே சோரவையடைய, பூசல் வண்டு - மிகுந்த வொலியை யுடைய வண்டுகள், ஆர்த்து பொங்க - ஒலித்து எழுமப, வினாவினா- வினாவுகொண்டவராகி, ஏகி - போய, பைம்பொன் - பசிய பொன் னுற் செய்த, விளங்கு இழை - ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய தமயந்தியினது, கோயில - கன்னிமாடத்தில், புக்கா - புருந்தாக்கள், எ-று.

(க - து.) மாதாகள் தமயந்தி மாளிகையிற் சென்றாக்கள் என்ப தாம்.

நல்லா உரைகேட்டவளவில் பூணுஞ்சிலம்பு ஏங்க மாலே சோர வண்டாத்துப் பொங்க வினாந்தேகிக கோயிலபுக்கா ரொன்கூட்டிக. வினாந்து செல்வோர தனமை கூறப்பட்டமையால் தன்மை நவீற்சி யணி.

(கக)

[இது வீமன்மனைவிக்குச் சொல்லியது.]

வாங்குவிற் றடக்கை வேந்தன் வதுவைமண் டபத்தின் வல்லே, கோங்கிள முலையி னுளைக் கொணர்கவென் றுறா ததா னென்னத், திங்கதிர்க குழவி திங்கள் சிறைகிடந் தனைய நெற்றிப், பூங்கொடு தன்னை. யின்ற பொற்றொழிக் குரைத்தா ரன்றே.

(இ - ள்.) வாங்கு - வளைக்கப்பட்ட, வில் தடக்கை - வில்லையுடைய விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, வேந்தன் - வீமராஜனுனவன், வதுவை மண்டபத்தில் - விவாகமண்டபத்தில், வல்லே - வினாவிலே, கோங்கிள முலையினுனை கொணாக என்று - தமயந்தியை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கென்று, உணாததானென்ன - சொன்னுனென்று, தீம் கதிரா - மதுரம்பொருந்திய கிரணங்கனையுடைய, குழவி திங்கள் - இளம்பிறையானது, சிறை கிடந்தனைய - சிறை யிருந்ததையொத்த, நெற்றி - நெற்றியையுடைய, பூம் கொடி தன்னே னன்ற - தமயந்தியைப்பெற்ற, பொற்றொடிக்கு - நற்றயாகிய சாருகாசினிக்கு, உணாததாரா - சொல்லினா, எ-று.

(க - து.) மாதாகள வீமன்மனைவியாகிய சாருகாசினியிடத்து வீமன் சொன்னதைச் சொன்னாகள என்பதாம்.

தோற்றவனை வென்றவன் சிறையிடுத லியற்கையாதலால் நெற்றியால் வெல்லப்பட்ட பிறையைத் 'தீங்குகிரா குழவித்திங்கள் சிறை கிடந்தனையென்றி' எனரா. அங்குனஞ் சென்ற மாதா அரசன் தமயந்தியை அழைத்துவரச் சொன்னானென்று அவள நற்றயாகிய சாருகாசினிக்குச் சொல்லின ானாக. வீமன் மனைவிகுப்பெயா சாருகாசினியென்பது "வீரவேன மன்னவன் விழையுங் கற்பினுன, மூரோன் றுவகை முறுவல் செயதலால், சாருகா சினிபெனச் சாறுறு நாமத்தா, ளோருமா நல்லெலாந் திரண்ட வுளாததால்" இதனாலறிக. (க00)

[இதனால் தமயந்திக்கு நீராட்டல் சொல்லப்படுகின்றது.]

களிமகிழ்வெய்தியாங்கட்கனைத்துவண்டியிரும்பைந்தார்த்துளிமதுககோதைதன்னைத்துவரினும்வினாயினுன
மொளிமணிகழீஇயதொப்பவவப்பொருந்தியிரந்துபொங்
தெளிதிராசுருட்டுங்கங்கைத்தீமபுனலாட்டினாரே. [குந்

(இ-ள்.) களிமகிழ் வெய்தி - மிகுந்த மகிழ்ச்சியையடைந்து, ஆனகண் - அவ்விடத்தில், கனைத்து - ஆரவாரித்து, வண்டு இயிரும் - வண்டுகளொலிக்கின்ற, பைந்தாரா - பசிய மலாமாலையையணிந்த, துளி மதுகோதைதன்னை - தேன றுளிக்கின்ற கூந்தலையுடைய தமயந்தியை, துவரினும் - பத்துத்துவராலும், வினாயினும் - இருவகைவாசனைத் திரவியத்தாலும், ஒளி மணி கழீஇய தொப்ப - ஒளியையுடைய மணியை யொப்பமிட்டதை யொப்ப, உவப்பொடும் திரிந்தது - மகிழ்ச்சியுடன் பூசி, பொங்கும் - பொங்குகின்ற, தெளி திராசுருட்டும் - தெளிந்த அலைகளை மடக்குகின்ற, கங்கை - கங்காநதியிலிருந்து கொண்டுவந்த, தீ புனல் - இனிய நீரைக்கொண்டு, ஆட்டினா - (மாதாகள்) முழுகச்செய்தாகள், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்திக்கு நீராட்டினாகள் என்பதாம்.

"கங்கையின் களிற்றினுச்சிக் கதிாமணிக் குடத்திற் றந்த, மங்கல வாசனன்னிர் மணிநிறங் கழீஇய தொப்ப, நங்கையை நயப்ப வெல்லா வினாயொடு துவருஞ் சோத்தி, யங்கர வல்லுலாளை யாட்டினா ரரம்பை யன்னா" எனப் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல் காண்க. இருவகை

வாசனைத் திரவியங்கள் ஓமாலிகையெனவும் பஞ்சவாச மெனவுஞ் சொல்வா. அவற்றுள் முப்பத்திரண்டுவிவகை சோந்த ஓமாலிகையும் பஞ்சவாசமும் பத்துத்துவரும் முறையே இவ் விரண்டுபாட்டாறுங் காண்க. “புழுஞ்சுட்டங் கோட்டமா ரியக்கோட்ட நாசப்பூ முத்தக்கா சு சயிலேகம் விலாமிச்சம், பழுதிலிரு வேரிமலை யிருவேரி மாஞ்சில் பச் சிலைகச்சோல மதிமதுரத் தக்கோலம், வழைமலாநன் னாரிதீம்பூ வெண்ணெய்கண்டில் வகுளப்பூத் தாவரிசி பேலஞ் சாதிக்காய், தழை சரள மிலவங்க நாசனமஞ் சட்டி சண்பகமொட் டரத்தைநறும் பிசின்தகரம் குக்குல். கூறியவோ மாலிகையெண் ணுன்கொடுக்கத் தூரி குங் குமங்காப் பூரமகில் சந்தனமை விளையும், வீறியபான் மரநான்கு திரிபலைமா நாவன் மிக்ககருங் காலியெனந் துவாபத்து நல்லோ, தே றுவெள்ளி லோத்திரப்பூம் பொருக்ககாதத சாந்துஞ் சோத்து நறு நெய்ப்பூசித் திமிநதருவி போல, ஜூறியமா மதக்களிற்றுப் பிடரினவரு கங்கையுங் தாட்டித் திருமேனி யொற்றாடை புரிந்தா” மரநான்கா வன - ஆல் அரசு அதிதி இததி எனபனவாம் மணப்பெண்களுக்கு இவ்விரண்டுவிவகைத் திரவியங்களையும் வெவ்வேறு சோத் தணத்துப் பூசி முழுக்காட்டல் விவாகநூலிற் சொல்லு நியதியாம். [மணிகழீஇய தொப்பவெனலா லுவமையணி]

(க0க)

[இதனால் அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

புரி குழல் புலர வாசப்பூம்புகையூட்டிவிண்டு
முருகுயிர்த்தினவண்டார்க்கு முல்லையஞ்ஞுட்டிவேய்ந்து
வருமுலைமுகட்டிற் றெய்வமலையச்செஞ்சாந்துபூசி
யெரிமணிக்கலாபம் வீக்கியிழைபலதிருத்தினாரே.

(இ - ன்.) புரி குழல் புலர - கட்டப்பட்ட கூந்தலானது நாம் வாட, வாச பூ புகை ஊட்டி - வாசனையுள்ள புகையை ஊட்டிவித்து, விண்டு - விரிநது, முருகு உயிர்த்து - தேனைத் தந்து, இன வண்டு ஆக்கும் - வண்டுக்கூட்டங்கள் ஒலிக்கப்பெற்ற, முல்லை யம் குட்டி வேய்ந்து - முல்லை மாலையைச் சூடி, வரு முலை முகட்டில் - வளா கின்ற ஸ்தனங்களினுச்சியில், தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, மலை யம் - பொதிய மலையிற்றோன்றிய, செம் சாநது பூசி - செந்நிறமுள்ள சந்தனக் குழம்பை தடவி, எரி மணி - ஒளியையுடைய மணிகளணிந்த, கலாபம் வீக்கி - கலாபத்தைத் தரித்து, இழை பல - இன்னும் அனேக ஆபரணங்களை, திருத்தினா - அணிந்தார்கள், எ - று. ஏகாரம் - ஈற் தசை.

(க - து.) தமயந்தி கூந்தலுக்கு அகிற்புகையூட்டி மாலைகுட்டி கொங்கைகளிற் சந்தனம்பூசி மேகலாபரணங்கட்டிப் பலவாபரணங் களைத் தரித்தார்கள் என்பதாம்.

கலாபம் - பதினாறுகோவையுள்ளமணி. இழைதிருத்தாலாவது - உரியவிடங்களில் தக்கவாறணிதல். ஆபரணங்களும் அநேகம், அணித் தவரும் அனேகமென்பது தோன்ற ‘இழைபலதிருத்தினார்’ என்றா. (1)

[இதுவுமது.]

வேற்றுருக்கொண்டுமாதின்விளங்குவாண்முகத்திற்சோர்
கூற்றினைத்தடங்கணென்னவஞ்சனங்குலவத்தீட்டிக் [த
கீற்றிளந்திங்களன்றுகிளரொளிநுதலேயென்று
தேற்றுவார்போலச்செய்யதிலகமுமெழுதினோ.

(இ - ள்.) வேறு உருக்கொண்டு - வேற்று வடிவங்கொண்டு, மா
தின் - தமயந்தியினது, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, வான் - ஒளிபொ
ருந்திய, முகத்தில் சோந்த - முகத்திலடைந்த, கூற்றினை - யமனை,
தடம் கண் என்ன - விசாலம்பொருந்திய கண்களென்று, அஞ்சனம்
குலவ தீட்டி - மையை விளங்கவெழுதி, கீற்று - கீற்றாகிய, இள திங்
கள் - இளம்பிறை, கிளா ஒளி - மிகுந்த ஒளியையுடைய, நுதலே என்
று - நெற்றியேயென்று, அன்று - அன்று, தேற்றுவார்போல - தெளி
விப்பாபாபபோல, செய்ய - சிவந்த, திலகமும் - திலகப்பொட்டும்,
எழுதினா - எழுதினார்கள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி கண்ணிற்கு மையும் நெற்றிக்குத் திலகமும்
இட்டார்கள் என்பதாம்.

ஔ இரண்டில் மூன்றையது தேற்றம், பின்னையது ஈற்றசை.

கூற்றுவன் விழி வடிவங்கொண்டு இவள் முகத்திருப்பது எழற்க
கெனின், தன் வடிவோடு மிருநதுகொண்டு உலகத்தா நாடோறும்
நிந்திக்கத் தானொருவனே கொலைப்பழியைச் சுமத்தல்பற்றிப்போ
லும். இங்ஙனஞ் சொல்லுதலால் யமனபோலும் விழிகள் ஆடவரைக்
கொல்கின்றனவென்பது கருத்து. இளந்திங்களன்று நுதலேயென்று
தேற்றுவார்போ லென்றதனால், நுதலே இளந்திங்களென் றிருந்தாற்
படுமிடாக் கெனெனினி? அதனை விரகிகள் நிரதித்தலுண்டு, அந்நிந்
தை இதற் கேறுமென்று கருதி அடையாளமாகத் திலகமு மெழுதினா
ரெனக் கொள்க. 'கூற்றினைத் தடங்கணென்னும் திங்களன்று நுத
லேயென்னும்' ஒழிபபணிகள் தேற்றுவார்போலவென்ற தற்குறிப்
பொடு கலந்துவருதலால் கலவையணி.] (க௦௩)

[இதுவுமது.]

வணங்கிடை யிறுவ தோரா வனமுலை கவர்ந்து கொ
ண்ட, சுணங்கணி யாக முற்றுஞ் சுந்தரச் சுண்ண மாட்டிக்,
கணங்குழை முகத்துச் செவ்வாய்க் கன்னன்மென் றனைய
நீஞ்சொ, லணங்கினுக் கணிசெய் வார்போ லணியினுக்
கழகு செய்தார்.

(இ - ள்.) வணங்கு இடை - வளைகின்ற இடையானது, இறு
வது ஓரா - ஒடிவதை எண்ணுது, வனம் முலை - அழகிய முலைகளான
வை, கவாந்துகொண்ட - கிரிதித்துக்கொண்ட, சுணங்கு - தேமலையு
டைய, அணி - அழகிய, ஆகம் முற்றும் - மாபு முழுவதும், சுந்தரம்
சுண்ணம் ஆட்டி - அழகிய பொற்றாளைத் தூவி, கணம் குழை முகத்து-

கூட்டமாகிய மணிகளிப்படுத்த குழையையணிந்த முகத்தையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், கன்னல் மென்றனை - கரும்பை மென்றதையொத்த, தீம் சொல் - மதுர வாத்தையையுமுடைய, அணங்குனுக்கு - தமயந்திக்கு, அணி செய்வா போல் - அழகு செய்பவா போல், அணியினுக்கு - ஆபரணங்களுக்கு, அழகு செய்தா - அழகைச் செய்தார்கள், எ-று.

(க - சு.) தமயந்தி அவயவங்களுக்கு ஆபரண மணிந்தார்கள், அணியாவிடினும் அவ ளியற்கையழகே போதும் என்பதாம்.

ஆபரணங்கள் தமயந்தியின் அவயவங்களிலே தரிககப்பெற்றுச் சிறப்புபெறுதலால், 'அணியினுக்கழகுசெய்தா' என்றா. இதனால் ஆபரணம் தரியாவிடினும் அவளுக்கு இயற்கையழகே போதுமென்பது கருத்து.

(௧௦௪)

[இதனால் உபசரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அயினிரீர் விளக்கமேந்தியையவிசிதறிமுத்தந்
தயல்வருமுலையினுர் தந்தொல்குலத்தெய்வம்போற்றி
முயலறுமுழுவெணடிககண்முகத்தவெணமுத்தமூரன்
மயிலியற்றிருவனாவலஞ்செயதுகாப்புமிட்டார்.

(இ - ள்.) அயினி ரீர் விளக்கம் ஏந்தி - ஆலாததியை எதிரோயேந்தி, ஐ அவி சிதறி - ஐயவியை வீசி, முத்தம் தயல்வரும் முலையினுர் - முத்துவட மசைகின்ற ஸ்தனங்களைமுடைய மாதாகள், தம் - தம்முடைய, தொல் குலம் தெய்வம் போற்றி - தொன்று தொட்டு வணங்குகின்ற தெய்வத்தைத் துதித்து, முயல அறு - முயற்கைநீங்கிய, முழுவெணடிககள் - வெள்ளிய பூரணசந்திரனையொத்த, முகத்து - முகத்திடத்தில், வெண் முத்த மூரன் - வெள்ளிய முத்தையொத்த பறகளையும், மயில இயல் - மயில்போன்ற சாயலையுமுடைய, திரு அன்னுள் - இலக்குமி யொத்த தமயந்தியை, வலஞ்செயது - வலமாகச் சுற்றி, காப்புமிட்டார் - திருநீறு தரித்தார்கள, எ-று.

(க - து.) மாதாகள் தமயந்திக்கு ஆலஞ்சுமறிந்த திருநீற்றுக்காப்பணிந்தார்கள் என்பதாம்.

அயினிரீர் விளக்கமென்பது - மஞ்சணீர்க்கலத்திலே செஞ்சோற்றுத் திரையை வைத்து அதன்மே லேற்றும் விளக்காம். ஐயவி சிதறியென்பது - வெண்கடுகிறைத்தல்; அது அலகை நீங்கும்பொருட்டுச் செய்வது. கடுகிற்குக் கடிப்பகையென்னும் பெயாவந்தது இதனுலெனக்கொள்க. கடி - அலகை. இனி இரட்டுற மொழிதவென்னு முத்தியால் வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமையென்னும் ஐவகை வண்ணமுள்ள சோற்றை வெவ்வேறு ஐந்துருண்டை செய்து பலியிடுவதெனினும் அமையும். காப்பு மிட்டாரென்னும் எச்சவும்மை இன்னும் செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்தாரென்பதைக் காட்டி நின்றது.

(௧௦௫)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் தமயந்தி சுயம்வரமண்டபத்திற்குப் புறப்படல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பந்தொடுகிழங்குமபொன்னம்பாவையுங்கிளியும்யாழுஞ்
சிந்தூரத்திலகநெற்றித்தெரிவை''ருடன்கொண்டேக
விந்திரகுமரன்னன்னெழின்மணியகலமபூட்டக
கொந்தவிழலங்கன்மாலேகொண்டனாமருங்குசெல்ல.

(இ - ள்) பந்தொடு - பந்தையும், கழங்கும் - அம்மனையையும், பொன்னம் பாவையும் - சொரணப் பதுமைகளையும், கிளியும் - கிளிப் பிள்ளைகளையும், யாழும் - வீணையையும், சிந்தூரத் திலக நெற்றி தெரிவையா - சிந்தூரப் பொட்டணிக் நெற்றியையுடைய மங்கையாகள், உடன்கொண்டு ஏக - உடன்கொண்டு செல்ல, இந்திர குமரன் அன்னான் - இந்திர குமாரனையொத்த நளமகாராஜனுடைய, எழில் மணி அகலம் பூட்ட - அழகிய ரத்நாபரணம் பூண்ட மார்பினிடத்தில் தரிக்க, கொந்து அவிழ - கொத்து விரிகின்ற, அலங்கல மாலை - மலாமாலையை, கொண்டனா - (ஏந்திக்) கொண்டவாகள், மருங்கு செல்ல - அருகே வர, எ-று.

(க - து) பெண்கள் பந்தம் அம்மனையும் பொற்பதுமைகளையும் கிளிகளையும் வீணைகளையும் மலாமாலையையும் சொண்டு பக்கலில் வர என்பதாம்.

தமயந்தி அரசமாதாதலால் தனது செல்வமிருதிக்கேற்ப இதுவரையும் பொழுதுபோகற்குச் சகாயமாயிருந்த பந்த முதலியவற்றையும் ஏவனமாதா உடன்கொண்டு சென்றனனாக. தாமொரு கருமத்தின பொருட்டுச் செல்லுபவா இவை போல்வனவற்றை உடன்கொண்டு சென்றதுண்டோவெனின் உண்டு அது “கைக்கடாக குரங்குகோழி சிவல்கவுதாரிபற்றிப், பக்கமுன போதுவார்கள பயின்பொழி பயிற்றிச் செல்ல, மிக்கபூம் பிடகைக்காளவார விரையடைப பையோரூழ், மைக்கருங் கண்ணினாகண் மறுகநீண் மறுதலவந்தார” இதனால். இவள் நளனுக்கே மாலை ரூட்டவேணமென்றிருக்குத் துணிவாலும் இச்செய்யுள் பின்புசெய்யப்பட்டமையாலும் மாலையை ‘இந்திரகுமரன்னன்னெழின்மணி யகலரு ரூட்ட’ என்றா (சு0சு)

விரியிருள் சீகருங்கறறவெண்ணிறக்கவரி வீச
வெரிமணியடைப்பைதாங்கியின்னகைமகளிர்போத
வரிசிலை தூணியொள்வாள்கேடகம்வளைக்கைபற்றிப்
புரிநரம்பிரங்குதிருசொற்பொன்னனா முன்னனோக.

(இ - ள்.) விரி இருள் சீக்கும - விரிந்த இருளை ஓட்டுகின்ற, கற்றை - மயித்தொகுதியாகிய, வெள் நிற கவரி வீச - வெண்ணிறத்தையுடைய சாமகைகளை (மாடாகள் இருபாலும்) வீசிவர, எரி மணி அடைப்பை தாங்கி - ஒளிவிடுகின்ற மணிகள்பதித்த அடைப்பையைச் சுமந்து, இன நகை மகளிர்போத - இனிய நகையையுடைய மாதாள் செல்ல, வரிசிலை - நெடிய வில்லையும், தூணி - அம்புக்கூட்டையும்,

ஒள் வாள் - ஒளியையுடைய வாணையும், கேடகம் - கேடகத்தையும், வளை கை பற்றி - வளையலையணிந்த கையில் ஏந்திக்கொண்டு, புரி நரம் பு இரங்கு - (யாழிற்கட்டிய) நரம்புகள் வருந்தும்படியாகிய, தீம் சொல் பொன்னொ - மதுரவாதத்தையையுடைய மங்கையாகள், முன்னா ஏக - முன்னே செல்ல, எ-று.

(க - து.) சிலபெண்கள் சாமரை வீசவும், சிலபெண்கள் அடைப் பை யேந்திவரவும், வில்லையும் அம்புகூட்டடையும் கேடகத்தையும் கையிறுக்கிச் சிலபெண்கள் முனசெல்லவும் என்பதாம்

மற்றைத்தொழிற கேற்பு கவர்வீசுதற்கும் மாதொன்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. அடைப்பை - தாமழலம்மைக்கும் ஒரு பாததிர விசேடமாம் விற்படைமுதலியவற்றை மாதநோதி வந்தனனொனால் அலங்காரப் பொருட்டனதி ஒருவரொதிப்பில் வெற்றிகொள்வாரோ வெனில், தூக்கை காளிமுதலியவரும் அசுரர்களுக்கொன்று வென்றி பெற்றனனொன்றும், கைசேசிமுதலிய அரசுமாதரும் விசயங்கொண்டனனொன்றும் சரித்திரமிருத்தலால் இவருங் கொளவா னொன்க. (க0௭)

தொலகுலமரபிற்றோன்றிச் சூழ்புலநெறியிற்காதது கல்வியின்றுறைகைபோய்விருந்ததாசஞ்சுகத்தின்மெய்யர் விலலுமிழ்மணியிற்செய்தவேத்திரகரத்தார்வேந்திர் நிலலுமினின்பினென்னுநீக்கினர்தொடர்ந்துசெல்ல.

(இ - ள்) தொலகுல மரபில் தோன்றி - தொன்றுதொட்டு வருகின்ற நல்ல குலத்திற்பிறந்து, சூழ் புலம் நெறியில் காதது - ஒன்றைப் பற்றுகின்ற புலனொன்றையும் புறம்போகவொட்டாம லடக்கி, கலவியின் துறை கைபோய் - கலவியின் வழியில் வல்லவராகிய, விருத்தா - விருத்தரும், கஞ்சுகத்தின மெய்யா - கவசமழைந்த தேகத்தையுடையவரும், வில உமிழ் - ஒளியைக் கொப்புளிக்கின்ற, மணியில் செய்த வேத்திர கரத்தா - மணியினுறையெய்த பிரமபைக் கையிலுடையவரும் (ஆகிய சேவகர்கள்), வேந்திர் - அரசர்களே, நிலலுமின நினமின் எனன - நிலலுங்கள் நிலலுங்களென்று, நீக்கினர் - அவரை விலக்கின ராகி, தொடர்ந்து செல்ல - தொடர் துடன்செல்ல, எ-று.

(க - து) கலவியிலவல்ல நபகுல விருத்தசேவகர்கள் அரசர்களை நிலலுங்களென்று பிரமபாலவிலக்கி உடன்செல்லவும் என்பதாம்.

தமயந்தி டென்பாலாகையால் அதற்கேற்ப அவளருகே நின்ற உபசரிக் மாதையும பின்பு அம்மாதரைச்சூழ்ந்துவர நற்குணநம்செய்கையுள்ள விருத்தராகிய சேவகையுஞ் சொல்லப்பட்டது. (க0௮)

பாயிருண் மேயும் பைம்பொன் நிலத்திடைப் பராசைச் சாந்தத், தேயவையின் மெழுகி நுணடு சுமித்துமேற் தேங்கொள் வாசத், தாய்மல ரணிச்சப்போது பரப்பிய வணிகொள் வீதி, வேயுறழ் பசிய தோளி மெல்லடி பெயர்த்திட்ட டாளே.

(இ - ள்.) பாப் இருள் மேயும் - பரவிய இருளை மேய்கின்ற, பைம் பொன நிலத்திடை - பசிய பொனபடுதத பூமியிலே, பரானா - பரிய அடியையுடைய, சாந்தம தேயவையின மெழுகி - சந்தனமரத்திற்கொண்ட கடடையாற்சோத்த சூழம்பினுல மெழுகி, துண் துள உடுதது - மெல்லிய வஸ்திரத்தைப் பரப்பி, மேல - மேலே, தேவ கொள வாசத்தது - தேனைக்கொண்ட வாசனையோடுகூடிய, ஆப் - ஆய ந்தெடுக்கப்பட்ட, மலா - வீரிந்த, அணிசுடபோது பரப்பிய - அணிசு சமலபைப் பரப்பியிருக்கிற, அணி கொள வீதி - ஆழைக்கொண்ட வீதியிலே, வேய உடழ டசிய தோளி - மூங்கிலையொத்த பசிய தோள் கையுடைய தமயந்தியானவள், மேல அடி - மெல்லிய பாதத்தை, டெயாததிடாள - தூக்கிவைத்து நடந்தாள, ஏ-று

(க - து) சந்தனத்தால் மெழுகி மெல்லிய சீலைவிரித்தது மலா பரப்பிய வீதியில் தமயந்தி நடந்தாள என்பதாம்.

பொன் நானகில் மாநறுமாந்த சாமபூர்தப் பொன்னெனபதருப 'பாயிருண்மேயும் பைமடோல' என்றா, மெல்லிய டாதமாகையால் அதற்கேற்பப் பொன்னிலத்தில் சந்தனசூழ்மடால் மெழுகி துண்டு சுடுதது அணிசுடபோது டரட்டியவீதியென்றா பந்தொடு எனனும் பாட்டுமுதல் இந்த பாட்டுவனாயும் குளகமாய் டசியதோளியென னும் எழுவாய் பெயாத்திடடா எனனும் பயனிலையைக்கொண்டு முடிந்தது. (க0க)

[இது சிலம்பொலியின் சிறப்புச் சொல்லடபடுகிறது.]

கலத்தொடுபழகுஞ்செம்பொறசுதிர முலைக்களிரலயாணை யுலப்பருமத்ததகாணிலுயிரகுடித்தனநிலலா நிலத்தலைகாககுமவேந்திர்நீங்குகநீங்குகென்ன வலத்தகமுடடுஞ்செம்பொனடிச்சிலம்பரற்றச்சென்றாள்.

(இ - ள்.) கலத்தொடு பழகும - ஆபரணத்தோடு பழகுகின்ற செம் பொன கதிர - சிவந்த பொறபிரகாசம்பொருந்திய கிரணங்களை யுடைய, முலை - ஸ்தனங்களாகிய, களிரல யாணை - களிப்பையுடைய கல்ல யாணைகளானவை, உலப்பரும - செடுத்தகரிய, மத்தத - மத்ததையுடையன, காணில - துமமைக்கண்டால், உயிர குடித்தனநில - உயிராக குடித்தாலல்லாமல், நிலலா - நிறநிலைபெறமாட்டா, (ஆதலால்) நிலத்தலை - பூமியினிடத்து, சாகும் - புரக்கின்ற, வேந்திர - அரசராகாள், நீங்குக நீங்குக எனஹ - நீங்கக்கடவிர நீங்கக்கடவீனென்று, அலத்தகம் ஊட்டம் - செம்பருசுக சூழம்பூட்டிய, செம் பொன் - சிவந்த பொனனாசெய்த, அடி - பாதத்திலிருக்கின்ற, சிலம்பு அரற்ற - சிலம்புகள் சத்திக்க, சென்றாள் - போனாள், ஏ-று

(க - து.) அரசர்களே! தமயந்தி முலைகளாகிய யாணைகள் உம் மைக்கண்டால் கொல்லும், நீங்கிப்போங்கெனன்று சொல்லுவதுபோலச் சிலம்பு சத்திக்கச் சென்றாள் என்பதாம்

தம்மை மேற்கொண்டபாதங்கள் மற்ற அவயவங்களைச் சுமந்து காத்தல்போல் பூமியைச்சுமந்துகாக்கும் அரசராகையால் அவ்வியைபு

பற்றி அவரிடவாதபடி ஒரு தீங்குவருமுன்னாத தெரிவிப்பவாபோல் 'நிலத்தலைக்காக்கும்வேந்தா முலைக்களில்லயான யுலப்பருமத்தக்காணி லுயிராழுத்தன்றி நிலலா நீங்குக நீங்குகெனன அடிச்சிலம் பரறம்' என்றா நீங்குக நீங்குக வென்றது வந்ததுவந்தது கூறறென்றது போல் விளைவுபற்றிவந்த அடுக்கு. முலைகளுக்கு யானையை உவமை சொல்லுதல் கடாஅக களிற்றினமேற கட்டபடாமாதா, படாஅ முலை மேற றுகில்' இதனாலிக. சிலம்பொலித்தலில் நீக்குதற்குரியோர் சொல்லுக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கக0)

வரிவளைக்குலமுமவளவாராமங்கலமுரசுங்கன்னை [ப்ப பொருசிலைமதனனவின்னாணபுடைப்பொடும் பொங்கியார் விரிதினாப்பரவையின்றவிளங்கியுழையனங்கை [தாள். திருமணியிமைக்குஞ்செம்பொனமண்டபஞ் சென்றுசேர்ந்

(இ - எ.) வரி வளை குலமும - இளைக்கையுடைய சங்குக் கூட்டமும், வள வார மங்கல முரசும் - இறுக்கிய வாரையுடைய விவாக பேரிகையும், கன்னல் பொரு சிலை - பொருகின்ற கருப்பம்வில் லேந்திய, மதனன - மனமதனுடைய, வில நாண புடைப்பொடும் - வில்லினது குணத்தொனியோடும், பொங்கி - மிகுந்து, ஆர்ப்ப - சத் திக்க, விரி தினா பரவையன்ற - விரிந்த அலைகையுடைய பாறகடல் பெற்ற, விளங்கு இழை அனைய நங்கை - திருமாதையொத்த தமயந்தி, திருமணி இமைக்கும் - உயர்ந்த ரதங்குளபதித்து பிரகாசிக்கின்ற, செம்பொன மண்டபம் சென்று - சிவந்த பொன்னாறசெய்த மண்ட பத்திற போய, சோந்தாள - சோந்தள்ள, எ-று

(க - து.) தமயந்தி சுயமவரமண்டபத்திற சென்றாள என்ப தாம்.

தமயந்திமேல் விருப்புறது விவாகஞ் செய்துகொள்ள வந்திருக் கின்ற அனேக அரசரும் இப்பொழுது அவனைக்கண்ட சமயமாகை யால் காலம்பாத்திருந்த மனமதன் ஏகசாலத்தில் இடைவிடாமல் அவாமேல் பூங்கனையெய்தல்பற்றிச் சங்கபேரிகையொலி வினாண் புடைப்பொடும் பொங்கியார்ப்ப வென்றா (ககக)

[இதனால் தமயந்தியைக்கண்ட அரசாசெய்கை சொல்லப்படுகின்றது]

இழைசுடரொறித்தலானுமிருவிசுமபுறையுமவானோர் பொழிமலா மிடைதலானும்பூசலவண்டிவர்தலானு முழைபொருதடங்கட்பேதையுருவினைத்தெரியக்காணர் விழைவொடுநோக்கும்வேந்தா விழிநெருக்குற்றமாதோ.

(இ - எ.) இழை சுடா எறித்தலானும் - ஆபரணங்கள் ஒளியை வீசுதலானும், இரு விசுமபு உறையும் வானோ - பெரிய சுவாக்கத்தில் வசிக்கப்பெற்ற தேவர்கள், பொழி - பொழிகின்ற, மலா மிடைதலா னும் - பூக்கள் நெருங்குதலானும், பூசல் வண்டு இவாதலானும் - சண் டைசெய்கின்ற வண்டிகள் மொய்ப்பதனானும், உழை பொரு தடம்

கண் பேதை உருவினை - மாணையொத்த விசாலப்பொருந்திய கண்களை யுடைய தமயந்தியினது வடிவை, தெரிய காணா - தெரியுமபடி பாரா ராகி, விழைவொடு நோக்கும் - விருப்போடு பாகுகின்ற, வேந்தா விழி - அரசருடைய விழிகளானவை, நெருக்குற - நெருக்க மடைந் தன, எ-று. மாதா, ஓ - அசைகள்.

(க - து) ஆபரணங்களி னொளிகளாலும் மலர்களாலும் வண்டு களாலும் தமயந்தி வடிவைக்காணாதவர்களாய் அரசர்கள் கண்கள் நெருக்குற்றன என்பதாம்.

இழைசுடரொறித்தல் முதலிய காரணங்களை மூன்றும் பொதுப படக்கூறினும் இழைசுடரொறித்தலாற் பாரததற்குக் கணக்கி விழி நெருக்குறவென்றும், மலா மிடைதலானும் வண்டிவாதலானும் உரு வினைத்தெரியக் காணான்றும், கொள்க. உருவினைத்தெரியக் காணா ராயினும் வெறுப்பின்றி விழைவினலை அநேகா நோக்குதலால் அவா விழிகள் நெருக்கமுற்றனவெனினும் அமையும். உழைப்பொரு தடங்க ணென்றதனால், மானடாராவையை மாதா கண்பாவைக்கு உவமை சொல்லுதலன்றி மாணையே அவா கண்ணிறகு உவமைசொல்லுதலு முண்டு அது 'கதமை வாகுழ லாசசியா கயலவிழி முகத்தின, பெற றி யொப்புறப் பெருங்குருந் துச்சிமேற ரூவி, யொற்றை மாணடைக் கலைமதி யதனிழ லுறங்கு, மதறை மாணையும் பற்றுவான கதிர்க்கை யால் வருமும்' இதனால் (ககஉ)

[இதனால் தமயந்தி ஆபரணங்களில் நீலரத்தத்தின விளக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

அறற்கருங்கூந்தறபேதையணிகளிறகரியசோதி [த யெறிகஞ்நனமணியினேறாற்றமெறிதினா ககடலினமொயத விறற்கதிர்வடிவேலவேந்தர் விழைவொடுநோக்குங்கண்கள் பறிப்பரியனவாயமெய்யிற்பதிந்தனபோலுமாதோ.

(இ-ள.) அறல் கரும் கூந்தல் பேதை - கரும்ணலையொத்த கரிய தலைமயினாயுடைய தமயந்தியினது, அணிகளில் - ஆபரணங்களுக்குள னே, கரிய சோதி எறிகும - நீல வொளியை வீசுகின்ற, நன மணி யின் தோற்றம் - நல்ல நீலரத்தத்தின காட்சியானவை, எறி தினா கட லின் மொயதத - அலையெறிகின்ற கடல்போல நெருங்குட்பெற்ற, விறல் - பெருமைபொருந்திய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, வடி வேல் வேந்தா - வடித்த வேலையுடைய அரசர்கள், விழைவொடு நோக்கும கண்கள் - விருப்பத்தோடு பாகுகும் கண்களானவை, பறிப்பரியன வாய் - வாங்குதற் கரியவாகி, மெய்யில் - தேகத்திலே, பதிறதனபோ லும் - அழுந்தினபோலும் மிருத்தன, எ-று. மாதா, ஓ - அசைகள்

(க - து.) தமயந்தியணிந்த நீல ரத்தங்களின் காட்சிகளானவை அரசர்கள் கண்களைப்போலும் மிருத்தன என்பதாம்.

அணிகளிலே நவமணிகளும் அழுத்தியிருக்க நீலமணித்தோற்றத் தைச் சொல்லியது தமயந்தியைப்பாக்கும் அரசர்கண்களை யுவமை யாக்குதற் கென்க. தமயந்தியினணிகளிற்பதித்த நீலமணிகளில் அரசா ள்பாவையைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (ககங்)

[இதனால் அரசா கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வஞ்சமொன்றின்றிவேறலரிதெனவதுவைநாட்டி
விஞ்சையின்புணர்ப்பாற்கூற்றைவிளங்கிழைவடிவமாக்கி
யெஞ்சலிலுலகமன்னாயாயுமொருங்குகொலவான்
செஞ்சுடர்வயவாள்வேந்தனநீவினையிழைத்ததென்பார்.

(இ - ள்) வஞ்சம் ஒன்று இனையி - வஞ்சனையொன்றில்லாமல்,
வேறல் அரிதென - (நமமால்) வெல்லப்படுதலரிதெனமெண்ணி, வது
வை நாட்டி - சுயம்வரமென்று நாட்டி, விஞ்சையின் புணர்ப்பால் -
மந்திர விதத்தையினுடைய சம்பந்தத்தால், கூற்றை - யமனை, விளங்
கிழை வடிவம் ஆகுக - காட்டியுள்ள இரத்தினப்பரணங்களைத்தரித்த தம
யந்தியி னுருவமாகச்செய்து, எஞ்சல் இல் உலக மன்னா யானாயும் -
குறைவில்லாத திரிளோகத்திலுமுள்ள அரச ரனைவனாயும், ஒருங்கு
கொலவான் - ஒருசேரக் கொல்லும்படி, செஞ்சுடா - செய்ய கிரணத்
தையுடைய, வய வாள - வெற்றிப்பாருந்திய வாடபடையையுடைய,
வேந்தன் - வீமனானவன், இழைத்தது - செய்தது, நீவின என்பார் -
நீவினையாரு மென்பார்கள், என்று.

(க - து.) வீமன இயமனைப் பெண்ணாகுக அரசாக்களைக் கொல்ல
நினைத்தது நீவினை யென்பார்கள் என்பதாம்

வீமன வஞ்சகஞ்செய்து சொல்லநினைத்தது யாதனபொருட்டெ
னில் தனக்கு வலிமை மிக்கிருப்பினும் படையெடுத்து நமமைத்தனித்
தனி வெல்வதற்கு நெடுங்காலஞ்செல்லுமென்றும், அங்கனஞ்செல்லி
னும் தன்னினமிகவரு மிருப்பாரெனனுங் கருத்தால் வெற்றியாகுமோ
ஆகாதோவென்றுங் கருதியெனக். இதுமுதல் நாலு பாட்டுக்கள் தம
யந்தியைக்கண்ட அரசாக்கள் சொல்லியன வெனக். (ககசு)

தொண்டைவாயமுததமூரற்றுடியிடையறன்மென்கூந்த
லொண்டொடிவனப்புவாயநதவுருவுநகண்களாரக்
கண்மீழிவியந்துநெஞ்சங்களிப்புறவொற்றற்கூறப்
பண்மிராங்கேட்டவாற்றிற்பதின்மடவகாயிறமென்பார்.

(இ - ள்.) தொண்டை வாய் - கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயை
யும், முததம் மூரல் - முததையொத்த பல்லையும், துடி இடை - உடிக்
கையையொத்த இடையையும், அறல் மென் கூந்தல் - கருமணலை
யொத்த மெல்லிய கூந்தலையுமுடைய, ஓள தொடி - பிரகாசம்பொ
ருந்திய வரையையணிந்த தமயந்தியினது, வனப்பு வாயந்த - அழகு
பொருந்திய, உருவு - வடிவை, நம - நமமுடைய, கண்கள் ஆர - கண்
கள் திருபதிபெற, கண்மீழி - கண்டவிடத்தில், வியந்து - அதிசயித்து,
நெஞ்சம் களிப்பு உற - மனமானது களிப்பையுடைய, ஒற்றா கூற -
ஒற்றா சொல்ல, பண்டு - முன்னே, நாம் கேட்வாற்றில் - நாம் கேட்
டவகையில், பதினமடவகு - பத்துமடவகு, ஆயிற்று என்பார் - மே
லாயின தென்பார்கள், என்று.

(க - து.) அரசாக்கள் தமயந்தியழகை விபந்தாக்கள் என்பதாம்.

தமயந்திக்குத் தம்மோடு ஒற்றாகூறிய அழகினும் இப்பொழுது பதின்மடங்கு அதிகரித்திருக்கக்காண்டலால் அரசாக்கு மோகமும் அவ்வளவாயிறெனபது கருதது. (ககரு)

வள்ளுறை கழித்தவொள்வான்மாறிவைத்தனையவுண் க ண ள ளிக கொண் டியிரையின்னேயருந்திடாதொழியினன் தெள்ளமிர்தனையதிஞ்சொற்சேயிழையுத்ததீகத [ரோ துள்ளுறைகொடியகூற்றமுயிர்குடித்திடுவதென்பார்.

(இ - ள்.) வள உறை கழித்த ஓள வாள் - கூமை டொருந்திய உறையினின்று நீக்கிய ஒளிபொருந்திய வானே, மாறி வைத்தது அனை ய - மாறிவைத்தால் அதையொத்த, உண்கண - மையுண்ட கண்க ளானவை, உயினா - ஆவியை, அள்ளிக்கொண்டு - கையி லள்ளிக் கொண்டு, இன்னே - இப்பொழுதே, அருந்திதாது - உண்ணாமல், ஒழி யினன்றோ - நீங்கினுலன்றோ, தெள அமிரது அடைய - தெளிவுபொ ருந்திய அமிரத்தையொத்த, தீம சொல் - மதுரமபொருந்திய சொல் லையுடைய, சேயிழை - தமயந்தியினது, உத்தரீகதது உள உறை - மேற்போவைகளுளே யிருக்கும், கொடிய கூற்றம் - முலைகளாகிய கொடிய யமன், உயி - ஆவியை, குடித்திடுவது என்பார் - பருகுவ தென்பார்கள, எ-று.

(க - து.) அரசாக்கள் தமயந்தி முலைகளாகிய யமன் உயினாக் கொல்லு மெனடாக்கள் என்பதாம்.

அள்ளிக்கொண்டு உயினா யருந்துதல்புத்திக கண்களுக்கு வானே யுயமையாக்கிருர். கொல்லவன் மறைதுவருவ னென்பது தோன்ற ஸ்தனங்களை 'உத்தரீகத துள்ளுறை கொடிய கூற்றம்' என்றார். தம யந்தி கண்களுக்கே உயி தப்பாதென்பது கருதது. (ககரு)

முருந்துறழினியமூரன் முகிழ்முலைப்பசியவேய்த்தோட் கருந்தடங்கணணிசெவ்வாயககமழ்திரையமிழ்தமாந்த வருந்தவம்புரிந்தோர்மண்ணிலரசரோவமரரோயோ தெரிந்திலமென்னமாழ்கித்தெருமரலெய்திரிநிப்பார்.

(இ - ள்.) முருந்து உறழ் இனிய மூரன் - மயிலிறகினடியை ஒத் த இனிமையையுடைய பறகளையும், முகிழ் முலை - அரும்பையொத்த ஸ்தனங்களையும், பசிய வேய் தோள் - பசிய மூங்கிலையொத்த தோள் களையும், கரும் தடம் கணணி - கரிய பெரிய கண்களையுமுடைய தமயந்தியினது, செவ்வாய் - சிவந்தவாயாகிய, கமழ் - வாசனைவீச இன்ற, திரை அமிழ்தம் மாந்த - பாறகடலிறோன்றிய அமிரத்ததைப் புசிப்பதற்கு, அரு தவம் புரிந்தோர் - அரியதவத்தைச் செய்தவர், மண்ணில் - பூமியிலிருக்கின்ற, அரசரோ - அரசருக்கு னொருவரோ, அமரரோ - தேவாக்குனொருவரோ, தெரிந்திலம் என்ன - யாம் அறிந்திலமென்று, மாழ்கி - மயங்கி, தெருமரல் எய்தி - சுழற்சி யடைந்து, நிப்பார் - நிப்பார்கள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியை அதுபவிககத தவஞ்செய்தவர்கள் தேவர்களோ அரசர்களோ என்பார்கள் என்பதாம்.

ஒருவராயினும் அருந்தவம் புரிந்தோராகையால் அவ்வயாவுபற்றி அவரைப் பன்மைவிசுதியாற் கூறினா. தவம்புரிந்தவா இன்னொன்று தெரிந்தால் மறையவா மாலை தரிக்கும்போது இங்ஙனமிருந்து அவமானப்படாமல் தம்மிடங்கனிற் சேரலாமென்பது கருத்து. அது முன்னே தெரியாமையால் 'மாழகித்தெருமரலெய்திநித்பா' எனனா.()

[இதுவுமது.]

அளியசீறழிகனோவவனிச்சமேலொதுங்கச்செய்த [ர் வினைமதுததுளிகருந்தனைடார்வேந்தனேகொடியனென்பா வளர்முலைப்பாரசங்கண்டுமவனடிமிரதெரியலகுட்டித் தளரிடைக்கிடுக்கணசெய்ததாயரோகொடியனொன்பார்.

(இ - ள்.) அளிய சிறு அடிகள் நோவ - அளிதலைபுடையவாகிய சிறிய பாதங்கள் நோவையடைப, அனிச்சம மேல் ஒதுங்க செய்த - அனிச்சமலின்மேல் நடக்கச்செய்த, வினை - வினைகின்ற, மது துளிகும் - தேன துளிக்கின்ற, தன தார வேந்தனே - குளிர்ச்சிபொருந்திய மாலையையுடைய வீமராஜனே, கொடியன எனடார் - கொடியவனென பார்கள், வளா முலை டாரம் கண்டும் - வளரப்பெற்ற ஸ்தனங்களினுடைய சமையக்கண்டும், வண்டு இமிர தெரியல குட்டி - வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்ற மாலையைக்குட்டி, தளா இடைக்கு - தளரப்பெற்ற மருங்குவுக்கு, இடுக்கண செய்த - வருத்தத்தைச் செய்த, தாயரோ கொடியா என்பார் - தாயமாகளே கொடியனொன்பார்கள், எ - று.

(க - து.) தமயந்தியை நடக்கச்செய்த வீமனே கொடியனென பார்கள், முலைப்பாரசத்தினமேல் மாலைகுட்டிய தாயமாகளே கொடியனொன்பார்கள் என்பதாம்.

அனிச்சமலா மெனமையொ யிருப்பினும் மாதரடிக்கு வருத்தஞ் செய்யு மென்பது பற்றி 'அனிச்சமே லொதுங்கச் செய்த வேந்தனே கொடியன' எனனா. அது "அனிச்சமுமனனத்தின் றுவியுமாத, ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்" இதனானாக. தந்தைக்குப் பெண்கள் வருத்தந் தெரியாவிடினும் தாயருக்குத் தெரியாதென்பார், முலைப் பாரசங்கண்டு 'தெரியலகுட்டித் தளரிடைக் கிடுக்கண்செய்த தாயரோ கொடியா' எனனா. தாயனொப் பன்மையாகக் கூறுதலால் பாராட்டுந் தாய், ஊட்டுந் தாய், முலைத்தாய், கைத்தாய், செவிலித்தாய் என்னும் ஐவரையுங் கொள்க. (ககஅ)

ஏழுறுமன்னர்யாருமினையனகூறப்பைம்பொன் வாமமேகலைகளார்ப்பமணிச்சிலம்பொலிப்பச்செய்ய காமர்வாண்முகையசெவ்விக்காந்தளஞ்செய்கைகூப்பித் தாமவேற்றடங்கணல்லாடாதையைத்தொழுதுநின்றாள்.

(இ - ள்.) ஏழ்ம உறும் மன்னா யாரும் - இன்பமடைகின்ற அரசரனைவரும், இனையன கூற - இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்ல,

பைம் பொன் - பசிய பொன்னுற்செய்த, வாமம் - அழகு பொருந்திய, மேகலைகள் ஆரப - மேகலாபரணங்கள் சத்திக்க, மணிசிலம்பு ஒலிப்ப - நவமணிக ளிழைக்கப்பெற்ற பாத்தசாலங்கள் ஒலிக்க, செய்ய - சிவந்த, காமா - அழகுபொருந்திய, வரள - ஒளியையுடைய, முகைய - அருமபை யுடையனவாகிய, செவலி - செவலியையுடைய, காந்தளம் செம கை கூப்பி - காந்தனமல்லா யொத்த சிவந்த கைகளைக் குவித்து, தாமம் - வெற்றிமாலையையெடுத்த, வேல்வேலையொத்த, தடம கண நல்லாள - விசாலம்பொருந்திய கண்களை யுடைய தமயந்தியானவன், தாதையை - தந்தையை, தொழுது நின்றாள் - வணங்கி நின்றனள், என்று

(க - து) தமயந்தி தனபிதாவாகிய வீமனை வணங்கி நின்றாள் என்பதாம்.

ஏமமெனபது ஏம எனக் கடைகுறைந்து நின்றது. மன்னொன்ப பொதுடபடக் கூடலால் திரிலோகத் தரசனாயுங் கொள்க. வீமனுடைய ஆண்பபடி நடக்க வேண்டியவைக ளாகையால் அக்குறிப்புத்தோன்ற அவனைத் தமயந்தி வணங்கினு ளென்க. (ககக)

[இதனால் வீமராஜன செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

சேவடிதொழுதுநின்றதெரிவையைமகிழ்ந்துநோக்கி மூவுலகாளுமவேந்தொருவழி திரண்டுமொய்ததார யாவரேயிவரையெண்ணியினையொன்றுரைப்பாரொன்னப் பூவைபோன்மேனியானேநினைந்தனனபுலவுவேலான்.

(இ - ள) சேவடி தொழுது நின்ற - தன்னுடைய சிவந்தபாதங்களை வணங்குகின்ற, தெரிவையை - தமயந்தியை, மகிழ்ந்து நோக்கி - களிப்புடன் பார்த்து, மூவுலகு ஆளு ம யோதா - திரிலோகத்திலுள்ள அரசர்களும், ஒருவழி திரண்டு - ஒரிடத்திலே கூடி, மொய்ததார - நெருங்கினார்கள், யாவா - எவா, இவரை - இவ வரசனா, எண்ணி - நினைத்து, இனையா என்று உடைபா என்ன - இத்தன்மையொன்று சொல்லுவாரொன்று, பூவை போல மேனியானே - காயாமபூவையொத்த வண்ணத்தையுடைய நாரணனை, புலவு வேலான் - புலால் நாறழம் வீசுகின்ற வேலையுடைய வீமராஜன, நினைந்தனன் - நினைத்தான், என்று.

(க - து.) வீமராஜன விஷ்ணுவை நினைத்தான் என்பதாம்.

யாவோ—ஏ - வினா. திரிலோகத்தரசரும் நெருங்கி யிருக்கின்ற படியால் இவா இன்னொன்று தெரிந்து சொல்லுதற்குத் தேவராலன்றி மனிதரா லாகாதென்பதைக் கருதி வீமன் திருமலை நினைந்தன னென்க. வீமன் தெரிவையெனோக்கி நினைந்தன னென்கூட்டிக. ( )

[இதனால் திருமாலினது செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

மன்னவனினையையொர்ந்துவணடுழாயலங்கன்மார்பன் றன்னடிதொழுதுநின்றசதுர்முகத்தேவைநோக்கிக் கன்னலிற் கனிந்ததிஞ்சொற்கலைமகள் நரியாரோ யின்னொன்றிவரையெண்ணியேந்திழைக்கிசைக்குரீரார்.

(இ-ள்) மன்னவன் நினைவை ஓர்ந்து - வீமராஜனுடைய நினைப்பையறிந்து, வண துழாய் அலங்கல் மாபன - வளம்பொருந்திய துளபமாலையை யணிந்த மாபினையுடைய நாரணனானவன், தன் அடிதொழுது நின்று - தனது பாதுகளை வணங்கிநின்ற, சதுமுகத்தேவை நோக்கி - நான்கு முகங்களுடைய பிரமதேவனைப் பார்த்து, கன்னலில் கனிந்த - கருமபைக்காட்டிலும் சுவை முதிர்ந்த, தீம் சொல் - மதுரவாத்தையையுடைய, கலைமகள் அனதி - நாமக ளல்லாமல், இன்னா என்று - இத்தேயத்தினொன்று, இவ்வா எண்ணி - இவ்வரசனா நினைத்து, ஏந்திழைக்கு இசைக்கும் நீரா - தமயந்திக்குச் சொல்லுகின்ற தன்மையை யுடையவா, யா - யாவா, எ-று

(க - து) விஷ்ணு வீமராஜன் நினைவையறிந்து பிரமனைப் பார்த்துச் சரஸ்வதியே தமயந்திக்கு இனமுரினனானது சொல்லவல்லவள் என்றா என்பதாம்.

யாரோ—ஏ - விஷ். பறையாகக் இவா இன்னொன்று தெரியினாற் சொல்லுதலரிதாதலால் 'கலைமகளன்றியாரோ யின்னரேன நிவனாயெண்ணி யேந்திழைக்கிசைக்கு நீரா' என்றா. சொல்லிவருக கன்னலிற் கனிந்தவெனனும் அடைகொடுத்ததும் அதுபற்றியாம். ()

[இதனால் பிரமன் நாமக்கா ஏவியது சொல்லப்படுகின்றது.]

என்றலுமலரின்மேலோனிளநிலாவெறிகருமேனி
மன்றலங்கரியகூந்தலவாணிவாணமுகத்தைநோக்கிச்
சென்றுநீயரசர்வெள்ளத்திரளினேவிதர்ப்பனீன்ற
பொன்றிகழ்முலையினொருகருவெனப்புவியிற்போந்தாள்

(இ-ள்) என்றலும் - இப்படியென்று சொன்னவளில், மலரின் மேலோன் - பிரமதேவனானவன், இளநிலா எறிகருமேனி - இளமைபொருந்திய நிலவி னொளியை வீசுகின்ற திருமேனியையுடைய, மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, அம் - அழகிய, கரிய கூந்தல் - கறுத்த கூந்தலையுடைய, வாணி வாள முகத்தை நோக்கி - நாமகளுடைய ஒளி பொருந்திய முகத்தைப்பார்த்து, நீ சென்று - நீ போய், அரசா வெள்ளத்திரளினே - இராஜகூட்டத் திரட்சியை, விதாப பன் ஈனற - வீமன்பெற்ற, பொன திகழ் முலையினொருக்கு - பொன போன்ற தேமலவிளங்கிய தமயந்திக்கு, உரை என - சொல்லென்று சொல்ல, புவியில் போந்தாள் - பூமியிலே வந்தாள், எ-று

(க - து.) பிரமன் சரஸ்வதியை நோக்கித் தமயந்திக்கு அரசா கன்பெயரை அறிவியென்று சொல்ல அவள் வந்தாள் என்பதாம்

மனிதப் பிறப்புற வீமனேனும் தமயந்தியேனும் அருந்தவம் புரிந்து தம்மை வேண்டாதிருப்ப, நாரணனேவொற் பிரமன் நாமகளை விடுப்ப, அவள் விரைந்து சேறலால், தந்தை வார்த்தையை மைந்தன் கடவாமைபும், கணவன் மொழியைத் துணைவி யிசுவாமைபும் பெறப்பட்டன உரையென அவள் புவியிற்போந்தாளெனக் கொள்க.

போந்தவள்வண்டுமூசாப்பொன்னரிமாலையோடும்
வாரந்ததேமாலையோடும் தவதுவைமண்டபத்தின்மேவி
யேந்தெழிலெருத்தங்கோட்டிநாணெடுமிறைஞ்சிநின்ற
கூந்தலம்பிடிக்குவேந்தர்குலமுறைகிளக்கலுற்றான்.

(இ - ள்) டோந்தவள் - அப்படி வந்த நாமகள், வண்டு மூசா -
வண்டிகளால் மொய்க்கப்படாத, பொன் அரி மாலையோடும் - டொன்
னரி மாலையுடனே, வாரந்த - நீண்ட, தேம மாலையோடும் - வாச
னையோடுகூடிய மலாமாலையுடன் தாழ்ப்பெற்ற, வதுவை மண்டபத்
தில் மேவி - விவாக மண்டபத்தில் பொருந்தி, ஏந்து - தாங்கிய,
எழில் எருத்தம் கோட்டி - அழகுபொருந்திய தலையை வணங்கிக்
கொண்டு, நாணெடுமி இறைஞ்சி நின்ற - நாணத்தோடுமி தொழு
து நின்ற, கூந்தலம் பிடிக்கு - தமயந்திக்கு, வேந்தர் குல முறை -
அரசா மரபின, கிளக்கலுற்றான் - சொல்லத் தொடங்கினான், எ-று.

(க - து) சரஸ்வதியானவள் தமயந்திக்கு அரசாக்கள் குலமுறை
சொல்லத்தொடங்கினான் என்பதாம்

எருத்தம் கோட்டிலும் நாணுறலும் மாதாக்குச் சபாவ மாயினும்
நாமகள் திரிமூர்த்திகளில் ஒரு மூர்த்தியினுடைய தேவியாதலால்,
அவளிடத்திலே இறைஞ்சியெனத் தமயந்திக்கு வணக்கமுஞ் சொல்
லப்பட்டது. கூந்தலம்பிடி யென்பது அதுபோன்ற நடையை யுடைய
வளெனத் தமயந்தி காதலால் உவமையாகுபெயர் கூந்தலம்—
அம் - சாரியை இனி சூ - பாட்டால் அரசாக்களை வெவ்வேறு சொல்
லத்தொடங்கி ஆறுபாட்டால் தேவர்களைச் சொல்லுதல் காண்க. ()

சேயரிசிந்திநீண்டசெழுங்கடைமழைக்கட்செவ்வாய்
மாயிருஞ்ஞாலமவிறகுமவருமுலைத்தெரிவைகேட்டி
யாயிரங்கதிர்கள் வீசியங்கணமாஞ்ஞாலம்போர்த்தத
பாயிருளபருகுஞ்செவ்கேழ்ப்பரிதியிவ்விருந்ததேவே.

(இ - ள்) சே அரி சிந்தி - செவ்வரிகள சித்தப்பெற்று, நீண்ட
செழுங் கடை - நெங்கிய செழுமைபெற்ற கடையையுடைய, மழை
கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையுடைய, செவ்வாய் - சிவந்த வாயை
யும், மா இரு ஞாலம் விறகும - மகத்தாகிய பெரிய பூமியை விலை
செய்யும், வரு முலை தெரிவை - வளங்கின்ற ஸ்தனங்களுக்கும்
தமயந்தியே, கேட்டி - நீ கேட்பாயாக, ஆயிரம் கதிகள் வீசி - ஆயி
ரங்கிரணங்களை வீசி, அம் கண் மா ஞாலம் போர்த்த - அழகிய இடத்
தையுடைய மகத்தாகிய பூமியை மூடிய, பாய இருள பருகும் -
பரவிய விருளைக்குடிக்கின்ற, செம் கேழ் பரிதி - செந்நிறத்தையுடைய
சூரியன், இ இருந்த தேவு - இருத்தலையுற்ற இத்தேவன், எ-று. ஏகா
ரம் - ஈற்றை.

(க - து.) தமயந்தியே இவன் சூரியதேவன் என்றான் என்பதாம்.

பூமியைவிறுத்த தமயந்தி முலைக்கு விலையாகுமென்பார் 'ஞாலம்
விற்கும் வருமுலை' என்றார். பூமியைவிடப் பெரிதும் வலிதும்

பொறுமை யுள்ளதும் வளமுள்ளதும் வேறென்றில்லை யென்பதற்கு மாயிருவென்னும் அடைகள் கொடுக்கப்பட்டன. அது “தெரிவரும் பெருமையும் திணமையும் பொறையும், பருவ முயற்சி யளவிற பயத் தலு, மருவிய நன்னில மாணபா குமமே” இதனுலிக. பூமியை மூடிய இருளை யோட்டிக கண்களுக்குத் தெரியத்தக்க நில நீர் முத லிய வெல்லாப பொருள்களையும் நாடோறுங் காட்டுகின்ற நனநி தோனரசு சூரியனே, ‘ஆயிரநகதிகள வீசி யங்கண்மா ஞாலம்போரத்த பாயிருள பருகுளு செவகேழுப பரிதி’ என்றா (கஉச)

பண்ணமையினிய தீஞ்சொற்படா முலைப்பா வைகேண மோ கண்வழுக்குறுதணசோ நிகுகலைநிலவெறிப்பவல்லான் மண்ணியமணியிறசெய்தவான்ற விசிறுந்த தேவன விண்ணவர் க்கமிர்த மீந்தவெண்க திரக்கடவுளாமால்.

(இ - ள்.) பண் அமை இனிய தீம் சொல - இசை பொருந் திய இனியவாகிய மதுரவார்த்தையை யுடைய, படா முலை பாவை - சாயாத ஸ்தனங்களை யுடைய தமயந்தியே, கேள் - கேட்பாயாக, கண் வழுக்கு உறு - கண்கள் கூசுகின்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, சோதி கலை - பிரகாசத்தை யுடைய சோடச கலைகளும், நிலவு எறிபட - ஒளி வீசிக்கொண்டு, வல்லான் - வல்லவனால், மண்ணிய - ஒப்பனை யமைந்த, மணியில செய்த வான தவிசு - ரத்தங்களாற் செய்யப் பட்ட பெரிய ஆசனத்தில், இருந்த தேவன - இருத்தலையுற்ற தேவ னானவன், விண்ணவாக்கு - தேவர்களுக்கு, அமிர்தம் ஈந்த - அமிர தத்தைக் கொடுத்த, வெள கதிர் கடவுள் ஆம் - சந்திரனாகும், எ-று.

(க - து.) இவன் சந்திரனென்றா ளென்பதாம்.

வல்லான் செய்த தவீசில் கலைநிலவெறிப்ப வீருந்த தேவனெ னக் கூட்டுக. சந்திரனுடைய கலைகளை அபரட்சித்துப் பிரதமம் முதலாகத் தொடங்கிப் பதினெந்து திதியிலும் அக்கினி முதலாயினோ ருண்பா, பூரவட்சுத்திலும் அப்படியே கலைகள் வளரும், தே வர்களுண்ணுமபடி தன்னுடைய கலைகளைச் சந்திரன் தருதலால் ‘விண்ணவாக கமுதமீந்த வெண்கதிராக கடவுள்’ என்றா. (கஉரு)

ஊர்சுணங்கணிந்து விம்மியொழுக்கொளியாரஞ்சுடி யேர்கணிந்தொழுகுமபொம்மலிள முலையணங்குகேட்டி தார்புனைமொளலிவேயந்துதணப்பிலாதிருந்த தேவர் மாரனில்வனப்புவாய்ந்தமருத்துவதலைவர்தாமே.

(இ-ள்.) ஊர் சுணங்கு அணிந்து - பரவுகின்ற தேமலை யணிந்து, விம்மி - பருத்து, ஒழுகு ஒளி ஆரம் சூடி - ஒளியை வீசுகின்ற முத் துவடத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, ஏர் கணிந்து ஒழுகும் - அழகானது முதிர்ந்து ஒழுகுகின்ற, பொம்மல் இள முலை அணங்கு - பொலிவு பெ ற்ற இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களை யுடைய தமயந்தியே, கேட்டி - கேட்பாயாக, தார் புனை - மலாமாலையைத் தரித்த, மொளலி வேய்ந் து - கீர்டத்தை யணிந்து, தணப்பு இளநு இருந்த தேவா - இணைபிரி

யாது (இங்) கிருத்தலையுற்ற தேவர்கள், மாரணில் வனப்பு வாய்ந்த - மனமதனைக்காட்டிலும் அழகுபெற்ற, மருத்துவத்தலேவா - அசுவினி தேவர்கள், எ-று. தாம், ஏ - அசை

(க - து) இவர்கள் அசுவினிதேவர்கள் என்றாள் என்பதாம்.

எப்பொழுதும் இருவரும் இணைபிரியாதிருத்தலால் 'தணப்பிலா திருந்த' என்றும், அழகின் மிககோராதலால் 'மாரணில் வனப்பு வாய்ந்த' என்றும், தேவர்களுக்கு வியாதி தீடப்பவர்களில் தலைமை யுடையவராகையால் 'மருத்துவத்தலேவா' என்று சொல்லினா. தேவர்களுக்கும் வியாதி யுண்டோவெனில் உணர்வு அது "வலாரி நோள வாதநோயன் மண்மதி கபநோயாளன், சுலாவுறு வெப்பு நோயிற றோடககுண்டான் தக்கனென்பா, ஸுலாவுறு காலிலாத முடவனே யுரங்கொண் மந்தன், சலோதர நோயக்கோட பட்டான் தண்பு னம் களையன்மாதோ" இதனால்திக. (கஉசு)

வண்ணமேகலையாய்மற்றுனவருமுலைப்போகம்வேண்டி யெண்ணிலராகியிப்பாலினிதுவீற்றிறுந்தோ ரொல்லாம் விண்ணவரப்பாற்பைமபொனவியனறவிசிருந்ததேவர் பண்ணமைதிவவினலயாழ்பயின்றகாந்தருவவேந்தர்.

(இ-ள) வண்ணம் மேகலையாய - அழகுபொருந்திய மேகலா பரணத்தை யணிந்த தமயந்தியே¹, உன - உன்னுடைய, வரு முலை போலம் வேண்டி - வளரப்பெற்ற ஸ்தனங்களினுடைய போகத்தை விரும்பி, எண்ணிலா ஆகி - அளவற்றவராகி, இடபால் - இப்புறத்தில், இனிது வீற்றிருந்தோரொல்லாம் - இனிமையோடு வீறுட னிருத்தலையுற்றவர்களெல்லாரும், விண்ணவா - தேவர்கள், அப்பால் - அவாக கப்புறத்தில், பைம்பொன் - பசிய பொண்ணாறசெய்த, வியன் தலிசு இருந்த தேவா - மேலாகிய ஆசனத்தி லிருக்கப்பெற்ற தேவர்கள், பண் அமை - இசையமைந்த, திவவின லலயாழ பயின்ற - வலிக்கட முனையுடைய லல்லயாழை வாசிக்கின்ற, காந்தருவ வேந்தர் - காந்தருவ அரசர்கள், எ-று மற்று - அசைநிலை

(க - து) இவர்கள் காந்தருவ அரசர்கள் என்றாள் என்பதாம்.

தேவர்களை இன்னுரினனானொன்று வெவ்வேறு கூறத்தொடங்கித் கால நீட்சிக்கு மெனப்பதுபற்றி 'எண்ணில ராகியிப்பா லினிது வீற்றிருந்தோரொல்லாம் விண்ணவா' எனப் பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. (கஉஎ)

குழைமுகம் கிழிகும் வேறகட் கொமமைவெம் முலையாய கேடடி, மழவிடை யென்ன வாங்கண் மணித்தவி சிருந்த தேவ, ரிழுமென வருவிச் சார வினமணி வரன் றித் தூங்கும், விழைவுறு வெள்ளி வெற்பின் விஞ்சையர்க கிறைவர் தாமே.

(இ-ள்) குழை முகம் கிழிக்கும் - காதணியினுடைய முகத்தைக் கிழிக்கின்ற, வேல் கண் - வேல்போன்ற கண்ணையும், கொம்மை

வெம் முலையாய் - இளமையையுடைய விருப்பைச் செய்கின்ற ஸ்தனங் களையுடைய தமயந்தியே!, கேடடி - கேட்பாயாக, மழ விடை என்ன- இளவேறறைபடோல், ஆங்கண் - அவ்விடத்தில், மணி தவிச இருந்த தேவா - ரதநாசனத்திலே இருத்தலையுறற தேவர்கள், இழும் என - இழுமென்னு மோசையோடு, அருவி - அருவியானது, சாரல - மலைப் பக்கத்தினின்றும், இன மணி வரனறி - கூட்டமாகிய மணிகளை வா ரிக்கொண்டு, தூங்கும் - ஒழுகுகின்ற, விழைவு உறு - விருப்பமடை கின்ற, வெள்ளி வெற்பில - கைலாச மலையிலிருக்கின்ற, விஞ்சை யாககு இறைவா - வித்தியாதரருக கரசாகள, எ-று.

(க-து) இவர்கள் வித்தியாதரருக கரசாகள என்றான் என்பதாம்.

இழுமென அருவிதாங்குமெனபது இழுமெனறல் வினாவி னெ லிக்குறியாம். “இழுமென விழிதருமருவி, பழமுதிரசோலை மலைகிழ வோனே” எனப் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல் காண்க. ஐந்து முகத் தோம்கூடிய சதாசிவமூர்த்தி யிருத்தலால் அங்கிருப்பின நமக் கழி வில்லையென்று யாவருந் தவருசெய தடைதற்கு விருமபுவதாதலின், கைலாசமலையை ‘விழைவுறு வெள்ளிவெற்பு’ என்றார். (கஉஅ)

முயற்கறையொழிந்தசெவ்விழுமுமதியதனிநாளு மயக்கியுள்ளயினாயுண்ணுமவாளகிடந்தனையகண்ணாய் பபகருஞ்சிறப்பிற்றேவர் பரவவீண்டிருந்தகாளே யியக்கர்தம்பெருமானின்றவெழிலபுனைகுமராரோறே.

(இ - ள்) முயல் கறை ஒழிந்த - முயலினது கறுப்பு நீங்கிய, செவவி - அழகுபொருந்திய, முழு மதி அதனில் - பூரண சந்திரனை யொத்த முகத்தில், நானும் மபககி - நாடோறும் மயங்கச்செய்து, உள உயினா உண்ணும் - உள்ளேயிருக்கின்ற ஆவியை உண்கின்ற, வாள கிடத்தது அனைய கண்ணை - வாளிருந்ததையொத்த கண்ணை யுடைய தமயந்தியே!, பபககு அரு சிறப்பில் - தோன்றுதற்கரிய சிறப்பினால், தேவா பரவ - தேவர்கள் வணங்குமடி, ஈண்டு இருந்த காளை - இவ்விடத்தி் விருத்தலைப்பெற்ற அரசன, இயக்காதம் பெரு மான னன்ற - குபேரனாறு றரப்பட்ட, எழில் புனை - அழகு பொருந் திய, குமரா ஏறு - ளளகூபரன், எ-று. ஏ - அசை.

(க-து) இவன் ளளகூபரன் என்றான் என்பதாம்.

திரவிடமுடையவனை யாவருஞ் சூழ்ந்திருத்த லியல்பாதலின் ளள கூபரன் குபேரன்மக குதல்பற்றித் ‘தேவாபரவ வீண்டிருந்த காளை’ எனப்பட்டது. குபேரன் இயக்காவேந்த னென்பது “இயக்காவேந் தன அளகையாளி” இதனால்க. இனி ஒருபாட்டால் ளளகூபரனைச் சொல்லுதல் காண்க. (கஉக)

காதளவோடிமீண்டிகடைசிவந்தாவிபுண்ணு மாதர்மென்னேக்கினுயிம்மணித்தவிசிருந்தவேந்தல் பூதரவிலலினுணய்ப்புனிதனுக்கணியுமாகிப் பாதலத்தின்பந்துய்க்கும்பஹலைப்பாந்தள்வேந்தே.

(இ-ள்.) காது அளவு ஓடி மீண்டு - காதுவளையுமோடித் திருமபி, கடை சிவந்து - கடைக்கண சிவந்து, ஆவி உண்ணும் - உயிரையுண்கின்ற, மாதா மெல நோக்கியை - அழகிய மெல்லிய பாவையை யுடைய தமயந்தியே!, இ மணி தவிசு இருந்த ஏந்தல் - இந்த ரத்நா சனத்தி லிருத்தலைப்பெற்ற அரசனவன, புனிதனுக்கு - பரமசிவனுக்கு, பூதர வில்லின் நாண் ஆய் - மேருவில்லில் நாரியாகியும், அணியும் ஆகி - ஆபரணமாகியும், பாதலத்து - நாகருலகத்திருந்து, இனபம் துயக்கும - சுகத்தை யனுபவிக்கின்ற, பஃமலை - பல தலையை யுடைய, பாந்தன் வேந்து - சாப்பராஜன், எ - று. ஏ - றாறநகை.

(க - து) இவன் ஆதிசேடன் என்றான் என்பதாம்.

பரமசிவன் திரிபுரத்தை அழிக்கத் தொடங்கியபோது மேருவ வில்லாகக்கொண்டு அதற்கேற்பச் சாப்பராசனை நாணக்கிய படியால் 'பூதரவில்லி னாய்' என்றும், சாப்பங்களைத்தொகு சிவபூசை செயது எங்களை ஆபரணமாக்கிக் கொள்ளல்வேண்டுமென வரங்கேட்க, அவவாறு அச்சிவன் கொடுத்தலால் 'புனிதனுகணியுமாசி' என்றுஞ் சொல்லிலா இவை சிவபுராணத்திலுங் காண்க இனி ஐரதுபாட்டால் ஐந்து தீவிலு மிருந்தவந்த அரசனாச் சொல்லுதல் காண்க.

(சஉ௦)

இழைபரந்திமைக்குமலகுவினனகைப்பவளச்செவ்வாய் மழைமதர்நெடுங்கணல்லாயமலாக்கணவேனிலவேளுந் தொழுதகுவனப்புவாய்ந்துதோன்றுமித்தோன்றலவெயய பொழிமதககளிநலயாணப்புட்கரத்தீவிலவேந்தே.

(இ - ள்.) இழை பரந்த - ஆபரணங்களால் பரவப்பெற்று, இமைக்கும் அல்குல் - பிரகாசிக்கின்ற அல்குலையும், இன நகை - இனிய நகையையுடைய, பவள செவ்வாய் - பவளம்போன்ற செவ்வாயையும், மழை மதா நெடு கண நல்லாய் - குளிர்ச்சிபொருந்திய களிப்பையுடைய நெடிய கண்களையுமுடைய தமயந்தியே!, மலா கண வேனில் வேளும் - பூங்கணைகளையுடைய மன்மதனும், தொழுதகு வனப்பு வாய்ந்து - வணங்கத்தக்க அழகுபெற்று, தோன்றும் இ தோன்றல் - தோன்றுகின்ற இவ்வரசன், வெயய - வெவ்விட, பொழி மதம் - மும்மதமும் பொழிகின்ற, களி நல் யானை - களிப்பு மிருந்த நல்ல யானையையுடைய, புட்கர தீவில் வேந்து - புட்கர மென்னுந் தீவிலிருக்கின்ற அரசன், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து) இவன புட்கரன் என்றான் என்பதாம்.

தேவர்களையும் நாக வேந்தனையுஞ் சொல்லி உடனே நாவலந் தீவரசனாகக் கூறுது மன்றைத் தீவரசனாச் சொல்லிய தென்பொருட் டெனில், அவர்கள் சோகம நனா தினை மூப்பின்றிப் பதினாயிரம் வயதுள்ளவராயத் தேவரோடு ஒருபுடை யொத்திருத்தலி னென்க. அவர்களுக்கு அக்குணங்கள் "சாகமுத லிருமூனறிற் றகினாக டமக்கெல்லாந், சோகமிலை யெந்நாளுந் துயத்திருப்பா சுகமவாத், மாகமதி னனாதினா யு மில்லையு தாயுள்வளா, மோகமிலை கலியுகத்

துங் கிம்புருடாமுறைபெறுவா". இப்பாட்டு முதலாவரும் பாட்டுத் தோறும் அரசா செல்வச் சிறப்பைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணி காண்க. (கஙக)

ஆற்றல்சான்மன்னரா வியருந்துவான்கரந்துவெய்ய
கூற்றிருந்தனையவுண்கடகோலவனையினிதுகேட்டி.
வேற்படைத்தானேசூழவியன்றவிசிருந்தகானே
பாற்கடலுடுகதசாகததீவுறைபரிதிவேலான்.

(இ-ள்.) ஆற்றல் சால் - வலிமைமிக்க, மன்னா ஆவி - அரசாக ஞபிபா, அருந்தவான் - உண்ணும்படி, கரந்து - மறைந்து, வெய்ய கூற்று இருந்தது அனைய - வெவவிய யமனிநுந்ததை யொத்த, உண்கண - மையுண்ட கண்களையுடைய, கோல் வளை - தமயந்தியே!, இனிது கேட்டி - இனிமைபோடு கேட்பாயாக, வேல் படை - வேலாயுதமேந்திய, தானே சூழ - சேன்கள தனைச் சுற்றும்படி, வியன்தவிசு இருந்த காளை - அழகிய ஆசனத்தி லிருக்கப்பெற்ற அரசனானவன், பால் கடல் உடுத்த - பாற்கடலையுடுத்த, சாகத்தவு உறை - சாகமெனனுந் திவிலிருக்கின்ற, பரிதி வேலான் - சூரியனடோன்ற வேற்படையையுடைய அரசன், எ-று.

(க - து.) இவன் சாகத்தவரசன் என்னுள் என்பதாம்.

கடல்களேழினும் உயாச்சி பெற்ற கடலாதலாலும், அக்கடலிற் சிந்தாமணியாற் செய்த மனடபத்தில் உமாதேவி யோகரித்தினை கொண்டிருத்தலாலும், நாரணக்கடவுள் ஆலிலேமேல் அறிதுயில் கொண்டிருத்தலாலும், தேவர்களால் அமிதங்கடடைநெடுக்கப் படுதலாலும், இலக்குமி முதலிய அழகின மிக்க மங்கையரும் கவுத்துவமணி டஞ்சதருக்கள் ஐராவத முதலியவும் பிறத்தலாலும், அச்சிறப்பு வ்ளவக மன்றைத் தீவுகளுக்கு அவவக கடல்களைக் கூறுது இததீவிற்கு மாதிராம் 'பாற்கடலுடுத்த சாகத்தீவு' என்று சிறப்பிக்கப் பட்டது. அதனால் அத்தீவைப் புரக்கும் அரசன் பெருமையும் கூறியதாயிற்று பாற்கடலிலே உமாதேவி யோகரித்தினை கொள்ளுதல் "ஆரமிதின கடல் வேலிசெழுந்தரு வா யமணிபம்பிய தீவூடே, டாரகடம்படா கானிலருங்கொடை டாய்மணிமண்டப வீடே, கோரசிவன்பர மேசு னுமஞ்சமொர் கூப்பரியக்கமே னுமேலே, சீரடரும்பர ஞானமுறுங்களி தேவருந்தவா பூமாதே' இதனாலுமிக. (கஙஉ)

தளரிடைமெலியவீங்கிச்சந்தனத்தேய்வைகொட்டி.
வளரிளமுலையாயிங்ஙன்வைகியமணிசெய்ப்புணை
னிளவெயிற்பரிதிமான்றேரிடறுபொற்குடுமியோங்கிக்
கிளொளிவிரிக்குமாடக்கிரவுஞ்சத்தின்னவேந்தன்.

(இ-ள்.) தளரிடை மெலிய - தளரின்ற இடையானது வாட, வீங்கி - பருத்து, சந்தன தேய்வை கொட்டி - சந்தனக்குழம்பினை அப்பி, வளரிள முலையாய - வளரப்பெற்ற இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்கையுடைய தமயந்தியே!, இவ்வன் வைக்ய - இவ்விடத்தில் தவ

கிய, மணி செய் பூணன் - ரத்நாபரணங்களை யுடைய அரசன், இளவெயில் பரிதி மா தோ - இளவெயிலையுடைய சூரியனுடைய குதினை கட்டிய தேரானது, இடறு பொன குமிழி - இடறுகின்ற பொன னைசெய்த சிகரமானது, ஓங்கி - உயர்ந்து, கிளா ஒளி விரிகளும் - மிகுந்த காந்திமைப் பரப்புகின்ற, மாடம் - உபரிகைகளையுடைய, கிரவுஞ்சத் தீவின் - கிரவுஞ்சமேனனும் தீவையாளுகின்ற, வேந்தன் - அரசன், எ-று.

(க-து.) இவன் கிரவுஞ்சத்தீவரசன் என்றான் என்பதாம்.

இங்ஙனமென்பது இங்ஙனெனக் கடைகுறைந்தது. சூரிடனிர சத்திற்கட்டிய குதிகாகா ஒளியைநோக்கிக் கண்கூசி ஒதுங்கி நடக்க படபெறுமையால் 'பரிதிமானதே ரிடறுபொற் குழியோங்கிக் கிளா ரொளிவிரிக்குமாடம்' எனப்பட்டது (கஉரு)

புரிவடஞ்சமந்துவீங்குமபுணர் முலையிங்குவைஞர் திருகு வெஞ்சீற்றத்துப்பிற்றிண்களியாணையன்னுள் வினாமதுவுயிராககுங்கைகைவேலிவாய்மணியும்பொன்னும வருதிரைசுருட்டுங்கான லவாங்குசைத்தீவிலவேந்தன்.

(இ-ள்.) புரி வடம் சமந்து - முததுவடங்களைப் பொறுத்தது, வீங்கும் புணர் முலை - பருத்த நெருங்கிய ஸ்தனங்களை யுடைய தமயந்திமே!, ஈங்குவையும் - இவகேயிருக்கின்ற, திருகு - மாறுபடுகின்ற, வெம் சீற்றத்துப்பின் - வெவ்விய மிகுந்த கோபத்தையும், திண - வலிமைபயமுடைய, களி யானை அன்னுள் - களிப்பு மிக்க யானையை யொத்த அரசனானவன், வினாமது வுயிர்க்கும் - வாசனைபொருந்திய தேனைத் தருகின்ற, கைகை வேலிவாய - தாழைவேலியிடத்தில், மணியும் - நவமணிகளையும், பொன்னும் - பொன்னையும், வரு திரைசுருட்டும் - வருகின்ற அலைகள் மடக்கி வீசுகின்ற, கானல் - கடற்கரைச் சோலைகளையுடைய, வான் - மேலாகிய, குசைத்தீவில் - குசையென்னுந் தீவிலிருக்கின்ற, வேந்தன் - அரசன், எ-று.

(க - து.) இவன் குசைத்தீவரசன் என்றான் என்பதாம்.

எப்போதாயினும் தன்னைப் பகைத்தவாமேற் கோபம் வைத்தால் அநேகநாள் கழிக்கிறும் மறவாது அவரைக் கொல்லுதலும் உலிமை பெறலும் களிப்புமிருதலும் யானைகளுள் குணமாதல் இவ்வரசனுக்கும் அக்குணங்க ளுண்டென்பது தோன்ற 'திருகுவெஞ்சீற்றத்துப் பிற்றிண்களியாணையன்னுள்' என்றா.

(கஉசு)

தெண்டினைப்பரவையின்றதெள்ளமிர் தூறல்போலும் பண்டருமினியதிஞ்சொற்படா முலைப்பா வைகேண்மோ விண்டலப்பரிதிபோலவிளங்குமிக்குரிசிலவாசத் தண்டலையுடுத்தகானற்சானமலித்தீவிலவேந்தன்.

(இ-ள்.) தெள திரை பரவையின்ற - தெளிந்த அலைகளையுடைய கடலானதிறை, தெள அமிதா ஊறல்போலும் - தெளிந்த அமிதத்

தின பெருககுபோலும், இனிய பண தரும் - இன்பநதரத்தக்க இசை யைத்தருகின்ற, தீ சொல் - மதுரம்பொருந்திய சொல்லையும், பா முலை பாவை - சாபாத ஸதனங்கனையுமுடைய தமயந்தியே! கேள்- கேட்பாயாக, விண் தலம் பரிதி போல விளங்கும் - ஆகாயத்திலிருக் கின்ற சூரியன்போலப் பிரகாசிக்கின்ற, இ சூரிசில் - இவ்வரசனான வன், வாச தண்டலை உடுத்த - வாசமிக்க மலாகனையுடைய சோலைகளை யுடுத்த, கானல் - நெய்தலிலுத்தையுடைய, சானமலித்திலில் - சான மலித்திலி லிருக்கின்ற, வேந்தன் - அரசன், எ-று.

(க - து) இவன் சானமலித்திவரசன் என்றான் என்பதாம்.

பாற்கடலிற் பிறந்த அமிரதத்தின் மாதிரியம் இவன் சொல லினு லறியலா மெனப்பதற்கு 'பரவையீன்ற தெள்ளமிர தூறல் போலு மினிய திஞ்சொல்' எனப் பட்டது. சூரியன் இருப்பகையை யோட்டுதல்போல் இவன் தனபகையை யோட்டியவனெனப்பது தோ னற, 'விண்டலப் பரிதிபோல விளங்குமிக் சூரிசில்' என்றா. அன்றிப் பரிதிபோல் விளங்கிய ஒளியை யுடைவனெனினும் அமையும்.(கநரு)

தேவர்கண்முதலாமற்றைத்தீவினில்வனப்புவாய்ந்த காவலரினையொன்னுவுனாத்துமைக்கரியகூந்தற் பூவையந்திஞ்சொலவாட்கட்பொம்மல்வெம் முலையினுட்கு நாவலந்தீவின்வேந்தாயாராயுநவிலுற்றாள்.

(இ - ள்) தேவர்கள் முதல் ஆ - தேவர்களாதியாக, மற்றை தீவி னில் - மற்றைத் தீவுகளில், வனப்பு வாய்ந்த காவலா - அழகுபெற்ற அரசர்கள், இனையா என்னு உடைத்து - இததன்மையொன்று சொல் லி, மை கரிய கூந்தல் - மைபோலும் கறுத்த குழலையும், பூவை யம் தீ சொல் - அழகிய பூவைப்புள்ளி னிசையையொத்த தித்தித்தவாந் தையையும், வாள் கண் - வாள்போன்ற கண்களையும், பொம்மல் வெம் முலையினுட்கு - பொலிவுபெற்ற விருப்பத்தைச் செய்கின்ற ஸ்தனங் களையுமுடைய தமயந்திக்கு, நாவலந்தீவின் வேந்தா யாராயும் - நாவ லந் தீவிலிருக்கின்ற அரசர்கள் எல்லாராயும், நவிலுற்றாள் - சொல் லத் தொடங்கினாள். எ-று.

(க - து.) நாவலந்தீ வரசர்களைச் சொல்லத்தொடங்கினாள் என பதாம்.

தீவுகளேமுனுள் இப்பொழுது சொல்லிய தீவுகளைந்தும் இனி சொல்லப்போகிற தீவொன்றுமாக ஆறுதீவுகளைச் சொல்லி ஒன்ற னைக் கூறுதொழிந்தது எந்தப் பிரதிகளிலு மில்லாமையால் அத் தீ வையாரும் அரசன் வர திஸன்போலும். இனி நாவலந் தீவிலிருக் கின்ற பலதேயத் தரசனாயுந் சொல்லப்படுதல் காண்க நாவலந் தீவென்று இத்தீவிற்குப் பெயரானது "நறவனைய கனியுதிரு நன் னை லெந்நாளு, முறுதியுற வுயிர்க்கெல்லார் தென்றிசையி லோங்கு தலாற், பெறுநவகண டமும்பெரிய நாவலந்தீ வெனும்பெயரை, மறு வறுமக கனித்தீநீர் மலையதனை வலம்வருமே". இதனும் காண்க. ( )

கொள்ளைவண்டியிருங்கூந்தற்கோதையிவ்விருந்த வேந்தல
வள்ளவாய்க்கமலவாவிவானையம்பகடுதாவிக்க
கள்ளுலாம்பசியதாற்றுக்கமுகிளம்பானாகிற
மள்ளலம்பழனஞ்சூழந்தவவந்திநாடாளுமவேந்தே.

(இ - ள்.) கொள்ளை வண்டு இயிரும் கூந்தல் கோதை - கூட்ட
மாகிய வண்டுகள் சத்திகின்ற அளகததையுடைய தமயநதியே!,
இவ இருந்த ஏந்தல் - இங்கிருந்த இவ்வரசன, வள்ள வாய - கிணைம
போன்ற வாயையுடைய, கமல வாவி - தாமரைத் தடாகத்தினினறும்,
வானை அம் பகடு தாவி - அழகிய ஆணவானைகள் பாயந்து, கள உலா -
தேனெழுதுகின்ற, பசிய தாறு - பசுமைபொருந்திய குலைகையுடைய,
கழுகு இளம் பாண் திறம் - கழுகமரத்தினினம் டாடாகளைக் கிழிக்
பட யிருக்கின்ற, அள்ளல் அம் பழனம் சூழந்த - செடையுடைய
அழகிய கழனிகள் சூழந்த, அவந்தி நாடு ஆளும் - அவந்தி தேசத்தை
ஆளுகின்ற, வேந்த - அரசன, எ-று. அம் - அசை.

(க - து.) இவன் அவந்திநாட்டரசன என்றான் எனபதாம்.

கொள்ளையிற் வண்டெனப் பொருள்கொண்டு அதற்கேற்பத்
தேனை யென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவித்துக் கொள்ளினும்
அமையும். அள்ளல் பழனமென்னுந் தொடாமொழியி் லிருக்கும்
அம்மெனபது விரித்தல் விகாரமாய் நின்றது அது “வலித்தன மெ
லித்த லீட்டல் குறுக்கல், விரித்த றெழுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வே
ண்டிழி” எனனுஞ் சூத்திரத்தால அநுஸூலா விரித்தல் விகாரத்திற்
குக் காட்டிய “தனைந் துறைவா தகவிலோ” எனனும் உதாரணத்
தாலறிக இன்னும் இந்நூலிற் பலவிடந்தோறும் அழகெனப் பொ
ருள்கொண்டிருக்கும். இது போலவனவறையும் இவ்வாறு விகார
மென்று கொள்ளினும் இழுக்காவென்க. (கஉஎ)

நன்னலங்கனிந்தகோதாய் வகுறைநாமவேலான்
பொன்னவிரோடைநெறிப்பொழிமதக்களிறுமாய்க்குஞ்
செந்நெலவகுலையிறுவாகுந்தீர்தொடைநறவுகாலுங்
கன்னலங்கழனிசூழந்தகவுடநாட்டரசனோறே.

(இ - ள்) நல் நலம் கனிந்த கோதாய - மிகுந்த நலமானது
முதிர்ந்த தமயநதியே!, நங்கு உறை நாமம் வேலான் - இங்கே யிருக்க
ின்ற அச்சத்தைத் தருகின்ற வேலாயுத்தையுடைய அரசன,
பொன் - பொன்னாசெய்த, அவர் ஓடை - பிரகாசிக்கின்ற முகபடாத
தையணிந்த, நெறி - நெறியையும், பொழி மதம் களிறு - பொ
ழிகின்ற மதத்தையுமுடைய டானையை, மாயக்கும் - மறைக்கின்ற,
செந்நெல் - செஞ்சாலிகளுள்ளனவும், அம் குலையில தூங்கும் - அழ
கிய குலைகள்போல அசைந்துகொண் டிருக்கின்ற, தீ தொடை - தித்
திப்புடைய தேன் கூண்டானது, நறவு காலும் - தேனைத் துளிக்கின்ற,
கன்னல் - கரும் புள்ளனவுமாகிய, அம் கழனி சூழந்த - அழகிய கழ
னிகளால் சூழப்பட்ட, கவுடநாடு - கவுடதேசத்தை யாளுகின்ற, அரசா
- மன்னாக்கு, ஏறு - ஆண்சிங்கம் போல்வான். எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) இவன் கவுடநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

களிறுமாய்க்குஞ் செந்நெலென்றும், தேன்கூட்டையுடைய கன்
னலெனறுஞ் சொல்லுதல் கவிகளின் வழக்கம். அது “மீனகணி னள
வுமவெற றிடங்க ளின்மைபாற, தேன்கணக் கருமபியல் காடுஞ் செந்
நெலின், வானபுகழ் களிறுமாய கழனியாககமு, மூன்கணாக் குபாப
பரி தொல்லென சமமைத்தே” இதனுலறிக. (கஉஅ)

கஞ்சநாண்மலனாவென்றுகடைகுழைபெறிந்துமீண்ட
நஞ்செனககொடியவாட்கணங்கையிவ்விருந்தமீளி
வெஞ்சமங்கா ததலன்றியணியென விளங்கச்செய்த
விஞ்சிசூழ்மதுரைமூதுரெதுகுலமன்னரேறே.

(இ-ள்.) கஞ்சம் நாண மலனா வென்று - தாமரையினுடைய புதி
யமலனா வெறுநில்காணடி, கடை குழை எறிந்து மீண்ட - காதணி
யினுடைய கடையை வீசித் திரும்பிய, நஞ்சு என - விடம்போல,
கொடிய வான் கண நவகை - கொடியவாகிய வாளடோன்ற கண்ணை
புடைய தமயந்தியே!, இ இருந்த மீளி - இருத்தலைப் பெற்ற இவவ
ரசன், வெம சமம் - வெப்பம் பொருந்திய யுத்தத்திலே, காத்தலன்
றி - காப்பதற் கல்லாமல், அணி என - அலங்காரமாக, விளங்க செய்
த் - பிரகாசிக்ருமபடிச் செய்த, இஞ்சி சூழ - மதில் சூழ்ந்த, மதுரை
மூதுர - மதுராபுரியை யாளுகின்ற, எதுகுல மன்னா - எதுகுல வர
சாககு, ஏறு - ஆள்கிங்கத்தை யொத்தவன், ஏ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) இவன் மதுராபுரி யரசன் என்றான் என்பதாம்.

பெரியோர்களார் சிறந்தேடுத்துச் சொல்லப்பட்ட அயோத்தி,
மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகை என்றும் ஏழு
நகரங்களில் ஒரு நகரமாதலாலும், யதாவதன் முதலிய அனைக அரசர்
சா புரட்சுமபதி இராசநானியா யிருந்ததனாலும், மதுரைக்கு மூதுர
னென அடைக்கொக்கப்பட்டது. (கஉக)

அமிழ்தினைமுனிந்துசாரலருவிதாழ்மலையமீன்ற
தமிழினுமினியதிஞ்சொற்றையலீன்டிருந்தகோமா
னிமிழ்தினாகொழித்தமுததமேழைநின்முறுவலகாட்டிங்
கமழலந்துறைசூழ்தெண்ணீர்க்கவகைநாடாரும்வேந்தன்.

(இ-ள்) அமிழ்தினை முனிந்து - அமிர்த்தத்தைக் கோபித்து, சா
ரல் - பக்கங்களிலே, அருவி தாழ் - அருவியானது தாழ்கின்ற, மலை
யம னன்ற - பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்திய முனிவனால் தரப்
பட்ட, தமிழினும் இனிய - தமிழைக்காட்டிலும் இனிமையுள்ள, நீ
சொல் தையல் - மதுரம் பொருந்திய சொல்லையுடைய தமயந்தியே!,
ரண்மி இருந்த கோமான - இவ்விடத்திருந்த அரசனாவன், இமிழ் -
பிரகாசிகுன்ற, தினா கொழித்த - அலைகளானவ ஒதுக்கிய, முத்தம்-
முத்துக்கள், ஏழை - தமயந்தியே, நின் முறுவல் காட்டும் - உன்னு
டைய பல்வரிசையைக் காண்பிக்கும், கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, அலம் -
அமைவினையுடைய, துறை சூழ் - துறைகள் சூழ்ந்த, தெள நீர் - தெளி

வுபொருந்திய நீரையுடைய, கங்கைநாடு ஆளும் வேந்தன் - கங்கைநாடாளும அரசன், எ-று.

(க - து) இவன் கங்கைநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

மலையமெனபது அதிலிருக்கும் அகத்தியமுணிக்காதலால் ஆகுபெயர். பரமசிவன் வடமொழிக்கிலக்கணம் டாணினிகஞ்ச சொல்லிபதுபோல், தமிழ்மொழிக்கிலக்கணம் அகத்திய முணிகஞ்ச சொல்லி உலகத்திலே பரவச்செய்ததடியால் 'மலையம்' என்ற தமிழ்' எனப்பட்டது, அது "விடையுடைத்தவன் பாணினிக இலக்கண மேளுள், வடமொழிக்குரைந் தாங்கியன் மலையமா முணிகஞ்ச, திடமுறுத்தியம் மொழிக் கெதிராககிய தென்கொன் மடமகடகரங் கெனபது வழுதிநாடன ரே." இதனாலிக.

(கசுர)

வனைமலர்குழங்கல் மலைவணரிருங்கூந்தம் செவ்வா யினவனை மடநதையிபபா லெரிமணித்தவிசிற்றோன்று நனைவிரியலங்களமார்பனாள் விழவறாகவீதிக கனைகுரனமுரசந்துஞ்சாக்காமபிலிககாவலவேந்தன்.

(இ-ள.) வனை மலா - மலராற்றொடுத்த, குழங்கல் மலை - அழகிய மாலையை யணிந்த; வணா இரு கூந்தல் - வளைந்த பெரிய குழலையும், செவ்வாய - சிவந்தவாயையும், இவ் வனை மடநதை - கூட்டமாகிய வளைபுழையுமுடைய தமயந்தியே!, இப்பால் - இப்படித்தது, எரி மணித்தவிசில் தோன்றும் - ஒளிவிடுகின்ற ரதநாசனத்தில் தோன்றுகின்ற, நனை விரி அலங்கல் மாபன - அருமபுகள் விரிந்த மாலையை யணிந்த மாபையுடையவன், லாள - நாடோறும், விழவு அறாத - திருவிழா நீங்காத, வீதி - வீதியிலே, கனை குரல் முரசம் - சத்திக்கின்ற குரலையுடைய பேரிகையானது, தஞ்சா - ஓயவில்லாத, காம்பிலி காவல வேந்தன் - காம்பிலி தேசத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ-று

(க - து.) இவன் காம்பிலி தேசாதிபதி என்றான் என்பதாம்.

எந்நாளுத் தெய்வங்களுஞ்சுச் சிறப்புமிக்க திருவிழா வெட்டபது தோன்ற 'நாள விழவறாத வீதி' என்றும், எந்த வாத்தியங்களினும் முரசஞ் சிறந்தமையால் 'கனைகுரன முரசு துஞ்சா' என்றும் சொல்லுவோ. முரசம் வாத்தியப்பொதுவுமாகும். (கசுச)

துழைநொசிமருங்குறேம்பநுண்ணெழிந்மாமைவாய்ந்த விழைவளர்முலையினுமற்றிங்கினிதிருந்ததோன்றன் மழலைவண்முழல்தாங்குமழைமதப்புழைக்கைநாலவாய்க் கழைகளிகளிநல்யானைக்கவிங்கநாடாளுமன்னன்.

(இ - ள்.) துழை நொசி மருங்குல் தேம்ப - மிகுந்த துட்பத்தை யுடைய இடையானது வாட, துண் - துட்பம் பொருந்திய, எழில் - அழகானது, மாமை வாய்ந்த - பிரகாசம் பொருந்திய, இழை - ஆபரணத்தை யணிந்த, வளா முலையினு - வளரப்பெற்ற முலையினையுடைய தமயந்திடே!, இங்கு - இவ்விடத்தில், இனிது இருந்த - இனிதாக இருக்கப்பெற்ற, தோன்றல் - அரசனானவன், மழலை

வண்டு - இனிமைபொருந்திய வோசையையுடைய வண்டிகள், உழல்-
உழலும்படி, தூங்கும் - தங்கிய, மழை மதம் - மழைபோன்ற மதத்தை
யும், புழை கை - துவாரமயொருந்திய துதிக்கையையும், நால் வாய -
தொங்குகின்ற வாயையுமுடைய, கழை சுளி - சரும்பை முறிக
கின்ற, களி நல் யானை - களிப்புபொருந்திய நல்லயானைகையுடைய,
சலிங்கநாடி ஆளும் மன்னன் - கலிங்க நாட்டையாளுகின்ற அரசன். எ-று.

(க - து.) இவன் கலிங்கதேசாதிபதி என்றான் என்பதாம்.

யானை மதரீனாயுணை வண்டுமூலத்தால், 'வண்டுமூலத்தாங்கு
மழைமதம்' என்றா அம்மதரீனா வண்டுணைதல் - "நல்லமதந்தா
னெனகவுளின்பா னன்றுணைச, செல்லுசுருமபே வெங்கரியின்றழ
செவியூடே, மெல்லநடந்தே போகெனமெல்ல விளம்பென்று, சொல்
லிமறங்கூ வேலனகண்ணா தூயாகின்றா" என்பதனுலிக. (கசஉ)

உளங்கனிந்துருகப்பைந்தார்க்காமனுமுவக்குஞ்சாய
றுளங்கொளிமுத்தமூரறறேகையிங்கிருந்ததோன்றல்
விளங்கிழைநினைதுகன்போல்வேரியங்குவனை பூதத
வளங்கெழுமருதவேலிவாரணவாசிமன்னன்.

(இ-ள்.) உளம் கனிந்து உருக - மனமானது இளகியுருகும்படி,
பைந்தா காமனும் - பசியமாலையை யணிந்த மனமதனும், உவசகும் -
விரும்புகின்ற, சாயல் - சாயலையும், தளங்கு - அசைகின்ற, ஒளி முத
தம் மூரல் - ஒளியையுடைய முததையொத்த பறகையுமுடைய,
தோகை - தமயந்தியே!, நங்கு இருந்த தோன்றல் - இங்கே இருத்த
லைபெற்ற அரசனானவன், விளங்கு இழை - விளங்குகின்ற வாபர
னத்தையுடையாய், நினது கணபோல் - உன்னுடைய கண்ணைப்
போல், வேரி அம் குவனை பூதத - தேனையுடைய அழகிய குவனைமலா
கள் பூத்திருக்கின்ற, வளம் கெழு மருதவேலி - வளப்பம்பொருந்
திய மருத நிலத்தையுடைய, வாரணவாசிமன்னன் - காசிதேசத்தரசன்,
எ-று.

(க - து.) இவன் காசிதேசாதிபதி என்றான் என்பதாம்.

வாரணாசியென்பது வாரணவாசியென மருவிற்று. சாயலால்
தோகைபோன்றவ னெவகுகொளக மா தா கணகருக்கு உவமிககப
பரிவ குவனைமலாகளை இததமயந்தி கணகருக்கு உவமையமாகக் கூறு
தலால் எதிரிலையணி. (கசந)

குவட்டிளமுலையினாய்நிக்குழைமுகத்திங்கணைக
யுவட்டெடுததுவகைவெள்ளமோங்கவிகிருந்ததோன்றல்
கவட்டிக்கயவாய்மேதிகன்றுள்ளிப்பொழிந்ததீம்பா
றெவிட்டவுண்டன்னந்துஞ்செழும்புனற்சிந்துவேந்தே

(இ-ள்.) குவடி இள முலையினாய் - மலைபோன்ற இளமைபொருந்
திய ஸ்தனங்கையுடைய தமயந்தியே!, நின் - உன்னுடைய, குழை -
குண்டலத்தையணிந்த, முகம் திங்கள் நோக்கி - முகமாகிய சந்திர

னைப்பாத்து, உவட்டு எடுத்து - பெருக்கெடுத்து, உவகை வெள்ளம் - மகிழ்ச்சி யெனனும் கடலானது, ஓங்க - மிகுந்தொலிக்க, ஈங்கு இருந்த - இங்கிருத்தலையுற்ற, தோன்றல் - அரசனானவன், கவட்டு அடி - பிளப்பாகிய குளம்பையும், கய வாய் - பெரியவாயையுமுடைய, மேதி - ஏறமை, சுன்று உள்ளி - தன் கன்றை நினைத்து, பொழிந்த - சொரிந்த, தீம்பால் - தித்திப்புப்பாலை, தெவிட்ட உணர் - நிறையவுண்டு, அனனம் துஞ்சம் - அனனப்பறவை துயிலுகின்ற, செழு புனல் - செழுமையுள்ள நீரையுடைய, சிந்து வேந்து - சிந்துதேசத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ-று ஏகாரம் - ஈற்றகை.

(க - து.) இவன சிந்துதேசாதிபதி என்றான் என்பதாம்.

சந்திரனைப் பாராததால் கடல் அதிகரித்த தொலித்த லியல்பாத்தலால், 'குழைமுகத் திங்கணைககி யுவிட்டெடுத்த துவகைவெள்ள மோக கவிங்கிருத்தோன்றல்' எனப்பட்டது "மதிபெழக்கடன முழங்கு தலபோல்" என்றாபிறமும். நீரிலே ஏறமை தன்கனதை நினைத்து - பொழிந்த பாலை அனனம் உண்ணுதல், "பாலுநீரும் பாறடப பிரித்த லன்னத் தியல்டென வறிந்தனா கொள்ளே" இதனும் காண்க (1)

பகட்டிளமுலைபாயிங்குப்படுதிபாபரவைவேலை
முகட்டெழுமபரிதியேயப்பவிங்குறைமுழவுத்தோளான்
பொகுட்டுமென்கமலவாவிபழம்புனலுழககிகொண்ட
லகட்டினில்வாளைதாவுமகன்பனைக்குகுததோறே.

(இ - ள்) பகடு இள முலைபாய - யானை மத்தகம்போன்ற இளமை பொருந்திய முலைபையுடைய தமயந்தியே¹, ஈங்கு - இவவிடத்தில், படு தினை - அலைகொடியுடைய, பரவை - பரந்த, வேலை முகடு எழு - கடலுச்சிவிறோன்றிய, பரிதி யேயப்ப - சூரியனை மொப்ப, ஈங்கு உறை - இங்கிருக்கின்ற, முழவு தோளான் - மத்தளம்போன்ற தோளையுடையவன், பொகுட்டு - கொட்டையையுடைய, மெல் கமலம் வாவி - மெல்லிய தாமரைமலையுடைய தடாகத்திலுள்ள, பூ புனல் உழககி - அழகுபொருந்திய நீரைக்கலக்கி, கொண்டல அகட்டினில் - மேகங்களுடைய வயிறறிவிடத்தில், வாளை தாவும் - வாளைமீன்கள் தாவுகின்ற, அகல் பனை - அகன்ற வயலையுடைய, குகுதா ஏறு - குகுததேசத்தாருக்குச் சிங்கவேறறை யொத்த அரசன், எ-று.

(க - து) இவன குகுததேசாதிபதி என்றான் என்பதாம்

முன்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும் குவடு, கவடு, பகடு, முகடு, அகடு என்னும் அடி யெதுகையாய வந்த உயிரத்தொடா மொழிக் குறைய லுக்கரங்கள டகரவொற்றிரட்டித்தல், "ஈரொழுத்து மொழியு முயிரத்தொடா மொழியும், வேற்றுமையாயி னெற்றிடையின மிகத், தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி" இச் சூத்திரத்தாலறிக் கொண்டலகட்டினில் வாளைதாவுமென்றல் "வெள்ளத்தடங்க ணெடு வாளை வேலிக்கமுகின் மிடறொடியத், துள்ளிமுகிலைக் கிழித்துமழைத் துளியோடிவங்கும்" மென்பதாற காண்க. (கசுரு)

வேலெனப்பிறந்துகூற்றைவெல்குவன்வருகவென்ன
வோலைவிட்டுலவுங்கண்ணிய்குறையுலங்கொடோளான்
குலுனைந்தலறிப்பைந்தேன்றுளிக்குமென்கமலப்போதின்
வாலவனைமுத்தமீனும்வளவயன்மச்சர்கோவே.

(இ - ள்.) வேல் என பிறந்து - வேற்படைபோ லொளியைச்
செய்து, கூற்றை வெல்குவன் - யமனை வெற்றி கொள்ளுவேன்,
வருக என்ன - நீ வரக்கடவாயென்று, ஓலை விட்டு - (அந்த யமனுக்கு)
ஓலை பெழுதிவிட்டு, உலவும் கண்ணை - உலவுகின்ற கண்களையுடைய
'தமயந்தியே', ராகு உறை - இங்கேயிருக்கின்ற, உலம் கொள் தோ
ளான் - திரள்கல்லின் வலியைக்கொண்ட புயதையுடையவன், குல
உளைந்து - கருடபவாதைப்பட்டு, அலறி - ஒலித்து, பைந்தேன் துளிந்
தும் - பசிய தேனைத் தெறிகின்ற, மெல் கமலம் போதின் - மெல்லிய
தாமரைமலரில், வால் வளை - வெண்மைபொருந்திய சங்கங்கள், முத
தம் ராஜம் - முததுக்கனைப் பெறுகின்ற, வளம் வயல் - வளம்பொருந்
திய கழனிகளாகுந்த, மச்சா ஏறு - மச்சதேயத்தாருக்கு அர
கன், ஏறு. ஏ - அசை

(க - து) இவன் மச்சதேசாதிதி என்றான் என்பதாம்.

நீதிப்படி போசெய்து வெல்லக்கருது மரசாகன் உணைப டோ
ரில் வேலுமபடி எததனித்து வந்தேன, நீயும் வருகவென்று ஓலையே
னு துதேனும் விரித்துத் தெரியப்படுத்தல் முறையாதலின், 'கூற்றை
வெல்குவன் வருகவென்ன வோலைவிட லுலவு கண்ணை' என்று
இதனால் கண்களானவை காழ்காக்குச் செய்யுங் கொடுமை கூறியதா
யிறது. (கச்சு)

குடங்கையினெழியவாடகட கொம்பனயிங்குப்பைம்பொ
மடங்கலாசனத்தினமேயமணியெழுவனையதோளான் [ன
முடங்குவெனடோட்டுககைதமுருயிர்த்திரங்குந் தெ
தடங்கடம்புலவுபோககுந்தனைமிறைமகதநாடன்.[ண்ணீர்க

(இ-ள்.) குடங்கையின - உளங்கைபோல், நெடிய வாள் கண்
நீண்ட வாளபோலும் கண்களையுடைய, கொம்பு அன்றும் - தமயந்தி
யே', ராகு - இங்கே, பைம பொன் மடங்கல் ஆசனத்தின் மேய -
பசும பொன்னுறையெய்த சிங்காதனத்திற பொருந்திய, மணி எழு
அனைய தோளான் - அழகிய எழுத்துணையொத்த புயங்கையுடைய
வன், முடங்கு - வளைவையுடைய, வெள தோடு - வெண்மைடோ
ருந்திய விதையுடைய, கைதை - தாழைகளானவை, முருகு உயிாத
து - வாசனையை வீசி, இரங்கும் - சத்திக்கின்ற, தெள நீர் - தெளிந்
த நீரையுடைய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கடல் புலவு போக
தும் - கடலினது புலாற்றத்ததை நீக்குகின்ற, தண் துறை - குளாச
சிபொருந்திய துறைமையுடைய, மகத நாடன் - மகததேசத் தா
சன். ஏறு.

(க - து.) இவன் மகதநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

வீரத்தன்மையும் புயவலிமையும் தோன்ற ஆசனமென் றொழியாது 'மடங்கலாசனம்' என்றும், தோளானென் றொழியாது 'மணியெழுவனையதோளான' என்றும் சொல்லினா. முருகுயிர்ததக் கடற்புலவு போக்கு மென்றமையால், நெய்தற் கருப்பொருளாகிய தாழை அங்கே அதிகரித்திருக்கிற தென்பது கருத்து. (கசஎ)

கழையெனத்திரண்டமென்றோட்காமருகுவனையுண்கட் பொழிகதிர்முத்தமூர்ப்பூங்கொடியிங்குவைகு மழிகவுடகடாதததீறறத்தண்ணலங்களிறுபோலவான் மழையகமிரிஞ்சுமாடமலிகுருநாடர்கோவே.

(இ - ள்) கழை என திரண்ட மெல தோள் - மூங்கில்போலத் திரண்டிருக்கிற மெல்லிய தோள்களையும், காமா சுவனை உண் கண - அழகுபொருந்திய நீலோற்பலத் தழகையுண்ட கண்களையும், பொழிகதிர் முத்தம் மூரல் - கிரணங்களைப் பொழிகின்ற முத்தங்களைப்போதத் தழகையுமுடைய, பு கொடி - தமயந்தியே¹, ஈங்கு வைகும - இங்கே தங்கிய, அழிகவுள கடாதத் - மதமொழுகுகின்ற கண்ணத்தையும், சீறறத்து - கோபத்தையுமுடைய, அண்ணல களிறுபோலவான் - பெரிய யானையை யொத்த அரசனானவன், மழை அகழி உரிஞ்சு - மேகத்தின் வயிறறைத் தேய்க்கின்ற, மாடம் மலி - உப்பரிகைகள் நெருங்கிய, குருநாடா கோ - குருநாடாக கதிபதி, எ-று.

(க - து) இவன் குருநாட்டரசன் என்றான் எனபதாம்.

கழையென்பது கரும்பெனினும் ஒக்கும் குருவெனனும் அரசனும் புரக்கப்படுதலால் குருநாடாயிற்று. குருசேஷத்திரமென்றுங் கூறுவா. குருசேஷத்திரம புண்ணிய பூமிபாம். அது பாரதத்திறு காணக அன்றியும், "நாததமாராசுவ காசிதிகழுகருக, கேத்திரம்பிரயாகைகொரலா, பூததபுடகர மாதிபுனிதாக, ளாராததகங்கை யலைகடலாதிபும." இதனாது மறிக. (கசஅ)

வடுநெடுங்கண்ணியிங்குவைகியமடங்கலன்னுன் குடநிகர்செருத்தற்செங்கட்குவிமுலையெருமைதெண்ணீர் தடவயலுழக்கவானோதாவிமுப்புடைக்காயததெங்கின் படுபழமுதிர்ககுஞ்சூழற்பல்லவதேயவேந்தே.

(இ-ள்) வடு நெடு கண்ணி - மாவடுபோன்ற நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியே¹, ஈங்கு வைகிய - இங்கே தங்கப்பெற்ற, மடங்கல் அன்னா - சிங்கவேற்றை யொத்தவன், குடம் நிகா செருத்தல் - குடத்தையொத்த மடியையும், செம கண - சிவந்த கண்களையும், குவிமுலை - குவிந்த முலையை யுமுடைய, எருமை - எருமையானது, தெளநீர் - தெளிந்த நீரையுடைய, தடம வயல் உழக்க - விசாலம் பொருந்திய கழனிகளைக் கலக்க, வானோ - (அதனாலெழும்பிய) வானிகள், தாவி - பாய்ந்து, மூன்று புடை காய் - மூன்று பக்கமுள்ள காயையுடைய, தெங்கின் - தென்னமரத்தில், படு - உண்டாகிய, பழம் -

பழங்களை, உதிராக்கும் - உதிராகின்ற, சூழல் - இடத்தையுடைய, பல்லவ தேய வேந்த - பல்லவதேசத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ - று. ஏகாரம் - ஈற்றைச்.

(க - து.) இவன் பல்லவதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாம்.

எருமை தெண்ணீர்த் தடவயலுழக்க அதனலெழுந்த வாளை நாவீத் தெங்கின பழமுதிராக்கும் பல்லவதேசமெனக் கூட்டுக. இதனால் அந்நாடு நீராவள மிகஞ்செழித்திருக்கின்ற தென்பது கருத்து ( )

பிள்ளைமானோக்கியீங்குவைகியபிறங்கற்றோளா
ள்ளளிலைக்கமலப்போதி லரசிளவன்னங்காண
வள்ளுறைபிலிற்றுநதணகாரவரவெதிராமயிலகளாடக
கிள்ளைபாட்டயருஞ்சோலைக்கேகயநாட்டுவேந்தன்.

(இ - ள்.) பிள்ளை மான் நோக்கி - இளமான டாவையையொத்த பாவையையுடைய தமயந்தியே!, ஈங்கு வைகிய - இங்கே தங்கு உபதர, பிறங்கல் போளான் - மலையையொத்த தோளையுடையவன், அர இலை கமலப்போதிய - நெருங்கிய இலையையுடைய தாமனா லளிவிருக்கின்ற, அரச இள அனனம் காண - இளமை பொருந்திய அரசு அனனம் பாராக்கும்படி, வள உறை பிலிற்றும் - வளம்பொருந்திய துளியைத் துளிக்கின்ற, தண கார வரபு எதிரா - குளிரச்சி பொருந்திய மேகங்களினுடைய வரவினையெதிர்த்த, மயில்கள ஆட - மயில் கூத்தாட, கிள்ளை - கிளிப்பிள்ளைகள், பாட்டி அயறும் - பாட்டைப்பாடும், சோலை - சோலைகள் குழந்த, கேகயநாட்டு வேந்தன் - கேகயநாட்டரசன், எ-று

(க - து.) இவன் கேகயநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

அரசவன்னமாவது மூக்குங் கால்களுஞ் சிவந்த உடம்பு விளாத்திருப்பது. காரகண்கு மயிலாடுதல் “என்ன நூநதருள் சுடாவடி யிலையவேற் பெருமான, தன்னை நனமரு கெனப்படைத் தவனறலா நூதி, யன்ன தாமெனுங் கேண்மையா லளிமுதிரு குலத்தைக், கணனி மாமயில் காண்டொறுங் களிசிறந் தகவும” இதனால் காண்க. கிள்ளை பாட்டயரு மெனறலால், “கிள்ளைபாடுவ கேட்பன் பூவைகள்” என்றா பிறரும். (கரு0)

கொல்லலைவேற்கணல்லாயீங்குறைகுவவுத்தோளான்
முல்லையம்புறவிறசேதாமுலைவழியொழுதுதிமபா
லலலியங்கமலவள்ளத்தரசிளவன்னமாந்து
மலலலம்புறவிறசூழந்தமத்திரதேயவேந்தன்.

(இ - ள்.) கொல் உலை - கொல்லனுலையிற் காய்ந்த, வேல் கண் - வேலபோன்ற கண்களையுடைய, கல்லாய - தமயந்தியே!, ஈங்கு உடை - இங்கே யிருக்கின்ற, குவவு தோளான் - திரண்ட தோள்களை யுடையவன், முல்லை புறவில் - முல்லைகளையுடைய அந்நிலத்தில், சேது ஆ -

செவ்விய பசுக்களினுடைய, முலை வழி - முலையின் வழியே, ஒழுஞ்
தீ பால் - ஒழுகிய தித்திப்புப்பாலை, அல்லி கமலம் வள்ளத்த - அசு
விதழையுடைய தாமரை மலராகிய கண்ணத்தில, அரசு இள அன்னப -
இளமைபொருதிய அரசவன்னங்கள், மாந்தும் - உண்ணுகின்ற, மல
லல் - வளம்பொருதிய, பழனம் சூழந்த - வயல்களாற் சூழப்பட்ட,
மத்திரதேய வேந்தன் - மத்திரதேயத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ-று
அம் - அசை.

(க - து.) இவன் மத்திரதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாய்

முல்லையம் புறவிலிருக்குஞ் சேதாவின பாலை கமலவளையா
தன்னமாந்தும் பழனஞ்சூழந்த தேயமென்னலால், முல்லை நீலத்திர
கும் மருத நிலத்திற்கும் திணையக்கங் கூறியவா றுயிறு. (சுருசு)

தாள தாமரையின்மேயதாககணங்கனையாய்க்கு
கோளரியென்னவைகுருதிக்கொப்புளிகுமவேலா
பாலைவாயகமுகின்றவிபலவின்முட்புறக்காய்சிற
வாலையம்பகமுதாவும்வங்கநாடாளுமவேந்தே.

(இ - ள்.) தாள தாமரையின் மேய - நாளத்தையுடைய தா
மைமலரிலே இருக்கின்ற, தாக்கணங்கு அனையாய - இலக்கும்மைய
பொத்த தமயவழியே, ரங்கு - இங்கே, கோளரி என்ன - சிங்கவே
றைப்போல், வையும் - தங்கிய, குருதி கொப்புளிக்கும் - உதிரத்தை
கொழிச்சு, வேலா - வேப்படையை யுடையவன், பாலை வாய -
பாலைகள் வாயந்த, கமலம் தாவி - கமலமரத்தினமேறாவி, பலவில -
பலமரத்திற காயத்த, முள் புறம் காய் - முளையுட்புறத்திலே யுடைய
காய்கள், சிந்த - சித்த, வாலை பகல் தாவும் - ஆண்டவர்களை தாவுகின்ற,
வங்கநாடு ஆளும வேந்து - வங்கதேசத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ-று
ஏகாரம் - ஈற்றசை, அம் - அசை.

(க - து.) இவன் வங்கதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாய்.

அரியென்பதற்குத் திருமாலென்ப பொருள்கொள்ளினு மமையும.
அரசமங்கையாகு இலக்குமியைச் சொல்லுதலும், அரசனுக்குத் திரு
மலைச் சொல்லுதலும், அழகிற்குமாதிரிமனறிப் பொருள், போகடி,
காப்பு, பெருமை முதலியவற்றிற்குங் கொள்க. கழகினும் பலாபெட்டு
தாதலால், 'கழகினாவிப பலவின் முட்புறக்காய்சிற வாலையம்பகல்
தாவும்' என்றா. கோள், சிங்கத்திற்குக் கொலையும், திருமாலுக்கு வல்
மையுங் கொள்க. (சுருஉ)

காம்புறம் பசிய மென்றோட் கதிர்முலைத் துவர்வாய
த தீஞ்சொற், பாம்பு மலகு லீங்கு வைகிய பரிதி வேலா
ன், நேம்பொதி கமல மேய வாலவனை திங்க ளென்னு,
வாம்பல்வாய் மலரும் வாவி யங்கநா டாளும வேந்தே.

(இ - ள்.) காம்பு உறம் - மூங்கிலையொத்த, பசிய மெல் தோள -
பசியவாகிய மெல்லிய தோள்களையும், கதிர் முலை - பிரகாசம்

டொருந்திய முலையையும், துவா வாய்-சிவந்த வாயையும், தீம் சொல்-மதரம்பொருந்திய சொல்லையும், பாம்பு அரும் அல்குல் - பாம்பினை வெல்கின்ற அல்குலையுமுடைய தமயந்தியே¹, ஈங்கு வைகிய - இங்கே தங்கிய, பரிதி வேலான் - சூரியன் போன்ற வேலையுடையவன், தேன் பொதி - தேனானது நிறைந்த, கமலம் மேய - தாமரைமலரி லிருக்கின்ற, வால் வளை - வெண் சங்குகளை, திங்கள் என்ன - சந்திரனென்று, ஆம்பல் வாய மலரும் - அல்லிமுகைகள் விரியும், வாவி - தடாகத்தை யுடைய, அங்கநாடு ஆளும் - அங்கதேசத்தை யாளுகின்ற, வேந்து - அரசன், எ-று ஏகாரம் - ஈற்றைச்.

(க - து.) இவன் அங்கதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாம்.

வளை திங்கள்டோல் ஒளிவீசுதலால் 'ஆம்பல்வாய் மலரும்' என்றா. "ஏவிழி யாாமுர லினரிலாக் கண்கருங்க, காலி முகையவிழும் காஞ்சியே" என்றா பிறரும். உமாதேவி இமயமலைக்கு மகளாய வந்திருந்த பொது பரமசிவன சனகன் முதலிய நால்வாக்கும் தக்ஷிண மூர்த்தி யாயிருந்து அனுக்கிரகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தா அடபோது அக்க வுரியை மணக்கும்படி செய்யவேண்டித் தமமேல் மலரம்புகளைத் தொகுத்த மன்மதனை அக்கடவுள் நெற்றிக்கணைந்த திறந்தெரித்தடோது அவனெலும்பு விழுந்த இடமாதலால், அதற்கு அங்கதேசமெனும் பெயராயிற்று. 'வால்வளை திங்களெனன வாம்பல்வாய் மலரும்' என, ஆம்பன்மலருக்குச் சங்கினிடத்தில் சந்திரனெனும் மயக்கஞ் சொல்லப்பட்டமையால் மயக்கவணி. (கருங்)

சிதரரி நெடுங்கணல்லா யீங்குறைதிணிபொற்றேளான்
கதிர்படுகழனியூடுகளைத்தினவணநிறதேனும்
புதிதுணக்கமலப்போதுபுரிமுறுககவிழ்ந்துமாற
மதுமடைதிறந்துபாயும்வளங்கொள் பாஞ்சாலவேந்தே.

(இ - ள்.) சிதா அரி நெடு கண் நல்லாய்-பரவுகின்ற செவ்வரி பரந்த நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியே¹, ஈங்கு உறை - இங்கே யிருக்கின்ற, திணி பொன தோளான் - வலிமைபொருந்திய அழகிய தோளையுடையவன், கதிர்படு கழனியூடு - கதிராகளா னிறையப்பெற்ற வயல்களிலே, களைத்து - ஆரவாரித்து, இனம் வண்டும் - கூட்டமாகிய வண்டிகளும், தேனும் - தேனவண்டிகளும், புதிது உண - புதிதாகவுண்ண, கமலடோது - தாமரைமலர்கள், புரி - கட்டுபட்ட, முறுக்கு அவிழ்ந்து - முறுக்குடைந்து, மாற - நீங்காத, மது - தேனானது, மடை திறந்து பாயும் - மடையைத்திறந்து பாயுகின்ற, வளம் கொள் - வளத்தைக்கொண்ட, பாஞ்சால வேந்து - பாஞ்சால தேசத்தரசன், எ - று ஏகாரம் - ஈற்றைச்.

(க - து.) இவன் பாஞ்சாலதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாம்.

கழனிமினித்திலே யிருக்குந் தாமரைமலர்கள் வண்டினம் களுக்கு நாடோறும் புதிதாக வுண்ணும்படி தேனைத்தரு மென்ன லால், அவ்வாறு அந்நாட்டிலுள்ளவ ரனைவரும் விருந்தினாக்கு உபசரிகுகின்றனொன்பது கருத்து. (உருசு)

இழைபுரைமருங்குலின்னேயிறுமிறுமென்னீங்கி
யழகுவீற்றிருந்தபொம்மலணிமுலையாங்குவைகுங்
கொழுதிவண்டிமுந்தாரான்கோணிலைதிரிந்தஞான்று
மழைவளஞ்சுரக்குஞ்செல்வமலிந்தகாந்தாரவேந்தே.

(இ - ள்) இழை புரை மருங்குல் - தூலிழையையொத்த
இடையானது, இன்னே - இப்பொழுதே, இறும் இறும் என்ன - ஒடியு
மொடியுமென்ன, வீங்கி - பருத்து, அழகு வீற்றிருந்த - அழகானது
அரசிருந்த, பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற, அணி முலை - ஆபரணங்களை
யணிந்த ஸ்தனையையுடைய தமயந்தியே!, ஆங்கு வையும் - அங்கே
தங்கிய, கொழுதி - மூக்கினுறுமுது, வண்டி - வண்டிகள், இமிரும்
தாரான் - ஒலிக்கின்ற மாலையை யுடையவன், கோள் - நவகுகிரகங்
கள், நிலை திரிந்த ஞான்றும் - நிலைமாறியகாலத்தும், மழை வளம் சுரக்
கும் - மழைவளங்களுண்டாகின்ற, செல்வம் மலிந்த - செல்வமிருந்த,
காந்தார வேந்து - காந்தாரதேயத்தரசன், எ - று. ஏ - சை.

(க - து) இவன் காந்தாரதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாம்

கோணிலை திரிதலாவது—கோள்கள் நடக்கவேண்டிய முறை
தப்பி மாறிநடத்தல், அப்படிநடந்தால் அந்தத்தேசத்திலே மழை
பெய்யமாட்டா தென்க. கோணிலைதிரிதல், “காய்கினவெய்யொன்
சேயொன் முன்செலக்கதிகா கால்வெள்ளிந், தேசிகனபின்புகென்று
நடக்குமிச்செயலான்முந்நாத, தூசினவுலகிறபனன் ராண்டுவான்
சுருங்குமென்று, பேசினதூல்கண்மாரி பெயவிப்போற சென்றுகேண்
மின்.” இதனாலிக. (கருந்)

அள்ளிலைவடிவேற்கண்ணாய்க்குறையலங்கற்றோளான்
முள்ளைமுளரிமேயந்துமுழுநெறிகருவளைமென்று
வளவளைவாய்குதட்டிமேதிவழைநறுநீழ்ந்துஞ்சும்
வெள்ளநீர்ப்பழைஞ்சூழ்ந்தமிதிலைநாடாநும்வேந்தே.

(இ - ள்.) அள இலை வடிவேல் கண்ணாய் - மாமிசத்தை யள
ளிக் கொளளுகின்ற இலையையுடைய கூரியவேல்போன்ற கண்களை
யுடைய தமயேந்தியே!, நங்கு உறை - இவகேயிருக்கின்ற, அலங்கல்
தோளான் - மாலையணிந்த தோள்களை யுடையவன், முள் அரை - மு
ள்ளுகள் நிறைந்த தாையுடைய, முளரி மேய்து - தாமரைப்பூவை
மேய்த்து, முழு நெறி - முழுநெறிப்பையுடைய, குவளை மென்று - குவ
ளைமலரைமென்று, வளவளை வாய் குதட்டி - வளவளையிலையை மென்று,
மேதி - எருமைகளானவை, வழை நறு நீழல் துஞ்சும் - புன்னேமரத்
தினுடைய நறிய நிழலிலே உறங்குகின்ற, வெள்ள நீர் - அதிக நீரை
யுடைய, பழனம் சூழ்ந்த - கழனிகளாற் சூழப்பட்ட, மிதிலை நாடி
ஆளும் - மிதிலாதேசத்தை யாளுகின்ற, வேந்து - அரசன், எ - று.
ஏகாரம் - ஈற்றை.

(க - து.) இவன் மிதிலைநாட்டு மன்னன் என்றான் என்பதாம்.

மேய்ந்து - மென்று - வாய்குதட்டி யென்னும் வினையெச்சவடிக்கு
கள துஞ்சுமென்னும் பெயரெச்ச வினையையும், அது பழனமென்னும்
பெயரையும்கொண்டு முடிந்தன. (கருசு)

வெதிர்புரைபசியமென்றோள்வேல்கிடந்தனையகண்ணு
யதிர்கழலரசாபோற்றவீங்குறையரியேறன்னுள்
கதிர்வெயிற்கற்றைகான்றுகாசுகண்படுக்குமாட
மதியகடுரிஞ்சுவோங்குமாளவதேயவேந்தே.

(இ - ள்.) வெதிர புரை - மூங்கிலையொத்த, பசிய - பசியவாகிய,
மெல் தோள் - மெல்லிய புயங்குணையுடைய, வேல கிடந்தது அனைய
கண்ணாய் - வேறப்பட யிருந்ததை யொத்த கண்ணையுடைய தமயந்
தியே!, அதிர கழல் அரசா போற்ற - அதிரச்சியையுடைய வீரக்கழலை
பணிந்த அரசர்கள் வணங்க, ஈங்கு உறை - இங்கே யிருக்கின்ற,
அரி ஏறு அனாளை - சிங்கவேறறை யொத்தவன், கதிர் வெயில்
கற்றை கான்று - கதிராகிய வெயிறொருகுதியை வீசி, காசு கண்படுக்
கும் மாடம் - ரதநங்குள பதித்திருக்கின்ற உப்பரிகைகள், மதி - சூ
திர்னுடைய, அகடு உரிஞ்சு - வயிறறைத்தேயக்க, ஓங்கும் - உயர்ந்
திருக்கின்ற, மாளவதேய வேந்த - மாளவதேசத்தரசன், எ - று.
• அசை

(க - து) இவன் மாளவதேயத்துமன்னன் என்றான் என்பதாம்.

அநேகமன்னா இவனெழ் அரசு செயல்கொண்டிருத்தல் தோ
ன்ற, 'அதிரகழலரசா போற்ற' என்றும், அவர்களினுமிருந்த வல்ல
மையுடையவனென்பது தோன்ற, 'அரியேறன்னுள்' என்றொரு சொல்
லினால். (கருசு)

வடுவகிர்நெடுங்கணலலாய்மடங்கலாசனத்தின்வைகுந்
தொடுகடலுயிர்த்தமுத்தந்துயல்வருதடந்தோள்வீரன்
கடிமுறுக்கவிழ்ந்தசெவ்விக்கமலமென்பொகுட்டிலேறிக
குடவளைமுத்தமீனுங்கோசலத்தரசரேறே.

(இ - ள்.) வடு வகிர் நெடு கண் ணலலாய - மாவடுவின பிளபபை
யொத்த நெடிய கண்ணையுடைய தமயேந்தியே!, மடங்கல் ஆசனத்
தின வையும் - சிங்காதனத்திலே தங்கிய, தொடு கடல் உயர்த்த -
சுகராரம் றோண்டப்பட்ட கடலானது பெற்ற, முத்தம் - முத்து
வடங்களானவை, துயல்வரு - அசைகின்ற, தடம் தோள் - பருத்த
புயத்தையுடைய, வீரன் - அரசனானவன், கடி - வாசனை பொருந்திய,
முறுக்கு அவிழ்ந்த - முறுக்குடைந்த, செவவி - அழகுபொருந்திய,
கமலம் மெல் பொகுட்டில் ஏறி - தாமரை மலரினுடைய மெல்லிய
கொட்டைகளின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, குடம் வளை - குடம்போன்ற
சங்கானது, முத்தம் ஈனும் - முத்துக்களைப் பெறுகின்ற, கோசலத்து -
கோசலதேசத்தை யாளுகின்ற, அரசா ஏறு - அரசரிற் சிங்கவேற்றை
யொத்த வரசன், எ - று. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(க - து.) இவன் கோசலைநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

அணிகள் அநேகமிருக்க இவ்வரசன் முத்துவட மணிந்ததைக் குறிக்கில், தனக்கு இயற்கையிற் செல்வமிசூர திருப்பினும், உயித் தீரள் பழகம் போனதும், உருட்சியும் கனமும் உள்ளனவும், பாவைக்கின்பு தருவனவும், குறையில்லனவுமாகிய முததுக்கனையனின் தால் வறுமையுள்ளனவம்போய்ச் செல்வமுடாடாருமெனனும் விதி பற்றிப்போலும். தன்னுடைய வச்சிரம உறபத்தியாயினும் அதில் இவ வளவு விருப்பினமை காண்க. (கருஅ)

மாழைமெனநோக்கியிங்குவைகியமானவேலான்
முழைமுப்புடைக்காயனிழந்துதாற்றிளங்குமுசெற்று
வீழ்சுனைவருக்கைபோழ்ந்துவெம்புலியடியபைங்காயக
கோழனாயரம்பைசாயக்குங்குடகநாடாளுமவேந்தே.

(இ-ள்.) மாழை - மாமபிஞ்சுபோன்ற, மெல நோக்கி - மெல்லிய பாவையையுடைய தமயந்தியே¹, ஈங்கு வைகிய - இங்கே தங்கிய, மான வேலான் - பெரிய வேறபடையையுடையவன், தாழை - தெங்கி னுடைய, முப்புடைக்காய - மூன்று பக்கங்கையுடைய காயானது, வீழ்ந்து - விழ்ந்து, தாறு - குலைக்கையுடைய, இள கழுக்கு செற்று - இளமைபொருந்திய கழுக்கமரத்தை ஒடித்து, வீழ் சுனை வருக்கை போழ்ந்து - விருமப்பபட்ட சுனையையுடைய பலாவைப்பிளந்து, வெம்புலி அடிய - வெப்பம்பொருந்திய புலியின தடியையொத்த, பைங்காய - பசியகாயையுடைய, கோழ அரை - கொழுமையுள்ள அடியையுடைய, அரம்பை சாயக்கும - வாழையை சாயச்செய்யும், குடகநாமி ஆளும் - குடகதேசத்தை ஆளுகின்ற, வேந்து - அரசன், எ-று.

(க - து.) இவன் குடகநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

மரங்களைக் கூறிலும் அவ்வவற்றின் கணிகளையெனக் கொள்ளுதல் சிறப்பென்க. தென்னம்பழம் வீழ்தலால் இவ்வாறு குருமோவெனின ஆகும். அது “காய மாண்டதெங்கின பழமவீழக் கழுக்கினெற்றிபு, பூமாண்டதீந்தேன் றெடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து, தேமாங்கனி சிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்து, மேமாங்கதமென்றிசையாற நிசை போயதுண்டே.” இத்தனாழிக. (கருக)

ஏங்கிளமுலையாயிப்பாலினிதுறைகுமரன்னான்
தேந்துணரூழ்த்தபோதுந்தெரிவையரிழைத்தசிற்றிற்
காந்தெரிமணியும்பொன்னுமகாழகிற்றுணியும்வாரிப
பூந்திரைசுருட்டுந்தெண்ணீர்ப்பொன்னிராடாளுமவேந்தே.

(இ - ள்) ஏந்து - தாங்குகின்ற, இள முலையாய் - இளமைபொருந்திய முலைக்கையுடைய தமயந்தியே¹, இடபால் - இப்புறத்தில், இனிது உறை - இனிமையுடையிருக்கின்ற, குமாரன் அனனன் - குமாரக்கடவுளை பொத்தவன், தேம் துணா ஊழ்த்த போதும் - வாசனை பொருந்திய மகரந்தங்களை உதிர்த்த மலனாயும், தெரிவையா இழைத்த

சிற்பில் - சிறு பெண்கள் செய்த சிறு வீட்டினது, ஊந்து எரி மணியும் - ஒளிமிசுந்த மணிகளையும், பொன்னும் - பொன்னையும், காழ்-வயிரம்பொருந்திய, அகில் துணியும் - அகிற்றுண்டிகளையும், வாரி - வாரிக்கொண்டு, பூ தினை சுருட்டும் - அழகுபொருந்திய அலைகளை மடக்குகின்ற, தெள் நீர் - தெளிவுபொருந்திய நீரையுடைய, பொன்னி நாடு ஆளும் வேந்து - காவிரிகுழந்த சோனுட்டை ஆளும் அரசன், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) இவன் சோழநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

வானவறப்பினும் காலந்தப்பாதுவரும் காவேரிநதிசூழ்ந்த அந் நாட்டுக்கு ஒருகுறைவில்லையெனபது தோன்ற 'போதும் மணியும் பொன்னும் அகிறுணியும்வாரிப பூந்தினைசுருட்டுந் தெண்ணீர்ப்பொன னிநாடு' என்றா. அதனால் அந்நாட்டையாளும் அரசன் பெருமை விளங்குகின்றது. (கசு0)

மோட்டிள முலையாய் பைம்பொன் மொய்ம்மணித் தவிசி னுப்பட், சேற்றிளம் பரிதி போல வீங்குறை திணி பொற் றோளான், பாட்டளி பேட்டி னோடும் பருமுகை யவிழ்த்துத் தேறற், கூட்டுணும் கமல வாவி கொற்கை யம் பதிககு வேந்தே.

(இ - ள்) மோடு இள முலையாய் - உயர்ச்சிபெற்ற இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே, பைம்பொன் - பசியபொன் னும்கொண்ட, மொய்ம்மணி தவிசின் நாப்பன் - மணிகள் நெருங்கிய ஆசனத்தின் மத்தியத்திலே, சேடு இள பரிதிபோல - மிசுந்த இளமை பொருந்திய சூரியனபோல், ஈங்கு உறை - இங்கேயிருக்கின்ற, திணி பொன் தோளான் - வலிமைபெற்ற அழகுபொருந்திய தோளையுடையவன், பாட்டு அளி - பாட்டையுடைய வசைகள், பேட்டினோடும் - டுட்டைகளுடன், பரு முகை அவிழ்த்து - பருத்த அரும்புகளை விரித்து, தேறல் கூட்டு உணும் - தேனைக் கொள்ளுகொள்ளும், கமலம் வாவி - தாமரைத்தடாகத்தையுடைய, கொற்கை அம் பதிக்கு வேந்து - கொற்கையென்னும் அழகிய நகரத்துக்கு அரசனாகிய பாண்டியன், எ-று. ஏகாரம் - அசைநிலை.

(க - து.) இவன் கொற்கைநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

'பாட்டளிபேட்டினோடு தேறல் கூட்டுணும்' எனலால், உலகத்தில் தனியே யுண்பதிலும் தமக்கினிய துணைவியுட னிருந்துண்ணல் யாவாக்கு மின்பமென்பதாயிற்று. (கசுக)

என்னமற்றினையவாறேயெரிமணிமாடஞ்சேர்ந்த மன்னவர்குலமும்பேரும்வரன்முறைவழாதுகூறி மின்னகுபரிதிவைவேனளனுருக்கொண்டுமேய வன்னவர்தமையுமற்றைநளனையுமறையலுற்றாள்.

(இ-ள்.) என்ன - இப்படியென்று, இனைய ஆறு - இத்தன்மைப படி, எரி மணி மாடம் சோந்த - ஒளிவீசுகின்ற மணிகள் பதித்த உப ரிக்கைகள் சோந்த, மன்னவா குலமும் - அரசாசனமுடைய மரபும், பே ரும் - நாமமும், வரனமுறை வழாது - குலமுறைமையில் வழுவாமல், கூறி - சொல்லி, மின் நகு - ஒளியையுடைய, பரிதி - சூரியனை யொத்த, வை வேல் - கூரிய வேலையுடைய, நளன் உரு கொணடு மேய - நள னுருவங் கொண்டிருக்கின்ற, அன்னவாதமையும் - இந்திரன்முதலிய அந்நால்வரையும், நளனையும் - நளமகா ராஜனையும், அதையவற்றினுள் - சொல்லத் தொடங்கினாள், என்று. மற்று - அசை.

(க - து.) தேவாசனையும் நளனையும் சொல்லத்தொடங்கினாள் என்பதாம்.

வடநூலில் சொல்லியபடி வெவ்வேறு சொல்லில், இந்நூல் விரியு மென்பதுபற்றி இததன்மையையுடைய நாட்டரசுன்னென்று சொல்லிய படி. குலமும் பேருரு சொன்னொன்பதற்கு இனையவாறு 'மன்ன வா குலமும்பேரும் வரனமுறை வழாதுகூறி' என மாட்டெறிந்பொ முக லென்னும் யுத்தியாற சுருக்கிக் கூறினா. இனி நாலுபாட்டால் இந் திரன் முதலிய நால்வராகும் நளனாகுஞ் சிலையாகத் தனித்தனி சொல்லுதல் காண்க (கசுஉ)

கலைவளர்திங்களென்னக்கமழ்கமலம்வாட்டிம்
திலகவாண்முகத்தாய்ங்குவையகியசினவேற்காளை
வலனுடவயிரவாளான்கற்பகமலிந்ததோளான்
பலவகைவனாமுன்செற்றபகட்டெழின்மார்பினானே.

(இ - ள்.) கலை வளர்திங்கள் என்ன - கலைகள் வளரப்பெற்ற சந் திரன்போல், கடி கமழ் கமலம் வாட்டிம் - வாசனைகமழ்கின்ற தாமரை மலரை வாட்ச்செய்கின்ற, திலகம் வாள் முகத்தாய் - திலகமிட்ட ஒளி பொருந்திய முகத்தையுடைய தமயந்தியே!, ஈவகு வையகிய - இங்கே தங்கிய, சினம் வேல் காளை - கோபம் பொருந்திய வேற்படையை யுடைய அரசன், வலன் உடை வயிரம் வாளான் - வலனைக்கொன்ற வச்சிரப்படையை யுடையவன், [வெற்றிபொருந்திய கூரியவானே யுடையவன்], கற்பகம் மலிந்த தோளான் - கற்பக மலாமலை நெருங் கப்பெற்ற தோளையுடையவன், [கற்பகமலிந்த தோளான் - மலையைப் பிளக்கும் வலிமைமிக்குத் தோளையுடையவன்], பல பகை வரை முன் செற்ற - டலவாகிய பகைகொண்ட மலைகளை முன் சிறுசுறுத்துச் சயங் கொண்ட, [பல பகைவரை முன் செற்ற - பலசத்துருக்களை முன் செ யித்த], பகம் எழில் மார்பினான் - பெருமை பொருந்திய அழகிய மாா பையுடைய இந்திரன், [நளன்], என்று.

(க - து.) இவன் இந்திரன் என்றான் என்பதாம்.

தமயந்தி மாலைசூட்டாது வந்த மேற்சொன்ன அரசா முகமலா கள் வாழ்தல்பற்றி 'திங்களென்னக் கமலம்வாட்டிந் திலகவாண் முகத் தாய்' எனா. இறந்தால் தன்னுடம்பு நவமணியாகும்படி வரம்பெற

நிருந்த, வலாசுரனைக் கொன்றபடியால் 'வலனுடை வயிரவாளான' என்றும் பறந்து உலகத்தை யழித்துக்கொண்டிருந்த மலைகளின் சிறையை யறுத்தபடியால் 'பல பகை வரை முன செற்ற' என்றும், இந் திரனுக்கு அடைகள் கொடுக்கப்பட்டன. இப்பாடமுற பின் னிரண்டடியும் இந் திரனுக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல கானக (கசுந)

நகைமதிமுகத்தாயிங்குவைகியநாமவேலான
புகலரும்வெகுளியுள்ளத்தொருவினான்பொங்கியார்த்த
பகையிருடபிழம்புசீக்கும்பலசுடருமிழுமவாளான்
நகைமைசாலபுலவனோத்தூந்தாலமேழுடையகோவே.

(இ-ள்.) நகைமதி முகத்தாய்-ஒளியையுடைய சந்திரன்போல
முகத்தை யுடைய தமையாதியே', நங்கு வைகிய - இங்கே தங்கிய,
நாமம வேலான - அச்சத்தைத்தரும் வேறபடையை யுடையவன்,
புகல அரும் வெகுளி உள்ளத்து - சொல்லுதற்கரிய கோபமுள்ள
மனத்தையுடைய, ஒருவினா - ஆட்க்கடா வாக்கத்தை யுடையவன்,
[புகலரும் - புழுத்தகரிய, வெகுளி - சினத்தை, உள்ளத்து - மனத்
தினகன், ஒருவினா - நீக்கினா], பொங்கி - பொலிந்து, ஆர்த்த -
ஒலித்த, பகை - பகையாகிய, இருள் பிழம்பு - இருடபிழம்பை, சீக்
கும் - ஒட்டுகின்ற, பல சுடா உமிழும் - பலவாகிய ஒளியையுமிழ்கின்ற,
வாளான - சவாலையையுடையவன், [பொங்கி ஆர்த்த - மிகுந்து காச
சித்த, பகை இருள் - இருளையொத்த பகைவரது, பிழம்பு - கூட்டத்
தை, சீக்கும் - கெடுக்கின்ற, பல சுடா உமிழும் - பலவாகிய ஒளிவிழ
கின்ற, வாளான - வாட்படையை யுடையவன்,] தகைமை சால் - அழகு
மிகுந்த, புலவா ஏததும் - தேவரால் துதிக்கப்பட்ட, தாலம் ஏழு
உடைய கோ - ஏழுநாயுடைய தீக்கடவுள், [தகைமை சால் - பெரு
மைமிகுந்த, புலவா ஏததும் - வித்துவான்களால் துதிக்கப்பட்ட,
தாலம் ஏழுடைய கோ - சத்ததிவையுடைய நாளன்,] எ-று. ஏ - அசை

(க - து.) இவன் அக்கினிதேவன் என்றான் என்பதாம்.

ஒரு - ஆடு வெறிவிலக்கில் "ஒருத்திகொருவன் பகையோ"
என்றா பிறரும். தேவா புசிக்கின்ற அவ்ப்பாக்கங்கள் அக்கினிமுகமாகட
பெறவேண்டுமெனவும், இதனால் தேவர்கள் வாழ்க்கைக்கு அக்கினி சா
ரணமாதலாலும், வேதத்தில் தேவர்களுக்கு அக்கினியை முகமாகச்
சொல்லுதலாலும், தமக்குப் புசிப்புத் தருபவனை உண்பவா புகழுவது
இயல்பாதல் பற்றி அக்கினியைப் 'புலவனோத்தூந்தாலமேழுடைய கோ'
என்றா. புலவனொன்பது பலபொரு ளொருசொல்லாய்த் தேவனாயு
கற்றவனாயும் உணர்த்துதலால் ஏததுதல், அக்கினிக்குத் தேவரும்
நளனுக்குக் கற்றவரு மெனக் கொள்க. இப்பாடமுற் பின் மூன்றடியும்
அக்கினிக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல் கானக. (கசுச)

அஞ்சனமெழுதலாற்றாதம்மவோவென்றுநையும்
வஞ்சிதுண்ணிதையாயிங்குவைகியநாமவேலா
னெஞ்சலிறருமன்றெண்ணீரிருங்கடலுலகமெல்லாஞ்
செஞ்சவேயோசைபோய்தீத்துசெங்கோல்வேந்தே.

(இ - ள்.) அஞ்சனம் - மையை, எழுதல் - எழுதுதலை, ஆற்றாத - சகியாத, ஓ என்று - ஓ என்று, நையும் - நாவையடைகின்ற, வருசி நுண இடையாய - வருசிக்கொடிபோல துட்பமாகிய இடையை யுடைய தமயந்தியே', நாகு வைகிய - இங்கே தங்கிய, நாமம் வே லான - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேறபடையை யுடையவன், எஞ்சல இல் - குறைவில்லாத, தருமன் - தருமனென்னும் பெயரை யுடைய வன், [தருமதையுடையவன்], தெள நீ - தெளிவுபொருந்திய நீநா யுடைய, இரு கடல் உலகமெல்லாம் - பெரிய கடல்முற்றத் தலகமுழு வதும், செஞ்சுவே - செவ்வையாக, ஸ்சை போய - புகழ்பரவப் பெற்ற, தீது அது - குற்றமற்ற, செங்கோல் வேந்த - செவ்விய கால் தண்டதையுடைய யமன், [செங்கோல் செலுத்தும் நள்ள] எ - று.

(க - து.) இவன் இமயன் என்றான் என்பதாம்.

கண்ணுக்கு மையெழுதினல் அந்த மையளவ கனமும் பொறுக்க மாட்டாது நையு மிடை யெனக் கொள்க அமமவோ-இரக்க குறிப்ப. “அனிச்சப்பூங்கோதை குட்டி எமமனையோவெனநஞ்சிப், பணிகு நுணனுசுப்பிற பாவை” என்றா பிறரும். உயிர்கள் செய்த தீவினைக் குத் தகவொருத்தலால் யமனையும், அறுமுப்பத்திரண்டு செய்தலால் நள்ளையும் தருமமென்றா இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் யமனுக் கும நள்ளுக்கும் சிலேடையா தல் காண்க. (கசுரு)

பாற்றினாயமிர்தமுறுமபடரொளிப்பவளச்செவ்வாய்க் கோற்றொடிமடநதையீங்குவையிசுவவுத்தோளான மாற்றருஞ்சிறப்பின்மிககலங்ங்கெழுபுவனவேந்த னாற்றிசைப்பரப்புஞ்சுழபோநலங்கெழுநேமிவேந்தே.

(இ - ள்) பால் திணை - பாற்கடலிற் பிறந்த, அமிர்தம் ஊருட - அமிர்தமுருகின்ற, படா ஒளி - படரப்பெற்ற ஒளியையுடைய, பவ ளம் செவ்வாய் - பவளம்போன்ற செவ்வாயையும், கோல் தொடி - அழகிய வளையையுடைய, மடநதை - தமயந்தியே', நாகு வைகிய - இங்கே தங்கிய, சுவவு தோளான - திரட்சிபொருந்திய தோளையுடையவன், மாறது அரும் - ஒருவராலும் நீக்குத்தகரிய, சிறப்பின் மிக்க - சிறப்பினால் மிகுந்த, வளம் கெழு - வளம்பொருந்திய, புவன வேந்தன் - நீருக்கரசன், [பூமிக்கரசன்], நாற்றிசை பரப்பும் - நான்கு திசைகளின் பரப்பினும், சூழ போம் - சூழ்ந்துபோகின்ற, நலம் கெழு - நலமை பொருந்திய, நேமி வேந்த - கடலரசனான வருணன், [சுகிரி வாத்தியாகிய நாமகாரான], எ - று.

(க - து) இவன் வருணன் என்றான் என்பதாம்

புவனமென்பது - நீருக்கும் பூமிக்கும், நேமியென்பது - கடலுக் கும சக்கரத்துக்கும் பலபொரு ளொரு சொல்லாதல் காண்க. இப் பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் வருணனுக்கும் நள்ளுக்குஞ் சிலேடையா தல் காண்க. (கசுசு)

போதரி நெடுங்க ணல்லாய் பொருசிலை வேனி லா
னிற், கோதையர் மனமுங் கண்ணுங் கூட்டுணுங் குவவுத்
தோளான், றுதவிழ் கமலப் போது மலர்ந்தபூந் தடங்க
டோறு, மாதர்மென் முகங்கள் காட்டும் வளங்கெழு நிடத
வேந்தே.

(இ - ள்.) போதரி நெடுங் கண் ணல்லாய் - அரிபரந்த நெடிய
கண்களையுடைய தமயந்தியே!, பொரு சிலை - பொருகின்ற வில்லை
யுடைய, வேனிலானில் - மனமதன்போல், கோதையா மனமும் -
மகங்கையாகளுடைய நெஞ்சையும், கண்ணும் - விழிகளையும், கூட்
டுணும் - கொள்ளையிடுகின்ற, குவவு தோளான் - திரட்சிபொருந்திய
தோளையுடையவன், தாது அவிழ் - மகரந்தப்பொடி யுதிர்கின்ற, கம
லம் போது மலர்ந்த - தாமரைமலர்கள் விரிந்த, பூ தடங்கள்தோறும் -
பொலிவு பொருந்திய தடாக்கங்கள் தோறும், மாதா - மடவாக்க
ளுடைய, மெல் முகங்கள் காட்டும் - மெல்லிய முகங்களைக் காண்பிக
கின்ற, வளம் கெழு நிடதவேந்து - வளம்பொருந்திய, - நிடததேசத்
தையானும் நளமகாராஜன், என்று ஏ - அசை.

(க - து) அரிபரந்த நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியே, மன
மதன்போலப் பெண்கள் கண்களையு மனங்கையும் கொள்ளுகொள்
ளும் அழகு பொருந்திய தோள்களையுடைய நளமகாராஜன் என்றான்
என்பதாம்

கோதையா மனமுங் கண்ணுங் கொள்கொண் டெண்ணு தோ
ளா னென்னும் அமையும். இப்பாடழல் தோளான்—எழுவாய், நிடத
வேந்து - பயனிலை. இப்படலத்தில் சேயரி சிந்தியெனனும் னுதறிரு
பத்து நாளாமபாட்டு முதல் இப்பாட்டு வரையும் முதற்கண் இததன்
மையெனன்று பொதுப்படச் சுட்டியதை எழுவாயாகவும், இந்நாட
னென்பதைப் பயனிலையாகவும் கொள்க. (ககௌ)

என்றிய லணங்கு கூற வினையரி லன்னங் கூறு, மன்
றலந் தெரியற் றிண்டோண் மன்னவன் யார்கொ லென
பை, பொன்றிகழ் திதலை பூதத புணர்முலைப் பாவை
போல்வா, ளொன்றிய வையத் தோடு முள்ளநெக குருகி
நின்றான்.

(இ - ள்.) எனது - இப்படியென்று, இயலணங்கு கூற - நாமக்
ளானவன் சொல்லிவளவில், இனையரி - இததன்மையை யுடைய
அரசாக்கில், அன்னம் கூறும் - அனன்பதவை முனடி சொல்லிய,
மனறல் - வாசனைபொருந்திய, தெரியல் - மாலையை யணிக்த, தினை
தோள் - திண்மை பொருந்திய தோள்களையுடைய, மன்னவன் - நள
மகாராஜன், யார்கொல் என்ன - எவனென்று, பொன திகழ் - பொன
போல் விளங்குகின்ற, திதலை பூதத - தேமல் பரவிய, புணர் முலை -
நெருங்கிய முலைகளையுடைய, பாவை போல்வாள் - பாவைபோல்பவ

ளாகிய தமயந்தியானவள, ஒன்றிய ஐயதேதோடும் - பொருந்திய சந் தேகத்துடனே, உளளம் - மனமானது, நெக்கு உருகி நின்றாள் - மிக வுங் கணந்து நின்றாள், எ-று.

(ச - து.) தமயந்தி மனமுருகி நின்றாள் என்பதாம்.

இந்திரன் முதலிய நால்வரும் நளவேடங்கொண் டிருத்தலாலும், அவர் அவ்வா றிருத்தலே கேள்விப்படாமையாலும், நாம்கள் அந்நால் வரையுஞ் சொன்ன செய்யுளுக்கு அதேதவவாய்வி நளனென்றும் பொருள் படுதலாலும், நளவேச் சொல்லிய செய்யுளுக்கு வேறு பொ ருள்படாது திடத்தவோதென்று வெளிப்படாதிருப்பினும் இதற்கும் உள தோ வெனனும் ஐயத்தாலும், நமமை விருப்பியிருந்த தேவா நிலை மாறி மாயஞ்செய்யினுஞ் செய்வாளுன்னு மெண்ணமுள்ள தமயந்திக்கு ஒருவாபொலிருக்கும் இயைவையுள்ள நளன் எவ்வாறு சந்தேகத்துக் கிடமுண்டாய வருத்தந் தோன்றிய தென்க. இது பொதுமையணி ( )

எளளுற வேளை போரை யிரட்டிற் மொழித லானும், வள்ளனமார் பணிந்த தாரில் வண்டுவிழ்ந் தரற்ற லானு, முளளுறப் பிணித்த வன்பி னூழவினைத் தொடர்பி னானு, நாளிருள் பருகும் பைமழ் ணளையே நளனென் றோர்ந் தாள

(இ-ள.) எள உற - சந்தேகம் பொருந்த, ஏனையோரை - மறறை யோரை, இரட்டிற் மொழிதலானும் - இரண்டு பொருள்படச் சொல் லுதலானும், வள்ளன மாபு அணிந்த தாரில் - நளன் மாபிலணிந்த மாலையில், வண்டு விழ்ந்த அரற்றலானும் - வண்டுகளவிழ்ந் தொலித்த லானும், உள உற பிணித்த - உளவே பொருந்தக்கட்டிய, அன்பின் - அன்பினுண்ணடாகிய, உழவுவின தொடாபினானும் - ஊழவினைவினா டைய சம்பந்தத்தினானும், நள இருள் பருகும் - மிகுந்த இருளை உண கின்ற, பைமழ்ண - பசிய பொன்னுறையெய்த ஆபரணங்களையுடைய, நளனையே - நளனென்னு மரசனையே, நளன் என்று - நளமகாராஜ னென்று, ஓர்ந்தாள - அறிந்தாள, எ-று.

(ச - து) நளனையே நளனென நறிந்தாள என்பதாம்.

தேவர்களணிவது சுற்பகந்தந் பொறக்கூமலை யாதலால் அதில் வண்டு விழாமையற்றி 'வள்ளனமார் பணிந்ததாரில் வண்டுவிழ்ந்தரற்ற லானும்' என்றும், "ஊழிற் பெருவலி யாவுள மறறென்று, சூழினுந் தானமுதலும்" என்பதுபற்றி 'ஊழவினைத்தொடாபினானும்' என றும் சொல்லினா. பொதுமையுற்றிருந்த நளனை ஏதுவிஞல் சிறப்பித் தறிதலால் சிறப்பணி.

(சசுரு)

மாதர்மென்றேக்கிராணிமதிமுக்கஞ்சிறிதுகோட்டிக்
காதன்மீ தூரவுள்ளயகளிமகிழ்துங்ககின்ற
கோதையர்மணிசெய்செம்பொற்கோடிகத்தினிதினேந்துந்
தாதுலாமலங்கன்மலைதளிரியல்கரத்திற்கொண்டாள்.

(இ - ள்.) மாதா - அழகுபொருந்திய, மெல் நோக்கி - மெல்லிய பாவையை யுடைய தமயந்தியானவள, நாணி - நாணமுற்று, மதி முகம் சிறிது கோட்டி - மதிபோன்ற முகத்தைக் கொஞ்சம் வணக்கிக் கொண்டு, காது மீது ஊர - ஆசையானது அதிகரிக்க, உள்ளம் - மனமானது, களி மகிழ் தூங்க - களிப்புமிருந்த மகிழ்ச்சி தங்க, நின்ற - அருகேநின்ற, கோதையா - தோழிகள், மணி செய - நவமணிகள் பதித்த, செம பொன் கோடிக்கத்து - செம்பொன்றைச் செய்த தட்டில், இனிதின் ஏதும் - இனிமையற்ற ருங்குகின்ற, தாய் உலாம் - மகரந்த முலாவுகின்ற, அலங்கல மாலை - மலாமாலையை, தளிர இயல் - தளிரி னது சாயலையுடைய, கரத்தில் கொண்டாள - கையிலெடுத்ததுகொண்டாள, ஏ-று

(க - து) தமயந்தி மாலையைக் கையிலெடுத்தாள என்பதாம்

கணவனென்னுந் துணிபுடையவளாதலால், நாணி முகஞ்சிறிது கோட்டி யென்றா. அப்பொழுது தமயந்தி யுவகை என்றும் சொல்லி முடியாதெனலா, 'களிமகிழ் தூங்குகின்ற கோதையா' எனப் பூந்தட்டேந்திய தோழிக் குவகைமாத்திரங் கூறினா (கள0)

[இதனால் தமயந்தி நளனக்கு மாலைசூட்டல் சொல்லப்பட்கின்றது]

இன்னரிசு சிலம்பு செம்பொற் கிண்கிணி யாப்ப வேகி, மன்னவர் மனமுங் கண்ணும் வண்டெவத தொட்டிந்து வீழ்க், கொன்னுனை வயிர வொள்வா ணிடதா கோன் குவவுத் தோணமேற, பொன்னரி மாலை சூட்டிப் பூங்கழல் வணங்கி நின்றாள்.

(இ - ள்) இன - இனியவோசையைத் தருகின்ற, அரி - பருக கையை யுடைய, சிலம்பு - சிலம்புகளும், செம பொன் கிண்கிணி - சிவந்த பொன்றைச் செய்த சதங்கைகளும், ஆர்ப்ப - ஒலிக்கும்படி, ஏகி - போய், மன்னவா மனமும் - அரசாசனமுடைய நெஞ்சம், கண்ணும் - கண்களும், வண்டு என - வண்டிகள் போல், தொடர்ந்து வீழ் - தொடர்புகொண்டு வீழ், கொல் - கொல்லுகின்ற, துனை - முனையை யுடைய, வயிரம் ஓளவாள - கூமை டொருந்திய ஒளியீசுகின்ற வாட படையை யேந்திய, நிடதா கோன் - நளமகாராஜனுடைய, குவவுத் தோண்மேல் - திரட்சிபொருந்திய புயந் களினமேல், டொன் அரி மாலை சூட்டி - பொன்னரிமாலையை யணிந்து, பூ கழல் வணங்கி நின்றாள் - அழகுபொருந்திய அவன் பாத்தங்களைப் பணிந்து நின்றாள், ஏ-று

(க - து) தமயந்தி நளனது தோளில் மாலையணிந்து அவனது திருவடியை வணங்குகின்றாள் என்பதாம்

இப்பொழுது பாத்நாலனதி இது தப்பில் தமயந்தி நமக்குப் பாக்கவுங் கிடையாளென்னும் நினைப்பு அவள் தமக்கு மாலை சூட்டில் என்னும் பொருமையினு மேற்பட்டிருந்ததலால், 'மன்னவா மனமுங் கண்ணும் வண்டெனத் தொடர்ந்து வீழ்' என்றும், மாதாக்குக் கண

வரைத் தொழுதலின் மிக்கதின்மையால் 'பூங்கழல் வணங்கினின்றான்' என்றும் சொல்லினான். பொன்னரிமாலையெனப்பது பொன்னையரிந்து செய்யுமொருமலை யிருப்பினும் முன்பாட்டில் தாதுலாமலங்கனமாலையெனலால், இங்கு அழகுபொருந்திய வணங்குள் சூழ்ந்த மாலையெனப் பொருள் கொள்க (கஎக)

[இதனால் அப்பொழுது நான்குகிறுந்த மகிழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது]

வழமலர்நெடுங்கட்செவ்வாயமடவரலினிதுசூட்டுந்
தொடையல்பொற்கிரியிலவீழுஞ்சுடாமணியருவியேயப்ப
விகெதிராவலயத்தினடோணமனவனவிழைவுகூட்டுந்து
பிடித்தழிஇயுவகைபூத்தபெயமதக்களிற்றுபோன்றான்.

(இ-ள்) வழமலர் - தேனையுடைய குவளை மலரோன்ற, நெடுங்கண் - நெடிய கண்களையும், செவ்வாய - சிவந்த வாயையுடைய, மடவரல் - தமயந்தியானவள், இனிது சூட்டும் தொடையல் - இனிமையோடு சூட்டிய மாலையானது, பொன் கிரியில் வீழும் - மேருமலையில் ஒழுகுகின்ற, சுடாமணி - சூரியையுடைய ரத்நங்களோடும் வருகின்ற, அருவி ஏயடப் - அருவியையொப்ப, விடுகதிரா - கிரணங்கடாவிக்கின்ற, வலயம் - கோழாமலிந்த, திண்தோள் மனவனவன் - வலிமைபொருந்திய தோளையுடைய நாமகரணன், விழைவுகூட்டுந்து - ஆசைமிஞ்சுது, பிடித்தழி - பெட்டையானையைத் தழுவி, உவகைபூத்த - மகிழ்ச்சியுண்டாகிய, பெயமதம் களிற்று போன்றான் - மதம்பொழிகின்ற யானையை ஒத்தான், எ - று [பிடி - பெட்டையானை, களிற்று - ஆனையான்.]

(க - து.) நான் மகிழ்ச்சி யடைந்தான் என்பதாம்

நான் பிடியைத்தழுவி யுவகைபூத்த களிற்றுபோன்றானெனலால், அவ்வாறு தமயந்தி களிற்றைத் தழுவி யுவகைபூத்த பிடிபோன்றான் எனக் கொள்க. இது உவமையணி (கஎஉ)

பூணுலாககிடந்தவல்குறபொறபெலாங்களிகொள்வண்டின்
பாணுலாககிடந்ததாராபருகுவானபோலநோக்க
நாணமீதுரபபைமபொன்னலத்தபூங்கொடியினொலகி
வாணகையுயிர்த்தசெவ்விரிமதிமுகங்கோட்டினைருள்.

(இ - ள்.) பூண் உலா கிடந்த - ஆபரணங்களாகிய கிடந்த, அல்குல - அல்குலையுடைய தமயந்தியினது, பொறபு எல்லாம் - அழகினைததையும், களி கொள் - களிபண்டக் கொண்ட, வண்டின் பாணுலா கிடந்த - வணங்களுடைய இசையுலாவிகிடந்த, தாரான் - மாலையையணிந்த நளனாவன, பருகுவான போல - கணனாவன பவனபோல, நோக்க - பாரக்க, (அதனால்) நாணம் மீதுர - நாண மதிக்கரிக்க, பைமபொன் - பசிய பொன்னாலாகிய, நலத்த - நனமையை யுடைய, பூங் கொடியின் ஒங்கி - பூங்கொடிபோல் தவனெழி, வாள் - ஒளிபொருந்திய, நகை உயிர்த்த - புனைகையைத்தந்த, செவ்வி -

அழகுபொருந்திய, மதி முகம் - சந்திரனபோன்ற முகத்தை, கோட்டி
நின்றான் - வணங்குகக்கொண்டு நிறைனான், எ-று.

(க - து) நான் தமயந்தியைப் பார்க்கத் தமயந்தி தலைவணங்கி
ஞன் என்பதாம்.

தமயந்தி மாலைசூட்டியபடியால் நமக்கு எப்படியும் துணைவியாயி
னாள், இனி நாம் ஆதரங்கத்தில் அவளழகைப் பாப்பமென் நில்லா
மல் 'பொற்பெலாம் பருஞவானடோல நோக்க' என்றமையால், அவளழ
கிடத்திருந்த அவாவானது அப்பொழுது அவன் விவேகத்தினு மேற
பட்டிருந்ததுபோலும். அவளுக்கும் அபட்ட யிருப்பினும் பெண்பா
லாகையால் வெளிப்படுத்தா ளென்பது தோன்ற 'நாணமீதுரப் பூங்
கொடியினொகி நகையுயிர்த்த செவவி மதிமுகங் கோட்டிநின்றான்'
என்றும் சொல்லிஞா (கஎசு)

அலைகடலுயிர்த்தபொன்னம்பாவையையலங்குசோதி
நிலவுமிழ்பனிகுமாடவேதிகைகொணாநதுநீங்காச்
சிலதியருயினாயனனதோழியாசெயிலிததாயர்
விலைவரமபறியலாகாமெனுகிலெழினிவிழ்ததார்.

(இ-ள்) அலை கடல் உயிர்த்த - பாறசமுத்திரமானது பெற்ற,
பொன்னம்பாவையை - இலக்குமியையொத்த தமயந்தியை, அலங்கு-
அசைகின்ற, சோதி நிலவு உமிழ - மிகுந்த வொளியைக் கொப்புளிக்
கின்ற, பனிகு மாடம் வேதிகை - பனிகுகிர்த்து செய்த உபரிகையி
லிருக்கு மேடையில், கொணாநது - அழைத்துக்கொண்டுவந்து வைத்
து, நீங்கா - நீங்காத, சிலதியா - ஏவல்செய தோழிகளும், உயிரா
அன்ன தோழியா - உயிரையொத்த தோழிகளும், செவிலி தாயா -
வளாதத் தாயமாரும், விலை வரமபு அறியல் ஆகா - விலையளவறியக்
கூடாத, மெல் துகில் எழினி - மெல்லிய லேயாற் செய்த தினையை,
பீழ்த்தாரா - விடுத்தாராகள, எ-று.

(க - து) தாயமாகளு தாதிமாசளு தமயந்தியை உபரிகை
யினமே லழைத்துக்கொண்டோய வைத்துத் திண்போட்டாக்கள
என்பதாம்.

சிலதியாராதியா எழுவாய் அரசனாத தனித்தனி கண்டுவந்ததிற
பொழுதுநீட்டித்தலால் இளைப்புறுமென்று 'தமயந்தியைப் பனிகு
வேதிகையிறசோத்துப் பிற ரவனையும் பிறரை யவளும் நோக்காமைய
பொருட்டுச் சிலதியா முதலியா திணவீழ்த்தன ளெனக. (கஎசு)

தாவருஞ் சீற்றத் துப்பிற் றறுகண்மால யானை யன்ன,
மேவலர்க் கடந்த வொள்வாள் வேந்தர்கோன் முழவுத்
தோண்மேன், மாவகிர் பெருங்கண் சூட்டு மாலையே மாலே
யாகக், காவலர் முகங்க ளெல்லாங் கமலமொத் திருந்த
மாதோ.

(இ-ள்) தாவு அரும் - தாவுதற்கரிய, சேற்றத்துப்பின் மிகுந்த கோபத்தையும், தறு கண் - அஞ்சாமையையு முடைய, மால் யானை அன்ன - பெருமை பொருந்திய யானையை யொத்த, மேவலா கடந்த - சத்துருக்களை வென்ற, ஒள வாள - ஒளிபொருந்திய வாட்படையையுடைய, வேந்தா கோன - நளமகாராஜனுடைய, முழவு தோண் மேல் - மததளத்தை யொத்த புயங்களினமீது, மா வகி - மாவடுவின் பிளப்பை யொத்த, நெடு கண் - நெடிய கண்களையுடைய தம யந்தியானவள், சூடும் - தரித்த, மாலையே - பூமாலையே, மாலையாக - மாலையென்பொழுதாக, காவலா - அரசருடைய, முகங்க ளெல்லாம் - முகங்க ளனைத்தும், கமலம் - தாமரைமலரை, ஒத்திருந்த - ஒத்திருந்தன, எ-று. மாது - ஓ - அசைகள்.

(ஈ-து) நளன் தோளிலணிந்த மாலையே மாலையெல்லமாக அரசா கள் முகங்கள் தாமரைகளாக விருந்தன என்பதாம்

நெடுங்கண்ணென்பது - பண்புத்தொகையிலைக்களத்துப் பிறந்த அனமொழித்தொகை தமயந்தி நளனுக்கு மாலே தரித்தவளாவில் மறு ஹைராசா முகங்கள் குவிதல்பற்றி அவள் முடியமாலையை மாலையென்பொழுதாகவும் அவா முகங்கள் அமமாலையென்பொழுது குவியுந் தாமரை மலராகவும் சொல்லிஞா முகங்கள் கமலமொத திருந்தவெனலும் உவமை மாலையே மாலையாகவெனலும் உருவக மடியாக வருதலால் கலையவா.

(கஎடு)

சுயமவரப்படல முறறிற்று.

ஆட செயபுள் - எகஅ

போர்புரிபடலம்.

இடபலத்தால் சுயமவரத்திடுகுவந்த அரசா தமயந்தி நளனை விரும்பி மாலையுடையதலால் தாம் அவனைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு அவனை வெல்லவெண்ணிச் செய்யும் யுத்தம் சொல்லப்படுகின்றது.

[இதனால் அரசர்கள் மகிழ்ச்சியும் இந்திரன் பொருமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாகிரியலிருத்தம்

அழகினைச் சுமந்தபேறுபெற்றன ளணங்கின்றெனனா
வொழுக்கொளியாரமார்பருவாககடன்மெலியவார்ப்ப
பொழிகதிர்வயிரவொளவாட்புரவலன்புழுங்கிருஞ்சம்
விழியழலகதுவநோக்கிவேந்தனைவிளித்ததுச்சொல்வான்.

(இ-ள்) அழகினை - செளந்தரியத்தை, சுமந்த பேறு - தாங்கிய பேற்றினை, அணங்கு - தமயந்தியானவள், இன்று பெற்றனள் என்னு-

இன்றுதான் பெற்றாளென்று, ஒழுகு ஒளி - ஒளி விளங்குகின்ற, ஆரம்-
மணிவடமணிந்த, மாபா - மாபையுடைய அரசாக்களையென்றும், உவா
கடல் - பாவகாலத்துக் கடலானது, மெலிய - ஒலியிற் குறையும்படி,
ஆரப்ப - ஒலிக்க, (அதுகண்டு), பொழி கதிர் - கிரணங்களை வீசுகின்ற,
வயிரம் ஒளவாள் புரவலன் - ஒளிபொருந்திய வச்சிரவானையுடைய
இந்திரனைவன, நெஞ்சம் புழுங்கி - மனம் வெந்து, விழி - கண்களில்,
அழல் கதுவ - நெருப்புப்பற, நோக்கி - பார்த்து, வேந்தரை விளி
த்து சொல்வான் - அரசரை அழைத்து இவ்வாறு சொல்வான், எ-று.

(க-து.) இந்திரன் பொருமைகொண்ட அரசரைபடாத்துச் சொல்
வான் என்பதாம்.

நானுக்கு மாலைகுடிதலால் தமயந்தியழகிற்கு அவனனறி நாம்
தகுதியுடையோ மல்லவென்று மறையரசர் நீலத்தமை தோன்ற
'அழகினைச்சுமந்தேறு தெருநன் ளனங்கொன்று' என்றும், அதி லவ்வா
சாககு மகிழ்ச்சியுண்டிப் பொருமை யின்மைதோன்ற 'ஆரமாப
ருவாக்கடல் மெலியவாப்ப' என்றும், இந்திரன் தூதுகள் விடுத்தம
னவேடங் கொண்ட மமமி பொருவாகும் ஆவரிசையாமையால்
வந்த அவமானமபற்றிப் பொருமையும் வெருளிபுங் கொண்டமை
தோன்ற 'புழுங்கி நெஞ்சம் விழியழல்குவ' என்றும், அதனால் அவ்
வரசாக்கும் பொருமை யுண்டாகுகின்றமைதோன்ற 'வேந்தரை விளித்
துச் சொல்வான்' என்றும் சொல்லி 'வெள்ளிலை வேதகண்ணிச்
சேவகன் வினாந்துவென்ற, வெள்ளிய நென்று மாந்த ருவாககடல்
மெலியவாட்டக், களவராத புலியை வேறு காணிய காயன் மால்,
ஐள்ளகம் புழுங்கிமாதே' வுரைத்தனர் மன்னாக்கல்லாம'. என
பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல் கனக ட வகாட்டில் நிறைந்தி கல்
டால் கடல் மிக்கொலித்த ஸ்திக. (க)

[இதமுதல் நாலுபாட்டால் இந்திரன் கலகர டிதல்
சொல்லப்படுகிறது]

விரிகதிர்ப்பரிதிமுன்னர்வெண்மதிமழுங்குமல்லாந்
பரிதியுமதியந்தோன்றிறபடரொளிமழுங்குவுண்டோ
வரசர்காணி விர்வெய்யோனருங்குலத்ததிததுநதிங்குண்
மரபின்மன்னவற்குநுங்கணமாணெழின்மழுங்கினீரால்.

(இ - ள்) விரி கதிர் பரிதி முன்னர் - வீரிந்த கிரணங்களுையுடைய
சூரியன் முன்னே, வெண் மதி - வெண்மைபொருதிய சந்திரன், மழுங்
கும் அல்லால் - மழுங்கிப்போகு மல்லாமல், பரிதியும் - சூரியனும்,
மதியம் தோன்றில் - சந்திரனுதித்தால், படர் ஒளி மழுங்கல் உண்
டோ - விரிகின்ற ஒளிகெடுத்த வுண்டோ, (இல்லை, இவ்வாறிருக்க), அரசா
காள் - அரசர்களே, நீவிர் - நீங்கள், வெய்யோன் - சூரியனுடைய,
அரு குலத்து உதித்தும் - கிடைத்தற்கரிய மரபினிற் பிறந்தும், திங்கள்
மரபின் மன்னவற்கு - சந்திரவம்சத்திற்றிந்த அரசனுக்கு, தங்கள் -
உங்களுடைய, மாண் எழில் - பெருமை பொருந்திய அழகு, மழுங்கி
னீர் - மழுங்கிப் போனீர்கள், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) அரசாசுளே நீங்கள் சூரியகுலத்திற் பிறந்துஞ் சந்திர குலத்து நளனழகுக்குத் தோற்றாக னென்றான எனபதாம்.

சந்திரவம்சத்திற் பிறந்தவன் நளன். உலகத்தில் யாவருக்குங் குலத்தை யிழிவுபடுத்தலி லுண்டாகும் வேறுறுமை மற்றொன்றி லுண்டாகா தென்பதுபற்றி அரசனா நோக்கி இவ்வாறு சொல்லின னென்க. (உ)

உரிமையிற் புணர்ந்த மாதருடவுமறுத்திம்மாதிரி
வரிமுலைபோகம் வேண்டி மணவினை ததுணிந்து வந்தீர்
குருதிவேல்சுமந்து வாளா வீங்கிய குவவுத் தோளீர்
திருநகர்க்கினி நீர்போய் நுந்தெரிவையர்க்கென சொல்லீரே.

(இ - ள்.) உரிமையிற் புணர்ந்த மாதா - கிழமை யினால் கூடிய மங்கையாகள, ஊடவும - பிணங்கிக்கொள்ளவும், மறுத்து - அதை நீக்கி, இம்மாதிரி - இந்த மங்கையினுடைய, வரி முலை போகம் - வேண்டி - சந்தனக் கொலுதையுடைய ஸ்தனத்திலுடைய போகத்தை விரும்பி, மணவினை துணிந்து வந்தீர் - விவாகத்தொழிலை நிச்சயித்திருக்கோணும் வந்தீர்களா, சூரிதி வேல் சுமந்து - உதிரந்தோய்ந்த உடம்படையைச் சுமந்து, வாளா வீங்கிய - வறுமைப் பற்றத்த, குவவுத் தோளீர் - திரட்சிபொருதிய தோள்களையுடைய அரசரே, திருநகர்க்கு - உங்களுடைய அழகிய நகரத்திற்கு, துணி - இடப்பொழுது, நீர் போய - நீர் சென்று, நும தெரிவையர்க்கு - உமமுடைய மகன்களுக்கு, என சொல்லீர் - யாது சொல்லீர்கள், எ-று ௮ - அசை.

(க-து.) அரசாசுளே உங்கள் மனைவிகளுக்கு கெடை சொல்லீர்கள் என்றான எனபதாம்

வேறொருமாததைத் தமது கணவனின் தத்து தெரியினும் பொறுத் தமங்கையா தமயத்தியை விவாகத்தைக் குறித்து வந்த அரசரோடு மிகவும் பிணங்கியிருப்ப னென்பதுதான் 'மாதருடவு' என்றும், நீர் விரும்பிவந்த தமயத்தியைக் கொண்டுபோன நளன் வெல்லும வல்லமை உமக்கில்லைபென்பது தோன்ற 'குருதிவேல்சுமந்து வாளா வீங்கிய குவவுத்தோளீர்' என்றும், இவ்வனமான நீர் உமமுடைய மனைவியா பிணங்கையா தணிக்கமாட்டா னென்பதுதோன்ற 'நுந்தெரி வையர்க்கென சொல்லீர்' என்றும் சொல்லினான். (ங)

சூழிருஞ்சடைகடாங்கிச் சுடர்முடி துறந்து கான்போய்
விழ்சருகருந்தி நீ விரிமெய்த்தவம்புரிதலவேணெம்
தாழிருங்கூந்தலானிடதா கோன்றழிஇயபோதே
யாழிருமுலகமெல்லாமவனடிபடுகருமன்றே.

(இ - ள்.) சுடா முடி துறந்து - கிரணங்களைபுடைய சிட்டுக்களை விடுத்தி, சூழ் - சுற்றுவின்ற, இரு சடைகள தாங்கி - பெரிய சடை களைச் சுமந்து, கான்போய - வனத்திற் சென்று, விழ - (அங்கே) உதிர் கின்ற, சருகு அருதி - இலைகளைப்பிசித்து, நீவா - (அரசாசுளே) நீர்,

மெய் தவம் புரிதல்வேண்டும் - உண்மையாகிய தவத்தைச் செய்தல் வேண்டும், (அஃதேனெனில்), தாழ் - தாழ்ந்த, இரு கூந்தலாளை - பெரிய அளகபாரததையுடைய தமயந்தியை, நிடதாசோன் - நளன், தழீஇய போது - தழுவியபோதே, ஆழி குழ உலகம் எல்லாம் - கடலாழகுழப்பிட்ட பூவுலகமனைத்தும், அவன் - அவ்வரசனுடைய, அடிபடுகும் - அடிபணிந்து கிடக்கும், எ-று. அன்று, ஏ - அசை.

(க - து) அரசாக்கோ தமயந்தியை நளன் தழுவியபோதே நீங் கள மணிமுடிக்கிச் சடைமுடிதாங்கிக் காட்டிவபோய தவசபண்ண வேணம்மென்றான் எனபதாம்.

உமமுடைய குலத்திற்கும் உமக்கும் இடவொழுதுவந்த குற்றம் போரில்வென்று நீக்கல்வேண்டும், அந்நவமினமையால் இச்செய்கையாலன்றிப் தராசென்பான் 'மெய்ததவம்புரிதல் வேண்டும்' என்றும், தமயந்தி இலகசணமுழுவதும் அனந்த வருவுடையவளாதலால் அவனாமணந்தவன் பூமண்டலமுழுதும் ஆளவனென்பது தோன்ற 'ஆழிக்குலகமெல்லா மடையடிபடுகும்' என்றும் சொல்லினான் "யுதிதிசைக் குழலமனை வான்குல மாசுசெய்யா, வித்தகதீப பரிதி முன்னா மிலாமினி விளக்கமொத்தா, வடுவுனா மெய்துமாயும் வாளம ரஞ்சிவோம், முடிதுந் தனிவோட்டாவி முன்வமம் புகுமினென்றான்". "திருமக சிவனாச்சொந்தான் மெய்யுரை யாடைவெலி, யிருநில மகடக்கு செய்பொ ளேமிக்கு மிறைவஞ்சூரு, செருநிலத் திவ்வெய்வ நா திருவீடுக குறிவென்றான், கருமன் ஈசகவெரு சொறு கடடிவ வரான்னோ" என்பாறு பற்றிய கூறுதல் காண்க.)

கண்டவா மனமுங் கண்ணுங் கவர்ந்திட வனப்பு வாயந்த, வொண்டொடி மாலை ஸோமந் தோழ குரியளென மெண்ண வேண்டா, துணைமுற ஸீடந்தா கோடாள் செரு லீனி விரியல் போக, மண்டமா கடந்த வொளவேனா மன வவறு குரிய ளென்றான்

(இ-அ) கண்டவா மனமும் - (தலையிட்டு) பரிததலாசனுடைய மனத்தையும், கண்ணும் - கண்களையும், கவர்ந்திட - வாரிக்கொள்ளும் படி, வன்பு வாயந்த - அழகுபெற்ற, ஓள தொடி - பிரகாசம் பொருந்திய வர்ணலணிந்த தமயந்தியைவள, மாலை வேயந்தோற்கு - மாலைகுட்டினவர்க்கு, உரியள் என்று - உரிமையுடையவளென்று, எண்ணவேண்டா - நினைக்கவேண்டா, துணை துல - மிகுந்த வலிமை யையுடைய, நிடதாசோமான் - நிடத்தேசத்தரசன், செருவ்ணில் - போரில், இரியல் போக - ஓடிப்போக, மணி அமா - நெருங்கிய யுத்தத்திலே, கடந்த - செய்திந்த, ஓள வேல் - ஓளிப்பொருந்திய வேலையுடைய, மன்னவற்கு - அரசனுக்கு, உரியள் என்றான் - உரிமை யுடையவளாவா ளென்றான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி மாலைதரித்தவனுக்குச் சொந்தமென்று எண்ண வேண்டாம், நளனை வெல்லுகின்றவார்களுக்குக் கவள சொந்தமென்றான் எனபதாம்.

நள்ளைப்போசெய்து வெல்லினும் அரசா பலராதலால் இவன் எவனுக்கு உரியவனாதலென்னுஞ் சந்தேகமுண்டாகாமையென டொருபுறம், இந்திரனுனவன் 'நிடதா கோமான செருவினிவிரியஸ்டோக மண்டமா கடந்த வொளவேன மனனவற் குரியன்' என்ற நெனசு மேற்படலத்தில் தூற்றறுபததைந்தாம் பாட்டிற காட்டிய அனிசசப பூங் கோதை யெனனு மேற்கோளால் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல்காண்க. ( )

[இதனால் அக்கல்கவாந்ததை கேட்ட பாண்டியன் வெகுளல் சொல்லப்படுகின்றது]

என்றலுங்கடவுட்டிங்களிருங்குலமிழி ததுகசுற
என்றுநன்றென்னநகருநாமவேவழுதிசீறி
யுன்றலைதுணிப்பனெனாவொளிறுவாளுறையின்கிக்
குன்றெறிவயிரவொளவாடகுரிசினமேற்கனன்றுசென்றான்

(இ-ள்.) என்றலும் - இப்படியென்று இந்திரன் சொன்னவளில், கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, திங்குலம் - பெருண்டோருதிய சந்திரவம்சத்தை, இழிந்த கூறல் - பழிவுபடுத்திச் சொல்லல், நனது நனது என்ன - நல்லது நல்லதென்று, நக்கு - நகைத்த, நாமம் வேல் வழி சீறி - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேலுடைய யுடைய பாண்டியராஜன் அட்டி, உன தலை துணிப்பன எவன் - இப்படிச் சொல்லிய உனது சிரத்தினா சிறிது விடுவேனென்பது, ஒன்று வான் - பிரகாசிக்கின்ற, வான், உறையின நீதி - உறையினன்று நீக்கி, குன்று எறி - மலைகளின் சிறையைறுத்த, வயிர ஒள வான் - ஒளியையுடைய வச்சிரவான் போதிய, குரிசின்மேல் - இந்திரன்மேல், கன்னது - கோபித்து, சென்றான் - போனான், எ - று.

(சு-து) பாண்டியன் பாளுவி இந்திரன்மேற் போகஞ்சென்றான் என்பதாம்.

குன்றென்பது அந்ந சிறகிடுககாதல் மூகுடியா. உமையவன், பரமசிவன், குமரர்வன் என்னு ஸ்வரும க்ருமபி வந்து அரசு செய்திருந்த குல மாதலாலும், சந்திரன் சிவன் பூட்டிமேற் கொண்டிருத்தலாலும், அந்த வம்சத்தை 'கடவுட்டிங்களிருங்குலம்' என்று. அதனால் அக்குலத்திற்குன்றிய பாண்டியனுக்கு அந்ந இழிவுபடுத்திய இந்திரன்மேல் வெகுளி யுண்டாயிடுமென்க. ( )

[இதுவுமது.]

வெகுளலையணங்கிற்காகநன்னுருக சென்றமேய
வகலவிசுமபளிக்குமவேந்தனிவனெனவமராகூறத்
துகளெழமெளலிபணம்தோற்றவன்றன்னோடெனகொ
லிகலெனபபுகையுமொள்வாளுறைசெறித்தேகினுனே.

(இ-ள்) வெகுளலை - கோபியாதே, அணங்கிற்கு ஆக - தமயர்க்கு காக, நான் உருக் கொண்டி மேய - நான் வழவங்கொண்டுவந்த, அகல் விசம்பு அளிக்கும் வேந்தன் - அகன்ற தெய்வலோகத்தை காக்கும்

திரன், இவன் என - இவனென்று, அமரா கூற - தேவாகள் சொல்ல (அதுகேட்டு), துகள் எழ - தாளியெழும்ப, மௌலி - கிரீடம், பணம் - முன்னே, தோற்றவனனனோடு - தோற்றுபடோன வ்வனோடு, என் கொல் இகல் என - என்னபோனானது, புகையும் - புகைகின்ற, ஒள வாள - ஒளிபொருந்திய வாடபடையை, உறை செறித்து - உறையிலிட்டு, ஏகினான் - போனான், எ-று. ௪ - அசை.

(க - து.) தேவாகள் இத்திரனென்று சொல்லப் பாண்டியன் முற காலத்திற் றோற்றவனனோடு போகஞ்ச செல்லலாகாதென்று திரும்பினான் என்பதாம்.

மதுனாயில் உக்கிரபாண்டியன் அரசு செய்திருந்தநாளில் தன்னுட டிலிருக்கும் தொழிபமையின்கண் மெய்திருந்த மேகநகராப பிழித துத்தியைசெய்தான், அதைக்கேட்ட அ பாண்டியனோடு டெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து இத்திரன் மகுடங்கட்ட மந்த தோற்றேடிய படியால் தோலவியடைந்தவரோ டெதிர்த்துத் தருமனை நெடை துபற்றி இவன் அவவிரதிரனென்று கேட்டவரசன், 'பக்கெழு மௌலிபணம் தோற்றவன னனனோடுடனகொ, விக்மலன் புகைபு மௌவானுதைசெறித்தேகினான்' என்றான் (எ)

[இதற்குத் தோன்றுபா டால் அரசா செங்கை கூறப் படுகின்றது]

கூறநெனக்களவியெனனச குலவனாதிரிககுமுழிக் காற்றெனவுருமேநென்னகத்திர முடியரசொல்லா மாற்றருஞ்சிறந்ததோடுமடங்கலந்தவிசினின்றும் பாற்றினொருதமிழுமவைவாடபடையொடுகிலத்திற்பாபத்தான்

(இ-ள்) கூற்று என - யமனிடொலவும், கல்லி என்ன - அக்கினி மொலவும், குல் வரை - (சத்த) கு-கிரிசனையும், திரிகும - சுழிநு கின்ற, ஊரி காற்று என - முடிவுகாலக் காற்று மொலவும், உரும ஏறு என்ன - இடியேதனைபடொலவும், கதிர முடி அரசொல்லாம - சீரண வுகளையுடைய கிரீடமணிந்த அரசரெனவரும், மாற்று அரும - நீக்கு தற்கரிய, சிறந்ததோடு - கோபத்துடன், மடங்கல் அப நவ்சினின்றும் - அடங்கியசுவகா நனத்திலிருந்து, டாறு இன்னம் சுழிதும் - டருந்தக் கூ டங்கள் வட்டமிக்கின்ற, வை வார டையொத்த - கூமைபோ ருத்திய வாளாயுத்தத்துடன், நிலத்தில் டாயந்தான் - பூமியிலே குதித் தான்கள், எ-று.

(க - து.) அரசாக்கெல்லாருங் கோபத்துடன் சிங்காதனம்விட்டு வடகையொடு கிலத்திற் குதித்தான்கள் என்பதாம்.

உயிர்போக்கலால் யமனையும், நீறுசெய்தலால் அக்கினியையும், வேகத்தோடு தள்ளுதலால் காற்றையும், காச்சித்து நடுக்கஞ் செய தலால் இடியேற்றையும், பெரும்பாணமைபற்றி அரசாக்கு உவமை யாக்கினான். (அ)

கொய்யுளைக்கலினப்பாய்மாகொடிஞ்சியந்தேரிப்பூட்டி
மைபன்மாமதத்தயானைபருமித்தமறலியேனுஞ்
செய்யகணபுதைக்குஞ்சீறறத்திறலகெழுவயவர்குழ
மொய்கழலரசொல்லாமுருகுலாந்துமபைவேயநதார்.

(இ - ள்.) கொய உயா - கொய்து கட்டிய புறமயிரினைபுடைய,
கலினம் - கடிவாளம் புட்ட, பாய மா - தாவகின்ற குதிகைனை,
கொடிஞ்சி அம் தெரிவ புட்டி - மேன்மொட்டையுடைய அழகிய
பூதங்களில் புட்ட, ல் செயது, மையல் - மயக்கம் பொருதிய,
மா மதத்த யானா - பெரிய முமத்ததைப்புமுடைய யானைகளை, டரு
மித்து - அலங்கரித்து, மறலியேனு - கூறுவாளுயிடும, செய்ய கண
புதைக்கும் - சிவந்தகல்களை மூடிக்கொள்ளத்தக்க, சீறறம் - கோடத்
தையுடைய, திறலகெழு - வலிமைபொருதிய, வடவா குழ - காலாள்
கள் தமமைசொருது வருபட்டி, மொய கழல் - நெருங்கிய வீரகழ
லையணிந்த, அரசொல்லாம் - அரசரனைவரும், முருகு உயாம் - தேனோ
ழுக்குகின்ற, துமபை வேயநதார் - துமபைமாலையைய தரித்தாராகள்,
எ-று

(க - து.) அரசர்கள் யாவரும் துமபைமாலைய தரித்தாராகள்
என்பதாம்

துமபை வேயநதார் - “செங்கனாதுமறங்கருதிடபைதும
பைதலைமலைதன்று, காபருதினெழிறுமகளைவெழுப்பலையான,
சோகுருதினொலியைடட்டெராகுத்து, துட்புடைத்தமபைமலை
தானுகளானா, வெட்புடைத்தாடெமவோது” இதனாறிக (க)

கொடுங்குனில் பொருத வெறற்ப போர்ப்பறை
குளிற வெம்போராக, கடுந்திறல் வயவா வினனாண் புடைப்
பொலி கடலி னுர்ப்பச், கடுங்கனல் குளிர வெயதாச் சுடா
விழி பொறிகள் சிறத, மடங்கலே றனைய வேந்தர் வாளம்
ரழுவத துறரா.

(இ-ள்) கொடு குனில் பொருத - விரைந்த குறுத்தடியால் அடித்
கப்பெற்ற, வெடறி-சயத்தைத் தருகின்ற, பொ பறை குளிற - புத்த
முரசு ஒலிக்க, வெம்போ - வெவ்விய டோடுசெய்கின்ற, கடு திறல்
வயவா - மிகுந்த செளரியத்தையுடைய டட்டவீரர்கள், வில் நாண்
புடைப்பு ஒலி - வில்லைவளைத்துச் செட்டும் குணத்தொனிகள், கட
லின் ஆர்ப்ப - கடல்போலொலிக்க, சுடும் கனல் குளிர - சுமிஞ்னா
நெருப்பும் குளிரும்படி, வெயதா - வெப்பமாக, சுடா விழி - சிவந்த
கண்கள், பொறிகள் சிறத - நெருப்பு பொறிகளைச் சிதற, மடங்கல்
ஏறு அனைய வேந்தா - சிங்கவேறையை யொத்த அரசர்கள், வாள அமா -
வாட்போ செய்கின்ற, அழுவம் - புத்தகளத்தில், உறரா - அடைந்
தாராகள், எ-று.

(க - து.) அரசர்கள் போர்க்களத்தில் வந்தார்கள் என்பதாம்.

அநேக நிறக்கும்படிச் செய்யும் போணாக்குறித்துப் பறையை யடிக்கின்ற தாதலால், குணிலென்றது 'கொடுங்குணில்' என்றா. விழிகள சிந்தும் பொறிகளுக்குச் சுடுங்கனலை ஒப்புச்சொன்னால் நெருப்புக்கு நீரை ஒப்புச்சொல்லுந்ல்டோ லிருத்தலால் 'சுடுங்கனல் குளிர வெயதாச் சுடாவிழி பொறிகள் சிந்த' என்றா. குளிற, ஆர்ப்ப, சிந்தவென்னும் பெயரொச்சம வேந்தொனரும பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. (க0)

[இதனால் நளனது செருக்குச் சொல்லப்படுகின்றது.]

மன்னவா தருக்கும் வெம்போரவர்கள் சுமந்த திண்டோட, பொன்னார்க்க சிதைவன சூழ்ந்த புணர்ப்பு நாங் காணடு மென்ன வென்னல ருலமுழுகி யூனதவைத் துதிர மாந்த, மினைக்கு பரிதி பொன்வெல வேந்தர்கோன் சிறிது நகுகை

(இ - ள்.) மன்னவா தருக்கும் - அரசர்களுடைய காவலும், வெம்போர - வெவ்வித போரொச்சமடைந்து, வயிர் வளர சுமந்த - வச சிராயுத்ததைச் சுமந்த, திண்டோட - விலை உபொருதிய போள கையுடைய, பொன்னார்க்க இதைவன - ஆதிரையுடைய, உருந்த - எண்ணிய, புணர்ப்பு - சம்பந்தமுடைய, நாங்காணடு என்று - நாங்காணடோமென்று, ஒன்னல - சத்தருக்கருந்த - ய, ஆனலம் மூங்கி - மாப்பிலித்திலே குறித்து, ஊட சுவைத்து - மாபிசுத்தை மென்ற, உதிரம் மாந்தும் - புணர்ணைக குமக்கலாம், மினைக்கு - ஒளிவிடின்ற, பரிதி - குரியப்போன, ஒன் வெல - ஒன்டொருதிய வேற படையையுடைய, வேந்தா கோன் - நாமகாரராய், சிறிது - கொஞ்சம், நகுகை - சிறித்தான், என்று.

(க - து) அரசாக்கா செருக்கையும், இத்திரன் பெருக்கையு மறிவோமென்று நளன் சிரித்தான் என்பதாம்

இங்கே நளன் சிரித்து வீரச்சிரிப்பாம் அது பரமசிவன் சிரித்துத் திரிபுரத்தை வெரித்தலா ளறிக. "ஒன்னலனைச் செற்றனவொக குஞ் சிறுநகைசெயவன" என்றா பிறரும. (கக)

[இதனால் தமயந்தி வருந்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சிலைகுழைத் தரசர் நின்ற சீற்றமு நிணமவாய்ப் பில் கிக, கொலைபழுத தொழுகும் வேலான குவவுததோட் பணைபு நோககி, யிலைமுகப் புணி னுண்மற் றென்கொலாய் விளையு மென்ன, முலைமுகட டலங்கல வேற்களை முத்துக வெருவி நின்றாள்.

(இ - ள்.) சிலைகுழைத்து - விலைவாளைத்து, அரசா நின்ற சீற்றமும் - அரசா நிற்கப்பெற்ற கோபமும், நிணம் - கொழுப்பை, வாய்பில்க - வாயிற் சிதறி, கொலை பழுத்து - கொல்லுதல் மிகுத்து, ஒழு

சூம் - ஒழுக்குின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடைய நளனது, குவவு
தோள் - திரட்சி பொருந்திய தோள்களினுடைய, பணைப்பும் - பூரிப்
பும், நோக்கி - பார்த்து, இலை முகம் பூணுள் - தமயந்தியானவள், என்
கொல் ஆய் வினையும் என்ன - யாதாய முடியுமோவென்று, முலை
முக்கி - மூதனங்களினுடைய வச்சியில், வேல் கண் - வேல்போன்ற
கண்களினின்றும், முதது உக - முததுப்போல் நீர்துளிக்க, வெருவி
கின்றான் - பயந்து நின்றான், எ-று. மற்று - அசைநிலை.

(க - து.) தமயந்தி நளனது புயங்களைப்பார்த்து இப்போ ரொப்
படி முடியுமோவென றஞ்சி யழுதான் என்பதாம்.

அரசா கோபத்தையும் நாளன்றோ பூரிப்பையும் பார்த்த தம
யந்தியானவள் அரசுட்கு இதனேபோ பகையாதற்கு நான் காரண
மானேன் இனி யாதாகுமோ வென்று வெருவிநின்றன ளென்க. (கஉ)

[இதனால் நாளா தமயந்தியைத் தேற்றதல் சொல்லப்
படுகின்றது.]

செழுங்கடை மழைக்க கணலையாய் தின்னிசிலை குழைத்து
வெம்போர்க், கெழுந்தவிய் வரசர் மார்பத் திழிபெருங்
குருதி மார்பத், புழுங்குவெம் பகழி மாரி பொழிந்தமர்
முருக்கி யாடி, யுழுந்துருள பொழுதின் மீள்வ லுள்ளீ
கவல் லென்றான்.

(இ - ள.) செழு கடை - செழுமையுள்ள கடையையுடைய,
மழை கண் லையாய - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்களையுடைய தமயந்
தியே, தின்னிசிலை குழைத்து - உலிமையையுடைய வில்லை வளைத்து,
வெம்போர்கு எழுந்த - வெவ்விய யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்ட, இவ
அரசா மாபத்து - இந்த ராஜாக்களுடைய மார்பினிடத்திலே, இழி -
இழிகின்ற, பெருங் குருதி மார்பத் - அதிக வுதிரத்தை உண்ணும்படி,
புழுங்கு - வெம்புகின்ற, வெம் பகழி மாரி பொழிந்த - வெவ்விய
பாண மழையைச்சொரிந்து, அடா - யுத்தத்திலே, முருக்கி - கொன்று,
ஆடி - விளையாடி, உழுது உருள் பொழுதின் - ஒரு உழுந்துருளுகிற
காலத்திலே, மீளாவ - திரும்புவேன, நீ உள்ளம் கவலை - நீ மனதி
விடத்துக் கவலைப்பட்டவேண்டாம், எ-று.

(க - து) நளன தமயந்திக்கு அஞ்சாதேயென்று சொன்னான்
என்பதாம்.

தமயந்தி ஆற்றாமையைப் கவலைப்படுதலையு நோக்கி வினாவு
தோன்ற 'உழுந்துருள் பொழுதின் மீள்வல்' என்றான். உழுந்துருள்
பொழுதினென உலக வழக்கச்சொல்லாத் தழுவச் சொல்லுதலால்
உலகவழக்க நவீனியணி. (கஉ)

[இதனால் நளனுக்கு உதவியின்றிய பராக்கிரமஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வினாசமர்க்கெழுந்துநின்றவீமனையினிகிணுக்கிக்
களிமதக்களிறுந்தேருங்களப்படுத்திகலினேற்ற

வுளைவயப்புரவித்தானையொன்னலர்ச்செகுப்பனீபோய்
நளிகடற்றானைகுழநங்கையைக்காத்தியென்றான்.

(இ - ள்.) விளை - உண்டாகின்ற, சமாக்கு - போசெய்தற்கு,
எழுந்து நின்ற - புறப்பட்டு நின்ற, வீமனை - வீமராஜனை, இனிதின
நோக்கி - இனிமையினால் பார்த்து, களி மதம் களிறும் - களிப்பையு
டைய மதயானையையும், தேரும் - தேனையும், களப்படுத்து - யுத்த
களத்தி லழித்து, இகலின் ஏற்ற - பகையினால் எதிர்த்த, உளை - புறம
யிரிணையுடைய, வயம் புரவி - வலிமைபெற்ற குதிரைகளையும், தானை -
சேனையையுடைய, ஒன்னலா செகுப்பல் - சத்துருக்களைக் கொல்
லுவேன், நீ போய் - நீ சென்று, நளி கடல் தானை குழ - குளிரச்சி
பொருந்திய கடல்போன்ற சேனை சூழ்ந்திருக்க, நங்கையை - தமயந்
தியை, காத்தி யென்றான் - காப்பாடுவென்றான், எ-று.

(உ - து) நளன் வீமனைக்குறித்துத் தமயந்தியைக் காத்திரும்
சத்துருவைச் செயித்து வருவேன் என்றான், என்பதாம்.

தமயந்தி நமக்கு மாலையிட்ட பின்பு அவளை விரும்பி நட்மோ
டெதிராக்கும் அரசா நாம் போசெய்யும்போது அவளைக் கரந்து வெளவ
வரினும் வருவனென்பது பற்றியும், தன் பொருட்டு வந்தபோனா மற
றொருவரால் விடில் தனக்கிழிவென்பது பற்றியும், அவருக்குத் தந்தை
யாகிய வீமனை அவளைக் காக்கும்படி வைத்தன னென்க. (கசு)

[இதனால் நளன் போரூயற்சி செய்தல் சொல்லப்
படுகின்றது.]

உடல்சின வருமே றன்ன வயவரை யொருங்கு நோக
கிக், கொடியணி கொடிஞ்சித் திண்டேர் கொய்யுளைக
கலினப் பாய்மா, கடல்மடை திறந்த தென்னக கரடமூற்
றிருந்து பாயும், படுமதக் களிறல் யானை பண்ணுறுத் திடுமி
னென்றான்.

(இ - ள்.) உடல் - பொருகின்ற, சினம் - கோபத்தையுடைய,
உரும் ஏறு என்ன - இடியேற்றை யொத்த, வயவரை - சேவகரை,
ஒருங்கு நோக்கி - ஒரோதரம் பார்த்து, கொடி அணி - கொடிகளை
யணிந்த, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய, திண் தோ - வலிமை
பொருந்திய தேனையும், கொய் உளை - கொய்துகட்டிய புறமயிரிணை
யுடைய, கலினம் பாய்மா - கழுவாளம்பூண்ட குதிரைகளையும், கடல் -
கடலானது, மடை திறந்தது என்ன - மடை திறந்ததென்று சொல்லும்
படி, கரடம் - சவடுபட, ஊற்றிருந்து பாயும் - ஊற்றிருந்து பாய்கி
ன்ற, படு மதம் - மதம்படுகின்ற, களி நல் யானை - களிப்பையுடைய
நல்லயானைகளையும், பண் உறுத்திடுமின் என்றான் - அலங்கரியுங்க
ளென்றான், எ-று.

(க - து.) நளன் வீரரை நோக்கித் தோ குதிரை யானை இவை
களை யலங்கரிக்கச் சொன்னான் என்பதாம்.

தனித்தனி உத்தரவுபண்ணிற் கால நீட்டிக்கு மென்பதுபற்றி வினாந்து கூறினமைதோன்ற வயவனா யொருங்குநோக்கித் தோ, பாம்பா, யானை, பண்ணுறுத்திடுமி நென்றான். (கரு)

[இதனால் நான் போர்க்கோலங் கொள்ளுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

நீங்கருங்கவசமார்த்துநேரலர்மௌலிதேய்க்கும்
பூங்கழனரலவீக்கிப்போனொளிற் பொருப்புமஞ்ச
வீங்கியகுவவுத்தோளில்வெங்கணைப்புட்டிறுங்கி
வாங்குவிற்டக்கையேந்திமறவிகண்புதைப்பரின்றான்.

(இ - ள்.) நீங்கு அரும் - பிரிதற்கரிய, கவசம் ஆத்து - கவசங் கட்டி, நேரலர் மௌலி தேய்க்கும் - சத்துருக்களுடைய முடிபைத் தேய்க்கின்ற, பூங்கழல் - வீரக்கழல், ரலவீக்கி - ஒலிக்கும்படி கட்டி, போர எளிது - புத்தமென்றால், பொருட்டம் அஞ்ச - மலைபுமஞ் சும்படி, வீங்கிப் - பருத்த, குறு தோளில் - திரட்சிபொருத்திய புயத்தின்கண், வெம் கணை புட்டில் தாங்கி - வெவ்விட பாணங்களை யுடைய அம்புக்கூட்டைத் தாங்கி, வாங்கு வில் - வளைக்கப்பட்ட வில்லை, தடம் கை ஏந்தி - விசாலம்பொருத்திய கையிலேநதி, மறவி - யமனும், கண புதைப்பு - கணகளை முடிக்கொள்ளும்படி, நின்றான் - நின்றனன், என்று.

(க - து.) நான் கவசங்கட்டி வீரக்கழலணிந்து அம்புக் கூட டைத்தாங்கி வில்லேந்தி நின்றான், என்பதாம்.

நான் கவசமார்த்துக் கழல்வீக்கிப் புட்டில் தாங்கி வில்லேந்தி நின்றனனெனக் கூட்டுக. சத்துருக்கள் டணிந்து கிடத்தலால் 'நேரலர் மௌலி தேய்க்கும் பூங்கழல்' என்று. மறவியென்பதில் உயாவு சிறப்புமமை தொக்குகின்றது. (கசு)

[இதனால் நான் தேறாறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொருசமர்தொடங்கிரின்றபுரவலர்மடவார்செய்ய
வரிநெடுங்கண்ணுந்தோளும்வலந்துடித்தின்னல்காட்டக்
குருமணிகுயிற்றுஞ்செம்பொற்கோடியர்கொடிஞ்சித்தேரி
னருவனாயிவருஞ்சீற்றமடங்கலேறென்னவார்ந்தான்.

(இ - ள்.) பொரு சமா - பொருகின்ற புத்தத்தை, தொடங்கி நின்ற - ஆரம்பித்து நின்ற, புரவலர் - அரசாருடைய, மடவார் - மாதரது, செய்ய - சிவந்த, வரி நெடுகண்ணும் - அரிபரந்த நெடிய கண்களும், தோளும் - தோள்களும், வலம் துடித்து - வலப்பக்கந் துடித்து, இன்னல் காட்ட - துன்பக்குறிகாட்ட, குரு மணி குயிற் றும் - நிறம் பொருத்திய மணிமால் பதிக்கப்பட்ட, செம் பொன் - சிவ ந்த பொண்ணாசெய்த, கோடு உயா - சிகரத்தினுலுயர்ந்த, கொடிஞ்சி தேரின - மேன்மொட்டையுடைய தேரின்மேல், அரு வரை - அரிய மலைபின்மேல், இவரும் - ஏறுகின்ற, சீற்றம் - கோபத்தையுடைய, மடங்கல் ஏறு என்ன-ஆண்சிங்கம்போல், ஆர்தான் - ஏறினான், என்று.

(க - து.) நான் தேறினான் என்பதாம்.

மாதாக்குத் துன்பம் வருமானால் வலத்தோள்களும் வலக்கண்களும் துடிக்குமென்பது துடிதுவிற காண்க. (கௌ)

[இதனால் நான் சங்கத்தொனி செய்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

ஊன்பயில்வடிவேலேந்தியுடன் வரும்போரிலேற்ற
தேன்பயிறெரியல்வேந்தாடுக்குறத்திசையினின்ற
கூன்பிறைக்கோட்டுநால்வாய்க்குஞ்சரம்பெருவியோட
வான்பொதிரொறியத்தெய்வவலம்புரிமுழக்கியிட்டான்.

(இ - ள்.) ஊன் டயில் வடி வேல ஏந்தி - மாமிசந்தங்கிய கூரிய வேற்படையைத் தாங்கி, உடனது - சோபித்தது, உவம் போரில் - வெவ்விப யுத்தத்தில், ஏற்ற - எதிர்த்த, தேன டயில் - தேன தங்கு கின்ற, தெரியல் - மாலையையுடைய, வேந்த - அரசர்கள், நடுக்கு உற - நடுக்கமடைய, திசையில் நின்ற - எட்டுத்திசையினு ள்நின்ற, கூன பிறை கோடு - வளைவுடொருந்திய பிறையையொத்த சோம்பினை யும், நால் வாய் - தொங்குவிட வாயிலு முடைய, குஞ்சரம் பெருவி ஓட - யானைகள் பங்குதோம்பட்டி, வான - ஆகாயம், பொதிர எறிய - நடுக்கமடைய, தெய்வ வலம்புரி - தெய்வசங்கம், முழக்கி இட டான் - தொனிசெய்தான், என்று.

(க - து.) நான் சங்கத்தொனி செய்தான் என்பதாம்.

சங்கத்தொனியால் நான் எது எது எட்டி ஆதல் வேண்டுமென்று நினைக்கின்றானே அது அது அப்டடியாகத் தொனித்தலால் 'தெய்வவலம்புரி' என்றா. (கௌ)

[இதனால் இந்திர நடுங்கிச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொன்னவில்பரிதிவைவாட்கூற்றுகிருண்னும்கூற்றின்
மின்னகுவரிவிலேந்தும்விடலையையோக்கியேற்ற
மன்னவரளவின்றினோன்மணிவரைத்திணிதோள்விக்க
மென்னினைந்தென்செய்தோமென்றிந்திரனடுங்கலுற்றான்.

(இ - ள்.) கொல் நவில் - கொலைத்தொழிலைச் சொல்லப்பட்ட, பரிதி - சூரியன்போல் ஒளி வீசுகின்ற, வை வான் - கூமைபொருந்திய வாட்படையையும், கூற்று உயர் - யமனுடைய உயிர், உண் ணும் - உண்ணப்பட்ட, கூற்றின் - ஒரு யமனோடும், மின் நகு - ஒளியை வீசுகின்ற, வரி வில் ஏந்தும் - நெடிய வில்லையுமேந்திய, விட லையை நோக்கி - நளமகாராஜனைப் பார்த்து, ஏற்ற - எதிர்த்த, மன்னவா - அரசர்கள், அளவின்று - அளவுடையதன்று, இன்னோன் - இவ்வரசனுடைய, மணி வரை - அழகுடொருந்திய மலையோன்ற, திணி தோள் - வலிமைபெற்ற புயங்களினுடைய, வீக்கம் - டாரிப்பு, (ஆதலி னால்) என் நினைந்து - யாதை நினைந்து, என் செய்தோம் என்று - யாதுசெய்தோமென்று, இந்திரன் - இந்திரானுவன், நடுங்கலுற்றல் - நடுங்கினான், என்று.

(க - து.) களை இத்திரன்கண்டு நடுங்கினுள் என்பதாம்.

நாம் பொறாமையால் மூட்டிவிட்ட சண்டையிற் கொலைப்பழி வந்து, அதிலும் நமக்கு அவமானமே வருதற்கு ஐயமில்லையென்று இத்திரன் நடுங்கலுற்று நென்க.

(கக)

[இனி யிரண்டுபாட்டால் சேனைகளின் ஆரவாரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கார்த்திரன் முழக்க மென்னக் கனைஞரன் முரசு மார்ந்த, தூர்த்தன கடல்க ளேழும் தூரகதக் குரத்தின் தூளி, போர்த்தன விசம்பு பைம்பொற் கொடியொடு குடையு மோங்கி, யார்த்தன வுவகை பொங்கித் துணங்கையிட்டலகை யீட்டம்.

(இ - ள்.) கா திரன் முழக்கம் என்ன - மேகங்களினுடைய சுத்தம்போல், கனை ஞரன் - முழக்குகின்ற குரலையுடைய, முரசம் ஆர்த்த - பேரிகைகள் ஒலித்தன; கடல்கள் ஏழும் - ஏழு சமுத்திரங்கள் கூடியும், தூரகதம் - குதிகைகளினுடைய, குரத்தின் தூளி - ஞன்மயினின்றி மெழுகின்ற புழுதிகள், தூர்த்தன-தூர்த்துவிட்டன, விசம்பு ஆகாயத்தை, டைம்பொன் கொடியொடு-பசிய பொற்கொடிகளோடு, குடையும் - குடைகளும், உயி-உயர்து, போர்த்தன - மூடிக்கொண்டன; அவகை பட்டம் - பேய்க்கூட்டங்கள், உவகை பொங்கி - மகிழ்ச்சியிருந்து, துணங்கையிட்டி - கூத்தாடி, ஆர்த்தன - சத்தித்தன, எ - து துணங்கை - இருகை முடக்கிப் பழுப்புடையொத்தி டாடல்.

(க - து.) முரசங்கள் சத்தித்தன, குதிப்பழுதிகள் கடலைத் தூர்த்தன, குடைகள் கொடிகள் ஆகாயத்தை மூடின, பேய்கள் சத்தித்தன என்பதாம்.

காத்திரன் முழக்கமென்ன முரசுமார்த்த எனலால் அநேக முரசங்களொன்றும், குரத்தினதூளி கடல்களேழும் தூர்த்தனவெனலால் அநேகம் குதிகைகளொன்றும் விசம்பைப் போர்த்தனவெனலால் அநேகம் குடைகள் கொடிகளென்றும், துணங்கையிட்டார்த்தன வெனலால் மாமிச முண்ணவந்த பேய்களநேகமென்றும் பெறப்பட்டது.

கூற்றெனவுரையார்த்துக்கொல்சினவரியேறென்ன
வேற்றவரவெருவெய்த்தோரிடையறாதொழுதுங்கோட்டு
சீற்றமும்மத்தினூழித்தீயையுமவிக்கும்வேகக் [ச
காற்றுறழ்களிறு துண்டிக்கட்கனல்கதுவச்செல்வார்.

(இ - ள்.) கூற்று என - யமனைப்போல், உரறி - ஆரவாரித்து, கொல் - கொல்லின்ற, சினம் - கோபத்தையுடைய, அரி ஏறு என்ன ஆர்த்து - சிங்கவேற்றைப்போல் காச்சித்து, ஏற்றவர் - எதிர்த்தவர்கள், வெருவ - அஞ்ச, வெய்த்தோ - உதிரமானது, இடையறாது ஒழுஞ் - நீங்காதொழுதுப்பெற்ற, கோழி - கொம்பையும், சீற்றம் -

கோபத்தையுமுடைய, மும்மதத்தின் - மும்மதங்களால், ஊழித்தியையும் - வடவாமுகாக்கினியையும், அவிக்கும் - அவிக்கப்பட்ட, வேகக்காற்று உறழ் - சண்டமாருதத்தையொத்த, களிறு தூண்டி - யானையைச்செலுத்தி, கண் - விழிகளில், கனல் கதுவ - நெருப்புப்பற்ற, செல்வா - செல்வாக்கள், எ-று.

(க - து.) வீரர்கள் கோபத்துடனே போவார்களா என்பதாம்.

வீரரைத் தன் கோட்டாற் குத்திக் கொல்லுதலால் யானைக் கொம்பு செய்தோரிடையற தொழுகும் கோடெனப்பட்டது. “வேலாண்முகத்தகளிறு” என்றா பிறரும். (உக)

[இதுமுதற் பத்துப்பாட்டால் இருதிமச் சேனைகளும் பொருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒளஎழிலகண்ணிற்காலவுயிர்ப்பலியுண்ணுவகூற்றிள வள்ளுறைவடிவாளேந்திவாய்மடித்தெயிறுதின்று கள்ளவிழ்தும்பைசூழிக்கழுதுகைகொட்டியார்ப்ப வள்ளிலைவயிரப்பைமழுணரசரோடரசோற்றார்.

(இ - ள்.) ஒள் அழல் - பிரகாசம்பொருந்திய நெருப்பு, கண்ணில் கால - கண்களினின்றும் கொடபுரிக்க, உயிராடலி - உயிராகிய உணவை, உண்ணும் - உண்ணுகின்ற, கூற்றின் - யமன்போல், வள்ளுறை - நெருங்கிய வுறையைபுடைய, வடிவாள் ஏந்தி - கூரியவாடா யேந்திக்கொண்டு, வாய் மடித்து - உதட்டை மடித்துக்கொண்டு, எயிறு தின்று - பல்லைக்கடித்த, கள் அவிழ் தும்பை சூழ - தேனெழுதுகின்ற தும்பைமாலையைத்தரித்து, (இதுகண்டு) கழுது - பேய்கள், கை கொட்டி ஆர்ப்ப - கைகளைக்கொட்டிக் காச்சிக்கும்படி, அள் இலை - அள்ளிக்கொள்ளும் இலைபோன்ற, வயிரம் பைம்பூண் - பசிய பொன்னிறப்பித்த வச்சிராபரணத்தையுடைய, அரசரோடு - அரசருடன், அரசா - அரசர்கள், ஏற்றா - எதிர்த்தார்கள், எ-று.

(க - து.) அரசர்களோடு அரசர்க ளெதிர்த்தார்கள் என்பதாம்.

அநேகரைச் சேதித்து உயிரை யுண்ணுதலால் வாட்படைக்கு யமன் உவமை சொல்லப்பட்டது வாய் மடித்தலும் பற்கறித்தலும் சினக்குறிப்பை வெளிப்படுத்தி நின்றன. அதிரப் பொருதற்குவந்த குறிப்புத்தோன்ற ‘கள்ளவிழ் தும்பைசூழி’ என்றா. நெடுக்காலம் டோரில்லாமைமையால் உணவுகள் கிடையாதிருந்த வருத்தம் இப்பொழுது கெடுமென்னும் உவமை மிகுதியால் ‘கழுதுகை கொட்டியார்ப்ப’ என்றா. போரில்லாமை இத்திரப்படலத்தில் ஆங்கவண்மேலென்னும் பதினாறாம் பாட்டா லறிக. தன்மை நவீற்சியணி. (உஉ)

மண்ணிடைத்திரிலபோலமாதிரங்கடப்பதாவி
விண்ணிடைப்பறப்பவேழமருப்பிடையிதித்துமீள்வ
கண்ணிமைபொருந்திற்காணுக்கடுப்பினகவினப்பாய்மா
வெண்ணிலவயவர் தூண்டியெதிரெதிர்மலைந்துநிற்பார்.

(இ - ள்.) மண்ணிடை - பூமியின்கண்ணே, திரிவ போல - திரிவனபோல, மாதிரம் கடப்ப - திசைகளைத் தாண்டுவன; தாவி - பாய்ந்து, விண்ணிடை - ஆகாயத்திலே, பறப்ப - பறப்பன, வேழமருப்பிடை - யானைக்கொம்பின்கண், மிதித்து மீள்வ - மிதித்துத் திரும்புவன; கண் இமை பொருந்தில் - கண்கள் இமை கோட்டுமானால், காணு கடுப்பின - காணக்கூடாத வேகத்தையுடையன; கலினம் பாயமா - (இத்தன்மையுள்ள) கழுவாளம்பூண்ட தாவுகின்ற குதிரைகள், எண்ணில் - அளவற்றவைகளை, வாய்வா தூண்டி - காலாட்கள் செலுத்தி, எதிரா எதிரா - கோடுதிராக, மீட்டு - போராசெய்து, நிற்பா - நிற்பாக்கள், எ-று.

(க - து) வீர கள் குதிரையெறிப் போராசெய்தார்கள் என்பதாம்.

கட்ட, பறப்ப, மீள்வ வெண்ணுந் கநிப்பினவாகிய பாய்மாவெனக்கூட்டுக வேழமருப்பு இங்கே வெள்ளையானக் கொம்பெனக்கொள்க. இதுவும் அவ்வவ்வி. (உரு)

சூழ்சுடர்வயிரவாளால்திரன் றுறுபிககுமுன்னம்
பாழியங்குடுமிககுன்றஞ்சிறகொடுபறப்பவென்னக்
கேழ்கிளாபரிதியேய்க்குங்கிளர்மணிககொடிஞ்சிமான்மே
ராழியோடாழிதாக்கவருஞ்சமர் தொடங்குகிறபார்.

(இ - ள்.) சூழ் சுடர் வயிர வாளால் - ஒளி சூழ்கின்ற வச்சிராயுதத்தால், இத்திரன் துமிக்கு முன்னம் - இத்திரன் துபதற்கு முன்னே, பாழி - அகன்ற, சூழி - சிகரங்களைபுடைய, குன்றம் - மலைகளானவை, சிறகொடு - இறுகுடனே, பறப்ப என்ன - பறப்பனபோல், கேழ்கிளா பரிதி ஏய்க்கும் - செந்தமிழ்குந்த சூரியனையொத்த, கிளா மணி - ஒளிவிளங்கு மணிகளபதித்த, கொடிஞ்சி - மென்மொட்டையுடைய, மான் தோ - குதிரைகட்டிய தோகை, ஆழியோடு ஆழி தாக்க - உருளைகளோடுருளைகள்முட்ட, அரு சமா - அரிபயத்தத்தை, தொடங்கி - ஆரம்பித்து, நிற்பா - நிற்பாக்கள், எ-று.

(க - து.) வீரர்கள் தேரோறிப் போராசெய்து நிற்பார்கள் என்பதாம்.

ஒவ்வொரு தோ, ஒவ்வொரு மலைபோல் திரிதலால் அவைகட்டுச்சிறகுடையமலை யுயமை சொல்லப்பட்டன. அநேகத் தேராத்தலால் நெருக்கம்பற்றி 'ஆழியோடாழிதாக்க' என்றா. அரசரோடரசரொதிரத்தலால் ஆழியோடாழி தாக்கின வென்க. (உச)

மோட்டிளமுலைகள் பாயந்தமருமத்தின்மூரியானைக்
கோட்டிணையுழக்கவெம்போர்க்கோளரியென்னச்சிதித்
தோட்டுணைகொட்டியார்த்துச்சுடர்நெடுங்குருதிவாளம்
பூட்டியவோடைநெற்றிமத்தகம்போழ்ந்திட்டாரோ.

(இ - ள்.) மோடு இள முலை பாய்ந்த - உயாச்சிபொருந்திய இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்கள் பாயப்பெற்ற, மருமத்தின் - மாபின்கண், மூரி - வலிமையையுடைய, யானே கோடு இளை - யானையினிரண்டு கொம்புகளும், உழக்க - குத்திக்கலக்க, வெம போ - வெவ்விய போசெய்கின்ற, கோளரி என்ன சிறி - சிங்கவேற்றைப்போல் கோபித்து, தோள துணை கொட்டி - இரண்டு தோள்களையும் தட்டி, ஆத்து - காச்சித்து, சுடா - ஒளியையுடைய, நெடு - ஈழிய, குருதி வாளால் - உதிரத்தோய்த வாட்படையால், ஒடை பூட்டிய - முகப்பாததையணிந்த, நெற்றி - நெற்றியையுடைய, மத்தகம் - தலையை, போழ்த்திட்டா - பிளந்தாகள், எ-று.

(க - து.) அரசாக்கர் யானைக்கொடு போசெய்தாகா என்பதாம்.

தமது மாபிற் குத்திப் பாடி ஈழ சிங்கம் வளரியாதலால், அரசனா 'கோளரியென்னச் சிறி' என ரு. அரசா சிறி ஆத்து வாளால் மத்தகம் போழ்த்திட்டா ளென்க.

(உரு)

கொலைத்தடங் கண்ணி னல்லார் குறங்கின்மேற் குறங்கு சேர்த்தி, முலைத்தட நெருங்கப் புல்லிக் கண்டியின் முழவுத் தோளா, ரலைத்தமிழ் குருதி பொங்க வற்றுவிழ் புழைக்கை யேற்றி, மலைக்கடாக் களிற்று புல்லி மண்ணிடைத் தஞ்சு கின்றா.

(இ - ள்.) பகலை - கொலைசெய்கின்ற, தடங் கண்ணின் - விசாலம் பொருந்திய கண்களையுடைய, நல்லார் குறங்கின்மேல் - மாதாகளுடைய தொடைகளின்மேல், குறங்கு சொத்தி - தொடைகளைச் சொத்துக்கொண்ட, முலை தடய - ஸ்தனத்தடங்களை, நெருங்க புல்லி - அழுதத் தழுவிக்கொண்டு, கண்ணியில் - நித்திரைசெய்கின்ற, முழவு தோளா - மத்தகம்மேலேற தொட்டைய அரசுகள், அலைத்து உமிழ் - அலைத்து உமிழுகிற, குருதி மடங்க - உதிரம் ஒழுக, அற்று - அறுத்துவழங்க, புழைக்கை யேற்றி - குதிக்கையின்மேல் தொடையை ஏற்றிக்கொண்டு, மலை - மலையை மொத்த, சுடா களிற்று புல்லி - மதமானையைத் தழுவிக்கொண்டு, மல்லியை - மல்லியை, தஞ்சுகின்றா - நித்திரைசெய்கின்றாள், எ-று.

(க - து.) அரசாக்கள போக்களத்தில் வீழ்த்தாக்கள் என்பதாம். மாதா தொடைக்குத் துதிக்கையும், முலைக்கு யானையும், உவமை யாதல்பற்றி அரசா இறந்தும் முன்பு மாதரோடு ஆயிவதல்போல நிரந்தன ளென்க.

(உரு)

கூற்றொடுங் கொம்மை கொட்டிக் குனிக்கும்வா னுழவர் லேகக், காற்றினிற் பெண்ணை யின்ற கருங்கனி யுகுவ தேபோல், வேற்றிறல் வயவர் சென்னி விழ்த்துவெவ் கரி க ணுறிச், சேற்றவெம் மடங்க லேற்றிற் செருக்களத் துழக்கி யிட்டார்.

(இ - ள்.) கூற்றெழும் - யமனுடனே, கொம்மை கொட்டி - கை தட்டிக்கொண்டு, குனிக்கும் - கூத்தாடுகின்ற, வாள் உழவா - வாட் படைபையுடைய வீரர்கள், வேகம் காற்றினில் - சண்டமாருதத்தில், பெண்ணை என்ற - டீமாமர்த்தத்த, கருகனி உருவதேடோல் - கரிய பழம் உதிராவதுபோல், வேல் திறல் - வேற்படையிற் நிறையுடைய, வயவா - படைவீரர்களுடைய, செனனி வீழ்த்து - தலைகளைத் தள்ளி, வெம் கரிகள தூறி - வெவ்விய யானைகளைக்கொன்று, உற்றம் - நேர பத்தையுடைய, வெம் மடங்கலேற்றில் - வெவ்விய சிங்கலேற்றைப் போல், செரு களத்து - யுத்தத்தில், உழக்கியிட்டா - கலக்கிறார்கள்,

(க - து.) வீரர்கள் வீரர்களையும் பாடுகின்றவ மொழிகள என்பதாம்.

கொல்லுதலில் அலனோ டொ டால் அலவரிமை தற்கு 'கூற்றெழும் கொம்மை கொட்டி' எவ்வா. கொம்மை கொட்டொ வது அகங்கைவிரிததுக் கொட்டிப்போம். மயிருள்ள தலைமாதலால் வயவா செல்லிக்குட்டியின் கருகனி உவமை சொல்லுபட து மடங்கலேற்றி உழக்கியிட்டானொலால் உவமையாக (உஎ)

வயவரோரிருவர்தம்மிலவாளம்வினைத்தலோடு முயிர் துறந்தவற்குமலைபுனைதுமென்றுப்பப்போந்த கயமலர்க்கண்ணிகாணக்கானையர்மாயந்துமண்ணிற் புயலுறழ்கூந்தற்காகவானினுமபோர்செய்கின்றார்.

(இ - ள்.) வயவா - படைவீரர்கள், ஓர் இருவா - இரண்டுபோ, தம்மில் - தமக்குள்ளே, வாள் அமா வீரோத்தலோடும் - வாட்டோனாச் செய்தவளவில், உயிர் துறந்தவற்கு - இருவரளவி நீங்கினவனுக்கு, மலை புனைதும் என்று - மலை தரிட்டோமென்று, உட்டா டோத்த - கூலாக்கத்தினின்றும் வந்த, கயமலர் கண்ணிகாண - தடாகத்திற் பூத்த மலையொத்த கண்ணையுடைய அரம்பை பாண்டன் காணும்படி, காணாயர் - வீரர்கள், மாய்த்து - (ஒருசேர) இடத்து, மண்ணில் - பூமியின்மேல், புயல் உறழ் - மேகத்தை யொத்த, கூந்தற்கு ஆக - கூந்தலையுடைய டெண்ணிற்சாக, வானிலும் - ஆகாயத்தின்கண்ணும், போர் செய்கின்றார் - யுத்தத்தைச் செய்கிறார்கள், என்று,

(க - து.) வீரர்களிருவா டொடுபெய்கிறா என்பதாம்.

வானினுமென்பதில் உம்மை, இறந்ததுதழீஇய வெச்சுவும்மை யாம். மண்ணில் புயலுறழ் கூந்தல் - தமயந்தி, வானில் புயலுறழ் கூந்தல் - அரம்பை பெனக் கொள்க. இம்மையில் ஒருபெண்ணைப் பலர் விரும்பிப் போசெய்வதுபோல் மறுமையிலும் ஓரரம்பையை விரும்பியவர் பலராதலால் டொருதன டொன்க. எவகணும் ஒருத்தியைப் பலர் விரும்பில் டொரோமுடியும் எனபது கருத்து. மாய்த்தும் போர்செய்கின்றானொலால் தொல்லுறப்பேறலணி. (உஅ)

சூருதிகொப்புளிக்கும்வேலாங்குல்குமவளறுமுழ்கு மீருமத்தில்வாளிமுழ்கமயங்கினன்றெளிதலோடும்

வினாமொய்த்தகூந்தறழவிண்ணினின்றார்வத்தோடு
முருவத்தார்புனையவந்தவொண்டொடியமயங்கிநின்றான்.

(இ-ள்.) குருதி கொப்புளிக்கும் வேலான் - உதிரத்தை யுமிழ்
கின்ற வேற்படையையுடைய அரசனானவன், குங்கும அளறு மூழ்
கும் - குங்குமச்சேற்றில் முழுகப்பெற்ற, மருமத்தில் - மாபினிடத
தில், வாளி மூழ்க - பாணங்கள் புதைய, மயங்கினன் - மயக்கங்கொண்
டவனாகி, தெளிந்தலோமும் - தெளிந்தவளவில், வினா மொய்த்த கூந்
தல் தாம - வாசனையையுடைய குழலானது உமிழ, விண்ணினின்ற -
ஆகாயத்தினின்றும், ஆரவத்தோடும் - ஆசையுடன், உருவம் தா
புனைய வந்த - அழகியமாலையை தரிக்கவந்த, ஒள தொடி - அரமங்
கையானவள், மயங்கி நின்றான் - மயங்கிநின்றான், என்று.

(க - து) நான் டாணங்கூப்பட்டு மயங்கினவனாகத் தெளிந்து
நிற்க மாலைதரிக்கவந்த அரம்பையானவன் மயங்கிநின்றான் என்பதாம்
கூந்த லவிழவெனலால் சூட்டிபின்றி வினாந்து வந்தன ளென்க.
இவன் உயிர் மனிததேகத்தைவிட்டு உருமுன் மாலைகுட்டத் தெய்வ
மங்கைவந்து காத்திருந்தாளானால் விண்ணினிடம் டெறுதற்குப் டோ
ரினமிக்க தில்லைமென்பது கருத்து. (உக)

கான்படு முருவப்பைந்தார்விதர்ப்பர்கோன்கன்னிவேற்க
ணான்படாதுனையக்குத்தியுள்ளுயிர்பருகலாற்றேம்
வான்படாமின்னினேச்சும்வாளினான்மாய்துமென்றத்
தேன்படுதெரியலவேந்தாசெருமலைந்தாவிநீத்தார்.

(இ - ள்.) கான்படும் - வாசனையுண்டாகிய, உருவம் - அழகிய,
பைந்தா - பசியமாலையையுடைய, விதாட்டா கோன் - வீமனாடைய,
கன்னி - தமயந்தியினது, வேல் கண் - வேல்போன்ற கண்களானவை,
ணான்படாது - மாமிசம் படாமல், உடைய - வருத்துப்படி, குத்தி -
குத்தி, உள் உயிர் - உள்ளாவியை, பருகல் - உண்பதை, ஆற்றேம் -
பொறுக்க மாட்டேம்; வான்படா - மேகத்திற் றேன்றது, மின்னின்-
மின்னலைப்போல்; ஓச்சும் - எறிகின்ற, வாளின் - வாட்படையால்,
மாய்தும் என்னு - மாய்வே மென்று, தேன் படு தெரியல் வேந்
தா - தேனைப்பொழிகின்ற மலாமாலையையணிந்த அரசாகள், செரு
மலைந்து - போர்புரிந்து, ஆவி - உயிர், நீத்தா - நீக்கினார்கள், என்று.

(க - து) அரசாகள் தமயந்தி கட்டபடைக்காஞ்சி வாட்படையா
லிறந்தார்கள் என்பதாம்.

மாதாவிழி வாளினுங் கொடியதென்பது, “வெய்யகூற்றறுத்
தெறி வேல்லிலக்கிது, மெய்தமூழ் வளைததோட ஞாணினிமாற்றி
னுந், தையலா முழுமதி முகத்திற்றங்கிய, மையகட் காலவேன்
மாற்ற லாகுமே.” இதனாலறிக. (ரு0)

முழவுறழ்திணினிதோள்வீரர்முழுமெயுமிரும்புண்மேய
விழிபெருங்குருதியாடியினங்கதிர்ப்பரிதியேய்ப்ப

வழிகவுட்கடாத்தநால்வாயரசுவாவெருத்திற்றோன்றிப்
பொழிகணைமாரிசிந்தியகலிருவிகம்புபோர்த்தார்.

(இ - எ.) முழவு உறழ் - மத்தளத்தை யொத்த, திணிதோள்
வீரா - வலிமை டொருந்திய புயத்தையுடைய படைவீரா, முழு மெய்
யும் - தேமுகமுதும், இரு புண் மேய - பெரியபுண்ணிற் பொருத்திய,
இழி பெரு குருதி ஆடி - ஒழுக்குன்ற பெரிய வுதிரத்தில் மூழ்கி, இள
கதிர பரிதி ஏயப்ப - இளமைடொருந்திய கிரணத்தையுடைய சூரியனை
யொப்ப, கவுள் - கவுளினிடத்திலே, அழி - வீணுகின்ற, கடாத்த-மத
த்தை யுடைய, நால் வாய்-தொடுக்குன்ற வாயையுடைய, அரசு உவா -
அரசயானையின, எருததில் தோன்றி - பிடரியன்மேல் ஏறி, பொழி -
பொழிகின்ற, கணை மாரி சிந்தி - பாணவருஷங்களைச்சிதறி, அகல் -
அகன்ற, இரு விசம்பு டோரத்தார - டெரிய ஆகாசத்தை மறைந்
தார்கள், எ-று.

(ச - து.) படைவீரா யாவாமேலேறிக் கணைமழையா லாகாயத்
தை முழுவாக்கள் என்பதாம்

அரசவாவிற கிலக்கணம் சயம்வர படலத்திற் 'குளிராமிதி' என்
னும் எழுபத்து மூன்றம்பாட டினாயிற காண்க. (நக)

[இனி மூன்றுபாட்டால் அரசா நளனை யெதிர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அருமருந்தனையாள் சூட்டுமலங்கலந்தோளினைப்
பொருதினாப்புணரி சூழ்ந்தபுவியினிலரசொல்லா
நிரையுளையரிமாளேன்றைநிழல்களிதறுகட்சீற்ற
வரைபுனாகளிலயானை வளைந்தெனவளைந்துகொண்டார்.

(இ - எ.) அரு மருது அனையாள் சூட்டும் - அரிய தேவா
மிதத்தையொத்த தமயந்திபானவள் தரித்த, அலங்கல் அம் தோளி
னை - மாலை விளங்கும் அழகிய புயத்தையுடைய நளனை, பொரு
தினா புணரி சூழ்ந்த - மோதுகின்ற அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்
பட்ட, புவியினில அரசா எல்லாம் - பூவுலகத்து அரச ரன்வரும்,
நிரா - வரிசைபெற்ற, உளை - புறமயினையுடைய, அரி மான் ஏற்றை -
சிங்கவேற்றை, நிழல் களி - நிழலைக் கோபிக்குன்ற, தறுகண் - அஞ்சா
மைபையும், சீற்றம் - கோபத்தையு முடைய, வரை புனா - மலையை
பொத்த, களி நல் யானை - களிப்பையுடைய நல்லயானைகள், வளைந்
தது என - வளைந்தனபோல், வளைந்துகொண்டார் - சூழ்ந்துகொண்
டார்கள், எ-று.

(ச-து.) அரசாக்கள் நளனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் என்பதாம்.

இத்தனையரசு ாதிரத்தும் நளனுக்கு இனையாகமாட்டா டென்
பது தோன்ற 'அரிமானேற்றைக் களிநல்லானை வளைந்தென வளைந்து
கொண்டார்' என்றா, உவமையணி. (நஉ)

நொறில்பரித்தடந்தேருந்தினோன்சிலைகுழையவாங்கிப்
பொறியழற்பகழி தூவிப்பொங்குளைப்புரவிமன்றேர்
தெறுகதக்களிநலயானைசினவுவாள்வயவரீட்டங்
குறைபடநாழிலாட்டிக்கூற்றெனவரசரார்த்தார்.

(இ - ள்.) நொறில் - வினாவியுடைய, பரி - குதிகாகட்டிய, தடம் தோ உதி - விசாலம்பொருந்திய தேரைச் செலுத்தி, நோன் சிலை - பெரியவில்லை, குழைய வாங்கி - வளையவளைத்து, பொறி அழல் - அக்கினிப்பொறியையுடைய, பகழி தூவி - டாணங்களை வீசி, பொங்கு உளை புரவி - மிகுந்த புறமயிரினையுடைய குதிகாகளும், மான தோ - குதிகாகட்டிய தோசளும், தெறுகதம் களிநல யானை - மிகுந்த கோ பததையுங் காப்பையுமுடைய யானைகளும், சினவு வாள் வயவாரீட்டம் - கோபிகளேற வாப்பையையுடைய டைவீரா கூட்டமும், குறைபட - குறையுட்படி, நாழிலாட்டி - அமிதமான கொலைசெய்து, கூறுறு என - பண்டோல், அரசர் - டாணங்கள், ஆரத்தா - சாச்சிந்தாரர்கள், எ-று

(க - து.) அரசராக சத்தித்தாரர்கள் எட்டறாம்.

தேருந்தி, சிலைவாங்கி, பகழிதூவி, நாழிலாட்டி ஆத்தார அரசரானகொளக நாழிலாட்டாவது - டைகவா ஆம்மட்டி தன் மாப்பிற்மைததுக்கிடந்த ஆயுதத்தைப் பிடுங்கிப் பறித்தல். “களங்கழுமிப்படையிரிய, வளங்கழிந்த வேலுநித்தோச்சினது.” “மொய்யகதது வேந்தாமுரணினி மென்னுந் கொல், கையகத்தக கொல டான கழலவிடலை - வெயய, விந்சுடா சிந்தி வினாய்களம் டோழந்த, படுசுடரெஃகம் பறித்தது கையெல் கட்டிற்றெந் டோகவி வரு - வன், மெய்வேல் பறியாங்கும.” இவற்றறிச (ஙங)

தெண்டிபாப பரவை யேழுஞ் சேறுபட் டொழியத் தெண்ணீர், மொண்டுசொண் டெழுந்தோர் குன்றின முகிற்சுழாஞ் சொரிவ தேயப்பப், புண்டலை வடிவேன் மன்னர் பொறியழற் பகழி மாரி, மண்டமர் கடந்த தின் டோண் மன்னன்மேற் பொழிந்திட்டாரே.

(இ - ள்) தென் திணை பரவை ஏழும் - தெளிவுபொருந்திய அலைகளையுடைய கடல்களேழும், சேறுபட்டு ஒழிய - சேறுபட்டு நீங்க, தென் நீர் மொண்டுகொண்டு - தெளிவாகியநீரை மொண்டுகொண்டு, ஓர் குனதில் - ஒருமலையில், முகில் குழாம் - மேகக்கூட்டங்கள், சொரிவது ஏய்ப்ப - டொழிவதை யொப்ப, புண் தலை - ஊனைத்தலையிலுடைய, வடி வேல் மன்னர் - கூரிய வேற்படையையுடைய வரசர்கள், பொறி அழல் - செருப்புப்பொறி பறக்கின்ற, பகழி மாரி - பாணமழையை, மண்டு அமா கடந்த - நெருங்கிய புதத்ததிற் செயித்த, தின் தோள் - வலிமைபொருந்திய புயத்தையுடைய, மன்னன்மேல் - நளமகாராஜன்மேல், பொழிந் திட்டார - சொரிந்தார, எ-று.

(க-து.) அரசர்கள் நளன்மேற் பாண மெய்தாரர்கள் என்பதாம்.

‘பரவையேழுஞ் சேறுபட்டொழியத் தெண்ணீர் மொண்டு கொண்டு’ என்னலால் அரசாகள் வைப்பாக வைத்திருந்த பாணங்கனையும் நளனமேற் பொழிந்தன லென்பதாயிற்று. (நசு)

[இனி இரண்டுபாட்டால் அவ்வரசனா நளனெனினு த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொள்ளைகொண்டோரியுண்ணக்குழாங்கொடுகவந்தமாட யொள்ளழற்றறுகட்கூற்றமுயிருண்டுதெவிட்டிநிற்ப வெள்ளவெங்குருதிபோர்ப்பவையன்பணைநிடதங்காக்கும் வள்ளறன்புருவத்தோடுமவரிசிலைகுனிந்ததன்றே.

(இ-ள்) கொள்ளை கொண்டு - கொள்ளையாக வாரிக்கொண்டு, ஒரி உண்ண - நரிகளுண்ண, குழாம கொடு - கூட்டங்கொண்டு, கவந்தம் ஆட - உடற்குறைகள் கூத்தாட, ஒள் அழல் - ஒளியையுடைய நெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற, தறுகண் கூற்றம் - அஞ்சாமையையுடைய யமனுவனவன, உயர் உண்டு - உயிரையுண்டு, தெவிட்டி நிற்ப - உமிழ்ந்து நிட்கு, வெள்ளம் பெருகுதிபோர்ப - வெப்பம்பொருந்திய உதிர வெள்ளமானது மூடக்கொள்ள, வியன டனை நிடதம் காக்கும் - பெரிய வயலையுடைய நிடதாடடைபு புரக்கின்ற, வள்ளல் தன் புருவத்தோடு - நளனுடைய புருவத்துடன், வரி சிலை குனிந்தது - அவனது நெடிய விலலானது வளைத்து, எ-று. அன்று, ஏ-இவ்விரண்டும் அசைநிலைகள்.

(க - து) நளன் வில்லை வளைத்தான என்பதாம்.

ஒரியுண்ண, கவந்தமாட, கூற்றமுயிருண்டு தெவிட்டிநிற்ப, குருதிபோர்ப்ப வள்ளல்சிலை குனிந்ததெனக் கூட்டுக. புருவத்தோடும் சிலை வளைந்த தெனலால் உடனிகழ்ச்சியணி. (நரு)

கூன்பிறைக கோட்டு வல்விற் குழைத்ததுங் குழைத்துத் தெவ்வ, றுன்சுவைத் துண்ணும் வாளி விடுத்தது மொன்ன லார்தங், கான்படு தெரியன் மார்பம் போழ்ந்த துந் தெரியக் காணார், வான்படு பிணக்குள் றோங்கி வயின் வயின் விளங்கக் கண்டார்.

(இ - ள்.) கூன் பிறை - வளைவுகொண்ட பிறையையொத்த, கோடு வல் வில் - கொம்பினாலாகிய வலிய வில்லை, குழைத்ததும் - வளைத்ததையும், குழைத்து - வளைத்து, தெவ்வா - பகைவருடைய, ஊன் சுவைத்து உண்ணும் - மாமிசத்தைமென்று உண்ணுகின்ற, வாளி விடுத்ததும் - பாணங்கள் விட்டதையும், ஒன்னலாதம் - சத்திருக்களுடைய, கான்படு தெரியல் மாபம் - மணமுண்டாகிய மலாமாலையையணிந்த மாபை, போழ்ந்ததும் - பிளந்ததையும், தெரிய காணா - ஒருவருந் தெரியக் கண்டிலா, (யாது கண்டனொனில்) வான் படு - ஆகாயமளாவிய, பிணம் குன்று ஓங்கி - பிணமலைகளுயர்ந்து, வயின் வயின் - இடங்கடோறும், விளங்க - விளங்குதலை, கண்டார் - பார்த்தார்கள், எ-று.

(க - து.) நளன் செய்கையைக் காணுர்கள் பிணக்குவியலைக் கண்டார்கள் என்பதாம்.

புகையினால் நெருப்புண்டென் றறிந்ததுபோல் பிணக்குன்றி னால் நளன் பொருதனனென் றறிந்தன னொன்க. பிணக்குன்றோங்கி வயின்வயின் விளங்கக்கண்டா னொன்னுங் காரியத்தினால் காரணமாகிய நளனது வில்லாண்மை தோன்றுதலால் புனைவிலிப புகழ்ச்சியணி.

[இனி நளனோடு தனித்தனி அரசு பொதித்துப்பொருதல் சொல்லத்தொடங்கிக் கலிக்கநாட்டரசு எனதித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொருசமத்துடன்றவீரர்பொன்றிடநின்றவேந்தர்
வெருவலுற்றிரியுமாமும்வேந்தர்கோன்வலியுநோக்கி
யெரிமணிப்பொன்செயோடையிளங்களிப்பகடுகுழக்
ககாபொருகடலந்தாணைக்கலிங்கர்கோனமரிலேற்றான்.

(இ - ள்.) பொரு சமத்து - பொருகின்றோரில், உடன்ற வீரா-
கோபித்தெதிர்த்த வீராகள, பொன்றிட - இறுதலுடைய, நின்ற வேந்தா-
நின்ற மன்ற யரசாகள், வெருவல் உற்று இரியும் ஆறும் - பயந்து
ஒழிந்தன்மையும், வேந்தா கோன் - நளமகாராஜனுடைய, வலியுந்
நோக்கி - வலிமையினையும் பார்த்து, எரி மணி - ஒளியையுடைய மணி
கள்பதித்த, பொன் செய லுடை - பொன்னுற்செய்த முகப்பாத்தையு
டைய, இள களி பகடு குழ - இளமைபொருந்திய களிப்பையுடைய
யானைகள் சூழ்ந்துவர, ககா பொரு - ககாயோடு மோதுகின்ற, கடல்
தாணை - சேனாசமுத்திரத்தையுடைய, கலிங்கா கோன் - கலிங்கதேசத்
தரசன், அமரில் - யுத்தத்தில், ஏற்றான் - எதிர்த்தான், எ-று. அம்-அரசு.

(க-து.) கலிங்கதேயத்தரசன் நளனுடனெதிர்த்தான் என்பதாம்.

எதிர்த்தவர்க ளிறத்தலையும் மற்ற வேந்த ரோடுதலையும் நளன்
வலிமையையுந் கண்ட கலிங்கதேசத்தரசன் அவனோ டேற்றன
னென்க. சேனையிற் குறைவில நென்பது தோன்ற 'கடலந்தாணைக்
கலிங்காகோன்' என்றா.

(௩௭)

கந்தமெறுகட்சேற்றக்கடாம்பொழிகளினல்யானை
மந்தரகிரியாற்றானைவாரிதியுழக்கிவானத்
திந்திரசுமரனென்னவிகல்புரிநிடதர்கோமா
னுந்துமானேரின்மேலுமொருகணைதெரிந்துவிட்டான்.

(இ - ள்.) கந்து அடு - கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற, தறுகண்-அஞ்
சாமையையுடைய, சேற்றம் - கோபத்தையுடைய, கடாம் பொழி -
மதம்பொழிகின்ற, களி நல் யானை - களிப்பையுடைய நல்ல யானையா
கிய, மந்தர கிரியால் - மந்தரமலையினால், தானை வாரிதி - சேனா சமுத்
திரத்தை, உழக்கி - கலக்கி, வானத்து - விண்ணாகத்து, இந்திரசுமரன்
என்ன - இந்திரசுமரனைப்போல், இகல் புரி - போர்செய்கின்ற, 'நிடதர்'
னோமான் - நளமகாராஜன், உந்து-செலுத்துகின்ற, மான் தெரிந்

மேலும் - குதினாகட்டிய தேரின்மேலும், ஒரு கணை - ஒருபாணத்தை, தெரிந்து - பாத்து, விட்டான்-விடுத்தனன், என்று.

(க - து.) நளனது தோமேல் கலிங்கராஜன் கணை தொடுத்தான் என்பதாம்.

இவன் விடும் பாணங்களுக்கும் வலிமைக்கும் தனது கோ லொன்றே நிகொன்பவன்போ லொருபாணம் விடுத்தன னென்க. உம்மை சிறப்பு. யானையை மந்தரகிரியாகவும் தானையை வாரிதியாக வும் உருவகப்படுத்திச் சொல்லுதலால் உருவகவணி. (ந-அ)

பைம்மலைத்தகன்றவல்குற்பாவையர்க்கனங்கனன்ன
தெம்மலைச்சினவேற்கானைசிலைவளைத்தொருகோலுந்தக்
கைம்மலைக்கோட்டில்வீழ்ந்தகலிங்கர்கோனமரர்மாதர்
வெம்முலைக்கோட்டில்வீழ்ந்துவிண்ணிடைவிளங்கினானே.

(இ - ள்.) பைமலைத்து அகன்ற - பாம்பின்படத்திடன் பொருது விரிந்த, அல்குல் - அல்குலையுடைய, பாவையாசுரு - மாதாக்கு, அனங் கன் அன்ன - மனமதனையொத்த, தெவ் - சததுருக்களை, மலை - பொரு தின்ற, சின வேல்கானை - கோபம்பொருந்திய வேலையுடைய நளனுன வன், சிலை வளைத்து - வில்லை வளைத்து, ஒரு கோல் உந்த - ஒருபாணஞ் செலுத்த, கை மலை கோட்டில் - யானைக் கொம்பின்மேல், வீழ்ந்த - விழுந்த, கலிங்காகோன் - கலிங்கதேசத்தரசனுனவன், அமரர் மாதா - அரம்பையருடைய, வெம் முலை கோட்டில் வீழ்ந்து - விருப்பைச்செப் பின்ற முலையாகிய யானைக்கொம்பின்மேல் விழுந்து, விண்ணிடை - தெய்வலோகத்தில், விளங்கினான் - பிரகாசித்தான், என்று. ஏ-அசை.

(க - து.) நளன் கணையால் கலிங்கராஜன் னிறந்தான் என்பதாம்.

கலிங்கதேசத்தரசன் அநேகபாணங்கள் பிரபோகித்தும் அதனால் நளனிறவாமல் இவன்விட்ட ஒருபாணத்தால் அவன் இறத்தலால் அப் பலவும் இவ்வொன்றை நிகரமை விளக்கின்றது. நளனுடைய பா ணத்தால் லறுபட்டு யானையின் கொம்பில் வீழ்ந்தவளாவிலேதானே அரசு பையருடைய ஸ்தனத்தைப் புல்லி அதனால் சிறப்புற்று நின்றன னென்க. கைம்மலைக்கோட்டில் வீழ்ந்தது மனிதவுடல் வெம்முலைக் கோட்டில் வீழ்ந்தது அவனது தெய்வவுட லெனக்கொள்க. வினாவு பற்றி அக்கோட்டில் வீழ்ந்து உடனே இக்கோட்டில் வீழ்ந்தன னென் றா. (ந-க)

[இனி மூன்று பாட்டுகளாலே மகதேசத் தரசன் எதிர்த்திறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

களத்திடைக் கலிங்கர்கோமான் கவிழ்தலுங்கடைக்கன்சே
வுளத்திடைவெருளிபொங்கலுழிவெங்காலினோடி [புப்
புனைத்தனன்சேனையோடும்வார்சிலைவணக்கிவெம்பேபுரர்
வினைத்தனன் கூற்றுமஞ்சுவெந்திறன்மகதர்கோவே.

(இ - ள்.) களத்திடை - யுத்தகளத்திலே, கலிங்கா கோமான் - கலிங்கதேசத் தரசன், கலிழ்தலும் - இறந்தவளவில், கடை கண் சேப்ப - கடைக்கண்கள் சிவக்க, உளத்திடை - மனத்தில், வெகுளி பொங்க - கோபமிக, ஊழி வெம் காலின் - யுகமுடிவி ஊண்டாகிய வெவ்விய காற்றுப்போல், ஒடி வளைத்தனன் - ஒடி வளைத்தனனாகி, சேனையோடும் - சேனையுடனே, வாரா - சிலை வணக்கி - நெடிய வில்லை வளைத்து, கூற்றும் அஞ்ச - யமனு மஞ்சும்படி, வெம் திறல் - வெவ்விய திறலையுடைய, மகதா கோ - மகததேசத்தரசன், வெம் டோர - வெவ்வியபோரை, விளைத்தனன் - செய்தனன், எ - று.

(சு-து.) மகததேயத்தரசன் ளானுட னெதிர்த்தான் என்பதாம்.

மகதாகோவானவன் கடைக்கண்சேப்ப வெகுளிடொங்க ஒடி வளைத்தனனாகி விளைத்தன னெனக்கூட்டுக. (சு0)

முரிதினாப்பரவைவேலைமுகட்டெழுந்தகல்வான்மேய விடிகதிர்மதியந்தீண்டுமவெளளெயிற்றரவமென்னக் [து குருதிக்கொப்புளிகுடும்வேலான்கொற்றவெண்குடையின்மீ வரிசிலைகுழைத்துவெய்யவடிக்கணையொன்றுவிட்டான்.

(இ - ள்.) முரி தினா பரவை - வளைந்த அலையையுடைய பரப்பையுடைய, வேலை முகமி எழுத்து - கடல்வாதசமியிலுதித்து, அகல் வான் மேய - அகன்ற ஆகாடத்தின்கனூள்ள, விரி கதிரா மதியம் - விரிகின்ற கிரணங்களையுடைய சாதிரனே, தலும்பு - தொடுகின்ற, வெள் எயிறு அரவம் என்ன - வெள்ளிய டல்லையுடைய சாடபம் டோல், குருதி கொப்புளிக்கும் - உதிரத்தை யுமிழ்கிற, வேலான - வேட்டையையுடைய ளானானவன், கொட்டம் - சயத்தைத் தற்கின்ற, வெள்குடையின்மீது - தவளச்சுதிரத்தினமேல், வரி சிலை குழைத்து - நெடியவில்லை வளைத்து, வெய்ய வடிக்கூர் ஒன்று - கொடிய கூரிய கணையொன்றை, விட்டான் - விடுத்தான், எ - று

(சு - து.) ளான மகததேயத் தரசனமேல் கணைதொடுத்தான் என்பதாம்.

மதியந்தீண்டும் வெள்ளெயிற் றரவமென்னல் “கண்டதுமன்னு மொருநா ளவாமனனும், திங்களைப் டாம்புகொண்டற்று” இதுதனால்தக. வெண்குடைக்கு மதிபையும் பாண்டதிறஞ்ச சாடபத்தையும் ஒட்டிச் சொல்லுதலால் உவமையணி. (சுக)

சுரும்பிமிர்தும்பைவேயந்தகடர்முடிமகதர்கோமான் விரும்பலர்செகுக்குமவேலான்விற்பழுத்துமிழும்வெய்ய* சரம்படவற்றுவிழ்ந்ததன்னுடற்குறைநின்றாட வரம்பையரோடுநோக்கியணிமணிமுறுவல்பூத்தான்.

(இ - ள்.) சுரும்பு இயிர் - வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற, தும்பை வேய்த - தும்பைமாலை தரித்துவந்த, ஈடா முடி மகதா கோமான் -

கிரணங்கள் வீசுகின்ற கிரீடத்தையுடைய மகததேசத் தரசனானவன், விரும்பலர் - சத்துருக்களை, செஞ்சூழ் - கொல்லுகின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடைய நளனது, வில் பழுத்து - வில்லானது பழுத்து, உமிழும் - உமிழுகின்ற, வெய்ய சரம் பட - வெவ்விய பாணங்கள்பட, (அவைகளால்) அற்று வீழ்ந்த - துணிக்கப்பட்டு வீழ்ந்த, தன் உடல் குறை - தன்னுடைய கவந்தமானது, நின்று ஆட - நின்று கூத்தாட, அரம்பையரோடு - தெய்வமாதரோடு, நோக்கி - பார்த்து, அணி மணி - அழகிய முத்தையொத்த நகைதோன்ற, முறுவல் பூத்தான் - நகைத் தனன், எ-று.

(க - து.) நளன் கணைப்பட்டு மகததேயத்தரசன் நிறந்தான் என்பதாம்.

மகததேசத்தரசன் தெய்வவுருப் பெற்றமையால் அதிற்குறைந்த மனிதவுருவை யிகழ்ந்து நகைத்தன னெனக். தன்னுடற்குறை நின்ற றுட நோக்கி யெனறலால், தறிபட்ட வுடலாடி நிலத்தின் விழுமுன் னமே தெய்வவுருப் பெற்றன னென்னும் வினாவு தோன்றியது. நாணமுற்றவா உடன் சிரித்திவ ரொன்பது இயல்பாதலால் தனக்கு மாலைசூட்டிய அரம்பையரோடு நோக்கி 'யணிமணி முறுவல் பூத்தான்' என்றா.

(சஉ)

[இதனால் சோழனெதிததல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அமைப்பருந்தறுகட்சேற்றத்தாளரியேறுபோல்வான் சமர்த்தலையிகவினேற்றதரியலர்சென்னிவீழத் துமித்திடுங்குருதியொள்வாள்சுடொழவிதிர்ப்பநோக்கி யிமைத்தலும்வளவர்கோனைவெருவனீயேகுருகென்றான்.

(இ-ள்.) அமைப்பு அரும் - அமைத்ததற்கரிய, தறுகண் - அஞ்சா மையையும், சேற்றது - கோபத்தையும், ஆள் - ஆளுகின்ற, அரி ஏறு போல்வான் - சிங்கவேற்றை பொத்த நளனானவன், சமாதலை - யுத்த களத்தில், இகலின் ஏற்ற - பகையினாலெதிர்த்த, தரியலர் சென்னி வீழ் - சத்துருக்களுடைய தலைகள் வீழும்படி, துமித்திடும் - தறித்திடு கின்ற, குருதி - உதிரத்தையுடைய, ஒள வாள - ஒள்ளிய வாட்படை யை, சுடா ஏறு - ஒளிதுளும்ப, விதிர்ப்ப - அசைக்க, நோக்கி - அது கண்டு, இமைத்தலும் - இமைக்கோட்டு மளவில், வளவா கோனை - சோழனை, வெருவல் - அஞ்சாதே, நீ - நீ, ஏகுக என்றான் - போ வென்றான், எ-று.

(க - து.) நளன் வாளசைவைக்கண்டு சோழன்பயந்து இமை கோட்டலா லதைக்கண்ட நளன் சோழனை அஞ்சாதே போவென்றான் என்பதாம்.

நளன் வாளசைத்ததைக்கண்டு கண்ணிமைக் கோட்டலால் நம் மோடு பொருதற்கு அஞ்சினன்; இவனோடு பொருவது தரும மன் றென்று சோழனைப்பார்த்து, அஞ்சாதே நீ போ வென்றான். அது தோல்வியென்பது "விழ்த்தகன் வேல்கொண்டெறியு விழ்த்திடுமப்பி, னோட்டன்ரோ வன்க ணவர்க்கு." இதனாலதிக.

(சக)

[இதனால் சேரமான் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொப்பினைப்புரவி துண்டிக்கொடுமார்க்குழையவாங்கி
வெய்யவெம்பகழிமாரிவிண்ணகம்புதைப்பத்துவி
யையன்மெய்க்கவசமீதுமைக்கணைசிதறியார்த்தான்
மையறுசிறப்பின்மிக்கவஞ்சியம்பதிக்குவேந்தே.

(இ - ள்.) மை அறு - சூற்றமற்ற, சிறப்பின் மிக்க - சிறப்பின
லுயர்ந்த, வஞ்சி அம் பதிக்கு - வஞ்சியென்னு மழகிய நகரத்திற்கு,
வேந்து - அரசனாகிய சேரமான், கொய் உளை - கொய்துகட்டிய புறமயி
ரினை யுடைய, புரவி துண்டி - குதிரையைச் செலுத்தி, கொடு மரம் -
வில்லை, குழைய வாங்கி - வளைய வளைத்து, வெய்ய வெம் பகழி மாரி -
கொடிய வெவ்விய பாண மழையை, விண்ணகம் புதைப்ப துவி -
ஆகாயமுழுவதும் மூடும்படி இறைத்து, ஐயன் - ஈனனுடைய, மெய்
கவசமீதும் - சீராவின்மேலும், ஐங்கணை சிதறி - ஐந்துபாணம் விட்டு,
ஆர்த்தான் - காச்சித்தான், எ-று. ஏ - அசை.

(க-து.) சேரமான் நளன் மெய்க்கவசத்தின்மே லைங்கணை விடுத்
தான் என்பதாம்.

நளன்மேல் ஐங்கணைதுவின னெனலால் பகழிமாரி விண்ணகம்
புதைப்பத் சிதறி யென்பதைச் சேனைகண்மே லெனக் கொள்க.(சச)
சில்லியந்தடந்தேருந்தித்திண்சிலைகுழையவாங்கிக்
கொல்லியவெழுந்தகூற்றிற்கொடியவெம்பகழி துவி
மல்லடுதோளுமார்பும்வழிபெருங்குருதியோடும்
வில்லவன்வெருவியோடவெஞ்சமமுடற்றினானே.

(இ - ள்.) சில்லி - உருளையையுடைய, தடம் - விசாலம்பொருந்
திய, தேர் உந்தி - தேரைச்செலுத்தி, திண் - வலிமைபொருந்திய,
சிலை - வில்லை, குழைய வாங்கி - வளைய வளைத்து, கொல்லிய எழு
ந்த கூற்றில் - கொல்லவெழுந்த ஈமன்போல், கொடிய வெம் பகழி
துவி - கொடியவாகிய வெவ்விய பாணங்களை விட்டு, மல் அடு தோ
ளும் - மற்போர்செய்கின்ற புயங்களிலும், மார்பும் - மார்பிலும்,
வழி - வழிகின்ற, பெரு குருதியோடும் - அதிக உதிரத்தோடும், வில்
லவன் - சேரமான், வெருவி ஓட - அஞ்சியோடும்படி, வெம் சமம் -
வெவ்வியபோனா, உடற்றினான் - செய்தான், எ-று. அம், ஏ - அசை.

(க-து.) சேரமான் பயந்தோட நளன் போர்செய்தான் என்பதாம்.

வில்லவனானும் நளன் வில்லுக்குத் தோற்றோடினமை தோள்
றச் சேரமானுக்குப் பலபேரிருக்க 'வில்லவன்' என்றார். வில்லவன் -
விற்கொடியையுடையவன்.

(சரு)

[இதனால் புட்கரத்தீவரசு நெதிர்த்தல் சொல்லப்
படுகின்றது.]

சிறங்கிளர்வவிரப்பைப்பூணிடநர்கோன்னெடுத்தகொலிற்
கறங்கெனத்திரியும்வெய்யகலினமான்றடந்தேர்வீழ

மறங்கிளர்பரிதிவேலுமானமுந்தறந்துநாணுந்
புறங்கொடுத்திரியல்போனான்புட்காத்திவின்வேந்தன்.

(இ - ன்.) புட்கா தீவின் வேந்தன் - புட்காதீவையானு மரச
னாவன், நிறம் கிளா வயிரம் பைம்பூண் - ஒளிவிளங்குகின்ற வச்
சிராபரணத்தையுடைய, ரிடநா கோன் - நளமகாராஜன், தொடுத்த
கோலில் - பிரயோகஞ்செய்த பாணத்தால், கறங்கு என திரியும் -
காற்றாழிபோற் திரிகின்ற, வெய்ய கலினம் மான்-வெவ்விய கழவாளம்
பூண்ட குதிரைக்கட்டிய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, தோ வீழ - இர
தம் வீழ, மறம் கிளா - மறமிருந்த, பரிதி வேலும் - சூரியனையொத்த
வேற்படையையும், மானமும் - அபிமானத்தையும், துறந்து - விட்டு,
நாணுல் - நாணத்தால், புறம் கொடுத்து - முதுகுக்காட்டி, இரியல்
போனான் - ஒடிப்போனான், எ-று.

(க - து.) புட்கான் நளனுடனெதித் தோடினான் என்பதாம்.

மானமும் ஒரு ஆபரணம்போ லணிபவளுதலின் புட்காத்திவின்
வேந்தை வேலு மானமுந் துறந்துபோனா னென்றா. “மானவருக்கல
னீக்கி” என்றா பிறரும். (சசு)

[இதனால் சாகத்தீவரசன் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவருத்தம்

பாகடுவெந்திறற்பருமயானைமேல்
வேகவெங்கலினமாவெள்ளஞ்சூழ்வரச்
சாகத்தீவுக்கிறைசமரினார்ப்பொடு
தோகையார்கண்னெனப்பகழி துவினான்.

(இ - ன்) பாகு அடு - பாகனைக் கொல்லுகின்ற, வெம் திறல் -
வெவ்விய திறலையுடைய, பரும யானைமேல் - ஒப்பினைசெய்த யானை
யின்மேல், வேகம் - வேகத்தையுடைய, வெம் கலினம் மா வெள்ளம்-
வெவ்விய கழவாளம்பூண்ட குதிரைக்கூட்டங்கள், சூழ் வரச் - (தன்
னைச்) சூழ்ந்துவரும்படி, சாகத்தீவுக்கு இறை - சாகத்தீவுக் கரசனான
வன், சமரின் ஆரப்பொடும் - யுத்தத்தினரவாரத்துடன், தோகையா
கண் என - மாதா விழிகள்போல், பகழி - பாணங்களை, துவினான் -
சின்தினான், எ-று.

(க - து.) சாகத்தீவரசன் பாணந் தொடுத்தான் என்பதாம்.

மாதர் கண்கள் பாணங்களினுங் கொடியன வாதலால் ‘தோகையா
கண்ணெனப் பகழிதுவினான்’ என்றா. பாகு என்னும் பண்புப்பெயர்
பண்பிக்காயிற்று. இது உவமேயமாகிய கண்களை உவமானமாகிய
பாணங்களுக்கு ஒப்புமை சொல்லலால் எதிமறையணி. (சஎ)

துணங்கையிட்டலகைகமெள்ளியார்த்தெழ
வணங்கெயிற்றரவெனவழுவும்வாளிகள்

வணங்குவிற்கால்வளைத்தெய்துமாற்றினு
னிணங்கமழ்குருதிவேனிடதர்வேந்தனே.

(இ - ள்.) துணங்கையிட்டு - கையைக்கொட்டி, அலகைகள் - பேய்கள், துள்ளி ஆர்த்து - குதித்து ஒலித்து, எழ - எழும்ப, அணங்கு - வருத்தத்தைச்செய்கின்ற, எயிறு - பல்லையுடைய, அரவு என - சாபம் போல், அழலும் - சுடுகின்ற, வாளிகள் - பாணங்களை, வணங்கு வில் - வளைகின்ற வில்லை, கால் வளைத்து - காலிலூன்றி வளைத்து, எய்து - பிரயோகஞ்செய்து, மாற்றினான் - நீக்கினான், நிணம் கமழ் - கொழுப்பு நாமுகின்ற, குருதி வேல் - உதிரந்தோயந்த வேற்படையையுடைய, நிடதா வேந்தன் - நளமகாராஜன், எ-று ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(க - து) சாகத்திவரசன் டாணங்களை நளன் விலக்கினான் என்பதாம்.

இப்போரில் நமக்கு நல்லவுணவு கிடைக்குமென்று அதிக மகிழ்ச்சியால் பேய்கள் காச்சித்தலால் 'துணங்கையிட்டலகைக டுள்ளியாரத்தெழ' என்றா அரவைப் பாணத்துக்கும் எயிற்றை அதன முனைக்கும் உவமையாகக் கொள்க. (சஅ)

பாற்றினந்தொடர்வதுபகைவருள்சுவைத்
துற்றிருந்திடையறுதுநிரங்காலவது
கூற்றெடுத்தோழமைகொள்வதாயதோர்
மாற்றருங்கொடியவேன்மன்னன்வாங்கினான்.

(இ - ள்) பாறு இனம் தொடர்வது - பருந்துக்கூட்டங்கள் தொடர்வதும், பகைவா ஊன் சுவைத்து - சத்துருக்களுடைய மாமிசத்தை மென்று, ஊற்று இருந்து - ஊற்றுக்கவிருந்து, இடை அறுது - ஒழியாமல், உதிரம் கால்வது - உதிரங் கக்குவதும், கூற்றெழும் - யமனுடன், தோழமை கொள்வதாயது - சிநேகங் கொள்வதாகியது மாகிய, ஓர் - ஒரு, மாற்று அரும் - தடுப்பதற்கரிய, கொடிய வேல் - கொடிய வேற்படையை, மன்னன் வாங்கினான் - நளனானவன் கைக்கொண்டான், எ-று.

(க-து) நளன் வேலாயுதத்தைக் கைக்கொண்டான் என்பதாம்.

ஒருவாமேல் விட்டால் அதனகொடுமை சொல்லவேண்டுமெனவெதிலில்லையென்பது தோன்ற சுபாவத்தில் இம் முகமுணங்களைபு முடைய வேலென்றா. (சக)

அயிலெடுத்தெறிதலுமடர்க்குமொன்னலார்
வயிறெரிதவழந்ததுவயிரவாட்படை
செயிரவவேந்தியசாகத்தீவிறை
யுயிர்துறந்தந்தகனுலகம்புக்கதே.

(இ - ள்.) அயில் எடுத்து எறிதலும் - வேற்படையை யெடுத்து வீசியவளவீல், அடாக்கும் - பொருகின்ற, ஒன்னலார் வயிறு -

பகைவருடைய வயிறுனது, எரி - நெருப்பினால், தவழ்ந்தது - தவழ்ந்திடப்பட்டது, வயிரம் வாள் படை - வச்சிரவாளை, செயிர் அற-குற்றமற, ஏந்திய - தாங்கப்பெற்ற, சாகத்தீவு இறை உயிர் - சாகத்தீவுக் கரசனுடைய உயிரானது, துறந்து - உடலைவிட்டுநீங்கி, அந்தகன உலகம் புக்கது - யமலோகத்தில் புஞ்சுந்தது, எ-று.

(சு - து.) சாகத்தீவரசனுயிர் யமலோகஞ்சென்றது என்பதாம்.

வயிறெரி தவழ்தலால் அடாக்குமொன்னல் ஞொறது, சாகத்தீவரசனோடு வந்து எதிர்த்தவரை யெனக்கொள்க. நிராயுதனாகிய மிளநதிலெனப்பது தோன்ற 'வயிரவாட்டபடை செயிர்ற வெந்திய சாகத்தீவினை' என்றா.

(ரு)

[இதுமுத லேழுபாட்டாம் காம்பிலிதேசத்தரசனெனத் தலை சொல்லபடுகின்றது.]

தூம்புடை - க் கரமலையெருத்திற்குள்ளுபு
காம்பிலிக் கரசன் விலவாங்கிக் காய்ப்பனை
தேம்பொதிசெழுமலர்த்தெரியன்மாப்பினன்
வாம்பரித்தேர்மிசைமழையிற்றுவினான்.

(இ - ள்.) தூம்பு உடை கரம் மலை - துவாரத்தையுடைய கையை யுடைய மலைபோன்ற யானையினது, எருத்தில் தோன்றுபு - பிடரியின் மேல் தோன்றி, காம்பிலிக்கு அரசன் - காம்பிலிநாட்டுக் கரசனுனவன், வில் வாங்கி - வில்லைவளைத்து, காய்ப்பனை - கொல்லாநின்ற டாணங்களை, தேன் பொதி - வாசனை நெருங்கிய, செழு மலர்-செழுமை யுள்ள மலராதரெடுத்த, தெரியல் மாப்பினன் - மாலையையணிந்த ளானது, வாம்பரி - தாவுகின்ற குதிகாகடடிய, தோமிசை - தேரின மேல், மழையில் துவினான் - மேகம்போல் பிரயோகித்தான், எ-று.

(சு-து.) காம்பிலிதேயத்தரசன் ளானது தோமேற் கணைதொடுத்தான் என்பதாம்.

துதிக்கை யொன்று தவீர மற்றையுடல் மலைபோலிருத்தலால் யானையைக் 'கரமலை' என்றா. காம்பிலிதேசத்தரசன் ளான தேரின் மேற் பாணந துவின னெனக் கூட்டுக.

(ருக)

சிலையுயிர்த்துயிர்ப்பலிகவருந்திண்களை
கொலைவடிவேலினுன்றுரப்பக்குஞ்சர
மலையெனக்கவிழ்தலுமடங்கலேறென்ப
புலவுவாளொடுமவன்புவிழிற்பாய்ந்தனன்.

(இ - ள்.) சிலை உயிர்த்து - வில்லால் விடப்பட்டு, உயிர் பலிகவரும் - உயிராகிய வுணவை யுண்ணுகின்ற, திண்களை - விலைமபெற்ற பாணங்களை, கொலை வடி வேலினுன் - கொல்லுகின்ற வடித்த வேலேந்திய ளானவன், துரப்ப - செலுத்த, குஞ்சரம் - (ஏறிவந்த தன்) யானையானது, மலை என கவிழ்தலும் - மலைபோற் கவிழ்த்து வீழ்ந்த

வளவில், மடங்கல் ஏறு என - சிங்கவேற்றைப்போல், புலவு வாளொடும் - புலாலுற்றத்தையுடைய வாட்படையுடன், அவன் - அவ்வரசனானவன், புலியில் - பூமியிலே, பாய்ந்தனன் - குதித்தனன், எ-று.

(க - து.) நளன் பாணம்விடுக்க யானைவிழவும், காம்பிலிதேயத்தரசன் நிலத்திற் குதித்தான் என்பதாம்.

தன்னைவிட்டுத் தன்தேரின்மேற் பாணம் விடுத்தலால் நளனும் அவ்வரசனேறிவந்த யானைமேற் பாணம்விடுத்து அதைக் கொன்றனனென்க. மலையென வெனலா லுவமையணி. (௫௨)

வாரமயிர்க்கேடகம்பற்றிவாள்விதிர்த்
தூர்சினக்களிற்றணியுழக்கியொய்யெனப்
போர்முகத்தூறிவெம்புலியின்போத்தெனச்
சாரிகைதிரிந்தனன் தறுகளுளனே.

(இ - ள்.) வார மயிர் கேடகம்பற்றி - நெடிய மயிரையுடைய தோற் கேட்கத்தைப் பிடித்து, வாள் விதிர்த்து - வானையசைத்து, ஊர் - நடக்கின்ற, சினம் களிறு அணி உழக்கி - கோபத்தைபுடைய யானைவகுப்பைக் கலக்கி, ஓய் என - விராவில், போர்முகத்து - யுத்தமுகத்தில், உரறி - காச்சித்து, வெம் புலியின் போத்து என - வெய்ய புலியேற்றைப்போல், சாரிகை திரிந்தனன் - வட்டமாகத் திரிந்தான், தறுகளுளன் - அஞ்சத்தக்கவைக்கு அஞ்சாத காம்பிலிதேசத்தரசனாவன், எ-று.

(க - து.) காம்பிலிதேயத்தரசன் கேடகம்பற்றி வானையசைத்து வட்டமிட்டு உலாவினான் என்பதாம்.

பாணங்கள் தைப்பிலும் அழிவிலாதிருத்தற்கு மயிருள்ள தோலினால் செய்வதுபற்றி 'மயிர்க்கேடகம்' என்றா. ஒருகுற்றஞ் செய்தவர்க்குப் பலகுற்றஞ் செய்வாபோல் தானேறி வந்த ஒருயானையைக்கொன்ற நளனது களிற்றணியுழக்கிச் 'சாரிகை திரிந்தனன்' என்றார். புலியின் போத்தென வெனலால் உவமையணி. (௫௩)

பாரினின்றவனமர்புரியப்பாய்ப்பரித்
தேரினின்றமிகணைச்செருவிளைத்திட
நூருடையவர்போர்த்தருமமன்றெனக்
கூர்நுதிவாளுரீஇக்குப்புற்றானரோ.

(இ - ள்.) பாரினின்று - பூமியிலிருந்து, அவன் அமா புரிய - அவ்வரசன் போபுரிய, பாய் பரிதேரினின்று - தாவுகின்ற குதினாகட்டிய தேரிலிருந்து, அடு கணை - கொல்லாநின்ற டாணங்களைக் கொண்டு, செரு விளைத்திடல் - யுத்தஞ்செய்தல், தார் உடை வயவா - வெற்றிமாயையணிந்த படைவீரருடைய, டோர தருமம் அன்று என - யுத்தத்தினுடைய தரும மன்றென்று, கூர் நுதி - கூரிய நுனியையுடைய, வாள் உரீஇ - வானையுருவிக்கொண்டு, குப்புற்றான் - குதித்தான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) நளன் வாணையெடுத்துத் தேவைவிட முறங்கினான் என்பதாம்.

நளன் அறநிலைப்போர செப்பவனுதலால் தன்னோடெதிர்த்த காம்பிலிதேசத் தரசனுனவன் பூமியிலிருத்தம்பற்றித் தானும் பூமியிற் குதித்தன னென்றா. (ருச)

மன்பெருங்கேடகந்திரித்துவானிடை
மின்பிறழ்ந்தென்னவாள்விதிர்த்துநோக்கின
ரென்புநெகஞுள்ளுடைந்திரியவேற்றனர்
வென்பிறரறிகிலாததிறலகொள்வீரரோ.

(இ - ள்.) மன் பெரு கேடகம் திரித்து - நிலைபெற்ற பெரிய பரிசையைச் சுழற்றி, வானிடை - ஆகாயத்தின்கண், மின் பிறழ்ந் தது என்ன - மின்ன லசைத் தாற்போல், வாள் விதித்து - வாட்படை பையசைத்து, நோக்கினா - டாத்தவாகளுடைய, எனபு - எலும்பு கள், நெக்கு - நெக்குவிட்டு, உள உடைந்து இரிய - உளளே உடைந்து டோகும்படி, வெந் - (தம்) முதுகை, பிரா அறிகிலா-பிறரால் அறியற் படாத, திறல் கொள வீரா - உலிமையைக்கொண்ட அரசுகள், ஏற மனா - எதிர்த்தனா, எ-று.

(க - து.) அரசாக னெதிர்த்தாக்கள் என்பதாம்.

வெந் என்பதில் நகரவொற்றுப் பகரத்தோடு மயங்காமையின் வழக்கப்படி எதுகைநோக்கி னகரவொற நெழுதப்பட்டதாம். வென் பிற ரறிகிலாவென்பதனால் ஓரிடத்திலும் இவ்விருவரும் தோற்றவ ரல்லொன்பது கருத்து. இது உவமையணி. (ருரு)

தெறுஞ்சினந்தலைக்கொளீஇச்செங்கண்டியுக்
பிறங்குபொற்கேடகம்பிறழ்வெற்றியு
மறங்கிளர்வயிரவாள்வாளிற்றாக்கியு
கறங்கெனத்திரிந்தனர்காளைவீரரோ.

(இ - ள்.) தெறும் சினம் - அழிக்கின்ற கோபமானது, தலை கொளீஇ - அதிகரித்து, செம் கண் தீ உக - சிவந்த கண்களினின்றும் நெருப்புதிர, பிறங்கு பொன் கேடகம் - உயரந்த அழகிய கேட கத்தை, பிறழ் - நீங்கும்படி, எற்றியும் - எறிந்தும், மறம் கிளா - கொ லைத்தொழில்மிஞ்ந்த, வயிரம் வாள் - வச்சிரவாளை, வாளில் தாக்கியுட்- வாளினாலெறிந்தும், கறங்கு என - காற்றாடிபோல், காளை வீரா - அரசுகள், திரிந்தனா - திரிந்தார்கள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) அரசுகள் வாளினும் போசெய்தார்கள் என்பதாம்.

இவ்விரண்டு பாட்டால் ஒருவருக்கொருவ ருயாவு தாழ்வு சொல் ளாமையால் வாட்போரில் இவ்விருவரு மொத்தன னொன்பதாம். (ருசு)

கோட்புலிப்போத்தெனநிடதர்கோமகன்
ஞாட்பினுட்காம்பிலிக்கிறைவனமுற

வாட்படையெறிந்துயிர்வவ்வினுவன்
சேட்புலத்தரம்பையர் தெரியல்குடினான்.

(இ - எ.) கோள் புலி போத்து என - கொலைசெய்கின்ற ஆண் புலிபோல், நிடதா கோமகன் - நளனுவன், ஞாட்பினுள் - யுத்தத் தின்கண், காம்பிலிக்கு இறைவன் - காம்பிலிநாட்டாக் கரசனுடைய, நாமம் அற - பெயரற்றுப்போம்படி, வாள் படை எறிந்து - வாளாயுதத்தை வீசி, உயிர்வவ்வினான் - ஆவியைக்கொண்டான்; அவன் - அவ்வரசன், சேண் புலத்து - விண்ணுலகத்தின்கண், அரம்பையா - தெய்வ மங்கையரால், தெரியல் குடினான் - மாலை சூடப்பட்டான், என்று நாமம் - நாம் எனக் கடைகுறைந்து

(க - து) நளன் காமடிலிதேயத்து வேந்தனைக் கொன்றான் என்பதாம்.

தோல்வியினி வாடபோல எதிர்த்திறந்தவ னாதலால் காமடிலி தேசத் தரசனுக்கு அரம்பையா மாலை சூடினான். (ருஎ)

அறைகழல்வேந்தர் மேலலங்கலவேலினு
னெறுழவலி ககளிற்றிடைததாவுமெண்ணிலா
நொறிப்பரிதோமிசைப்பாயுநோன்கெழு
சிறையொடுநதிரிவதோர்சீயமெனவே.

(இ - எ) அலங்கல் வேலினான் - வெற்றிமாலேதரித்த வேற படையையுடைய நளனுவன், நோன் கெழு - பெருமைபொருந்திய, சிறையொடும் திரிவது - சிறுகூடன திரிவதாகிய, ஓர் சீயம் என்ன - ஒரு சிங்கம்போல, அறை கழல் - ஒலிகின்ற வீரக்கழலையணிந்த, வேந்தாமேல் - அரசாசனமேலும், எறுழ வலி களிற்றிடை - மிகுந்த வலிமையையுடைய யானையினமேலும், தாவும் - பாய்வான், எண்ணிலா - அளவில்லாத, நொறில் - ஒலியையுடைய, பரி - குதிராமேலும், தோமிசை - தேரினமேலும், பாயும் - பாய்வான், என்று.

(க - து) நளன் அரசாசனமேலும், யானைகளமேலும், குதிரைகள் மேலும், தோகளின்மேலும் பாய்வான் என்பதாம்.

நளன் செய்தபோதைத் தனித்தனிச் சொல்லின் முடியாதென்பார தொகுத்துச்சுட்ட லென்னு முத்தியால் வேந்தாமேல் களிற்றிடைபரி தோமிசை இவ்வாறெதிர்த்து வென்றன னென்றா. (ருஅ)

இன்னணங்கொடுஞ்சமர் முருக்கியேற்றிகள்
மன்னவர்புறக்கொடைகண்டுமாலேதாழ்
கொன்னவில்குருதிவேற்குவவுத்தோளினான்
சென்னிவான்றடவுபொற்றேரினேறினான்.

(இ - எ.) இன்னணம் - இந்தப்பிரகாரம், கொடுசமா - உக்கிரமான யுத்தத்தில், முருக்கி-கொன்று, ஏற்று - எதிர்த்து, இகல் மன்னவா - பகைக்கின்ற அரசர்கள், புறம் கொடை கண்டு - முதுகுக்கொடுத்த

தோடச்செய்து, கொல் நவில் - கொல்லுதலைச் சொல்லுகின்ற, குருதி வேல் - உதிரத்தோய்த வேற்படையையுடைய, மாலை தாழ் - மாலைகள் தொங்கப்பெற்ற, குவவு தோளிணை - திரட்சிபொருந்திய தோள்களையுடைய நளனுவன, சென்னி - தலையினால், வான் தடவு - ஆகாயத்தைத் தடவுகின்ற, பொன் தேரின் ஏறினான் - அழகிய தேரின்மேல் ஏறினான், எ-று.

(க - து.) நளன் வெற்றிகொண்டு தோமேலேறினான் என்பதாம்.

கொல்லுதலைத் தெரிந்தவா வாயினும்சொல்லாது செய்கையாற் சொல்லுதல்போல் வேற்படை கொலைசெய்தலாற சொல்லுதலில் 'கொன்னவில் குருதிவேல்' என்றா.

(ருக)

[இனி ஆறு பாட்டால் பகைகள்ச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

கொச்சகக்கலிப்பா

புலத்தலுமடநல்லார்புலவிதீர்தரச்சூட்டு
மலத்தகமலர் கருஞ்சியழி குருதிப்புனலைப்ப
மலைத்தடந்திணிதோளார்வழக்ககணைமெயிற்போர்ப்பக
கொலைத்தலைமுணமாப்போற்கொடுஞ்சமத்திறகிடந்தனோ

(இ - ள்.) மட நல்லா புலத்தலும் - மாதாகள ஊழியவளவில், புலவி தீர்தா - அவலுடல நீங்குமபடி, சூட்டும் - அணிவிக்கும், அலத்தகம் - (அவா பாதங்களி னூட்டப்பெற்ற) செம்பஞ்சபடிந்த, மலா - பூவையணிந்த, சூஞ்சி - சூடுமியை, அழி - அழிகின்ற, குருதி புனல் - உதிரநீரானது, அலைபப - அலைக்க, மலை - மலைபோல், தடம - டருத்த, திணி - வலிமையையுடைய, தோளார் - தோளையுடையவரசாகள, வழக்கணை - கூரியபாணங்கள், மெய்யில் போர்பப - தேகத்திலே மூட, கொலை தலை - கொல்லுகின்ற தலையையுடைய, முண் மா போல் - முள்ளமபனறிபோல், கொடு சமத்தில் - கொடிய யுத்தங்களத்தில், கிடந்தனா - கிடந்தா, எ-று. ஏ-அசை.

(க - து) அரசாகள் மெய்யிற்பட்ட கணையோடு முள்ளம்பன்றி போற போகுகளத்திற கிடந்தார்கள என்பதாம்.

மாதாக்கு ஊடலுண்டாயின் கணவனையுதைத்தல் மலைப்படலத் திரண்டாம் பாட்டா லுணாக. மாதா புலவியில் ஆடவனாத் தா முதைத்தலும் அவனா ஆடவா பணிதலுமாகிய இரண்மீமுண்டு. அது அப்போது அவாக்குண்டாகும் வேட்கைக்கிடாய் நிற்குமெனக் கொள்க. தேகங்களில் அம்புகள் தைத்திருத்தல் முள்ளம்பன்றி மூட்களைச் சிலிர்த்தல்போன் நிருத்தலால் அதற்குதையுமையாக்கினா.()

இகன்மிருதிறல்வேந்தோதியாற்களப்படுத்த
புகர்முகக்கடாயானைபொழி குருதிச்செழுஞ்சேற்றிற்
நிகிரியகொடிஞ்சிறெடுந்தேருழக்கத்துகளைமுந்தவ்
வகலிருவிசம்புபோர்த்தந்திவான்போன்றதுவே.

(இ - ள்.) இகல் மிகு - பகைமைமிகுந்த, திறல் - வலிமை பொருந்திய, வேந்தா - அரசர்கள், ஏதியால் - வாட்படையால், களம் படுதத - யுத்தகளத்திற் கொன்ற, புகா முகம் கடா யானை - புள்ளி பெற்ற முகத்தையு மதத்தையுமுடைய யானைகள், பொழி - ஊற்றிய, குருதி செழு சேற்றில் - செழுமைபொருந்திய வுதிரச்சேற்றில், திகிரிய - உருளைக்கையுடையவும், கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடையவுமாகிய, நெடு தோ - நெடியதோகள், உழக்க - கலக்க, துகள் எழுந்து - தாளிகள் எழும்பி, அ அகல் இரு விசம்பு - அந்த விரிவுள்ள பெரிய ஆகாசத்தை, போதது - மூடிக்கொண்டு, அந்தி வான் - செவ்வானத்தை, போன்றது - ஒத்தது, எ-று. ஔ - அசை.

(க - து) ஆகாயமானது போக்களத்தின் உதிரப்புழுதியான் மூடப்பட்டுச் செவ்வானத்தை யொத்திருந்தது என்பதாம்.

குருதிச்சேறையினும் அநேகநதரம் தேருருளைக ளோடுதலால் புழுதியாயிற் றென்க. அப்புழுதி மூறிதலால் ஆகாயம் செவ்வானம் போன்ற தென்றா. இது உவமையணி. (சுக)

ஒளிகிளர்மணியோடைசிதைந்தொழியவுடன்போர்க்
களிசினமாலயானைக்கதிர்மருப்புமிழ்ந்ததி
முளிதடஞ்சினேமேயுமுருங்கெரியெனப்பற்றி
விளிதருவயவருடலவெந்தொழியப்பரந்ததே.

(இ - ள்.) ஒளி கிளர் மணி ஓடை - பிரகாசமிக்குத அழகிய முக படாமானது, சிதைந்து ஒழிய - கெட்டு நீங்க, உடன்ற போ - வெகு ணட யுத்தத்தில், களி சினம் - செருக்கையும் சோபதையுமுடைய, மால் யானை - பெரிய யானைகளுடைய, கதிர் மருப்பு - பிரகாசம் பொருந்திய தந்தங்கள், உமிழ்ந்ததி - சொரிந்த நெருப்பானது, முளி - காயந்த, தடம் சினே - பருத்த கிளைகளை, மேயும் - தகிக்கின்ற, முருங்கு எரி என - அழியுந் தீயைப்போல், பற்றி - பற்றிக்கொண்டும், விளிதரு - இறந்த, வயவா உடல் - படைவீரருடைய தேகங்கள், வெந்து ஒழிய - வெந்து போகும்படி, பரந்தது - பரவியது, எ - று ஆல் - அசை.

(க - து.) யுத்தகளத்தில் யானைக்கொம்பிற் பிறந்த தீயானது அரசாக்களுடல் வெந்தெரியும்படி பரவியது என்பதாம். (சுஉ)

பரிதிவடிவாள்பிடித்துப்பல்லினாலிதழதுக்கித்
திருகுசினந்தலைக்கொளீஇச்செங்கண்கடையுமிழ்க்
குருதிபாயடுகளத்திற்குற்றுயிரிர்கிடந்தார்க்கண்
டருகணையக்கொடுங்கூற்றுமஞ்சினின்றலறுமால்.

(இ - ள்.) பரிதி - சூரியன்போன்ற, வடி வாள் - கூரிய வாட் படையை, பிடித்து - கையிற் பற்றி, பல்லினால் - பற்களினால், இதழ் அதுக்கி - உதட்டைக்கடித்து, திருகு - மாறுபட்ட, சினம் தலைக் கொளீஇ - கோபம் அதிகரித்து, செம் கண்கள் - சிவந்த கண்க

ளானவை, தீ உயிழ - நெருப்பைச் சொரிய, குருதி பாய் - உதிரம் பரவிய, அடு களத்தில் - கொலைக்களத்தில், குறு உயிரில் கிடந்தா கண்டு - குற்றுயிருடன் கிடந்தவர்களைக்கண்டு, அருகு அணைய - அவாக ளருகே வருதற்கு, கொடு கூற்றும் - கொடிய யமனும், அஞ்சி நின்று - அச்சமுற்று நின்று, அலறும் - அலறுவான, எ-று. ஆல் - அசைநிலை.

(க - து) வானைக் கையிற்பிடித்துப் பல்லா லிதழைக் கடித்துக் கோபங்கொண்டு கண்ணிலே நெருப்புப்பொறி பறக்கக் குற்றுயிரோடு போக்களத்திலிருக்கும் வீரனாகக்கண்டு யமன் அருகிற்போகப் பயப் படுவான் எனபதாம்.

குற்றுயிரிற் கிடக்கும்டோது யமன் அவரைப்பற்றுதற்கு அலறுவா னென்னில் டோரி லெதிரக்குமபோது அவரைக்கண்டவா அஞ்சுதல் சொல்லவேண்டுமதிடிலே யாயிற்று. (சுந)

சிலைபொருதிணிதடந்தோட்டேர்வேந்தர்செருமலைந்து
கொலைபுரியடுகளத்திற்குடர்பின்னிககிடந்ததனைப்
புலவநாறுடற்றசைவேட்டுண்ணவரும்புள்ளினங்கள்
வலைவளைந்ததெனவெண்ணிவா னினிடைச்சுழலுமால்.

(இ - ள்.) சிலை பொரு - மலையை யொத்த, திணி தடம் தோள் - வலிமைபொருந்திய பருத்த தோள்களையுடைய, தோ வேந்தா - தேனையுடைய அரசர்கள், செரு மலைது - போர் செய்து, கொலை-புரி—கொலை செய்த, அடு களத்தில் - யுத்தங்களத்தில், குடா பின்னி கிடந்ததனை - குடாகள் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கிடந்ததை, புலவ நாறு - புலாளுற நாறுகின்ற, உடல் தசை வேட்டு - தேகத்தின மாமி சத்தை விரும்பி, உண்ண வரும் - உண்பதற்கு வந்த, புள் இனங்கள் - பறவைக்கூட்டங்களானவை, வலை வளைந்தது என எண்ணி - வலை யானது வளைந்திருக்கிறதென்று நினைந்து, வானினிடை - ஆகாயத் தின்கண், சுழலும் - வட்டமிடும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) ஊனுண்ணவந்த பறவைகள் குடல்கள் பின்னிக்கிடக் கின்றனவற்றை வலையெனவெண்ணி ஆகாயத்தில் வட்டமிடும் என் பதாம்.

தசைவேட்கையிலும் உயிரின்வேட்கை பெரிதாதலாலும், தசை யைவிட்டு நீங்குதற்கு மனமெழாமையாலும், குடா பின்னிக்கிடந்ததை வலைவளைந்ததென்று தசைவேட்டுண்ணவரும் புள்ளினங்கள் வானி னிடைச் சுழலு மென்றா. (சுச)

சீற்றமிசைக்களியானைத்திறல்கெழுபோர்வயவேந்தர்
காற்றரளக்குடைதுணிந்துகளத்தினிடைக்கிடப்பனக
ளேற்றெருமையுகைத்தடருயிருணிதத்தவெரிசூஞ்சிக்
கூற்றமுயிர்ப்பலியேற்குங்கொள்கலம்போன்றிருந்தனவே.

(இ - ள்.) சீற்றம் மிகும் களியானை - கோபமிசைத்த செருக்கை யுடைய யானைகன்போல், திறல் கெழு - வலிமையிசை, போர் - போர்

செய்கின்ற, வய வேந்தா - வெற்றிமிருந்த வீராகளுடைய, கால் - காலையுடைய, தாள குடை - முத்துக்குடைகளானவை, துணிந்து - துணிபட்டு, களத்தினிடை - யுத்தகளத்தின்கண், கிடப்பனகள் - இருப்பனவாகி, ஏற்று எருமை உகைத்து - எருமைப்போத்தைச் செலுத்தி, அடரும் - நெருங்குகின்ற, இருள் நிறத்த - இருளையொத்த நிறத்தையுடைய, எரி குஞ்சி - நெருட்புபோன்ற சிகையையுடைய, கூற்றம் - யமனைவன், உயிர டலி ஏற்கும் - உயிர்பிச்சையேற்கின்ற, கொள்கலம் போன்று - டாதிரத்தையொத்து, இருந்தன - இருந்தன, எ-று. ஏ - அசை

(க - து) அரசாகளுடைய குடைகள் யம னுயிர்பிச்சையேற்கும் பாதிரங்கள்போ லிருந்தன என்பதாம்.

கள் - இங்கே இசைநிறைததற்பொருட்டு விசுதிமேல் விசுதியாய் வந்தது. காமபு துணிந்துகிடந்த குடையைப் பலியேற்கும் பாதிரமாகக் குறித்தலால் தன்குறிப்பணி. (கரு)

[இனி இரண்டிடாட்டால் இந்திரனெண்ணுதல் சொல்லப்படுகின்றது]

கவிவருத்தம்

இன்னகளத்தினிரிந்தவரலலாற்
றுன்னினரானிதுறத்தலும்வெங்கூற்
றன்னவன்வாளமராற்றலுநோக்காப்
பொன்னகரத்திறைபுந்தியினோந்தான்.

(இ-ள்.) இன்ன களத்தில் - இப்படிப்பட்ட யுத்தகளத்தில், இரிந்தவா அல்லால் - ஒடிப்போனவ ரல்லாமல், துன்னினா - எதிர்த்தவர்கள், ஆவி துறத்தலும் - உயிர விடுதலையும், வெம் கூற்று அன்னவன் - வெவ்விய யமனையொத்த நளனனவன், வாள் அமா ஆற்றலும் - வாட்போரைச் செய்தலையும், நோக்கா - பார்த்து, பொன் நகரத்து இறை - இந்திரனனவன், புந்தியின - (துன்) புத்தியில், ஓந்தான் - சிறுதித்தான், எ-று.

(க-து.) ஒடினவா பிழைத்தலையும், எதிர்த்தவரிறத்தலையும் நளன்வாளின் வலலமையும் இரத்திரனகண்டு ஆலோசித்தான என்பதாம். ( )

மன்றன்மலர்த்தொடைமன்னையெய்தி
வென்றிகொள்போனாவிலக்கிலமாயிற்
றுன்னுதிகாககடல்குழலகெல்லா
மின்றுமுடித்திடுமென்னரினைந்தே.

(இ - ள்.) மன்றல் மலர் தொடை மன்னனை - வாசனைபொருந்திய மலாமாலையையணிந்த நளனை, எய்தி - அடைந்து, வென்றி கொள்போனா - வெற்றியைக்கொண்ட யுத்தத்தை, விலக்கிலம் ஆயின் - விலக்காமற் போவோமாகில், துன்று - நெருங்கிய, திகா கடல் சூழ் -

அலையுடைய கடலாழ்குழப்பட்ட, உலகு எல்லாம் - ஸூலகத்தி
உள்ள யாவையும், இன்று முடித்திடம் என்ன நினைத்து - இன்று
கொல்லுவானென்று (இந்திரன் முதலிய நால்வரும்) கருதி, எ - று.

(க - து.) இந்திரன்முதலிய நால்வரும் நளனிடத்துச்சென்று
போனாவிலக்கா விடுவோமாகில் உலகத்தை இன்றே கொன்றிடுவா
னென்று நினைத்தார்கள் என்பதாம்.

இச்செய்யுளு மேற்செய்யுளுங் குளகமாதலின், இதில் நினைந்
தெனனும் வினையெச்சம் மேற்செய்யுளில் மேவியவெனனும் பெய
ரொச்சவினை கொண்டது. இந்திரனுக்குண்டான விரிநினைப்பு இரக்க
மனறியும் போதைத் தான் மூட்டினமையாலு முண்டாயிற் றென்க( )

[இதனால் இரத்திரன் முதலிய நால்வரும் தம்முருக்
கொளல் சொல்லப்படுகின்றது]

மழைகளிற்றன்னவன்மாணுருநீங்கி
விழைவொடுதம்முருமேவியவிண்ணோ
ரழகுறுகாணையரவ்வுருவிட்டோர்
கிழவுருவெய்தியகேண்மையரொத்தார்.

(இ - ள்) மழ களிறு அன்னவன் - இளங்களிற்றையொத்த நள
னது, மாண் உரு நீங்கி-பெருமைபொருந்திய வடிவத்தை விட்டிநீங்கி,
விழைவொடு - விருப்போடு, தம் உரு மேவிய - தங்கள் வடிவைப்
பொருந்திய, விண்ணோ - தேவர்கள், அழகு உறு - அழகின் மிக்க,
காணையா - காண்பபருவத்தை யுடையவா, அ உரு விட்டி - அக்காணை
வடிவத்தை விட்டி, ஓர் கிழ உரு எய்திய - ஒரு கிழவடிவத்தை
யடைந்த, கேண்மையா - தன்மையராதலை, ஒத்தாரா - ஒத்தனா, எ-று.

(க - து) இரத்திரன்முதலிய நால்வரும் நளன் வடிவத்தைவிட்டி
நீங்கித் தங்கள் வடிவாகிய தேவர்கள் நளனழகுக்குமுன்னே வாலிபா
விருத்தராஹம்போ லானாகள் எனபதாம். (சுஅ)

[இனி இரண்டுபாட்டால் நளன் போனா விலக்குதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

முன்னுருமேவியமொய்கழல்விண்ணோர்
மன்னனையெய்துபுவாய்மையினான
துன்னலதைத் தெறுதோள்வலியானு
நின்னைநிலத்திடைநேர்பவர்யாரோ.

(இ - ள்.) முன் உரு மேவிய - பழைய வடிவினைப்பெற்ற,
மொய்கழல் - நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த, விண்ணோ - தேவர்கள்,
மன்னனை எய்துபு - நளனையடுத்து, வாய்மையினான - சத்தியத்தி
னாலும், துன்னலதை தெறுதோள்வலியானும் - சத்துருக்களை கொல்
லுகின்ற புசுபலத்தினாலும், நின்னை - உனனை, நோபவா - ஒப்பவர்,
நிலத்திடை - பூமியில், யாரா - எவா, (ஒருவருமில்லை), எ - று. ஏகாரம்-
ஈற்றைச்.

(க - து.) தேவர்கள் நளனை உண்மையினாலும், வலிமையினாலும், உனக்கு நிகரானவ ரிவ்வுலகத்தி லில்லை யென்றாகள் என்பதாம்.

யாவரும் புகழ்ச்சியில் வயப்படுதல்போல் மற்றொன்றிலும் வயப் படா னென்பது தெரிந்த தேவர்கள் நளனைப் பூமியில் வாய்மையிலும் வலிமையிலும் உனக்குச் சமானமானவ ரில்லை யென்றா. உவமேய மாகிய நளனை உவமானமாகக் கூறி அவனுக்கு மற்ற வரசரோடு ஒப பின்மை கூறலால் எதிராநிலையணி. (சுசு)

துன்றுகளத்தெதிர் துன்னலர்யாரும்
பொன்றமுருக்கியபோர்த்தொழினீங்கி
வென்றிகொள்வேலவமின்னனையாடன்
மன்றன்முடித்தனைவாழியவென்றார்.

(இ - ள்.) வென்றி கொள் வேலவ - வெற்றியைக்கொண்ட வேற்படையையுடைய நளனே, துன்று - நெருங்கிய, களத்து எதிரா - யுத்தகளத்தி லெதிர்த்த, துன்னலா யாரும் - சத்துருக்களெல்லாம், பொன்ற - இறக்கும்படி, முருக்கிய - கொன்ற, போர தொழில் நீங்கி - போர்த்தொழிலைவிட்டு, மின் அனையாளதன் மன்றல் - மின்னலை யொத்த தமயந்தியினது விவாகத்தை, முடித்தனை - செய்துகொண்டவனாகி, வாழிய என்றா - (நீ) வாழ்க்கடவை யென்றாகள், எ - று.

(க - து.) தேவர்கள் போனாவிட்டு விவாகமுடித்துக்கொண்டு தமயந்தியோடு நீழேறி வாழ்கவென்று நளனை வாழ்த்தினார்கள் என பதாம். (எ0)

[இதனால் இந்திரன்முதலிய நால்வரையும் நளன் வணங் குதல் சொல்லப்படுகின்றது]

விண்ணவரின்னணம்வேண்டினர் கூறப்
புண்ணுறுவெய்யபுலால் கமழ்வைவே
லண்ணலமர்த்தொழிலாற்றிலனாகிப்
பண்ணமைதேரினிழிந்துபணிந்தான்.

(இ - ள்.) விண்ணவா - தேவர்கள், இன்னணம் - இந்தப்பிரகாரம், வேண்டினா - வேண்டினவராகி, கூற - சொல்ல, புண் உறு - மா மிசந்தங்கிய, வெய்ய - வெவ்விய, புலால் கமழ் - புலாநூற்றம் வீசுகின்ற, வை வேல் - கூரிய வேற்படைபையுடைய, அண்ணல் - நளனாவன், அமா தொழில் - யுத்தத்தை, ஆற்றிலன் ஆகி - செய்யாதவனாகி, பண் அமை - அலங்கரிப்பமைந்த, தேரின் இழிந்து - தேரினின்று மிறங்கி, பணிந்தான் - (அந்நால்வரையும்) வணங்கினான், எ - று.

(க - து.) தேவாக ளிப்படி வேண்ட நளன் போர்செய்யாதவனாய் தேனாவிட்டிறங்கி அவர்களைப் பணிந்தான் என்பதாம்.

போர்த்தொழிலில் முடுகினாலிலும் நளனாவன் தேவர்கள் வேண்டுகோளுக் குடன்பட்டவனாய் அமர்த்தொழில்விட்டுத் தனது பொறைதோன்ற அவரைப் பணிந்தன னென்க. (எக)

[இனி ஐந்துபாட்டால் தேவர்கள் வரங்கொடுத்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கருணையினெய்தியகாளையைநோக்கி
யருமகமெவ்வுழியாற்றினுமாங்க
ஊருவொடுவந்தவியுண்குவமென்ன
மருவருநல்வரம்வாசவனீர்தான்.

(இ - ள்.) வாசவன் - இந்திரனைவன், கருணையின் - அருளி
னால், எய்திய காளையை - அடைந்த நளனை, நோக்கி - பார்த்து, அரு
மகம் - அரிய யாகத்தை, எவ்வுழி ஆற்றினும் - நீ எவ்விடத்தில்
செய்தபோதிலும், ஆங்கண் - அவ்விடத்தில், உருவொடு வந்து - உரு
வுடனே அடைந்து, அவி உண்குவம என்ன - அவிாப்பாகத்தை யா
முண் போமென்று, மருவு அரும் - அடைதற்கரிய, நல் வரம் - நல்ல
வரத்தை, எந்தான் - கொடுத்தனன், எ - று.

(க - து.) இந்திரன் நளனைப்பார்த்து நீ யாகஞ்செய்தால் யாம
உருவொடுவந்து அவிாப்பாக முண்போமென்று வரங்கொடுத்தான்
என்பதாம்.

உருவுடனே தேவர்கள்வந்து யாகத்தில் அவிாப்பாகம் கொள்வது
அருமையென்பது தோன்ற 'மருவருநல்வரம்' என்றா. (எஉ)

மிடல்கெழுமேழகமேற்கொளுமேலோ
னுடைதிராவேலையினிள்ளமுதொப்ப
மடிதலிலவெங்கனலின்றியும்வாளா
வடிசிலமிந்தொழிலவிஞ்சையளித்தான்.

(இ - ள்.) மிடல் கெழு மேழகமேல் கொள்ளும் மேலோன் -
வலிமைபொருந்திய ஆட்டிக்கடாவினமே லேறும் அக்கினிதேவனு
வன், உடை திரா வேலையின் - உடைகின்ற அலைகளையுடைய கடலிற்
பிறந்த, இன் அமுது ஒப்ப - இனிய அமிரதத்தையொப்ப, மடிதலில் -
கெடாத, வெம் கனல் இன்றியும் - வெவ்விய தீ யில்லாமலும், வாளா-
சும்மா, அடிசில் - உணவை, அடம் தொழில் - சமைக்குதொழிலாகிய,
விஞ்சை - விததையை, அளித்தான் - (வரமாகக்) கொடுத்தான், எ-று

(க - து.) அக்கினிபகவான் நளனுக்குத் தீயில்லாமற் சமையல்
செய்யும் வித்தையைக் கற்பித்தான் என்பதாம்.

அக்கினிதேவன் இவ்வரங் கொடுத்தலால் உலகத்தில் இப்பொழு
தும் நளபாகம்போலென்று உவமை சொல்லும்படி விளங்கிற்றென்க.)

அல்லலுழந்தனொய்தினுநெஞ்சி
னல்லறமெய்தவுநண்ணியரூட்பில்
வெல்படைவேண்மெவெய்தவும்வென்றிக்
கொல்சினவெம்பகரீதிகொடுத்தான்.

(இ - ள்.) வென்றி - வெற்றியையும், கொல் சினம் - கொல்லா நின்ற கோபத்தையுமுடைய, வெம் பகடி ஊதி - வெவ்வித எருமைக் கடா வாகனத்தையுமுடைய யமனனவன, அல்லல் உழந்து - வருத்தப் பட்டு, அஞா எய்தினும் - துன்பமடையினும், நெஞ்சில் - மனத்தின் கண், நல் அறம் எய்தவும் - நல்ல தருமமடையவும், நண்ணிய - பொருந்திய, ஞாட்பில் - யுத்தத்தில், வெல் படை - வெல்லத்தக்க ஆயு தங்கள், வேண்டுவ - வேண்டுவனவற்றை, எய்தவும் - அடையவும், கொடுத்தான் - (நளனுக்கு வரங்) கொடுத்தான், எ - று

(க-து.) அல்லற்படுங் காலத்துந் தாமசிந்தையுடையவனா யிருக் குமபடியும் சததுருககளை வெல்லு மாயுதங்களைப் பெறவும் நளனுக்கு யமன வரங்கொடுத்தான் என்பதாம்.

காரணம் காரியத்துள்ளதென்பது பிரசித்தப்படுமப்படி யமன் தருமனென்னும் பெயாககேற்ப நளன அல்லற்படும்போதும் நல்லற மெய்தவும் கொலைத்தொழிற கேறப யுததகளத்தில் வெல்படைக ளெய்தவும் வரமாகக் கொடுத்தன னென்றா. (எச)

தார்புலரா துதயங்கவும்வேண்டி
 னார்கலிவற்றவமைக்கவுமல்லா
 னீரறுபாலையினெஞ்சினினைப்பின்
 வார்புனலெய்தவுமவருணனளித்தான்.

(இ - ள்.) வருணன - வருணனானவன், தார - மாலைகள், புல ராது தயங்கவும் - வாடாமல் விளங்கவும், வேண்டின - வேண்டுமா னுல, ஐா கலி - சமுத்திரமானது, வற்ற அமைக்கவும் - வற்றும்படி செய்யவும், அல்லால் - அவையன்றியும், நீர ஹு டாலையின் - நீரில்லாத பாலைசிலத்தில், நெஞ்சில் நினைப்பின் - நெஞ்சிலே நினைத்தால், ஊர புனல் எய்தவும் - பெரிய நீருண்டாகவும், அளித்தான் - (நளனுக்கு வரங்) கொடுத்தான், எ - று.

(க - து) வருணராஜன் நளனுக்குக் கடல்வற்றச் செய்யவும், நீரில்லாவிடத்தில் நீருண்டாகச் செய்யவும் வரங்கொடுத்தான் என்பதாம்.

இதனால் மழைபெய்பா விடவும் இவன் தேசத்துக்கு நீராத் குறைவில்லையாம். (எடு)

ஆண்டகைககின்னவளித்தரிவைக்கு
 மாண்டகுதற்பைவருத்துவமென்றத்
 தீண்டினராவிசிதைந்திடுமாறும்
 வேண்டுருவெய்தவும்விண்ணவரீந்தார்.

(இ - ள்.) விண்ணவா - இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், ஆண் டகைக்கு - நளனுக்கு, இன்ன அளித்து - இவ்வரங்களைக் கொடுத்து, அரிவைகளும் - தமயந்திக்கும், மாண தகு - மாட்சிமைபொருந்திய, கற்பை - கற்பினை, வருத்துவம் என்னு - வருத்துவோமென்று, தீண்

முனா - தொட்டவர்களுடைய, ஆவி சிதைந்திடும் ஆறும் - உயிர் கெடு
மாறும், வேண்டு உரு எய்தவும் - வேண்டிய வடிவங்க ளெடுக்கவும்,
எந்தா - (வரங்) கொடுத்தனா, எ - று.

(க-து.) இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் நானுக்குத் தமயந்திற்கும்
வேண்டிய வருவம் பெறவும், தமயந்தி கற்பழியத் தீண்டினவா உயிர்
நீங்கவும் வரங்கொடுத்தார்கள் என்பதாம்.

அரிவைக்குமென்பதில் உம்மை எச்சவும்மை யெனக்கொள்க
தாங்கள் பலமுயற்சியெய்துஞ் சம்மதியாமல் மனிதனாகிய நான்
மேல்வைத்த கருத்தின்படி சாதித்தலால் தேவர்கள் அதில் மிகவும்
மகிழ்வுடையவராய்த் தமயந்தி கற்பை வருத்தவேண்ணின் அவருயிர்
மாயும்படி வரந்தந்தன ளெனக. (எசு)

[இதனால் தேவா மகிழ்வோடு தம் டதியடைதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கண்ணகன் ஞாலமளித்த கழற்கா
லண்ணலையேத்தியருந்ததிமானும்
பெண்ணமுத்தையியந்துபெருஞ்சீர்
விண்ணவர் தம்பதிமேவினரனறே.

(இ - எ.) கண் அகல் - இடமகன்ற, ஞாலம் - ஓயியை, அளித்த -
இரங்கித்த, கழல் கால் அண்ணலை - வீரக்கழலையணிந்த காலையுடைய
நளனே, ஏத்தி - துதித்து, அருந்தி மாஹம் - அருந்ததியை யொத்த,
பெண் அமுத்ததை - தமயந்தியை, வியந்து - அகிசயித்து, பெரு சீர்
விண்ணவா - மிகுந்த சிறப்பையுடைய தேவர்கள், தம் பதி - தம்
முடைய நகரங்களை, மேவினா - அடைந்தனா, எ - று. அன்று - ஏ -
அசைகள்.

(க-து.) இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் நளனைப் புகழ்ந்தும் தமயன்
தியைக்கண் டிசயித்தும் சுவாக்கத்திற்குப் டோனாகன என்பதாம்.

குற்றமில்லாத தன்மே லெதிரக்கவந்த மற்றையரசனா விடுத்
தலால் 'ஞாலமளித்த அண்ணல்' என்றா. அருந்ததிமானுமெனபது
பெரும்டாலும் கற்புக்கெனக் கொள்க. பெண்ணமுத்ததை வியந்
தென்பது தமயந்தி நற்குண நடசெய்கையை டெனக. (எஎ)

அங்கண்வானத்தமாருமாழியிற்
பொங்குதானையரசரும்போயபின்
சிங்கவேறனையான்றிகழ்மாமணி
தங்குபைம்பொனிருக்கையிற்சார்ந்தனன்.

(இ - எ.) அம் கண் வானத்து - அழகிய இடத்தையுடைய தெய்
வலோகத் திருந்தவந்த, அமரரும் - தேவரும், ஆழியில் - சமுத்திரம்
போல், பொங்கு தானை - மிகுந்த சேனையையுடைய, அரசரும் - அரசர்
களும், போய பின் - போனபின்பு, திகழ் மா மணி - பிரகாசிக்கின்ற

மாணிக்க மணிகளிழைத்து, தங்கு - தங்கிய, பைம்பொன் - பசிய
டொன்னாற்செய்த, இருக்கையில் - ஆசனத்தில், சிங்க ஏறு அனையான் -
சிங்கவேற்றையொத்த நளனுனவன், சாரந்தனன் - சோந்தனன், எ-று.

(க - து.) தேவாகளும் அரசாசனம் போனபின்பு நளன் நவமணி
பீடத்தி லிருந்தனன் எனபதாம். (எஅ)

போர்புரிபடலம் முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் - எகசு.

ம ண ம் பு ரி ப ட ல ம்.

[நளமகாராஜன் தமயந்தியை விவாகஞ்செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கவிவிருத்தம்

சாந்தமூழ்குதடமுலைக்கோதையர்
காந்துபைம்பொற்கவரியிரட்டுற
வாய்ந்தசெவ்விமணவினைமாடத்தின்
வேந்தர்குழ்வரவீமன்வந்தெய்தினான்.

(இ - ள்.) சாந்தம் மூழ்கு - சந்தனக்குழம்பினால் முழுகப்பெற்ற,
தடம் முலை கோதையா - பருத்த முலையையுடைய மாதாகள், காந்து
பைம்பொன் - பிரகாசிக்கின்ற பசிய பொற்காம்பையுடைய, கவரி
இரட்டு உற - சாமரைகளை வீச, வாய்ந்த - பொருந்திய, செவ்வி -
அழகிய, மண வினை மாடத்தின் - விவாகஞ்செய்யும் உபரிகையில்,
வேந்தர் - அரசாசனாவாரும், குழ் வர - குழந்தைவாராநிற்க, வீமன் -
வீமராஜன், வந்து எய்தினான் - வந்துசேர்ந்தான், எ-று.

(சு-து.) வீமராஜன் விவாகமண்டபத்துக்கு வந்தான் என்பதாம்.

பாத்தவாசனாடைய கண்களைக் கவாந்துகொள்ளும்படி கை
போயவரால் அணிசெய்த மாடமென்பதற்கு 'வாய்ந்தசெவ்வி மண
வினை மாடம்' எனப்பட்டது. விவாகஞ் செய்வித்தற்குப் பிரதான
மானவ னாகையால் முன்னே வீமன் வந்தன னென்றா. (க)

ஆற்றுவேள்வியருந்தவர்குழ்வரப்
போற்றநான்மறைக்கோதமன்போர்கெழு
வேற்றடங்கண்விளங்கிழைமன்றலுக்
கேற்றயாவையுங்கொண்டெனத்தினான்.

(இ-ள்.) வேள்வி ஆற்று - யாகங்களைச் செய்கின்ற, அரு தவா -
முனிவர்கள், குழ் வர - குழந்தைவர, நால் மறை - நாலு வேதங்களை
யும், போற்று - போற்றுகின்ற, கோதமன் - கௌதமமுனிவன், போ
கெழு - போரினமிக்க, வேல் தடம் கண் - வேல்போன்ற விசாலம்
பொருந்திய கண்களையுடைய, விளங்கு இழை - தமயந்தியினது, மன்ற

லுக்கு - விவாகத்துக்கு, ஏற்ற யாவையும் - ஏற்ற திரவியமனைத்தையும், கொண்டு - வருவித்துக்கொண்டு, உடன் - அதனுடனே, எய்தினான் - வந்தான், எ-று.

(க - து.) கௌதமரிஷி விவாகத்திற்கு வேண்டியவைகளைக் கொண்டுவந்தாரா என்பதாம்.

கௌதமமுனி விவாகபத்ததிடபடி அக்கிரியைக்கு வேண்டிய மாவிலை, சமிதது, தருப்பை முதலியவும் வரவழைத்துக்கொண்டு வந்தனனென்பதற்கு 'மனறலுக்கேற்ற யாவையுங் கொண்டனெய்தினான்' என்றார். (உ)

வேரியந்தொடைவீமனும்வேந்தரும்
தேருநான்மறைசசெலவருமன்றலுக்
கோரையெய்தியதென்றுழையொற்றரா
லாரமார்ப்பற்கரியவுணர்த்தினார்.

(இ - ள்) வேரி தொடை வீமனும் - தேனெழுக்கு மலாமாவையை யணிந்த வீமராஜனும், வேந்தரும் - அரசர்களும், தேரும் நானமறை செல்வரும் - நாலு வேதங்கனையு மறிந்த பிராமணர்களும், மனற லுக்கு - விவாகத்திற்கு, ஓனா எய்தியது என்று - முகூததக்காலம் வந்ததென்று, உழை - அருகிலிருந்த, ஒறநரால் - வேவுகாரரால், ஆரம மாபறகு அறிய - நளமகாராஜனுக்குத் தெரியும்படி, உணரத்தினா - தெரிவித்ததாகள, எ-று. அம - அசை.

(க - து) வீமராஜன முதலாலோ முகூததக்காலம் வந்த தென்று வேவுகாரராலே நளனுக் கறிவித்ததாகள என்பதாம்.

விவாகக்கிரியைக்கு முன்பு நடக்கவேண்டிய சடங்குக ளனைத் தையு முடிக்கவேண்டி நளமகாராஜனைத் தூண்டு நினைப்புடையவா 'ஓரையெய்தியதென்று ஒறநரால் ஆரமாபற குணரத்தினா' என்றார்.()

ஒற்றர்சூறவொளிர்முடிவேந்தனைக்
கற்றைவார்சடைக்காசிபனாதியோர்
சொற்றநான்மறைதூல்வழித்தாமணிப்
பொற்றசும்பினிப்பூம்புனலாட்டினார்.

(இ - ள்.) ஒற்றா சூற - ஒற்றா சொல்ல, (அவ்வளவில்) ஒளிர் முடி வேந்தனை - விளங்குகின்ற மகுடததையுடைய நளனை, கற்றை வார் சடை - மயிததொகுதியாகிய நெடிய சடையையுடைய, காசி பன் ஆதியோர் - காசிபன்முதலிய முனிவர்கள், சொற்ற நான்மறை தூல் வழி - வேததூலிற் சொல்லிய வழிப்படி, தாமணி - பரிசுத்த மாகிய நவமணிகள் பதித்த, பொன் தசும்பினில் - பொற்குடத்திற் கொணர்ந்த, பூ புனல் ஆட்டினா - பொலியையுடைய தீர்த்தங்களி னால் ஸ்நானஞ் செய்வித்தார்கள், எ-று.

(க-து.) காசிபாமுதலான முனிவர்கள் கொண்டுவந்த புண்ணிய தீர்த்தத்தினாலே நளனை ஸ்நானஞ் செய்வித்தார்கள் என்பதாம்.

பூம்புன லெனலால் கங்கையாகிய தீர்த்த மெனக்கொள்க, தூல் வழிப் பூம்புனலாட்டின லெனலால் முப்பத்திரண்டுவகையுள்ள ஓமாலி கையையும் துவாப்பத்தையும் விரா ண்த்தையும் பூசி முழுக்காட்டின லென்க. இவைகள் சுயம்வரடபலத்தில் 'கனிமகிழ் வெயதி' என்னும் தூற்றென்பதாம்பாட்டு லெனயிறகாண்க. (ச)

புனிற்றிளம்பிறைக்கண்ணியன்பூங்கழன்
மனத்தினெண்ணிவழிபட்டுமாமறை
யனைத்தும்வல்லவறநெறியந்தனர்
நினைத்தயாவையுநீரொடுவலகினான்.

(இ - ள) புனிற்று இள - மிகுந்த இளமைபொருந்திய, பிறை கண்ணியன் - பாலசந்திரனாகிய மாலையணிந்த பரமசிவனுடைய, பூ கழல் - அழகிப்பாதங்களை, மனத்தின் எண்ணி - இதயத்திலே திடா னித்து, வழிபட்டு - பூசித்து, மா மறை அனாததும் வல்ல - வேத முழுதந்தெரிந்த, அறம் நெறி அந்தணா-தருமமாகுகத்தினின்ற பிரா மணாகள், நினைத்த யாவையும் - நினைத்தவை யனைத்தையும், நீரொடு- நீருடனே, வலகினான் - கொடுத்தானே, எ-று.

(ச - து) நளன பிராமணாகள் நிறைத்தயாவையும் தானமாகக் கொடுத்தான என்பதாம்.

புனிற்றிளம்பிறைக்கண்ணியன் வழிபட்டு கடவுளெனக் கொள்க. வழிபடல் - பூசித்தலாம். குறிப்பில் தபவனுதலால் அந்தணா நினைத்தயாவையும் நீரோடு தானஞ்செய்தன லென்க (ரு)

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டால் நளனுக்கு அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

அழகுவாய்ப்பவனைபவரண்ணலைத்
தொழுதுநல்லருள்பூணடுகடர்விரி
மழவுநன்கதிர்மாலவனாசோநதெனச்
செழுமணிப்பொற்றிகழ்முடிசூட்டினார்.

(இ - ள்-) அழகு வாய்ப்ப - அழகுபொருந்த, வனைபவா - ஆபர ணந் தரிப்பவாகள், அண்ணலைத் தொழுது - நளனைவணங்கி, நல அருள் பூண்டு - (அவனுடைய) கிருபைபெற்று, சுடர் விரி - கிரணம் விரி கின்ற, மழவுநல் கதிர் - இளஞ்சூரியனுனவன, மால் வனா சோந்தது என - உதயகிரியில் வந்ததுபோல, செழுமணி - செழுமையுள்ள மணி களபதித்து, பொன் - பொன்னாசெய்து, திகழ் முடி - பிரகாசிக் கின்ற கிரீடத்தை, சூட்டினார் - தரித்தார்கள, எ-று.

(ச-து.) நளனுக்கு முடிதரித்தார்கள் என்பதாம்.

அணிதலில் வல்லவரென்பதுதோன்ற 'அழகுவாய்ப்ப வனைபவா' என்றும், நளனருள் பெற்றென்பதற்கு 'நல்லருள் பூண்டு' என்றும் அரசாக்குப் பிரதானமாகையால் 'முடிசூட்டி' என்றுஞ் சொல்லினார். 'கதிர்வனா சோந்தென' என்னலால் உவமையணி. (சு)

புயங்களென்னும்பொலங்கிரியீதுவான்
 நயங்குசோதிக்கதிர்கடவழந்தெனக்
 கயங்கொள்வள்ளைக்கவின்கவர்காதினில்
 வயங்குபைம்பொன்மணிக்குழைசேர்த்தினார்.

(இ-ள்.) புயங்கள் என்னும் பொலம் கிரியீது - தோள்களென்
 கின்ற மேருமலையின்மேல், வான் தயங்கு - ஆகாயத்தில் பிரகாசிக்
 கின்ற, சோதி - ஒளியையுடைய, கதிராகள்-சூரியர்கள், தவழந்தது என-
 தவழந்ததைப்போல், கயம் கொள் - தடாகங்கள் கொண்ட, வள்ளை -
 வள்ளையிலையுடைய, கவின் கவா - அழகைக் கொண்ட, காதினில் -
 செவிகளில், வயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசிய பொன்
 னுற் செய்த, மணி குழை சோத்தினார் - ரத்ந குண்டலங்களைத் தரித்
 தார்கள், எ-று.

(உ-து) நளன் செவியில் குண்டல மணிந்தாங்கள் என்பதாம்.

நளன் புயங்களெனஹும பொலங்கிரி யென்றது உருவகவணி ;
 கதிராகள் தவழந்தென மணிக்குழை யென்றது உவமையணி, வள்ளைக்
 கவின்கவா காதென்றது காட்சியணி. இம்மூன்றுங் கலந்து வருதலிற்
 கலவையணி. (எ)

வண்ணமேகலையார்மனங்கூட்டுணக்
 கண்ணகன்றுகவின்செயுமார்பிடை
 யண்ணன்மால்வரைதாமுமருவிபோற்
 நெண்ணிலாமணியாரவடஞ்சேர்த்தினார்.

(இ-ள்) வண்ணமேகலையாரா மனம் கூட்டுண - அழகிய மேக
 லையைத்தரித்த மங்கையாருடைய நெஞ்சைக் கொள்ளுகொள்ள,
 கண் அகன்று - இடமகன்று, கவின் செய்யும் - அழகைச்செய்யும், மார்
 பிடை - மாப்பின்கண்ணை, அண்ணல் மால் வரை - பெரிய மேருமலை
 யில், தாமும் அருவி போல - தாழ்ந்தொழுகு மருவிநீரைப்போல், தெள்
 நிலா - தெளிந்த ஒளியையுடைய, மணி ஆர வடம் - முத்துவடங்களை,
 சோத்தினார் - தரித்தார்கள், எ-று.

(க - து) நளனமார்பில் முத்துமலை யணிந்தாங்கள் என்பதாம்.

மாதாக்குத் தழுவற்குரிய ஆடவா மாாபிடத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி
 யெனபது தோன்ற மேகலையாராமனங் கூட்டுணு மாாபெனப்பட்டது.
 மாாபிடை வரைதாமு மருவிடோல வடஞ்சோத்தினு றொனலால் உவ
 மையணி. (அ)

பூம்லர்ச்செழுங்கற்பகமபுலலிய
 காமர்வல்லியெனககவின்செய்திடத்
 தூமணிச்சுடர் தூங்குபொலந்தொடி
 தேமலர்த்தொடைதிண்புயஞ்சேர்த்தினார்.

(இ-ள்.) பூ மலர் - பொலிவு பொருந்திய மலர்களை யுடைய, செழு கற்பகம் புல்லிய - செழுமையுள்ள கற்பகமரத்தைத் தழுவிய, காமர் வல்லி என - அழகிய வல்லியென்னும் கொடிபோல், கவின செய்திட - அழகைச் செய்ய, தூ மணி சுடா தூங்கு - பரிசுத்தமாகிய நவமணியின் கிரணங்கள் தங்கிய, பொலம் தொடி - அழகிய தோள்வளையை, தேன் மலர் தொடை திண் புயம் - வாசனைபொருந்திய மலாமாலையை யணிந்த திண்ணிய தோள்களில், சோத்தினூ - தரித்தராகள், எ-று.

(க-து) நளன் தோள்களில் வாசுலயந் தரித்தராகள் என்பதாம்.

கற்பகம்புல்லிய காமாவல்லிபோல் பொலந்தொடியைத் திண் புயஞ் சோத்தினூ றொனலால் உவமையணி. (சு)

துளங்குதெண்டி ராகுழ்கடல்வையக
மளந்துகோடற்கருவிலைப்பூந்துகில
விளங்குபொன்னங்கிரியினைவெண்முகில்
வளைந்ததென்னமருங்கினிற்சாத்தினூர்.

(இ-ள்.) துளங்கு - அசைகின்ற, தென் திணா குழ்கடல் வையகம் - தெளிந்த அலைகளையுடைய கடலாற் குழப்பட்ட பூமியை, அளந்து கோடற்கு - அளவிட்டுக் கொளவதற்கு, அரு விலை பூ துகில் - அரிய விலையையுடைய அழகிய ஆடையை, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பொன் கிரியினை - மேருமலையை, வெண் முகில் - வெள்ளை மேகமானது, வளைந்தது என - குழந்ததுபோல், மருங்கினில் சாத்தினூர் - அரையின்கண் தரித்தராகள், எ-று அம்-அசை.

(க-து.) நளனிடையி லாடை தரித்தராகள் என்பதாம்

பொன்னங்கிரியினை வெண்முகில் வளைந்ததெனப் பூந்துகில் மருங்கினிற் சோத்தினூ றொனலால் உவமையணி. (க0)

பாந்தளேந்தியபார்பொதுநீக்கிய
வேந்தல்சேவடிப்போதினெழிலபெற
வேந்தர்பொன்முடிதேய்த்துவிளங்கிய
காந்துபைம்பொற்களைகழலவீக்கினூர்.

(இ - ள்.) பாந்தள ஏந்திய பா - ஆதிசேடனால் சுமக்கப்பட்ட பூமியை, பொது நீக்கிய - யாவருக்கும் பொதுவாதலை நீக்கிய, ஏந்தல் - நளனது, சேவடி போதின் - சிவந்த பாதமலர்களில், எழில் பெற - ஆழகுபெறும்படி, வேந்தா டொன் முடி தேய்த்து - அரசாக னுடைய சுவாண கிரீடங்களால் தேயக்கப்பட்டு, விளங்கிய - பிரகாசித்த, காந்து - சொலிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசும்பொன்னுற் செய்த, களை கழல் - ஒலிக்கும் வீரக்கழலை, வீக்கினூ - கட்டினூகள், எ-று.

(க-து.) நளன் வலப்பாதத்தில் வீரக்கழ லணிந்தராகளென்பதாம்.

பூமி அரசாக்கெல்லாம் பொதுவாயிருப்பதை நீக்கித் தனதாக்கி
ராளுகையால் 'பாபொதுநீக்கிய வேந்தல்' என்றா. வீரத்தன்மை
'தான்றக் கணைகழல் வீக்கினா' எனப்பட்டது. (கக)

இன்னபேரணியாவுமெழில்செயத்
துன்னியெங்குமுழுவந்துவைத்திடப்
பொன்னஞ்சுழிப்புக்கர்முகவெற்பின்மேன்
மன்னர்மன்னன்மகிழ்ச்சியொடேகினான்.

(இ - ள்.) இன்ன - இப்படிப்பட்ட, போ அணி யாவும் - பெரிய
விலையுள்ள ஆபரணங்களினையும், எழில் செய - அழகினைச்செய்ய,
ரங்கும் துன்னி - எவ்விடத்தும் நெருங்கி, முழுவம் துவைத்திட -
பேரிகைகள் ஒலிசெய்ய, பொன் - பொன்னாற்செய்த, அம் - அழகிய,
சூழி - முகபடாத்தையுடைய, புகா முசும - புள்ளிபெற்ற முகத்தை
புடைய, வெறபின்மேல் - மலையையொத்த யானையின்மேல், மன்னர்
மன்னன் - ளானானவன், மகிழ்ச்சியொடு எயதினான் - மகிழ்ச்சியுடன்
சென்றான், எ-று.

(ச - து.) நான் யானையேறிச் சென்றான் என்பதாம்.

அரசன் புறப்படல் யாவாக்கும் தெரிவித்தல்போல் 'எங்குமுழ
வந் துவைத்திட' என்றும், சக்கரவர்த்தி யெனபதுதோன்ற 'மன்னர்
மன்னன்' என்றொரு சொல்லினா. (கஉ)

நேமிசூழ்ந்தநெடுநிலமன்னவர்
தாமவெண்குடைதாங்கினர்பின்வர
வாமமேகலைமங்கையரங்கையிற்
காமர்செம்பொறகவரியிரட்டவே.

(இ-ள்.) நேமி சூழ்ந்த நெடு நில மன்னவர் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த
நெடிய பூவுலகத்தரசர், தாமம் - மாலையணிந்த, வெண் குடை தாங்கி
னா - வெண்கொற்றக்குடையைச் சுமந்தவராகி, பின் வர - பின்னே
வரவும், வாமம் மேகலை மங்கையா - அழகிய மேகலாபரணத்தை
யுடைய மாதாகள், அங்கையில் - அழகிய கையினால், காமா - அழகிய,
செம் பொன் கவரி - சிவந்த பொறகாம்பையுடைய சாமனாகளை,
இரட்ட - வீசிவரவும், எ-று. ஏ - அசை.

(ச - து.) வேந்தா குடை பிடிக்கவும், மாதா சாமனா வீசவும்
என்பதாம்.

குடைதாங்குதல் அருமையாதலால் அதற்கேற்ப அரசனாயும், கவ
ரியிரட்டல் எளிதாதலால் அதற்கேற்ப மங்கையையுஞ் சொல்லினா.

தண்ணந்தாமரைத்தாக்கணங்கன்னவர்
கண்ணுநெஞ்சுமுழுவந்துகளிப்புற
வெண்ணில்வேதியராசியியம்பிட
வண்ணமாமணிமண்டபத்தெய்தினான்.

(இ - ள்.) தண் தாமரை - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரி
விரும்பினதும், தாக்கணங்கு அன்னவா - இலக்குமியையொத்த மங்கை
வா, கண்ணும் நெஞ்சும் உவந்து - கண்ணு மனமும் மகிழ்ச்சி
யடைந்து, களிப்பு உற - களிப்புமிக, என் இல் வேதியா ஆகிய இயம்
பிட - அவற்ற பிராமணர்கள் ஆரோவதிக்க, வண்ண மா மணி - அழகிய
மாணிக்கமணிகள் பதித்த, மண்டபத்து எய்தினான் - மண்டபத்தில்
வந்துசேர்ந்தான், எ-று. அம்-அசை.

(க - து.) மாதாக்கள் மகிழ மதையவா வாழ்த்த நளன் விவாக
மண்டபத்தில் வந்தான் என்பதாம்.

நினைக்கு நெஞ்சு களித்தற்கு நோக்குங் கண் காரணமாதலால்
'கண்ணுநெஞ்சு முவந்து களித்திட' என்றும், மண்டபத்தெய்தந் சம
யமாதலில் 'எண்ணில் வேதிய ராசியியம்பிட' என்றருந், சொல்லினா ()

வேனிலைகளைவேள் புறங்காத்திடப்
பானலுண்கட்பனிமதிவாணுதற்
தேனவாங்குமுற்றேமொழியைக்கொடு
மானிளோக்கின்மடந்தைபொய்தினார்.

(இ - ள்.) வேனில் ஐங்களை வேள் புறம் காத்திட - வசந்தகாலத்
திற்குரிய பஞ்சபாணங்களையுடைய மனமதனுளவன் புறங்காத்து வர,
பானல் அம் கண் - நீலோற்பலம்போன்ற அழகிய கண்களையும்,
பனி மதி வளர் துதல் - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனையொத்த ஒளி
பொருந்திய நெற்றியையும், தேன அவாம் குழல் - வண்டிகள் விரும்பு
கின்ற கூந்தலையும், தேமொழியை கொடு - மதுரமான சொல்லையு
முடைய தமயந்தியை யழைத்துக்கொண்டு, மானின் நோக்கின் மடந்
தையா - மான்பாவையை யொத்த பாவையையுடைய மாதாக்கள்,
எய்தினா - அடைந்தாள், எ -று.

(க - து.) மாதாக்கள் தமயந்தியை யழைத்துக்கொண்டு வந்தா
கள் என்பதாம்.

நளனை வெல்லும்படி வந்தவளாதலால் அதுபற்றி 'வேள் புறங்
காத்திட' என்றா. (கரு)

கள்ளுமலர்நாற்றியெண்காவத
முள்ளகன்றவொளிர்மணிமாடத்தின்
பிள்ளைமானிகர்நோக்கியைப்பெய்கழல்
வள்ளலோடுமணத்தவிசேற்றினார்.

(இ-ள்.) கள் அறு மலர் நாற்றி - தேன் நீங்கா மலாமலை னுக்கி,
எண் காவதம் - எட்டுக்காததூரம், உள் அகன்ற - உள்ளேவிரிந்த,
ஒளிர் மணி மாடத்தின் - பிரகாசம்பொருந்திய மணிகள்பதித்த உபரி
கையில், பிள்ளை மான் நிகா நோக்கியை - இளமான் பாவைபோன்ற
பாவையையுடைய தமயந்தியை, பெய்கழல் வள்ளலோடு - வீரக்
கழலை யணிந்த நளனுடன், மணம் தவிசு ஏற்றினா - கல்யாணமேடை
யில் ஏற்றினார்கள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியை நளனொடு கல்யாணமேடையி லேற்றி னார்கள என்பதாம்.

இடமுழுவதும் அலங்கரித்தமை தோன்ற 'கள்ளுமலா நார்த்நி யெண் காவதம்' என்றா.

(கௌ)

உதகநல்குநல்லோராயிஃதென
விதியினாடிக்கணிதர்விளமபலும்
பதலையார்த்தெழப்பாவையைநல்கிய
மதுமலர்ந்தொடைமன்னெழுந்தானரோ.

(இ - ள்) உதகம் நல்கும் - தானாவாக்கின்ற, நல் ஓரை இஃது என - நல்லமுகூத்தம் இதுவென்று, விதியின நாடி - சோதிட விதிப் படி பார்த்து, கணிதா விளமபலும் - கணிதநூலோர் சொன்னவள வில், பதலை ஆர்த்து எழ - வாததியங்கள் மிகவொலிக்க, பாவையை நல்கிய - தமயந்தியைப் பெற்ற, மது மலர் தொடை மன் - தேனோ முகு மலாமாலைபயணிந்த வீமன், எழுந்தான் - எழுந்தான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து) சோதிடா முகூத்தலக்கின மிதுவென்று சொல்ல வீம னெழுந்தான் என்பதாம்.

தானாவாக்கின்ற காலமாதலால் 'பதலையார்த்தெழப் பாவையை நல்கிய மன்னெழுந்தான்' என்றா.

(கௌ)

கமலமீதுசெங்காந்தளலர்ந்தெனக்
குமரனங்கையிற்கோல்வளைசெங்கைவைத்
திமயமாதுமிறைவனும்போலவாழ்ந்
தமைதிடொன்னவரும்புனனல்கினான்.

(இ - ள்.) கமலம் மீது - தாமரை மலரின்மேல், செம் காந்தள் அலர்ந்தது என - சிவந்த காந்தன்மலர் பூத்ததுபோல், குமரன் அங்கை யில் - நளனது அழகிய கைமேல், கோல்வளை - தமயந்தியினது, செம் கை வைத்து - சிவந்த கையை வைத்து, இமய மாதும் இறைவனும் போல வாழ்ந்து - பாவதியும் பரமசிவனும்போல வாழ்ந்து, அமைதிர் என்ன - பொருந்தியிருமென்று, அரு புனல் - அரியநீர், நல்கினான் - வாத்தான், எ-று.

(க - து) வீமன் நளன்கையில் தமயந்திகையைவைத்து வாழ்ந் திருக்கொன்று தானாவாத்தான் என்பதாம்.

கமலமலையும் காந்தன்மலையும் நளன் தமயந்தி யென்னும் இருவா கரங்களுக்கும், இமயமாதையும் இறையையும் அவ்விருவர்க் கும் இணைசொல்லுதலால் உவமையணி.

(கஅ)

சாந்தமூழ்குதடம்புயனாழந்
கேயந்தயாவுமினிதுமுடித்தபி

ஐயந்தநான்மறையின்வழியாயிழை
காந்தணமெல்விதற்கைபிடித்தானரோ.

(இ - ள்.) சாந்தம் மூழ்கு - சந்தனக்குழம்பால் மூழ்கப்பெற்ற, தடம் புயன - பருத்த புயங்களை யுடைய நளனாவன, ஆர அழற்கு ஏய்த யாவும் - பொருந்திய அக்கினி காரியத்துக்குப் பொருந்திய வணத்தையும், இனிது முடித்த பிண - இனிமையோடு செய்து முடித்தபின்பு, ஆய்த - ஆபத்திருக்கின்ற, நான் மறையின் வழி - வேத மார்க்கப்படி, ஆயிழை காந்தன மெல் விரல் - தமயந்தியினது காந்த னாரம்புபோன்ற மெல்லிய விரல்களை, கை - தனகையாக, பற்றினான் - பிடித்தான், எ-று. அரோ-அசை.

(க - து.) நான் தமயந்தி கையைப்பிடித்தான் என்பதாம்.

விவாககோல தோன்ற 'சாந்தமூழ்கு தடம்புயன்' என்றும், அர சர்க்குப் பாணிககிரகணமே சிறப்புபென்பது தோன்ற 'நான்மறையின் வழி யாயிழை காந்தண மெல்விரல் கைபிடித்த' என்றும், சொல்லினா.

(கக)

பொங்குசெந்தழல்கூழ்வந்துபூம்பொரி
செங்கையாரச்சொரிந்துதிருமகள்
பங்கயப்பதம்பைம்பொனினம்மிவைத்
தங்கண்வானத்தருந்திகாட்டினான்.

(இ - ள்.) பொங்கு செம் தழல் கூழ்வந்து - மிகுந்த அக்கினியை வலம்வந்து, பூ பொரி - அழகிய பொரியை, செம் கை ஆர சொரிந்து - சிவந்த கைறியை அததியிலிட்டு, திருமகள் - தமயந்தியினது, பங் கயம் பதம் - தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தை, பைம்பொனின் அம்மி வைத்து - பசியபொன்றாசெய்த அம்மியினமேற் றாக்கிவைத்து, அம் கண் வானத்து - அழகிய இடத்தை யுடைய ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, அருந்தி காட்டினான் - அருந்தி நகைத்திரத்தைக் காண்பித்தான், எ - று.

(க - து.) அக்கினி வலம்வந்து பொரி யிறைத்துத் தமயந்தி பாதத்தை யம்மியில்வைத்து அருந்ததியைக் காட்டினான் என்பதாம். இப்படி செய்தற்கு விதி விவாகபத்ததியிற காண்க.

(உ0)

ஏனையுள்ளனயாவுமுடித்தபின்
மானினோக்கியோர்வல்லியினெல்கிப்போய்த்
தானையங்கடற்றுதைபொற்றாளினிற்
நேனவாங்குமுற்றேமலர்கூட்டினான்.

(இ-ள்.) ஏனே உள்ளன யாவும் முடித்த பின் - மற்ற காரியங்கள் எல்லாம் முடித்தபின்பு, மானின் நோக்கி - தமயந்தியானவள், ஓர் வல்லியின் - ஒருகொடிபோல், ஒல்கி போய் - அசைந்து போய், தானே கடல் - சேனாமுத்திரத்தையுடைய, தாதை பொன் தாளினில் - தகப் பனுகிய வீமனது பொற்பாதங்களில், தேன் அவாம் - வண்டுகளால்

விரும்பப்படுகின்ற, குழல் - கூந்தலாகிய, தேனமலா - வாசனைபொருந
திய மலரை, குட்டினான் - தரித்தான், எ - று. அம் - அசை.

(க-து.) தமயந்தி தனபிதாவின் காலில் வீழுதான் என்பதாம்

விவாகமுடிவில் தந்தையை வணங்கி மங்கலவாழ்த்துப் பெறுதல்
மகளிர்க்கு இயல்பா தலின், அவ்வாறு தமயந்தியும் தன் தாதையாகிய
வீமனை வணங்கினு ளெனக. (உக)

சென்னிதாழ்த்துவணங்கியதே மொழி
மின்னனோயுவந்துவிதாபபர்கோன
பொன்னந்தாமரைப்பூவையுமா லுமபோன்
மன்னர்கோனெடும்வாழ்கெனவாழ்த்தினான்.

[இ-ள்.] சென்னிதாழ்த்துவணங்கிய - தலைவனாகிய பணிந்த,
தேன் மொழி மின் அன்னனை-தேனபோன்ற சொல்லையுடைய மின்ன
லைப்போல் விளங்குகின்ற தமயந்தியை, உவந்து - மகிழ்ந்து, விதாப
பாகோன - வீமனானவன், பொன் தாமரை பூவையும் மா லும் போல் -
அழகிய தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியையும் திருமாளையும்
போல், மன்னா கோனெடும வாழ்க என - இராஜாதி ராஜனான நள
னெடும வாழ்க்கடவையென்று, வாழ்த்தினான் - வாழ்த்தினான், எ-று.
அம் - அசை.

(க - து.) வீமன், தமயந்தியை நளனெடு வாழ்கவென்று வாழ்த்
தினான் என்பதாம்.

இங்கே காபபதுகருதி மாலையும், செல்வமிசுதிகருதி திருமகளை
யும், நளனுக்குத் தமயந்திக்கும் உவமை கூறலாயிற்று. அவ்விருவரை
யும்போல் நெடுங்காலம் வாழ்கவென வாழ்த்தினனெனினும் அமை
யும். (உஉ)

முருகுவாய்மடித்துண்டளிமுகபூந்
தெரியன்மார்பினன்றேசிகர்தாடொழு
தருகமன்பினுவந்துவிதர்ப்பர்கோன
வகாகொண்மார்பமகிழ்வுறப்புல்லினான்.

[இ-ள்.] முருகு வாய் மடித்து - தேனை யுண்டு, அளி முக -
வண்டிகள் மொய்க்கப்பெற்ற, பூ தெரியல் மார்பினன் - மலா மாலை
யையணிந்த மார்பையுடைய நளனானவன், தேசிகா தான் தொழுது-
ஆசிரியரது பாதத்தை வணங்கி, உறகும் அன்பின் - கணகின்ற பத்
தியினால், உவந்து - மகிழ்ந்து, விதாபபாகோன் - வீம ராஜனுடைய,
வகா கொள் மாபு - மலையின் தழைக்கொண்ட மாபினை, மகிழ்வு
உற - மகிழ்ச்சியுடைய, புல்லினான் - தழுவினான், எ-று. அம்-அசை.

(க - து.) நளன் குருவைவணங்கி வீமனைத் தழுவினான் என்ப
தாம்.

தேசிகராதலின் 'தாடொழுது' என்றும், தான் சக்கரவர்த்தியாதலின் 'விதாப்பாகோன் வனாகொண்மாரப மகிழ்வறப் புல்லினுன்' என்றுஞ் சொல்லினா (உ௩)

கோதினன்மறைக்கோதமனாதிதா
மாதவததுமுனிவருமன்னருங்
காதல்வேலைகரையழிந்தோங்கிட
வாதரததொடுமாசியியமபினார்.

(இ - ள்.) கோது இல் நால் மறை - சூற்றமற்ற நாலுவேதங்களை யுடைய, கோதமன ஆதி ஆம் - கௌதமமுனிமுதலாகிய, மாதவத்து முனிவரும் - பெரிய தவத்தைச் செய்யும் தபோதனரும், மன்னரும் - அரசரும், காதல் வேலை - ஆசையாகிய கடலானது, கரை அழிந்து - கரைகெட்டு, ஓங்கிட - உயர, ஆதரத்தொடும - அனபுடனே, ஆசியியம்பினா - ஆசாவதித்தார்கள, எ-று.

(க - து) முனிவரும் அரசரும் நளனை வாழ்த்தினார்கள் என்பதாம்.

தவமாதிபவறறிற் றலைமையுடைமைபற்றி கோதமனாதிதா முனிவா எனறா விவாகமுடிவில் ஆசிகூடல் பெரியோகட னென்பதாம். ( )

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்

இன்னவைநிகழ்ந்தபின்னரிறைவனுமணங்களுளும்
பொன்னரிமாலேநாற்றிப்பூமபுகைகமழவூட்டிப்
பன்னருஞ்சிறப்புவாயந்துபனியிருவிகமபுபாரின்
மன்னியதனையகோலமணவறையெய்தினோ.

(இ - ள்.) இன்னவை நிகழ்ந்த பின்னா - இததன்மையானவை நடந்தபின்பு, இறைவனும் - நளனும், அணங்கு அனனாளும் - தமயந்தியும், பொன் அரிமலை நாற்றி - பொன்னரிமலைகளைத் தொங்கக் கட்டி, பூம் புகை கமழ ஊட்டி - அழகிய புகையை பரிமளிக்கும்படி ஊட்டு வித்து, பன் அரும் - சொல்லுதற்கரிய, சிறப்பு வாய்ந்து - சிறப்புப் பொருந்தி, பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, இரு விசமபு - பெரிய பொன்னுலகம், பாரில் மன்னியது அனைய - பூமியினகண் பொருந்தியிருந்தால் அதையொத்த, கோலம் - அழகிய, மணம் அறை - படுக்கையறையை, எய்தினா - அடைந்தார்கள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) நளனுந் தமயந்தியும் பன்னியறையிற் சோந்தார்கள் என்பதாம்.

பூவுலகில் அவ்வள வறகுள்ள விடமொன்று மில்லாமையால் 'விசம்புபாரின் மன்னியதனையகோல மணவறை' என்றார். (உ௫)

பாயிருட்டிழம்புசேத்துப்பகற்கதிருமிழும்வெய்ய
காயெரிமணியிற்செய்தகவின்றிகழ்மஞ்சமீது
தூயமென்பஞ்சியன்னதனாவிபூநினியசெய்யு
மாய்மயிர்முதலமுவைந்தடுக்கியவமளிசேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) பாய் இருள் பிழம்பு சீத்த - பாயாநின்ற இருளினது திரட்சியைப் போக்கி, பகல் கதிர் உமிழும் - சூரியகிரணங்களைக் கொப்புளிக்குன்ற, வெய்ய - வெவ்விய, காய எரி - சுடுகின்ற அக்கினி போன்ற, மணியில் செயத - மணிகளாற் செய்யப்பெற்ற, கவின் திகழ் - அழகு விளங்குகின்ற, மஞ்சமீது - கட்டிலின்மீது, தூய மெல் டஞ்சி - சுத்தமாகிய மெல்லிய பஞ்சியிலுலும், அனனம் தூவி - அனனப்பள்ளி நிறகாலும், ஊறு - பரிசம், இனிய செய்யும் - இனியவாகச் செய்கின்ற, ஆய் - ஆயாநின்ற, மயிர் முதல - மயிர்முதலியவாக, மூவைநது - பதினைந்தாக, அபிக்ஷய - ஒன்றின மேலொன்றுசோதத், அமளி - மெத்தையின மேல், சோந்தா - சோந்தாக்கள், எ-று.

(க - து.) பதினைந்து பஞ்சணையடுக்கிய கடடிலின்மேற் சோந்தாக்கள் என்பதாம்

பஞ்சியெனப் பொதுப்படக் கூறினமையால் செமடஞ்சு வெண் பஞ்சு இரண்டுங்கொள்க “சிறுபூனை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண முறு தூவிச்சையையோ டைநது” என்றா பிறரும். மூவைநதென்ற மையால் ஐந்துவகை யொன்றாகச்செய்த மூன்று மெத்தையெனக் கொள்க. அம்மூன்றும் ஒன்று போகதுகாத்தற்கும் இரண்டு இருவரும் தனித்தனி நித்தினைசெய்தற்கு மாம்.

(உசு)

போயிறுமருங்குலென்னப்புணர்முலைசுமககலாற்றாச்
சேயிழைபஞ்சியார்ந்தசீரழககமலப்போதின்
மீயுயர்விசும்புபூத்தமின்னுருககொண்டதன்ன
வாயிரங்கோடிமாதரயினிரீர்சுழற்றிப்போனார்.

(இ - ள்.) மருங்குல் - இடையானது, போய இறும் என்ன - இற்றுப்போய்விடு மெனனும்படி, புணர் முலை சுமக்கல் ஆற்றா - நெருங்கிய முலைகளைச் சுமக்கமாட்டாத, சேயிழை - தமயந்தியிலுடைய, பஞ்சி ஆராத - செம்பஞ்சுநிறைந்த, சீரடி - சிறிய அடிசளாகிய, கமல போதின் - தாமரைமலரினமேல், மீ உயர் - மேலாகவுயர்ந்த, விசும்பு பூத்த - மேகத்திலுண்டாகிய, மின் - மின்னல், உரு கொண்டது அனன - பெண்வடிவு கொண்டதென்னும்படியுள்ள, ஆயிரம் கோடி மாதா - ஆயிரங்கோடி மங்கையாக, அயினி ரீர் - சோறிடப்பட்ட மஞ்சள் ரீரை, சுழற்றி போனார் - சுழற்றினாக்கள், எ-று.

(க - து.) ஆயிரங்கோடிப்பெண்க ளாலஞ்சுழற்றிப் போனாக்கள் என்பதாம்.

அநேக மாதொன்பதற்கு ஆயிரங்கோடிமாத றொன்றா. அயினி ரீரொன்பதற்கு முன்பெழுதினும்.

(உஎ)

அருப்புமென் முலையா னாஞ்ஞாற் றைம்பதிற் றெண்
மர் பைம்பொற், பொருப்புறழ் தோளி னாற்கும் பொருக
யற் கண்ணி னுட்கு, முருக்கினர் மணியிற் செய்த வொளி
கினர் பசும்பொற் றட்டிற், கருப்புரத் தீப மேந்திக் கண்
ணெச்சில் கழித்திட்டாரோ.

(இ-ள்.) அரும்பு மெல் முலையா - தாமரையரும்பையொத்த மெல்லிய முலையையுடைய மங்கையாகள், ஐஞ்ஞாற்று ஐம்பதிற்றெண்மா - ஐஞ்ஞாற்றைம்பததெட்டு ஸ்திரீகள், பைம் பொன் - பசிய பொன்மயமாகிய, பொருப்பு உழற் தோளினுக்கும் - மேருமலையை யொத்த புயங்குளையுடைய நளனுக்கும், பொரு கயல் கண்ணினுட்கும் - கயற்கெண்டையையொத்த கண்களையுடைய தமயந்திக்கும், உரு கிளா - உரு விளங்குகின்ற, மணியில் செய்த - நவமணிகளிற் செய்த, ஒளி கிளா - ஒளி விளங்குகின்ற, பசும்பொன் தட்டில் - பசிய பொன்ஹை செய்த தட்டில், கருப்புர தீபம் ஏந்தி - கருப்புரத்தீபத்தை யேந்தி, கண் எச்சில் - திருஷ்டிதோஷத்தை, கழித்திட்டா - போக்கினாகள், எ-று.

(க - து.) ஐஞ்ஞாறு ஹைம்பததெட்டுப் பெண்கள் நளனுக்குத் தமயந்திக்குங் கருப்புரத் தீபத்தால் திருஷ்டிகழித்ததாகள் என்பதாம்.

அரும்பெனபது எதுகைநோக்கி அருப்பென விகாரமாயிற்று. கண்ணெச்சில்—கண்ணுல்வந்த தோஷம். (உஅ)

வாசனைகமழுஞ்சுண்ணம்வண்டிமிர்குழங்கன்மாலையோசனைநாறுஞ்சாந்தமொண்கருப்பூரம்பைங்காய்க் காசறுசெப்பினுயந்தகமழ்தினாயமிழ்தினேடுநித் தாசலாம்பருமவல்குற்றேகையோந்தினோ.

(இ-ள்.) வாசனை கமழும் சுண்ணம் - பரிமளமானது மணக்கின்ற பொழுகளையும், வண்டி இமிர குழங்கல் மாலையோ - வண்டிகளொலிகின்ற அழகிய மாலையையும், யோசனை நாறும் சாந்தம் - யோசனைநாறும் கமழ்கின்ற சந்தனத்தையும், ஒள கருப்பூரம் - ஒளளிய பச்சைக் கருப்பூரத்தையும், பைங்காய் - துவாக்காயையும், காசு அறு செப்பின்-குற்றமற்ற வட்டில்களில், ஆயந்த - ஆயந்தெடுத்த, கமழ - பரிமளிகின்ற, சுவை - சுவையையுடைய, அமிழ்தினேடும் - அமிரத்தாடனே, தாசு உலாம் - ஆடைமே லசைகின்ற, பருமம் - பருமதையுடைய, அல்குல் - நிதம்பதையுடைய, தோகையா - மங்கையாகள், ஏந்திலா - தாங்கினாகள், எ-று பருமம் - பதினெண்சரமுள்ளது.

(க - து.) பெண்கள் வாசனைப்பொடி, மாலையோ, சந்தனம், கருப்பூரம், பாகு, அமிழ்து, இவைகளையேந்தினாகள் என்பதாம்.

சுண்ண முதலியவும் போகத்துக்குவேண்டிய பொருள்களைக் கொள்க. (உக)

பண்ணமை திவவி னல்யாழ் பருமணி யடைப்பை நோக்கிற், கண்வழக் குறுசெஞ் சோதிக் கதிர்மணிக் கால் செய் வட்டம், வெண்ணிறக் கவரி செம்பொற் படியக மினைய வெல்லா, மண்ணிய .மணிசெய் பைம்பூண் மடநீ தையர் மருங்கு வைத்தார்.

(இ - ள்.) பண் அமை - இசையமைந்த, திவவு - கட்டுக்களையுடைய, நல் யாழ் - நல்லவிளையும், பருமணி - பெரியமணிகள்கோத்த, அடைபை - தாம்பூஸ்ப் பையும், நோக்கில் - பார்த்தால், கண் வழக்கு உறு - கண்கள் சுடசுடன்ற, செம் சோதி - சிவந்த கார்தியையுடைய, கதிரா மணி - கிரணங்களுடைய மணிகள்பதித்த, கால் செய் வட்டம் - சாந்தாற்றியும், வெள் நிறம் கவரி - வெள்ளைநிறத்தையுடைய சாமனையும், செம் பொன் படியகம் - சிவந்த பொன்னுச்செய்த தம்பலப்படிக்கமும், இனைய எல்லாம் - ஆகிய இவைமுதலியவனைத்தையும், மண்ணிய - கழுவிய, மணி செய - மணிகள்பதித்த, பைம்பூண்பசிய ஆபரணங்களுடைய, மடந்தையா - மாதாகள், மருங்கு - அருகே, வைத்தாரா - வைத்தனா, எ-று.

(க - து.) மாதாகள் யாழ், அடைப்பை, ஆலவட்டம், சாமரை, பொற்படிக்கம், இவற்றைப் பக்கலில வைத்தார்கள எனபதாம்.

யாழ்முதலியவும் போகத்திற்கு வேண்டியனவாதலால் மாதாமருங்கு வைத்தனானொறா. (ந.0)

பாம்பினைப்படத்தைமானும்பங்கயப்பருமவலகுற
காம்புறம்பசியமென்றோட்காரிகைவிழைவுநாணு
மேம்பலோடினிதுநோக்கியின்னுயிர்த்ததோழிமார்கள்
பூம்புகைதவழ்ந்தாலன்னபொருமுகவெழினிவீழத்தாரா.

(இ-ள்.) பாம்பின படத்தை - சாப்பத்தினது படத்தினை, மாணம் - ஒத்த, பங்கயம் - தாமரைமலையொத்த, பருமம் - பருமத்தையுடைய, அல்குல - அலகுலையும், காம்பு உறழ் - மூங்கிலையொத்த, பசிய - பசுவையாகிய, மெல் தோள் - மெல்லிய தோளையுமுடைய, காரிகை - தமயந்தியினுடைய, விழைவும் - வீருப்பத்தையும், நாணும் - நாணத்தையும், ஏம்பலோடி - அகமலாசசியுடன், இனிது நோக்கி - இனிமையோடு பார்த்து, இன் உயிர - இனியவயினையொத்த, தோழிமார்கள - தோழிகள், பூ புகை - அழகிய புகையானது, தவழந்தால் அன்ன - தவழந்தா லையொத்த, பொரு முக எழினி - பொருமுகவெழினி யெனநூல்திரையை, வீழத்தாரா - வீழத்தார்கள, எ-று.

(க-து.) தோழிமார்கள திரையை வீழத்தார்கள எனபதாம்.

பாம்பினைப் படத்தையென்பதில் ஐசாரியையாக்ககொண்டு பாம்பினது படமெனக்கொள்க. அனறி உருபு மயக்கமெனினு மமையும். பங்கயத்தை மாதரல்குறகு உவமைசொல்லுதல், “திருமுகங்கமலமினைவிழிகமலஞ் செய்யவாய்கமலநித் திலந்தாழ், வருமுலைகமலந்தனைக்கரங்கமலம் வலம்புரியுநதிபொற் கமலம், பெருகியவல்குன் மணித்தடங்கமலம் பிழைடைத்தாள்களுந் கமல, முருவவடக்கவாறுதலினன்றே யுயர்ந்ததுபூவினுட் கமலம்.” இதனாலறிக. பொருமுகவெழினியெனபது அரங்கத்திலிடு திரையெனக் கொள்க. “அதுவழுவிலகேள்வி நன்னுலுணர்ந்தோ, தொழினிதானே மூன்றெனமொழிப, அவைதாம், ஒருமுகவெழினியும் பொருமுகவெழினியுந், காந்து

வாஸெழினியுமென மூவகையே.” இராசதானியிலும் அரங்கிலும் கோ
லமறைத்து வருமிடத்து மிடுவதாம். இது சிந்தாமணி யுணர்நி
காண்க. உவமையணி. (௩௧)

வரிமுலை யோடுந் தோன்றி வளர்தொறும் வளர்ந்து
வீங்கிப், பெருகுநான் சுமக்க லாற்றாப் பெய்மலர்க்
கொம்பு போல்வா, டிருமுகஞ் சிறிது கோட்டிக் கயிற்புற
மதனிற தேங்கொள், விரிமலர்க் கூந்த றுழ மின்னென
நுடங்கி நின்றாள்.

(இ - ள்) வரி முலையோடும் தோன்றி - சந்தனக்கோலத்தை
புடைய முலைக ளுண்டானபோ துண்டாகி, வளர்தொறும் வளர்ந்து -
(அவைகள்) வளருநதோறும் (தானும்) வளரநது, வீங்கி - பருத்து,
பெருகு நான் - பெருகியநானே, சுமக்கல் ஆற்றா - சுமக்கமாட்டாத்,
பெய் - பெய்கின்ற, மலா - மலரையுடைய, கொம்பு போல்வாள் - கொம்
பையொத்த தமயந்திபானவள், திருமுகம் - திருமுகத்தை, சிறிது
கோட்டி - கொஞ்சம் வணக்கி, கயிற்புறமதனில் - பிடரியின் மேல்,
தேன கொள் - வாசனையகொண்ட, விரி மலா-விரிகின்ற மலரையணிந்த,
கூந்தல் தாழ - குழலானது சோர, மின் என - மின்னல்போல்,
நுடங்கி நின்றாள் - துவண்பு நின்றனள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நாணிகின்றாள் என்பதாம்.

ஸ்தனங்களோடுதோன்றி வளாவ தாதலால் ‘வரிமுலையோடுந்
தோன்றி வளர்தொறும் வளரநது வீங்கிப் பெருகுநான்’ என்றா. ( )

கூற்றுறழ் தடங்க ணவி கொள்ளைகொண் டின்ன
வேவி, மாறறமொன் றுரையா திங்ஙன் மதிமுகங் கோட்டி
நின்றீர், சேற்றிதழ்க் கமலப போதிற் றிருந்திழை யனையீர்
காத, லாற்றுமா றெவன்கொ லாசைக் கடற்படு மளியன்
றானே.

(இ - ள்) கூற்று உறழ - யமையொத்த, தடம் கண் - விசாலம்
பொருந்திய கண்ணே, ஆவி - என்னுயிரை, கொள்ளைகொண்டு உண்ண -
கொள்ளையிட்டருத், ஏவ் - அஜபதி, மாறறம் ஒன்று உரையாது -
ஒருபேச்சும் பேசாமல், இங்ஙன - இவ்விடத்தில், மதி முகம் - சந்தி
ரனபோன்ற முகத்தை, கோட்டி நின்றீர் - வளைத்து நின்றீர், சேறு -
சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ் கமலம் போதில் - இதழையுடைய தாமரை
மலரிலிருக்கின்ற, திருந்திழை அனையீர் - இலக்குமியையொத்தவனே!,
ஆசை கடல் படும - ஆசைக்கடலில் முழ்கிய, அளியன் - எளியேன்,
காதல் - ஆசையை, ஆறறும் ஆறு - சகிசுமாயு, எவன் கொல் - எப்
படி, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தியே ! பேசாது முகங்கோணி நிற்கின்றாய்,
ஆசைக்கடலில்வீழ்ந்த வெளியேன் விரகஞ் சகிக்கும்வழி யாது என
றான் என்பதாம்.

மாதர் வலிந்தனைதலின் மிக்க சுகமென்று கருதி நளன் இவ்
வாறு கூறினான். (௩௩)

வாட்டடங்கருங்கட்சுற்றைமலர்க்கையான்மறைத்திராவி
கோட்டுமண்கொண்டிவீங்குக்குவிமுலைக்களிரலயானை
யாட்டுசாந்தகலம்போழாதளியனேன்றடந்தோட்கந்திற்
பூட்டிடிவன்றோமுன்னம்புரிந்ததுமளியதாமே.

(இ - ள்) வாள் - வாள்போன்ற, தடம் - விசாலம் பொருந்திய,
கரு கண் கூற்றை - கரிய கண்ணாகிய யமனை, மலா கையால் - மலா
போன்ற கையினால், மறைத்திரா - மூடிக்கொண்டா ; ஆவி - உயிராகிய,
கோட்டு மண் - கனாமண்ணை, கொண்டு - கொண்டு, வீங்கும் - பருத்த,
குவி முலை - குவிந்த முலையாகிய, களி நல் யானை - களிப்பையுடைய
யானையை, ஆட்டு சாந்து - சந்தனம் பூசிய, அகலம் - மாபினிடத்
தில், போழாது - பிளவாது, அளியனேன் - என்னுடைய, தடம் தோள் -
பருத்த தோளாகிய, கந்தில் - தறியில், பூட்டிடிவல் அனரோ - பூட்டிடி
வன்றோ, முன்னம் புரிந்ததும் - முன செயததும், அளியதாம் - அன
பாகும், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து) தமயந்தியே ! உன்முலைகளாகிய யானைகளை என்னு
டைய தோளகளாகிய கட்டுத்தறிகளில் கட்டினாலல்லவோ அன்பா
கும் என்பதாம்.

அந்த யானை கோட்டால் கனாமண் கொள்வதுபோல, முலையா
கிய யானை உயிராக கொள்ளு மெனக. ஆவி - தடாகமுமாம். இது
நாணிக்கண் புதைத்தலாம். (௩௪)

சுற்றநல்கூரவாமுந்தோமுறுசிறியர்போல
விற்பிடைமெலியச்செமமாந்தெழுமுலைப்பாரம்பார்த்துங்
கற்றையங்குழலிலவீழ்ந்துமதுநுகர்க்களிவண்டிரின்
றற்றதுதமக்குமேலோரளியெனவளித்தபேரோ.

(இ - ள்) சுற்றம் - சுற்றத்தாரா, நல்கூர - வறுமையடைய, வா
மும் - (தாம்) வாழ்கின்ற, தோமுறு சிறியா போல - சூற்றத்தை
யுடைய அம்பாகளைப்போல, இற்று - ஒழிந்து, இடை மெலிய -
இடையானது வாட, செம்மாந்து - அகமலாச்சியடைந்து, எழு - எழு
கின்ற, முலை பாரம் - முலையினுடைய பருவை, பார்த்தம் - கண்டிம,
சுற்றை குழலில் - மயித்தொகுதியாகிய சுந்தலில், வீழ்ந்து - விழ்ந்து,
மது நுகா - கள்ளையுண்கின்ற, களி வண்டா - களிப்பையுடைய
வண்டிகளே, துமக்கு - உமக்கு, மேலோ - பெரியோ, அளி என -
அளியென்று, அளித்த போ - கொடுத்த நாமமானது, இன்று -
இன்று, அற்றது - நீங்கிற்று. எ-று. அம் - அசை.

(க - து) வண்டிகளே தமயந்தி முலைப்பாரத்தைப் பார்த்தம்
சுந்தலில்வீழ்ந்து மிதிக்கின்றீர்கள் ; இடையொழிந்து பழிவரும் ; உங்
களுக்கு அளியென்னும்பே ரின்றே நீங்கிற்று என்பதாம்.

இது வண்டோச்சி மருக்கண்ணதல்; அல்தாவது ஒன்றும் அவள பேசாமையால் வண்டையோட்டி மருங்கு செல்லுதலாம். இடை யொடியும்படி யெழுதின மூலப்பாரம் பார்த்தும் கற்றையக்குழலில் வீழ்தலால் நாமக்கு மேலோர் அளியென அளித்தபேர் இன்றற்ற தென்றா. அளியென்பது இங்கே வண்டும், அன்புமாம். (௩௫)

பகைக்கடல் சுவற்றும் வைவேற் பகட்டெழின் மார்பி னன்ற, நகத்திடைப் பெருகி யோங்கு மாசையங் கடலை யின்னே, முகைத்தெழு முல்லை மாலை முருகுலாங் கோ தை நாணற், மகைத்திட லரிதென் றெண்ணித் தன்னுளே மகிழ்ச்சி கூர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) பகை கடல் - பகையாகிய கடலை, சுவற்றும் - சுவற்ச் செய்கின்ற, வை வேல் - கூரியவேலையுடைய, பகட்டு எழில் - பகட்டு கின்ற அழகையுடைய, மாபினுன்றன் - மாபையுடைய நளனது, அகத்திடை - மனத்தின்கண், பெருகி ஓங்கும் - அதிகரித் துயாகின்ற, ஆசை கடலை - ஆசையாகிய சமுத்திரத்தை, இன்னே - இப்பொழுதே, முகைத்து எழும் - அரும்பி யெழுதின, முல்லை மாலை - முல்லைமாலை யினுடைய, முருகு உலாம் - வாசனைவீசுகின்ற, கோதை - தமயந்தி யானவள், நாணல் - (தனது) நானினால், தகைத்திடல் - தடுத்திடு வது, அரிது என்று எண்ணி - அருமையென்று நினைத்து, தன் உள ளே - தன்மனத்தினுள்ளே, மகிழ்ச்சி கூர்ந்தாள் - மகிழ்சியடைந் தாள், எ - று. அம் - அசை

(க - து.) நளன் காமத்தைத் தன் நாணற் றடுப்பதரிதென்று தன்னுளளே மகிழ்ச்சியடைந்தாள் என்பதாம். (௩௬)

கழிமடநாணமச்சம்பயிர்ப்பெணுங்காவல்வேலை யழிதரவாசைவெள்ளமகத்திடையடங்காதாகி வழிவதே போலவின் பம்வடிவெடுத்தனையநங்கை பொழிகதிர்நிலவுநாணப்புன்னகைகோட்டினுளே.

(இ - ள்.) கழி - மிகுந்த, மடம் - அறியாமையும், நாணம் - வெட்க மும், அச்சம் - பயமும், பயிர்ப்பு எனும் - அருவருப்பு மென்றுசொல்லு கின்ற, காவல் - காவலையுடைய, வேலை - சமுத்திரமானது, அழிதர - அழியும்படி, ஆசை வெள்ளம் - ஆசையாகிய வெள்ளமானது, அகத் திடை - மனத்தின்கண், அடங்காது ஆகி - அடங்காததாய், வழிவதே போல் - வழிகுறதே போல், இன்பம் - இன்பமானது, வடிவு எடுத்தது அனைய - (ஒரு) வடிவுகொண்டதை யொத்த, நங்கை - தமயந்தி யானவள், பொழி கதிர் - கிரணத்தைப்பொழிகின்ற, நிலவு நாண - சந்திரிகையும் நாணும்படி, புல் நகை - புன்சிரிப்பு, கோட்டினுள் - செய்தாள், எ - று.

(க - து.) தமயந்தியானவள், மடம், நாணம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னு மிந்நாற்குணமுகெட நகைத்தாள் என்பதாம்.

மட மாதியாய காவலை உறுதிப் படுத்துங்கால மன்றுகையால் அதைத் தா னீக்கினமைதோன்றப் புன்னகை செய்தன ளென்க.(௩௭)

குருமணிவலயமின் னுங்கும்குமக்குவவுத்திண்டோண் முருகுலாந்தாமமார்பன் முறுவலின்குறிப்புநோக்கித் திருநலங்கனியநின்ற செழுங்கடைமழைக்கட்பேதை வருமுலைஞெழுங்கப்புல்லிமலரணைமேயினுளே.

(இ - ள்.) குரு மணி - நிறம்பொருந்திய மணிகள் பதித்த, வலயம் - கேயூரங்கள், மின்னும் - மின்னுகின்ற, குங்குமம் - குங்கும மணிந்த, குவவு - திரட்சிபொருந்திய, திண் தோள் - உலிமையை யுடைய புயத்தையும், முருகு உலாம் - வாசனை வீசுகின்ற, தாமம் - மாலையணிந்த, மாபன் - மாபினையுமுடைய நளனுன்வன், முறு வலின் - புன்சிரிப்பினுடைய, குறிப்பு நோக்கி - குறிப்பினைப் பார்த்து, திரு நலம் - சிறப்பினையுடைய சுகமானது, கனிய நின்ற - முதிரும்படியிருந்த, செழு கடை - செழிய கடையையுடைய, மழை கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையுடைய, பேதை - தமயந்தியி னுடைய, வரு முலை - வளர்கின்றமுலையை, ஞெழுங்க புல்லி - அழந் தத்தழுவி, மலரணை மேயினுள் - புட்பசயனத்திற பொருந்தினுள், எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) நளன் தமயந்தியினது நகைக்குறிப்பை யறிந்து தழுவி னான் என்பதாம்.

உடனே முறுவற்குறிப் புணர்ந்த நளன் வருமுலை ஞெழுங்கப் புல்லி மலரணை மேயினு னெனவே, தமயந்தியைத் தழுவிக்கொண் டே யவளோடுங்கூட அணையிற் சோந்தா னென்க. (௩௮)

ஆம்பலம்போதுமானுமணிதிகழ்பவளவாயிற் றேம்பொதிந்தமுதமுறுஞ்செந்துவர்த்தேறன்மாந்திப் பாம்படுமல்குலாடன்பனைமுலைமணிக்கண்சேப்ப வேம்பலுற்றினிதுபுல்லியிளநலம்பருகினுளே.

(இ-ள்.) ஆம்பல் போதுமானும் - அல்லிமலரையொத்த, அணி திகழ் - அழகு பிரகாசிக்கின்ற, பவள வாயில் - பவளம்போன்ற வாயில், தேன் பொதிந்து - வாசனை தங்கி, அமுதம் ஊறும் - அமிரதஞ் சுரக்கின்ற, செம துவா - செம்பவளம்போன்ற அதரத்தினுடைய, தேறல் மாந்தி - தேனை யுண்டு, பாம்பு அடும் - பாம்பின் படத்தையடு கின்ற, அல்குலாள் தன் - அல்குலையுடைய தமயந்தியினது, பனை முலை - பருத்த முலைகளினுடைய, மணி கண் - கரிய கண்களானவை, சேப்ப - சிவக்க, ஏம்பல் உற்று - இன்பத்தை யடைந்து, இனிது புல்லி - இனிதாகத்தழுவி, இள நலம் - இளமை யின்ப நலத்தை பருகினுள் - அனுபவித்தான், எ - று. அம் - அசை.

(க - து.) தமயந்தியினது இதழைச்சுவைத்துக் கனதனமழுத்தத் தழுவினான் என்பதாம்.

இளநலம் பருகுதல், இங்கே அல்கும்பானமும் அதரபானமு
மாம். அன்றியும் இளமைப்பருவத்திற்குரிய காமசுகத்தில் ஆந்தரப
புணாச்சியெனினு மமையும். (நக)

கத்திகைக்கருமென்கூந்தல்கயிற்புறத்தவிழ்ந்துவீழ
முத்தரிச்சிலம்புபைம்பொற்கின் கிணியுமுரன்றுபாடத்
தத்தரிநெடுங்கண்சேப்பத்தடமுலைதாங்கலாற்ற
தெய்த்துதுணமருங்குறேம்பவேந்தலோடாடினாளே.

(இ-ள்.) கத்திகை - மலாமாலையை யணிந்த, கரு மெல் கூந்தல்-
கரிய மெல்லிய கூந்தலானது, கயிற்புறத்தது - பிடரியினிடத்து,
அவிழ்ந்து வீழ - அவிழ்ந்த வீழவும், முத்தது அரி சிலம்பு - முத்துக்க
ளாகிய பரஸ்யுடைய சிலம்புகளும், பைம்பொன் - பசிய பொன்னுற்
செய்த, கின் கிணிய - சதங்கைகளும், முரன்று பாட - ஒலித்துப்பாட
வும், தத்தது - நெருங்குகின்ற, அரி - செவவரிபரந்த, நெடு கண் -
நெடிய கண்களானவை, சேப்ப - சிவக்கவும், தடம முலை - பருத்த
முலைகளை, தாங்கல் ஆற்றது - சுமக்கமாட்டாமல், எய்தது - இளைத்து,
துண் மருங்குல் - சிறிய இடையானது, தேம்ப - வருந்த, ஏந்தலோடு-
நளனோடு, ஆடினாள் - புணர்ந்தாள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தமயந்தி கூந்தலவிழப் பாதசரஞ் சத்திக்கக் கண்கள்
சிவக்க இடைதுவள நளனோடு சோந்தாள் என்பதாம்.

ஒருதலைக்காமமாய் முடியாது தானும் அவ்வாறு நளனுடனாடினா
ளென்றா. இது உபரிசுரதம எனஹுந தலைவிடபுணாச்சி யின்மை
கூறப்படுதலால் தனமை நவிரசியணி. (ச0)

களிக்கயல் பொருது நீண்டு கதுப்பினை யளக்கும் வேற்
கட், மிளிப்புயன் மின்னி னன்னாட் டொண்டைவா யமுத
மாந்தித், தளிர்ந்தெழு முவகை பொங்கத் தண்ணறுஞ்
சாந்த மார்ப், னளப்பருங் களிகொள் காமக் கடலகத் தழு
ந்தி னானே.

(இ - ள்.) களி கயல் - களிப்பையுடைய கயற்கெண்டையை,
பொருது - போசெய்து, நீண்டு - நெடுகி, கதுப்பினை அளக்கும் -
கூந்தலினை யளக்காரின்ற, வேல் கண் - வேல்போன்ற கண்ணையுடைய,
துளி புயல் - துளியையுடைய மேகத்திற் றோன்றிய, மின்னின் அன்
னாள் - மின்னலையொத்த தமயந்தியினது, தொண்டை வாய் - கொவ்
வைக்கனியை யொத்த வாயிலுண்டாகிய, அமுதம் மாந்தி - அமிர்தத்
தையுண்டி, தளிர்ந்து - துளிர்ந்து, எழும் - எழுகின்ற, உவகை பொங்க-
மகிழ்ச்சியானது யிக், தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறு சாந்தம் மா
பன் - நல்ல சந்தனத்தையணிந்த மார்பினையுடைய நளனுனவன்,
அளபு அரு - அளத்தற்கரிய, களி கொள் - களிப்பைக்கொண்ட,
காமம் கடலகத்து - காமசமுத்திரத்தில், அழுந்தினான் - மூழ்கினான்,
எ-று. ஏ-அசை.

(உ - து.) நளன் விரகவெள்ளத்தி லழுந்தினான் என்பதாம்.

காமக்கடலகத்தழுந்தல், புணர்ச்சிமுடிவில் அவசத்தினால் முலை யிடைத் துயிறலை யெனக. (சக)

அலங்கலங் குன்ற மன்னான் மணிவரை யகல மூழ்கி, நலங்கெழு கலவைச் சாந்து நானமு மழித லோடு, மிலங் கொளி வயிரப் பைம்பூ ணிளமுலை வடுக்கண் டேங்கி, பொலங்கொடி நாணி னோடும் பொய்த்துயில் கூர்ந்தா ளன்றே.

(இ - ள்.) அலங்கல் - மாலையையணிந்த, அம் - அழகிய, குன்றம் அன்னான் - மலையையொத்த நளமகாராஜனது, மணி வரை - அழகிய மலைபோன்ற, அகலம் மூழ்கி - மாாபினிடத்திலே மூழ்கி, நலம் கெழு - நன்மை பொருந்திய, கலவை சாந்தம் - கூட்டுவாக்கஞ் சோந்த சந் தனக்குழம்பும், நானமு - கஸ்தூரியும், அழிதலோடும் - அழிந்த வளவில், இலங்கு ஒளி - மிகுந்த வெளியையுடைய, வயிரம் பைம் பூண் - வச்சிராபரணத்தை யுடைய, இள முலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனத்தினிடத்திலே, வடு கண்டு ஏங்கி - வடுவைக்கண்டிருங்கி, பொ லம் கொடி - பொற்கொடிபோன்ற தமயந்தி யானவள், நாணிநோடும் - நாணத்தினோடும், பொய் துயில் கூர்ந்தாள் - பொய் நித்திரையைச் செய்தாள், எ-று. அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க - து.) தமயந்தி தன்னுடைய கனதனங்களிலே நள னகக்குறி கண்டு வெட்கவகொண்டு பொயநநித்தினா செய்தாள் என்பதாம்.

முலையின்மேல் கணவன் செய்த வடுவாதலால் தோழிகள் கண் டால் என்ன சொல்வார்களோ வென வெண்ணி 'வடுக்கண்டேங்கி' என்றா.

(சஉ)

புலவியிற் றுயின்ற டுண்டின் முனிந்திடும் பூவை யென்னு, மலரணைப் புறத்துத் தானுந் துயிறல்போற் கிட ப்ப வாய்ந்த, கலவிவின் வேட்கை தூண்டக் கனவினில் வெருவி னுள்போன், முலைமுக டமுந்த வேந்தன் முழவுத் தோள் புல்லி னுளே.

(இ - ள்.) புலவியின் - பிணக்கினால், துயின்றான் - நித்தினாசெய்தாள், தீண்டின் - தொட்டால், முனிந்திடும் - கோபஞ்செய்வான், பூவை என்னு - தமயந்தி யெனறு, மலா அணை புறத்து - மலரணையினிடத்தில், தானும் துயிறல் போல் - தானும் நித்தினாசெய்தல்போல், கிடப்ப - இருக்க, வாய்ந்த - பொருந்திய, கலவியின் வேட்கை-புணர்ச்சியினுடைய ஆசையானது, தூண்ட - தூண்டுதல் செய்ய, கனவினில் - கனவினிடத்திலே, வெருவினுள் போல - பயந்தவள் போல, முலை முகமி அமுந்த - முலையினுச்சி அமுத்துப்படி, வேந்தன் - நளமகாராஜ னுடைய, முழவு தோள் - மத்தளம்போன்ற தோளை, புல்லினுள் - தழுவினுள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தமயந்தி கனவிற்பயந்தாள்போல நளன்புயங்களிலே கனதனங்க ளமுந்தப் புணர்ந்தாள் என்பதாம்.

மாதர் தமக்கு வேட்கை மிகுந்திழையும் புணர்ச்சியில் மூந்துவ தில்லை யென்பது தோன்ற “கனவினில் வெருவினாள்போல்” என்றா.()

புல்லலுமகிழ்ச்சிகூர்ப்புணர்முலைகுழையமோந்து
மெல்லிதழமுதமாந்திமேகலைநெகிழ்த்தலோடு
நல்லெழில்கனிந்தகோதைநகையுளத்தடக்கலாற்றாண்
முல்லைமென் முகையுநாணவரும்பிள முறுவல்பூத்தாள்.

(இ-ள்.) புல்லலும் - தழுவிக்கொண்ட வளவில், மகிழ்ச்சி கூர - சந்தோஷமானது அதிகரிக்க, புணர் முலை - நெருங்கிய ஸ்தனங்கள், குழைய மோந்து - குழையும்படி வுச்சியின் மோந்து, மெல் இதழ் - மிருதுவாகிய அதரத்தினுடைய, அமுதம் மாந்தி - அமிர தத்தையுண்டு, மேகலை - மேகலாபரணத்தை, நெகிழ்த்தலோடும் - அவிழ்த்தவளவில், நல் எழில் கனிந்த - மிக்க அழகானது முகிர்ந்த, கோதை - தமயந்தி யானவள், நகை - மகிழ்ச்சியை, உளத்து - மனத்தின்கண், அடக்கல் ஆற்றாள் - சகிக்காதவளாய், முல்லை - முல்லையினுடைய, மெல் முகை யும் - மிருதுவாகிய அரும்புகளும், நாண - நானும்படி, அரும்பு - உண் டாகின்ற, இள முறுவல் பூத்தாள் - தந்தங்கள் தோன்ற சிறுநகை கொண்டாள், என்று.

(சு-து.) தமயந்தி புணர்த்தவளவில் நளன் கனதனங்களை மோந்து அதரபானம்பண்ணி மேகலாபரணத்தை யவிழ்த்தவளவில் நகைத் தாள் என்பதாம்.

தான் கனவில் பயந்தவள்போல் தழுவினது நளன் உள்ளபடி யென்று நினைத்தானென்று நகை யுளத்தடக்க லாற்றாளாய் முறுவல் பூத்தா னென்றா. (சுச)

புருவவிற்கோலியுள்ளம்போழ்ந்துகட்க்களைகளோட
வுருவத்தாருடையவொற்றைவலம்புரியொலிப்பவிம்மி
வரிமுலைக்களிநல்யாணைமருமம்பாய்ந்துழக்கமன்றல்
விரிமலர்க்கோதைகாமவெஞ்சமர்வினைத்திட்டாளே.

(இ-ள்.) புருவம் வில் கோலி - புருவமாகிய தனுசை வளைத்து, உள்ளம் போழ்ந்து - மனதைப் பிளந்து, கண் - கண்களாகிய, களை கள் ஓட - பாணங்கள் ஓடவும், உருவம் - வடிவம் பொருந்திய, தாா உடைய - மாலையையுடைய, ஒற்றை வலம்புரி - ஒற்றைச்சங்குமாகிய மிடறு, ஒலிப்ப - சத்திக்க, விம்மி - பூரித்து, வரி முலை - சந்தனக் கோலம் வளைந்த ஸ்தனங்களாகிய, களி நல் யாணை - களிப்பையு டைய நல்ல யானையானது, மருமம் பாய்ந்து - மாப்பினிடத்திற் பாய்ந்து, உழக்க - கலக்க, மன்றல் விரி - வாசனையை விரியச்செய் கின்ற, மலர் கோதை - மலராற்றொடுத்த மாலையையணிந்த தமயந்தி யானவள், காமம் - காமமாகிய, வெம் சமர் - வெவ்விய புத்தத்தை, வினைத்திட்டாள் - செய்தாள், எ - று. ஏ - அசை.

(க-து.) தமயந்தி புருவவில்லை வளைத்துக் கண்ணென்னு மம்பை
யெய்து கண்டமாயி வலம்புரிசங்கு சத்திக்க முலைகளாயி யானைகள்
நளன்மாபிற் பாய்ந்து கலக்கக் காமப்போர செய்தாள் என்பதாம். ( )

திருநுதற்பொடித்தவேர்விற்பேங்கமழ்திலகந்தேயப்
புரிமுறுக்கவிழ்ந்துதாழ்ந்தபொலங்குழைதிருவில்விச
மருமலர்க்கூந்தல்சோரவசமழிந்துருகிவேந்த
னெரிமணியாரமார்பினின்றுயில்பொருந்தினுளே.

(இ-ள்.) திரு நுதல் - அழகிய நெற்றியின்கண், பொடித்த - உண்
டாகிய, வோவின - வோவையினுலே, தேன் கமழ் - வாசனை வீச
கின்ற, திலகம் - சிந்துரப்பொட்டு, தேய - அழியவும், புரி முறுக்கு -
புரிந்த முறுக்குகள், அவிழ்ந்து - நீங்கி, தாழ்ந்த - தொங்கிய (காதினி
டத்து, பொலம் குழை - பொன்னினுற்செய்த குண்டலங்கள், திரு
வில் விச - அழகிய பிரகாசத்தை வீசவும், மரு மலா கூந்தல் - வாசனை
பொருந்திய மலாகனையணிந்த அளகபாரமானது, சோர - சரியவும்,
வசம் அழிந்து - பரவசப்பட்டு, உருகி - மனமுருகி, வேந்தன் - நள
மகாராசனுடைய, எரிமணி ஆரம் - பிரகாசிக்கின்ற மணிகள் பதித்த
பதக்கமணிந்த, மாபின - மாபினிடத்தில், இன் துயில் - இனிதாகிய
ரித்தினையை, பொருந்தினுள் - கொண்டாள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தமயந்தி நெற்றிவோவையாற் நிலதமிழியவும், குண்
டலம் பிரகாசிக்கவும், கூந்தலவிழவும், மெய்சோந்து மனமுருகி
நளன்மாபி னித்தினா செய்தாள் என்பதாம். (சசு)

கலவியின்மயக்கந்தீர்ந்தகனிபடுகிளவியாட
னலர்முலையாகந்தைவந்தணிவடமணிந்துவாங்குஞ்
சிலைநுதற்றிலகந்தீட்டித்தேங்கமழ்கூந்தல்கைசெய்
திலைமலர்க்கோதைசூட்டியிழைபலதிருத்தினுளே.

(இ - ள்.) கலவியின் மயக்கம் - புணர்ச்சியிற்றேன்றிய மயக்க
மானது, தீர்ந்த - நீங்கிய, கனி படு - பழம்போற் சுவைபொருந்திய,
கிளவியாள்தன் - சொற்களையுடைய தமயந்தியினது, அலா முலை -
பரந்த ஸ்தனங்களைபுடைய, ஆகம் - மாபை, தைவந்து - தடவி,
அணி வடம் - அழகிய மணிவடங்களை, அணிந்து - தரித்து, வாங்கும் -
வளைக்கின்ற, சிலை - விற்போன்ற, நுதல் - நெற்றியினிடத்து, திலகம்
தீட்டி - சிந்துரப்பொட்டிட்டு, தேம் கமழ் - வாசனை வீசுகின்ற,
கூந்தல் - கூந்தலை, கை செய்து-ஒழுங்குசெய்தது, இலை மலர் கோதை -
மருமுதலிய விலைகளோடு மலாமாலையை, சூட்டி - தரித்து, இழை
பல - பலவாபரணங்களை, திருத்தினுள் - திருந்தச்செய்தான், எ - று.

(க - து.) நளன் தமயந்தியைத் தடவிக்கொடுத்து மணிவடஞ்
சூட்டித் திலதமிட்டுக் கூந்தலைமுடித்து ஆபரணஞ்சூட்டினான் என
பதாம்.

கணவர் மாதர்க்குக் கலவியி லிவ்வாறு கூந்தன் முதலியவை
திருத்த லியற்கையாதல் காண்க. (சஎ)

தெளியுமின்னமிழ்தமன்னதேம்படுகிளவியாட
 னெளிகிளர்முகத்துலாயவோடரித்தடங்கண்போலக்
 களியிளஞ்சுருமபுகாணீர்கண்டனவுளவோசொல்லீர்
 முளரிநாணமலரிந்பூத்தமுழுநெறிகுருவனைப்போதே.

(இ - ள்.) தெளியும் - தெளிந்த, இன் அமிழ்தம் அன்ன - இனி
 தாகிய அமிாதம் டோன்ற, தேம் படு - மதாரம்பொருந்திய, கிளவி
 யாள்தன் - சொக்கையுடைய தமயந்தியினது, ஒளி கிளா - காந்தி
 யானது விளங்குகின்ற, முகத்து உலாய - முகத்தினிடத் துலாவு
 கின்ற, ஓடு - காத்தளவு மோடாநின்ற, அரி - செவ்வரிபரந்த, தடம் -
 விசாலம்பொருந்திய, கண் போல - கண்கள்போல, களி - களிப்பை
 யுடைய, இள - இளமையாகிய, சுருமபுகாள் - வண்டிகளே, நீர் - நீங்
 கள், கண்டன - பார்த்தனை, உளவோ - உண்டோ, சொல்லீர் -
 சொல்லுங்கள், முளரி - தாமமையாகிய, நாள் மலரின - அனறலாந்த
 மலரினமேல், பூத்த - உண்டாகிய, முழு நெறி - முழுநெறிடபை
 யுடைய, குருவளை போது - நீலோற்பலங்களை, எ-று

(க - து) நளன் வண்டிகளே தமயந்திகண்டோலத் தாமமையிற்
 பூத்த நீலோற்பலத்தை நீங்கள் கண்டதுண்டோ சொல்லுங்கள் னென
 றான என்பதாம். (சஅ)

தாமரைப்பொகுட்டின்மேயதாக்கணங்கனையாப்நெஞ்சு
 மேமுறவரினுநின்னையிமமையிற்பிரியேனென்ன
 வாமமேகலையினாளுமறுமையிற்பிரிவையென்னாக்
 காமருகுருவளைபோலுங்கண்பனியுகுப்பநின்றாள்.

(இ - ள்.) தாமரை பொகுட்டில் - தாமரைக் கொட்டையின்
 மேல், மேய - பொருந்திய, தாக்கணங்கு அனையாய் - இலக்குமியை
 யொத்தவளே, நெஞ்சம் - மனமானது, ஏமம் உற வரினும் - வருத்தம்
 பொருத்தவந்தாலும், சினனை - உன்னை, இம்மையில் - இப்பிறப்பில்,
 பிரியேன் என்ன - பிரியமாட்டேனென்று சொல்ல, வாமம் - அழகிய,
 மேகலையினாளும் - மேகலையைணிந்த தமயந்தியும், மறுமையில் -
 வருபிறப்பில், பிரிவை எனது - நீ பிரிவையே யென்று, காமரு குருவளை
 போலும் - அழகிய நீலோற்பலம்போன்ற, கண் - கண்களினின்றும்,
 பனி உருப - நீர்துளிக்க, நின்றாள் - வருந்தினின்றாள், எ-று.

(க - து.) நள னிப்பிறப்பிற் பிரியேனென்றுசொல்லத் தமயந்தி
 மறுபிறப்பிற் பிரிவையென் றழுதாள என்பதாம்.

இவ ளெந்தசன்னத்திலும் பிரியாம லிருத்தல்வேண்டுமென்னு
 நினைப்புடையவளாதலா லிவ்வாறு கூறினாள். (சக)

பெய்தொடி கலுழ்வ தென்கொல் பிழைத்திலே னரு
 ளா யென்னி, லுய்குவன் கொல்லோ வின்னே யுள்ளாயிர்
 துறப்ப லென்னு, வெய்துயிர்த் தனிச்சப் போதின் மிதிப்

பிணும் பனித்து வாமிந், தெய்வமென் கமலப் போது சென்
னிமேற் சூடி னானே.

(இ-ள்.) பெய் தொடி - வளையலையணிந்த தமயந்தியே¹, கலுழ்
வது - நீ கலங்குவது, எனகொல் - என்னகாரணம், பிழைத்திலேன் -
நானொரு குற்றமுஞ் செய்திலேன், அருளாய் எனினில் - கிருபை செய்
யாவிட்டால், உயகுவன்கொல்லோ - பிழைப்பேனோ, இன்னே - இப்
பொழுதே, உள உயிர் - உள்ளே யிருக்கின்ற ஷயிர், திறப்பல் எனனா-
விடுவேனென்று, வெயது உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, அனிச்சம்
போதில்-அனிச்சப் புட்பத்தில, மிதிப்பினும் - நடந்தாலும், பனித்து -
கொப்பனித்து, வாடும - வாடாநின்ற, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை
பொருந்திய, மெல் - மிருதுவாகிய, கமலம் போது - பாதமாகிய
தாமரைப்பூவை, சென்னிமேல் - சிரத்தினமீது, சூடினான் - தரித்துக்
கொண்டான் என்று. ஏ-அசை

(க - து.) நான் தமயந்தியே நீ யழுவதென்ன? நான் ஒரு
குற்றமுஞ் செய்யவில்லையே, கிருபைசெய்யாவிடி லுயிராவிடுவே
னென்று அவள் அடியை முடியில் வைத்துக்கொண்டான் என்பதாம்.

யாவரும் வணக்கத்தின வசப்படுவதுபோல மறநென்றில் வசப்
படா னொன்பதுபறநி நாளிவவாறு செயதானெனக் (ரு)

குழுமியபறவையாவுங்கூட்டுண்பபொதுவினலகும்
பழுமரமணையதிண்டோட்பகட்டெழிற்றாமார்ப
வழுவலன்போடுநின்றையொருமையிற் புணர்வதன்றி
யெழுமையுந்தொடருமாதர்சீறடியிறைஞ்சுகென்னு.

(இ - ள்.) குழுமிய பறவை யாவும் - கூடிய பறவைக்கூட்டங்க
ளனைத்தும், கூடம் உண - கொள்ளுகொள்ள, பொதுவின் கல்கும் -
பொதுவாகத்தரும், பழுமரம் அணைய - ஆலமரத்தையொத்த, தின்
தோள் - வலிமைபொருந்திட தோளையும், பகட்டு எழில் - பகட்டு
கின்ற அழகையுடைய, தாமம் மாப - மாலையணிந்த மாபினையுமு
டைய நளமகாராஜனே¹, உழுவல் அன்போடு - இடையறாத அன்பு
டனே, நின்றே - உன்றே, ஒருமையில் - இப்பிறப்பில், புணர்வது
அன்றி - கூடுவதல்லாமல், எழுமையும் தொடரும் - எழுபிறப்பிலும்
தொடர்ந்துவருகின்ற, மாதா - மங்கையருடைய, சிறு அடி - சிறிய
பாதத்தில், இறைஞ்சுக என்னு - வணங்கக்கடவாயென்று சொ
ல்லி, என்று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் மாலையணிந்த மாப்பா, அன்புடனே
உம்மை இப்பிறப்பிற் புணர்வதல்லாம லெழுபிறப்பிலும் புணருமா
தர்களினடியை வணங்கென்று சொல்லினாள் என்பதாம்.

. யாவருக்கும் உபகாரஞ் செய்வோ னென்பதுதோன்ற 'பழுமா
மணிய திண்டோள்' என்றார். இதுமுத லிரண்டுபாட்டுக் குளகம். ( )

கிளிபொரு கிளவி யான்பொற் கிண்கிணி சிலம்போ
டார்ப்பத், தளிநறூப் பிலிற்று மென்பூர் தடம்புயத் துதைத்
த லோடுங், களிசெயப் பொடித்த ரோமம் கண்டகத் துறு
த்தி லந்தோ, வளியசீ நடிசு னோமென் றல்லலுற் றழுங்கி
னோன.

(இ - ள்.) கிளி பொரு - கிளியையொத்த, கிளவியாள் - வசனத்
தையுடைய தமயந்தியானவள், பொன் கிண்கிணி - பொன்னினூற்
செய்த சிறுசதக்கைகள், சிலம்போடு - சிலம்புடனே, ஆர்ப்ப - சத்
திக்க, தளி - துளிதுளியாக, நறூ பிலிற்றும் - தேனைத் துளிக்கின்ற,
மெல் - மிருதுவாகிய, பூ - புட்பமாலையணிந்த, தடம் புயத்து - விசா
லம்பொருந்திய புசத்தினிடத்தில், உதைத்தலோடு - உதைத்தமாத்
திரத்தில், களி செய் - மகிழ்ச்சியைச் செய்ய, பொடித்த ரோமம் -
புளகித்த மயிர்கள், கண்டகத்து - முட்கள்போல், உறுத்தில் - உருத்து
மாகில், அந்தோ - ஐயோ, அளிய - மிருதுவாகிய, சிறு அடிகள் - சிறிய
பாதங்கள், நோம் என்று - வருந்துமே யென்று, அல்லல் உற்று -
துன்பமுற்று, அழுங்கினான் - வருந்தினான், எ-று.

(க - து.) நளன்தோள்களிற் காலாறுதைத்தவளவில் அந்நளன்
சிற்றடி நோவுமென்று துன்புற்றான் என்பதாம்.

அக்குற்றத்தைத் தமயந்தி பொறுத்தமைதோன்ற தடம்புயத்
துதைத்தென்றும், அதிலும் அவளுக்கோ ராச்சரியமான அருமை
தோன்ற அளியசீறடிசு னோமென் றல்லலுற் றழுங்கினென்றுஞ்
சொல்லினா. (இஉ)

உடைநிறைப்பரவைஞாலத்துயர்ந்தவர்தொழும்புபூண்ட
வடியவரிழைத்ததீமையருளொடும்பொறுப்பதல்லால்
கொடியவர்போலச்சிறியாருயிர்குறைப்பர்கொல்லோ
மடலவிழ்கமலப்போதில்வாள் கிடந்தனையகண்ணாய்.

(இ - ள்.) உடை - களையையுடைக்கின்ற, நிறை பரவை - அலை
களையுடைய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த, ஞாலத்து - பூமியினிடத்தில், உயர்
தவா - பெரியோர்கள், தொழும்பு பூண்ட அடியவா - தொண்டுபட்ட
வேலைக்காரர்கள், இழைத்த தீமை - செய்த குற்றத்தை, அருளொ
டும் - கிருபையுடனே, பொறுப்பது அல்லல் - பொறுத்துக்கொள்
வதேயல்புமல்ல, கொடியவா போல் - தீயவாபோல, சிறி - கோபித்து,
ஆர் உயிர் - பொருந்திய ஜீவனை, குறைப்பர் கொல்லோ - சேதிப்பாரா
களோ, மடல் அவிழ் கமலம்போதில் - இதழ்கள் விரிந்த தாமரை மல
ரில், வாள் கிடந்து அனைய - இரண்டுவாள் களிருந்ததையொத்த,
கண்ணாய் - கண்களையுடைய தமயந்தியே, எ-று.

(க-து.) தமயந்தியே! பெரியோர் அடியவாசெய்த குற்றத்தைப்
பொறுப்பதல்லாம லுயிர்ச்சேதம் செய்வாரோ என்பதாம்.

கலவிவேளையில் மாதாக் கிதஞ்செய்வதே முக்கியம், மற்றவேளை
யில் ஒருவர்க் கொருவா செய்யு மரியாதை அங்ஙனம் *வேண்டிய துள்

றதலால், நான் 'அடியவரிழைத்த தீமை யருளொடும் பொறுப்பதல்
லாற் - கொடியவாபோலச் சீறி யாருயிா குறைப்பர் கொல்லோ'
என்றான். (௫௩)

அள்ளிலைமணிப்பூண் கோதையருளெனப்பணிதலோடுங்
கள்ளுலாநறியகூந்தல்கலவியினுரைத்தயாவும்
கிள்ளைகண்மிறம்றுமாறுகேட்டிளநிலவுகாலு
முள்ளெயிறிலங்கச்செவ்விமுகிழ்நகைகோட்டினுளே.

(இ - ள்.) அன் இலை - நெருங்கிய அரசிலைபோன்ற, மணி பூண் -
ரத்நாபரண மணிந்த, கோதை - தமயந்தியே¹, அருள் என - இருபை
செய்யென்று, பணிதலோடும் - வணங்கின மாததிரத்தில், கள் உலாம் -
தேனானது பெருகுகின்ற, நறிய கூந்தல் - வாசனைபொருந்திய கூந்த
லையுடைய தமயந்தியானவள், கலலியில் - புணாச்சியில், உரைத்த
யாவும் - சொல்லியவெல்லாம், கிள்ளைகள் - கிளிப்பிள்ளைகள், மிறம்
றும் ஆறு - சொல்லும்விதத்தை, கேட்டி - காதிற்கேட்டு, இள நிலவு
காலும் - இளஞ்சந்திரிகையைக் கங்குகின்ற, முள் எயிறு - முருந்து
போன்ற தந்தங்கள், இலங்க - பிரகாசிக்க, செவ்வி - அழகு, முகிழ் -
அரும்புகின்ற, நகை - புன்சிரிப்பை, கோட்டினுள் - செய்தாள், எ-று.

(க - து.) நான் தமயந்தியே! இருபைசெய்யென வணங்கின
வுடனே தமயந்தி புணாச்சியிற் சொன்னசொற்களைக் கிளிகள் சொல்
லக்கேட்டி நகைத்தாள் என்பதாம்.

தாமிருவருங் கலவியிற் பேசினவற்றைக் கிளிப்பிள்ளைகள்
வெளிப்படுத்தலால் தமயந்தி அங்கனம் நாணி நகைத்தன ளென்க. (1)

இன்னமிழ்துயிர்த்த செவ்வியினநிலாவுருவவாய்ந்த
நன்னலங்கனிந்த கோதைநகைமுகவாயில்பெற்றுப்
பொன்னவிர்சணங்குபூத்தபுணாமுலைகோடுபுல்லிக்
கன்னவிறுளான்காமக்கடலகத்தழந்தினுளே.

(இ - ள்.) இன் அமிழ்து உயிர்த்த - இனியவமிாதத்தை யின்ற,
செவ்வி - அழகுபொருந்திய, இள நிலா - இளமை பொருந்திய நில
வையொத்த, உருவு வாய்ந்த - வடிவம்பொருந்திய, நல் நலம் கனிந்த -
நல்ல நலமானது முதிர்ந்த, கோதை - தமயந்தியினது, நகை முகம் -
புன்சிரிப்பையுடைய முகமாகிய, வாயில் பெற்று - தூதுபெற்று,
பொன் அவிர் - பொன்னைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற, சணங்கு பூத்த -
தேமனானது உண்டாகிய, புணா முலை - நெருங்கிய ஸ்தனமாகிய,
கோடு - கொம்பின, புல்லி - தழுவி, கல் - மலைபோலும் என்று,
நலில் - சொல்லாநின்ற, தோளான் - தோளையுடைய நளமகாராஜன்,
காமம் கடல் அகத்து - காமமாகிய சமுத்திரத்தினிடத்தில், அழந்தி
னான் - முழுகினான், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) நான் தமயந்தியைப்புணர்ந்து காமக்கடலிலே முழுகி
னான் என்பதாம்.

தமயந்தியினுடைய நகைமுகத்தை நான் தன்வேண்டுகோளுக்கு வாயிலாகப்பெற்று காணக்கூடாத தழுத்தினுனெனக் கூட்டிக். (௫௫)

எறிதிரைசுருட்டுமுந்நீரினியதெள்ளமிழ்தினோடும்
பொறையுயிர்த்துலகில்வந்தபொலன் கொடியனையநங்கை
கறைகெழுருதுகிவைவேற்கண்வலைப்பட்டுவெம்போர்த்
திறல்கெழுசிக்கவேறுசிமிழ்ப்புண்டு கிடந்ததன்றே.

(இ - ள்.) எறி திரை - வீசாரின்ற அலைகளை, சுருட்டும் - மடக்கு
கின்ற, முந்நீர் - கடலானது, இனிய - இனிதாகிய, தெள் அமிழ்தி
னோடும் - தெளிந்த அமிதத்தினோடும், பொறை உயிர்த்து - பெறப்
பெற்று, உலகில் வந்த - உலகத்திற றேன்றிய, பொலம் கொடி - அனைய
நங்கை - பொறகொடியை யொத்த தமயந்தியினது, கறை கெழு -
உதிரத் தோய்ந்த, குருதி வை வேல் - சிவந்த கூரிய வேல்போன்ற,
கண் வலை பட்டு - கண்ணின் வலையி லகப்பட்டு, வெம்போ - வெவ்வி
யுத்தத்தில், திறல் கெழு - வலிமை மிக்க, சிங்க ஏறு - நளனாகிய ஆண்
சிங்கமானது, சிமிழ்ப்பு உண்டு - கட்டுப்பட்டு, கிடந்தது - இருந்தது,
எ-று. ஏ - அசை

(க - து.) தமயந்தி கண்களாகிய வலைகளில் நளனாகிய சிங்கம்
கட்டுப்பட்டுமுந்தது என்பதாம்.

திறல்கெழுசிக்கவேறு சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்தன் நென்பதுபோல,
“வேட்டுவன் புடசிமித்தது” என்றா பிறரும் (௫௬)

மல்லலந்தோளிநுனுமழைமதர்நெடுங்கணனும்
புல்லுவிட்டொழியிலாவிபொன்றிடுமென்னவெண்ணி
யல்லுநண்பகலும்விள்ளாதணிநலம்பருகியாங்கு [ன்
செல்வுழிரிகழ்ந்தவெல்லாஞ்செப்புவான் றொடங்குகின்றே

(இ-ள்.) மல்லல அம் தோளிநுனும் - வலிபொருந்திய அழகிய
தோளையுடைய நளனும், மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் நெடு
கண்ணனும் - களிப்பையுடைய நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியும்,
புல்லு விட்டு - ஒருவாக்கொருவா தழுவுதலைவிட்டு, ஒழியில் - நீங்கில்,
ஆவி - பொன்றிடம் என்ன - உயிரானது போய்விடுமென்று, எண்ணி-
நினைத்து, அல்லும் - இராப்பொழுதிலும், நண்பகலும் - பகற்பொழு
திலும், விள்ளாது - நீங்காமல், அணி நலம் பருகி - அழகினது நலத்தை
யுண்டு, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், செல்வுழி - செல்லுமிடத்தில், நிகழ்ந்த
வெல்லாம் - நடந்தனவனைத்தும், செப்புவான் - சொல்லும்படி,
தொடங்குகின்றேன் - ஆரம்பிக்கின்றேன், எ-று. (௫௭)

(க - து.) நளனுந் தமயந்தியு மறுபவித்தவிடத்து நடந்தவை
பெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்குகின்றேன் என்றா என்பதாம்.

திருத்துயி லாரமார்பன் சேயரிக் கண்ணியோடு,
மருத்தியி னுவந்துபைம்பொ னணிககர்க் கேகவெண்ணி,

விருப்பொடு விதர்ப்பர் கோனுக் குணர்த்தலும் விதர்ப் பன் காதற், புரிக்குழன் மடந்தை யோடும் வதுவைமண் டபத்திற் புக்கான்.

(இ - ள்.) திரு துயில் - இலக்குமி தங்குகின்ற, ஆரம் மாபன் - பதக்கத்தையணிந்த மாபியுடைய நளமகாராசன, சே அரி கண்ணி யோடும் - சிவந்த றோக்கெனள்ள கண்களையுடைய தமயந்தியோடும், அருத்தியின் - ஆசையினால், உவந்து - மகிழ்ந்து, பைம்பொன் - பசிய பொன்மயமாகிய, அணி நகாக்கு - அழகிய மாவிர்தமாநகாக்கு, ஏக எண்ணி - போகும்படி நினைத்து, விருப்பொடு - ஆசையுடன், விதாப் பாசோனுக்கு - வீமராஜனுக்கு, உணர்த்தலும் - அறிவித்தலும், விதாப் பன் - வீமராஜனாவன், காதல் - ஆசையையுடைய, புரி குழல் - கட்டுப்பட்ட கூந்தலையுடைய, மடந்தையோடும் - துணைவியுடன், வதுவை மண்டபத்தில் - விவாகமண்டபத்தில், புக்கான் - புருந்தான், எ-று. ( )

(க - து) நளன் தமயந்தியுடனே தன்னூக்குப்போக வெண்ணி வீமனுக் கறிவிக்க, வீமன் தன்மனைவியுடன் கலியாணமண்டபத்துக்கு வந்தான் என்பதாம்.

பொழிகதிர்மணியிற்செய்தபுதவுடைக்கடி கொள்வாயில் குழைமுகம்பொருதவேற்கட்கோதையர்வினாவினோடி விழைவொடுவிதர்ப்பர்கோமான் போந்தமை விளம்பலோ மழவிடையனையான்போந்துமாமனைததழுவினானே. [மும்

(இ - ள்.) பொழி கதிர - கதிரை வீசுகின்ற, மணியில் செய்த- ரத்நங்களாற் செய்த, புதவு உடை - கதவையுடைய, கடி கொள் வாயில் - காவலைக்கொண்ட வாசற்படியில், குழை முகம் - காதின் முகத்தை, பொருத - மோதிய, வேல் கண் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய, கோதையா - மாதாகள, வினாவின் ஓடி - வினாந்துபோய், விழைவொடும் - விருப்பத்தோடும், விதாப்பா கோமான் - வீமராஜன், போந்தமை - வந்ததன்மையை, விளம்பலோடும் - சொன்னவளவில், மழ விடை அனையான் - இளவேற்றையொத்த நளமகாராஜன், போந்து - வந்து, மாமனை - மாமனான, தழுவினான் - தழுவிக்கொண்டான், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) வீமன் வந்ததைப் பெண்கள் சொல்ல நளன் வீமனைத் தழுவினான் என்பதாம். (ருக)

மழையுறழ் தடக்கை வேந்தன் மனைப்பெருங் கிழமை பூண்ட, தொழுதகு கற்பி னானைச் சுடர்மணிக் கொம்பி னெஸ்கி, யெழில்குவிந் தனைய நங்கை யிறைஞ்சலு மெடுத்த மோந்து, விழைவொடு குறங்கில் வைத்து மெய்யுறத் தழுவிக்கொண்டாள்.

(இ - ள்.) மழை உறழ் - மேகத்தைப்போத்த, தடம் கை - விசா ஸம்பொருந்திய, கையையுடைய, வேந்தன் - வீமனுடைய, மனை -

வீட்டுக்கு, பெரு கிழமை பூண்ட - பெரிய வுரிமையைக்கொண்ட, தொழுதகு - வணங்கத்தக்க, கற்பினுளை - கற்பையுடைய தாருகா சனியை, சுடா - காந்தியையுடைய, மணி கொம்பின் - ரத்னக்கொம்பு போல், ஒல்கி - வளைந்து, எழில் குவிந்தது அணைய - அழகெல்லா மொன்றாய்க் குவிந்ததை யொத்த, நங்கை - தமயந்தியானவள், இறைஞ்சலும் - வணங்கலும், எடுத்தது - கைகொண்டினுக்கி, மோந்த- (உச்சி) மோந்து, விழைவொடு - ஆசையோடு, குறங்கில வைத்து - தொடையின்மேல் வைத்துக்கொண்டு, மெய் உற - மெய்யிலேபொ ருந்த, தழுவினாள் - தழுவிக்கொண்டாள், எ-று.

(க - து) தமயந்தி தன் தாயை வணங்கினவுடன் தாயாகிய தாருகாசனி மகனையெடுத்த முத்தமிட்டுத் தொடையில் வைத்துத் தழுவிக்கொண்டாள் என்பதாம். (சு௦)

அன்னையாடொழுதுபின்னரலத்தகக்குழம்புதோய்ந்த பொன்னிதழ்க்கமலஞ்சேப்பப்புணர்முலைதாங்கலாகா மின்னுறழ்மருங்குதேம்பமெல்லெனவொதுங்கிப்போந்து தன்னுடைத்தாதைபம்பொற்றாளிணைவணங்கினுளே.

(இ - ள்.) அன்னை தாள் தொழுது - தாயினது பாதத்தை வணங்கி, பின்னா - பின்பு, அலத்தகம் குழம்பு தோய்ந்த - செம்பஞ் சக் குழம்பு படிந்த, பொன் இதழ் - பொன்னையொத்த இதழ்களை யுடைய, கமலம் சேப்ப - பாததாமரைகள் சிவக்க, புணர் முலை - நெருங்கிய ஸ்தனங்களை, தாங்கல் ஆகா - தாங்கமாட்டாத, மின் உறழ் - மின்னலையொத்த, மருங்கு தேம்ப - இடைபானது வருந்த, மெல் என ஒதுங்கி போந்து - மிருதுவாக நடந்து வந்து, தன் னுடை தாதை - தன்னுடைய தகப்பனாகிய வீமராஜனுடைய, பைம் பொன் தாள் இணை - பசிய பொன்னையொத்த உபயபாதங்களை, வணங்கினாள் - இறைஞ்சினாள், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து) தமயந்தி தன் பிதாவாகிய வீமனை வணங்கினாள் என் பதாம். (சு௧)

வணங்கிதுண்மருங்குநோவவல்லியினொல்கிறின்ற சுணங்கிளமுலையஞ்சாயற்சுடர்க்கொடிதனையும்வேந்தர் நிணங்கமழ்குருதிவைவேனளையுநோக்கிநேரா ருணங்கியமுன்றில்வேந்துவகையங்கடலுளாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) வணங்கி - தொழுது, துண் மருங்கு - துட்பமாகிய இடையானது, நோவ - வருந்த, வல்லியின் - கொடிபோல, ஒல்கி ரின்ற - அசைந்து எதிரிடின்ற, சுணங்கு - தேமல்பூத்த, இள முலை - இளமையாகிய ஸ்தனங்களையும், அம் சாயல் - அழகிய தோற்றத்தையு முடைய, சுடா கொடிதனையும் - தமயந்தியையும், வேந்தா - (சத்துருக் களாகிய) அரசர்களது, நிணம் கமழ் - மாபிசம் நாறுகின்ற, குருதி - உதிரத்தோய்ந்த, வை வேல் - கூரியவேலையுடைய, நளையும் - நள மகாராஜனையும், நோக்கி - பாத்து, நேரார் - பகைவர், உணங்கிய - வாடியிருக்கின்ற, முன்றில் - முற்றத்தையுடைய, வேந்தன் - வீமராஜன்,

உவகை கடலுள் - சந்தோஷமாகிய கடலினிடத்தில், ஆழந்தான் - முழுகினான், எ-று. அம் - அசை.

(க-து.) வீமராஜன் மகனையு மருமகனையும் பார்த்து மகிழ்தான் என்பதாம். (சுஉ)

பண்ணமைகளினமான் றேராயிரமிரட்டிபாய்மா
வண்ணலங்களினையாயிரத்தறுபத்தொன்பான்
கண்ணகள் விசும்புபூத்தகற்பகத்தருவினோடு
மண்ணிழிந்தனையபேருநாம்பதும்வழங்கினோனே.

(இ - ள்.) பண் அமை - சேணமமைந்த, கலினம் - கழிவாளத் தையுடைய, மான் - குதிகாகட்டிய, தோ ஆயிரம் - ஆயிரத்தோக ளும், இரட்டிபாய்மா - இரண்டாயிரங் குதிகாகளும், அண்ணல் - பெருமையினையும், அம் - அழகினையும், களி - செருக்கினையு முடைய, நல் - நல்ல, யான் ஆயிரத்து அறுபத்து ஒன்றான் - ஆயிரத்தறுபத் தொன்பது யானைகளும், கண் அகல் விசும்பு - இடமகன்ற தெய்வ லோகம், பூத்த - மலர்ந்த, கற்பகத்தருவினோடும் - கற்பக விருட்சங்க ளுடனே, மண் - பூமியினிடத்து, இழிந்தது அனைய-வந்ததையொத்த, போ ணா ஐம்பதும் - ஐம்பது பெரிய கிராமங்களையும், வழங்கினான் - கொடுத்தான், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) வீமராஜன் மகளுக்குத் தோ ௧௦௦௦, குதிகா ௨௦௦௦, யானை ௧௦௬௬, ஊர ௫௦ கொடுத்தான் என்பதாம். (சுங்)

பொருதிபுணரியின்றபொலன்கொடியனையசெவ்வி
பரிவையரிருபத்தையாயிரவர்நல்லரங்கிலாடும்
வருமுலைப்பவளச்செவ்வாய்வனிதையரெழுநூற்றெண்ம
ரிருபதுகோடிசெம்பொனினிதினில்வழங்கினோனே.

(இ - ள்.) பொரு திகா - மோதுகின்ற அலைகளையுடைய, புணரி - திருப்பாற்கடலானது, ஈன்ற - பெற்ற, பொலன் கொடி அனைய - இலக்குமியை ஒத்த, செவ்வி - அழகையுடைய, அரிவையா இருபத்து ஐயாயிரவர் - இருபத்தையாயிரத் தோழிகளும், நல் - நல்ல, அரங்கில் - சபையில், ஆடும் - ஆடாநின்ற, வரும் முலை - வளர்ந்து வருகின்ற ஸ்தனங்களையும், பவளம் செவ்வாய் - பவளத்தையொத்த சிவந்த வாயினையுமுடைய, வனிதையா எழுநூற்று எண்மா - எழு நூற்றெட்டி நாட்டியப்பெண்களும், இருபதுகோடி செம்பொன் - இருபதுகோடி செம்பொன் நாணயங்களையும், இனிதினில் - இன்ப மாக, வழங்கினான் - கொடுத்தான், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) வீமராஜன் தோழிகள் ௨௫௦௦௦, நாட்டியப்பெண்கள் ௭௦௮, பொன் ௨௦ கோடியும் கொடுத்தான் என்பதாம். (சுசு)

பொழிகதிர்மணிசெய்கட்டிப்புனைமலர்ப்பாயல்பைம்பொ
னிழைபயில்வண்ணப்பேழையினியசாந்தாற்றியோடு
நிழறவழ்மணிக்கண்ணாடிநித்திலமுகமீவையந்த
வொழுக்கொளிக்கவரியின்னவுலப்பிலநல்கினோனே.

(இ-ள்.) பொழி கதிர-கிரணங்களைப் பொழிகின்ற, மணி செய்-
ரத்தங்களாற்செய்த, கட்டில் - கட்டிலும், புனை மலர் பாயல் - புட்
பசயனமும், பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, இழை பயில் -
ஆபரணங்கள் வைக்கின்ற, வண்ணம் பேழை - அழகிய பெட்டிகளும்,
இனிய சாந்தாற்றியோடு - இனிமையையுடைய கால்செய்வட்டத்து
டன், நிழல் தவழ் - ஒளிதவழ்கின்ற, மணி கண்ணாடி - ரத்தத்தால்
விளிம்புசெய்த கண்ணாடிகளும், நித்திலம் - முத்துக்களால், முகடு
வேய்ந்த - முகடுசெய்யப்பட்ட, ஒழுகு ஒளி-மிகுந்த ஒளியையுடைய,
கவரி - சாமரைகளும், இன்ன - ஆகியவிவைகளை, உலப்பு இல - அள
வற்றவைகள், லங்கினான் - கொடுத்தான், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) வீமராஜன் கட்டில்கள், புட்பசயனம், பெட்டிகள்,
ஆலவட்டம், கண்ணாடி, சாமரை, இவைமுதலிய பலவுங் கொடுத்தான்
என்பதாம். (சுரு)

அல்லியங்கமலநீங்கியரசரிப்புருந்துவாழும்
மெல்லியல்பிரியலாற்றாவிழைவொடுபலகாற்புல்லி
மல்லலந்தெரியல்வீமன்மனைவியர்பலருமாழ்கி
யெல்லையில்துயரினோடுந்தனித்தனியிரங்கினோ.

(இ - ள்.) அல்லி - அசவிதழையுடைய, அம் - அழகிய, கமலம் -
தாமராமலரை, நீங்கி - விட்டு, அரசா இல் - இராஜமனையில், புருந்து-
சோந்து, வாழும் - வாழ்கின்ற, மெல் இயல் - இலக்குமியாகிய தம
யந்தியை, பிரியல் ஆற்றா - பிரியமாட்டாத, விழைவொடு - ஆசை
யுடனே, பல கால் புல்லி - பலதரம் அணைத்துக்கொண்டு, மல்லல் -
வளம்பொருந்திய, அம் - அழகிய, தெரியல் - மாலையணிந்த, வீமன் -
வீமராஜனுடைய, மனைவியா பலரும் - தேவிமாரா பலரும், மாழ்கி -
மயங்கி, எல்லை இல் - அளவில்லாத, துயரினோடும் - துன்பத்தோடும்,
தனி தனி - தனித்தனியாக, இரங்கினா - வருந்தினார்கள், எ - று,
ஏ - அசை.

(க - து.) வீமன் மனைவியா பலரும், தமயந்தி பிரிவைச் சகி
யாமல் வருந்தினார்கள் என்பதாம். (சுசு)

பெருந்துயருழந்துவாழும்பிணையனூர்தம்மைநோக்கி
விரிந்தபூந்துளவினோன்பின்வினாமலர்க்கோதையேக
வருந்திமுன்னுயிர்த்ததெண்ணீர்மறிகடல்வருந்திற்றோவென்
றருந்தவர்க்கிறைவனானகோதமனாற்றினானே.

(இ - ள்.) பெரு துயா உழந்த - மிகுந்த துன்பத்தி லலைந்து,
வாழும் - வருந்துகின்ற, பிணையனூர்தம்மை - மானையொத்த மக்கை
யனா, நோக்கி - பாத்து, விரிந்த - மணந்த, பூ - புட்பத்தையுடைய,
துளவினோன் பின் - துளசிமாலையையுடைய மகாலிஷனுவின் பின்னே,
வினா - வாசனைபொருந்திய, மலர் - தாமராமலரில் வாசனையிருக்
கின்ற, கோதை - இலக்குமியானவள், ஏக - போக, வருந்தி - வருத்
தப்பட்டு, முன் உயிர்த்த - முன்னே பெற்ற, தென் நீர் - தெனிந்த
நீரையுடைய, மறி கடல் - புரளாநின்ற சமுத்திரமானது, வருந்திற்றோ

என்று - வருத்தமுற்றதோ வென்று, அருந்தவர்க்கு - அரியதவத்தை யுடையவர்க்கு, இறைவன் ஆன - அரசனான, கோதமன் - கௌதமன், ஆற்றினான் - தேற்றினான், எ-று. ஏ - அசை.

(க-து.) கௌதமா வீமன் மனைவிகளைத் தேற்றினார் என்பதாம். (1)

அன்னையரம்மெலோதித்தோழியையருளினோக்கி
யுன்னினுமிவணமேற்காதலுளமெனவுகாக்கிலேமா
லென்னினுமின்றுதொட்டுமின்னுயிர்த்தோழியல்லே
மின்னனாட்கன்னைநீயேவேண்டுவபுரிதியென்றார்.

(இ - ள்.) அன்னையா - தாய்மார்கள், அம் - அழகிய, மெல் - மிருதுவாகிய, ஒதி - கூந்தலையுடைய, தோழியை - உயிப்பாங்கியை, அருளின் - கிருபையினால், நோக்கி - பார்த்து, உன்னினும் - உன்னையிடம் பார்த்திலும், இவண்மேல் - இந்தத் தமயநதியின்மீது, காதல் உளம் என - ஆசை உள்ளோ மென, உகாக்கிலேம் - சொல்லுகின்றிலேம், என்னினும் - ஆனாலும், இன்றுதொட்டும் - இன்றுமுதலாகவும், இன் - இனிதாகிய, உயிர்த் தோழி அல்லே - உயிப்பாங்கியல்லே, மின் அன் னாட்டு - மின்னலையொத்த தமயந்திக்கு, அன்னை நீயே - நீயே தாய், வேண்டுவ - வேண்டியவைகளை, புரிதி என்றார் - செய்யென்று சொன் னார்கள், எ-று.

(க - து.) தாய்மார்களனைவரும் தமயந்தி தோழியைப்பார்த்து இன்றுதொடங்கித் தமயந்திக்குத் தோழி நீயல்ல, நீயே தாய், இவளுக்கு வேண்டியவைவற்றைச் செய்யென்றார்கள் என்பதாம். (சுஅ)

மணம்புரிபடலம் முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் - அசுசு.

மீட்சிப்படலம்.

[இப்படலத்தால் நளமகாராசன் தமயந்தியோடுத் தன்
னகரத்திற்குப் போகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

மற்றிவை நிகழும் வேலை மகிழ்வொடு மாமன் றன்பால்,
வெற்றிகொள் குருதி வைவேல் வேந்தர்கோன் விடைகொ
ண் டேகி, யற்றமில் கேள்வி சான்ற வமச்சரை யினிதி
னோக்கி, யிற்றைநா ளெழுச்சி யென்ன விமிழ்முர சறைக
வென்றான்.

(இ - ள்.) மற்று இவை - பின்பு இக்காரியங்கள், நிகழும் வேலை - நடக்கும்பொழுது, மகிழ்வொடு - சந்தோஷத்துடனே, மாமன் தன் பால்-வீமராஜனிடத்தில், வெற்றி கொள் - செயத்தைக்கொண்ட, குரு தி வை வேல் - இரத்தந்தோய்த்த கூமைபொருந்திய வேலையுடைய,

வேந்தாகோன் - நளமகாராஜன், விடை கொண்டு ஏகி - உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு போய், அற்றம் இல் - சோர்வில்லாத, கேள்வி சான்ற - கியானமுள்ள, அமச்சனா - மந்திரிகளை, இனிதின் நோக்கி - இன்பமாகப்பாத்தது, இற்றை நாள் - இன்றைத்தினம், எழுச்சி என்ன- புறப்படுதலென்று, இமிழ் - சத்தியாநின்ற, முரசு - பேரிகையை, அறைக என்றான் - அழியுங்களென்று சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நளன் வீமனிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு மந்திரி களைப்பாத்து இன்று புறப்படுதலென்று முரசறையச்சொன்னான் என்பதாம். (க)

கவிவிருத்தம்

அண்ணலங்குருகிவேலரசனேவலிற்
கண்ணகன்முரசெழுகடலினூர்த்தெழ
வெண்ணிடவிடமில்லையென்னநேமிசூழ்
மண்ணகவரைப்பெலாமலிந்ததானேயே.

(இ - ள்.) அண்ணல் - பெருமைபொருந்திய, அம் - அழகிய, குருகி வேல் - இரத்தந்தோய்ந்த வேலாயுதத்தையுடைய, அரசன் - நளமகாராசனுடைய, ஏவலில் - உத்தரவினால், கண் அகல் - இடமகன்ற, முரசு - பேரிகையானது, எழுகடலின் - ஏழ் கடலின் ஒளியைப்போல, ஆத்து எழ - மிகுந்தொலிக்க, என் இட - என்னை இழிதற்கு, இடம் இல்லை என - இடமில்லையென்று சொல்ல, நேமி சூழ் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, மண்ணகம் - பூமியினுடைய, வரைப்பு எல்லாம் - எல்லையெல்லாம், தானேயே - சேனைகள், மலிந்த - நிறைந்தன, எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) நளனேவலால் முரசறையச் சேனைகள் நிறைந்தன என்பதாம். (உ)

நிலவுவெண்கவிகைமேனிமுற்றத்தன்மதிக்
கலைநிலாக்குவிந்தனகவரி கால்செய
மலர்தலையுலகெலாம்புரக்குமன்னவன்
சிலையுலாந்தமனியத்தேரிலேறினான்.

(இ - ள்.) நிலவு - பிரகாசியாநின்ற, வெள் கவிகை - வெண் கொற்றக்குடையை, மேல் நிழற்ற - மேலேபிடிக்க, தண் - சூனிரச்சி பொருந்திய, மதி - சந்திரனுடைய, கலை நிலா - சோடசகலைகளின் பிரகாசம், குவிந்தன - குவிந்த தோற்றம்போல், கவரி - சாமகைகள், கால் செய - காற்றை வீச, 'மலா தலை உலகெலாம் - பார்த்த விடத்தையுடைய உலகமுழுதும், புரக்கும் - இரட்சிக்காநின்ற, மன்னவன் - அரசன், சிலை உலாம் - மலைபோல் உலாவுகின்ற, தமனியம் - பொன்னுலாகிய, தேரில் - இரத்தத்தின்மீதில், ஏறினான் - ஏறிக்கொண்டான், எ-று.

(க - து.) நளன் தேரிலேறினான் என்பதாம்.

(ங)

கலிகெழுமுரசுகண்கறங்குமோதையார்
பொலன்முகடுடைந்துமேற்போயிற்றில்லையே
லலர்தலைவிசும்பினிலடங்கலாவதே
நிலமிசையெழுந்துமேனிமிர்ந்ததுளியே.

(இ - ள்.) கலி கெழு - சத்தம்பொருந்திய, முரசு கண் - பேரி
கையின் கண்ணுனது, கறங்கும் ஓதையால் - ஒலிக்குஞ் சத்தத்தினால்,
பொலன் - அழகுபொருந்திய, முகடு - அண்டமுகடானது, உடைந்து -
உடைபட்டு, மேல் போயிற்று இல்லையேல் - மேலண்டங்குகளில் போகா
மற்போனால், நிலமிசை - பூமியின்மீது, எழுந்து - எழுமபி, மேல்
நிமிர்ந்த - மேலே உயர்ந்த, துளி - புழுதிகள், அலா தலை விசும்பி
னில் - பரந்தவிடத்தையுடைய ஆகாசத்தில், அடங்கலாவதே - அடங்
குமோ, எ - று

(க - து.) புழுதிகள் பேரிகைச்சத்தத்தா லண்டமுடைந்து அப்
பாற் போகாவிடில் ஆகாயங் கொள்ளுமா என்பதாம். (ச)

இருங்கடற்றானையினெழுந்ததுண்டுகள்
பொருங்குளிறுமிழ்மதம்பொழிந்ததில்லையேற்
கருங்கடலளறெழப்பருகிக்கார்குல
மொருங்குவான்பொழியினுமொழிக்கவொண்ணுமே.

(இ-ள்.) இரு - பெருமைபொருந்திய, கடல் தானையின் - சேனா
சமுத்திரத்தில், எழுந்த - எழும்பிய, துண் துகள் - துண்ணியபொடி
கள், பொரும் - சண்டைசெய்யாரின்ற, களிறு உமிழ் - யானைகள்
கககாரின்ற, மதம் - மும்மதத்தையும், பொழிந்தது இல்லையேல் -
பொழியாமற்போனால், கரு கடல் - கறுத்த சமுத்திரசலத்தை,
அளறு எழ - சேறுபட, பருகி - குடித்து, கா குலம் - மேகக்கூட்
டங்கள், ஒருங்கு - ஒருமுகமாய், வான் - ஆகாசத்தினின்று, பொழி
யினும் - சொரிந்தாலும், ஒழிக்க ஒண்ணுமே - போக்கக்கூடுமோ, எ-று.

(க - து.) யானைகள் மதம்பொழியாவிடில் மேகங்கள் கடலைழுந்
துங் குடித்துப்பொழியினும் புழுதிகளை ஒழிக்கக்கூடுமோ என்பதாம்.

சுடர்விடுபருமணிச்சூட்டராவின்மே
னெடுநிலந்துளக்குறநின்றவாற்றினற்
படரிருவிசும்பினிற்பாய்ந்தவலலது
புடவிமேன்மிதித்திலபுரவ்வெள்ளமே.

(இ - ள்.) சுடா விடு - பிரகாசத்தை வீசாரின்ற, பரு மணி -
பருத்தரத்நங்கள் பொருந்திய, சூடு - உச்சிக்கொண்டையையுடைய,
அராவின்மேல் - ஆதிசேஷன்மீது, நெடு நிலம் - நெடிய பூமி, துளக்கு
உற நின்ற ஆற்றினால் - அசைவுற இருந்தபடியால், படா - விரிந்த,
இரு - பெருமைபொருந்திய, விசும்பினில் - ஆகாசத்தில், பாய்ந்த
வலலது - தாவச்சென்றன வல்லாமல், புடவிமேல் - பூமியின்மீது,

மிதித்தில - நடக்கவில்லை, புரவி, வெள்ளம் - குதினாக்கூட்டங்கள், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) குதினாக்கூட்டங்கள் ஆகாயமாக்கமாய்ப் போயின என்பதாம். (சு)

புதையிருள்சீத்தொளிபொழியுஞ்செங்கதி
ருதயமால்வவாயெழுவொளியிழத்தலான்
மதிபலவாய்வெயின்மறைத்தல்போலுமார்
கதிர்நிலாமுத்தவெண்கவிகையிட்டமே.

(இ - ள்.) புதை இருள் சீத்து - நிறைந்த இருளைக் கெடுத்து, ஒளி பொழியும் - பிரகாசத்தைச் சொரியாநின்ற, செம் கதிர் - சூரியன், உதயம் மால் வரை எழ - உயர்ந்த வுதயகிரியி லுதிக்க, ஒளி இழத்தலால் - பிரகாசத்தை நீங்குதலால், மதி - சந்திரனாவன், பலவாய் - அநேகரூபமாய், வெயில் - சூரியனை, மறைத்தல் போலும் - மறைத்தலையொக்கும், கதிர் நிலா - நிலவுபோற் கிரணத்தை வீசுகின்ற, முத்தம் - முத்தினும்செய்த, வெள் - வெண்மைபொருந்திய, கவிகை ஈட்டம் - குடையின் கூட்டங்கள், எ-று. ஆல் - ஏ - அசை.

(க - து.) குடைக்கூட்டங்கள் அநேகசந்திரனை யொத்திருந்தன என்பதாம். (எ)

மழலையங்கிள்ளையும்வளர்த்தபூவையும்
குழைபொருதடங்கணர்கொண்டிருழ்வர
விழைவளர்முலையினுள்ளநிலாக்கதிர்
பொழிமணிச்சிவிகையிற்போயினுளரோ.

(இ - ள்.) மழலை - மழலைச்சொல்லையுடைய, அம் கிள்ளையும் - அழகிய கிளிகளும், வளர்த்த - (தாம்) வளர்த்த, பூவையும் - நாகணவாய்ப் புள்ளும், குழை பொரு - குண்டலமணிந்த காதுடன் போசெய்யாநின்ற, தடம் கண்ணா - விசாலமாகிய கண்களையுடைய தாழியாகள், கொண்டு சூழ் வர - கையிற்கொண்டு சூழ்ந்துவர, இழை - ஆபரணங்களையணிந்த, வளர் முலையினுள் - வளர்ந்துவராநின்ற ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தி, இள நிலா - இளஞ்சந்திரன்போல, கதிர் பொழி - கிரணங்களைச் சொரியாநின்ற, மணி சிவிகையில் - முத்துப் பல்லக்கின்மீது, போயினுள் - போனாள், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி பெண்கள் சூழ்ந்துவர இரத்தினச்சிவிகையின்மேற் போயினாள் என்பதாம். (அ)

கதிர்மணியடைப்பையுங்கால்செய்வட்டமூந்
ததைமயிர்க்கவரியுந்தாங்கிமெல்லென
வதிர்குரற்கிண்கணிசிலம்பொடார்ப்பெழு
மதாரிநெடுங்கணர்மருங்குபோயினார்.

(இ - ள்.) கதிர் மணி - கிரணங்களையுடைய ரத்தத்தினும்செய்த, அடைப்பையும் - தாம்பூலப்பையையும், கால் செய் வட்டமும் - களிற்

றை வீசுகின்ற விசிறிகளையும், ததை மயி - நெருங்கிய மயினா யுடைய, கவரியும் - சாமனாகளையும், தாங்கி - சுமந்து, மெல் என - மெதுவாக, அதிா குரல் - அதிர்ந்த சத்தத்தையுடைய, கிண்கிணி - கிண்கிணிகள், சிலம்பு - சிலம்புகளுடனே, ஆரபு ஏழ - ஆரவாரிக்க, மதா - மதாத்த, அரி-செவ்வரிபரந்த, நெடு கண்ணா - நீண்டகண்களை யுடைய மாதாகள், மருங்கு - பக்கத்தில், போயினா - போனாகள், எ-று.

(க - து.) பெண்கள் அடைப்பை ஆலவட்டம் சாமனா இவை களைத் தாங்கிப் பினசென்றாகள் என்பதாம். (க)

சாந்தணிந்தோங்கியதடங்கொள்வெம்முலை
யேந்திழைத்தோழியரெண்ணின்மங்கையர்
பூந்தருநீழலிற்பொன்னொரெனக்
கூந்தலம்பிடியிசைக்குழாங்கொடேகினார்.

(இ - ள்.) சாந்து அணிந்து - சந்தனத்தைத் தரிக்கப்பெற்று, ஓங்கிய - உயர்ந்த, தடம் கொள் - விசாலத்தைக்கொண்ட, வெம் முலை - விருப்பத்தைத்தரும் ஸ்தனத்தினிடத்தில், ஏந்து இழை தோழியா - ஆபரணங்களைத்தாங்கிய டாங்கிகளும், எண் இல் மங்கையா - எண்ணிக்கையிலாத ஸ்திரீகளும், பூ தரு - பூவியை யுடைய கற்பக விருட்சத்தினது, நீழலில் - நிழலில் வாசம்பண்ணுகிற, பொன் அன்னா என - இலக்குமியையொத்த அரம்பைமாதாகள் போல, கூந்தல் - புறமயிரினையுடைய, அம் - அழகிய, பிடியிசை - பெட்டையானையின்மேல், குழாங்கொடி - கூட்டங்கொண்டு, ஏகினா - போயினாகள், எ-று.

(க - து.) தோழிமாகளும் பெண்களும் யானைமேலேறிப் போனாகள் என்பதாம். (க௦)

கான்பயின்மொமலர்ச்செல்விகாழுறு
மான்பயினைக்கியர்மகரயாழிடைத்
தேன்பயிறெள்விளிபாடத்தேனாயிற்
கூன்களுஞ்சிந்தொடுகுறளுஞ்சென்றவே.

(இ - ள்.) காள் பயில் மொ மலா - வாசனை பொருந்திய தாம மைமலரில் வாசம்பண்ணுகின்ற, செல்வி - இலக்குமியானவள், காழு றும் - இச்சியாநின்ற, மாள் பயில் நோக்கியா - மான்கள் கற்காநின்ற பார்வையையுடைய மாதாகள், மகரயாழிடை - மகர வீணையினிடத் தில், தேன் பயில் - தேன்போல் மதுரம்பொருந்திய, தென்விளி பாட - தென்விளியென்னும் ராகத்தைப்பாட, தேனாயிற் - தேனா போல், கூன்களும் - கூனரும், சிந்தொடு - அவயவமற்றவருடன், குறளும் - குள்ளரும், சென்ற - போயினா, எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) பெண்கள் மகரயாழ்பாடக் கூனரும் அவயவ வீண றும் குள்ளரும் போனார்கள் என்பதாம்.

கூன் சிந்து சூமன் எனபன உயாதிணைப் பொருளவேனும் சொல்
லா லஃறிணை யாதலிற் சென்ற வென்றா. (கக)

கொடிகளுங்குடைகளுங்குழமப்பல்லியங்
கடலுடைந்தாலெனக்கறங்கியார்த்தெழ
வடிகெழுகுருகிவேன்மன்னர்குழ்வர
நிடதனுடைந்தனனேமிவேந்தனே.

(இ - ள்.) கொடிகளும் - துவசங்களும், குடைகளும் - கலிகை
களும், குழம - சுற்றிவர, பல் இயம் - நானாவித வாத்தியங்கள், கடல்
உடைந்தால் என - சமுத்திரமுடைந்து வருதல்போல, கலங்கி ஆர்த்து
எழ - குழறி யாரவாரிக்க, வடி கெழு - வடித்தல் பொருந்திய,
குருகி - இரத்தந்தோய்த்த, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, மன்னா -
அரசர்கள், குழ்வர - குழந்தைவர, நிடதநாடு அடைந்தனன் - நிடத்
தேசத்தைச் சேர்ந்தான், நேமி - உலகத்தையுடைய, வேந்தன் - ஈள
மகாராசன், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) நளன் அரசர்கள் புடைசூழ்ந்துவர நிடதநாட்டைச்
சேர்ந்தான் என்பதாம். (கஉ)

அருமறைமுனிவருமமைச்சர்வெள்ளமும்
குரைகடற்றூனையுங்குரவர்கூட்டமு
முரசொலியதிர்குரன்முகிலினர்த்தெழ
விருகிலக்கிழவனையெதிர்கொண்டாரரோ.

(இ - ள்.) அரு மறை - அரிதாகிய வேதத்தையுடைய, முனிவ
ரும் - வேதியரும், அமைச்சர் வெள்ளமும் - மந்திரிகளின் கூட்டமும்,
குரை - சத்தியானின்ற, கடல் தானையும் - சேனாசமுத்திரமும், குரவா
கூட்டமும் - பெரியோர்கள் கூட்டமும், முரசு ஒலி - பேரிகையின்
சத்தமானது, அதிா குரல் - அதிகின்ற குரலையுடைய, முகிலின் -
மேகம்போல், ஆர்த்து எழ - ஆரவாரிக்க, இரு நிலக்கிழவனை - பெரிய
பூமிக்குரிய நளமகாராஜனை, எதிர்கொண்டாரா - எதிர்கொண்டார்கள்,
எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) முனிவர்களும் மந்திரிகளும், சேனைகளும், பெரியோ
ர்களும், நளனுக் கெதிராவந்தார்கள் என்பதாம். (கங)

அகழியங்கடல்புடையணிந்துநீன்றி
முகிறவழ்முதெயின்முற்றியின்னகிற்
புகைகமழெரிமணிப்பொன்செய்மாடத்தி
னகைநிலாமதிதவழ்நகரமெய்தினான்.

(இ - ள்.) அகழி - கிடங்காகிய, அம் கடல் - அழகிய சமுத்தி
ரத்தை, புடை அணிந்து - பக்கத்தில் தரித்து, நீல்நிறம் - நீலநிறம்
பொருந்திய, முகில் தவழ் - மேகத் தவழானின்ற, மூது எயில் - பழ
மையாகிய மதில், முற்றி - சூழ்ந்து, இன் அகில் புகை - இனிய அகி.

வினது புகையானது, கமழ் - பரிமளியாநின்ற, எரி மணி - பிரகாசம் பொருந்திய ரத்னத்தினாலும், பொன் - பொன்னாலும், செய் - செய்த, மாடத்தின் - உபரிகையின்மீது, நகை நிலா - பிரகாசியாநின்ற சந்திரிகையையுடைய, மதி தவழ் - சந்திரன் தவழாநின்ற, நகரம் - மாவந்த நகரத்தை, எய்தினான் - சோந்தான், எ-று.

(க - து.) நளன்மாவந்தநகரத்தைச் சோந்தான் என்பதாம்.(கச)

பொருவருங்கங்கைநீர்நிறைத்துப்பூசுர
ரொரிமணிப்பொற்றசுமபேந்திமுன்வர
விராகமழ்செழுந்தொடைவீமன்மாதொடுந்
திருவளர்கோயிலிற்செல்வனெய்தினான்.

(இ - ள்.) பொரு அரு - ஒப்பில்லாத, கங்கை நீர் - கங்காசலத்தை, நிறைத்து - பூரித்து, பூசுர - வேதியாகுள், எரி மணி - பிரகாசம்பொருந்திய ரத்னமழுத்திய, பொன் தசம்பு - பொன்னுற்செய்த பூரணகும்பத்தை, ஏந்தி - தாங்கி, முன் வர - எதிர்வர, விராகமழ் - வாசனை பரிமளியாநின்ற, செழு தொடை - செழுமையாகிய மாளையையணிந்த, வீமன் மாதொடும் - தமயந்தியினுடனே, திரு வளர்கோயிலில் - இலக்குமி வாசம்பண்ணாநின்ற அரமணையில், செல்வன - நளமகாராஜன், எய்தினான் - சோந்தான், எ-று.

(க - து.) பிராமணாகள கங்கையைப் பொற்குடத்திற்கொண்டெதிர்வர நளமஹாராஜன் தமயாதினுடனே அரண்மனையிற் சோந்தான் என்பதாம். (கரு)

மீட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் - அளக.

கவிதோன்றுபடலம்.

[இப்படலத்தால் தமயந்தியின் விவாகத்தைக் கருதிவந்த கவி அவனை நளன் விவாகஞ் செய்தானென்னும் டொறுமையால் அவனை வருத்துதற்கு அவனது நகரத்திற் றோன்றிக் காலம்பாத்திருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கவிவருத்தம்

சங்கிவனின்னணமிருப்பவானிடைப்
பூங்கழல்விண்ணவர்போருமேல்வையிற்
நீங்குறுபடுபழிதிதுகூழ்வர
வாங்கவர்முன்களியடைந்தேதோதுவாம்.

(இ - ள்.) ஈங்கு - மாவந்தமாநகரத்தில், இவன் - இந்த நளமகாராசன், இன்னணம் இருப்ப - இவ்வாறு தமயந்தியோடு (மகிழ்ந்து) இருக்க, வானிடை - ஆகாசத்தினிடத்தில், பூ கழல் - அழகிய வீரகண்

டாமணியையணிந்த, விண்ணவா - தேவர்கள், போகும் ஏவ்வையில் - போகுஞ் சமயத்தில், திங்கு உறு - நுற்றம்பொருந்திய, படுபழி - படு பழியும், தீது - பொல்லாவதும், சூழ்வர - சுற்றிக்கொண்டுவர, அவர் முன் - அந்ததேவர்களுக் கெதிரில், கலி அடைந்தது - கலிபுருஷனை னவன் வந்ததை, ஓதுவாம - சொல்லுகிறோம், எ-று. ஆங்கு - அசை.

(க - து.) நளன் மாவீர்தமாநகரி லிருக்கத் தேவர்கள் போகும் போது அவர்களமுன் சனிபகவான் வந்ததைச் சொல்லுவோம் என் பதாம். (க)

வந்தவெங்கொடுங்கலிதன்னைவான்பட
ரிந்திரன்யாண்டுநீயேகின்றாயெனச்
சந்தணிமுலைத்தமயந்திமன்றல்கேட்
டந்தமில்வேடகையாலடைந்துளேனென்றான்.

(இ - ள்.) வந்த - எதிரில்வந்த, வெம் கொடு - வெவ்விய கொடு மையையுடைய, கலிதனனை - கலிபுருஷனை, வான் படா - தெய்வ லோகத்தைநோக்கிப் போகின்ற, இந்திரன் - தேவேந்திரன், யாண்டு - எவ்விடத்துக்கு, நீ ஏகின்றாய் என - நீ போகின்றாயென்று கேட்க, சந்து அணி முலை - சந்தனத்தையணிந்த ஸ்தனங்களையுடைய, தம யந்தி - தமயந்தியினது, மன்றல் - கலியாணத்தை, கேட்டு - கேள்விப் பட்டு, அந்தம் இல - முடிவில்லாத, வேட்கையால் - ஆசையினால், அடைந்துளேன் என்றான் - வந்தேனென்றான், எ-று.

(க - து.) இந்திரன் சனிபகவானை எங்கே போகின்றாயெனக் கேட்க அச்சனிபகவான் தமயந்தி விவாகத்திற்குப் போகின்றேனென் றான் என்பதாம். (உ)

என்றலுமமரர்கோன்முறுவலெய்தியம்
மன்றலுககோதனிவந்ததிங்கென
வென்றிவேணிததர்சோன்றனககுமென்றொடை
துன்றிருங்கூந்தலாள்குட்டினொன்றான்.

(இ - ள்.) என்றலும் - இப்படியென்று சொன்னவளவில், அம ராகோன - தேவேந்திரன், முறுவல் எய்தி - சிரித்து, அ மன்றலுக் கு - அந்தக் கலியாணத்திற்காக, தனி - தனியாய், வந்தது நகரு ளை - இவ்விடத்தில் வந்ததென்று, வென்றி - வெற்றிபொருந்திய, வேல் - வேலையுடைய, சித்தாகோன்றனக்கு - நளமகாராஜனுக்கு, மெல் தொடை - மிருதுவாகிய மாலையை, துன்று - நெருங்கிய, இரு - பெருமைபொருந்திய, கூந்தலாள் - கூந்தலையுடைய தமயந்தி, குட்டி னாள் என்றான் - அணிர்த்தாளென்று சொன்னான், எ-று. ஒ-அசை.

(க - து.) இந்திரன் தமயந்தி நளனுக்குமாலையிட்டான் என்றான் என்பதாம். (ங)

விண்ணவரனைவரும்வெள்கப்பூந்தொடை
மண்ணகத்தரசனுக்கணியுமாணிழை

யெண்ணமுகெடுத்தவட்பிரிப்பனீண்டெனக்
கண்ணமலகதுவவெங்கலியுங்கூறினான்.

(இ - ள்) விண்ணவா அனைவரும் - தேவர்கள் யாவரும், வெள்க - வெட்கப்பட, பூ தொடை - புட்பமாலையை, மண்ணகத்து அரசனுக்கு - பூலோகத்து ராஜனுக்கு, அணியும் மாண் இழை - தரித்த மாட்சிமைபொருந்திய வாபரணங்களுையுடைய பெண்ணினது, எண்ணமும் கெடுத்து - நினைப்பையும் கெடச்செய்து, அவள் - அவளை, பிரிப்பன் - பிரித்துவிடுவேன், ஈண்டு எனா - இவ்விடத்தென்று, கண் அழல் கதுவ - கண்ணில் நெருப்புப்பொறி பறக்க, வெம் கலியும் - வெவ்விய கலிபுருஷனும், கூறினான் - சொன்னான், எ-று.

(க - து.) தேவாகள்வெட்க நானுக்குமால்தரித்த தமயந்தியை பிரிப்பேனென்று சனிபகவான் சொன்னான் என்பதாம். (ச)

அதேரீர்க்கழிதெழிடடியாசிரியவிருத்தம்.

அருந்ததிக் கற்பி னல்லா ளரசிளங் குமரன் தன்னைப், பிரிந்திட வியற்றிப் பின்னர் பெறுவது தீமை யன்றோ, விரிந்ததாற் கேள்வி யென்னும் பிறர்மனை விழைய வுள்ளம், பொருந்திய தெவன்கொல கல்லாப் புல்லரிற் புகழின் மிக்கோய்.

(இ - ள்.) அருந்ததி - அருந்ததியையொத்த, கற்பின் - பதிவிர தத்தையுடைய, நல்லாள் - தமயந்தி, அரசு இளகுமரன தன்னை - இளமைபொருந்திய ராசகுமாரனான நளமகாராசனை, பிரிந்திட இயற்றி - நீங்கும்படி செயது, பின்னா - பின்பு, பெறுவது - அந்த மாதைப் பெற்றுக்கொள்வது, தீமை அன்றோ - குற்றமல்லவோ, விரிந்த - பரந்த, தூல கேள்வி - தூல்விசாரனை, எனனும் - யாது பயனைத்தரும், பிறா மனை விழைய - பிறாமனைவினை விரும்ப, உள்ளம் பொருந்தியது எவன் - மனஞ் சம்மதித்தது எனன காரணம், கல்லா - படியாத, புல்லரில் - மூடரைப்போல, புகழின் மிக்கோய - கோத்தியின் மிக்கவனே, எ-று. கொல் - அசை.

(க - து.) இநதிரன் நளனைவிட்டுத் தமயந்தியைப்பிரித் தவனைப் பெறுவது குற்றமல்லவா, பிறனனைவியை யிச்சிப்பதெனன என்றான் என்பதாம். (டு)

இனையனவமரர்கூறவிருகையும்புடைத்துநக்குப்
புனைமலர்க்கோதைநல்லார்புணர்முலைகுழையப்புல்லி
வனைதுகினெகிழ்க்குமின்பவாழ்வினையன்றிமற்றோர்
நினைவருமின்பமுண்டேனிகழ்த்துநிரீனீவொன்றான்.

(இ - ள்.) இனையன - இப்படிப்பட்டவைகளை, அமரர் கூற - தேவர்கள்கொல்ல, இரு கையும் புடைத்து - இரண்டுகையும் கொட்டி, நக்கு - சிரித்து, புனை மலா கோதை நல்லார் - மலரால் அலங்கரிக்கப்

பெற்ற கூந்தலையுடைய மாதரது, புணர் முலை - நெருங்கியமுலைகளை, குழைய புல்லி - குழையும்படி தழுவி, வளை - கட்டியிருக்கிற, துகில் - ஆடையை, நெகிழ்க்கும் - அவிழ்க்கின்ற, இன்ப வாழ்வினை அன்றி - காமவின்ப வாழ்வையல்லாது, மற்று ஓர் - வேறுமொரு, நினைவு அரும் இன்பம் உண்டேல் - நினைத்தற்கரிய வின்பமுண்டாகில், நிகழ்த்துதிரா - சொல்லுங்கள், நீவிர் என்றான் - நீங்களென்றுசொன்னான், எ-று.

(க-து.) தேவாக எவ்வாறுசொல்லச் சனிபகவான் பெண்களின் பத்தைப்பாக்கிலும் வேறின்பமுண்டானாற் சொல்லுங்க ளென்றான் என்பதாம். (சு)

மறைநெறிபிறழ்க்கூறுமிவனெடும்வாய்மைகூறி
லறநெறிதிறம்புமென்னுமரருமவிசும்பிற் போனார்
தெறுதொழிற்கவியுங்காமஞ்சிதைந்துமீதூரவேத
நெறிமுறைவழுவல்செல்லாநிடதநாடதனிற்சென்றான்.

(இ - ள்.) மறை நெறி பிறழ - வேதவழி மாறுபட, கூறும் - சொல்லும், இவனெடும - இக்கலியினெடும, வாய்மைகூறில் - உண்மைபேசில், அற நெறி - தருமவழி, திறம்பும என்று - கெடுமென்று, அமரரும் - தேவர்களும், விசும்பில் போனார் - விசாக்கத்தைச் சோந்தார்கள், தெறு தொழில் - சொல்லுதிறம் செய்கையையடைய, கலியாம் - கவிபுருஷனும், காமமனைந்து - விரகமானது வரம்புகடந்து, மீதூர - அதிகரிக்க, வேதவழி முறை - வேதவழியின் முறையானது, வழுவல் செல்லா - மாறுபடா, நிடதநாடு அதனில் - நிடததேசத்தில், சென்றான் - போனான், எ-று.

(க-து.) தேவாக எவ்வாறு பேசிற தருமங்கெடுமென்று சுவாக் கத்திற்குப் போனார்கள, சனிபகவான் நிடத நாட்டிற்குப் போனான் என்பதாம். (எ)

மல்லலம்பழனவேலிவளங்கெழுநிடதநாட்டி
னல்லலுற்றரிதற்செல்லுங்கொடுங்கலியமரர்வேட்ப
வெல்லையிலவேள்வியாற்றியருமறைபயில்வோரொங்குஞ்
சொல்லியபதங்கள் கேட்டுததுணைப்பதம்பெயர்த்திலானே.

(இ - ள்.) மல்லல் - வளம்மொருந்திய, அம் பழனம் - அழகிய கழனிகளையே, வேலி - வேலியாகவுடைய, வளம் கெழு - செல்லம் பொருந்திய, நிடதநாட்டின் - நிடததேசத்தில், அல்லல் உற்று - துன்பமூற்று, அரிதில் செல்லம் - அருமையாகப் போகாநின்ற, கொடு கலி - கொடிய கலியானவன், அமரர் வேட்ப - தேவர்கள் விரும்ப, எல்லையில் - அளவில்லாத, வேள்வியாற்றி - யாகத்தைச்செய்து, அரு - அரிதாகிய, மறை பயில்வோர் - வேதப்பிராமணர்கள், எங்கும் - எவ்விடத்திலும், சொல்லிய - சொன்ன, பதங்கள் கேட்டு - வேதவாக்கியங்களைக் காதிர்கேட்டு, -துணை பதம் - தன்னுடைய வுபயபாதங்களை, பெயர்த்திலான் - எழுத்துவைக்கவில்லை, எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) சனிபகவான் நிடதநாட்டில் வேதப்பிராமணாகள சொல்லும் வேதவாக்கியங்களைக்கேட்டுத் தன்னிருபதங்களை யெடுத்துவையா திருந்தான் என்பதாம். (அ)

செம்மையிற் றிறம்பல் செல்லா மறைபயில் சிறுவ னாங்கோர், கைம்மையைக் கலத்த னோக்கிக களிமகிழ் சிற ந்து செல்வான், வம்மினென் றமரர் தமமை மறையினற் கூறக் கேளா, வம்மவோ மகமென் றஞ்சி யலக்கணுற் றக ன்று போனான்.

(இ - ள்.) செம்மையில் - நன்னெறியில், திறம்பல் செல்லா - மாறுபடாத, மறை பயில் சிறுவன் - வேதம்படிக்கின்ற ஒரு பிரம சாரி, ஆங்கு ஓர் கைம்மையை - அங்கொரு கைமபெண்ணை, கலத்தல் நோக்கி - புணர்தலைப்பாத்தது, களி - செருக்கையுடைய, மகிழ் - சந்தோஷம், சிறந்த - அதிகரித்தது, செல்வான் - போகின்றவன், வம்மின என்று - வாருங்களென்று, அமராதம்மை - தேவாகளை, மறையினால் - வேதத்தினாலே, கூற - அழைக்க, கேளா - கேட்டு, அம்மவோ - ஓ அம்ம, மகம் என்று - யாகமென்று, அஞ்சி - டயந்து, அலக்கண் உற்று - துன்பமுற்று, அகன்று போனான் - அ புறமடோயினான், எ - று.

(க - து.) பிரமசாரி கைமபெண்ணைக் கலந்ததைக்கண்டு செல் வஞ்சனிபகவான் மறறோரிடத்தில் வேதத்தினால் தேவாகளை வாருகக் கேளா றழைக்கக்கேட்டு ஓயாகமென்றஞ்சிப் போனான் என்பதாம். (.)

அருமறைமுனிவர்யாருமோர்கலத்தார்வமோடும்
பருகியவாறுநோக்கித்தீவினைபயந்ததென்னு
வினாவினிற்சேறலோடுமறைமொழிகூறுமவேள்விக்குரியது
சோமபானமெனவுளமுடைந்துபோனான்.

(இ - ள்.) அரு மறை முனிவா யாரும் - அரிதாகிய வேதியாக ளெல்லாரும், ஓர் கலத்தது - ஒரு டாதிரத்தில், ஆரவமோடும் - ஆசையுடன், பருகிய ஆறு நோக்கி - பானம் பண்ணுகின்ற நெறியைப்படா த்து, தீவினை பயந்தது எனனா - தீமையுண்டாயிற்றென்று, வினா வினில் - சீக்கிரத்தில், சேறலோடும் - போனமாதிரத்தில், மறை மொழி கூறும் - வேதவசனத்தைச் சொல்லும், வேள்விக்கு - யாகத்து க்கு, உரியது - உரிதானது, சோமபானம் என - சோமபானமாக மென்று, உளம் உடைந்து-மனங்கலங்கி, போனான்-போயினான், எ-று.

(க - து.) சனி வேதியா யாவரு மோகலத்திற் பானம்பண்ணுவ தைக்கண்டு செல்பவன் யாகத்திற்குரியது சோமபானமென்றஞ்சிப் போனான், என்பதாம். [சோமபானம்-மதுபானம்.] (௧0)

நிழல்சளிகளினல்யானைநிடதர்கோன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
பழமறைக்கிழவார்யாரும்பரிவொடுகவார்ந்துகொள்ள
விழுநிதிபழனநாடுவேண்டுபவெறுப்பநாளும்
பொழிதருபுனைநீந்திப்போக்கரிதென்னின்றான்.

(இ-ள்.) நிழல் சளி - தன்னிழலைக் கோபித்தி, களிகல் யானை - செருக்கையுடைய கல்லயானையையுடைய, நிததாகோன் - களமகா ராசன், மகிழ்ச்சி கூர்ந்து - சந்தோஷமிருந்து, பழ மறைக்கிழவா யாரும் - பழமையாகிய வேதப்பிராமணாக னெல்லாரும், பரிவொடு - ஆசையுடன், கவாந்து கொள்ள - பெற்றுக்கொள்ள, விழு நிதி - மே னமையாகிய திரவியமும், பழமை - கழனிகளும், நாடு - ஊர்களும், வேண்டுப - வேண்டியவைகளை, வெறுப்ப - வெறுக்கும்படியாக, நாளும் - நாள்தோறும், பொழிதரு - தத்தம் பண்ணுகிற, புனை - சலத்தை, நீந்தி - கடந்து, போக்கு அரிது என்ன - போக்கூடாதென் று, நினறன் - இருந்தான், எ - று.

(க - து.) சனிபகவான் நளன பிராமணாக்களுக்குத் தத்தம்பண் ணுநீரை நீந்திப்போக்கூடாம னின்றான் என்பதாம். (கக)

கலைவலா நொருவன் பொய்மை கட்டுரையாட னோக் கிக், கொலைபழுத் தொழுகு நெஞ்சங் குழைந்தனன் மகி ழ்ந்து செல்வா, னலர்முலை சுமக்க லாற்றா வையறுண் மருங் குற் பேதை, புலவிதீர்ப் பதற்குக் கூறும் பொய்யெனப் புலர்ந்து போனான்.

(இ - ள்.) கலைவலான் ஒருவன் - வித்தையில்வல்லவ நொருவன், பொய்மை - பொய்ச்சொல்லை, கட்டுரையாடல் - உறுதிமொழியாகச் சொல்லுதலை, னோக்கி - அறிந்து, கொலை - கொல்லுதல், பழுத்து ஒழுகு நெஞ்சம் - முதிர்ந்து பெருகாரின்ற மனம், குழைந்தனன் - குழைந்தவனாய், மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து, செல்வான் - போகின்ற கலியானவன், அலா முலை - பரந்த ஸ்தனங்களை, சுமக்கல் ஆற்றா - சும க்கமாட்டாத, ஐயம் - சந்தேகத்தைத்தரும், னுண் - னுட்பம்பொருந் திய, மருங்குல் - இடையையுடைய, பேதை - மடந்தையரது, புலவி - பிணக்கை, தீர்ப்பதற்கு - போக்குதற்கு, கூறும் - சொல்லும், பொய் என - பொய்யென்று, புலாநது - மனம்வாடி, போனான் - போயி னான், எ - று.

(க - து.) கல்வியில்வல்லோன் பொய்சொல்லுதலைக்கண்டு செல் வுஞ் சனிபகவான் மாதாபிணக்கைத் தீரக்கும் பொய்யென்று வாடிப் போனான் எனபதாம். (கஉ)*

கடிமனையிடங்கடோறுங்கற்புடைமகளிரீட்டங்
கொடிநெடுவீதியெல்லாங்கடவுளர்விழவுதுன்று
நெடிபகிரானமுற்றுந்துறந்துளோர்நெருக்கம்யாண்டு
மடியிடலரிதென்றெண்ணியல்லலுற்றுகன்றுபோனான்.

(இ - ள்.) கடி மனை இடங்கடோறும் - காவலையுடைய வீட்டி னிடங்க னெல்லாம், கற்புடை மகளிர் ஈட்டம் - பதிவிரதத்தை யுடைய மாதாகூட்டங்கள், கொடி - கொடிகளையுடைய, நெடுவீதி எல்லாம் - நீண்ட தெருக்களைத்திலும், கடவுளர் விழவு - தேவர் திருவிழா; துன்றும் - நெருங்கியிருக்கும், நெடி படி - சிவவண்டுகள்

உண்டாகிய, கானம் முற்றும் - காடுமுழுவதும், துறந்துளோர் நெருக்கம் - முனிவர்களுடைய கூட்டங்களுள்ளன; (ஆதலால்) யாண்டும் - எவ்விடத்தும், அடி இடல் - அடியெடுத்தவைத்தல், அரிது என்று - அருமைமென்று, எண்ணி - நினைத்து, அல்லல் உற்று - துன்பமுற்று, அகன்று போனான் - நீங்கிப்போயினான், எ-று.

(க - து) மனைகளொங்குந் கற்புள்ளமாதா கூட்டத்தாலும், வீதியெங்குந் தேவாதிருவிழாவாலும், காடெங்கு முனிவர்கூட்டத்தாலும், அடிவைக்கவிடமில்லையென்று சனிபகவான்போனான், என்பதாம். (1)

இந்நகர் வரைப்பில் பாண்டி மெய்துதற் கரிதென் நெண்ணிச், சென்னிவான் றடவு தெய்வச் செழுமலர்ச் சோலை புக்கு, மன்னவ னிழைக்குந் தீமை யாதென மனத்தினோர்து, தன்னருந் தான்ற மீதிற் சூழ்ச்சியோ டிருக்குநாளில்.

(இ - ள்.) இந்நகர வரைப்பில் - இந்த நகரனுடைய இடத்தில், பாண்டும் - எவ்விடத்தும், எய்துதற்கு அரிது என்று எண்ணி - போகுதற்குக் கூடாதென்று நினைத்து, சென்னி - தலையானது, வான் தடவும் - ஆகாசத்தை யளவுகிற, தெய்வம் - தெய்வீகமாகிய, செழு மலர் - செழித்த புஷ்பத்தையுடைய, சோலை புக்கு - சோலையைப்படைத்து, மன்னவன் - நளமகாராசன, இழைக்கும் தீமை - செய்யுந் குற்றம், யாது என - எதுவென்று, மனத்தின் ஓர்து - மனதிலாராய்ந்து கொண்டு, தன்ன அரும் - சேரப்படாத, தான்றி மீதில் - தான்றி விருகத்தின்மீது, சூழ்ச்சியோடு - ஆலோசனையுடனே, இருக்குநாளில் - இருக்கின்றகாலத்தில், எ-று. [தான்றி - நிஷித்தம்.]

(க - து.) சனிபகவான் சோலையிற்புகுந்து நளன்செய்யுந் தீமையெதுவென்று நினைத்துத் தானறிமரத்தினமே விருக்கின்றகாலத்தில் என்பதாம். (கச)

கவிதோன்றுபடலம் முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் - அகநூ.

இ ள வே னி ர் ப ட ல ம்.

அறுசீர்க்கழிதெடி லாகிரியவிருத்தம்

நமதுசென்கரங்க டோயி னகைமுக விருந்து செய்யுங், கமலநாண் மலரை வாட்டும் பனியினை முழுதுங் காய்வா, னிமயமால் வராயின் வெம்போர்க் கெழும்பென வுலகம் போர்த்த, திமிரமேயந் துலவும் வெய்யோன் சென்றனன் வடபான் மன்னோ.

(இ - ள்.) நமது - நம்முடைய, செம் கரங்கள் - சிவந்த கிரணங்கள், டோயில் - பொருந்தினால், நகை முகம் - பிரகாசியாநின்ற முகத்

துடனே, விருந்து செய்யும் - விருந்து செய்யாநின்ற, கமலம் - தாம
னாயினது, நான் மலனா - புதிய புஷ்பத்தை, வாட்டும் - வாடப்பண்
னும், பனியின் - பனியை, முழுதும் காய்வான் - முழுமையும் அழிக்
கும் பொருட்டி, இமய மால் வனாயின் - பெரிய இமயபாவதத்தில்,
வெம் போக்கு எழுந்தது என - வெவவிதாகிய யுததத்திற் கெழுந்
தவன்போல, உலகம் போத்த - உலகத்தை மூடிய, திமிரம் மேய்து -
இருளை யுன்மி, உலவும் வெய்யோன் - உலவுகின்ற சூரியன், வட
பால் - வடதுபக்கத்தில், சென்றனன் - போயினான், எ - மு. மன், ஓ -
அசைகள்.

(க - து.) உத்தராயணம் பிறந்ததென்பதாம்

காய்வான் எழுந்தென எனறல் தற்குறிப்பணி.

(க)

இன்றுணைக் கணவர் நீங்கி யிடருறு மடவார் சோர,
மன்றலிற் கொழுநர்ப் புல்லு மடந்தையர் மகிழ்ச்சி கூடக்,
சூனறியைப் பிறந்த தென்றற் கொழுந்துமுன் போர்த்த
தேமா, மென்றளிர்ப் போர்வை போர்த்து வேனில்வந்
திருத்த தன்றே.

(இ - ள்.) இன் துணை கணவா - இனிய துணையாகிய கொழுநரை,
நீங்கி - பிரிந்து, இடா உறும் - துன்பத்தை யடைகின்ற, மடவாரா
சோர - மாதாகள் சோவையடையவும், மன்றலில் - விவாகத்தின்
கண், கொழுநா புல்லும் - கணவனாத தழுவும், மடந்தையா - மாதா
கள், மகிழ்ச்சி கூட - மகிழ்ச்சியை யடையவும், சூனறியைப் பிறந்த -
பொதியமலையி லுற்பவித்த, தென்றற் கொழுந்து - இளந்தென்றற்
காற்றை, முன் போர்த்த - முன்னே போர்த்துக்கொண்ட, தே மா -
தித்திப்புப்பொருந்திய மாமரத்தினது, மெல் தளிர் - மெல்லியதளி
ராகிய, போர்வை போர்த்து - வஸ்திரத்தைப் போர்த்துக்கொண்டு,
வேனில் - வேனிற்காலமானது, வந்து இறுத்தது - வந்து தங்கியது,
எ-று. அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க - து.) தணந்தவா துன்புறவும் மணந்தவரின்புறவும் வேனிற்
காலம் வந்தது என்பதாம்.

(உ)

கள்ளுயிர்த் தலரு முல்லைக் கடிமுனை முறுவ ரோன்ற,
வள்ளிதழ்க குவளை யுண்கண் மலர்ந்துமாந் தளிர்மென்
கையாக், கிள்ளைமென குதலை சாற்றிக் கிளரொளி வண்
டு பாணை, தெள்விளி பாட வேனிற் றிருமகள் சிறந்தா
ளன்றே.

(இ - ள்.) கள் உயிர்த்து - தேனைத்தந்து, அலரும் - மலருகிற,
முல்லை - முல்லையினது, கடி முனை - வாசனைபொருந்திய அரும்புக
ளாகிய, முறுவல் தோன்ற - பற்கள்தோன்ற, வள இதழ் குவளை -
கூமையாகிய இதழையுடைய நீலோற்பலங்களாகிய, உண் கண் -
மையுண்ட கண்கள், மலர்த்து - விழித்து, மா தளிர் - மாத்துளிர்கள்

போன்ற, மெல் - மிருதுவாகிய, கை ஆ - கையாக, கிள்ளை - கிளிப் பிள்ளையின் மொழிகளாகிய, மெல் - மிருதுவாகிய, குதலை - குதலைச் சொற்களை, சாற்றி - பேசி, கிளா ஒளி - விரிந்த வொளியையுடைய, வண்டு - வண்டிகளே, பாண் ஆ - பாணாகளாக, தெள்விளி பாட - தெள்விளியெனனும் ராகத்தைப்பாட, வேனில திருமகள் - வேனிற் காலமாகிய பெண், சிறந்தாள - பொலிவையடைந்தாள, எ - று. அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க-து.) இளவேனி லென்கிறபெண் சிறப்படைந்தாள என்பதாம்.

பூசல்வண்டார்ப்பவேனிலபோந்தமைகுயிலகள் கூறப் பாசிலையுகுத்ததேமாபைந்தளிர் என்றதோற்றம்
மாசுறுதுகிலைநீத்துமகிணாதமவரவுகேட்டுக்
கோசிகச்செம்பொனனுடைகொம்பனரசைத்தல்போலும்.

(இ - ள்.) பூசல் வண்டு - போசெய்தலையுடைய வண்டிகள், ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க, வேனில - வேனிற்காலம், போந்தமை - வந்த தன்மையை, குயில்கள் கூற - கோகிலங்களசொல்ல, பசு இலை - பழுப்பிலைகளை, உகுத்த - உதிர்த்த, தே மா - தித்திப்பு மாமரங்கள், பைந்தளிர் - பசுமைபொருந்திய துளிகளை, ான்ற தோற்றம் - பெற்ற காட்சியானது, மகிணாதம் வரவு கேட்டு - புருஷர்களுடைய வரவுகேட்டு, மாசு உறு - சூற்றம்பொருந்திய, துகிலை - வஸ்திரத்தை, நீத்து - நீக்கி, கோசிகம் - பட்டாகிய, செம் பொன் - சிவந்தபொன னாச்செய்த, ஆடை - வஸ்திரத்தை, கொம்பனா - பெண்கள், அசைத் தல் போலும் - கட்டிக்கொள்ளுதலை யொக்கும், எ-று.

(க - து.) வேனில்வந்ததைக் குயில்களறிவிக்க மாமரத்தளிர்ந்த காட்சி கணவா வருதலைக்கேட்டுப் பெண்கள் பொற்சேலைத் தரித்தாற் போலும் என்பதாம்.

“மகிழ்நா” மகிணா என மருவியது.

(சு)

வானுயர்சோலைதோறுமுருகுவாய்மடுத்தவீழும்
தேனெடுசுருமபும்வணமபுதிதுண்டுதெவிட்டியார்ப்பக.
கானமர்குழலினாந்தங்கணவர்பாறபுலவிதீர
வேனிலவேட்குலகம்யாவும்விழுவயர்ந்திட்டவன்றே.

(இ - ள்.) வான் உயர் - ஆகாசத்தில் உயர்ந்த, சோலைதோறும் - தோப்புகள்தோறும், முருகு - தேனை, வாய் மடுத்து - வாய் வைத்து, வீழும் - விரும்பும், தேனெடு - தேன்வண்டுடனே, சுரும்பு - ஆண் வண்டும், வண்டும் - பெட்டைவண்டிகளும், புதிது உண்டு - விரும்பு துண்டு, தெவிட்டி - தெவிட்டெடுத்தது, ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க, கான அமர் - வாசனை பொருந்திய, குழலினா - கூந்தலையுடைய மாதா கள், தம் - தங்கள், கணவாபால் - புருஷர்களிடத்தில், புலவி தீர - பிணக்குகள் நீங்க, வேனில் - வேனிற்காலத்துக்குரிய, வேட்கு - மன் மதனுக்கு, உலகம் யாவும் - உலகங்களெல்லாம், விழவு அயர்ந்திட்ட - திருவிழாவைச்செய்தன, எ-று. அன்று, ஏ - அசை.

(க - து.) மன்மதனுக்கு உலகங்களையாவும் திருவிழா செய்தன என்பதாம். (இ)

குன்றிடைப் பிறந்த தென்றற் கொழுந்துமேற் படர்ந்த தன்மை, துன்றிருட் பிழம்பு சீக்குங் கணைகதிர்ச் சுடரோனாய், தன்முனைக் கேள்வ னீங்கி வடபுலஞ் சார்தலோமிந், தென்றிசை யணங்கு மாழாந் துயிர்த்தது சிவனுமாதோ.

(இ - ள்.) குன்றிடை பிறந்த - பொதியமலையினிடத்திலே உண்டாகிய, தென்றல் கொழுந்து - இளந்தென்றற்காற்று, மேல் படர்ந்த தன்மை - பூமியின்மீது பரவிய தன்மையானது, துன்று இருள் பிழம்பு - நெருங்கிய இருட்கூட்டத்தை, சீக்கும் - கெடுக்கும், கணை கதிர் - மிகுந்த கிரணங்களையுடைய, சுடரோன ஆய - சூரியனாகிய, தன்முனை - தனக்குத்துணையாகிய, கேள்வன் - புருஷன், நீங்கி - தன்னை நீங்கி, வட புலம் - வடதிசையாகிய (பெண்ணை), சாரதலோமும் - அடைந்த மாதிரிததில், தென் திசை அணங்கு - தெற்குத்திக்காகிய பெண், மாழாநது - மயங்கி, உயிர்த்தது - பெருமூச்சுவிட்டதை, சிவனும் - ஓக்கும், எ - று. மாதா, ஓ - அசை.

(க - து.) தென்றல்வீசியது சூரியன் வடதிசைப்பெண்ணிடத்திற் போனானென்று தென்றிசைப்பெண் பெருமூச்சுவிட்டதுபோலும் என்பதாம்.

தென்றிசை யணங்கென்றமையால் வடபுல வணக்கென்றுக் கொள்ளப்பட்டது. (சு)

பன்மணிவரன்றிச்சாரற்பானிறவருவிதாழும்
தென்வரையினிதினீன்றபுனிற்றிளங்குழவித்தென்றல்
கன்னலஞ்சிலைக்கைமாரன்காதலர்ப்பிரிந்தமாத
ரின்னுயிர்ப்பெப்பேவெண்டியியற்றியபார்வையாமால்.

(இ - ள்.) பல் மணி வரன்றி - பலரதங்களை வாரிக்கொண்டு, சாரல் - பக்கத்தில், பால் நிறம் - வெள்ளைநிறமாகிய, அருவி தாழும் - அருவிகள் பாயப்பெற்ற, தென் வரை - பொதியமலை, இனிதின் ஈன்ற - இன்பமாகப் பெற்ற, புனிற்று இள - மிகவு மிளமைபொருந்திய, குழவி தென்றல் - இளந்தென்றற் காற்றானது, கன்னல் - கரும்பாகிய, அம் சிலை கை - அழகிய வில்லைப்பிடித்த கையையுடைய, மாரன் - மன்மதனுனவன், காதலா பிரிந்த - நாயகர்களை நீங்கிய, மாதர் - மாதாக்களின், இன் உயிர் - இனிய உயிர்களை, படுப்ப வேண்டி - பிடிக்க விழைந்த, இயற்றிய - வரவிட்ட, பாவை ஆம் - பார்வை மிகுமாமாகும், எ - று.

(க - து.) தென்றல் வீசியது மன்மதன் நாயகரைநீங்கிய மாதருயிபாப் பிடிக்கவிட்ட பாவைபோலாம் என்பதாம்.

பார்வையென்பது மிகுக்களைப் பிடிக்க அவ்வவ்வினத்தில் வளர்த்து வைக்கு மொன்றும். (எ)

விண்டொடர் பொதும்பர் தோறும் விராகமழ் போ
தில் வீழ்ந்து, வண்டினங் குடைந்து பாட மகரந்த மெழு
ந்த தோற்றங், கொண்டல்கண் படுக்குந் தேமாவ் குயிலின
மழைப்பத் தோன்றுந், திண்டிற லனங்கள் சேனா பராக
மொத் திருந்த தன்றே.

(இ - ள்.) விண் தொடர் - ஆகாசத்தை யளாவாநின்ற, பொதும்
பாதோறும் - சோலைகள்தோறும், விராகமழ் - வாசனை பரிமளியா
நின்ற, போதில் வீழ்ந்து - புட்பத்திலிறங்கி, வண்டு இனம் - வண்டிக்
கூட்டங்கள், குடைந்து - மூக்கினாலுழுது, பாட - பண்ணைப்பாட, மக
ரந்தம் - மகரந்தப்பொடிகள், எழுந்த தோற்றம் - எழும்பிய காட்சி
யானது, கொண்டல் - மேகங்கள், கண்படுக்கும் - நித்திரைசெய்யும்
படியுள்ள, தேமா - தித்திப்பு மாமரத்திலிருக்கிற, குயில் இனம் -
குயிற்கூட்டம், அழைப்ப - கூப்பிட, தோனறும் - வந்த, திண் திறல்
அனங்கள் - மிகுந்த வலிமையையுடைய மன்மதனது, சேனா பரா
கம் - சேனையின் றெழும்புகிற புழுதியை, ஒத்து இருந்தது - ஒப
பாகியிருந்தது, எ-று.

(க-து.) மகரந்தமெழுந்த காட்சியானது மன்மதன் சேனைகளினு
லெழும்பும் புழுதியை யொத்திருந்தன என்பதாம். (அ)

காயெரிமணியிற்செய்தகதிர்முலைமகளிர் கூந்த
லாய்மலருகுத்தல்போலக்குயிலகுடைந்தாடவீழ்ந்த
சேயமென்போதுபோர்த்ததிருவநீணிலங்கள்யாவும்
பாயலிற்படுத்தசெம்பொற்படாமெனவிளங்குமன்றே.

(இ - ள்.) காய் எரி - கொளுத்தாநின்ற நெருப்பையொத்த,
மணியில் செய்த - ரதரத்தினையெய்த ஆபரணத்தினது, கதிர் - பிர
காசம்பொருந்திய, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, மகளிர் - மாதாக
ளது, கூந்தல் - அளகபாரமானது, ஆய மலர் உகுத்தல் போல - ஆரா
ய்ந்த புஷ்பத்தை உகித்ததல்போல, குயில் - கோகிலங்கள், குடைந்து
ஆட - கூத்தாட, வீழ்ந்த - விழுந்த, சேய - சிவந்த, மெல் போது -
மிருதுவாகிய புஷ்பங்கள், போர்த்த - மூடப்பெற்ற, திருவ -
சிறப்புற்ற, நீள் நிலங்கள் யாவும் - நீண்ட நிலங்களெல்லாம், பாய
லில் படுத்த - சயனத்தில் விரித்த, செம் - சிவந்த, பொன் படாம
என - பொன் வஸ்திரத்தைப்போல, விளங்கும் - பிரகாசிக்கும், எ-று.
அன்று, ஏ - அசை.

(க - து.) மலர்கள்விழுந்த நிலங்கள்யாவும் பொற்சிலை விரித்தாற்
போலும் விளங்கும் என்பதாம். (க)

தாழ்சினைபூத்தமென்பூந்தண்ணறுஞ்சண்ணமாடி
வீழதுணைவருதனோக்கிப்புதுக்கடிமேயதென்னு
யாழிசையிடற்றசெங்கட்கருங்குயிலினிதினாடிக்
கோழனைக்குமரிவாழைக்குருத்திடையொளித்ததன்றே.

(இ - ள்.) தாழ் சினை பூத்த - வளைந்த கிளைகளில் புஷ்பித்த, மெல் பூ - மிருதுவாகிய புஷ்பத்தினது, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, நறு சுண்ணம் ஆடி - வாசனையையுடைய மகார்தப்பொடியில் வீழ்ந்து, வீழ் துணை - விரும்பாநின்ற புருஷனாகிய ஆண்குயிலானது, வருதல் நோக்கி - வருகிறதைப்பார்த்து, புது கடி - புதுமணத்தை, மேயது எனது - அடைந்ததென்று நினைந்து, யாழ் இசை - வீணையினிசையை யொத்த, மிடற்ற - கண்டத்தினையுடைய, செம் கண் - சிவந்தகண்களையுடைய, கரு குயில் - கறுத்த பெட்டைக்குயிலானது, இனி தின் ஊடி - இன்பத்தினாலே பிணங்கி, கோழ அனா குமரி வாழை - செழிப்பாகிய அனாயையுடைய இளவாழையினது, குருத்திடை - குருத்தினிடத்தில், ஒளித்தது - ஒளித்துக்கொண்டது, எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) ஆண்குயில் வருதலைக்கண்டு பெண்குயில் வாழைக்குருத்தி லொளித்தது என்பதாம்.

புதுக்கடி என்பதில் தூதனவிவாகம் என்பதும் புதியவாசனையென்பதுஞ் சிலேடையால் பெறப்பட்டமையால், அதுகண்டு பெட்டைக்குயில் ஊடியதாம் எனக்கொள்க. (க0)

இளவேனிறபடலம் முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் - கூ0௩.

போதுகொய்படலம்.

[இப்படலத்தால் அநகரத்திலுள்ள ஆடவரும் மாதரும் லீலையோடு மலர்களைக் கொய்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

க வி வி ரு த்த ம்

இன்னதன்மையினிள்ளவேனில்வாயன்னபொன்னகராடவர்யாவரும்
பொன்னவாழுலைப்பூவையர்தம்மொடுந்
துன்னாநாண்மலர்ச்சோலைசென்றெய்தினார்.

(இ - ள்.) இன்ன தனமைய - இத்தன்மையவாகிய, இன் - இனிமையாகிய, இள வேனில்வாய - வசந்தகாலத்தினிடத்தில், அன்ன பொன்னகா - அந்த அழகியநகரத்திலுள்ள, ஆடவா யாவரும் - புருஷர்களெல்லோரும், பொன் - தேமலானது, அவாம் - விரும்புகின்ற முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, பூவையாதம்மொடும் - (தங்கள்) மங்கையரோடும்கூட, துன்னும் - நெருங்கிய, நாள் மலா - அன்றலாந்த புஷ்பத்தையுடைய, சோலை - பூஞ்சோலையை, சென்று - போய், எய்தினார் - அடைந்தார்கள், எ-று.

(க - து) மாவிற்தநகரத்துப் புருஷர்களும்பெண்களும் பூங்காவனத்தில் வந்தார்கள் என்பதாம். (க)

உள்ளங்கொண்டாரிவொன்றுணர்த்திடப்
புள்ளவாங்கணவேளிடப்போதல்போ
லள்ளிலைச்செழுஞ்சோலையிலன்பாக்
கள்ளுண்கோதையர்கைப்பிடித்தேகினர்.

(இ - ள்.) உள்ளம் கொண்டாரி - (எங்கள்) மனத்தை அபகரித்
துகொண்டவர்கள், இவா என்று - இவர்களென்று, உணாதிட -
அறிவிக்க, புள் அவாம் - வண்டிகள் விரும்புகின்ற, கணை - புஷ்ப
பாணத்தை யுடைய, வேளிடை - மனமதனித்ததில், போதல் போல்-
செல்வதுபோல, அள் இலை - நெருங்கிய இலைகளையுடைய, செழு
சோலையில் - செழித்த சோலையினிடத்தில், அனபனா - கணவர்களை,
கள் உண் - தேனபொருந்திய, கோதையா - மாலையையணிந்த மங்கை
யாகள், கை பிடித்து - கையிற்பிடித்துக்கொண்டு, ஏகினா - டோனா
கள், எ-று.

(க - து) பெண்கள் புருஷர்கள் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு
சோலையிற் போனார்கள் என்பதாம்.

கள்ளனா அரசரிடத்துப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் அவனுனைக்
கிலக்காக்குவதுபோல ஆடவரைக் காமஜக் கிலக்காக்குதற் கென்க. ()

அணங்குநோய்செயுமைந்துமலொன்றிற்
கணங்கொள்போதுகருளியபொய்கர்வாய்
மணந்துசெலவதையன்றிமணந்தவர்த்
தணந்துசெல்லுந்தருக்கினாயாவோ.

(இ - ள்.) ஐந்து மலா - ஐந்து புஷ்பங்களே, அணங்கு நோய் -
வருத்தமாகிய துன்பத்தை, செயயுமெனில் - செயயுமேயாமானால்,
கணம் கொள் போது - கூட்டங்கொண்ட புஷ்பங்கள், கருளிய பொய்
காவாய் - நெருங்கிய சோலையினிடத்தில், மணந்து - கூடி, செல்வதை
அன்றி - போவதை யல்லாமல், மணந்தவா - கூடினவர்களை, தணந்து-
பிரிந்து, செல்லும் - போகின்ற, தருக்கினா - செருக்கையுடையவர்கள்,
யாவா - எவர்கள், [ஒருவருமில்லை], எ-று. ஏ-அசை.

(க - து) புணாந்துபோவதல்லாது புணாந்தவரைப் பிரிந்து
போவா ரில்லை என்பதாம். (ங)

திருவனார்தங்குழாத்தொடுசென்றத
னரிவைபஞ்சடியிற்றென்றறிகிலான்
வரைகொண்மார்பினுதைத்தமலாடி
புனாவதிதெனநோக்கினன்போகின்றான்.

(இ - ள்.) திரு அன்னாதம் - இலக்குமியையொத்த ஸ்திரீகளு
டைய, குழாத்தொடு - கூட்டத்துடன், சென்ற - நடந்த, தன் அரிவை-
தன்னுடைய நாயகியினது, பஞ்ச அடி - செம்பஞ்சக்குழம்பூட்டிய
பாதமானது, இன்று என்று - இன்னதென்று, அறிகிலான் - அறியாத

வொருவன், வனா கொள் - மலையை உவமையாகக்கொண்டிருக்கின்ற, மார்பின் - (தனது) மார்பினிடத்தில், உதைத்த - உதைத்த, மலா அடி-தாமமாமலா போன்ற பாதக்குறியை, புனாவது - ஒத்திருப்பது, ஈது என - இந்த அடிக்குறியென்று, ரோக்கின்ன - பார்த்தவனாய், போகின்றான் - செல்கின்றான், எ-று.

(க - து.) தன்னையகியடி யிஃதென் றறியாதவன் தன்மாப்பி உதைத்த அடிக் கொப பிஃதென்று பார்த்துப்போனான் என்பதாம்.()

மையகூந்தலோர்மங்கையசோகினி
லெய்துறாதுயர்போதினையேறுபு
கொய்துமென்றுகுறித்தடிவைத்தலுஞ்
செய்யபோதுகினைதொறும்பூததவே.

(இ-ள்.) மைய கூந்தல் - கறுத்த கூந்தலையுடைய, லா மங்கை - ஒரு மங்கையானவன், அசோகினில் - அசோக மரத்தினிடத்தில், எய்து உறாது - அடையக்கூடாமல், உயா போதினை - உயரத்திலுள்ள புஷ்பத்தை, ஏறுபு - ஏறி, கொய்தும் என்று - பறிப்போமென்று, குறித்து - நினைத்து, அடி வைத்தலும் - பாதத்தை வைத்தமாத் திரத்தில், செய்ய போது - சிவந்த புஷ்பங்கள், கினைதொறும் - கினைகள் தொறும், பூத்த - மலர்ந்தன, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) ஒருத்தி அசோகமரத்திலேறிக் காலடி வைத்தமாத் திரத்தில் மலர்கள் மலர்ந்தன என்பதாம் (இ)

கோத்தமேகலைக்கோதையர்நோக்கலிற்
பூத்தொசிந்திலகமென்போதினிற்
மேத்துளிக்கமர்தெள்விளிவணமுனம்
பார்த்தகண்ணிழலபாய்ந்தனபோலுமே.

(இ-ள்.) கோத்த மேகலை - கோவையிட்ட மேகலாபரணத்தை யுடைய, கோதையா - மங்கையாகள், நோக்கலின் - பார்த்தவனாவில், பூத்த - மலர்ந்து, ஒசுந்த - வளைந்த, திலகம் - மஞ்சாடி மரத்தி னுடைய, மெல் போதினில் - மிருதுவாகிய புஷ்பத்தில், தேன் துளிக்கு-தேனினது துளிக்கு, அமா - பொருந்திய, தெள்விளி - தெள்விளிராகத் தைப் பாடுகின்ற, வண்டு இனம் - வண்டிக்கூட்டங்கள், பார்த்த - பார்த்ததாகிய, கண் - கண்களினுடைய, நிழல் - சாயல்கள், பாய்ந்தன போலும் - பரவினபோலும், எ-று.

(க - து.) மஞ்சாடி மலரைப் பெண்கள் பார்த்தமாத் திரத்தில் வண்டுகள் பாவைபாய்ந்தாற்போலும் என்பதாம். (சு)

காசலாமுலைக்கன்னியர்புல்லலும்
பாசிலைக்குரவீன்றபைம்போதினின்
மூசவண்டினமொய்த்ததுவெம்முலைப்
பூசுநானம்பொறித்ததுபோலுமால்.

(இ-ள்.) காசு உலாம் - ரத்நாபரணங்கள் தங்கிய, முலை - ஸ்தனங் களையுடைய, கன்னியா - மங்கையாகள், புல்லலும் - தழுவின்வளவில், பாசு இலை - பசுமையான இலைகளையுடைய, குரவு - குராமரமானது, ான்ற - பெற்ற, பைம்போதனில் - பசிய புஷ்பத்தில், மூசு - நெருங் கிய, வண்டு இனம் - வண்டிக்கூட்டமானது, மொய்த்தது - மொய்த் துக்கொண்டது, வெம் - விருப்பத்தைக்கொடுக்கின்ற, முலை - ஸ்தனங் களில், பூசு - பூசப்பட்ட, நானம் - கஸ்தூரி, பொறித்தது போலும் - பூசியதுபோலும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) பெண்கள் குராமரத்தைத் தழுவின்வளவில் அம்மா மலா வண்டிக்கூட்டம் மார்பில் மொய்த்தது முலைமேற் கஸ்தூரி பூசிய யதுபோலும் என்பதாம். (எ)

வஞ்சி நுண்ணிடைமாதர் மிதித்தலிற்

செஞ்சுவேதளிர் ன்றசெயலேக

ளஞ்செஞ்சீறடிதோய்ந்தவரககெறி

பஞ்சியுண்டொளிர் பான்மைகடுக்குமே.

(இ-ள்.) வஞ்சி - கொடியையொத்த, நுண் இடை - நுட்பமாகிய மருங்கையுடைய, மாதா - ஸ்திரீகள், மிதித்தலில் - மிதித்தலினால், செஞ்சுவே - செம்மையாக, தளிர் ான்ற - தளிர்களைத்தந்த, செயலே கள் - அசோகவிருகாங்குள, அம் - அழகிய, செம் - சிவந்த, சீறடி - (அம்மடவா) சிறமடியில், தோய்ந்த - பூசிய, அரக்கு எறி - செந்நிறத் தை வீசாநின்ற, பஞ்சி - செமடஞ்சியை, உடை - (தம்மிடத்திற்) கொண்டு, ஒளிர் பான்மை - பிரகாசிக்கிற தன்மையை, கடுக்கும - ஒக்கும், எ-று. ஏ - அசை

(க - து.) அசோகமரங்கள் பெண்க ளடிகளின் செம்பஞ்சக் குழம்பு உண்டாறபோ லிருக்கும் என்பதாம். (அ)

அரவமேகலைபாயிழையார்குயர்

குரவம்பாவைகொடுத்தகொழுதிமென்

முருகுலாமளிமொய்த்தகடம்பினம்

பரிவினாடவெண்பந்துகொடுத்தவே.

(இ - ள்) அரவம் மேகலை - சத்திபாரிற்ற மேகலாபரணத்தை யுடைய, ஆயிழையார்க்கு - மாதருக்கு, உயா குரவம் - உயாந்த குரா விருகும், பாவை - (காயாகிய) பதுமைகளை, கொடுத்த - கொடுத்தன; கொழுதி - கோதி, மெல் - மிருதுபொருந்திய, முருகு - தேனி னிடத்தில், உலாம் - உலாவுகின்ற, அளி - வண்டிகள், மொய்த்த - நெருங்கிய, கடம்பு இனம் - கடப்பவிருகாங்குள், பரிவின ஆட - விருப் பத்துடனே ஆடுவதற்கு, வெள் - வெண்மையாகிய, பந்து - (காயா கிய) பந்தை, கொடுத்த - கொடுத்தன, எ-று. ஏ-அசை.

(க - து) குராமரங்கள் மாதாக்குக் காய்களைப் பதுமைகளாகக் கொடுத்தன, கடப்பமரங்கள் காய்களைப் பந்துகளாகக் கொடுத்தன என்பதாம். (க)

மாங்குயிற்குரல்கேட்டுமலருறாக்
கோங்கமாதர்குதலையைக்கேட்டலுங்
தேங்கொள்போதுசினேதொறும்பூத்தலா
லாங்கதற்கிணையோகுயிலார்ப்பதே.

(இ-ள்.) மா - மாமரத்திலிருக்கிற, குயில் குரல் கேட்டு - குயிலின் குரலுக்கேட்டு, மலா உற - மலராத, கோங்கம் - கோங்க விருகது மானது, மாதா - மடவாருடைய, குதலையை - குதலைச்சொல்லி, கேட்டலும - கேட்டவளவில, தேன் கொள் போது - தேனைக்கொண்ட புஷ்பங்களை, சினேதொறும் - கிளைகள் தொறும், பூத்தலால் - புஷ்பித்த லால், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அதற்கு - (அம்மடவார) சொல்லுக்கு, குயில் ஆரபபது - குயில் கூவுவது, இணையோ - ஒப்பாகுமோ, பூங்காது], எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) குயிலோசையால் மலராத கோங்கு மாதா குரலோ சையால் மலாதலால் இவாகள குரலுக்குக் குயிலோசை யொவ்வாது என்பதாம். (க0)

காவிலன்புடைக்கானையோர்தார்துழம்
பூவைகண்ணுறுபூந்துகண்மாற்றலு
மாவியென்னவருகுறைமாற்றவள்
காவியங்கட்கடைகள்சிவந்தவே.

(இ-ள்.) காவில் - பூஞ்சோலையில், அன்பு உடை கானை - ஆசையை புடைய புருஷனுளவன், லா - ஒரு, தாரா குழல் - மாலைபணிந்த கூந்தலையுடைய, பூவை - மனையாளது, கண் உறு - கண்ணிலேபடிந்த, பூதுகள் - மகரந்தப்பொடியை, மாற்றலும் - துடைத்தமாத் திரத்தில், ஆவி என்ன - (தன்) உயிபாபபோல, அருகு உறை - பக்கத்திலிருந்த, மாற்றவள் - சக்களத்தியினுடைய, காவிய - நீலோற்பலத்தை யொத்த, அம கண் கடைகள் - அழகு கடைக்கலங்கள், சிவந்த - சிவந்தன, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து) நாயகன் ஒரு நாயகிகண்ணில் விழுந்த மகரந்தத்தைத் துடைத்தவளவில் மற்றொரு நாயகிகண்கள் சிவந்தன என்பதாம்.

தன்கணவன் சக்களத்தியிடத்தி லன்பினன் என்றறிந்து கோபித்தா ளென்க. பூந்துகண் மாற்றலாகிய காரண மோரிடத்தும் கண் சிவத்தலாகிய காரியம் மற்றோரிடத்தும் கூறலால் தொடர்பின் மையணி. (கக)

வாங்குவிற்கைவரைபுரைதோளிநான்
தேங்கொள்வண்டுதிளைப்பவடிவுறுங்
கோங்கரும்பினைநோக்கியோர்கோல்வளை
வீங்குவெம்முலைநோக்கலும்வெள்கினான்.

(இ-ள்.) வாங்கு வில் - வளைந்தவில்லை, கை - கையிலேயுடைய, வரை புரை தோளிநான் - மலையையொத்த தோளையுடைய ஒரு புருஷன், தேன் கொள் வண்டு - தேனை யுண்ணுகிற வண்டிகள்,

தினைப்ப - பொருந்த, வடு உறும் கோங்கு - வடுவுண்ட கோங்கு
மரத்தினது, அரும்பினை நோக்கி - அரும்பைப் பார்த்து, ஓர் கோல்
வளை - ஒரு மடந்தையினது, வீங்கு - பருத்த, வெம் முலை - விருப
பத்தைத் தருகின்ற ஸ்தனங்களை, நோக்கலும் - பாககுமளவில்,
வெள்கிளை - (அவள்) வெட்கப்பட்டாள், எ-று.

(க-து.) ஒரு புருஷன் கோங்குமலரில் வண்டிகள் கிண்டிய வடு
வைக்கண்டு ஒரு பெண்முலையைப் பார்த்தவளவில் அவள் வெட்க
மடைந்தாள் என்பதாம்.

வடுவுண்ட கோங்குமடையும் நகக்குறியுண்ட ஸ்தனங்களையும்
ஒபடாக்கிப் பார்க்குமளவில் அதுகண்டு நாணிநா னெனக். (கஉ)

கோதைமார்பனோர் கோல்வளை காதினில்

மாதர் நீலம்புனை தலுமாறறவள்

நோதகும்படி நோக்கிய நோக்கவள்

காதிலும்புனை காவிரிகர்த்தவே.

(இ-ள்.) கோதை மாப்பன் - மாலையணிந்த மாப்பையுடையவன்,
ஓர் கோல்வளை - ஒரு மாதினது, காதினில் - காதிலே, மாதா நீலம் -
அழகிய நீலோற்பலத்தை, புனைதலும் - சூட்டியவளவில், மாற்றவள் -
சக்களத்தி, நோதகும்படி - நோகும்படி, நோக்கிய நோக்கு - பார்த்த
பாபவையானவை, அவள் - அச்சுக்களத்தியினது, காதிலும் - காதிலே
யும், புனை - சூடிய, காவி - நீலோற்பலத்தை, நிகர்த்த - ஒத்திருந்
தன, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து) கணவன் ஒரு நாயகிகாதில் நீலோற்பலம் தரித்தவள்
வில் அவள் சக்களத்தி பார்த்த பாபவைகள் காதிற்புனைந்த நீலோற்
பலத்தை ஒத்திருந்தன என்பதாம். (கங)

கோலநாண்மலர்கொய்ப்பவளங்கையி

லோலிடுஞ்சுரும்போச்சவும்போகில

மாலுழந்துமறிந்துவிழுவன

நீலவொண்கழங்காடனிகர்க்குமால்.

(இ-ள்.) கோலம் நாள் மலர் - அழகுபொருத்திய புதிய புஷ்பங்
களை, கொய்ப்பவள் - பறிக்கின்றவளது, அங்கையில் - உள்ளங்கையில்,
ஓல் இடும் - சத்திக்கின்ற, சுரும்பு - வண்டிகள், ஓச்சவும் - ஓட்டவும்,
போகில - போகின்றிலவாய், மால் உழந்து - மயக்கமுற்று, மறிந்து -
மறிபட்டுமறிபட்டு, விழுவன - (அக்கையில்) விழக்கின்றனவாகி,
நீலம் - கறுத்த, ஓள் - பிரகாசம் பொருந்திய, கழங்கு ஆடல் - அம்
மனை ஆடலை, நிகர்க்கும் - ஒக்கும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) மலர்கொய்ப்பவள் கையில் வண்டிகள் வீழ்பவை நீலப்
பந்துகள் ஆடலை யொப்பாகும் என்பதாம். (கச)

போதுகொய்படலம் முற்றிற்று.

புனல்வினையாட்டுப்படலம்.

[இப்படலத்தால் போதுகொய்தவாகள் பின்பு அக்
காலத்துக்கேற்பப் புனலில் வினையாடல் சொல
லப்படுகின்றது.]

க வி வி ரு த் த ம்.

இணரவிழ்பொதும்பரினினைஞர்யாவரும்
புணாமுலைமகளிருமபோதுகொய்தபின்
றுணையொமடவனமிரியத்தூநிற
மணிதெளித்தனையகீர்வாவிபெய்தினர்.

(இ-ள்.) இணா அவிழ் - ஸூங்கொத்துகள் விரியாநின்ற, பொதும்
பரின் - சோலையில், இணைஞர் யாவரும் - யௌவனபுருஷாக னெல்
லாரும், புணா முலை - நெருங்கிய ஸ்தனங்கனையுடைய, மகளிரும் -
மாதாகளும், போது கொய்தபின் - புட்பங்களைப் பறித்தபின்பு, துணை
யொமட - பெட்டையுடனே, மட அனம் - இளவனனங்கள், இரிய -
ஒட, தூ நிறம் - வெண்மையாகிய நிறத்தையுடைய, மணி - முத்தை,
தெளித்தது அனைய - பரபரியதையொத்த, நீர் - சலத்தையுடைய,
வாவி - தடாகத்தை, எய்தினார் - அடைந்தார்களா, எ-று.

(க - து.) வாலிபர்களும் மாடர்களும் தடாகத்திற் சோந்தார்கள்
என்பதாம். (க)

வானெடுங்கண்ணியர்வாவிபெய்தலுஞ்
சேணிடையேமியம்புட்கள் செல்லுதல
யாணர்மென்கோங்கரும்பிடையவீங்கிய
பூண்முலைக்குடைந்தயலபோதல்போன்றதே.

(இ-ள்.) வாள் - வாணையொத்த, நெடு கண்ணியா - நீண்ட கண்
கனையுடைய மாதர்கள், வாவி எய்தலும் - தடாகத்தில் அடையவும்,
சேணிடைய - ஆகாயத்தின்கண், நேமியம் புட்கள் - சக்கரவாகப்பக்கி
கள், செல்லுதல் - போதலானது, யாணா - புதுமை பொருந்திட,
மெல் - மிருதுவாகிய, கோங்கு அரும்பு - கோங்கரும்புகள், இடைய -
தோற்றுப்போக, வீங்கிய - பருத்த, பூண் - ஆபரணத்தை யணிந்த,
முலைக்கு - ஸ்தனங்களுக்கு, உடைந்து - தோற்று, அயல் போதல் -
புறத்தே போய்விடுதலை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) பெண்கள் குளத்துட் சென்றவளவில் சகோரங்கள்
பறப்பவை அப்பெண்கள் முலைக்குத் தோற்றுப் போனபோலு
மிருந்தன என்பதாம். (உ)

மங்கையர்செறிதலுமல்குநீரிடைப்
பங்கயச்செழுமலர்தாழ்தல்பாவையர்
திங்கள்வாண்முகத்தெழிற்குடைந்துதேங்கமழ்
பொங்குதண்புனலிகையொளித்தல்போலுமால்

(இ - ள்.) மங்கையா - மாதாகள், செறிதலும் - அடைதலும், மல்கு நீரிடை - நிறைந்த சலத்தினிடத்தில், பங்கயம் செழு மலா - தாமரையினது செழித்த புஷ்பங்கள், தாழ்தல் - மூழ்குதல், பாவையா - மாதாகளுடைய, திங்கள் - சந்திரனையொத்த, வாள் முகத்து எழிற்கு - பிரகாசம் பொருந்திய முகத்தினது அழகிற்கு, உடைந்து - தோற்று, தேன கமழ் - வாசனை பரிமளியானின்ற, பொங்கு தண் புன லிடை - மிகுந்த குளிர்ந்த நீரினிடத்தில், ஒளிததல் போலும் - ஒளித் துக்கொள்ளுதலை யொக்கும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) தாமரை நீரிற்றுமுதல் பெண்கள் முகத்துக்கஞ்சி ஒளித் தல்போலும் எனபதாம். (ங)

வடுவகிர்நெடுங்கணர்வார்கொள் வெம்முலை
குடைபுனல்வாவியுட்குளித்தலிந்திரன்
படர்சிறையரிவதற்கஞ்சிப்பாய்தினைக்
கடலிடைமால்வையொளித்தலகாட்டுமால்.

(இ - ள்.) வடு வகி - மாவடுவினது பிளபபையொத்த, நெடு கண்ணா - நெடிய கண்களையுடைய மாதாகளது, வார கொள் - கச்சையணிந்த, வெம் முலை - விருபபத்தைத்தரும் ஸ்தனங்கள், குடை - ஆடாரின்ற, புனல் வாவியள - சலத்தையுடைய தடாகத்தினுள், குளித் தல் - மூழ்குதல், இந்திரன் - தேவேந்திரன், படா சிறை - விரிந்த இறகை, அரிவதற்கு - அறுத்தற்கு, அஞ்சி - பயந்து, பாய் தினை - பாயாரின்ற ஊயையுடைய, கடலிடை - சமுத்திரத்தினிடத்தில், மால் வரை - உயர்ந்த மலைகள், ஒளித்தல் - ஒளித்துக் கொள்ளுதலை, காட்டும் - காண்பிக்கும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) பெண்கள் முலைகள் நீரிலிருத்தல் மைநாகபரவத மொ ளித்தல்டோலும் எனபதாம். (ச)

வினாகமழ்சண்ணமெய்திமிர்ந்துமென்குழற்
றெரியலின்வீக்குபுதெய்வச்சாந்தணி
வரிமுலைதோன்றிடமகளிர்நீந்துத
னினாமணிகுடத்தினுளீந்தல்போலுமால்.

(இ - ள்.) வினா கமழ் - வாசனை பரிமளியானின்ற, சண்ணம் - கந்தப்பொடிகளை, மெய் திமிர்ந்து - சரீரத்திற் பூசிக்கொண்டு, மெல் குழல் - மிருதுவாகிய கூந்தலை, தெரியலின் வீக்குபு - மாலையினாலே கட்டி, தெய்வம் - தெய்வீகமாகிய, சாந்து அணி - சந்தனத்தை யணிந்த, வரி முலை - கொலத்தையுடைய ஸ்தனங்கள், தோன்றிட - தோற்ற, மகளிர் - மாதாகள், நீந்துதல் - நீந்துதலானது, நினா மணி குடத்தினுள் - வரிசைகளாகிய ரதந கும்பத்தினுள், நீந்தல் போலும் - நீந்துதலை யொக்கும், எ-று. ஆல் - அசை.

(எ-து.) மாதாகள் முலைதோன்றும்படி நீந்துதல் குடங்கொண்டு நீந்துதல் போன்றது எனபதாம். (ரு)

படவரவல்குலார்முலையிற்பாய்புன
 லுடைதினாக்கரத்தினும்பொருதலொன்முறம்
 குடமுனிகருங்கடல்குடித்தவாற்றினும்
 புடைதிரண்மணிக்குடம்புடைத்தல்போன்றதே.

(இ - ள்.) படம் அரவு அல்குலார் - பாம்பின்படத்தையொத்த
 நிதம்பத்தையுடைய மாதரது, முலையில் - ஸ்தனங்களின்மீது, பாய்
 புனல் - பாயாநின்ற சலமானது, உடை - உடையாநின்ற, தினா கரத்
 தினால் - அலையாகிய கையினால், பொருதல் - மோதுதல், ஒள் திறல் -
 பிரகாசமாகிய வன்மையையுடைய, குடமுனி - அகஸ்தியா, கரு கடல் -
 கருங்கடலை, குடித்த ஆற்றினால் - பானம்பண்ணிய நெறியினால், புடை -
 பக்கங்களில், திரள் - திரண்ட, மணி குடம் - ரதநக்குடத்தை, புடைத்
 தல் போன்றது - அடித்தலை யொத்திருந்தது, எ-று. ஏ-அசை.

(க-து.) மாதாகள் முலை அகஸ்தியா கமண்டலத்தை ஒத்திருந்
 தது என்பதாம். (சு)

சிற்றிடையொருத்திதன்றிலகவாண்முகத்
 தெற்றுநீர்காதலனிறைப்பக்காண்டலு
 மற்றதுபொறுக்கலாதுயிர்த்துமாழ்கிய
 முற்றிழைமழைக்கணீர்முகனிறைந்தவே.

(இ-ள்.) சிற்று இடை - சிறிய இடையையுடைய, ஒருத்தி தன் -
 ஒருமாதினது, திலகம் வாள் முகத்து - திலதமணிந்த பிரகாசம்
 பொருந்திய முகத்தினிடத்தில், எற்று - மோதுகின்ற, நீர் - சலத்தை,
 காதலன் - புருஷன், இறைபப - இறைக்க, காண்டலும் - பார்த்த
 வளவில், அது - அதை, பொறுக்கலாது - பொறுக்கமாட்டாமல்,
 உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, மாழ்கிய - மயங்கிய, முற்றிழை - சக்
 களத்தியினது, மழை கண் நீர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணீரானது,
 முகம் - முகத்தில, நிறைந்த - நிரம்பின, எ-று. மற்று, ஏ - அசைகள்.

(க-து.) நாயகன் ஒரு நாயகி முகத்திலே நீரை யிறைக்கக்கண்ட
 வளவில் மற்றொரு நாயகி யழுதாள் என்பதாம். (எ)

நாள் விழுவயர்ந்தவணுணிக்காதலன்
 ரோளணிசாந்தநீர்தோய்ந்துநீக்கலும்
 வாளுகிருழுதமெய்வடுக்கண்டேங்குரு
 மீளவுமுளநனுவெளகிளுரோ.

(இ - ள்.) நாள் - புதிதாக, விழவு அயர்ந்தவன் - கலியாணம்
 பண்ணப்பட்டவன், நாணி - வெட்கப்பட்டு, காதலன் - புருஷனது,
 தோள் அணி - தோள்களினின்று மணிந்த, சாந்தம் - சந்தனத்தை,
 நீர் தோய்ந்து - நீரிற்குளித்து, நீக்கலும் - போக்கியவளவில், வாள் -
 வாள்போன்ற, உகிர - நகங்கள், உழுத - கிழித்த, மெய் - சரீரத்தில்,
 வடு கண்டு - குறிக்கெப்பார்த்து, ஏகரு உற - இரங்கி, மீளவும் - மறு

படியும், உளம் - மனதில், நனி வெள்கினான் - மிகவும் வெட்கமும்
ரூள், எ-று. அரோ - அசை.

(க-து.) புதுமணப் பெண் மூழ்கிச் சந்தனத்தை நீக்கினவளவில்
கணவன் நகக்குறி தன் மெய்யிற்கண்டு வெட்கினான் என்பதாம். (அ)

இன்னணமாமிதனோக்கியெய்கிய
மன்னவர்மன்னனுமருங்குதேய்த்துயர்
பொன்னவிரிளமுலைப்பூவைதன்னொடுந்
தன்னுநீர்ப்போர்த்தொழில்தொடங்கினாரோ.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இத்தன்மையவாக, ஆடுதல் நோக்கி -
வினையாடுதலைப் பார்த்து, எய்கிய - அததடாகத்தி னிடத்திலே வந்த,
மன்னவர் மன்னனும் - அரசாக்கரசனாகிய நளமகாராஜனும், மருங்கு
தேய்த்து - இடைபைத்தேடத்து, உயர் - உயர்ந்த, டொன அலர் -
தேமல் பிரகாசியாநின்ற, இள முலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனம்
கலையுடைய, பூவைதன்னொடும் - தமயந்தியினோடும், தன்னு - நெருங்
கிய, நீர் போர் தொழில் - சலுகரிடையை, தொடங்கினான் - ஆரம்
பித்தான், எ-று. அரோ - அசை

(க - து.) நளன் தமயந்தியுடன் நீர்வினையாடத் தொடங்கினான்
என்பதாம். (க)

சண்ணமென்சிவிறிநீர் துரக்குமெந்திர
மெண்ணிலதாங்கிலேளனையவேந்தலைப்
பெண்ணலங்கனிந்தொளிர் பேதைதன்னொடு
மண்ணியமணியனார்வளைந்திட்டாரேரோ.

(இ - ள்.) சண்ணம் - கந்தப்பொழுகளையும், மெல் - மிருதுவா
கிய, சிவிறி - துருத்தியையும், நீர் துரக்கும் எந்திரம் - நீரிறைக்குங்
குழல்களையும், எல இல - அளவில்லாமல், தாங்கி - எடுத்துக்
கொண்டு, வேள் அனைய - மனமதனையொத்த, ஏந்தலை - நளமகாரா
ஜனை, பெண் நலம் - பெண்டனமை, கனிந்து - பழுத்து, ஒளிர் - பிர
காசியாநின்ற, பேதைதன்னொடும் - தமயந்தியோடுகூட, மண்ணிய -
கழுவிய, மணியனார் - ரதநதையொத்த பெண்கள், வளைந்திட்டார் -
வளைந்துகொண்டார்கள், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) பெண்கள் நீர் துருத்தியெடுத்துத் தமயந்தியோடு நள
னைச் சூழ்ந்தார்கள் என்பதாம். (க)

தன்னிருங்கூந்தலார்துரந்ததாரைகண்
மன்னவன்றோள்களிற்பாய்தல்வானிடை
மின்னினங்காரொடுமிடைந்துமென்புனல்
பொன்னெடுங்குன்றின்மேற்பொழிதல்போன்றதே.

(இ - ள்.) தன்னு - நெருங்கிய, இரு - பெருமைபொருந்திய,
கூந்தலார் - கூந்தலையுடைய மாதர்கள், துரந்த தாரைகள் - துவிய

சலதானாகள், மன்னவன் - நளமகாராசனூடைய, தோள்களில் - புசம் களில், பாய்தல் - வீழ்தலானது, வானிடை - ஆகாசத்தினிடத்தில், மின் இனழ் - மின்னற்கூட்டம், காரொடும் - மேகத்துடனே, மிடைந்து - நெருங்கி, மெல் புனல் - மிருதுவாகிய சலத்தை, பொன் நெடு குன்றின்மேல் - நெடிய மகமேருவின்மீது, பொழிதல் போன்றது - பொழிதலை ஒத்திருந்தது, எ-று ஏ - அசை.

(க-து.) பெண்கள் நளன் தோள்மேல் நீரிறைத்தல் மேகம் மலை மேற பொழிதல் போன்றது என்பதாம். (கக)

அரசர்கோங்குலிகநீர்த்தாயாயிரஞ்
சுரிசூழன்மடநதையர்முகத்திறுந்துவுதன்
முருகவிழ்தாமரைமலரின்மோட்டினம்
பரிதிசெங்கதிர்க்குழாம்பாயதல்போன்றதே.

(இ - ள்.) அரசர்கோன் - இராசாதிராசனாகிய நளமகாராசன், குலிக நீர் - இங்குலிக நீரினது, தானா ஆயிரம் - ஆயிரநானாகளை, சுரி சூழன் மடநதையர் - சுழித்த கூந்தலையுடைய மாதருடைய, முகத்தில் - முகங்களில், துவுதன் - இறைத்தலானது, முருகு அவழ் - தேன் விரியாநின்ற, தாமரை மலரின் - தாமரைப் பூவுபத்தினிடத்தில், மோடு இளம் - மிகுந்த இளமைடொருந்திய, பரிதி - சூரியனுடைய, செம் கதிர் சூழாம் - சிவந்த கிரணக்கூட்டங்கள், டாயதல் - வீழ்தலை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று. ஏ - ஈறறசை.

(க - து.) நளன் பெண்கள் முகத்தில் நீர்த்தானா துவுதல் தாமரை மலரில் சூரியகிரணம் பாயதல்போன்றது எனத்தாம். (கஉ)

விகாகமழ்க்கண்ணமுமவீசசாந்தமு
மரசனாண்டெறியலுமாற்றலாமையாற்
குரைகடல்குளித்திடுமின்னிற்கோதைய
ருரவுநீர்வாவியிலொளித்திட்டாரோ.

(இ-ள்.) விகா கமழ் - வாசனை டரிமளியாநின்ற, கண்ணமும் - கந்தப்பொழுகளையும், வீச சாந்தமும் - (வாசனையை) வீசாநின்ற சந்தனத்தையும், அரசன் - நளமகாராஜன், ஆண்டு - அவல்டத்தில், எறிதலும் - வீசவும், ஆற்றலாமையால் - பொறுக்க மாட்டாமையினால், குரை கடல் - சத்தியாநின்ற சமுத்திரத்தில், குளித்திடும் - மூழ்குகின்ற, மின்னில் - மின்னலைப்போல், கோதையா - மாதர்கள், உரவு நீர் - விரிந்த சலத்தையுடைய, வாவியில் - தடாகத்தில், ஒளித்திட்டார் - ஒளித்துக்கொண்டார்கள், எ-று. அஹோ - அசை.

(க - து.) நளன் கந்தபொழியையுஞ் சந்தனத்தையு மெறிதலுக்குச் சகியாமல் பெண்கள் வாவியிலொளித்தாராகள் என்பதாம். (கங)

வாமமேகலையினர்வளர்ந்தவெம்முலை
நேமியம்புள்ளெனநீருட்காட்டுவார்

காமர்வாண்முகத்தினைக்கமலஞ்சேர்த்தித்தன்
டாமனாயெனமணித்தடத்தின்மூழ்குவார்.

(இ - ள்.) வாமம் மேகலையினா - அழகுபொருந்திய மேகலா
பரணத்தையுடைய மாதாகள், வளாந்த - வளாந்த, வெம் முலை -
விருப்பத்தைத் தராரினத ஸ்தனங்களை, நேமியம் புள என - சங்கர
வாகபகூதியென்று, நீருள காட்டுவார - சலத்துக்குள்ளே காட்டுவா
கள், காமா - அழகிய, வாள் - பிரகாசம்பொருந்திய, முகத்தினை -
முகத்தை, கமலம் சோத்தி-தாமரைப்பூவடத்துடனே சோத்து, தன்
தாமரை என - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைப்பூவென்று சொல்ல,
மணி - முத்தையுடைய, தடத்தின் - தடாகத்தில், மூழ்குவார - மூழ்கு
வார்கள், எ-று.

(க - து) பெண்கள் முலைகளைச் சகோரம்போலக் காட்டுவா
கள், முகத்தைத் தாமரையோடு சோத்து மூழ்குவார்கள என்பதாம்.)

தோற்றதன்பெரும்படைதுளங்கினுமினி
யாற்றலமெனமலரடியிற்சேர்த்தலுங்
கோற்றொடியலங்கலங்குன்றன்னொடு
மேற்றனளெரிமணிச்சிவிறியேந்தியே.

(இ - ள்.) தோற்ற - தோற்று-போன, தன - தன்னுடைய,
பெரு படை - பெரிபசேனையின, துளங்கினும் - நடுங்கினோம், இனி -
இனிமேல், ஆற்றலம் என - டொறுக்கமாட்டோமெனது, மலர் அடி
யில் - தாமரைமலரினையொத்த டாதத்தில், சோதலும் - அடையுள
வில், கோற்றொடி - தம்பகத்தியானவள், அலங்கல - மாலையணிந்த,
அம் - அழகிய, குன்று அன்னொடுமும் - மலையையொத்த நளமகா
ராசனுடனே, எரி மணி - பிரகாசிடாரின்ற இரத்தத்தாற்செய்த,
சிவிறி - நீராறுறுந் துருத்தியை, ஏந்தி - தாங்கி, ஏற்றனள - எதிர்த்
தாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நீர்வீசந் துருத்திகொண்டி நளனொடு எதிர்த்
தாள் என்பதாம். (கரு)

ஓவியொழுதருமுருவப்பூங்கொடிச்
கோவைவார்மணிவடக்கொம்மைவெம்முலைத்
துவிறொழுதுமெனச்சுடர்செய்ப்புணினு
னவியந்துகில்கரந்தமையத்துவிறுன்.

(இ - ள்.) ஓவிடா - சித்திரக்காரராலே, எழுது அரு - எழுதுதற்
கரிய, உருவம் - வடிவத்தையுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தியினது,
கோவை - கோத்திருக்கிற, வார் - நீண்ட, மணி வடம் - முத்துமலை
யணிந்த, கொம்மை - இளமைபொருந்திய, வெம் முலை - விருப்பத்
தைத் தருகின்ற ஸ்தனங்களில், துவிறல் - நீரைத் துவில், கோ உறும்
என - வருத்துவனென்று, சுடர் செய் - பிரகாசிக்கின்ற, புணினுன் -
ஆபரணத்தையுடைய நளமகாராசன், ஆவி - பாலாவினையொத்த,

சலதானாகள், மன்னவன் - நளமகாராசனுடைய, தோள்களில் - புசங்
களில், பாய்தல் - வீழ்தலானது, வானிடை - ஆகாசத்தினிடத்தில்,
மின் இனம் - மினனற்கூட்டம், காரொடும் - மேகத்துடனே, மிடை
ந்து - நெருங்கி, மெல் புனல் - மிருதுவாகிய சலத்தை, பொன் நெடு
குன்றின்மேல் - ஷேபு மகமேருவின்மீது, பொழிதல் போன்றது -
பொழிதலை ஒத்திருந்தது, எ-று. ஏ - அசை.

(க-து) பெண்கள் நளன் தோள்மேல் நீரிதைத்தல் மேகம் மலை
மேற பொழிதல் போன்றது என்பதாம். (கக)

அரசர்கோல்குலிகநீர்த்தாநாயாயிரஞ்
சுரிசூழன்மடநதையர்முகத்திற்றாவதன்
முருகவிழ்தாமரைமலரின்மோட்டினம்
பரிதிசெங்கதிர்குழாமபாயதல்போன்றதே.

(இ-ள்.) அரசாகோன - இராசாதிராசனாகிய நளமகாராசன்,
குலிக நீர் - இவகுலிக நீரினது, தானா ஆயிரம் - ஆயிரந்தானாகளை,
சுரி சூழல் மடந்தையர் - சபித்த கூந்தலையுடைய மாதருடைய, முகத்
தில் - முகங்களில், தாவதன் - இதைத்தலானது, முருகு அவிழ் -
தேன விரியாநின்ற, தாமரை மலரின் - தாமரைபடவதத்தினிடத்தில்,
மோடு இனம் - மிகுந்த இளமைடொருந்திய, பரிதி - சூரியனுடைய,
செம் கதிர் குழாம் - சிவந்த கிரணகூட்டங்கள், பாய்தல் - வீழ்தலை,
போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று. ஏ - அறமசை.

(க-து.) நளன் பெண்கள் முகத்தில் நீர்த்தானா தாவதன் தாம
ரை மலரில் சூரியகிரணம் பாயதல்போன்றது என்பதாம். (கஉ)

விகாகமழ்சுண்ணமும்வீசசாந்தமு
மரசனாண்டெறியலுமாறறலாமையாற்
குரைகடல்குளித்திடுமின்னிற்கோதைய
ருரவுநீர்வாவியிலொளித்திட்டாரோ.

(இ-ள்.) விகாகமழ் - வாசனை டரிமளியாநின்ற, சுண்ணமும் -
கந்தப்பொழிகளையும், வீச சாந்தமும் - (வாசனையை) வீசாநின்ற கந்த
னத்தையும், அரசன் - நளமகாராஜன், ஆண்டு - அவவிடத்தில், எறித்
தும் - வீசவும், ஆற்றலாமையால் - பொறுக்க மாட்டாமையினால்,
குரை கடல் - சத்தியாநின்ற சமுத்திரத்தில், குளித்திடும் - மூழ்கு
கின்ற, மின்னில் - மின்னலைபோல, கோதையா - மாதர்கள், உரவு
நீர் - விரிந்த சலத்தையுடைய, வாவியில் - தடாகத்தில், ஒளித்திட்
டாரா - ஒளித்துக்கொண்டாராகள், எ-று. அரோ - அசை.

(க-து.) நளன் கந்தபெர்மீயையுஞ் சந்தனத்தையு மெறித்துக்
குச் சபியாமல் பெண்கள் வாவியிலொளித்தாராகள் என்பதாம். (கங)

வாமமேகலையினூர்வளர்ந்தவெம்முலை
நேமியம்புள்ளெனநீருட்காட்டுவார்

காமர்வாண்முகத்தினைக்கமலஞ்சேர்த்தித்தன்
டாமனாயெனமணித்தடத்தின்மூழ்குவார்.

(இ - ள்.) வாமம் மேகலையினா - அழகுபொருந்திய மேகலா
பரணத்தையுடைய மாதாகள், வளாந்த - வளாந்த, வெம் முலை -
விருப்பத்தைத் தராநின்ற ஸ்தனங்களினை, நேமியம் புள என - சக்கர
வாகப்புகியெனது, நீருள காட்டுவார் - சலத்துக்குள்ளே காட்டுவா
கள், காமா - அழகிய, வாள் - பிரகாசம்பொருந்திய, முகத்தினை -
முகத்தை, கமலம் சோத்தி-தாமரைப்பூவடி ததுடனே சோத்து, தன்
தாமரை என - குளிரச்சிபொருந்திய தாமரைப் பூவென்று சொல்ல,
மணி - முத்தையுடைய, தடத்தின் - தடாகத்தில், மூழ்குவார் - மூழ்கு
வார்கள், எ-று.

(க - து) பெண்கள் முலைகளைச் சகோரம்போலக் காட்டுவா
கள், முகத்தைத் தாமரையோடு சோத்து மூழ்குவார்கள என்தாம்.)

தோற்றதன்பெரும்படைதுளங்கினுமினி
யாற்றலமெனமலரடியிற்சேர்தலுங்
கோற்றொடியலங்கலங்குன்றன்னொடு
மேற்றனளெரிமணிச்சிவியேய்தியே.

(இ - ள்.) தோற்ற - தோற்றுப்போன, தன் - தன்னுடைய,
பெருபடை - பெரியசேனைகள், துளங்கினும் - நடுங்கினும், இனி -
இனிமேல், ஆற்றலம் என - பொறுக்கமாட்டோமென்று, மலர் அடி
யில் - தாமரைமலரினையொத்த டாதத்தில், சோதலும் - அடையுள்ள
வில், கோற்றொடி - தமயந்தியானவள், அலங்கல் - மாலையணிந்த,
அம் - அழகிய, குன்று அனலொடுமே - மலையையொத்த நளமகா
ராசனுடனே, எரி மணி - பிரகாசியாநின்ற இரத்தத்தாற்செய்த,
சிவிறி - நீராதாறுந் துருத்தியை, ஏத்தி - தாங்கி, ஏற்றனை - எதிர்த
தாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நீவீசுந் துருத்திகொண்டு நளொடுமி எதிர்த்
தாள் என்பதாம். (கரு)

ஓவியொழுதருமுருவப்பூங்கொடிக்
கோவைவார்மணிவடக்கொம்மைவெம்முலைத்
துவியேமுறுமெனச்சுடர்செய்ப்புணினு
னவியந்துகில்கரந்தமையத்துவினுன்.

(இ - ள்.) ஓவிடா - சித்திரக்காரராலே, எழுது அரு - எழுதுதற்
கரிய, உருவம் - வடிவத்தையுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தியினது,
கோவை - கோத்திருக்கிற, வார் - நீண்ட, மணி வடம் - முத்துமாலையணிந்த,
கொம்மை - இளமைபொருந்திய, வெம் முலை - விருப்பத்
தைத் தருகின்ற ஸ்தனங்களில், துவினுன் - நீராத் துவில், கோ உறும்
என - வருந்துவனென்று, சுடர் செய் - பிரகாசிக்கின்ற, பூணினுன்
ஆபரணத்தையுடைய நளமகாராசன், ஆவி - பாலாவினையொத்த,

அம் துகில் - அழகிய வஸ்திரமானது, கார்த்து அமைய - மறையும்படி,
தாவினான் - இறைத்தான், எ-று.

(க - து.) நளன் தமயந்தியின்மேல் நீரிறைத்தான் என்பதாம் ( )

அந்துகினைதலிலல்குறேன்றுதல்
கந்தமிகளிற்றினான் காணவெள்குறாச்
சந்தரச்சண்ணநீர்முகத்திற்றாயவன்
சந்தணிதடம்புயந்தமுவினாரோ.

(இ - ள்.) அம் துகில் - அழகிய வஸ்திரம், நனைதலில் - நனைந்த
வளவில், அல்குல் - நிதம்பமானது, தோன்றுதல் - தோன்றுதலை,
கந்து அடு - கட்டுத்தறியை முறிக்காநின்ற, களிற்றினான் - யானையை
யுடைய நளன், காண - பார்க்க, வெள்குறா - வெட்கமுற்று, சந்தரம் -
அழகிய, சண்ணம் நீர் - கந்தப்பொழிகலந்த நீரை, முகத்தில் தாய் -
முகத்திலே யிறைத்து, அவன் - அவ்வரசனுடைய, சந்தணி - சந்தன
மணிர்த்த, தடம் புயம் - பருத்த தோள்களை, தழுவினான் - தழுவித்
கொண்டான், எ-று. அரோ - அசை.

(க-து.) சீலை நனைதலால் அல்குலை நளன்காணத் தமயந்தி வெட்
கப்பட்டு அவன் முகத்தில் நீராயிறைத்துப் புயத்தைத் தழுவினான்
என்பதாம்.

தன்னுடைய அவயவங்களை நளன் பார்க்குமளவில் அதுகண்டு
நாணிய தமயந்தி அவன் பாராமைக்கு அவன் முகத்தில் நீர் தூவியது
மன்றி மடமையால் தழுவின னென்க. (க௭)

[இனியிரண்டுபாட்டால் சலக்கிரீடைசெய்தபின் தமயந்தி
யலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலர்முலையம்மருங்ககறுநாமெனாக்
கலுழவபோற்றண்ணிளிகாவிமேகலை
நிலவுமிழ்பூணிணைக்கியேர்பெற
விலகிவிலுமிழ்கலைவீக்கினாரோ.

(இ - ள்.) அலர் முலை - தமயந்தியினது, அம் மருங்கு - அழகிய
இடையை, அகறும் - நீங்குவோம், நாம் என - நாமென்று, கலுழவ
போல் - அழகின்துபோல், தண் துளி - தண்ணியதுளிகளை, காலும் -
சொரியும், மேகலை - மேகலாபரணத்தை, நிலவு உமிழ் - பிரகாசத்தை
உமிழாநின்ற, பூணிணை - ஆபரணத்தையுடைய தமயந்தி, நீக்கி -
தள்ளி, ஐர பெற - அழகுபெற, விலகி - விட்டுவிட்டு, வில் உமிழ் - பிர
காசத்தைக் கக்காநின்ற, கலை - ஆடையை, வீக்கினான் - கட்டிக்கொண்
டான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி மேகலையைநீக்கி வேறே ராடையையுடுத்திக்
கொண்டான் என்பதாம்.

பூணிணை மேகலைநீக்கி கலைவீக்கினானெனக் கூட்டுக. (க௮)

நகைநிலாத்தவழந்தெனநானங்கோட்டிய
முகிழ்முலைமுன்றிலின்முத்தந்தாங்கினு
ளகினுந்துமமென்முழலிலம்மலர்ச்
சிகழிகைவேய்ந்தனடிலகந்தீட்டினுள்.

(இ-ள்.) நகை - ஒளியையுடைய, நிலா தவழ்ந்தது என - சந்திரிகை தவழ்ந்ததுபோல, நானம் கோட்டிய - கஸ்தூரியப்பிய, முகிழ் முலை முன்றிலில் - அரும்பையொத்த ஸதனப்பிரதேசத்தில், முத்தம் தாங்கினுள் - முத்துவடத்தைத் தரித்தாள், அகில் - அகிலனுடைய, நறுதுமம் - நறியபுகையூட்டிய, மெல் குழலில் - மெல்லிய கூந்தலில், அம் மலா சிகழிகை - அழகிய மலாமாலையை, வேய்ந்தனள் - தரித்தாள், திலகம் - பொட்டை, தீட்டினுள் - எழுதினாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி முத்துவடமணிந்தாள், மாலையரித்தாள், திலகம் தமிட்டாள் என்பதாம். (கக)

களிச்சுரும்பரறுதார்க்காளேகாமநோய்
தளிர்த்தெழமடமயிற்சாயறன்னொடுந்
துளிப்புயலகணபடுசோலைநாப்பணைர்
பளிக்குமேனிலைமலர்ப்பள்ளிமேவினாள்.

(இ - ள்.) களி - களிப்பையுடைய, சுருமபு - வண்டுகள், அரற்றுதா - சத்தியாநின்ற மாலையையுடைய, காளை - நளமகாராசனுனவன், காம நோய் - விரகநோயானது, தளிர்ந்து எழ - அதிகரிக்க, மடமயில் சாயல் தனனொடும் - தமயந்தியுடனே, துளி புயல் கண்படு - துளியையுடைய மேகங்கள் நிறத்தினா செய்யாநின்ற, சோலை நாப்பண் - சோலைக்கு மத்தியத்தில், ஓர் பளிக்கு மேல் நிலை - ஒரு பளிக்குநின்றசெய்த மேலுப்பரிகையில், மலர் பள்ளி மேவினாள் - புட்பசயனத்தில் சோந்தாள், எ-று.

(க - து) நளன் விரகமதிகரிக்கத் தமயந்தியுடன் சோலையிற் பளிக்கு மேன்மாடத்து மலர்ப்பள்ளியுட் சோந்தான் என்பதாம். ( )

அரிக்குரற்கிண்கிண்சிலம்பொடார்த்தன
புரிக்குழன்மலர்மழைபொழிந்துபொங்கிய
வரிச்சிறைத்தும்பிபாட்டயர்ந்தமங்கைதன்
நிருக்கிளர்முலைநலஞ்செம்மலுண்ணவே.

(இ - ள்.) மங்கைதன் - தமயந்தியினது, திரு கிளா - அழகு மிகுந்த, முலை நலம் - ஸ்தனத்தின் தின்பத்தை, செம்மல் - நளமகாராசன், உண்ண - அனுபவியாநிற்க, அரி குரல் - தவனையினது குரலையொத்த, கிண்கிணி - சதங்கைகள், சிலம்பொடு - சிலம்புடனே, ஆர்த்தன - ஆரவாரித்தன, புரி குழல் - ஈட்டுப்பட்ட கூந்தல், மலர் மழை - புஷ்பவருஷத்தை, பொழிந்து பொங்கிய - சொரிந்து மிகுந்தன, வரிநீண்ட, சிறை - இறகையுடைய, தும்பி - வண்டுகள், பாட்டு அயாந்தபாட்டைப்பாடின, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) நான் தமயந்தியை யனுபவிக்கக் காலில் கிண்கணி
சிலம்புகள் சத்தித்தன கூந்தலில் வண்டுகள் பாடின என்பதாம். (உக)

ஏந்திளவனமுலேசாடவீர்நறுஞ்
சாந்துதிர்ந்தெதிரொழிறவமுமார்பினன்
பூந்துணர்பொதுளியபொதும்பர்நாப்பேணர்
வாய்ந்தபூங்கொடியொடுமணந்துவைகினன்.

(இ - ள்.) ஏந்து - ஏந்திய, இளவனம் முலை - இளமையாகிய
அழகிய ஸ்தனங்கள், சாட - மோத, ஈா - குளிர்ச்சியும், நறு - வாசனையு
ம்பொருந்திய, சாந்து உதிரந்து - சந்தன மழிந்து, எதிர - நேராக,
எழில் தவறும் - அழகுடொருந்திய, மாபினன் - மார்பையுடைய
நான், பூதுணர் - பூங்கொத்துகள், பொதுளிய - நெருங்கிய, பொ
தும்பா - சோலையினுடைய, நாபடன் - மத்தியத்தில், ஓர் - ஒடபற்ற,
வாய்ந்த - தனக்குக் கிடைத்த, பூங்கொடியொடு - தமயந்தியினுடனே,
மணந்து - கூடி, வைகினன் - இருந்தான், ஏ-று.

(க - து.) தமயந்தியுடன் கூடியிருந்தான் என்பதாம் (உஉ)

புனலவிளையாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ செயயுள் கூடக

சூதாடுபடலம்.

[இப்படலத்தால் குறைவின்றிப் செல்வத்தை யனுடவிக்க
சூமநான யிதிவழிபால அளவிந்த அனபமனூப
வீத்தறஞ்சு காரணமாகிய சூதாடல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அவசரீக் கழ்நெடிவடி யாசிரியலிருத்தம்

வாமபரித்தேரீனானுமானுயொண்கண்ணினாளு
மேம்பலோடினிதுபுலலியிடைவிடாதொழுகுநாளி
லாம்பலம்போதுகாட்டுமணிதிகழ்பவளச்செவ்வாய்க்
காம்புறந்தோளினாட்டுக்குக்கருப்பம்வந்துற்றதன்றே

(இ - ள்.) வாம் பரிதேரீனானும் - தாவாரின்ற குதிரைகட்டிய
தேனையுடைய நளமகாராசனும், மாழை - மாவடுவையொத்த, ஒள் -
பிரகாசம்பொருந்திய, கண்ணினானும் - கண்ணையுடைய தமயந்தியும்,
ஏம்பனோடி - அகமலாச்சியுடனே, இனிது புல்லி - இனிமையாகப்
புல்லி, இடைவிடாது - நீங்காது, ஒழுகுநாளில் - நடக்குநாளிலே, ஆம்
பல் அம்போது - அழகிய செவ்வல்லிமலரை, காட்டும் - காட்டுகின்ற,
அணி திகழ் - அழகு பிரகாசியாநின்ற, பவளம் - பவளத்தையொத்த,
செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், காம்பு உறழ் - மூங்கிலை ஒத்த,

தோளினுக்கு - தோளையுமுடைய தமயந்திக்கு, கருப்பம் வந்து உற்றது - கருப்ப முண்டாயிற்று, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி கருப்ப மடைந்தாள் என்பதாம். (க)

மெலியுதுண்மருங்குதோன்றவேயிளந்தோள்கடேம்ப
நலனுறுசெய்யமேனிபாசொளிநரம்புகாட்ட
வலர்சுணங்கணிந்துவீங்கியழகுவீற்றிருந்தபொம்மன்
முலைமுகக்கருகிச்செவ்விமுகமதிவிளர்த்ததன்றே.

(இ - ள்.) மெலியும் - வாடாநின்ற, துண் மருங்கு - துட்பமான இடையானது, தோன்ற - காண, வேய் - மூங்கிலையொத்த, இள தோள்கள் - இளமையாகிய தோள்கள், தேம்ப - வாட, நலன் உறு - நன்மைபொருந்திய, செய்ய மேனி - சிவந்த வுடம்பு, பாச ஒளி - பசிய வெளியையுடைய, நரம்பு காட்ட - நரம்புகளைத் தோற்றுவிக்க, அலா சுணங்கு அணிந்து - பார்த்த தேமலைத்தரித்து, வீங்கி - பருத்து, அழகு வீற்றிருந்த - அழகானது தங்கியிருந்த, பொம்மல் - பொலிவுபொருந்திய, முலை முகம் அருகி - ஸதனங்களின் முகங்கள் கறுத்து, செவ்வி - அழகையுடைய, முகம் மதி - முகமாகிய சந்திரன், விளர்த்தது - வெண்மையடைந்தது, எ-று. அன்று - ஏ - அசைகள்.

(க - து.) தமயந்தி யிடைதோன்ற தோள்கள் வாடப் பசிய நரம்பு காண முலைகருகி முகம்வெளுத்தது என்பதாம். (உ)

குழைமுகம் கிழித்து நீண்ட கொழுங்கடை மழைக
கட் பேதை, பொழிகதிர்த திங்கள் காட்டும் வலம்புரி வருந்
திப் பொங்கி, யொழுக்கொளி நிலவு காலு நிததில முயிர்த்த
தென்ன, மழகளி ரனைய தோற்ற மாணிளவ குழவி யின்
றாள்.

(இ - ள்.) குழை முகம் கிழித்து - காதின்முகத்தைக் கிழித்து, நீண்ட - நீண்டிருக்கிற, கொழு கடை - செழுமையாகிய கடையை யுடைய, மழை கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையுடைய, பேதை - தமயந்தியானவள், பொழி கதிரா திங்கள் - சொரியாநின்ற கிரணங்களை யுடைய சந்திரனே, காட்டும் - தோற்றுவிக்கும், வலம்புரி - வலம்புரிச் சங்கமானது, வருந்தி - வருத்தமுற்று, பொங்கி - பிரகாசித்து, ஒழுகு ஒளி - மிகுந்த காந்தியையுடைய, நிலவு காலும் - சந்திரிகையைக் கக்காநின்ற, நிததிலம் - முததை, உயிர்த்தது என்ன - பெற்றதுபோல, மழ களிற்று அனைய - இளமைபொருந்திய யானையையொத்த, தோற் றம் - காட்சியையுடைய, மாண் - மாட்சிமை பொருந்திய, இள குழவி ஈன்றாள் - இளங்குழந்தையைப் பெற்றாள், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி ஒரு ஆண்பிள்ளையைப் பெற்றாள் என்பதாம்.()

மழகளிறனையநம்பிபிறையெனவளருநாளிற்
கழைபுரைதோளிபின்னோர்கன்னியையுயிர்த்தாண்மக்கள்

குழலினுங்கனிந்தவந்திக்குதலேகூட்டுருகிவெய்ய
முழைபுகுசியமன்னுனுவகையின்முழ்கினுனே.

(இ - ள்.) மழ களிநு அனைய - இளமைபொருந்திய யானையை
யொத்த, நம்பி - பிள்ளையானவன், பிறை என - மூன்றும்பிறை
போல, வளரும் நாளில் - வளாந்துவருங் காலத்தில், கழை புனா -
மூங்கிலையொத்த, தோளி - தோளையுடைய தமயந்தி, பின் - பின்பு,
ஓர் கன்னியை - ஒரு பெண்ணை, உயிர்த்தான் - பெற்றான் ; மக்கள் -
இரண்டு குழந்தைகளுடைய, குழலினும் - வேய்க்குழலினும், கனி
ந்த - கனிவாகிய, அம் தீ குதலை - அழகிய தித்திப்புப்பொருந்திய
மழலைச்சொல்லை, கேட்டி உருகி - கேட்டுள்ளுருகி, வெய்ய முழை
புகும் - வெவ்விதாகிய குகையில் நுழையாநின்ற, சீயம் அன்னன் -
சிங்கத்தையொத்த நளமகாராசன், உவகையில் - சந்தோஷத்தில்,
முழ்கினுன் - அழந்தினுன், எ-று ஏ - அசை.

(க - து.) பிள்ளை வளாந்துவருங் காலையில் தமயந்தி யொரு
பெண்பிள்ளையைப் பெற்றாள், நளமகாராசனும் மக்களின் குதலையைக்
கேட்டி மகிழ்ந்திருந்தான் என்பதாம். (சு)

நிழலுமிழ்ந்துதிரங்காலும்வயிரவாணிதர்கோமா
னெழுபுவிவேந்தர்யாருமிடுதிறைகொணர்ந்தெஞ்ஞான்றுந்
தொழுதனதோத்திரிப்பததொடுகடலுமித்தஞ்ஞால
முழுவதுமொருகோலோச்சிமுறைவழாதளித்தானன்றே.

(இ - ள்.) நிழல் உமிழ்ந்து - பிரகாசத்தைச் சொரிந்து, உதிரம்
காலும் - ரத்தத்தைக் கக்கும், வயிர வாள் - கூரியவானையுடைய, நி
தா கோமான் - நளமகாராசன், எழுபுவி - சப்ததீவிலுமுள்ள, வேந்தா
யாரும் - அரசசொல்லாரும், இடு திறை - கட்டிகின்ற கப்பங்களை, கொ
ணர்ந்து - கொண்டுவந்து, எஞ்ஞான்றும் - எந்தநாளும், தொழுத
னா - வணங்கினவராய், ஏததி நிற்ப - துதித்து நிற்க, தொடு - கடல்
உடுத்த - தோண்டப்பட்ட சமுத்திரங்குழித்த, ஞாலம் முழுவதும் -
உலகமுழுமையும், ஒரு கோல் ஓசசி - ஒரு செங்கோலைச் செலுத்தி,
முறை வழாது - கிரமந்தப்பாது, அளித்தான் - ரட்சித்துக்கொண்டு
வந்தான், எ-று. அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க - து.) நளன் அரசா திறைகொடுக்க உலகத்தை யாண்டுந்
தான் என்பதாம். (ரு)

கோவடுகுருதிவேலான்கொழுஞ்சுடர்பட்டகாலைச்
சேவடிகழுவலின்றிச்செய்கடன்கழித்தனோக்கிக்
காவலர்சேருங்காலங்கருதுபுபன்னீராணி
மேவருதான்றியுற்றவெங்கலிமேயினுனே.

(இ - ள்.) கோ அடு - (சத்தருக்களாகிய) ராஜாக்களைக் கொல்
லாநின்ற, குருதி வேலான் - ரத்தந்தோய்ந்த வேலாயுதத்தையுடைய
நளன், கொழு - செழித்த, சுடா - சூரியன், பட்ட காலை - அஸ்த
மித்தபொழுது, சேவடி - சிவநீதபாதங்களை, கழுவல் இன்றி - கழு

வாமல், செய் கடன் - செய் யத்தக்க நித்திய கருமத்தை, கழித்தல் நோக்கி - செய்து முடித்தலைப் பார்த்து, காவலன் - அரசனை, சேரும் காலம் - அடையுங்காலம், கருதுபு - (எதுவென்று) நினைத்து, பன்னீராண்டு - பன்னிரண்டு வருஷம், மேவு அரும் - அடைதற்கரிய, தான்றி உற்ற - தான்றிமரத்தின்கண் ணிருந்த, வெம் கலி - வெவ்வுய் கலிபுருடன், மேயினான் - சோந்தான், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) நளன் திருவடி கழுவாது செய்த கருமத்தைக் கண்டு தான்றி மரத்திலிருந்த சனிபகவான் அந்நளைச் சோந்தான் என்பதாம். (சு)

கலிவிருத்தம்

விட்புலத்தரசருமேனேவேந்தரும்
வட்கவிம்மன்னவன்மல்லன்மார்பகம்
பெட்புறுமடந்தையைபிரிப்பன்யானென
புட்கரன்பாற்கலிபோயினானோ.

(இ-ள்) விண் புலத்து - தெய்வலோகத்திலிருக்கும், அரசரும் - இந்திராதி தேவரும், ஏனே வேந்தரும் - பூலோகத்தரசரும், வட்க - நாணமடைய, இ மன்னவன் - இந்த நனனுடைய, மல்லன் - வலி மைபொருந்திய, மாபகம் - மாபிணிததை, பெட்பு உறும் - விரும பும், மடந்தையை - தமயந்தியை, பிரிப்பன் - பிரித்துவிடுவேன், யான் என - நானென்று, புட்கரன்பால் - புட்கரராஜனிடத்தில், கலி - கலிபுருஷன், போயினான் - போனான், எ-று. அரோ-அசை.

(க - து.) சனிபகவான் நளனைவிட்டுத் தமயந்தியைப் பிரிப்பே னென்று புட்கரனிடத்திற் போனான் என்பதாம். (எ)

வருகலிபுட்கரன்வதனநோக்குறாக்
குறாகழனளனெனுங்கொற்றவேந்தனே
யொருகுடைநீழலினுலகங்காத்திட
விருநிலக்கிழமைநீயிழந்ததென்கொலோ.

(இ-ள்.) ஒரு கலி - வந்த கலியனாவன், புட்கரன் - புட்கரராஜனது, வதனம் - முகத்தை, நோக்குற - பார்த்து, குறா கழல் - சுத்தியாரின்ற வீரக்கழலை யணிந்த, நளன் எனும் - நளனென்று சொல்லப்பட்ட, கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, வேந்தனே - அரசனே, ஒரு குடை நீழலின் - ஏகசத்திராதிபதியாய், உலகம் காத்திட - இவ்வுலகத்தை ரக்ஷிக்க, இரு - டெருமைபொருந்திய, நிலம் கிழமை - அரசாஸ்தியை, நீ இழந்தது - நீ கைவிட்டது, என்கொலோ - யாது காரணமோ, எ-று. ஏ, ஒ - அசை.

(க - து.) சனி பகவான் புட்கரனைப்பார்த்து உலகெலாம் நளன் ஐர நீ அரசாட்சியிழந்த தென்னவென்றான் என்பதாம். (அ)

வாட்டிமுறல்வேந்தனைமடந்தைதன்னொடுங்
காட்டிடைப்புருத்திமண்காக்குமன்னுந்

முடிவடைந்ததொழுகுந்தாமனை முடி
முடிவடைந்ததொழுகுந்தாமனை முடி

(இ - ள்.) வாள் திறல் - வாட்போரில் வெற்றியையுடைய, வேள்
தனை - (நளமகா) ராசனை, மடந்தை தன்னொடும் - மனைவியுடனே,
காட்டிடை புழுத்தி - காட்டினிடத்தில் போகச்செய்து, மண் காட்
கும் - உலகத்தை ரகழிக்காநின்ற, மன்னா - அரசர்கள், உன் - உன்னு
டைய, தாள் துணை தொழ - உபயபாதங்களை வணங்க, நறு - வாசனை
பொருந்திய, தாமம் - மாலையணிந்த, நீள் முடி - நீண்ட கிரீடத்தை,
நினக்கு - உனக்கு, முடிவன் - தரிப்பேன், என - எனறு, சொல்லி
னன் - சொன்னான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) நளனையுந் தமயந்தியையுந் காட்டிற்றுரத்தி உனக்கு
முடிமுடிவெனென்றான் என்பதாம். (க)

சொல்லலுங்களிமகிழ்தூங்கிப்புட்கரன்
கொல்லியவருதிற்சுற்றுமஞ்சுறு
மல்லமிதிண்புயமன்னர்மன்னனை
வெல்லுமாறெங்கனம்விளம்புவாயென்றான்.

(இ - ள்.) சொல்லலும் - இப்படிச் சொன்னவளவில், களி மகிழ்
தூங்கி - மிகுந்த மகிழ்ச்சியை யடைந்தது, புட்கரன் - புட்கரராஜன்,
கொல்லிய வரு - கொல்லவாராநின்ற, திறல் - வெற்றியையுடைய,
சுற்றும் - யமனும், அஞ்சு உறும் - பயப்படும்படியாகிய, மல் அழி -
மற்போசெய்கின்ற, திண புயம் - திண்ணிய புயத்தையுடைய, மன்
னா மன்னனை - நளனை, வெல்லும் ஆறு - வெல்லுநெறி, எங்கனம் -
எவ்விதம், விளம்புவாய் என்றான் - சொல்லென்று சொன்னான், எ-று.

(க - து.) புட்கரன் நளனை வெல்லும்வழி சொல்லென்றான் என்
பதாம். (க)

எண்ணலையாதுநானிழைத்தவஞ்சனை
விண்ணவராயினும்விலக்கற்பாலரோ
வண்ணலைச்சூதினாற்படுப்பலஞ்சனீ
கண்ணுறும்பானகொடுக்கலியென்றானோ.

(இ - ள்.) யாதும் எண்ணலை - எவ்வளவும் ஆலோசிக்க வேண்
டாம்; நான் இழைத்த வஞ்சனை - நான் செய்த க்ஷுபத்தை, விண்ண
வராயினும் - தேவர்களானாலும், விலக்கற்பாலரோ - நீக்குந்தன்மை
யை யுடையார்களோ; அண்ணலை - நளனை, சூதினாற்படுப்பன் - சூதி
னாற் செய்யப்பெண்; நீ அஞ்சல் - நீ பயப்படவேண்டாம்; கண்
உறும் - எதிர் வந்த, யான - நானும், கொடு வெம் கலி என்றான் -
கொடிய வெவ்விய கலியெனென்று சொன்னான், எ-று. அரோ-அசை.

(க - து.) சனி நளனைச் சூதினாற் வெல்லுவேனென்றான் என்ப
தாம். (க)

முழையுறைகொடுவரியனையமொயம்பினு
ஹுழையினிற்போதுமென்றுகாத்துவெங்கலி
மழவிடையுருக்கொடுநிற்பவண்சுட
நிழைதவழ்மார்பினுனிவர்ந்துபோயினுன்.

(இ - ள்.) முழை உறை - குகையினிடத்தில் இராநின்ற, கொடு அரி அனைய - கொடிய புலியையொத்த, மொயம்பினுன் - வலியையுடைய நளமகாராசனது, உழையினில் - இடத்தில், போதும் என்று உரைத்து - போவோமென்று சொல்லி, வெம் கலி - வெவ்விய கலி புருடன், மழ இடை - இளவேற்றின, உரு கொடு - உருவத்தைக் கொண்டு, நிற்ப - நிற்க, வள் சுடா - வளப்பமாகிய கார்த்தியையுடைய, இழை தவழ் - ஆபரண மசையாநின்ற, மாபினுன் - மாபையுடைய புஷ்கரராசன, இவாந்து - ஏறிகொண்டு, போயினுன் - சென்றான், எ-று.

(க - து) சனி இடப்பம்போ ஹுருக்கொண்டு நிற்கப் புட்கரன் அதன்மே லேறிச்சென்றான் என்பதாம். (கஉ)

உரவுநீர்க்கருங்கடலுலகு காவலன்
குரைகழலபணிந்துதங்குறைகள்சாற்றுவா
னரசர்கண்டியிலமைமுகிலினார்ப்புறு
முரசுகண்டியிலகிலாவாயின்முன்னினுன்.

(இ - ள்.) உரவு நீர் - விரிந்த நீரையுடைய, கரு கடல் - கரிய கடலாற் சூழப்பட்ட, உலகு காவலன் - உலகுக் கரசனாகிய நளனது, குரை கழல் பணிந்து - சததிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த பாதத்தை வணங்கி, தம குறைகள் சாற்றுவான் - தமது குறைகளைச் சொல்வதற்கு, அரசா - அரசர்கள், கண் துயில் - (சமயங்கிடையாமல்) நித்திரைபண்ண, மை முகிலின - கறுத்த மேகத்தைப்போல, ஆர்ப்பு உறும் - சபதிக்காநின்ற, முரசு - பேரிகையானது, கண் துயில்கிலா - எப்போது மொலிக்கப்பெற, வாயில் - அரண்மனை வாசலில், முன்னினுன் - அடைந்தான் (புஷ்கரராசன்), எ-று.

(க - து.) புட்கரன் நளன் அரண்மனையிலிற் சென்றான் என்பதாம். (கங)

மன்னவற்கெம்வரவுரைத்திவாயிலோ
யென்னலுமாங்கவனெய்திக்கூறலுங்
கொன்னவில்வேலினுன்கொணர்கவென்றன
னன்னவன்வருகெனவவையினெய்தினுன்.

(இ - ள்.) வாயிலோய் - வாயிற் காவலாளனே!, மன்னவற்கு - நளமகாராஜனுக்கு, எம் வரவு உரைத்தி - எமது வரவைச் சொல்லு, என்னலும் - என்று சொல்லலும், அவன் - அக்காவலாளன், எய்தி கூறலும் - போய்ச்சொன்ன வளவில், கொல் நவில் - கொல்லுதலைச் செய்யாநின்ற, வேலினுன் - வேலையுடைய வரசன், கொணாக என்றான் - அழைத்துவாவென்று சொன்னான்; அன்னவன்

வருக என - அக்காவலாளன் வாவென்று சொல்ல, அவையின் எய்தி
ஞன் - சபையில் வந்தான் (புஷ்கராசன்) என்று. ஆங்கு - அசை.

(க - து.) புட்கரன் காவலாளனுக்குச்சொல்ல, அவன் நளனுக்
குச் சொல்ல, நளனழையென்றுசொல்ல, அவனழைக்க இவன் வந்
தான் என்பதாம். (கச)

களைகணதா கியோர்கவிகைநீழலில்
வளைகடலுலகெலாம்புரக்குமன்னவன்
றளையவிழ்தாமரைத்தாளிலவிழ்ந்தெழு
மிளவலோடளவளாயிருக்குமேல்வையில்.

(இ - ள்.) களைகணது ஆகி - ஆதாரமாகி, ஓர் கவிகை - ஒரு
வெண்கொற்றக் குடையினது, நீழலில் - நிழலிலிருந்து, வளை கடல்
உலகு எலாம் - சமுத்திரஞ்சூழ்த புவுலகமுழுவதும், புரக்கும் - காப
பாற்றுகின்ற, மன்னவன் - நளமகாராஜனுடைய, தளை அவிழ் -
முறுக்குகள் விரிந்த, தாமரை - தாமரைப்பூவை பொத்த, தாளில் - பா
தத்தில், வீழ்ந்து - வணங்கி, எழும் - எழுகின்ற, இளவலோடி -
இளையோனாகிய புஷ்கராசனுடனே, அவளாய் - ஒருவாக்கொருவா
கலந்து பேசிக்கொண்டு, இருக்கும் ஏல்வையில் - இருக்குந் சமயத்
தில், என்று.

(க - து.) நளனும் புட்கரனும் கலந்து பேசிக்கொண்டிருக்குந்
சமயத்தில் என்பதாம்.

இதுமுத லிரண்டுங் குளகம் என்பதாம். (கரு)

கொல்சினவாகைவேற்குரிசின்மல்லலேற்
றெல்லுமிழ்மணிக்கொடியுயர்த்ததென்னென
வல்லடுகுதினிலேற்றமன்னரை
வெல்கொடியீதெனவிளம்பினாரோ.

(இ - ள்.) கொல் சினம் - கொல்லுகின்ற கோபத்தையுடைய,
வாகை வேல் - வெற்றிபொருந்திய வேலாயுத்தையுடைய, குரிசில் -
நளமகாராசனுவன், மல்லல் ஏறு - பலம்பொருந்திய ரிஷபத்தின்
மேல், எல் உமிழ் - பிரகாசத்தைக் கக்காசின்ற, மணி கொடி - அழகிய
கொடியை, உயர்த்தது - பிடித்தது, என் என - என்னவென்று கேட்க,
வல் - சொக்கட்டானால், அடி - பொருகின்ற, குதினில் - சூதாட்டத்
தில், ஏற்ற மன்னரை - எதிர்த்த வேந்தரை, வெல் - செய்கின்ற,
கொடி - துவசம், ஈது என - ஈதென்று, விளம்பினான் - சொன்னான்,
என்று. அரோ - அசை.

(க - து.) நளன் இடபத்தின்மேற் கொடிபிடித்த தென்ன
வென்று கேட்க, புட்கரன் சூதாட்டத்தி லெதிர்த்த மன்னரை
வெல்லுங்கொடியிதவென்றான் என்பதாம். (கசு)

சொல்லியவவ்வுகாகேட்டுத்தாமணி
கல்லெனப்பனைத்துயர்கலவைத்தோளினை

வெல்கொடியுயரியவிடலைசூதினீ
வல்லையேலாடுதும்வருகென்றோதினான்.

(இ - ள்.) சொல்லிய - சொன்ன, அ உரை - அந்த வார்த்தையை, கேட்டு - செவியிற்கேட்டு, தூ மணி - பரிசுத்தமாகிய இரத்தங்களை யுடைய, கல் என - மலையைப்போல, பணைத்து உயா - பருத்து உயர்ந்த, கலவை - சந்தனமணிந்த, தோளினை - தோள்களையுடைய நளன், வெல கொடி உயரிய - வெல்லாநின்ற கொடியைப்பிடித்த, விடலை - புஷ்கரணை, சூதில் - சூதாட்டத்தில், நீ வல்லையேல் - நீ வல்லமையுடையவனானால், ஆடுதும் - ஆடுவோம், வருக என்று ஓதினான் - வாவென்று சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நளன் சூதாட்டத்தில் நீ வல்லவனானால் ஆடுவோம் வாவென்றான் என்பதாம். (க௭)

நஞ்சினிற் கொடியவன் புணர்ப்பினம்மிறை
வஞ்சகச்சூதினிளமனமவைததானென
வஞ்சினரமைச்சரவ்வரசர்கோமகன்
செஞ்சரண்டொழுதிவைசெப்பன்மேயினார்.

(இ - ள்.) நஞ்சினில் - விஷத்தைப்பார்க்கிலும், கொடியவன் - பொல்லாதவனாகிய புஷ்கரனது, புணர்ப்பின - சம்பந்தத்தினால், நம் இறை - நம்முடையவரசன், வஞ்சகம் சூதினில் - கபடமாகிய சூதில், மனம் வைத்தான் என - சிந்தை வைத்தானென்று, அஞ்சினா - பயந்தவராய், அமைச்சா - மந்திரிகள், அவ்வரசா கோமகன் - அந்த நள மகாராஜனது, செம் சரண தொழுது - சிவந்த பாதங்களை வணங்கி, இவை செப்பல் மேயினா - இவை சொல்லத் தொடங்கினாகள, எ-று.

(க - து.) மந்திரிகள் பின்வருமாறு நளமஹாராஜனுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினாகள என்பதாம். (க௮)

சீலநற்றருமமெய்சிதைக்குந்தென்டினா
வேலைமுற்றிருநிலக்கிழமைவீழ்த்திமீம்
மாலுறுத்திமீக்கவறாடன்மன்னகேள்
கோலிமூக்கரசர்தங்கொள்கைத்தென்பவே.

(இ-ள்.) மன்ன கேள் - அரசனே கேளு, கவறு ஆடல் - சூதாடலானது, சீலம் - ஒழுக்கத்தையும், நல் தருமம் - நல்ல தருமத்தையும், மெய் - சத்தியத்தையும், சிதைக்கும் - கெடுக்கும், தெள தினா - தெள்ளிய அலைகளையுடைய, வேலை முற்று - கடலினும் சூழப்பட்ட, இரு நிலம் கிழமை - பெருமைபொருந்திய அரசாக்கியை, வீழ்த்திமீம் - அழிக்கும், மால் உறுத்திமீம் - மயக்கஞ் செயலிக்கும்; கோல் இழுக்கு அரசர்தம் - கொடுங்கோலைச் செலுத்துகிற அரசர்களது, கொள்கைத்து என்ப - கோட்பாட்டையுடையதென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) நளச்சக்கிரவர்த்தியே சூதாடுதல் ஒழுக்கத்தையும் தருமத்தையும் சத்தியத்தையும் கெடுக்கும்; அரசாட்சியையுந் தன்னும்;

மயக்கத்தரும்; இது கொடுக்கோல் வேந்தர்செய்கை என்பார்கள் என்பதாம். (கக)

கள்ளாணவிரும்புதல்கழகஞ்சேர்தல்மா
ஹள்ளாறப்பிறர்மனையத்தலொன்னலர்க்
கள்ளாருட்பினுளிரியல்செய்திடல்
வள்ளியோயறநெறிவழுக்குமென்பவே.

(இ - ள்.) வள்ளியோய் - வளையாது கொடுக்கு மரசனே! கள்
உண விரும்புதல் - மதுவைகருமுக இச்சித்தலும், கழகம் சோதல் -
சூதாடுமிடத்தைச் சோதலும், மால் உள் உற - உள்ளே மயக்கமடைய,
பிறா மனையத்தல் - பிறாமனையானே விரும்புதலும், ஒன்னலர்க்கு -
சத்தருககருக்கு, எள அரு ஞாடபினு - இகழ்ச்சியில்லாத அமாக்
களத்தில், இரியல் செய்திடல் - பின்னிட்டோடலும் (ஆகிய இவைக
ளால்), அற நெறி - அறத்தினவழி, வழுக்கும் எனப - பிறழுமென்று
(பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள், எ-று. ஏ-அசை.

(க-து) அரசனே களையிச்சித்தல், சூதாடுமிடத்தைச்சோதல்,
பிறமனையானே யிச்சித்தல், யுத்தத்திலோடுதல், இவை தருமவழிக்கு
இழுக்கெனபா என்பதாம். (உய)

ஐயநீயாடுதற்கமைந்தசூதுமற்
நெய்துநலகுரவினுக்கியைந்தனதுவெம்
பொய்யினுகருந்துணைபுன்மைக்கீற்றதாய்
மெய்யினுகருபகையென்பர்மேலையோர்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே! நீ ஆடுதற்கு - நீ யாடுகிறதற்கு,
அமைந்த சூது - சம்மதித்த சூதாட்டமானது, எய்த நல்குரவினுக்கு -
தானே வருதற்குரிய தரித்திரத்துக்கு, இயைந்த னது - நல்ல னதா
கும், வெம் பொய்யினுகு - வெவ்வித பொய்க்கு, அரு துணை -
நல்ல சகோதரமாகும், புன்மைக்கு - கீழ்த்தொழிலுக்கு, ஈன்ற தாய் -
பெற்ற தாயாகும், மெய்யினுகு - சத்தியத்துக்கு, உறு பகை என்பா -
மிருந்த பகையென்று சொல்லுவார்கள், மேலையோர் - பெரியோர்கள்,
எ - று. மற்று-அசை.

(க - து.) அரசனே சூதானது வறுமைக்குத் துதும், பொய்க்
சூதவியும், இழிதொழிலுக்குத்தாயும், மெய்க்குப்பகையும், ஆகும்
என்பார்கள் பெரியோர்கள் என்பதாம். (உச)

எள்ளுகசூதினையிகலிவென்றதுஉங்
கள்ளமேற்கொடுவிலைகரந்துவேட்டுவ
ருள்ளாறவமைத்திடுமுண்மையோர்கிலாப்
புள்ளினமருந்தினபோலுமென்பவே.

(இ - ள்.) எள்ளுக - இகழக்கடவாய், சூதினை - சூதாட்டத்தை;
இகலி - பகைத்து, வென்றதுஉம் - செவிர்த்ததும், கள்ளம் - டபடத்
தை, மேல் கொடு - மேற்கொண்டு, விலை கரந்து - விலையை மறைத்து,

வேட்டுவர் - வேடர்கள், உள் உற அமைத்திடும் உணவை - உள்ளே வைத்திருக்கிற இளையை, ஓகிலா - அறியாத, புள் இனம்-பறவைக் கூட்டங்கள், அருந்தின போலும் - உண்டவை ஒக்கும், என்ப - என்றுசொல்லுவார்கள் எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) அரசனே சூதாட்டத்தை யிகழ்வீராக என்றார்கள் என்பதாம். (உஉ)

கலைக்கடல்கடந்துளார்கழறுங்கட்டுனா
சிலைத்தழும்பிருந்ததோட்செம்மல்கேட்டுயி
ருலப்பினுமறுக்கிலேனுரைத்தவாயமைநீர்
விலக்குவதென்னெனவிளம்பினானோ.

(இ - ள்.) கலை கடல் - அறுபத்தாறு கலைகளாகிய சமுத்திரத் தை, கடந்துளா - ஆராய்ந்தறிந்த மந்திரிகள், கழறும - சொல்லுகிற, கட்டுனா - சொல்லை, சிலை தழும்பு இருந்த தோள் செம்மல் - சிலையின் தழும்புபொருந்திய புசுதையுடைய நளமகாராசன, கேட்டு - கேட்கி, உயிர் உலப்பினும் - உயிரிழந்துவிட்டாலும், உரைத்த வாய்மை - (யான்) சொன்னசொல்லை, மறுக்கிலன் - தடுக்கமாட்டேன், நீர் விலக்குவது என் என - நீங்கள் விலக்குகிற தென்னென்று, விளம்பினான் - சொன்னான், எ - று அறோ-அசை.

(க-து.) நான் மந்திரிகளை விலக்கவேண்டா மென்றான் என்பதாம்.

மன்னவனியைந்தவைமறுக்கலானென
வின்னலுற்றமைச்சராண்முருப்பவெங்கலி
துன்னியதாணுமுத்துரந்தவாற்றினு
முன்னருஞ்சூதினின்முயல்கினுரானோ.

(இ - ள்.) மன்னவன் - அரசன், இயைந்தவை - சம்மதித்தவை, மறுக்கலான் என - தடுக்கமாட்டானென்று, இன்னல் உற்று - வருத்த மடைந்து, அமைச்சர் ஆண்டு இருப்ப - மந்திரிக் ளவ்விடத்தில் பேசா திருக்க, வெம் கலி துன்னியதானும் - வெவ்விடங்களில் சோந்தினாலேயும், ஊழ் - ஊழ்வினையானது, துரந்த ஆற்றினும் - செலுத்ததலினாலும், முன் அரு சூதினில் - நின் தற்கரிய சூதாட்டத்தில், முயல்கினுரன் - முயற்சிபடுகின்றான், எ-று. அறோ-அசை.

(க - து.) நான் ஊழ்வினையின்படி சூதாட முயற்சி செய்கின்றான் என்பதாம். (உச)

நிழலுமிழ்வயிரவாணிதர்கோமக
னெழுக்கொளிப்பூணினுயொட்டம்யாதென
மழவிடையதனையான்வைப்பனியுமு
னெழுதடன்றாலமுமியைகவென்னன்.

(இ - ள்.) நிழல் உமிழ் - பிரகாசத்தைக் கக்காநின்ற, வயிர வாள் - கூரியவாளைபுடைய, நிடதர் கோமகன் - நளமகாராசனானவன், ஒழுக்கு

ஒளி பூணியை - மிகுந்த பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய புஷ்கரணே, ஒட்டம் யாது என - பந்தயம் யாதென்று கேட்க, மழ விடையதனை - என்னுடைய இளவேற்றை, யான் - நான், வைப்பன் - பந்தயமாக வைப்பேன், நீயும் - நீயும், உன் எழு கடல் ஞாலமும் - உனது ஏழுசமுத்திரஞ் சூழ்ந்த உலகத்தையும், இயைக - வைத்தற் சூசம்மதி, என்மனன் - என்று புஷ்கரன் சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நளன் பந்தயம் யாதெனக்கேட்க, நான் இடபத்தை வைக்கிறேன் நீ உலகத்தை வை யென்றான் என்பதாம். (உரு)

சூழ்வினைப்புணர்ப்பினாற்சொன்னவாறியைந்
தாழ்கடற்புவிதொழும்பரசனாடவெங்
காழ்மனக்கொடுங்கலிகவற்றின்வண்ணமாய்
வீழ்தலும்புட்கரன்வென்றிட்டானாரோ

(இ-ள்.) சூழ் வினை-வந்தடைந்த ஊழ்வினையின், புணர்ப்பினால்- சம்பந்தத்தினால், சொன்ன ஆறு இயைந்து - அவன் சொன்னபடி சம்மதித்து, ஆழ் - ஆழ்ந்த, கடல் புவி தொழும் - கடலாற்கூழப்பட்ட வலகம் வணங்கும், அரசன் - நளமகாராசன், ஆட - சூதாட, வெம் - வெவ்விய, காழ் - வயிரம்வொருந்திய, மனம் - மனத்தையுடைய, கொடுங் கலி - கொடிய கலியானவன், கவற்றின் வண்ணமாய - சூதாடு கருவிவடிவமாய், வீழ்தலும் - புரளவும், புட்கரன் - புட்கரராசன், வென்றிட்டான் - செவித்தான், எ-று. அரோ-அசை.

(க - து.) ஊழ்வினைப்படி நளனாட புட்கரன் வென்றான் என்ப தாம். (உசு)

கழைசுளிபுகர்முகக்களிறுதேர்பரி
யிழைதவழிளமுலைமகளிரீட்டிய
விழுநிதிக்குப்பைகள்வேலைசூழ்புவி
முழுவதந்தோற்றனன்முழவுத்தோளினான்.

(இ - ள்.) கழை சுளி - கரும்பை முறிக்கின்ற, புகா முகம் - புள்ளி பொருந்திய முகத்தையுடைய, களிறு - யானையும், தோ - இரத் தும், பரி - குதிரையும், இழை - ஆபரணமானது, தவழ் - அசையா நின்ற, இள முலை - இளமைதங்கிய ஸ்தனங்கையுடைய, மகளிர் - மாதாகளும், ஈட்டிய - சம்பாதித்த, விழுநிதி குப்பைகள் - மேன் மைப்பாகிய திரவியக்கும்பலும், வேலை சூழ் புவி - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியும், முழுவதும் - ஆகிய வனைத்தையும், முழவு தோளினான் - மத்தளத்தையொத்த தோளையுடைய நளமகாராசன், தோற்றனன் - தோற்றுவிட்டான், எ-று.

(க - து.) நளன் யாவர் தோற்றுப்போனான் என்பதாம். (உஎ)

அனைத்தையுந்தோற்றனையருவிபாய்கவுட்
சினக்களிமால்களிறனையசேற்றத்தோய்

மனத்திடைநினைக்குவதென்னைவல்லேநின்
புனக்கொழிக்கியநினைப்பொருதும்யாமென்றான்.

(இ - ள்.) அனைத்தையும் - முழுமையும், தோற்றனை - தோற்று
விட்டாய்; அருளி பாய் - மதசல வருவியானது பாயாநின்ற, கவுள் -
கபோலதையுடைய, சினம் - கோபம்பொருந்திய, களி - செருக்கை
யுடைய, மால் - பெருமைபொருந்திய, களிது அனைய - யானையை
யொத்த, சேற்றத்தோய் - கோபத்தையுடைய நளனே!, மனத்திடை -
மனதினிடத்தில், நினைவது எனன - ஆலோசிப்பதென்னை, வல்லை -
செக்கிரத்தில், நின் புனக்கொழிக்கு - உன்னுடைய மனையாளுக்கு,
இயைந்து - பந்தயத்துக்கிசைந்து, யாம் - நாமிருவரும், இனிப்பொரு
தும் - இனி ஆடுவோம், என்றான - என்றுசொன்னான், எ-று.

(ஃ - து.) புட்கரன், நளனே! உனமனையானையும் வைத்தாடுக
வென்றான என்பதாம். (உசு)

சூதாடுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்புள் - கூசுள.

ந க ர் நீ ங் கு ப ட ல ம்.

[இப்படலத்தாற சூதிற் றோல்வியடைந்த நளன தான் பழகிய
அநகரத்தி லுள்ளாரோடும வறியனாய்க கூடியிருப
பதில் விழையாமல் அநகரனாவிட்டு நீங்கல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

க வி வி ரு த் த ம்

என்றலுமுறுவலித்திசைக்கலாதன
வொன்றுநீயுரைத்திடலுலங்கொடோளினாய்
வென்றநின்னகர்வயின்மேவலேனெனாத
துன்றுகானகஞ்செலத்துணிதன்மேயினான்.

(இ - ள்.) என்றலும் - எனறுசொன்னவளவில், முறுவலித்து -
சிரித்து, இசைக்கலாதன - சொல்லப்படாதவைகளை, நீ ஒன்றும்
உரைத்திடல் - நீ யொன்றுஞ் சொல்லாதே, உலம் கொள் தோளினாய்-
திரண்டகல்லையொத்த தோளையுடைய புட்கரனே!, வென்ற - செ
யித்த, நின் நகாவயின் - உன்னாரினிடத்து, மேவலேன் என - இருக்க
மாட்டேனென்று, துன்று - நெருங்கிய, கானகம் செல் - காட்டினிடத்
திலே போக, துணிதல் மேயினான் - (நளமகாராசன்) நிச்சயித்தான்,
எ-று.

(ஃ - து.) நளன் காட்டிற்செல்லத் துணிந்தான என்பதாம். (ஃ)

வாட்டிமுறன்மன்னவன்கமலவாண்முக
மீட்டருமாசியலிழந்தபோதினும்

பாட்டளிக்கூந்தல்வேந்தவையிற்பைந்தொடை
சூட்டியஞானிறினுந்துலங்குகின்றதே.

(இ-ள்) வாள் - வாட்போரில், திறல் - வல்லமையுடைய, மன்ன
வன் - நளமகாராசனது, கமலம்-தாமரைப்பூவையொத்த, வான்முகம்-
ஒளிபொருந்திய முகமானது, ராட்டு அரும் - சம்பாதித்தற்கரிய, அரசு
இயல் - அரசாட்சியை, இழந்த போதினும் - இழந்த காலத்திலும்,
பாட்டி - இராகங்கள் பாடாநின்ற, அளி - வண்டிகள் மொய்க்கின்ற,
கூந்தல் - அளகாபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள், வேந்து அவை
யில் - இராசசபையிலே, பைந்தொடை - பசிய பூமாலையை, சூட்டிய
ஞானிறினும் - சூட்டின நாளிற்பாாகிலும், துலங்குகின்றது - பிரகா
சிக்கின்றது, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) நள்ளுமுகம் பொலிவை யடைந்தது என்பதாம். (உ)

சாமரையிரட்டுநரடப்பைதாங்குநர்
தீமுகத்துமிழும்வாளேந்திச்செலகுந
ரோமுறயானாயும்விலககியேந்தறான
கோமகளினிதுறைகோயிலெய்தினான்.

(இ - ள்.) சாமரை இரட்டுநர் - சாமரை வீசுகிறவர்களையும்,
அடைப்பை தாங்குநர் - தாம்பூலப்பையை யேந்தப்பட்டவர்களையும்,
தீ - அக்கினியை, முகத்து - (தன்) முகத்தில், உமிழும் - கக்குகின்ற,
வாள - கத்தியை, ஏந்தி - தாங்கி, செலகுநர் - வருகின்றவர்களையும்,
ஏம உற - மயக்கமுற, யானாயும் - மற்றவர்களையும், விலக்கி - நீக்கி,
ஏந்தல் தான் - நளமகாராசன, கோமகள் - தமயந்தி, இனிது உறை -
இனிமையாக வாசம்பண்ணுகிற, கோயில் - அரமனையை, எய்தினான் -
சோந்தான், எ-று.

(க - து.) நள்ளு ஒன்றியாகத் தமயந்தி யரண்மனைக்குப் போ
னான என்பதாம். (ங)

கற்றையங்கவரியுங்காலசெய்வட்டமுங்
கொற்றவெண்கவிதையுமினறிக்கோதைவேன
மற்றடந்தோளினுன்வருதலகாண்டலு
முறறதையென்கொலெனறுள்ளததெண்ணினான்.

(இ - ள்.) கற்றை - தொகுதியாயிராநின்ற, அம் கவரியும் - அழ
கிய சாமரையும், கால் செய் வட்டமும் - சாந்தாற்றியும், கொற்ற
வெண் கவிகையும் - வெண்கொற்றக்குடையும், இன்றி - இல்லாமல்,
கோதை வேல் - மாலையணிந்த வேலையுடைய, மல் - வலிமைபொருந்
திய, தடம் - பருத்த, தோளினுன் - தோளையுடைய நளமகாராசன்,
வருதல் காண்டலும் - வருதலைப்பார்த்தவளவில், உற்றதை - இப்
படிக்கு இவனவருவதை, என்கொல் - என்னகாரணமென்று, உள்
ளத்து எண்ணினான் - மனத்தில் ஆலோசித்தான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நான் தனித்து வந்ததைக்கண் டாலோசித்
தான் என்பதாம். (ச)

எண்ணிவந்திறைஞ்சியவெழிற்கொம்பன்னவண்
மண்ணியமதிநிகர்வதனேநாக்குறூப்
புண்ணுழைவேலெனப்புருந்தயாவையும்
நண்ணலர்கடந்தவேனம்பிகூறினான்.

(இ - ள்.) எண்ணி வந்து - இப்படியாலோசித் தெதிராவந்து,
இறைஞ்சிய - வணங்கிய, எழில் - அழகுபொருந்திய, கொம்பு அன்ன
வன் - பூங்கொம்பையொத்த தமயந்தியினது, மண்ணிய - கழுவின, மதி
நிகர் - சந்திரனையொத்த, வதனம் - முகத்தை, நோக்கு உற - பார்த்து,
புண் - புண்ணினிடத்தில், நுழை - நுழைகின்ற, வேல் என - வேலைப்
போல, புருந்த யாவையும் - தானடைந்தவைகளை யெல்லாம், நண்
ணலா - சத்தாருக்களை, கடந்த - செய்த்த, வேல் - வேலையுடைய,
நம்பி - நளமகாராசன், கூறினான் - சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நளன் தமயந்திக்கு நடந்தவற்றைச் சொன்னான் என்
பதாம். (ரு)

தாழ்தடக்கையினுனின்னசாற்றலும்
வீழிவாய்மடமயிலவெய்துயிர்ப்பொடி
மாழ்கினள்வருந்தினள்மழைக்கணீருகுத்
தாழ்வலியிதுவெனவுள்ளந்தேறினான்.

(இ-ள்.) தாழ் - முழங்கால்மட்டு நீண்ட, தடம் - விசாலமாகிய,
கையினுன் - கைகையுடைய நளமகாராசன், இன்ன - இவைகளை, சாற்
றலும் - சொன்னவளவில், வீழி - வீழிக்கனியை யொத்த, வாய் -
அதரத்தையுடைய, மட மயில் - தமயந்தியானவள், வெய்து உயிர்ப்
பொடும் - வெவ்விவ பெருமூச்சுடனே, மாழ்கினள் - மயங்கினாள்,
வருந்தினள் - வருத்தமுற்றாள், மழை கண் - குளிரந்த கண்ணினும்,
நீர் உகுத்து - நீரைச்சொரிந்து, ஊழ் வலி - ஊழ்வினையினது வன்மை,
இது என - இதுவென்று, உள்ளம் தேறினான் - மனந்தெளிந்தான்,
எ-று.

(க-து.) தமயந்தி ஊழ்வினையென்று நினைத்தாள் என்பதாம். ( )

இந்திரசேனனென்றிசைக்கும்பேருடை
மைந்தனுமழலைவாய்க்கொடியுமாழ்குறூ
துய்ந்திடக்கொண்டிபேரோசைபோயநின்
றந்தைதன்வளநகர்சார்கவென்றனன்.

(இ - ள்.) இந்திரசேனன் என்று - இந்திரசேனனென்று, இசை
க்கும் - சொல்லுகின்ற, போ உடை மைந்தனும் - நாமத்தையுடைய,
பிள்ளையும், மழலை - மழலைச்சொல்லையுடைய, வாய் - வாயையுடைய,
கொடியும் - புதல்வியும், மாழ்கு உறாது உய்ந்திட - வருத்த முறாது
பிழைத்திருக்க, கொண்டி - உடன்கொண்டி, போ ஓசை போய -
பெருங்கீர்த்தியையுடைய, நின் தந்தைதன் - உன்னுடைய தகப்பனு
டைய, வளம் நகர் - வளம்பொருந்திய பட்டணத்தை சார்க என்ற
னன் - அடையக்கூடவை யென்று (நளமகாராசன்) சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நளன் பிள்ளைகளை யழைத்துக்கொண்டு தமயந்தியைத் தன்பிதாவின் கீட்டிற்சூப் போவென்றான் என்பதாம். (எ)

உயிர்நிகர்மக்களோடுலங்கொடோளினான்
செயிரறுதந்தைபாற்செல்கென்றேறதலும்
புயனறுங்கூந்தலாள் புண்ணினூடெரி
யயினுழைந்தாலெனவலமந்தேங்கினான்.

(இ - ள்.) உயிர் நிகர் - உயிரையொத்த, மக்களோடு - பிள்ளைகளுடனே, உலம் கொள் - திரண்டகல்லி னழகைக்கொண்ட, தோளினான் - தோள்களையுடைய நளமகாராஜன், செயிர் அறு - குறமற்ற, தந்தைபால் - தகப்பனிடத்தில், செல்க என்று ஓதலும் - போகவென்று சொல்லலும், புயல் - மேகத்தையொத்த, நறு கூந்தலாள் - வாசனை பொருந்திய அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள், புண்ணினூடு - புண்ணினுள், எரி அயில் - எரியாநின்ற வேலானது, றுழைந்தால் என - றுழைந்தது போல, அலமந்து - மனங்கலங்கி, ஏங்கினான் - அழுதான், எ - று.

(க - து.) தமயந்தி மனங்கலங்கினான் என்பதாம். (அ)

நெழபடுகானிடைத்தமியைநீங்கிப்போய்ப்
படுபரலமளிமேறபளளிகொள்ளவெங்
கடிநகரடைந்துமெலலணையிற்கண்படி
லடியனேற்கிதனினுமறனுண்டாங்கொலோ.

(இ - ள்.) நெழ படு கானிடை - சிள்வண்டுகளையுடைய காட்டினிடத்தில், தமியை - தனியாகிய வெண்ணை, நீங்கி போய் - விட்டிநீங்கிப்போய், படு பரல் - உறுததாரின்ற பரற்கல்லுகளாகிய, அமளிமேல் - அணையின்மீது, பள்ளி கொள்ள - (நீர்) நித்திரைசெய்ய, வெம் கடி நகர் - குரூரமாகிய காவலையுடைய பட்டணத்தை, அடைந்து - சோந்து, மெல அணையில் - மிருதுவாகிய சயனத்தில், கண்படில் - (நான்) நித்திரைசெய்யில், அடியனேற்கு - அடியனுக்கு, இதனினும் - இதைப்பார்க்கிலும், அறன் உண்டாங்கொல் - தருமமுண்டோ, எ - று.

(க - து.) தமயந்தி நீ காட்டிற்போக நான்வீட்டிற்போகுதல் தருமமோ என்றான் என்பதாம். (கூ)

என்றவளுரைத்தலுமடங்கலேறனான்
மென்றளிர் கவற்றுநின் மெல்லென்சேறடி
கன்றவெம்பரல்படுகானினேகுதற்
கொன்றுமேலெனதுயிருய்யுமோ வென்றான்.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியென்று, அவன் - அத்தமயந்தியானவன், உரைத்தலும் - சொன்னவளவில், மடங்கல் ஏறு அன்னான் - ஆண்சிங்கத்தையொத்த நளமகாராஜன், மெல் தளிர் - மெல்லிய தளிர், கவற்றும் - வருந்தச்செய்யும், நின் - உன்னுடைய, மெல் என் -

மிருதுவாகிய, சிறு அடி - சிற்றடிகள், கன்ற - கன்றிப்போக, வெம் படு
பரல் - குருரமான மணியாம்பருக்கைக்கல் லுண்டாகிய, கானின் -
காட்டில், ஏகுதற்கு - போதற்கு, ஒன்றுமேல் - பொருந்துமாகில்,
எனது உயிர் - என்னுடைய பிராணன், உய்யுமோ என்றான் - பிழைக்
குமோவென்று சொன்னான், எ - று.

(க-து.) நளன் தமயந்தியே உன்னடி காட்டில் நடக்க என்னுயிர்
பிழையாதென்றான் என்பதாம். (சு0)

பொற்பினுக்குறையுளாம்பொன்னங்கொம்பன
யற்பினிற்பயந்தநம்மக்களாயிடை
யெற்பிரிந்துறைகுநோனுமெங்கன
நிற்பிரிந்தாற்றுவர்நிகழ்த்துவாயென்றான்.

(இ - ள்.) பொற்பினுக்கு - அழகிற்கு, உறையுள் ஆம் - இருப்பிட
மாகிய, பொன் அம் கொம்பு அன்னாய் - அழகுபொருந்திய பொற்
கொம்பையொத்த தமயந்தியே, அறபினில் - ஆசையினாலே, பயந்த -
பெற்ற, நம் மக்கள் - நம்முடைய பிள்ளைகள், ஆயிடை - அந்த பீமன்
வீட்டில், என் பிரிந்து - என்னைவிட்டு நீங்கி, உறைகுநோனும் - இருப
பாராயினும், எங்கனம் - எத்தனமையாய், நின் பிரிந்து - உன்னைவிட்டு
நீங்கி, ஆற்றுவர் - பொறுத்திருப்பார்கள், நிகழ்த்துவாய் என்றான் -
சொல்லென்று சொன்னான், எ - று.

(க-து.) தமயந்தியே பிள்ளைக ளென்னை விட்டிருந்தாலும் உன்னை
விட்டிரார்கள் என்பதாம்.

மக்கட்குத் தந்தையிலுந் தாயதிக மென்பதாம். (கசு)

கூற்றுறழ்குருதிவேற்குரிசின்மக்கடா
மாற்றினுமாற்றலாதஞரின்மூழ்கினு
மாற்றருங்கற்பினார்மகிழ்நர்கான்செல
வேற்றுநாடுறைவதுவிழுமிதோவென்றான்.

(இ - ள்.) கூற்று உறழ் - யமனையொத்த, குருதி வேல் - உதிரந்
தோய்ந்த வேலாயுத்தையுடைய, குருசில் - அரசனே, மக்கள் தாம் -
பிள்ளைகள், ஆற்றினும் - பொறுத்தாலும், ஆற்றலாத - பொறுக்கா
மல், அஞரின் மூழ்கினும் - துக்கத்தில் முழுகினாலும், மாற்று அரும் -
பிறரால் கெடத்தக்கரிய, கற்பினார் - பதிவிரதா தருமத்தையுடைய
ஸ்திரீகள், மகிழ்நர் - புருஷர்கள், கான் செல - காட்டிற்போக,
வேறு நாடு உறைவது - வேறுதேசத்தின்போ யிருப்பது, விழுமி
தோ என்றான் - மேன்மை யுடையதோவென்று (தமயந்தி) சொன்
னான், எ-று.

(க-து.) கற்புள்ளபெண்கள் நாயகரை விட்டிருத்தல் சிறப்பல்ல
வெண்ணுள் என்பதாம். (கஉ)

விரிகடலமிழ்தமும்வேலைஞாலமுஞ்
செருமுகத்தழுவமிழ்சிறுகண்யானையு

மெரிமணிக்குப்பையுமெளிதினெய்தலா
மருமகப்பெறுதன்மற்றரியதென்பவே.

(இ - ள்.) விரி கடல் - பார்த்த திருப்பாற்கடலி லுண்டாகிய, அமிழ்தமும் - தேவாமிதத்தையும், வேலை ஞாலமும் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியையும், செருமுகத்து - யுத்தத்தினிடத்திலே, அழல் உமிழ் - நெருப்பைக்கக்குகின்ற, சிறு கண் யானையும் - சிறியகண்களை யுடைய யானைகளையும், எரி மணி குப்பையும் - பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினக் குவைகளையும், எளிதின் எய்தலாம் - எளிதிலே யடையலாம், அரு மக பெறுதல் - அரிய பிள்ளைகளைப் பெறுதல், அரியது என்ப - அரியதென்று சொல்வாரா (பெரியோர்கள்), எ-று. மற்று-ஏ-அசைகள்.

(க-து.) எல்லாஞ் சம்பாதிக்கலாம் பிள்ளைகளைச் சம்பாதித்த லரி தென்றான் என்பதாம். (கங)

விம்மி மின்னுழைமருங்கொசியவீங்கிய
கொம்மைவெம்முலையினுய்குதலைமென்மொழிச்
செம்மையவருமகப்பெறுததீமையோர்க்
கிம்மையுமறுமையுமின்பயிலலையால்.

(இ - ள்.) விம்மி - பருத்து, மின் - மின்னலையொத்த, றுழை மருங்கு - துட்பமாகிய இடையானது, ஒசிய - ஒடிந்துபோகும்படி, வீங்கிய - பூரித்த, கொம்மை - இளமைபொருந்திய, வெம் முலையினுய் - விருப்பத்தைச் செய்கின்ற ஸ்தனங்களை யுடைய தமயந்தியே!, குதலை மெல் மொழி - மழலையாகிய மிருதுவாகிய சொல்லையுடைய, செம் மைய - நல்ல குணத்தையுடைய, அரு மக - அரிய பிள்ளைகளை, பெறுத பெற்றுக்கொள்ளாத, தீமையோர்க்கு - குற்றத்தை யுடையோர்க்கு, இம்மையும் - இப்பிறப்பிலும், மறுமையும் - மறுபிறப்பிலும், இன்பம் இல்லை - சுகமில்லை, எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) நற்பிள்ளைகளைப் பெறுதார்க்கு இருபிறப்பிலு மின்ப மில்லை என்பதாம். (கச)

என்னலும்வணரிருக்கூந்தலேந்திழை
மன்னவமழலைவாய்மக்கடம்மொடி
மின்னகுபரிதிவேல்விமன்மாநகர்
துன்னுதம்யாமெனச்சொல்லினாரோ.

(இ - ள்.) என்னலும் - இப்படியென்று அரசன் சொல்லவும், வணர் - வணந்த, இரு கூந்தல் - பெரிதாகிய அளகபாரத்தையுடைய, ஏந்திழை - தமயந்தியானவள், மன்னவ - அரசனே!, நம் - நம் முடைய, மழலை வாய் - மழலைச்சொல்லைப்பொருந்திய வாயையுடைய, மக்கள் தம்மொடும் - பிள்ளைகளுடனே, யாம் - நாமிருவரும், மின் நகு - மின்னலைப் பழிக்காரின்ற, பரிதி - சூரியனையொத்த, வேல் - வேலையு தத்தையுடைய, வீமன் - வீமராஜனுடைய, மா நகர - பெரிய நகரில், துன்னுதம் - சேர்வோம், என - என்று, சொல்லினான் - சொன்னான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி, நளனைத் தன் தகப்பன் வீட்டுக்கு வாவென் றான் என்பதாம். (கடு)

கோற்றொடிசெல்வர்பாற்குறையிரந்துநின்
மேற்றயின் றுயிர்சுமந்திருத்தலீறிலா
வாற்றலுமானமுமறிவுக்கல்வியு
மாற்றருஞ்சீர்த்தியுமாற்றுமென்பவே.

(இ - ள்.) கோற்றொடி - தமயந்தியே! , செல்வாபால் - செல்வத் தையுடையவாகளிடத்தில், குறை இரந்துநின்று - குறையைச் சொல்லி யிரந்துநின்று, ஏற்று - வாங்கி, அயின்று - உண்டு, உயிர் சுமந்து இருத் தல் - உயினைத்தாங்கி யிருத்தலானது, ஈறு இலா - முடிவில்லாத, ஆற் றலும் - வலியையும், மானமும் - அபிமானத்தையும், அறிவு - அறிவை யும், கல்வியும் - விதத்தையையும், மாற்று அரும் - நீக்கப்படாத, கோத்தி யும் - கோத்தியையும், மாற்றும் என்ப - போக்குமென்று (பெரியோர்) சொல்வார்கள், எ-று. ஏ - அசை.

(க-து.) நளன் இரந்துண்ட லிழி வென்றான் என்பதாம். (கசு)

மிக்கவெஞ்சமத்திடைவெருவியோடின
ரொக்கறுன் புறததனியுலகில்வாழுநர்
புக்குவேட்டகத்தினிலுண்ணும்புன்மையோர்
மக்களுட்பதடியென்றுகாகுமவையமே.

(இ - ள்.) மிக்க - அதிகரித்த, வெம் சமத்திடை - வெவ்வித யுத் தத்தினிடத்தில், வெருவி ஓடினா - பயந்தோடினவாகளும், ஒக்கல் - சுற்றத்தா, துன்பு உற - வருத்தமடைய, தனி - தனித்திருந்து, உல கில் - உலகத்தில், வாழுநா - செல்வத்துடன் வாழ்கின்றவாகளும், புக்கு- போய், வேட்டகத்தினில் - மாமனா வீட்டில், உண்ணும் - புசிக்கும், புன்மையோர் - கீழ்மக்களும், மக்களுள், மனிதருக்குள், பதடி என்று - பதொன்று, வையம் - உலகத்தா, உரைக்கும் - சொல்லுவா, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) போரி லோடினவா இனம் வருத்தமுற வாழ்வவா மாமனாவீட்டிலுண்பவா, இவர்கள் மக்கட்பதா என்பாொன்றான் என்பதாம். (கஎ)

என்றலுந்திருவுளமின்னதாகுமேன்
மன்றலந்தெரியலாய்மக்கடம்மைநம்
மின்றிகழ்மானவேல்விதர்ப்பன்மாநகர்
சென்றிடப்பணித்தருளென்றுசெப்பினள்.

(இ-ள்.) என்றலும் - இப்படியென்று அரசன் சொன்னவளவில், திரு உளம் - உம்முடைய சித்தம், இன்னது ஆகுமேல் - இத்தன்மைய தாகுமானால், மன்றல் - வருசனைப்பொருந்திய, அம் தெரியலாய் - அழ கிய மாயையுடைய அரசனே! , மக்கள் தம்மை - பிள்ளைகளை, நம்- நம்முடைய, மின் திகழ் - மின்னலைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற, மானம்-

பெருமைபொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தைபுடைய, விதர்ப்பன் - வீமராஜனுடைய, மா நகா - பெரிய நகரத்தில், சென்றிட - போக, பணித்தருள் - உத்தரவுகொடு, என்று செப்பினான் - என்று தமயந்தி சொன்னாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி பிள்ளைகளைத் தந்தகப்பன் வீட்டிற் கணுப்பி விடென்றான் என்பதாம். (கௌ)

தண்டலிலபாகனை நோக்கித்தாதுசேர்
வண்டிமிர்தெரியலான் வருந்திமக்களை
விண்டொடுபுரிசை சூழ்விதர்ப்பன் னுழை
கொண்டனை போகெனக் கூறினாரோ.

(இ - ள்.) தண்டல் இல் - நீங்குதலில்லாத, பாகனை நோக்கி-தோப்பாகனைப் பார்த்து, தாது சேர் - மகரந்தஞ்சோந்த, வண்டு இயிர் - வண்டிகள் சபதியாநின்ற, தெரியலான் - மாலையையணிந்த நளமகாராஜன், வருந்தி - வருத்தமுறறு, மக்களை - பிள்ளைகளை, விண் தொடு - மேகத்தையளவாநின்ற, புரிசை சூழ் - மகில்கூழ்ந்த, விதர்ப்பன் தன்னுழை - வீமராஜனிடத்தில், கொண்டனை போக என - கொண்டுபோவென்று, கூறினான் - உத்தரவுகொடுத்தான், எ - று. அரோ - அசை.

(க - து.) நான் தோப்பாகனைப்பார்த்துப் பிள்ளைகளை யழைத்துக்கொண்டு வீமராஜனிடத்திற் போவென்றான் என்பதாம். (கௌ)

தழுவியதாதைதன் முகமுந்தாயர்த்
முழுமதிபனையவாண் முகமுநோக்குற
விழிவழிநீருகவிம்மிவிம்மிநின்
றழுதனர்கண்மினோரலக்கெனய்தவே.

(இ - ள்.) தழுவிய - (தங்களைத்) தழுவிக்கொண்ட, தாதை தன் முகமும் - தகப்பனுடைய முகத்தையும், தாயா தம் - தாயாரினுடைய, முழு மதி அனைய - பூணசந்திரனையொத்த, வாள் முகமும் - ஒளி பொருந்திய முகத்தையும், நோக்கு உற - பார்த்து, விழி வழி - கண்ணின்வழியிலே, நீர் உக - நீர்சுந்த, விமமி விம்மி நின்ற - தேம்பித் தேம்பி நின்ற, கண்மினோர் - பார்த்தவர்கள், அலக்கண் எய்த - துன்பமுறம்படி, அழுதனர் - அழுதார்கள், எ - று. ஏ - அசை,

(க - து.) பிள்ளைகள் தாய்தகப்பனைப்பார்த்து அழுதார்கள் என்பதாம். (உ௦)

அலமருமக்கடமாகமெங்கணு
முலைவழியொழுபுரானனைப்பமோந்தவாய்
புலர்தரப்பற்பல்காற்புல்லிக்கொண்டுகண்
கலுழதருபுனலினுக்கழவினாரோ.

(இ - ள்.) அலமுற - மனங் கலங்காநின்ற, மக்கள் தம் - பிள்ளைகளுடைய, ஆகம் எங்கணும் - சரீரமுழுமையும், முலை வழி - முலைவழி

வழியால், ஒழுகு பால் - ஒழுகாநின்ற பாலானது, நனைப்ப - நனைக்கும்படி, மோந்த - உச்சிமோந்து, வாய் புலாதர - வாயுலர, பல் புல்கால் - அனந்தந்தரம், புல்லிக்கொண்டு - தழுவிக்கொண்டு, கண் கலுழ்தரு - கண்ணினின்று மொழுகாநின்ற, புனலினால் - சலத்தினால், கழுவினாள் - கழுவினாள், எ-று. அரோ - அசை.

(க-து.) தமயநதி பிள்ளைகளைக் கண்ணீரால் கழுவினாள் என்பதாம். (உக)

மடவரறன்னையுமதுகைவேந்தையும்
படுதுயரெழிகெனவாற்றிப்பாகனாங்
குடலுயிரிபிரித்தெனவுவகைமக்களைக்
கொடிநெடுந்தேர்மிசைக்கொண்டுபோயினான்.

(இ-ள்.) மடவரல் தன்னையும் - தமயந்தியையும், மதுகை - வலியையுடைய, வேந்தையும் - நன்னையும், படு - உண்டாகாநின்ற, துயரொழிக என - துக்க நீங்கக்கடவீனென்று, ஆறறி - தணித்து, பாகன் - தோப்பாகன், ஆங்கு - அவ்விடத்தினின்று, உடல் உயிரிபிரித்து என - உடலையு முயிரையும் வேறு பிரித்ததுபோல், உவகை மக்களை - சந்தோஷத்தைச்செய்யும் பிள்ளைகளை, கொடி - கொடியையுடைய, நெடுதோமிசை - நெடிய தேரினமீது, கொண்டு - ஏற்றிக்கொண்டு, போயினான் - சென்றான், எ-று.

(க - து.) பாகன் பிள்ளைகளைத் தேர்மேற்கொண்டு டோனான் என்பதாம். (உஉ)

மிகைப்படுதுன்பமும்விழையுமின்பமு
மகத்திடைநிகரெனநோக்குமையனாந்
தகைப்பருந்துயரொடுதளர்ந்துசாம்புமேன்
மகப்பிரிவினுந்துயர்வலிதயாவதே.

(இ - ள்.) மிகை படு - அதிகரித்த, துன்பமும் - துயரத்தையும், விழையும் - இச்சிக்கப்பட்ட, இன்பமும் - இன்பத்தையும், அகத்திடை - மனதில், நிகா என - ஒப்பாக, நோக்கும் - பார்க்கின்ற, ஐயனும் - நளனும், தகைப்பரும் - தடுததற்கரிய, துயரொடு - துன்பத்துடன், தளர்ந்து - வருந்தி, சாம்புமேல் - சோரவானேயானால், மக பிரிவினும் - மக்கட்பிரிவினும், தயா - துயரில், வலிது - வலிமையுடையது, யாவது - எது [ஒன்றுமில்லை], எ - று.

(க-து.) பிள்ளைகளைப் பிரிதலைவிடத் துன்பமில்லை என்பதாம்.()

சிலதியர்பரப்பியதேங்கொண்மெல்லிதழ்
மலர்மிசைமிதிப்பினும்வருந்துசேரடி
நிலமிசைப்படுபரலுறைப்பநேரிழை
புலவுவேற்காணையின்றொடர்ந்துபோயினாள்.

(இ-ள்.) சிலதியர் - தோழிகள், பரப்பிய - பரவச்செய்த, தேன் கொள் - வாசனைகொண்ட, மெல்லிதழ் - மெல்லிய விதழையுடைய,

மலாமிகை - புஷ்பத்தின்மீது, மிதிப்பினும் - அடிவைத்தாலும், வருந்து - வருந்துகின்ற, சிறு அடி - சிறிய பாதங்களில், நிலமிசை - பூமியின்மீது, படி - உண்டாகிய, பரல் - பருக்கைகள், உறைப்ப - உறுத்தும்படி, நேரிமை - தமயந்தியானவள், புலவு வேல் - புலா னுற் றத்தையுடைய வேலையேந்திய, காளை - நளனது, பின் தொடர்ந்து - பின்னே தொடர்ந்து, போயினாள் - சென்றாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நளன்பின்னே போனாள் என்பதாம். (௨௪)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் நளனை யிழந்தவா செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

மடவரறன்னொடுமதுகைவேந்தனைக்
கடிமுரசுருதகோமறுகிற்காண்டலு
மிடியுறுமரவெனவேங்கியேங்கினின்
றுடல்வெறுத்துயிருகவுழல்கின்றார்சிலர்.

(இ-ள்.) மடவரல் தன்னொடு - தமயந்தியுடன், மதுகை வேந்தனை - வலியையுடைய நளனை, கடி - சிறந்த, முரசு - பேரிகையி னொலி, அருத - நீங்காத, கோ மறுகில் - அரசாவீதியில், காண்டலும் - பாாத வளவில், இடி உறு - மேகத்தி னொலியைக் கேட்ட, அரவு என - சாப பதைப்போல, ஏவகி ஏங்கி - மிகவுமேக்கமுற்று, நின்று - (திகைத்து) நின்று, உடல் வெறுத்து - தேகத்தை வெறுத்து, உயிர் உக - உயிர் நீங்கும்படி, சிலர் உழல்கின்றார் - சிலர் வருந்துகின்றனர், எ-று.

(க - து.) கண்டவா வருந்தினா என்பதாம். (௨௫)

மண்ணியமணிவரையனையமார்பினுன்
பெண்ணலங்கனிந்தவிப்பேதைதன்னொடு
நண்ணருங்காணிடைநடத்தலகாணவோ
கண்ணினைபடைத்தனன் கமலத்தோனென்பார்.

(இ-ள்.) மண்ணிய - கழுவிய, மணி வரை - ரத்நமலையை, அனைய - ஒத்த, மார்பினுன் - மார்பினையுடைய நளமகாராசன், பெண் நலம் கனிந்த - பெண்டன்மை முதிர்ந்த, இ பேதை தன்னொடும் - இத்தம யந்தியுடனே, நண்ணு அரு - போகப்படாத, காணிடை - காட்டினிடத் தில், நடத்தல் காணவோ - போதலைப் பார்க்கவோ, கமலத்தோன் - பிரமன், கண் இனை படைத்தனன் - இரண்டு நேத்திரங்களை (எங்க ளுக்கு) அமைத்தனன், என்பார் - என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், எ-று.

(க-து.) சிலர் இந்தத் துன்பத்தைக்காணவோ பிரமன் கண்ணைப் படைத்தான் என்பார்கள் என்பதாம். (௨௬)

மல்லதிணிபுயமன்னர்மன்னவ
னெல்லையிறுயருழந்தேகக்காண்டலு
மொல்லையிவ்வெழுத்துயிரொழிந்ததில்லையாற்
கவுல்லினும்வலியதோகவலுநெஞ்சென்பார்.

(இ - ள்.) மல் அடு - மல்லாகளைக் கொல்லாரின்ற, திணி புயம் - பண்பொருந்திய புசுத்தையுடைய, மன்னா மன்னவன் - அரசாக்கரசு எனிய நளன், எல்லை இல் துயா உழந்து - அளவில்லாத துன்பமுற்று, ஏக - போக, காண்டலும் - பாக்கவும், ஒக்லையில் - சீக்கிரத்தில், வெடித்து - (மாபு) வெடித்தது, உயிர் - பிராணனாகுது, ஒழிந்தது இல்லை - நீங்கியதில்லை, (ஆதலால்) கல்லினும் - கல்லைப்பாக்கலும், வலியதோ - வலிமையுடையதா, கவலும் நெஞ்சு - துன்பப்படும் மனமானது, என்பா - என்று சொல்லுவார்கள், எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) சிலா தங்கள் மனதைக் கல்லினும் வலிதென்பார்கள் என்பதாம். (உஎ)

தாயினுமருள் புரிதரணிமன்னவன்
போயினன்கானிடையென்றபோழ்தினின்
மாய்வுறப்பெற்றிலேமன்னர்மன்னன்பா
லேபேரன்பினரெம்மிலயாரென்பார்.

(இ - ள்.) தாயினும் - தாயைப்பார்க்கிலும், அருள் புரி - உயிர்களிடத்தில் கிருபையைச்செய்கின்ற, தரணி மன்னவன் - உலகத்தை யாளு நளன், கானிடை - காட்டினிடத்தில், போயினன் - சென்றான், என்ற போழ்தினில் - என்று சொன்னபோழுதிலே, மாய்வு உற பெற்றிலேம் - இறக்கப்பெறவில்லை; (ஆதலால்) மன்னா மன்னன்பால் - ராசாதிராசனாகிய நளனிடத்தில், ஏய - பொருந்திய, போ அன்பினா - பேரன்பையுடையவர்கள், எம்மில் - எங்களைப்பார்க்கிலும், யா - யாவா, (உஎ) என்பா - என்று (சிலா) சொல்லுவார்கள், எ-று.

(க - து.) சிலா சாவு வரவில்லையென விசனப்படுவார்கள் என்பதாம். (உஅ)

அடிதொழும்ரசருமைச்சர்வெள்ளமு
மடவியரனைவருமைந்தரீட்டமுங்
கொடிநெடுவீதிவாய்க்குறுகியெங்கணங்
கடன்மடைதிறந்தெனக்கலுழந்திட்டாரோ.

(இ - ள்.) அடி தொழும் - பாதத்தைவணங்காரின்ற, அரசரும் - இராசாக்களும், அமைச்சர் வெள்ளமும் - மந்திரிக் கூட்டங்களும், மடவியா அனைவரும் - மாதர் கூட்டங்களும், மைந்தா ஈட்டமும் - புருஷா ள்கூட்டமும், கொடி நெடு வீதிவாய் - கொடிகளையுடைய நீண்ட வீதியினிடத்தில், குறுகி - வந்து, எங்கணும் - எவ்விடத்தும், கடல் மடைதிறந்தது என - கடல் மடைதிறந்தது போல, கலுழந்திட்டா - அழுதார்கள், எ-று. அரோ - அசை.

(க-து.) பலரும் கடலுடைந்தாற்போ லழுதார்கள் என்பதாம்.()

[இப்பாட்டால் அரசனைத் தடுத்தற்கு அவன் கோட்பாட்
டிழிவு கூறப்படுகின்றது.]

பொய்யுறுதிமொழிபுகல்கிலேனென
வையகீயெம்மையிங்கருளில்வேந்துதன்

கையகப்படுத்தினேகானிலேகினின்

மெய்யினும்பொய்மையேவிழுமிதாமென்பார்.

(இ-ள்.) பெரய் உறு - பொய் யாகிய, தீ மொழி - தீயசொல்லை, புக்கிலேன் என - சொல்லமாட்டே னென்று, ஐய நீ - ஐயனே நீ, எம்மை - எங்களை, இங்கு - இப்பட்டணத்தில், அருள் இல் - கிருபையிலலாத, வேந்து தன - அரசனுடைய, கை அகப்படுத்தினே - கையிற் சோத்தவனாய், கானில் ஏகின - காட்டினிடத்துக்குப்போனால், நின் மெய்யினும் - உன்னுடைய சத்தியத்தைப்பாக்கிலும், பொய்மையே - பொய்யுரையே, விழுமிது ஆம் - மேனமையுடையதாம், என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள், எ-று.

(க - து.) அரசனே நீ காட்டிற்போகில் மெய்யினும் பொய் பிரகாசிக்கும் என்றாகள் என்பதாம். (௩௦)

[இப்பாட்டால் இச்சூதில பொய்யுரைப்பினும் வருவல்ல வெனக் கூறப்படுகின்றது.]

இன்னுயிருப்யுமீங்கென்றபோழ்தினும்
பொன்னவிரமுலையினார் புலர்ந்தகாலையு
முன்னருஞ்சூதினும்பொய்மைமூரிலேவந்
கன்னவினோளினாய்கழறலாமென்பார்.

(இ-ள்.) இங்கு - இவ்விடத்தில், இன் உயி - இனிய உயிரானது, உய்யும் - பிழைக்கும், என்ற போழ்தினும் - என்று சொல்லிய காலத்திலும், பொன் அவிர - தேமல் பிரகாசிக்கும், முலையினார் - முலையை யுடைய மடவார, புலர்ந்த காலையும் - பிணங்கின காலத்திலும், உன்ன அரும் - நினைக்கப்படாத, சூதினும் - சூதாட்டத்திலும், பொய்மை - பொய்யுரையை, மூரி - பலம்பொருந்திய, வேல் - வேலாயுத்தையேந்திய, கல் நவில் தோளினாய் - மலைபோன்ற தோளையுடைய அரசனே!, கழறலாம் - சொல்லலாம், என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள், எ - று.

(க-து.) உயி தப்புவிக்கவும் பெண்கள் பிணக்கிலும் சூதாட்டத்திலும் பொய்சொல்லலாம் என்பார்கள் என்பதாம். (௩௧)

[இப்பாட்டால் தங்களுரையை நளன் கொள்ளாதது கண்டு மந்திரி முதலாயினோர் வருத்தமடைந்தா ரெனப்படுகின்றது.]

எண்டிசைத்தலைவருமெழில்கண்டேமுறத்
தொண்டைவாய்மடமயின்மாலேசூட்டுநாள்
புண்டருகோட்டுவெங்கன்றிற் போதரல்
கண்டகணிவற்றையுங்காணுமோவென்பார்.

(இ - ள்.) என் னிசை தலைவரும் - அவ்விடத்திக்குப் பாஸ்கரும், எழில் கண்டு - இந்நள னழகைப்பாத்த, ஏழுந் - (இவ்வள வழுந் நமக் கில்லையென்று) மயக்கமுறாநிற்க, தொண்டை வாய் - கோவைக்

கனியையொத்த அதரத்தையுடைய, மட மயில் - தமயந்தியான வள, மாலை சூட்டு நாள் - சுயம்வரமாலையைச் சூட்டிய தினத்தில், புண் தரு - மாமிசம்பொருந்திய, கோட்டு - தந்தைக்கையுடைய, வெம் களிற்று - குரூரமான யானையின்மீது, போதரல் - (நீவி ரிருவரும்) கோலம் வருதலை, கண்ட கண் - பார்த்த கண்கள், இவற்றையும் - இக்கொடிய செய்கைகளையும், காணுமோ என்பா - பார்க்குமோ வென்று சொல்லுவார்கள், என்று.

(க - து.) நான் சிறப்பைக்கண்ட கண்கள் சிறப்பில்லாமையும் காணலாமோ வென்பார்கள என்பதாம். (௩௨)

[இப்பாட்டால் நளனிடத் தன்புள்ளவராய்ப் புலம்புகின்ற அனைவாக்கும் புஷ்கரன் பொறுமையால் கொடியவாக்கினை விதித்தானென்ப படுகின்றது.]

மன்னவனேகுதற்கிரங்கிமாழ்குநர்
துன்னருங்காநிடைத்தொடர்ந்துசெலகுந
ரின்னுயிர்செகுப்பலென்றிசையில்புன்மையோ
னநகரிடைமுரசறைவித்தானரோ.

(இ - ள்.) மன்னவன் - நளமகாராசன், ஏகுதற்கு - காட்டிற் போவதற்கு, இரங்கி - அழுது, மாழ்குநர் - துன்பப்படுகின்றவர்க ளையும், துன்ன அரும் - போக்ககூடாத, காநிடை - காட்டினிடத்தில், தொடர்ந்து - (பின்னே) தொடர்ந்து, செல்குநர் - போகின்றவர்க ளையும், இன் உயிர் - இனிய வுயிர்களை, செகுப்பல் என்று - கொல்லு வேனென்று, இசை இல் புன்மையோன் - புகழில்லாத அற்பனாகிய புஷ்கரன், அ நகரிடை - அநகரத்தினிடத்தில், முரசு - பேரிகையை அறைவித்தான் - அடிப்பித்தான், எ - று. அரோ - அசை.

(க - து.) புட்கரன் நளனுக் கிரங்கினவரையும் அவன்பின் சென்ற வரையும் கொல்வேனென்று பறையறைவித்தான் என்பதாம். (௩௩)

வசைபடுமன்னவன்வாய்மையாலறை
விசிமுழவொலிசெவ்வெதும்பக்கேட்டலு
மிசைபடுமன்னவற்கிரங்கினோரொலா
மசுணமென்புள்ளெனவலமந்தேங்கினார்.

(இ - ள்.) வசை படு மன்னவன் - அபகீர்த்தியையுடைய புஷ் கரராசனது, வாய்மையால் - ஆக்கினையால், அறை - அடிக்கப்பெ ற்ற, விசி முழவு ஒலி - வாரினாலிறக்கிய முரசினுடைய சத்தத்தை, செவி வெதும்ப - காதகள் வெப்பமுற, கேட்டலும் - கேட்டவள வில், இசை படு மன்னவற்கு - புகழையுடைய நளமகாராசனுக்கு, இரங்கினோர் எனாம் - அழுதவர்களெல்லாரும், அசுணம் மெல் புள் ளை - அசுணமென்னும் யிருதுவாகிய பசுவியைப்போல, அஸமந்து - மனஞ்சுழன்று, ஏங்கினார் - துன்பப்பட்டார்கள், என்று.

(க - து) பறையறைவிப்பைக் கேட்டவர்கள் எல்லாரும் விசன மடைந்தார்கள் என்பதாம்.

கொடிய ஒலிகேட்கில் இறப்பது அசுணப்பறவைக் கியல்பாத லின் அதுபற்றி அது இவர்க்கு உவமானமாகக் கூறப்பட்டது. (நகச)

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டால் நளன் மந்திரிமுதலானோ ருக்கு விடைகொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வருந்திமுன்போதருமமைச்சர்வாண்முகம்
புரிந்தனனோக்கியபொருவில்வாய்மையான்
விரிந்தநூற்கேள்வியீரறத்தைவேரொடு
மரிந்தனிரெற்பிரிந்தாற்றலாமையால்.

(இ - ள்.) வருந்தி - வருத்தமுற்று, முன் போதரும் - முன்னே போகும், அமைச்சர் - மந்திரிகளுடைய, வாள் முகம் - ஒளிபொருந் திய முகத்தை, புரிந்தனன் - விருமபின்வனைய, நோய் - பாதத் து, பொரு இல் - ஒப்பில்லாத, வாய்மையான் - உத்தியத்தையுடைய நளமகாராசன, விரிந்த நூல் - கேள்வியீர, நூற்றத சாஸ்திர விசா ரணையுடையவாகளோ, என் பிரிந்த - அன்னையிரிந்து, ஆற்றலாமை யால் - பொறுக்கமாட்டாமையினால், அறத்தை - தருமத்தை, வேரொ டும் - வேருடனே, அரிந்தன - அறுத்துவிட்டார்கள், எ - று.

(க - து.) நளன் மந்திரிகளைப்போததுப் பிரிவாற்றாம லறத்தை விட்டார்கள் என்பதாம்.

வாய்மையானவனென்று மெழுவாய் மேல்வரும் பாட்டில் என்ற னென்னும் பயனிலுக்கொண்டது. (நகரு)

மேவருஞ்சூதினிற்றோற்றமேதினி
யாவதுமவென்றலதாளவெண்ணுதல்
கோவியல்பன்றவனோமேற்கொடு
நீவிரென்வாய்மையைநிறுத்துவீரென்றான்.

(இ - ள்.) மேவு அரும் - பொருந்துதற்கரிய, சூதினில் - சூதாட் டத்திலே, தோற்ற - தோற்றுப்போன, மேதினி யாவதும் - உலக மெல்லாவற்றையும், வென்று அலது - (நான்) வெற்றிகொண்டல்லா மல், ஆள் எண்ணுதல் - ஆளுகிறதற்கு நினைத்தல், கோ இயல்பு அன்று - அரசாக்களுக்கு தருமமன்று, (ஆதலால்) அவன் - அந்த புஷ்கர னுடைய, ஆணை - ஆக்கினையை, மேற்கொடு - ஏற்றுக்கொண்டு, நீவிர் - நீங்கள், என் வாய்மையை - என்னுடைய சத்தியத்தை, நிறுத்து வீ - நிலைநிறுத்துங்கள், என்றான் - என்றுசொல்லினான், எ - று.

(க - து.) நளன் மந்திரிகளைப் புட்கரன் சொற்படி கேளுங்கள் என்றான் என்பதாம். (நகசு)

முளரியால்வெந்தவெங்கானின்மொய்துக
ளளியொடுபுலம்பினரமுதகட்கடைத்

துளியினிலவித்தனர்தொடரவெந்திறம்
கனிமதக்களிற்றினன்கானினேகினுன்.

(இ - ள்.) முளரியால் வெந்த - அக்கினியினால் நிறுபட்ட, வெம்
கானில் - வெவ்விய காட்டினிடத்து, மொய் துகள - நிறைந்த துளிகளை,
அளியொயி - இரக்கத்துடன், புலம்பினா - புலம்பினவராய், அழு
த கண் கடை - அழுத கண்ணின் கடையிலிருந்து வராரின்ற, துளியி
னில் - நீர்த்துளியினால், அவித்தனா - அவித்தவாகளாய், தொடர -
பின்றொடர, வெம் திறல் - குருமான வலியையும், களி - செருக்
கையும், மதம் - மும்மத்தையுமுடைய, களிற்றினன் - யானையையு
டைய நளமகாராசன, கானில் - காட்டினிடத்தில், ஏகினுன் - சென்
ருன், எ-று.

(க-து.) அழுவா கண்ணா வெம்புமுதியை நனைக்க நளன் காட்
மில் நடந்துபோனான் என்பதாம் (நள)

திருகுவெஞ்சினக்கலிசெல்வன்பின்றொடர்
பரிசனம்யாவுமெய்பதைத்துமீடர
முருகுமற்பொற்பினுன்முன்னகோகிய
வருநெறிதெரிவுறாவஞ்சமாற்றினன்.

(இ - ள்.) திருகு - மாறுபாட்டையும், வெம் சினம் - வெவ்விய
கோபத்தையுமுடைய, கலி - கலிபுருஷனுனவன், செல்வன் - நளனு
டைய, பின் தொடர - பின்னே போகின்ற, பரிசனம் யாவும் - ஏவல்
செய்வோ லெல்லோரும், மெய் பதைத்து - சரீரம் துடித்து, மீள்தர -
திரும்பும்படி, முருகு உறம் - சுப்பிரமணியனா யொத்த, பொற்
பினுன் - அழகையுடைய நளமகாராசன, முன்னா ஏகிய - முன்னே
போன, அரு நெறி - அரிய வழியானது, தெரிவு உற - தெரியாத,
வஞ்சம் - மாயையை, ஆற்றினான் - செய்தான், எ-று.

(க - து.) சனியன் சனங்களுக்கு வழிதெரியாமற் செய்தான்
என்பதாம். (ந-அ)

ஆற்றுவஞ்சனையினொழுகுவாய்ந்தபொற்
கோற்றொழிதன்னொடுவகொற்றமன்னவன்
நேற்றுதலகாண்கிலார்துயரமெய்திரின்
மாற்றெழு கண்ணினருள்ளமாழ்கினார்.

(இ - ள்.) ஆற்று வஞ்சனையினால் - (கலி) செய்த மாயையினால்,
அழகு வாய்ந்த - அழகு பொருந்திய, பொன கோற்றொழி தன்னொடு
தமயந்தியோடும், கொற்ற மன்னவன் - வெற்றிபொருந்திய நளமகா
ராசன், தோற்றுதல் - தெரிதலை, காண்கிலா - பார்க்காதவாகளாய், துய
ரம் - துக்கத்தை, எய்தி - அடைந்து, நின்று - நின்று, ஊற்று - சுரப்
பானது, எழு - தோன்றுகின்ற, கண்ணினா - கண்களையுடைய பரி
சனங்கள், உள்ளம் மாழ்கினா - உள்ளத்தில் மயக்கினார்கள், எ-று.

(க-து.) சனிபகவான் மாயத்தால் சனங்கள் நளையுந் தமயந்தி
கையுந் காணாதவர்களாய்ப் புலம்பினார்கள் என்பதாம். (ந-அ)

ஆயினுமினிதருள்புரியுமெம்பிரான்
நாயமென்மலரடிச்சுவடுகாண்கிலேம்
போயினன்யாண்டெவர்புணர்ப்பினாயதும்
மாயமென்றருநெறிமருங்கிற்றேடுவார்.

(இ - ள்.) ஆயினும் - தாயைக்காட்டினும், இனித - இனிதாக, அருள் புரியும் - கிருபையைச்செய்கின்ற, எம்பிரான் - எங்களரசனாகிய நளமகாராசனது, தாய - பரிசுத்தமாகிய, மெல் மலர் - மெல்லிய தாமரைமலர்போன்ற, அடி சுவடு - அடிக்குறியை, காண்கிலேம் - நாக் கள் காணவில்லை; யாண்டு போயினன் - எவ்வுடத்திற் போயினான், இம்மாயம் - இந்த வஞ்சனையானது, எவா புணரப்பின் ஆயது - யாச சம்பந்தத்தினு லுண்டாகியது, என்று - என்று பேசிக்கொண்டு, அரு நெறி - அரியவழியை, மருங்கில் - பக்கங்களில், தேடுவார் - தேடுவார் கள், என்று.

(க - து.) சனங்கள் நள்ளைத் தேடுவார்கள் என்பதாம். (சு0)

தேடினர்புகுமிடந்தெரியலாமையில்
வாடினரருநெறிமருங்கினூர்வழி
கூடினரின்னுயிர்கூற்றங்கைக்கொள
வீடினராமெனவீழ்ந்துவிம்மினார்

(இ - ள்.) தேடினா - தேடினவாகள், புகும் இடம் - அரசன் போனவிடம், தெரிகிலாமையில் - அறியாதபடியால், வாடினா - வாடி னார்கள், அரு நெறி - அரிய வழியினது, மருங்கில் - பக்கத்தில், ஓர் வழி - ஒருவழியை, கூடினா - அடைந்தார்கள், இன் உயிர் - இனிய வுயிர், கூற்றம் கை கொள் - யமன் கொண்டுபோக, வீடினராம் என - இறந்தவாபோல, வீழ்ந்து - நிலத்திலே விழ்ந்து, விம்மினார் - அழுதார்கள், என்று.

(க - து.) சனங்கள் நள்ளைத் தேடிக்காணாது நிலத்தில் வீழ்க் தழுதாக்கள் என்பதாம். (சுக)

கொன்னுனையலங்கலவேற்குவவுத்தோளினான்
சென்னெறிகண்களிறற்றெரியக்காண்கில
ரின்னலுற்றமுதமுதேங்கிபேங்கியத்
தொன்னகரடைந்தனர்தொடர்ந்துளோலொலாம்.

(இ - ள்.) கொல் - கொல்லாநின்ற, நுனை - கூர்மையுடைய, அலங்கல் - வெற்றிமாலையணிந்த, வேல் - வேலையுடைய, குவவு தோளினான் - திரண்ட தோளையுடைய நளமகாராசன், செல் நெறி - போனவழியை, கண்களில் - நெத்திரங்களில், தெரிய - அறிய, காண்கிலார் - காணாத வர்களாய், இன்னல் உற்று - துன்பமுற்றது, அழுது அழுது - புலம்பிப் புலம்பி, ஏங்கி ஏங்கி - மிகவு மேக்கமுற்று, தொடர்ந்துளோலொலாந் தின்னொடர்ந்து போனவாகளெல்லாரும், அ தொடர் நகர் - தங்கள் முழைய நகரை, அடைந்தனர் - சேர்த்தார்கள், என்று.

(க - து.) சனங்கள் நனைக்காணுமல் நகரத்தில் வந்தார்கள் என்பதாம். (சஉ)

[இதுமுதல் ஏழுபாட்டால் நான் சென்றபின் அத்நேயத்தி லுண்டாகிய செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

பறவைகள் குடும்பையுட்பார்ப்பருத்தில
கறவைகள் புனிற்றிளங்கன்றுக்கூட்டில
நறவுயிரத்தலர்கிலமலர்கணாமவே
லிறைவனெனின்வனத்தென்றபின்னரோ.

(இ-ள்.) நாமம் வேல் - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேலையுடைய, இறைவன் - நளமகராஜன், வனத்து - காட்டினிடத்தில், ஏனைன் என்ற பின்னா - போயினு நென்ற பின்பு, பறவைகள் - பசுதிகள், குடும்பையுள் - கூண்டுக்குள்ளே, பாபபு - தங்குஞ்சுகளை, அருத்தில-இனாபூட்டவில்லை; கறவைகள் - பசுக்கள், புனிற்று இள கன்றுக்கு - மிகுந்த இளங்கன்றுகளுக்கு, ஊட்டில - பாலூட்டிக் கொடுத்தில, மலர்கள் - புஷ்பங்கள், நறவு உயிரத்து - தேனைத்தந்து, அலாகில - மலரவில்லை, எ-று. ஏ - அசை,

(க-து.) நான் காட்டிம்போனு நென்றபின் பறவைகள் குஞ்சுகளுக்கு கிளாதரவில்லை, பசுக்கள் கன்றுகளுக்கு கூட்டவில்லை; மலர்கள் மலரவில்லை என்பதாம். (சக)

வான்மறந்தனதுளிவழங்கலின்னிசைத்
தேன்மறந்தனமடமகளிர் தேங்குமுல
பான்மறந்தனபசங்குமுவிபாய்கவுட்
கான்மதமறந்தனகளிநல்யானையே.

(இ - ள்.) வான் - மேகங்கள், துளி வழங்கல் - மழைபெய்தலை, மறந்தன - மறந்துவிட்டன, இன் இசை - இனிய இசையையுடைய, தேன் - வண்டிகள், மட மகளிர் - இளமைபொருந்திய ஸ்திரீகளுடைய, தேன்குமுல் - வாசனைபொருந்திய அளகத்தை, மறந்தன - மறந்து விட்டன; பசு குமுவி - இளங்குமுந்தைகள், பால் - பாலுண்ணலை, மறந்தன - மறந்துவிட்டன; களி - செருக்கையுடைய, நல் - நல்ல, யானை - யானைகள், பாய் - பெருகாரின்ற, கவுள் - கன்னத்திலுண்டாகிய, கான் மதம் - வாசனைபொருந்திய மதவருஷத்தை, மறந்தன - மறந்துவிட்டன, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) மழைபெய்யவில்லை; வண்டிகள் பெண்கள் கூத்தலில் மொய்க்கவில்லை; குழைந்தைகள் பாலுண்ணவில்லை, யானைகள் மதம் பொயித லொழிந்தன என்பதாம். (சச)

மலர்ப்பக்கந்தாழ்குமுன்மகளிர்கேள்வர்பாழ்
புலத்தலுங்கலத்தலும்பொருந்துருமையா

லலத்தகமிழந்தனகுஞ்சியந்நலார்
முலைச்சுவடிமுந்தனமுழவுத்தோள்களே.

(இ - ன்.) மலா - புட்பங்களையணிந்த, பசு - பசுமையாகிய, தாழ் குழல் - நீண்ட கூந்தலையுடைய, மகளிர் - மாதர்கள், கேள்வர்பால் - கணவரிடத்தில், புலத்தலும் - பிணக்கையும், கலத்தலும் - புணர்ச்சியையும், பொருநதுறாமையால் - அடையாமையால், குஞ்சி - குழியிகள், அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பை, இழந்தன - நீங்கிவிட்டன; அநலார் - அந்த மாதருடைய, முலை சுவடி - ஸ்தனத்தின் குறியை, முழவு - மத்தளம்போன்ற, தோள்கள் - புசங்கள், இழந்தன - நீங்கின, ஏ-று. ஏ - அசை.

(க-து.) ஆண்டாலுக்கும் பெண்பாலுக்கும் புலவியுள் கலவியு மற் றன என்பதாம்.

ஊழல் அது தீரவதற்குத் தலைவிபாத்தத்தில் தலைவன் வணங்கில் அப்பொழுது அவளபாத்ததுச் செம்பஞ்சு அவன குழியிற்படும், புணர்ச்சியுண்டானால் அவா ஸ்தனத்தில் எழுதிய சந்தனக்கோல மாடவாபுயத்தில் பதியும், இவை துன்பத்தினால் யின்மையால் இழந் தன என்றா.

(சுரு)

அள்ளிலேவேற்கணரங்கைமீதுவைத்
தெள்ளருமில்மொழிபயிறறலினமையால்
வள்ளவாயாரமுதுண்ணுமவணசிறைக்
கிள்ளையுந்தேனமொழிகிளக்கலற்றவே.

(இ - ன்.) அள - கூமைபொருந்திய, இலை - இலைபோன்ற, வேல் வேலாயுத்ததை யொத்த, கணா - கணையையுடைய ஸ்திரீகள், அங் கைமீது வைத்தது - அழகிய கையினமீது வைத்துக்கொண்டு, என் அரு - இகழ்ச்சியில்லாத, மெல மொழி - மிருதுவான சொற்களை, பயிற்றல் இன்மையால் - கற்பிக்காதபடியால், உள்ளவாய - கிண்ணத் தினிடத்திசு, ஆர் - நிறைந்த, அமுது - பாலை, உண்ணும் - குழக்கும், வள் சிறை - வளப்பம்பொருந்திய இறகையுடைய, கிள்ளையும் - கிளிப பிள்ளையும், தேன மொழி - மதுரமாகிய சொற்களை, கிளக்கல் அற்ற - பேசுதலொழிந்தன, ஏ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) கிளிகள் பெண்கள் கற்பிக்காமையால் பேசுதலற்றன என்பதாம்.

(சுரு)

வாம்பரியிழந்தனவாவுமங்கதி
யேம்பலின்விழவணியிழந்தகோமறு
காம்பல்வாயிழந்தனமுருவலாரகிற்
நீம்புகையிழந்தனசெம்பொன்மாடமே.

(இ - ன்.) வாம்பரி - தாவுகின்ற குதிரைகள், வாவும் - தாவா கின்ற, ஐங்கதி - ஐவகை நடையினையும், இழந்தன - நீங்கி விட்டன; ஏம்பலின் - வருத்தத்துடன், விழவு அணி - உச்சவாலங்காரத்தை,

கோ மறுகு - ராஜவீதிசுள், இழந்த - நீங்கிவிட்டன, ஆம்பல் - செவ் வல்லி மலாபோன்ற, வாய் - (ஸ்திரீகளுடைய) வாய்கள், முறுவல் - புன்சிரிப்பை, இழந்தன - நீங்கிவிட்டன, ஆர் - நிறைந்த, அகில் - அகிற்கட்டையினது, தீ - இனிமையாகிய, புகை - புகையை, செம் பொன் - சிவந்த பொன்னுறஞ்சயத், மாடம் - உபரிகைகள், இழந்தன - நீங்கின, எ-று. ஏ-அசை

(க - து.) குதிகைகள் + திமிழந்தன, இராஜவீதி திருவீழா விழந் தன, மாதாவாய் நகை யிழந் தன, மாடங்கள் புகை யிழந்தன என்பதாம். (சுஎ)

பாவலரிழந்தனர் பரிசிலுண்பளி
தேவருமிழந்தனர் + லீயின் மையாற
காவலெனழபடுகா னிலேகலால
யாவருமிழந்தன ரின்பென்பவே

(இ - ள்.) பாவலா - புலவர்கள், பரிசில் - தியாகத்தை, இழந்தனர் - நீங்கினார்கள், உண - உண்ணப்பட்ட, பளி - அவியை, தேவரும் - தேவர்களும், இழந்தனர் - இழந்து விட்டார்கள், கலியின் - களிப்புருஷனுடைய, தீமையால் - போல்லாங்குறால், காவலன் - நள மகாராசன, நெடி டடு - சிள்வண்டையுடைய, கானில் - காட்டில், ஏகலால் - போதலினால், யாவரும் - எல்லோரும், இன்பம் என்ப - இன்பமென்பவற்றை, இழந்தனர் - நீங்கினார்கள், எ-று. ஏ-அசை.

(சு-து) பாவலா தியாக மிழந்தார்கள், தேவாள் எவியிழந்தார்கள், யாவரு மின்ப மிழந்தார்கள் எனவதாம். (சுஅ)

அறந்தலைமயங்குனபொய்மையார்ந்தன
மறந்தலையெடுத்தன தீமைமலகின
திறம்பின மனுநெறி தவங்கடர்ந்தன
நிறைந்தன வஞ்சனை நேமியெங்குமே.

(இ - ள்.) நேமி எங்கும் - உலகமெங்கும், அறம் - தருமம், தலை மயங்கின - தலைதடுமாறின; பொய்மை - அசத்தியம், ஆரத்தன - நிறைந்தன, மறம் - டாவங்கள், தலை எடுத்தன - வளர்ந்தன; தீமை - துர்மத்தையுடைய, மல்கின - அதிகரித்தன, மனு நெறி - இராஜதருமம், திறம்பின - கெட்டன, தவங்கள் - தவசுகள், தீர்த்தன - நீங்கின; வஞ்சனை - வஞ்சனைகள், நிறைந்தன - நிறம்பின, எ-று.

(க - து.) தரும நீங்கின, பொய் நிறைந்தன, பாவங்கள் வளர்ந்தன, துன்மார்க்க நிறைந்தன, இராஜதருமங் கெட்டன, தவங்கள் நீங்கின, வஞ்சனை நிறைந்தன என்பதாம். (சுசு)

நகர்நீங்குபடலம் முற்றிற்று.

கான்பு குபடலம்.

[இப்படலத்தால் தன்னககாவிட்டு நீங்கிய நளமகாராஜன்
பிறாநகரில் தன்னிலைதப்பிச் செல்வதில் விருப்பமின்றிக்
கானகம் புகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டால் நளன் சென்றவிடத் துண்டாகிய
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

களிமயில்குனித்திடககாலமன்றியுந்
துளிமுகிலபிளிற்றின துணர்த்தபூவகொடி
முளிசினை தளிர்ந்தன முகைத்தபைந்தரு
நளிகடற்றுணையானடந்தகானமே.

(இ - ள்.) நளிகடல் - குளிர்ச்சிபொருந்திய சமுத்திரத்தை
பொத்த, தானையான் - சேனையையுடைய நளமகாராஜன், நடந்த -
சென்ற, கானம் - காட்டினில், களிமயில் - களிபபையுடைய மயில்
கள், குளித்திட - கூத்தாட, காலம் அன்றியும் - காரகாலமல்லாமலும்,
துளி - நீர்த்துளிகளை, முகில் - மேகங்கள், பிலிற்றின - பெய்தன,
பூ - பொலிவுபொருந்திய, கொடி - கொடிகள், துணர்த்த - பூவ்
கொத்துகளை விட்டன; முளிசினை - உலர்ந்த இனிகள், தளிர்ந்தன -
துளிர்ந்தன; பைந்தரு - பசுமையாகிய விருகங்கள், முகைத்த -
அருமபின, எ-று. ஏ - அசை.

(சு-து) நள னடந்தகாட்டில் மழைபெய்தன - கொடிகள் தளிர்ந்தன,
பட்டமரம் வளர்ந்தன என்பதாம். (சு)

விள்ளருமதரிடைவெதும்பும்வெம்பரல்
கள் ள்விழ்மலரெனக்குழைந்துகாட்டின
வொள்ளழற்கதிர்சுடவுலரும்வெஞ்சுரம்
வள்ளவாய்மலர்விரிமருதமபோன்றதே.

(இ - ள்.) விள்ள அரும் - சொல்லுதற்கரிய, அதரிடை - வழியி
லே, வெதும்பு - சுடாரின்ற, வெம்பரல் - வெப்பமான மணியாம்
பருக்கைகள், கள் அவிழ் - தேனுடன் விரியாநின்ற, மலரான -
புஷ்பம்போல, குழைந்து - மிருதுவாய், காட்டின - காண்பித்தன;
ஒள் - பிரகாசம்பொருந்திய, அழல் - அழற்றுகின்ற, கதிர் - சூரிய
கிரணங்கள், சுட - தகிக்க, உலா - காய்ந்த, வெம் சுரம் - வெப்பமான
கிய பாலைநிலமானது, வள்ளம் - கிண்ணம்போல, வாய் - மூக்குத்தையுடைய,
மலர் - புட்பங்கள், விரி - மலராநின்ற, மருதம் - மருத
நிலத்தை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று. ஏ - அசை.

(சு - து.) பருக்கைக்கற்கள் மலரான மிருதுவாயிருந்தன, பாலை
நிலம் வயலினிலம்போலிருந்தன என்பதாம். (சு)

ஊறுசெய்தூன்கவைத்துடம்புலி க்கிய
வாறலைகள்வருமளியராயினார்
வேறினியுரைப்பதென்வெருவுமானொடு
மாறுகொளுமுனையுமாற்றந்தீர்த்தவே.

(இ - ள்.) ஊறு செய்து - கொலைசெய்து, ஊன் - மாமிசத்தை,
சுவைத்து - புசித்து, உடம்பு - சரீரத்தை, வீக்கிய - பருக்கச்செய்து,
ஆறு அலை - வழியினிடத்திற் றறிகினற, கள்வரும் - திருடரும்,
அளியா ஆயினா - கிருபையுடைய ராயினாகள்; வேறு - வேறுக,
இனி - இனிமேல், உடைபது என - சொல்லுவதென்றே; வெருவும் -
அஞ்சாரின்ற, ஆனொடு - பசுக்களுடனே, மாறு கொள் - பகை
கொண்ட, உழுவையும் - புலியும், மாற்றம் - பகையை, தீர்த்த - நீங்
கின, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) திருடர்கள் கிருபையுள்ளவாக ளானாகள், புலியும் பசு
வும் பகைநீங்கின எனபதாம். (க)

ஆயிடையுயிர்நிகரணங்களுளொடு
மேயதன்னகர்வயின்விசும்புபோழ்ந்துலாங்
காய்கதிர்நுழைகலாக்காவினாடலபோற்
போயினனழலுமிழ்புலவுவேலினான்.

(இ - ள்.) ஆயிடை - அந்தப் பாலைநிலத்தில், உயிரி கா - தன்னு
யினாயொத்த, அனகரு அனனொளொடும் - தெய்வப்பெண்ணையொத்த
தமயந்தியுடன், மேய - பொருந்திய, தன நகாவயின் - தன்னு
டைய பட்டணத்தின்கண், விசம்பு - மேகங்களை, போழ்ந்து - பின்ந்
துகொண்டு, உலாம் - உலாவுகின்ற, காய் கதிரா - காயாரின்ற சூரிய
கிரணமானது, நுழைகலா - நுழையக்கூடாத, காவின் - சோலையில்,
ஆடல் போல் - விளையாடல்போல், அழல் உமிழ் - அக்கினியைக் கக்கா
ரின்ற, புலவு - புலால் நாற்றம்பொருந்திய, வேலினான் - வேலை
யுடைய நளமகாராஜன், போயினன் - நடந்தான், எ-று.

(க - து.) நளன மனைவியுடனே சோலையில் விளையாடல் போலப்
பாலையிற் போனான் எனபதாம். (ச)

அள்ளிலைப்பூணிானேகுமாற்றிடைக்
கொள்ளைவண்டினமிழிநறவுகூட்டுனும்
வள்ளவாய்மலரவிழ்வாவியங்கரைப்
புள்ளுருக்கொடுகலிபோயினானேரோ.

(இ - ள்.) அள் - நெருங்கிய, இலை - இலைபோன்ற, பூணினான்
ஆபரணக்களையணிந்த நளமகாராசன், ஏகும் - போகாரின்ற, ஆற்றி
டை - காட்டுவழியிலே, கொள்ளை வண்டு இனம் - மிகுதியாகிய சரூம்
புக்கூட்டங்கள், இழி நறவு - பெருகாகின்ற தேனை, கூட்டுனும் - கொ
ள்ளை கொள்ளுமாபடியிருக்கின்ற, வள்ளம் வாய் - கிள்ளும்போன்ற
முடிந்தையுடைய, மலர - புஷ்பங்கள், அவிழ் - விரியுமின்று, வாவி -

தடாகத்தினது, அம் கரை - அழகிய கரையினிடத்து, புன் உருக்கொடு-
அன்னத்தி னுருவைக்கொண்டு, கலி - கலியன், போயினான் - சென்
றான், எ - று. அரோ - அசை.

(க - து.) சனிபகவான் அன்னத்தின் வடிவுகொண்டு போனான்
என்பதாம். (ரு)

வாவியின்மருங்கு நன்மணிகள் கோத்தெனத்
துவியம்பொற்சி றைமென்புட்டோன்றலு
மோவியரெழுதருமுருவப்பைங்கொடி
காவியங்கண்ணினைகளிப்பநோக்கினுள்

(இ - ள்) வாவியின் மருங்கு - தடாகத்தினது பக்கத்தில், நல்
மணிகள் - நல்ல முததுக்களை, கோத்தது என - கோவையிட்டது
போல, துவி - துவியென்னப்பட்ட, அம் - அழகிய, டொன் - பொற்
பிரகாசம்பொருந்திய, சிறை - இறகையுடைய, மெல் - மிருதுவாகிய,
புன் - அன்னப்புள்ளானது, தோன்றலும் - கானலும், ஓவியா - சித
திரக்காராகள், எழுதரு - எழுதுதற்கரிய, உருவம் - வடிவத்தையு
டைய, பைனுகொடி - பசுமையாகிய கொடிபோன்ற தமயந்தியான
வன், காவி - நீலோதபலத்தையொத்த, அம் - அழகிய, கண் இனை -
இரண்டு நேத்திரமும், களிப்ப - சந்தோஷிக்கும்படி, நோக்கினுள் -
பார்த்தாள், எ - று.

(க - து.) தமயந்தி அன்னத்தைக் கண்டாள் எனவதாம். (சு)

பன்மலர்களுலியபனி கொள்வாவியிற்
பொன்னவிர்கொடுஞ்சிறைப்புள்ளி நோக்குற
மன்னநமமணநிலைமுடித்தவன்சிறை
யன்னமென்புள்ளினீதழகுவாபந்ததே.

(இ - ள்.) பன் மலா - நானுவிதமான புஷ்பங்கள், களுலிய - நெ
ருங்கிய, பனி கொள் - குளிரச்சியைக்கொண்ட, வாவியில் - தடாகத்
தில், பொன் அவா - பொன்போல பிரகாசியாநிறை, கொடு சிறை-
கொடுமையான இறகையுடைய, புள்ளி - அன்னத்தை, நோக்குற -
பார்த்து, மன்ன - அரசனே! நம மணநிலை - நம்முடைய விவாகத்தை,
முடித்த - நிறைவேற்றின, வன் சிறை - வளப்பமாகிய இறகையு
டைய, அன்னம் மெல் புள்ளின - தெய்வ அன்னத்தைக் காட்டினும்,
ஈது - இப்பறவை, அழகு - அழகை, வாய்ந்தது - பொருந்தியது,
எ - று.

(க - து.) தமயந்தி நம்மிருவராயுக்கூட்டிய அன்னத்தைப்பார்க்
கிறும் இவ்வன்னம் அழகுள்ளதெனறாள் என்பதாம். (ஏ)

மற்றுமோருயிரொனவளர்த்தபூவையுஞ்
சொற்றருகிள்ளையுமறப்பத்தாமணிப்
பொற்றடந்தோளினுய்பொன்னம்புள்ளினைப்
பற்றிநீதருகெனப்பணிந்துகூறினாள்.

(இ - ள்.) மற்றும் ஓ - மற்றொரு, உயி - உயிர்போல, வளாத - வளாத, பூவையும் - நாகணவாய்ப்புளையும், சொல் - மொழிகளை, தரு - சொல்லாநின்ற, கிள்ளையும் - கிளிப்பிள்ளைகளையும், மறப்ப - மறக்கும்படி, தாமணி - பரிசுத்தமாகிய ரதநவடமணிக், பொன் - அழகிய, தடம் - விசாலமாகிய, தோளினும் - புயத்தைபுடைய அரசனே!, பொன் - பொன்போன்ற, அம் - அழகிய, புள்ளினே - அன்னத்தை, பற்றி - பிடித்து, நீ தருக என - நீ கொடுப்பாயாக வென்ன, பணிந்து - வணங்கி, கூறினான் - சொன்னான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நளனேநோக்கி அன்னத்தைப் பிடித்துத்தாச் சொன்னான் என்பதாம். (அ)

ஓர் துகிலிருவருமுடித்துமற்றையோர்
காரகிற்றீமபுகைகமழுநீவி கொண
டேர் குடியிருந்தன விலை கொளபுணியை
வார் சிறைபுள்ளினேவளைத்துமென்றனள்.

(இ - ள்) ஓர் துகில் - ஓராடையை, இருவரும் - நாயிரண்டு பேரும், உடித்து - தரித்துக்கொண்டு, மற்றை ஓர் - மற்றொரு, கார் அகில் - கறுத்த அகிறகடடையினது, தி - இனிமையாகிய, புகை - தாமம், கமழும் - பரிமளியாநின்ற, நீவி கொண்டு - ஆடையைக் கொண்டு, ஏர் குடியிருந்தது அன்ன-அழகு வாசஞ்செய்வதை யொத்த, கொள் - தழைத்தலைக்கொண்ட, பூணியை - ஆபரணங்களையுடைய, அரசனே!, வார் சிறை - நீண்ட இறகையுடைய, புள்ளினே - அன்னத்தை, வளைத்தும் என்றனள் - பிடிப்போமென்று சொன்னான், எ-று.

(க - து.) ஒருவஸ்திரத்தை இருவரும் தரித்துகொண்டு மற்றொருவஸ்திரத்தா லன்னத்தைப் பிடிப்போமென்றான் என்பதாம்.()

கருந்தடங்கண்ணிதன்னுள்ளங்காமுறத்
திருந்துவேற்றடககையான் துகிலிற்சேர்த்தலும்
பொருந்தியதுகிலொடும்வஞ்சம்பூண்டெதி
ரிருந்தபுள்ளந்தரத்தெழுந்துபோயதே.

(இ - ள்.) கரு - கறுத்த, தடம் - விசாலமாகிய, கண்ணிதன் - கண்களையுடைய தமயந்தியினது, உள்ளம் - மனது, காமுற - இச்சிக் க, திருந்து - திருத்தமாகிய, வேல - வேலையெந்திய, தடம் - பருத்த, கையான் - கையையுடைய அரசன், துகிலில் - ஆடையில், சோத்த லும் - சேர்த்தவளவில், பொருந்திய - தன்மேற்சேர்த்த, துகிலொடும் - ஆடையோடும், வஞ்சகம் பூண்டு - கபடத்தைக்கொண்டு, எதிர் இருந்த - எதிரிலிருந்த, புள் - அன்னம், அந்தரத்த - ஆகாசத்தின், எழுந்த - எழும்பி, போயது - போயிற்று, எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) நளன் சீலையை அன்னத்தின்மேற்போட அன்னஞ் சீலையைக் கொண்டுபோயிற்று என்பதாம். (க)

புனைதுகில்கவர்ந்துபைம்பொன்னிறத்தபுள்
புனியிருவிசம்பினிற்பறத்தல்காண்டலு

மனைவிதனருந்துயர்நோக்கிமாழ்க்கினான்
வினைவலியிதுவெனமெலிவுநீக்கினான்.

(இ - ன்.) புனை துகில் - தறித்திருந்த ஆடையை, கவர்ந்து - கிரகித்துக்கொண்டு, டைம் பொன் நிறத்த - பசுமையாகிய பொன் போன்ற நிறத்தையுடைய, புள் - அன்னமானது, பனி - குளிரந்த, இரு விசம்பினில் - விசாலம் பொருந்திய ஆகாசத்தினில், பறத்தல் - பறந்துபோதல், காண்டலும் - கண்டவளவில், மனைவிதன் - மனைவி யினது, அரு துயா நோக்கி - அரிதான துக்கத்தைப்பார்த்து, மாழ்க்கினான் - வருந்தினான்; வினை வலி - ஊழ்வினையினது உறுதி, இது என - ஈதென்று, மெலிவு நீக்கினான் - துன்பத்தைப் டோக்கினான், எ-று.

(க - து.) நான் விதிவச மிதுவென்று எண்ணினான் என்பதாம்.

கல்லதர்நடந்துபூங்கமலம்வாட்டிய
மெல்லடிசிவப்புறலவீழிவாய்மயிற்
கொல்லுமேயெனமனமுருகியுந்தைபூர்
செல்லுநீனெறியிதுவென்றுசெப்பினான்.

(இ - ன்.) கல் அதா நடந்து - மலைவழியில் நடந்து, பூ - அழகிய, மலம் - தாமரைமலரை, வாட்டிய - கெடுத்த, மெல் அடி - மிருதுவான பாதமானது, சிவப்பு உறல் - சிவத்தல், வீழி - விழுதிப்பழம் போன்ற, வாய் - அதரத்தையுடைய, மயிற் - மயில்போன்ற தமயந்திக்கு, ஒல்லுமே என - கூடுமோவென்று, மனம் உருகி - மனது இளகி, உந்தை ஊர் - உன் தகப்பனது குண்டின புரத்துக்கு, செல்லும் - போகாரின்ற, நீள் நெறி - நீண்ட மார்க்கம், இது என்று - இதுவென்று, செப்பினான் - சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நான் தமயந்திக்கு உன்தகப்ப னுருக்கு போகும் வழி இதுவென்றான் என்பதாம். (கஉ)

ஆங்கதகேட்டலுமழுதுமாழ்க்கிறோர்
திக்குரின்னடியசேனபிழைத்ததியாதுகொல
பூங்கழற்குரிசிலோயபொறியிலேன்றனை
நீங்கவோவிவ்வுரைநிகழ்த்தினுயென்றான்.

(இ - ன்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அது கேட்டலும் - அந்தச் சொல்லைக் கேட்டவளவில், அழுது-புலம்பி, மாழ்க்கி-வருந்தி, நொந்து - மனநொந்து, ஈங்கு - இவ்விடத்தில், நின் அடியனென் - உனக்கு அடிமைத்திறம் பூண்ட யான், பிழைத்தது யாது - செய்தகுற்றம் எது; பூ - அழகிய, கழல் - வீரக்கழலை யணிந்த, குரிசிலோய் - அரசனே, பொறியிலேன்றனை - அறிவில்லாத என்னை, நீங்கவோ - பிரிப்போ, விவ்வுரை - இந்த வசனத்தை, நிகழ்த்தினாய் - சொன்னாய், என்றான் - என்ன (தமயந்தி) சொல்லினான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி என்னைவிட்டு நீங்கவோ இப்படிச் சொன்னான் என்றான் என்பதாம். (கஉ)

செயிரறுமதிமுகம்பசப்பச்சிந்தைநொக்
தயர்வொடுகண்பனித்தவலங்கோடலை
மயிலியற்பேதைநிற்பிரிந்துவாழ்வெனே
யுயிர்பிரிந்தாலுடலுய்யுமோவென்றான்.

(இ-ள்.) செயிர் அறு-குற்றமற்ற, மதி-சந்திரன்போன்ற, முகம்-
வதனமானது, பசப்ப - பசந்துபோக, சிந்தை நொந்து - மனநொந்து,
அயாவொடு - சோடிடனே, கண் பனித்து - கண்ணீர்விட்டு, அவலம்
கோடலை - துன்பத்தைக்கொள்ளாதே, மயில் இயல் பேதை - மயில்
போலும் சாயலையுடைய தமயந்தியே!, நின் பிரிந்து - உன்னைப்பிரிந்து,
வாழ்வெனே - வாழ்வேனா, உயிர்பிரிந்தால் - உயிரிழக்கினால், உடல்
உய்யுமோ - தேகம் பிழைக்குமோ, என்றான் - என்று (நளமகாராசன்)
சொன்னான், என்று.

(க-து.) எனன் தமயந்தியே உன்னைப்பிரிந்து வாழே னென்றான்
என்பதாம். (கச)

முருகுயிர்த்தளியினமுகபூங்குழற்
கருதருபெருந்துயர்காண்கிலேனெனுப்
பரிநெமித்தேரொடும்பரிதிவானவ
னுரவுரீர்கருங்கடலொளித்திட்டானரோ.

(இ-ள்.) முருகு உயிர்த்து - தேனைப்பெற்று, அளி இனம் - வன்
மிகுட்டவகள், முக - மொய்ககாரினம், பூ - பூவையணிந்த, குழல் -
கூத்தலையுடைய தமயந்தியினது, கருது அரு - நினைததற்கரிய, பெரு
துயர் - பெரிதாகிய துன்பத்தை, காண்கிலேன் என - பார்க்க மாட்
டேனெனன்று, பரி - சூதிகாகடடிய, நெமி - நெடிய, தேரொடும் -
ரத்தத்துடனே, பருதி வானவன் - சூரியதேவன், உரவு ரீர் - உவ்
ரீரையுடைய, கரு கடல் - கறுத்த சமுத்திரத்தில், ஒளித்திட்டான் -
மறைந்தான், என்று. அரோ-அசை.

(க - து.) சூரியன் அஸ்தமான மாகினான் என்பதாம். (கடு)

மாயிருஞாலமும்வானுதுங்கிய
பாயிருட்கங்குலிப்பாவைதன்னொடும்
போயரின்முற்றியபொலிவின்மண்டப
மேயினனரசர்கோன்விதிபின்கொட்பினால்.

(இ-ள்.) மா - மகத்தாகிய, இரு ஞாலம் - பெரிய பூமியை
யும், வானும் - ஆகாயத்தையும், துங்கிய - விழுங்கிய, பாய் இருள் -
பரவிய இருட்டையுடைய, கங்குலில் - இராத்திரியில், பாவைதன்
னொடும் - தமயந்தியுடனே, போய் - சென்று, அரில் முற்றிய - துது
கள் நிறைந்த, பொலிவு இல் - சிறப்பற்ற, மண்டபம் - ஓர் மண்ட
பத்தை, அரசர் கோன் - னாசாதிராசனாகிய நளமகாராசன், விதிபின்
கொட்பினால் - விதியினது திரியினால், மேயினன் - அடைந்தான், என்று.

(க - து.) நளன் தமயந்தியுடன் ஓர்மண்டபத்தைச் சாரந்தான் என்பதாம். (கசு)

இன்னகிற்புகைதவழ்ந்தினிதின்மென்மைய
பன்மலரமளிமேற்பள்ளிகொள்பவர்
புன்னுனைபரந்தவெம்பொழுகொள்பார்மிசை
மன்னினருழினும்வலிதியாவதே

(இ - ள்.) இன அகில் புகை - இனிதாகிய அகிற்றுமம், தவிழ்ந்து - ஊர்த்து, இனிதின் - இன்பமாய், மென்மைய - மிருதுவாகிய, பன் மலர் - நானாவிதமான புஷ்பமபரபிய, அமளிமேல் - படுக்கை யின்மீது, பள்ளி கொள்பவர் - சயனிப்பவராகிய (தமயந்தி நளனிரு வரும்), புல் துளி பரந்த - புல்லினது, துளிகள பரவிய, வெம் - வெவ்விய, பொடி கொள் - புழுதியைக்கொண்ட, பாராமிசை - பூமி யின்மேல், மன்னினர் - படுத்தார்கள், (ஆதலால்), ஊழினும் - ஊழி னைக்காட்டிலும், வலிது - வனமையையுடையது, யாவது - யாதா, எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) மெல்லணியிப்பிடுதத நளனுர் தமயந்தியும் புல்லணை யிற் படுத்தார்கள் என்பதாம். (கஎ)

அனிச்சமென்புதுமலரமளிமேயினும்
பனித்திடுமெய்யெனப்பதைத்துவாடுவேன்
கனிப்படுகிளவிவெம்பொடியிறகண்படி
வினித்தமியேனுயிரொங்குனுய்யுமே.

(இ - ள்.) அனிச்சம் - அனிச்ச விருகூத்தினது, மெல் - மிருது வாகிய, புது மலர் - புதிய மலையையுடைய, அமளி - மெத்தையிலே, மேயினும் - படுத்தாலும், மெய் - சரீரமானது, பனித்திடும் என - வருந்துமென்று, பதைத்து - துடித்து, வாடுவேன் - சோரவேன், கனி படு கிளவி - பழச்சுவைபொருந்திய வசனத்தையுடைய தமயந்தி, வெம் பொடி - வெவ்விய புழுதியில், கண்படில் - நித்திரை செய்யில், இனி - இனிமேல், தமியேன் உயிர் - தனியாகிய எனனுயிர், எங்கள் - எப்படி, உய்யும் - பிழைக்கும், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) நளன் தமயந்தி புறபுழுதியிலே நித்திரைசெய்ய என் னுயி ரொப்படி பிழைக்கும் என்றான எனடதாம். (கஅ)

கண்ணகன்புலிக்கெலாங்களைகணுகிய
தணமதிநெடுங்குடைவிதர்ப்பனருழ்குழ
னண்ணருமித்துயருழந்துநண்ணுமே
லெண்ணின்மற்றியார்துயொய்திடாரொன்றான்.

(இ - ள்.) கண் அகல் - இடமகன்ற, புலிக்கெலாம் - பூமிக்கெல் னாம், களைகணுகிய - ஆதாரமாகிய, தண் மதி - குளிர்ந்த சந்திரன் போன்ற, நெடு குடை - நீண்ட குடையையுடைய, விதாப்பன் - விதர்ப்பதேசத்தையானும் வீமராசனின்ற, தாழ் குழல் - தம்புநீதி

யானவன், நண்ணு அரு - பொருந்துதற்கரிய, இ துயா - இந்தத்தன் பத்தை, உழந்து - வருந்தி, நண்ணுமேல் - அடையுமானல், எண்ணின் - நினைக்குமிடத்தில், யாா - எவாகள், துயா - துன்பத்தை, எய்திடார் - அடையார்கள், என்றான் - என்றுசொன்னான், எ-று,

(க - து.) நளன் துன்பமடையாதவா யாா என்றான் என்பதாம்.)

வளை கடலுலகினின்மன்னர்தாடொழ
வுளையரிப்பூந்தவிசுறையுமெம்பிரான்
முளரிபா லெங்கணுமுற்றுமண்டபத்
தெளியர் போலிருத்திகொலென்றுவிம்மினான்.

(இ - ள்.) வளை கடல் உலகினில் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த உலகத் தில், மன்னா - அரசர்கள், தாள் தொழ - பாதத்தில் வணங்க, உளை அரி - புறமயிரையுடைய சிங்கர் தாங்கிய, பூ தவிசு - அழகுபொருந்திய ஆசனத்தில், உறையும் - இருக்கும், எம்பிரான் - என் காததன், முளரி யால் - முட்செடிகளால், எங்கணும் - எவ்விடத்தும், முறறும் - நிறை யப்பெற்ற, மண்டபத்து - மண்டபத்தில், எளியா போல் - வறியோர் போல், இருத்தி எனறு - இருக்கிறாய் என்றுசொல்லி, விம்மினான் - அழுதான், எ-று. கொல்-அசை.

(க - து.) தமயந்தி நளனைப்பாத்தது ஏழைகளைப்போ லிருக்கிற யென் றழுதான் என்பதாம். (உ0)

தடங்கணீர் துடைத்துமெய்தைவந்தாயிழை
நடுங்கலென்றாற்றிடநள்ளியாமத்து
மடங்கலபோனமொய்ம்புடைமன்னர்மன்னவன்
கொடுங்கைமேற்றுயின்றனள் பொன்னங்கொம்பனான்

(இ - ள்.) தடம் கண் - விசாலமாகிய கண்ணினின்றுவரும், நீா துடைத்து - சலத்தை மாற்றி, மெய் தைவந்து - தேகத்தைத் தடவிக்கொய்தது, ஆயிழை - பெண்ணை, நடுங்கல் என்று - அஞ்சா தேயென்று, ஆற்றிட - தேற்ற, நள யாமத்து - அாத்தராத்நிரியில், மடங்கல் போல் - சிங்கம்போல், மொய்ம்பு உடை - பலத்தையுடைய, மன்னா மன்னவன் - அரசாக்கரசனுள் நளமகாராசனுடைய, கொடுங் கைமேல் - வளைந்தகையின்மீது, பொன் அம் கொம்பனான் - அழகிய பொற்கொம்பையொத்த தமயந்தி, துயின்றனள் - நித்திரை செய் தாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நளன்கைமேல் சிரசைவைத்து நித்திரைசெய் தாள் என்பதாம். (உக)

கான்புகுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௧௦௩௭.

பிரிவுறுபடலம்.

[இப்படலத்தால் கானிடத்துச்சென்ற நளமகாராசன் அவ் விடத்தில் தமயந்திபடும் பெருந்துன்பத்தைக் கண்டு சகிக்காதவனாய் அதற்குக் காரணந் தானாகையால் தான்பிரிந்தால் அவள சிறுதுயருடன் அருகிலுள்ள தன் தாய்வீட்டை யடைவாளென மெண்ணிப் பிரிவுறல் சொல்லப்படுகின்றது]

கவிவிருத்தம்

விண்படுமின்னெனமிளிருமாகமு
மண்படத்துயரொருவடிவுகொண்டெனக்
கண்படுதோகையைநோக்கிக்காவலன
புண்படுநெஞ்சொடும்புலம்பியெண்ணினான்.

(இ - ள்.) விண் படு - மேகத்திலுண்டாகிய, மின் என - மின் னல்போல், மிளிரும் - பிரகாசிக்கும், ஆகமும் - சரீரமும், மண் பட - புழுதியடைய, துயா - துன்பம், ஒரு வடிவம் - ஒருவடிவத்தை, கொண்டு என - கொண்டதுடோல, கண்படு கோதையை - நித்திரை செய்யாநின்ற தமயந்தியை, நோக்கி - பார்த்து, காவலன் - நளமகாராஜன், புண் படு நெஞ்சொடும் - வருத்தமுற்ற மனதுடனே, புலம்பி - அரற்றி, எண்ணினான் - ஆலோசித்தான், எ-று.

(க - து.) நளன் தமயந்தியைப்பார்த்து அழுது எண்ணினான் என்பதாம். (க

நண்ணருங்காணெலாந்தொடர்ந்துநண்ணுமேற்
கண்ணினாலிவடியர்காணலாவதே
பெண்ணருங்கலத்தினைப்பிரியிறற்றந்தையு
ரண்ணியதவ்வுழியடைந்துவைகுமால்.

(இ - ள்.) நண் அரு கான் எலாம் - பொருநதுதற்கரிய காடுமுழு தும், தொடர்ந்து - பின்றொடாந்து, நண்ணுமேல் - அடையுமானால், கண்ணினால் - கண்களினால், இவள் துயா - இத்தமயந்தியினது துன்பத்தை, காணலாவதே - பாரக்கக்கூடபோ, பெண் அரு கலத்தினை - பெண்களுக்கரிய ஆபரணமடோன்ற இவளை, பிரியில் - நீங்கில், தந்தை ஊர் - பிதாவினுடைய நகரமானது, அண்ணியது - சமீபமாயது; அவ்வுழி - அநநகரத்தினிடத்து, அடைந்து - சோந்து, வைகும் - இருப்பான், எ-று. ஆல்-அசை

(க - து.) இவளைப் பிரிந்தால் தாய்வீட்டுக்குப் போவாள் என்பதாம். (உ.)

விரிமலர்ப்பூங்குழல்விழிக்கிலீங்கிவட்
பிரிசுவதரிதினிப்பிரியவெண்ணிலோ

வொருதுகிலாயதித்துகிலையுறுசெய்
கருவியிங்கேதெனக்கருத்தினெண்ணினான்.

(இ-ள்.) விரி மலா - மலர்ந்த புட்பத்தையணிந்த, பூ - பொலிவு பெற்ற, குழல் - கூந்தலையுடைய தமயந்தி, விழிக்கில் - கண்விழித் துக்கொண்டால், ஈங்கு - இவ்விடத்தில், இவள் - இவளைவிட்டு, பிரிசுவது - நீங்குவது, அரிது - கூடாது, இனி பிரிய - இனி மேல் (இவளை) நீங்க, எண்ணிலோ - ஆலோசிக்கிலோ, ஒரு துகில் ஆயது - (இருவருக்கும்) ஓராதையாயிருக்கின்றது, இதுகிலை - இவ்வஸ்திரத்தை, ஊறு செய் கருவி - துணிக்கின்ற ஆயுதம், இங்கு - இவ்விடத்தில், ஏது என - யாதென்று, கருத்தின - மனதில், எண்ணினான் - ஆலோசித்தான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி விழித்தால் பிரிதலரிது, வஸ்திரமொன்று, இதையறுக்கக் கருவியோயில்லையென் மெண்ணினான் என்பதாம். (க)

எண்ணியதுணர்ந்திவாப்பிரிப்பமுன்னமே
கண்ணியவஞ்சககலியும்வாளதாய்
நண்ணிமுன்கிடத்தலுமெடுத்தநாமவே
லண்ணலுந்துகினடுவரிந்திட்டானரோ.

(இ - ள்.) எண்ணியது உணர்ந்து - ஆலோசித்ததை யறிந்து, அவா பிரிப்ப - அவ்விருவரையும் பிரிக்க, முன்னமே கண்ணிய - முன்னமே கருதிய, வஞ்சகம் கலியும் - கபடத்தையுடைய கலிபுருஷனும், வாளது ஆய - வாளாகி, நண்ணி - பொருந்தி, முன் - எதிரில், கிடத்தலும் - இருந்த அளவில், எடுத்து - கையிலெடுத்தது, நாமம் வேல் - அச்சத்தைத்தரும் வேலையுடைய, அண்ணலும் - நளனும், துகில் - வஸ்திரத்தை, நடு - மத்தியில், அரிந்திட்டான் - அரிந்தான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) சனி வாள்போ லெதிரிங்கிடக்க நளன் அதையெடுத்து வஸ்திரத்தை யரிந்தான் என்பதாம். (ச)

சில்லரிநெடுங்கணுடெருளுருவகை
மெல்லெனகொடுங்கையினீக்கிவெய்துயிர்த்
தொல்லையிலுயிர்விடுமுடம்புபோன்மென
வல்லலங்கடலிடையமுந்தினுனரோ.

(இ - ள்.) சில் - சிலவாகிய, அரி - அரிபாரந்த, நெடு கணுள் - நீண்டகணையுடைய தமயந்தி, தெருள் உறு வகை - விழிக்காதவிதமாய், மெல் என - மிருதுவாக, கொடுங்கையின் நீக்கி - வளைந்தகையினின்றும் அகற்றி, வெய்து உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, ஒல்லையில் - சீக்கிரத்தில், உயிர் விடும் - பிரண்ணைநீக்கும், உடம்பு போன்ம் என - தேர்த்துத் தைப்போல, அல்லல் கடலிடை - துக்கசாகரத்தில், அமுந்தினான் - மூழ்கினான், எ - று. அம், அரோ - அசை.

(க - து.) களன் தமயந்தியைக் கையைவிட்டு நீக்கி உயிரை விட்டான் என்பதாம். (இ)

எழுமகன்றூலினியென்கொலாமென
வழுமுயிர் துறந்தெனவவசமேற்கொளா
விழுமிவட்காக்கெனமெலிந்துதெய்வதந்
தொழுமினையனபலதுன்பமெய்துமால்.

(இ - ள்.) எழும் - எழுந்திருப்பான், அகன்றால் - நீங்கினால்,
இனி - இனிமேல், என்கொல் ஆம் என - என்னவாகுமோவென்று,
அழும் - புலம்புவான், உயிர் துறந்தது என - உயிர் நீங்கினவன்போல,
அவசம் மேற்கொளா - பரவசத்தை மேற்கொண்டு, விழும் - விழு
வான், இவள் - இவளை, காக்க என - இரக்திக்கவேன்று, மெலிந்து -
கூடி, தெய்வதம் - வனதேவதைகளை, தொழும் - வணங்குவான்;
இனையன - இவைபோன்ற, பல - அநேகமான, துன்பம் - துயரங்
களை, எய்தும் - அடைவான், எ - று ஆல் - அசை.

(க-து.) நளன எழுவான், அழுவான், விழுவான், தமயந்தியைக்
காக்க வனதேவதைகளைத் தொழுவான் என்பதாம். (சு)

செல்லும்வெந்துயரொடுஞ்செல்லக்காலெழா
தொல்லையின் மீளும்வெய்துயிர்க்குமொண்ணுதல்
கல்லதரிடைத்தனியேகிற்பேய்க்கணங்
கொல்லுமென்றாருயிர்குழைந்துசாமபுமால்.

(இ - ள்.) செல்லும் - நடப்பான், வெம் துயரொடும் - வெவ்விய
துக்கத்துடன், செல்ல - நடக்க, கால எழாது - அடியெழும்பாமல்,
ஒல்லையில் - சீக்கிரத்தில், மீளும் - திரும்புவான், வெய்து உயிர்க்கும் -
பெருமூச்சுவிடுவான், ஒன் நுதல் - ஒளைய நெற்றியையுடைய தம
யந்தி, கல் அதரிடை - மலைவழியில், தனி ஏகில் - தனியே செல்வா
ளானால், பேய் கணம் - பிசாசுகூட்டங்கள், கொல்லும் என்று - கொ
ன்றுவிடுமென்று, ஆர் உயிர் - நிறைந்தவுயிர், குழைந்து - குழைவுற்று,
சாம்பும் - வாடுவான், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) நளன் நடப்பான், திரும்புவான், பெருமூச்செறிவான்,
தமயந்தியைப் பேய் கொல்லுமென்று தளாவான் என்பதாம்.

இது தன்மை நவீர்சியணி.

(எ)

ஆயிடையின்னணம்வருந்தியன்புகூர்
வேயுறழ்தோளியைப்பிரிந்துவெஞ்சின
மாயவெங்கொடுங்கலிவயத்ததைலிற்
போயினன்பித்தரின்பொருவில்வாய்மையான்.

(இ - ள்.) ஆயிடை - அவ்விடத்தில், இன்னணம் வருந்தி - இப்
படியாகத் துன்புற்று, அன்புகூர் - ஆசைமிஞ்ந்த, வேய் உறழ் - மூங்கி
வெய்து, தோளியை - தோளையுடைய தமயந்தியை, பிரிந்து -
நீங்கி, வெம் சினம் - வெவ்விய கோபத்தையும், மாயம் - வஞ்சனை
தையும், வெம் - குருமான, கொடு - கொடுமையையுடைய, கலி -
தாழியதுக்கு, வயத்தன் ஆதலில் - வசப்பட்டவனாதலால், பொருளில்

வாய்மையான் - ஒப்பற்ற சத்தியத்தையுடைய நான், பித்தரின் - பித்தரைப்போல், போவினன் - போனான், எ-று.

(க - து.) நான் பித்தரைப்போல் போனான் என்பதாம். (அ)

நள்ளிருட்போதுவெங்காணிமாமே
லள்ளிலைப்பூணினைகன்றுபோதலும்
விள்ளருந்துயரொடுமெலிந்துகண்படும்
பிள்ளைமாரோகக்கிதன்செய்கைபேசுவாம்.

(இ - ள்.) நள இருள போது - நெராதிரியில், வெம் கானில் - வெவ்வியகாட்டில், நாம வேல் - அச்சத்தைச்செய்யும் வேலையும், அள் இலை - கூமைபொருந்திய தொங்கலையும், பூணினை - ஆபரணத்தையுமுடைய நளமகாராசன, அகன்று போதலும் - நீங்கிப் போனவளவில், விள் அரு துயரொடு - நீங்குதற்கரியதுன்பத்துடனே, மெலிந்து - நெந்து, கண்படு - நித்திரைசெய்கின்ற, பிள்ளை மான் - மான்கன்றுபோன்ற, நோக்கிதன் - கண்களையுடைய தமயந்தியினது, செய்கை - நடக்கையை, பேசுவாம் - சொல்லுவோம், எ-று.

(க - து.) புராணிகா தமயந்தி செய்கையைச் சொல்லுவாமென்றா என்பதாம். (க)

நீடியதயில்சிறிதுணர்ந்துநேரிழை
யாடகத்தொழுகையாலனைக்கககாண்கிலா
நாடினள்பதைத்தனனாயிர்ப்புவிங்கின
தேடினள்காந்தளஞ்செங்கைநீட்டியே.

(இ - ள்.) நீடிய தயில் - மிகுந்த நித்திரை, சிறிது உணர்ந்து - கொஞ்சந்தெளிந்து, நேரிழை - தமயந்தி, ஆடகம் தொழுகையால் பொன்னாற்செய்த வளையலணிந்த கைகளால், அனைக்க - தழுவ, காண்கிலாள் - காணாதவளாய், ஊடினள் - பிணங்கினாள்; பதைத்தனன் - துடித்தான், உயிர்ப்பு விங்கினள் - பெருமூச்சுவிட்டாள்; காந்தன் - காந்தள்மலையொத்த, அம் - அழகிய, செங்கை - சிவந்த கையை, நீட்டி - நீட்டி, தேடினள் - தேடினாள், எ-று. ஏ-அச்சு.

(க - து.) தமயந்தி தன்கைகளால் நளையனைக்கக் காணாதவளாய்ப் பிணங்கினாள், துடித்தான், பெருமூச்சுவிட்டாள், கையாற் றடவினாள் என்பதாம்.

இது தன்மைநவீர்சியணி.

(அ)

ஆயிடைகாண்கிலாதழங்கிச்செங்கடை
பாயிரெடுங்கணிநாவிபாய்தரத்
தூயமென்மலர்க்காநெரித்துத்துண்ணென
வாய்வெரீஇயால்வயிறதுக்கிமாழ்கினாள்.

(இ - ள்.) ஆயிடை - அவ்விடத்தில், காண்கிலாது - (காணாது) வினாது, அழங்கி - வருந்தி, செம் கடை - சிவந்த கடை, வயிறு - வயிற்று, எ-று.

பாய் - பரவிய, அரி - அரிகளையுடைய, நெடு கண் - நீண்ட கண்ணினின்றும், நீர் அருவி பாய்தர - நீர்வெள்ளம் ஒழுக, தாய - பரிசுத்தமாகிய, மெல் - மிருதுபொருந்திய, மலர் கரம் நெரித்து - தாமரைமலர்போன்ற கைகளை நெரித்து, துண் என - திடுக்கென்று, வாய் வெரீஇ - கூச்சலிட்டு, ஆல் - ஆலிலேபோன்ற, வயிறு - வயிற்றை, அதுக்கி - பிசைந்து, மாழ்கினுள் - மயங்கினுள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நளனைக்காணுது கண்ணீரொழுகக் கைகளை நெரித்துக் கூச்சலிட்டு வயிற்றைப்பிசைந் தழுதாள் என்பதாம். (கக)

தெளித்தபூம்பள்ளியிற்சிறிதுநீங்கினு
மளப்பருந்துயரொடுமவலமெய்துவேன்
றளிப்பெயற்கங்குலிறறமியண்மாழ்குற
வொளித்துநீதனிவினையாடிவலுவவேனே.

(இ - ள்.) தெளித்த பூ பள்ளியில் - புஷ்பங்களைப் பரப்பிய சயனத்தில், சிறிது - கொஞ்சம், நீங்கினும் - விலகினாலும், அளப்பு அருதுயரொடும் - அளவிடுதற்கரிய துன்பத்துடன், அவலம் எய்துவேன் - வருத்தத்தை அடைகின்ற யான், தனி பெயல கங்குலில் - பனித்துளி துளிக்காநின்ற இராத்திரியில், தமியன - தனித்தவளாய், மாழ்குற - வருந்த, ஒளித்து நீ - நீ மறைந்து, தனி வினையாடில் - தனியாய் வினை உாடினால், உய்வனே - யான் பிழைப்பனே, எ-று.

(க - து.) மலரணையிற் பிரியிற் சகியாத நான் நீரொளித்து வினை உாடினும் பிழைப்பனே என்றாள் என்பதாம். (கஉ)

கொச்சுக்கவிப்பா

கான்றாருயிரொழுகக்கண்ணீர்கவுளலைப்ப
வூன்றோய்களைபட்டுமூலும்பிணையொத்தேன்
மான்றேரரசர்முடியுமுதவார்கழற்காற் [லையே.
றோன்றலென் கண்களிப்ப வின்னமுமென் றோன்றி

(இ-ள்.) கான்று - வெளிபட்டு, ஆர் உயிர் ஒழுக - பொருந்திய ஷயிர் நீங்க, கண் நீர் - கண்ணீரானது, கவள் - கன்னத்தை, அலைப்ப - ஆலைக்க, ஊன் தோய் - தசைபடிநத, களை பட்டு - அம்புபட்டு, உழதும் - சுழலாநின்ற, பிணை ஒத்தேன் - மானுக் கொப்பானேன்; மான் தோ - குதிகாகட்டிய தேரையுடைய, அரசர் - அரசருடைய, முடி உழுத - கிரீடங்கள் படிந்த, வார் கழல் - நெடிய வீரக்கழலைத்தரித்த, கால் - பாதத்தையுடைய, தோன்றல் - அரசனே, என் கண் களிப்ப - என்னுடைய கண்மகிழ்ச்சியுடைய, இன்னமும் - இன்னொருமட்டும், என் - என்னகாரணத்தினால், தோன்றிலை - காணப்படவில்லை, எ-று.

சு. அசை.

(க-து.) தமயந்தி அரசனே என் கண்களாகக் கின்னமும் நெய்ற நிலையே என்னகாரண மென்றாள் என்பதாம். (கஉ)

நேரலார்போரேறேநிடதத்தார்கோமானே
யாசவனாமார்பாவனியேனுயிர்க்குயிரே
காரிருள்வாயான்புலமபக்கானகத்துவிட்டகன்றுஞ்
சாரலையாலின்னுமிதுவோநின்றண்ணளியே.

(இ - ள்.) நேரலா - பகைவாக்கு, போ - ஏறே - போசெய்
இன்ற சிங்கமே, நிடதத்தா கோமானே - நிடததேசத்தாக்கு அர
சனே, ஆரம் - முத்துமாலையணிந்த, வனா மாபா - மலைபோன்ற
மாற்பை யுடையவனே, அளியேன உயிர்க்கு உயிரோ - ஏழையாகிய
என்னுயிர்க்கு உயிர்போன்ற நளமகாராசனே, கா இருள்வாய் -
கரிய விருளினிடத்தில், யான் புலம்ப-நான் புலமபும்படி, கானகத்து-
காட்டினிடத்தில், விட்டு ஆகன்றும் - என்னை நீங்கியும், இனனும் -
இவ்வளவு காலஞ்சென்ற பின்பும், சாரலை - சோந்தாயில்லை, (ஆத
லால்) இதுவோ - இதுதானே, நின - உன்னுடைய, தண் அளி -
குளிரந்தவருள், எ-று. ஆல் - ஏ - அசைகள்.

(சு-து.) தமயந்தி நளனைக்குறித்து இதுதானே தயையென்றான்
என்பதாம். (சுசு)

நெஞ்சமெலிவேனினதுதடந்தோளும்
கஞ்சமலர்முகமுங்காணுதுகணபணிப்ப
மஞ்சுதவழ்வெற்பெற்றதவச்சிரததோனன்றளித்த
விஞ்சைபயின்றுவினையாட்டயருதியோ.

(இ - ள்.) நெஞ்சம் மெலிவேன - முனம் வாடுகின்ற யான்,
வினது தடம் தோளும் - உன்னுடைய, விசாலமாகிய தோள்களையும்,
கஞ்சம் முகமும் - தாமமாமலாபோன்ற வதனத்தையும், காணுது -
பாராமல், கண பணிப்ப - கணனீர்விடும்படி, மஞ்சு தவழ் - மேகம்
கள் தவழ்கின்ற, வெற்பு எறிந்த - மலைகளின் (சிறகை) அறுத்த,
வச்சிரததோன - வச்சிராயுத்ததை யேந்திய இரதிரன், அன்று -
(அதுசென்ற) அன்று, அளித்த - கொடுத்த, விஞ்சை - வித்தையை,
பயின்று - பழகி, வினையாட்டு அயருதியோ - வினையாடுகின்றாயோ,
எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நளனைக்குறித்து இந்திரன்கொடுத்த வித்தையால்
வினையாடுகின்றாயோ என்றான் என்பதாம். (கசு)

ஞாலத்திருணடப்பநாட்கமலம்வாய்நெகிழ
வேலைத்தினாமுகட்டிலவெய்யோனெழுந்தனனா
மலைக்கதிர்வடிவேன்மன்னர்பெருமானே
காலைக்கடவகடன்கழிக்கவாராயே.

(இ - ள்.) ஞாலத்து - பூமியிலுள்ள, இருள் - அந்தகாரமானது,
நடப்ப - செல்லவும், நாள் கமலம் - புதிய தாமரைமுகைகள், ஞாய
நெகிழ - மலரவும், வேலை - கடலினது, தினா முகட்டில் - அலைகளின்
மத்தியில், வெய்யோன் - சூரியன், எழுந்தான் - உதித்தான், (ஆத

லால்), மாலை - வெற்றிமாலை யணிந்த, கதிரா - ஒளி பொருந்திய, வடிவேல் - கூரிய வேலாயுதத்தை யோதிய, மன்னா பெருமானே - அரசர்க்கு அரசனாகிய நளமகாராசனே, காலே - உதயத்தில், கடவகடன் - செய்யததக்க நித்தியகனமத்தை, கழிக்க - செய்து முடிக்க, வாராயே - வரமாட்டாயோ, எ-று. ஆல - அசை.

(க - து.) சூரியனுதயமாகினான காலக்கருமஞ் செய்ய வாராயோ வென்றான் என்பதாம். (கக)

மன்னவனேயிப்பிறப்பிற்கண்டுமணந்திலனே
வின்ன மொருபிறப்பிலானுமேழையேன்
றன்னந்தனியேயிருந்துதவமாறறியுமுன்
பொன்னகலமுளருருகப்பலலாதொழிவேனே.

(இ - ள்.) ஏழையேன - ஏழையாகிய யான், மன்னவனே - நளமகாராசனே, இ பிறப்பில் - இந்த சன்னததில், கண்டு - (உன்னைக்) கண்டு, மணந்திலனேல் - சேராமற் போவேனானால், இன்னம - இனிமேல் (வருஞ் சன்னதங்களுள்), ஒரு பிறப்பிலானாலும் - ஒரு சன்னத்திலாவது, தன்னம் தனியே இருந்த - தனித்திருந்து, தவம் ஆற்றியும் - தவத்தைச் செய்தாவது, உன டொன அகலம் - உன்னுடைய அழகு பொருந்திய மாபு, உள உருக - உள்ள முருகும்படி, புல்லாத - தழுவாமல், ஒழிவேனே - நீங்குவேனே, எ-று.

(க - து.) இப்பிறப்பிற் புணரவிடினும் வருபிறப்பிற் புணருவேனென்றான் என்பதாம். (கங)

வாவுமிளமான் காண்மயிலகாண்மடப்பிழகாள்
கூவுங்கரியகுயிலகாண்மென்புள்ளினங்கா
ளாவினெனமேவியகலேமெனவகன்ற
காவலன்றான் போனவழியெனக்குக்காட்டோ.

(இ - ள்.) வாவும் - தாவாநின்ற, இள மான்காள் - இளமைதங்கிய மான்களே, மயில்காள் - மயில்களே, மட பிழகாள் - அழகிய பெட்டையான்களே, கூவும் - கூவுகின்ற, கரிய குயில்காள் - கருங்குயில்களே, மெல் புள் இனங்காள் - மெனமையாகிய பறவைக்கூட்டின்களே, ஆவி என - உயிரைப்போல, மேலி - பொருந்தி, அகனேம் என - பிரியாமெனறுசொல்லி, அகன்ற - (இப்பொழுது) நீங்கிய, காவலன்றான் - நளமகாராசன், போன வழி - சென்றவழியை, எனக்கு என்றதற்கு, காட்டோ - (நீங்கள்) காட்டோ, எ-று.

(க - து.) மான்களே, மயில்களே, யான்களே, குயில்களே, பறவைக் கூட்டங்களே நளமஹாராஜன் போனவழியைக் காட்டாகளானான் என்பதாம். (கஅ)

தன்னுருகியிருகண்ணீராவியுதத்
தன்னுருகியும்புலம்பித்தமியளைய

மின்னிரிடைறுடங்கச்செல்வாள்விறல்வேந்தன் [ள்.
பொன்னாடிநோக்கிப்பூங்கொடிபோல்வீழ்ந்தமுதா

(இ - ள்.) என்னு - இப்படியென்று, உருகி - மனமுருகி, இரு
கண் - இரண்டு கண்களினின்றும், நீர் ஆலி உக - நீர்த்துளிகள்
உதிர், தன் நா - தன்னுடைய நாவானது, தழும்ப - தடிப்புறம்படி,
புலம்பி - அரற்றி, தமிழளாய் - தனித்தவளாய், மின் ஆர் இடை -
மின்னலின்றன்மை நிறைந்த இடையானது, நுடங்க - துவள, செல்
வாள் - நடக்கின்ற தமயந்தியானவள், விறல் - வெற்றிபொருந்திய,
வேந்தன் - நளமகாராசனது, பொன் ஆர் அடி - அழகுபொருந்திய
பாதக்குறியை, நோக்கி - பார்த்து, பூ கொடிபோல் - புஷ்பக்கொடி
போல், வீழ்ந்து - (அதில்) வீழ்ந்து, அழுதாள் - புலம்பினாள், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நளனடியைக்கண்டு வீழ்ந்தமுதாள் என்பதாம்.

ஐயன் கமலவடிச்சுவடுகாண்டலுமே
வெய்யதுயரவிடமீதுரவாய்புலராச்
செய்யகமலமலரிற்றிருவனையாள்
கையறவாநெஞ்சங்கலுழாவுயிர்சோர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) ஐயன் - நளமகாராசனுடைய, கமல அடி சுவடு - தாம
னா மலாபோன்ற பாதக்குறியை, காண்டலும் - கண்டவளவில், வெ
ய்யதுயரம் விடம் - கொடிய துன்பமாகிய விஷம், மீது ஊர் - அதி
கரிக்க, வாய் புலரா - வாயுலாந்து, செய்ய கமலம் மலரில் - சிவந்த தா
மரைப்புஷ்பத்தி லிருக்கின்ற, திரு அனையாள் - இலக்குமியையொத்த
தமயந்தியானவள், கையறவா - செயலறறு, நெஞ்சம் கலுழா - மனம்
கலங்கி, உயிர் சோர்ந்தாள் - மூர்ச்சித்தாளாள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தமயந்தி மூர்ச்சையடைந்தாள் என்பதாம். (உ0)

இவ்வாறு துன்பக்கடலினிடைமூழ்கும்
மைவார்தடங்கண்மடமாதின் செவ்விமுகஞ்
செவ்வான்மதியமெனச் செங்கட்டுளையெயிற்று
வெவ்வாயரவமுருத்துவிழுங்கியதே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு - இந்தவிதமாய், துன்பம் கடலினிடை - துன்
பக்கடலில், மூழ்கும் - அழுந்திய, மை - அஞ்சனமெழுதிய, வார -
நெடிய, தடம் - விசாலமாகிய, கண் - நேத்திரங்களையும், மடம் - அடி
யாமையையு முடைய, மாதின் - தமயந்தியினது, செவ்வி - அழகு
பொருந்திய, முகம் - வதனத்தை, செவ் வால் - செவ்வையாகி
வெளுத்த, மதியம் என - சந்திரனென்று (எண்ணி), செம் கண்
சிவந்த கண்களையும், துளை எய்து - துவாரம்பொருந்திய பற்களையும்,
வெம் வாய் - வெவ்விவ வாயையுமுடைய, அரவம் - மலிவாய்
பாம்பு, உருத்த - கோபித்து, விழுங்கியது - விழுங்கிற்றது, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியை மலைப்பாம்பு விழுங்கியது என்பதாம்.
சுண்டி மதிக்குச் செவ்வை நிறைவெனக் கொள்க. (உ1)

நெய்த்தோரின்மூழ்கினிணம்பருகும்வெலுவேலாய்
பைத்தோர் கொடுத்ததுகட்பாநதன்விழங்கியதா
லெய்த்தேனுயிர்காத்தற்கெய்தாயெனவழுதான்
மைத்தோய்குவளைமதர்நெடுங்கண்வாணுதலே.

(இ - ள்) நெய்த்தோரில் மூழ்கி - உதிரத்திற் குளித்து, நிணம் பருகும் - மாமிசத்தைப் புசிக்காநின்ற, வை வேலோய் - கூர்மை பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடைய நளமகாரசனே!, பைத்து - படத் தையுடையதாகிய, ஓர் கொடி தறு கண் - ஒரு கொடிய கோபத்தை யுடைய, பாநதன் - மலைபாம்பானது, விழங்கியது - (என்ன) விழங் கியது, எய்த்தேன் - இளைத்த என்னுடைய, உயிர் காத்தற்கு - உயிரைக் காப்பதற்கு, எய்தாய் என - வாராயோ என்று, மைதோய் - அஞ் சனத்தோய்ந்த, குவளை - கருநெய்தல் போன்ற, மதா நெடு கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய நெடியகண்களையுடைய, வாள் துதல் - ஒளிபொ ருந்திய நெற்றியையுடைய தமயந்தியானவள், அழுதான் - புலம்பி னான், எ - று ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி நளனைக்குறித்துப் புலம்பினான் என்பதாம்.)

பொங்கழல்வெங்கானகத்துப்பூவையழுங்குரல்கேட்
டங்கோர்சிலைக்கையடல்வேடன்வந்தனுதி
வெங்கணரவெறிந்துவெவ்வாயிடைநின்றும்
கொங்கவிழுமென்கூந்தற்கோதைதனைநீக்கினனூல்.

(இ - ள்) பொங்கு அழல் - மிகுந்த அக்கினியை யுடைய, வெம் கானகத்து - வெப்பமாகிய காட்டினில், பூவை - தமயந்தியானவள், அழல் குரல் கேட்டு - புலம்புகின்ற சத்தத்தைக்கேட்டு, அங்கு - அவ் விடத்தில், ஓர் - ஒரு, சிலை கை - வில்லைக் கையிலேந்திய, அடல் - பலம் பொருந்திய, வேடன் - வேடனானவன், வந்து அணுகி - வந்துசேர்ந்து, வெம் கண் - வெவ்விய கண்களையுடைய, அரவு - மலைபாம்பை, எறிந்து - பிளந்து, வெம் வாயிடைநின்றும் - வெவ்விய வாயினிடத்தி னின்றும், கொங்கு அவிழ் - வாசனே வீசானின்ற, மெல் கூந்தல் - மென்மையாகிய கூந்தலையுடைய, கோதை தனை - தமயந்தியை, நீக் கினான் - விடுவித்தான், எ - று. ஆல் - அசை.

(க - து.) வேடன், தமயந்தியைப் பாம்பிலிருந்து விடுவித்தான் என்பதாம். (உக)

அழகீர்க்கழிநெடியடி யாசிரியவிருத்தம்.

வெய்ய வரவின் பருவாயின் விடுத்த மடமா னெழி
னோக்கி, மையல் கூர்ந்த நெஞ்சினையு வரிவிற மடக்கை
வயவேடன், றெய்யின் முலைமேற் புல்லுதற்குத்தொடராத்
துஞ்சா வரும்கற்பின், றையன் முனிந்து நோக்குதலுஞ்
சாம்பு ராயிற் பவனுடலே.

(இ - ள்.) வெய்ய அரவின் - கொடிய மலைப்பாம்பினது, பரு
காவின் - பிளப்பாகிய வாயினின்றும், விடுத்த - விடுவிக்கப்பட்ட,
மட மாஸ் - இளமான்போன்ற தமயந்தியினது, எழில் நோக்கி - அழ
கைப்பூர்த்து, மையல் கூந்த நெஞ்சினனாய் - மோகித்த மனமுள்
னவனாய், வரி வில் - நீண்டவில்லையேந்திய, தடம் கை - விசாலமாகிய
கையையுடைய, வயம் வேடன் - வெற்றிபொருந்திய வேடனானவன்,
தொய்யில் முலைமேல் - சந்தனக்கோலமணிந்த ஸ்தனத்தின்மேல்,
புல்லுதற்கு - அணைதற்கு, தொடர - பினறொடர, தஞ்சா - கெடாத,
அரு கற்பின் - அருமையாகிய கற்பினையுடைய, தையல் - தமயந்தி
யானவள், முனிந்து - கோபித்து, நோக்குதலும் - பார்த்தமாத்நிரத்
தில், அவன் உடல் - அவவேடனுடலம், சாம்பா ஆயிற்று - நீருயிற்று,
எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) வேடன் தமயந்தியைப் புணரத் தொடர்ந்தவளவில்
தமயந்தி பாக்க வேடன் எரிந்துபோனான் என்பதாம். (உச)

கற்பி னழலாற் கொடுஞ்சிலைககை வேட னுடலங் கரி
யாக்கிப், பொற்பின்றுறைபோய் நலங்கனிந்த பொன்னம்
பாவை புலம்பெய்தி, வெற்பி னுயர்தோள் வேந்துசெலும்
வெங்கான் றுருவி யேகுதலு, மற்பின் முனிவர் தவமியற்
றுஞ் சாலைநோக்கி யருகணைந்தாள்.

(இ - ள்.) கற்பின் அழலால் - பதிவிருதாக்கினியால், கொடு
சிலைகை - கொடியவில்லைக கையிலேந்திய, வேடன் உடலம் - வேடன்
சரீரத்தை, கரி ஆக்கி - சாம்பராக்கி, பொற்பின் துறை போய் - அழ
கிறதென்று, நலம் கனிந்த - நனமையிருந்த, பொன்னம் பாவை - தம
யந்தியானவள், புலம்பு எய்தி - அழுதுகொண்டு, வெற்பின் உயா
தோள் - மலைபோல் உயர்ந்த புயத்தையுடைய, வேந்து - நளமகா
ராசன், செல்லும் - செல்லாநின்ற, வெம் கான் - வெவ்விடாகாட்டி
வில், துருவி ஏகுதலும் - தேடிக்கொண்டு போகும்ளவில், அற்பின்
முனிவா - அன்பினையுடைய முனிவர்கள், தவம் இயற்றும் - தவஞ்
செய்யாநின்ற, சாலை நோக்கி - பாணசாலையைப்பாத்தது, அருகு - அத
னருகில், அணைந்தாள் - சோந்தாள், எ - று.

(க-து.) தமயந்தி முனிவர்கள் தவச்சாலையிற் சாரந்தாள் என்ப
தாம். (உரு)

அடைந்த மாதின் முகநோக்கி யானா நீவெவ் வழற்
காணி, னடந்து தனியே யித்தலையிற் போந்த தென்னை நளி
னமலர்த், தடங்கண் கலுழ்ந்து புலம்பெய்துந் தன்மையெ
வன்கொல் சாற்றுகென, மடந்தை புகுந்த வாரணத்து
முனிவர்கேட்ப வகுத்துரைத்தாள்.

(இ - ள்.) அடைந்த - தமமிடத்துவந்த, மாதின் - தமயந்தியி
னது, முகம் நோக்கி - வதனத்தைப்பார்த்து, யானா நீ - நீ யார்; வெவ்
வெவ்விடங்களில் - வெவ்விட அழல்பொருந்திய ஊட்டினில், நடந்து -

காணவாடந்த, தனியே - தனிமைவாகி, இ தலையில் - இவ்விடத்தில், போந்தது என்னை - வந்ததென்னகாரணம்; நளின மலர் - தாமரைமலர் போன்ற, தடம் கண் கலுழந்து - விசாலமாகிய கண்கள் கலங்கி, புலம்பு எய்தும்தன்மை - துன்பப்படுதல், எவன்கொல் - என்னதாரணம், சாற்றுக் கன - சொல்லென்று, முனிவா கேட்ப - முனிவர்கள்கேட்க, மடந்தை - தமயந்தியானவள், புருந்த ஆறு அனைத்தும் - கடந்தவையெல்லாம், வருத்து உடைத்தாள் - பிரித்து (அவர்களுக்குச்) சொல்லினாள், என்று.

(க - து.) முனிவர்கள் கேட்கத் தமயந்தி நடந்தவையெல்லாஞ் சொன்னாள் என்பதாம். (உச)

கேட்ட வளவி வுளமுருகிக் கிள்ளை மருட்டும் பணி மொழியாய், வாட்டமொழிதி நிற்பிரிந்த வழவே னளனைச் சின்னாள், னுட்டம் களிப்பக் கண்டுமுன்போ னலம்பெற்றிருத்தி யெனநவிலா, வீட்டிற் தவததோர் மறைக்கிழுவ நிருக்கைகோக்கி யேகினரால்.

(இ-ள்.) கேட்ட அளவில் - (இச்செய்தியைக்) கேட்டமாதிரித் தில், உளம் உருகி - மனமுருகி, கிள்ளை - கிளிப்பிள்ளைகளை, மருட்டும் - வெருட்டாநின்ற, பணி மொழியாய் - குளிர்ந்த சொற்களையுடைய தமயந்தியே, வாட்டம் ஒழிதி - சோாவை ஒழித்துவிட, நின் பிரிந்த - உன்னைப்பிரிந்த, வழ வேல் நளனை - கூாமையுடைய வேலெந்திய நளமகாரசனை, சில நாளில் - சிலநாளிலே, நாட்டம் களிப்ப - கண்கள் களிக்க, கண்டு - பார்த்து, முன்போல் நலம்பெற்று இருத்தி - முன்போல நன்மையை யடைந்து இருப்பாயாகவென்று, நவிலா - ஆசாவதித்து, ஈட்டும் தவத்து - தவஞ்செய்கின்ற, ஓர் மறைக்கிழவா - ஓ பற்ற அந்தணர்கள், இருக்கை நோக்கி - (தாங்க) இருக்கு மாச்சிரமத்தைக்குவித்து, ஏகினா - சென்றாகள், என்று. ஆல் - அசை.

(க - து.) முனிவர்கள் ஆசாவதித்துப் போனார்கள் என்பதாம்.)

பிதிர்ந்த பசும்பொற் நிதலைமுலைப் பெய்ப்பூங் கோதை பிணைபோல்வா, னெதிர்ந்த வணிகர் வழித்துணையா வேகிக் கதிர்மா மணிவரன்றி, யதிர்ந்து புனல்பாய் பேராற்றங் கரையி னுறையு மரையிருளின், முதிர்ந்த சினத்துப் பிறைக்கோட்டு மூரிக் களிஞ்ஞன் மணுகியதால்.

(இ - ள்.) பிதிர்ந்த - உதிர்ந்த, பசும்பொன் - பசியபொன் போன்ற, நிதலை - தேமலையுடைய, முலை - ஸ்தனங்களையும், பெய்ப்பூ கோதை - மலாமாலையணிந்த கூந்தலையுமுடைய, பிணை போல்வான் - மான்போன்ற தமயந்தியானவள், எதிர்ந்த - எதிாப்பட்ட, வணிகர் - வாத்தகர், வழி துணை ஆ - வழித்துணையாக, ஏகி - போய், கதிர் மா மணி வரன்றி - ஒளிபொருந்திய சிறந்த மணிகளை வாரிச்செய்து, அதிர்ந்து - இரைந்து, புனல் பாய் - சலமானது பெருகுகின்ற, திபர் ஆதி கரையில் - பெரிய ஆற்றங்கரையிவிடத்தில், உறையு - உறையு

செய்கின்ற, அரை இருளின் - அரத்தரத்திரியில், முதிர்ந்த - மிகுந்த, சினத்து - கோபத்தையுடையதும், பிறை கோடு - பிறைபோன்ற கொம்புகளையுடையதுமாகிய, மூரி - வலிமையுடைய, களிற்று ஒன்று - ஒருயானையானது, அணுகியது - வந்து நெருங்கிற்று, எ - று. ஆல் - அசை.

(க - து.) தமயந்தியினிடத்து யானைவந்தது என்பதாம். (உஅ)

அணுகி யாங்குப் புலம்பெய்து மலர்பூங் கோதை மயி லொழிய, வணிக மாகக ளியாவனாயு மதமால் யானை கொன்றேகத், துணைவர் தடைந்தோர் யாவனாயுந் தொ லைத்துநடந்த பருஉத்தடககை, யிணைவெண் கோட்டிக் களிற்றென்னை யென்கொல் லாத தெனக்கலுழந்தாள்.

(இ-ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அணுகி - வந்தடைந்து, புலம்பு எய்தும் - புலம்பாநின்ற, அலா பூ கோதை மயில் - மலர்ந்த பூமலை யணிந்த அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள், ஒழிய - நீங்க லாக, வணிக மாக்கள் யாவனாயும் - வாததகரணைவனாயும், மதம் - மும்மதம்பொருந்திய, மால் யானை - பெரிய யானையானது, கொன்று ஏக - கொலைசெய்து போகாநிற்க, துணை வந்து அடைந்தோர் - துணை யாக வந்தடையப்பட்ட, யாவனாயும் - அணைவனாயும், தொலைத்து - கொன்று, நடந்த - சென்ற, பருஉ தடம் கை - பருத்து நீண்ட துதிக கையையும், இணை - இரண்டாகிய, வெள் கோடு - வெள்ளைக்கொம்பு களையுமுடைய, களிற்று - யானையானது, என்னை - (துன்பப்படு கின்ற) எனனை, என் கொல்லாதது - என்னகாரணத்தினால் கொல் லாமற போயிற்று, என - என்று, கலுழந்தாள் - புலம்பினாள், எ-று.

(க - து.) வியாபாரிகளைக் கொன்ற யானை தன்னைக் கொல்ல வில்லையென் றாறறினாள் என்பதாம். (உக)

சாத லொழிந்த வழிச்செல்வோர் துணையா வுள்ளந் தளர்வெய்திப், பாத மலர்கொப் புளமெய்திப் பனிககப் பரலவெங் கானிறந்து, கோதை வடிவேல் வலனேந்து குவ வுத் திணிதோட் சுவாகுவெனுஞ், சேதி பதிதன் வளநகரிற் சென்றாள் விதர்ப்பன் சேயிழையே.

(இ - ள்.) சாதல் ஒழிந்த - இறக்காமல் சேடித்தரின்ற, வழி செல்வோர் - வழியிற் செல்லுகின்ற பிராமணர்கள், துணை ஆ - சகாய மாகுகொண்டு, உள்ளம் தளர்வு எய்தி - மனங்கலங்கி, பாதம் மலா - மலாபோன்ற பாதங்கள், கொப்புளம் எய்தி - கொப்புளித்து, பனிக்க - நீரொழுக, பரல் வெம் காள் - பருக்கையையுடைய வெவ விய வனத்தை, இறந்த - கிட்டுநீங்கி, கோதை - வெற்றிமலை யணிந்த, வடி வேல் - கூமைபொருந்திய வேலாயுதத்தை, வலன் - வலதுபுறத்தில், ஏந்து - தாங்காநின்ற, குவவு - திரட்சியையும், திணி - வலிமையையுமுடைய, தோள் - புயத்தையுடைய, சுவாகு எனும் - சுவாகுவென்னும் பெயரையுடைய, சேதிபதிதன் - சேதிதேசத்

தரசனது, வள நகரில் - வளப்பம்பொருந்திய பட்டணத்தில், விதர்ப் பன் சேயிழை - விதாப்பராசனுடைய மகளாகிய தமயந்தியான வள், சென்றாள் - சோந்தனன், எ-று. ஏ - அசை.

(க-து.) தமயந்தி சேதிபதிகரத்தைச் சார்ந்தாள் என்பதாம். ( )

துணிபட் டொழிந்த மென்றுகிலுஞ் சுடர்விட் டொ ளிர மண்ணாத, மணியிற் றேன்றி மாசடைந்த வடிவும் வி ரிந்த வார்முழலும், பிணியுற்றுமுலு நெஞ்சமுமாய்ப் பித் தேறினர்போற் கோமறுகி, லணுகச் சேதி பதிதாய்கண் டார்கொலிவளென் றையுற்றாள்.

(இ - ள்.) துணிபட்டு ஒழிந்த - துண்டிடப்பட்ட, மெல் துகி லும் - மெல்லிய ஆடையும், சுடா விட்டு ஒளிர - ஒளிவிட்டு விளங் கும்படி, மண்ணாத மணியில் - கழுவாத இரத்தம்போல, தோன்றி - காணப்பட்டு, மாசு அடைந்த - அழுக்கடைந்த, வடிவும் - உடம்பும், விரிந்த - அவிழ்ந்த, வாரா குழலும் - நீண்ட கூந்தலும், பிணி உற்று - துன்பப்பட்டு, உழலும் - கலங்குகின்ற, நெஞ்சமும் - மனமும், ஆய்- (ஆகிய இவைகளையுடையவள்) ஆய், பித்து ஏறினாபோல் - பைத்தி யங் கொண்டவாபோல், கோ மறுகில் - இராசவீதியில், அணுக - (தமயந்தி) வர, சேதிபதி தாய் - சுவாகுவென்னு மரசனது தாயா னவள், கண்டு - தமயந்தியைக் கண்டு, ஆகொல் இவள் - இந்தப் பெண் யாரோ, என்று - என்று, ஐயுற்றாள் - சந்தேகித்தாள், எ-று.

(க - து.) சேதிபதிதாயா தமயந்தியைக்கண்டு இவள் யாரோ வென்று சந்தேகித்தாள் என்பதாம். (நக)

பொன்னம் பாவையுடன்முழுதும் புகையுண் டென் னச் சலிமழுங்கு, மின்னுண் மருங்குற் சில்லோதி யணங் கோவரசர் மடமகளோ, வென்னத் தெருளே னீங்கிவளே யீண்டுக் கொணர்நி ரொணமருங்கின், மன்னு மகளிர் தமைப் பணிப்ப விடைகொண் டவரு மருகணைந்தார்.

(இ - ள்.) பொன் பாவை - பொற்பதுமையானது, உடல் முழு தும் - உடம்பு முழுமையும், புகை உண்டு என்ன - புகையுண்டது போல, சலி மழுங்கும் மின் - ஒளி மழுங்கிய மின்னலையொத்த, நுண் மருங்குல் - நுட்பமாகிய இடையையுடைய, சில்லோதி - இப் பெண், அணங்கோ - தெய்வப் பெண்ணோ, அரசா மட மகளோ - இராச குமாரத்தியோ, எனன் - என்று, தெருளேன் - தெளியேன், ாங்கு - இவ்விடத்தில், இவளை - இப்பெண்ணை, ஈண்டு - சீக்கிரத்தில், கொணாதி - கொண்டுவராதாள், என - என்று, மருங்கில் மன்னும்- அருகிலுள்ள, மகளிதமை - ஸ்திரீகளை, பணிப - (அவ்வரசனது தாயானவள்) ஏவ, விடை கொண்டு - உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, அவரும் - அம்மாதர்களும், அருகு - (தமயந்தி) சமீபத்திலே, அணைத் தா - வந்தார்கள், எ-று. ஆம்-அசை.

(க - து.) சேதிபதிதாய் இவளை யழையென்று சொல்லப் பெண்க ளழைக்கப் போனார்கள் என்பதாம். (௩௨)

அடைந்த மாதர் தனிப்போந்த வணங்கின் கமல முக நோக்கிக், கடைந்த மணிச்செப் பெனப்புடைத்துக் கதித் து வீங்கு வனமுலையாய், படங்கொ ளரவின் முடிகிடந்த பார்தாங் கிறைவன் றனையின்ற, மடந்தை வருகென் றன ளென்ன வான்றோய் மாடத் தினிதடைந்தாள்.

(இ-ள்.) அடைந்த மாதா - வந்த ஸ்திரீகள், தனி போந்த - தனித் துவந்த, அணங்கின் - தமயந்தியினது, கமலம் முகம் நோக்கி - தாம மைமலாபோன்ற முகத்தைப் பார்த்து, கடைந்த - கடைதலிடப் பட்ட, மணி செப்பு என - இரத்தின சூம்புகள்போல, படைத்து - அடிபார்த்து, கதித்து - பருத்து, வீங்கும் - வளராரின்ற, வன முலையாய் - அழகிய ஸ்தனங்களுடைய பெண்ணே, படம் கொள் அர வின் - படத்தைக்கொண்ட ஆதிசேடனுடைய, முடி கிடந்த - முடியின்மேல் இருந்த, பார தாங்கு - பூமியைக் தரிக்காநின்ற, இறை வன்றனை ஈன்ற - சுவாகுராசனைப் பெற்ற, மடந்தை - தாயானவள், வருக என்றனள் - (உன்னை) வரச்சொல்லினள், என்ன - என்று சொல் லாநிற்க, வான் தோய் - ஆகாசமளாவிய, மாடத்து - உபரிகையில், இனிது - இன்பத்தோடு, அடைந்தாள் - (தமயந்தியானவள் வந்து) சோந்தாள், எ-று.

(க - து.) பெண்கள் அழைக்கத் தமயந்தி வந்தாள் என்பதாம்.()

வந்த மடமான் முகநோக்கி வரிவண் தேப் பொதிய விழ்ந்த, வந்தண் கமல மலர்கவறறி யழகு வாய்ந்த முகம் பசப்பச், சிந்தை தளர்ந்து தனிப்போதற் குற்ற தெவன் கொல சேயிழையா, யுந்தை யாருள் றலைவனெவ னுன் பேர்யாதிங் குறையென்றாள்.

(இ - ள்.) வந்த - தன்னிடத்து வந்த, மட மான் - இளமான் போன்ற தமயந்தியினது, முகம் நோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, சேயி றையாய் - பெண்ணே, வரி வண்டு - இசைப்பாட்டினை யுடைய வண்டு கள், ஊத - ஒலிக்க, பொதி அவிழ்ந்த - கட்டவிழ்ந்த, அம் தண் கமல மன - அழகிய குளிரந்த தாமமைமலாகளை, கவறறி - கவலச்செய்து, அழகு வாய்ந்த - அழகுபொருந்திய, முகம் - வதனமானது, பசப்ப - பசலைநிறமடைய, சிந்தை தளர்ந்து - மனந்தளர்ந்து, தனி போதற்கு - தனித்து வருதற்கு, உற்றது - பொருந்தியது, எவன் - யாது; உந்தை யா - உன் தகப்பன் எவன்; உன் தலைவன் எவன் - உன் கணவன் யா; உன் பேர் யாது - உன்னுடைய நாமதேயம் எது, இங்கு - இவ் வீடத்தில், ஊறா என்றாள் - (அரசன் ருய்) சொல்லென்றாள், எ-று.

(க - து.) சேதிபதிதாய் தனியேபோவதென்ன? உன்தகப்பனார்? உன்கணவனார்? உன்பேரென்ன? சொல்லென்றாள் என்பதாம். (௩௪)

வீமன்புதல்விபுகழ்நிடதவேந்தர்கோமான்மனைக்கிழத்தி
நாமம்பகரிற்றமயந்தியென்பாடன்கோனண்ணலர்க்குக்
காமர்நிதியும்வளநாடுஞ்ஞதினிற்றுதுகானிடைப்போ [ன்.
யாமந்தனின்மற்றவட்பிரிய வவனைத்தேடி யீண்டணைந்தே

(இ - ள்.) வீமன் புதல்வி - வீமராசன் மகள், புகழ் நிடத வேந்தர் கோமான் - புகழ்பெற்ற நளமகராசனது, மனைக்கிழத்தி - மனையாள், நாமம் பகரில் - போ கூறுமிடத்து, தமயந்தி என்பாள் - தமயந்தியென்று சொல்லப்படுவாள், தன் கோன் - அவளது கணவனானவன், நண்ணலற்கு - பகைவனுக்கு, காமா நிதியும் - விரும்பப்படுகின்ற தனங்களையும், வள நாடும் - செழித்த நாட்டையும், ஞுதில் இழந்து - ஞுதினில் தோற்றுவிட்டு, கானிடை போய - வனத்திற் சென்று, யாமந்தனில் - இராத்திரியில், அவள் பிரிய - அவளைப்பிரிய, அவளை - அத்தமயந்தியை, தேடி - தேடிக்கொண்டு, ரண்டு - இரங்கரில், அணைந்தேன் - வந்தேன், எ-று. மற்று - அசை.

(க - து.) நளன் ஞுதிலே நாடிழுந்து தமயந்தியைக் காட்டிவ்விட்டுப்பிரிய அவனைத்தேடி நான் வந்தேன் என்றான் என்பதாம். (நரு)

அனைய மடமா னுயிர்த்தோழி யானென்றுரைப்ப வக மகிழ்ந்து, தனிய ளாகிக் கொடுங்கானிற் றலைவன் பிரியத் தளர்ந்தேங்கும், கனைவண் டிமிருங் கருங்குழலைக் காணுமளவு மிந்கரி, லினையலவாழி யிருத்தியென விசைந்தாங்கவஞ மிருந்தனளால்.

(இ - ள்.) அனைய மட மான் - அத்தமயந்தியினுடைய, உயிர் தோழி - உயிரையொத்த தோழி, யான் - நான், என்று உரைப்ப - என்று (தமயந்தி) சொல்ல, அகம் மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து, கொடுகானில் - கொடிய காட்டினில், தலைவன் பிரிய - கணவன் பிரிந்தேக, தனியள் ஆகி - தனித்தவளாகி, தளர்ந்து - தளர்ச்சியடைந்து, ஏங்கும் - துன்பப்படாரின்ற, கனை வண்டு - சப்திக்கின்ற வண்டுகள், இமிரும் - சத்தியாரின்ற, கரு குழலை - கரிய கூந்தலையுடைய தமயந்தியை, காணும் அளவும் - பார்க்குமளவும், இ ரங்கரில் - இந்த ரங்கரத்தில், இருத்தி - இருப்பாயாக, இனையல் - வருத்தப்படாதே; வாழி - வாழக்கடவை; என - என்று (அரசன் றாய்) சொல்ல, இசைந்து - (அவள் சொல்லுக்) கிசைந்து, ஆங்கு - அந்நகரத்தில், அவளும் - அந்தத்தமயந்தியும், இருந்தனை - இருந்தாள், எ - று. ஆல் - அசை.

(க - து.) தமயந்திக்குத் தோழி தானென்று சொல்லச் சேதிப்பதின் தாய் அவளைக்காணுமளவு மிக்கிருவென விருந்தாள் என்பதாம்.()

காதல் கூர்ந்து தன்மகளாஞ் சுனந்தைக் கதிர்வான் முகநோக்கி, மாதர் நோக்கிம் மடவரலை வருந்தா தளித்தியெனலோடு, மேதமின்றி யவள்காப்ப விருந்தான் மற்றிங்

கிதுநிற்க, கோதை வடிவே னளற்குற்ற செய்தி யனைத்துங் கூறுவாம்.

(இ - ள்.) காதல் கூர்ந்து - அன்புற்று, தன் மகள் ஆம் சனாதை - தன்னுடைய மகளாகிய சனாதையினது, கதிரா வாள் முகம் - மிகுந்த ஒளிபொருந்திய முகத்தை, நோக்கி - பார்த்து, மாதா நோக்கு - அழகிய பாவையையுடைய, இமடவரலை - இப்பெண்ணை, வருந்தாது - துன்பப்படாம லிருக்கும்படி, அளித்தி - காப்பாய், எனலோடும் - என்று (அரசனா ராய்) சொல்லிய வளவில், ஏதும் இன்றி - பழுதின்றி, அவள் - அச்சனந்தையானவள், காப்ப - இரகசிக்க, இருந்தாள் - (தமயநதி) இருந்தனள்; இவகு - இவ்விடத்தில், இது - இச்செய்தி, நிறக - இருக்க, கோதை வடிவேல - வெற்றிமாலையணிந்த கூரிய வேலையேந்திய, நளற்கு - நளமகாராசனுக்கு, உற்ற - பொருந்திய, செய்தி அனைத்தும் - செய்கை யனைத்தையும், கூறுவாம் - சொல்லுவோம், எ-று. மறறு - அசை.

(க-து.) தூலாசிரியா தமயந்தி இவவாரிருக்க நளன் செய்தியைச் சொல்லுவோமென்றா எனபதாம். (௩௭)

பிரிவுறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆசெய்யுள் - ௧௦௭௪.

வேற்றுருவமைந்தபடலம்.

[இப்படலத்தால் நளமகாராசனுக்கு நாட்டிற் செல்லி
னும் பிறரறியாதிருக்கும்படி வேற்றுரு வமைந்
தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கவிதிலைத்துறை

கள்ளுயிர்க்குமென்மலர்க்குழற்காமர்பூங்கொடியை
நள்ளிருட்பொழுதகல் நன்னண்ணருங்கானிற்
றள்ளுதற்கருந்துயரொடுபோதலுந்தழலு
மொள்ளுழற்புகைக்கொழுந்தெழக்கண்டனனூரவோன்.

(இ - ள்.) உரவோன் - நளமகாராசன், கள் உயிர்க்கும் - தேனைத் தருகின்ற, மெல் மலா - மெல்லிய மலாகளையணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய, காமா - அழகுபொருந்திய, பூங்கொடியை - தமயநதியை, நண் அரு கானில் - அடைதற்கரிய வனத்தில், நள் இருள் பொழுது - நிரோத்திரியில், அகன்றனன் - விட்டுப் பிரிந்தவனாய், தள்ளுதற்கு அரு - ஒழித்தற்கரிய, தயரொடு - துன்பத்துடனே, போதலும் - செல்லுமளவில், தழலும் - தகிக்காரின்ற, ஒள் அழல் - ஒளிபொருந்திய தீயினது, புகை கொழுந்து - தாமக் கொழுந்து, எழ - எழும்பாநிற்க, கண்டனன் - அதைப்பார்த்தனன், எ-று.

(க - து.) நளன் அக்கினி வளர்ந்தெழக் கண்டான் என்பதாம். (௧)

செஞ்சுடர்ச்சிகைவளைதலிற்றெருமரலெய்தி
நஞ்சுயிர்க்கும்வாளவொன்றுநாமவேலிறைவ
தஞ்சநீயெனையளித்தியென்றுரைத்தலுந்தாழா
தஞ்சலஞ்சலென்றடைந்தனன்மடங்கலெறையான்.

(இ - ள்.) செம சுடா சிகை - அக்கினிச்சுவாலையானது, வளைத
வின் - சுற்றிக்கொண்டமையால், தெருமரல் எய்தி - மனங்கலங்கி,
நஞ்சு உயிர்க்கும் - விஷத்தைத்தருகின்ற, வாள் அரவு ஒன்று - ஒளி
பொருந்திய கரக்கோடகனென்னு நாகமானது, நாம வேல் இறைவ -
அச்சத்தைத்தருகின்ற வேலையெந்திய நளமகாராஜனே, நீ - நீயே,
தஞ்சம் - இரக்கங்கள், எனை - எனனனே, அளித்தி - காக்கவேண்டும்,
என்று உரைத்தலும் - என்னுசொல்லியவளவில், தாழாது - தயங்க
காது, அஞ்சல் அஞ்சல் என்று - பயப்படாதே பயப்படாதே என்று
சொல்லியவனாய், மடங்கல் ஏறு அனையான் - பலம்பொருந்திய ஆண்
சிங்கத்தையொத்த நளமகாராஜனே, அடைந்தனன் - அருகிலடைந்
தான், எ-று.

(க - து.) பாம்பு தன்னைக் காப்பாற்றென்ன நளன் பயப்படாதே
யென்றான் என்பதாம். (உ)

கனைசெழுஞ்சுடர்க்கொழுங்கனலபடர்தலிற்கரிந்து
பனைமறிந்தெனக்கிடந்ததோர்பார்தனைநோக்க
வனைபொலன்கழற்குரிசிலோர்மறையவன்முனிவா
னினேவினுந்தனிப்பெயர்ந்திடுநிலைமையொன்றிலனால.

(இ-ள்.) கனை - சத்தியாநின்ற, செழு சுடா - செழித்த சுவாலை
கனையுடைய, கொழு கனல் - மிகுந்த காட்டுத்தீயானது, படாதலில் -
சுற்றிக்கொள்வதினால், கரிந்து - கருகி, பனை - பனைமரமானது, மறிந்
தது என - விழுந்து கிடந்ததுபோல, கிடந்தது - கிடந்ததாகிய, ஓர்
பார்தனை - (கரக்கோடகனென்னும்) ஒரு பாம்பினே, நோக்க - (நள
மகாராஜன்) பார்க்க, வனை பொலன்கழல் குரிசில் - கட்டப்பட்ட
பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையணிந்த நளமகாராஜனே, ஓர் மறை
யவன் - அநாகசனென்னும் ஒருபிரம இருவியினது, முனிவால்-சாபத்
தினால், நினைவினும் - நினைப்பினாலும், தனி - தனியாக, பெயர்ந்திடு
நிலைமை - நடக்கலாம் எனும் நிச்சயத்தை, ஒன்றினை - அடைந்தி
லேன், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) பாம்பானது நளனே அநாகசரிவி சாபத்தால் நடை
பெற்றிலே னென்றது என்பதாம். (ங)

அழலினின்றெடுத்தையிரண்டடிப்புரத்தகற்றின்
முழுவலன்பொடுந்கிழைக்குவலெனமொழிந்து
தழற்கட்பாம்புடல்கருக்கலுந்தழலருள்வரத்தா
லெழுவினீள்கரத்தாலெடுத்தழற்புறத்திட்டான்.

(இ - ள்.) அழலினின்று எடுத்து - அக்கினியினின்றெடுத்த,
ஐயிரண்டு அடி புறத்து - பத்தடிக்குப்புறத்தில், அகற்றில் - நீக்கிவிடு

வையானால், முழுவல் அன்பொடு - நிறைந்த வலிய அன்புடனே, நன்கு இழைக்குவல் - உனக்கு நன்மையைச் செய்வேன், என மொழிந்து - என்றுசொல்லி, தழல் கண் பாம்பு - அக்கினிபொருந்திய கண்களை யுடைய காக்கோடக நாகமானது, உடல் சுருக்கலும் - உடம்பைச் சுருக்கிக்கொண்ட உளவில், (நளமகாராஜனானவன்) தழல் அருள் வரத்தால் - அக்கினிதேவன் கொடுத்த வரத்தினால், எழுவுல் - தூண் போன்ற, நீள் கரத்தால் - நீண்ட கரத்தினால், எடுத்து - எடுத்து, அழல் புறத்து - தீயினுக்குவெளியில், இட்டான் - விடுத்தான், எ-று.

(க - து.) நளன் பாம்பையெடுத்துத் தீக்கப்புறம் விடுத்தான் என்பதாம். (ச)

கதழெரிக்கணின்றகற்றலுங்கதிரொளியிரிக்கு
மதிபொலன் கழலரசர்கோன்மெய்யுறத்திண்டி
முதிர்சினத்தவாளரவுதன்முன்னுருவெடுப்ப
விதுகுலத்துயர்வேந்தனும்வேற்றுருவமைந்தான்.

(இ-ள்.) கதழ் எரிக்கணினறு - சொலிக்கின்ற தீயினின்றும், அகற் றலும் - நீக்கிவிட்டவளவில், கதிர் ஒளி விரிக்கும் - கிரணவொளி வீசா நின்ற, அதிர் - சத்திக்கின்ற, பொலன் கழல் - பொன்னால் செய்யப் பட்ட வீரக்கழலையணிந்த, அரசாகோன் - நளமகாராஜனது, மெய் உற - சரீரத்திற் பொருந்தும்படி, திண்டி - கடித்து, முதிர் சினத்த - மிகுந்த கோபத்தையுடைய, வான் அரவு - ஒளிபொருந்திய காக்கோடக நாகமானது, தன் முன் உரு - தன்னுடைய பழையபுருவத் தை, எடுப்ப - எடுக்க, விது குலத்து - சந்திரவம்சத்தில், உயர் வேந்தனும் - உயர்ந்த நளமகாராஜனும், வேறு உரு அமைந்தான் - வேற்றுரு வடைந்தான், எ-று.

(க - து.) பாம்புகடிக்க நளன் வேற்றுருவானான் என்பதாம். (ரு)

கருணைசெய்தெனைப்புரந்தநிற்கடித்ததுமுன்னை
யுருவுகண்ணுறிலொன்னலர்செகுப்பொன்பதனாற்
பொருவிலோயினிவாகுவனெனும்பெயர்புனையா
விருதுபன்னன்வாழயோத்திமாநகரினேகுதியால.

(இ - ள்.) கருணை செய்து - கிருபைசெய்து, எனை - என்னை, புரந்த - இரகழித்த, நின் கடித்தது - உன்னைக்கடித்தது, (ஏனெனில்) முன்னை உருவு - பழையபுருவமானது, கண்ணுறில் - காணப்படுமா னால், ஒன்னலர் - சத்தருக்கள், செகுப்பா - கொல்லுவார்கள், என்ப தனால் - என்னு நனைவினால், பொருவிலோய் - ஒப்பற்ற நளமகாரா ஜனே, இனி - இனிமேல், வாகுவனெனும் - வாகுவன் என்று சொல் லப்பட்ட, பெயர் புனையா - பெயரைத் தரித்துக்கொண்டு, இருது பன்னன் - இருதுபன்னமகாராஜன், வாழ் - அரசாட்சி செய்யாநின்ற, அயோத்தி மா நகரின்-அயோத்தி பெயன்பட்ட பெருமைபொருந்திய பட்டணத்திற்கு, ஏகுதி - போவாயாக, எ-று. ஆல் - அலக.

(க - து.) பாம்பு நளனை அயோத்தியில் இருதுபன்னனிடத்திம் போகும்படி சொல்லிற்று என்பதாம். (சு)

ஏந்தலேகியம்மன்னவன் சூதனுவியைந்து
கூந்தன்மாவுளந்தெரிதருவிஞ்சைநீகொடுப்பி
னாயந்தசூதுவெல்விஞ்சைநின்பாலவனளிக்குஞ்
சாந்தமென்முலைத்தமயந்திதன்னொடுஞ்சார்வாய்.

(இ - ள்.) ஏந்தல் - நளமகாராஜனே, ஏகி - அந்நகரத்திற் சென்று, அ மன்னவன் - அந்த இருதுபன்னனுக்கு, சூதன ஆ - தோப பாசனாக, இயைந்து - பொருந்தி, கூந்தல் - புறமயிரினையுடைய, மா - சூதிகளாகினது, உளம் - மனதை, தெரிதரும் - அறிகின்ற, விஞ்சை - விததையை, நீ கொடுப்பின் - நீ (அவ்வரசனுக்கு) உபதேசிப்பையானால், ஆயந்த - பரிசோதிக்கப்பட்ட, சூது வெல் - சூதினில் வெற்றியைத்தராரின்ற, விஞ்சை - விததையை, நின்பால் - உன்னிடத்தில், அவன் - அவ்வரசன், அளிக்கும் - கொடுப்பான், (அதன் பிறகு) சாந்தம் - சந்தனக்கோலமணிந்த, மெல் முலை - மிருதுவாகிய ஸ்தனங்களை யுடைய, தமயந்திதன்னொடும் - தமயந்தியோடும், சார்வாய் - கூடுவாய், எ-று.

(க - து.) பாம்பு, நளனை சூதிகை ஞள்ளமறியும் வித்தையை நீ இருதுபன்னனுக்குக் கொடுத்தால் அவன் சூதுவெல் வித்தையை உனக்குக் கொடுப்பான் என்பதாம். (எ)

பின்னர்மன்னநின்பெருநிலக்கிழமையும்பெறுதி
முன்னைமானுருவெளிதினிற்பெற்றிடமுன்னி
யின்னபூந்துகில்புனைதியென்றிருதுகிலளித்துத்
தன்னுருக் கொடுப்போயதுதழுவிழிப்பார்தள்.

(இ - ள்.) பின்னா - பின்பு, மன்ன - நளமகாராஜனே, நின் - உன்னுடைய, பெருநிலக்கிழமையும் - பெரிய அரசாட்சியையும், பெறுதி - அடைவாய்; முனனை - முற்பட்ட, மாண் உரு - மாட்சிமைப்பட்ட வருவத்தை, எளிதினில் - வருத்தமின்றி, பெற்றிட முன்னில் - பெற நினைப்பையாகில், இன்ன பூ துகில் - இந்த அழகிய வஸ்திரத்தை, புனைதி என்று - தரித்துக்கொள்ளென்று சொல்லி, இரு துகில் - இரண்டு வஸ்திரங்களை, அளித்து - கொடுத்தது, தன் உரு கொடு - தனபழைய வருவத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, தழுவ விழி பார்தள் - அக்கிளி பொருந்திய கண்களையுடைய காக்கோடக நாகமானது, போயது - மறைந்துபோயது, எ-று.

(க - து.) பாம்பு நளனை உன்வடிவுகொள்ள வேண்டில் இந்த வஸ்திரத்தைத் தரியென்று இரண்வேஸ்திரங் கொடுத்தப் பொயிற்று என்பதாம். (அ)

அதிர் பொலன்கழலரசர்கோனவ்வயினீங்கிப்
பிதிர்சுணங்கணிவெம்முலைப்பெய்வளைத்தடந்தோண்

மதர்வைநோக்கிதன்வாணகையெனவுயிர்வருத்துங்
கதிர்செய்நித்திலம்வரன்றெறிதிகாக்கடல்கண்டான்.

(இ - ள்.) அதி - சத்தியாநின்ற, பொலன் கழல் - பொன்னும்
செய்த வீரக்கழலையணிந்த, அரசாகோன் - நளமகாரானுவன், அ
வ்வயின் நீங்கி - அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு, பிதா - பிதாந்த, சணங்
கு அணி - தேமலையணிந்த, வெம் முலை - விருப்பத்தைச் செய்கின்ற
ஸ்தனங்களையும், பெய் வளை - வளையலையணிந்த, தடம் தோள் - பரு
த்த தோள்களையுமுடைய, மதாவை நோக்குதன் - தமயந்தியினது,
வாள் நகை என - ஒளிபொருந்திய தந்தங்கள்போல, உயிர் வருத்தும-
உயிரை வருத்துகின்ற, கதிர் செய் - ஒளிவிடுகின்ற, நித்திலம் - முத்
துக்களை, வரன்று - வாரிசுகொண்டு, எறி - வீசாநின்ற, திகா - அலை
கள்பொருந்திய, கடல் - சமுத்திரத்தை, கண்டான் - (நளமகாராஜன்)
பாராதான், எ-று.

(க - து.) நளன் சமுத்திரத்தைக் கண்டான் என்பதாம். (க்)

வஞ்சர்நெஞ்சினாழ்கழியினோர்மடநடையன்ன
மஞ்சிறைப்புறத்தாருயிர்ப்பெடையினையனைத்துக்
கஞ்சநாண்மலர்ச்சேக்கையிற்கண்படநோகுகி
நெஞ்சமாழ்குமநெடிதுயிர்த்தயர்வொடுமின்றான்.

(இ - ள்.) வஞ்சா - வஞ்சகரது, நெஞ்சின் - மனம்போல, ஆழ -
ஆழந்த, கழியினில் - கழிநிலத்தில், ஓர் மட நடை அன்னம் - ஒரு இள
வன்னமானது, அம் சிறை புறத்து - அழகிய சிறகின் புறத்தினால், ஆர்
உயிர் - நிறைந்த வுயிரையொத்த, பெடையினே - பெட்டை யன்னத
தை, அனைத்து - தழுவிக்கொண்டு, கஞ்சம் - தாமரையினது, நாள
மலர் - புதியமலராகிய, சேக்கையில் - படுக்கையில், கண்படல் - நித்
திகா செய்வதை, நோக்கி - பார்த்து, நெஞ்சம் - மனமானது, மாழ
கும - வருத்தமடைய, நெடிது உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, அயர்
வொடும் - சோவுடனே, நின்றான் - (நளமகாராஜன்) நின்றனன், எ-று.

(க - து.) நளன் அன்னம் புணர்தலைக்கண்டு சோவுடனின்றான்
என்பதாம். (க௦)

சுடர்செய்முத்தமுநேமியம்புள்ளுமென்றுகிரு
நெடிதுநோக்கிநந்நேரிழைமூரலுமுலையும்
வடிவமைந்தமென்விர்லுமீங்கெய்தியவாற்றார்
கடலில்வீழ்ந்துயிர்துறந்தனளெனமனங்கலுழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) சுடா செய் - ஒளிவிடுகின்ற, முத்தமும் - முத்துக்
களையும், நேமி புள்ளும் - சக்கிரவாக பசுநிகளையும், மெல் துகிலும் -
மிருதுவாகிய பவளங்களையும், நெடிது நோக்கி - நெடுங்காலம் பார்த்து,
நம - நம்முடைய, நேரிழை - தமயந்தியினது, மூரலும் - தந்த வரிசை
களும், முலையும் - ஸ்தனங்களும், வடிவு அமைந்த - அழகுபொருந்
திய, மெல் விர்லும் - மெல்லிய விரல்களும், ஈங்கு - இக்கழி நிலத்

தில், எய்திய ஆற்றல் - பொருந்தியபடியால், கடலில் - சமுத்திரத் தில், வீழ்ந்து - (தமயந்தியானவள்) விழுந்து, உயிர் துறந்தனள் - இறந்தாள், என - என்றெண்ணி, மனம் கலுழ்ந்தான் - (நளமகாரா ஜன்) மனங்கலங்கினான், எ-று. அம்-அசை.

(க - து.) நளன் தமயந்தி அவயவங்களுக்கு உவமானப்பொருள் களைக் கடலிற் கண்டு மனங்கலங்கினான் என்பதாம்.

அக்கழிநிலத்தில் காணப்பட்ட முத்தமுதலிய உவமான வஸ்துக்களை உவமேயமாக மயங்கினமையால் மயக்கவணி. (கக)

ஆவியன்னதோரணங்கினையனாயிருணீத்த
பாவியேன்முகநோக்குறிப்பழிவருமென்றோ
மேவுசேக்கையிற்குருகிளம்பேட்டினம்பெருவிச்
சேவலோடகன்றேருவதெனமனந்திகைத்தான்.

(இ - ள்.) ஆவி அன்ன - உயினையொத்த, ஓர் அணங்கினை - ஒப் பற்ற தமயந்தியை, அனா இருள் - ஆத்த ராததியில், நீத்த - (தனி யாக) விடுத்த, பாவியேன் - பாவியாகிய யென்னுடைய, முகம் - முகத்தை, நோக்குறில் - பார்த்தால், பழி வரும் என்றோ - பாவம் வரும் என்று நினைத்தோ, மேவு - பொருந்திய, சேக்கையில் - படுக் கையிலுள்ள, குருகு - பறவைகளினுடைய, இள - இளமை தங்கிய, பேட்டு இனம் - பெட்டைகளினினமானது, வெருவி - பயந்தது, சேவ லோடு - ஆண்பறவைகளோடும், அகன்று - (அவ்விடத்தைவிட்டு) நீங்கி, ஏருவது - போவது, என - என்று, மனம் திகைத்தான் - மதிமயங் கினான், எ-று.

(க - து.) பறவைகள் நீங்குதலை நளன்கண்டு தன்குற்றத்தை யெண்ணினான் என்பதாம்.

பறவைகள் இயல்பான் மனிதனைக்கண் டேகினும் அதற்கு நளன் தன் குற்றத்தை ஏதுவாக்கினு னென்க. இது தற்குறிப்பணி. (கஉ)

நவ்விநோக்கிதனகைமதிமுகமெனச்சிறந்த
தெய்வநாண்மலர்ப்போதவிழ்பூந்துகழியிர்ந்து
கவ்வவெண்டினாத்துளியெறிதென்றலங்கன்று
தைவருந்தொறுமெய்பதைத்தாருயிர்தளர்ந்தான்.

(இ - ள்.) நவ்வி நோக்கிதன் - மானபோன்ற, கண்களையுடைய தமயந்தியினது, நகை - பிரகாசியாரின்ற, மதி - சந்திரனையொத்த, முகம் என - முகம்போல், சிறந்த - சிறப்பையடைந்த, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, நாள் மலர் - புதிதாக மலர்கின்ற, போது - புஷ்பத்தில், அவிழ் - விரிந்த, பூ துகள் - மகரத்தப்பொழிகளை, திரிந் து - பூசிக்கொண்டு, கவ்வை - ஒளிபொருந்திய, வெண் திரை - வெளிாதத சமுத்திர வலைகளினுடைய, துளி - திவலைகளை, எறி - வீசுகின்ற, தென்றல் கன்று - இளந்தென்றலானது, தைவருந்தோ றும் - மேலில் வீசுந்தோறும், மெய்ப்பதைத்து - சரீரமானது துடித்து,

ஆர் உயிரா - நிறைந்த உயிரானது, தளாந்தான் - தளரப்பெற்றான், எ-று. அம் - அசை.

(க - து.) நளன் தென்றல் வீசலால் தளாச்சியடைந்தான் என்பதாம். (கங்)

இன்னதன்மையன்வைகலீனாந்துபோயிறப்பக்
கன்னல்வேலியங்கழனியிற்களிச்சுரும்பதற்றும்
பொன்னந்தாமரைப்பொகுட்டின்மேன்மடப்பெடைபுல்லி
யன்னங்கண்படுவெள்ளநீரயோத்திராடடைந்தான்.

(இ - ள்.) இன்ன தன்மையன் - இத்தன்மையனாகிய நளமகாராசன், வைகல் ஈரைந்து போய் இறப்ப - பததுநாள நீங்கிப்போக, கன்னல் வேலி - கருப்பம்வேலியிடப்பட்ட, அம் கழனியில் - அழகிய வயல்களில், களி சுரும்பு - களிப்பினையுடைய வண்டுகள், அரதறும் - சத்தியாநின்ற, பொன் அம் - பொன்பொலழகிய, தாமரை பொகுட்டின்மேல் - தாமரைப் பூக்கொட்டையில், மட பெடை - இளமை தங்கிய பெட்டை யன்னங்களை, புல்லி - தழுவிக்கொண்டு, அன்னம் - அன்னப்பறவைகள், கண்படு - நித்திரைசெய்கிற, வெள்ளம் நீர் - மிகுந்த நீராவனமுள்ள, அயோத்தி நாடு - அயோத்திரகரத்தை, அடைந்தான் - சோந்தான், எ-று.

(க - து.) நளன் அயோத்தியைச் சார்ந்தான் என்பதாம். (கசு)

இருதுபன்னனைக்காண்டலுமெத்தொழில்வல்லை
மருவுநாமமென்கூறெனவாருவனென்பே
ருருவவாம்பரிததேரினிதூர்குவனும்ப
ரருமருந்தெனவடுதொழிலபுரிவனென்றறைந்தான்.

(இ - ள்.) இருதுபன்னனை - இருதுபன்ன வரசனை, காண்டலும் - (நளன்) கண்டவளவில், எ தொழில் வல்லை - எச்செய்கையில் (நீ) திறமையுள்ளவன், மருவும் - பொருந்திய, நாமம் என - உனபெயராகு; கூறு என - சொல்லென்று (இருதுபன்னனை கேட்க), வாருவன் - வாருவனென்பது, என் போ - எனது பெயராம், உருவம் - நிறத்தையுடைய, வாம் பரி - தாவாரின்ற குதிரைக்கட்டிய, தோ - இரத்ததை, இனிது - நன்றாக, ஊரகுவன் - நடத்துவேன், (அன்றியும்) உம்பா - தேவர்களினது, அரு மருந்து என - அரிய அமுதம்போல, அரி தொழில் - சமையலை, புரிவன் - செய்வேன்; என்று அறைந்தான் - என்று (நளமகாராசன்) சொன்னான், எ-று.

(க-து.) நளன் இருதுபன்னனைக் கண்டு தன்னைச் சாரதித தொழிலுஞ் சமயற்றொழிலும் வல்லவனென்றான் என்பதாம். (கரு)

வேந்தனவ்வுனாகேட்டலும்விபன்மணிநெடுந்தேர்
கூந்தன்மாவுளமறிந்தனைகுறிப்பினூர்குதியே
லாய்ந்தசெம்பொனோராயிரம்வைகலுமளிப்ப
லேய்ந்தவென்னிருபாகசோழருத்தியென்றிசைத்தான்.

(இ - ள்.) வேந்தன் - இருதுபன்னராசன், அ உனா - அந்நான் சொல்லே, கேட்டலும் - கேட்டமாத்நிரத்தில், வியன் - பருத்த, மணி-நவரத்தினங்கள் பதித்த, நெடு - நீண்ட, தோ - தேநீர் கட்டப்பட்ட, கூந்தல் - புறமயிரினை யுடைய, மா - குதியையினது, உளம் அறிந்தனை - மனதை யறிந்தவனாகி, குறிப்பின் - குறிப்பினால், ஊரகுதியேல் - நடத்துகிறவனானால், ஆய்ந்த - குற்றமற்ற, செம் பொன ஓர் ஆயிரம்-ஓராயிரம் பொன், வைகலும் - நாளதோறும், அளிப்பல் - கொடுப்பேன், ஏந்தல் - வீரனே, என் - என்னுடைய, இரு பாகரோடு - இரண்டு சாரதிகளோடும்கூட, இருத்தி - இரு, என்று இசைத்தான் - என்று சொன்னான், என்று.

(க - த) இருதுபன்னன் நளனை நாளொன்றுக்கு ஆயிரம்பொன் சம்பளத்தில் வைத்தான் என்பதாம்

பொன்னென்பது இருபது சின்னப் பணத்தினுக்குத் தொகைப் போ. இது சேரசோழபாண்டியா நாட்டி வழக்கு. (கௌ)

அன்னவாறு நேர்ந்தலங்குளைப்புரவிமானேர்க்கு

மன்னனாகியநிடதா கோன்வைகலும்புலம்பித்

துன்னுகாணிடை நீத்தவயிரமீககூர

வென்னளாயினளோவெனவிரங்கிவெய்துயிர்ப்பான்.

(இ - ள்.) அன்ன ஆறு நோந்து - அப்படியே சமமதித்தது, அலங்கு - அசைகின்ற, உனா - புறமயிரினை யுடைய, புரவி மான - குதியாகட்டிய, தோக்கு - இரதங்கட்கு, மன்னனாகிய - அதிபனாகிய, நிடதா கோன் - நளமகாராசனாவன், வைகலும் - நாளதோறும், புலம்பி - மனமிரங்கி, துன்னு காணிடை - நெருங்கிய காட்டினில், நீத்தவன் - விடப்பட்ட தமயந்தியானவன், துயரம் - துன்பம், மீ கூர-அதிகரிக்க, என்னள் ஆயினளோ - எத்தனமையளானாளோ, என - என்று, இரங்கி - புலம்பி, வெயது - கொடியதாக, உயிர்ப்பான் - பெருமூச்சுவிடுவான், என்று

(க - து.) நளன் தமயந்தியை நினைத்து விசனப்படுவான் என்பதாம்

உயிர்த்துமெயதளர்ந்துருகியவேந்தனையுளத்தி

லயிர்த்தொர்சாரதியுற்றதையெவன்கொவென்றறைய

வெயிற்கொடுங்கதிர்மறைந்துழிவெவ்வழற்கானிற்

பயிற்பிலகோதைபைத்தீர்தனன்பரிவிலேனென்றான்.

(இ - ள்.) உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, மெய்தளந்து - சரீரம் வாடி, உருகிய வேந்தனை - மனமுருகிய நளமகாராஜனை, உளத்தில் - மனத்தில், அயிர்த்து - சந்தேகித்தது, ஓர் சாரதி-(சீவலனென்னு) மொரு தோப்பாகனாவன, உற்றதை - (நாளதோறும்) அடைந்த துன்பத்தை, எவன்கொல என்று அறைய - என்னவென்று கேட்க, வெயில் - வெய்யிலைச்செய்கின்ற, கொடு கதிர் - சூரியன், மறைந்துழி - அஸ்தமித்த பின்பு, வெவ் அழல் - கொடிய அழல்பொருந்திய, கானில் - காட்டி

னில், பயிப்பு இல் - பரிசுத்தையாகிய, கோதையை - பெண்ணை, பரிவு இலேன் - அன்பில்லாத நான், தீர்த்தனன் - விடுத்தேன், என்றான் - என்று (களன்) சொன்னான், எ-று.

(க - து.) ஓர் சாரதி நானே ஏன் விசாரப்படுகிறு யென நான் தன் மனைவியைக் காட்டில் விட்டே னென்றான் என்பதாம். (கஅ)

வேற்றுருவமைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆசை செய்யுள் - ௧௦௯௨

வீ ம ன் தே ட வி ட்ட ப ட ல ம்.

[இப்படலத்தால் வீமராஜன் தமயந்தி நளன் இருவரையும் தேடிதற்கு அதற்கு உரியோரை விடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

கவிநிலைத்துறை

இனையனாகியமன்னவனவ்வுழிமிருப்ப வனை கருங்கழல்விதர்ப்பர்கோன்மறையவர்க்குயென் றநையைதன்னொடுநளனையுந்தேடிநீர்த்தா னினைவயாவையுந்தருகுவனெனவவ்நேர்த்தார்.

(இ - ள்.) இனையன ஆகிய - இத்தன்மையனாகிய, மன்னவன் - நளமகாராஜன், அவ்வுழி இருப்ப - அவ்வயோததியில் இருக்க, வனை கரு கழல் - சிறந்த வீரக்கழலையணிந்த, விதர்ப்பா கோன் - வீமராஜன், மறையவா கூய் - பிராமணாடிகளை அழைத்து, என் தநையை தன்னொ டும் - என்பெண்ணாகிய தமயந்தியோடும், நளனையும் - நளமகாராஜனையும், தேடி - (தேசங்களில்) தேடி, நீர் தந்தால் - நீவிர் கொடுப்பீரா யின, நினைவ யாவையும் - (நீர்) நினைத்தவை யனைத்தையும், தருகு வன் - கொடுப்பேன், என - என்றுசொல்ல, அவா - அம்மறையவா கள், நோந்தார் - (அதற்குச்) சம்மதித்தார், எ-று.

(க - து) வீமன் தன்மகளையும் மருமகளையும் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தவர்களுக்கு நினைத்த யாவையுங் கொடுப்பே னென்றான் என்பதாம். (க)

தரங்கவாரிதிசூழ்தருதகைமைசாலுலக மொருங்குதேடியுங்காண்கிலருலப்பிலார்திரிய [யோன் வரங்கொள்கேள்வியன் சுவேதனென்றுனாக்குமோர்மறை கருங்கட்பேதையைச்சேதிபன்மனைவயிற்கண்டான்.

(இ - ள்.) தரங்க வாரிதி - அலைகளையுடைய சமுத்திரமானது, சூழ்தரு - சூழ்ந்த, தகைமை சால் உலகம் - மேனமை பொருந்திய பூவு லகம், ஒருங்கு தேடியும் - ஒருங்குபடத தேடியும், காண்கிலா - காணு தவராய், உலப்பிலா - அளவற்றபோகன், திரிய - திரியாநிற்க, வரம்

கொள் - வரத்தைக்கொண்ட, கேள்வியன் - (சாஸ்திரக்) கேள்வியை யுடைய, சுவேதன் என்று உரைக்கும் - சுவேதனென்று சொல்லப் பட்ட, ஓர் மறையோன் - ஒருபிராமணன், கருகன் பேதையை - கரிய கண்களையுடைய தமயந்தியை, சேதிபன மனைவியின் - சேதிதேசத் தரசனாகிய சுவாகுவின் வீட்டில், கண்டான் - பார்த்தான், என்று.

(க - து) சுவேதனென்னும் ஓர் பிராமணன் தமயந்தியைச் சேதி பதி யரண்மனையிற் கண்டான் என்பதாம். (உ)

மாசபூத்தொளிமழுங்குபுமண்ணுருமணியிற்
 ரேசழிந்திடுதெரிவைதன்றிருமுகநோக்கி
 யேசலில்லிவட்கோவிவையெய்துமற்றென்ன
 வாசிசுகேள்வியோன்கலுழந்தனன்றுயர்க்கடலாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) மாச பூத்து - அழகுகடைந்து, ஒளி மழுங்குபு - ஒளி மழுங்கி, மண்ணுரு மணியில் - சாணையிடாத மணிபோல, தேச அழிந் திமும் - அழகழிந்த, தெரிவைதன் - தமயந்தியினது, திருமுகம் நோக்கி - அழகிய முகத்தைப் பார்த்து, ஏசல் இல் - பழிப்பில்லாத, இவட்கோ - இப்பெண்ணுக்கோ, இவை எய்தும் - இவ்வவஸ்தை கள்பொருந்தும், எனது - என்று, ஆச இல் - குறைவற்ற, கேள்வி யோன் - கேள்வியை யுடைய சுவேதன், கலுழந்தனன் - கலங்கினவ னாகி, துயா கடல் - துன்பக்கடலில், ஆழ்ந்தான் - மூழ்கினான், என்று. மற்று - அசை.

(க-து) சுவேதன் தமயந்தியைக் கண்டு வருந்தினான் என்பதாம். (1)

அழுவதென்கொலென்றாயிழைவினவநின்றதை
 முழுவலன்புடைத்தோழன்யான்மொய்த்தநின்றமருங்
 குழுவநின்னிருகுரவருந்தீங்கிலொன்னத்
 தொழுதுமைக்கணீர்முலைத்தடம்பெருகமெய்சோர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) அழுவது என்கொல் என்று - துன்பப்படுவது என்ன காரணம் என்றுசொல்லி, ஆயிழை - தமயந்தியானவள், வினவ - கேட்க, நின் தாதை - உன்றந்தைக்கு, முழுவல அன்பு உடை - நிறைந்த அன்புடைய, தோழன் - தோழமையுள்ளவன், யான் - நான், மொய் தத் - நெருங்கிய, நின் தமரும் - உன்னுடைய உறவினரும், குழுவும் - கூட்டத்தவரும், நின் இரு குரவரும் - உன்னுடைய தாய்தகப்பன்மா ரிருவரும், தீங்கு இலா - கேடிலராயுளா, என்ன - எனதுசொல்ல, தொழுது - (அவனைத்) தொழுது, மை கண் நீர் - மைபொருந்திய கண்ணீர், முலைத்தடம் - முலையினிடத்தில், பெருக - ஒழுக, மெய் - உடம்பு, சோர்ந்தாள் - மெலிந்தாள், என்று.

(க - து.) தமயந்தி சுவேதனை ஏனமுகிறுபென சுவேதன் நான் உன் தகப்பனுடைய தோழனென்றான், தமயந்தியும்முதான் என்ப தாம். (ச)

கந்தவார்குழற்காரிகையழுதல்கேட்டிவட்டுத்
 தந்தையாரெவற்குரியளித்தளிரியறனித்து

வந்தவாறெவனிவளை நீயுணர்ந்ததெவ்வாறென்
றந்தனாளை வின வினள் சுவாகுவையளித்தாள்.

(இ-ள்.) கந்தம் - வாசனைபொருதிய, வா குழல் - நீண்டகூந்
தலையுடைய, காரிகை - தமயந்தியானவள், அழுதல் - துன்பப்படுதலை,
கேட்டு - (சுந்தையால்) கேள்விப்பட்டு (வந்து), இவட்கு - இப்பெண்
ணினுக்கு, தந்தை யா - தகப்பன யா, இ தளிர் இயல் - துளிரடோ
ன்ற மேனியையுடைய இப்பெண்ணைவள், எவறகு உரியள் - எவ
னுக்கு மனையாள், தனித்து வந்த ஆறு - தனித்துவந்தவிதம், எவன -
யாது, இவளை - இப்பெண்ணை, நீ உணர்ந்தது - நீ அறிந்தது, எவ்வாறு -
எப்படி, என்று - என்று, அந்தனாளை - சுவேதனை, சுவாகுவை
அளித்தாள் - சேதிதேசத்தரசனைப் பெற்ற தாயானவள், வினவி
னள் - கேட்டாளா, எ-று.

(க - து.) சேதிபதி தாய் தமயந்தி அழுதலைக்கேட்டு இவட்குத்
தகப்பனா, கணவனா, என்று பிராமணனைக் கேட்டாள் என்பதாம். (.)

மாதுகேட்டியிம்மடவரலவிதர்ப்பர்கோன்புதலவி
காதையகனிடதர்கோன்காசினிமுழுதுரு
குதினவிழந்திவளையுங்கானிடைத்துறந்தா
னதலாலிவட்டேடெனவிதர்ப்பர்கோன்றைந்தான்.

(இ - ள்) மாத - அரசனதுதாயே, கேட்டி - கேள், இ மடவ
ரல் - இப்பெண், விதாபடா கோன் புதல்வி - வீமராஜனது குமா
ரத்தி; காதல் நாயகன் - அன்பினையுடைய (இவட்குக்) கணவன்,
நிடதா கோன - நளமகாராஜன், (அவன்) காசினி முழுதும் - பூமிமு
ழுவதும், குதினால் - குதாட்டத்தால், இழந்து - தோற்றுவிட்டு, இவ
ளையும் - இத்தமயந்தியையும், கானிடை - காட்டினில், துறந்தான் -
விடுத்தான், ஆதலால் - ஆகையால், இவள் - இவளை, தேடி என -
தேடிவீரென்று, விதாபடா கோன - வீமராஜன், அறைந்தான் - உத்
தரவு கொடுத்தான், எ-று.

(க - து) பிராமணன் அரசியே, இப்பெண் வீமராஜன் மகள்,
இவள் கணவன் நளன், அவன் குதாட்டத்தால் நாழிந்து மனைவியைக்
காட்டில் விடுத்தான், இவளைத்தேடென வீமனுத்தரவு கொடுத்தான்
என்பதாம். (சு)

தேண்டியெங்கணுங்கண்டிலன்றிருவையின்மனையிற்
காண்டல்செய்தனன்கன்னலிற்பழுத்தமென்மொழியாண்
மாண்டபேரெழிலவானுதலவயங்கியமறுவா
லீண்டுணர்ந்தனன்யானெனமறையவனிசைத்தான்.

(இ-ள்.) எங்கணும் தேண்டி - எவ்விடத்திலும் - தேடி, திருவை-
லக்ஷ்மியையொத்த தமயந்தியை, கண்டிலன் - காணாதவனாய், நின
டனையில் - உன் மாளிகையில், காண்டல் செய்தனன் - கண்டேன்.
கன்னலில் - கருப்பினும், பழுத்த - முதிர்ந்த, மெல் மொழியாள் -
இனிய வசனத்தையுடைய இத்தமயந்தியினது, மாண்ட - மாட்சிமைப்

பட்ட, போ எழில் - மிகுந்த அழகுதங்கிய, வாள் துதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியில், வயங்கிய - விளங்கிய, மறுவால் - மச்சையினால், ஈண்டு - இவ்விடத்தில், யான் - நான், உணார்தனை - (இன்னொன்று) அறிந்தேன், என - என்று, மறையவன் - சுவேதனுவன், இசைத்தான் - சொன்னான், எ-று.

(க - து.) சுவேதன் தமயந்தியை நெற்றிமச்சையினு லறிந்தேனென்றான் என்பதாம். (எ)

அதுகிளத்தலுமணி நுதன்மாசினையகற்றக்
கதிரொறித்தலீர்கண்வழுக்குற்றனகூச
மதிநுதல்புறத்திலகியமறுவினேநோக்கித்
ததைமலர்க்குழற்றமயந்தியிவளெனவுணர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) அது கிளத்தலும் - அச்செய்தியைச் சொன்னவளில், அணி நுதல் - அழகிய நெற்றியிலுள்ள, மாசினே - அழக்கை, அகற்ற - போகக், கதிர் எறித்தல் - ஒளிவிடுகின்றமையால், கண் - நேத்திரங்கள், வழுக்கு உற்றன - சிதறினவைகளாகி, கூச - அஞ்ச, மதி நுதல் புறத்து - பிறைபோன்ற நெற்றியினிடத்து, இலகிய - பிரசாசித்த, மறுவை - மறுவினே, நோக்கி - பார்த்து, இவள் - இப்பெண், ததை மலர் குழல் - நெருங்கிய மலாகளையணிந்த கூந்தலையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியே, என - என்று, உணார்தான் - (அரசனனனை) அறிந்தாள், எ-று.

(க-து.) அரசன் தாய் மறுவினாலே தமயந்தியென் றறிந்தாள் என்பதாம். (அ)

வனைமலர்க்குழன்மங்கைநின்னன்னையும்பாணும்
புனைகருங்கழற்சுதர்மன்றன்புதல்வியராவே
மெனலுமன்னைதனினைமலர்ச்சீறடியிறைஞ்சிக்
கனைகருங்கடற்கணாபுரண்டாலெனக்கலுழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) வனை மலர் குழல் - பூமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய, மங்கை - தமயந்தியே, நின் அன்னையும் - உனது தாயும், பாணும் - நானும், புனை - தரிக்கப்பட்ட, கரு - பெருமை தங்கிய, கழல் - வீரக் கழலையணிந்த, சுதாமனறன் - சுதாமராஜனுடைய, புதல்வியா ஆவேம் - புத்திரிகளாவோம், எனலும் - என்று (அரசனனனை) சொன்னவளில், அன்னைதன் - அப்பெரிய தாயினது, இனை - இணைந்த, மலர் - தாமரை மலரையொத்த, சிறு அடி - சிற்றடிகளில், இறைஞ்சி - நமஸ்கரித்து, கனை - சத்தியாரின்ற, கரு கடல் - கறுத்த கடலானது, கணா புரண்டால் என - கணாபுரண்டாற்போல, கலுழ்ந்தாள் - (தமயந்தி) அழுதாள், எ-று.

(க - து.) சேகிபதிதாய், தமயந்தியே! உன்தாயும் நானும் சுதாமன் புத்திரிகள் என்றபோது தமயந்தியவள் காலில்விழும் தழுதாள் என்பதாம். (க)

இன்னொன்றெனையுணர்வதன்முன்னமுமீன்ற
வன்னையாமெனவளித்தனையன்புமீதூர
மன்னுமென்னுயிர்மக்களைக்காண்பதற்கெந்தை
பொன்னகர்க்கெனைவிடுத்தியென்றின்னுரைபுகன்றாள்.

(இ - ள்.) எனை - என்னை, இன்னன் என்று - இத்தன்மைய னெனறு, உணாவதன் முன்னமும் - அறிவதற்கு முன்பும், ஈனற - பெற்ற, அன்னை ஆம் என - தாயாவ னென்னும்படி, அன்பு மீதூர - ஆசைமிக, அளித்தனை - இரக்தித்தாய, மன்னும் - அவ்விடத்திற் பொருந்தியிருக்கிற, என் உயிர் மக்களை - என்னுடைய உயிர்போன்ற பிள்ளைகளை, காண்பதற்கு - பாப்பதற்கு, எந்தை - என் பிதாவினது, பொன்னகர்க்கு - அழகிய குண்டினுபுரத்துக்கு, எனை விடுத்தி - என்னையனுப்பு, எனறு - எனறு, இன் உரை - இனியசொற்களை, புகன்றாள் - (தமயந்தி) சொன்னாள், எ-று.

(க - து.) என்னை இன்னொன்றென்றறியுமுன்னமே அன்னையைப் போலங் காப்பாற்றினாய், எனமக்களைக் காணவேண்டுமே, என்பிதாவிடத்துக் கணுப பென்று தமயந்திசொன்னாள் என்பதாம். (க0)

உரைசெய் மாற்றமோர்ந் துள்ளுயி ருருகுதத் தழு
விக், கரைசெய் வேலையிற் கருந்தடங் கண்கணி ருகுப்ப,
வெரிமணிப் பொலன் சிவிகையி னிருள்கணிந் தொழுகு
ம், விரைசெய் கோதையை விதர்ப்பர்கோ னகர்வயின்
விடுத்தாள்.

(இ - ள்.) உரை செய் மாற்றம் - (தமயந்தி) சொல்லிய வசனத்தை, ஓர்ந்து - அறிந்து, உள உயிர் உருகு உற - உள்ளேயிருக்கும் பிராணன் உருகும்படி, தழுவி-அணைத்துக்கொண்டு, கரை செய-கரையைச் செயயாநின்ற, வேலையில் - சமுத்திரமபோல, கரு - கறுத்த, தடம் - விசாலமாகிய, கண்கள் - நேத்திரங்கள், நீர் உருப்ப - நீரைச்சொரிய, எரிமணி-பிரகாசிக்குன்ற இரத்தினங்கள் பதித்த, பொலன் சிவிகையில் - பொறபல்லக்கினமீது, இருள் கணிந்து - இருள் முதிர்ந்து, ஒழுகும் - ஒழுகாநின்ற, விரை செய - வாசனை பொருந்திய, கோதையை - அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியை, விதாப்பார்கோன் - வீமராஜனது, நகாவயின் - குண்டினுபுரத்திற்கு, விடுத்தாள் - அனுப்பினாள், எ-று.

(க - து.) பெரியதாயானவள் தமயந்தியை முத்துச்சிவிகையிலேற்றிக் குண்டினுபுரத்துக் கணுப்பினாள் என்பதாம். (க௧)

கொள்ளைவண்டினங்கூட்டுணுநறுமலர்க்கோதை
யள்ளலங்கருஞ்சேற்றிடையரக்கிதழ்விநிந்த
வள்ளவாய்ச்செழுங்கமலமேன்மடவனந்துயில்கூர்
வெள்ளநீர்வயல்விதர்ப்பர்கோனகரமேயினளால.

(இ - ள்.) கொள்ளை வண்டு இனம் - மிகுந்த வண்டுக் கூட்டங்கள், கூட்டுணும் - (தேனைக்) கொள்ளையிடும்படியாகிய, நறு மலர் -

வாசனையொருந்திய மலர்களையணிந்த, கோதை - கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், அள்ளல் - குழைந்த, அம் - அழகிய, கரு - கரிய, சேற்றிடை - சேற்றினிலுண்டாகிய, அரக்கு இதழ் - செவ்விதழ் கள், விரிந்த - மலர்ந்த, வள்ளம் வாய் - கிண்ணம்போன்ற வாயை யுடைய, செழு கமலமேல் - செழித்த தாமரை மலரின்மேல், மட அனம் - இளவன்னங்கள், துயில் கூா - நித்திரைசெய்கின்ற, வெள்ள நீர் - நீர்ப்பெருக்கையுடைய, வயல் - கழனிகளையுடைய, விதாப்பாகோன் - விதாப்பதேசத் தரசனாகிய வீமராசனது, நகரம் - குண்டினபுரத்தை, மேயினள் - அடைந்தாள், எ-று ஆல்-அசை.

(க - து.) தமயந்தி குண்டினபுரத்தைச் சார்ந்தாள் என்பதாம்.

அமுதவுண்கணுமறமெல்லாடையுமலங்கற்
கமும்சூட்டுபுகைசெயாக்கருங்குழற்காடும் [ன்
விழியினோக்கலும்விதர்ப்பர்கோனவெய்துயிர்த் தயர்ந்தா
றமுதியன்னையருறுதுயர்ச்சாற்றலாந்தகைத்தே.

(இ-ள்.) அமுத - அழகையுற்ற, உண் கணும் - (தமயந்தியினது) மையுண்ட! கண்களையும், அற - அறுபட்ட, மெல் ஆடையும் - மென்மைபொருந்திய புடைவையையும், அலங்கல் - மலர் மாலையை, கமும் - நிறைய, சூட்டுபு - சூட்டி, கை செயா - முடிக்காத, கரு குழல் காடும் - கரிய கூடற்காட்டையும், விதாப்பா கோன் - வீம ராசனாவன், விழியின் றோக்கலும் - கண்களாற் கண்டமாத்திரத் தில், வெய்து உயிர்த்து - பெருமூச்சவிட்டு, அயர்ந்தான் - சோர்ந் தான்; அன்னையா - தாய்மாமகள், தழுவி - (தமயந்தியைத்) தழு விக்கொண்டு, உறு துயா - அடைந்த துன்பமானது, சாற்றலாம் - (நமமாற) சொல்லுமபடியான, தகைத்தே - தன்மையையுடையதா, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியை வீமராசன்கண்டு சோர்ந்தான், தாய் மாகள் தழுவி யழுதார்கள என்பதாம். (கூட)

காட்டினள்ளிருட்காலையிற்காவலனீத்த
திட்டொணுவெழிற்றெரிவையைத்தேடினன்கொணர்ந்த
மூட்டுமுத்தழன்முறைமையின்வளர்த்திடுசுவேதன்
வேட்டயாவையுங்கொள்கெனவளித்தனன்வீமன்.

(இ - ள்.) காட்டில் - வனத்தில், நள் இருள் காலையில் - நடுராத்திரிகாலத்தில், காவலன் - நளமகாராசன், நீத்த - விடுத்த, தீட்டு ஒறு - எழுதக்கூடாத, எழில் - அழகுபொருந்திய, தெரிவையை - தமயந்தியை, தேடினன் - தேடி, கொணர்ந்த - கொண்டுவந்த, மூட்டு - மூட்டப்பட்ட, முத்தழல் - மூன்றக்கணிகளை, முறைமை யில் - கிரமத்தினால், வளாததிகும் - வளாக்கானின்ற, சுவேதன் - சுவேதனென்னும் மறையவன், வேட்ட - விரும்பிய, யாவையும் - எல்லாவற்றையும், கொள்க என - பெற்றுக்கொள்ளென்று, வீமன் - வீமராசன், அளித்தனன் - கொடுத்தான், எ-று.

(க - து.) வீமராஜன் சுவேதனுக்கு வேண்டியன கொடுத்தான என்பதாம்.

முத்தழலாவன—தகழிணக்கினி, காருகபத்திபம், ஆஹவனீயம் என்பனவாம். (கசு)

மககள்வாணமுகநோக்கியுமடவரனெஞ்ச
நெகருவாடுதல்கண்டநற்றயுளநெகிழ்ந்து
கக்குசெந்தழற்காலவேற்காதலற்குறுகி
நககபூங்கழனளையுநாடுகென்றுரைத்தாள்.

(இ - ள்) மக்கள் - பிள்ளைகளினது, வாள் முகம் - ஒளிபொருந் திய முத்ததை, நோக்கியும் - பாராததபின்பும், மடவரல் - தமயந் தியினது, நெருசம் - மனமானது, நெகரு வாடுதல் - நெகிழ்ந்து வா டுதலை, கண்ட - பார்த்த, நல்தாய - எனற தாயானவள், உளம் நெகிழ் நது - மனமுருகி, ககரு - கககப்பட்ட, செம தழல் - சிவந்த அக்கி னிபொருந் திய, காலன் - யமனையொத்த, வேல் - வேலாயுத்ததை யேந்திய, காதலன் - தன்னாயகனாகிய வீமராசனை, குறுகி - கிடழ் நினறு, நகக பூ கழல் - விளகருகினற அழகிய வீரககழலையணிந்த, நளனையும் - நளமகாராசனையும், நாடுக என்று - தேடுகவென்று, உரைத்தாள் - சொல்லினாள், எ-று.

(க-து.) சாருகாசினி நளனையும் தேடும்படி வீமனுக்குச் சொன் னாள் என்பதாம். (கரு)

ஒடரிக்கணாளுரைத்தலுமொற்றரைக்கூவி
யாடகப்பசும்பொலன்கழனளையீராய்ந்து
தேடிவம்மினென்றரசர்கோன்றிசைதொறுஞ்செலுத்த
நாடினாரவாரளிகடல்வரைப்பெலாநடந்தே.

(இ-ள்.) ஒடி அரி கணாள் - நீண்ட அரிபரந்த கண்களையுடைய காஞ்சனமாலையானவள், உரைத்தலும் - சொன்ன மாததிரத்தில், ஒற்றரை கூவி - வேவுகாரரை யழைத்து, ஆடகம் - பொன்னாலா கிய, பசு - பசுமையாகிய, பொலன் - அழகிய, கழல் - வீரக்கழலை யணிந்த, நளனை - நளமகாராசனை, நீர் ஆய்ந்து - நீங்கள் ஆராய் ந்து, தேடி - திரிந்துபாத்து, வம்மின் - வாருங்கள், என்று - என றுசொல்லி, அரசா கோன - வீமராசன், திசைதொறும் - எட்டுத் திக்குலும், செலுத்த - (அவாகளை) அனுப்ப, அவா - அவ்வேவுகா ரா, நளி கடல் வரைப்பு எலாம் - குளிர்ச்சிபொருந் திய சமுத்தி ரஞ்சுழ்ந்த பூமண்டல முழுமையும், நடந்து - திரிந்து, நாடினா - தேடினார்கள், எ - று.

(க - து.) வீமராஜன் நளனைத்தேடும்படி வேவுகாரர்களுக்குக் கட்டளையிட அவர்கள் தேடினார்கள் என்பதாம். (கசு)

துருவுமொற்றரிலொருவன் மீண்டணங்கின்முன்றோன்றி
யரிவைமுதெயிலையோத்திமாநகரினிலடைந்தேன்

புரிசுருங்குழன்மனைவியைப்போக்கினன்புலம்பும்
ஒருவனிவ்வுழியுண்டிகொலெனவினாவினனல்.

(இ-ள்.) துருவும் ஒற்றில் - தேடுகிற வேவுகாரரான், ஒருவன் - பாணாதென்னு மொரு வேவுகாரன், மீண்டு - திரும்பிவந்து, அணங்கின் முன் தோன்றி - தமயந்தியின் முன்னிலையில் நின்று, அரிவை - இராசகுமாரத்தியே, மூத - பழைய, எயில் - மதில்குழந்த, அயோத்தி மா நகரிலில் - அயோத்தியாபுரியில், அடைந்தேன் - சென்றேன்; புரி-விரும்பப்பட்ட, சுரு குழல் - கரிய கூந்தலையுடைய, மனைவியை - மனை யாட்டியை, போக்கினன் - விடுத்தவனாகி, புலம்பும் - துன்பப்படு கின்ற, ஒருவன் - யாவனானு மொருவன், இவ்வுழி - இந்தப் பட்ட ணத்தில், உண்டிகொல் என - உளனா என்று, வினாவினன் - விசாரித் தேன், எ-று. ஆல் - அசை.

(சு - து.) பாணாதென்னும் வேவுகாரன் தமயந்திமுன்வந்து அயோத்தியில் மனைவியை நீக்கினவனுண்டா வெனக்கேட்டேன என பதாம். (கௌ)

ஒகையோடெனக்கொருவனுக்குளங்கனிந்துருகி
வாகைவெஞ்சிலையிருதுபன்னற்குயர்மான்றேர்ப்
பாகன்கொய்யுளைப்பரியுளந்தேர்பவனொருவன்
றோகையைப்பிரிந்தாரொருழப்பவன்சோர்வான்.

(இ-ள்) ஒகையோடு - அன்புடனே, எனக்கு - எனக்கு, ஒருவன் - ஒருமனிதன், ஆங்கு - அவ்வயோத்திகரத்தில், உளம் கனிந்து - மனங் கனிந்து, உருகி - கரைந்து, வாகை - வெற்றிமாலையணிந்த, வெம் சிலை-வெவ்விய வில்லைபேந்திய, இருதுபன்னறகு - இருதுபன்ன வரச னுக்கு, உயா மாந தோ - உயாந்த குதிகாகட்டிய தேரை நடத்து கின்ற, பாகன் - சாரதியும், கொய உளை - கொய்துகட்டிய புறமயி ரினையுடைய, பரி உளம் - குதிகாகளினது மனதை, தோபவன் - அறி பவனும், ஒருவன் - தனியொ யிருப்பவனும், தோகையைப் பிரிந்து - மனையாண்பிரிவுற்று, ஆர் அஞர் உழப்பவன் - மிகுந்த துன்பப்படு கின்றவனும், சோர்வான் - சோரவை யடைகின்றவனும், எ-று.

(சு-து-) அங்கொருவன் இருதுபன்னனுக்குத் தோப்பாகன் மனை வியைப்பிரிந்து சோபவன் என்பதாம். (கௌ)

இதுமுதல் இரண்டிபாடலும் குளகம்.

அழலிலா துணவமிர்தெனவமிந்தொழில்புரிவோன்
மழகளிற்றினனடையினன்வாகுவனென்போ
னெழுவுலாந்திணிதோளினனீயகுளனென்ன
வொழுக்குங்கொடிமருங்குலாயுணர்ந்தனன்வந்தேன்.

(இ-ள்.) அழல் இலாது - நெருப்பில்லாமல், உணவு - உண்டியை, அமிது என - அமுதமென்னும்படி, அடம் தொழில் - சமைத்தலை, புரிவோன் - செய்வானும், மழ களிற்றின் - இளமைதங்கிய யானை

போல, நன் நடையினன் - நல்ல நடையையுடையவனும், வாசுவன எனப்போன் - வாசுவனென்னும் பெயரையுடையவனும், எழு உலாம் - ஞான்போ லுலாவகிற, திணி தோளினன் - வலிமைபொருந்திய தோள களை யுடையவனும் (ஆகிய ஒருவன்), ஈங்கு - இந்நகரத்தில், உளன் - இருக்கின்றான், என்ன - என்று சொல்ல, ஒழுகு - தேனொழுகுகின்ற, பூ கொடி - புஷ்பக்கொடியை யொத்த, மருங்குலாய் - இடையை யுடைய தமயநதியே, உணர்ந்தனன் வந்தேன் - இச்செய்தி யறிந்தவ னாகி இவ்விடம் வந்தேன் (என்றான்), எ-று.

(க-து.) அக்கினியில்லாது சமைப்பவன் இருக்கிறானென்று கேட்டுவந்தேன் என்றான என்பதாம். (க௯)

வீமன் தேடவிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - கககக.

க லி நீ ங் கு ப ட ல ம்.

[இப்படலத்தால் நளனிடத்திற்பொருந்தி வருத்தியிருந்த கலியன் நளன் அகூழிததை யறிந்தபின் அவனிடத்தில் நில்லாது விட்டுநீங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கவிநிலைத்துறை

என்றுகூறியவந்தணற்கிருநிதிவழங்கி
நன்றுரின் னுரையின் னமுமயோத்தியினண்ணி
மன்றல்மாலேவேலிருதுபன்னற்குளமகிழ்வ
தொன்றுகூறுவதுளதெனவுரைத்தன்மேயினளால்.

(இ-ள்.) என்று கூறிய - இப்படியென்று சொல்லிய, அந் தணற்கு - ஒற்றையச்சென்ற பாணத்தென்னும் பிராமணனுக்கு, இரு நிதி வழங்கி - மிகுந்த நிதிகளைக்கொடுத்தது, நின் உரை - உனசொற்கள், நன்று - நல்லனவாயுள்ளன; இன்னமும் - மறுபடியும், அயோத்தியில் நண்ணி - அயோத்திநகரத்திற் சோந்தது, மன்றல் மாலே - வாசனே பொருந்திய பூமாலையணிந்த, வேல் - வேலாயுதமேந்திய, இருதுபன னற்கு - இருதுபன்ன மகாராசனுக்கு, உள மகிழ்வது - மனங்களிப்ப தாகிய, ஒன்று கூறுவது உளது - ஒன்று சொல்லத்தக்கது உண்டு, என - என்று, உரைத்தல் மேயினள்-சொல்லினள், எ-று. ஆல்-அசை.

(க-து) தமயந்தி பிராமணனுக்குப் பொருள்கொடுத்தது இருது பன்னனுக்குச் சொல்லவேண்டிவ தொன்றுண்டென்று சொல்லாத தொடங்கினான் என்பதாம். (க)

நாட்டமுன்றுடைநாயகன்வரத்தினுங்கை
மீட்டுங்கன்னிகையாயினள்சுயம்வரம்விழைந்தாள்
கேட்டுமாரிலக்கிழவருமவ்வுழியிறுத்தார்
பூட்டுவார்சிலைமன்னநீபோதியேற்போவாய்.

(இ - ள்.) நாட்டம் மூன்று உடை நாயகன் - திரிநேத்திரங்களை யுடைய பரமசிவனது, வரத்தினால் - அனுக்கிரகத்தினால், நங்கை - தம யந்தியானவள், மீட்டும் - மறுபடியும், கன்னிகை ஆயினள் - கன்னி கையாகி, சுயம்வரம் - சுயம்வரத்தை, விழைந்தாள் - விரும்பினாள், கேட்டு - அச்செய்தி கேட்டு, மா நிலக்கிழவரும் - அரசார்களும், அவ் வுழி - அவ்விடத்தில், இறுத்தாரா - வந்தடைந்தார்கள, பூட்டி - நாணே றிடப்பட்ட, வாரா சிலை மனன் - நீண்ட விலையேந்திய இருதுபன்ன வரசனே, நீ போதியேல் - நீ போவையானால், போவாய் - (விரவிற்) போ, என்று.

(க - து இருதுபன்னனே தமயந்தி இரண்டாவது சுயம்வ ரத்தை யிச்சித்தாளா நீபோவையாகிற் போ என்பதாம். (உ)

இதுமுத லிரண்டுபாட்டுக குளகம்.

நானைநன்மணம்புணர்வதுரிடதநாடளிகுங்
கானையாருயிருளன்கொலோகழிந்தனன்கொல்லோ
வாளிமொய்ம்பிறுயென்றுநீயறைகெனவறைந்தாள்
வானைவென்றிரபரந்துமைதோய்ந்தகண்மடவாள்.

(இ - ள்) நானை - நானைத்தினத்தில், நல் மணம் - நல்ல விவாக மானது, புணாவது - செய்யப்படுவதாம், ரிடத நாடு அளிக்கும் - ரிடத தேசத்தை இரகூழிக்காரினம், கானை - நளமகாராசனானவன், ஆர - நிறைந்த, உயிர - பிராணனானது, உள்ள்கொலோ - இருக்கப்பெற் றானே, கழிந்தனன் கொல்லோ - நீங்கப்பெற்றானே, ஆளி மொய்ம்பி னாய் - சிங்கத்தையொத்த பலத்தையுடைய இருதுபன்னனே, என்று - என்றசொல்லி, நீ யறைக என - நீசொல்லென்று, வானை வென்று - வாளாயுதத்தைச் சயித்தது, அரிபரந்து - செவ்வரிபரந்து, மை தோய் த கண் - அஞ்சனம் பொருந்திய கண்களையுடைய, மடவாள் - தமயந் தியானவள், அறைந்தாள் - சொன்னாள், என்று.

(க - து) நானை விவாகமெனச் சொல்லென்று சொன்னாள் என்ப தாம். (ங)

சுருதிதூற்றுறைபோயவன்றுனைவினிலெய்தி
யிருதுபன்னனையடைந்திவையாவையுயியம்ப
மருமலர்க்குழன்மன்றலகேட்டலுமுளமகிழ்வுந்
துருவவாம்பரித்தேர்விடுவாகுவற்குரைப்பான்.

(இ-ள்) சுருதி தூல் துறை - வேதசாஸ்திரங்களினது மார்க்கத் தில், போயவன் - சிறந்தவனாகிய வேதியன், துனைவினில் எய்தி - சீக்கிரத்தில் (அயோத்தியை) அடைந்து, இருதுபன்னனே - இருதுபன னரசனே, அடைந்து - நெருங்கி, இவையாவையும் - இவையனைத்தை யும், இயம்ப - சொல்ல, மரு மலா குழல் - வாசனைபொருந்திய மலனா யணிந்த கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, மன்றல் கேட்டலும் - விவா கவார்த்தையைக் கேள்வியுற்ற மாத்திரத்தில், உளம் - மனமானது, மகிழ்வு உறது - களிப்புற்று, உருவவாம்பரி - நேராகத் தாவாரின்ற

குதிராகட்டிய, தோ விடம் - தேகை - செலுத்தாநின்ற, வாகுவற்கு - வாகுவன என்னுஞ் சாரதிக்கு, உரைப்பான் - சொல்லுவான், எ-று.

(௧ - து) இருதுபன்னன் தோப்பாகனுக்குச் சொல்லுவான் என்பதாம் (சு)

தளருதுண்ணிடைத்தமயந்திசயம்வரநாளை
யுளையப்பசுமபுரவியினுள்ளமோர்ந்தனையேற்
றெளியுக்கேள்வியாய்வினாவினிற்செலுத்துகதேரென்
றளிமுரன்றுபைந்தேனுகர்தாரினுனறைந்தான்.

(இ - ள்) தளரும் - தளாச்சியடையாநின்ற, துண் இடை தமயந்தி - நுட்பமான இடையையுடைய தமயந்தியினது, சயம்வரம் - சயம்வரமானது, நாளை - நாளைத்தினத்தில் (நடக்கின்றது), உளை - புறமயிரினையும், வயம் - வெற்றியையுமுடைய, பசு - பசுமையாகிய, புரவியின் - குதிரையினது, உளளம் - மனதை, ஓர்ந்தனையேல் - அறிவாயானால், தெளியும் கேள்வியாய - தெளிவுபெறுக கேள்வியையுடைய வாகுவனே, விரைவின் - சீக்கிரத்தில், தோ செலுத்துக - இரத்ததை நடத்துக, என்று - என்றுசொல்லி, அளி முரன்று - வண்டிகளசத்தித்து, பை தேன் - பசியதேனை, துக்கா - உண்ணும்படியான, தாரினுன் - மாஸ்யணிந்த இருதுபன்ன மகாராஜன், அறைந்தான் - சொன்னான், எ-று

(க-து) இருதுபன்னன், தோப்பாகனே நாளை தமயந்திக்குச் சயம்வரம் சீக்கிரம் தேகைச் செலுத்தென்றான் என்பதாம். (ரு)

கேட்டவாகுவன்கிளியெனமிழ்ந்துதிங்கிளவி
காட்டுணீத்ததுநினைத்தனளாயினுங்கற்பு
நாட்டுகின்றவளித்திறம்புரியுமோநம்மைக்
கூட்டுதற்கிஃதிழைத்தனளாமெனக்குறித்தான்.

(இ - ள்) கேட்ட - அச்சொல்லைக் கேட்ட, வாகுவன் - வாகுவனென்னும் பெயரினையுடைய நான், கிளி என - கிளிபோல, மிழ்ந்து - பேசுகின்ற, தீ இளவி - மதுரமான சொற்களையுடைய தமயந்தியானவள, காட்டின - காட்டினான், நீத்தது - விடுத்ததை, நினைத்தனள் ஆயினும் - (விரோதமாக) நினைத்தாளானாலும், கற்பு - பதிவிருத்ததை, நாட்குன்றவள் - நிலைநிறுத்துகின்ற அவள், இ திறம் - இவ்வண்ணமாக, புரியுமோ - செய்வாளோ (செய்யாள் ஆயினும்), நம்மை - எமமை, கூட்டுதற்கு - (தன்னுடன்) கூட்டுதற்கு, இஃது இழைத்தனள் ஆம் - இதைச் செய்தவளாவாள், என - என்று, குறித்தான் - கருதினான், எ-று.

(க-து) நான், தன்னை வரவழக்க இவ்வாறு செய்தாளென்று நினைத்தான் என்பதாம். (சு)

நொறில்வயப்பரித்தேர்பண்ணிநொய்தினிற்கொணரா
வெறுழ்வலித்தடந்தோளினுய்த்தேர்மிசையிவரி

னறுமலர்ப்பகம்பூந்தொடைவிதர்ப்பர்கோனாட்டி.
ஹுவலிப்பகல்கழிவதன்முன்னெனவுதாதான்.

(இ-ள்.) நொறில் - வேகமும், வயம் - வெற்றியும் பொருந்திய, பரி - குதிகாகட்டிய, தோ - இரத்ததை, பண்ணி - அலங்கரித்து, நொய்தினில் - சீக்கிரத்தில், கொணரா - (வாகுவன்) கொண்டுவந்து, ஏறுழ வலி - மிகுந்த வலிமை பொருந்திய, தடம் தோளினாய - பருத்த தோட்களையுடைய இருதுபன்னராசனே, தோமிசை - தேரினில், இவரில் - ஏறிக்கொள்வாயாகில், நறு மலா - வாசனைபொருந்திய மலாகடொடுத்த, பசு - குளிர்த்த, பூ தொடை - அழகிய மாலைகளை யணிந்த, விதாப்பா கோன நாடழல் - வீமராஜனது தேசத்தில், இ பகல் - இன்றைத்தினம், கழிவதன் முன - நீங்குவதற்கு முன்னமே, உறுவல - அடைவேன், என - என்று, உதாததான் - சொன்னான், எ-று.

(க - து) தோப்பாகனாகிய நளன், தேகாக்கொண்டுவந்து அரசனே, நீரேறினால் பொழுதுபோமுன விதாப்பதேயத்தில கொண்டு போய விடுவேன் என்றான் என்பதாம். (எ)

என்றுகூறலுமிளங்கதிர்ப்பரிதிபோலிறைவன்
குன்றுபோலுயர்கொடிஞ்சியந்தேர்மிசைக்கொள்ள
நின்றயாவருமவியப்புறநினைவருங்கடுப்பின்
மன்றலந்தொடைவாகுவன்வாம்பரிவிடுத்தான்.

(இ - ள்.) என்று கூறலும் - இப்படி சொன்ன மாத்திரத்தில், இள கதிா பருதி போல் - பாலஞரியன போல, இறைவன் - இருது பன்னவரசன, குன்று போல் உயா - மலைபோல உயர்ந்த, கொடிஞ்சி அம் தோமிசை - மேற்பரப்பையுடைய அழகிய தேரின்னில், கொளள - ஏறிக்கொள்ள, நின்ற யாவரும் - பாத்திருந்த அனைவரும் வியப்பு உற - ஆச்சரியப்பட, நினைவு அரும் - எண்ணுதற்கரிய, கடுப்பின் - வேகத்தினால், மன்றல - வாசனைபொருந்திய, அம் தொடை - அழகிய மாலையணிந்த, வாகுவன் - வாகுவனானவன், வாம்பரி - தாவா நின்ற குதிரைகளை, விடுத்தான் - நடத்தினான், எ-று.

(க - து.) இருதுபன்னன் தேறிலேற நளனாகியபாகன் தேகாவிடுத்தான் என்பதாம். (அ)

விடுத்தவாம்பரிவருந்தலுமெய்த்தவர்தனக்குக
கொடுத்தவிஞ்சையைக்கொய்யுளைப்பரியொடுங்கூறக்
கடுப்பையாவருமுணர்ந்திலர்காலவிசைத்தோடி
யடுத்தவார்கழலவிதர்ப்பர்கோனணிகெழுநாட்டில்.

(இ - ள்) விடுத்த - செலுத்தப்பட்ட, வாம்பரி - தாவாநின்ற குதிரைகள், வருந்தலும் - வருந்துமளவில், மெய் தவா - முனிவர்கள், தனக்கு கொடுத்த - தனக்குப்பதேசித்த, விஞ்சையை - மந்திரத்தை, கொய் உளை - கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, பரியொடும் -

குதினாயோடு, கூற - உபதேசிக்க, கடுப்பை - (தங்கள்) வேகத்தை, யாவரும் - எவரும், உணாந்திலர் - அறிந்திலா (ஆம்படி), கால் விசை தது ஓடி - கால்களை வீசிச் சென்று, வார் கழல் - நீண்ட வீரக்கழலை யணிந்த, விதாப்பர் கோன் - வீமராஜனது, அணி கெழும் - அழகு பொருந்திய, நாட்டில் - தேசத்தில், அடுத்த - சேர்ந்தன, எ-று.

(க - து) குதிகைகள் விதர்ப்பதேயத்தைச் சார்ந்தன என்பதாம்.

கூந்தன்மாவுளமறிதலிற்சாலிகோத்திரனே
வாய்ந்தகேள்வியின்மாதலியோவன்றிநளன
மேந்தல்வேற்றுருவெடுத்தனனோவெனவெண்ணி
வேந்தர்வேந்தனுமணிமுடிதுளக்கினன்வியந்தான்.

(இ - ள்.) கூந்தல் மா - புறமயிரையுடைய குதிகைகளினது, உளம் - மனதை, அறிதலில் - உணாவதில், சாலிகோத்திரனே - சாலி கோத்திர முனிவனோ, (அன்றி) வாய்ந்த கேள்வியின் - பொருந்திய கேள்வியையுடைய, மாதலியோ - இரத்திரசாரதியோ, அனறி - அல்ல வாகின், நளன் ஆம் ஏந்தல் - நளமகாராஜனாகிய அரசன், வேறு உரு எடுத்தனனோ - வேறுருவெடுத்த வந்தனனோ, என எண்ணி - என்று சிந்தித்து, வேந்தர் வேந்தனும் - இராஜாதிராஜனை இருது பன்ன ராஜனும், மணி முடி - நவரத்தினகீரீடர் தரித்த சிரத்தை, துளக்கினன் - அசைத்து, வியந்தான் - சந்தோஷித்தான், எ-று.

(க-து.) இருதுபன்னன் சாலிகோத்திரனே, இரத்திரசாரதியோ, நளனோ எனவெண்ணி யதிசயித்தான் என்பதாம். (க0)

முத்தவெண்குடைவேந்தர்கோன்முழவுறழ்தடந்தோ
ளுத்தரீயமந்நெறியிடைவீழ்தலுமுணர்ந்து
தத்துவாம்பரிநிறுவியத்துகிறருகென்னப்
பத்தியோசனைகடந்ததுதேனொன்பகந்ந்தான்.

(இ - ள்.) முத்தம் வெள் குடை - முத்தினுறசெய்த வெள்ளைக் குடையைத் தரித்த, வேந்தர் கோன் - இருதுபன்ன ராஜனானவன், முழவு உறழ் - மத்தளத்தையொத்த, தடம் தோள் - பருத்த தோள் களினின்றும், உத்தரீயம் - அங்கவஸ்திரமானது, அ நெறியிடை - அந்தமார்க்கத்தில், வீழ்தலும் - வீழ்ந்த மாத்திரத்தில், உணாந்து - தெரிந்துகொண்டு, தத்துவாம் பரி நிறுவி - தாவியோடுகின்ற குதிகை களை நிறுத்தி, அ துகில் - அந்த அங்கவஸ்திரத்தை, தருக எனன் - தாவென்று கேட்க, தோ - இரதமானது, பத்து யோசனை - பத்து யோசனையுடைய, கடந்தது என - கடந்து வந்ததென்று, பகாந்தான் - (வாகுகள்) சொன்னான், எ-று.

(க - து.) இருதுபன்னன் அங்கவஸ்திரம் விழுந்தது எடுவென சாரதி பத்துயோசனை சென்றது என்றான என்பதாம். (கக)

இன்னவாய்மைகேட்டரசனும்வியப்புடனேகப்
பின்னுமையிருகாவதமகன்றதற்பின்னர்

மூன்னர்த்தோன்றியதளியினம்பெடையொழிமூசப்
பொன்னந்தாகுபூந்துணர்ப்பொரியலாத்தான்றி.

(இ - ள்.) இன்ன வாய்மை - இத்தன்மையான வசனத்தை, கேட்டு - கேள்விபுற்று, அரசனும் - இருதுபன்ன ராஜனும், வியப்புடன் ஏக - ஆச்சரியத்துடனே போக, பின்னும் - பின்பும், ஐ இருகாவதம் - பத்துக்காதவழி, அகன்றதன் பின்னா - சென்றபின்பு, அளி இனம் பெடையொழி - ஆண்வண்டிகள் பெண் வண்டிகளுடனே, மூச - மொய்க்கப்பெற்ற, பொன் அம் தாது - பொன்போ லழகிய மகாரந்தப்பொடிகள், உகு - உதிரப்பெற்ற, புதுணா - புஷ்பக் கொத்துகளையும், பொரி அரை - பொருக்கெடுத்த அரையையுமுடைய, தான்றி - தான்றிமரமானது, மூன்னா - எதிரில், தோன்றியது - காணப்பட்டது, எ-று.

(க - து.) தான்றிமரம் எல்லா காணப்பட்டது என்பதாம். (கஉ)

தான்றிமாமரந்தோன்றவந்தேரினத்தகைத்துத்
தோன்றுமம்மரத்திலைகளும் தொக்கமென்பழனு
மூன்றுகோடியே முப்பதுநிறிரண்டெனமொழிய
வான்றதேவியே மெண்ணையற்றுமெனவியந்தான்.

(இ - ள்.) தான்றி மா மரம் - பெரிய தான்றிமரமானது, தோன்றவந்தே - காணப்பட்டவளவில், தேரின தகைத்து - (இருதுபன்னவரசன்) இரத்ததை நிறுத்தி, தோன்றும் - காணப்படுகின்ற, இ மரத்து - இந்தமரத்தில், இலைகளும் - இலைகளும், தொக்க மெல் பழனும் - ரெருங்கிய மென்மையான பழங்களும், மூன்று கோடியே முப்பதுநிறு இரண்டு என - இரட்டுதலையிட்ட முப்பதை மேற்கொண்ட மூன்றுகோடியென, மொழிய - சொல்ல, ஆன்ற கேள்வியோன் - நிறைந்த கல்வியையுடைய நளமகாராசன், எண்ணி - அம்மரத்தினிலே முதலியவற்றைக் கணக்கிட்டு, அறறும் - நீ சொல்லு மத்தன்மைத்தாம், என - என்றுகூறி, வியந்தான் - (அக்கணக் கறிவினில்) ஆச்சரியப்பட்டான், எ-று.

(க - து.) இருதுபன்னன் தான்றிமரத்திலைகளும் கனிகளும் மூன்று கோடியே யறுபது எனச்சொல்ல, சாரதி எண்ணி யதிசயித்தான் என்பதாம். (கங்)

இனையவிஞ்சைமற்றெனக்குரீயளித்தனையென்னிற்
றுனையயப்பரியுளமுணர்விஞ்சையான்சொல்வன்
வளைபொலன்கழன்மணிமுடிமன்னவென்றுரைப்ப
வனையவிஞ்சையைவாகுகற்களித்தனனன்றே.

(இ - ள்.) இனைய விஞ்சை - இத்தன்மையாகிய வித்தையை, எனக்கு - என்னுனக்கு, நீ அளித்தனை என்னில் - நீ கொடுப்பாயானால், துனை - வேகமுடைய, வயம் - வெற்றிபொருந்திய, பரி உளம் - குதிரைகளின் மனதை, உணா விஞ்சை - அறியும் வித்தையை,

வனை பொலன் கழல் - கட்டப்பட்ட பொன்னுற்செய்த வீரக்கழலையும், மணி முழ - நவரத்நம்பதித்த கிரீடத்தையுந் தரித்த, மன்ன - இருதுபன்ன ராஜனே, யான் சொல்வன் - நான் (உனக்குச்) சொல்லுவேன், என்று உரைப்ப - என்று வாசுகன் சொல்ல, அனைய விஞ்சையை - அந்த வித்தையை, வாசுகற்கு - வாசுகனுக்கு, அளித்தனன் - (இருதுபன்னவரசன்) கொடுத்தான், எ -று.

(க - து.) சாரதி இந்தவித்தையை எனக்குக்கொடும் குதிரைகளுத்தையறியும் வித்தையை உனக்குக் கொடுப்பேனெனான். இருதுபன்ன ராசனும் அப்படியே சாரதிக்குக் கொடுத்தான் என்பதாம்.

இந்த வித்தையாவது கணக்குவித்தை, அதுவே அக்ஷவித்தையாம். (கச)

இருதுபன்னன்வ்விஞ்சையைவாசுகற்கீய
மருவிநின்றவன்கலிதணந்தேகிவாளரவி
நெரிசெய்வெவ்விடங்கான்றலினிதயநெக்குருகி
வெருவிவாய்விடாவிடத்தினையுமிழ்ந்தனனன்றே.

(இ - ள்.) இருதுபன்னன் - இருதுபன்னவரசன், அவ்விஞ்சையை - அக்கணக்கு வித்தையை, வாசுகற்கு ஈய - வாசுகனாகிய நளனுக்குக் கொடுக்க, மருவி நின்ற - (நளனேச்) சோந்திருந்த, வன்கலி - வலிமையுள்ள கலியனானவன், தணந்து ஏகி - (நளமகாராசனே) விட்டு நீங்கிப்போய், வாள அரவம் - ஒளிபொருந்திய கராக்கோடக நாகமானது, எரி செய் - தகிக்காநின்ற, வெவ்விடம் - கொடிய விடத்தை, கான்றலில் - (தானிருந்த நளனிடத்திற்) கக்கினமையால, இதயம் - மனமானது, நெக்கு உருகி - கரைந்துருகப்பெற்று, வெருவி - பயந்து, வாய்விடா - வாய்விட்டு, விடத்தினே - (கராக்கோடகனது) விஷத்தை, உமிழ்ந்தனன் - கககினுன், எ -று. அன்று ஏ - அசைகள்.

(க - து.) இருதுபன்னன் வித்தையைப் பாசுகனுக்குக் கொடுக்க, சனி நளனேவிட்டு நீங்கி விஷத்தைக் கக்கினுன் என்பதாம். (கரு)

தணந்தவெந்திறற்கலியனைச்சபிக்குவனென்னுக்
கணங்கொள்வண்டிமிர்தாரினானுளத்திடைக்கருத
லுணர்ந்தவெங்கலிதமயந்தியுரைத்தசாபத்தா
லணங்கராவுமிழ்விடத்தினுலின்றளவயர்ந்தேன்.

(இ - ள்.) தணந்த - தன்னைப்பிரிந்து நின்ற, வெம் திறல் - வெவ்வித பலத்தையுடைய, கலியனை - கலிபுருஷனை, சபிக்குவன் என்னு - சபிப்பேனென்று, கணம் கொள் - கூட்டங்கொண்ட, வண்டு இமிர - வண்டிகள் சத்தியாரின்ற, தாரினுன் - மாலையணிந்த நளமகாராசன், உளத்திடை கருதல் - மனத்தினில் நினைத்தலை, உணர்ந்த - அறிந்த, வெம் கலி - கொடிய கலியனானவன், தமயந்தி உரைத்த சாபத்

தால் - தமயந்தி கொடுத்த சாபத்தினால், அணங்கு - அச்சத்தைத் தருகின்ற, அரா - காக்கோடக நாகமானது, உமிழ் - உமிழ்ந்த, விடத்தினால் - விடத்தால், இன்று அளவு - இன்றைமட்டும், அயாரு தேன் - சோவையடைந்தேன், எ-று.

(க-து) தன்னேச்சபிக்க நினைந்த நளன்கருத்தை யறிந்த சனி தம யந்தி சாபத்தால் நாகம் உமிழ்ந்த விஷத்தால் சோவை யடைந்தான் என்பதாம். (கசு)

இழைத்த தீவினை தணந்தனனின்றுதொட்டின்போர்
வழுத்தினொரையும்ருவலன்மன்னவென்றேத்த
வழற்கொடுஞ்சினந்தணிந்தனனாடலவேலரசன்
குழைத்ததானறியிலேறினன்கொடியவெங்கலியே.

(இ - ள்.) இழைத்த தீவினை - செய்யப்பட்ட கொடுஞ்செய் கைகளை, தணந்தனன் - விட்டி நீங்கினேன், இன்று தொட்டி - இன றைத்தின் முதற்கொண்டு, உன் போ - உன்னுடைய நாமத்தை, வழு த்தினொரையும் - துதித்தவரையும், மருவலன் - சேரேன், மன்ன - நளமகாராசனே, என்று ஏதத - என்று துதிக்க, ஆடல் - போர செய்கின்ற, வேல் - வேலையேந்திய, அரசன் - நளமகாராசனான வன், அழல் கொடு சினம் - அக்கினிபோற கொடிய கோபத்தை, தணிந்தனன் - விடுத்தான்; குழைத்த - தளிர்த்த, தான்றியில் - தான்றியிரத்தில், கொடிய - குரூரனாகிய, வெம் கலி - வெவ்விய கலியனானவன், ஏறினன் - ஏறிகொண்டான், எ-று. ஏ-அகை.

(க - து.) இன்றுதொடங்கி உமதுபேரைச் சொன்னவரையும் பிழத்திலன் என்று துதிக்க, அரசன் கோபம் நீங்கினன், சனி தானறி மரத்திலேறினன் என்பதாம். (கௌ)

கலிநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் - ௧௧௨௮.

தேவியைக் கண்ணுற்ற படலம்.

[இப்படத்தால் கலி நீங்கிய பின்பு நளமகாராஜன் வீமனது குண்டினபுரத்தில் வந்து மூன்றுவருடம் பிரிவுற்ற தனது தேவியாகிய தமயந்தியைக்காண்டல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கவிதையைத் துறை.

விண்டமென்மலர்நறவினைவிளரியஞ்சரும்ப
ருண்டுதுஞ்சுதார்விடதர்கோன்றேர்கழிதோட்டி
மண்டிதீம்புனலகழிசூழ்மாமதிற்குடுமிக்க
கொண்டல்கண்படுகுண்டினபுரத்திலவந்தடைந்தான்.

(இ - ள்.) விண்ட மெல் மலர் - மலாந்த மெல்லிய புஷ்பங்க ளினது, நறவினை - தேனை, விளரி - விளரியென்னும் பண்ணைப் பாடி கின்ற, அம் சுரும்பா - அழகிய வண்டிகள், உண்டு - குடித்து, துஞ் சும் - நித்திரை செய்யும்படியுள்ள, தரா - மாலையையணிந்த, நித்தா கோன் - ஈளமகாராசன், தோ - இரத்ததை, கழுது ஓட்டி - வினா வினிற் செலுத்தி, மண்டு - நிறைந்த, தீ புளல் - மதுரமான நீரை யுடைய, அகழி குழ் - அகழியானது குழப்பெற்ற, மா மதில் - பெரிய மதில்களிலுடைய, குமிழி - சுகரத்தில், கொண்டல் கண்படு - மேகங்கள் நித்திரை செய்யும்படியுள்ள, குண்டின புரத்தில் - வீம ராசன் பட்டணத்தில், வந்து அடைந்தான் - வந்துசேர்ந்தான், எ-று.

(க - து.) நளன் தேரோட்டிக் குண்டினபுரத்தில் வந்தான் என்பதாம். (க)

சில்லியந்தடந்தேர்வருகம்பலேகேளா
வொல்லையித்திறந்தேர்விடநளனலாதொருவர்
வல்லரோவெனமனத்திடையெண்ணிமற்றனையோ
னல்லனேலுயிர்துறப்பென்னுன்னிளளணங்கே.

(இ-ள்.) சில்லி அம் தடம் தோ - உருளையையுடைய அழகிய விசா ஸமாகிய தேரானது, வரும் கம்பலை - வருகின்ற சத்தத்தை, கேளா - கேட்டு, ஒலலை - சீக்கிரத்தில், இ திறம் - இவ்வண்ணமாக, தோ விட - தேரைச் செலுத்த, நளன் அலாது - ஈளையல்லாமல், ஒருவா வல்லரோ - மற்றொருவா திறமையுள்ளவரோ, என - என்று, மனத்திடை - மனத் தில், எண்ணி - சிந்தித்து, அனையோன் அல்லனேல் - இவன நளனல்ல னானால், உயிா துறப்பல் - உயிரை விடுவேன், என்று - என்று, அணங்கு - தமயந்தியானவள், உன்னினள் - எண்ணினாள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து) தமயந்தி தோவருஞ் சத்தங்கேட்டு இவன் நளனல்லா விழில் உயிர்விடுவே னென்றான் என்பதாம். (உ)

மருவுபாகனைத்தேரோடும்வாயலினிறுவி
யிருதுபன்னன்வீமன்மாட்டேகலுமெதிராப்
புரிவயாவையும்புரிந்துபலகாதவம்போககி
யுருவப்பூணினாய்வந்தமையெவன்கொலென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) மருவு பாகனை - பொருந்திய சாரதியை, தேரோடும் - இரத்தத்தோடும், வாயலில் - (அரண்மனை) வாசலில், நிறுவி - நிறுத்தி, இருதுபன்னன் - இருதுபன்ன ராஜனானவன், அவ் வீமன்மாட்டு - அந்த வீமராசனிடத்து, ஏகலும் - சென்றவளவில், எதிரா புரிவ யாவையும் - எதிராவது செய்யத்தக்க மரியாதை யனைத்தையும், புரிந்து - செய்து, பல் காவதம் போக்கி - பலகாத வழியைக் கடந்து, உருவம் பூணினாய் - அழகிய ஆபரணத்தையுடைய இருதுபன்ன ராஜனே, வந்தமை - (நீ) இவ்விடம் வந்த தன்மை, எவன்கொல் என்று - என்ன காரணமோ என்று, உரைத்தான் - வீமராசன் கேட்டான், எ-று.

(க - து.) இருதுபன்னன் வீமனித்திற் சென்றவளவில் வீம
னெனாவந்து உபசாரஞ்செய்து வந்தகாரிட மென்னவென்று கேட்
டான் என்பதாம். (ங)

ராங்கடைந்ததுமன்னநிற்காணியவெனலும்
வீங்குதோளினுனினியநன்மொழிபலவிளம்பிப்
பாங்குளார்தமையுறையுளொன்றமைக்கெனப்பணிப்ப
வாங்குவிண்ணவர்நகரினும்விழுமிதொன்றமைத்தார்.

(இ - ள்.) மன்ன - வீமராசனே, ராங்கு அடைந்தது - இந்நகரத்
தில் வந்தது, நின் காணிய - உன்னைக் காண்பதற்கு, எனலும் - என்று
சொல்லிய மாத்திரத்தில், வீங்கு தோளினுள் - பருத்த புசத்தை
புடைய வீமராசனாவன், இனிய நல் மொழி - இனிமையான நல்ல
சொற்களை, பல விளம்பி - பலவாகச்சொல்லி, பாங்குளார்தமை -
அருகிலுள்ள ஏவலாளரைப் (பார்த்து), உறையுள் ஒன்று - ஒரு விடுதி
வீட்டை, அமைக்க என - ஏற்பாடு செய்யுங்கொண்டு, பணிப்ப - உத்
தரவு கொடுக்க, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், விண்ணவா நகரினும் - சொாக்
கத்தைக் காட்டிலும், விழுமிது - மேனமையதாகிய, ஒன்று - ஒரு
விடுதிவீட்டை, அமைத்தா - (ஏவலாளர்) திட்டஞ்செய்தார்கள், எ-று.

(க - து.) வீமராஜனே உம்மைக் காணவந்தே நென்றவளவில்,
வீமன் ஏவலாளரை விடுதி வீட்டுன்று அமைக்கச்சொன்னான், அவாக
களு மப்படியே யமைத்தார்கள் என்பதாம். (ச)

இருதுபன்னன்வேந்தருளினுலவ்வயினெய்தி
யரசர்யாவருந்தொக்கிலராயவனைப்பிணைத்தோள்
வினாசெய்கோதைதன்சயம்வரமென்னவேதியன்முன் [ன்.
னுரைசெய்மாற்றம் நென்கொலென்றயிர்த்தன னுறைந்தா

(இ - ள்.) இருதுபன்னன் - இருதுபன்னராஜன், வேந்து அருளி
னல் - வீமனுத்தரவினல், அவ்வயின் எய்தி - அந்தவீட்டில் அடைந்து,
அரசா யாவரும் - அரசர்கள் எவரும், தொக்கிலா - வந்துசேர்ந்தன
ரில்லை; ஆய் வனை - சிறந்த வளையலையணிந்த, பிணை தோள் - மூங்கிலை
யொத்த தோள்களையும், வினா செய் - பரிமளிக்கின்ற, கோதைதன் -
கூந்தலையுமுடைய தமயந்தியினது, சயம்வரம் என்ன - சயம்வர
மென்று, வேதியன் - பாணதனென்னும் பிராமணன், முன் - முந்திய
தினத்தில், உரைசெய் மாற்றம் - சொல்லப்பட்ட வாத்தை, என்
கொல் என்று - எப்படிப்பட்டதோ என்று, அயிர்த்தனன் - சந்தேகித்
தவனாகி, உறைந்தான் - வாசஞ்செய்தான், எ-று. மற்று - அசை.

(க - து.) இருதுபன்னன் பாணதனென்னும் பிராமணன் சயம்
வரமென்று சொன்னதைக்குறித்துச் சந்தேகித்தான் என்பதாம். ( )

சார்தமென்முலைத்தமயந்திதோழியைநோக்கிப்
போந்தமன்னவன்பொற்றடந்தேரிடைப்பிணித்த
கூந்தன்மாவிசொரதிகொற்றவேளளனும்
வேந்தனோவெனவுணர்ந்திவண்வருகெனவிடுத்தாள்.

(இ - ள்.) சாந்தம் - சந்தனக்கோலமணிந்த, மெல் முலை - மெல்லிய முலைபோலையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியானவள், தோழியை நோக்கி - கேசினியென்னுந் தனது பாங்கியைப் பார்த்து, போந்த மன்னவன் - வந்த விருதுபன்ன ராஜனது, பொன் - அழகிய, தடம் தேரில் - விசாலமாகிய இரதத்தில், பிணித்த - கட்டிய, கூந்தல் மாபுறமயிரினையுடைய குதிரைகளை, விடும் - நடத்துகின்ற, சாரதி - தேர்ப்பாகனானவன், கொற்றம் வேல் - வெற்றி பொருந்திய வேலையுடன்தரித்த, நளன் ஆம் வேந்தனோ - நளனாகிய அரசனா (அல்லனா), என் உணர்ந்து - என்று அறிந்துகொண்டு, இவன் - இவ்விடத்தில், வருக என - வாவென்றுசொல்லி, விடுத்தான் - அனுப்பினான், எ - று.

(க - து.) தமயந்தி கேசினியாகிய பாங்கியைச் சாரதி நளனோ வென்றறிந்து வாவென்றான் என்பதாம் (சு)

கொங்குவாய்மடுத்தினவண்டுகூட்டுணுங்கூந்தற்
றிங்கள்வாண்முகத்தெரிவைதன்னேவலிற்றிறம்பா
மங்கையெய்திமற்றியாவனீயெத்தொழில்வலலை
யிங்குவந்தவாறென்னெனவாசுகுனிசைப்பான்.

(இ - ள்.) கொங்கு - தேனை, வாய்மடுத்த - வாயைவைத்து, இன் வண்டு - கூட்டமாகிய வண்டிகள், கூட்டு உணும் - கொள்ளை கொண் டிண்ணப்பெற்ற, கூந்தல் - அளகத்தையும், திங்கள் - சந்திரனபோன்ற, வாள் முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையுமுடைய, தெரிவைதன் - தமயந்தியினது, ஏவலில் - உத்தரவின்றும், திறம்பா - தவறாத, மங்கை - கேசினியானவள், எய்தி - அவ்விடத்திற்கென்று, யாவன நீ - நீ யா, எ தொழில் வலலை - எந்ததொழில்களில் வல்லமையுள்ளவன், இங்கு - இவ்விடத்தில், வந்த ஆறு - வந்ததன்மை, என் என - எப்படிப்பட்டதென்று கேட்க, வாசுகன் - வாசுகனென்பபட்ட நளன், இசைப்பான் - சொல்லுவான், எ - று.

(க - து.) தோழிசென்று நீ யாவல்? நீ எத்தொழிலில் வல்லவன்? நீ இங்குவந்தவகை யென்ன? என, வாசுகன் சொல்வான் என்பதாம்.()

விரிமலர்க்குழற்றமயந்திசுயம்வரம்வேட்ட
விருதுபன்னன்மான்றேர்விடும்வாசுகனென்போர்
புரிவல்வெந்தழலின்றியுமடைத்தொழில்புனலற்
றுருகுபாலையிற்றிம்புனறருவலென்றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) விரி மலா - மலாந்த மலாகளையணிந்த, குழல் - கூந்தலை யுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியினது, சுயம்வரம் வேட்ட - சுயமவரத்தினில் விருப்பமுற்ற, இருதுபன்னன் - இருதுபன்னராசனது, மான் தோ - குதிரைகட்டியதேனா, விடும் - நடத்துகின்ற, வாசுகன் - வாசுகன் என்பது, என்போ - என்பெயராம்; வெம் தழல் அன்றியும் - வெவ்வித அக்கினி இல்லாமலும், மடை தொழில் - சமயலை, புரிவல் - செய்வேன்; புனல் அற்று - நீரில்லாமல், உருகு - உருகுகின்ற, பாடியில் -

பாலைநிலத்தில், தீ புனல் - மதுரமானசலத்தை, தருவல் - (உண்
டுபண்ணிக்) கொடுப்பேன்; எனது உரைத்தான் - என்றுசொன்னான்,
எ-று.

(க-து.) தமயந்தி சுயம்வரத்தை யிச்சித்த இருதுபன்னன் தோ
விடுஞ் சாரதி, அக்கினியில்லாமற் சமைப்பேன், நீரில்லாத பாலைநில
நீர்உண்டாக்குவேன் என்றான் என்பதாம். (அ)

இன்னவிஞ்சைகணாளனலாதறிசூநரில்லை
யன்னவன்றரக்கொண்டனைபோலும்வ்வரசன்
மன்னிவாழ்வதெந்நகர்வயின்வகுத்துராயென்றான்
பொன்னவாஞ்சுணங்கரும்பியபுணர்முலைப்புவை.

(இ-ள்) பொன் அவாம் - பொன்போலாகிய, சுணங்கு அரும்
பிய - தேமல் உண்டாகிய, புணர் முலை - நெருங்கிய ஸதனங்களை
யுடைய, பூவை - கேசினியாவை, இன்ன விஞ்சைகள் - இத்தன
மைய வித்தைகள், நளன் அலாது - நளனல்லாமல், அறிசூநா இல்லை -
அறிந்தவர்கள் (ஒருவரும்) இல்லை; அன்னவன் - அந்த நளமகாராஜன்,
தர - கொடுக்க, கொண்டனை போலும் - பெற்றுக்கொண்டாய் போ
லும்; அவ் அரசன் - அந்த நளமகாராஜன், எநகாவயின் - எந்தப்பட்ட
டணத்தில், மன்னி - பொருந்தி, வாழ்வது - சுகித்திருப்பது, வகு
த்து - பகுத்து, உரை - (அதைச்) சொல்லு, என்றான் - என்று வினா
வினா, எ-று.

(க - து.) கேசினியானவன் நீ இவ்வித்தையை நளனிடத்துக் கற
றுக்கொண்டாய்போலும்; அநளன் எங்கேயிருக்கிறான் சொல்லென்
றான் என்பதாம். (க)

மேயவிஞ்சையோர்நளனொடுங்கற்றிலன்விறல்வேற்
சேயனானினிதுறைவதிவ்விடமெனத்தெருளேன்
நாயகற்பினர்காதலர் துறப்பினுமற்றோர்
நாயகற்பெற்றநினைவர்கொலோவெனவின்னான்.

(இ-ள்.) மேய விஞ்சை - பொருந்திய வித்தையை, ஓர் - ஒப்
பற்ற, நளனொடும் - நளமகாராசனிடத்தில், கற்றிலன் - நான் கற்க
வில்லை; விறல் வேல் - வெற்றிபொருந்திய வேலெந்திய, சேய். அனான் -
சுப்பிரமணியனை யொத்த நளமகாராஜன், இனிது உறைவது - இனிமை
யோழிருப்பது, இ விடம் - இன்னவிடம், என - என்று, தெருளேன் -
அறியேன், தாய கற்பினர் - பரிசுத்தமாகிய கற்பினையுடைய மாதர்கள்,
காதலர் - கணவர்கள், துறப்பினும் - துறந்துவிட்டாலும், மற்று ஓர்
நாயகன் பெற - வேறொரு கணவனையடைய, நினைவாகொலோ - நினைப்
பரோ, என - என்று, நவின்னான் - (நளமகாராசன்) சொன்னான்,
எ-று.

(க - து.) நான் நளனிடத்தில் வித்தை கற்றிலன், அவனிருக்கு
மிடமு மறியேன்; கற்புள்ளமாதர் நாயகர் நீக்கினும் வேறுநாயகரை
இச்சிப்பார்களோ என்றான் என்பதாம். (க௦)

இன்னகூறலுமடவரல்கதுமெனவேகி
மின்னனாளுடன் கேட்டனயாவையும்விளம்பி
யன்னவன்றனதுருவலான்மொழிசுவதனைத்து
முன்னினம்மிறைமொழிவதேபோன்மெனமொழிந்தாள்

(இ-ள்.) இன்ன கூறலும் - இத்தன்மையாகச் சொன்ன வளவில், மடவரல் - கேசினியானவள், கதம் என ஏகி - சரேலென்று சென்று, மின் அன்னாளுடன் - தமயந்தியுடன், கேட்டவை யாவையும் விளம்பி - கேளவியுற்ற சங்கதிகளை யெல்லாம் சொல்லி, அன்னவன் தனது - அந்நளமகாராஜனது, உருவலான் - வழுவமில்லாத இப்பாருகன், மொழி சுவது அனைத்தும் - சொல்லுவதெல்லாம், முன்னில் - யோசிகுக்கு மிடத்தில், நம் இறை - நமது நளமகாராசன், மொழிவதே போம் என - சொல்வதைப்போ லிருக்கிறதென்று, மொழிந்தாள் - சொன்னாள், எ-று.

(க - து.) தோழி கேட்டவையெல்லாம் தமயந்திக்குச்சொல்லி, நம்முடைய அரசனைப்போலவே பேசுகிறாள் என்று என்பதாம். (கஉ)

மொழிதல்கேட்டலுமொய்குழலவாலரியுதவி
யழலிலாதிவையடுவதுகாண்டியென்றறையக
குழைகொள்வாண்முகககொம்பனாள்வனுழைக்குறுகி
யிழைகொள்புண்முலைசொற்றவாறிசைத்தனளீந்தாள்.

(இ - ள்.) மொழிதல் - (கேசினி) சொல்லியவைகளை, கேட்ட லும் - கேளவியுற்ற மாத்திரத்தில், மொய்குழல் - தமயந்தியானவள், வால் அரி - வெள்ளிய அரிசியை, உதவி - கொடுத்து, அழல் இலாது - நெருப்பின்றி, இவை அடுவது - இவ்வரிசிகளைச் சமைப்பதை, காண்டி என்று - பார்த்துவாவென்று, அறைய - கூற, குழைகொள் - குண்ட லமணிந்த, வாள் முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய, கொம்பு அன்னாள் - பூங்கொம்பையொத்த கேசினியானவள், அவனுழை - அப பாகனிடத்து, குறுகி - சென்று, இழை கொள் - தூலிழைகொண்ட, பூண் - ஆரங்களையணிந்த, முலை - ஸ்தனங்கையுடைய தமயந்தி, சொற் ற ஆறு - சொல்லியபடி, இசைத்தனள் - சொல்லி, ரந்தாள் - (அவ் வரிசியைக்) கொடுத்தாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி தோழியினிடம் அரிசிகொடுத்துத் தியில்லா மற் சமைப்பதைக் காணென்று சொல்ல, அவள் அவனிடத்துச் சென்று அரிசியைக் கொடுத்தாள் என்பதாம். (கஉ)

ஈந்தவாலரிபெய்தபொற்குழிசிதீயின்றி
யாய்ந்தகேள்வியான்றொடுதலுமடிசிலாயமைய
னையந்தபூங்குழல்கண்மீபோய்வெம்முலைப்பொறையாற்
சாய்ந்ததுண்ணிடைத்தமயந்திதன்னொடுமொழிந்தாள்.

(இ - ள்.) ஈந்த வால் அரி - கொடுத்த வெள்ளிய அரிசியானவை, பெய்த பொன் குழிசி - போடப்பட்ட பொற்குடத்தை, ஆய்ந்த

கேள்வியான் - ஆராய்ந்தெடுத்த நல்ல கேள்வியையுடைய நளமகா
ராசன், தொடுத்தும் - (கையால்) தொட்டமாத் திரத்தில், தீ இன்றி-
நெருப்பில்லாமல், அடிசில் ஆய் அமைய - சாதமா யமைய, வேய்ந்த
பூ குழல் - பூமாலை தரித்த கூந்தலையுடைய கேசினியானவள், கண்டு -
அதைப்பார்த்து, போய் - சென்று, வெம் முலை - விருப்பத்தைத்
தருகின்ற ஸ்தனங்களினுடைய, பொறையால் - பார்த்தினால், சாய்ந்த-
வணங்கிய, நுண் இடை - நுட்பமான இடையையுடைய, தமயந்தி
தன்னொடும் - தமயந்தியுடனே, மொழிந்தாள் - (இவ்வாசியத்தைச்)
சொன்னாள், எ-று.

(க-து.) அரிசிபோட்ட பொற்பாத்திரத்தை நான் தொட்டவள
வில் சாதமாகத் தோழிகண்டு தமயந்திக்குச் சொன்னாள் என்பதாம்.)

அழலுநீருமின்றமிழ்தெனவடுதொழில்கேட்டுக்
குழையுநெஞ்சினளின்னுயிர்க்கொழுநென்றெண்ணி
விழைவினோடுதன்மக்களையவனுழைவிடுத்தாண்
மழலைமென்மொழிமக்களுமன்னன்மாட்டடைந்தார்.

(இ - ள்.) குழையும் நெஞ்சினள் - குழைந்த நெஞ்சத்தளாகிய
தமயந்தியானவள், அழலும் - நெருட்டும், நீரும் - தண்ணீரும்,
இன்று - இல்லாமல், அமிழ்து என - அமிதம்போல, அடு தொழில் -
சமைத்தலை, கேட்டு - கேள்வியுற்று, (இவன்) இன் உயிர் கொழு
நன் - இனிய உயினையொத்த (நமது) கணவன், என்று எண்ணி -
என்று கருதி, விழைவினோடும் - ஆசையோடு, தன் மக்களை - தன் புதல்
வரை, அவனுழை - அவனிடத்து, விடுத்தாள் - அனுப்பினாள்; மழலை
மெல் மொழி - மெல்லிய மழலைமொழிகளையுடைய, மக்களும் - பிள்ளைகளும்,
மன்னன்மாட்டி - நளமகாராசனிடத்தில், அடைந்தார் -
சோந்தார்கள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நாயகனென்றெண்ணி மக்களையனுப்பினாள்,
அவர்களும் அரசனிடத்திற் சோந்தார்கள் என்பதாம். (கச)

அடைந்தமக்களைக்காண்டலுமழலிடுமெழுகி
னுடைந்ததுள்ளநீருற்றிருந்தொழுகினெடுங்கண்
டொடர்ந்தமும்மலமுருக்கிவெம்பவக்கடறொலையக்
கடந்துளோர்களுங்கடப்பரோமக்கண்மேற்காதல.

(இ - ள்.) அடைந்த மக்களை - தன்னிடத்துவந்த புதல்வரை,
காண்டலும் - பாராதமாத் திரத்தில், அழல் இடும் - தீயிலிட்ட, மெழுகின் -
மெழுகுடோலு, உள்ளம் - (நளமகாராசன்) மனமானது, உடைந்
தது - நெகிழ்ந்தது; நெடு கண் - நெடியகண்கள், நீர் ஊற்றிருந்து -
நீர் சுரந்து, ஒழுகின் - சொரிந்தன; தொடர்ந்த - சன்னங்கடோறு
மனுசரித்த, மும்மலம் - ஆணவம் மாயை காமிய மெனு மூன்று மலத்
தையும், முருக்கி - கெடுத்து, வெம் பவம கடல் - கொடிய சன்ன
சாகரத்தை, தொலைய கடந்துளோர்களும் - முற்றும் நீத்தோரும்,

மக்கண்மேல் - பிள்ளைகண்மேல்வைத்த, கா தல் - ஆசையை, கடப
பரோ - ஒழிப்பரோ (ஒழியா) எ-று.

(க - து.) மக்களை நளன்கண்டு அழுதான் என்பதாம். (கரு)

மழலைமென்மொழிமக்களைக்காண்டலுமன்ன
னழுதுதுன் புறலாய்வளைத்தோழிகண்டேகித
தொழுதுசொற்றலங்கொழுநனமென்பதுதுணிந்து
முழுவலன்புடைத்தாயொடுதந்தைபான்மொழிந்தான்.

(இ - ள்.) மழலை மெல் மொழி - மெல்லிய மழலைச் சொற்களை
யுடைய, மக்களை - பிள்ளைகளை, காண்டலும் - கண்டவளவில், மன
னன் - நளமகாராசன், அழுது - புலம்பி, துன்பு உறல் - துன்பப்படு
தலை, ஆய் வளை தோழி - சிறந்த வளைபலையணிந்த கேசினியானவள்,
கண்டு - பார்த்து, ஏகி - தமயந்தியிடத்துச்சென்று, தொழுது -
வணங்கி, சொற்றலும் - (இச்செய்கையைச்) சொன்னவளவில், கொழு
நன் - (இவன்) நமது கணவன், ஆம் - ஆவன், என்பது - எனப்படு
வதை, துணிந்து - தமயந்தி நிச்சயித்து, முழுவல் அன்புடை -
நிறைந்த (கெடாத) அனபையுடைய, தாயொடு - தாயினால், தந்தை
பால் - தகப்பனிடத்தில், மொழிந்தான் - சொன்னான், எ-று.

(சு-து.) அரசன் மக்களைக்கண் டழுதலைத் தோழி தமயந்திக்குச்
சொன்னவளவில் நாயகனென்று துணிந்து தமயந்தி தாய் மூலமாய்
தகப்பனுக்கு அறிவித்தாள என்பதாம். (கசு)

மழைத்தடங்கனாண்மன்னவன்பணியினால்வேந்தை
யழைத்துவம்மெனவாய்வளைத்தோழியைவிடுப்பக
குழைத்தபூங்கொடியன்னவள்வாகுகுதற்குறுகித
தழைத்தகாதலாலவருகெனமன்னனுஞ்சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) மழை - குளிர்ச்சியும், தடம் - விசாலமும் பொருந்
திய, கனாண் - கண்களையுடைய தமயந்தியானவள், மன்னவன் - வீம
ராசனது, பணியினால் - உத்தரவினால், அழைத்து வம்மென - (சார
தியை) யழைத்துவாவென்று, ஆய் வளை தோழியை - சிறந்த வளை
யல்களையுடைய கேசினியை, விடுப்ப - அனுப்ப, குழைத்த - தளிர்த்த,
பூ கொடி அன்னவன் - புஷ்பக்கொடியையொத்த கேசினியானவள்,
வாகுகன் குறுகி - வாகுகளையடைந்து, தழைத்த காதலால் - மிகுந்த
அன்போடும், வருக என - (அரசனுத்தரவின்படி) வாவென் றழைக்க,
மன்னனும் - நளமகாராசனும், சார்ந்தான் - (அரண்மனையை) அடைந்
தான், எ-று.

(க - து) தமயந்தி வீமனுத்தரவால் சாரதியை யழைத்துவா
வென்று கேசினியை விடுக்க, அவளழைக்க அரசன் வந்தான் எனப
தாம். (கஎ)

மறுவில்கற்பினன்மானவேன்மன்னவன்வரலும்
குறைவிலன்பினன்பிழையிலள்கண்படைகொள்வா

ளிறையுநீப்பருமனைவியையிருள்படுகாளி
லறனிமூக்குறாநளனலதியாவயோயகலவார்.

(இ - ள்.) மறு இல் கற்பினள் - களக்கமில்லாத தமயந்தியானவள், மான வேல் மன்னவன் - வலிய வேற்படையேந்திய நளமகாராசன், வரலும் - வந்த, மாத்திரத்தில், குறைவு இல் அன்பினள் - குறைவில்லாத அன்பையுடையவளும், பிழையில் - குற்றமில்லாதவளும், கண் படை கொள்வாள் - நித்திசெய்கின்றவளு மாகிய, இறையும் - இறைப்பொழுதும், நீப்பரும் - நீத்தற்கரிய, மன்னவியை - தமயந்தியை, இருள் படு - இருளுண்டாயிருக்கிற, காளில் - வனத்தில், அறன் - தருமமானது, இழுக்கு உறு - தவறாத, நளனலது - நளனையல்லாமல், யாவோ - (மறவார்) யார்தாம், அகல்வார் - விட்டு நீங்குவார்கள், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நளனவரதுமாத்திரத்தில் மனைவியை நீக்குபவா நளனல்லாமல் யா உளானனாள் என்பதாம்.

அறனிமூக்குறா நளனென்றது வஞ்சப் புகழ்ச்சி இதனால் வெறுத்தல் தோற்றுவினதது. (கஅ)

என்றுகண்கணீரிடையறாதொழுதிடமாசு
துன்றுமேனியுந்துணிபடுமாயுமாகி
நின்றமாதிரிநோக்கினனெட்டுயிர்ப்பெறிந்து
குன்றிரண்டெனவீங்குதோட்கொற்றவன்சுறும்.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியாகச் சொல்லி, கண்கள் - கண்களினின்றும், நீரா - நீரானது, இடை அறுது - இடைவிடாமல், ஒழுதிட - பெருக, மாசு துன்று - அழுக்கடைந்த, மேனியும் - வடிவத்தவளும், துணிபடு ஆடையும் - அறுபட்ட ஆடையையுடையவளும், ஆகி - ஆய், நின்ற மாதிரி - (தனனெதிரில்) நின்ற தமயந்தியை, நோக்கினன் - பார்த்தவனாய், நெட்டு உயிர்ப்பு எறிந்து - பெருமூச்சு விட்டு, குன்று இரண்டு என் - இரண்டுமலைகளபோல், வீங்கு - ஸ்ரீத்த, தோள் - தோட்களையுடைய, கொற்றவன் - நளமகாராசனானவன், சுறும் - (இவ்வாறு) சொல்லுவான், எ-று.

(க - து.) என்றுகண்ணீர் சொரியநின்ற தமயந்தியை நளன்கண்டு சொல்வான் என்பதாம். (கக)

அலர்முலைப்பசங்கொடியனாயிராபுட்போதிற்
கலிவயத்தனய்க்காட்டிடைநீத்தனனின்னை
நலியும்வெங்கலிதணந்தபின்னண்ணினனின்பான்
மெலியன்மீட்டுமோர்சயமவரமவேட்டதென்னென்றான்.

(இ - ள்.) அலர் - பருத்த, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, பசு கொடி அனாய் - பசுமையாகிய கொடியையொத்த தமயந்தியே, அரை இருள் போதில் - அரத்தநாத்திரியில், கலி வயத்தனாய் - கலியனுக்கு வசப்பட்டவனாகி, காட்டிடை - வனத்தில், கிணை - உண்ணை,

நீத்தனன் - விடுத்தேன்; நலியும் - வருத்துகின்ற, வெம் கலி - வெவ்விவ் கலியன், தணந்தபின் - பிரிந்து சென்றபின்பு, நிற்பால் - உன்னிடத்தில், நண்ணினன் - வந்தடைந்தேன்; மெலியல் - வருந்தாதே, மீட்டும் - மறுபடியும், ஓர் சுயம்வரம் - ஒரு சுயம்வரத்தை, வேட்டது - விரும்பியது, என் - யாதுபற்றி, என்றான் - என்று சொன்னான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே சனியன ஹன்னைக் காட்டில் நீக்கினேன், மறுபடிச் சுயம்வரம் விரும்பியதென்ன என்றான் என்பதாம். (உ0)

நிடதர்கோவினையயோத்தியினேழனன்கண்டேன்
படருறேலெனவந்தொருமறையவன்பகரக்
கடிதின்னெய்துவான்மணவினையிழைத்தனன்கருத்தி
லடியனேன்றனையயுறேலெனமொழிந்தமுதாள்.

(இ - ள்.) நிடதா கோவினை - நளமகாராசனை, நேழனன் - தேடி, அயோத்தியில் - அயோத்தி நகரத்தில், கண்டேன் - பார்த்தேன், படா உறேல் - வருத்தப்படாதே, என - என்று, ஒரு மறையவன் - ஒரு பிராமணன், வந்து - இவ்விடத்தில் வந்து, பகர - சொல்ல, கடிதின் - சிக்கிரத்தில், எய்துவான் - உன்னைச்சேரும் பொருட்டு, மணவினை - சுயம்வரமென்பதை, இழைத்தனன் - செய்தேன்; கருத்தில் - மனதில், அடியேன்றனை - அடியாளாகிய யென்னை, ஐயுறேல் - சந்தேகப்படாதே; என மொழிந்து - என்று சொல்லி, அமுதாள் - (தமயந்தி) புலம்பினாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி உம்மைக் காணும்பொருட் டிவ்வாறு செயதேன் சந்தேகப்படாதே என் றமுதாள் என்பதாம். (உக)

முன்னைநல்லுருக்காட்டெனமுற்றிழைமொழியப்
பன்னகத்திறையுதவியபூந்துகிலபரிவான்
மன்னோறனான்புனைதலுமாணுருவெய்திக்
கன்னல்வேளினுங்கவினலங்கனிந்திடநின்றான்.

(இ - ள்.) முன்னை நல் உரு - பழைய நல்ல உருவத்தை, காட்டு என - காட்டுவாயென்று, முற்று இழை - தொழின் முற்றிய ஆபரணத்தையுடைய தமயந்தியானவள், மொழிய - சொல்ல, பன்னகத்து இழை - நாகராசனாகிய காக்கோடகன், உதவிய - கொடுத்த, பூதுகில் - அழகிய வஸ்திரங்களை, பரிவால் - ஆசையோடு, மன்னா ஏறு அனா - இராசசிங்கமாகிய நளமகாராசன், புனைதலும் - தரித்த மாதிரத்தில், மாண் உரு - மாட்சிமைப்பட்ட வருவத்தை, எய்தி - அடைந்து, கன்னல் வேளினும் - கருப்பு வில்லைத்தரித்த மன்மதனைக் காட்டிலும், கவின் நலம் - அழகினது நன்மையானது, கனிந்திட - அதிகரிக்க, நின்றான் - (நளமகாராசன்) இருந்தான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி முன்னுருவைக் காட்டென நளன் காட்டினான் என்பதாம். (உஉ)

நின்றமன்னனைநிராவனைக்கைம்மலர் கூப்பி
மன்றலங்குழன்மடவரல்வணங்கினணிற்ப
வென்றிவேலுடைவிதர்ப்பர்கோன்வினைந்தமைகேட்டு
துன்றுதன்கினைமன்னவர்குழ்வரப்புருந்தான்.

(இ - ள்.) நின்ற மன்னனை - எதிரில் நின்ற நளமகாராசனே, நிரா வனை - வரிசையாயணிந்த வளையலையுடைய, கை மலர் - மலர் போன்ற கைகளை, கூப்பி - சூவித்து, மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, அம் குழல் - அழகிய கூந்தலையுடைய, மடவரல் - தமயந்தியா னவள், வணங்கினள் நிற்ப - வணங்கி இருக்க, வென்றி - வெற்றி பொருந்திய, வேல் உடை - வேலையுடைய, விதர்ப்பாகோன்-வீம ராசனானவன், வினைந்தமை - நடந்த செய்திகளை, கேட்டு - கேள் வியுற்று, துன்று - நெருங்கிய, தன் கினை - தன்னுடைய பந்துக்க ளாகிய, மன்னவா - அரசாகள், குழ்வர - சூழ, புருந்தான் - அவ்விடம வந்துசேர்ந்தான், எ - று.

(க - து.) நளனைத் தமயந்தி வணங்கிநிற்க வீமராஜன் வந்தான் என்பதாம். (உரு)

அன்னகாலையிலகவிருவிசும்பிலோர்வாணி
மன்னகேட்டியிம்மடவரன்னைமூவாண்டு
மின்னலின்றியாமளித்தனஞ்சுயம்வரமென்னு
வுன்னையிவ்வுழிக்கூட்டுதற்கொண்டொழியிழைத்தான்.

(இ-ள்.) அன்ன காலையில் - அந்தச் சமயத்தில், அகல் - அகன்ற, இரு - பெருமைபொருந்திய, விசும்பில் - ஆகாயத்தில், ஓர் வாணி- ஒரு அசரீரிவாக்கு, மன்ன - நளமகாராசனே, கேட்டி - கேள், இம் மடவரல் தன்னை - இத்தமயந்தியை, மூ ஆண்டும் - மூன்றுவருஷமள வும், இன்னல் இன்றி - தீங்கில்லாமல், யாம் அளித்தனம் - நாம் இரகூதித்தோம்; சுயம்வரம் என்னு - சுயம்வரமென்று சொல்லப்பட டதை, உன்னை - உன்னை, இவ்வுழி - இவ்விடத்தில், கூட்டுதற்கு - சோததற்கு, ஒள் தொடி - தமந்தியானவள், இழைத்தான் - செய தான், எ - று.

(க-து.) அப்பொழுது ஆகாயவாணி அரசனே சந்தேகப்படாதே, தமயந்தி உன்னைக் காணுதற்குச் சுயம்வரஞ் செய்தான் என்பதாம். (1)

இதுமுதல் லிரண்டுங் குளகம்.

வடபுலத்தினினைக்குநர்மாசறவிளங்குங்
கடவுண்மீனிணுந்தொழுதகுதற்பினர்க்கரசாங்
கொடிமருங்குலையையுறுதருளெனக்கூர்வே
னிததர்கோமகன்மகிழ்வறநிகழ்ந்ததையன்றே.

(இ - ள்.) வட புலத்தினில் - வடதிசையில், நோக்குநர் - காண் கின்றவரது, மாசு அற - சூற்றமற, விளங்கும் - பிரகாசியாநின்ற, கடவுள் மீனிணும் - தெய்வத்தன்மையுள்ள அருந்ததியைக்காட்டிலும்,

தொழுதகு - மேன்மையாகிய, கற்பினர்க்கு - பதிவிரதைகட்கு, அராசாம் - அரசாகிய, கொடி மருங்குலை - தமயந்தியை, ஐ உருது - சந்தேகியாமல், அருள் என - கிருபைசெய்யென்று, கூட வேல் - கூடமைபொருந்திய வேலேந்திய, நிடதா கோ மகன் - நளமகாராசன், மகிழ்வு உற - மனங்குளிக்க, நிகழ்ந்தது - (ஆகீசவாணி) உண்டாயிற்று எ-று. ஐ, அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க-து.) அருந்ததிக்குமேலான கற்புள்ளவள் சந்தேகப்படாமல் கிருபைசெய்யென அவ்வசரீரிவாக்குப் பிறந்தது என்பதாம். (உரு)

தமரவேலையினந்தர துந்துமிதழங்க
வமரார்யாவரும்பூமழைபொழிந்துநின்றாத்தா
ருமிழ்செழுங்குகிர்மணிமுடிவீமனுமுவந்தான்
குமரன்னவன்கோல்வளைத்தோளியையுடைந்தான்.

(இ - ள்.) தமரம் வேலையின் - பேரொலியையுடைய சமுத்திரம்போல, அந்தரம் - ஆகாசத்தில், துந்துமி - துருதுமிவாததியயானது, தழங்க - சத்திக்க, அமரா யாவரும் - தேவர்களேவரும், பூமழை - புஷ்பவருஷத்தை, பொழிந்து - சொரிந்து, நின்று - நிலைபெற்று, ஆர்த்தா - துதித்தாசுகள், உமிழ் - கக்கப்பட்ட, செழு ககிர் - செழுமையாகிய கிரணங்களையுடைய, மணி முடி - ரத்தினகீர்த்தனையுடைய, வீமனும் - வீமராசனும், உவந்தான் - சந்தோஷித்தான, குமரன் அன்னவன் - முருகனையொத்த நளமகாராசன், கோல் வளை - அழகிய வளைபலையணிந்த, தோளியை - புயத்தையுடைய தமயந்தியை, அடைந்தான் - சோந்தான், எ - று.

(க - து.) அந்தரதுந்துமி சத்திக்கத் தேவர்கள் பூமாரிபெய்து துதித்தாசுகள், வீமன்மகிழ்ந்தான், தமயந்தியை நள னடைந்தான் என்பதாம். (உசு)

மண்களித்ததுமாதிரங்களித்தனமலர்மேற்
பெண்களித்தனள்பேரறங்களித்தனகண்டோர்
கண்களித்தனகளித்தனகலைவலோர்நெஞ்சம்
விண்களித்தனகளித்ததுவீமன்மாநகரம்.

(இ - ள்.) மண் களித்தது - பூமியானது களிப்புற்றது; மாதிரம் களித்தன - மலைகள் களிப்புற்றன; மலாமேல் பெண் களித்தன - இலகூட்டமி களிப்புற்றன; போ அறம் களித்தன - மகத்தான தருமங்கள் களிப்புற்றன; கண்டோர் கண் களித்தன - பார்த்தவர்களது நேத்திரங்கள் களிப்புற்றன; கலை வலோர் - வித்துவான்களுடைய, நெஞ்சம் களித்தன - மனங்கள் களிப்புற்றன; வீமன் - வீமராசனது, மா - பெரிய, நகரம் - பட்டணமானது, களித்தது - களிப்புற்றது; எ - று.

(க-து.) சராசரங்களெல்லாம் கிழ்ந்தன என்பதாம். (உஎ)

உருவவொண்கழனிடதர்கோன்வெளிப்படலோரா
விருதுபன்னனாங்கறிந்தபினவனுழையெய்தி
யரசனின்னையானறிந்திடாதியற்றியவனைத்துந்
திருவுளங்கொளாதருளெனச்சேவடிதொழுதான்.

(இ - ள்.) உருவம் - அழகையுடைய, ஒள் கழல் - ஒளிபொருந்
திய வீரக்கழலையணிந்த, கிடதாகோன் - நளமகாராசன், வெளிபப
டல் - (மறைவினின்றும்) வெளிப்பட்டதை, ஓரா - ஆராய்ந்து, இருது
பன்னன் - இருதுபன்னவரசன், ஆங்கு - அந்நகரத்தில், அறிந்தபின் -
தெரிந்துகொண்ட பின்பு, அவனுழை எய்தி - அந்நளனிடைத்து வந்து,
அரச - நளமகாராசனே, நின்னை - உன்னை, யான் - நான், அறிந்தி
டாது - அறியாமல், இயற்றிய அனைத்தும் - செய்த குற்றங்களனைத்
தையும், திரு உளம் கொளாது - மனத்திற்கொள்ளாமல், அருள் என -
கிருகைய செய்யவேண்டுமென்று, சே அடி - சிவந்த பாதங்களில்,
தொழுதான் - வணங்கினான், எ - று.

(க-து.) இருதுபன்னன் நளனிடைத்திற்சோந்த யான்செய்த குற்
றத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டு மென்றான் என்பதாம். (உஅ)

செய்யதாடொழும்னனைச்செங்கையாற்றமுவிக்க
கொய்யுனைப்பரியுளமறிவிஞ்சையுங்கொடுத்து
மையின்மாமதிமுகமலர்ந்தின்னுவாவழங்கி
யையனேவவவ்வரசனுமயோத்திராடடைந்தான்.

(இ - ள்.) செய்ய தாள் தொழும் - சிவந்தபாதத்தில் வணங்கிய,
மன்னனை - இருதுபன்ன ராஜனை, செம் கையால் - சிவந்தகைகளால்,
தழுவி - அனைத்துக்கொண்டு, கொய் உனை பரி - கொய்துகட்டிய
புறமயிரினையுடைய குதிகாகளினது, உளம் அறி - மனதை அறிவிக்கி
ன்ற, விஞ்சையும் - வித்தையையும், கொடுத்து - உபதேசித்து,
மை இல் - களங்கமில்லாத, மா மதி - பெருமைதங்கிய சந்திரன
போன்ற, முகம் மலர்ந்து - முகமலர்ச்சியடைந்து, இன் உரை - இனிய
சொற்களை, வழங்கி - சொல்லி, ஐயன் - நளமகாராசன், ஏவ - விடை
கொடுக்க, அ அரசனும் - அவ்விருதுபன்ன ராஜனும், அயோத்தி
நாமி - அயோத்திதேசத்தை, அடைந்தான் - சேர்ந்தான், எ - று.

(க-து.) இருதுபன்னனை நளன்தழுவிக்க குதிமாமனமறியும் வித்
தையையும் கொடுத்தது அரசன் விடைகொடுக்க அவ்விருதுபன்னன்
அயோத்திநகரத்தைச் சேர்ந்தான் என்பதாம். (உக)

தேவியைக் கண்ணுற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௧௧௫௭.

அரசாட்சிப்படலம்.

[இப்படலத்தால் நான் தமயந்தியை அடைந்தபின்பு
அவளோடு தனது நிடததேசத்திற் சென்று
புட்கரனை வென்று அரசாட்சி செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது]

வேதிவத்துறை

கொங்குண்வார்குழற்கொம்மைவெம்முலைநலம்பருகித்
திங்களொன்றவணிருந்தபிற்றெண்மொயுமித்த
வங்கண்மாரிலம்புரந்திடுமாமனோடாய்ந்து
பொங்குதானையோடெழுந்தனன்புலவுவேற்குரிசில.

(இ - ள்.) புலவு வேல் - புலால் நாற்றம் நாறுகின்ற வேலையுடைய, குரிசில் - நளமகாராசனாவன், கொங்கு உண் - வாசனை பொருந்திய, வார குழல் - நீண்ட கூந்தலையும், கொம்மை - திரட்சி பொருந்திய, வெம் முலை - விருப்பத்தைத்தருகின்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய தமயந்தியினது, நலம் - இன்பத்தை, பருகி - அனுபவித்து, திங்கள ஒன்று - ஒருமாதம், அவண் - அக்குண்டினப்புரத்தில், இருந்த பின் - வாசஞ்செய்தபின்பு, தெள் திணை - தெளிவான அலையையுடைய கடலை, உமித்த - ஆடையாகவுமித்த, அம் கண் - அழகிய இடத்தை யுடைய, மா நிலம் - பெரிய பூமியை, புரந்திரம் - இரட்சியானின்ற, மாமனோடு - மாமனாகிய வீமராசனோடு, ஆய்ந்து - ஆலோசித்து, பொங்கு - பிரகாசியானின்ற, தானையோடு - சேனையோடு, எழுந்தனன் - பிரயாணப்பட்டான், எ - று.

(சு-து.) நான் ஒருமாதம் குண்டினப்புரத்திலிருந்து சேனையோடு புறப்பட்டான் என்பதாம். (௧)

மழைமதக்களியானையுங்கலினவாம்பரியுஞ்
செழுமணித்தடந்தேர்களுமவயவருஞ்செறிய
வெழுகடற்புவிமன்னருமிறைஞ்சினர்செல்ல
வழலுயிர்க்கும்வேலரசனுநிடதநாடடைந்தான்

(இ - ள்.) மழை - மழைபோன்ற, மதம் - மதசலத்தையும், களி - களிப்பையுமுடைய, யானையும் - யானைகளும், கலினம் - கடிவாளத்தையுடைய, வாம் பரியும் - தாவுகின்ற குதிகைகளும், செழுமணி - செழித்த இரத்தினங்களிழைத்த, தடம் - விசாலமாகிய, தோளும் - ரதங்களும், வயவரும் - படைவீரர்களும், செறிய - நெருங்கவம், எழு கடல் - ஏழுசமுத்திரங்கள் சூழ்ந்த, புவி - சப்த தீபங்களிலுள்ள, மன்னரும் - அரசர்களும், இறைஞ்சினா - வணங்கினவராகி, செல்ல - நடக்கவும், அழல் உயிர்க்கும் - அக்கினியைக்கக்காநின்ற, வேல் - வேலையுடைய, அரசனும் - நானும், நிடத நாடு - நிடததேசத்தை, அடைந்தான் - சோந்தான், எ - று.

(க-து.) நளமகாராஜன் நிடததேயத்தைச் சோர்தான் என்பதாம். (உ)

மூதெயிற்புறத்திற்றுத்தபின்மொய்யமர்தொடங்கப்
போதலசெய்கவெம்போர்த்தொழிற்கஞ்சினையாகிற்
காதலிற்கவறாடுவான்வருகெனக்கழறித்
தூதுபோககினன்புட்கரன்றனக்குவேற்றேன்றல்.

(இ - ள்.) மூது எயில் புறத்து - பழைய மதிலினது புறத்திலே, இறுத்த பின் - இறங்கிய பின்பு, மொய் அமா - நெருங்கிய போரை, தொடங்க - ஆரம்பிக்க, போதல் செய்க - வருவாயாக, வெம் - வெவ்விய, போர தொழிறகு - யுத்தச்செய்கைக்கு, அஞ்சினையாகில் - பயப்படுவையேயானால், காதலின் - ஆசையோடு, கவறு ஆடுவான் - சூதாடுதற்கு, வருக என கழறி - வருவாயாக என்று சொல்லி, புட்கரன் தனக்கு - புட்கரராஜனுக்கு, வேல் தோன்றல் - வேல்புடைய அரசனாகிய நன்ன, தூது - தூதரை, போக்கினன் - விடுத்தான், எ -று.

(க-து) நளமகாராஜன் போசெய்ய வருவாயாகிற் போருக்கு வா, போசெய்ய வஞ்சுவையாகிற் சூதாடவா என்று புட்கரனுக்குத் தூதுவிட்டான் என்பதாம். (ங)

போயதூதுவர்புட்கரற்கித்திறம்புகல
வாயுங்கேள்விதூலமைச்சொடும்வேறிருந்தாய்ந்து
காயும்போரினில்வேறன்மற்றரிதெனக்கருதி
மாயவெங்கவறாடுவான்வருகெனவிடுத்தான்.

(இ - ள்.) போய தூதுவா - நளனிடத்தினின்றும் போன தூதர்கள், புட்கரற்கு - புட்கரனுக்கு, இ திறம் புகல - இவ்விதங்களைச் சொல்ல, ஆயும் - ஆராய்ச்சி செய்யத்தகுந்த, கேள்வி - கேள்வியையும், தூல் - தருமசாஸ்திரத்தைபு முணர்ந்த, அமைச்சொடும் - மந்திரியோடும், வேறு இருந்து - தனியேயிருந்து, ஆய்ந்து - ஆலோசித்து, காயும் - கொல்லும், போரினில் - யுத்தத்தில், வேறல் - வெல்லுதல், அரிது என கருதி - அரியதென்று நினைத்து, மாயம் - வஞ்சனையோடுங்கூடிய, வெம் கவறு ஆடுவான் - வெவ்விய சூதாடுதற்கு, வருக என - வருவாயாகவென்று சொல்லி, விடுத்தான் - அனுப்பினான், எ -று. மற்று - அசை.

(க-து.) தூதுவா புட்கரனுக்கு இச்செய்தியைச்சொல்ல புட்கரன் நளனைச் சூதாட வரச்சொன்னான் என்பதாம். (ச)

விட்டதூதுவருரைத்தசொற்கேட்டலும்விரிந்து
மட்டுலாந்தொடைமார்பினுன்மர்நகரெய்திக்
கட்டுவார்கழற்புட்கரகவறுநாடிடற்
கொட்டம்யாதெனவுரைத்தனனுலங்கெழுதோளான்.

(இ - ள்.) விட்ட துதுவர் - அனுப்பப்பட்ட துதாகள், உடைத்த சொல் - சொல்லிய சொற்களை, கேட்டலும் - கேட்ட மாதத்திரத்தில், விரிந்து - மலாந்து, மட்டு உலாம் - தேனெழுக்குகின்ற, தொடை - மாலையையணிந்த, மாபினுன் - மாபையுடைய நளன், மா நகா - பெரிய பட்டணத்தில், எய்தி - அடைந்து, கட்டு - கட்டப்பட்ட, வா கழல் - வீரக்கழலையுடைய, புட்கர - புட்கரனே! கவறு - சூதை, நாம் ஆடறகு - நாமாடுவதற்கு, ஒட்டம் யாது என் - பந்தயம் யாதென்று கேட்க, உலம் கெழு தோளான் - திரள்கல்லை யொத்த தோள்களை யுடைய வரசன், உடைத்தனன் - சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நளன் பட்டினத்தில்வந்து புட்கரனே சூதாடுதற்குப் பந்தயம் யாதெனச் சொன்னான் என்பதாம். (ரு)

வயிரவாட்படைமன்னவர்மன்னநீதோற்பின்
முயலிலாமதிபூத்திடுமுழுநெறிக்குவளை
யயரநீண்டகட்டேவியையளித்தியானேறாற்பி
னுயிரினோடுகிலுலகெலாந்தருவனென்றுணாத்தான்.

(இ - ள்.) வயிரம் - கூமைபொருந்திய, வாள் படை - வாளா யுத்தத்தையுடைய, மன்னவா மன்ன - அரசாக்கரசனாகிய நளமகாராசனே!, நீ தோற்பின் - நீ தோற்றால், முயல் இலா - முயற்கறையொழிந்த, மதி - சந்திரனிடத்தில், பூத்திடும் - புஷ்பித்த, முழு நெறி - முழுநெறிப்பையுடைய, சூவளை - நீலோற்பலங்கள், அயர - சோவையுடைய, நீண்ட சண் - நீண்டகண்களையுடைய, தேவியை - தமயந்தியை, அளித்தி - கொடு, யான் தோற்பின் - நான்தோற்றால், உயிரினோடு - என்னுயிரோடு, நின் உலகு எலாம் - உனது உலகமுழுவதையும், தருவன என்று - கொடுப்பேனென்று, உடைத்தான் - சொன்னான், எ-று.

(க - து.) புட்கரன் நளனே நீதோற்றால் உன்பெண்சாதியைக் கொடு, நான்தோற்றால் என்னுயிரோடு உன்னுலகெல்லாம் கொடுப்பேனென்றுள் என்பதாம். (சு)

அன்னவாறியைந்தாடலும்புட்கரன்றோற்ப
மன்னமுன்னநீவென்றதுங்கொடுங்கலிவயத்தா
னின்னதாருயிரநேர்ந்தனென்பியாதலினு
றொன்னகர்க்கினிதேகெரப்பணித்தனன்றோன்றல்.

(இ - ள்.) அன்னவாறு - அத்தன்மையாகவே, இயைந்து - சம்மதித்து, ஆடலும் - ஆடுமளவில், புட்கரன் - புட்கரராசன், தோற்ப - தோற்க, மன்ன - புட்கரராசனே!, முன்னம் - முன்பு, நீ வென்றதும் - நீ செய்ததும், கொடு - கொடிய, கலி வயத்தால் - கலியினது வசத்தினால் (அன்றி வேறல்ல), எக்பி ஆதலினால் - தம்பியாகையினாலே, நினனது - உன்னுடைய, ஆர் உயிர் - நிறைந்த உயிர், நோர்ந்தனன் - கொடுத்தேன்; தெரல் நகர்க்கு - பழமைவாகிய உனது நகரத்திற்கு,

இனிது - இனிதாக, ஏகு என - போவென்று, தோன்றல் - நளன், கணிததனை - ஆக்கியாபித்தான், எ-று.

(க - து.) புட்கரன் தோற்க, நளமகாராஜன் வென்றான். நள ஐத்தரவால் புட்கரன் தன்னுருக்குப் போனான் என்பதாம். (எ)

பணிதலைக்கொடுபுட்கரன்போதலும்பன்னாற்
கணிதர்சொற்றநலலோரையிற்கடிநகொய்தி
யணிபொலன்கழன்மன்னவன்விதர்ப்பர்கோனளித்த
மணிசெய்மேகலைவாணுதற்கொற்றவைவிடுத்தான்.

(இ - ள்.) பணி - அந்தவாக்கினையை, தலை கொடு - சிரசின்மீது கொண்டு, புட்கரன் - புட்கரராசன், போதலும் - போனபின், பல் தூல் - அநேக சாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த, கணிதா - சோதிடாகளாலே, சொற்ற - சொல்லப்பட்ட, நல் ஓரையில் - நல்ல லக்கினத்தில், கடி நகா - காவலையுடைய பட்டணத்தை, எய்தி - அடைந்து, அணி - அணியப் பட்ட, பொலன் கழல் - பொன்னினும் செய்யப்பட்ட வீரக்கழலை யுடைய, மன்னவன் - நளன், விதர்ப்பர்கோன் அளித்த - வீமராசன் பெற்ற, மணி செய் - இரதநங்கனாற் செய்யப்பட்ட, மேகலை - மேக லாபரணத்தையுடைய, வாள் துதற்கு - ஒளிபொருள்கிய நெறியை யுடைய தமயந்திக்கு, ஒற்றவை - வேவுகாரரை, விடுத்தான் - அனுப்பி னான், எ-று.

(க - து.) நளன் தன்னகையடைந்து தமயந்திக்குத் தாதவை விட்டான் என்பதாம். (அ)

ஒற்றோகியவ்விதர்ப்பர்கோன்றன்னுழையுரைப்ப
வற்றமில்லெனவரும்பொருளாங்கவர்க்களித்துக
கற்றைவார்குமுன்மதர்நெடுங்கண்ணியைக்கணிகர்
சொற்றவோரையிலவிடுத்தனன்றோன்றன்மாநகரில்.

(இ - ள்.) ஒற்றர் ஏகி - வேவுகாரர் போய், அ விதர்ப்பா கோன் தன்னுழை - அவ்வீமராசனிடத்தில், உரைப்ப - சொல்ல, அற்றம் இல் என - மிகுதியான, அரு பொருள் - அரிய பொருளை, ஆங்கு - அவ ஸ்தலத்தில், அவாக்கு - அவர்களுக்கு, அளித்து - கொடுத்தது, கற்றை - கூட்டமாகிய, வார குழல் - நீண்ட கூந்தலையும், மதர் - மதாத்த, நெடு - நெடிய, கண்ணியை - கண்களையுமுடைய தமயந்தியை, கணிதா - சோதிடாகள், சொற்ற ஓரையில் - சொல்லிய இலக்கினத்தில், தோன ரல - வீமராசன், மா நகரில் - பெரிய நளனது பட்டணத்தில், விடுத் தனன் - விட்டான், எ-று.

(க-து.) வீமராஜன் தன்மகனை நளமகாராஜன் மாவந்தமாநகருக் கனுப்பினான் என்பதாம். (க)

வெள்ளத்தானையுமகளிருஞ்சூழ்வரவேந்த
னுள்ளத்தாமமாமலருறையோடரிக்கண்ணுள்

வள்ளத்தாமரைப்பொருட்டின்மேல்வண்டிகண்படுக்கு
மள்ளற்றீம்புனற்கழனிசூழ்நிடதநாடடைந்தாள்.

(இ - ள்.) வெள்ளம் தானையும் - பிரவாகம் போன்ற சேனையும்,
மகளிரும் - மாதாகளும், சூழ்வர - சூழ்ந்துவரும்படி, வேந்தன் - நள
மகாராசனது, உள்ளம் தாமரை மலர் - மனமாகிய தாமரைப்பூவில்,
உறை - வாசஞ்செய்கின்ற, ஓடி அரி - செவ்வரிபார்த்த, கண்ணாள் -
கண்களையுடைய தமயந்தியானவள், வள்ளம் - கண்ணம்போன்ற,
தாமரை பொருட்டின்மேல் - தாமரைமலரின் காணிகையில், வண்டு -
வண்டிகள், கண்படுக்கும் - நித்திரை செய்யாநின்ற, அள்ளல் - சேற்
றையும், தீ புனல் - மதுரமான சலத்தையு முடைய, கழனி சூழ -
வயல்களால் சூழப்பட்ட, நிடத நாடு - நிடத்தேசத்தை, அடைந்தாள் -
சோந்தாள், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நிடதநாட்டைச் சோந்தாள் என்பதாம். (க0)

நவ்விநோக்கியர்சூழ்வரநகைநிலாவெறிக்குங்
கொவ்வவவாய்மலர்ப்பூங்குழற்குவிமுலைமடந்தை
தெய்வநாண்மலர்த்தவிசிழிதிருமகளென்ன
வெவ்வமிலலதோரொரிமணிச்சிவிகைநின்றிழிந்தாள்.

(இ - ள்.) நவ்வி நோக்கியர் - மான்போன்ற பார்வையையுடைய
மங்கையர், சூழ்வர - சூழ்ந்துவர, நகை - பற்கள், நிலா - நிலைப
போல, எறிக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, கொவ்வை - கோவைக்கனிபோன்ற,
வாய் - சிவந்தவாயையும், மலர் - புஷ்பத்தையுமுடைய, பூ - அழகிய,
குழல் - கூந்தலையும், குவி - குவிந்த, முலை - ஸ்தனவகையு முடைய,
மடந்தை - தமயந்தியானவள், தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை பொருந
தியு, நாள் - அன்றலாந்த, மலர் தவிசு - புஷ்பாசனத்தினின்றும், இழி-
இழிகின்ற, திருமகள் என்ன - இலக்குமிபோல், எவ்வம் இல்லவ -
குற்றமில்லாததாகிய, ஓர் - ஒரு, எரி - பிரகாசிக்கின்ற, மணி சிவிகை
நின்று - இரதந தண்டுகையினின்றும், இழிந்தாள் - இறங்கினாள், எ-று

(க-து.) தமயந்தி இரதநச்சிவிகையிலிருந் திழிந்தாள் என்பதாம்.)

பருதிவானவனெதிர்தலும்பனியிதழ்விநிந்த
முருகுலாநறுந்தாமரைபோன்முகமலரா
வருகுதுண்ணிடையின்னுயிர்க்காதலனம்பொற்
றிருவநாண்மலர்ச்சேவடிசென்னியிறொழுதாள்.

(இ-ள்.) பருதி வானவன் - சூரிமனுவன், எதிர்தலும் - தோன்
றினவளவில், பனி இதழ் - குளிர்ச்சிபொருந்திய விதழ்கள், விரிந்த -
மலர்த்த, முருகு உலாம் - வாசனை வீசுகின்ற, நறு தாமரைபோல -
நல்ல தாமரைபோல, முகம் மலரா - முகமலர்ச்சி யடைந்து, அருகு -
சிறுத்த, நுண் இடை - நுட்பமான விடையையுடைய தமயந்தி, இன
உயிர் - இனிய வுயிர்போன்ற, காதலன் - கணவனுடைய நளனது, அம் -
அழகிய, பொன் - பொன்போன்ற, திருவ - செவ்வத்தையுடைய, நாள்

